

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

B 1,240,372

ARCHIV ČESKÝ

ČILI

STARÉ PÍSEMNÉ PAMÁTKY

ČESKÉ I MORAVSKÉ,

SEBRANÉ Z ARCHIVŮ DOMÁCÍCH I CIZÍCH.

NAKLADEM DOMESTICKÉHO FONDU KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO

VYDÁVA

KOMMISSE K TOMU ZŘÍZENÁ PŘI KRÁLOVSKÉ ČESKÉ SPOLEČNOSTI NAUK.

REDAKTOR: JOSEF KALOUSEK.

DÍL XIX.

Registra soudů komorního 1802–1808, 1811–1819.

Knížky nálezů soudů zemského a komorního z první polovice 16. věku.

Vydává Jaromír Čelakovský.

V PRAZE 1901.

V KOMMISSI KNJHCUPECTVÍ BURSÍK & BOHOUT.

Slavný historiograf František Palacký r. 1840 vyžádal si od tehdejšího stavovského výboru zemského svolení, aby nákladem stavův království Českého mohl vydávati listiny a listy, kteréž sepsány byly ve stoletích XIV., XV. a XVI. jazykem českým a jsou důležité ke zpytování dějin českých oněch dob. *Archivu Českého*, jakž nazvána jest tato sbírka pramenů dějinných, vyšel díl I. roku 1840, díl II. 1842, díl III. 1844, díl IV. 1846; když pak po několika letech Palacký hodlal pokračovati ve vydávání *Archivu Českého*, výbor zemský roku 1853 odložil to na dobu neurčitou: po dlouhých přestávkách a vždy po novém příznivém rozhodnutí výboru zemského vydal Palacký ještě díl V. r. 1862 a díl VI. roku 1872*). Ve předmluvě k tomuto VI. dílu *Archivu Českého* poznamenal Palacký, že „umíníl omeziti práci svou předběžně jen na písemnosti pocházející z doby nejstarší až do r. 1526, zůstává péči o další v té věci pokračování svým potomkům.“ Avšak Františkovi Palackému, stojícímu tehdy již na sklonku svého účinného života, nebylo dáno, aby tuto publikaci třeba jen v omezení následy přijatém přivedl k zamyšlenému konci: díl VI. *Archivu Českého* byl poslední, jež Palacký vydal, ačkoli on sám nejlépe věděl ještě o znamenitých zásobách příhodných pramenů historických z doby před rokem 1526, a opisy některých zvěčnělých dějepisců sám si byl opatřil a jich k vyličení věku Jagellonského také použil.

Spolek Historický v Praze, uznávaje potřebu a příhodnou chvíli, aby se pokračovalo ve vydávání *Archivu Českého*, podal dne 1. října 1884 žádost ke sněmu království Českého, aby na ten účel zase povoloval summu peněz z prostředků zemských, jakáž před smrtí Františka Palackého (1876) stávala v rozpočtě zemském. Po návrhu výboru zemského sněm český při vyřizování rozpočtu zemského na rok 1886 učinil toto usnešení: „K dalšímu vydávání *Archivu Českého* povoluje se na rok 1886 částka 3000 zl. s tím doložením, že rozhodování o tom, jaké prameny by se vydávati měly, se svěřuje Král. České Společnosti Náuk, a že zemskému výboru se ukládá, aby další potřebné kroky se společností tou ujednal, a sice v tom smyslu, aby ekonomická stránka podniků zůstala jako druhdy věci výboru zemského.“ Také rozpočet zemský na rok 1887 vykazoval 3000 zl. k tomu účelu; potom pak sněm povolil

*) Viz Františka Palackého spis: *Zur böhmischen Geschichtschreibung*, vyšlý v Praze 1871, na str. 87, 131, 137: — též předmluvu k VI. dílu *Archivu Českého*.

takovou každoroční summu k vydávání *Archivu Českého* na pět let 1888—1892, a po jich vypršení opět na leta 1893—1897 i 1898—1902.

Král. Česká Společnost Náuk, dohodnuvši se s výborem zemským, zřídila k vykonávání úkolu sněmem na ni vzneseného kommissi, do kteréž r. 1886 byli zvoleni její členové: Václav Vladivoj Tomek jakožto předseda kommissie, Antonín Gindely, Josef Emler, Josef Kalousek, Jaromír Čelakovský, Jaroslav Goll, Antonín Rezek. Po smrti Gindelyho († 24. října 1892) zvolen byl na jeho místo do kommissie František Dvorský, po odchodu A. Rezka do Vídně 1896 Vojtěch Nováček, a po smrti J. Emlera († 10. února 1899) Ferdinand Tadra. K bezprostřednímu a jednotnému vedení podniku, při němž sic účastní se nyní mnozí vydavatelé, kommissie uznala zapotřebi ustanoviti ze sebe redaktora, za kteréhož zřízen byl člen níže podepsaný.

Archiv Český vydává se dále v téže způsobě a podobě, v jakéž prvních šest dílů péči Františka Palackého na světlo vyšlo dle programu, jenž vytištěn jest při díle prvním roku 1840. Obsahujež z pravidla písemnosti jazykem českým psané, a sice v pěti oddílech:

- A) Psaní poselací všelikého druhu.
- B) Zápisy zemské obecné a sněmovní, též listiny královské a úřední.
- C) Listiny soukromé.
- D) Výpisky právní a dějinné.
- E) Výtahy a přehledy z listin čerpané.

Listy a listiny vydávají se ne porůznu, ale vždy sbírka kusů k sobě nějak náležitých. Především hledí se k tomu, aby ty druhy a sbírky pramenů, jež Palacký vydával, doplnily a dovedly se až do roku 1526, ač tento rok ani nyní nemá býti přehradou, kterou by se měla trhati sbírka písemností, ježto dohromady souvisí původem svým nebo příjemcem anebo nějakou stránkou věcnou.

Díl VII. vycházel, tak jako díly dřívější, po sešitech 15archových. Počinaje dílem VIII. ustanoveno za pravidlo, aby se vydal vždy celý díl najednou. Z předešlých oznámených ve předmluvě k dílu XII. oblíben byl poslední ten způsob vydávání, aby tiskly se vždy dva díly *Archivu Českého* současně, z nichž jeden má býti vyplněn jednou velkou sbírkou pramenů, druhý pak má obsahovati sbírky drobnější.

V Praze v listopadu 1901.

J. Kalousek.

DB
187
A67

Ú V O D.

Pokračujeme v tomto dílu Archivu Českého v uveřejňování materiálů soudu komorního z let 1511—1519, jež se nám zachovaly v registrech tohoto soudu v archivu Českého Musea chovaných. Poněvadž jsme na jiných místech¹⁾ o složení, působnosti a významu soudu komorního v těchto dobách podrobně pojednali, můžeme zde na stručném opakování jinde sdělených údajů přestati a kromě toho pozornost věnovati zřídliům, z kterých při tomto dílu bylo čerpáno.

Jak známo, staly se v době posledních let panování krále Vladislava první pokusy k obnovení práv moci královské v Čechách, a také projevíly se první snahy po urovnání sporů vyšších stavů se stavem městským. Docíleno v obojím směru některých úspěchů; avšak následkem nepřítomnosti krále v zemi, a pak následkem neblahé změny na trůně roku 1516, výsledky dosažené nevedly dlouho k řádnému upokojení země ani k obnově spořádaných poměrů v soudnictví zemském.

Není proto utěšený obraz, který poskytují dějiny a zachované prameny komorního soudu v této době. Následkem platnosti Svatojakubské smlouvy z r. 1508 přešla správa země na správce nebo-li regenty království Českého, v jichž čele stál nejv. purkrabí Zdeněk Lev z Rožmitála. Předseda komorního soudu *nejv. hofmistr Vilém z Pernšteina*, maje se správcí zemskými mnohé neshody a jsa často churav i v pokročilém věku, pomýšlel již koncem r. 1513 vzdáti se úřadu svého, neboť také přiostrující se spory stavovské byly na překážku pravidelnému zasedání a úspěšnému působení soudu komorního.

Pan Vilém předsedal soudu, pokud víme, posledně o sv. Martině 1513, načež v dubnu 1514 vzdal úřad do rukou krále a zároveň vymohl sobě na něm, že úřad nejv. hofmistrství byl synu jeho Vojtěchu udělen.

Z posledních let jeho úřadování zachovaly se nám toliko půhony a nálezy k roku sv. Martina (12.—21. listopadu) 1511, jež zde na str. 1—53 uveřejňujeme. Jest při nich poznamenáno, že s nejv. hofmistrem v ten čas na soudě zasedali čtyři pánové a jedenácte vladyků. Z let 1512 a 1513 zachovaly se nám toliko výňatky 56 nálezů, jež byly druhdy zapsány „*tenkých aksamitových registrech*“;²⁾ avšak registra sama se nám nezachovala.

¹⁾ Srov. Archiv Český XIII. úvod a Právník XXXIV. (1895) str. 1. násl., též moje Povšechné české dějiny právní (1900) str. 337 násl.

²⁾ Srov. v tomto díle Archivu Českého str. 480.

Pozůstatky z nich jsou nicméně dokladem, že v těchto dvou letech soud komorní pod předsednictvím pana Viléma pravidelně o Svátosti i o sv. Martinu zasedal, což také potvrzují svědomí jdoucí do 30. září 1513, jež zde na str. 73—231 uveřejňujeme.

Z roku 1514 zachovaly se nám zprávy toliko o jednom nálezu k roku Svátosti (28. dubna) vynesném, a znění jediného svědomí, dne 7. března 1514 zapsaného (str. 231 a 635 čl. 43); což nezdá se tomu nasvědčovati, žeby soud komorní tehdy valnou činnost byl vyvíjel.

Příčinou toho asi bylo, že král udělil v dubnu 1514 nejv. hofmistrství a tím také předsednictví soudu komorního p. *Vojtěchovi z Pernšteina*, s vědomím sice nejv. kancléře českého Ladslava ze Šternberka a jeho přívrženců ve šlechtě, avšak bez vědomí a proti vůli nejvyššího purkrabí Zdeňka Lva z Rožmitála a jiných regentů strany jeho. Pánové tito považovali propůjčení úřadu zemského bez jich svolení za porušení smlouvy Svatojakubské a privilegií zemských, dle kterých nikdo neměl vyprošovati úřad na králi a podle jichž znění král měl obsaditi úřad zemský kandidátem, kterého mu regenti navrhli, při čemž se tvrdilo, že se má úřadu takového dostati toliko rodilému Čechu. Když v té příčině během léta 1514 mezi nimi a oběma pány Pernšteinskými došlo v Kutné Hoře k jakémus zbláznění, tu na sněmě 22. července 1514 odbývaném strana Rožmitálská sice přímo nevystoupila proti „mladému panu hofmistru“ Vojtěchu z Pernšteina, nýbrž žádala na králi toliko nápravu: „pokudž jest v který úřad vkročeno neb děje se v něm překážka“. Král Vladislav zvědév, že se šíří pověsti, jakoby úřad nejv. hofmistrovství byl neústavním způsobem obsazen, viděl se nucena zvláštním *listem d. na Budíně 28. září 1514* brániti sebe i pány Pernšteinské proti roztrušování takovýchto zpráv.³⁾ Osvědčoval se, že dal úřad nejv. hofmistrovství panu Vojtěchovi z Pernšteina na radu *některých* úředníků zemských stavu panského a rytířského, a také jiných rad královských, jakož i na přímlovu otce jeho p. Viléma, a že má moc úřady zemské dávat Čechům neb Moravanům bez překážky kohokoli. Proto nařizoval, aby každý p. Vojtěcha za nejv. hofmistra království Českého držel, poněvadž v úřad „*řádně a spravedlivě všel*“.

Přes to vše pro spory stavovské nešly soudy, a také asi soud komorní v listopadu 1514 nezasedal. Teprve když král na Budíně 28. prosince 1514 učinil prozatímnou výpověď mezi stranami sněmovními, dle které měli soudové zemští předsedé jíti, a žádným nikterakž neměli býti přetrhováni a zastavováni, a když podle té výpovědi staná práva proti měšťanům na soudech daná měla pozbyti účinnosti, poněvadž král bral je na sebe a slíbil města v tom zastoupiti: tu během roku 1515 mohly opět jíti soudy zemské, avšak není na to bezpečných dokladů, že by soud komorní byl k roku Svátosti (20. dubna) skutečně svá sezení odbýval.⁴⁾

Teprve když ku konci května r. 1515 o svátcích Svatodušních došlo k první smlouvě mezi vyššími stavy a městy o obapolnou hranici práv hlavně soudů zemských a městských, jež byla základem napotomní smlouvy Svatováclavské z r. 1517, tu mohl soud komorní bez všeliké překážky o sv. Martině téhož roku sezení odbývati pod předsednictvím „mladšího“ nejv. hofmistra p. Vojtěcha z Pernšteina, jenž ve sporech stavovských i v otázce obnovení práv královských zaujímal celkem podobné stanovisko, jako proslulý otec jeho.⁵⁾ Soud komorní, na němž vedle něho zasedalo 6 pánův a 14 vladykův, odbýval tehdy sezení šest dní (12.—17. listopadu) a vynesl 37 nálezů (str. 270—301).

³⁾ Kop. v rukop. Františkova musea v Brně č. 235 na l. 119.

⁴⁾ V tomto dílu XIX. na str. 610 č. 4 cituje se nález „k Svátosti léta MDXV *vel ad Martini*“, a není tedy jisto, o kterém roku byl vynesen. Mezi nálezy k roku sv. Martina 1515 ovšem nepřichází.

⁵⁾ Srov. na př. Archiv Český XI. str. 19.

Páni a rytíři strany Rožmitálské zasazovali se před tím na sněmích i před králem o to, aby byli jmenováni přísedícími soudu komorního členové vyšších stavů, ku kterým by regenti *radili*. Zejména na sněmě 22. července 1514 na hradě Pražském odbývaném žádali krále, aby při soudu komorním zachoval se týž řád při sázení osob do něho, jako při soudě zemském, totiž kdykoli by se uprázdnilo některé místo po některém *pánu*, aby král s *radou* nejv. úředníkův a soudců soudu zemského a komorního ze stavu pauského místo to osobou stavu panského obsadil, a budeli místo prázdné po *osobě stavu rytířského*, aby po krajích se odbývaly sjezdy, a na těch aby rytířstvo hodnou osobu ze sebe vybralo a králi oznámilo. Král pak, když mu ty osoby z krajův budou oznámeny, aby s *radou* úředníkův zemských stavu rytířského a těch, kteří v soudech zemském a komorním ze stavu rytířského sedají, nového radu vsadil, a aby „jiný žádný k tomu neradil ani se přimlouval“. ⁶⁾ Takovým způsobem strana Rožmitálská mínila i soud komorní zcela do svých rukou dostat; když ale o to v prosinci 1514 bylo jednáno před králem na Budíně, a stoupenci strany královské a městské opřeli se tomu, aby král byl takto obmezován při sázení osob do soudů zemských, tu král Vladislav učinil o to oběma stranám odklad a nesvolil k novému takovému obmezování své moci královské. Následkem toho o sv. Martině 1515 zasedli na soudě komorním radové královští, z nichž většina zasedala již na soudě za p. Viléma z Pernšteina, a kteří byli nově dosazeni, ti zajisté jmenování jsou králem k návrhu nejv. hofmistra a radů soudu komorního.

Když pak král Vladislav 13. března 1516 zemřel, psali 2. dubna t. r. Petr z Rosenberka, nejv. purkrabí Zdeněk Lev z Rožmitála a nejv. kancléř Ladslav ze Šternberka panu Vojtěchovi z Pernšteina, že soud komorní nemůže o Svátosti (4. dubna) 1516 slušně býti držán, poněvadž páni a rytířstvo, radové královští, kteří v tom soudu komorním sedají, králi Ludvíkovi přísahy *neučinili*. ⁷⁾

Skutečně během roku 1516 komorní soud neodbyval žádných sezení, a také r. 1517 — jak letopisec poznamenává — „soudové nešli až do sv. Václava, a při tom času ještě nesoudili, než toliko pře vyhlašovali, a pak o sv. Martině (11. listopadu) soud komorní byl držán a soudili týden. Potom se pohnutí stalo mezi pány a rytířskými lidmi, že králi nechtěli slibovati, i odložili soudu do Svátosti“. ⁸⁾

Rozumíme-li dobře této zprávě, tedy byly příčinou přerušení činnosti soudu komorního jednak spory stavovské, jež se dotýkaly též kompetence jeho ve věcech městských, jednak otázka, zdali staří radové soudu komorního mohou i nadále na soudě zasedati, třeba nebyli složili přísahu novému králi, anebo zdali soud komorní nově má býti osazen, a sice ve smyslu přání strany Rožmitálské. Otázka ta byla brzo na to ve prospěch strany královské neb Pernšteinské vyřízena.

Pokud se kompetence soudu komorního ve městských věcech týče, zúžena je působnost jeho ovšem značně *smlouvou Svatováclavskou z r. 1517*, kterou došlo k uznání zásady, že měšťané a obyvatelé městští mají býti souzeni z pravidla na právě městském a toliko výjimečně na některém ze soudů zemských. Soudem komorním mohly se ještě rozsuzovati pře o *nezdržení smluv*, uzavřených měšťany neb obyvateli městskými s panskými neb rytířskými osobami neb s lidmi jejich, pokud se dotýkaly zemských a ne šosovních věcí: dále pře o „*kšaftích*

⁶⁾ Rukopis arch. Roudnického DC 54 na l. 12.

⁷⁾ Archiv Český XI. str. 193.

⁸⁾ Starší letopisové str. 379 pozn., k tomu Archiv Český VII. str. 173 a Kvatern desk zemských č. 45 na l. B. 29.

a nápadech, kdež by se gruntův a věcí zemských dotýkalo“; o „svěření majestátův a listův na peníze“, když svěření učiněno obyvateli městskému šlechticem; „o svěření svrchků, klenotů od stříbra, zlata, perel, peněz neb zlata“, když šlechtic obyvatele městského pro takovou věc před soud městský pohnal a týž soud ve třech měsících o to konec neučinil; a konečně o případy spadající pod pojem *pychu*, když měšťtín neb obyvatel městský „na gruntích zemských“ řečí neb skutkem přečinil. V těchto případech mohl ostatně půhon podán býti také k soudu zemskému. Zdali mohla rada městská i nadále býti poháněna neb obesílána k soudu komornímu pro nedopomáhání právu, zůstalo pochybno. Tím vším se vysvětluje, proč od r. 1517 jsou velmi řídkými případy, v kterých měšťané neb obyvatelé městští byli k soudu komornímu poháněni.

Starý letopisec praví, že soud komorní r. 1517 o sv. Martině týden zasedal; avšak z té doby se nám nezachovalo žádných nálezův, a jest pravdě podobno, že zpráva letopiscova spočívá na nějakém omylu.⁹⁾ Naproti tomu k rokům Svátosti a sv. Martina 1518 komorní soud pod předsednictvím nejv. hofmistra Vojtěcha z Pernšteina pravidelně sezení odbýval, a to za přítomnosti kromě předsedy 12 členů, z nichž většina náležela stavu vladyskému.¹⁰⁾ Byli to vesměs starí radové soudu komorního, kteří zajisté i králi Ludvíkovi přísahu byli složili. Soud komorní pak vynášel nálezy o roku Svátosti 1519; v tomto dílu ale (str. 372—475) mohli jsme uveřejniti toliko půhony k roku tomu dané a do 21. dubna 1519 jdoucí, a to s přípisky, v jaké formě byly vyřízeny.

Prameny pak, z kterých jsme při publikaci půhonů, svědomí a nálezů soudu komorního z let 1511—1519 čerpali, jsou tyto:

1. *Registra černá aksamitová půhonův a nálezův z l. 1500—1511* (= *R. III.*), za nejv. hofmistra Viléma z Pernšteina psaná, jež se v bibliotéce Českého Musea chovají pod sig. 24. A. b. a jež jsme v Archivu Českém X. na stránce 446 a XIII. stránka XXIII popsali. Z tohoto rukopisu uveřejňujeme zde na str. 1—52 (č. 2012—2091) 80 nálezů, vynesných na soudě komorním k roku svatého Martina (12—21. listopadu) 1511. Tím tisk zápisů v těchto registrech obsažených je vesměs ukončen.

2. *Zlomek register nálezů soudu komorního na nečisto psaných z l. 1502—1508* (= *R. IIIa*), jenž v novější době dostal se do archivu Českého Musea a z něhož se zachovalo sedm ne-svázaných složek o 205 stránkách. Bylo z tohoto běžného protokolu přepisováno do předcházejících register č. R. III., a nálezy takto na čisto přepsané jsou skoro vesměs v běžném protokolu mřezovány. Litovati sluší, že nebylo možno tohoto pozůstatku užiti při vydávání nálezů z r. 1500—1511 podle rukop. č. R. III. Bývaloť by možno některé chyby přepisovače, jichž se dopustil i v datování nálezů, poopravit.¹¹⁾ Velmi dobře pak dá se sledovati způsob, jakým

⁹⁾ V soupisu nevyřízených půhonů z let 1513—1518, které zde na str. 372 násl. uveřejňujeme, nalézáme poznámky, že o roku sv. Martina 1518 dány jsou stranám poklidy neb hojemství k roku Svátosti 1519 tak při č. 2674, 2675, 2680, 2681, 2686, 2688, 2689, 2692, 2715, 2718, 2733, 2738, 2740 a 2755). Musil tedy před tímto rokem soupis se státi. O rocích sv. Martina 1517 neb Svátosti 1518 neděje se nikde zmínka.

¹⁰⁾ O roku Svátosti (16.—22. dubna) 1518 seděli na soudě vedle nejv. hofmistra 4 páni a 9 vladyk a vynesli 47 nálezů (č. 2536—2582 na str. 301—333), a o roku sv. Martina (11.—22. listopadu) 1518 4 páni a 8 vladyk, kteří 66 nálezů (č. 2583—2648 na str. 333—372) vynesli.

¹¹⁾ Tak na př. nález z roku 1504 č. 1320 v Archivu Českém XIII. str. 67 je zapsán v protokole na str. 146 pod datum: *feria II post Briceii* (17. listopadu) anno MDV^o; nález z r. 1506 č. 1385 v Arch. Č. XIII. str. 108 je zapsán na str. 122 pod datum: *feria IV. post Georgii* (24. dubna) anno MDIV^o; nález z roku 1506 č. 1406 v A. Č. XIII. str. 123 je zapsán na str. 33 pod datum: *feria IV crucis invencionis* (3. května)

písař komorní při vedení protokolu soudního si počínal. Kdežto k nálezům do rukopisu R. III. přepsaným připisoval půhony, jak je nalezl v současných registrech půhonů; v tomto protokole zapisuje běžně pouze nálezy, jak mu patrně na soudě byly diktovány, anebo jak si je na škartkách byl poznal enal a vypracoval. Při tom po straně opatřuje nálezy mnohými poznámkami, na př. „není vypovědní tento nálež“, „neque lectum, neque pronunciatum“, když soudcové patrně rozhodnutí odložili neb jiný nálež vynesli. V takových případech jsou nálezy mřežovány; u mnohých je poznamenáno: „odklad“ nebo „odloženo“, a prozatímní nálezy, kterými strany k nejbližšímu roku jsou odkazovány, nebyly přepsány do rukop. č. R. III. a nebyly proto mřežovány; leč že v téže při byl potom při nejbližším roku nálež vynesl. Takovýchto nálezů neb jiných zápisů, jež z těch neb oněch příčin nebyly do rukop. č. R. III. přepsány, nalezli jsme 57 a uveřejňujeme je zde dodatečně na str. 53—72 jakožto č. 2094—2150.

3. „*Třetí registra svědomí krále JMti komorního*“ (rukop. arch. Česk. Musea sign. 3 G.), z nichž jsme svědomí jdoucí od února 1510 až do listopadu 1511 uveřejnili v dílu XIII. Archivu Českého a v jichž uveřejňování v tomto dílu na str. 73—231 pokračujeme, citující je č. R. IV. Jdou od 1. prosince 1511 do 30. září 1513, a označena jsou č. 2151—2453. Připsáno je na deskách rukopisu toho ještě jedno svědomí ze 7. března 1514, jež zde na str. 231 jakožto č. 2454 uveřejňujeme.¹²⁾

4. „*Registra nejprvnější nálezová fjalová soudu komorního pána pana Vojtěcha z Pernšteina, nejv. pana hofmistra království Českého*“ (rukop. archivu Českého Musea sign. 2 J.), jež obsahují na l. A 1—F 11 v první části půhony a nálezy k roku sv. Martina léta 1515, uveřejněné zde na str. 270—301 (č. 2499—2535) a půhony a nálezy k roku Svátosti 1518, zde na str. 301—333 (č. 2536—2582) vydané. V registrech (= č. R. VI.) přicházejí tyto půhony a nálezy z obou let pohromadě v abecedním pořádku podle začátečních písmen křestních jmen původů seřaděny; kdežto my je zde ovšem v chronologickém pořádku uveřejňujeme. Na l. E 2 zapsány jsou dva starší nálezy z r. 1511, jež jsme zde na str. 52 (č. 2092 a 2093) umístili.

5. „*Registra puohonná rejpovědi kožená z l. 1518 až 1525*“ (rukop. archivu Českého Musea sign. 3 J.). Nápis ten je na hřbetě novější rukou připsán, patrně podle nápisu nějaké starší obálky, kterou novější vazba nahradila. Z rukopisu tohoto (= R. VII.) uveřejňujeme na str. 333—372 půhony a nálezy k roku sv. Martina (11—22 listopadu) l. 1518 (č. 2583 až 2648), jak jsou v něm v chronologickém pořádku na l. A 1—B XII zapsány. Na l. B XIV až C. XI následují nálezy soudu komorního k roku Svátosti (6. května) l. 1519 a na následujících listech i z let potom jdoucích, jež v některém z dalších dílů Archivu Českého dojdou uveřejnění.

6. *Registra nevyřízených půhonů k soudu komornímu z let 1513—1524* (rukop. archivu Českého Musea bez sign.). Citujeme je zde R. VIII. a uveřejňujeme z nich na str. 372—473 půhony (č. 2649—2998) od 16. června 1513 až do 20. dubna 1519 jdoucí. Rukopis začíná

a. MDIII^o; nálež č. 1435 v A. Č. XIII. str. 140 je zde datován na str. 159: *feria VI post Marci* (27. dubna)
a. MDV^o; nálezy č. 1776 a 1777 v A. Č. XIII. str. 400 a 401 nemají býti datovány k r. 1510, nýbrž prvnější *feria VI post Marci* (1. května) *anno MDV^o*; a druhý *feria VI post Bricii* (14. listopadu) *anno MDV^o* (str. 136 a 163 protokolu).

¹²⁾ Na str. 232—269 uveřejnili jsme dodatkem některá svědomí k letům 1488—1494 (č. 2455—2498) ze zlomku rukopisu „*Libri testimoniorum*“ (= R. V.), jenž v novější době dostal se do archivu Českého Musea a tam omylem připočten byl k registrům soudu komorního. Teprve po opětném pročítání seznali jsme, že tu máme činití se svědomími soudu *dvorského* a nikoli komorního, a že tedy neprávem do této sbírky přijaty byly. Zajímavý jich obsah snad omluví toto pochybení.

abecedním rejstříkem podle křestních jmen původců a má tři oddíly. V *prvním oddílu* na l. A 1 až B 1 přepsány jsou ze starých register nevyřízené půhony z června 1513 do července 1516 (zde č. 2649—2761 na str. 372—407). Přepsání stalo se, jak už jsme svrchu podotkli, před rokem sv. Martina 1518, neboť nacházejí se při některých prepisech poznámky, že pře byly odloženy k roku Svátosti 1519. Písaři připisovali po stranách *odklady, hojemství a poklidy*, jež strany vzaly, kromě toho jména *poručníků při*, jež si strany jmenovaly, a konečně přičiňovali k půhonům poznámky, kdy byl vynesena na ně *nález*, aneb že strany uzavřely *smlouvu*. Vyřízené takto nálezy jsou pak mřežovány.

V *druhém oddílu*, jdoucím od l. B I. až F II., jak nadpis (zde str. 407) ukazuje, přichází soupis nevyřízených půhonů od srpna 1516 až do října 1523 jdoucích, o kterých soud komorní za předsednictví Karla knížete Minstrberského o Svátosti r. 1524 rozhodoval. V tomto soupisu připsány jsou nevyřízené půhony, jak byly původně zapsány: a) „v *pátých registrách z let 1516 a 1517* na l. J 1 až M 2 (srov. č. 2762—2770 na str. 408—411); b) „v *šestých registrách z let 1517 a 1518* na listě A 4 až E 19 (srov. č. 2771—2809 na str. 411—425); c) „v *sedmých registrách úzkých z roku 1518* na l. A 4 až E 11 (srov. č. 2810—2840 na str. 425—437); a d) „v *druhých lvových registrách z listopadu 1518 až do října 1519* na l. A 1—C 15 (srov. č. 2841—2844, 2888, 2891, 2915, 2947, 2948, 2982, 2983, 2989, 2993 a 2998 na str. 437—473). V tomto dílu Archivu Českého, jak praveno, jsme otiskli pouze půhony do roku Svátosti (6. května) 1519 jdoucí, ponechávajíc vydání všeho ostatního na pozdější dobu. Konečně jest v rukopise *oddíl třetí* na l. F 3—F 13, kde se nalézají přepsány některé nevyřízené půhony, o nichž na soudě komorním při roku Svátosti l. 1527 bylo rozhodováno. V dvou těchto posledních oddílech setkáváme se pak s podobnými přípisky, jako v oddíle prvním.

7. Zlomek *register půhonů druhých lvových z l. 1518—1519* (rukop. arch. Českého Musea bez sign.), z něhož v předcházejícím rukopisu prepisy nevyřízených půhonů přicházejí. Citujeme jej R. IX. Zachovaly se z nich toliko listy A. X až C. XIV, a půhony zde zapsané na l. A X až B XXV uveřejňujeme na str. 438—475 (č. 2845—3010); ovšem tak, že je doplňujeme všemi přípisky, které v předcházejícím rukopise R. VIII. přicházejí. Půhony, které byly vyřízeny vnesením nálezu neb jinak, jsou mřežovány, a pokud nebyly vyřízeny a zůstaly tedy nemřežovány, přepsány jsou do rukop. R. VIII., a tam po stranách písaři dále připisovali, kdy byl na ně nález vynesena atd. Jest tedy zlomek tento velmi zajímavým doplňkem rukopisu R. VIII.

Víme pak z těchto zápisníků, že byla do r. 1518 psána *registra úzká půhonů první až sedmá a první registra lvová*, jež se nám nezachovala, a z knížek nálezů soudu komorního brzy po r. 1519 sestavených, jež na str. 605—644 uveřejňujeme, seznáváme konečně, jak už jsme svrchu řekli, že byla *tenká aksamitová registra nálezů soudu komorního z let 1512—1514*, jež se ztratila a z nichž toliko výpisky se zachovaly.

Takovým způsobem v tomto dílu Archivu Českého dospěli jsme ve vydávání pramenů soudu komorního do dubna 1519.

V Praze dne 6. září 1901.

Vydavatel.

D. XIII.

REGISTRA SOUDU KOMORNÍHO.

Vydává **Jaromír Čelakovský.**

(Čísla 1210—2011 z let 1503—1511 viz v díle XIII. str. 1—545.)

— — — — —

Puohonové a nálezové k roku svatého Martina léta MDXI°.

***Tito z pánuov v soudu seděli:** Pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, pan Jiřík Konopištský z Šternberka, pan Jan z Šternberka, pan Hynek Borita z Martinic, krále Ludvíka JMti dvoru maršálek a hajtmán kraje Slánského, pan Václav Popel z Lobkovic.*

***Tito z vladyk v soudu seděli:** Tobiaš z Sulevic, purkrabie Karlšteinský oc, Bohuslav Chrt z Ertína, purkrabie hradu Pražského, Jan Řepa z Nereklova, Václav Vrabský z Vrabí na Stříbrné, Voldřich Malovec z Malovic, Václav Záruba z Hustiřan, Vilém z Vřesovic na Doubravské Hoře, Štěpán Anděl z Ronovce, Václav Litovský z Seinař, Diviš Žeusičský z Nestajova, Zigmund z Záp.*

R. III. l. 17. b; 39. b; 63. a; 80. a; 87. a; 176. b; 213. b; 245. a; 262. b; 309. b; 321. a.

2012.

Mezi Blažkem konvářem, měšténím Píseckým, a Blažkem Štenrajtarem z Muzlův o propadení základu. — 1511, 12. listopadu.

Blažek konvář, měšténin Písecký, pohaněl Blažka Štenraytara z Muzluov. Vinil ho z šuby kuní základu propadeného, kterýžto šubu on Blažek konvář pětmez-
cítma kop grošuov českých pokládá.

V té při mezi Blažkem konvářem, měšténím města Písku, puovodem s jedné, a Blažkem Štenrajtarem z Muzluov pohnaným s strany druhé. Kdež jej týž Blažek konvář vinil z šuby kuní základu propadeného oc, tak jakož puohon plněji svědčí.

A na to ukázal svědomie. Proti tomu on Blažek pohnaný odpíraje pravil, že se to svědomí nesrovnává, a že Jan Šuba nesvědčí podle práva, a že nejša řádu rytířského listovnie svědomie dává. A také že o toho člověka, pro kteréhož Písečtí s Adamem Ploskovským se soudí a pro kteréhož ten základ se stal, ještě konce není. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše strany a jich s obú stran přelíčení, odpor pohnaného i svědomie, našli: Poněvadž on Blažek konvář puovod to dostatečně provedl, že se on Blažek pohnaný s ním o tu šubu založil, a také to provedl, že sú oni Písečtí ten puch na něm na Adamovi obdrželi nálezem panským, z té příčiny dává se jemu Blažkovi puovodovi za právo, že jest mu tiem základem Blažek pohnaný vinen, a tu šubu kuní, dobrú, hodnú podle jeho puovodova svědomí aby mu ji dal ve dvú nedělech pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v středu den svatých pět bratruov.

R. III. l. 40. a.

2013.

Mezi Heřmanem a Karlem bratřimi z Šumburka a jich bratrem Janem z Šumburka o nepoložení peněz při rozdílu. — 1511, 12. listopadu.

Pan Heřman, pan Karel, vlastní a nedielní bratři z Šumburka a na Trutnově poháněli pana Jana odtudž z Šumburka na Landshutě, bratra svého. Vinili jej z toho, že jest puol třetieho tisíce kop a sedmdesáti dvú kop grošuv vše míšenských statku bratrského společního, když sú se o statek dělili, na diel nepoložil ani co o tom oznámil. Vložen puohon léta MDIX v pátek den svatého Klimenta [23. listopadu].

V té při mezi panem Heřmanem a panem Karlem vlastními a nedielnými bratřimi z Šumburka a na Trutnově puovody s jedné, a panem Janem odtudž z Šumburka a na Landshutě pohnaným s strany druhé. Kdež jej tíž bratři vinili z toho, že jest puol třetieho tisíce kop a LXXII kopy grošuv míšenských statku bratrského společního, když sou se dělili, na diel nepoložil ani co o tom oznámil oc, tak jakož puohon ukazuje; při tom pravice, že on pan Jan jsa ředitelem statku jich společního jakožto bratr jich nejstarší, prodával jest statek gruntovní i svrchky, jmenovitě Březno, Wamberk, Navarov, Vintířov i jiný statek, kam jest ty penieze děl, toho že jest jim až dosavád neoznámil, kde jest je obrátil, krom o těch sedmi tisících kopách, kteréž on pan Jan k sobě na diel přijal. A na to ukázali svědomie. Proti tomu on pan Jan odpíraje pravil, že mu to svědomie nic ke škodě není izádný z příčiny té, že se nesrovnává, a toho že svědek neseznává, by co za ním peněz více zuostalo nad tu summu, kterúž na diel svojo přijal, a sám že jest neprodával, než s vědomím nebožtíka pana Albrechta, bratra svého, a jiných pánuov a přátel svých, a že s nimi o všechno konec, rozdiel a smlouvu má dskami zapsanou a do-

konalú, a poněvadž přes smlouvu pohánějí, že takový puohon jest na zmatek; ale on že k zmatku mluvití nechce. A na to touž smlouvu, rozdiel dskami zapsaný, ukázal. Zase proti tomu puovodové pověděli jsú, že by to věc nová a obtiežná byla, aby on pan Jan jakožto nejstarší bratr svojo díel od mladších vzav, a ne oni od něho, jim dále neměl oznámiti, kam jest ostatek summy nad svojo díel děl, za jich-li dluhy či kam jinam obrátil, poněvadž oni pozorují, co jest summy bylo, v tom JMtí pánuov žádající za opatření. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše strany a jich s obú stran pře líčení, svědomí, smlouvu i rozdiel, našli: Poněvadž oni nadepsaní bratří puovodové nešli sú vedle řádu zemského a díeluov podle téhož zřízení zemského nedokonali, než dali se v smlouvu s ním s panem Janem bratrem svým dobrovolnou, v kteréžto smlouvě znamenitě položeno jest, že oni jej pana Jana oddělují a zejména statku Landshutu i hotových peněz i jiného statku postupují smlúvou a rozdielem konečným, jakož táž smlouva zřetelně ukazuje, i tudy a z těch příčin dává se jemu panu Janovi za právo tak, že tiem puohonem nadepsaným svým bratřím nic povinovat není. Dal památné. Stalo se v středu den svatých pět bratruov.

R. III. l. 121. a.

2014.

Mezi Václavem Litovským ze Svinař a Alšem Berkou z Dubé o základ propadený.
1511, 12. listopadu.

Václav Litovský z Svinař poháněl pana Alše Berku z Dubé. Vinil ho ze sta kop grošuov a z XXV kop grošuov vše českých základu propadeného díelu jeho naň na pana Alše příšlého, kterýž jest propadl, vyručiv s dobrými lidmi od něho Litovského Jana Synka pod pět seth kop grošuov českých, aby ten Synek postaven byl před pány JMtí a vladykami na soudu zemském na den jmenovitý, tak jakž se jest týž pan Aleš s jinými rukojměmi zavázal. Ale tomu jest na ten jmenovitý den dosti neučinil. Vložen puohon léta MDX^o v středu [sic] den svatého Řehoře [12. března].

V té při mezi Václavem Litovským z Svinař puovodem s jedné, a panem Alšem Berkú z Dubé pohnaným s strany druhé. Kdež ho týž Litovský vinil ze sta kop a z XXV kop grošuov vše českých základu propadeného díelu jeho naň na pana Alše příšlého, kterýž jest propadl, vyručiv s dobrými lidmi od něho Litovského Jana Synka pod pět seth kop grošuov českých, aby ten Synek postaven byl před pány JMtmi a vladykami na soudu zemském na den jmenovitý, tak jakž se jest týž pan Aleš s jinými rukojměmi zavázal; ale tomu jest na ten den jmenovitý dosti neučinil oc, tak jakož puohon plněji svědčí. A na to vajpis z knih města Bělé pod jich města pečeti, svědčící na téhož Jana Synka vyručení, a k tomu i některá svědomie ukázal. Proti

tomu on pan Aleš odpíraje pravil, že toho on Litovský neprovozuje, by ten člověk od něho vyručen byl, než že jest z práva od konšeluov v Bělé vyručen, a tudy že se puohon jeho s svědomím a svědci jeho že se také sami s sebou nesrovnávají, a on pan Aleš že jest tomu rukojemství učinil dosti a toho člověka postavil před soudem zemským. A na to také svědomie ukázal. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, puohon slyševše, strany a jich s obů stran pře líčení, odpory, svědomie, i také v ten vajpis z kněh města Bělé nahlédše, našli: Poněvadž on Václav puovod v svém položil puohonu, že on pan Aleš toho Jana Synka od něho od Václava vyručil, a vajpis Bělských, kteréhož se on Litovský dokládá, takto ukazuje, že jsú vyručili s práva jich Jana Synka pan Aleš oc, a jiní aby jej postavili před soudem zemským, pak-li by nepostavili, aby jemu Litovskému ti rukojmie byli povinni těmi pěti sty kopami grošuov českými: i tudy se ten jeho puohon s tím vyručením podle téhož svědomie konšeluov Bělských nesrovnává. A také on pan Aleš Berka čtyřmi provedl svědky, že jest toho Jana Synka podle vyručení svého ten pátek o suchých dnech letničních před pány a vladykami na plném soudu zemském postavil, a on Litovský zase proti těm čtyřem svědkům dostatečně neodepřel: z těch příčin dává se jemu panu Alšovi za právo, že tu jemu Litovskému podle jeho puohonu nic povinovat nenie. Dal památné. Stalo se v středu den svatých pět bratruov.

R. III. I. 310. a. Srov. svědomí č. 1687 v Arch. Č. XIII. str. 332.

2015.

Mezi Adamem Hložkem z Žampachu a Janem Býchorským z Raškovic o svěření listu a nevydání peněz. — 1511, 13. listopadu.

Adam Hložek z Žampachu poháněl Jana Baychorského z Raškovic, v městě Kolíně obývajícího. Vinil jej z toho, že jest témuž Baychorskému dal list s dobrou volí na čtyři sta kop grošuov českých svědčící s úrokem na takový způsob, aby on Baychorský tu sumu vyupomínal a napřed sobě z nie vzal puol druhého sta kop grošuov českých, kteréž mu týž Adam byl dlužen, a ostatek té summy že jest měl jemu Adamovi navrátiti. Ale toho on Baychorský jsa napomenut učiniti zanedbává. Vložen puohon léta MDX^o v neděli po svatém Urbanu [26. května].

V té při mezi Adamem Hložkem z Žampachu puovodem s jedné, a Janem Baychorským z Raškovic pohnaným s strany druhé. Kdež jej Baychorského týž Adam vinil z toho, že jest jemu Baychorskému dal list s dobrou volí na čtyři sta kop grošuov českých svědčící s úrokem na takový způsob, aby on Baychorský tu sumu vyupomínal a napřed sobě z nie vzal puol druhého sta kop grošuov českých oc, tak jakož puohon plněji svědčí. A na to ukázal svědomie. Proti tomu on Baychorský odpíraje pravil, že se to svědomie nesrovnává v tom, že jeden řeč slyšenú svědčí a druhému svědku

naprosto že odpírá, kdež svědčí bratr jeho Adamuov, a že jest to proti zřízení zemskému; a poněvadž nemá než jednoho svědka, že jeden svědek jest žádný svědek; a poněvadž podle svého puohonu nic neprovozuje, že žádá v tom za opatření. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše strany a jich s obů stran pře líčení i svědectví, našli: Poněvadž on Adam poněkud to provodí, že jest jemu Baychorskému ten list v puohonu menovaný dal, a on Baychorský ničímž toho neodvozuje, než toliko řečí, a také se více dotýče svěření: i z té příčiny aby obě strany v kaple všech svatých na hradě Pražském na den Svátosti nejprv příští stály, a tu týž Baychorský na ten den aby to zpravil tak, jakž JMt pány a vladykami jemu rozkázáno bude. Stalo se léta MDXI^o ve čtvrtek den svatého Bryccii.

R. III. l. 18. a.

2016.

Mezi Janem z Libchavy a Jindřichem z Oujezda o podvolení se dáti pokutu pro hru přes deset grošův. — 1511, 13. listopadu.

Jan z Libchavy poháněl Jindřicha z Oujezda. Vinil jej ze sta kop grošův českých jemu od něho propadených, tu kdež jest se témuž podvolil Janovi pravě, když by koli on Jindřich hrál přes deset grošův českých, že témuž Janovi sto kop grošův českých dáti chce. Vložen puohon léta MDX^o v pátek o Suchých dnech letničních, jinak před svatým Urbanem [24. května].

V té při mezi Janem z Libchavy puovodem s jedné, a Jindřichem z Oujezda pohnaným s strany druhé. Kdež jej týž Jan vinil ze sta kop grošův českých jemu od něho propadených oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu on Jindřich pohnaný odpíraje pravil, že se ti svědkové nesrovnávají, a také že jest on člověk mladý a ještě nerozomný a že mu XXti leth nenie; a na to že jest zřízení zemské, kto by člověka mladého věc uvedl. Proti kterýmžto řečem on puovod odpíraje, dal mluvíti, že jest mu více než XXti leth. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, odpory i svědomie, našli: Poněvadž on Jan puovod to provedl, že jest se odřekl on Jindřich přes X grošův českých hráti, a bude-li hráti přes deset grošův českých, že mu chce sto kop grošův českých dáti, a to také provedl týž Jan, že on Jindřich po tom odřeknutí a rčení hrál do několika kop; i z těch příčin dává se jemu Janovi za právo podle jeho puohonu, tak že on Jindřich pohnaný jemu těmi sty kopami grošův českými vinen, a ty aby jemu dal ve dvou nedělech pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek den svatého Brykcí.

R. III. l. 176. b.

2017.

Mezi Janem Černčickým z Kácova a Vilémem z Veselice o rukojemství. — 1511, 13. listop.

Pan Jan Černčický z Kácova poháněl Viléma z Veselice na Kalthauze. Vinil ho jakožto jednoho rukojmí z dielu jeho z XXV kop grošuv českých, kdež jest mu rukojmí za někdy Bavora z Veselice za sto kop grošuv a za XXV kop grošuv vše českých, kteréž jest on Bavor urukoval Salomeně z Radovesic, a on pan Jan z Kácova jest příjemce na jejím místě těch rukojmí. Vložen puohon léta MDX^o v pátek o suchých dnech letničních, jinak před svatým Urbanem [24. května].

V té při mezi panem Janem Černčickým z Kácova puovodem s jedné, a Vilémem z Veselice na Kalthauze pohnaným s strany druhé. Kdež jeho týž pan Černčický vinil jakožto jednoho rukojmí z dielu jeho z XXV kop grošuv českých, kdež jest mu rukojmí za někdy Bavora z Veselice za sto kop grošuv a za XXV kop grošuv vše českých oc, tak jakož puohon plněji v sobě zavírá. A na to ukázal svědomie. Proti tomu on Vilém pohnaný odpíraje pravil, že se k tomu zná, že jest rukojmí byl podle jiných dobrých lidí za nadepsaného Bavora za věno, kteréhožto věna on pan Černčický byl příjemce; ale že jest jej Viléma i jiné rukojmie týž Bavor vyvadil tudy, že jest jí paní Salomeně list věnní udělal a jemu panu Černčickému ten list v jeho moc jakožto jistotu toho věna dal, a také že jest on pan Černčický před soudem zemským s ní Salomenú se soudiv k tomu znal, což jest po ní jmenováno, že jest on za to věno rukojmie přijal. A na to ten list vyvazený, svědomie a nález z soudu zemského ukázal. Zase proti tomu pan Černčický odpíraje pravil, že toho on Vilém ničímž neodvozuje, by z toho rukojemství propuštěn byl, a že žádný list věnný s polúletím nebývá, aby za zdravého života muže svého měla která manželka z věna upomínati, než po smrti manžela svého že tepruv věno na ni přichází; ale tento list že ukazuje, když by ona Salomena neb Bavor, muž její, aneb jeden z nich dali puol léta napřed věděti, aby summa plněna byla. A poněvadž on pan Černčický v tom listu sám jistcem jest, rukojmie zase postavil, své dáti musil, z toho že znáti jest, že vyvazen od těch rukojmí Bavorových nenie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory, svědomie, list vyvazený svrchu dotčený a nález z soudu zemského, i nalezli: Poněvadž on Vilém pohnaný to pokázal, že ten list vyvazený, v němž týž pan Černčický jistcem jest, kterýž svědčí jí Salomeně a muži jejímu na tři sta a na XXV kop grošuv vše českých, on pan Černčický při sobě a v své moci jměl, a toho nepokázal, by jej ten list od paní Salomeny neb od nebožtíka manžela jejího vyvazený k sobě přijal, kdež se z toho rozuměti muož, že sú to peníze v témž listu menované nebyly, nežli věnnie; a k tomu také že jest se před pány a vladykami na plném soudu zemském týž pán z Kácova

znal, že jiných jejích Salome[ni]ných peněz u sebe nemá, nežli věnnie, a táž Šalomena i jiní tři jeho Vilémovi svědkové to seznávají, že jest jí těch peněz za živnosti téhož někdy muze jejího vydati nechtěl: i z těch ze všech příčin dává se jemu Vilémovi pohnanému za právo, že tu jemu panu Černčickému tiem rukojemstvím podle jeho puohonu nic povinovat nenie. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek den svatého Brykcí.

R. III l. 177. a. Srov. svědomí č. 1854 v Archivu Č. XIII. str. 456.

2018.

Mezi Štěpánem z Poutnova a Purkartem Točníkem z Křimic o dluh za koně. — 1511, 13. listop.

Štefan z Poutnova poháněl Purkarta Točníka z Křimic na Křimicích. Vinil jej ze XXti a z jedné kopy grošuv míšenských jemu od něho za kuon povinných. Vložen puohon léta MCX^o v pondělí po svatém Tiburci [15. dubna.]

V té při mezi Štefanem z Poutnova puovodem s jedné, a Purkartem Točníkem z Křimic a na Křimicích pohnaným s strany druhé. Kdež ho týž Štefan vinil ze XXti a z jedné kopy grošuv míšenských jemu od něho za kuon povinných oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu on PurkARTH pohnaný odpíraje pravil, že toho žádný jeho puoveduov svědek neseznává, by mu tu summu v puohonu menovanú povinovat byl, nébrž že pravie, že sú při trhu nebyli; a poněvadž podle svého puohonu nic neprovozuje, že jest ten puohon učinil na zmatek, žádaje v tom JMtí pánuov podle práva za opatření. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladkami, krále JMtí raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory i svědomie, našli: Poněvadž on Štefan podle svého puohonu dostatečně toho dluhu naň na Purkarta neprovedl, z té příčiny dává se jemu Purkartovi pohnanému za právo, tak že tu jemu Štefanovi podle tohoto puohonu nic povinovat nenie. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek den svatého Brykcí.

R. III. l. 262 b. Srov. svědomí č. 1706 a 1904 v A. Č. XIII. str. 354 a 500.

2019.

Mezi bratřími z Poutnova a Purkartem Točníkem z Křimic o nevrácení koflíku.

1511, 13. listopadu.

Štefan, Jiřík a Beneš vlastní bratří z Poutnova poháněli Purkarta Točníka z Křimic a na Křimicích. Vinili ho z nevrácenie koflíku stříbrného jemu PurkARTHovi od něho od Štefana a od Jiříka svěřeného, kterýžto koflík oni bratří pět kop grošuv českých pokládají. Vložen puohon léta MDX^o v pondělí po svatém Tiburci [15. dubna].

V té při mezi Štefanem, Jiříkem a Benešem vlastními bratřími z Poutnova puovody s jedné, a Purkartem Točníkem z Křimic pohnaným s strany druhé. Kdež jej jmenovaní bratří vinili z nevrácenie koflíku stříbrného jemu PurkARTHovi od něho od Štefana a od Jiříka svěřeného, kterýžto koflík pět kop grošuv českých pokládají.

A na to ukázal svědomie. Proti tomu on Purkarth pohnaný odpíraje pravil, že toho oni puovodové podle svého puohonu neprovodují, by on Štefan a Jiřík jemu Točnickovi toho kofíku svěřili, a že toho svědek žádný neseznává, než že sú svěřili materi jeho, a on že po materi své nedědí a nic po ní nemá a neměl, a nemá co vracovati. A což jest bylo materi svěřeno, jakožto lžíce stříbrné, že jest ty sestra jeho Točnickova a ne on Točník jim vracovala; ale on že nemá co vracovati. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše strany a jich s obů stran přelíčení, odpory i svědomie: Poněvadž oni puovodové toho podle puohonu svého, by on Točník ty věci svěřené k sobě přijal, neprovedli jsú, ani také toho provedli, by on jaký statek po materi své měl neb držal, z těch příčin ten puohon zdvihli sú. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek den svatého Brykcí.

R. III. l. 263. a. Srov. předcházející nález č. 2018 a svědomí č. 1706 v A. Č. XIII. str. 354.

2020.

Mezi Zikmundem Škrhou z Petrovic a Annou z Ryzmburka o nevrácení svrchkův a nábytků.
1511, 13. listopadu.

Zikmund Škrha z Petrovic, mocný poručník sirotkuov a statku nebožtíka Buryana z Plotiště, králem JMti daný a učiněný, poháněl Annu z Rysmburka, v Pardubicích obývající. Vinil ji z nevrácení svrchkuov a nábytkuov, kteréž jest v Pravách na tvrzi i také ryby z rybníkuov pobrala, práva k tomu nemajíc, kteréžto tak pobrané svrchky a nábytky i také ryby on Škrha LXXV kop grošuov českých pokládá. Vložen puohon léta MDX^o v pondělí po svatém Urbanu [27. května].

V té při mezi Zikmundem Škrhú z Petrovic, mocným poručníkem sirotkuov a statku nebožtíka Buriana z Plotiště, králem JMti daným a učiněným, puovodem s jedné, a mezi Annú z Rysmburka, pohnanú s strany druhé. Kdež ji týž Zigmund vinil z nevrácení svrchkuov a nábytkuov, kteréž jest v Pravách na tvrzi i také ryby z rybníkuov pobrala, práva k tomu nemajíc, kteréžto tak pobrané svrchky a nábytky i také ryby on Škrha LXXV kop grošuov českých pokládá. Proti tomu Anna pohnaná odpírajíc pravila, že jest to proti zřízení zemskému, aby ji poháněti měl z svrchkuov a nábytkuov, a těch že nejmenuje zejména, žádající v tom JMti pánuov za opatření. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, puohon a odpor vyslyševše: Poněvadž on Škrha z svrchkuov a nábytkuov poháněti a jich zejména nemenuje, z té příčiny JMt ten puohon zdvihli sú. Stalo se ve čtvrtek den svatého Brykcí.

R. III. l. 263. b. Srov. svědomí č. 1686 a 1832 v A. Č. XIII. str. 331 a 443.

2021.

Mezi Zikmundem z Police a Matoušem a Kateřinou z Blánice o vydání svěřených šatův a jiných věcí. — 1511, [13. listopadu].

Zigmund z Police pohaněl Mathouše z Blánice a Kateřinu manželku jeho. Vinil je z svěřenie takového, že jest jim on Zigmund svěřil a schovati dal dvě šubě kuní, jednu nepořítu a druhú pořítu sukнем lindyšovým brunáthným, sukně dvě, jednu lindyšovou a druhú astradamskú, věnec perlový, čechlík, voštíp rožďalovský, medenici velikú, mísu cínovou velikú a dva sudy; a oni těch věcí svrchu psaných jemu zase vrátiti nedbají; kteréžto věci pokládá sobě XXI kop grošův českých. Vložen puohon léta MDX^o v pátek den svatého Kryspina [25. října].

V té při mezi Zikmundem z Police puovodem s jedné, a Mathoušem z Blánice a Kateřinú, manželkú jeho, pohnanými s strany druhé. Kdež je týž Zigmund vinil z svěřenie takového, že jest jim on Zigmund svěřil a schovati dal dvě šubě kunie, jednu nepořítu a druhú pořítu sukнем lindyšovým oc, jakož puohon plněji v sobě zavírá: kteréžto věci on Zigmund pokládá sobě XXI kop grošův českých. A na to ukázal svědomie. Proti tomu pohnaní pravili, že jest jim nesvěřil nic, než že se k tomu znají, že ty věci, šuby a sukně v puohonu menované u sebe mají v nějakém dluhu. A na to také ukázali svědomie. Tu JMt pán oc, slyševše strany a jich s obú stran pře líčenie, odpory i svědomie, našli: Poněvadž on Zigmund puovod to jest dostatečně provedl, že šuby a sukně i jiné věci v puohonu menované on Mathouš a Kateřina, manželka jeho, pohnaní u sebe mají a také že sú se k tomu sami seznali; z těch příčin dává se jemu Zigmundovi puovodovi za právo, tak aby ty věci v puohonu menované jemu Zigmundovi od pohnaných navraceny byly, a to od dnešního dne ve dvú nedělech pořád zběhlých. Pak-li by těch šatuov oc nena-vrátili, tehdy jemu tú pokutú v puohonu menovanú, to jest těmi XXI kopami grošův českými, povinni budou, a tu aby jemu dali též ve dvú nedělí od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Než chtie-li on Mathouš a Kateřina manželka jeho jej Zigmunda dále z čeho viniti, právo se jim nezavírá.

R. III. l. 264. a.

2022.

Mezi Václavem Litovským z Svinař a Petrem Halěřem z Jičíněvsi o propadený základ. 1511, 13. listopadu.

Václav Litovský z Svinař pohnal Petra Halěře z Jičíněvsi léta MCX^o v úterý den svatého Řehoře [12. března]. Viniti jej chtě ze sta kop grošův a z XXV kop grošův vše českých základu propadeného dielu jeho naň příslého, kterýž jest propadl, vyručiv s jinými od něho Litovského Jana Synka pod pět seth kop grošův českých, aby týž Synek byl postaven před pány a vladýkami na soudu zemském na den me-

novitý oc, tak jakož puohon plněji svědčí. Tu na rok jim položený ve čtvrtek den svatého Briekí léta ut supra nadepsaný Václav Litovský puovod stál, ale Petr Halér pohnaný třikrát volán jsa k svému právu nestál jest. Protož JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladkami krále JMti raddami dali jsú jemu Václavovi Lithovskému proti témuž Petrovi Halérovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 321. Za nápisem: *Stané práva k roku sv. Martina MDXI*. Srov. nález č. 2014 zde na str. 3.

2023.

Mezi Alešem Zručským z Chřenovic a bratřími z Leskovce o zjímání lidí poddaných.
1511, 14. listopadu.

Aleš Zrucký z Chřenovic poháněl Arnošta, Chvala, Mikuláše a Krystofa vlastních a nedielných bratří z Leskovce a na Cerekvici, aby lidi své z městečka Mnichovic, jmenovitě rychtáře, konšely i všicku obec, postavili před nejvyšším panem hofmistrem královstvie Českého a raddami krále JMti. Vinil je z toho, že sú lidi jeho ze Zruči městečka, z Jiřic, z Samechova a z Chabřic zjímali, jim koně, vozy, zbroj, saně, šle, váhy a jiné potřeby k vozu a k saniem příslušející pobrali, je ty lidi ctí a věrou zavazovali, je na závazku tu v Mnichovicích dvě neděli držali a potom je svým pánóm napředpsaným vydali na Cerekvici, nechtiece jich vydati na rukojmie; kdež napřed menovaný Aleš to sobě pokládá padesáte kop grošuv českých. Vložen puohon léta MDX ve čtvrtek před svatým Petrem a Pavlem [27. června].

V té při mezi Alšem Zruckým z Chřenovic puovodem s jedné, a mezi rychtářem a konšely i vši obcí městečka Mnichovic, lidmi Arnošta, Chvala, Mikuláše a Krystofa Leskovcuov s strany druhé. Kdež je on Zrucký vinil z toho, že sú lidi jeho ze Zruči městečka, z Jiřic, z Samechova a z Chabřic zjímali, jim koně, vozy, zbroj oc, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu oni pohnaní Leskovcové odpírajíce pravili, že nejsou oni a jich lidé v puohonu menovaní povinni k tomuto puohonu odpoviedati, poněvadž on Aleš podle zřízení zemského k nim k Leskovcóm neposlal, s jich-li volí se to od jich lidí stalo, čili bez vuole jich, žádajíce v tom podle práva za opatření. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, našli: Poněvadž se jest on Aleš puovod vedle zřízení zemského v tom k nim k Leskovcóm nezachoval a k nim prve neposlal a nezvěděl, s jich-li se to volí stalo, z té příčiny ten puohon zdvihli sú. Stalo se léta MDXI^o v pátek na zajtrí svatého Brykčí.

R. III. l. 18. b. Srov. svědomí č. 1701—1703 a 1800 v A. Č. str. 345, 349, 358 a 421.

2024.

Mezi Alešem Zručským z Chřenovic a bratřími z Leskovce o pobrazení věcí poddaným jeho. 1511, 14. listopadu.

Aleš Zrucký z Chřenovic pohnal Arnošta, Chvala, Mikuláše a Krystofa vlastní a nedílné bratři z Leskovce. Vinil je z toho, že drží u sebe lidi jeho Alšovy bez dvou třiceti osob a koní tolikajž počet, bez dvou XXX vozy, sáně i jiné potřeby k vozům a k saním příslušející a zbroj, kteréžto věci jeho Alšovými lidem těchž bratří Leskovcův lidé z Mnichovic pobrali jsú a na Cerekvici je dovedli se všemi těmi potřebami a věcmi svrchu menovanými, kteréž jim od těchž Mnichovických lidí pobraženy jsú, kteréžto všecky věci on Aleš puol druhého sta kop grošův českých pokládá. Vložen puohon léta MDX ve čtvrtek před svatým Petrem a Pavlem [27. června].

V té při mezi Alšem Zruckým z Chřenovic puovodem s jedné, a mezi Arnoštem, Chvalem, Mikulášem a Krystofem vlastními a nedílnými bratřími z Leskovce a na Cerekvici pohnanými s strany druhé. Kdež je vinil z toho, že drží u sebe lidi jeho bez dvou třiceti osob a koní tolikajž počet oc, tak jakož puohon plněji v sobě zavírá. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami: Poněvadž on Aleš nezachovav se při prvním puohonu podle zřízení zemského a k nim k Leskovcům neposlal, aby zvěděl, s jich-li se to volí od jich lidí stalo, a přes to jich druhým pohnal puohonem, ješto se to obě jedné věci dotýče, z těch příčin ten puohon zdvihli sú. Stalo se léta MDXI v pátek na zajtrí svatého Brykcí.

R. III. l. 18. b. Srov. předcházející nález č. 2023 a svědomí při něm uvedená.

2025.

Mezi Kateřinou ze Zásmuk a Jindřichem od Tváři vedle věže ze Starého města Pražského o pych. — 1511, 14. listopadu.

Kateřina z Zásmuk poháněla Jindřicha od Tváři podle věže, měštěfna Starého města Pražského. Vinila ho z pychu a pro ten pych oc, protože ji zbil svévolně, příčiny k tomu spravedlivé nemaje izádné. Vložen puohon léta MDX v pátek po svatém Arnolfu [19. července].

V té při mezi Kateřinú z Zásmuk puovodem s jedné, a Jindřichem od Tváři podle věže, měštěfínem Starého města Pražského, pohnaným s strany druhé. Kdež jej táž Kateřina vinila z pychu a pro ten pych oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázala svědomie. Proti tomu on Jindřich pohnaný tu před JMti pány stoje nic tomu neodepřel. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, puohon a žalobu i svědomie vyslyševše, našli: Poněvadž to ona Kateřina dostatečně svým svě-

domím provedla, že jest ji on Jindřich bil, a on toho ničímž neodvedl ani co proti tomu odepřel, z té příčiny dávají jí Katherině puovodovi za právo, tak že on Jindřich jí tiem pychem a pokutou v něm jmenovanú, to jest těmi desieti kopami groši českými vinen, a ty aby jí dal ve dvou nedělech od dnešního dne pořád zběhlých. Dala památné. Stalo se léta MDXI^o v pátek na zajtříe svatého Brykcí.

Létha MDXI^o v sobotu den svatého Mikuláše [6. prosince] vydán jest list zatykací Katherině z Zásmuk na Jindřicha od Tváře podle věže, měštěnána Starého města Pražského, pohnaného pro dosti neučinění nálezu tomuto.

R. III. l. 63. b. Srov. svědomí č. 1684 v A. Č. XIII. str. 329.

2026.

Mezi Janem Brunclíkem z Jaroměře a Kateřinou z Dobronína o nevydání peněz po manželce jeho. — 1511, 14. listopadu.

Jan Brunclík, měštěnin města Jaroměře, poháněl Katherinu z Dobronína, v Starém městě Pražském obývající. Vinil ji jakožto držitele a nápadnici statku někdy Jana Mazouška z Březnice, manžela jejího, z nedodání sta kop grošuv a XXXti kop grošuv vše míšenských po Dorothě manželce jeho, kdež jest on Mazoušek jemu Janovi Brunclíkovi měl dáti sto kop grošuv českých po nie po Dorotě bez pěti kop grošuv českých. A týž Jan Mazoušek pověděl tak, aby on Brunclík k žádnému vo ty peníze nehleděl, nežli k němu k Mazouškovi. Vložen puohon léta MDX ve čtvrtek před svatým Vítem [13. června].

V té při mezi Janem Brunclíkem, měštěním města Jaroměře, puovodem s jedné, a Katherinú z Dobronína pohnanú s strany druhé. Kdež ji týž Brunclík vinil jakožto držitele a nápadnici statku někdy Jana Mazouška z Březnice, manžela jejího, z nedodání sta kop grošuv a XXXti kop grošuv vše míšenských po Dorotě manželce jeho, kdež jest on Mazoušek jemu Janovi Brunclíkovi měl dáti sto kop grošuv českých po nie po Dorotě bez pěti kop grošuv českých oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu ona Kateřina pohnaná odpírajíc práva, že on Brunclík toho podle puohonu svého neprovozuje ničímž, aby ona jaký statek po témž muži svém Janovi Mazouškovi měla, jej držela aneb nápadnicí byla, a tudy že ona jemu k tomuto puohonu odpoviedati povinna nenie; a což jest koli týž někdy manžel její měl, ješto jest jeho Brunclíkovy ženy bylo, a což vyupomínal, to jest jí vydal a z toho jej ona kvitovala. A na to ukázala kvintancí, vždy tomu odpírajíc, že jest po něm po Mazouškovi nic nevzala, nic nemá a neměla, a že jest k ní nepřinesl nic. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMtí raddami, slyševe puohon, žalobu, odpory a jich s obú stran pře líčení, svědomie i kvitancí, nalezli: Poněvadž on Brunclík puovod toho neprovedl, aby ona Katherina pohnaná po Ma-

zouškovi, muži svém, co k sobě přijala nebo měla, z té příčiny jí Katherině dává se za právo, že jemu Brunclíkovi podle jeho puohonu nic povinna nenie. Dala památne. Stalo se v pátek na zajtrí svatého Brykcí.

R. III. I. 177. b. Srov. svědomí č. 1799 v A. Č. XIII. str. 421.

2027.

Mezi Martinem Hošťálkem z Žatce a Jakubem z Vřesovic o rukojemství. — 1511, 14. listop.

Martin Hošťálek, měšténin města Žatce, poháněl Jakuba z Vřesovic a na Valči. Vinil ho jakožto rukojmí za Ješka z Strojetic z šedesáti kop a z puol sedmy kopy grošuv a z desieti grošuv vše českých dielu naň příslušejícího, tu kdež jest týž Jakub podle jiných spolurukojmí za téhož Ješka z Strojetic slíbil za dvě stě kop grošuv českých někdy Anežce z Březnice, jeho Hošťálkově manželce, do dojití listu, ale tomu se až dosavad dosti nestalo. K kteréžto summě k těm dvěma stem grošum českým on Martin Hošťálek právo a spravedlnost má odkázáním a dáním menované Anežky, jakož to její dání plněji v sobě zavírá. Vložen puohon léta MDX⁰ v sobotu den svaté Markéty [13. července].

V té při mezi Martinem Hošťálkem, měšténinem města Žatce, puovodem s jedné, a Jakubem z Vřesovic a na Valči pohnaným s strany druhé. Kdež jej týž Hošťálek vinil jakožto rukojmí za Ješka z Strojetic z šedesáti kop a z puol sedmy kopy grošuv a z Xti grošuv vše českých dielu naň příslušejícího, tu kdež jest týž Jakub podle jiných spolurukojmí za téhož Ješka z Strojetic slíbil za dvě stě kop grošuv českých někdy Anežce z Březnice oc, jakož puohon plněji svědčí. A na to svědomie a list pod městskou pečetí města Žatce, v němž o kšaftu zřízení a dání statku někdy Anežky z Březnice, jeho Hošťálkovy manželky, seznávají, ukázal. Proti tomu Jan Ješek z Strojetic poručník a na místě jeho Jakuba z Vřesovic odpíraje dal mluvíti, že takové její Anežčino jemu Martinovi dání jest nedostatečné a proti zřízení zemskému, že ona jsúci řádu rytířského a listu královského mocného nemající, a tyto peníze věnnie a dskami ujištěny byly, neměla jest jich a nemohla kšaftem a právem odkazovati městským, ale právem zemským zřediti. A poněvadž jest toho právem a řádem nezřídila zemským ani dobrou volí dostatečně, že sú ty penicze podle práva na sirotka a syna po nie po Anežce pozuostalého přišly. A na to zřízení zemské a nález králem JMti mezi Petrem Haléřem z Jičíněvsi a Bohuňkem z Radče učiněný ukázal jest. Zase proti tomu puovod odpíraje pravil, že táž Anežka mohla jest to učiniti dobře a své dáti i odkázati právem městským, komuž chtěla; neb jest byla měštka, měšténina sobě pojala, městského práva užívala, městským řádem sto kop grošuv na smlouvách svatebních po sobě menovala a na list hlavní, kterýž jí od Ješka z Strojetic na summu věnní na vsi Hořeticích svědčící, jemu Martinovi muži svému dobrou vuoli učinila; ale jsúci měštka, pečeti své nemající,

připrosila jest dobrých lidí, že sú své pečeti k ní přitiskli na svědomie. A na to ceduli smluv svatebních a již dotčenú dobrou vůli ukázal. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, puohon, žalobu, svědomie, list kšaftovní, zřízení zemské, krále JMti nález, list smlouvy svatebnie i dobrou vůli vyslyševše nalezli: Poněvadž on Hošťálek puovod to smlúvou svatební pokázal, že ona Anežka, jeho někdy manželka, na týchž smlúvách svatebních jemu sto kop po sobě menovala míšenských, z té příčiny JMt jej Martina při též smlouvě zuostavují, jemu za právo dávajíce, a což jemu v tom on Ješek neučinil dosti, aby ještě učinil ve dvou nedělech od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. A dále jakož jest on Hošťálek ukázal dobrou vůli pod pečeti dobrých lidí, v kteréžto ona Anežka jemu Martinovi dvě stě kop grošuv českých dává, i poněvadž se věci dotýče listovnie, chtě-li sebe strany o to tu hleděti, kdež ta věc ku právu přísluší, ta se jim cesta nezavírá. Stalo se v pátek na zajtří svatého Brikcí.

R. III. 214. a.

2028.

Mezi Šimkem, Pavlem a Pařízkem z Loun a Jetřichem z Gutšteina o plat za službu u falckrabí Porýnského. — 1511, 14. listopadu.

Šimek, Pavel a Pařízek z Loun poháněli pana Jetřicha z Gutšteina. Vinili ho z puol čtvrtá sta zlatých z služby své, kterúz jsúce s ním u kniežete falckrabie JMti zaslúžili každý na deset pacholkuov a na dva vozy [a kteréž] jim zaplatiti zanedbává. Vložen puohon léta MDIX v úterý po svaté Alžbětě [20. listopadu].

V té při mezi Šimkem, Pavlem a Pařízkem z Loun puovody s jedné, a panem Jetřichem z Gutšteina pohnaným s strany druhé. Kdež ho vinili týž Šimek, Pavel a Pařízek z puol čtvrtá sta zlatých z služby své oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázali svědomie. Proti tomu Burian Volanče, poručník páně Jetřichuov, odpíraje pravil, že svědkové jich puovoduov s puohonem se nesrovnávají, a to v tom, že svědčie, že jsú měli sto pěší a tři vozy, a v puohonu položeny dva vozy, a že jsú ne u pana Jetřicha, ale u falckrabie JMti slúžili. Tu JMt pán, pan Vilém oc puohon, žalobu, odpory i svědomie slyševše, nalezli: Poněvadž oni puovodové to jsú provedli, že pan Jetřich pohnaný vzal od JMti falckrabie peníze za službu, z té příčiny strany, totiž oni Šimek, Pavel a Pařízek puovodové, a on pan Jetřich pohnaný, aby před úředníky Pražskými menšími nazajtří svatého Fabiana Šebestiana najprv přístieho stáli a tu, což oni puovodové před týmiž úředníky na jich zchválenie provedú, co jim té služby podle jich puohonu on pan Jetřich pohnaný povinovat jest, to aby jim týž pan Jetřich dal od prúvodu ve dvou nedělech pořád zběhlých. Dali památné. Stalo se v pátek po svatém Brikcí.

R. III. 1. 264. b.

2029.

Mezi Fridrichem Vlčkem z Tetova a Jindřichem Berkou z Násilé, hejtmanem Příbramským, o postavení lidí královských pro únos člověka poddaného. — 1511, 14. listopadu.

Frydrych Vlček z Tetova pohnal Jindřicha Berku z Násilé, hejtmana na Příbrami, aby lidi královské, k úřadu jeho Příbramskému příslušející, postavil před soudem komorním den svatého Martina najprv příštího oc, zejména Jana a Václava Pulcovy z Rosobud.*) Viniti je chtě z toho, že sú mu člověka jeho Prokopa, Helvišova syna ze Lhoty, s statkem nočně pryč uvedli, kdež on Frydrych to sobě XX kop grošuv českých pokládá. Tu na rok jim položený v pátek po svatém Brykci léta vt supra Frydrych Vlček puovod stál, ale Jan a Václav nadepsaní, byvše prve od jmenovaného Jindřicha Berky pohnaného postavení, trikrát voláni jsúce k svému právu nestáli sú. Z té příčiny JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteine oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého. se pány a vladykami, krále JMti raddami, dali sú jemu Frydrychovi puovodovi proti jmenovaným Janovi a Václavovi z Rosobud za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 321. b za nápisem: *Staná práva k roku svatého Martina MDXF.* — *) z Kosobud?

2030.

Mezi Mikulášem z Hořic a Ladslavem z Šternberka o dosti učinění slibu při postoupení nejv. písařství. — 1511, 15. listopadu.

Mikuláš z Hořic a na Pecce poháněl pana Ladslava z Šternberka a na Bechyni, najv. komorníka královstvie Českého. Vinil ho z toho, že jest mu slíbil za statečného Albrechta Rendle z Aušavy a slovem jeho Rendlovým, že jemu týž Albrecht Rendl má vydávati každý rok sto kop grošuv českých až do jeho smrti a na to jemu jistotu udělati; a tomu všemu že dosti týž Rendl učiniti má; a to za postoupenie úřadu nejvyššího písařství královstvie Českého. A těch sto kop grošuv českých měl počieti jemu dávati on Rendl na svatého Jiří nyní již minulého, a potom vždy při každém svatém Jiří až do jeho Hořického živnosti po stu kopách grošuv českých. I tomu se jest dosti od téhož pana z Šternberka nestalo. A ta summa jemu Hořickému dána nenie ani jistota na to učiněná až do dnešního dne. Vložen puohon léta MDX v středu po svatém Sixtu [7. srpna].

V té při mezi Mikulášem z Hořic a na Pecce puovodem s jedné, a panem Ladslavem z Šternberka, nejvyšším komorníkem královstvie Českého, pohnaným s strany druhé. Kdež ho týž Hořický vinil z toho, že mu slíbil za statečného rytíře Albrechta Rendle z Aušavy a slovem jeho Rendlovým, že jemu týž Albrecht Rendl má vydávati každý rok sto kop grošuv českých až do jeho smrti oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu pan Ladslav z Šternberka, nyní nejvyšší

kanclér království Českého, před JMtí pány stoje pravil, že se k tomu zná jako ctný pán, že jest jemu Hořickému za to slíbil, že mu on Albrecht Rendl každý rok po sto kopách grošův až do jeho Hořického smrti vydávati má; ale by za to sliboval, za postúpenie jemu Rendlovi nejvyššího písařství království Českého, tomu že odpírá a nezná se. A poněvadž jest ta slova on Hořický v svém puohonu položil, že by týž pan Ladslav sliboval za postúpenie nejvyššího písařství, to aby podle puohonu svého provedl. A na to také ukázal svědomie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory a jich s obú stran pře líčení i svědomie, nalezli: Poněvadž on pan Ladslav z Šternberka oc, nynie nejvyšší kanclér království Českého, k tomu se znal, že jest jemu Hořickému slíbil, že mu on Rendl každý rok až do jeho Hořického živnosti po stu kopách grošův českých vydávati má, a on také Hořický to svým pokázal svědomím, k čemuž se jest týž pan kanclér i prve i potom znal: protož dává se jemu Mikulášovi Hořickému puovodovi podle jeho puohonu za právo tak, aby on pan Ladslav tomu slibu učinil dosti, a to od dnešního dne ve dvú nedělech pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v sobotu po svatém Brykcí.

R. III. l. 214. b.

2031.

Mezi Mikulášem z Hořic a Albrechtem Rendlem z Aušavy o nedostiučinění rčení za postoupení nejv. písařství. — 1511, 15. listopadu.

Mikuláš z Hořic a na Pecce pohnal Albrechta Rendle z Aušavy a na Myšlíně. Vinil ho ze rčení, tu kdež jest mu řekl pěti seth kop grošův českých při svatém Jiří nynie minulém až za čtyři léta pořád zběhlá pójčiti bez úroka. I tomu svému rčení neučinil dosti. Vložen puohon léta MDX^o v středu po svatém Sixtu [7. srpna].

V té při mezi Mikulášem z Hořic a na Pecce puovodem s jedné, a mezi Albrechtem Rendlem z Aušavy a na Myšlíně pohnaným s strany druhé. Kdež jej týž Hořický vinil ze rčení, tu kdež jest mu řekl pěti seth kop grošův českých při svatém Jiří nynie minulém za čtyři léta pořád zběhlá pójčiti oc, tak jakož puohon ukazuje. A na to svědomie a k tomu některé soudu komorního nálezky ukázal. Proti tomu on Albrecht pohnaný odpíraje pravil napřed, že se to jeho Hořického svědomie podle jeho puohonu nesrovnává; neb žádný z nich neukazuje na tu summu v puohonu položenú, a někteří vo tisíci kopách grošův českých, někteří zhola vo tisíci kopách míšenských svědčí, a žádný z nich leth nemenuje izádných, aniž toho seznávají, by mu za postoupení nejvyššího písařství království Českého pójčiti řekl. A ačkoli takovému rčení dobře a poctivě obrániti by se mohl, ale jako dobrý a pravdomluvný, pomně na svú dobrou pověš, toho učiniti nechce, než což komu

die a řekne, že jinak nečiní. A dále pravie, by ten krále JMti nález, kterýž JKMt mezi rytířstvem a jím Albrechtem Rendlem v Hoře učiniti ráčil, před rukama byl, že by to pokázal, že jest jej on Hořický o ten úřad písařství připravil; a že jest mu nepřítikal za ten úřad nic, než z své dobré svobodné vuole a dle přátelství těch peněz pójčiti; a to ne jemu, ale k vuoli nejvyššímu panu hofmistru království Českého, panu Vilémovi z Pernšteina, za čtyři léta, když by úřad nejvyššího písařství držal, ale ne za to písařství, a že by za to písařství peníze jednoho dáti nechtěl; a on Hořický dokudž jest živ, že by naň toho nepokázal, by mu co za to písařství dáti neb pójčiti řekl, těch pěti seth kop grošuv. Než že on Albrecht jako dobrý pro svú poctivost sám toho tajiti nechce, co jest mu řekl pójčiti, že ne za to písařství, ale z dobré vuole a nadepsanému hofmistru k vuoli. A na to ten jmenovaného nejvyššího pana hofmistra království Českého list vyznání pod JMti sekretem ukázal. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vládými, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory a jich s obú stran pře ličení i svědomí, nalezli: Poněvadž on Albrecht Rendl pohnaný z své dobré svobodné vuole k tomu se znal, a sám dobrovolně napřed menovaného nejvyššího pana hofmistra oc list na se a na to své rčení ukázal, z té příčiny a podle takového svého on Albrecht dobrovolného rčení a svobodného přiznání aby tomu rčení učinil dosti, a to ve dvú nedělech od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Než on Mikuláš Hořický aby jemu na tu summu v těch dvú nedělech list udělal dostatečný podle řádu a obyčeje země s rukojmiemi hodnými v zemi usedlými. A jakož týž také Albrecht Rendl na svrchu menovaný krále JMti nález táhl se jest, pravě, že ho ku potřebě své mieti nemohl, i chce-li on Albrecht o ten nález k komu hleděti, právo mu se nezavírá. A chce-li také týž Albrecht neb on Hořický jeden druhému o svú poctivost co mluvit, právo se jim také nezavírá. Stalo se v sobotu po svatém Bryceí.

R. III. l. 215. b. Srovn. svědomí č. 1909 v AČ. XIII. str. 496.

2032.

Mezi Vondráčkem postřihačem z Hory Kutné a starou radou téhož města o pobrání odkázaného statku. — 1511, 15. listopadu.

Vondráček postřihač od Hory Kuthny poháněl šefmistruov a raddy i vši obce města na Horách Kutnách, aby postavili před nejvyšším panem hofmistrem království Českého a raddami krále JMti raddu svú starú, a to tyto: Jana Bonušného, Jana Kazlara, Jana Popelku, Mikuláše Houdka, Jana Skřivana, Barthoně mincíře, Mathouše Lorka, Prokopa Prekle, Víta pekaře, Machka Libenického, Jana Joba, Barthoše sedláře, Jana Jahníka, Václava Krásu, Jana Pecku, Jana Žďárského, Jana Cikuli, Jiřka Pabše. Vinil je z pobráně statku jemu od někdy Reginy Vlkové,

tu na Horách Kuthnách obývajície, odkázaného, zejména z svrchkuov, klenotuov a peněz hotových, totižto sto kop grošuov českých a pětmecíma kop grošuov vše českých, pasu stříbrného, pěti loží, šatuov lehacích i šatuov chodících, šub a sukni i jiných věcí po též Regině v jejie komoře pozuostalých a jemu Vondráčkovi odkázaných, kteréžto svrchky a klenoty krom peněz hotových nadepsaných on Vondráček sobě pokládá sto kop grošuov českých. Vložen puohon léta MDX^o v středu den svatého Diviše [9. října].

V té při mezi Vondráčkem postřihačem od Hory Kuthny puovodem s jedné, a mezi Janem Bonušíným, Janem Kazlarem, Janem Popelkú, Mikulášem Houdkem, Janem Skřivanem, Barthoněm mincířem, Mathoušem Lorkem, Prokopem Preglem, Vítem pekařem, Machkem Libenickým, Janem Jobem, Václavem Krásou, Janem Peckou, Jiříkem Pabšem od šefmistruov a raddy i vši obce města Hory Kuthny postavenými s strany druhé. Kdež je týž Vondráček vinil z pobránie statku jemu od někdy Reginy Vlkové tu na Horách Kutnách obývajície odkázaného, zejména z svrchkuov, klenotuov a peněz hotových, totižto sto kop grošuov českých a XXV kop grošuov vše českých, pasu stříbrného, pěti loží, šatuov lehacích i šatuov chodících oc; tak jakož puohon plněji v sobě zavírá. Proti tomu napřed menovaní pohnaní odpírajíce pravili, že on Vondráček puovod o ten statek na právě u nich v Hoře jest souzen, slyšán, odpovídal i ortelem rozsouzen spravedlivým. A na to list šefmistruov a raddy na Horách Kuthnách pod jich městskou pečeti ukázali jsú, JMtí pánuov v tom žádajíce, poněvadž jest věc prve u nich podle jich práva souzena, že té pře JMt k sobě proti jich právom přijímati neráčíe. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládými, krále JMtí raddami, puohon, odpor a jich Horníkuov pod jich města pečeti list vyslyševše: Poněvadž on Vondráček puovod o tu věc prve tam v Hoře na jich právě slyšán, k té při odpovídal i ortelem jich o to rozsouzen, a přes to sem k tomuto právu o túž věc pohnal, ježto jest to proti zřízení zemskému; z té příčiny JMt ten puohon zdvihají. Než chtěli sebe oni, poněvadž jsú obojí tu v Hoře obyvatelé, z čeho na tom jich právě viniti, právo se jim nezavírá. Dali památné. Stalo se v sobotu po svatém Brykeí.

R. III. l. 310 b. Srov. svědomí č. 1818 a 1857 v A. Č. XIII str. 432 a 458.

2033.

Mezi Lukešem, řezníkem z Nového města Pražského, a Jiříkem z Stranec o dluh. — 1511, 15. listopadu.

Lukeš řezník, Nového města Pražského městěnin, pohnal léta MDX^o v neděli den svatého Jiljí [1. září] Jiříka ze Stranec, viniti ho chtě ze XIV kop a ze XXIV grošuov dluhu jemu, kterýž od něho koupil, zuostalého oc. Tu létha ut supra v so-

botu po svatém Brykci oc. dáno jest jemu Lukšovi puovodovi proti témuž Jiříkovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 321. b. za nápisem: *Stand práva k roku svatého Martina MDXI^o*. Srov. svědomí č. 1803 v AČ. XIII. str. 424.

2034.

Mezi Marketou Charouzovou z Nového města Pražského a Annou Maternovou z Litohlav o rukojemství. — 1511, 15. listopadu.

Markéta Charauzová, měštká Nového města Pražského, pohnala Annu Maternovou z Lithohlav léta MDX^o v úterý po svatém Jeronymu [1. října], chtieci ji viniti z toho, že jsúci rukojmie k ní k Markétě za Jana Linthmara a za Dorothu, manželku jeho, za XXIII^a kop grošuv míšenských oc, i tomu se od té Anny nestalo dosti. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vládýkami, krále JMti raddami, v sobotu po svatém Brykci léta MDXI^o dali sú jí Markétě puovodovi proti nadepsané Anně Maternové pohnané za právo stané. Dala památné.

R. III. l. 321. b. za nápisem: *Stand práva k roku svatého Martina MDXI^o*.

2035.

Mezi Zigmundem z Police a Matoušem Blanickým z Blanice o dluh. — 1511, 15. listopadu.

Zigmund z Police pohnal Mathouše Blanického z Blanice létha MDX^o v pátek den svatého Kryspína [25. října], viniti ho chtě z puol druhé kopy grošuv míšenských, kteréž jest vzal od Thomáše Bílanského z Zahrádky. Tu léta MDXI^o v sobotu po sv. Brykci dali sú jemu Zigmundovi puovodovi proti témuž Blánickému za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 322. a. za nápisem: *Stand práva k roku svatého Martina MDXI^o*.

2036.

Mezi Annou Knotkovou a Divišem Boharynským z Hrádku o dosti neučinění smlouvě. 1511, 17. listopadu.

Anna Knotková ve Starém městě Pražském obývajície poháněla Diviše Boharynského z Hrádku na Boharyni. Vinila jej z dosti neučinění smlouvě mezi nimi učiněné a pečeti dobrých lidí tvrzené, a to v tom, že jest měl jí Anně zavdati sto kop grošuv za duom, kterýž u též Anny v Hradci Králové koupil oc, jakož táž smlouva plněji v sobě zavírá; i tomu neučinil dosti. Vložen puohon léta MDX^o v sobotu po svatém Lukáši evangelistu [19. října].

V té při mezi Annú Knotkovú, v Starém městě Pražském obývající, puovodem s jedné, a Divišem Boharynským z Hrádku a na Boharyni pohnaným s strany druhé. Kdež jej táž Anna vinila z dosti neučinění smlouvě mezi nimi učiněné a pe-

četmi dobrých lidí tvrzené v tom, že jest měl jí Anně zavdati sto kop grošuv za duom oc, tak jakož puohon plněji svědčí. A na to ukázala svědomie. Proti tomu on Diviš pohnaný odpíraje pravil, že jest tomu učinil dosti a jí těch sto kop grošuv na rathouze tu v Hradci Králové položil, a ona že jest při tom byla. Ale ona Anna Knotková jsúci dlužna Bernarthovi, měštěninu téhož města Hradce, jemu těch sto kop grošuv zapsala, a tudy jí ten závdavek těch sto kop grošuv od téhož Divíše položený s rathouzu puštěn nenie. A na to list týchž Hradeckých pod jich města pečeti i ten rozsudek pokázal. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vládkami, krále JMti raddami, s obú stran pře líčení, svědomie i ten jich Hradeckých list a rozsudek slyševše: Poněvadž jest on Diviš pohnaný to pokázal a provedl, že jest těch sto kop grošuv toho závdavku jí Anně na rathouze v Hradci Králové položil na právě podle znění smlouvy mezi nimi učiněné, a tak jest tomu vedle svého trhu a smlouvy dosti učinil, a to také provedl, žc jest se o ten závdavek tam na jich právě v Hradci ona Anna soudila podle dobrovolného svého zapsání, a ten závdavek tomu Bernarthovi, s kterýmž se o to soudila, jest prisouzen: z těch příčin JMt tento puohon zdvihli sú; než chce-li ona Anna o to k nim Hradeckým dále hleděti, právo se jí nezavírá. Stalo se léta MDXI^o v pondělí před svatú Alžbětú.

R. III. 1. 19. a.

2037.

Mezi Fabianem z Litoměřic a Eliškou, manželkou Matouška krejčího, o nevydání svěřených peněz. — 1511, 17. listopadu.

Fabian z Lithoměřic, syn nebožtíka Jindřicha Bečváře odtudž z Lithoměřic, poháněl purgmistra a raddy i vši obce města Lithoměřic, aby postavili Elšku, jich spoluobývající, manželku Matouška krayčieho. Vinil ji z svěření takového, tu kdež jest Mandalena, mátie téhož Fabiana, svěřila jí Elšce a spolu s ní Marketě Nadřencové, měštce téhož města Lithoměřic, čtyři sta kop grošuv míšenských. I nestalo se jemu Fabianovi podle téhož jim svěřenie tomu dosti, než dáno jemu z těch čtyř seth kop svěřených nadepsaných od jmenované Nadřencové toliko sto kop puol třetí kopy a XI grošuv vše míšenských. Vložen puohon léta MDX^o v pondělí XI tisíc panen [21. října].

V té při mezi Fabianem z Lithoměřic puovodem s jedné, a Elšku manželku Mathouška krayčieho, v témž městě Lithoměřicích obývající, pohnanú s strany druhé. Kdež týž Fabian vinil ji Elšku z svěřenie takového, tu kdež jest Mandelena, mátie téhož Fabiana, svěřila jí Elšce a spolu s ní Markétě Nadřencové oc, jakož puohon plněji v sobě zavírá. A na to svědomí a nález předešlý mezi ním a Marketú Nadřencovou učiněný ukázal. Proti tomu ona Elška odpírajíc pravila, že ačkoli ji podle

Markéty Nadřencové ten statek byl svěřen, k tomu svěření že se zná; ale těch peněz v své moci neměla nikdy a nemá, a tudy neměla jest a nemá co vracovati, a že jest jí toliko pro vědomie svěřeno bylo, a svědomí Fabianovo že na ni neukazuje, by co k sobě toho svěření přijala. Při tom také znamenitě dotýkajíc, poněvadž v předešlém nálezu mezi jím Fabianem a Nadřencovou učiněném zřetelně stojí, že jest se to z svědomí dostatečně našlo, že jest jí společně, to jest Elšce a jí Nadřencové, ten statek byl svěřen, zdá se jí, že jest on Fabian společně je pohnatí a viniti měl; v tom JMtí pánuov žádajíc za opatření. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina oc, strany a jich s obů stran pře líčení i svědomí vyslyševše: poněvadž on Fabian podle nálezu o tuž věc prve učiněného se nezachoval a jich společně podle téhož nálezu znění nepohnal, z té příčiny tento puohon zdvihli jsú. Než když on Fabian jich obů dvů, Elšky a Markéty, společně požene, a Elška bude se moci z toho, že jest nic k sobě nepřijala, vyměřiti, v tom se JMt k stranám spravedlivě zachovati ráčí. Stalo se v pondělí před svatu Alžbětú.

R. III. l. 87. a. Srov. nález č. 1660 a svědomí č. 1552, 1582, 1829 a 1850 v Archivu Českém XIII str. 218, 255, 311, 441 a 454.

2038.

Mezi Fabianem z Litoměřic a Markétou Nadřencovou o nevydání svěřených peněz.
1511, 17. listopadu.

Fabian z Lithoměřic týž ut supra poháněl purgmistra a raddy i vši obce města Litoměřic, aby spoluměštku svú Markéthu Nadřencovou postavili před nejvyšším panem hofmistrem oc. Vinil ji z svěřenie takového, kdež jest jí Markétě Mandelena, mátie téhož Fabiana, svěřila a schovati dala summu peněz čtyři sta kop grošuov míšenských, když by se on Fabian zase navrátil, aby jemu tu summu svrchu psanú ona Markéta vrátila. Ale ona Markéta takovou summu svěřenú k sobě přijavši, tomu dosti neučinila, než toliko sto kop grošuov míšenských a puol třetí kopy grošuov a XI grošuov vše míšenských jemu Fabianovi vrátila, a vostatek té summy svěřené vrátiti odpírá. Vložen puohon léta MDX^o v pondělí den XI tisíc panen [21. října].

V té při mezi Fabianem z Lithoměřic puovodem s jedné, a Markétú Nadřencovou, měštkú téhož města Lithoměřic, s strany druhé. Kdež ji týž Fabian vinil z svěřenie takového, kdež jest jí Markétě Mandelena, mátie téhož Fabiana, svěřila a schovati dala summu peněz CCCC kop grošuov míšenských oc, jakož puohon plněji v sobě zavírá. A na to svědomí a nález předešlý mezi jím Fabianem a touž Markétú Nadřencovou učiněný ukázal. Proti tomu ona Markétha Nadřencová pohnaná odpírajíc pravila, poněvadž v předešlém mezi týmž Fabianem a Nadřencovou učiněném zřetelně stojí, že jest se to z svědomie dostatečně našlo, že jest jí společně, to jest

Elšce a jí Nadřencové, ten statek byl svěřen, i zdá se jí, že jest on Fabian společně je pohnati a viniti měl, v tom JMt pánuov žádajíc za opatření. Tu JMt pán oc, se pány i vládými oc slyševše strany a jich s obů stran pře líčení, odpory i svědomie: poněvadž on Fabian podle nálezu o tuž věc prve učiněného se nezachoval a jich společně podle téhož nálezu znění nepohnal, z té příčiny tento puohon zdvihli sú. Stalo se v pondělí před svatú Alžbétú.

R. III. l. 87. b. Srov. předcházející nález č. 2037.

2039.

Mezi Janem Ryšavým z Třebeska a Lidmilou jinak Příbou z Třebeska o pobrání peněz a klenotů.
1511, 17. listopadu.

Jan Ryšavý z Třebeska poháněl Lidmilu jinak Příbu, manželku někdy Václava Ryšavého odtudž z Třebeska, otce téhož Jana. Vinil ji z pobraňie zlatých, grošuov starých i nestarých i jiných rozličných peněz hotových a klenotuov, dielu jeho Janova jemu po jmenovaném otci jeho spravedlivě náležícího; kteréžto peníze a klenoty jeho Januov diel táž Lidmila v truhlách, pečetí města Písku zapečetěných, pobrala, svévolně všecko právo v tom opovrhši mimo nadepsaného Václava, otce jeho, jí v tom svěřenie; kterýžto diel svooj těch zlatých, grošuov, peněz i klenotuov tak od nie pobraných on Jan pokládá sobě puol druhého tisíce kop grošuov českých. Vložen puohon léta MDX^o v pátek po svatém Havlu [18. října].

V té při mezi Janem Ryšavým z Třebeska puovodem s jedné, a Lidmilú jinak Příbú, manželkú někdy Václava Ryšavého odtudž z Třebeska, pohnanú s strany druhé. Kdež ji on Jan Ryšavý vinil z pobraňie zlatých, grošuov starých i nestarých, i jiných rozličných peněz hotových a klenotuov, dielu jeho Janova jemu po jmenovaném otci jeho spravedlivě náležícího oc, tak jakož puohon plněji o tom zavírá. A na to kšaft někdy Václava Ryšavého, otce svého, a některá svědomie ukázal, žádaje v tom JMtí pánuov podle puohonu a svědkuov svých za opatření. Proti tomu ona Lidmila jinak Příba pohnaná odpírajíc pravila, že jí to Janovo puovodovo svědomie nic ke škodě nenie, protože svědčí řeč slyšenú a ne skutečnú, ač sú někteří z nich peníze hotové po otci jeho Janovu zuostalé viděli, ale žádný z nich nemenuje, co jest těch peněz bylo, a s puohonem se nesrovnávají. A také že jest ona prve, nežli jest se témuž Janovu otci dostala, po otci a mateři své statek svooj měla znamenitý; a což jest jí koli od otce jeho svěřeno, že jest tomu chtěla a ještě chce učiniti dosti, ne jemu Janovi samému toliko, ale i jiným sirotkuom, kterýchž jest ještě dvě. A nad to že jest na puol páta sta kop grošuov míšenských a pět kop grošuov vše peněz hotových a některé klenoty v plachtách zapečetěné poručníkóm sirotčím v moc položila, ruku věrnú jemu otvírajíc; ale že on od ní toho přijíti nechtěl. A na to ukázala svědomie. Co se pak těch dvů pasuov stříbrných dotýče, k tomu pověděla tak, že jest jí je

nadepsaný nebožtík manžel její prve, než ji pojal, frejem dal. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteine oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vládými, krále JMtí raddami, kšaft, svědomie a s obú stran pře líčení slyševše nalezli: Poněvadž ona Lidmila jinak Příba pohnaná svým to pokázala svědomím, že jest jemu Janovi byla těch peněz jí svěřených puol páta sta kop grošuv a pět kop grošuv vše míšenských načtla a klenoty při tom některé jemu okázala: i z té příčiny aby ona Lidmila jinak Příba ty peníze a klenoty jemu Janovi, což jemu na jeho díel podle znění otce jeho kšaftu náleží, položila před úředníky Pražskými menšími na jich zchválení, a to ve dvou nedělech od dnešního dne pořád zběhlých. A chce-li táž Lidmila jinak Příba dále, což by nad to více bylo, prázdna toho býti, že by k sobě peněz a klenotuv po témž někdy Václavovi Ryšavém, jeho Janovu otci, pozůstalých nepřijala, aby na Svátost najprv příští v kaple Všechnu Svatých na hradě Pražském obě strany stály, a tu na ten den ona Lidmila jinak Příba aby to zpravila, tak jakž JMtí pány jí rozkázáno bude. Dal památné. Stalo se v pondělí před svatú Alžbětú.

R. III. l. 178. a. Srov. svědomí č. 1827 a 1994 v AČ. XIII str. 439 a 539.

2040.

Mezi Mikulášem z Robous spolu s Anežkou z Nového Dvoru a Janem Smaykalem z Libovice o nevydání peněz. — 1511, 17. listopadu

Mikuláš z Robús a Anežka z Nového Dvoru, manželka jeho, poháněli Jana Smaykala z Libovice. Vinili ho ze XIII kop grošuv českých, kteréž jsou dali Zuzaně z Říčan úrokuov z summy, kteréž jest on Smaykal při sobě měl a ji držal přes ten čas podle zapsání též Zuzany z Říčan. A té summy peněz jim svrchupsaným Mikulášovi a Anežce vydati nechtěl až do rozsudku panského. Vložen puohon létha tisícieho pětistého desátého v pondělí den jedenácte tisíc svatých panen [21. října].

V té při mezi Mikulášem z Robús a Anežkú z Nového Dvoru puovody s jedné, a Janem Smaykalem z Libovice pohnaným s strany druhé. Kdež jej Smaykala vinil ze třinácti kop grošuv českých, kteréž sú dali Zuzanně z Říčan úrokuov oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázali svědomie. Proti tomu on Jan Smaykal pohnaný odpíraje pravil, že jest těch peněz sám sobě jim nedržel, než že jest je u něho Zuzanna z Říčan zastavila, chtieci k nim lepší právo mieti, nežli oni Mikuláš a Anežka manželka jeho. A na to ukázal kvitancí Zuzanny z Říčan, kteráž na XIII kop grošuv českých svědčí, a nález předešlý mezi jimi puovody a jím Smaykalem v soudu komorním učiněný. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteine oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vládými, krále JMtí raddami, puohon, žalobu, odpor pohnaného, kvitancí, svědomie i nález předešlý slyševše, nalezli: Poněvadž on Jan Smaykal pohnaný tomu jest neodepřel, by těch peněz, kteréž jest jemu Mikulášovi a Anežce po nálezu napřed dotčeném dáti měl, u sebe přes čas

nezadržel, a oni puovodové to jsú pokazali, že jsú jí Zuzanně z Říčan těch XIII kop grošuv českých dali svajch peněz, a on Smaykal maje jim ty peníze zase dáti i nedal, až jej o to poháněti musili, tudy jest jim těmi třinácti kopami grošuv českými podle jich puohonu vinen, a ty aby jim dal ve dvú nedělech od dnešního dne pořád zběhlých. Dali památné. Stalo se v pondělí před svatú Alžbětú.

R. III. l. 216 a. Srov. nález č. 1663 v Arch. Č. XIII str. 313.

2041.

Mezi Barborou z Harasova a Janem Kamajkem z Pokratic o dosti neučinění rčení přitisknouti pečet ku kšaftu. — 1511, 18. listopadu.

Barbora z Harasova, manželka někdy Jindřicha Kamayka z Pokratic, poháněla Jana Kamayka odtudž z Pokratic. Vinila ho z dosti neučinění pečeti přitíštění tu, kdež jest měl a řekl pečeť svú podle jiných dobrých lidí přitisknutí k kšaftu nadepsaného Jindřicha, bratra svého a manžela jejího, a to na téhož Jindřicha žádost, kdež on Jindřich týmž kšaftem věno jejíe oznamuje; tomu až dosavad neučinil a odpírá učiniti dosti. Pro kteréžto pečeti nepřitíštění ona Barbora pokládá sobě puol druhého sta kop grošuv českých. Vložen puohon léta MDX^o v pátek den svatého Kryspina [25. října].

V té při mezi Barború z Harasova, manželkú někdy Jindřicha Kamayka z Pokratic, puovodem s jedné, a Janem Kamajkem odtudž z Pokratic pohnaným s strany druhé. Kdež jej táž Barbora vinila z dosti neučinění pečeti přitíštění, tu kdež jest měl a řekl pečeť svú podle jiných dobrých lidí přitisknutí k kšaftu nadepsaného Jindřicha, bratra svého a manžela jejího, a to na téhož Jindřicha žádost, kdež on Jindřich týmž kšaftem věno jejíe oznamuje; pro kteréžto pečeti nepřitíštění ona Barbora pokládá sobě puol druhého sta kop grošuv českých oc, jakož puohon plněji v sobě zavírá. A na to téhož někdy manžela kšaft a svědomie ukázala, žádajíc při tom zachována býti. Proti tomu on Jan pohnaný odpíraje pravil napřed, že se ti její Barbořini svědci nesrovnávají; neb jeden o rčení a jiní o slibu seznávají, a že to jest věc ne její, ale někdy Jindřicha, nadepsaného manžela jejího, jí že jest nepřiríkal a nesliboval nic. Sliboval jest nebožtíku Jindřichovi, o to jest on k němu neposílal. A že jest k takovému kšaftu zmatečnému nebyl a není povinovat pečeti své přitisknutí, protože sú k němu po smrti téhož Jindřicha pečeti přitiskány, ješto jest to proti řádu; ale jemu se toho učiniti nezdálo. A nad to že jest on již sirotčí poručník a držitel statku jich, kterémuž statek ten nálezem pánuov z plného soudu zemského jest postoupen. A na to také svědomie a nález soudu zemského pokázal. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenštejně oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vládkami, krále JMti raddami, s obú stran pře líčení, svědomie, kšaft a nález z soudu zemského vyslyševše, nalezli: Poněvadž jest ona Barbora svě-

domím provedla dostatečným, že jest nebožtík Jindřich, bratr jeho Jana pohnaného, jej za živnosti své prosil za přitištění pečeti k tomu jeho kšaftu, a on Jan řekl jest to učiniti, jakož i jeho svědci Janovi to také seznávají: i z té příčiny dává se jí Barboře puovodovi za právo, a on Jan aby tomu dosti učinil a pečeť svú k tomu kšaftu aby přitiskl do dvú nedělí od dnešního dne pořád zběhlých. Dala památné. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

R. III. l. 40 a. Srov. svědomí č. 1571. 1812 a 1971 v AČ. XIII str. 242, 430 a 529.

2042.

Mezi Bohuslavem Loským z Rabšteina a Jetřichem z Gutšteina o plat za službu v Bavořích. 1511, 18. listopadu.

Bohuslav Loský z Rabšteina poháněl pana Jetřicha z Gutšteina a na Chýsech. Vinil jej z toho, že jemu jest povinovat čtrmezcítma [sic] zlatých rýnských služby bavorské, kterúž jest jsa při něm u pana falckrabie JMti slúžil, a zaplatiti nechce. Vložen puohon léta MDIX^o v úterý po vzetí matky boží na nebe [21. srpna].

V té při mezi Bohuslavem Loským z Rabšteina puovodem s jedné, a panem Jetřichem z Gutšteina a na Chýsech pohnaným s strany druhé. Kdež jej on Loský vinil z toho, že jemu jest povinovat XXIV seth zlatých rýnských služby bavorské, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu jeho páně Jetřichuov poručník Buryan Vohanče, stoje na místě téhož pana Jetřicha, odpíraje pravil, že v záškodním falckrabovu listu stojí, byla-li by o škody aneb o placenie jaká ruoznice, že to mají hejtman falcrabuov a druhý z Čechuov, kterýž by z těch, kteříž v službě byli, vydán byl, rozeznati a mezi nimi vohledati, a že ta věc ne zde, ale před těmi měla by slyšána býti, a že pan Jetřich jemu Loskému zaplatil všecko na na ty tři měsíce, tak jakž list falcrabuov JMti záškodní ukazuje. Zase proti tomu Loský puovod pověděl, že jest to škarta, kterúž pan Jetřich ukázal, při nie, že pečeti falckrabovy nenie, a ta že nemá přijata ani souzena býti; aby pak i s pečeti byla, že se ne Loského a těch drábuov, než toliko falckrabie JMti a jeho pana Jetřicha dotýče; a že pan Jetřich vzav od falckrabie JMti službu na téhož Loského a jeho spolutovařiše, jim nic nedal. Tu JMt pán oc puohon, žalobu, odpory i svědomie slyševše, nalezli: Poněvadž on Bohuslav Loský puovod to jest provedl, že pan Jetřich pohnaný vzal od JMti falckrabie penieze za službu, z té příčiny aby strany, totiž on Bohuslav Loský puovod a on pan Jetřich pohnaný, před úředníky Pražskými menšími na zajtřie svatého Fabiana Sebastiana stáli, a tu což on Loský před týmiž úředníky na jich zchválenie provede, co mu té služby on pan Jetřich podle jeho puohonu povinovat jest, to aby mu týž pan Jetřich dal od průvodu ve dvú nedělech pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

R. III. l. 41. b.

2043.

Mezi Dorotou z Stranova a Jiříkem z Cholpic o vydání odkazu. — 1511, 18. listopadu.

Dorotha z Stranova poháněla Jiříka z Cholpic. Vinila ho z sedmi kop míšenských, kteréž jest přijal k sobě z Slaného jí Dorothe od Václava z Cholpic, někdy manžela jejího, na smrtedlné posteli k šesti nedělem odkázaných. I zanedbává též Jiřík těch sedmi kop též Dorothe vydati až dosavad. Vložen puohon léta MDX^o v úterý po XI tisíci svatých pannách [22. října].

V té při mezi Dorothú z Stranova puovodem s jedné, a Jiříkem z Cholpic pohnaným s strany druhé. Kdež jej ona Dorota vinila z sedmi kop míšenských, kteréž jest přijal k sobě z Slaného oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázala svědomie. Proti tomu Jiřík pohnaný odpíraje pravil, že jest ten puohon učinila na zmatek, a to tiem, že svědkové jejie seznávají, že jest řekla, když ty peníze k sobě přijmu, že je dám. A ona jeho ze rčení nežene. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vládkami, krále JMti raddami, strany a jich s obů stran pře líčení, odpory i svědomie slyševše, našli: Poněvadž ona Dorotha puovod to jest dvěma svědky provedla, že jest on Jiřík těch sedm kop přijal a jí jich nevydal, z té příčiny dává se jí Dorotě podle jejieho puohonu za právo, tak aby on Jiřík jí Dorothe těch sedm kop míšenských v puohonu menovaných dal, a to od dnešního dne ve dvou nedělech pořád zběhlých. Dala památné. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

R. III. l. 80 a.

2044.

Mezi Dorotou z Veletic a Zikmundem Baršem z Kamenice o vrácení půjčeného prstenu.

1511, 18. listopadu.

Dorotha z Veletic poháněla Zigmunda Barše z Kamenice a na Chvalách. Vinila ho z prstenu zlatého s zafiřem, kteréhož jest jemu puojčila. A ten sobě pokládá padesáte zlatých uherských. Vložen puohon léta MDX^o v sobotu u vigiljí svatého Šimona a Judy [26. října].

V té při mezi Dorothú z Veletic puovodem s jedné, a Zikmundem Baršem z Kamenice a na Chvalách pohnaným s strany druhé. Kdež jej ona Dorota vinila z prstenu zlatého s zafiřem, kteréhož jemu puojčila; a ten sobě pokládá padesáte zlatých uherských. A na to ukázala svědomie. Proti tomu on Zigmund pohnaný odpíraje pravil, že toho podle svého puohonu ona Dorotha neprovozuje, by mu toho prstenu puojčila, a toho že řeci nemuoz. a toho žádný svědek neukazuje. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vládkami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory i svědomie, našli: Poněvadž Dorotha puovod to svědomím provedla dostatečným,

že jest toho prstenu v puohonu menovaného jemu Baršovi puojčila a že jest jí jej řekl navrátiti, a on toho ničímž, by mu nepójčila, neodvedl, z té příčiny dává se jí podle jejího puohonu za právo, tak aby jí on Zigmund ten prsten navrátil od dnešního dne ve dvou nedělí pořád zběhlých; pakli by nevrátil do těch dvou nedělí, tehdy aby strany na zajtřie svatého Fabiana před úředníky Pražskými menšími stály, a tu což ona Dorotha před týmiž provede úředníky, na jich zchválenie, zač jest ten prsten stál, to aby jí on Zigmund dal od pruvodu ve dvou nedělech pořád zběhlých. Dala památné. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

R. III. l. 80 b.

2045.

Mezi Havlem řezníkem měšťanem Nového města Pražského a starou radou téhož města o nevydání peněz dle rozkazu královského. — 1511, 18. listopadu.

Havel řezník, Nového města Pražského měšténín, poháněl purgmistra a konšeluov i vši obce Nového města Pražského, aby postavili před JMKskou starú raddu téhož města zejména tyto: Jana Rozvodu, Jana Velvaského, Jana Charauza, Jindřicha Seraphina, Anthocha soukeníka, Václava Podušku, Duchka Kábu, Klimenta Roudnického a Jakuba konváře. Vinil je z toho, že oni jsúc konšelé a úředníci toho času krále JMti, že jsú se k témuž Havlovi nezachovali podle psaní a rozkázanie krále JMti a jemu těch puol druhého sta kop míšenských nevydali, kteréž sú vydati měli vedle psanie a rozkázanie JKMTi, tak jakož pak JMti list to v sobě šfře a plněji ukazuje; kterýžto list krále JMti oni purgmistr a konšelé Nového města Pražského mají; kdež týž Havel těch puol druhého sta kop míšenských nevydanie pokládá sobě tři sta kop míšenských. Vložen puohon léta MDIX^o ve čtvrtek před svatým Šimonem a Judú [25. října].

V té při mezi Havlem řezníkem z Nového města Pražského měšténíem, puovodem s jedné, a mezi Janem Rozvodú, Janem Velvaským, Janem Charouzem, Jindřichem Serafinem, Anthošem soukeníkem, Václavem Poduškú, Duchkem Kábú, Klimentem Roudnickým a Jakubem konvářem. Kdež je vinil z toho, že jsúce konšelé a úředníci toho času krále JMti, že sú se k témuž Havlovi nezachovali podle psanie a rozkázanie krále JMti a jemu těch puol druhého sta kop míšenských nevydali oc, jakož puohon plněji v sobě zaviera. Proti tomu oni pohnaní napřed zejména položení odpírajíce pravili, že k tomuto puohonu odpoviedati povinovati nejsú z té příčiny, že proti starodávním jich obyčejóm pohání purgmistra a raddu i vši obce, aby starú raddu postavili, ješto k žádnému soudu zemskému ani purkrabskému tak se nepohánějí, aby své spoluměšťany jako své sedláky stavěti měli, a že z těchto pohnaných jsú někteří rádu rytieřského užívajíce a na zemi že statky mají, JMti pánuov žádajíce, aby při starodavních obyčejích zachováni byli. Tu JMt pán, pan Vilém z Pern-

šteina na Helfenštejně oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vládými, krále JMti raddami, puohon puovoda i odpor pohnaných slyševše: poněvadž oni Novoměstí při tom vždycky zachovávaní byli od starodávna, že každý usedlý měšťán sám by poháněn byl a bývají, a ne aby je purgmistr a konšelé stavěti měli, a on Havel tak se k nim nezachoval ani toho čím provedl, aby konšelé jiné spoluměšťany své před soudy stavěti měli: z té příčiny ten puohon zdvihli sú. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

R. III. l. 122. a.

2046.

Mezi Mikulášem Valchářem z Jindřichova Hradce a Jetřichem z Gutšteina o plat za službu v Bavořích. — 1511, 18. listopadu.

Mikuláš Valchář z Jindřichova Hradce poháněl pana Jetřicha z Gutšteina a na Chýšech. Vinil jej z pěti seth a z XVIIIti zlatých rýnských služby své, kterůž jest s ním jsa v Bavořích zaslúžil na XXXti pacholkuov a na vuoz a na koně u falckrabie JMti, i jemu zaplatiti nechce. Vložen puohon léta MDIX^o v středu před svatým Havlem [10. října].

V té při mezi Mikulášem Valchářem z Jindřichova Hradce puovodem s jedné, a panem Jetřichem z Gutšteina a na Chýšech pohnaným s strany druhé. Kdež jej týž Valchář vinil z pěti seth osmnácti zlatých rýnských služby své, kterůž s ním jsa v Bavořích zaslúžil oc, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu Buryan Vohanče, poručník páně Jetřichuov, odpíraje pravil, že jemu pan Jetřich povinovat nic nenie, poněvadž jest u něho, u pana Jetřicha, neslúžil, ale u falckrabie JMti, než že jest s ním v rotě byl. Zase proti tomu on Valchář puovod dal mluvit, že jest to v prvním puohonu, kdež Bohuslav Loský pana Jetřicha pohání, dostatečně pokázáno, že jest pan Jetřich peníze k sobě přijal, jim, kteří jsú v rotě s ním byli, nezaplatil, a že jest on sám třidcát s ním v rotě byl. A na to také ukázal svědomí. Při tom také za opatření prose, že jest pana Jetřicha pohnal, aby kvitancí položil, žádaje, aby položeno bylo, že v té kvitanci se najde, že jest jemu, z čehož pohání týž Valchář, on pan Jetřich spravedlivě povinovat. Zase on Vohanče pravil jest, že ti svědkové panu Jetřichovi nic ke škodě nejsou, poněvadž podle práva nesvědčí, a z té kvitancí že jest nedohnal, jakož za řád a právo jest. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenštejně oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vládými, krále JMti raddami, slyševše puohon, odpory, svědomie a jich s obú stran pře líčení: Poněvadž on Valchář toho jest podle práva neprovedl, by v té službě těch XXXti osob v puohonu položených s sebu měl, a také o tu kvitancí podle práva nedohnal: z těch příčin tento puohon zdvihli jsú. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

Jakož jest se v té při mezi Mikulášem Valchárem z Jindřichova Hradce puovodem a panem Jetřichem z Gutšteina pohnaným, kdež týž Valchář jej pana Jetřicha před krále JMt z pěti seth zlatých a osmnácti zlatých rýnských služby bavorské oc pohnal, zdvižení toho puohonu stalo; ale poněvadž JMt pán, pan Vilém z Pernšteina a na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vládýkami, krále JMti raddami, to již zřetelně uznati a skutečně shledati ráčil, že to zdvižení ne jím Valchárem aneb pro něho, ale pro tu příčinu se stalo, že ten aneb ti, kteříž v registra krále JMti puohonní a svědomie zapisovali, svědkuov těch nezregistrovali, a tudy sú se k jeho Valchárově potřebě a soudu najíti nemohli: protož z takové příčiny JMt pán, pan Vilém oc se pány a vládýkami oc té pre mezi týmž Mikulášem Valchárem a jím panem Jetřichem odkládají do Svátosti najprv příštíe [23. dubna 1512], a na ten čas aby strany před JMti stály a sobě tu právy byly, toho napřed dotčeného zdvižení sobě k zisku ani k škodě svým přem a spravedlnostem v ničemž neberúce, aniž co nad to více ku pomoci nižádných pruovoduov aby neužívali, krom těch svědkuov Valchárových, na kteréž se jest táhl, těch on na ten čas Svátosti má a bude moci potřebovati a užívati a jiného ničehéhoz více. Stalo se v středu den svatě Alžběty [19. listopadu.]

R. III. l. 216. b.

2047.

Mezi Václavem Bezduřickým z Kolovrat a Annou manželkou Prokopa Vinopala z Nového města Pražského o plat ze sladovny. — 1511, 18. listopadu.

Pan Václav Bezduřický z Kolovrat oc pohánel Annu z Nového města Pražského, manželku Prokopa Vinopale téhož města Pražského. Vinil ji z nezdržení smlouvy, z toho, že jest s ním smlúvu učinila, aby jemu a jeho dědicóm platila a dávala každý rok X kop míšenských, a to rozdielně, při svatém Jiří pět kop míšenských a při svatém Havle také pět kop míšenských, z sladovny jeho, kterýž na Bosácké zahradě drží. A tu smlúvu měla jemu a jeho dědicóm ujistiti pod takovou pokutú, kteráž by jemu slušná zdála, když by jemu a jeho dědicóm který úrok dán nebyl, aby ta pokuta propadena byla; a ta jistota a smlúva měla trvati až do tří životuov, napřed do jejího života svrchu psané Anny a muže jejího Prokopa Vinopale a do života schovanice jejie a dále nic, a po těch třech životech má zase na něho a jeho dědice a budúcie hned připadnutí beze všie odpornosti. Vložen puohon léta MDX" v neděli před svatým Šimonem a Judú apostoły božími [27. října].

V té při mezi Václavem Bezduřickým z Kolovrat oc puovodem s jedné, a mezi Annú z Nového města Pražského, manželkú Prokopa Vinopale téhož města Pražského, pohnanú s strany druhé. Kdež je týž pan Václav Bezduřický vinil z nezdržení smlouvy, z toho, že jest s ním smlouvu učinila, aby jemu a jeho dědicóm

platila a dávala každý rok X kop míšenských oc, tak jakož puohon plněji svědčí. A na to ukázal svědomie. Proti tomu ona Anna pohnaná odpírajíc pravila, poněvadž pan z Kolovrath jí z smlúvy nezdrzenie pohnal, a smlouvy nepoukazuje žádné, a že jest to věc, ještě se grunthu krále JMti dotýče; by pak i smlouvu ukázal, že ta věc sem by nenáležela a nenáleží. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteine oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládkami krále JMti raddami, puohon, odpor i svědomie slyševše: Poněvadž se ta věc krále JMti gruntuov a s týchž gruntuov platu dotýče, ještě ta věc ne sem, ale k soudu zemskému přísluší; z té příčiny tento puohon zdvihli jsú. Dala památné. Stalo se v úterý před svatú Alžběthú.

R. III. I. 311. a.

2048.

Mezi Václavem Bezdrúžickým z Kolovrat a Heřmanem z Petrovic o čest a poctivost.
1511, 18. listopadu.

Pan Václav Bezdrúžický z Kolovrath oc poháněl Heřmana z Petrovic z toho, jakož jest jej pana Bezdrúžického v předešlém času léta MDIX^o on Heřman poháněl z pychu a pro ten pych oc, že by mu týž pan Bezdrúžický kuon jeho bez jeho vuole vzal a toho mu zase nevrátil, až jej zkazil oc. A k takovému puohonu on Heřman jsa puovod nestál, aby již před nejvyšším panem hofmistrem královstvie Českého a raddami krále JMti na den svatého Martina oc stál a to, což v nadepsaném svém puohonu položil, aby na svrchu psaného pana z Kolovrat provedl. Vložen puohon léta MDX^o v neděli před svatým Šimonem a Judú [27. října].

V té při mezi panem Václavem Bezdrúžickým z Kolovrat oc puovodem s jedné, a Heřmanem z Petrovic pohnaným s strany druhé. Kdež týž pan z Kolovrath poháněl jej Heřmana z toho, jakož jest jej pana Bezdrúžického v předešlém času létha MDIX^o poháněl z pychu a pro ten pych oc, že by mu týž pan Bezdrúžický kuon jeho bez jeho vuole vzal oc, jakož puohon plněji v sobě zavírá. A na to předešlý puohon, kdež ho o túž věc týž poháněl Heřman a nestál, ukázal. Při tom týž pan Bezdrúžický mluvil, žádaje, z čehož jest jej tehdaž poháněl, aby to naň vedle téhož puohonu provedl. Proti tomu on Heřman pohnaný odpíraje pravil, že jest věc toto nová, před tiemto soudem prve nebývalá, aby měl podle prvního puohonu, kdež jest nestál, nynie tepruv k tomuto puohonu odpoviedati a provozovati; než chtěl-li jest pan Václav z jakých škod jej Heřmana pro jeho k takovému puohonu nestání viniti, to že jest mohl dobře učiniti. Zase proti tomu pan Václav pověděl, že mu v tom nenie o peníze, než o jeho čest a poctivost; že sobě to více nežli peníze váží. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteine oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vládkami, krále JMti raddami, puohon i odpor slyševše: Po-

něvadž jest on pan Václav puovod pověděl, že se mu tu poctivosti a cti dotýče, ješto ty věci sem k tomuto soudu nepřisluší, z té příčiny JMt ten puohon zdvihli jsú. Než chce-li on pan Václav jej Heřmana oč, ješto by se cti a pověsti jeho dotýkalo, tu, kdež taková věc náleží, předsa vzieti, právo mu se nezavírá. Dal památné. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

R. III. l. 312. a. Srov. svědomí č. 1891 v AČ. XIII str. 481.

2049.

Mezi Václavem Bezdrůžickým z Kolovrat a Mikulášem z Lípy o postavení židů Městeckých. 1511, 18. listopadu.

Pan Václav Bezdrůžický z Kolovrat oc poháněl Mikuláše z Lípy na Lipnici, aby postavil Jonáše a Judu, Jakubovy syny z Loun, židy z Městce aneb kdežkoli jsú obydlím na zboží jeho páně Trčkově, tu středu po svatém Václavě. Pakli by jich nepostavil na ten čas pan Trčka, pokládá sobě týž pan Václav toho nestavenie pět seth kop grošuv českých. Vložen puohon léta MDIX^o v pondělí po svatém Jiljí [3. září].

V té při mezi panem Václavem Bezdrůžickým z Kolovrat oc, puovodem s jedné, a Mikulášem z Lípy na Lipnici pohnaným s strany druhé. Kdež týž pan Václav poháněl jeho Mikuláše Trčku, aby postavil Jonáše a Judu, Jakubovy syny z Loun, židy z Městce aneb kdežkoli jsú obydlím na zboží jeho Trčkově oc, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu Jan Litoborský, poručník pohnaného, pravil, po-něvadž ho v svém puohonu neklade Trčku a také že jej pokládá na Lipnici, že to zmatek jest cizí, a že se píše na Lichtmburce, žádaje v tom JMti pánuv za opatření, že mu se zdá, že není povinen k tomuto puohonu odpovídati. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vládými, krále JMti raddami, slyševše puohon i odpor pohnaného: Po-něvadž on pan Václav puovod nemenuje jeho Mikuláše Trčkou a také klade ho na Lipnici, aniž také pokládá příčiny, z čeho viniti chce, ješto jest to proti zřízení zemskému a právu; z těch příčin JMt tento puohon zdvihli jsú. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

R. III. l. 312. b.

2050.

Mezi Bohuslavem Kelnarem z Žandova a Křištofem z Gutšteina o vydání peněz sirotčích. 1511, 19. listopadu.

Bohuslav Kelnar z Žandova poháněl pana Krystofa z Gutšteina z osmi seth zlatých uherských, kteréž jest vzal od pana Heynrycha z Plavna a na Andělské Hoře, kdež týž Bohuslav vzal toho škody každý rok LXXXte zlatých uherských. Vložen puohon léta MDIX^o v úterý po svatě Alžbětě [20. listopadu].

V té při mezi Bohuslavem Kelnarem z Žandova puovodem s jedné, a panem Krystofem z Gutšteina pohnaným s strany druhé. Kdež jej pana Krystofa vinil z osmi seth zlatých uherských, kteréž jest vzal od pana Heynrycha z Plavna a na Andělské Hoře, kdež týž Bohuslav vzal toho škody každý rok LXXX zlatých uherských. A na to ukázal svědomie. Proti tomu on pan Krystof pohnaný odpíraje pravil, poněvadž on Bohuslav v svém puohonu položil, že by on pan Krystof těch osm seth zlatých uherských od pana z Plavna vzal, aby to pokázal; ale že ne-vokazuje, ani také toho provozuje, by jemu Bohuslavovi ti zlatí po jeho otci neb strajci příslušeli, že žádá v tom za spravedlivé opatření. Tu JMt pán oc slyševe strany a jich s obú stran pře líčení, odpory i svědomie našli: Poněvadž on Bohuslav puovod to provedl dostatečně, že jest k němu ku panu Krystofovi o těch osm seth zlatých uherských posílal, a on pan Krystof k tomu se znal, že jest je od pana z Plavna vyzdvihl, a tomu neodepřel, by sirotčí a tohoto Bohuslava puovoda ne-byly: i z té příčiny dává se jemu Bohuslavovi za právo podle jeho puohonu, tak aby on pan Krystof jemu těch osm seth zlatých uherských dal ve dvou nedělí od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v středu den svatě Alžběty.

R. III. l. 42. a.

2051.

Mezi Hanušem z Mulkovic a Kateřinou z Kfeldu o rčení vydati odkázané peníze. — 1511, 19. listopadu.

Hanuš z Mulkovic poháněl paní Katherínu z Kfeldu, v Praze obývající. Vinil ji ze rčení, tu kdež jest mu řekla, když se panem Janem Svojanovským z Bozkovic o statek nebožtíka pana Jindřicha, manžela svého, místo mieti bude, že mu těch XXX kop grošuv českých, kteréž mu týž pan Jindřich manžel jejíe kšaftem odkázal, dáti chce; i tomu prodlévá učiniti dosti. Vložen puohon léta MDXI^o v sobotu před Hromnicemi [1. února].

V té při mezi Hanušem z Mulkovic puovodem s jedné, a paní Katherínou z Kfeldu pohnanú s strany druhé. Kdež ji vinil týž Hanuš ze rčení, tu kdež jest mu řekla, když se panem Janem Svojanovským z Bozkovic o statek nebožtíka pana Jindřicha manžela svého místo mieti bude, že mu těch XXX kop grošuv českých dáti chce oc, jakož puohon plněji v sobě zavírá. A na to někdy pana Jindřicha z Bozkovic manžela jejíeho kšaft a k tomu i svědomí a vajpisy z desk ukázal, pravě při tom, poněvadž táž paní Katherína se panem Janem z Boskovic, bratrem téhož pana Jindřicha, o všecken statek jeho páně Jindřichuov místo má, že mu se zdá, že jest mu těch XXXti kop grošuv českých dáti povinna, prose v tom JMtí pánuov za spravedlivé opatření. Proti tomu ona paní Katherína odpírajíc pravila, že toho on Hanuš neprovozuje, by o všecko ona se panem Janem místo měla;

neb ač o něco má, ale snad ne o všecko. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMtí raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory a jich s obů stran pře líčení, svědomie, kšaft a dsky, našli: Poněvadž on Hanuš to provedl dostatečně, že jest ona Katherina pohnaná jemu rekla, když koli místo a konec se panem Janem z Bozkovic o statek pana Jindřicha, někdy manžela svého, mieti bude, že mu těch XXXti kop dáti chce, a to také vajpisem z desk pokázal, že přišlo-li by co pro ten kšaft na ni, že ji v tom on pan Jan z Bozkovic zastúpiti má, kdež z toho rozuměti jest, že o ten statek ona s ním se panem Janem místo má: z těch příčin dává se jemu Hanušovi podle jeho puohonu za právo, že jest jemu táž paní Katherina pohnaná těmi XXXti kopami grošuv českými vinna, a ty jemu aby dala ve dvou nedělech od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v středu den svatě Alžběty.

Hanuš puovod poručil Zdenkovi Loučenskému z Kopidlna list zatykací, jestliže by toho potřebie bylo vzieti pro dosti neučinění nálezu tomuto, a nic dále, léta MDXI^o v pátek na zajtrčí svatého Mikuláše [5. prosince].

Léta MDXII^o v úterý den svatého Fabiána [20. ledna] Hanuš z Mulkovic puovod v tomto nálezu jmenovaný přiznal se, že jest vyzdvihl od paní Katheriny z Kfeldu pohnané XXXti kop grošuv českých podle nálezu tohoto, z kterýchžto XXXti kop grošuv českých ji paní Katherinu i její budúcie on Hanuš tiemto zápisem kvituje, propouští, prázdna činí úplně a docela; a slíbil jest a tiemto zápisem slibuje, že ji paní Katherinu ani jejích budúcích z těch XXXti kop grošuv českých nemá ani moci bude více napomínati nynie i na časy budúci věčně; neb jest mu ta summa úplně zaplacena.

R. III. l. 121. b.

2052.

Mezi Markétou ze Štěžova a poručníky bratrů jejich o nevydání odkazu po otci jejím.
1511, 19. listopadu.

Markéthá z Stezova poháněla Václava Tluksu z Vrabie a na Stříbrině, Jana Žleba z Střížkova na Tlustovúsích a Zdislava ze Žlunic. Vinila je jakožto poručníky a držitele statku bratruv jejích z toho, že jí drží po otci po jejím, co jest jí dal na smrtné posteli, jmenovitě sedm a dvacetí krav, třinácte sviní, do tří leth k užitku k jejímu. A toho sobě užitku pokládá šedesáte kop grošuv českých. Vložen puohon léta MDXI^o v úterý po sv. Kedrutě [18. března].

V té při mezi Markethú z Thezova puovodem s jedné, a mezi Václavem Tluksú z Vrabie na Stříbrině, Janem Žlebem z Střížkova a na Tlustovúsích a Zdislavem ze Žlunic pohnanými s strany druhé. Kdež je vinila jakožto poručníky a dr-

žitele statku bratruov jejích z' toho, že jie držíe po otci po jejím, co jest jí dal na smrtedlné posteli, jmenovitě sedm a dvacetí krav, třinácte sviní oc, jakož puohon plněji svědčí. A na to ukázala svědomie. Proti tomu oni pohnaní odpírajíce pravili, že nebožtík Jindřich, otec její, list mocný od krále JMti maje, kšaft na ten mocný list udělal, v tom kšaftu o tom dání, jakož ona Markéthá pohánie, neučinil izádné, a ti svědci její že někteří svědomí dávající leth ještě spravedlivých nemají a také že se nesrovnávají; tudy že se jim zdá, že jí podle tohoto puohonu jejího nic povinovati nejsú. A na to list mocný a téhož někdy Jindřicha kšaft ukázali, dále pravíce, že ti sirotci mladší nemají leth, a je poručníky otcem zřiezené mají, jestliže by mimo poručenie a nad kšaft otce jich co statku vydali, toho se obávají, aby od sirotkuov, když by k letóm přišli, z toho vinění nebyli, žádající v tom JMti pánuov za spravedlivé opatření. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, svědomie, krále JMti list mocný a prve menovaného Jindřicha kšaft, našli: Poněvadž jsú nadepsaní poručníci pohnaní to jeho Jindřichovým kšaftem pokazali, že on Jindřich v tom svém kšaftu položil, aby dobytek, o kterémž zřídil, utracen nebyl do leth sirotčích, z té příčiny oni poručníci jí Markétě puovodovi těch dobytkuov v puohonu jejím menovaných vydati povinni nejsú. Dali památné. Než kdež on Jan z Tezova, její Markétin bratr, svědčí, že by otec jich poručil jí ten dobytek vydati; i kdyžkoli týž Jan statku otce svého bude v držení, bude-li jie chtieti podle svědomie svého a rozkázanie otcovského ten dobytek vydati, anebo ona Markéthá bude-li o to chtieti k němu hleděti, toho mají a mieti budou vuoli. Stalo se v středu den sv. Alžběty.

R. III. 1. 217. b.

2053.

Mezi Petrem Gnínským Trachem z Proch a Kateřinou z Rakovníka o nevydání peněz a klenotů. — 1511, 19. listopadu.

Petr Gnínský Trach z Proch poháněl Katherínu z Rakovníka. Vinil ji jakožto mocnú otcovskou poručnici sirotkuov a statku někdy Jiříka z Násilé, manžela jejího, ze dvou seth kop grošuov českých, z šesti koflíkuov stříbrných pozlacených s přikryvadly, XXIV lžic stříbrných; kteréžto peníze a klenoty svrchupsaný Jiřík k sobě přijal od mistra Jana Outerského, někdy kanovníka kostela svatého Václava na hradě Pražském, kteréžto věci jemu Petrovi náležejí a k nim právo a spravedlnost má po Katherině Tuchorské z Řešetárova, sestře vlastnie někdy Macka odtudž z Řešetárova, někdy komorníka krále JMti, a to dáním jmenované Katheríny, jakož dáníe jeje to v sobě plněji zavírá. Kteréžto klenoty krom těch dvou seth kop grošuov českých napřed menovaných týž Petr pokládá sobě tři sta kop grošuov českých. Vložen puohon léta MDX^o v pondělí den jedenácte tisíc svatých panen [21. října].

V té při mezi Petrem Gnínským Trachem z Proch puovodem s jedné, a Katherinú z Rakovníka pohnanú s strany druhé. Kdež ji týž Petr vinil jakožto mocnú otcovskú poručnici sirotkuov a statku někdy Jiříka z Násilé, manžela jejího, ze dvú seth kop grošuov českých, z šesti koflíkuov stříbrných pozlacených s přikryvadly, XXIV lžic stříbrných oc, jakožto puohon šíře a plněji v sobě zavírá. A na to ukázal nález předešlý. Proti tomu Katherína z Rakovníka pohnaná odpírajíc pravila, že ku puohonu tomuto odpoviedati povinna nenie z příčiny té, že již statku sirotčího nedrží, než sirotek sám drží, jeho užívá a jej zpravuje a léta spravedlivá má. A na to ukázala svědomie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladkami, krále JMtí raddami: Poněvadž ona Katherína to provedla, že jest toho statku synu svému jakožto dědici léta spravedlivá majícimu postoupila, kterýž on již zpravuje, drží a užívá ode dvú leth, z té příčiny JMt páni ten puohon zdvihli jsú. Než chce-li on Petr puovod k témuž Jiříkovi oč hleděti, právo mu se nezavírá. Stalo se v středu den svaté Alžběty.

R. III. l. 245. b. Srov. nález č. 1628 v AČ. XIII. str. 286.

2054.

Mezi Petrem Gnínským Trachem z Proch a Kateřinou z Rakovníka o nevydání peněz.
1511, 19. listopadu.

Petr Gnínský Trach z Proch poháněl Katherínu z Rakovníka. Vinil ji jakožto mocnú otcovskú poručnici sirotkuov a statku někdy Jiříka z Násilé, manžela jejího, z nevydání čtyř seth kop grošuov X^{ti} kop grošuov vše českých, kteréž jest týž Jiřík přijal a zdvihl z mince krále JMtí na Horách Kuthnách na místě Macka Tuchorského z Řešetářova, někdy komorníka krále JMtí; kterážto summa, to jest ty čtyři sta kop X kop grošuov vše českých, jemu Petrovi náleží a k nim spravedlnost má po Katherině Tuchorské z Řešetářova, sestře vlastnie svrchu psaného Macka, a to dáním jmenované Katheríny, jakož dání její to v sobě plněji zavírá. Vložen puohon léta MDX^o v pondělí den jedenácte tisíc svatých panen [21. října].

V té při mezi Petrem Gnínským Trachem z Proch puovodem s jedné, a Katherinú z Rakovníka pohnanú s strany druhé. Kdež ji vinil jakožto mocnú otcovskú poručnici sirotkuov a statku někdy Jiříka z Násilé, manžela jejího, z nevydání čtyř seth kop grošuov X^{ti} kop grošuov vše českých oc, jakož puohon ukazuje. Proti tomu Katherína z Rakovníka pohnaná odpírajíc pravila, že ku puohonu tomuto odpoviedati povinna nenie z příčiny té, že již statku sirotčího nedrží, než sirotek sám drží, jeho užívá a jej zpravuje a léta spravedlivá má. A na to ukázala svědomie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladkami, krále JMtí raddami: Poněvadž ona Katherína to provedla, že jest toho statku po manželu svém Jiříkovi synu svému, jakožto dědici léta spravedlivá

majíciemu, postoupila, kterýž on již zpravuje, drží a užívá ode dvou leth, z té příčiny tento puohon zdvihli sú. Než chce-li on Petr puovod k témuž Jiříkovi oč hleděti, právo mu se nezavírá. Stalo se ut supra.

R. III. l. 146. a. Srov. předcházející nález č. 2053.

2055.

Mezi Václavem z Sulevic a Václavem z Bohuslavic o pych. — 1511, 19. listopadu.

Václav z Sulevic a na Solanech poháněl Václava z Bohuslavic, purkrabí na Ploskovicích. Vinil jej z pychu a pro ten pych oc, a to takového, že jest jemu týž Václav držal u vazbě kmetičnu jeho jménem Duoru a Jakuba člověka jeho z Solan přes jeho poddávání, kdež jest se k tomu poddával, že chce od týchž lidí všechno spravedlivé učiniti, ač je chce z čeho viniti. Vložen puohon léta oc IX° v úterý po Narození panny Marie [11. září].

V té při mezi Václavem z Sulevic puovodem s jedné, a Václavem z Bohuslavic pohnaným s strany druhé. Kdež je vinil z pychu a pro ten pych oc, že jest mu držal u vazbě kmetičnu jeho Duoru a Jakuba člověka jeho oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu pohnaný odpíraje pravil, že své vazby neměl a v své ho vazbě nevězel, než u vazbě pána svého Adama z Ploskovic, a že jest jej kázal u vazbě držeti a on Adam že se k tomu zná. A na to ukázal list téhož Adama. Zase proti tomu Solský pověděl, že jest k němu k Adamovi o to posílal, dotazuje se, s jeho-li Adamovu volí on Václav pohnaný ty lidi jeho vězel; a Adam tomu odepřel pravě, že bez jeho vědomie a vuole. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteine oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše strany a jich s obú stran pře líčení, odpory i svědomí, našli: Poněvadž on Solský puovod to provedl dostatečně, že jest se v tom podle zřízení zemského zachoval a k němu k Adamovi, pánu jeho Václavovu, posílal, zvěděti chtě v tom vuoli jeho, a on jest pověděl, že ne s jeho volí on Václav ty lidi vězel, z té příčiny jemu Solskému puovodovi dává se za právo, tak že mu on Václav z Bohuslavic pohnaný tiem pychem a pokutou na pych uloženou, to jest těmi X^{ti} kopami grošuv českými, vinen, a ty aby jemu dal od dnešního dne ve dvou nedělech pořád zběhlých. Dal památné. Než chce-li on Václav pohnaný dále k němu k Adamovi, jakožto v ty časy pánu svému, oč hleděti, právo mu se nezavírá. Stalo se v středu den svatě Alžběty.

R. III. l. 312. b.

2056.

Mezi Václavem Mírkem z Solopisk a Janem Čabelickým z Soutic o nevydání ženy jeho.

1511, 19. listopadu.

Václav Mírek z Solopisk poháněl pana Jana Čabelického z Soutic a na Tayně.

Vinil jej z toho, že jest opět Johanku z Kochanova, ženu téhož Mírka, k sobě na svoj zámek přes nález panský přijal a tu ji proti témuž nálezu a proti němu chová, kdež jest k němu dobré lidi posílal, aby mu ji vydal, a on toho neučinil. A toho sobě nevydání pokládá dva tisíce kop grošuv českých. Vložen puohon léta MDIX^o v pondělí po svatém Jiljí [3. září].

V té při mezi Václavem Mírkem z Solopisk puovodem s jedné, a mezi Janem Čabelickým z Soutic a na Tayně pohnaným s strany druhé. Kdež jej on Mírek vinil z toho, že jest opět Johanku z Kochanova, ženu téhož Mírka, k sobě na svoj zámek přes nález panský přijal oc, tak jakož puohon ukazuje. A toho nevydání sobě pokládá dva tisíce kop grošuv českých. A na to nález předešlý mezi ním o touž Johanku učiněný ukázal, právě při tom, že jest se on Čabelický vedle téhož nálezu prvního nezachoval, ale ji tu Johanku u sebe má, ji přechovává k jeho Mírkově lehkosti a hanbě; a poněvadž tomu, by ji u sebe neměl, neodpírá, že žádá v tom JMtí pánuov za spravedlivé opatření, aby toho litovati ráčili. Proti tomu Markvart z Soběhrd, poručník a na místě Jana Čabelického pohnaného, odpíraje pravil, že se ten předešlý nález naň na Čabelického nevztahuje, než na Mírka a na ženu jeho, a proti nálezu tomu, že jest Čabelický neučinil nic. A poněvadž on Mírek ji Johanku v své moci měl, proč jest jí ujíti dal? Neb jest Čabelický po ni neposílal, a když Mírek k němu po ni posílal, že jest mu jí vzieti nehájil. A na to také ukázal svědomie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vládýkami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory, nález předešlý i svědomie nalezli: Poněvadž on Mírek to dostatečně provedl, že ta Johanka, jeho žena, u něho u Čabelického jest, a on mu jí, když k němu o ni posílal, vydati nechtěl; z té příčiny dává se jemu Mírkovi podle jeho puohonu za právo, tak aby on Čabelický tu Johanku, jeho Mírkovu ženu, jemu Mírkovi zase vrátil a v jeho moc do jeho domu poslal a dal, a to do dvou nedělí od dnešního dne pořád zběhlých. Pakli by jí do těch dvou nedělí té Johanky jemu Mírkovi (jakož již dotčeno) v jeho moc nedal, aby mu tou pokutou v puohonu menovanú, to jest těmi dvěma tisíci kopami grošuv českými, povinovat byl, a ty aby jemu dal ve dvou nedělech pořád zběhlých od dnešního dne; pakli by mu ji dal tu Johanku ženu jeho podle tohoto nálezu, tak jakož se nahoře píše, tehdy aby strany, totiž Mírek a Čabelický, před úředníky Pražskými menšími na zajtří svatého Fabiana stály, a což tu on Mírek podle svého puohonu provede škod, že by pro to nevydání nadepsané Johanky ženy své vzal, to aby jemu on Čabelický dal od próvodu ve dvou nedělech pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v středu den svatě Alžběty.

R. III. l. 313. a. Srov. nálezy č. 1465 a 1634 a svědomí č. 1560, 1561 a 1614 v Arch. Českém XIII-str. 158, 230, 277 a 291.

2057.

Mezi Annou z Kované a obcí Menšího města Pražského o nevyplácení platu ročního.
1511, 20. listopadu.

Paní Anna z Kované, vdova po urozeném pánu panu Albrechtovi z Kolovrat, nejvyšším kancléři království Českého, poháněla purgmistra a konšeluov i vší obce Menšího města Pražského. Vinila je z toho, kdež sú se jí podvolili deset kop grošuv dávati každý rok platu do její živnosti a že toho zanedbávají a jí vydávati nechťe, kdež sobě toho nedávání a zadržení pokládá tři sta kop grošuv českých. Vložen puohon létha MDXI^o v středu po jedenácte tisíci pannách [22. října].

V té při mezi paní Annú z Kované, vdovu po urozeném pánu panu Albrechtovi z Kolovrat, nejvyšším kancléři království Českého, puovodem s jedné, a purgmistrem, konšely i vší obcí Menšího města Pražského, pohnanými s strany druhé. Kdež je Malostranské táž paní z Kované vinila z toho, kdež sú se podvolili jí deset kop grošuv dávati každý rok oc, jakož puohon plněji ukazuje. A na to ukázala svědomie, praviec při tom, poněvadž to podle práva dvěma svědky dobrými rytířskými lidmi provozuje, že jsú jí se podvolili těch X kop grošuv do její živnosti za ten majestát, kterýž jim zjednala, dávati, a to že provodí, že jest zjednala, žádající podle svého puohonu a puovodu za opatření. Proti tomu Malostranstí pohnaní odpírajíce pravili, že se ti dva její paní Anniny z Kované puovoda svědkové nesrovnávají v tom, že jeden seznává, že purgmistr a konšelé Malostranstí od sebe a ode vší obce jednali, a druhý svědek svědčí, že Kapalín sám třetí ku paní přišed, ten že jest jednal naprosto; že oni tomu svědomí, aby co přiříkali neb se paní o jaké dávání jednali, odpírají a o tom že nevědí nic; a by co jednati aneb od obce vysélati a porúčeti chtěli, že by věděli se kterak zachovati a list mocný ode všeho města by dali; ale že jsú jí neměli zač dávati. A to svědomí paní že není dostatečné podle práva. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory a s obú stran pře líčení i svědomie, nalezli: Poněvadž ona paní Anna puovod toho podvolení dostatečně neprovozuje, by se jí v ten plat dávání podle jejího puohonu podvolili, a to tudy, že se svědci nesrovnávají, také že toho neprovedla, by on Kapalín s jinými, kteříž jsú jednali s ní, mocnost ode všeho města měli, ani také to pokázala, by jí kdy který rok ten plat platiti počeli; i z těch příčin dává se jim Malostranským za právo, tak že jí paní Anně z Kované oc puovodu tu podle jejího puohonu nic povinni nejsou. Dali památné. Stalo se léta MDXI^o ve čtvrtek po svaté Alžbětě.

R. III. l. 19. b.

2058.

Mezi Benešem z Sendražic a obcí Jaroměřskou o postavení souseda předměstského pro pych.
1511, 20. listopadu.

Beneš z Sendražic poháněl purgmistra a konšely i všecku obec města Jaromíře, aby svého spoluobyvatele a souseda Kubu Harovníčka, syna Kulhavého, z předměstie jich postavili před nejvyšším panem hofmistrem království Českého a raddami krále JMti. Vinil ho z pychu a pro ten pych z desíeti kop grošův českých, protože jest mu Juona Poláka, služebníka jeho, zbil svévolně, jemu Benešovi naň prve nic nežalovav. Vložen puohon léta MDXI^o v pondělí po Zvěstování panně Marii [31. března].

V té při mezi Benešem z Sendražic puovodem s jedné, a Kubou Harovnickým synem Kulhavého z předměstie Jaroměřského (pro kteréhož oni Jaromířští, aby jej postavili, pohnáni jsou) s strany druhé. Kdež jej týž Sendražský vinil z pychu a pro ten pych z Xti kop grošův českých oc tak, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu on Kuba Harovníček odpíraje dal mluvit, že mu k tomu puohonu odpoviedati povinen nenie z příčiny té, že jest se vedle zřízení zemského o napravení pychu on Beneš nezachoval a na něm na Kubovi toho nežádal, než na purgmistru a konšelech Jaroměřských, aby oni od něho napravili, jako by on Kuba jich člověk byl. A dále pravie, že ten Juon Polák již jeho Benešův služebník nenie a již tehdaž nebyl, když jest o napravenie pychu posílal. A také že on Harovníček o to o všechno s týmž Polákem miesto a konec má a s ním srovnán jest. A na to také ukázal svědomie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteine oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, puohon, žalobu, odpory i svědomie slyševše, nalezli: Poněvadž on Beneš Sendražský puovod to svým svědomím pokázal, že jest o napravenie pychu k nim k Jaroměřským o toho Kubu posílal, a ten pych že jemu napraven nebyl a nenie, a ten Kuba Harovník k tomu se jest znal, že jest jej Poláka, jeho Benešova služebníka, zbil: z té příčiny dává se jemu Benešovi puovodovi za právo, tak že jest on Kuba jemu tiem pychem a pokutou na pych uloženou, to jest Xti kopami grošův českými, vinen, a ty aby mu dal ve dvou nedělech od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek po svatě Alžbětě.

R. III. l. 41 a. Srov. svědomí č. 1843 a 1964 v AČ. XIII str. 451 a 523.

2059.

Mezi Burianem Šprychem z Nohořic a Václavem z Polák o náhradu za stravování sirotka.
1511, 20. listopadu.

Burian Šprych z Nohořic poháněl Václava Poláckého z Polák na Doupově. Vinil ho jakožto držitele statku někdy Prokopa Piečkovského z Jezvec z toho, že

jest choval u sebe na ztravě za sedm let pořád zběhlých strýce jeho Prokopova Jana z Jezvec, syna bratra jeho Prokopova vlastního; a mělo jemu Burjanovi každý rok za to dáno býti deset kop míšenských. I není mu nic dáno, kdež on Burjan to nezaplacení pokládá sobě LXX kop grošův míšenských. Vložen puohon léta MDX⁰ v sobotu po svatém Brykcí [16. listopadu].

V té při mezi Burjanem Šprychem z Nohořic puovodem s jedné, a Václavem z Polák pohnaným s strany druhé. Kdež ho též Burjan vinil, jakožto držitele statku někdy Prokopa Piečkovského z Jezvec, z toho, že jest choval u sebe na ztravě za sedm leth pořád zběhlých strýce jeho Prokopova. A mělo jemu Burjanovi každý rok za to dáno býti deset kop míšenských oc, tak jakož puohon ukazuje; kdež on Burjan toho nezaplacení pokládá sobě sedmdesáte kop grošův míšenských. A na to ukázal svědomie. Proti tomu on pohnaný pravil, že jemu nic dlužen není aniž jest kdy dlužen byl, než že se ta věc sirotka dotýče a k tomu i desk, že jest on Václav Polacký v týchž dskách poručníkem. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, puohon, žalobu, svědomie i odpor pohnaného slyševše, nalezli: Poněvadž on Burjan Šprych puovod to jest provedl, že jest téhož sirotka, kteréhož on Václav Polacký statek zpravuje, u sebe na ztravě choval; z té příčiny aby strany, to jest on Burjan puovod a též Václav pohnaný, na zajtří svatého Fabiana a Šebestiana před úředníky Pražskýmiměnskými stály a tu, což též Burjan puovod na schválení týchž úředníkuov provede, co jest na téhož sirotka naložil, to on Polacký pohnaný aby mu dal od průvodu ve dvou nedělech pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek po svatém Brykcí.

R. III. 1. 42. b.

2060.

Mezi bratřími Malovci z Chýnova a Martinem Lichvicí z Tábora o pych. — 1511, 20. listopadu.

Jan, Petr a Zdeněk Malovcové vlastní a nedielní bratří z Chaynova poháněli Martina Lichvici, měšténína města Hradiště hory Thábor. Vinili ho z pychu a pro ten pych z desieti kop grošův českých, protože jest jim psa jich vyžle vzal svévolně. Vložen puohon léta MDXI⁰ v pátek den svatého Benedikta [21. března].

V té při mezi Janem, Petrem a Zdenkem Malovci vlastními a nedielnými bratřími z Chaynova puovody s jedné, a Martinem Lichvicí, měšténínem města Hradiště hory Thábor, pohnaným s strany druhé. Kdežto vinili jsú jej z pychu a pro ten pych z desieti kop grošův českých, protože jest jim psa jich vyžle vzal svévolně oc, tak jakož puohon ukazuje. Při tom pravíce, že jest se též Lichvice prve před konšely Tháborskými znal, že jest toho psa vzal a jej měl. A na to ukázali svědomie. Proti tomu on Martin Lichvice pohnaný odpíraje pravil, že jest toho psa nevzal, jeho neměl,

a neměl co zase vracovati, ale že jest jej Petr Petřík řezník vzal. A na to také ukázal svědomie. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon, žalobu, odpory i svědomie: Poněvadž oni puovodové o napravenie toho pychu k purgmistru a konšeluom Tháborským posielali jsú, na nich žádajíce toho pychu napravenie od toho Martina Lichvice, a potom jej Martina Lichvici samého pohánějí a ne purgmistra a konšeluov i vši obce města Táboru, aby jej jakožto spoluměštenína svého před soudem postavili: i z té příčiny JMt ten puohon zdvihli sú. Stalo se ve čtvrtek po svatě Alžbětě.

R. III. l. 179. a. Srov. svědomí č. 1831, 1908 a 1974 v AČ. XIII str. 404, 496 a 530.

2061.

Mezi řezníky Píseckými Tobiašem Rysem a Janem Tichavou a radou města Budějovic o prosouzené peníze. — 1511, 20. listopadu.

Thobiaš Rys a Jan Tichava řezníci, měšťané města Písku, poháněli purgmistra a konšeluov i vši obce města Českých Budějovic. Vinili je z toho, jakož jsú týž Tobiaš a Jan rukojmie k nim Budějovským za Davida žida z Písku za dvě stě kop grošuov míšenských, jestliže by je chtěl Budějovské Šimon žid viniti z těch dvou seth kop grošuov míšenských, kteréž zapsány jsú v kniehách Budějovských témuž Šimonovi židu, sirotku Mojžiesovu z Budějovic, že oni Tobiaš a Jan tu věc na se přijíti chtěli a je Budějovské v tom zastúpiti, tak jakož smlouva mezi týmiž Budějovskými a týmž Davidem židem učiněná skrze purgmistra a konšely města Písku ukazuje. Ale oni Budějovští přes to přese všecko soudili se o to a prosoudili svévolně, a z té příčiny oni je Budějovské z těch dvou seth kop grošuov míšenských viniti chtie. Vložen puohon léta MDXI^o v pátek před svatým Vavřincem [8. srpna].

V té při mezi Thobiašem Rysem a Janem Tichavú řezníky, měšťany města Písku, puovody s jedné, a purgmistrem a konšely i vši obcí města Českých Budějovic pohnanými s strany druhé. Kdež je Budějovské oni puovodové vinili z toho, jakož jsú týž Thobiaš a Jan rukojmie k nim k Budějovským za Davida žida z Písku za dvě stě kop grošuov míšenských, jestliže by je Budějovské Šimon žid chtěl viniti z těch dvou seth kop grošuov míšenských, kteréž zapsány jsú v knihách jich Budějovských témuž Šimonovi židu, sirotku Mojžíšovu z Budějovic oc, tak jakož puohon šíře a plněji ukazuje. A na to smlouvu města Písku mezi Budějovskými a Davidem židem z Písku učiněnou a některá svědomie ukázali, pravíce při tom, že jsú se jim Budějovským v tom opovídali, když jest Šimon žid, téhož Davida pastorek, je Budějovské poháněl a z těch dvou seth kop grošuov míšenských, co se Raumšísle dotýče, viniti chtěl před purkrabským úřadem, že jsú jim to psaním svým oznamovali i ústně, že je Budějovské chtěli v tom zastúpiti ve všem beze všie jich škody, toliko

aby je Thobiáše a Jana puovody té pře mocné učinili poručníky. Ale oni že toho neučinili a přes to se soudili a prosoudili svévolně. A na to psaní své, kteréž k nim k Budějovským učinili, a nález purkrabie Pražského ukázali. Proti tomu oni Budějovští pohnaní odpírajíce pravili, že jsú se ve všem v tom, pokudž se zachovati měli, zachovali, tak jakž smlouvy ukazují, a je puovody a podpuorce své té pře zmocniti chtěli, kdyby byli mocně bez prostředku k sobě přijíti a je ve všem zastúpiti chtěli, že jim to v moc všecko dáti chtěli. Ale oni podpuorce chtěli, aby Budějovští hojemstvie vzali, a potom aby jim tu při k vedení poručili. Ale jim se to Budějovským učiniti nezdálo, poněvadž toho mocně přijíti a v tom jich zastúpiti nechtěli. A že se jest soud stal při přítomnosti jich podpuorcí. A na to také seznánie purkrabie hradu Pražského a některých jeho rad ukázali jsú. Tu JMt páu, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteine oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, smlouvu, svědomie, seznánie a nález purkrabský slyševše, nalezli: Poněvadž purkrabie hradu Pražského s raddú svú to jest seznal, že oni Budějovští před soudem purkrabským stojíce, jim Píseckým napřed menovaným puovodóm tu při mezi Šimonem židem a jimi Budějovskými o dvě stě kop grošuv míšenských mocně poručiti a vzdáti chtěli, a oni toho k sobě k mocnosti přijíti ani jich v tom zastúpiti nechtěli: z té příčiny dává se jim Budějovským pohnaným za právo, tak že oni jim puovodóm podle tohoto jich puohonu nic povinni nejsou. Dali památné. Stalo se ve čtvrtek po svaté Alžbětě.

R. III. l. 268 a.

2062.

Mezi Václavem Zimou z Novosedl a Klimentem z Novosedl, erbovním strýcem jeho, o rčení učiniti všecko. — 1511, 20. listopadu.

Václav Zima z Novosedl poháněl Klimenta odtudž z Novosedl, strýce svého. Vinil ho ze rčení takového, když jest on Václav Zima jej Klimenta, již tomu některé léto minulo, za strajce svého erbovního přijímal, že jest jemu on Kliment řekl, zač by ho koli on Václav žádal k jeho dobrému a poctivému, že pro něho chce učiniti všecko. A potom týž Václav žádal jest téhož Klimenta, aby jemu k jeho dobrému a poctivému dal dvě stě kop grošuv českých. K tomu jest on Kliment řekl, že s to býti nemuož. A tak jemu Václavovi podle svého přirčenie dáti těch CC kop grošuv českých po dnes zanedbává. Vložen puohon léta MDXI^o v pátek po Zvěstování panně Marii [28. března].

V té při mezi Václavem Zimú z Novosedl puovodem s jedné, a Klimentem odtudž z Novosedl, pohnaným s strany druhé. Kdež jej Klimenta poháněl, viniti chtě ze rčení oc, jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteine oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti

raddami: Poněvadž on Václav Zima puovod jsa a na svobodných dědinách nemaje, škod podle práva neurčil jest, z té příčiny JMt tento puohon zdvihli sú. Stalo se ve čtvrtek po svatém Brykcí.

R. III. 1. 314. a. Srovn. svědomí č. 1924 v AC. XIII. str. 504.

2063.

Mezi Vávrou krayčím z Litoměřic a radou téhož města spolu s některými obyvateli tamnějšími o ubrmanskou výpověď. — 1511, 20. listopadu.

Vávra krayčí, obývající v městě Lithoměřicích, poháněl purgmistra a raddy i vši obce města Lithoměřic, aby své spoluměšťany tyto dole psané postavili před najvyšším panem hofmistrem královstvie Českého a raddami krále JMti, zejména z konšeluov tyto: Řehoře Hrona, Vondráčka, Jana Bílinského, Jana Formánka, Beneše kováře, Mathouše Koutského, Martina bakaláře z Hradce, Šimona Hodaně, Prokopa Sokola, Johanesa Piscatora a Jeronýma Jenivo, item Jiříka krayčího rychtáře, Valentina Javora, Václava Nadřence, Jana Samuele, Jakuba Jelenka a Sylvestra z kmetuov, item Victorina a Jana Chynského soukeníka. Viniti je chce a spolu s nimi duostojného kněze Jana Žáka doktora, probošta Lithoměřického, Václava Souského z Duban a Litvína z Zahrádky, jakožto od nadepsaného Vávry ubrmany k nim vydané, z toho, že vzavše na se mocně a toho se na stranách dožádavše tu při, kteráž jest mezi napřed psaným Vávrou a Martinem Mařenkú, jich spoluobyvateli, o všecken statek po někdy Katherine Mařenkové, bábě ženy jeho Vávrovy, pozuostalý, na kterýž se Regina, jeho Vávrova manželka, nápadem přibuzenstvie a on Vávra dále právem jmenované manželky své táhne, řekli sú, a on Vávra jim toho dověřil a k tomu dobrovolně přistoupil, místo a konec spravedlivý v pěti nedělech pořád zběhlých učiniti. I tomu se až dosavad od nich nestalo dosti. Kterýžto, jakož se napřed píše, pozuostalý statek on Vávra pět seth kop grošuv českých pokládá. Vložen puohon léta MDXI^o ve čtvrtek po Zvěstování panně Marii [27. března].

V té při mezi Vávrou krayčím, obývajícím v městě Lithoměřicích, puovodem s jedné, a mezi Řehořem Hronem, Vondráčkem, Janem Bílinským, Janem Formánkem, Benešem kovářem, Mathoušem Kouckým, Martinem bakalářem z Hradce, Šimonem Hodaněm, Prokopem Sokolem, Johanesem Piscatorem a Jeronymem Jenivú, item Jiříkem krayčím rychtářem, Valentinem Javorem, Václavem Nadřencem, Janem Samuelem, Jakubem Jelenkem a Silvestrem z kmetuov, item Victorynem a Janem Chynským soukeníkem s strany druhé. Kdež je vinil a spolu s nimi duostojného kněze Jana Žáka, doktora a probošta Lithoměřického, Václava Souského z Duban a Litvína z Zahrádky, jakožto od nadepsaného Vávry ubrmany k nim vydané, z toho, že vzavše na se mocně, toho se na stranách dožádavše, tu při, kteráž jest mezi nadepsaným Vávrou a Martinem Mařenkú, jich spoluobyvateli, o všecken statek po

někdy Katherině Mařenkové, babě ženy jeho Vávrovy, pozuostalý oc, jakož puohon ukazuje; kterýžto, jakož se napřed píše, pozuostalý statek on Vávra pět seth kop grošuv českých pokládá. A na to ukázal svědomie. Proti tomu oni pohnaní měšťané Lithoměřicští sami od sebe odpírajíce dali mluvit, že jest to věc městská, jim a k jich právu příslušející, že oni mají a jim náleží, poněvadž se jich spoluobyvateluv dotýče, ortel říci; a také že on Vávra toho, by jemu ta pře příslušela, neprovazuje, a že jest věc ne jeho, ale manželky jeho, a že on, poněvadž ne z své věci, ale z cizí poháně, učinil jest ten puohon na zmatek, žádajíce v tom JMtí pánuov podle práva za opatření. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteine oc, nejvyšší hofmistr, se pány a vladkami, krále JMti raddami, puohon, žalobu, odpory i svědomie slyševše, našli: Poněvadž on Vávra puovod svým svědomím provedl, že ti měšťané svrchu menovaní a v puohonu položení tu věc a při mezi ním a týmž Mařenkú mocně na se vzali, aby o ten statek v puohonu dotčený jim místo a konec na čas menovitý učinili, a ubrmané, jakožto probošt Lithoměřický, Václav Soudský a Litvín z Zahrádky, k tomu sú se před JMtí pány seznali, že sú to podle týchž měšťanuov na se mocně vzali, a že jest na nich na ubrmanech nic nesešlo, než na nich na měšťanech: i z té příčiny dává se jemu Vávrovi za právo proti nadepsaným v puohonu menovaným měšťanóm Lithoměřickým podle jeho puohonu, tak aby oni Lithoměřičtí pohnaní tomu učinili dosti, a tu vajpověd, kterúz mezi stranami podle mocného na se vzetí přejali sú, aby udělali spolu s nimi s ubrmany napřed menovanými konečně do dvou nedělí od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Pak-li by toho neučinili a té vajpovědi, jakož prvé dotčeno, neudělali a na nich na měšťanech a jimi že by sešlo, tehdy aby jemu Vávrovi oni měšťané tou pokutou v puohonu menovanú, to jest těmi pěti sty kopami grošuv českými, povinni byli, a tu aby jemu dali též ve dvou nedělech od dnešního dne pořád zběhlých. Stalo se ve čtvrtek po svatě Alžbětě.

Létha MDXI^o ve čtvrtek před svatým Thomášem apoštolem božím [18. province] vydán jest list zatykací Vávrovi krayčíři na měšťany Lithoměřické pohnané v tomto nálezu menované pro dosti neučinění nálezu tohoto, a to na žádost a zprávu téhož Vávry krayčíře.

R. III. l. 314. a. Srov. svědomí č. 1826 v AČ. XIII. str. 437.

2064.

Mezi Zuzanou Výškovou a Václavem z Radovesic o dluh. — 1511, 20. listopadu.

Zuzanna Výšková, měštka Starého města Pražského, pohnala Václava z Radovesic léta MDXI^o v sobotu po Zvěstování panně Marii [29. března], viniti ho chtieci z sedmi kop grošuv a z X^{ti} grošuv vše českých dluhu oc. Tu na rok jim položený

léta MDXI^o ve čtvrtek po svatě Alžbětě dáno jest jí Zuzanně puovodovi proti témuž Václavovi za právo stané. Dala památné.

Létha MDXII^o v pondělí před božím křténím [5. ledna] vydán jest od úřadu list zatykací Zuzanně Výškové na Václava nadepsaného po právu staném.

R. III. l. 322. a. za nápisem: *Staná práva k roku svatého Martina MDXI^o.* Za týmž nápisem jsou zapsány též následující nálezy č. 2065—2086.

2065.

Mezi Markvartem z Soběhrd a Markétou z Trušteina o rčení nahraditi náklad na jízdu do Prahy. — 1511, 20. listopadu.

Markvarth z Soběhrd pohnal Markéthu z Trušteina, že mu řekla napraviti, když jest s ní jezdil do Prahy o jejie věno na svojo náklad, pokládaje sobě to VI kop grošuv českých. Tu dáno Markvartovi puovodovi za právo stané proti též Markétě léta MDXI^o ve čtvrtek po svatě Alžbětě. Dal památné.

R. III. l. 322. a.

2066.

Mezi Janem Moravou od Zlatého kola a Václavem Stříbrným z Hořemiřic o nevydání dílu. 1511, 20. listopadu.

Jan Morava od Zlatého kola, Starého města Pražského měšténín, pohnal Václava Stříbrného z Hořemiřic a v Košířích léta MDXI^o v úterý před svatým Ambrožem [1. dubna], viniti jej chtě z puol třetí kopy grošuv a ze dvou grošuv vše míšenských dielu naň dáti příslušejícíeho oc, tak jakož puohon plněji svědčí. Tu na rok jim položený léta MDXI^o ve čtvrtek po svatě Alžbětě dáno Janovi Moravovi puovodovi proti témuž Václavovi Stříbrnému pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 322. a.

2067.

Mezi Janem Moravou od Zlatého kola a Zdeslavem Ojřem z Očedělic o nevydání dílu. 1511, 20. listopadu.

Jan Morava od Zlatého kola ut supra pohnal Zdeslava Vojře z Očedělic na Jenštejně léta MDXI^o, viniti ho chtě z puol třetí kopy a ze dvou grošuv vše míšenských dielu naň dáti příslušejícíeho oc. Tu léta a dne ut supra dáno témuž Moravovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 322. a.

2068.

Mezi Janem Žateckým a Janem Kunátem z Sulevic o dluh za sukna. — 1511, [20. listopadu].

Jan Žatecký, měšténín Starého města Pražského, pohnal Jana Kunátha z Sulevic léta MDXI^o v pondělí den svatého Tiburci [14. dubna], chtě ho viniti z puol

třetí kopy grošuv a z puol šesta groše vše českých jemu za sukna zuostalých. Tu léta MDXI^o dáno témuž Žateckému za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 322. b.

2069.

Mezi Mikulášem Děckým z Liboslavě a Havlem z Bytízu o slova hanlivá. — 1511, 20. listopadu.

Mikuláš Děcký z Liboslavě pohnal Havla z Bytiezu léta MDXI^o v středu před svatým Valerianem [9. dubna], viniti ho chtě z slov hanlivých, tu kdež jest pravil, což jest kolivěk on Děcký k Petrovi Doubravskému o Bytízu mluvil, že jest nepravě a nešlechtně mluvil a že lže. Tu na rok jim položený léta MDXI^o ve čtvrtek po svaté Alžbětě, poněvadž on Havel pohnaný třikrát volán jsa, k svému právu nestál, JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteine oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, dali sú jemu Děckému puovodovi proti témuž Havlovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 322. b.

2070.

Mezi Bohuslavem Muchkem z Bukova a Markétou z Rebersrejtů o nevydání statku svěřeného. 1511, [20. listopadu].

Bohuslav Muchek z Bukova pohnal Markethu z Rebersrejtů a v Chodové Planě léta MDXI^o v sobotu po Zvěstování panně Marii [29. března], viniti ji chtě z nevydání statku svěřeného od nebožce Andresa z Puchu vedle jeho zřízení oc, pokládaje sobě toho sto kop grošuv českých. Tu léta MDXI^o dáno témuž Bohuslavovi za právo stané. Dal památné.

R. III. 322. b.

2071.

Mezi Jindřichem Štastným z Waldšteina a Pavlem z Jenšteina o rukojemství. — 1511, [20. listopadu.]

Pan Jindřich Štastný z Waldšteina na Rychmburce pohnal pana Pavla z Jenšteina na Vrutici léta MDXI^o v pátek den svatého Benedikta [21. března] z toho, kdež jest zaň slíbil podle jiných spolurukojmí ku paní Lidmile, manželce jeho, za pět set kop grošuv míšenských, že on pan Štastný v tom za něho déle státi nechce oc, jakož puohon plněji svědčí. Tu léta MDXI^o dáno jemu panu Jindřichovi proti témuž panu Pavlovi za právo stané.

R. III. l. 322. b.

2072.

Mezi Svatomírem z Miličina a Burjanem z Říčan o rukojemství za věno. — 1511, 20. listopadu.

Svatomír z Miličina pohnal pana Burjana z Říčan na Ledči léta MDXI^o v pondělí po Obrácení svatého Pavla na vieru [27. ledna], viniti jej chtě z toho, že jest jemu slíbil podle jiných spolurukojmí za LXII a puol kopy grošuv českých za věno za nebožtíka Zigmunda z Mizkovic, a toho věna jemu Svatomírovi dáti nechce, kdež on sobě to pokládá CC kop grošuv českých. Tu oc léta MDXI^o ve čtvrtek po svatě Alžbětě dáno jemu Svatomírovi proti témuž panu Burjanovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 323. a.

2073.

Mezi Johankou z Světí a Gabrielem Lemperceglem z Dvorcův o dluh. — 1511, 20. listopadu.

Johanka z Světí, měštka Menšieho města Pražského, pohnala léta MDXI^o v pondělí den svatého Blažeje [3. února] Gabriele Lempercegle z Dvorcuov z LXXX^d grošuv míšenských dluhu jí povinného. Tu na rok jim položený ut supra dáno jí Johance proti témuž Gabrielovi za právo stané. Dala památné.

R. III. l. 323. a.

2074.

Mezi bratřími Manvici z Patokryj a Henrychem Krynesem z Červeného Dvoru o dluh. — 1511, 20. listopadu.

Hanuš, Václav a Zigmund vlastní a nedielní bratří Manvicové z Patokré pohnali léta MDXI^o ve čtvrtek před svatým Benediktem [20. března] Henrycha Krynesa z Červeného Dvoru z XXV^a kop grošuv míšenských dluhu spravedlivého. Tu na rok jim položený oc léta MDXI^o ve čtvrtek po svatě Alžbětě dáno jim puovodóm proti témuž Krynesovi za právo stané. Dali památné.

R. III. l. 323 a. Srov. svědomí č. 1990 v AČ. XIII. str. 537.

2075.

Mezi Litvínem z Zahrádky a Kunátem Horou z Sulevic o dluh. — 1511, 20. listopadu.

Litvín z Zahrádky, v Lithoměřicích obývající, pohnal léta MDXI^o ve čtvrtek po Zvěstování panně Marii [27. března] Kunátha Horu z Sulevic a v Libochovanech, viniti ho chtě z puol čtvrtý kopy grošuv míšenských. Tu léta a dne ut supra dáno Litvínovi proti témuž Kunáthovi za právo stané.

R. III. l. 323. a.

2076.

Mezi Jiřkem Cebivským z Záduba a Kateřinou z Hostouně spolu s Markétou z Krásného Dvoru o nevydání odkazu. — 1511, 20. listopadu.

Jiřík Cebivský z Záduba pohnal léta MDXI^o v pátek po Zvěstování panně Marii [28. března] Kateřinu z Hostouně spolu s Markethú z Krásného Dvoru z nevydání padesáti kop grošuv míšenských, poručnic statku někdy Dorothy z Hostouně, jemu od též Dorothy kšaftem odkázaných oc. Tu na rok položený léta MDXI^o a dne ut supra dáno témuž Cebivskému proti nadepsané Kateřině z Hostouně pohnané, což na jejie díel přísluší, za právo stané. Dal památné; neb Markethu z Krásného Dvoru (tak pravil) sebu má.

R. III. l. 323. a.

2077.

Mezi Janem z Pernšteina a Bohunkem Černínem z Černína o rukojemství za věno. — 1511, 20. listopadu.

Pan Jan z Pernšteina na Třebíči, nejvyšší komorník markrabství Moravského, pohnal léta MDXI^o v pátek po svatém Stanislavu [9. května] Bohunka Černína z Černína, hejtmana a purkrabí kraje Hradeckého. Viniti ho chce z toho, když týž pan Jan jest rukojmie za věno téhož Černína manželce za puol třetího tisíce kop grošuv míšenských, kteréhožto věna jest příjemce pan Václav Veverský, že on Černín jej, pana Jana Pernšteinského, vedle práva markrabství Moravského v tom zastúpiti aneb jeho z toho vyvaditi zanedbává oc. Tu na rok jim položený ve čtvrtek po svaté Alžbětě léta MDXI^o dáno nadepsanému panu Janovi z Pernšteina oc proti témuž Bohunkovi Černínovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 323. b.

2078.

Mezi Ladslavem z Bozkovic a Bohunkem Černínem z Černína o rukojemství za věno. 1511, 20. listopadu.

Pan Ladslav z Bozkovic na Třebové pohnal nadepsaného Bohunka Černína z Černína, hejtmana a purkrabí ut supra. Viniti ho chce z toho, kdež týž pan Ladslav jest rukojmie za věno téhož Černína manželce za puol třetího tisíce kop grošuv míšenských oc, na kteréhožto pana Ladslava o to věno právem markrabství Moravského přísudek se stal oc, jakož puohon plněji svědčí. Tu na rok jim položený léta a dne ut supra dáno jemu panu Ladslavovi proti témuž Bohunkovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 323. b.

2079.

Mezi Hanušem Trojem kupcem z Hory Kutny a Matiašem Libákem z Radovesic o rčení dopomoci k dluhu královskému. — 1511, 20. listopadu.

Hanuš Troj, kupec od Hory Kuthny, pohnal léta MDXI^o v sobotu po svatém Stanislavu [10. května] Mathiáše Libáka z Radovesic na Smrkovech, viniti ho chtě ze rčení, kdež jest jemu řekl dopomoci ke XIII^{ti} kopám grošuov českým a VI^{ti} grošuom českým, kteréž jemu Troyovi pozůstali dlužni za dřevěný volej, za limauny, kteréž vzali do královské kuchyně oc. Tu léta a dne ut supra dáno jemu Hontropovi [t. j. Honstrojovi] proti témuž Mathiášovi Libákovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 323. b.

2080.

Mezi Jindřichem Kulem z Věřic a Zigmundem Pětipeským z Krásného Dvora o krčmáře uschovávajícího uloupené koně. — 1511, 20. listopadu.

Jindřich Kule z Zvěřic [sic] pohnal Zigmunda Pětipeského z Krásného Dvora a na Peruci, viniti ho chtě, že jest se Matějem krčmářem, člověkem svým z Peruce, neujistil, kterýžto krčmář k sobě tři koně Matějovi z Kostelce, člověku jeho Kulovu, na svobodné silnici loupežem vzaté přijal, a ty koně pokládaje XV^{te} kop grošuov českých. Tu na rok jim položený léta a dne ut supra dáno jemu Kulovi proti témuž Zigmundovi Pětipeskému za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 323. b.

2081.

Mezi Mikulášem postřihačem z Budějovic a Jindřichem Sudlicem z Jivovice o dluh. 1511, 20. listopadu.

Mikuláš postřihač, měšténín města Českých Budějovic, pohnal Jindřicha Sudlice z Jivovice, viniti ho chtě z sedmi kop grošuov a ze XXti grošuov vše míšen-ských dluhu jemu povinného oc. Tu léta a dne ut supra dáno témuž Mikulášovi postřihači proti témuž Sudlicovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 323. b.

2082.

Mezi Jiříkem z Puchova a Kuncem Šertyngrem z Šertynge o nevrácení koně půjčeného. 1511, 20. listopadu.

Jiřík z Puchova pohnal Kunce Šertyngera z Šertynge, viniti ho chtě, že mu koně nevrátil, kteréhož mu puojčil. A ten sobě pokládá VI kop grošuov českých. Tu léta a dne ut supra dáno jemu Jiříkovi puovodovi proti témuž Kuncovi poh-nému za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 324. a.

2083.

Mezi Křištofem Talkenberkem z Talkenšteina a Janem Blektou z Útěchovic o vložení věna do desk. — 1511, 20. listopadu.

Krystof Talkenberk z Talkenšteina pohnal Jana Blektu z Outěchovic a na Valtinově, aby paní Katherině, manželce své a sestře téhož Krystofa, vložil ve dsky zemské puol třetího sta kop grošuv českých věna jejího podle obyčeje země České na všem statku svém, a puol vovec, krav, sviní, jakož smlúva šíře ukazuje oc. Tu na rok položený oc léta a dne ut supra Krystofovi puovodovi dáno proti témuž Blektovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 324. a.

2084.

Mezi Jiříkem ze Stranec a Kateřinou Kozlovou o základ propadený. — 1511, 20. listopadu.

Jiřík z Stranec pohnal Kateřinu Kozlovu, městkou města Žatce, léta MDXI^o v úterý den svatého Jeronyma [30. září], viniti ji chtě z liščí šuby podbříškové, základu propadeného, kterýžto šubu pokládá sobě devět kop grošuv míšenských. Tu léta a dne ut supra dáno jemu Jiříkovi proti též Katherině za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 324. a.

2085.

Mezi Arnoštem z Drasova a Linhartem Nekšem z Landeku o summu jistinnou. 1511, 20. listopadu.

Arnošt z Drasova, krále JMti probíeř, léta MDXI^o ve čtvrtek před sv. Františkem [2. října] pohnal Linharta Nekše z Landecku, ve Chbě obývajícího, viniti ho chtě ze XLti a osmi kop grošuv českých summy jistinné i s zisku za ním za Arnoštem pozuostalé oc. Tu léta a dne ut supra dáno témuž Arnoštovi proti jmenovanému Linhartovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 324. a.

2086.

Mezi Mikulášem Kouhou a Václavem z Dědibab o dluh. — 1511, 20. listopadu.

Mikuláš Kouha, Nového města Pražského měšténín, pohnal léta ut supra a dne Václava z Dědibab, purkrabí na Běškovcích, z puol třetí kopy grošuv míšenských jemu od něho povinných. Tu na rok položený léta a dne ut supra dáno jemu Mikulášovi puovodovi proti témuž Václavovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 324. a.

2087.

Mezi Mikulášem Děčským z Liboslavě a Havlem z Bytízu o slova hanlivá. — 1511, 21. listop.

Mikuláš Děčský z Liboslavě poháněl Havla z Bytízu. Vinil ho z slov hanlivých, tu kdež jest pravil, co jest kolivěk on Děčský k Petrovi Doubravskému o Bytízu mluvil, že jest nepravě a nešlechetně mluvil a že lže. Vložen puohon létha MDXI^o v středu po květné neděli, jinak před svatým Valerianem [16. dubna.]

Vedle té pře, kdež Mikuláš Děčský z Liboslavě poháněl jest Havla z Bytízu z slov hanlivých oc, tak jakož puohon ukazuje, tu na rok jim položený v pátek po svaté Alžbětě: Poněvadž on Havel tříkrát volán jsa k svému právu nestál jest, z té příčiny JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, dali sú jemu Děčskému proti témuž Havlovi za právo stané, poněvadž on Mikuláš Děčský po své dobré pověsti stojí, že jemu ta slova hanlivá, jimiž ho týž Havel haněl, kujmě a k lehkosti na jeho dobré pověsti nejsú ani býti mají nynie i na budúcí časy. A jemu Děčskému má na to list obselací na téhož Havla dán býti, aby na den Svátosti najprv příští [23. dubna 1512] před JMti stál.

R. III. l. 218. a.

2088.

Mezi Petrem z Mlýnec a Janem z Gutšteina o plat za službu. — 1511, 21. listopadu.

Petr z Mlýnec pohnal pana Jana z Gutšteina a na Chýšech léta MDXI^o v sobotu den svatého Františka [4. října], chtě téhož pana Jana viniti z desieti kop grošuv českých jemu od něho za službu povinných oc. Tu léta ut supra v pátek den Obětování panny Marie dáno témuž Petrovi proti panu Janovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 324. b. za nápisem: *Staná práva k roku svatého Martina MDXI^o*. Za týmže nadpisem jsou zapsány následující nálezy č. 2089—2091. Srov. svědomí č. 1873 v AČ. XIII. str. 468.

2089.

Mezi Václavem Předborem z Radešína a Janem Ofem z Bernštorfu o neoprávněné kvitování ze služby u císaře. — 1511, 21. listopadu.

Václav Předbor z Radešína pohnal léta MDXI^o v neděli po svatém Františku [5. října] Jana Ofu z Bernštorfu, viniti ho chtě z toho, že jest kvitoval na místě jeho Václavově a z služby jeho, kterúz jest u císaře JMti týž Václav měl, a to Fictuma u Vídní Honzmodra, a tou kvitancí jej Václava ke škodě o čtyři sta kop grošuv připravil. Tu léta ut supra v pátek den Obětování panny Marie dáno nadepsanému Václavovi puovodovi proti témuž Janovi Offovi za právo stané. Dal památné.

R. III. l. 324. b.

2090.

Mezi Heřmanem z Vojislavic a Mikulášem z Leskovce o zranění člověka. — 1511, 21. listop.

Heřman z Vojislavic pohnal Mikuláše z Leskovce z pychu a pro ten pych oc, že mu člověka jeho Klímu z Višňového zranil oc. Tu léta a dne ut supra dáno Heřmanovi puovodovi proti témuž Mikulášovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. III. 1. 324. b.

2091.

Mezi Martinem Radikovským z Hrádku a Markvartem Svadbou z Otradovic o dluh za kůň. 1511, 21. listopadu.

Martin Radikovský z Hrádku pohnal léta MDXI^o v sobotu po svatém Diviši [11. října] Markvarta Svadbou z Otradovic z XVIII^{ti} kop grošuo^v českých dluhu zaň za kuon daného oc. Tu léta MDXI^o v pátek den panny Marie Obětování oc JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Helfenšteině oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, dali sú jmenovanému Martinovi puovodovi proti témuž Markvartovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. III. 1. 324. b.

2092.

Mezi Bartošem od Červené Růže z domu Rožmberského v Starém městě Pražském a Antošem Soukeníkem z Nového města Pražského o nevrácení klenotů. — (1511, 21. listopadu.)

Barthoš od Ruoze Červené z domu někdy pánuov z Rožmberka v Starém městě Pražském pohání Anthoše Soukeníka, z Nového města Pražského měšténina. Viniti ho chce z nevrácenie páteře korálového, z XVI prstenuov některých zlatých a některých stříbrných pozlacených, dvů křížkuov, jednoho stříbrného nepozlaceného a druhého stříbrného pozlaceného, a z řetiezku stříbrného, kteréžto klenoty jmenované on Anthoš po smrti někdy Markéty jeho Barthošovy manželky k sobě přijal, práva k nim nemaje izádného, kteréžto klenoty on Barthoš LXX kop gr. českých pokládá.

[Připsáno r. 1518:] Létha oc XI° Anthoš Soukeník na ty oba puohony vzal jest poklid miesto hojemství.

R. V. na 1. E 2. Srov. svědomí č. 1887 v AČ. XIII. str. 477, z něhož zároveň patrno, že poklid mohl býti dán teprve o roku sv. Martina 1511.

2093.

Mezi týmž Bartošem od Červené Růže a Antošem Soukeníkem o nevrácení peněz. (1511, 21. listopadu.)

Barthoš od Červené Ruoze z domu někdy pánuov z Rožmbergka v Starém městě Pražském pohání Anthoše Soukeníka, Nového města Pražského měšténina.

Viniti ho [chce] z toho, že mu peněz grošův širokých, kteréž v domě jeho Barthošově vykopav, k sobě vzav, pryč odnesl ve dvou pytlech, zase navrátiti nechce, kteréžto tak od něho k sobě ve dvou pytlech vzaté groše on Barthoš CL kop gr. českých pokládá.

[Připsáno r. 1518:] Létha XI° v registřích nebožtíka Johannysa nalezena jsou tato dva puohony ut supra, při kterýchž jest napsáno, že jest puovod svrchupsaný stál a pohnaný nestál, a já jsem je do těchto registr vepsal pro snadší nalezení ku potřebě puovoda Bartoše.

R. V. na l. E 2.

Dodatky k nálezům soudu komorního z let 1502—1508.

K roku Svátosti léta MDII^o.

2094.

Mezi Václavem Šlotréřem z Tachova a Ctiborem z Bukovky o zbití a schromení.
1502, 15. dubna.

MDII^o, feria VI post Tyburcii. Mezi Václavem Šlotréřem z Tachova s jedné, a Ctiborem z Bukovky s strany druhé, kdež on Šlotréř viní jeho Ctibora, že jest v mírné a pokojné zemi pod řádem a právem v Starém městě Pražském přišed do domu Jindřicha Loučenského, příčiny žádné spravedlivé k němu nemaje, svévolně jej bil, mordoval a zchromil, své cti nikdy proti němu neohradiv, ješto on Václav žádné péče neměl a tak, jakož oc. A na to vedl jest svědomí. Ty všechny pře mezi Šlotréřem oc vodloženy sú z rozkázání pánuov JMti na smlouvu až do svatého Martina najprv příštího oc.

R. III. a. str. 7. Zápis je mřežován.

2095.

Mezi Ctiborem Bukovkou a Martou Hladičkou o náfek cti. — 1502, 15. dubna.

MDII^o, feria VI post Tiburcii. Mezi Ctiborem Bukovkú s jedné, a Marthú Hladičkú s strany druhé; kdež JMti páni té pře odkládají až do svatého Martina najprv příštího z příčiny té, poněvadž se cti dotýče, a také že ona Hladička listu póhonieho (jakož on Ctibor praví) přijetí nechtěla, i má jemu Ctiborovi ještě jeden list od úřadu vydán býti na tuž Hladičku, aby obeslána byla k svatému Martinu, a jestliže by v tom času jeho Ctibora Buoh smrti neuchoval, že ten nárk jemu na jeho cti a dobré pověsti k žádné škodě ani újmě býti nemá.

Létha MV^oII^o v úterý den svatého Františka [4. října] obeslána jest Hladička podruhé podle pánuov rozkázanie.

R. III. a. str. 14. Zápis jest mřežován.

MDIII^o, o Svátosti nálezové.

2096.

Mezi Jiříkem z Běšin, král. komorníkem, a Lvíkem z Hrádku o nárek cti. — 1503, 28. dubna.

V stranních [nálezích]. Jiřík z Běšin, komorník krále JMti, žádal jest pana hofmistra JMti a pánuov a vladyk krále JMti rad v soudu komorníem, aby jej slyšeti ráčili, vznášeje na ně, že jest puohon vzal na Lvíka z Hrádku z nářku cti, a že tiem pónonem slal dobré i urozené lidi k tomu i komorníka přísežného na ta místa, kdež se ho nadál najíti, a že sú ho nikdy nenašli, žádaje v tom na své cti opatřen býti, poněvadž ho jest s puohonem beze lsti nadjíti nemohl, jestliže by jeho Buoh neuchoval, aby on tiem na své cti nehynul, a že on ho proto předse puohonem podle práva hleděti chce, a k konci a k místu jej sobě právem přivěsti, že jest jej slovy na jeho cti neduovodnými a křivými bohda dotýkal. Tu JMt pán pan Vilém oc se pány a vladykami krále JMti radami, znajíce slušnú žádost nadepsaného Jiříka, takto jej na jeho cti opatřují: Poněvadž jest ho puohonem nadjíti nemohl, jestliže by ho ještě bezelstně nadjíti nemohl a v tom by on Lvík aneb týž Jiřík umřel, že témuž Jiříkovi nemá na jeho cti ani dobré pověsti žádná škoda býti, poněvadž on právem své cti hájiti chce a po právu jde, a proto témuž Jiříkovi právo se nezavírá, aby ho on právem hleděti mohl.

R. III. a. str. 20.

2097.

Mezi Václavem Veselíkem a Novoměstskými o nedopomožení právu. — 1503, 2. května.

MDIII^o, feria tertia Zygismundi. Odklad Veselíkuov. Mezi Václavem Veselíkem s jedné, a mezi Štěpánem Huncladarem, Václavem Selíkem z Podskalé, Jílkem Rybú, Vítem Hájkem a Zygmundem Huolkú, měšťany Nového Města Pražského, se strany druhé. Kdež on Veselík viní je, poháněje, že jsúce na úradě konšelském, jemu práva dopomoci nechtěli na Mikuláše Farkaše jich spoluměšťana na summu CLX kop gr. čes. oc, a tak oc. JMt páni odkládají této pře až do svatého Martina najprv příštího z příčiny té, aby ti, kteří pohnání sú, sami osobně na ten čas sv. Martina před JMtmi stáli.

R. III. a. str. 27. Srov. nálezy č. 1095, 1175, 1251 a 1384 v Archivu Českém XII. na str. 483 a 537, též XIII. na str. 28 a 107.

2098.

Mezi Mikulášem Žehrovským z Kolovrat a Henrichem z Gutšteina o nárek cti.
1503, 2. května.

MDIII^o, feria III^a Zygismundi. V té při, kteráž jest mezi panem Mikulášem Žehrovským z Kolovrat a panem Henrichem z Gutštaina na Tachově, s povolením panským a s povolením obojí strany, poklid místo hojemství druhého až do svatého

Martina najprv příštího skrze pana Petra z Rožmberka a pana Albrechta z Kolovrath, nejvyššího kancléře království Českého, učinili sú; a v tom času o svatém Václavě najprv příštím v Praze mají je páni nadepsaní pan Petr z Rožmberka a pan kanclér o to smlúvati. Pakli by jich nesmluvili, tehdy beze všech odtahuov, ničímž se nezaštírajíc, mají strany o tu při sobě odpoviedati a právi býti o svatém Martině najprv příštím; a k té jich při mají svědkové jich obojí strany o to dostatečně obesláni býti, aby svědčili, pokudž by jich v tom která strana potřebovala, aby ta svědomí k tomu času svatého Martina najprv příštího k své potřebě mieti mohli. A také jestliže by ti páni svrchupsaní jich nesmluvili, tehdy každá strana svých přátel muož potřebovati a vedle sebe mieti, buďto svrchupsané pány neb kterékoli jiné přátele, že budú moci dobře vedle nich státi. A také svrchupsaný pan Mikuláš Žehrovský a pan Henrich z Gutšteina přírkli jsú svrchupsaným panu Petrovi z Rožmberka a panu kancléři, že v tom času do svatého Martina najprv příštího mají proti sobě v skutku i v řeči pokoj zachovati.

R. III. a. str. 32. Zápis je mřežován. Srov. nálezy č. 1150 a 1256 v AČ. XII. str. 520 a XIII. str. 31

2099.

Mezi Janem Dubským a Staroměstskými o nezdržení smlouvy. — 1503, 3. května.

MDIII^o, feria IV crucis inventionis. Odklad Dubečského. Co se té pře mezi Janem Dubečským a pány Pražany Staroměstskými o nezdržení smlouvy dotýče, ta se pře až do svatého Martina najprv příštího odkládá z příčiny takové, že purkrabí hradu Pražského, kterýž na ohledání těch věcí je z rozkázání panského jezdil, přítomen nenie, a také že JMt v tom času do svatého Martina ještě jednu na ohledání těch věcí purkrabí a s ním pana Špetli a pana prokurátora vyslati ráčí, ti aby to dostatečněji ohledali a o to se pokusili, zda by strany o to srovnati mohli; a jestliže by který z těch tří k tomu býti nemohl, dva proto aby jeli. A purkrabí nic dáti nemají.

R. III. a. str. 32. Srov. nález č. 1260 v Archivu Č. XIII. str. 33.

2100.

Mezi Mikulášem z Kolovrat a Hendrichem z Gutšteina o nárek cti. — 1503, 3. května.

Odklad o čest Gutšteina. Pán JMt s raddami krále JMti kázal toto zapsati: Což se pana Mikuláše z Kolovrath a pana Hendrycha z Gutšteina a té jich pře, kteráž o čest jest, dotýče, které kolivěk jest on pan Hendrych listy puohončí na svědky vzal, pravě, že by mu nesvědčili, žádaje, aby mu ještě druzí listové na ně dány byly vedle práva, i toho jest mu dopuštěno podle práva. Ale pan Hendrych aby to provedl na svatý Martin najprv příští, že jsú ty listy první dodány těm svědkům, na kteréž jest prve od úřadu puohony bral.

R. III. a. str. 36. Srov. nálezy č. 1150, 1256 a 2098 v AČ. XII. str. 520, XIII. str. 31 a XIX. str. 54.

2101.

Mezi Michalem opatem kláštera Oseckého a bratřími ze Sulevic o obtěžování kláštera robotami, lovy a jinými věcmi. — 1503, 4. května.

MDIII^o, feria IV. Crucis. Opat Osecký. Odklad. Jakož z rozkázanie krále JMti pohnání sú Václav, Bušek, Purkarth, Petr, Jan bratří z Sulevic, a to na žádost kněze Michala opata i s konventem kláštera Oseckého, chtěie je bratry viniti, že je a klášter jich obtěžují robotami, lovy a jinými věcmi oc, tak oc. Při tom týž opat pravie, že by oni pohnaní toho chtěli užívati, práva k tomu ani spravedlnosti nemajíce. Proti tomu oni pohnaní odpierajíc, pravili sú, že by na to měli některé majestáty staré; ale těch sú neukázali, bránice se tím, že ti majestátové nemají zde souzeni býti. Zase proti tomu opat mluvil, že oni k tomu žádných spravedlností nemají, než že jemu, co jeho vlastní, vkračují, žádné k tomu nemajíce spravedlnosti. Tu oc rozkazují, aby oni Sulevští na den svatého Martina najprv příštího se všemi potřebami a spravedlnostmi svými, kteréž by k tomu mieti chtěli, před Jich Mtí stáli, je okazali. Tu páni tomu vyrozumějíce, stranám povědí, jak se v tom budú míti zachovati.

R. III. a. str. 38. Srov. nález č. 1257 v AČ. XIII. str. 32.

2102.

Mezi Janem Šenkem a Hanušem Pehmem o učinění počtu. — 1503, 4. května.

Ssenck, Pehem. Odklad. Mezi Janem Šenkem s jedné, a Hanušem Pehmem, kdež ho viniti chce pro počet z XV set oc, a z něčeho viece oc, tak jakož oc. A proti tomu strana odpierajíc, pravila, že by o to konec králem JMtí s týmž Janem Šenkem Jan Pehm měl, táhna na JMKské vyznání. Tu oc té pře odkládají do svatého Martina najprv příštího z příčiny té: Poněvadž se on Pehm táhne na pamět krále JMti, aby obojí v tom času JMti hledali, pokudž JMt ráčí o té při dáti znáti aneb rozkázati, aby zase strany stály na čas svrchu dotčený, a list od JKMti vyznání paměti aby okazali.

R. III. a. str. 50.

2103.

Mezi Peterkovou a měšťany Hradeckými o vinění jejího muže. — 1503, 4. května.

MDIII^o, feria V Floriani. Hradeckých odklad. V té při, což se Peterkové a Hradeckých dotýče, kdež se oni Hradečtí volají na krále JMt, pravie, že ta věc JMKské najviece náleží, z čehož ona Peterková je pro svého muže viniti chce, že oni Hradečtí za to prosie, aby jim jich pána bylo dopuštěno, že se s JMtí nechtie súditi, a že JMti svú nevinnu oznámiti chtie, a JMKské hledati chtie jako pána svého milostivého. Tu pan oc odkládá této pře až do svatého Martina najprv

příštího, a to z té příčiny: poněvadž ta pře není puohonná, než ona Peterková že jest se k králi JMti utekla, a JMt na její zprávu ráčil jest je před se obeslati. I poněvadž oni Hradecští také se na svého pána volají, že se jim toho dopouští, aby oni svého pána hledali, poněvadž se s JMtí souditi nechtie. Než což se Peterkové dotýče, aby oni Hradecští beze všech výmluv stáli na den svatého Martina najprv příštího a jí právi byli, což se jejího vinění dotýče, kteréž by jí tu příleželo pro jejího muže tak podle prvního odložení. A také jestliže Peterková se o to k králi JMti utéci oč chce, ta cesta se jí nezavírá.

R. III. a. str. 50.

2104.

Mezi Zdeňkem Malovcem z Chýnova a Janem Dívčickým z Sudomře o postavení lidí poddaných pro zavraždění člověka poddaného. — 1503, 4. května.

Mezi Zdenkem Malovcem z Chajnova s jedné, a Janem Dievčickým z Sudomře s strany druhé. Jakož týž Zdeněk pohnal jest jeho Jana z toho, aby postavil před pány lidi své z Předslavic, a zejména tyto: Kvěcha a syna jeho Jana, kdež je on Zdeněk viniti chce z toho, že sú mu člověka jeho Martince z Zeveřic[?] zamordovali. A na to jest ukázal svědomie. Proti tomu oni pohnaní odpierajíc, pravili, že sú k tomu oni náhodú přiběhli a našli, an leží syn téhož Kvěcha, a na to ukázali také svědomí. Tu oc takto o tom nalézají: Poněvadž jest on Zdeněk Malovec to dostatečně provedl, že sú oni pohnaní Kvěch a syn jeho jemu Zdenkovi téhož Martince zamordovali, i pro takový nešlechetný mord páni JMti je pohnané ku právu berú. A chce-li on Zdeněk Malovec na ně právem sáhnúti, že mu má purkrabie hradu Pražského na ně právo pustiti.

R. III. a. str. 51. Zápis je mřežován. Nad ním připsáno: „Non transscribatur“.

2105.

Mezi Mikulášem purkrabím z Donína a Sigmundem z Wartenberka. — 1503, 4. května.

Pan Donínský. Odklad. Mezi panem Mikulášem purghrabím z Donína s jedné, a p. Zigmundem z Wartmberka s strany druhé. Kdež týž puovod jest stál, a pohnaný nestál, i tu sú někteří přede pány pravili, že by týž pan Mikuláš tam o to konec měl před pány, když sú Němci slyšáni byli. I z té příčiny se to odkládá až do svatého Martina najprv příštího, a aby na to vyptáno bylo, má-li o to tam on pan Mikuláš konec; pakli by neměl, aby jemu při tom času právo stané dáno bylo, to jest při svatém Martině.

R. III. a. str. 56.

2106.

Mezi Litvínem ze Zahrádky a lidmi Adama z Drahonic o mord a vzatek. — 1503, 4. května.

Zdviženo Litvínovi. Mezi Litvínem z Zahrádky s jedné, a lidmi páně Adamovými, kteréž on Litvín chtěl vinit z mordu a druhým pónonem z vzatku oc, s strany druhé. Tu pán JMt oc ten pónon zdvihají proto, že nemaje na svobodných dědinách, nepostavil rukojmie za škody.

R. III. a. str. 57. Zápis je mřežován. Srov. nálezy č. 1325 a 1332 v AČ. XIII. str. 70 a 75.

Nálezové o svatém Martině MD třetieho léta.

2107.

Mezi Janem Špetlí z Prudic a Havlem mlynářem o pomožení vězňům z vazby.
1503, 13. listopadu.

Feria II sancti Bricci. Mezi Janem Špetlí z Prudic a na Žlebiech s jedné, a Havlem mlynářem, kterýž nynie pod Opočnem bytem jest ve mlýně, s strany druhé. Kdež on Špetle [jej viní], že on Špetle maje jej u vězení s jinými vězni, odtud z vazby vězňóm zločincóm pomohl a s nimi pryč ušel, a tudy jemu Špetli i statek v nebezpečenství uvedl oc. Tu JMt pán oc takto o tom rozkázati ráčil: aby Zdeněk Trčka z Lípy jemu panu Janovi Špetlovi od téhož Havla právě učinil, a to konečně od tohoto času až do Svátosti najprv příští.

R. III. a. str. 57. Zápis je mřežován.

2108.

Mezi Janem Součkem měšťanem Tábořským a Václavem Vencelíkem z Vrchovišť o obstavení peněz. — 1503, 13. listopadu.

V té při mezi Janem Součkem, měšténínem z Tábora, s jedné, a Václavem Vencelíkem z Vrchovišť se strany druhé. Kdežto JMt páni sú ráčili stranám odložiti až do času tohoto, aby strany zase stály i sirotci, tak jakož to odloženie prve svědčí, tu oc.

R. III. a. str. 58. Zápis je přeškrnut. Srov. nález č. 1184 v AČ. XII. str. 542.

2109.

Mezi Oldřichem Sataněrem a bratrem jeho Václavem o pokažení luk. — 1503, 16. listopadu.

MDIII^o, feria V post Briccii. Zdviženo Sataněři. Mezi Voldřichem Sataněrem s jedné, a Václavem odtudž bratrem jeho s strany druhé. Kdež jej on Voldřich viní, že by mu on Václav louky pokazil za komnatou. Tu oc takto: Poněvadž se grunthuov dotýče, že páni ten puohon z té příčiny zdvihají, aby sebe zemským právem hleděli.

R. III. a. str. 70. Srov. nálezy č. 1286—1289 v AČ. XIII. str. 47.

2110.

Mezi Prokopem Mlejnkem z Ještětic a Vilémem Mračským z Dubé o dluh. — 1503, 16. listop.

MDIII^o, feria V post Bricii. Mlajnek — zdvižen. Mezi Prokopem Mlajnkem z Ještětic s jedné, a panem Vilémem Mračským z Dubé s druhé, o padesáte zlatých uherských. Tu oc: Poněvadž on Prokop puovod na svobodných dědinách nic nemá a rukojmí za škody nepostavil, ten puohon zdvihli sú.

R. III. a. str. 75.

2111.

Mezi Jetřichem z Gutšteina a Jindřichem z Gutšteina o nezdržení smlouvy. — 1503, 17. listop.

MDIII^o, feria sexta post Bricii. Odklad Gutšteinům. Mezi panem Jetřichem z Gutšteina na Chýšech s jedné, a panem Henrichem odtud z Gutšteina s druhé strany. Kdež týž p. Jetřich pohání jeho p. Henricha, vině jeho z nezdržení smlúvy o Tachov, v druhém kusu o ujištění Petršpurku, třetím kusu o očištění Strhař, oc. A na to jest ukázal tu smlúvu. Tu Jich Mti té pře odkládají až do Svátosti najprv příštíe, a tu strany na ten čas aby zase stály s těmi dobrými lidmi, kteří sú je o to smlúvali.

R. III. a. str. 68.

2112.

Mezi Václavem Sataněřem a bratrem jeho Oldřichem o rušení držby. — 1503, 17. listopadu.

Feria VI post Bricii. Zdviženo Sataněři. Mezi Václavem Sataněřem z Drahovic s jedné, a Voldřichem bratrem jeho odtudž s druhé oc. Kdež ho Voldřicha viní oc puohonem, že mu dal hajným les sekati, a druhým, že v louky, lesy a v štěpnice mu sahá oc. Tu oc: Poněvadž se gruntuov dotýče, z té příčiny JMt ten puohon zdvihají.

R. III. a. str. 81 s poznámkou: „Relacio škod na každú (stranu?) V kop gr. č.“ Zápis je mřežován. Srov. nálezy č. 1285—1289 v Archivu Č. XIII. str. 47 a předcházející nález č. 2109.

2113.

Mezi Johankou z Mečkova a Markétou odtudž o svěření statku po otci pozůstalého.

1503, 17. listopadu.

Zdviženo. Z Mečkova. Mezi Johankú z Mečkova s jedné, a Margethú odtudž s druhé strany. Kdež ji Markethu viní, že jest jí někdy nebožtík Jeník otec její statku svěřil, za kterýžto statek ona Margeta penieze pobrala, ješto ona Johanka pokládá sobě těch peněz tisíc kop gr. českých, ku kterémužto statku ona Johanka právo má oc. Tu oc: Poněvadž ona Johanka praví, že k statku právo má, a poněvadž se statku dotýče, z té příčiny JMti ten puohon zdvihají, a strany aby se o to hleděly právem zemským.

R. III. a. str. 84. Srov. nález č. 1411 v Arch. Č. XIII. str. 126.

2114.

Mezi Jindřichem Kro z Rukerswaldu a Mikulášem z Rachmberka o dostineučinění právu.
1503, 17. listopadu.

Mezi Henrichem Kro z Rukerswaldu s jedné, a Mikulášem z Rachmberka s druhé strany. Kdež jeho Rachmberka viní z toho, když jest týž Henrich stané právo na Vilémovi Kro strýci svém při soudě komorním obdržal na dvě stě zlatých rejnských, a po právu jda podle svolení zemského po témž Vilémovi až na toho nadepsaného Rachmberka, tu jest se panu Henrichovi podle práva tomu dosti nestalo oc, tak oc.

R. III. a. str. 84 s poznámkou po straně: „Smlúva“. Srov. nálezy č. 1167, 1277 a 1278 v Arch. Č. XII. str. 531 a XIII. str. 42 a 43.

2115.

Mezi Andrešem Waincirlem z Tachova a Alžbětou ze Starých Chodův o nevrácení peněz.
1503, 18. listopadu.

MDIII^o, sabbato ante Elizabet. Zdviženo. Weinczyrle. Mezi Andrešem Waynczrlem z Tachova s jedné, a Alžbětú z Starých Chodův, kmetičnú panie Zigunny z Ortmburka, s druhé strany. Kdež ji viní z nevrácení peněz hotových zlatých a grošův okolo CC kop gr. mieš. oc. Tu oc: Poněvadž jest on Andres summy zejména a zřetelně v svém puohonu nepoložil, než toliko okolo summy CC kop gr. mieš., z té příčiny JMt ten puohon zdvihají.

R. III. a. str. 89.

2116.

Mezi Barborou z Vrchlabí a Janem Tychtou z Ještětic o vrácení svrchkův a šatů.
1503, 18. listopadu.

Mezi Barború z Vrchlabí s jedné a Janem Tychtú z Ještětic s druhé strany. Kdež jeho viní z svrchkuo a šatuo, kterých jest nechala u sestry své a u něho na tvrzi oc. A na to ukázala svědomí. Proti tomu Jan odpieraje pravil, že nic podle práva neprovozuje, by co jejího tam u něho bylo. Tu JMt oc: Poněvadž ona Barbora toho ničímž podle puohonu svého jest neprovedla, by co na Hrádek k Tychtovi vezla, i z té příčiny on Jan Tychta jí Barboře tiem povinovat nemá.

R. III. a. str. 89 s nadpisem: „Smlouva. Non transcribatur, neque lectum neque pronunciatum.“ Nález je mřežován.

2117.

Mezi Barborou z Vrchlabí a Janem Tychtou z Ještětic o vrácení svrchků matere.
1503, 18. listopadu.

Mezi touž Barború z Vrchlabí s jedné, a týmž Janem Tychtú s druhé. Kdež ho viní z svrchkuo matere své, z šatuov chodicích i lehacích i z nádobí cínového i mědě-

něho oc. A na to jest ukázala svědomie. Tu JMt pán oc: Poněvadž jest tomu on Jan Tychta neodpíral, by to za těch XXX kop gr. českých nestálo, ani by to u něho nezuostalo, a ona Barbora to jest dostatečně provedla, že jest to u něho zuostalo, z té příčiny aby on Jan Tychta jí Barboře těch XXX kop gr. čes. dal, a to od dnešního dne ve dvou nedělích pořád zběhlých.

R. V. str. 90. Zápis mřežován.

2118.

Mezi Barborou z Vrchlabí a Janem Tychtou z Ještětic o věno. — 1503, 18. listopadu.

Mezi tůž Barború z Vrchlabí s jedné, a týmž Janem Tychtú s druhé. Kdež ho viní ze dvou set kop grošuv českých věna matere jejie, kteréž měla na Klenicích oc. A na to jest táž Barbora ukázala svědomí. Proti tomu on Jan pohnaný odpieraje, pravil oc.

R. III. a. str. 90. Zápis mřežován.

2119.

Mezi farářem Janem z Sepekov a Jindřichem z Hodějova. — 1503, 20. listopadu.

MDIII^o, v pondělí po sv. Alžbětě. Zdviženo. Mezi knězem Janem farářem z Sepekov a Jindřichem z Hodějova. Neměl na dědinách svobodných a rukojmie neměl týž farář, zdvižen puohon.

R. III. a. str. 93.

2120.

Mezi Dorotou a Kateřinou z Košíně o věno. — 1503, 20. listopadu.

Odloženo. Košinka. Mezi Dorothú z Košíně s jedné, a Katherinú z Košíně s strany druhé. Kdež ji viní z L kop gr. čes., kteréž jest vzala od nebožtíka Jíříka z Přievor na věno své, kteréž jest měla na Sendražicích oc. A na to ukázala svědomí. Proti tomu ona Katherína odpierajíc pravila, že nad věno své více jest nic nevzala; a na to ukázala vejpis z desk též věna svého. Tu JMt oc té pře odkládají až do Svátosti najprv příští, poněvadž se ona Katherína táhne na dsky, z té příčiny aby tu strany stály na ten čas svrchu dotčený se všemi potřebami.

R. III. a. str. 94. Srov. nález č. 1321 v Arch. Č. XIII. str. 68.

2121.

Mezi Mikulášem purkrabím z Donína a Sigmundem z Wartmberka o rčení. — 1503, 24. listopadu.

MDIII^o, feria VI post Elizabet. Odklad. Mikuláš Donínský. Mezi p. Mikulášem purkrabí z Donína na Kravšteině s jedné, a Zigmundem z Wartmberka na Děčíně, fojtem Šesti Měst, s druhé. Kdež ho viní z dosti neučinění rčení vedle rozkázání královského, tu kdež jest řekl týž Zigmund oc. Tu oc té pře od-

kládají do Svátosti oc, aby strany stály a ty sobě svědky zpuosobily od těch pánuov a soudcí, puovod a pohnaný, kteříž sú je o tu věc rozeznávali.

R. III. a. str. 90.

2122.

Mezi Šebestianem Šlikem z Holejče a Janem i Wolfem bratřími z Gutšteina o mord.
1503, 24. listopadu.

Odklad: Schlück, Gutšteinové. Mezi panem Sebestyanem Šlikem z Holajče s jedné, a pány Gutšteinu, panem Janem a p. Wolfem bratřími z Gutšteina, o mord. Páni JMt té pře odkládají až do Svátosti najprv příští; a jestli že by v tom času kterého z pánuov Gutšteinuov svrchu dotčených pán Buoh neuchoval, že jim na jich ctech a dobrých pověstech tento puohon ke škodě býti nemá, poněvadž ta věc k soudu nepřišla, a k tomu že oni po své cti stojie.

R. III. a. str. 91.

Nálezové o Svátosti léta M^oD^o čtvrtého.

2123.

Mezi Janem z Vesce a Jiříkem knězem ze Starého Knína o nárek cti. — 1504, 20. dubna.

Sabbato post Reliquiarum et ante Georgii. Odloženo o čest. Mezi Janem z Vesec s jedné, a Jiříkem knězem z Starého Knína s druhé. Kdež ho pohání z nářku cti týž Jan. Páni té pře odkládají do sv. Martina najprv příštího, a v tom času mohú-li se strany smluviti; pakli by se nesmluvily, tehdy aby strany na svrchu psaný čas svatého Martina stály. A v tom času neuchoval-li by které strany Buoh smrti, že jemu Janovi, poněvadž po své cti stojí, ten nárok k žádné škodě cti ani dobré pověsti býti nemá. Dal památné.

R. III. a. str. 97. Zápis je mřežován.

2124.

Mezi Bartolomějem Bubnou ze Všebořic a Jiříkem Berkou z Dubé o propadení peněz.
1504, 20. dubna.

Buben oc. Odklad. Mezi Bartholomějem Bubnem ze Všebořic s jedné, a panem Jiřím Berkú z Dubé s strany druhé. Kdežto on Bartholoměj Buben pohání jej pana Jiřího, vině jej z propadenie XXV kop gr. čes., protože jest se jemu Bubnovi nezachoval vedle smlúvy dobrými lidmi učiněné oc. A na to jest ukázal tůž smlúvu a svědomí, kteříž seznávají, že jest mu strouha zasuta byla, kterúz měla voda téci do jeho Bubnova rybníku. Proti tomu on pan Jiří pohnaný pravil, že jest proti té smlouvě nic neučinil, a že jest se vždy k tomu podával, že jest chtěl dobrými lidmi napraven býti. Tu oc vypovídají: aby strany žádaly smlúvcí těch, kteříž sú je o to smlúvali, a tůž smlúvce aby k tomu vyjeli a to ohledali, které by se straně podle

těž smlúvy dosti nedálo, a ohledajíce to, aby to před pány JMti při času svatého Martina najprv příštího oznámili. A k tomu času strany aby zase před JMti pány stály, že tu JMti vyslyšiece též smlúvce, jim o to konec učiniti rácie.

R. III. a. str. 98.

2125.

Mezi Mikulášem Heroltem z Trnče a Janem ze Skalice o dluh za Ovčáry. — 1504, 20. dubna.

Mezi Mikulášem Heroltem z Trnče s jedné, a Janem z Skalice s strany druhé. Kdež týž Mikuláš pohání jeho Jana, vině jej z LXXX kop gr. čes. dluhu spravedlivého jemu Mikulášovi zadržalého oc. Tu JMt pán oc té pře odkládají do svatého Martina najprv příštího, a strany aby při tom času zase stály před JMti.

R. III. a. str. 99. Zápis je mřežován. Srov. nález č. 1353 v Arch. Č. XIII. str. 89.

2126.

Mezi Janem Kordulí ze Sloupna a Alžbětou z Chodče o vydání sester. — 1504, 20. dubna.

Odklad. Mezi Janem Kordulí z Sloupna s jedné, a Alžbětú z Chodče s strany druhé. Kdež ji viní, že mu sester jich panny Kunky a panny Anny vydati nechce. Tu JMt pán oc té pře odkládají až do svatého Martina najprv příštího, a to z té příčiny, že jest poručník jí Alžběty ukázal nález, v kterémžto nálezu stojí, aby též sestry při mateři zuostaly paní Alžbětě, ale čas se nejmenuje dokud; strana druhá také ukázala zřízení zemské, že sestry mají při bratru najstarším a nedielném zuostati. A protož JMt ráčí to na soud zemský vznésti, a to na suché dni letničné najprv příští; a na čem tu s JMtmi zuostanú, že o to konec stranám při svatém Martině svrchu dotčeném učiniti ráčí, a strany aby k tomu času zase stály.

R. III. a. str. 102.

2127.

Mezi Janem Malikovským z Bysně a Bořivojem z Donína o postavení lidí poddaných. 1504, 24. dubna.

MDIV^o, feria V post Georgii. Smlúva. Mezi Janem Malikovským z Bysně s jedné, a lidmi p. Bořivoje z Donína: z Přelice Václavem Beránkem, Martinem krčmářem, Václavem rychtářem, Pavlem Obrůčkú, Václavem Bakovcem, Súdniem Matějem a Janem Hoblíkem, pro kteréž jest nahoře jmenovaný p. Bořivoj pohnán, aby je před soudem komorním postavil, s strany druhé, kdež to svrchu dotčený Jan Malikovský viní též lidi, že sú člověku jeho Duchkovi oc.

R. III. a. str. 124. Zápis je neukončen a mřežován.

2128.

Mezi Vilémem Zubem z Landšteina a Oldřichem hrabím z Kladska o postavení měšťanů Kladských pro nedopomožení práva. — 1504, 25. dubna.

MDIV^o, feria V die Marci. V té při mezi p. Vilémem Zubem z Lanšteina s jedné, a p. Voldřichem hrabí z Machlanthu a z Kladska, s strany [druhé], aby měšťany své Kladské postavili před oc, že je viniti chce z nedopomožení práva. Tu Sokolík hajtman jeho stoje pověděl jest před JMtmi pány, že oni své právo zvláštní mají, aby stáli, že jim práva dopomoci chtějí. Tu pán JMt oc té pře odkládají do svatého Martina, a ony strany aby tu zase stály a Kladští aby jim práva dopomohli.

R. III. a. str. 111. Zápis je mřezován.

2129.

Mezi Vilémem Zubem z Landšteina a Oldřichem hrabí Kladským o postavení manů pro nedopomožení práva. — 1504, 25. dubna.

Odloženo panu Zubovi. V té při mezi p. Vilémem Zubem z Lanšteina s jedné, a panem Voldřichem hrabí z Hardeku a z Kladska s strany druhé. Kdež jej pohání, aby postavil poddané a měšténiny [sic] své z Kladska, že je viniti chce z nedopomožení práva oc. Proti tomu poručník nadepsaného p. Voldřicha pověděl, že ti manové, na kteréž ti listové zatykací od pana Zuba svědčí, mají své zvláštnie právo v tom kraji Kladském, a že pan Voldřich témuž panu Zubovi tu na tom právě chce práva dopomoci. Tu oc: Poněvadž se on p. Voldřich skrze poručníka svého k tomu poddává, že chce na tom právě týchž manuov panu Zubovi práva dopomoci na ty many podle týchž listuov zatykacích, i z té příčiny JMt té pře odkládají do svatého Martina nejprv příštího, a v tom času aby tam na tom právě on pan Zub stál aneb na místě svém poslal, a tíž manové tam aby jemu právi byli a práva také na též many aby jemu panu Zubovi dopomohli. Pakli by jemu p. Zubovi tam práva nedopomohli, tehdy aby strany zase stály na zajtřie svatého Martina nejprv příštího, že JMt stranám o to konec učiniti ráčí; a že JMt páni ráčí to na pány JMt znést do soudu zemského o suchých dnech letničních nejprv příštích. Dal památné.

R. III. a. str. 114.

2130.

Mezi Dorotou a Janem z Velhartic o nedržení smlouvy. — 1504, 25. dubna.

Mezi Dorothú z Velhartic s jedné, a Janem odtudž z Velhartic s druhé strany. Kdež ho viní z nedrženie smlúvy, že jest jí měl dáti XL kop gr. miešenských, i nedal jí než X kop mieš. oc. Proti tomu on Jan z Velhartic pravil, že jest též smlúvě jí Dorotě dosti učinil a jí těch XL kop mieš. dal. A na to jest ukázal kvitancí pod pe-

četmi dobrých lidí, kdež ona Dorotha jeho z těch XL kop miešenských quituje. Proti tomu ona Dorotha pravila, že jest kvitancí na tu summu udělala, ale že jest těch XL kop mieš. nevzala, než toliko X kop miešenských. Tu JMt: Poněvadž jest toho on Jan ničímž neprovedl, by jí Dorothe před kým těch XL kop groš. míš. dal, a také quitancí, kterůž jest ukázal, dokonalá nenie, i z té příčiny JMt páni dávají jí Dorothe za právo, aby on Jan pohnaný jí Dorothe těch XXX kop mieš. dodal a dal od dnešního dne ve dvou nedělích pořád zběhlých. Dal památné.

R. III. a. str. 115. Nález je mřežován.

2131.

Mezi Václavem Tvochem z Nedvídkova a Hanušem Glacem ze Starého Dvora o rčení.
1504, 25. dubna.

Mezi Václavem Tvochem z Nedvídkova s jedné, a Hanušem Glacem z Starého Dvora s druhé, kdež ho viní ze rčení. Kdež jest řekl Albrechtovi, synu svému, Hlíňany statek svůj dáti, a že jich při něm nechati chce až do smrti své oc, tak. A na to ukázal svědomí. Proti tomu on Hanuš pravil, že týž Václav Tvoch pohnal jest z cizie věci a ne z své, a že puohon oc.

R. III. a. str. 121. Nález je nedokončen a mřežován.

2132.

Mezi Janem Šenkem od Hory Kutny a Janem Chrysostomem z Hostouně o poručenství.
1504, 25. dubna.

MDIV^o, feria V Marci. Mezi Janem Šenkem od Hory Kuthny s jedné, a Janem Kryzostomem z Hostouně s strany druhé, kdež jej viní jakožto poručníka a držitele statku někdy Hanuše Pehma z XV set a XXX zlatých XI šilinkuov a III¹/₂ haléře oc tak oc. Proti tomu pohnaný pravil, aby to provedl, že jest poručníkem téhož Pehma, při tom žádajíc JMtí za vopatření, poněvadž ničímž toho neprovádí, že jest ten puohon učinil na zmatek. Tu nalezli: Poněvadž toho on Jan Šenk puovod ničímž neprovodí, by týž Jan Kryzostom pohnaný jakým poručníkem téhož Pehma byl, i z té příčiny ten puohon učinil on Jan Šenk na zmatek, a protož páni JMtí jej poručníka [sic] v svú kázeň berú. Dal památné.

R. III. a. str. 129.

Nálezové při svatém Martině léta MDV^o.

2133.

Mezi Mikulášem Děčským ze Žlutic a Delfínem z Chrastu o nárek cti. — 1505, 12. listopadu.

Feria IV quinque fratrum. Mezi Mikulášem Děčským ze Žlutic puovodem s jedné, a Delfínem z Chrastu pohnaným s strany druhé. Kdež týž Děčský

jeho Delfína pohnal a viní z nářku cti oc. JMt pán oc vypověděli: Poněvadž se cti dotýče, že JMt takovou při i jiné, kteréž se cti dotýkají, odkládají do úterého najprv příštího na sněm obecní, a tu že JMt se pány z soudu zemského i s jinými stavy raditi ráčí, jakž ty věci předešlé sem poháněné mají předsevzaty býti, a tu potom JMt stranám to ráčí dále oznámiti, jak se budú mieti zachovati.

R. III. a. str. 130. Srov. obecný nález č. 1378 v Arch. Č. XIII. str. 104.

2134.

Mezi bratřími z Widršperka a obcí městečka Stráže a v jiných třech přech dáno původům právo stané proti pohnaným. — 1505, 14. listopadu.

MDV^o, feria VI. post Briccii. Mezi Kašparem, Lorenzem a Balthazarem z Wideršperku s jedné, a mezi purgmistrem, konšely a vši obcí městečka Stráže s strany druhé. Tu JMt pán oc: Poněvadž oni purgmistr, konšelé i všecka obec po třikrát jsúc voláni i nestáli, i dáno jim za právo stané. Dal památné.

Mezi Ondřejem Předborem z Radešína puovodem, a Řehořem z Drahomyšle pohnaným. Dáno puovodovi za právo stané.

Mezi Jiříkem Vlkem z Kvietkova puovodem, a Václavem Donátem z Těchlovic pohnaným. Dáno puovodovi za právo stané.

Mezi p. Jiříkem z Šternberka puovodem, a Šimonem z Nynychova pohnaným. Dáno puovodovi za právo stané.

R. III. a. str. 137.

2135.

Mezi Jindřichem z Jistebna a Jetřichem z Gutšteina o postavení lidí ze Sosny. — 1505, 19. list.

MDV^o, feria IV. die Elizabeth. V té při, kteráž jest mezi Jindřichem z Eystebna puovodem s jedné, a panem Jetřichem z Gutšteina pohnaným s strany druhé. Kdež on Jindřich pohnal téhož Jetřicha, aby postavil oc lidi své Řéhu z Sosny s synem jeho a sousedy jich. Tu pán JMt oc: Poněvadž on pan Jetřich pohnaný volán jsa k soudu, aby stál a ty lidi v puohonu jmenované postavil, i nestál jest ani týchž lidí postavil; z té příčiny, aby on p. Jetřich listem ještě jednu obeslán byl, aby sám stál a ty lidi v puohonu jmenované postavil a to na Svátost najprv příští. A tu bude povědjeno, co za právo bude.

R. III. a. str. 149 s poznámkou: „MDV^o podle tohoto nálezu vydán jest list na pana Jetřicha f. IV. quatuor temporum adventus“ [18. prosince].

Nálezové o Svátosti léta MD šestého.

2136.

Mezi Pavlem Malovcem z Pacova a Janem z Březi o puch. — 1506, 27. dubna.

MDVI^o, feria II. post Marci. Mezi Pavlem Malovcem z Pacova s jedné,

a Janem z Březi se strany druhé. Kdež ho viní z pychu a pro ten oc, protože jest vzal člověku jeho Janovi Užidilovi vuoz a koně na svobodné silnici, a ty že jest u sebe držal sobě k vuoli, pokud se mu zdálo oc, tak oc.

R. III. a. str. 160. Zápis je neukončen a mřežován.

2137.

Mezi Václavem Veselíkem spolu s Uršilou manželkou jeho a třemi měšťany Novoměstskými o pobraní peněz. — 1506, 27. dubna.

Odklad. Mezi Václavem Veselíkem, v Starém městě Pražském obývajícím, a Uršilú, manželkú jeho, s jedné, a Štěpánem Huncledrem, Václavem Selíkem Podskalským, Zigmundem Huolkú, měšťany Nového města Pražského, z strany druhé, kdež je on Veselík viní nadepsané osoby z šest set zlatých uherských bez XI zlatých uherských ztracených a jim jich v domu, v kterémž na Novém městě bydleli, pobraných, a to skrze nadepsané měšťany Novoměstské; tudy, že oni jsúce toho času konšelé a na radě v ténuž Novém městě Pražském, jej Veselíka i manželku jeho na rathúze beze vši hodné a spravedlivé příčiny vězeli, a v tom vězení jim jich komora a truhla v jich domě vylámána a nadepsaných šest set zlatých bez XI zlatých vše uherských jim pobráno oc, tak. Tu JMt této pře odkládají do svátého Martina, a že o to ráčí se pány soudu zemského rozmluviti, má-li taková věc zde čili v městě súzena býti, poněvadž toho Novoměstští žádají, aby k nim bylo podáno, a že jest se ta věc v jich městě stala; neb vytáhnú-li to z komornieho soudu, snad by to aneb k tomu podobné věci chtěli i [ze] zemského soudu vytahovati.

R. III. a. str. 163.

2138.

Mezi Kateřinou z Veležic a Jiříkem Vlkem z Kvítkova o shon na cizích gruntech. 1506, 27. dubna.

MDVI^o, feria II post Marci. Mezi Katherínú z Veležic puovodem s jedné, a Jiříkem Vlkem z Kvítkova se strany druhé. Kdež ho viní pro shon a pro ten shon z L kop groš. českých, že jest na jejieim nočně sháněl bez jejieho povolenie oc, tak. A na to ukázala svědomí, při tom pravieci, že se ten shon na jejieim grunthu stal. Na to také ukázala vajpis z desk. Proti tomu odpieraje pravil Jiřík pohnaný, že ona paní Katherína neprovozuje, by se to na jejiech gruntiech stalo, než toliko že svědci seznávají, že jest sháněl; a také že ona s ním smlouvu má takovou, jestliže by kdy jaká ruoznice mezi nimi oč znikla, že toho na přátely podati a přátelsky srovnati mají prve, nežli by se právem hleděli; ale ona toho nezachovavši, přes to jej pohnala.

R. III. a. str. 164 s poznámkou: „Odloženo do zajtrie“. Zápis je mřežován.

2139.

Mezi bratřími ze Žďáru a Bohuslavem Chotky z Vojnína o pych. — 1506, 27. dubna.

Odklad. Mezi Žibřidem a Mikulášem bratřími vlastními a nedielnými ze Žďáru s jedné, a mezi Bohuslavem Chotkem starším a Bouslavem Chotkem mladším, vlastních a nedielných strýcuov z Vojnína, s strany druhé. Kdež je viní z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých oc, že sú člověka jich dědičného a nevyhostěného oc. Tu JMt pán oc této pře z té příčiny, poněvadž pohnaný Bouslav mladší položen jest za nemocného, odkládají až do svatého Martina najprv příštího.

R. III. a. str. 166. Srov. nález č. 1410 v Arch. Č. XIII. str. 125.

2140.

Mezi Přibíkem Kocem z Dobrše a Sigmundem Stachem z Hrádku o vrácení peněz a svrchků. 1506, 27. dubna.

Mezi Přibíkem Kocem z Dobrše s jedné, a Zygmundem Stachem z Hrádku [se strany druhé]. Kdež ho viní z půl pátý kopy gr. míšenských, ze dvou koží kuních, ze tří kbelcuov sladu oc. Tu: poněvadž on puovod jedním puohonem ze trojí věci pohání proti zřízení zemskému, z té příčiny zdvihají puohon oc. Dal památné.

R. III. a. str. 171 s poznámkou: Zdvíženo.

2141.

Mezi bratřími Janem a Sigmundem z Čáslavě a Matoušem Kavkou ze Semína o přiřčení. 1506, 28. dubna.

Stané právo. Feria III. Vitalis. V té při mezi Janem a Zygmundem z Čáslavě, bratřími vlastními a nedielnými, s jedné, a Mathúšem Kavkú z Semína měštěním města Čáslavě s strany druhé. Kdež téhož Mathúše Kavku viní z toho, že jim podle přiřčení z jich statku otcovského, kteréhož byl na Se oc.

R. III. a. str. 172. Nález je nedopsán a mřežován.

2142.

Mezi Janem Šnoblem z Varu a Jiříkem Ježíškem perkmistrem hor viničných o pych. 1506, 28. dubna.

Právo stané. V té při mezi Janem Šnoblem z Varu s jedné, a Jiříkem Ježíškem perkmajstrem hor viničných, měštěním Starého města Pražského, s strany druhé. Kdež téhož Jiříka Ježíška viní z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. českých, že jest puol kopy gr. českých peněz jeho, které jest on Šnobl za vinici prodanú u něho nechal, stavil svévolně a vydati jemu jich nechtěl oc, jakož pohon plněji svědčí.

R. III. a. str. 172. Zápis je nedokončen a mřežován.

Nálezové o sv. Martině léta MD šestého.

2143.

Mezi Václavem Veselíkem spolu s manželkou Uršilou a některými měšťany Novoměstskými o nedopomožení práva. — 1506, 12. listopadu.

Mezi Václavem Veselíkem v Starém městě Pražském obývajícím a Uršilú manželkú jeho, puovody s jedné, a Štěpánem Huncladrem, Václavem Selikem Podskalským a Zygmundem Huolkú, měšťany Nového města Pražského, pohnanými s strany druhé. Kdež oni puovodové je pohnané viní z šest set zlatých uherských bez Xlti zlatých uherských ztracených a jim v jich domu pobraných, a to skrže nadepsané měšťany Novoměstské oc tak, jakož póhon plněji v sobě svědčí. Tu pán oc toho vodkládají do Svátosti najprv příští, a to na takový zpuosob: Poněvadž on Václav Veselík a Uršila, manželka jeho, prve sou žalovali na starú radu před purgmistrem a konšely, že by jim práva nedopomohli, a potom nálezem konec a místo ta pře zde jest vzala; i z té příčiny, poněvadž on Veselík a manželka jeho viní, že by jim těch šest set zlatých bez Xlti zlatých uherských v jeho domu vzali ty časy, když sou je nadepsaní pohnaní vsaditi kázali, aby oni purgmistr a konšelé Nového města Pražského, nová rada, jemu Veselíkovi a Uršile manželce jeho rok složili, a jim o to vedle jich puovodu spravedlivý konec a rozsudek o těch šest set zlatých bez Xlti zlatých s svrchupsanými pohnanými konečně učinili, a to do Svátosti najprv příští. A protož udělajte již jmenovaným stranám konec v tom času, a zase s rozsudkem, jakýž mezi nimi udělají, s tím obě strany stuojte. Pakli by toho rozsudku neudělali, tehdy obě straně zde zase týž stůjte, a to na Svátost najprv příští. Actum feria V^a quinque fratrum anno M^{CD}VI°.

R. III. a. str. 177 za nadpisem: „Podáno na Nové město“. Srov. nálezy č. 1251 a 1384 v Arch. Č. XIII. str. 28 a 108 a předcházející č. 2137 na str. 67.

2144.

Mezi Bořivojem purkrabím z Donína a proboštem a mistry veliké koleje Starého města o pych poddaného člověka. — 1506, 13. listopadu.

MDVI^o, feria VI^a Briccii. Mezi panem Bořivojem purkhrabí z Donína, a mezi proboštem a jinými mistry veliké koleje Starého města Pražského, kterýchž pohnal, aby postavili před námi člověka svého Pechu z Nenačovic, s strany druhé. Kdež téhož člověka on Bořivoj chce vinit z pychu a pro ten oc, že mu v lese jeho dříví sekal oc. Proti tomu oni mistři pohnaní pravili, že to jest zřiezenie zemské, ktož by chtěl koho z pychu vinit, že prve má k němu dva dobrá člověky poslati, aby jemu ten pych napravil podle téhož zřiezenie zemského; ale pan Bořivoj puovod, že jest toho neučinil a při takovém zemském zřiezenie jest se nezachoval; z příčiny

té člověk ten že není povinen odpovídati oc. Tu JMt pán oc takto o tom nalezli: Poněvadž on pan Bořivoj puovod toho ničímž neprovedl, by k nim k mistruom posílal, aby jemu rozkázali člověku svému ten pych napravití, a v tom se podle zřízení zemského, což se pychu dotýče, nezachoval, z té příčiny JMt ten pónon zdvihají. Dal památné.

R. III. a. str. 179.

2145.

Mezi Petrem Mračským z Dubé a Pavlem Bedrovským o pych. — 1506, 13. listopadu.

V té při mezi panem Petrem Mraczkem z Dubé s jedné, a Pavlem Bedrským z Junovic (?) s strany druhé. Kdež týž pan Petr Mratzký jej Pavla Bedrovského viní z pychu a pro ten pych z deseti kop gr. českých oc. Tu on Pavel Bedrský pohnaný k tomu pravil, že jest se on p. Petr Mracký puovod podle zřízení zemského nezachoval, maje k němu poslati dva dobrá člověky, aby jemu ten pych napravit; toho že jest neučinil. Tu JMt pán oc takto o tom nalézají: Poněvadž pan Petr povuod [sic] ničímž toho neprovozuje, aby k němu pro koho posílal podle zřízení zemského, i z té příčiny ten pónon se zvihá. Dal památné.

R. III. a. str. 180. Za nadpisem: Zdvíženo.

2146.

Mezi Benešem krajčífem z Prahy a Havlem Kuželí o nedopacení peněz. — 1506, 16. listopadu.

MDVI^o, feria II. ante Elizabeth. Mezi Benešem krajčífem z Prahy od bílého medvěda s jedné, a mezi Havlem Kuželí, pro kteréhož pohnal pana Jiříka Ople z Fictum, aby jej postavil, s strany druhé. Kdež téhož Havla Kuželi vinil z nedopacení XXI kopy gr. čes. jemu po jeho otci spravedlivě povinných za grunth, na němž týž Havel sedí oc, tak oc.

R. III. a. str. 192. Zápis nedopsán.

2147.

Mezi Dorotou z Jíkve a Kateřinou Smřickou z Kolovrat o nevydání listu věnného. 1506, 16. listopadu.

MDVI^o, feria II. ante Elizabeth. Mezi Dorothú z Jíkve a paní Kateřinú Smřickou z Kolovrat s druhé strany. Kdež ji viní, že jí listu jejieho věnného na L^u kop gr. mš. svědčícího vydati nechce. Tu pan Jiřík Klášterský na místě paní Smřické stoje s listem, kterýž ona pánóm do soudu píše, pravil z poručení jejieho, že jí pónon ani úředníkóm jejím list pónonní dodán nenie, a že o něm nic nevie, jakož i v témž listu svém též psal. Proti tomu Dorotha puovod pravila, že

jest úředníku jejímu na Liblice dodán, a že jest tam přijat, kdež tomu on pan Jiřík odpíral. I JMt pán oc: z té příčiny té pře odkládá až do Svátosti najprv příští, a tu aby obě strany zde stály, a ona Dorotha puovod aby provedla, že jest ten puohon, tak jakož napřed povědjeno, dodán.

R. III. a. str. 194 s poznámkou po straně: Odklad.

Nálezové při Svátosti léta MDVIII.

2148.

Mezi Dorotou z Veletic a Markétou z Slavíkova o dluh. — 1508, 6. května.

Sabato Johannis v oleji sázení, alias post Floriani. Mezi Dorothú z Veletic puovodem s jedné, a Markéthu z Slavíkova pohnauú s strany druhé. Kdež ji Markétu viní z osmdesáti pět a puol kopy gr. čes., kteréž jest jí vydávati měla po XXX^{ti} míš. kopách po puol kopě VIII gr. čes. na každý rok oc, za to, že jest jí půjčila na její živnost IIj sta kop gr. čes. Tomu jest jí Dorotě dosti učiniti nechtěla, těch IIj sta kop gr. čes. puol třetího létha užívajíc oc, tak. Na to svědomí oc. Proti tomu Markéthu pohnaná odpírajíc pravila, že se to svědomí její Dorotino nesrovnává. K tomu že toho ničímž neprovozuje, by jí Markétě té summy peněz kdy půjčila, než že jest jich půjčila Honz Troyovi, nynějšímu manželu jejímu, ješto toho času ještě manžel její nebyl, a chce-li jej Honztroya z těch peněz viniti, že on jí práv z toho býti chce. A na to také některá ukázala svědomí. Tu JMt pán oc, slyševše strany oc, odpory i svědomie, nalezli: Poněvadž jest ona Dorotha puovod to dostatečně provedla svým svědomím, že jest jí Markétě nadepsané summy dvě a puol sta půjčila, a ona Markéthu že jest pravila, že jí Dorotě z té summy užitek lepší dáti chce, nežli by jich na lichvu těch peněz půjčila, a ona Dorota většieho užitku od ni nežádala, než obyčejný, jakož země za právo má; z té příčiny jí Dorotě dává se za právo, a ona Markéthu že jest jí tím užitek z té summy vedle póhonu, to jest těmi LXXX^{ti} kopami a puol šestou kopou gr. čes. povinna, a ty aby jí Dorotě dala od dnešnieho dne ve dvě nedělích pořád zběhlých.

R. III. a. str. 198. Zápis je přeškrtnut a po straně poznámky: „Non transcribatur. — Není povědín tento nález.“

2149.

Mezi Dorotou z Veletic a Markétou z Slavíkova o rčení. — 1508, 6. května.

Mezi Dorothú z Veletic puovodem s jedné, a Markéthú z Slavíkova pohnanú s strany druhé. Kdež ji Markéthu viní ze sta zlatých uherských jí Dorotě propadených. Kdež se jest jí Dorotě zavázala po prvému muži se nevdávati dřeve dvaceti eth oc, tak oc. A na to ukázala svědomí. Proti tomu ona Markéthu odpírajíc pravila,

že se to svědomí s pónonem nesrovnává, a té Anně z Kostelce že jejímu svědomí i její pečeti odpírá, a že tomu nevěří, by ta Anna aneb její otec takové pečeti užívali, prošeci, aby ta pečet schována byla, a to aby provedeno bylo, že jest pečet její, a že ona Anna erbovní jest. Dále že Peštalcínému svědomí také odpierá, by mělo přijato býti. A což se Žďárského a Doubka dotýče, ti že toliko řeč slyšenú svědčí. Zase proti tomu Dorotha puovod pověděla, že vedle svého puohonu dostatečným svědomím provozuje, že ona Markéthá tím propadeným základem jí povinna jest, a že táž Markéthá odpory [klade] toliko slovy jí beze všech pruvoduov, žádajíc v tom opatřena býti. [Opětováno:] Proti tomu ona Markéthá odpierajíc pravila, že jí to svědomí ke škodě nenie, napřed tudy, že Anna z Kostelce, kteráž svědomí dává, že nevěří tomu ona Markéthá, by se táž Anna k tomu svědomí seznala, a také že tomu nevěří, by při tom svědomí její pečet byla, aby ona Anna toho erbu na takové pečeti užívala neb otec její; druhé že Peštalcino svědomí nenie hodné, by mělo přijato býti; a což svědomí Žďárského a Doubkovy dotýče, ti že řeč slyšenú svědčí. Tu JMt pán oc nalezli oc.

R. III. a. str. 199. Zápis neukončen a mřežován. Za tím následuje kopie listu p. Viléma z Pernšteina d. na hradě Pražském v pondělí před sv. Alžběthú [16. listopadu] l. 1506, uveřejněného v A. Č. XVII. str. 544 č. 131.

2150.

Mezi Václavem Mírkem ze Solopisk a Janem Čabelickým ze Soutic o nevydání manželky.
1508, 6. května.

MDVIII^o, sabbato ante Stanislai. Mezi Václavem Mírkem z Solopisk puovodem s jedné, a Janem Čabelickým z Sutic pohnaným s strany druhé. Kdež ho viní, aby Johankou, manželkou jeho Mírkovu, dobře se ujistě, ji postavil před oc, viniti ho chce, že mu též manželky jeho vydati nechtěl svévolně, kdež jest o to dobré lidi k němu posielal, pro kteréžto též manželky nevydání on Mírek tisíc kop gr. čes. sobě pokládá oc, tak. Tu JMt pán oc: Poněvadž on Mírek pohnal jej Čabelického, aby manželku jeho Mírkovu postavil zde před pány, a on Čabelický tak se podle pónonu zachoval a ji Johanku postavil: kdežto ona před pány JMtí stojící pravila jest, z kterých příčin s ním s Mírkem, manželem svým, nenie. Proti kterýmžto jejím příčinám on Mírek některá slova také pověděl. I aby se žádné straně v tom nic neukrátilo, a také JMt aby obojím stranám dostatečně vyrozuměti mohli, z té příčiny tato pře odkládá se až do svatého Martina najprv příštího; a na ten den aby strany oboje zase stály před JMtí se všemi potřebami a spravedlnostmi svými, a tu JMt ráčí stranám pověděti, co budú mieti činiti a jak se zachovati.

R. III. a. str. 202. s poznámkou po straně: „Odloženo“. Srov. zápisy č. 1465, 1560, 1561, 1614 a 1634 v Arch. Č. XIII. str. 158, 230, 277 a 291.

Svědomy k roku Svátosti léta MD dvanáctého (23.—30. dubna 1512).

2151.

Mezi purgmistrem a konšely i vši obcí města Čáslavě s jedné, a panem Janem Špetlí z Janovic s strany druhé. — 1511, 1. prosince.

Feria II. post Andree apostoli. *Havěl lazebník z Čáslavě*, učiniv přísahu na kříži, svědčil takto: Když sem byl příchozí ve Skučí, zvěděl jest Chvojka vo mně i žádal mne, abych k němu přišel do šatlavy. A já sem to učinil, že sem šel k němu s rychtářem nebožtíkem Skuteckým. Tu jest sě ho týž nebožtík rychtář votázal, koho má za pána. A on Chvojka pověděl: že žádného nemá, než pány Čáslavské, a věřím Bohu a JMtem, že o mne stanú.

Martin Muláček kotlár, měšténín města Čáslavě, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že když Chvojka ve Skučí seděl v vězení, že páni Čáslavští psali sú voň do Skuce a z toho vězení jej vypravili. Potom on Chvojka, když z toho vězení vypraven byl, přišed do Čáslavě, žádal mne, abych s ním šel před pány Čáslavské na rathouz. Tu já k žádosti jeho šel sem s ním na rathouz do rady před pány. Tehdy on Chvojka děkoval pánóm Čáslavským, že mu pomohli z toho vězení, pravě tak, že jim pánóm Čáslavským chce slúžiti a žádného jiného za pána sobě nebrati nežli je, pány Čáslavské.

Matouš Hospodář, švec z Čáslavě, u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že sem od toho Chvojky, pro kteréhož pan Špetle pánuov Čáslavských pohnal, slajchal, že jest sě týž Chvojka k tomu znal, že jest sě pánóm Čáslavským přikázal a že žádného jiného za pána nemá, nežli pány Čáslavské.

Kouba, měšténín města Čáslavě, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že sem slajchal od toho Chvojky, pro kterého páni Čáslavští jsú pohnáni od pana Špetle, že jest týž Chvojka říkal, že žádného nechce míti za pána, než pány Čáslavské, neb jsú mi dobře udělali jako páni moji. A znal sě k nim, že jsú jeho páni.

R. IV. l. M. 20. a. Srov. svědomí č. 1929, 1931 a 1949 v A. Č. XIII. str. 507, 509 a 517.

2152.

Mezi Buzkem z Semtína s jedné, a Alžbětú z Olbramovic s strany druhé. — 1511, 5. pros.

Feria VI. ante Nicolai. *Jan Žáček z Svatého Pole* u. p. n. k. s. t.: To mi dobře v paměti, že jest paní Alžběta, manželka páně Buzkova, šla od něho od pana Buzka přeč. Potom její bratří a máte přivezli ji do vsi Svatého Pole. I tu sú tíž bratří její udělali smlouvu mezi ní a panem Buzkem. A tu jest potom byla s ním s panem Buzkem v Svatém Poli. A když pan Buzek do Prahy odjel, tehdy ona, paní Alžběta, šla jest pryč s Jindřichem řezníkem a s jeho Jindřichovou ženou, po-bravši mu statek jeho.

Jan Novák Zákostelský z Svatého Pole u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest paní Alžběta, manželka páně Buzkova, chodila pryč od pana Buzka, a máte její s bratřími jejími paní Alžbětínými, s panem Voldřichem a panem Štítným a panem Přechem, přivezli ji do Svatého Pole ku panu Buzkovi. I byla jest s ním. Zase pak potom s Jindřichem, s jakýms řezníkem, šla pryč, pobravši jemu panu Buzkovi statek jeho.

Jan mlynář z Tůškova u. p. n. k. s. t.: Paní Alžběta, manželka páně Buzkova, šla od něho od pana Buzka pryč. I přivezli ji potom zase ku panu Buzkovi máte její a bratří, pan Heřman a pan Přech. Pak po druhé od pana Buzka šla pryč, pobravši mu statek jeho.

Marta vdova z Svatého Pole u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že paní Alžběta šla pryč od pana Buzka. Potom přivezli ji zase máte a bratří její ku panu Buzkovi, a pan Štítný, ujec její, s nimi byl. Tehdy opět pobyla s ním něco tu v Svatém Poli. I šla pak s Jindřichem řezníkem opět od něho pryč. A potom on pan Buzek nepřijímal jí zase až po dnes.

R. IV. 1. M. 21. b.

2153.

Mezi Bartošem od Ruozě červené z domu někdy pánuov z Rožmberka v Starém městě Pražském s jedné, a Antošem soukeníkem, měšténíkem z Nového města Pražského, s strany druhé o zlaté.
1511, 22. prosince.

Feria II. post Thome apostoli. *Šimon Mařík Knap od Hracha na Novém městě Pražském* u. p. n. k. s. t.: Když sem seděl v dobré vuoli se paní Marketú, Bartošovu ženú nebožkú, v jejím domě na Novém městě Pražském, bylo to k Středopostí v puostě, tehdy ona paní Markéta, nebožka Bartošova žena, učinila zmínku o zlatých, že má tři sta zlatých uherských u Antoše soukeníka, měšténína Nového města Pražského. A já sem jí řekl, aby je k sobě vzala domuov a dala je, komuž by se jí zdálo, chudému řemeslníku, aby se jimi živil; a že ten chudý spíše za tebe pána Boha bude prositi, nežli bohatý. A ona pověděla tak, že sem je chtěla vzítí, ale nechce mi jich on Antoš dáti proto, abych jich nezmrhala, pravě mi, že mne nemíní opustiti; dále pravě: Přid tam ke mně a ohledáš, žeť sú v cele též jako prve; pohledě na ně, muožeš odjítí pryč, kdy chceš. I k tomu sem přivolal Pavla, který u ní šenkoval, a Pavel pověděl tak, že já jí dobře radím. A potom hned třetí den umřela. A nechodila z domu nikdy.

Pavel Pavliš Knap, měšténín Nového města Pražského, u. p. n. k. s. t.: Ten pondělí před Středopostí před samým večerem Mařík Knap ptal se nebožky paní Markéty Johanesky, ženy Bartošovy, kde má peníze a zlaté. I pověděla táž nebožka Johaneska, že mám tři sta zlatých uherských u pana Antoše soukeníka. K tomu jest

mne Mařík přivolal, a já sem to od ní od též nebožky Markéthy slyšel. A Mařík jí pověděl: Proč jich nevezmeš a nerozdáš mezi řemeslníky? Tehdy ona pověděla tak: Když tam k němu ku panu Antošovi přijdu, tak mi dí: Nevěříš-li, vohledaj, žeť jsú v cele. Tu jest hned ten pondělí večer složila se a nechodila z domu, až umřela třetí den ve štvrtěk před večerem. Tomu bude rok o Středopostí. Toto jest mi také v paměti, že přišel k ní, k též paní Markéthě, pan Antoš v nemoci, když ležela. Ptal se jí: Máš-li u mne peníze nebo zlaté. A ona řekla: Pane, na zlaté se neptajte; ty mají místo, vonde jich pít, vonde šest.

[Později připsáno:] MDXII^o, v sobotu den svatého Anthonína [17. ledna]. *Petr, mlynář z Šerínkových mlajnuov s Nového města Pražského*, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo a v paměti, že zavolaši mě k sobě nebožka Markéthá Johaneska, žena Bartoše tohoto, který jest v domě pánuov z Rožmberka v Starém městě, i pověděla mi tak ona nebožka: Dala sem schovati panu Antochovi soukeníku tři sta zlatých; i nechce mi jich vrátiti. A po té řeči dlúho živa nebyla, bodaj čtyři neděle nebo pít živa byla.

Vondráček řemesla mlynářského, Nového města Pražského měšťánin, u. p. n. k. s. t.: Když jsme šli mimo duom nebožky ženy Barthošovy s Petrem mlynářem, tehdy ona zavolala nás k sobě. I seděli jsme u nie chvíli, a menovala jest tři sta zlatých, ale nepomním komu.

[Později připsáno:] MDXII^o, dominico die [post festum] Marci evangeliste [10. říj.]. *Kvítek Knap, obývající v Podskalí u Matěje plavce*, u. p. n. k. s. t.: To pamatuji: Některý čas štiku jsme jedli s Pavlišem a jinými tovaryši na Novém městě u nebožky Johanesky. Tu jsem já k ní k nebožce Johanesce mluvil: Vy dlouho živi nebudete, jakž kořen vozívati bude, vy zhynete. A ona řekla: A já na sobě to dobře znám. Po druhé opět řekl sem jí: Paní, mohli byste někomu dobře učiniti, máte čím. A ona zase řekla: Shledala bych toho asi za tři sta kop, ale nemám jich doma, má je pan Antoš. — Já sem jí řekl: Milá paní, má-liť, dáť tobě zase. — Tehdy ona opět mi tak řekla: Dáť mi, a já se pro ně div nezblázním. Hned po té řeči tu noc roznemohla se a nevstávala, až umřela.

R. IV. l. M. 24. a. Srov. svědomí č. 1887, 1892 a 1901 v AČ. XIII. str. 477, 482 a 491.

2154.

Mezi Václavem Sokolem z Mor s jedné, a Vilémem z Vřesovic na Doubravské Hoře s strany druhé. — 1512, 1. března.

MD dvanáctého létha, v pondělí po svatém Matěji apoštolu božím. *Pavel z Dobroměřic, člověk páně Sokoluov*, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, když páni Lounští nám kázali hledati Vaňka Dlouhého, i hledali sme ho v Chrabercích v jeho Vaňkově domě. I tu sme jej Vaňka Dlouhého doma našli. Ale jeho syn

Jíra zapřel jest téhož Vaňka Dlouhého, otce svého, pravě, že ho doma nenie, a lál tajž Jíra, syn jeho, panu Sokolovi škaredě. A pan Sokol pro takové jeho lánie dal mu pohlavek a udeřil jím vo zemi.

R. IV. l. L. 17. b.

2155.

Mezi Johankú z Kopidlna s jedné, a Mikulášem Rohovladem z Bělé s strany druhé.
1512, 2. března.

V úterý před přenesením svatého Václava. *Petr, služebník pánuov Tře-
vačských*, u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že po panu Černínovi paní Johanka, když vdovou byla, měla jest měděné nádobie a cínové. Pak když se jest vdala za pana Jana Vohništko, že jest měla potřeb se dva vozy formanská, truhel a šatuov. S tím jela ze Třevače a přibrala se ku panu Vohništkovi vod votce svého nebožtíka pana Petra Třevačského. A sama seděla na třetím voze komorním.

Urban ze Třevače, člověk pánuov Třevačských, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to v paměti, když se paní Johanka, páně Žlebova manželka, vdávala za nebožtíka pana Vohništko, že jest se dvěma vozy formanskými jela k němu ku panu Vohništkovi a sama na třetím komorním voze na Mateřov. A na těch formanských vozích bylo nakladeno šatuov, truhel a nádobie. V obou vozích pět koní.

Beneš, služebník pánuov Třevačských, u. p. n. k. s. t.: Když paní Johanka paní Žlebová vdávala se za nebožtíka Vohništko, nabrala jest na dva vozy formanská truhel, šatuov a kotlíkuov i jiných nádob. A měli po pěti koních v každém voze. A jeli s tím na Mateřov.

Feria. III. post Ambrosii [6. dubna]. Markéthá z Rožďalovic svědčila takto: Když pan Jan Vohništko pojímal paní Johanku, dceru páně Petrovu na Třevači, a když po skládání bylo, dal jí paní Johance týž pan Jan Vohništko kuní šubu, šamlatem lvové barvy pošítou. A když od téhož pana Petra, otce svého, stěhovala se k němu, ku panu Vohništkovi, na Krchleby, vzala s sebou dva vozy formanská truhel, šatuov, nádob. Toho sem já jí pomáhala skládati všeho. Beru to k své víře a k své duši, že jinak nenie.

R. IV. l. M. 22. b.

2156.

Mezi Johankú z Kopidlna s jedné, a Mikulášem z Medonos s strany druhé. — 1512, 2. března.

V úterý před přenesením svatého Václava. *Petr služebník pánuov Tře-
vačských* u. p. n. k. s. t.: Paní Johanka, když jest byla vdovou po panu Janovi Černínovi, toho sem svědom, že jest měla nádobí měděné a cínové; když jest se vdala za pana Jana Vohništko, že jest měla potřeb svých, šatuov a truhel se dva vozy formanská,

a s tím že jest jela ku panu Vohništkovi ze Třevače od nebožtíka pana Petra otce svého na Krchleby, a sama seděla na třetím komorním voze.

Urban ze Třevače, člověk pánuov Třevačských [sv. podobně].

Beneš služebník pánuov Třevačských [sv. p.].

V úterý po svatém Ambroži [6. dubna]. *Markétha z Rožďalovic* [sv. p.].

R. IV. l. M. 26. a. Srov. předcházející svědomí č. 2155 a č. 1978 a 1979 v AČ. XIII. str. 531 a 532.

2157.

Mezi Johankú z Kopidlna puovodem s jedné, a Mikulášem Rohovladem z Bělé pohnaným s strany druhé o pás. — 1512, 2. března.

V úterý před přenesením svatého Václava. *Petr služebník pánuov Třevačských* u. p. n. k. s. t.: Když jest byla paní Johanka vdovou po panu Janovi Černínovi, jsúci na Třevači u nebožtíka pana Petra, votce svého, jest mi to dobře svědomo, že jest sobě dala dělati pás stříbrný pozlacený na hedvábné tkanici. V tom jest se vdala za nebožtíka pana Jana Vohništko.

Feria III. post Ambrosii [6. dubna]. *Markétha z Rožďalovic* takto svědčila: Toho sem já svědoma, že paní Johanka z Kopidlna měla jest pas stříbrný pozlacený na černé tkanici, prve nežli jest se za nebožtíka Jana Vohništku vdala. A беру to k své víře a k své duši, že jinak nenie.

R. IV. l. M. 27. a. Srov. svědomí č. 1978, 1979, 2155 a 2156.

2158.

Mezi Petrem Sudú z Řenec puovodem s jedné, a lidmi pana Jindřicha Švihovského Mikulášem příjmím Suchý, Duchkem Fučíkem synem Leksovým, a Nyklem Němcem oc s strany druhé o Michala ovčáka. — 1512, 4. března.

Feria V. die translacionis sancti Venceslai. *Martin z Plevňova, člověk páně Suduov*, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že Kucinští lidé, Mikuláš Suchý, Duchek Fučík a Nykl Němec, který na Buškově místě, zbili sú Michala vovčáka páně Petrova Sudova na drahách proboštských z Přestic, když on Michal na těch gruntích proboštských pásł, ješto tu pásłi nehájili, jakž já pamatuji, vode čtyrydcíti leth.

Šimon Rys z Plevňova, páně Petruov Suduov člověk, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to svědomo, že Kucinští Duchek Fučík, Mikuláš Suchý a Nykl Němec, který na Buškově místě, zbili Michala vovčáka páně Sudova, když pásł vovce na gruntích probošta Přestického. Pomním já, vod pěti a vode štyrydcíti leth že sú tu pásali na těch gruntích, a od žádného nikdy hájeno nebylo. A prve, než jej Michala zbili, pásli na tom pastvišti jiní. A to pastviště jest prve vypaseno, než jest Michal vovčák od Kucinských zbit.

Jan Martinec z Plevňova u. p. n. k. s. t.: Jest mi svědomo, že Kucinští zbili panu Sudovi Michala vovčáka, Duchek Fučík, Mikuláš Suchý a Nykl Němec; zbili jej na drahách proboštských, ještě na těch drahách prve vždycky paseno a žádný pásťi nehájil. Já pomním, že vod šedesáti leth tu pásli, a nebylo hájeno nikdy, až oni zbili toho Michala, vovčáka páně Sudova.

Václav z Plevňova u. p. n. k. s. t.: Svědom sem toho, že zbili Michala vovčáka panu Sudovi Kucinští Mikuláš Suchý a Nykl Němec, který na Buškově místě, a Duchek Fučík na drahách probošta Přestického. A oni Kucinští žádné sú škody nevzali skrze pasenie toho Michala vovčáka, kteréhož sú zbili. A to pastviště, na kterémž týž Michal vovčák zbit, prve jest vypaseno jinými stády; neb tu žádnému nikdy hájeno nebylo, ale každý pás svobodně chudý i bohatý.

R. IV. 1. M. 28. a. Srov. svědomí č. 1965 v AČ. XIII. str. 524.

2159.

Mezi Voldřichem Malovcem z Malovic a na Borotíně s jedné, a mezi lidmi Záhorkuov Vávru a Matějem Peckú z Truskovic s strany druhé. — 1512, 4. března.

MDXII^o, feria V. die Translacionis sancti Wenceslai. *Anna Němečková z Nestanic* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že Truskovští chodili ku panu Voldřichovi Malovcovi ti, kteří vyručili od něho od pana Malovce člověka Havla, Svachova syna, Vávra a Matěj Pecka, i prosili pana Malovce, aby jim přidal roku. I přidal jim pán přiročí do svatého Jiří, aby toho člověka postavili na Borotíně před ním. Již teď rok bude o svatém Jiří, když jej stavěti měli, i nepostavili.

Mikuláš z Malovic, člověk páně Malovcuov, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to svědomo, že Vávra a Matěj Pecka z Truskovic vyručili od pana Malovce Havla, Svachova syna, z Vrabnice na postavenie pod XXXti kopami, že jej měli stavěti před ním před panem Malovcem na Borotíně na svatý Jiří, který minul. I nepostavili.

R. IV. 1. M. 29. a.

2160.

Mezi Janem Jindou z Řevnova, člověkem paní Kateřiny z Pacova, s jedné, a purgmistrem a konšely i vši obcí města Hradiště hory Tábor s strany druhé. — 1512, 5. března.

MDXII^o, feria VI. post Translacionem sancti Wenceslai. *Jan Jech z Řevnova* u. p. n. k. s. t.: Dorotha z Klokot vodkázala svojo statek, což měla, málo nebo mnoho, Kačce své schovanici, ženě Wachmanově z Mitrovic, a k tomu na sídle vodkázala jí vosmnáct kop též schovanici. A potom hned snad štvrtaj den umřela.

Havel z Řevnova u. p. n. k. s. t.: Jest mi to svědomo, že nebožka Dorotha z Klokot vodkázala statek svojo, což ho měla kolivěk, Kateřině schovanici své, manželce Martina z Mitrovic, Wachmanova syna, a nad to na sídle ještě vosmnáct kop

Michal z Hoštic u. p. n. k. s. t.: Když sme byli na smluvách svatebních v Řevnově, když se vdávala Kateřina, schovanice nebožky Doroty z Klokot, za Martina z Mitrovic, tu jest táž Dorotha nebožka mluvila na týchž smluvách, že jí Kateřině všecken statek svůj, což ho měla, málo nebo mnoho, dává mocně po smrti její Dorotiné, a ještě osmnást kop na dědině, kterůž prodala, za pány Táborskými, tak mluvieci: Milá Kateřino, toběť já je mocně po smrti mé dávám; nebť sem nezaplátila, cos u mne byla a schovala se z mladosti.

Vondráček z Hoštic u. p. n. k. s. t.: Jest mi to v paměti, že na smluvách svatebních, když Dorotha nebožka z Klokot vdávala svú schovanici Kateřinu za Martina, Wachmanova syna, do Mitrovic, tu na těch smluvách táž nebožka Dorota odkázala statek svůj všecken, což ho koli měla, málo nebo mnoho, též Kateřině schovanici své, aby žádnému jinému nebylo, než jí Kateřině všecko po její Dorotiné smrti, i těch osmnást kop, kteréž měla na dědině, kterouž prodala.

R. IV. l. M. 30. a.

2161.

Mezi Michalem Strachotú z Kralovic s jedné, a Benešem Vranovským z Vranova s strany druhé. — 1512, 5. března.

Feria VI. post Translacionem sancti Wenceslai. *Vaněk, služebník páně z Pernšteina JMti*, u. p. n. k. s. t.: Stalo se v Králové Hradci u Šiškuov, že prosil pan Beneš Vranovský pana Michala Strachoty, aby mu on pan Strachota ponechal Matěje, sirotka svého, do nového létha. A pan Michal Strachota toho se zdaloval. I páně Michaluov bratr přimlouval se, aby témuž panu Vranovskému on pan Michal Strachota nechal do nového léta toho, a na nové létho když pošle, že mu jej zase vydati chce.

Jan služebník páně Michaluov Strachotuov u. p. n. k. s. t.: Byl sem při tom, když pan Beneš Vranovský v Hradci Kralové u Šiškuov prosil pána mého, pana Strachoty, aby mu muoj pán ponechal Matěje, sirotka svého, do nového léta, a vo novém létě, když poň pošle, že mu jej zase dáti chce. A páu muoj se zdráhal. Tehdy pan Jan, bratr pána mého, přimlúval se k tomu, aby mu ho nechal do nového léta.

Feria VI. ante Benedicti (19. března). *Jan Žiška z Králové Hradce* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že upomínal pan Michal Strachota pana Beneše Vranovského, aby on pan Beneš zaplatil za službu Matějovi, sirotku jeho páně Strachotovu. Tehdy pan Beneš Vranovský k tomu řekl: Upomínáš mě, a já tě zaň neprosil. A pan Strachota řekl: Deť vo sto zlatých, že to na tě provedu, zes mě zaň prosil. A pan Vranovský řekl: Neprovedeš. Dali sobě na tom ruce. I pověděl pan Strachota, že provedu na tě bratrem svým, a pan Beneš řekl: Co země za právo má. Pan Strachota proti tomu zase řekl: To potom zvíme.

R. IV. l. N. 1. a.

2162.

Mezi panem Jaroslavem z Kolovrat s jedné, a mezi Voldřichem z Hostouně, hejtmanem na Točnicku, s strany druhé. — 1512, 6. března.

Sabbato post Translacionis sancti Venceslai. *Vít z Příbramě* u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, že sem vidal pana Václava, syna páně Pešíkova, an honí s jestřábem u Příbramě za samým městem pod Březovým vrchem na těch polích. Viděl sem, že ptáka sehnal pod rybník jednoho; potom ho vodíal jestřábu, a kuoň mu utek do města do domu mého.

Feria VI. die Reliquiarum (23. dubna) anno ut supra. *Johannes písař s Točnicku* u. p. n. k. s. t.: Když přijeli na zámek Točník pan Pešík a pan Bohuslav Chrt, tu jest prosil páně Pešíkuov syn, pan Václav, mne, abych s ním šel a někde ho dovedl, aby mohl pták uhoniti s jestřábem. A já sem šel; a to bylo po záповědi.

R. IV. I. M. 19. a.

2163.

Mezi Janem z Klenového a na Klenovém s jedné, a panem Janem Heršteinským z Vilhartic na Lomci s strany druhé. — 1512, 8. března.

MDXII^o, feria II. post Reminiscere. *Jan krčmář pod Klenovem* *) u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, byl sem poslán k němu, panu Janovi Heršteinskému sám třetí, aby přiložil pečeť k listu tomu, kterýž mezi nimi učiněn jest smlouvný; a pan Heršteinský jest pověděl, že nepřiloží, jeliž můj list také hotov bude, až by se s tím zrovnal, tehdy já přiložím.

Řehoř rychtář starý pod Klenovem u. p. n. k. s. t.: Kdež jest mne pán můj pan Klenovský poslal se dvěma konšely s listem ku panu Janovi Heršteinskému, aby pečeť k listu přiložil. A on pan Heršteinský jest řekl, že nepřiloží, až jeho list také hotov bude, a když se můj list zrovná z jeho listem, tehdy já teprv přiložím.

Ambrož z Klenového u. p. n. k. s. t.: Jakož jest mne pán můj poslal pan Jan Klenovský samo třetieho ku panu Heršteinskému s listem smlouvním, aby pečeť svú přiložil, tehdy pan Heršteinský jest řekl, že jeho list ještě hotov není; a když bude hotov a zrovná se s tím listem druhým slova od slova, tehdy potom přiložím.

R. IV. I. R. 12. b. — *) Rozumí se Klenové u Klatov, nikoli Klenov.

2164.

Mezi Janem Klenovským z Klenového s jedné, a Jiříkem Šikle z Pulrajtu v Kralovicích obývajícím s strany druhé. — 1512, [8. března].

Jan krčmář pod Klenovem u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že Šiklové holomci z Janovic sou honili zaječími tenaty v uobecný hoře nad panským mlýnem u Klenového.

R. IV. I. R. 13. a.

2165.

Mezi Petrem z Čeradice s jedné, a Kateřinou Rohovcovou z Stroupce s strany druhé.
1512, 13. března.

Sabbato post Gregorii. *Lorenc z Kadaně* u. p. n. k. s. t.: Když sem byl v Lounech při tom, když sú jednali dobří lidé mezi nebožtíkem Mikšem z Loun a mezi paní Kateřinou Rohovcovou o pana Ramše v Lounech, i tu jest vyšel pan Petr Čeradský za paní Kateřinu Rohovcovou do síně, a já za nimi vyšel. Tu jest jí prosil: Milá paní sestro, daj mi ten kožík, brunátným damaškem pošíť, kuní; nebť jest již zuostal. A ona paní Rohovcová zase mu řekla: Milý pane bratře, dalaf sem i ještě dávám; jedné mě neopouštěj, milý pane bratře.

R. IV. l. N. 2. a.

2166.

Mezi Honstrojem, měštěním na Horách Kuthnách, puvodem s jedné, a panem Janem a panem Bernarthem vlastními a nedílnými bratřími z Walšteina a na Krupce oc, pohnanými s strany druhé. — 1512, 24. března.

Feria IV. profesto anuncciationis virginis sancte. *Jan Niczl z Zyntršpihel a v Normberce* svěděl takto: Létha nepomním, než to mi jest vědomo, že pan Jan Horštorfor nebožtík dal jest udělati zbroj panu Janovi Klášterskému na padesát pěších a na dvacet jízdných. Tu jest on pan Jan Horštorfor zaplatil za ni dvě stě zlatých a sedmdesáte zlatých vše rýnských a některý groš; toho nepomním, kolik grošuv. A tu summu jest týž pan Horštorfor nebožtík Honstrojovi srazil, když jest s ním počet učinil. A to беру k své víře a k své duši, že jest tak v pravdě.

R. IV. l. N. 2. b.

2167.

Mezi Zdislavem ze Žlunic s jedné, a Voldřichem Popelem z Vesce s strany druhé.
1512, [24. března].

Anna z Třebešnic u. p. n. k. s. t.: Byla sem při tom v Mlejkovicích, když pan Voldřich Popel Malotický pójčil nebožtíku panu Voldřichovi, bratru pana Zdislava ze Žlunic, peněz. I mluvil jest s panem Voldřichem Popelem nebožtík pan Matěj, votec téhož nebožtíka pana Voldřicha: Proč mu puojčuješ peněz a potom s ním hráš? A pan Voldřich Popel řekl: Proč bych mu nepuojčil, an mi na ně jistotu udělal listovní pod svú pečetí; a lepší sem já na něm vyhraje, než kto jiný. I hrál s ním opět a vyhrál je na něm on pan Voldřich Popel zase.

R. IV. l. N. 3. a.

2168.

Mezi knězem Janem Stanislavem z Domažlic puvodem s jedné, a Janem Kozlem, měšténínem Starého města Pražského, pohnaným s strany druhé. — 1512, 24. března.

Feria IV. profesto anuntiacionis virginis Marie. *Adam pekařského řemesla tovaryš u Holuba pekaře* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když sem jel do Starého města Pražského s chlebem s kárami s druhým tovaryšem Martinem mlynářského řemesla, tu jest Jan Kozel, měšténín Starého města Pražského, jel z Starého města z Nové brány, a kněz Jan, který byl u pana z Pernšteina JMti na Pardubicích, jel za námi za károu. I vyhnul se kněz Jan na levú stranu, a Kozel na pravú. Tehdy on Kozel přibodl k němu k témuž knězi Janovi s koněm, až kněze Januov kuon skuoro na zadku sedl, a chytil jeho kněze Jana za nohu Kozluov kuon. Kozel byl sám třetí, a kněz sám. Ale ti, kteří jsú s ním s Kozlem byli, k tomu se nic nepřičinili, než dívali se z daleka.

Martin řemesla mlynářského tovaryš u Holuba u. p. n. k. s. t.: Když sme jeli do Starého města Pražského s chlebem s károu, jel proti nám z Nové brány sám třetí Jan Kozel, měšténín Starého města Pražského, a kněz Jan jel podle káry s námi, ten, který byl v Pardubicích. I vyhnul se Kozlovi s cesty na levú stranu. Tu jest on Kozel naň na kněze Jana dobodl svým koněm, a kuon Kozluov uchvátil kněze Jana za nohu, až skuoro kněze Januov kuon na zadku sedl. Ti dva, kteří s Kozlem byli, stáli, oba nepomáhali nic žádnému. A s tím kněz Jan vytočil se jemu Kozlovi i vosvědčil.

Feria IV. post Urbani [26. května]. *Václav pekařského řemesla tovaryš u Holuba pekaře* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že některý čas v pústě přišel jest kněz Jan k Janovi Holubovi, pekaři na Novém městě Pražském, a ukazuje nám nohu pravú. Tu sem viděl místo krve [sic] zalité na dlani šíře; a pověděl, že mu to kuon Kozluov udělal. Ale já jsem to neviděl, když mu to s koněm udělal. Než to místo na tom stehně krví zalité to jsem viděl, a jest to v pravdě tak.

Jan pekařského řemesla tovaryš u Václava pekaře na Poříčí u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že některého času v pústě přišel jest k nám kněz Jan k Holubovi pekaři, a vokázal jest nám pravú nohu a rozprávěl nám, že by jej Kozluov kuon uchytil. A ta noha byla krví zalita na dlani šíře na stehně. A to jest v pravdě tak.

R. IV. 1. N. 4. a.

2169.

Mezi knězem Izaiášem, farářem v Ouněticích, puvodem s jedné, a panem Václavem Roupovským z Roupova pohnaným s strany druhé. — 1512, 31. března.

Feria IV. ante Ambrosii. *Jan Nosal, v Starém městě Pražském obývající v domě páně podkomořího*, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sem vzal od kněze

Izaiáše deset suduov vína po puol páté kopě, prve než byl vsazen na Mělníce. Pak potom, když vsazen byl, prosil mne, abych já tu vinici, s kteréž to víno bylo, zpravoval, kteráž leží u Žitenic. I znamenal sem to, že pán JMt pan Roupovský sám dělal tu vinici. I nechal sem tak.

Kateřina Nosalka z domu páně podkomořího v Starém městě Pražském u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, že sme vzali já s svým mužem deset suduov vína po puol páté kopě míšenské od kněze Izaiáše s té vinice, která jest za panem Roupovským, před tím rokem, než pan Roupovský užitek s ní sebral.

R. IV. l. N. 4. b.

2170.

Mezi Jakubem z Solšic s jedné, a Janem Černým též z Solšic s strany druhé. — 1512, [31. března].

Martin z Houšic seděním tudíž: To mi jest svědomo, kdež jsem byl povolán k tomu trhu a smlouvě, který se jest stal mezi ním Jakubem z Solšic a Janem Černým týž z Solšic, strajcem jeho, o dvuor tu v Solšicích, kdež Jan Černý, strajc jeho, jest prodal jemu Jakubovi ten dvuor za pět a za LX^{to} kop grošuov českých, a tu se stalo; smlouva jest konečná o to mezi nimi. A to беру k své víře a k své duši, což sem teď svědčil, a toho bych chtěl ústně zeznati, kdež by bylo potřebie.

Václav z Střechova, služebník páně Zdenků Trčky z Vlašimě, u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když jest mlouvil [sic] přede mnú Jakub z Solšic s Janem Černým též [z] Solšic: Znáš-li se k té smlouvě a k trhu, kteráž mezi námi jest učiněna? A on Jan jest řekl: Znam se k tomu, ale že tobě v tom státi nechci.

Vít rychtář starý z Střechova, člověk páně Petrův Holického, u. p. n. k. s. t.: To pomním, že sem šel s Jakubem [z] Solšic a s Václavem z Střechova k Janovi Černému, a on Jakub jest k němu mluvil k Janovi: Znáš-li se k tomu trhu a k té smlouvě, kteráž se jest stala mezi námi o ten dvuor? A on Jan Černý jest řekl: Znam se k tomu; ale já tobě dodati nechci ani v tom státi.

R. IV. l. N. 5. a.

2171.

Mezi doktorem Rackem z Doubravy s jedné, a Janem Moravou bakalářem, měštěním Starého města Pražského, s strany druhé. — 1512, 1. dubna.

MDXII^o, feria V. ante Ambrosii. *Jíra z Nového města Pražského vod barvíře z Široké ulice* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že jda bakalář Jan ten veliký, když sme dříví dělali v Tajně, proti panu doktorovi Rackovi, i udeřil jej pana doktora sekerou, a potom počel meče dobývati, a paní manželka páně doktorova strčila jím, a on tak nechal.

Feria II. in crastino Marci evangeliste [26. dubna]. *Jakub, písař u pánuov Horníkuov na Horách Kuthaách*, u. p. n. k. s. t.: Toto mi jest svědomo, že tomu

Johanesovi, kterýž byl u pana Václava Švihovského pedagogus a nyní v Tajně jest, jemu všecko říkali Johannes Moravus.

R. IV. 1. L. 2. b. Srov. svědomí č. 1991 v Arch. Č. XIII. str. 537.

2172.

Mezi Janem bakalářem z Tajna, kramářem z Tajna, měšťáninem Starého města Pražského, s jedné, a doktorem Rackem z Doubravy s strany druhé. — 1512, 5. dubna.

Feria II. post. Ambrosii. *Mandalena, kuchařka vod Kropáčkové s Nového města Pražského*, u. p. n. k. s. t.: Když sem byla kuchařkou u pana bakaláře, kramáře v Tajně, to mi v paměti, že ten pondělí před svatým Václavem poslal pan doktor Racek děvečku ku panu bakaláři, aby to dřívie votnositi kázal, které bylo pod jeho páně doktorovú pavlačí. A pana bakaláře doma nebylo. Pak na zajtří sama paní doktorka s pacholaty a s děvečkou vobořily to jeho bakalářovo dřívie, do louže, do bláta jej házely. Tu sem byla a neviděla sem, by on bakalář doktora bil aneb kordu naň dobyl.

Kateřina od bakaláře, kramáře z Tajna, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že ten pondělí před svatým Václavem poslal pan doktor Racek děvečku k našemu pánu, ku panu bakalářovi, aby dříví, kteréž pod jeho páně doktorovú pavlačí bylo, kázal odkliditi. Pak hned na zajtří v úterý před svatým Václavem sama paní doktorka s pacholaty a s děvečkou vobořily to jeho bakalářovo dřívie, a do louže a do bláta jej metaly. Tu sem byla nosěcí třísky, a neviděla sem, by jej pana doktora Racka on pán náš, pan bakalář, udeřil aneb by naň kordu dobyl.

Feria V. in crastino Tyburcii [15. dubna]. *Jakub, Jiříkuov syn od svatého Petra s Poříčí*, u. p. n. k. s. t.: Když poslal doktor Racek pana Šnoble a Mandelíka k Janovi bakaláři z Tajna k Vopicovuom, tu sem já byl; tu sou mu mluvili, aby jemu panu doktorovi podle práva napravil. A bakalář jim pověděl: Co mu mám napraviti a vedle jakého práva? A oni odpověděli: Myť nevíme. A to sú po dvakrát mluvili, a také mu nemenovali ani pychu ani času.

Václav, Hekrlíkuov syn z Starého města Pražského, u. p. n. k. s. t.: Když poslal doktor Racek pana Šnoble a pana Mandelíka k Janovi bakaláři z Tajna k Vopicovuom o nápravu, aby jemu panu doktorovi Rackovi napravil podle práva, a bakalář řekl: Co mu mám napraviti, podle jakého práva? A oni řekli: Myť nevíme. A to bylo po dvakrát. Tu sem já byl a stál, tu sou mu nemenovali ani pychu ani času.

Feria VI. post Tyburcii [16. dubna]. *Dorota kuchařka od Fabiana, nožíře z Starého města Pražského*, u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, že jest mluvil pan doktor Racek doma o Janovi bakaláři z Tajna takto: Mluvil sem s ním, aby mi

to dříví prodal, a on nechtěl, ale prodal jej jinému; a já rozhněvav se, kázal sem jej vobořiti.

R. IV. l. N. 6. a. Srov. svědomí č. 1991 a 2171 v Arch. Č. XIII. str. 537 a tuto str. 83.

2173.

Mezi Šimonem sukna barvířem, měšténínem Starého města Pražského, s jedné, a purgmistrem a konšely Novoměstskými, kteří prvního roku byli oc, jakož v puohonu sú menováni. — 1512, 8. dubna.

Feria V. magna alias post Ambrosii. *Jiřík jirchář, měšténín Nového města Pražského*, u. p. n. k. s. t.: Když sem Šimona Řitku, měšténína Starého města Pražského, jsa rychtářem vzal do vězenie na Novém městě Pražském, že sem to učinil z rozkázanie pana purgmistra a pánuov.

R. IV. l. N. 7. b.

2174.

Mezi Janem Čabelickým z Soutic oc s jedné, a Barború Štefluvú, městkú města Českých Budějovic, s strany druhé. — 1512, 8. dubna.

Feria V. magna alias post Ambrosii: *Johannes Auff, měšténín města Českých Budějovic*, u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo jest, že mě bratr muoj nebožtík Štefl prosil, abych jel ku panu Tajnskému s ním, že mu má on pan Tajnský padesáte kop grošuv českých pójčiti na klenoty, kteréž mu on Štefl bratr muoj zastavil, zejména dva koflíky stříbrná pozlacená s přikryvadly, a druhá dva koflíky stříbrná také s přikryvadly, okolo obroučky pozlacené, čěši stříbrnú, šál stříbrný pozlacený, pás stříbrný pozlacený. Na to jest témuž nebožtíku Šteflvi, bratru mému, on pan Tajnský pójčil padesáte kop grošuv českých. Tu jest mu týž bratr muoj děkoval. A pan Tajnský řekl tak: Proč nic, milý Štefli, slyším od služebníkuov svých, že mi rád sloužíš? To mi jest vědomo a v paměti, a nic jiného. Toto mi jest také v paměti, že jest pan Tajnský bratru mému řekl: Daj mi ty peníze, když budeš mítí. A bratr muoj řekl: Pane milostivý, jestliže těch klenotuov nebudu moci zachovati, tehdy já VMti chci je prodati mimo jiné.

Feria VI. die Reliquiarum alias die Georgii [23. dubna]. *Vaněk, který byl klíčníkem u pana Tajnského vinným*, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že jest se mnú mluvil Štefl nebožtík, abych mu zjednal, budu-li moci, aby mu pan Jan Tajnský pójčil padesáte kop grošuv českých. I puojčil jest mu, a on zastavil základ pasy, koflíky, čěše stříbrné. Potom když sem šel do Budějovic na jarmark, podle jiných poručil nám pán, abychme s Šteflem mluvili, že pán se hněvá: Dlouho svých věcí nevyplácíš, že jest rok přešel, jestliže toho neopatříš v brzkém času, že pán bude věděti, kam to diti. Tu jest Štefl týž nebožtík mluvil ke mně a k Martinovi, který se mnú byl: Prosím vás, ať se pán nehněvá, že já v brzkém času tam budu u pána. I nebyl a v tom umřel.

R. IV. l. N. 8. b.

2175.

Mezi Barború Šteřlovou, městkou města Českých Budějovic, s jedné, a Janem Čabelickým z Soutic a na Tayně s strany druhé. — 1512, [8. dubna].

Johannes Auff, měšťtín města Českých Budějovic, u. p. n. k. s. t.: Že nevím nic jiného svědčiti než to, což sem svědčil panu Janovi Tajnskému, že jest v pravdě tak; a jináč nemohu se pamatovati.

R. IV. I. N. 9. b.

2176.

Mezi knězem Izaiášem, farářem v Ouněticích, s jedné, a Janem Mrázem z Radimovic s strany druhé. — 1512, 15. dubna.

MDXII^o, feria V. in crastino Tyburcii. *Arnošt, měšťtín Nového města Pražského*, u. p. n. k. s. t.: Když sem byl poslán od kněze Izaiáše k Janovi Mrázovi vo ten majestát, kteréhož mu svěril on kněz Izaiáš, chce-li on Mráz jemu to napraviti, že on chce s ním o to smlouvu učiniti. Pakli by nechtěl, že chce právem živ býti. A Jan Mráz pověděl: Jaké chce nápravě? I pověděl sem podle svého spolutovaryše, že o těch sto zlatých, které v majestátu tom položeny jsú. A Jan Mráz pověděl: Chce-li mi kněz Izaiáš dáti sto zlatých, že já mu majestát vrátím. I pověděli sme my tak: To by bylo zpět; von chce míti na vás sto zlatých, a vy na něm. A my sme řekli, že mu tak povíme. I řekl jest Jan Mráz: Povězte! nechť jest právem živ. A Kříž, manžel nebožky té ženy, která knězi Izaiášovi ten majestát dala, pověděl leže v nemoci, že ten majestát jemu knězi Izaiášovi dala manželka má, i já dávám mocně.

Václav Horažďovský, měšťtín Starého města Pražského, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti dobře, když jest mne kněz Izaiáš prosil, abych šel k Mrázovi a mluvil mu tato slova, chce-li mu tu škodu napraviti a za ten majestát, kteréhož mu svěril, sto zlatých dáti. A Mráz pověděl: Když mi ou sto zlatých dá. A já sem mu řekl: Tehdy se to nazpátek vobrátílo; von chce sto zlatých míti od tebe, a ty pak chceš od něho; tehdy mu nechceš nic dáti. A Mráz pověděl: Však má právo před sebou. A muž té ženy, kteráž mu ten majestát dala, Kříž mocně jemu knězi Izaiášovi dal ten majestát s svou nebožkou manželkou.

Feria III. ante Georgii [20. dubna]. *Anna vdova v Novém městě Pražském obývající* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že nebožka Kateřina Hronova dala knězi Izaiášovi na smrtné posteli majestát královský, a se mnou jest on kněz Izaiáš chodil poň do truhlice, a ona tu hned přede mnou dala mu jej.

Martha od Křížka s Nového města Pražského u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že tohoto roku na boží křtěnie nebožka Kateřina Hronova knězi Izaiášovi dala dobrou vuoli na majestát královský. Při tom byl pan Jan Šatný a nějaký pan

Pavel. Toho neznám. Za to jest jich ona nebožka Hronova žádala, aby pečeti své přitiskli k té dobré vuoli. A ten majestát od krále JMti svědčil na sto zlatých uherských.

Dorotha od Křížka s Nového města Pražského u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že na boží křtěnie letos dán jest královský majestát knězi Izaiášovi od nebožky Kateřiny Hronové. Tu byli při tom pan Jan Šatný a pan Pavel. I žádal jich kněz Izaiáš, aby pečeti své přitiskli k dobré vuoli na ten majestát svědčící.

Havel doktuorek z Nového města Pražského u. p. n. k. s. t.: Poslala mne nebožka paní Kateřina Hronová ku panu Janovi Mrázovi, že by mu chtěla dobrou vuoli udělati na majestát jí daný od krále JMti na sto zlatých uherských. I přišel sem zase s panem Mrázem k ní k nebožce Hronové s jinými lidmi rytířskými, a ona jest udělala dobrou vuoli na ten majestát panu Mrázovi. I šli sme pryč od nie. Potkali sme se s knězem Izaiášem. Votázal téhož kněze Izaiáše Mráz: Máš-li ten majestát, daj mi jej. A kněz Izaiáš pověděl: Mám jej v komoře své. I dal jest jej on kněz Izaiáš jemu Mrázovi, vynesl jej před duom.

R. IV. l. N. 10. a.

2177.

Mezi Bořivojem Šicem z Drahenic s jedné, a Anežkú Lešanskú z Čechelic s strany druhé.
1512, 15. dubna.

MDXII^o, feria V. in crastino Tyburcii. *Duchek z Žepuov* u. p. n. k. s. t.: Slyšel jsem od Kyrše, souseda našeho, i od jiných lidí, že jest týž Kyreš prostřelen od Řehy Božího ze vsi Zlayčiny.

Jan Telek z Žepuov u. p. n. k. s. t.: Jest mi to v paměti, že sem slyšel od člověka páně Bořivojova Kyrše z Žepuov i od jiných lidí, že jest týž Kyreš prostřelen od Řehy Božího ze Zlayčiny; ale já sem při tom nebyl, kdy jest on prostřelen; než co sem slyšel, to pravím.

Pavel z Žepuov u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, že slyšel sem od Kyrše z Žepuov, člověka páně Bořivojova, i od jiných lidí pamatuji slyšenú řeč, že jsú pravili, že týž Kyreš jest prostřelen z ručnice od Řehy Božího ze Zlayčiny.

R. IV. l. N. 11. b.

2178.

Mezi Marketú Školovou s jedné, a Matějem Kyckou z Chyc s strany druhé. — 1512, [15. dubna].

Pavel Jochňšteinský z Lochlamu s. t.: Před kterýms letem, když sem ležel v-Tayně u nebožtíka Michala Školy, tu také v ty chvíle Matěj Kycka trávil u téhož nebožtíka Michala Školy. Udělali počet s nebožtíkem Michalem. I tu jest mu on Kycka zuostal puol šestý kopy grošuv českých; a prosil mne nebožtík Michal Škola, abych vepsal mu ten dluh puol šestý kopy grošuv českých do jeho Michalových

register. A já sem psal. Potom týž Michal, když ležel na smrtné posteli, poslal jest po mne a prosil mne, abych mu vypsal z register, komu co dlužen zuostává, aby dědicové jeho věděli, komu co platiti. A také mne prosil, abych mu vypsal z register, kto jemu co dlužen zuostává, aby dědicové jeho věděli, koho z čeho upomínati. Mezi tím přišlo na Matěje Kycku. Ptal sem se jeho Michala, dal-li jest on Kycka co na to. Pravil tak, že mu nic nedal, a kázal mi to napsati. A potom brzo umřel. A to беру k své víře a k své duši, že jinak není.

R. IV. 1. N. 12. a.

2179.

Mezi Janem a Lidmilú, sirotky nebožtíka Václava Kožmína, puovody s jedné, a Václavem Selíkem z Podskalé na Novém městě Pražském pohnaným s strany druhé. — 1512, 16. dubna.

MDXII^o, feria VI. post Tyburcii. *Havel doktuorek v Novém městě Pražském obývajcí* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že přišel sem k Václavovi Selíkovi do Podskalé, pojav s sebou druhého. I učinili sme zmínku o nebožtíkovi Václavovi Kožmínovi. I pověděl tak on Václav Selík: Já sem poručník sirotkuov jeho Kožmínových, a mám jich statku tisíc kop grošuv českých, a za to míním jim plat nějaký kúpiti na zemi.

Jan Lanta, měšťěnin Nového města Pražského, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře svědomo, že sem šel s Havlem doktuorkem k Václavovi Selíkovi do Podskalé. I učinil on Havel s ním s Selíkem zmínku vo Kožmínovi nebožtíkovi, že mám jeho tisíc kop grošuv, chtěl bych rád kúpiti na zemi, aby tomu jeho sirotku neubývalo.

R. IV. 1. N. 12. b.

2180.

Mezi Bohuslavem z Červeného Újezdce puovodem s jedné, a Jiříkem z Násilé pohnaným s strany druhé. — 1512, 16. dubna.

MDXII^o, feria VI. post Tyburcii. *Jiřík Černý z Ounhoště* u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že po nebožtíkovi panu Janovi, bratru pana Bohuslava Oujezdeckého, zuostalo ve dvoře v Ounhošti vobilé, koně, krávy, vovce, svině, vozy a jiné hospodářstvie plné. A to všecko nebožtík pan Jiřík, hejtman na Hrádku Křivoklátu, pobral a odvezl.

Smil z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že zuostalo celé hospodářstvie do konce po nebožtíkovi panu Janovi, bratru pana Bohuslava Oujezdeckého, ve dvoře v Ounhošti, čtyři koně, dva vozy a k tomu dobytek, svině, vovce, krávy; ale nepamatuji, co jest bylo v summu všeho vobilé, pšenice, voves, žito, hrách. A to jest všecko pobráno a vodvezeno od nebožtíka pana Jiříka, hejtmána na Hrádku. Prkna byly a dříví, ty sme my koupili tři, a dali sme za to dříví i za prkna pět kop míšenských téměř nebožtíkovi panu hejtmanu panu Jiříkovi.

Jíra Staraj z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: Zuostalo plné hospodárstvie v Ounhošti ve dvoře po nebožtíkovi panu Janovi, bratru pana Bohuslava Oujezděckého, čtyry koně, šestery šle, nábedrnie dvoje, dva vozy vokovaná, třetí nevokovaný, kola nová nevokovávaná čtyry, řetězy tři, jeden přesvozní a druhý zavírací, třetí klaničník, malý plouh, dvoje kolečka plužnie, jedny vokované, druhé nevokované, dvoje brány, vobilé, pšenice, žito, ječmen, hrách a voves, dva vozy, krav sedmnást, svině byly, vovce; to jest všecko pobral nebožtík pan Jiřík, hejtman s Hrádku Krivoklátu.

Šimon z Ounhoště [sv. p.].

Markéthá z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že po nebožtíkovi panu Janovi, bratru pana Bohuslava Oujezděckého, zuostalo všeho hospodárstvie dosti, másla, sajruov, vlny, vobilé, žita, pšenice, vovsa, hrachu, ječmena, koury, vozy, koně čtyry, krávy, vovce, svině, vozy dva, plouh, brány dvoje, třetí vuoz malý, kola nová; prken bylo drahné, tři řetězy. Toho já nevím, kam jest se dělo to všecko.

Feria IV. profesto Martini [10. listopadu]. *Brykeš lovčí z Hrádku Krivoklátnu* u. p. n. k. s. t.: To jest mi vědomo a v paměti, když nebožtík pan Jiřík z Násilé, toho času hejtman Hrádku Krivoklátnu, poslal mne ku panu Bohuslavovi z Červeného Újezdce, abych na témž panu Bohuslavovi učinil votázku, co chce míti za to, což jest pobráno v Ounhošti po jeho nebožtíku bratru, les-li chce míti čili peníze. K tomu jest pan Bohuslav, když sem mu to pověděl, tak odpověděl: Když se s ním sejdu, že mu nebo povím aneb s ním o to se umluví. Tak nějak na to odpověď dal.

R. IV. l. N. 13. b.

2181.

Purkmistr a rada m. Litoměřic dávají k púhonu Lidmily Polencové listovní svědomí do soudu komorního o snesení obecním o povinnostech sousedů, zejména, aby se toliko k soudu městskému poháněli. — 1512, 19. dubna.

My purgmistr a radda i všecka obec města Lithoměřic oc, že jsme žádání od slovatné paní Lidmily Polencové, abychom jí svědomie dali, jakož nás táž paní Lidmila toho zpravila. Kdež slušné žádosti i podle puohonu na nás toho jí nemohúce odepřiti, to což nám jest dobře vědomo a v paměti máme, takto seznáváme: Item že každý sused ve vsi obci slibuje právo naše poduiknúti, a úředníci přísahají to právo množiti a v témž právě každému spravedlnost činiti, i pan Valentin Kuneš z Lukovec, jsa v stolici kmetskej prvním, od toho se odtrhl. Item druhé, že žádné paměti není, aby který sused v městckej vohradě druhého suseda kterým jiným právem rozsudkem obvinil, než svým právem jsme se spravovali. Item když sme svolenie učiniti chtěli obecné, obeslali sme starší obecníe přísežné a tu s nimi spolu na tom zuostali sme, aby žádný jeden druhého mimo právo své poháněti nemoh

k soudu jinému. Potom jsme obec sezvonili a jim to oznámili sme; a starší i všecka obec žádali sú potazu, a vzavše potaz pověděli sú, že jim se to dobře líbí kromě při předešlých anebo těch, kteří sú své pře z moci své dali, jako jest pře paní Markethy Nadřencové a pana Valentina Kunše z Lukovec. Také jest pan Valentin Kuneš z Lukovec prve, nežli se jest to svolenie stalo, se ohrazoval, že k tomu svolení přistúpiti nemuož a nemíní, protože jest svú při dal z moci své, jediné že sám poháněti musí. A to svolenie stalo se na den svatě Anežky [21. ledna] léta tisícého DXI^o. Tomu na svědomí oc. Annorum XII° feria II post conductum Paschatis.

[Za tím následuje poznámka:] Panu Javorovi též svědomie dáno kromě těchto dvů artykuluov: Item že každý súsed ve vsí obci slibuje právo naše podniknutí oc ut supra, item že žádné paměti není, aby který súsed v městcký vohradě druhého súseda oc ut supra.

Litoměřický kopiář z r. 1512—1517 na l. 20 b. za nápisem „Polencové svědomie do soudu komorního.“ Srov. svědomí č. 1808 a 1911 v A. Č. XIII. str. 427 a 498.

2182.

Mezi Janem Penízkiem, měštěním Starého města Pražského od Kohoutuov, s jedné, a Václavem Varhaníkem z Prahy s strany druhé. — 1512, 20. dubna.

MDXII^o, feria tertia ante Geörgii. *Marta Mulačka, podruhně z domu páně Pernšteinského JMti v Starém městě Pražském*, u. p. n. k. s. t.: Když sem byla kuchařkou u Jana Penízka, stal se počet s Kateřinou, kterou má Věžickaj. Tu jest při tom počtu znala se ke všemu táž Kateřina, co jest od něho od téhož Penízka brala. Po kterémžto počtu zuostal jí týž Penízek sedm kop; ale potom jí je vydal. I chtěl jest on Penízek a mluvil s touž Kateřinou, aby ona to dala zapsati na rat-houze před pány: ale ona odmlouvala pravioci: Však mám duši v prsech; komuž by ty měl po druhé platiti? Utratila-li sem, utratila sem jako své. A potom jest muž její Věžický poháněl z toho Jana Penízka, ale nemohl na něm nic vzíti. A sama Kateřina prosila Penízkovy manželky, aby se přimluvila ku Penízkovi, že měl týž Věžický vsazen býti do vazby, aby naň toho nedopouštěl. I také sám Věžický prosil pláče, aby toho zbaven byl.

Alžběta od bílých křížův, v Starém městě Pražském obývajcí, u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, že jest Penízková koupila dvě mísky a konvičku cínová Kateřině, která jest za panem Věžickým. A to jest táž Kateřina zastavila v Židech. Než plášť, kterýž jí táž Penízková koupila, ten má i podnes.

Dorota Špikova nožička, podruhně u Martina pláteníka v Starém městě Pražském, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že jest paní Penízková Kateřině, která se vdala za Jakuba Věžického, koupila samítku a na tu samítku spinadlka stříbrná pozlacená; a potom koupila jí nádobíčko, cínové mísky nějaké, nevím, dvě-li či co, a konvici; potom blány podbříškové králíkové a pávový klobouk. A když táž

Kateřina poslala sestru svou aneb babu, že jí dávala peníze po málu, sedm peněz, bílý groš, druhdy mén, druhdy víc.

Feria IV. ante Georgii [21. dubna]. *Petr Plzeňský, měštěnin Starého města Pražského*, u. p. n. k. s. t.: Když Leska ležel v ležení, přišla Kateřina k Janovi Penízkovi, přistoupila k stolu, řekla: Pane Jene, ráda bych penězóm. A on k tomu řekl: Však dobře víš, zes měla u mne devadesát kop, a vybralas je, berúc někdy víc, někdy mén, tak že již nezuostávám nic než sedm kop míšenských. A ona řekla: Tak jest. I řekl Penízek: Já tobě těch sedm kop dám, ale vím, že je utratíš jako prvnější; a snad ještě od některých pomluvu mítí budu. A ona řekla: Ty se v tom žádného neboj; utratila-li sem, utratila sem své.

Feria V. profesto Georgii [22. dubna]. *Michal Zalczpurger z Normberka kupec* u. p. n. k. s. t.: Žádal mne pan Jan Penízek, abych kladl počet, když činil týž Penízek s Kateřinú Tvářskou, a já kladl sem ten počet, což mi pověděl a četl pan Penízek z register. A byla při tom táž Kateřina, zdá mi se, i muž její; ale já nepamatuji, co jest summy bylo, ani času nepamatuji. Také nevím, v čem sou se potom rozešli.

Feria VI. die Reliquiarum [23. dubna]. *Havel Leska z Přerova* u. p. n. k. s. t.: Ten čas, když sem ležal v ležení na pana Jana Waitmillara u Jana Penízka v Starém městě Pražském, i přišla jest Kateřina od věžuov [sic], žádajíc na něm, aby jí on Penízek peněz dal. I řekl jí pan Jan Penízek: Často vode mne bereš a velmi utrácíš; není dobře. A ona řekla: Utrácím jako své. Penízek jí řekl: Což, že ty utrácíš, a já kvitancí nemám. A ona Kateřina řekla: Nestaraj se: však já tě kvitancí opatřím.

R. IV. l. N. 14. b. Srov. svědomí č. 1947 v A. Č. XIII. str. 516.

2183.

Mezi Michalem z Krucmburka puovodem s jedné, a Vítem z Radslavic a Janem Nábožným, měštěninem z Nového města Pražského, pohnanými s strany druhé. — 1512, 20. dubna.

Feria III. ante Georgii. *Jindřich Bebla z Mayta* u. p. n. k. s. t.: Paměť má tato jest: Žádal mne pan Michal, abych s ním šel k Samsonovi na Nové město Pražské. I šel s námi Vít také. A když jsme k témuž Samsonovi přišli do jeho domu, tehdy Michal učinil řeč k Vítovi a k Nábožnému, menuje je: Pane Víte a pane Nábožný, víte dobře, co se Bazíka dotýče a puohonu jeho, že jste tu věc na se vzali a že tu věc chcete přátelsky smluviti, jak jest to. Já teď škodu sem vzal, a právo ustané na mne Bazík obdržal, a já spolehaje na vás a na vaše řeči, v to sem se dopustil. Muožete znáti, že jest to podvod. Odpověděl mu pan Vít zase: Nemluv toho, pane Michale; mohl by tak mluvit, že bych na tě puohon vzal. Michal mu zase odpověděl: Máš vuoli; však pravdu mluvím. Potom v těch řečech pověděl jest

Vít: Že jsme tu věc na se vzali, milý pane Michale, pravím tak, bych měl své peníze, že bych je dal; ale Buoh zná, že jich nemám. Potom mluvil týž Vít k Nábožnému: Viš ty dobře, pane Nábožný, když sem měl já pryč jeti, že sem já tobě mluvil: Prosím tebe, neobmeškávaj té věci; neb bych neměl tak pilné potřeby doma, pomohť bych rád toho jednati. A Nábožný mu pověděl: Již se vo to nestaraj, chci já to jednati, jako by tu sám byl; musí Bazík učiniti, co já mu rozkáži.

Vávra, měštěnin Nového města Pražského, u. p. n. k. s. t.: Když sem šel s Vítem kmotrem svým k Janovi Nábožnému, i votázku sme na něm učinili: Pane Jene, tak-li jest, že ty a Vít máte smlúvati Bazíka s Michalem? A on pověděl, že sme to na se vzali, bude-li jich vuole, abychme je smluvili.

Vít příjímá Smrt, měštěnin Nového města Pražského, u. p. n. k. s. t.: Když sem šel s Vávrou z Betánii, Nového města Pražského měštěninem, k Janovi Nábožnému, i našli jsme jej Nábožného před domem. A votázku učinil na něm on Vávra: Tak-li jest, že ty s Vítem vzal jsi to na se, abyšte smluvili Bazíka s Michalem? A Jan Nábožný pověděl: Ano, jest tak, že sme to na se vzali, abychme je smluvili, bude-li jich vuole.

R. IV. l. N. 16. a.

2184.

Mezi Markétou z Leskovce oc s jedné, a Dorotou Peštalkou s strany druhé. — 1512, 21. dubna.

Feria IV. ante Georgii. *Alžběta svěčnice, měštka Starého města Pražského*, u. p. n. k. s. t.: Jakož na mne žádá svědomí paní Markéta Zlatníková, měštka Nového města Pražského, že jí nevím nic jiného svědčiti než to, co sem prve svědčila. A to pravím na tu přísahu, kterouž sem teď učinila; nechť sobě káže čísti. D. XXIII°.

Kateřina, podruhně od Šimona Sekery v Starém městě Pražském [sv. pod.].

Anna vdova, podruhně u Křížka Sliváka na Novém městě Pražském, [sv. pod.].

R. IV. l. N. 16. b. Srov. svědomí č. 1694 v Arch. Č. XIII. str. 339.

2185.

Mezi Zachařem z Plotiště, registrátorem desk zemských, s jedné, a mezi Kateřinou Sirotkovou z Hradce Králové s strany druhé. — 1512, 22. dubna.

Feria V. ante Georgii alias ante Reliquiarum. *Bartoň z Radostova, člověk páně Zachařnov*, u. p. n. k. s. t.: Když votec páně Zachařnov nebožtík umřel, po jeho smrti zůstalo ve dvoře v Radostově svrškuov dosti: dvě klisice a dvě hříbat a jednácte voluov dobrých, deset krav paní Kateřina Sirotková vodehnala tehdáž, když se pan Zachař uvazovati měl v Radostov, i všeho hospodářství bylo dosti: sviní vokolo dvacíti; vovec bylo drahně, těch nevím počtu; dva vozy, dva plouhy, dvoje brány, dva háky, zvonec na tvrzi, šle s koní, rozličné nádobie, plné hospodářství. A ona

paní Kateřina Sirotková děla to, kam chtěla, že toho nic nezuostalo při uzavování panu Zachařovi.

Markéthá z Radostova, kmetična páně Zachařova, u. p. n. k. s. t.: Když nebožtík votec páně Zachařuov koupil s nebožtíkem Sirotkem ves Radostov, že ve dvoře tu v Radostově bylo všeho dosti, hospodárství plné. Pak brzo jeden po druhém umřel, umřel najprv páně Zachařuov votec, pak potom pan Sirotek. Pak teď, když pan Zachař měl se uzavovati v svou polovici, tehdy paní Kateřina Sirotková rozehnala ze dvora dobytek, jedenáct voluov a krav deset, dvě jalovice, vovec dvadcti a sviní dvadcti, koně čtyři, hříbat dvě, klisně dvě, s tvrze zvonec vzala, a teneta pobrala, jako na zajíce chodí, pluhý dva, brány dvoje a vozy dva. Vobilé dosti rozvezla a jiného rozličného hospodárství.

Matěj z Radostova, člověk páně Zachařuov, u. p. n. k. s. t.: Koupil nebožtík votec páně Zachařuov s nebožtíkem Sirotkem Radostov. Bylo jest ve dvoře tu v Radostově plné hospodárství po smrti otce páně Zachařova: čtyři koňové, dva vozy, dva pluhý a dvoje brány, vovec dvadcti, sviní dvadcti, krav deset, voluov jedenáct, sedm tenat zaječích, vokov u studnice, háky dva. A bylo sité vobilé jeř, ale vozim nebylo. A paní Kateřina to pobrala a rozvezla, kam se jí zdálo.

Beneš z Radostova, člověk páně Zachařuov, u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti; jsem já tu nedávno. V Radostově ve dvoře panském byly dva vozy vokované. To jest paní Kateřina Sirotková vzala, kam chtěla. Byly dva pluhý, dvoje brány, dva háky a zvonec na tvrzi, vědro vod studnice, sedm tenat zaječích, to všecko ona děla, kam chtěla. Teď vo svatém Kříži budou dvě léta, jakž paní Kateřina Sirotková postupovala panu Zachařovi toho dvoru: tu sem já na místě páně Zachařově ujal, co jest ona paní Sirotková sama vybrala a odmísila, třidcti kravského pohlaví; a mezi těmi třidcti mělo býti pět voluov dobrých, i nenie; sviní třidcti, mezi kterýmižto sviněmi mělo býti pět vepřuov dobrých, i nenie; koní devatero, sedm klisen tiežných a dvě hříbat, jedno ročnie a druhé u klisny ještě; měla mu vositi vobory: vosila jedínaj, a druhého nevosila; jaraj vosila, ale vozimého nic. Postoupila mi sedmí slepic a kohoutu vosmého, a z těch slepic od čeledi její zabity mi tři slepice.

Jíra z Radostova, člověk páně Zachařuov, u. p. n. k. s. t.: Nedávno sem já tu v Radostově. Pamatuji, když paní Kateřina Sirotková postoupila panu Zachařovi dvoru, zuostaly dva háky, dva pluhý, dva vozy, dvoje brány, devatero koní. To jest mi v paměti, že jest dobytek paní Sirotková hnala ze dvora kradí. Honili jsme jej a nemohli sme ho dohoniti se. Vokov u studnice, petlice vytahovali, zvonec s tvrze vzali.

Sabbato die Bonifacii anno ut supra [5. června]. *Jan rychtář z Střezer, člověk pánuov Hradeckých*, u. p. n. k. s. t.: To jest mi vědomo, že Kateřina Sirotková vyhnala z Radostova ze dvora, kterýž spolu drží s Zachařem, krávy a vovec; počtu

jím dobře nevím. I přihnala to čeleď její ke mně. A to bylo prve, než se rozdělili s ním s Zachařem o svrchky z téhož dvoru. Ale já sem toho u sebe míti nechtěl, abych měl ten dobytek u sebe přechovávat. Za to mám, že jest krav bylo sedm a vovec patnáct. Při tom také z téhož dvoru čeleď též Sirotkové přivezla ke mně pět korcuov ječmene, večer vše před rozdílem.

R. IV. 1. N. 18. a.

2186.

Mezi Burianem a Janem vlastními a nedílnými bratřími z Votic s jedné, a Jindřichem z Hodějova s strany druhé. — 1512, 22. dubna

MDXII^o, feria V. profesto sancti Georgii. *Janek z Sedlce* u. p. n. k. s. t.: Stalo se tak: Rok nyní minul, přihodil sem se pro svou potřebu do Votic k Klatovcové na hospodu. V tom páně Jindřichuov člověk Vaněk z Křešic Bohušuov přišed řekl: Tak měly ty Votice na popele býti; ještě než mine malá chvíle, budou na popele. A s tím hned prch s světnice i z města běžel.

Murtha Miková z Votic u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti: Stalo se, teď v úterý rok minul, v Voticích pana Jindřicha Křešického člověk jménem Vaněk, Bohuškuov syn, činil pohruožky tak pravě: Pánu Bohu přísahám, než malá chvíle mine, že musí ty Votice na popele býti. A s tím z města šel pryč.

Jan ze Lhoty u. p. n. k. s. t.: Přihodil sem se do Votic k Jírové. Tehdy jest Vaněk Bohuškuov z Křešic, páně Jindřichuov člověk, hrozil jest tak, že pánu Bohu přísahám, než málo mine, že musí ty Votice na popele býti.

Martin ze Lhoty [sv. p.]. *Jan z Jestřebic* [sv. p.].

Mikuláš z Votic u. p. n. k. s. t.: Páně Hodějovského člověk z Křešic Vaněk jménem, když v Voticích byl naň pokřik, že by vohněm hrozil, tehdy jest utekl; a my navrátilvše se zase, našli sme jej v stodole v Voticích u Němce.

Jakub z Votic u. p. n. k. s. t.: Přihodil sem se k tomu, když páně Hodějovského člověk Vaněk v Voticích hrozil vohněm, že jest utekl: tu sme ho honili, nemohúce ho najíti, vrátili sme se zase, hledali sme ho v stodolách, i našli sme jej v Němcově stodole.

Matouš, starý rychtář z Votic, u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, když pan Jindřich Hodějovský lidi pana Přecha Podolského poslal ku panu Burianovi Votickému, Václava Řezníčkova, druhého Václava Vachkova syna, a třetího Nedoruošfova zetě Popa, tehdy jest pan Burian nás obeslal. Když sme přišli ku pánu svému ku panu Burianovi, mluvil jest k nám pán: Poslyštež této řeči, co tito lidé budou mluvit. I řekl těm poslaným lidem: Pověztež, ať tito lidé moji také slyšie! Tedy sú oni pravili: Poslal nás pan Křešický, abyšte mu propustili člověka jeho Vaňka Bohuškova. Pana Jana tu nebylo, páně Burianova bratra, k samému mluvili panu Buri-

anovi před námi. Řekl jest pan Burian: „Kterak jest se brzo zapomněl pan Jindřich na to, na čem sme zůstali před pány hejtmany v Sedlčanech. Já sem hotov to učiniti na ten způsob, že chci já jej pustiti, jedině abych byl bezpečěn statky i hrdly poddaných svých i sám sebou vod něho. Pakli vy chcete za to řéci, i po vás já to chci učiniti a pustiti jej hned.“ Voni jsú řekli tak: Neposlal nás s tím.

Tuoma, sladovník z Votic, u. p. n. k. s. t.: Poslal pan Jindřich Hodějovský ku pánu našemu, panu Burianovi, lidi páně Přechovy Podolského, Václava Řezníčkova z Semtína, Václava Vachkova syna též ze Semtína, z Mokřan zetě Nedoruošova Popa, aby mu vydal člověka jeho jménem Vaňka, Bohuškova syna. A on jest poslal po nás, a když sme přišli, tehdy řekl těm lidem: Mluvte, co vám potřebie. A oni sú mluvili tak: Poslal nás pan Jindřich Hodějovský, aby mu vydal člověka jeho, a to hned. Po nás pan Burian jim tak mluvil: „Jak se jest brzy pan Jindřich zapomenul! I to já chci udělati, jestliže mi přidí, jakož jest zůstal před hejtmany v Vltavském lamfreydě. Pakli vy chcete přirěci, že budu bezpečěn hrdlem svým i statkem s poddanými svými, že já po vás hned chci jej pustiti.“ A oni řekli, že jest nás s tím pan Jindřich Hodějovský neposlal.

Bartoš z Votic u. p. n. k. s. t.: Poslal pan Jindřich Hodějovský páně Přechovy lidi: Václava Řezníčkova z Semtína, Vacka z Semtína Váchova syna, a Popa Nedoruštova zetě z Mokřan, ku panu Burianovi, pánu našemu, (pana Jana jest při tom nebylo), aby jemu propustil člověka Vaňka Bohuškova. Odepřel mu pan Burian řka: Jak jest se to brzo zapomněl pan Hodějovský, zač jsem žádal před pány hejtmany kraje Vltavského. Na ten způsob chci to učiniti, abych já mohl bezpečěn býti hrdlem svým i statkem i moji poddaní; pakli vy mi chcete za to přirěci, chci to učiniti po vás hned.

Jiřík Němec z Votic u. p. n. k. s. t.: Poslal jest pan Jindřich Hodějovský tři lidi páně Přechovy, Václava Řezníka, Vacka druhého a Popa třetího k našemu pánu, panu Burianovi: Tu jsú k němu mluvili přede mnú, neb jsem byl zavolán k tomu, aby člověka jemu panu Jindřichovi vydal Vaňka Bohuškova. Pán jim pověděl, že chce to učiniti, jedině aby byl vedle práva vopatřen, aby naň na téhož Vaňka péče neměl s svými chudými lidmi. Pakli vy chcete za to slíbiti, já jej vám hned vydám. A oni jsú pověděli, že nejsú s tím poslání.

Jíra z Votic u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře v paměti, když sme hrabali seno na louce u pana Votického, tu jest přijel pan Jindřich Křešický s paní Podolské bratrem. Mluvili ku panu Votickému panu Burianovi: Pane Buriane, poslal nás pan Přech Podolský, chceš-li mu ten pych napravit, kdež jsi mu zbil Voldřicha, služebníka jeho. Pan Votický jim řekl: Což bych já mu napravoval, ano by bylo hodněji, aby on mi napravil. Byl jest pan Burian na třešni, lámaje třešně synu sestry své. Pan Jindřich Křešický podlúbav se v váčku, dobyl jest list a řekl: Pane Votický, přineslť

sem teď lístek, přečti jej sobě. Pan Votický řekl: Podaj mi ho sem. Pan Jindřich řekl: Nepodám a nechci. Opět pan Burian řekl mu: Když mi ho nechceš podati, ale nech mi ho tu. Ale pan Jindřich řekl: Nenechám. Řekl mu pan Votický: Když ho nechceš nechat, ale nes mi jej, kde sem bytem; však víš, kde sem bytem, tu já jej od tebe přijmu. Řekl jest pan Jindřich: Neponesu. A s tím jest jel pryč a nepověděl, vod koho jest ten list.

Václav z Votic u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře v paměti, když sme hráli seno na louce u svého pána, pana Votického, pan Votický byl na třešni, lámaje třešně synu sestry své; přijel jest pan Jindřich Křešický s bratrem paní Přechové, mluvili ku panu Votickému, že jsú posláni, aby napravil pych panu Přechovi, kdež mu Voldřicha služebníka jeho zbil. Pan Votický řekl, že hodněji jest, aby on mně napravil, nežli já jemu. Řekl jest pan Jindřich Hodějovský: Poněvadž toho nechceš učiniti, na, teď máš lístek, přečti jej sobě! Pan Votický řekl: Podaj mi ho sem. Neb byl na třešni pan Votický. A pan Křešický řekl, že nechce. Pan Votický mu opět řekl: Nechaj mi ho tu! A on nechtěl. A pan Votický zase mu řekl: Víš, kde bydlím, nes mi jej tam, tu já jej od tebe přijmu. A pan Jindřich řekl: Neponesu. A s tím jest jel pryč nepověděl, vod koho jest ten list.

Martin, rychtář z Votic, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře svědomo, že jest páně Hodějovského člověk Vaněk vzat v kraji Vltavském; i tu jest nám hrozil. Neb sem já berni zbíral páně rozkázáním, a poslal sem ji na Chlumec do kraje Vltavského po sousedích, po Bartošovi a po Tomášovi sládkovi.

Feria VI. die Reliquiarum alias Georgii [23. dubna]. *Tuoma z Votic* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že Vaněk z Křešic, syn Bohuškuov, pohružky činil pálením v kraji Vltavském. A berni sme nosili panu Václavovi Chlumeckému tam do kraje Vltavského.

Bartoš z Votic u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že jest ten člověk páně Hodějovského pohruožku činil v kraji Vltavském, a tu vzat; neb sme z toho kraje nosili berni panu Václavovi na Chlumec, panu Popelovi.

R. IV. I. N. 19. b.

2187.

Mezi panem Jiříkem z Walšteina a na Bradci puovodem s jedné, a Petrem Škorní s Stranova pohnaným s strany druhé. — 1512, 22. dubna.

MDXII^o, feria V. profesto Georgii. *Jiřík ze Lhoty* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře svědomo, že jest s námi člověčenství sliboval panu Jiříkovi Bradleckému Jiřík mlynář, a grunt má za panem Jiříkem Bradleckým.

Václav ze Lhoty, člověk páně Jiříkuov Bradleckého, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře vědomo, že Jiřík mlynář jest soused náš a též slíbil pánu našemu, panu

Jiříkovi Bradleckému člověčenství jako i my. Též pod pánem grunt má i za jiných pánuov na tom gruntu byl.

Blažek ze Lhoty, člověk pana Jiříka Bradleckého, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře vědomo, že Jiřík mlynář má dědinu pod pánem naším, panem Jiříkem, a jest jeho pána našeho člověk; sliboval mu člověčenství též jako i my.

R. IV. l. N. 22. b.

2188.

Mezi panem Jiříkem z Walšteina a na Bradci puovodem s jedné, a Petrem Škorní z Stranova pohnaným s strany druhé. — 1512, 22. dubna.

MDXII^o, feria V. profesto Georgii. *Jan Švehliččin z Železnice* u. p. n. k. s. t.: Jsem já toho dobře svědom, že pan Petr Škorně člověka páně Jiříkova Bradleckého kázal vsaditi do věže na Velíši, a držal ho tam dvě neděli a dva dni.

Václav ze Lhoty, člověk pana Jiříka Bradleckého, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře vědomo, že jest Viktorin z Železnice, páně Jiříkuov Bradleckého člověk, slíbil mu též člověčenství jako jiní jeho lidé, kteréhož jest jal pan Petr Škorně na Velíši a vsadil do vazby.

R. IV. l. N. 23. a. Srov. předcházející svědomí č. 2187.

2189.

Mezi panem Janem Lickem z Rismburka puovodem s jedné, a Janem Kapříkem z Lesonic pohnaným s strany druhé. — 1512, 22. dubna.

MDXII^o, feria V. profesto Georgii. *Ambrož z Konecchlumie, člověk páně Jindřichuov Kamenického*, u. p. n. k. s. t.: Jest mi svědomo, že pan Kapřík zbil Václava Holoubka z Lužan, protože jest týž Holoubek za pasy chodil a nechtěl do vazby jíti. A byl sem já tu, slyšel sem, že jest jemu panu Kapříkovi nevodpovídal, než řekl mu: Tepeš chudé pacholky bez viny, žeť toho líto bude.

Ambrož Bruoža z Kamenice u. p. n. k. s. t.: Byl sem při tom, když pan Kapřík bil Václava Holoubka z Lužan, kdež praví, že by týž Holoubek vodpovídal jemu panu Kapříkovi, když se rval s jiným pacholkem. Jest mi to dobře svědomo, že jest panu Kapříkovi on Holoubek neodpovídal, než řekl mu: Tepeš chudé pacholky bez viny, žeť toho bude líto.

R. IV. l. N. 23. b.

2190.

Mezi panem Janem Lickem z Rismburka puovodem s jedné, a Janem Kapříkem z Lesonic pohnaným s strany druhé. — 1512, 22. dubna.

MDXII^o, feria V. profesto Georgii. *Pavel mlynář z Oulibic, člověk páně Lickuov*, u. p. n. k. s. t.: Jest mi v paměti, když sem s druhým vyručil Václava

Holoubka z Lužan pod pětmezcítma kop grošuov od pana Kapříka do svatého Jiří jmenovitě; neb tak řekl pan Kapřík: Dám-liť napřed tajden věděti, aby mi jej postavil. Postavil sem ho s druhým, když mi dal tajden napřed věděti před vraty na Konecchlumí. Tu jest jej on pan Kapřík odtud kázal kuchaři vésti nahoru, a nás z rukojemství propustil. Potom sem mu dal od pana Jana Licka list a votázal sem se ho, puojde-li s námi Holoubek domuov; a on řekl: Holoubekť někam jinam pobřeí, když již list přečetl.

Jan Vlášek z Oulibic, člověk páně Januov Lickuov, u. p. n. k. s. t.: Vyručil sem spolu s Pavlem mlynářem od pana Jana Kapříka člověka páně Lickova Vaňka Holoubka z Lužan pod pětmezcítma kop grošuov. Měli sme jej stavěti vo svatém Jiří, když nám dá tajden napřed věděti. Když sme ho postavili na Konecchlumí, přijal jest pan Kapřík Vaňka Holoubka, a nás z rukojemství propustil. I když nás propustil, dal jest tovaryš muoj panu Kapříkovi list, a když přečetl on pan Kapřík list, řekl: Bude-li mi se zdáti na ten list odpověď dáti, dám; pakli nebude, nechám. I promluvil jest Pavel tovaryš muoj ku panu Kapříkovi: Puojde-li s námi Vaněk Holoubek? A on řekl: Nepuojde, musíť Holoubek jinam brčeti.

R. IV. 1. N. 24. a. Srov. předcházející svědomí č. 2189.

2191.

Mezi Alžbětou Maškovou, městkú Nového města Pražského, puovodem s jedné, a Zigmundem Chaberským z Baště pohnaným s strany druhé. — 1512, 22. dubna.

MDXII^o, feria V. profestó Georgii. *Jan Žamberský, měštěnin Starého města Pražského, u. p. n. k. s. t.:* Přišel Syrovátka s Chaberským do mého domu vo nějaké rukojemství. Tu jest Syrovátka k němu k Chaberskému mluvil, žes zadržal Maškové pít a sedmdesáte kop na míšensko, kteréž mi ona Mašková poručila. K tomu se jest on Chaberský znal a toho neodpíral. Syrovátka mu řekl: Dajž mi pětmezcítma kop, ať já tyto dobré lidi z rukojemství vyvadím. A on řekl: že nemám; prosím tebe, počkaj mi.

Václav Hašek, měštěnin Starého města Pražského, u. p. n. k. s. t.: Když po mne poslal pan Žamberský, přišel sem do domu páně Žamberského, i prosil jest pan Zigmund Chaberský za pana Pardubského, aby mu posečkal. A Martin Syrovátka jest jemu řekl: Víš dobře, pane Zigmunde, že jste mi dlužni pít a sedmdesáte kop; prosím tebe, dajž mi těch pětmezcítma kop, kteréž mně mají býti, ty napřed, ať já tyto dobré lidi vyvadím. A pan Zigmund jest jemu řekl: Prosím tebe, počekaj mi; chei dáti rád.

R. IV. 1. N. 28. a.

2192.

Mezi Elškou Jandovou na Toušeni, vdovou zuostalú po někdy Jandovi erckaféři na Horách Kuthnách, s strany jedné, a Václavem Kučerú na Horách Kuthnách obývajícím s strany druhé.
1512, 23. dubna.

MDXII^o, feria VI. die Reliquiarum alias die Georgii. *Jakub, služebník paní Elišky Jandové*, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře vědomo, že jest paní Jandová při dobré vuoli učinila zmínku takovou, že těmto svým služebníkům chci dáti po své smrti po tisíci zlatých, budou-li mne poslouchati.

Marta Wimberková, měštka města Hory Kutny, u. p. n. k. s. t.: Když sem byla se paní Jandovou na Toušeni, tedy v dobré vuoli sedíce za stolem, řekla sem paní Jandové: Milá paní, VMt, co byste mi poručili po smrti? A ona řekla: Poručilať bych sobolové blány a k tomu něco víc; toť by bylo boží a tvé. A ukázavši na služebníky, řekla těmto také svým: Neuchová-li mě pán Buoh smrti, budou-li mou vůli činit, dala bych jim po tisíci zlatých.

R. IV. l. N. 24. b.

2193.

Mezi Václavem Kučerou na Horách Kuthnách puovodem s jedné, a Elškú Jandová pohnanú s strany druhé. — 1512, 23. dubna.

MDXII^o, feria VI. die Reliquiarum alias die Georgii. *Jakub, služebník paní Elišky Jandové*, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře vědomo, že jest paní Jandová při dobré vuoli řekla těmto svým služebníkům: Dám jim po tisíci zlatých po své smrti, budou-li mě poslouchati. A nebyl při tom Samuel Lavička.

Sabbato in crastino Georgii [24. dubna]. *Jan Varhaníček havěř* u. p. n. k. s. t.: Když jest byla paní Eliška Jandová na Toušimi, že jest řekla dáti Václavovi Kučerovi tisíc zlatých, když jest pán živ byl, a tak řekla: Neuchová-li pán Buoh pana Jandy, a on mne bude poslouchati.

Václav šafář z Kolína u. p. n. k. s. t.: To jest mi dobře svědomo, že jesti řekla paní Jandová Václavovi Kučerovi dáti tisíc zlatých, jestliže pán Buoh neuchová prve Jana Jandy smrti nežli mne, když sou na Toušimi byli.

R. IV. l. N. 25. b. Srov. předcházející svědomí č. 2192.

2194.

Mezi Řehořem Hronem, Vondráčkem, Janem Bílinským, Janem Formánkem, Benešem kovářem, Matoušem Kouckým, Martinem bakalářem, Šimonem Hodaněm, Prokopem Sokolem, Johanesem Piscatorem, Jeronymem Jenivo, Jiříkem krajčím, Valentinem Javorem, Václavem Naděncem, Janem Samuelem, Jakubem Jelenkem, Sylvestrem Victorinem, Janem Vchynským, měšťany města Lithoměřic s jedné, a Vávru krajčím v městě Roudnici obývajícím s strany druhé. —
1512, 23. dubna.

MDXII^o, feria VI. die Georgii alias die Reliquiarum. *Johanes Košťér*,

měščenín města Lithoměřic, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře v paměti, když sem byl písařem u pánuov Lithoměřických, když se jest měla vajípověď státi skrze nález pánuov JMti mezi Martinem Mařenkú a Vávru krajčím, tehdy radda aneb měšťané Lithoměřičtí udělali sú výpověď, aby Martin Mařenka Vávrovi krajčímu dal puol druhého sta kop na míšenské groše počítajíc, a to s vyhražením vyššího práva. Jestliže by se nezdálo Vávrovi na tom přestati, že má vyšší právo. A Václav Souský, jeden z ubrmanuov, nechtěl jest vajípovědi slyšeti, ušel jest pryč a řekl: Nebudeť po vaší vuoli. A při tom také jest řekl: Co bych mohl Martinovi Mařenkovi v té při najhoršího učiniti, že bych učinil, a že se jest radda s jedněmi ubrmany srovnala, a že jest jimi nic nesešlo, než ubrmany Václavovými. A k té vajípovědi Vávra ani ubrmané nechtěli přistúpiti.

R. IV. I. N. 26. b.

2195.

Mezi paní Annú z Kovaně s jedné, a knězem Izaiášem z Kojetína oc s strany druhé.
1512, 23. dubna.

MDXII^o, feria VI. die Reliquiarum alias die Georgii. *Thuoma ze Štětí*, z *městečka*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře svědomo, když nás poslal pan Zachař, ty časy hajtman na Mělníce, po kněze Izaiáše, i jelo nás šest; neb již bylo k večeru. I když smy ho kněze Isaiáše ku pánu přinesli, potom smy jeli zase asi ve dvě hodiny na noc. I když sme jeli k městečku, tehdy stal se křik v městečku volající: Hoňte, hoňte! A my řekli: Co máme honiti? A oni pověděli: Krade se čeled kněžská z fary. A my potom, když jsmy do městečka jeli, potkali smy je, ani je již zase vedou ti, kteříž je honili; a vzali sme je i s vozem i s tiem, což na voze bylo našpihováno, a dali sme to do rychty. I poslali sme ku panu hajtmanovi, co máme s tiem dělati. A on k nám poslal, abychme mu to na Mělník vydali. A my sme mu to panu hajtmanovi na zajtrí i s tou čeledí vydali. Tehdy pan hajtman obeslal tři konšely Mělnické, aby také při tom byli. I poslal po zámečníka a kázal truhlice kněze Izaiášovy odmykati. I našli sme tu tři kalichy naše, a čtvrtého sme tu neviděli. I zeptali sme se na knězi Izaiášovi, kde jest kalich čtvrtý; a on pověděl, že jest doma, že se najde. Ale my sme ho doma po jednom rozkázání nešli, nemohli, až po druhé, a ten jest nám zkažen.

Vaněk Zabranský ze Štětí u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře svědomo, když byl kněz Izaiáš od pana Zachaře, ty časy hajtmána na Mělníce, obeslán, i provodili sú jej susedé, šest osob; neb již bylo k večeru. Tehdy jakž oni s knězem Izaiášem ušli, tehdy se kuchařky jeho kněze Izaiášovy hned pryč kradly. Tehdy sú susedé na mne zvolali: Vaňku, chutně stroj se a hoň! Krade se čeled farářova pryč! A já sem běžel k rychtáři, nemaje koně svého, i vsedl sem na rychtáruo kuoň i honil

sem s jinými sousedy. A když sme je dohonili, pojali sme je zase i s vozy do městečka do rychty; a tu sme truhlice s vozu do rychty složili, a hned bez meškání dali sme panu hajtmanovi věděti, co máme s tím činiti. A on poslal, abychme mu je vydali. A my hned na zajtří sme mu je i s vozem na Mělník vydali, a tu sme truhlice do malé světničky vněšli. I obeslal pan hajtman konšely Mělnické, aby také při tom byli, i poslal po zámečníka a kázal truhlice odvierati. I našli sme tu tři naše kalichy, a čtvrtého tu nebylo. I optali sme se kněze Izaiáše, kde jest kalich čtvrtý; a on pověděl, že jest doma v loži, že se najde. A my smy šli, a doma sme kalichu v loži nenalezli ponejprv, až po druhé.

Mikuláš Hulán ze Štětí u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře svědomo, když se kradly kuchařky farářovy kněze Izaiášovy pryč, i zvolali sousedé, abychme je honili; tehdy sem já také vyšel za městečko, i potkal sem je, ani je již vedu ti, kteříž je uhonili, i s vozem. I přivedli sme je do rychty i s tím vozem i se vším, což na voze bylo, a dali sme znáti hned panu Zachařovi hajtmanovi na Mělník, co máme s tím činiti. A on nám zkázal, abychme mu je přivezli. A my sme hned na zajtří jemu je i s vozem i s tím, což na voze bylo, dovezli.

Šimon, kostelník ze Štětí, u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře svědomo, když se kradly kuchařky kněze Izaiášovy z městečka, a já ty časy doma nebyl, tehdy sú je susedé uhonili a zase je do městečka i s vozem i s tím, což na voze bylo, do rychty přivedli. Tehdy sem já na zajtří domuov přišel, a pan Zachař, hajtman ty časy na Mělníce, poslal, abychme mu je na Mělník přivezli. A my sme hned k rozkázání pana hajtmána jemu je i s vozem i se vším, což na voze bylo, na Mělník přivezli, a truhlice sme do malé světničky na zámek Mělnický snesli. Tehdy pan hajtman obeslal tři sousedy Mělnické z úřadu a zámečníka, i kázal jest ty truhlice kněze Izaiášovy odmykati. I našli sme v těch truhlicech tři kalichy naše, a na čtvrtý sme se ptali. A kněz Izaiáš pověděl, že jest doma v loži. A my sme hned domů šli a kalicha sme v loži nalézt nemohli. A hned sme k němu zase šli, praviece, že ho nenie v loži. A on pověděl: Máť býti. A když smy zase přišli, hned smy jej tu, kde sme ho prve naleznúti nemohli, našli, ale zkažený.

Mikuláš Charvath ze Štětí u. p. n. k. s. t.: Když obeslal pan Zachař, hajtman ty časy na Mělníce, kněze Izaiáše, tehdy někteří susedé vyprovázeli kněze Izaiáše, neb již bylo k víceru. Tehdy procházeli se dva susedé okolo městečka i uhlédali, ano se kuchařky knězovy kradú s vozem, i zvolali na susedy, aby je honili. A já již byl lehl, i vstal sem také, a vzav voštíp, honil sem s jinými oc.

Valentín ze Štětí [sv. p.] *Havel sladovník ze Štětí* [sv. p.].

Zigmund Vokáč ze Štětí [sv. p.] *Staněk ze Štětí* [sv. p.].

2196.

Mezi Jindřichem z Medonos puovodem s jedné, a Janem a Václavem odtudž z Medonos pohnanými s strany druhé o dluh puojčený. — 1512, 23. dubna.

MDXII^o, feria VI. die Georgii alias Reliquiarum. *Jan Jenka z Barchova* u. p. n. k. s. t.: Když nás prosil pan Jindřich, abychme šli ku panu Janovi a ku panu Václavovi na Něnkovice pro puol jedenácty kopy grošuov a V grošuov vše českých jim od pana Jindřicha puojčených, a tak nás poslal, abychme jim pověděli: Teď nás pan Jindřich poslal k vám, abyšte mu těch puol jedenácty kopy grošuov a V grošuov českých vám od něho puojčených poslali, že jest vám čekal, dokudž jest mohl najdéle; i již nemuož více čekati; a nechcete-li jemu dáti, že chce právem živ býti a právem toho hleděti. A oni pověděli: Známe se k dluhu. ale summy nevieme, a vie pan Jindřich dobře, jakú úmluvu spolu máme. Pakli nechce, ale nechť jest právem živ.

Jíra, rychtář z Barchova, u. p. n. k. s. t.: Když nás poslal pan Jindřich ku panu Janovi a ku panu Václavovi, aby mu dali puol jedenácty kopy grošuov V grošuov vše českých dluhu puojčeného. A oni pověděli: Známe se k dluhu, ale summy nevieme, co nám jest puojčil. A vie pan Jindřich, jakú s ním úmluvu máme; a co nás jest pan Jindřich zhaněl pomlouvaje nás, nevzal by toho za té puol jedenácty kopy grošuov a za pět grošuov alb. A když sme jim pověděli, že nedáte-li panu Jindřichovi těch peněz, že chce pan Jindřich právem živ býti. A oni pověděli: Nechť jest.

B. IV. l. N. 30. b.

2197.

Mezi Jindřichem z Medonos puovodem s jedné, a Janem a Václavem bratřimi z Medonos pohnanými s strany druhé o kuoň. — 1512, 23. dubna.

MDXII^o, feria VI. die Georgii alias Reliquiarum. *Jan Jenka z Barchova* u. p. n. k. s. t.: Když nás prosil pan Jindřich, abychme šli ku panu Janovi a ku panu Václavovi na Něnkovice, aby jemu dali za kuoň plesnivý, jabkobitý, jim od pana Jindřicha prodaný, VI kop grošuov českých, kteréž jsú mu měli dáti na svatého Valentina; a oni pověděli, že mu nemáme co dáti, než chce-li pan Jindřich, že mu ten kuoň zase vrátíme tak zdravý, tak hodný, jako prve. A my řekli, že pan Jindřich nechce koně, ale chce té summě, zač jest kuoň prodal.

Jíra, rychtář z Barchova, u. p. n. k. s. t.: Když nás poslal pan Jindřich ku panu Janovi a ku panu Václavovi, aby mu dali za kuoň plesnivý, jabkobitý, jim od pana Jindřicha prodaný, VI kop grošuov českých, kteréž sú mu měli dáti na svatého Valentina; a oni pověděli: Měli sme s ním úmluvu, prodáme-li ten kuoň do svatého Valentina, že sme mu měli peníze dáti; i neprodali sme, protož mu nemáme co dáti.

Než chce-li pan Jindřich, vrátíme mu zase ten kuon tak zdravý a tak hodný jako prve. A my řekli: Nejsme s tím poslání, abyšte mu kuon poslali, ale peníze.

R. IV. l. O. 1. a.

2198.

Mezi Janem Štrosem z Kněževsi a Mikulášem Hrádkem odtudž s jedné, a Markéthú Mazlová z Rakovníka z strany druhé. — 1512, 23. dubna.

MDXII^o, feria VI. Reliquiarum. *Jan Bulas z Kněževsi* u. p. n. k. s. t.: Když bylo osazeno právo v Kněžovsi, i přineslo jí Markétě právo a přisoudilo ten statek. I dožádala se jest Markéthá na právu, že jsú jí řekli poručníci věrnú ruku ukázati a počet učiniti. A ona řekla, že já vám toho věřím, že mi v tom právě učiníte.

Pavel z Kněžovsi u. p. n. k. s. t.: Když bylo právo osázeno v Kněžovsi po smrti sirotka, tehdy Markéthá Mazlova, kteráž se jest na ten statek potahovala, před právo jest předstoupila. I přineslo jí Markétě a vyřklo právo ten statek. I žádala jest Markéthá poručníkův tu před právem, aby jí věrnú ruku okázali a počet učinili. A oni poručníci jsú jí řekli v tom věrně a právě učiniti. A ona za to přijala a řekla tak, že já vám toho dobře věřím.

Jan Batěk z Kněžovsi u. p. n. k. s. t.: Když byl soud osazen v Kněžovsi, tehdy co jest právo Markétě přisoudilo, ona jest za to ujala, a prosila poručníkův, aby jí věrnú ruku okázali. A oni sú jí řekli, že jie chtě v tom věrně a právě učiniti, a jestliže by se v čem zapomněli, že jí chtě i počet učiniti. A ona za to ujala a řekla, že vám toho dobře věřím.

Jan Jinda z Kněžovsi [sv. p.] *Martin Kunšik z Kněžovsi* [sv. p.]

R. IV. l. O. 1. b.

2199.

Mezi Bernarthem z Rachmberka oc s jedné, a Wolfem z Rachmberka oc z strany druhé. 1512, [23. dubna].

Jan Kotva z Přestic u. p. n. k. s. t.: Když jest po mne poslal pan Bernarth Rachmberk, tehdy jest byl u něho pan Wolf Rachmberk. Tu jest mne pan Wolf prosil, abych psal list ku panu Václavovi Košáteckému prose ho, aby přitiskl pečeť svú k té kvitanci bez škody, kdež já teď strýce svého kvituji z toho šacunku. A od toho psanie dal mi jest II groše bílé.

R. IV. l. O. 2. a

2200.

Mezi Jindřichem, který v Roudnici v vazbě seděl, Prokopem Hřebíčkovým bratrem z Veltrus, a Matějem přivozníkem z Miřivíček, lidmi páně Firšicovými, s jedné, a Jiřkem Zelnskem v Praze obývajícím s strany druhé. — 1512, 23. dubna.

MDXII^o, feria VI. die Reliquiarum alias Georgii. *Matěj bakalář, rychtář*

a měštětn města Roudnice, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to v paměti, když sem poslán byl od pana hejtmána pana Jana Byšického s Blažkem, ty časy rychtářem, k Jindřichovi, člověku páně Firšicovu, do vazby, aby pověděl, kto jsú s ním byli, když jsú Jiříka Zelníka oblúpili. I byl při tom týž Jiřík Zelník s Vyklickým. A Vyklický k Jindřichovi pověděl s volí téhož Jiříka Zelníka, že tobě o hrdlo nestojíme, jediné by mé navraceno bylo, a to pro tu příčinu, žes mého hrdla obránce byl.

Blažek řezník, starý rychtář a měštětn města Roudnice, u. p. n. k. s. t.: Když sem sám štvrt šel do šatlavy k Jindřichovi člověku páně Firšicovu z rozkázanie páně hejtmanova, abychme na něm votázku učinili, kteří sou pomocníci vzatku toho Zelníkova. I pověděl k němu Vyklický, k tomu Jindřichovi, s volí Jiříka Zelníka, že my tobě vo hrdlo nestojíme, když nám naše navraceno bude, skrze tu příčinu, žes mu jeho hrdlo zachoval.

Šimon, písař s hradu Roudnického, u. p. n. k. s. t.: Toto jest mi v paměti: Když jest přišel Jiřík, bratr Zelníkuov, na zámek Roudnický, s Janem Vyklickým, přítelem svým, oznamuje panu hejtmanovi, panu Janovi Byšickému, že jest týž Jiřík člověk páně Vilémuov Švihovského, a že se pánu JMti za člověka dává a vosaditi se chce tu v Roudnici, a že jest řemesla soukenického. Při tom témuž panu hejtmanovi oznámil, že jest mu se škoda stala, že jest vobloupen na gruntích páně Firšicových od lidí jeho, a že jest jednoho poznal tu v Roudnici, kterýž jest ho loupil, a v tom žádal pana hejtmána za raddu. A pan hejtman jemu odpověděl: Jsi-li tím jist, že jest ten, chop se ho a kaž ho vsaditi. A on Jiřík tak učinil, že se ho chopil a kázal ho vsaditi. Potom přišel ku panu hejtmanovi, žádal ho za raddu, co má s tím učiniti, že se zná. Pan hejtman mu řekl: Kterak mu říkájí? A on řekl: Jindřich. Tu jest mu řekl pan hejtman: Co chceš s ním činiti? Chceš-li k němu právem přistúpiti, v tom máš vuoli; já tobě káži naň právo pustiti. Potom týž Jiřík přišel zase ku panu hejtmanu, pověděl jemu tak: Milý pane hejtmane, radte mi k tomu; jáť vo jiné nestojím, jediné abych k svému zase přišel; já vo jeho hrdlo nestojím. Pan hejtman mu pověděl: Chceš-li naň právo pustiti, máš muže popravné tu, neb jsú proto zdržáni. Potom jest těm mužóm popravným týž Jiřík nějaké potravné dal, když práva na ně žádati nechtěl.

Jakub Špaček, měštětn města Roudnice, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti: Byl sem toho času na úradě, že měli sme muže popravné, a v tom Jindřich, páně Firšicuov člověk, byl jat a vsazen z rozkázanie páně hejtmanova pro loupež, že jest Jiříka obloupil, Zelníkova bratra. Potom poslal pan hejtman k nám, abychom popravcuov pryč neposílali do zajtří, bude-li chtíti Jiřík bratr Zelníkuov žádati práva na Jindřicha, abyšte po ně po druhé neposílali. My sme tomu odepřeli, že nám ho kusa nenie třeba, než chce-li Jiřík jemu platiti, tehdy my ho zde necháme. I nechali sme. Jiřík mu zaplatil, než práva na Jindřicha nežádal, a my popravece pryč poslali.

Řehoř kramář, měšťán města Roudnice, u. p. n. k. s. t.: Když jest pan hejtman náš kázal vsaditi Jindřicha, člověka páně Firšicova, do vazby pro loupež, kterýž učinil Jiříkovi, který má bratra zde — Zelník mu říká, — a v tom času byl jest u nás popravce pro jinú potřebu. Tu jest pan hejtman zdržal toho popravce přes noc, naděje se, že by týž Jiřík žádal práva na téhož Jindřicha, člověka páně Firšicova. I nežádal jest jeho za nic, ani nás konšeluov.

Jan Chytrý, měšťán města Roudnice, u. p. n. k. s. t.: Když jest byl Jindřich, člověk páně Firšicuov, v kázni, kterýž jest Jiříkovi Zelníkovi statek pobral loupežem, toho času držel sem ouřad. Jsem toho dobře vědom, že jest nežádal týž Jiřík naň práva.

R. IV. l. O. 2. b. a 5 b.

2201.

Mezi Petrem Škorní z Stranova s jedné, a pannou Elškou z Míkovic s strany druhé.
1512 [23. dubna.]

Matěj Hruška, holomek z Velíše, u. p. n. k. s. t.: Když sem se trefil do Prahy ku pánu svému, přijev s listy, nalezl jest mne pan Jiřík Bruona, prosil jest mne: Puojmi mi, milý Hruško, kuon nahoru, že sem jej sobě koupil vod paní Anny z Míkovic, a pohlédaj mi ho, a já tobě zaplatím. Já sem to učinil, že sem ten kuon pojal na Velíš; a on Jiřík Bruona, když svou chvíli uhlédal, vzal ten kuon zase. To jest se stalo po smrti nebožtíka pana Petra z Míkovic.

R. IV. l. O. 4. b.

2202.

Mezi Annú z Kácovce s jedné, a Janem Snětským z Snětu s strany druhé. — 1512, 23. dubna.

MDXII^o, feria VI. Reliquiarum alias Georgii. *Mikuláš z Kácovce* u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že jest pan Snětský mocí chtěl připraviti Annu z Kácovce, aby se soudila s panem Dvoreckým.

Feria III. post Marci evangeliste [27. dubna]. *Bartoň z Radonic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest prosila Anna z Kácovce pana Snětského, aby ji opatřil, že se jí Anně křivda děje od páně Dvoreckého člověka, od Huolka. A pan Snětský jí pověděl: Milá Anna, já tě jináč neumím opatřiti, než musím býti právem živ. A tak jí pan Snětský pověděl: Milá Anna, budeš-li mi v tom státi, že za to nic nedáš.

Martin z Radonic u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když sem se trefil do Stebuzevsi k rychtáři, že jest pan Snětský řekl Anně z Kácovce: Anna, budeš-li mě poslouchati a v tom státi, což ke mně nyní mluvíš, nedáš za to bohdá nic.

R. IV. l. O. 13. a. Srov. svědomí č. 1930 v AČ. XIII str. 507.

2203.

Mezi paní Annú a paní Markétú vlastními sestrami z Postupic s jedné, a panem Vilémem Kostkú odtudž z Postupic s strany druhé. — 1512, 23. dubna.

MDXII^o, feria sexta die Georgii alias die Reliquiarum. *Vondráček písař z Litomyšle* s povolením obú stran bez přísahy svědčil takto: To jest mi vědomo, že jest nebožtík pan Jan Kostka vypuočil sta kop grošuv u lidí v Třebové České a v Oustí, a ten dluh že jim těm lidem není zaplacen ještě.

Jakub písař z Litomyšle s povolením obú stran bez přísahy svědčil takto: Jest mi dobře svědomo, že lidé z České Třebové puojčili sú nebožtíku panu Janovi Kostkovi padesát kop grošuv, a z Oustí padesát kop grošuv. A ty sem já sám přijímal od nich od těch lidí.

Jakub, mlynář z Litomyšle, s povolením obú stran bez přísahy svědčil takto: To mi jest v paměti, že sem puojčil panu Bohušovi a panu Janovi Kostkovi sto zlatých. Po smrti páně Janově a páně Bohušově zaplaceno mi od pana Zdeňka nebožtíka.

Pavel z Litomyšle s povolením obú stran bez přísahy svědčil takto: Žádala mne paní Anna a paní Markéta, sem-li já toho svědom, platil-li jest pan Zdeněk jaké dluhy. Sem toho svědom, že jest platil. Puojčil sem panu Janovi a panu Bohušovi sto zlatých a třidceti, a řekl mi je dáti nebožtík pan Zdeněk. Pak umřel; nedal mi nic.

Pavel Klenovský z Litomyšle bez přísahy s povolením obú stran svědčil takto: že sem puojčil jsa poručníkem s jinými poručníky s Vondráčkem písařem a Benešem soukeníkem sto kop grošuv českých někdy urozenému pánu, panu Janovi Kostkovi z Postupic. I byly to peníze mého bratra Prokopa Klenovského. Kdež těch sto kop grošuv oplatil jest nebožtík pan Zdeněk Kostka z Postupic za pana Jana.

R. IV. l. O. 14. b. Srov. svědomí č. 1809 a 1958 v AČ. XIII. str. 428 a 521.

2204.

Mezi Mikulášem z Medonos s jedné, a Jindřichem odtudž z Medonos s strany druhé. 1512, 23. dubna.

Feria VI. die Reliquiarum alias die Georgii. *Anežka z Někovic a v Chrudimi* svědčila takto: Jest mi v paměti, jakýž jest kolivěk statek zuostal po panně Kateřině, sestře Mikulášově z Medonos, i Jindřichově z Medonos, že jest on Jindřich pobral ten všecken statek po též nebožce panně Kateřině. Von ví dobře, jaký statek. A mně týž Jindřich prodal sukni modrú jednu, a panie Brložčině dceři jednu zelenou. To beru k své víře a k své duši, že jest tak.

R. IV. l. O. 15 a. Srov. svědomí č. 2197.

2205.

Mezi Janem Kapříkem z Lesonic s jedné, a panem Janem Lickem z Rismburka s strany druhé k prvnímu pychu, že zbil Václava Holoubka oc. — 1512, 23. dubna.

MDXII^o, f. VI. die Reliquiarum alias die Georgii. *Jan Husovec z Konecchlumí, člověk páně Kapříkuov*, u. p. n. k. s. t.: Když sem přišel do krěmy tu v Konecchlumí, a Holoubek hrá s jakýms neznámým pacholíkem, i prohrál několik peněz k tomu pacholíkovi. V tom podá mu píti ten pacholík, a on mu je vlil mezi voči. V tom se chopili za pasy, a pán muoj se k tomu trefil i řekl jim, aby toho nechali, že já tomu nechci. A s tím, když je rozvadil, šel pán ven, a oni také ven šli a vně se rvali. V tom přišel zase Holoubek do jízby i přísahal, že toho pacholka zabí. I kázal jest pán rychtáři, aby jej vsadil. A on Holoubek nechtěl do vězení jíti. Pán jej chytil za vrch, aby šel do vězení, i udeřil ho kyjíkem jakýms pán. I řekl mu Holoubek: Shledáš to, žeť toho musí líto býti, že chudé pacholky tepeš. Pak jej přihnal k sudu, aby jej rychtář vsadil. A on Holoubek mu opět odpověděl: Shledáš, pane Kapříku, žeť toho musí líto býti, že nás chudé pacholky tepeš. A pán vopět udeřil jej tím kyjíkem dvakrát nebo třikrát. V tom pán šel pryč, a rychtář jej vsadil. Ale v vězení ho pán nebil.

Feria II. die Valentini [14. února 1513]. *Jiřík rychtář z Konec[c]hlumí* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že když jest přijel Bartoš, purgkrabí páně Lickó[v], s puohoními listy tu sobotu před Svátostí, a on pan Jan Kapřík přijíti je nechtěl, pravě, že to podle práva není.

Jakub z Konecchlumí [sv. p.].

Jakub kuchař z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: To pomním, že když jest přijel Bartoš purgkrabí páně Lickó[v], tu sem se k tomu přitrefil, an listy chce dáti puohonní panu Janovi Kapříkovi a tu sobotu před pruvodní nedělí; a on je pan Jan přijíti nechtěl; neb to podle práva není; neb já vím dobře, kterak se vedle práva zachovati mám. V tom jest řekl Barthoš purkrabie ku panu Janovi Kapříkovi: Vezmete-li ty listy? Tehdy řekl pan Jan: Nevezmu. A Bartoš jest řekl: A já je tu nechám. A pan Jan Kapřík jest řekl: Jakž chceš.

Vaněk z Konec[c]hlumí u. p. n. k. s. t.: Tu sem byl při tom, když jest přijel úředník páně Lickó[v] Bartoš a chtěl dáti listy panu Janovi Kapříkovi puohonní. A pan Jan je přijíti nechtěl pravě, že nejsou mu podle práva dáni. A to jest bylo tu sobothu před pruvodní nedělí. A tu jest se seznal Bartoš úředník, že panu Janovi odpovídá Václav Holoubek.

Duchek z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že přede mnú jest pověděl Václav Holoubek, že panu Janovi Kapříkovi odpovídá.

Kouba z Soběras u. p. n. k. s. t.: To pomním, když sem stál před krěmú

s panem Janem Kapříkem, tehdy vešel Vaněk Holoubek s druhým pacholkem, a tu jsou se rvali a jeden na druhého vsedl. A někteří počeli na ně sypati snieh. A v tom přišel jest pan Jan Kapřík; i řekl jim: Nechta se! A v tom vstal jest Vaněk Holoubek i přísáhl pánu Bohu, že toho pacholka zabím dnešní den. Tehdy pan Kapřík jest řekl k rychtáři: Rychtáři, vsaď je! A v tom Vaněk Holoubek řekl jest a zapřísáhl se: Zhledáš to, pane Jene Kapříku, že muší tobě toho líto býti.

Duchek Holej z Konecchlumí [sv. p.].

Ambrož z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti a při tom sem byl, že se jest rval Holoubek Václav s jakýms pacholkem tu na vsi. Potom jest to uhlédal pan Jan Kapřík i kázal je rozvaditi. A když jest vstal Holoubek, i zapřísáhl se pravě: Já tebe dnešní den zabím. To tomu pacholku jest řekl. A to uslyšel pan Jan, i otázal se rychtáře, což praví? Praví, že toho pacholka dnešní den chce zabít. I rozkázal pan Jan rychtáři, aby Holoubka vsadil. A rychtář je vzal a chtěl je vsaditi do sudu. A on Holoubek nechtěl jíti. A pan Jan mu velel jíti, a on vždy nechtěl. I dal mu kyjem za krk. A on Holoubek pověděl: Tepeš mne, pane, bez viny. Zhledáš to, že tobě to muší líto býti. I šel jest pak do vazby. I řekl jest pak po druhé pánu: Zhledáš to, že tobě to muší líto býti. A on pan Jan ho bil přes nos jeho Holoubka.

Jiřík rychtář z Konecchlumu u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo, když sou se počeli vaditi u mne v jizbě Václav Holoubek s tiem pacholkem, i pobízeli se ven. Řekl sem pánu: Pane, dám-li se jim rváti? A pan Jan řekl: Nech jich. A potom šli ven, a tu sou se rvali a jeden na druhého jest vsedl, a bili se pěstí a kousali sou se. I to uhlédav pan Jan, i rozvedl je. A v tom se zapřísá[h]l vstav Holoubek i řekl: Přísahám dnešní den, že tebe zabím, točizto pacholka. A to uslyšev pan Jan, řekl jest ke mně: Což praví? Praví, že ho dnešní den chce zabít. I rozkázal je vsaditi. A já sem ho vsa[di]ti [chtěl], a on nechtěl jíti do vazby. A pan Jan mu dal kyjem ažsě dvakrát za krk. A potom sem je vsadil do sudu. A když jest seděl v sudu, i řekl ku panu Janovi: Tepež chudy pacholky, zhledáš to, že tobě to muší líto býti.

Jakub z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že když jest Holoubek počel hráti s tiem pacholkem, a ten pacholek vyhrá na Holoubkovi groš, a Holoubek počel se hněvati, a ten pacholek podává Holoubkovi píti, a Holoubek mu pivo tomu pacholku mezi voči vlil; a potom se pobídili ven, i rvali sou se vně na cestě. A pan Jan se k tomu trefil i řekl jest jim: Však ste sobě na mne duvor nevyprosili. A oni v tom je rozunděli. A Holoubek vstav i přísáhl pánu Bohu, že ho zabí toho pacholka. A pan Jan to uslyšav, kázal jest je vsaditi. A on Holoubek do vazbie jíti nechtěl. A pan Jan ujav je za vrch i pojel je od stolu. A v tom řekl jest Holoubek: Pane, tepež mne; zhledáš to, že tobě to muší líto býti. To uslyšav pan Jan i šel jest k sudu i udeřil jest ho. Potom ho rychtář vsadil. I řekl jest po druhé:

Pane Kapříku, tepež chudy pacholky; zhledáš to, že tobě to musí líto býti. I chytiv se ještě z sekerku i chtěl toho pacholka udeřiti. A soused mu jeden tu sekerku vydřel.

R. IV. l. O. 16. a S. 8. a. Srov. svědomí č. 2189 a 2190.

2206.

Mezi Janem Kapříkem z Lesonic s jedné, a panem Janem Lickem z Rysmburka s strany druhé k druhému o vazbu Václava Holoubka. — 1512, [23. dubna.]

Jan Husovec z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: To co sem k první při pravil a svědčil o Václava Holoubka proti panu Lickovi, pravím to na tu přísahu, kterouž sem teď po druhé učinil k této při, že více svědom nejsem přes to, než tolik jako prvý.

Kouba z Soběraz u. p. n. k. s. t.: Což se Václava Holoubka dotýče proti panu Lickovi z Rysmburka, to, což sem prvý pravil a svědčil k první při, to na tu přísahu беру, kterouž sem po druhé učinil k této při, že více nejsem svědom, než tolik jako prvý.

Duchek Holej z Konecchlumí [sv. p.]. *Ambrož z Konecchlumu* [sv. p.].

Jiřík rychtář z Konecchlumu [sv. p.]. *Jakub z Konecchlumu* [sv. p.].

Feria II. Ambrosii [4. dubna 1513]. *Jakub kuchař z Konecchlumí* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti a k tomu sem se trefil, že jest přinesl Barthoš písař tři listy puohonné ku panu Janovi Kapříkovi tu sobotu před provodní nedělí. Tehdy jich pan Kapřík vzieti nechtěl, neb nejsou dány vedle práva. Tehdy jest pan Jan Kapřík řekl: Já vím, jak se mám podle práva zachovati. Tehdy mu Barthoš písař řekl: Vezmete-li je? A pan Jan Kapřík řekl: Nevezmu. A Barthoš řekl: Já jich tu nechám. A pan Kapřík: Nech aneb udělaj, jak chceš. I jel Barthoš přeč a listy položil.

R. IV. l. S. 3. Srov. svědomí č. 2189, 2190 a 2205.

2207.

Mezi panem Václavem z Říčan oc s jedné, a panem Michalem Slavatou z Chlumu oc z strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII^o, sabbato post Georgii. *Jan kněz, z Štěstína kostela*) farář*, na své kněžské přísahu, kterouž učinil biskupu na své kněžství, svědčil takto: Ptal se mne pan Václav z Říčan, dávají-li mi páně Michalovi sedláci ourok čili nic; a já sem pověděl, že dávají, a kteří mi ten čas dáti nemohú, umlávají se se mnú a potom mi dadie, pokudž jim roku přidám s páně Mti rozkázáním.

R. IV. l. N. 26. a. — *) To jest z Čestína Kostela.

2208.

Mezi Vilémem z Vřesovic na Doubravské Hoře s jedné, a purgmistrem a konšely i vši obci města Bieliny z strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII^o, sabbato post Georgii. *Jakub z Libešovic, páně Vilémuov člověk*,

u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že Jiřík a Jakub z Libešovic, lidé páně Vilémovi, musili dáti po kopě míšenské pánóm Bielinským beze všeho prodlenie.

Matěj Chudý z Libešovic, páně Vilémuov člověk, u. p. n. k. s. t.: Toho sem dobře svědom, že Jiřík a Jakub z Libešovic, páně Vilémovi lidé, musili dáti po kopě míšenské pánóm Bielinským městěninóm.

R. IV. 1. O. 5. b.

2209.

Mezi Vilémem z Vřesovic na Doubravské Hoře s jedné, a panem Děpoltem z Lobkovic na Bielině s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII^o, sabbato post Georgii. *Jíra s Věňčic* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že pan Popel rozkázal staviti úředníkóm svým v městě Bielině lidi páně Vilémovy a vsázeti. A potom se sám pan Popel k tomu seznal.

Kliment s Věňčic u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest pan Popel rozkázal obstaviti susedy naše, lidi páně Vilémovy, v městě Bielině a vsázeti.

Prokop s Věňčic [sv. p.].

R. IV. 1. O. 6. a.

2210.

Mezi Vilémem z Vřesovic a na Doubravské Hoře s jedné, a Václavem Sokolem z Mor s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII^o, sabbato post Georgii. *Řehoř z Chrabřec* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že jest pan Sokol bil člověka páně Vilémova.

Mařík z Chrabřec u. p. n. k. s. t.: Toho sem dobře svědom, že jest pan Sokol bil člověka páně Vilémova Jiříka, Vaňkového syna.

Línharth z Chrabřec u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že pan Sokol bil člověka páně Vilémova, když Vaňka jímali.

Jan z Chrabřec [sv. p.] *Řieha rychtáruov zet z Chrabřec* [sv. p.]

R. IV. 1. O. 6. a.

2211.

Mezi Vilémem z Vřesovic na Doubravské Hoře s jedné, a panem Děpoltem z Lobkovic na Bielině s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII^o, sabbato post Georgii. *Křišťan rychtář z Lahovic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že jest pan Popel nás neobsielal k žádnému soudu od polouletí i od roku, a že o tom nic neviem, ani by koho k nám posielal.

Jan Košůrek z Lahovic u. p. n. k. s. t.: že o ničemž nic neviem, aby k nám pan Popel kdy posielal, abychme stáli k jakému soudu, jak sem živ.

Václav z Lahovic [sv. p.] *Jan Kopáč z Lahovic* [sv. p.]

R. IV. 1. O. 6. b. Srov. svědomí č. 2209.

2212.

Mezi Jiřkem kolářem měštěním z Vodňan s jedné, a Levú z Libějovic oc s strany druhé.
1512, 24. dubna.

MDXII^o, sabbato post Georgii. *Jan Špitálský z Vodňan* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, když jsem byl u Kredausa nebožtíka, že v tom grunthu a v té strouze že je svobodně kladl vrš Kredaus beze všie překážky, a že jest mu na tom žádný nepřekážel až do jeho smrti.

Matěj, thovaryš mlynářský z Vodňan, u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, když sem se učil řemeslu u nebožtíka Viléma, mlynáře ve mlýně nad Vodňany, tehdy Vilém nemaje sobě kde ryb chovati, i kopal sobě jámu na struze nebožtíka Kredausa. A Kredaus přišed bránil mu toho. A sám Kredaus v té struze kladl vrši beze všie překážky do smrti.

R. IV. l. O. 6. b.

2213.

Mezi Petrem z Pohnánie s jedné, a Maršem člověkem páně Čabelického mlynářem pod Skalkú s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII^o, sabbato post Georgii. *Kašpar z Brna* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, když nás poslal pan Petr na ryby, i vyběhl na nás mlynář s kuší napatú, a my utekli od nevodu. I poslal nás pán zase, a my šli, a nevodu již nebylo.

Vaněk, služebník páně Petruov Chvalú, u. p. n. k. s. t.: Poslal nás pán na ryby, a když sme šli, vyběhl na nás Mareš mlynář s kuší napatú a odehnal nás od nevodu. I poslal nás pán zase, a my šli, a nevodu již tu nebylo.

Havlík rychtář z Protivína u. p. n. k. s. t.: Poslal nás pán k Maršovi mlynáři po nevod, aby mu jej vrátil. A on mlynář nám nic nevrátil. I šli jsme před se a pověděli jsme pánu.

Jan Vacek z Protivína u. p. n. k. s. t.: Poslal nás pán k Martinovi Maršovi mlynáři, aby mu nevod vrátil. A on nám nic nevrátil. I šli sme zase a pověděli sme pánu.

R. IV. l. O. 7. a.

2214.

Mezi Janem Lickem z Rysmburka s jedné, a Janem Kapřkem z Lesonic s strany druhé.
1512, 24. dubna.

MDXII^o, sabbato post Georgii. *Ambrož z Konecchlumí* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že pan Jan Kapřk kázal vsaditi člověka z Lužan páně Lickova Václava Holoubka do sudu a tu jej bil. A tu sem já při tom byl a to sem viděl.

Ambrož z Kamenice u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když pan Kapřk

kázal vsaditi člověka páně Lickova, Václava Holoubka z Lužan, tu jest jej bil v té vazbě; a pravie pan Kapřík, že by mu Václav odpovídal. A Václav pověděl, že sem neodpovídal, a že mě bijete bez viny; bude vám toho líto.

B. IV. 1. O. 7. b. Srov. svědomí č. 2189, 2190, 2205 a 2206.

2215.

Mezi paní Annú z Kované oc s jedné, a knězem Isaiášem z Kojetína farářem v Ouněticích z strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII^o, sabbato post Georgii. *Tuoma ze Štětí z městečka* u. p. n. k. s. t.: Toto mi dobře vědomo jest v držení pana kancléře, když držel Mělník, a kněz Izaiáš byl u nás v Štětích farářem, i nejsa od pána ani od fary vyhoštěn, a kuchařky jeho nabravše na vuoz i kradly se od nás nočně. A sousedé uslyšavše i honili je, a zhonivše je i přivedli je do městečka do rychty i s tím vozem. I řekly kuchařky: Proč nás honíte? Však sme vašeho nic nevzaly! A zlá k nám slova mluvily. A my sme poslali ku panu hajtmanovi na Mělník, co máme s tím činiti. A pan hajtman rozkázal, abychme je na zajtřie k němu dovezli. I když sme přijeli na Mělník, poslal pan hajtman po tři konšely Mělnické, aby byli při odvírání truhlic, a kázal zámečníku truhlice odmykati. I našli tu tři kalichy naše. I uzřevše to konšelé, nepochválili toho a řekli: Zlé znamenie! By byl jedné těch kalichuo nebral! I ptali sme se na čtvrtý kalich; a kněz Izaiáš pověděl, že jest doma v kucharčinaj komoře v loži. A my šli, hledali sme a nenalezli sme. I ptali sme se kněze Izaiáše po druhé, a on pověděl, že má tam vždy býti. A my sme přihrozili pacholkóm jeho, nemohše naléznuť. I šli smy, našli smy, ale ztlučený a zkažený. I otázal pan hajtman kuchařek: Pročs ste to učinily a to pobraly? Kto vám to kázal učiniti? A ony pověděly, že farář nám kázal.

Šimon kostelník ze Štětí u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo: Když sme byli v drženie pana kancléře, tehdy byl kněz Izaiáš u nás farářem ve Štětí, a nemaje od nás ani od pána odpuštění, a jeho čeled nočně kradla se jest od nás s vozem. Tehdy sú je sousedé honili, a uhonivše přivedli je zase do městečka do rychty. A kuchařky nám řekly: Proč nás honíte? Však sme vašeho nic nevzaly. A my sme poslali ku panu hajtmanovi, co máme s tím činiti. A on nám rozkázal, abychme je na Mělník přivezli. A když sme na Mělník přijeli, obeslal pan hajtman tři konšely Mělnické i kázal zámečníku truhlice odvírati. I našli smy v těch truhlicech tři kalichy naše. I uzřevše to konšelé, zeptali se nás, cí jsú to kalichy. A my řekli: Naše. A oni řekli: Zlé znamenie! I ptali sme se na knězi Izaiášovi na čtvrtý kalich. A on pověděl, že by měl býti v kucharčinaj komoře v loži. I šli sme a nenalezli sme. I šli sme zase [k] knězi Izaiášovi po druhé, a on pověděl, že má vždy tu býti.

I nalezli sme jej v těch šatech škaredých v loži, ale zkaženaj. A ptali se na kuchařkách, proč sú to braly a kradly se; a ony pověděly, že nám kázal farář.

Vaněk Zabranský ze Štětí [sv. p.]. *Zigmund Vokas ze Štětí* [sv. p.].

Mikuláš Hulán ze Štětí [sv. p.]. *Havel sladovník ze Štětí* [sv. p.].

Jan rychtář ze Štětí [sv. p.]. *Valentín ze Štětí* [sv. p.].

R. IV. l. O. 8. a. Srov. svědomí č. 1768, 1946 a 2195. — Při tom jest lístek, na kterém se čte: „Pan Jan. Nálezu hledati od XXII leth, kdež se stal mezi panem Janem Strakonickým a panem Jakubem Kyperakým o zboží Předlidské. — Registřík, kdež pohnala paní Anna z Kovani proti knězi Izaiášovi od VIII leth. Konšelé ze Štětí a Václav z Radovesic a Zachařík Malý.“

2216.

Mezi Levou Malovcem z Libějovic s jedné, a Jiříkem kolářem měšténínem města Vodňan s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII^o, sabbato in crastino Georgii. *Mikuláš soukeník, měšténín města Vodňan*, u. p. n. k. s. t.: Václav Kredous nebožtík, leže na smrtné posteli, odkázal mi rybníček s tím se vším, což k tomu přísluší, jakž jest sám užíval. Chytila se vostrovce Řehořová mlynářka pravičci, že by jí nedodal bez něčeho tří kop nebožtík Kredous za ty grumty, kteréž vod nie koupil. Toho já neviem, dodal-li jest, čili nedodal. Potom sem já ten rybníček prodal Jiříkovi kolárovi tak, jakž v kšaftu stojí. Když sem mu prodal, při tom sem oznámil témuž Jiříkovi, že mi Kredous pravil, že jest ten vostrovec k tomu rybníčku.

Jakub Boubín, pekař z Vodňan, u. p. n. k. s. t.: Dokud sem byl u Viléma mlynáře tovaryšem, že sme nosili z toho vostrovu, který k tomu Vilémovu mlajnu přísluší, seno, a žádný nám nepřekážel. Vrši sme kladli dvě beze vši překážky, než Kredousovic nad námi vaje vrše kladli. Já nevím, či jest to vostrovec, gruntovně.

Kubík z Lidmoric, člověk páně Lornov, u. p. n. k. s. t.: Dal mi nebožtík pan Diviš páně Levuov votec ten mlaju nad Vodňany, v kterém sedí Michal, páně Levuov člověk; držel sem ten mlajn tři léta beze vsie překážky, a náměstek muoj Vilém držel týž mlaju sedm let také beze vsi překážky. Ten rok se stěhoval do něho Vilém, když k Horaždovicóm přiléhali.

Jan hajný z Bavorova u. p. n. k. s. t.: Vode štyrydcíti let, pomním, držala má sestra a švagr Řehoř ten mlajn nad Vodňany, a nebylo jim ani žádnému překáženo na té louce, a v stoce vrše kladli; nebylo jim překáženo. Potom když prodali sme Michalovi, tepruv Jiřík kolář z Vodňan zsekal témuž Michalovi vrše.

Anička Rábova z Světic u. p. n. k. s. t.: Byla sem já v tom mlajně nad Vodňany rodička, a žádný nám nikdy překážky nečinil na ničemž. Užívali sme toho vostrovu, který k tomu mlajnu přísluší, svobodně.

R. IV. l. O. 17. b. Srov. svědomí č. 2212.

2217.

Mezi Janem Kunátem z Sulevic, úředníkem na Lýtčkově, s jedné, Zigmundem Čelechovcem z Kralovic s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII^o, sabbato in crastino Georgii. *Jan Hešt z Libičic, člověk paní Kerovské*, u. p. n. k. s. t.: Byli sme povoláni od nebožtíka pana Václava, votce paní Kerovské, na meze, aby věděli, či sou které grumty hájovské. I jsou ty grumty hájovské všecky paní Kerovské. I na těch grumtích kázal sekati dříví pan Čelechovec. A pan Kunát úředník kázal jej pobrati.

Mikeš z Klučku, člověk paní Mandeleny Kerovské, u. p. n. k. s. t.: Když nebožtík starý pán pan Vlk povolal lidi starých na grumty hájovské, aby mu vokázali, pokud jsú jeho grumty, pověděl jeden člověk, který byl na tom dědictví, kdež pan Čelechovec dříví posekal, že jest to muoj krumt nad jezérky. A to pan Kunát, ouředník paní Mandeleny, kázal pobrati dříví posekané nad jezérky. A ten grumt nad jezérky jest paní Mandeleny Kerovské.

Vavřinec z Libičic, člověk paní Kerovské, u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo, že vyslal pan Vlček, nebožtík votec paní naší, lidi staré na svooj grumt za Klučkem nad jezérkem. Tu jest jeden starý člověk ukázal na to místo, kdež potom pan Čelechovec pomajtil dříví. A řekl týž člověk: Toto jest grumt byl muoj vlastní. A byl to člověk nebožtíkuov páně Vlukov.

R. IV. I. O. 18. a.

2218.

Mezi panem Janem a panem Purkartem bratřími z Kolovrat a na Novém Hradě puovody s jedné, a mezi Vilémem z Vřesovic pohnaným s strany druhé. — 1512, [24. dubna.]

Tuoma Tuša z Želkovic u. p. n. k. s. t.: že nevím vo ničem svědčiti.

Václav Minczer z Lewšteina svědčil takto: Jest mi v paměti, že jest mne žádal pan Vilém s Doubravské Hory, abych s jeho ženou jel na pouť do Němec. a poslal mi koník rayzí do mého domu na Krupku. Potom když sem se zase vrátil s té pouti, poslal sem mu ten kuon zase na Doubravskou Horu po jeho páně Vilémovu krajčíři. Po některém času přijel sem ku panu Vilémovi na Doubravskou Horu pro některú svú potřebu, mluvil sem k němu z kumštu: Milý pane, puojčili ste mi koně, když sem s vaší paní jel na pouť; slyším, že jest kradený. Kdyby mě tam s ním v Němcích postihli, kázali by mě snad voběsiti. A pan Vilém řekl proti mé řeči, že jest ten kuon mému židu zastavený. Pomním také, že jest byla zmínka před panem Popelem také vo ten koník, ale nepomním na čem jest zavřino. A to беру k své víře a k své duši, že jinak nenie.

R. IV. I. O. 19. a.

2219.

Mezi Jindřichem Škopkem z Bílých Otradovic s jedné, a Burianem z Votic s strany druhé.
1512, 24. dubna.

MDXII^o. sabbato in crastino Georgii. *Václav páně kancléřův písař na Bechyni* u. p. n. k. s. t.: Jest mi v paměti, že jest pán JMt pan kancléř nechal u pana Buriana Votického z Votic summu peněz sto kop puol třetí kopy na míšensko na ten způsob, aby byly vydány panu Škopkovi. I mluvil sem s Votickým vo to páně slovem, proč té summy nedodá Škopkovi, kterúz mu JMt pán ráčil svěřiti. Tu jest mi on Votický pověděl, že jest všecko, což mu pán svěřil, poslal po ženě své Regině témuž Škopkovi a že mu nic dlužen není. Než on Škopek pravil jest, že by mu XVIⁱ kop nedodal grošův českých. A to mi jest v paměti, že toho času, když sem mluvil o ty peníze s Votickým, že jest žena téhož Votického byla u matere na Zvěstově pro nějakú ruoznici.

R. IV. l. O. 20. a.

2220.

Mezi Janem a Rytkérem Kozelky, vlastními a nedělnými bratřími z Hřivic, s jedné, a mezi Jakoubkem člověkem Mikuláše z Vřesovic s strany druhé. — 1512, [24. dubna].

Jiřík Čihař z Vohnice, člověk páně Mikulášův Kostomlatského, u. p. n. k. s. t.: Jest mi vědomo, že ta pastušina, pro kterouž pán muoj jest pohnán, nebyla jest jich Kozelkův tehdaž, když ji Jakoubek člověk páně zbil, než potom, než měla pachole u toho Jakoubka, člověka pánova; pak ona ta pastušina, když to její pachole páslo na poli, pojala jej s sebou, chtieci jej vzíti do Křemže. A on Jakoubek jí jej vodjal, tak že jí něco přitloukl, proto že mu pachole pojala vod stáda.

R. IV. l. O. 20. a.

2221.

Mezi Jakoubkem z Němeček, člověkem páně Kostomlatského, s jedné, a mezi Janem a Rytkérem Kozelky bratřími z Hřivic se s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII^o. sabbato in crastino Georgii. *Jiřík Čihař z Vohnice, člověk páně Kostomlatského*, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že ta pastušina, pro kterou jest pán muoj pohnán, byla jest u Jakoubka z Němeček a tu se jest u něho zléhala, a vod něho vodšedši, měla jest pankharta, a jest kurva.

R. IV. l. O. 21. a. Srov. předcházející svědomí č. 2220.

2222.

Mezi Janem Jindou z Řevňova s jedné, a mezi purgmistrem a konšely i vši obcí města Hradistě hory Tábor s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII^o. sabbato in crastino Georgii. *Václav, měštěnin z Tábora*, na tu

přísahu, kterou učinil k úřadu konšelskému králi JMti, svědčil takto: že čehož na mne žádá paní Kateřina, že já toho nic nejsem vědom ani co v paměti mám.

Jiřík konvář, měštěnin z Tábora, u. p. n. k. s. t.: Žádal mne pan Voldřich za svědomie, že bych byl svědom, že by mu páni moji propustili osmnást kop; i toho já v paměti nemám, by mu propustili. Když přišel úředník Táborských, tehdy mu pověděl: Pane Voldřiše, byla by to veliká odměna za dvě kopě vosmnást kop propustiti.

Zuzka z Tábora u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že jest Jinda dal vod pohřbu čtyři peníze a činže tři groše rychtáři Klokotskému, ještě pochovávali nebožku Jechovou.

R. IV. 1. O. 21. b.

2223.

Mezi Václavem z Polák s jedné, a panem Heinrichem z Plavna oc s strany druhé.
1512, 24. dubna.

MDXII^o, sabbato in crastino sancti Georgii. *Jíra z Polák, člověk pana Mašovského*, u. p. n. k. s. t.: Co se dotýče té rzi, slyšel sem od lidí, že by měl pójčiti nebožtík pan Polácký panu z Plavna. Ale při tom sem nebyl, jest-li pójčeno čili nenie.

R. IV. 1. O. 22. a.

2224.

Mezi Jiříkem Sklenářem z Rakovníka s jedné, a panem Jindřichem jinak panem Albrechtem z Kolovrat a na Krakovci s strany druhé. — 1512, 24. dubna.

MDXII^o, sabbato in crastino Georgii. *Dobeš z Svinařova, člověk páně Krakovského*, u. p. n. k. s. t.: Tak jest, že jest rychtář nebožtík Jan z Slabec vzal čtyrydceti kop míšenských od Kateřiny sestry své, kteréž mu k věrné ruce dala schovati, aby synu jejímu Matějovi choval. Když jest byl nemocen, tehdy ty peníze Jiřík Sklenář s někajm více vykopal, a tu sú je čtli on Jiřík a Kokořovec; načtli jich bez puol třetí kopy sedmdesát kop míšenských. Tehdy Jan rychtář nebožtík leže v nemoci, dal jest Jiříkovi sklenáři těch sedmdesát kop bez puol třetí kopy k věrné ruce schovati na ten způsob, aby sestrám jeho Janovým je dal, právě tak týž Jan rychtář nebožtík, že jsú to peníze sestr mých.

R. IV. 1. O. 22. b.

2225.

Mezi knězem Izaiášem z Kojetína s jedné, a paní Annú z Kovaně s strany druhé.
1512, 24. dubna.

MDXII^o, feria II. [sic] in crastino Georgii. *Beneš ze Štětí* u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že z rozkázanie páně hejtmanova, který toho času na Mělníce

hejtmanem byl u pana kancléře nebožtíka, doprovodili sme kněze Izaiáše na Mělník do hradu. Potom když sme jej provodili, a kuchařky se jeho kněze Izaiášovy kradly s fary ze Štětí, jely na voze, vezouce tři truhlice; v těch truhlicích našli naše tři kalichy. Potom tajž hejtman rozkázal nám to všecko i s vozem na Mělník vézti. Když sme to dovezli na Mělník, tu jest hejtman kázal měšťanuov povolati z konšeluov; tu před těmi měšťany vtevřeli ty truhlice, a měšťané uhlédavše tam tři naše kalichy, řekli: To zlé znamenie! Vo štvrtém kněz Izaiáš pověděl, že jest štvrtý kalich v kuchařčině posteli. Tehdy sousedé Štětští hledali ho v posteli i nenalezli. A on kněz Izaiáš pověděl: Máf býti. I když po druhé šli hledat, našli probodený. Potom když ty kuchařky vsázeli na zámku na Mělnice, byla jest ta kuchařka jedna břichatá; a hejtman pan Zachař ptal se jí, s kajm jest břichatá, a ona pověděla, že s knězem. Potom vzali sú knězi Izaiášovi na zámek koně s vozem, a tak jiné věci všecky z rozkázanie páně hejtmanova, krávy, vovce, svini některú, slepice ze dvora kněžského ve Štětí. A což vobilé bylo na poli, sžali sme jej tak zespolku i svezli. A když sme svezli, tehdy z rozkázanie páně hejtmanova vynlátili sme ho něco k semenu a dovezli na zámek. Tu vostatek stál v stodole a v stozích, až jej majši snědly. I vyprosili sme jej na nebožtíku panu kancléři k záduší.

R. IV. l. P. 1. b. Srov. předcházející svědomí č. 1768, 1946, 2193 a 2215.

2226.

Mezi Bartošem od Ruže červené z domu někdy pánuov z Rozmberka v Starém městě Pražském s jedné, a mezi Jířikem Vlkem, měšténínem Nového města Pražského, s strany druhé. 1512, 25. dubna.

MDXII^o, dominico die Marci evangeliste. *Jířík tesař z Starého města Pražského* u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, když se mnú stál Bartoš, který jest v domě páně z Rozmberka v Starém městě, na Novoměstském rathouze, a mluvil vode mne, tu jest mi [mu] pan Jířík Vlk řekl: „Vymluvíš jemu tolikéž, jakos sobě vymluvil v Starém městě.“ A Bartoš mu odpověděl: „Co sem sobě vymluvil?“ „Tos sobě vymluvil, žes se z Starého města vyprodati musil.“

Jíra z Starého města Pražského u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, když Bartoš, který v domě Rozmberském bydlí, byl na rathouze Novoměstckém s Jírou tesařem a mluvil od téhož Jíry tesaře, tu jest mu Jířík Vlk, měšténín Novoměstcký, řekl: Vymluvíš Jírovi tesaři tolik, jakos sobě vymluvil, žes se musil z Starého města vyprodati.

Feria V. ante Philipi et Jacobi [29. dubna]. *Duchek z Nového města Pražského* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře v paměti, když Barthoš, kterýž bydlí v domu páně Rozmberského, vstúpil na rathouz Novoměstský s pacholkem, tu sú se potkli s Jířikem Vlkem, sousedem Novoměstským. I řekl Jířík Vlk Barthošovi: Vymluvíš

tomu pacholku, jakožs sobě vymluvil. A Barthoš řekl: Co sem vymluvil? A Jiřík pověděl: To, žeť sú se kázali vyprodati páni. A Barthoš pověděl: Buď vám to svědomo.

R. IV. I. O. 10. a.

2227.

Mezi Fabianem z Lithoměřic puovodem s jedné, a mezi Markétú Nadřencovou, měšťkú města Lithoměřic, a Elškú manželkou Matouška krajčího, pohnanými s strany druhé. — 1512, [25. dubna].

Martin Krajek z Lithoměřic u. p. n. k. s. t.: Co sem prve svědčil paní Markétě Nadřencové, že nevím nic jiného svědčiti Fabianovi. Co sem prve svědčil paní Nadřencové, to jest v pravdě tak; беру to na tu přísahu, kterou sem nyní učinil.

Jan Hloušek z Lithoměřic u. p. n. k. s. t.: Co sem prve svědčil paní Markéthě Nadřencové, že Fabianovi nic jiného nevím svědčiti. To беру na tu přísahu, kterou sem učinil nyní.

Lidmila, manželka Jana řezníka, podruhyň od paní Markéty Nadřencové [sv. p.].

Marta podruhyň od paní Markéty Nadřencové z Lithoměřic [sv. p.].

R. IV. I. O. 11. a.

2228.

Mezi Markétú Nadřencovou s jedné a Fabianem z Lithoměřic s strany druhé. — 1512, [25. dubna].

Martin Krajek; Jan Hloušek; Martha podruhyň z Lithoměřic; Lidmila řezníková Janova, podruhyň od Markéty Nadřencové z Lithoměřic [sv. p. jako při předcházejícím č. 2227].

R. IV. I. O. 12. a.

2229.

Mezi Stanislavem truhlářem z Vratislavě s jedné, a mezi Václavem Adamem z Drahonic s strany druhé. — 1512, 25. dubna.

MDXII^o, dominico die Marci evangeliste. *Linhart Šváb v Svínech obývající* u. p. n. k. s. t.: Jako hrabie, který jest u pana Adama Ploskovského, ležel v domě truhlářově na franskú nemoc, přišel pan Adam k němu. Potom viděl sem, že vedli Stanislava truhláře na řetěze před panem Adamem krvavého na tvrz Drahonice. Tu jest ho on pan Adam kázal vsaditi. Potom žena jeho Stanislavova přišla ke mně, abych ho vyručil. A já sem ku panu Adamovi šel sám třetí, prosil sem za něho. Ale on pan Adam nechtěl jest ho vydati na rukojmie žádné, leč by mu slíbil svou čest, víru, že jeho bude do smrti. A on musil mu slíbiti.

Andres, služebník páně Kavkuov, u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když sem byl u pana Adama Ploskovského na Drahonicích, viděl sem, že jest pan Adam šel do domu k truhláři Stanislavovi. A hrabie prve tam byl. A já šel sem za nimi.

Když sem tam přišel, truhlář seděl v světnici pod postelí, a hrabie stál před týmž truhlářem, maje meč v rukú. Tu jest on Adam lál truhlářovi, a poslal nahoru po sedláky, aby přišli s řetězem. A oni přišli, vuondali Stanislavovi truhláři řetěz na hrdlo a vedli do vězení na tvrz Drahonice pod most z rozkázanie páně Adamova. A já šel sem se panem Adamem za nimi. Přisahal se pan Adam, že jej dá stíti neb voběsiti. I seděl jest tam pod mostem tajden neb dvě neděli. Potom jeho služebník jménem Konšík pustil se k němu do vězení doluov. Toho já nevím, co jest s ním mluvil. A když zase vyšel od něho, tázal sem se ho: Co si u truhláře dělal? A on řekl: Nesmím pověděti. A já řku: Proč by nepověděl, však to žádná škoda není? A on řekl: Však jest tak; já tobě povím. Pán mi kázal, abych já se k němu pustil, abych s ním mluvil, že nechce ho jinak pustiti, než aby jemu slíbil čest a víru, člověčenství, že chce býti jeho dědičný a pod ním býti. A potom pustil ho z vězení v sobotu na noc; musil mu týž truhlář slíbiti čest a víru, člověčenství, a že chce jeho dědičný býti.

R. IV. l. O. 23. a.

2230.

Mezi Janem a Rytkěrem Kozelky vlastními a nedělnými bratřími z Hřivic s jedné, a mezi Mikulášem z Vřesovic a v Uohnici s strany druhé. — 1512, 25. dubna.

MDXII^o, dominico die Marci evangeliste. *Jan z Křemže* u. p. n. k. s. t.: Co sem prve svědčil, pravil sem pravdu, a jiného nic nevím svědčiti.

R. IV. l. O. 24. b. Srov. svědomí č. 2220.

2231.

Mezi Jirsú Václavem, Prasátkové zetěm, Janem Šoldíkovým synem a Pavlem Knotem s jedné, a mezi panem Zděnkem z Klinšteina a na Škvorci s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

Feria II. in crastino Marci. *Jakub z Brodu Českého* u. p. n. k. s. t.: Toho sem dobře svědom, když pan Zdeněk Škvořecký dobytek zajal pánóm Brodským, že najprv: přijel Jirsa u Límuze ku panu Škvořeckému i mluvil k němu tak: že sem poslán od pana purgmistra a ode pánuov, jestliže jest ten dobytek jakú škodu udělal jemu panu Škvořeckému, aby tu škodu obvedl, že mu chtí páni všecko napravit. A on nechtěl, než před se hnál dobytek. A Knot přimluvil se také k tomu, aby pan Zdeněk neráčil dobytka huáti, že mu páni Brodští všecky nahraditi chtí škody. I lál jest pan Škvořecký Knotovi a dával mu zrádce. A když se dohonil zase dobytka, předběh dobytek a vystřelil na nás z ručnice; i jeho služebníci z ručnic stříleli, vystřelvě přehli pryč. A oni Brodští po dobytek běželi a zajali jej zase.

Martin řezník z Brodu Českého u. p. n. k. s. t.: Trefil sem se k tomu, když pan Jirsa přijel ku panu Škvořeckému, když stádo zajímal jich Brodských.

Pověděl jest jemu: Pane Škvořecký, sem od pana purgmistra poslán, abyšte neráčili toho dobytka pryč hnáti, než abyšte ráčili tu škodu obvésti vedle řádu a země svolenie, že o tu škodu páni Brodští chtějí se s vámi umluvit. Přišel k tomu Knot jménem Pavel, mluvil také panu Škvořeckému: Milý pane, neračte toho dobytka hnáti; račte škodu obvésti vedle řádu a země svolenie. A on pan Škvořecký pověděl Knotovi tak: I ty Knote, zrádče, nevostupuj mne. Potom jest vodjel, i střílel na nás z ručnice i služebníci jeho. A vystřílejšve ujeli pryč. A vyšli jsme k dobytku a zajali sme jej.

Zigmund z Prahy u. p. n. k. s. t.: Co sem prve pravil, že nevím co jiného praviti, než co sem prve svědčil, že jest tak v pravdě.

Vaněk krajčí z Starého města Pražského u. p. n. k. s. t.: Byl sem v Brodě u Košťála. Přitrefil sem se k tomu mezi Knota a mezi Jirsu a mezi Šoldíkovíc Jana a mezi pana Škvořeckého, jakož sem prve o té příhodě svědčil, že sem pravdu pověděl, a jiného nevím co svědčiti.

R. IV. l. O. 25. a. Srov. svědomí č. 1889, 1890, 1898, 1941, 1942, 1969 a 1970 v AČ. XIII. na str. 479, 481, 491, 513, 514 a 528.

2232.

Mezi Vondřejem z Křekovic na Šebířově s jedné, a knězem Janem Koralem, kaplanem kostela svatého Michala v Starém městě Pražském, s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII^o, feria II. in crastino Marci. *Jan Šan z Tvoršovic, člověk páně Chobotského*, u. p. n. k. s. t.: Byl sem z rozkázání páně Vondřejova v Tvoršovicích ve dvoře panském po smrti nebožtíka pana Sazemy. To jest mi v paměti, že jest kněz Jan Koral po témž panu Sazemovi tu ve dvoře všecko pobral, klenoty i jiné všecko.

R. IV. l. O. 26. b.

2233.

Mezi Jiříkem z Údrče s jedné, a Jakubem z Vřesovic na Valči s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII^o, feria II. in crastino Marci evangeliste. *Havel zedník ze Vroutku* u. p. n. k. s. t.: Když sem byl sám třetí poslán ku panu Jakubovi Valeckému vo toho formana, který panu Oudrckému clo projel, k tomu se jest pan Jakub přiznal, že z rozkázání jeho toho formana jsú odjali.

Jan Zajíc ze Vroutku, páně Oudrckého člověk, u. p. n. k. s. t.: Když sme byli posláni od úředníkův páně Oudrckého ku panu Jakubovi na Valeč vo toho formana, který jest pánu našemu clo projel, pověděl tak pan Jakub: že mým rozkázáním toho formana jsú vodjali.

Jakub ze Vroutku, člověk páně Oudrckého, u. p. n. k. s. t.: Když sme byli posláni ku panu Jakubovi na Valeč vo toho formana tři, kterýž jest clo projel pánu

Jmí, k tomu se jest pan Jakub seznal, že z jeho rozkázání jsú nám toho formana odjali lidé jeho.

R. IV. l. O. 27. b.

2234.

Mezi panem Jindřichem jinak panem Albrechtem z Kolovrat a na Krakovci s jedné, a mezi Jiříkem Sklenářem z Rakovníka s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII^o, feria II. in crastino Marci. *Matouš z Tajnce a v Slabcích* svědčil takto: Žádá na mně pan Krakovský, abych mu seznal, že by mi dán byl statek nebožtíka rychtáře z Slabec i peníze hotové: že já vo tom nic nevím, by Sklenář z Rakovníka co ode mne bral. A toho také na mne žádá, abych mu osoby menoval, kto sú při kšaftu byli toho nebožtíka rychtáře. I byl jest při témž kšaftu pan Petr Kokořovec, Jiřík Sklenář, kněz Šimon a já i muoj syn. Také na mně žádá, abych mu seznal, kto jest ten kšaft psal. I psal jest jej pan Petr Kokořovec. Také mi to jest svědomo, že jest ten rychtář nebožtík dal k věrné ruce schovati Jiříkovi Sklenáři za živnosti své sirotčích peněz bez puol třetí kopy sedmdesát kop, tak mi se zdá, aby to sirotkóm dal, sestrám jeho rychtářovým, Kačce a Barboře. A to беру k své víře a k své duši, že tak jest a ne jinak.

Matouš mladý z Tajnce svědčil takto: Žádal jest na mně pan Krakovský, abych mu seznal, dal-li jest mi schovati peníze hotové a jiný statek Jiřík Sklenář z Rakovníka: že já vo tom nic nevím. Než při kšaftu nebožtíka rychtáře Slabeckého sem byl. Při tom byl votec muoj, Petr Kokořovský, Jiřík Sklenář, kněz Šimon, který byl farářem v Slabcích. A vodneseno ode mne také nic není. Než jest jemu Sklenáři dáno od téhož nebožtíka rychtáře za zdravého života bez puol třetí sedmdesáte kop, tak se pamatuji, k věrné ruce schovati, sirotčích peněz. Jedné sestře má dáti XXX^{ti} kop bez něčeho, a druhé štyrydceti bez něčeho. A to беру k své víře a k své duši, že tak v pravdě jest.

Matěj z Slabec u. p. n. k. s. t.: Byl sem zavolán k nebožtíku rychtáři Slabeckému jménem Janovi, když ležel on rychtář v nemoci. Tu jest pan Kokořovec pověděl, že se nehodí před námi toho kšaftu činiti. A on nebožtík rychtář řekl: Proč? A já jich proto zavolal pro lepší paměť. Potom pan Kokořovec kázal nám pryč jíti. Potom čteny byly peníze. Všech peněz bylo sedmdesát kop míšenských bez puol třetí kopy. Dány jsú Sklenáři Jiříkovi z Rakovníka k věrné ruce. A prosil ten nebožtík rychtář, aby sestrám jeho Barboře třidceti kop míšenských dáno bylo bez puol druhé kopy, a druhé Kateřině štyrydceti kop bez jedné, vše na míšensko. A když sme my vodešli, tu sou oni kšaftovali a psali. Toho my nevíme, kterak.

Havel z Slabec krčmář, člověk páně Krakovského, u. p. n. k. s. t.: Nebožtík rychtář Jan Slabecký žádal nás ku potřebě své, abychme při kšaftu byli pro lepší

pamět. Pak Kokořovec s Jiříkem Sklenářem když sme se pospolku sešli, pověděl Kokořovec k nebožtíku rychtáři: Před námi-li přede všemi chceš ten kšaft činiti? I pošebtavše sobě, pověděl jest Kokořovec s Sklenářem: že se nám nehodí toho kšaftu přede všemi činiti. I kázali nám pryč, a my sme šli pryč. Potom když po kšaftu bylo, zavolali mě tam. I dal jest on nebožtík Jan k věrné ruce schovati Jiříkovi Sklenáři bez puol třetí kopy sedmdesát kop míšenských, a Sklenář má dáti sestrám jeho nebožtíka Jana rychtáře Kačce a Barboře bez puol druhé kopy XXX^u kop míšenských, a Matějovi sirotku bez jedné štyrydceti kop míšenských.

Bártha Nosek z Svinařova, Hankuv pacholek, u. p. n. k. s. t.: Zuostal mi povinovat nebožtík pan rychtář Slabecký puol druhé kopy za mou věrnou službu, co sem u něho byl. I poručeno jest bylo Jiříkovi Sklenáři z Rakovníka, aby on mi zaplatil. A já žaloval sem naň rychtáři Rakovnickému. Tehdy on Sklenář před tím rychtářem pověděl tak: Až mi dá Hanek a Dobeš. A rychtář mu pověděl: Pročez by mu nedal z těch, jakos vzal, dvě stě kop grošuv?

Martin rychtář z Modřovic, páně Krakovského člověk, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, když sem stál před rychtářem v Rakovnici s Bártou Noskem; i žalovali sme na Jiříka Sklenáře, že témuž Noskovi nechtěl zaplatiti za nebožtíka rychtáře Jana z Slabec, kdež mu týž nebožtík rychtář za službu byl dlužen. Odpověděl k tomu Sklenář tak, že mu nemá co dáti; když mu páně lidé Dobeš a Hanek dadí, že mu rád chce dáti. Proti tomu rychtář řekl tak: Pane Jiříku, proč by mu nedal z těch peněz, kterýmís se pochloubal, žes vzal po nebožtíku Janovi rychtáři dvě stě kop grošuv? Ale Sklenář jest proti tomu nic nevodpověděl.

Feria II. profesto Margarethe (12. července) anno ut supra XII°. *Martin holynář z města Rakovníka, usedlý soused*, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo: Seděl sem někderého času u nás v Rakovnici na pivě s Jiříkem Sklenářem, naším sousedem. Tu mi jest týž Jiřík pravil, že jest naň přišlo půl druhého sta kop hotových po rychtáři Slabeckém. A já sem pověděl: Kterak? Však jest nebyl žádný tvuoj přirozený přítel. A on pověděl: Proto mi vodkázal, abych z toho všecky jeho dluhy zaplatil.

Jakub Bečvář rychtář, měštník města Rakovníka, u. p. n. k. s. t.: Sem toho svědom, že jest někderú chvíli okolo vánoc minulých obeslal před mě Jiříka Sklenáře, našeho souseda, nějaký pacholík, kterýž byl u nebožtíka rychtáře Slabeckého, a vinil téhož Sklenáře z dluhu, kterýž mu byl povinovat týž rychtář Slabecký. Tu se jest tomu dluhu Sklenář zbraňoval, a já mu řekl: Proč se zbraňuješ? A ty vzal po něm po týmž rychtáři sto kop nebo dvě. A on pověděl: A ty jich neviděl. Ale to sem k Sklenáři o těch penězích mluvil kunštem; neb já svědom nejsem, vzal-li je on jaké peníze po tom rychtáři čili nevzal, málo neb mnoho, toho já nevím.

2235.

Mezi Jindřichem z Hodějova s jedné, a mezi Burianem a Janem z Votic s strany druhé.

1512, 26. dubna.

MDXII^o feria II. in crastino Marci. *Martin Kostěný z Votic* u. p. n. k. s. t.: Co se dotýče toho Vaňka Bohuškovy, člověka páně Jindřichova Křešického, tak jest, že jest pomáhal sena sušiti a voziti našim pánům z Trávníka pod městečkem.

Bartoš z Votic u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že Vaněk Bohuškuov, člověk páně Jindřichuov, pomáhal sena zvihati s vozem panským pánuov našich, když převrátili.

R. IV. I. P. 5. a. Srov. svědomí č. 2186 str. 94.

2236.

Mezi Benešem starším z Sendražic s jedné, a Janem z Koloděj na Skaličce s strany druhé.

1512, 26. dubna.

MDXII^o feria II. in crastino Marci evangeliste. *Václav rychtář z Jesenice* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest pan Jan z Koloděj se panem Benešem mluvil, aby mu prodlení učinil vo ty slady do Hromnic, že já chci se k tomu mieti, že tobě zapláceno tvé má býti. A bylo těch sladuov jedenácte.

R. IV. I. P. 5. b.

2237.

Mezi Natanaelem Černínem z Černína s jedné, a Bohunkem Černínem z Černína, hajtmanem a purkrabí kraje Hradeckého, s strany druhé o meč. — 1512, 26. dubna.

MDXII^o feria II. in crastino Marci evangeliste. *Jan Hnízdo z Lomnice* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když sem sloužil u pana Věňka Černína, že sem nosil ten meč, o kterýž se oni pohánějí, za panem Věnkem. A pan Věnek pravil, že jest to meč byl otce mého, a cožkoli mám, že jest toho všeho muoj otec dobyl tiem mečem.

Duchek z Lomnice u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře v paměti, když sem byl u pana Věňka Černína, že pravíval pan Věnek, že jest to meč byl otce mého, a tiem mečem že jest toho všeho dobyl, což já koli mám.

R. IV. I. P. 5. b.

2238.

Mezi Natanaelem Černínem z Černína s jedné, a Bohunkem Černínem z Černína, hajtmanem a purkrabí kraje Hradeckého, s strany druhé o bibli. — 1512, 26. dubna.

MDXII^o feria II. in crastino Marci evangeliste. *Duchek z Lomnice* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, když sem byl u pana Věňka Černína, že jest týž pan Věnek pravíval, že jest ta bibli byla otce mého.

Jan Hnízdo z Lomnice [sv. p.].

R. IV. I. P. 5. b.

2239.

Mezi Jindřichem z Hodějova s jedné, a Burianem a Janem, vlastními a nedielnými bratřími z Votic, s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII^o feria II. post Marci evangeliste. *Thuoma z Semtína* u. p. n. k. s. t.: že mi jest to dobře vědomo, že jest Vaněk z Křešic, člověk páně Jindřichuov, nehrozil panu Burianovi ani panu Janovi žádným ohněm tu před námi.

Jan Čech z Semtínka u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že je Vaněk z Křešic, člověk páně Hodějovského, nemluvil nic takového proti panu Burianovi a Janovi tu před námi, ani jim vohněm hrozil.

R. IV. I. P. 17. a. Srov. svědomí č. 2235

2240.

Mezi panem Jindřichem Kornauzským z Kolovrat s jedné, a mezi panem Jiříkem z Kolovrat na Buštěhradě, nejvyšším sudím království Českého, s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII^o feria II. in crastino Marci evangeliste. *Vaněk z Kvíce Velikého* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest dal hájek pan Mikeš nebožtík Žehrovský pánu mému, panu Jindřichovi Kornauzskému, na smejcenie. I maytili jej již teď na čtyři létha bez překážky. I dal mi ho muoj pán šest vozuov nabrati, abych sobě ploty dělal. A když sem chtěl bráti, vzal mě pan Jiřík hajtman na Kornauz s koňmi i s vozem. Tehdy sem já žádal, aby mě propustil. A on toho učiniti nechtěl, až sem se musil vyručiti. I sem na rukojmíech i podnes.

Václav Šerý z Hrliva u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, když jest jel Vaněk, člověk páně Jindřichu Kornauzského, do háje po dříví, tu jest vzat od pana Jiříka hajtmána na Kornauz s vozem i s koňmi, a odtud sme jej musili vyručiti s Maršem od pana hajtmána na postavenie pod L kopami míšenskými.

Mareš z Velikého Kvíce u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, že jest panu Jindřichovi hájek dán od pana Mikše z Žehrovic na smeycenie. A držel jej na čtyři létha bez překážky. Potom dal člověku svému, aby sobě nabral šest vozův dříví. I tu ho člověka jeho pan Jiřík jal na Kornauz s vozem i s koňmi, a já sem ho vyručil sám druhý na postavení.

MDXII^o feria II. in crastino Marci evangeliste. *Klíma šafář z Kornauz* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když sem byl šafářem u pana Mikše Žehrovského na Kornauze, že sem slyšel od pana Žehrovského, že jest dal ten hájek panu Jindřichovi Kornauzskému na smýcenie.

R. IV. I. P. 17. a. a 18. b.

2241.

Mezi panem Jindřichem Kornauzským z Kolovrath s jedné, a panem Jiřkem z Kolovrath na Buštěhradě, nejvyšším sudím království Českého, s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII^o feria II. in crastino Marci evangeliste. *Klíma, šafář z Kornauz*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, když sem byl šafářem u pana Mikuláše Žehrovského nebožtíka, že jest zuostalo na Kornauze třináctce tenat zaječích páně Jindřichových Kornauzského, a chmele že jest zuostalo, tak lidé pravie, na puol druhého sta strychuov. Ale já sem toho svědom, že ho jest mnoho bylo.

Vaněk z Velikého Kvíce u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že pan Jindřich Kornauzský posílal po třináctce tenat zaječích a po chmel na Kornauz, kteréhož chmele, tak pravie lidé, bylo na puol druhého sta strychuov. A posílal se dvěma vozy, a tu mu nenie nic dáno.

Václav z Hrliva u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že pan Jindřich Kornauzský posílal se dvěma vozy na Kornauz po chmel a po třináctce tenat zaječích. A tu mu nenie nic dáno.

Mareš z Velikého Kvíce u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když pan Jindřich nás posílal na Kornauz po chmel a po třináctce tenat se dvěma vozy po dvakrát, tu nám nenie nic dáno.

R. IV. I. P. 17. b.

2242.

Mezi panem Jindřichem Kornauzským z Kolovrath s jedné, a panem Jiřkem z Kolovrath na Buštěhradě, nejvyšším sudím království Českého, s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII^o, feria II. in crastino Marci evangeliste. *Vaněk z Kvíce Velikého* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, když sem byl vzat s koňmi i s vozem na Kornauz, i vyručil sem se na postavení zase do čtyř neděl: tu sem já se ve čtyřech nedělech zase stavěl s koňmi i s vozem i s rukojmiemi těmi, kteříž mě vyručili. I chtěli mě zase vyručiti, a hajthman mě na rukojmie nechtěl dáti, než kázal mě vsaditi v takovou ukrutnou hrubou zimu. Seděl sem pět dní. Tu sem se musil zase vyručiti pode sto kopami míšenskými. A koni tam také byli i s vozem, dokud sem já seděl.

Václav z Hrliva u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když sme stavěli Vaňka páně Kornauzského s vozem, s koňmi, i nechtěl nám ho zase pan hajthman na rukojmie dáti, a vsadil jej v tak velikou zimu a držal jej tam i s koňmi i s vozem pět dní. Potom sme jej vyručili, a dal nám jej na rukojmie pod L kopami grošuov českých. A ještě stojíme za něho v rukojemství do svatého Ducha na postavení.

Mareš z Kvíce u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že sme páně Jindřichova člověka stavěli ve čtyřech nedělech. Tu nám ho pan hajthman nechtěl zase na rukojmie

dáti. Dal jej do vazby, a bylo v zimní čas. Tu jest seděl pět dní a měl tam vuoz i koně. A když sme po druhé přišli, tehdy smy jej vyručili pod L kopami grošuv českých na postavenie až do Svatodušských svátkuov.

R. IV. I. P. 18. a. Srov. předcházející svědomí č. 2240.

2243.

Mezi panem Jiřkem Samuelem z Hrádku, Janem z Křivé Vsi, Janem Duhelem z Pustovět, Zigmundem z Baště s jedné, a Dorothú z Blahotic s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII^o, feria II. in crastino Marci evangeliste. *Martin Nosataj, Nového města Pražského měštěnin*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo: Byl sem v Čachovicích při postupování dvoru, když postupoval pan Petr s rukojmiemi paní Dorotě Míkovské, i tu sú jí ukazovali koně i krávy i svině, a pověděli tak, že což kolivěk jest nádobie, svrchků, že toho postupují. A pověděli tak rukojmie, čehož by se koli nedostalo, že chcme všecko napravití penězi. A ona při tom jela pryč a nepřijala nic toho svrchku.

Martin Šindelář z Čachovic u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře v paměti, když sem byl při postupování dvoru v Čachovicích, Petr z Křivé Vsi s rukojmiemi postupovali téhož dvoru paní Dorothě Míkovské, koní, krav, sviní i všech svrchkuov, a jestliže by čeho nebylo, pověděli, že chtějí zaplatiti a všemu dosti činiti. A ona jest přijeti nechtěla a jela pryč.

R. IV. I. P. 18. b.

2244.

Mezi Václavem Donátem Přímským a Donátem mladším, vlastními a nedílnými bratřími z Těchlevic, s jedné, a Jindřichem starším Donátem z Těchlevic s strany druhé. — 1512, 26. dubna.

Feria II. in crastino Marci evangeliste. Já *Voldřich Nechanský z Rychmberka* svědčím takto: Co mi jest dal vypsaneho Václav Donáth na ceduli, žádaje mne, abych mu seznal podle práva: toho já nic svědom nejsem, čehož na mne žádá; než toho sem svědom, že jest jich bratr nebožtík Jindřich bral peníze od pana Diviše Boharynského i od pana Beneše Vranovského. A tu jest on Jindřich o ně hrával a utrácel. I já sem s ním o ně hrával. A dieval, kam se jemu zdálo. To беру k své duši, k své víře, že jest to v pravdě tak, což sem tuto svědčil.

R. IV. I. P. 19. a.

2245.

Mezi panem Krystofem z Gutšteina s jedné, a Abrahamem z Strojetic z strany druhé. 1512, 26. dubna.

MDXII^o, feria II. in crastino Marci. *Michal ze Všerub písař* u. p. n. k. s. t.:

Toho sem svědom, že sme s Jiříkem ouředníkem s nebožtíkem přijímali ourok ze vsi z Mradic panu Jindřichovi z Gutšteina nebožtíkovi. A já sem příjmy a vydání psal. A ten ourok vydali sme na páně Jiříkovy nebožtíka potřeby. A z toho sme počet učinili i z jiných peněz ouročních panu Krystofovi. A pan Krystof po počtu zuostal [dlužen] Jiříkovi nebožtíkovi XXXV kop míšenských.

R. IV. l. P. 19. b.

2246.

Mezi Janem Žákovým synem z Koliměřic s jedné, a Janem a Vondřejem bratřimi ze Rzavého s strany druhé, o herku. — 1512. 26. dubna.

Feria II. in crastino Marci evangeliste. *Petr Nemastiluo syn z Rathaj* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že jest Svatoň, páně Víthuo člověk, dal herku zeti svému, páně Taynského člověku, Žákovu synu Janovi v Koliměřicích, a tu jest mu kázal pojeti ještě před kšaftem, kterúz jest pojal před kšaftem; a potom při kšaftu ještě tu herku připomenul, že mu ji odkazuje i s hřebětem i s zahradú za práci za tu, co jest tu u něho dělal. A pověděl, aby ta herka vdy při něm zuostala za práci jeho a zahrada, nemoh-li by statku obdržeti.

Thuoma z Rathaj u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že Svatoň dal herku zeti svému Janovi, Žákovu synu, páně Taynského člověku v Koliměřicích. A pojal ji Jan před kšaftem. A když potom Svatoň kšaft dělal, připomenul tu herku a pověděl tak: Jene, odkazujit všecko své hospodářství, jestliže tu při něm zuostati budeš moci, a páni tě vyjednají. Pakli by tě páni nemohli vyjednati, ale ta herka s hřebětem a s zahradú aby od tebe nikoli nebyla odtržena. To já tobě mocně odkazuji za práci, kterúzs u mne činil.

Prokop Prošek z Rathaj u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře v paměti, že je Svatoň dal Janovi zeti svému, Žákovu synu z Koliměřic, herku. A potom když se roznemohl, na smrtelné posteli leže, přivolal nás k [k]šaftu a ukazoval zeti svému Janovi všecko hospodářství své a pověděl: Jene, všecko hospodářství své tobě odkazuji, jestliže budeš moci při něm zuostati, a páni tě budou moci od pana Taynského vyjednati. Pakli by při tom hospodářství nemohl zuostati, ale ta herka s hřebětem a s zahradú aby od tebe odtržena nebyla, nebť to odkazuji mocně za tu práci, kterúzs u mne vedl.

Feria V. die Simonis et Jude [28. října]. *Matúš Beneš z Koliměřic* u. p. n. k. s. t.: že mi jest to svědomo, že jest ta herka byla přivedena před svatým Bartholomějem do Koliměřic. A on Svatoň nebožtík z Rataje ještě živ byl.

Petr švec z Koliměřic u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo jest, že ta klisna byla přivedena do Koliměřic, a on Svatoň ještě živ byl.

Vaněk z Koliměřic [sv. p.]. *Martin Vansar z Koliměřic* [sv. p.].

Petr z Koliměřic u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo jest, že ta klisna byla přivedena do Koliměřic k Bártovi rychtáři před svatým Bartholomějem, a on Svatoň ještě živ byl.

Jakub šafář nebo krčmář z Rataje u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že Svatoň jest dal jemu Janovi Žákovému synu [h]řibě, aby sobě choval. A když jest tu hřibě Jan choval, přišlo jest na Svatoňa taková potřeba, že mu jest je Jan zasé dal. A on Svatoň to hřibě prodal ku potřebě své. Za to hřibě on Svatoň jest mu Janovi herku dal. I pak tu herku on Jan jest je tu choval a jí tu dělal. A když pak on Svatoň se roznemohl, i odvedl tu herku pryč od něho Jan před svatým Bartholomějem. A potom on Svatoň brzo umřel jest.

Petr z Rataje aneb rychtář u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědomo, že já o tom nevím, by mu on Svatoň tu herku odkázal. Než kdy jest Svatoň umřel, potom jsem já ten statek opatřil. A ta herka tu nebyla. I nevím, když jest on Jan je vzal bez vuole mé.

R. IV. 1. P. 20. a a Q. 1. a.

2247.

Mezi Janem Žákovým synem z Koliměřic s jedné, a Janem a Vondřejem bratřimi ze Rzávého z strany druhé, vo les. — 1512, 26. dubna.

MDXII^o, feria II. in crastino Marci evangeliste. *Petr Nemastiluo syn z Rathaj* u. p. n. k. s. t.: Co se toho lesu dotýče, že sú jej spolu roubali s pařezů Svatoň s Janem zetěm svým, s Žákovým synem, až Svatoň umřel. A poroubavše s pařezů, viec sú na něm nedělali spolu, což Jan sám dělal až do vostatku.

Thuoma rychtář z Rataj u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že jest Jan Žákuov syn koupil les u Brauma v Podboří. I sroubal jej s pařezů spolu s Svatoněm. A v tom Svatoň umřel, a Jan potom sám dělal na tom až do vostatku.

Prokop Prošek z Rathaj u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že jest Jan Žákuov syn z Koliměřic koupil les, a ten spolu roubali s Svatoněm, s zetěm svým, s pařezů. A v tom Svatoň umřel, a viec sú spolu neroubali, než Jan Žákuov syn sám ten les roubal a nakládal i odsmajčil všecken i splavil až do konce.

Feria VI. in crastino Simonis et Jude [29. října]. *Mikuláš Braum z Podboří* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že on Jan, Žákuov syn z Koliměřic, koupil ode mne les i zaplatil mi.

Václav z Rataje u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že Jan Žákuov syn koupil od Mikuláše Brauma z Podboří les, to jest jemu Braumovi zaplatil. Sekali s pařezů spolu s otcem Svatoněm nebožtíkem. V tom umřel Svatoň, a ten les Jan Žákuov syn sám potom sdělal a vozil. V tom času se k tomu lesu žádný neohlásil; teprv když je prodal Jan, tehdy pan Vondřej Vítha se k tomu teprv ohlásil.

Petr z Rataje u. p. n. k. s. t.: To pomním, že poslal jest test jeho Svatoň z Rataje Jana Žákova syna k Braumovi do Podboří, aby les koupil a spolu aby je dělali. Když jsú pak ten les spolu zsekali z pařezů, tehdy Svatoň v tom umřel. Potom pak sám Jan Žákuov syn zdělal je v lese i vyvláčil k vodě. V tom je páni Víthové nemohli jsou vyjednati od pana Tejnského. Tehdy mu kázali z grunthu jich pryč, aby se opatřil, jakž můž. Potom jest mne prosil, abych mu je trhal na voriny. Za to mi dal LXXX^{to} grošuov. Potom pak ten les prodal bez tří po LXX^{te} groších, těch XXIV^a voruov.

Jakub šafář z Rataje nebo krčmář u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest ten les koupil Jan Žákuov syn sám, a z pařezů sou s Svatoněm spolu sekali. A potom když jest Svatoň umřel, dělal a vláčil sám Jan Žákuov syn. Když sou mu pak páni Víthovi kázali z grunthu pryč, pak jest u mne trávil a dělníci jeho též [v] Janovech. Když ten les dovláčili, i neohlásil se k tomu lesu žádný, až je prodal, teprv jsou páni Víthové se k tomu ohlásili. Chtějí v tom lesu polovice mieti.

R. IV. l. P. 20. b.

2248.

Mezi Alenú z Radonic s jedné, a Janem Maštálkovým synem, člověkem pánuov Karlíkuov z Drachkova, z strany druhé. — 1512, 26. dubna.

MDXII^o feria II. in crastino Marci evangeliste. *Václav z Rudoltic, páně Barchancuov člověk*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest zajal krávy Jan, páně Karlíkuo člověk, Maštálkovu synu na Huorce s páně Barchancových gruntuo, když sme byli na diele páně Barchancově.

Jan z Rudoltic u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest zajal Jan, páně Karlíkuo člověk, krávy dvě s teletem Maštálkovu synu s Huorky na grunthu páně Barchancově, když sme my byli na diele páně Barchancově.

R. IV. l. P. 21. a.

2249.

Mezi Alenú z Radonic s jedné, a Katherínú z Koutuov s strany druhé. — 1512, 27. dubna.

MDXII^o feria III. post Marci evangeliste. *Beneš z Vrchotic* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jsú rukojmie paní Aleny prosili, aby za paní Katherínu z Kouthuov, dceru svú, za věno slíbila; a ona jest slíbíti paní Alena nechtěla, než pověděla paní Alena: Má paní Katherína strajce pány Koutské; nechť za ni slíbí. A páni Koutští za ni za paní Katherínu slíbili, a prosili páni Koutští paní Aleny, aby paní Alena paní Katheríně sto kop puojčila nebo dala. A paní Alena dáti nechtěla a pověděla, že mám s sebú sama dosti činiti; nemohu puojčiti ani dáti.

R. IV. l. O. 13. a.

2250.

Mezi Janem z Lužné s jedné, a Burianem Chodaurem s strany druhé. — 1512, [27. dubna].

Jan z Loun u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že Jan Luženský žádal jest Buriana Chodaura, strýce svého, za váček. A on jest Chodaur řekl témuž Janovi jej dáti; a nedal jest, dal jej jinému.

R. IV. 1. O. 14. a.

2251.

Mezi Hynkem Baderským z Újezda puovodem s jedné, a Mikulášem Trčkou z Lípy pohnaným s strany druhé. — 1512, 28. dubna.

MDXII^o feria IV. ante Filipi et Jacobi. *Kuba rychtář z Církvice, člověk pana Diviše Žeusičského*, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že nebožtík kněz Nikodem prodal u Církvice zadní dvuor Martinovi Vituoskovi za pět set a za pět kop grošuov. A měl týž Martin zavdati štyrydceti kop grošuov a potom po deseti kopách groších za dvě léte platiti, potom po dvou letech po vosmi kopách groších každý rok až do zaplacenie. Vzal na to pan Mikuláš Trčka bez poloukopie dvadceť kop grošuov. A na to sme litkup pili.

Jiřík z Církvice, člověk páně Žeusičského páně Divišuov, u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že nebožtík kněz Nikodem prodal zadní dvuor u Cierkvice mezi Čáslaví a Horú Martinovi Vituoškovi za pět seth a za pět kop grošuov. A měl týž Martin zavdati štyrydceti kop grošuov a za dvě léte po X^{ti} kopách grošuov platiti, po těch dvou léthech potom po osmi kopách groších každý rok až do vyplnění té summy. A po smrti kněze Nikodemově vyzdvihl puol dvatečty kopy grošuov pán jeho Martinuo, pan Mikuláš Trčka.

R. IV. 1. P. 2. a.

2252.

Mezi Martinem z Voráčova člověkem páně Wolfovým z Guthšteina s jedné, a Václavem z Polák s strany druhé. — 1512, 28. dubna.

MDXII^o feria IV. ante Philipi et Jacobi. *Matěj z Voráčova* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře v paměti, když sme jeli s Martinem sousedem z Rakovníka skrze Pšovky a já seděl na voze, koval pacholek Poláckého kuon u kováře. A když se ten kuon utrhl, pacholek mu nedal z vrath, a on přeskočil přes zídku i vrazil nám se mezi klichny. A my ho vodehnali. A on opět se zase vrátil a zporázel nám přednie klichny, až cuchtu zlámaly, že sobě div noh nevy lámaly. A tak vždy ten kuon vskakoal až do čtyrykrát, a po čtvrté Martin hodil naň a vyrazil tomu koni voko dřevem.

R. IV. 1. P. 2. b. Srov. svědomí č. 1910 v AČ. XIII. str. 497.

2253.

Mezi Janem Vajhákem z Koutuov s strany jedné, a Ctiborem Martinickým z Chřenovic s strany druhé. — 1512, 28. dubna.

Feria IV. ante Philipi et Jacobi. *Jan Řídlo z Mokřan* svědčil takto: To jest mi v paměti, že při svatém Václavě nyní minulém byl sem při tom v soudné světnici, když jest mluvil pan Jan Koutský k panu Ctiborovi vo nějaký dluh o dvě kopě grošův a o deset grošův českých, napomínaje pana Ctibora, aby mu je dal. A pan Ctibor se k tomu dluhu znal a také jest ku panu Janovi mluvil, že jest mu nějaké zbroje půjčil, a když mu on tu zbroj vrátí, že mu chce také peníze dáti. A pan Jan řekl, že mi jest ta zbroj shorela a že mu chce dáti jinú aneb mu ji zaplatiti. A pan Ctibor řekl, že mu také chce peníze dáti v týmdni anebo ve dvou nedělích. A to беру k své víře, k své duši, že jest to v pravdě tak, což tuto svědčím.

Feria V. ante Filipi et Jacobi [29. dubna]. *Václav z Olbramovic* svědčil takto: Některý čas byl sem na hradě Pražském se panem Ctiborem Martinickým, i učinil k němu řeč pan Jan Koucký: Kéž mi vrátíš ty peníze, kteréžť sem dal, aby brnie vyplatil. Odpověděl pan Ctibor: Dámť je, což budu moci najspíš. Toho nepomním, jaká jest summa. Také pan Ctibor řekl mu: Vrať mi zase mou zbroj, kterouť sem půjčil. A pan Jan Koucký řekl: Jáť ji rád vrátím, ale jesti vyhořálá; pošli po ni, kdy chceš; pakli ji nechceš přijíti, chciť ji zaplatiti. A to беру k své víře a k své duši, že tak jest.

R. IV. l. P. 2. b. a 6. b.

2254.

Mezi Janem a Vondřejem bratřimi ze Rzávého s jedné, a Janem Žákovým synem z Koliměřic, člověkem Jana Čabelického, s strany druhé. — 1512, 28. dubna.

Feria IV. ante Philipi et Jacobi. *Petr Biček z Rathaj* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest Jan Žákuov syn koupil les od pánuov Bechyňských na jich gruntích s Svathoněm z Rathaj, člověkem páně Vítovým, a spolu jej s tím Svathoněm rúbali s pařezů. A v tom Svathoněm umřel, a Jan potom sám dodělal, a svezl a prodal lidem páně Bechyňkovým z Štermberka XXIV voruov po LXX groších bez tří.

Mikuláš z Rathaj [sv. p.].

Dušek z Rataj u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest měl Jan Žákuov syn les s sousedem naším Svatoněm, a rúbali jej spolu z pařezů. A v tom Svatoněm umřel, a Jan jej ten les sám dodělával a před se odvezl na břeh. A potom jej prodal lidem pana Bechyňského bez tří po LXXti groších XXIV voruov.

R. IV. l. P. 3. a. Srov. svědomí č. 2247.

2255.

Mezi Chvalem z Leskovce a v Kamenici s jedné, a Alžbětú ze Strpí z strany druhé.
1512, 28. dubna.

MDXII^o, feria IV. ante Philipi et Jacobi. *Jan z Cerkvice* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když jsú se páni Leskovcové dělili o svrchky, že jest tu paní byla na Cerkvici od svatého Ducha, až sem já ji odvezl na Dohalice ten týden před svatým Martinem; neb sem byl tu chvíli u panie vozkou.

Jan Postřihač z Cerkvice u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když se páni Leskovcové dělili o svrcek na Cerkvici při Božím vstoupení, a paní Alžběta byla při tom, a trvala tam na Cerkvici paní od toho času, až odjela při svatém Martině na týden na Dohalice.

R. IV. I. P. 4. a.

2256.

Mezi panem Zděnkem z Klinšteina s jedné, a Jirsú, Janem Prasátkovým zetěm, Janem Šoldíkovým synem, a Kuotou z strany druhé. — 1512, 28. dubna.

MDXII^o, feria IV. ante Philipi et Jacobi. *Matěj z Chroustoklat od kněze Martina* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že na Tismických polích zajal dobytek pan Škvořecký Brodským.

R. IV. I. P. 4. b. Srov. svědomí č. 2231.

2257.

Mezi panem Zdeňkem z Klinšteina s jedné, a purgmistrem a radú i vší obcí města Českého Brodu s strany druhé. — 1512, 29. dubna.

MDXII^o, feria V. ante Philipi et Jacobi. *Matěj z Chroustoklat od kněze Martina* u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře v paměti, že jest pan Zdeněk Škvořecký zajal dobytek na Tismických polích Brodským. A to léto sem já byl u pana Viléma na Tismicích.

R. IV. I. P. 4. b. Srov. svědomí č. 2231 a 2256.

2258.

Mezi Jiřkem Zelníkem, v Praze obývajícím, s jedné, a mezi páně Firšicovými lidmi, Jindřichem, kterýž v Roudnici v vazbě seděl, Prokopem Hřebíčkovým bratrem z Veltrus, a Matějem přívozníkem z Miřivíček, s strany druhé. — 1512, 30. dubna.

MDXII^o, feria VI. ante Filipi et Jacobi. *Jan Bradáč z Malé Strany* u. p. n. k. s. t.: Když mne žádal Jiřík Zelník, abych šel ku panu Byšickému do domu jeho s listem puohonným, i našel sem jej tu v domě a dal sem mu ten list. Tu jest on strhal ten list, a dával mi zrádce a z kurvy syny. A v tom naláv se i běžel k stolu, a já šel pryč z domu.

Mikuláš dráb z Starého města Pražského u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, když sem šel k žádosti Jiříka Zelníka do Roudnice s listem i když sem přišel před hrad, jakýs mladaj pacholek kadeřavaj pohleděv na nápis i řekl, že ho žádný nepřijme, když hejtmana nenie, a žádný ho odvierati nebude. I ukázal mi ten pacholek kadeřavý, kudy mám jíti, a já šel sem. I když sem šel zase, potkal sem tři pacholky. I když mě minuli, navrátil se na mne jeden, udeřil na mne sekerkú, a já zamítal sem se sudlicí; a on udeřil na mne voštípem, uhodil mě v hlavu, až sem se zvrhl. I vzal mi tobolku a vodtrhl se vším vod pasu, i ten list mi vzal, a ještě mě za nádry voběma rukami vohledával, mám-li co víc.

Feria VI. post Simonis et Jude [29. října]. *Mikuláš holomek z hradu Pražského* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že dal mi jest Jiřík Zelnář puohon, abych jej dal panu Janovi Biešickému. I nebyl[o] jeho doma, nežli sama paní. I tázal sem se paní: Kdež jest pán váš? I řekla, že jeho doma není. Milá paní, teď sem poslán od úřadu; prosím vás, dajtež ten list pánu vašemu. Milý pane, já ho vziati nesmím. I řekl sem paní jeho: Milá paní, já učiniti musím; neb sem s ním poslán. A nechal sem ho na stole před ní. Počela se na mne hněvati: Kdyby byl pán doma, strhal by ho, jakož jest první strhal. I řekl jsem jí: V tom mi za zlé neměj. I šel sem s tím pryč.

R. IV. l. P. 21. h. Srov. svědomí č. 2200.

2259.

Mezi Bohunkem Černínem z Černína s jedné, a mezi Natanaelem odtudž z Černína s strany druhé. 1512, 30. dubna.

MDXII^o, feria VI. ante Filipi et Jacobi. *Vít písař v kraji Hradeckém* u. p. n. k. s. t.: Toho sem já svědom, když sem byl u pana Nathanaele v Jesenici, tu jest mi on pan Nathanael kázal napsati dvě cedule řezané, položiv v nich, pravě, že jest dával za pana Bohunka Černína. Ty sem já cedule k rozkázání téhož pana Nathanaele napsal, což on mi pravil. Ale pana Bohunka Černína jest při tom nebylo.

R. IV. l. P. 22. a. Srov. svědomí č. 2337 a 2338.

2260.

Mezi panem Děpoltem z Lobkovic s jedné, a mezi Voldřichem z Liběšovic, člověkem pana Viléma z Vřesovic, s strany druhé. — 1512, 30. dubna.

MDXII^o, feria VI. ante Filipi et Jacobi. *Mikuláš Kolda z Lužic, člověk páně Děpoltuov*, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to v paměti, když sem šel s Martinem z Lužic, sousedem svým, a s Klimentem k Voldřichovi z Liběšovic, ptali sme se ho: Voldřiše, kdes našeho tohoto souseda Martina jal? A on pověděl: Vzal sem jej i s koňmi i s vozem i s vobilím na královské silnici v Liběšovicích.

Kliment z Lužic, člověk páně Děpoltuov, u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, když sem šel s Mikulášem Koldou k Voldřichovi do Libešovic ku páně Vilémovu člověku, ptajíce se, kdež jest člověk páně Děpoltuov Martin z Lužic jat, tu jest se Voldřich poznal, že jest jej vzal ve vsi v Libešovicích na svobodné královské silnici s vozem se třmi koňmi a s vobilím. A byl při tom, když sme s Voldřichem mluvili, i ten člověk páně Děpoltuov Martin.

R. IV. 1. P. 22. a.

Svědomí k roku svatého Martina létha MD dvanáctého (11.—29. listopadu 1512).

2261.

Mezi panem Jindřichem Kornhauzským z Kolovrat puvodem s jedné, a mezi panem Jitřkem Bezdrůžickým z Kolovrat a na Buštěhradě, nejvyšším sudím království Českého, mocným otcovským poručníkem sirotkuov a statku někdy pana Mikuláše Žehrovského odtudž z Kolovrat oc. pohnaným s strany druhé. — 1512, 3. května.

MDXII^o, feria II. die invencionis sancte crucis. *Jan přýmím Jakeš, služebník pana Viléma Kornhauzského*, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že nebožtík pan Zbyněk, starý pán Kornhauzský, zastavil nebožtíkovi panu Mikulášovi Žehrovskému tři česky stříbrné a koflík stříbrný pozlacený. Na to sem já vzal od téhož nebožtíka pana Žehrovského k ruce nebožtíka pana Zbyňka, starého pána Kornhauzského, osm kop grošův. Ale dávány sú témuž panu Zbyňkovi dvakrát peníze od pana Žehrovského. Toho já nevím, co jest pan Zbyněk nebožtík sám vzal od něho od pana Žehrovského, než všeho tak vzato jest na ty klenoty vokolo desíti kop grošův.

R. IV. 1. P. 23. a. Srov. svědomí č. 2240—2242.

2262.

Purkmistr a rada m. Litoměřic dávají listovní svědomí do soudu komorního ve při Lidmily Polencové s Valentinem Kunšem z Lukovec. — 1512, 6. května.

My purgmistr a radda oc. Jakož jsme pohnáni od slovutné p. Lidmily Polencové, abychom jí seznání dali, stalo-li se v městě našem kdy takové svolenie ode vší obce, jakož sme urozenému vladyce Valentinovi Kunšovi z Lukovec povolenie dali, aby ji, ty časy sirú vdovu, k jinému právu poháněti mohl, kdež my takto seznáváme: že takové svolenie nikdá prve před tím jest od starších a obce naší nebylo, než vždycky sme se svým právem zpravovali oc. A na druhý artykul táže se, mohla-li jest to obec učiniti proti právům svým a povinnostem oc; a na třetí, jestliže by kto komu statek svooj dal pod listem a pod pečetí města našeho. a nad tím nade vším plnú moc sobě pozuostavil, a chtěl někde něco někomu dáti a ne-

vyzdvihl té moci k sobě před zahájeným soudem a čtyři lavy [sic] práva našeho: mělo-li by takové dání moc, toho svědomie našeho na nás žádajíc. Což se pak těch dvů artykuluov posledních dotýče, ty dva artykule že se na práva ztahují, jestliže komu jich bude potřebí, ať se v práviech na to ptá. Tomu na svědomie pečef oc. Datum feria V. post festum Philippi et Jacobi.

Kopíř Litoměřický z r. 1512—1517 na l. 21. a. za năpisem „Polencové svědomie do soudu komornieho.“ Srov. listovní svědomí č. 2181 str. 89.

2263.

Mezi Václavem Číňovským z Číňova s jedné, a Jiříkem Hášou z Újezda s strany druhé.
1512, 4. června.

MDXII^o, feria VI. ante Bonifacii. *Václav služebník pánuov šefmistruov* u. p. n. k. s. t.: Když byl šefmistrem pan Bartoš z Prachňan. pověděl mi tak, že včera již sem byl ležel, přišel ke mně pan Jiřík Háša, prose mne, abych vstal pro jeho pilnú potřebu. Tu sem vstal i otázal sem se jeho, jaká jest toho potřeba tak pilná. A on mi pověděl: Milý pane Bartoši! Chce mi poručiti Pyšnice statek svojoj. I šel sem s ním hned. A když sme přišli k němu k Pyšnicovi, tu jest týž Pyšnice řekl panu Bartošovi, že tě rád vidím s pravú věrú, milý pane Bartoši. Teď vám s panem Jiříkem Hášou poroučím spolu statek svojoj všecken. Potom mne jest nebožtík pan Bartoš posílal, umřel-li jest. A já sem u něho u téhož Pyšnice byl, ještě byl neumřel. I přišel k němu hned pan Bartoš a nalezl tam pana Jiříka Hášu u něho, u nebožtíka Pyšnice. I otázal se pan Bartoš jeho Pyšnice: Poněvadž sme poručníci, aby nám pověděl o těch zlatých, kde sú, abychme nemnieli, ale věděli. A on pověděl: Nevím. Pak potom je nalezli a vzali je oba dva spolu po smrti jeho Pyšnicově, i také groše a klenoty pobrali proto, aby se co neztratilo. Při tom jich nebožtík Pyšnice prosil, aby manželky jeho Pyšnicovy Duora, máte Václava Číňovského, hlédala a jí opatrovala do smrti a krivdy jí nečinila, a za ho-podyní ona Duora aby tu byla.

Jiřík Ways, konšel a měšťténín na Horách Kutných, na tu přísahu, kterou učinil králi JMti k úřadu konšelskému, svědčil takto: Když sem byl městským písařem, byl sem u toho kšaftu Pyšnice kováře nebožtíka. Tu jest sepsanie jakéžkoli na rathouze v kniehách městckých zapsáno. Při tom také byl nebožtík Bartoš z Prachňan. Než Jiříka Háši při tom já nepamatuji, by byl. Item to mi jest v paměti, že se o duom Vaněk Číňovský soudil s Bartošem z Prachňan. Jakž jest kolivěk konec ta věc vzala, tak jest na rathouze znamenána. Toto se také na mně Vaněk tázal, což kto řídí před jedním dobrým člověkem, že má býti pevné a stálé? Já k tomu tak pravím, že sem já toho práva u nás ještě nikda nevidal, aby to mělo za právo státi.

R. IV. l. P. 7. a.

2264.

Mezi purgmistrem a konšely i vší obcí města Loun s jedné, a Jiříkem Vostrským z Sulevic oc s strany druhé, o vokrajie. — 1512, 4. června.

MDXII^o, feria VI. ante Bonifacii. *Mikuláš příjme Rebíka z Smolnice, člověk pánuov Lounských*, u. p. n. k. s. t.: To jest mi vědomo a pomním tu pány tři neb čtyry na Divicích, žádný jest nikdy pánóm Lounským nepřekážel v tom lese Smolnickém, až teď pan Jiřík Vostrský jim pánóm Lounským posekal v témž lese dřívie s několik vozuov hrubého dubie a vodvezl.

Řéha z Taynce, člověk Panenský, u. p. n. k. s. t.: Byl sem hajným u pánuov Lounských, dokudž sem za nimi byl, jest tomu již patnást let, jakž sem dříví majtil v lese jich pánuov Lounských nad rybníkem. Tu jest pan Jiřík Vostrský posekal a pobral jim pánóm Lounským dřívie. Když sem se tázával pánuov Lounských, káží-li mi to dříví mýtiti, a oni mi řekli: Nech ty nám dříví ke mlajném neb ke dvoru.

Jan Šach z Smolnice, člověk pánuov Lounských, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že pan Jiřík Vostrský sekal pánóm Lounským dřívie, neb kázal sekati v lese Smolnickém přes mezníky, ješto toho nikdy žádný nečinil. Bylo tu na Divicích pánuov za mé paměti, vyčetl bych jich na pít.

Jan příjmím Lankaš z Nové Vsi, člověk pánuov Lounských, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, když pan Kerunk byl na Divicích, že jest pánóm Lounským lesu Smolnického nikterakž nenařikal a v ničemž jim v tom lesu překážky nečinil. Pak pan Vilém koupil u pana Kerunka a též jim v to nevkráčoval. Potom přišel ten statek Divice panu Zigmundovi, synu páně Vilémovu, a žádný jim v ty lesy jich Smolnické nevkráčoval. Potom opět ty Divice držal pan Chmelický. Též od něho překážky neměli žádné. Až teď pan Jiřík Vostrský, ten v ten les Smolnický sahá, posekati kázal a pobrati dřívie, dubie, ješto pánóm Lounským prve se toho nedálo.

Jan Sladovník příjmím z Nové Vsi, člověk pánuov Lounských, u. p. n. k. s. t.: To jest mi vědomo vod mnoha let, že pánóm Lounským překáženo není v lese jich od žádného, až teď od pana Jiříka Vostrského, že rozkázal smýtiti a pobrati jim pánóm Lounským v tom lese Smolnickém dubie.

Blažek rychtář z Nové Vsi u. p. n. k. s. t.: Tu sem rodil se v Nové Vsi a nikdy sem neslychal, aby pány Lounské vo to vokrajie Smolnického lesu kto narařikal, ani kto jim v to sahal, až pan Vostrský teď to vokrají kázal jim posekati a pobrati svým lidem do Divic.

Jíra příjmím Čech z Smolnice u. p. n. k. s. t.: Co sem já tu v Smolnici, v těch letech za pana Viléma, a za pana Zigmunda syna jeho, a za pana Chmelického, žádný toho vokrají v lese Smolnickém pánóm Lounským nenařikal ani sekal,

až teď pan Jiřík Vostrský na tom vokrají dubie veliké, některé skuoro v vobjetí, kázal lidem svým posekati a vézti na Divice.

Mikuláš Kroupa, starý hajný z Smolnice, u. p. n. k. s. t.: To jest mi svědomo za mladých leth za pana Viléma a za pana Zigmunda, který na Peruci, a za pana Chmelického, že nikdy žádné překážky nebylo v lese Smolnickém pánóm Lounským, až za tohoto pana Jiříka Vostrského, že jest jim on pan Jiřík kázal pomýtiti to vokrají Smolnické a na Divice vézti.

Jan hajný z Nové Vsi, člověk pánův Lounských, u. p. n. k. s. t.: Co se dotýče toho vokrajie v lese Smolnickém, že jest jej pánóm Lounským pan Jiřík pomajtil; neb rozkázal mýtiti lidem svým a vézti do Divic, ještě já tu pomním tři pány, a žádný jim toho nesekal.

Matěj Fídrón z Smolnice u. p. n. k. s. t.: Pamatuji od nebožtíka pana Viléma až do pana Jiříka Vostrského, že jim pánóm Lounským není překáženo v vokrají Smolnickém; než on pan Jiřík v tom vokrají kázal posekati dubí lidem svým i pobrati.

Šimon z Smolnice u. p. n. k. s. t.: Sem já tu v Smolnici vod štyrydcíti leth, a žádného hadrunku nebylo vo ty vokrají Smolnické — již teď štvrtý pán na Divicích —, až teď pan Jiřík Vostrský kázal svým lidem v tom vokrají dubí posekati a vodvésti do Divic, ještě sobě to dubí páni Lounští chovali ke dvoru a ke mlaunu a ku potřebě své.

Jíra příjímí Pacek z Smolnice [sv. p.].

Jakub Vaněk z Smolnice u. p. n. k. s. t.: Já pomním třetího pána již, pana Jiříka Vostrského. A prve žádný překážky nečinil pánóm Lounským na tom vokrají Smolnickém, až tento třetí pan Jiřík Vostrský posekal jim dříví v tom vokrají.

Jíra Konvrš z Smolnice, pánův Lounských člověk, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že žádný pán, který byl na Divicích — pomním před panem Jiříkem Vostrským štyry pány — a žádný pánóm Lounským nečinil překážky v tom vokrají Smolnickém, až on pan Jiřík Vostrský kázal posekati a pobrati lidem svým dříví s toho vokrajie Smolnického.

Jíra Koza z Smolnice, pánův Lounských člověk, u. p. n. k. s. t.: Tu sem já se v Smolnicích zrodil, a žádný pánóm Lounským nepřekážel v tom kusu Smolnickém, kdež pan Jiřík Vostrský kázal lidem svým posekati a vodvézti dříví.

Václav Skalík z Smolnice [sv. p.].

Jan Hořalský z Smolnice [sv. p.].

Vaněk z Smolnice [sv. p.].

MDXII^o, feria VI. post Bonifacii [11. června]. *Jan příjímím Koudele z Smolnice* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo a v paměti, že páni Lounští kázali sobě nechávatí velikého i malého dubie v lese svém Smolnickém podle kraje. Potom to

dřívie, kteréžto oni sobě k svým potřebám chovali tu v lese Smolnickém na kraji, kázal pan Jiřík Vostrský pomýtiti a vodvésti.

R. IV l. P. 8. a. a 12. b.

2265.

Mezi purgmistrem a konšely i vši obcí města Loun s jedné, a mezi Jiříkem Vostrským z Sulevic oc s strany druhé, o převorání. — 1512, 4. června.

MDXII^o, feria VI. ante Bonifacii. *Jan Hajný z Nové Vsi* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to svědomo, že pacholci pana Jiříka Vostrského převorali do gruntuov Jana Sladovníka, člověka jich pánův Lounských.

Vaněk z Smolnice u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že na gruntích pánuov Lounských člověku jich příjmím Sladovníku převoráno jest přes mezníky z rozkázání pana Jiříka Vostrského.

Jíra přejmím Čech u. p. n. k. s. t.: Když sme byli vedeni na meze, ukázáno jest, kterak jest převoráno na gruntích pánuov Lounských z rozkázání pana Jiříka Vostrského Janovi Sladovníku, člověku jich pánuov Lounských. Byl při vohledání těch mezi i sám pan Jiřík Vostrský. A druhému také Koubovi převoráno jest do luk.

Matěj Fídrón z Smolnice u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že pan Jiřík Vostrský kázal převorati v dědině Jana Sladovníka a v Koubově louce.

Jan Hořanský z Smolnice u. p. n. k. s. t.: Jest mi vědomo, že na gruntích pánuov Lounských převoráno jest v dědině Jana Sladovníka z rozkázání pana Jiříka Vostrského přes mezníky daleko.

Mikuláš z Smolnice u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo, že pan Jiřík Vostrský kázal svým pacholkům převorati člověku pánuov Lounských v dědině Janovi Sladovníku a Koubovi v louce dále, než mělo voráno býti.

Jíra Koza z Smolnice u. p. n. k. s. t.: To sem viděl, že jest převoráno Janovi Sladovníku a Koubovi, Sladovníku do dědiny a Koubovi do louky, lidem pánuov Lounských z Nové Vsi z rozkázání pana Jiříka Vostrského. A viděl to sám pan Vostrský a neodpíral tomu.

Jíra Pucek z Smolnice [sv. p.].

Jan Lankaš z Nové Vsi [sv. p.].

Jakub z Smolnice [sv. p.].

Jíra Koucrš z Smolnice [sv. p.].

Blažek rychtář z Nové Vsi u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že, když vinili pana Jiříka Vostrského páni Lounští z toho, že by převoráno bylo lidem jich Janovi Sladovníku a Koubovi, k tomu pan Vostrský odpověděl, že sem já nevorál. A páni Lounští řekli: Ale čeleď tvá vorala. Tehdy jest pan Jiřík mlčel.

Václav Skalík z Smolnice [sv. p.].

MDXII^o, feria VI. post Bonifacii. [11. června]. *Jan přejmím Koudele z Smolnice* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, když sem byl na poli Novoveském se pány Lounskými.

že jsú tu smlúvali pány Lounské se panem Jiříkem Vostrským vo rolí, a zákopy učinili, pokud by mělo voráno býti. Potom pacholci páně Vostrského převorali sú přes ty zákopy aneb přes to, pokudž ukázáno bylo a vyměřeno.

R. IV. P. 10. a. a 12 b.

2266.

Mezi purgmistrem a konšely i vši obcí města Loun s jedné, a Jiříkem Vostrským z Sulevic s strany druhé. o Balcara. — 1512, 4. června.

MDXII^o, feria VI. ante Bonifacii. *Václav Skalík z Smolnice* u. p. n. k. s. t.: Jest mi to v paměti, když sem chodil ku panu Jiříkovi Vostrskému s panem Příbramem, mluvili k němu ku panu Jiříkovi, že jest člověk tvůj Balcar sekal dříví v háji jich Lounských Smolnickém v Vuostrovci. A on pan Jiřík k tomu se znal. I učinili sú na něm votázku: S tvou-li volí jest to dříví týž Balcar sekal? A on se k tomu znal. Ptajíce se dále, bere-li tu při Balcarovu na se nebo zastává-li ho v tom, a on pan Jiřík řekl, že bere to na se.

Šimon z Smolnice u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, že jest člověk páně Jiříkuov Vostrského Balcar sekal dříví v háji pánuov Lounských Smolnickém s jeho páně Jiříkovú volí. A tu při on pan Jiřík na se vzal.

Mikuláš Rebíka z Smolnice [sv. p.] *Vaněk z Smolnice* [sv. p.]

Jakub Vaník z Smolnice [sv. p.]

Blažek rychtář z Nové Vsi u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, když páni Lounští vinili pana Jiříka Vostrského z toho, že Balcar z Divic, člověk jeho, sekal v lese jich Smolnickém dříví, že on pan Jiřík tu Balcarovu při na se vzal.

Matěj Fídrón z Smolnice u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že Balcar z Divic, člověk páně Jiříkuov Vostrského, sekal dříví v tom vokrají Smolnickém pánóm Lounským, a pan Jiřík tu při Balcarovu na se vzal.

Jíra Čech z Smolnice [sv. p.] *Jan Lankaš z Nové Vsi* [sv. p.]

Jíra Konvrš z Smolnice [sv. p.] *Jíra Koza z Smolnice* [sv. p.]

Jan Šach z Smolnice [sv. p.]

Jíra Pacek z Smolnice u. p. n. k. s. t.: Když sem chodil se panem Příbramem ku panu Jiříkovi Vostrskému na Divice, mluvil k témuž panu Jiříkovi pan Příbram: S jeho-li volí lidé jeho dříví sekali pánóm Lounským v vokrají Smolnickém. A pan Jiřík se k tomu seznal, že s jeho volí. V témž kusu málo vajše sekal Balcar z Divic, člověk téhož pana Jiříka.

Mikuláš Kroupa [sv. p.] *Jan Hořanský z Smolnice* [sv. p.]

Jan Hajný z Nové Vsi [sv. p.]

Feria III. post Bonifacii [8. června]. *Jan příjímín Koudele z Smolnice* u. p.

n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že Balcar z Divic, člověk pana Jiříka Vostrského, sekal s povolením pána svého dřívie v lese pánuov Lounských Smolnickém. I pobral jej a vovezl.

R. IV. l. P. 11. a. Srov. svědomí č. 2264 a 2265.

2267.

Mezi Janem Hochhauzarem z Hochhauzu puovodem s jedné, a mezi Zigmundem Smolíkem z Slavic pohnaným s strany druhé. — 1512, 12. června.

MDXII^o, sabbato ante Viti. *Bartoš Turek z Brna* u. p. n. k. s. t.: Jsem toho svědom, že pan Zigmund Smolík panu Hanušovi Hochhauzarovi řekl vydati Longhonz a Niklšnaidara. A řekl týž pan Smolík ku panu Hochhauzarovi: Prve-li po ně pošlete, tím lép. A toho sem svědom, když jest on pan Hochhauzar po ně k němu ku panu Smolíkovu poslal, že jest mu jich týž pan Smolík vydati nechtěl.

Brož řečený Král z Freibergu u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sem šel na svobodné silnici z Jiretína na Ayzenbergk. Jdúce tehdy, přišel jest Lang Hanuš sám druhý a voblúpil mě. A kdybych se jim byl nevydřel, byli by mě zabili.

Feria II. profesto sancti Wenceslai [27. září]. *Brykcí řečený Brychek, rychtář z Konobřez*, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když jsú tyto vězně jali dva, Mikuláše a Honsa, na cestě pan Jan Hochhauser a pan Zigmundt švagr jeho, přitretil sem [se] k tomu, když jsú je přivedli na Kopist. Mluvil jest ku panu Zigmundovi pan Jan Hochhauzer takto: Já jsem tyto dva sjímal na místě švagra mého Zigmunda Eisenberského. A tu vás prosím, že mi opatříte [je] až do jitra, a zítra buoh dá pošli po ně.

R. IV. l. P. 23. b.

2268.

Mezi Janem Vajhákem z Koutuov s jedné, a Johankou z Chřenovic s strany druhé. 1512, 14. června.

Feria II. profesto Viti: *Jakub z Štěkně, Kubekuv syn, člověk páně Kavkuov*, u. p. n. k. s. t.: To jest mi vědomo, že jest se přimlouval Václav Donát ku panu Koutskému za pana Ctibora Martinického, aby mu on pan Koutský roku přidal, že byl on Martinický panu Jarohněvovi Koutskému dlužen něco za rukojemstvie. I pověděl k tomu Donát: Což to bude, že paní Johanka bude se uvazovati pro šest set v ten statek? Tehdy jest pan Jan Koucký pověděl: Necht se uvazuje, brž dá panu komorníkovi padesát kop. Ale pan Jan Koutský jest pravil, že pro čtyry sta, ale ne pro šest seth. A bylo to při úřadu páně purkrabovu, když paní Johanka prosila pana Donáta za přímluvu. Pověděl také pan Jan Koucký, že to má věc nenie, ale bratrova.

R. IV. l. P. 13. a. Srov. svědomí č. 2263.

2269.

Mezi panem Petrem z Šternberka a na Leštně, nejvyšším komorníkem království Českého, s jedné, a mezi panem Lévou z Říčan a na Beztahově s strany druhé. — 1512, 16. června.

MDXII^o, feria IV. in crastino Viti. *Mikuláš z Komáříč* svědčil takto: To mi svědomo, že jest se panem Petrem z Šternberka pan Léva Beztahovský jel do Prahy, již tomu některé léto, kdež sem já tehdaž u téhož pána v službě byl. Tu jest týž pan Léva jel na cestě jednak bokem jednak z zadu a kdež mu se zdálo. A v Praze v městě i ještě u vinicích okolo Prahy tak jel jest v houfě, tak jakž příležalo, se pánem. To беру k své víře a k své duši, jiného já svědom nejsem.

R. IV. l. H. 9. b.

2270.

Mezi panem Jindřichem jinak Albrechtem z Kolovrat oc s jedné, a purgmistrem a konšely i vši obcí města Rakovníka s druhé, o pych Jiříka rychtáře z Šípuov. — 1512, 12. července.

Feria II. ante Margarethe virginis. *Jan Naxera z Rakovníka soused* u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že se jest u mne stala bitva, ale já nevím, aby kto zbit byl z jich lidí, a také neviem, od koho jest muoj přítel zabit. Neb sem toho nemohl viděti. A ta sváda se u mne stala vo posviecenie od páně Krakovského člověka a od druhého člověka královského.

Jan Jahodka z Rakovníka soused u. p. n. k. s. t.: že nic o žádné bitvě neviem; neb jsem ty časy byl nemocen. Než toliko rozprávku viem o té bitvě; ale neviem, kto jest koho bil; neb jsem při tom nebyl.

Feria VI. post undecim milia virginum [22. září]. *Řícha z Zhoře* u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že jsú sě svolali na nebožtíka Vaňka krčmáře a na rychtáře Jiříka ti jistí, Rubín, Roule, Kostka, Fridl, Uher, a bili jsú je. A Roule popadl sochor, bil Jiříka rychtáře.

Vaněk z Svinařova u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo jest, že jsú bili Jiříka rychtáře a nebožtíka krčmáře.

R. IV. l. P. 27. a.

2271.

Mezi týmž panem Jindřichem oc z Kolovrat a týmiž Rakovnickými ut supra o Koubka z Šípuov. — 1512, 12. července.

MDXII^o, feria II. ante Margarethe virginis. *Jan Naxera, měštěnin z Rakovníka*, u. p. n. k. s. t.: že viem, kto jest Koubka udeřil, že Krahule; ale já sem toho neviděl, neb jsem při tom nebyl, než že se sám k tomu Krahule zná.

Jan Jahodka z Rakovníka měštěnin u. p. n. k. s. t.: že o tom nic neviem, neb jsem při tom nebyl.

R. IV. l. P. 27. b.

2272.

Mezi týmž panem Jindřichem Krakovským se s jedné, a mezi Rakovnickými ut supra s druhé, o Vondru ze Zhoře. — 1512, 12. července.

MDXII^o, feria II. ante Margarethe virginis. *Jan Naxera z Rakovníka* u. p. n. k. s. t.: že neviem, kto jest Vondru udeřil, aniž viem, jest-li bit čili nenie.

Jan Jahodka z Rakovníka u. p. n. k. s. t.: že o ničemž nic neviem, neb jsem při tom nebyl.

Feria VI. post Ursule virginis [22. října]. *Řícha ze Zhoře* u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo, že Malý Jíra dal Vondrovi políček.

R. IV. l. P. 28. a.

2273.

Mezi panem Jindřichem z Kolovrat se s jedné, a purgmistrem a konšely i vši obcí města Rakovníka s druhé, o Jiříka Dála. — 1512, 12. července.

MDXII^o, feria II. ante Margarethe virginis. *Jan Naxera z Rakovníka měšťtín* u. p. n. k. s. t.: že neviem, udeřil-li je kto Jiříka Dálu, aniž jsem toho viděl.

Jan Jahodka z Rakovníka soused u. p. n. k. s. t.: že nic neviem o ničemž; neb jsem tu nebyl.

R. IV. l. 28. b.

2274.

Mezi týmž panem Jindřichem z Kolovrat s jedné, a Rakovnickými s druhé, o Jana Votepkova syna. — 1512, 12. července.

MDXII^o, feria II. ante Margarethe virginis. *Jan Naxera z Rakovníka* u. p. n. k. s. t.: že sem neviděl, aby kto Jana Votepkova syna zbil.

Jan Jahodka z Rakovníka u. p. n. k. s. t.: že o ničemž nic neviem; neb jsem při tom nebyl.

R. IV. l. P. 29. a.

2275.

Mezi panem Jindřichem Krakovským s jedné, a Rakovnickými ut supra, o Prokopa z Svinařova. — 1512, 12. července.

MDXII^o, feria II. ante Margarethe virginis. *Jan Naxera, měšťtín z Rakovníka*, u. p. n. k. s. t.: že já toho neviem, aby Prokop od koho zbit byl, aniž jsem toho viděl, aniž toho Prokopa dobře znám.

Jan Jahodka z Rakovníka soused u. p. n. k. s. t.: že já o tom nic neviem, aniž sem při tom byl.

R. IV. l. P. 29. b.

2276.

Mezi týmž panem Krakovským a týmiž Rakovnickými o Kubu z Modřovic. — 1512, 12. července.

MDXII^o, feria II. ante Margarethe virginis. *Jan Naxera z Rakovníka* u. p. n. k. s. t.: že jsem neviděl, by Kubu kto udeřil, než že jest týž Kuba ke mně přišel již po bitvě zpravuje mě toho, že by Bártha Patinec k témuž Kubovi přišel a řekl mu: Milý Kubo, daj mi ten voštíp, neboj se nic. A Kuba že by mu jej dal, a týž Bártha že by na Kubu voštípem tiem udeřil. A Kuba mu se zavrhl tesákem. Ale toho jsem já neviděl, než že mě toho Kuba tak zpravoval.

Jan Jahodka z Rakovníka u. p. n. k. s. t.: že o tom nic neviem, neb sem při tom nebyl.

R. IV. l. P. 30. a.

2277.

Mezi Johankú z Chřenovic s jedné, a mezi Voldřichem z Cholopic s strany druhé. — 1512, 27. září.

MDXII^o, feria II. ante Wenceslai. *Jan Divný [ze] Znojma* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo: Byl jsem poslán od paní Johanky z Chřenovic ku panu Voldřichovi z Cholopic vo deset zlatých. Prosil jsem ho, že jest mu má paní puočila, že jeho prosí, aby je voplatil, že jest jí pilná potřeba těch deset zlatých uherských. I odpověděl jest pan Voldřich: Proš paní ode mne, že jich nyní nemám, i pověz paní, muožli se kde vobjíti, že já se sám jítcem učiním. A paní se nezdálo učiniti. Poslala jest mne k němu po druhé. Prosil jsem jeho: Milý pane Voldřiše, že vás paní prosí, abyšte je dali; neb jich jest veliká potřeba. Znáte to, žeť jí jest bratr velmi nemocen. I pověz paní tak, že mi mají kupci přijeti o kuon. Jakž kuon prodám, ihned já poslati chci ty zlatý.

Anna z Bejková u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když jsme šly do páně Maršárkového domu [s] svú paní některú chvíli, tu jest má paní mluvila ku panu Voldřichovi: Milý pane Oldřiše, prosím vás, oplatte mi těch deset zlatých, kteréž sem vám puočila. I řekl jest pan Oldřich: Milá paní Johanko, chci rád dáti, jedny což kuon prodám. Pakli se viete kde vobjíti, chci se sám jítcem učiniti a za vás je dáti.

R. IV. l. P. 24. a.

2278.

Mezi Johanem Niklem z Lipska s jedné, a mezi Zigmundem Smolíkem z Slavic [a jinými] s strany druhé. — 1512, 13. října.

MDXII^o, feria IV. ante Galli. Item *Hanz Lozar z Šlakenber* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo jest, že sem je upomínal z toho dluhu, a on Smolík jest se k tomu dluhu přiznal, však tak, až počet mezi sebou učiní.

Též mezi *Johanem a mezi Thymen* [sic] z *Pošky*, hejtmanem na *Rebenštejně*.

Též *Hans Lozar* ut supra u. p. n. k. s. t.: že mu to svědomo jest, že pana Thyma upomínal; a seznal se k tomu dluhu k puol devátý kopě.

Též *Johannem Niklem a mezi Janem Bornie ze Lhoty*.

Též *Hanz* ut supra u. p. n. k. s. t.: To svědomo jest, kdež jsem je upomínal z těch XII kop; i znal se jest k tomu dluhu.

Též *Johannem Niklem a Wolfem z Sulevic na Duchcově*.

Též *Hans* ut supra u. p. n. k. s. t.: že mi to svědomo jest, že sem téhož Wolfa z Sulevic upomínal, a ou se jest k tomu seznal ke IV kopám.

Též *Nikl Johan ut supra a Václavem Solského z Sulevic na Dolanech* [Solanech?].

Též *Hans Lozar z Slakenberd* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo jest, že sem s ním počet učinil, že zůstal témuž Johanovi Niklovi osm kop.

Též *Nikl Johan ut supra a mezi Janem Slachem z Hřivic*.

Též *Hans* ut supra: To mi svědomo, že když jsem jeho pana Jana Slacha z Hřivic upomínal, seznal se jest přede mnú, že jest dlužen témuž Johanovi Niklovi XXV kop.

Též *Niklem ut supra a Albrechtem Hyserlí z Choduov*.

Hans Lozar ut supra u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, kdež sem jeho Albrechta Hyserli z Choduov upomínal z dluhu jeho Niklovu, znal se jest k tomu dluhu, avšak až počet mezi sebou učiní, a to X kop grošuv míšenských a XLVI" grošuv též míšenských.

Též *Niklem ut supra a Jiříkem Želenským z Sebzuzína*.

Též *Hans Lozar* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo jest, když jsem jej upomínal, pravil: Až počet mezi sebou učiníme.

Též *Niklem ut supra a Václavem Horú z Ocelovic*.

Též *Hans Lozar* ut supra: To mi svědomo, kdež sem jej upomínal pana Václava Horu, byl jest dlužen bez jedné padesáte kop. Na to dal XX kop grošuv míšenských, a k ostatku se jest přiznal, že jest dlužen.

Též *Niklem ut supra a Kasparem z Jhan a Kadaně*.

Též *Hans Lozar* ut supra: To mi svědomo, kdež jeho upomínal Kaspara z Jhan a Kadaně, pravil jest, že nyní jich nemá, než když je budu jmieti, že rád dám, a to když mezi [sebou] počet učiníme.

Johan Nikl oc a mezi Václavem Zimú z Novosl.

Též *Hans Lozar* ut supra: To mi svědomo, když jsem pana Václava Zimu upomínal, seznal se jest [k] V kopám a XV grošům, a že chce rád dáti, jakž bude jmieti.

Johan Nikl ut supra a Jekomašem Strojeticým z Strojetic.

Též *Hans Lozar* ut supra: To mi svědomo, kdež jsem jeho upomínal ze XVI kop a z XL" osmi grošuv míšenských, pravil jest, že chce rád dáti, jedny jmieti bude.

Johan Nykl ut supra a Janem Ješkem z Solopisk.

Těž *Hans Lozar* ut supra: To mi svědomo, seznal se jest též pan Jan Ješek z Solopisk k tomu dluhu, k šesti kopám a ke XI.^{ti} grošom míšenským, že chce rád dáti.

R. IV. l. P. 24. b.

2279.

Mezi Mikulášem Hyserlí z Choduov s jedné, a Fridrichem Sekyrkú z Sedčic s strany druhé o puch. — 1512, 28. října.

MDXII^o, feria V. die Simonis et Jude. *Jan z Tvršic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že sem viděl, že Jiřík Sláma nesa za sebú na konie Jiříka Tědka, a pan Fridrich z Sedčic uhlédal toho Tědku a téhož Slámu na konie i ztrhl ho z koně doluov. A Sláma měl šefelinec v ruce, a pan Fridrich mu jej vzal a udeřil jest Slámu přes hřbet, až se šefelinec přelomil. I vedl páně Fridrichů pacholek toho Tědka nahoru na tvrz na Chmelice. I potom přijev Sláma nahoru, jel k tvrzi. Tehdy s panem Fridrichem něco mluvil, až mu vrátil zase šefelinec. I potom jel pryč Sláma ze vsi i kejval na pana Fridricha, jako by mu hrozil.

R. IV. l. P. 14. a.

2280.

Mezi Mikulášem Hyserlí z Choduov s jedné, a Fridrichem Sekyrkú z Sedčic s strany druhé o Tětka. — 1512, [28. října].

Jan z Tvršic u. p. n. k. s. t.: Pravím to na tu přísahu, kterúz sem učinil, že v této při více svědom nejsem a neviem, co více svědčiti, než to, což sem prvé svědčil panu Hyserlovi o Jiříka Slámu.

R. IV. l. P. 15. a.

2281.

Mezi Alžbětú z Vícemilic s jedné, a Matějem a Davidem [z] Škrovaoduov s druhé o pachole. 1512, 29. října.

Feria III. post Luce [19. října]. *Panna Martha z Strážetic* vzavši k své víře a k své duši: To mi dobře svědomo, že sem viděla to, že jest Vondráček šafář, čeledín jich Škrovaoduov, zbil Jana pachole, čeledína jejího paní Alžbětíného, sekerkú.

MDXII^o, feria VI. post Simonis et Jude. *Anežka z Vícemilic*: To mi vědomo jest a při tom sem byla, že Vondráček šafář, jich Škrovaoduov čeledín, zbil Jana pachole, čeledína jejího paní Alžbětíného, sekerkú a ranil je. A při tom jest byl David Škrovaod, když ten Vondráček to pachole zbil, a lál zlým jazykem tu David sám všem pro to, aby pásl sám tu na jejím, kdež mu se zdá. A to беру k své víře a k své duši, co tuto svědčím, že pravda jest.

[Později připsáno:] Anno oc XIII. feria VI. ante Ambrosii [1. dubna]. *Matěj Uher*,

služebník Jiříka Roha z Dlouhé Strědy, u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, že jest Vondráček šafář pacholetem čeledínem panny Alžběty strčil, až jest upadl.

R. IV. I. K. 32. b.

2282.

Mezi Alžbětú z Vícemilic s jedné, a Matějem a Davidem Škrovary z Škrovařuv s druhé strany o dievku Anežku. 1512, 2. listopadu.

Feria III. post Luce [19. října]. *Panna Dorothea z Střežetic* vzavši k své víře a k své duši: To mi dobře svědomo a to sem viděla, že jest Jan vovčák, Škrovařuv čeledín, zbil paní Alžběty z Vícemilic Anežku dívku a čeledína jejího.

MDXII^o, feria tertia post Omnium sanctorum. *Panna Martha z Střežetic* vzavši k své víře a k své duši: Toho jsem viděla, že jest ji Anežku dívku panny Alžbětinu Jan vovčák zbil; dal jí palicí, až jest k zemi upadla i až do krvi.

Anežka z Vícemilic: Toho sem svědoma, že sem viděla, že jest Škrovařuv čeledín Jan vovčák zbil Anežku palicí až do krvi, dívku a čeledína panny Alžbětiny z Vícemilic. A tu sem stála při tom. A to беру k své víře a k své duši, co tuto svědčím, že pravda jest.

[Později připsáno:] Létha oc XIII° feria V. die Tyburcii [14. dubna]. *Vavřinec měšťánin Starého města Pražského* u. p. n. k. s. t.: Když sem přijel od ouřadu, ještě sem byl komorníkem desk zemských, i prosila mne panna Alžběta, abych mluvil s pacholkem s páně Matějovým a Davidovým Škrovařuv, s svou-li volí čili s panskou, aby pověděl, bil dievku panny Alžběty. A on pověděl, že s panskou volí.

R. IV. I. L. 1. a. Srov. svědomí č. 2281.

2283.

Mezi panem Samsonem z Fulšteina oc s jedné, a mezi Václavem Loreckého z Elkouše s druhé, z. slov dótklivých: — 1512, 3. listopadu.

Feria quarta post Omnium sanctorum. *Mikuláš Vrchole* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo a v paměti, když sem se s Loreckým podtkal, napomínal jsem ho z dluhu svého. a ty se za žádnú lež nestydíš. I řekl ke mně zasě Lorecký: Však víš dobře, že sem řekl, když mi Samson dá, že já tobě dám. Když on mnú lže, já také tebú lháti muším. Neb jsem ty peníze na tebe odložil.

R. IV. I. Q. 1. b.

2284.

Mezi Jiřkem Zelníkem v Praze obývajícím s jedné, a mezi lidmi páně Firšicovými, Jindřichem, Prokopem Hřebíčkovým bratrem z Veltrus, a Matějem přivozníkem z Miřviček s strany druhé. 1512, 5. listopadu.

MDXII^o, feria VI. profesto Leonardi. *Jan Vyklický z Roudnice* u. p. n. k. s. t.:

To mi jest vědomo, když v Roudnici v vazbě seděl Jindřich páně Firšicuov člověk, přišli sme k němu do vazby, abychme se ho ptali, zná-li se k tomu, že sú Jiříka Zelníka obloupili. Byl při tom bakalář, rychtář nynější, a Blažek, starý rychtář; když se ho starý rychtář optal, zná-li se k tomu, že jest jej Jiříka loupil, tehdy Jindřich prve přel, potom když k němu sám Jiřík mluvil, kterak se jemu od něho dalo, i také přiti mu počal. Ale potom se seznal. Potom když sem já k němu mluvil předkládaje mu, nepoví-li, že bude tážán katem, dal se vinen a poddával se k tomu, že zase navraceno Jiříkovi bude všechno. Potom před rychtářem starým a před jinými, kteří při tom byli, pravil na své tovaryše, na Prokopa Hřebíčka a na Jana Vilémkova syna z Beškovic.

R. IV. l. P. 16. b. Srov. svědomí č. 2200 a 2258.

2285.

Mezi Matějem a Davidem Škrovady z Škrovady [sic] s jedné, a mezi Alžbětú z Vícemilic a na Pakoměřicích s strany druhé o krávy. — 1512, 7. listopadu.

MDXII^o, dominico in crastino Leonardi. *Václav z Popovic, páně Dřevčického člověk*, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když panna Alžbětha Pakoměřická zajala krávy pánuov Škrovaduov do dvora svého a zavřela v chlévě, že sem já sám je z chléva toho i ze dvora vyhnal zase ku pánóm Škrovadóm na dvouor bez vuole a vědomie jich. To mi také vědomo, že zajavši panna Alžbětha ty krávy, neoznámila žádné škody, by jí se stala v též zahradě, kdež ty krávy vešly.

R. IV. l. Q. 2. a. Srov. č. 2281 a 2282.

2286.

Mezi Bernartem z Rachmberka s jedné, a Burianem Stupem z Chramec s strany druhé. 1512, 8. listopadu.

MDXII^o, feria II. ante Martini. *Šimon, služebník páně Rachmberkuov*, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když přijel pan Stup ku panu Rachmberkovi do Jenče, tržili sú spolu o kuon. Tu jest pan Rachmberk panu Stupovi pověděl: Pane švagře, toho koně za zdravý neprodávám já, neb jest kuon nemocný.

Kuba, kterýž byl někdy služebník pana Bernartha z Rachmberka, u. p. n. k. s. t.: Když přijel pan Stup ku panu Bernarthovi, i koupil u něho pan Stup u pana Bernartha kuon za patnáct kop míšenských, a potom ten kuon zase jemu panu Bernarthovi pan Stup dovedl.

Káča, pana Bernartha z Rachmberka kuchařka, u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědoma, když jest pan Stup přivedl kuon zase ku panu Bernarthovi, i řekl mu pan Stup: Pane švagře, chcete-li ten kuon zase přijieti. A pan Bernarth řekl: Nechci; méj jej tam, poněvadž jsem já jej tobě prodal.

R. IV. l. Q. 3. a.

2287.

Mezi Zigmundem z Božec s jedné, a Hedvikú z Dřenic s strany druhé. — 1512, 8. listopadu.

MDXII^o, feria II. ante Martini. *Jan z Štítar v Hoře obývající* u. p. n. k. s. t. To mi jest vědomo, že pan Korček vyplnil jest paní Hedvice z Dřenic XX kop grošův českých k věnu, a přinesli sme je do jejího domu do Kolína. Tomu sú minula čtyři létha ve štvrtek po svatém Havle.

Jan z Vohař, bydlející na Horách Kutných, u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest pan Korček dal paní Hedvice z Dřenic XL kop míšenských k věnu, a klad jí je v Kolíně v jejím domě. Tomu minuly čtyři létha ten štvrtek po svatém Havle.

R. IV. 1. Q. 3. b.

2288.

Mezi Zachařem z Pašiněvsi s jedné, a mezi Matějem a Davidem Škrovady s strany druhé. 1512, [8. listopadu.]

Šimek z Toušeně u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že pan Matěj Škrovad mluvil jest se panem Zachařem o kuon z plava rayzí, aby mu ho on pan Zachař pójčil. I pójčil jest mu ho. A byl jest kuon zdravý, když mu ho pójčil.

Jan, služebník páně Zachařuov, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, kterého koně puojčil pan Zachař panu Škrovadovi panu Matějovi, že ten kuon byl zdravý na obě oči. A u pana Škrovada voko mu vyraženo. A byl to kuon z rayza plavý.

R. IV. 1. Q. 5. a.

2289.

Mezi Šimonem Mikulášovým Žlutickým synem v Cerbolech s jedné, a Katherínú Kojníkovú měšťkú [z] Starého města Pražského oc s strany druhé. — 1512, 8. listopadu.

MDXII^o, feria II. post Leonardi. *Mikuláš, podruh u Valenty na Novém městě Pražském*, u. p. n. k. s. t.: Když jest bylo některú chvíli, dělal sem na zdi u Mikuláše Žlutického tu v Cerbolech. I šel jest Šimon, Mikulášů syn, po vodu k louži, kteráž jest na vobci. A ona Katherína Kojníková se tomu trefí, i chtěla mu ge [sic] hájiti, aby ge on Šimon nebral. A Šimon tu vodu proto vždy vzal. A Katherína Kojníková vosopivši se na něho, i řekla mu jest Šimonovi: Což mi chceš bítí? Budeš zráci, jestliže mne neudržíš. A v tom jje Šimon udeří hůlkú, a ona Katherína po udeření počela mu láti. A v tom mu řekla: Falešníče a zráci, vyveď se z té zrady a falši jemu panu Malesickému. A potom vyšel k němu Jakub Kojník k Mikulášovi i mluvil jest k němu k Mikulášovi: Opatři svůj statek, já tobě za nic neslibuji.

Jíra nádeník, podruh u Jechnátkové na Kanském trhu v Praze, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, kdež sem u pana Mikuláše dělal tu v Cerbolech na zdi,

i šel jest Šimon po vodu, a ona Kojníková chtěla mu tu vodu hájiti, a Šimon vždy jie vzal. A ona sobě pro ni horlila pro tu vodu, a on Šimon jest jí řekl: Aj, ženo, daj mi pokoj. A ona mu zpurně odpověděla: Což mne chceš bítí? I jestliže mě nebudeš bítí, nemám tě nežli za zráci. A v tom gey [sic] udeřil tú huolkú, kterúz jest tu u sebe měl. Potom jest mu řekla ona Kojníková: Zráci, j[d]i ku panu Malešickému, a vyveď mu sě [z] zrady a z falši; a zhledáš to, že sě na tobě pomstím i na statku tvým, a nežli minú tři neděle, že ten dvuor váš musí popelem ležeti. Potom po všem jest vyšel sám Kojník k Mikulášovi i řekl jest jemu: Opatři statek svůj, kterak najlépe umíš, já tobě za nic neslibuji.

R. IV. l. R. 9. a.

2290.

Mezi Hanušem Mošvice[m] z Robshau s jedné, a Nyklem Geryngumuet, kupcem v Praze obývajícím, s strany druhé. — 1512, 8. listopadu.

MDXII^o, feria II. post Leonardi. *Michel Karij v Praze obývající* svědčil: To mi jest vědomo, že když sem jěl od Hory Kuthen s některými tovaryši svými, a tu v Úvalích krčmě uhlédal jest Nykl dva jěti na koniech. I řekl jest před námi, i pravili nám: Dva židi jedú, pojedu napřed a kunštem je přestraším. I jel jest před námi daleko. I pochytil jednoho za kuklu i strhal mu jie, a v tom je poznal potom, že žid nejní. I prosil jest jeho Hanuše Mošvice, aby mu to odpustil, že jest konečně měl, že žid jest. I zapřisáhl sě, že jest to tak. I my všickni jsme jeho za to prosili; a že mu kuklu jinú chce kúpiti aneb sě s ním smluviti chce o tu kuklu. A to беру k své víře a k své duši, že jest to tak, což sem teď svědčil.

R. IV. l. R. 14. b.

2291.

Mezi Barború z Harasova s jedné, a Zigmundem z Police s strany druhé vo duom. 1512, 9. listopadu.

MDXII^o, feria III. ante Martini. *Kateřina z Nového města Pražského, manželka Jakuba Věžického*, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře svědomo a v paměti mám, když sem byla v domě Štrabochově Ješkově proti rathouzu s paní Barború z Harasova, kterýž měl Zigmund z Police od téhož Ješka a od jeho rukojmí, že jest tu přišel k nám Zigmund z Police do světnice; učinila jest zmínku paní Barbora přede mnú i před jinými, že jest mi dal teď pan Zigmund duom tento, ukázavši na Zigmunda z Police; a mínila ten duom od Ješka Štrabocha a od rukojmí jeho. Pan Zigmund se jest k tomu přiznal, že sem dal a ještě dávám. A ona paní Barbora jest jemu poděkovala a námi sobě to osvědčila. To bylo ten masopust, když JMt král ráčil do Hory jěti.

Jakub Věžický z Věžky vzav to k své víře a k své duši takto svědčil: Jest

mi to dobře svědomo a v paměti mám, kdež sem se paní Barborou z Harasova a s Kateřinou, svú manželkú, byl v domě proti rathouzu, Štrabochovském, v Starém městě Pražském, kterýž jest Zigmund z Police koupil od Ješka Štrabocha a od rukojmí jeho, i přišel k nám nahoru do pokoje. Tehdy jest paní Barbora pověděla, že sem darována od pana Zigmunda tímto domem. Tehdy pan Zigmund z Police k tomu se vozval, že sem dal a ještě dávám. Tehda jest paní Barbora jemu poděkovala a námi osvědčila. To se stalo, když král odjel do Hory o masopustě v první středu postní.

Duora z Nedvědice u. p. n. k. s. t.: Jest mi vědomo a v paměti, když sem byla kuchařkou u paní Barbory z Harasova v domě Štrabochovském v Starém městě Pražském proti rathouzu, i přišel jest do světnice k nám pan Zigmund z Police. I učinila votázku paní Barbora na něm: Pane Zigmunde, dali-li ste mi duom? A pan Zigmund jí odpověděl: Dal jsem a ještě dávám. Kterýžto duom koupil jest od pana Ješka Štrabocha v Staré Praze. A paní Barbora mu poděkovala a námi to osvědčila.

R. IV. 1. Q. 5. b.

2292.

Mezi Barború z Harasova s jedné, a Zigmundem z Police s strany druhé o biblí.

1512, [9. listopadu.]

Jakub Věžický z Věžky: Jest mi to dobře v paměti i svědomo, když sem přijel s paní Barború z Pokratic, že Zigmund z Police vzal biblí a ručnici a knížky malý a jakýs pátěr. To беру k své víře a k své duši.

Katheřina z Nového města Pražského, manželka Jakuba Věžického, u. p. n. k. s. t.: Toho mi jest svědomo, když paní Barbora přijela z Pokratic, tehdy jest vzal Zigmund z Police paní Barboře ručnici, biblí, jakýs knížky neveliký a pátěr černý. A to vzal pan Zigmund.

Duora z Nevědice u. p. n. k. s. t.: To sem viděla, že jest vzal pan Zigmund z Police paní Barboře z Harasova biblí, knížky a pátěr axšteinový černý a ručnici.

R. IV. 1. Q. 6. a.

2293.

Mezi panem Jiřkem Samuelem z Hrádku, Janem z Křivé Vsi, Janem Duhelem z Pustovět, Zigmundem z Baště s jedné, a mezi Dorothú z Blahotic s strany druhé. — 1512, 10. listopadu.

V středu před svatým Martinem MDXII^o. *Daniel přejmím Daněk ze Kbela* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo a v paměti, když přijel ke mně pan Zigmund Chaberský, žádal mne, abych s ním jel do Čachovic. I jel sem. Tu jsú chtěli paní Mikovské postupovati koní, svrchkuov a jiných nábytkuov a věcí, kteréž tu v Čachovicích ve dvoře byly, a jestliže by čeho nebylo, že oni to chtějí napravití a všecko podle smlouvy učiniti. A ona jest toho přijíti nechťela. Byli při tom všickni tři

rukojmie; kromě pana Jiříka nebylo. Ale dal jim v tom plnú moc, jakoby sám při tom byl podle nich. Tak jsú oni mluvili přede mnú.

R. IV. l. H. 12. b. Srov. swědomí č. 2243.

2294.

Mezi purgmistrem a raddú i vši obci města Hradiště hory Thábor s jedné, a panem Jindou z Revňova, člověkem paní Kateřiny z Pacova, s strany druhé. — 1512, 11. listopadu.

MDXII^o, feria V. die sancti Martini episcopi. *Mikuláš Ráz z Kraychova, člověk pánuov Tábořských*, u. p. n. k. s. t.: To jest mi vědomo, že nebožka Dorotha Jechova byla jest u nás v Skrajchově ode štyrydcíti leth, a tu bez přinucenie prodala jest grunt Tomášovi z Vopaře a pánóm vosadila grunt.

Jan Miha z Kraychova, člověk pánuov Tábořských, u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že nebožka Dorotha Jechova byla za našimi pány vode štyrydcíti leth, a prodala grunt po nebožtíku hospodáři svém svobodně bez přinucenie jednomu sousedu z Vopařan.

Kouba Černay z Kraychova, člověk pánuov Tábořských, [sv. p.].

Matěj z Skraychova, pánuov Tábořských člověk, u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, že Dorotha Jechova, nebožka kmetična pánuov Tábořských, byla za pány Tábořskými víc než vod štyrydcíti let tu v Skrajchově mezi námi. Potom dobrovolně po nebožtíku svém hospodáři prodala grunt Tomášovi z Vopařan, a ještě pánuov prosila, nemohúci hospodářovati, aby páni jí přáli prodati.

R. IV. l. K. 11. b.

2295.

Mezi purgmistrem a konšely i vši obci města Hradiště hory Tábor s jedné, a člověkem paní Kateřiny z Pacova Martinem z Mitrovic zetím Jindovým s strany druhé. — 1512, [11. listopadu].

Mikuláš Ráz z Kraychova, člověk pánuov Tábořských [sv. p. jako při č. 2294].

Jan Miha z Kraychova, člověk pánuov Tábořských [sv. p.].

Kouba Černý z Skraychova, pánuov Tábořských člověk [sv. p.].

Matěj z Skraychova, pánuov Tábořských člověk [sv. p.].

R. IV. l. K. 12. a.

2296.

Mezi Janem z Kamenné Lhoty s jedné, a Janem Kácovským s Olbramovic s strany druhé. 1512, 11. listopadu.

MDXII^o, feria V. die sancti Martini. *Karel z Vesce seděním v Krasenovicích*, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, když nás poslal pan Jan Kácovský ku panu Janovi Vonšovi, chce-li mu týž Voneš pustiti člověka jeho Kulhánka z Krasoňovic. Potom on Voneš vyšel sám k němu ku panu Kácovskému na ves tu u nás v Krasoňovicích, chtě s ním o to rozmluviti. I udeřil jej týž Kácovský rukou v líce. Po tom udeření ujal jej Vonše za rukáv i trhl jím, a on se mu vydřel.

Anthoín z Kraseňovic u. p. n. k. s. t.: To sem svědom, že uderil pan Jan Kácovský rukou jeho pana Jana z Kamenné Lhoty tu v Krasenovicích ve vsi. A při tom sem stál.

Thůma z Kasanic u. p. n. k. s. t.: Toho pomním dobře a v paměti mi jest, když sem přišel do Krasenovic, tu jsú k sobě řeč učinili pan Jan z Kamenné Lhoty ku panu Janovi Kácovskému o člověka jeho Matěje Kulhánka, když mu jest měl dáti odpověď na psaní jeho. Tehdy k němu mluvil pan Jan Kácovský: Proč mi člověka držíš v moci své? Já na tě moci také sáhnú. Tehdy mu také odpověděl pan Jan z Kamenné Lhoty: Nedržím ho než z povinnosti, což mi jest dlužen, aby mi z toho práv byl. Tehdy pan Jan pověděl: Vždy mi pak z moci držíš. A v tom jej uderil a utrlh mu rukáv. Tehdy pan Jan z Kamenné Lhoty odpověděl: Tepeš mne, maje právo.

R. IV. 1. Q. 6. b.

2297.

Mezi Alšem Zruckým z Chřenovic s jedné, a mezi Janem Podveckým mladším s strany druhé. 1512, 11. listopadu.

MDXII^o, feria V. die Martini. *Jan Znamenáč, rychtář ze Zruče*, u. p. n. k. s. t.: Toho sem vědom, že jsme obstavili člověka páně Švambergova na právě našem ve Zruči pro dluh spravedlivý, Janáka z Želevece. I nemajíce vazby své dole, i prosili sme pána, aby nám vazby pójčil. A pán jest puojčil nám vazby, a my sme jej vsadili do věže, ač jest týž Janák dlužen nebyl, ale jiný člověk páně Švamberguov.

Pavel ze Zruče, člověk páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že byl obstaven člověk páně Švamberguov Jonák pro dluh spravedlivý ve Zruči na našem právě. My rychtář a konšelé prosili jsme pána za vazbu, i kázali sme jej vsaditi. A pán nám pójčil vazby.

Šimon ze Zruče, konšel a člověk páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že sme obstavili člověka páně Švambergova Jonáka ve Zruči na svém právě pro dluh spravedlivý. I neměli sme vězenie, prosili sme pána svého, aby nám pójčil vazby. I pójčil nám, my jej vsadili.

Feria V. in die Katherine [25. listopadu]. *Jan Janák z Želevece, páně Krystofův z Švamberka člověk*, u. p. n. k. s. t.: Když sem byl obstaven tu v městečku ve Zdručky [sic] a tu v městečku vazbie neměli, a já sem se vyručiti nechtěl, a rychtář tu ve Zdruči prosil pana Alše, aby jim nahoře vazbu popřel. A pan Aleš jim puojčil. A tu mne rychtář vsadil. A ten dluh, pro kterýž mne vsadil, provedený jest.

R. IV. 1. Q. 7. b.

2298.

Mezi Alšem Zruckým z Chřenovic s jedné, a Janem mladším Podveckým s strany druhé.

1512, [11. listopadu.]

Jan Znamendáč, rychtář ze Zruče, člověk páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: že jsem nikdy neslyšel ani vím vo tom, aby kdy koho kázal pán muoj umoriti v vazbě.

Pavel ze Zruče, konšel a člověk páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: že já nevím, by pán muoj koho hladem umoril v vazbě.

Šimon ze Zruče, člověk a konšel páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: Co se dotýče té pře mezi panem Janem Podveckým a panem Alšem, toho sem dobře jist, že jest žádného hladem neumoril.

Václav ze Zruče, konšel a člověk páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: že sem neslyšel od žádného, by koho pan Aleš kázal umoriti, a sám sem sedával v věži, že jsú mi dosti dávali do věže jísti.

Havel ze Zruče, člověk páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: že sem vo tom já nikdy neslyšel vo pánu svém, aby koho hladem umoril, a sem tu chvíli.

Michel ze Zruče, člověk páně Alšuv, u. p. n. k. s. t.: Toho sem neslyšel, jak sem živ, aby pan Zrucký koho kázal hladem umoriti.

Václav ze Zruče, páně Zruckého člověk, u. p. n. k. s. t.: Kdež jest pře mezi Podveckým mladším a panem Zruckým, že sem já neslyšel od pána svého nikdy a často sem při něm býval, aby on koho kázal umoriti.

Beneš ze Zruče, páně Zruckého člověk, u. p. n. k. s. t.: Já sem dobře svědom, že pan Zrucký nekázal žádného hladem umoriti z těch, kteří sú koli seděli v vazbě.

Ješek z Borovska, člověk páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: že jsem neslyšel nikdy vod žádného, aby pan Zrucký koho kázal umoriti hladem. A také sem sedával s jinými, též jim jísti dávali jako i mně.

Jan Kovář ze Zruče u. p. n. k. s. t.: že já nevím vo tom nic, by pan Zrucký koho kázal umoriti hladem. Seděl sem s jinými vězni v věži, též sou dávali jim jísti jako mně jednostajně.

Mikuláš ze Zruče, člověk páně Zruckého, u. p. n. k. s. t.: že když pán muoj odjede, bývám nahoře na hradě a jsem jako za čeledína u pána. Jist jsem, že žádného hladem vězně pán neumoril.

R. IV. l. Q. 8. a. Srov. svědomí č. 2297.

2299.

Mezi Jiříkem Zelníkem z Prahy s jedné, a lidmi páně Firšicovými zejména Jindřichem.

1512, 11. listopadu.

MDXII^o, feria V. die sancti Martini. *Šimon písař z Roudnice* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že jest Jiřík Zelnář dal vsaditi Jindřicha Firšicova člověka

v Roudnici. A on se seznal, že jest ho loupil, a že jsú mu pomáhali Jan Vilémuov a Prokop Hřebíček. Potom jest žádal Jiřík týž hejtmana pana Byšického, aby psal ku panu Firšicovi, aby se ujistil tím jistým Janem a Hřebíčkem. A hejtman jest psal. Potom, když mladý pan Firšic přijel do města Roudnice k Špačkovi s týmž Janem, a Jindřich byl vypuštěn z vazby a mluvil Janovi v uoči, žes také pomáhal lupiti ty a Hřebíček; a Jan mu odpíral pravě, že lže, a že jest tu nikda nebyl. A mluvil to u Špačka v světnici.

Řcha Kuřátko, vrátný na Roudnici, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že jest Mates, služebník páně Firšicuov, pravil Vyklickému, že jest se pan Firšic ujistil těmi jistými služebníky svými, kteří Jiříka Zelníka bili.

R. IV. 1. Q. 8. b. Srov. svědomí č. 2284.

2300.

Mezi Janem Moravú z Králic s jedné, a mezi panem Bohuslavem z Kunwaldu s strany druhé. 1512, 11. listopadu.

MDXII^o, feria V. die sancti Martini. *Jan Molek z Mečeřř [sic], paní Boleslavské člověk*, u. p. n. k. s. t.: To jest mi vědomo, když Václavovi Chudomelovi, mlynáři, vypálili, i přišel ku panu Moravovi, radě se s ním vo to, kterak má dělati; i radil mu pan Morava, aby došel ku panu Bohuslavovi, aby ho žádal, aby mu úroku ulevil. Potom sám pan Morava se mnú šel ku panu Bohuslavovi. Tu jest žádal pan Bohuslav, aby pan Morava přidržel toho mlynáře k tomu, aby se stavěl zase, že mu chce uleviti úroka, aby sto korcuov platil jednou v rok. To mu týž pan Bohuslav slíbil panu Moravovi rukou dáním pod svým panstvím dosti učiniti a list na to udělati. A tu vo to konec a místo vzali. Při té smlouvě sem já dokonce byl.

Jan Šilhan z Slivenka, člověk páně Kudrvaluov, u. p. n. k. s. t.: Byl sem při té smlouvě, kterúz učinil pan Bohuslav Dražický a pan Morava, že měl pan Dražický a slíbil panu Moravovi rukou dáním udělati Václavovi Chudomelovi mlynáři list na to, aby on Chudomel jednou v roce jemu panu Dražickému každý rok platíval sto strychuov obilé. I neučinil toho listu.

R. IV. 1. Q. 9. a.

2301.

Mezi Matějem z Doubranova s jedné, a Bartolomějem Hyršpergerem z Kynygshaymu s strany druhé. — 1512, 11. listopadu.

MDXII^o, feria V. die Martini. *Jiřík Dlouhý z Wartmberka, člověk páně Bartholomějuov*, u. p. n. k. s. t.: Chce pan Matěj, abych já mu svědčil, že mu pan Bartoloměj řekl dáti a slíbil L kop: i já vo tom nic nevím, než což sem slyšal od samého pana Matesa. To sem slyšal od pana Bartholoměje, že jest tak mluvil:

Což mi pan Mateš činí, nečiní toho darmo; vseji já mu každý rok na svém štyry korce pšenice, a ještě k tomu dávám mu žencuov XII nebo víc a plouhuov několik a vozuov několik, aby mu svezli vobilé nebo seno.

R. IV. l. Q. 9. b.

2302.

Mezi Václavem a Adamem vlastními a nedielnými strýci z Slavkova s jedné, a Václavem Vlčkovským s strany druhé. — 1512, 11. listopadu.

MDXII^o, feria V. die Martini. *Václav vod mlýna za Miličinem, člověk páně z Rožmberka*, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když sem byl při smrti nebožtíka pana Jana, strajce páně Václavova a páně Adamova, jakož se pohánějí vo ten sekret, že sem neslyšel ani viděl, by jemu Vlčkovskému ten sekret dal nebožtík pan Jan. *Václav z Božetína, páně Radimského člověk*, u. p. n. k. s. t.: Jakož pohánějí pan Václav s panem Adamem, co se tkne sekretu toho, že praví pan Václav Vlčkovský, že by mu dán byl od nebožtíka pana Jana N[e]justupovského: já sem byl při smrti nebožtíka pana Jana a neslyšel sem, by mu jej dal, ani viděl. Byl sem při něm, až i umřel.

Feria II. post Martini [15. listopadu]. *Pavel z Neostupova* u. p. n. k. s. t.: Jakož jsem dělal na chmelnici u pana Jiříka Vlčkovského, pravil mi pan Jiřík, že má sudlici nebožtíka páně Janovu z Slavkova, že mu je*) puočil a že je*) zase dáti chce jemu; a také že jest byl puočil tovarystvo jeho ceři Markethě, že také to tovarystvo mu zase vrátím.

Jan Metelka u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že mi jest ukázal purkrabie Jan Damírovský registra nebožtíka pana Jana z Slavkova. Jeho vlastní rukú bylo napsáno, že puočil tovarystvo panu Václavovi Vlčkovskému. A sekret téhož pana Jana z Slavkova měl pan Václav Vlčkovský; to jsem u něho viděl několikrát.

R. IV. l. Q. 10. a. — *) Puočil: ge.

2303.

Mezi panem Janem z Rožmberka a na Strakonických oc s jedné, a Kasparem Romhappem z Suché a paní Annú Benešovou z Jivovice s strany druhé. — 1512, 11. listopadu.

MDXII^o, feria V. die sancti Martini. *Václav z Ledenic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest nebožčík pan Beneš z Klaric přede mnú a farářem z Ledenic učinil smlouvu s Petrem Uhrem, služebníkem svým, že mu jest měl dáti XXXⁱⁱ kop grošuov míšenských za první službu. A potom po té smlouvě sjednal ho každý rok na štyrech kopách grošuov míšenských.

Mikuláš rychtář z Ledenic [sv. p.].

Sixt z Mysletína u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest pan Beneš z Klaric nebožčík za službu první jemu Petrovi, služebníku jeho, měl dáti XXXⁱⁱ kop

grošuv míšenských, a potom což déle u něho bude, má mu na každý rok dáti po IV kopách grošuv míšenských. A při té smlouvě byl kněz Matěj farář z Ledenic.

R. IV. I. Q. 15. a.

2304.

Mezi Mikulášem Hysrlí z Chodau s jedné, a Fridrichem Sekyrkou z Sedčic s strany druhé. 1512, 11. listopadu.

MDXII^o, feria V. die sancti Martini. *Blázek Sýrovic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když sem s Slámú do Dobšova jel, i nesl Sláma za sebú Jana Dětku. I uhlédal je pan Fridrich Sekyrka z Sedčic i řekl jest jemu Slámovi: Počekaj. I odpověděl jest jemu panu Fridrichovi: Proč bych čekal; mám čas pryč jeti? I rozkázal svým sedlákuom: Nedajtež jemu pryč jeti, strhnětež jemu toho vězně Jana Dětku doluov s koně. A když mu je*) ztrhli dolů s koně, řekl jest Sláma: Prosím vás, milý pane Fridřiše, vraťtež mi je*) zasě; neb se jím mám vypraviti. I vytrhl mu šefelinec i udeřil Slámu, až hrotek spadl doluov z toho šefelínu, pan Fridrich.

Matěj z Hejban, páně Opplů člověk, u. p. n. k. s. t.: To sem svědom, že sem nesl za sebú Jana Dětku. I uhlédal toho pan Fridrich z Sedčic i mluvil jest k němu k Slámovi tak: Kohož to neseš? I řekl jest jemu panu Fridrichovi: Jana Dětku nesu. I rozkázal pan Fridrich: Strhněteš je*) doluov s koně. I vzali jsú ho Jana Dětku. I rozkázal ho vsaditi do vězení pan Fridrich. I prosil ho Sláma: Milý pane Fridrichu, prosím vás, dajtež mi ho zasě; neb se jím mám vypraviti. A v tom vzav mu šefelinec i udeřil Slámu, až rotec z šefelínu spadl.

Václav přímí Vančera u. p. n. k. s. t.: To pomním, když sem tu na vsi stál a pan Fridrich mimo mne šel, i uhlédal, že jede Sláma a někteří s ním. I nesl Jana Dětku [s] sebú na konie. I řekl jest pan Fridrich: Kohož to nesete? A vy Jana Dětku nesete. I rozkázal ho strhnúti z koně doluov. A v tom se Sláma potrhł za šavli i lál jemu panu Fridrichovi. A v tom mu pan Fridrich vytrhl dřevce i udeřil Slámu, až rotec z toho dřevce spadl. Potom Sláma jel ke dvoru nahoru i mluvil jest k němu. Tohoť sem nemohl dobře slyšeti, což jest mluvil ku panu Fridrichovi.

R. IV. I. Q. 15. b. Srov. svědomí č. 2279 a 2280. — *) Psáno: ge.

2305.

Mezi Hanušem Lyzmanem s jedné, a Hanušem Knošem [sic] s strany druhé. — 1512, [11. list.]

MDXII^o. *Petr holomek z hradu Pražského* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest mne prosil Hanuš Lyzman, abych šel vedle jiných k němu, k Hanušovi Knopfovi zlatníkovi a upomínal jeho, aby mu těch XII kop dal, kterýž mu dlužen jest. I řekl Hanuš Knopf: Kdež se konec vezme o jedno, tu se vezme i o druhé.

Ambrozy zlatník, měštěnin Menšíeho města Pražského: To mi jest v paměti,

že jsem toho slyšel od Hanuše Lista, že jest jemu pučil tovaryš jeho Hans Lysina puol osmé kopy grošuv míšenských a bílý groš. To беру k své víře a k své duši.

Andres krajčí Terpa, měšťěnin Menšieho města Pražského, u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, kdež sem byl poslán vedle jiných od Hanuše Lyzmana k Hanušovi Listovi to, což mu povinen jest Hanns List jemu Hanušovi, i odpověděl nám Hans List: Poněvadž mne pohnal, kdež jedno vezme konec, tu i druhé.

R. IV. l. Q. 16. b.

2306.

Mezi paní Mandelenú Jerovskú s jedné, a Janem Kunáthem z Sulevic s strany druhé.
1512, [11. listopadu.]

Pecha z Stekníku u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že ten úterý před svatým Janem křtitelem božím poslala jest mne paní Mandelena Jerovská ku panu Janovi Kunátovi dávajíc jemu dvě neděli napřed věděti, aby k ní přijel na Líčkov a počet jí učinil, jakož jest jí řekl.

Václav písař na Líčkově u. p. n. k. s. t.: Toho mám v paměti, že jest mne poslala s Pechú paní Mandelena Jerovská ku panu Kunátovi do Libochovan, dávajíc jemu panu Kunátovi dvě neděli napřed věděti, aby k ní přijel na Líčkov a počet jí učinil. I řekl jest, že přijede; i nepřijel jest.

Feria II. ante Gregorii anno XIII [7. března 1513]. *Václav týž ut supra* u. p. n. k. s. t.: že jest pan Jan hajtman Kunatha při stupování z zámku Líčkova mluvil paní Mandeleně, že jí chce platiti, pokud jeho statku stávati bude, a když se statku jeho nedostane, že jí chce hrdlem zaplatiti.

Feria II. ante Gregorii anno XIII [7. března 1513]. *Pecha z Stekníka* u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, že jest řekl pan Jan Kunatha hajtman, když jest měl sstúpiti z zámku Líčkova, paní Mandeleně, že paní chci práv býti, pokud mého statku stává; a když se mého statku nedostane, chci vám hrdlem zaplatiti.

Jakub ze Blšan u. p. n. k. s. t.: Když pan Jan Kunatha sstupoval paní Mandeleně z zámku Líčkova, slíbil jest jí paní Mandeleně počet učiniti a na počet přijeti, když by mu panu Kunathovi dvě neděli napřed věděti dala. I nepřijel jest. A při tom mluvil, že vám, paní Mandelenu, chci počet učiniti a platiti, dokud mého statku stává; a když se mého statku nedostane, že vám chci hrdlem zaplatiti.

R. IV. l. Q. 17. a.

2307.

Mezi Katheřinú Kordelovú z Zásmuk s jedné, Vítem [z] Štemberka, rychtářem Starého města Pražského, s strany druhé. — 1512, [11. listopadu].

Katheřina, řezníkova Karedova žena z Menšieho města Pražského, u. p. n.

k. s. t.: To sem svědoma, že sem šla do pivovaru do Mocskového. Tu sem ho Jindřicha od tváři viděla státi v pivovare. I řekla jsem mu, aby mi mláto prodal. I řekl jest, že ho nemají.

Štěpán z Prahy u. p. n. k. s. t.: To sem svědom, že přišel písař Staroměstských ku paní Kordelové, i položil jí, paní Katherině Kordulové, ty peníze a ten list zatykací na stuol; a řekl jí písař: Teď poslal Vít rychtář Starého města Pražského ty peníze a ten list, a praví rychtář, že jeho Jindřicha od tváři nalézsti nemuož. I k tomu jest odpověděla Kordulová: Já těm penězuom nechci ani tomu listu; nechť ho sobě tam má, ty peníze a ten list. A v tom Kordulová šla pryč od něho.

Katherina Štěpánova z Prahy u. p. n. k. s. t.: To v paměti mám, že přinesl písař pánuov Staroměstských Pražských ku paní Katherině Kordulové i list zatykací a peníze pravě, že jest je poslal Vít rychtář Starého města Pražského. A ona Kordulová vzíti těch peněz nechtěla ani listu toho, i šla pryč od něho.

R. IV. l. Q. 17. b. a 18. a.

2308.

Mezi paní Mandelenú Jerovskou z Minic s jedné, a Janem Kunathú z Sulevic s strany druhé. 1512, [11. listopadu].

Václav písař na Líčkově u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, když jest měl pan hejtman sstúpiti dolů z zámku Líčkova, pan Kunatha, i řekl, že chce jí počet učiniti paní Mandeleni, když mu kolivěk dá dvě neděli napřed věděti, a ze všeho práv býti. A v tom jest poslala k němu paní Mandelena i dala jemu dvě neděli napřed věděti. A on pan Kunatha v tom jest nepřijel.

Pecha z Stekníku u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když pan Kunatha jest sstupoval z zámku Líčkov paní Mandeleny, tehdy řekl paní Mandeleni: Když kolivěk mi dáte dvě neděli napřed věděti, tehdy já k vám přijedu, a počet vám učiním ze všeho.

R. IV. l. Q. 17. a. Srov. svědomí č. 2306.

2309.

Mezi Martinem řezníkem z Borku, měšténínem města Menšího Pražského, s jedné, a Janem Lapačkú z Sukorad strany druhé. — 1512, 12. listopadu.

MDXII^o, in die quinque fratrum. *Mikuláš vinař* u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, že jsou seděli u Martina řezníka na Malé Straně pan Jan Lapačka a pan Vaněk Karlík. Tu sou se svadili spolu o plnú; neb pan Vaněk řekl: Pane Jene, pí ke mně o plnú, jakož máš píti. I prosil ho pan Jan Lapačka pro pána Boha, že nemohu píti, a když pak jináč nemuož býti, ale vypím to ve jménu sto čertů. Potom hned vstal pan Karlík a voblékl se v brnění, kabát; a v tom se chytil hned za tesák. A pan Jan Lapaček chodil po světnici jedny v suknie, také se držel za tesák. A potom

sě schytil pan Karlík za stolem i šel k němu panu Janovi Lapáčkovi, chtěje ho bít. A pan Jan před ním vždy ustupoval po světnici. I v tom vytrhne pan Karlík tesák a bil na pana Jana. A pan Jan mu se zavrhl tesákem. Tehdy jsou přiskočili páně Kopitlanského služebníci a roztrhli je ruozno. A v tom šel hospodář Martin mezi ny i řekl jim: Nechte a jmíte pokoj, milí páni. A potom vytrhl Jan Lapačka tesák a kynul jím. V tom byl hospodář raněn. Potom hned také se ohlásil pan Jan Lapačka: Já jsem také proboden. V tom šel hned pan Jan Lapačka pryč.

Matouš z Čištech u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že sou se svadili spolu pan Jan Lapačka a pan Václav Karlík o sklenici malvazí. Najprv počel pan Václav Karlík, vytrhl tesák a udeřil na pana Jana Lapáčka, a v tom jest hospodář raněn. Pak když byl hospodář raněn, hned šel z domu jeho pryč pan Jan Lapačka.

R. IV. l. Q. 10. b.

2310.

Mezi Petrem, Janem a Arnoštem Karlíky z Nežetic s jedné, a mezi Alenú z Radonic s strany druhé. — 1512, 12. listopadu.

MDXII^o, feria VI. in crastino sancti Martini. *Jakub z Zahořan, páně Vrbského člověk*, u. p. n. k. s. t.: Přitrefili sme se k Vaňkovi do Rudoltic. Jan Fučík, bratr jeho Vaňkuo, učinil k němu k Vaňkovi řeč a k Jírovi takovou o ty krávy, kteréž v nájmu držal týž Jíra bratr jeho Fučíkuov. Těmito k němu mluvil slovy: Činite mi křivdu, že bych já ty krávy zajal a vy doma nebyli; však jste doma byli. A oni se k tomu seznali. že jsú doma byli, Vaněk i Jíra, oba.

Pavel z Radošovic, člověk páně Karlíkuov, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že Václav bratr Fučíkuov seznal se, že jest doma byl i s Jírú, druhým bratrem svým, tehdaž když Jan Fučík s hospodyní svou k nim po krávy přišel.

Václav z Drachkova u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že Václav bratr Jana Fučíka seznal se k tomu, že jest doma byl tehdaž, když týž Jan Fučík s hospodyní svou krávy od něho zajímal, a že byl i Jíra druhý bratr doma.

Jan z Tvoršovic, páně Karlíkuov člověk, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to v paměti, že Jiřík z Huorky, Maštálkuov syn, seznal se, že jest i s Vaňkem bratrem svým doma byl, když od nich Jan Fučík zajímal krávy své, tak pravě, že sem nesměl pro pana Barchance jemu se vokázati.

Jakub rychtář z Drachkova u. p. n. k. s. t.: Jiřík z Huorky, Martinuov syn, přišel k Janovi Fučíkovi s tou řečí, aby on Jan zajal krávy své; nezajme-li, že je vyžene a že jich nechce chovati. A on šel i zajal je.

Jiřík z Drachkova u. p. n. k. s. t.: Když přišel do Drachkova k nám Jiřík, Martinův syn, tehdy bratru svému Janovi řekl jest, aby krávu svou domů zajal, že já o ni více pracovati nechci; a jestliže ge [sic] nezajmeš, že já ji vyženu ze dvora.

Martin Šesták z Zoubinc, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že Jan přišel k otci svému k Martinovi a mluvě k němu: Užíváš mého. A Martin mu řekl zase: Ožeň se a zajmi své; já tvého nedržím.

Petr z Drachkova u. p. n. k. s. t.: Pomním to a v paměti mám, že sem přišel k Martinovi do Huorky, a on Martin jest ke mně mluvil: Ty krávy, kterýž tu sou, sou Janovy, syna mého. Na to sem vzal od něho V kop grošuv míšenských za ty krávy od Jana syna svého. I při tom jest řekl Martin: Jene, zajmi krávy své; neb já jich více chovati nechci.

Jiřík z Drachkova u. p. n. k. s. t.: To vím, že Martin Maštálka velel synu svému Janovi krávy své zajímati. I řekl mu: Vezmi své a užívaj své; já tobě rád přeji, neb jsi mi za ni dal V kop grošuv míšenských.

Jan Vozka z Drachkova u. p. n. k. s. t.: To pomním, když jest přišel ke mně Jiřík Martinův syn, proše mne, abych přišel k němu, že se má s bratem svým Vaňkem dělit o dobytek, i vymísili dvě krávy, kteréž sou Jana Fučíka byly. I řekl sou, že ty dvě krávy sou Jana Fučíka z Drachkova.

Jan Kavín z Drachkova u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že Jiřík, Martinův syn, přišel jest ke mně a proše mne, abych při tom byl, že se má dělit s bratrem svým Václavem o dobytek. I při tom sou dvě krávy od toho dobytka odunděli na stranu a pravili, že ty dvě krávy sou Janovy Fučíkovy.

Sabbato post Martini [13. listopadu]. *Jan z Bystřici* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když nás poslal jest pan Petr Holický, abychme dobytek zajímali paní Hůrecký, tehdy běžel páně Karlíků člověk za námi, Fučík, proše, abychme těch krav nezajímali, že z těch krav dal berně, i otec jeho Maštálka, pravě, že sou jeho ty krávy. I kázali sme jich omísiti od toho dobytka jejího paní Hůrecký, ty dvě krávy.

Vít z Bystřici u. p. n. k. s. t.: Jakož jest nám kázal zajímati pan Petr Holický krávy paní Hůrecký pro berni, i běžel za námi Fučík z Drachkova a otec jeho proše, abychme ty dvě krávy pustili, že jsou z nich berně dali.

Jan Ševček z Bystřici u. p. n. k. s. t.: Když sme ten dobytek zajali paní Hůrecký pro berně z rozkázání pána našeho, pana Petra Holického, i prosil nás Fučík a otec jeho, lidi páně Karlíků, že dvě krávy sou tu mezi tím dobytkem jeho Fučíkovu [sic], aby mu je odmísili, že z nich dal berně.

R. IV. I. Q. 11. a.

2311.

Mezi purgmistrem a konšely i vši obcí města Bíliny s jedné, a mezi Vilémem z Vřesovic a na Doubravské Hoře s strany druhé. — 1512, 12. listopadu.

MDXII^o, feria VI. die sanctorum quinque fratrum. *Václav Koník z Bíliny, člověk páně Děpoltuov*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že Jakub a Jiřík,

páně Vilémovi lidé, počeli sú svádu u Kepky v Bílině, a dobyli tesákuov a bítí sú chtěli v té svádě, s kýmž se svadili.

Jan Huton z Bíliny, člověk páně Děpoltnov, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, když sem byl u Petra Kepky tu v Bílině na pití, že začali svádu Jiřík a Jakoubek, páně Vilémovi lidé, a v tom tesákuov dobyli. I pobrali jim ty tesáky, nedajíce, aby se zle nestalo.

Petr z Bíliny, páně Děpoltnov člověk, u. p. n. k. s. t.: Přišli ke mně lidé pana Viléma z Doubravské Hory. Jiřík a Jakoubek, oba z Libešovic, na pitie, dobyli tesákuov a bítí chtěli. Já sem jim kázal od sebe zbroj dáti, a oni nechtěli. Mluvil sem k nim, že mám od svého pána prikázanie, ktož tesáku dobude, aby XXXⁿ grošuv českých položil.

Vaněk z Mnichovského Dvoru, šafář páně vopatuov, u. p. n. k. s. t.: Tak se stalo před některým časem v Bílině, dobyl sem kordu, jsa na pití v domě hejtmanově, i musil sem dáti XXXⁿ grošuv českých měšťanóm Bílinským.

Andres z Mělnic pastucha u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti a svědomo, že sem seděl u Gregora řezníka na Bílině s ovčákem páně Děpoltovým. Tu sme spolu pili. A když jsme měli pryč jíti a za pivo dáti, i neměl co dáti. V tom sme se poříkala, až sem tesák svooj vytrhl a uderil jsem to Štefle, ovčáka páně Děpoltova: a proto jsem mušil dáti panu Děpoltovi kopu míšenskú.

R. IV. l. Q. 18. b.

2312.

Mezi panem Děpoltem z Lobkovic s jedné, a mezi Voldřichem z Libešovic, rychtářem a člověkem páně Vilémovým, s strany druhé. — 1512. 12. listopadu.

MDXII^o, feria VI. die sanctorum quinque fratrum. *Havel z Bíliny, člověk páně Děpoltnov, u. p. n. k. s. t.:* To jest mi v paměti, když sem byl poslán s jinými k Voldřichovi do Libešovic, mluveno jest k Voldřichovi těmito slovy: Voldřiše, teď posílá nás pán, žes jal člověka páně Martina z Lužic s koňmi, s vozem; vobved-lis tu škodu, teď pán posílá IV groše české, aby mu člověka propustil se vším. I nechtěl ho propustiti. A s tím sme šli pryč. Také jest mi vědomo, že jest silnice pravá z Bíliny do Žatce skrze Libešovice.

Jiřík z Bíliny, páně Děpoltnov člověk, u. p. n. k. s. t.: Když sem byl poslán od svého pána pana Děpolta s jinými k Voldřichovi do Libešovic, bylo mu mluveno: Voldřiše, jals člověka páně Martina z Lužic s koňmi, s vozem a s vobilím; vobved-lis tu škodu, teď pán poslal IV groše české, aby páně člověka s koňmi, s vozem i se vším nákladem propustil. A on ho propustiti nechtěl. A s tím jsme šli pryč. Toho sem vědom, že jest silnice svobodná skrze Libešovice od Bíliny k Žatci.

Jíra z Bíliny, člověk páně Děpoltuov, u. p. n. k. s. t.: Když sem byl poslán od pana Děpolta, pána našeho, s jinými sousedy k Voldřichovi rychtáři do Libešovic, tak sem k němu mluvil: Rychtáři, jals člověka pána našeho Martina z Lužic s vozem, s koňmi a s vobilím. Vobved-lis škodu, jakúť jest udělal? Paklis neobvedl, aby obvedl. A teď máš za to IV česká groše. A pán žádá, aby člověka jeho propustil s vozem, s koňmi i s vobilím, jakž jsi ho jal. A on přes to přese všecko jeho jest nepropustil, a my sme šli pryč. A také sem byl poslán v druhé chuozi s ouředníkem pána našeho a s jinými k témuž rychtáři Voldřichovi. I mluvil k němu úředník pána našeho: Rychtáři, poslal nás pán, aby pověděl, kdes jal člověka pána našeho Martina z Lužic. A on jest řekl, že ve vsi, to jest v Libešovicích. A s tím sme šli pryč. A také sem já toho dobře svědom, že jest silnice svobodná od Bíliny skrze Libešovice k Žatci.

B. IV. I. Q. 19. a. Srov. svědomí č. 2260.

2313.

Mezi panem Děpoltem z Lobkovic s jedné, a mezi Vilémem z Vřesovic a na Doubravské Hoře s strany druhé o Matouše Horkého. — 1512, [12. listopadu].

Prokop rychtář z Bíliny u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti neb vědomo, že Matouš Horký, člověk páně Vilémuov, stavěl se před námi před rychtářem a konšely. Tu sme k němu mluvili, chceš-li se vyručiti, že tě chcem na rukojmě dáti. Týž Matouš jest pověděl, že se vyručiti nesmie, že má od svého pána prikázanie, aby se nevyrukoval, aby se raději vsaditi dal. I kázali sme jej i s jeho tovaryši vsaditi. Potom sú se vyručili. A když se vyručili, oznámili sme jim, že chcme soud vosaditi ve dvou nedělech a ten stavunk slyšeti podle práva. I nepostavili sú se. Ale Jan Tichopad, ten jest stál před námi s přáteli svými žádaje za opatření podle práva. A od toho Jana Tichopada já sem stavné právo vzal podle práva na Matouše Horkého a tovaryše jeho Vondráčka z Chouč a Vavřínce z Svinčic.

Jan Myška z Bíliny konšel u. p. n. k. s. t.: Toho sem já vědom, když jest před nás přišel Matouš Horký, podali sme mu my rychtář a konšelé této cesty, aby se vyručil. A on nám tak pověděl, že muoj pán rozkázal, abych se nevyručil, abych raději seděl. I rozkázali sme jej vsaditi; a při tom pověděli sme, že ve dvou nedělech soud budem držeti a ten stavunk tobě oznámíme. Tehdy se jest vyručil, a ke dni jemu od nás menovanému nestál. Ale Tichý Jan, který stavunk učinil, ten s svými přáteli stál a nás za to žádal, aby byl vopatřen podle práva.

Václav Koník z Bíliny konšel u. p. n. k. s. t.: Toto mi jest v paměti, když jest byl obstaven Matouš Horký, člověk páně Vilémuov. na našem právě v Bílině, podali jsme jemu toho, chce-li se vyručiti, že jej chcme na rukojmie dáti vedle práva. A on pověděl, že nechci; muoj pán mi jest rozkázal, abych se nevyrukoval, než abych se dal vsaditi. I potom dali sme jej vsaditi; potom se jest vyručil. Při tom sme jemu

oznámili, že chceme soud ve dvou nedělech držeti. I nestál jest ke dni položenému jemu od nás; ale Jan Tichý stál jest s přáteli svými, žádaje nás za opatření vedle práva.

Jan Tichý z Markyštorfu, v Bílině bydlející, u. p. n. k. s. t.: že sem toho dobře vědom a v paměti mi jest, že sem páně Vilémovy lidi vobstavitl před časy, Vavřince z Svinčic, Matouše Horkého a Vondřeje z Chouč tu v městě Bílině, a rychtáři sem stavné dal pro Jana Kunatovic z Lahovic; neb mi jest propadl L kopami mečových grošuv. A jest týž Jan Kunatovic člověk páně Vilémuov.

R. IV. l. Q. 19. b.

2314.

Mezi panem Děpoltem z Lobkovic s jedné, a Vilémem z Vřesovic na Doubravské Hoře s strany druhé o Vondřeje z Chouč. — 1512, [12. listopadu].

Prokop rychtář z Bíliny u. p. n. k. s. t.: Co sem svědčil o Matoušovi Horkém z Svinčic, že jiného nevím co svědčiti, než tolikéž o Vondřejovi z Chouč. A to na tu přísahu беру, kterou sem nyní učinil.

Jan Myška z Bíliny u. p. n. k. s. t.: Co sem svědčil na Matouše Horkého, že jest to tak v pravdě, a že tolikéž vyznávám na Vondřeje z Chouč, a nic jiného. To pravím pod tou přísahou, kterouž sem učinil.

Václav Koník z Bíliny [sv. p.]. Jan Tichaj z Merkyštorfu [sv. p.].

R. IV. l. Q. 20. b.

2315.

Mezi panem Děpoltem z Lobkovic s jedné, a Vilémem z Vřesovic s strany druhé o Vavřince z Svinčic. — 1512, [12. listopadu].

Prokop rychtář z Bíliny u. p. n. k. s. t.: Co sem svědčil o Matoušovi a Vondráčkovi, že jest tak [v] pravdě, a jiného nevím co svědčiti více. A to pravím pod tou přísahou, kterou sem učinil.

Jan Myška z Bíliny [sv. p.]. Václav Koník z Bíliny [sv. p.].

Jan Tichaj [sv. p.].

R. IV. l. Q. 21. a.

2316.

Mezi Vaňkem rychtářem, Jiříkem, Martinem, Pruošou, Valkem, lidmi páně Kunšovými z Tloškova s jedné, a mezi Zigmundem a Kristofem z Vřesovic s strany druhé. — 1512, 12. listop.

MDXII^o, feria VI. die quinque fratrum. *Šimek krčmář z Senocze u. p. n. k. s. t.:* To mi jest v paměti, že sem slíbil podle jiných za Balšana, který utracen u Duchcova, na postavenie ku panu Zikmundovi z Vřesovic Kostomlatskému. I postavili sme jej na Kostomlatech témuž panu Zikmundovi ve dvoře.

Jíra ze Mnichova u. p. n. k. s. t.: Jakož sem podle jiných spolurukojmí slíbil na postavenie za Balšana, který utracen u Duchcova, že sme ho stavěli a postavili tu, kdež jsme ho měli stavěti, v Kostomlatech ve dvoře před panem Zikmundem Kostomlatským.

R. IV. 1. Q. 21. b.

2317.

Mezi Kunšem z Tloskova s jedné, a Zigmundem a Krystofem z Vřesovic s strany druhé. 1512, 12. listopadu.

MDXII^o, feria VI. die quinque fratrum. *Václav rychtář z Jablonnice* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že jest pan Holý z Jablonce utekl prve, než puohon přišel pro něho na pana Kunše z Tloskova.

Valek z Jablonce u. p. n. k. s. t.: Jest mi dobře svědomo, že Holý z Jablonce utekl po svatém Jakubě ten tajden toho roku.

Martin z Jablonce, člověk páně Kunšuv, u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že Jan Holý utekl prve, nežli od pánuv Kostomlatských puohon proň pro téhož Holého přišel na pana Kunše.

Pruša z Jablonce u. p. n. k. s. t.: Jest mi to vědomo, že Jan Holaj z Jablonce utekl, nežli páni Kostomlatští pohnali pana Kunše pro něho.

Jiřík z Jablonce [sv. p.].

R. IV. 1. Q. 22. a. Srv. předcházející svědomí č. 2316.

2318.

Mezi panem Janem z Rožmberka na Strakoněch oc s jedné, a Kašparem Romhappem z Suché na Sudoměři a Annú Benešovou z Jivovice s strany druhé. — 1512, [12. listopadu].

Matěj rychtář ze Zborova u. p. n. k. s. t.: Toho mi jest svědomo, že sem přišel ku panu Benešovi z Klaric do Mysletína z rozkázání jeho; i při tom jest mi pověděl pan Beneš, že smlouvu učinil s služebníkem svým, s Petrem Uhrem, za službu jeho že mu dáti má XXX^{ti} kop míšenských, což u něho byl před ohněm.

Thůma Šílený z Němecského Ohrazení u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, že přijel ke mně pan Beneš z Klaric do mého dvoru i řekl jest mi: Již mám Petra Uhra, svého služebníka, zasě, a učinil sem s ním smlouvu. Mám mu dáti za první službu XXX^{ti} kop grošuv míšenských.

Řehoř kovář ze Zborova u. p. n. k. s. t.: Byl jsem rychtářem toho času, když pan Beneš učinil smlouvu s Petrem Uhrem, služebníkem svým, že mu má dáti za první službu XXX^{ti} kop. A to se stala ta smlouva v Mysletíně na tvrzi.

R. IV. 1. Q. 23. a. Srv. svědomí č. 2303.

2319.

Mezi panem Janem z Rožmberka na Strakonických oc s jedné, a Kašparem Romhappem z Suché a Annú Benešovou z Jivovice s strany druhé. 1512, [12. listopadu].

Matěj rychtář ze Zborova u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest mi pravil pan Beneš z Klaric, že sjednal Petra Uhra, služebníka svého, po první smlouvě, že mu má dáti každý rok po čtyrech kopách grošuv míšenských a šaty chodící.

Thůma Šílený z Němecského Ohrazení u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že mi pravil pan Beneš z Klaric, že má smlouvu s Petrem Uhrem a že mu má dáti po první smlouvě každý rok po IV kopách míšenských a šaty chodící. Než nemenoval, jaký mají býti, dobrý-li čili zlý.

Thůma Šílený z Němecského Ohrazení u. p. n. k. s. t.: Že to pomním, když jsem přišel ku panu Benešovi do Budovic, již lež nemocen i řekl jest přede mnú ku paní Anně, manželce své: Tak ženo, prosím tebe, nezapomínaj na služebníka mého Petra Uhra.

Řehoř korář ze Zborova u. p. n. k. s. t.: Učinil jest smlouvu pan Beneš z Klaric v Mysletíně s Petrem Uhrem, že mu má dáti pan Beneš po první smlouvě každý rok po IV kopách míšenských a šaty chodící.

R. IV. l. Q. 23. b. Srv. předcházejí svědomí č. 2303 a 2318.

2320.

Mezi Burjanem Apolonem z Křivan s jedné, a Divišem z Kněžíček s strany druhé. 1512, 12. listopadu.

MDXII^o, in die quinque fratrum. *Jan z Běronic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jsou jeho lidé páně Hynkových tu byli při té vádě, ale nepočínali nic ve vsi v Loučicích na královské silnici tu Jan ani Kouba.

Havel Hašek z Běronic u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že sem se zvadil s Vávřú tu v krčmě v Loučicích. a lidí jeho páně Hynkových také sou tu byli, ale nepočínali nic ani se který k tomu měl, Jan a Kouba Peterkovi syni.

Petr z Běronic u. p. n. k. s. t.: To pomním, že se stala váda tu v Loučicích ve vsi tu před krčmú Vávrovú. A při tom sou byli tak lidé jeho páně Hynkovi, Peterků Jan a Kuba; ale nepočínali nic.

Mikuláš z Běronic u. p. n. k. s. t.: Jest mi to svědomo, když se ta váda dala mezi Haškem a Vávřú krčmářem tu v Loučicích; při tom sou byli jeho lidé páně Divišovi Jan a Kouba vlastní bratří, ale neučinili nic aniž co počínali.

Dušek z Vykletk [sv. p.]. *Jíra z Malých Běroniček* [sv. p.].

Jíra z Běronic Velikých [sv. p.].

R. IV. l. Q. 30. a.

2321.

Mezi Divišem z Kněžíček s jedné a Burjanem Apolonem z Křivan s strany druhé.
1512, [12. listopadu].

Jan Kulháněk z Kněžíček u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že mu zapověděl pan Diviš panu Burianovi z Křivan, aby mu nehonil na panství jeho. A on toho nezachoval i přes to honil na kruntech jeho v Tečmeně i na gruntích, co se dotýče od Kněžíček.

R. IV. I. Q. 30. a. Srov. předcházející svědomí č. 2320.

2322.

Mezi paní Alenú z Radonic s jedné, a Karlíky bratřími nedřlnými s strany druhé.
1512, [12. listopadu].

Vít z Hárky u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že Jan Marštalka zajel bratru svému Jírovi dvě krávé a tele; a jeho doma nebylo aniž z nás kto.

R. IV. I. Q. 30. b. Srov. svědomí č. 2248 a 2310.

2323.

Mezi Bořibojem z Drahenic s jedné, a paní Elžškú Mrštnú s strany druhé. — 1512, [12. list.].

Matěj z Žěpnes u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, že jest prostřelen páně Bořibojů člověk Kyrian z ručnice. I když sem to zvěděl, i šel k němu k lékari, i tázal sem se ho, ktož by mu to učinil. A on pověděl, že paní Mrštný člověk to učinil mi.

R. IV. I. Q. 30. b.

2324.

Mezi Janem Lapačkú z Sukorad s jedné, a Martinem řezníkem z Borku na Malé Straně s druhé strany. — 1512, 12. listopadu.

MDXII^o, in die quinque fratrum. *Matuš z Čistých* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že se stala váda mezi panem Karlíkem a panem Janem Lapačkú o sklenici malvasie. Tehdy vytrhl jest pan Václav Karlík tesák a udeřil na pana Jana Lapačku, a hospodář v to skočil. I v tom jest hospodář Martin řezník raněn.

R. IV. I. R. 1. a.

2325.

Mezi knězem Janem Víthou farářem v Chejnově s jedné, a Závišem Cynadrem z Újezdce s strany druhé. — 1512, [12. listopadu].

Jakub Švechla z Chejnova u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že Záviš Cynadr zranil člověka jeho páně Oldřichova z Malovic a na Chejnově, Jakuba Vojta. Tehdy učinil Záviš Cynadr smlouvu s knězem Janem, farářem na Chejnově, aby jeho hojil, točizto Jakuba Vojta, a za to aby mu dal XIV kop grošuv míšenských. A když je počneš hojiti, jedny ať živ ostane, hned zaplatím vám.

Jiřík krajčí z Chejnova u. p. n. k. s. t.: To v paměti mám, že Závíš Cynadr panu Oldřichovi z Malovic a na Chejnově ranil člověka jeho Jakuba Vojty, a tu sám toho Jakuba raněného vedli k knězi Janovi faráři tu v Chejnově. Prosil jest Závíš Cynadr jeho kněze Jana, aby ho hojil, aby živ zuostal, že mu vedle smlouvie učiněné těch XIV kop grošuv míšenských dáti chce. A za to prosil, jakž počne ho hojiti, že mu chce hned dáti ty peníze. A za to mu jest sliboval Závíš Cynadr. A toho mi jest dobře svědom.

Jiřík z Chejnova u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že pánu mému, panu Oldřichovi na Chejnově, Závíš Cynadr zranil člověka Jakuba Vojtu. I přivedli ho knězi Janovi farářovi i smlouvu učinili, aby mu Závíš Cynadr knězi Janovi za to dal VII kop grošuv českých. A prosil, aby ho hojil, aby jedny mohl živ zuostati; jakž by se kolivěk počel hojiti, že chce hned zaplatiti mu o toho člověka raněného Jakuba Vojtu. A tu vysoce mluvil, že chce od něho zaplatiti rád.

R. IV. l. R. 1. a.

2326.

Mezi Janem z Libodržic s jedné, a Křížem z Puchře s strany druhé. -- 1512, [12. listopadu].

Kněz Jan, kaplan u svatého Mikuláše v Starém městě Pražském, na tu přísahu, kterou učinil biskupu na přijímání svatého kněžství, svědčil takto: Mi jest dobře svědomo, když sem byl farářem u pana Jana v Klucích, že pan Jan Klucský posílal k Křížovi do Puchře své lidi žádaje toho, aby mi dali desátek, menovitě sedm korcův žita a sedm ovsa. A on jest pověděl, že dáti nechce. A to se dalo některu chvíli před Svátostí. A pan Jan je pohnal k Svátosti k soudu komornímu. A Kříž teprv po tom puohonu dal mi za ten desátek LXXX^{to} grošuv českých ten úterý před svatým Havlem není minulým.

R. IV. l. R. 2. a.

2327.

Mezi Petrem, Janem a Arnoštem Karlíky z Nežetic s jedné, a Alenú z Radonic s strany druhé. — 1512, 12. listopadu.

MDXII^o, feria VI. in die quinque fratrum. *Šimon z Drachkova* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když jsou mne páni moji, pan Petr a pan Jan a pan Arnošt, poslali ku paní Aleně vo krávu, kterouž kázala zajíti na škodě, jakož jest pravila. Ale škody žádné neviděl sem, by jí učinily, a přes to sme jí chtěli ty škody zaplati[ti], kterýž by nám pokázala s těmi, kteréž sou páni moji se mnú poslali, Duška a Jana Petra, Jana Temperka. A přes to naše podávání nechtěla nám tu krávu vydati; řekla, aby jí žádný v tom nerozkazoval. Při tom sme jí prosili: Račtež s námi na tu škodu vyjíti a tu škodu pokázati; chcem vám ty škody rádi zaplatiti. I nechtěla.

Jan Jancera z Drachkova u. p. k. n. s. t.: To sem svědom, že poslali jsou nás páni naši ku paní Aleně z Radonic ten pondělí před Matkú boží, aby jim tu krávu vydala, kterúž jest ona zajela, a vydala dva člověky, aby tu škodu ohledali; a což oni praviti budú, že ta škoda jí paní Aleně se od té krávy stala, ze chtějí jí rádi zaplatiti. Pakli by nechtěla, ale že musí. A v tom paní Alena nechtěla na ty škody žádného vyslati ani krávu vrátiti. V tom sme šli od ní pryč.

Petr z Drachkova u. p. n. k. s. t.: To v paměti mám, že sou nás pět páni naši poslali ku paní Aleně: Šimona a Jancera a Jana Temporka a Duška, aby pánuom našim vrátila krávu, kterúž jest jim zajěla. A ona paní Alena řekla, že nevrátí. A my jí řekli, aby na škodu vyslala dva člověky, a my také dva vydáme, aby tu škodu ohledali. Ale paní Alena toho jest nechtěla učiniti, ani vyslati ani krávu vráti[ti], aby jí v tom žádný nerozkazoval.

Jan z Drachkova u. p. n. k. s. t.: To pomním, že ten den před Matkú boží semennú v pondělí poslali sou nás páni naši mne, Šimona, Jana a Petra a Duška ku paní Aleně, jakož jest krávu zajěla; pravila, že na lukách se pásla; aby někoho s námi vyslala, aby ta škoda byla ohledána. Ale ona toho učiniti nechtěla ani vyslati, aniž nám tu krávu vrátiti.

Dušek z Drachkova u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že nás páni naši jsou poslali ku paní Aleně ten ponjelí před Matkú boží semennú, aby ta škoda byla ohledána, paní Alena aby dva člověky vyslala, a my také dva vydati chtěli o tu škodu, což by za slušné bylo. A ona to učiniti nechtěla, aniž učiním, tak jest řekla. A krávy nám také vydati nechtěla. I řekla, aby jí v tom žádný nerozkazoval.

R. IV. 1. R. 2. b. Srv. svědomí č. 2348, 2310 a 2322.

2328.

Mezi Wolfgankem z Rachmberka s jedné, a Bernartem odtudž z Rachmberka s strany druhé. 1512, 13. listopadu.

Sabbato die Briicii. *Pan Václav Bezdrůžický z Kolovrat na Košátkách oc, králek* *J.Mti nejvyšší sudí dvorský v království Českém*, svědčil takto: Jakož sem smlouval a smluvil Rachmberky oba dva, totiž Bernartha a Wolfganga, kdež jest byla mezi nimi ruoznice o dvě stě zlatých rýnských. To mi jest dobře v paměti, že jest Bernarth z Rachmberka řekl udělati list ve čtyřech nedělech Wolfgangovi z Rachmberka s rukojmiemi na dvě stě zlatých rýnských do roka bez úroku do svatého Jiří toho času v roce příslého. A tomu jest minul rok některý čas před svatým Jiřím nynějším minulým. Než při tom, kdež na mně dále žádali svědomie o těch dvě stě zlatých rýnských, že by je Bernarth Rachmberk od pana Lva vzal, při tom sem já nebyl ani sem toho viděl, by on jaké zlaté neb peníze od pana Lva bral.

Toto svědomí zapsáno jest z povolenie nejvyššího pana hofmistra JMti, pánuov a vladyk z plného soudu.

R. IV. l. G. 15. a. Vročeno do r. 1512, poněvadž toho roku Brikcí připadal na sobotu, kdežto r. 1511, kamí dle zápisu v knize svědomí to spíše by se hodilo, připadal Brikcí na čtvrtek.

2329.

Mezi Jindřichem z Hodějova s jedné, a mezi Burianem a Janem bratřími z Votic s strany druhé. — 1512, 13. listopadu.

Anno 1512, sabbato die sancti Bricci. *Vaněk Bohuška z Křešic* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že pan Jindřich Hodějovský s panem Vilémem Kolmanem jezdil ku panu Burianovi a Janovi Votickým s listem od pana Lva. I nebylo jich doma. Potom našel pan Jindřich s týmž panem Kolmanem pana Buriana u hrabáčův na louce, an seděl na třešni. I mluvil tu k němu pan Jindřich, aby sešel s třešně doluov a vzal list od pana Lva s hradu Pražského. Odpověděl k tomu pan Burian: Však víš, kde bydlím. A pan Jindřich řekl: Pojď i domuov; já jej tobě ponesu. A on nechtěl. Tehdy načekav se pan Jindřich, když nechtěl s třešně sjíti pan Burian a vzíti listu nechtěl, i jel pryč pan Jindřich.

R. IV. l. Q. 15. a. Srv. svědomí č. 2235 a 2239.

2330.

Mezi panem Václavem z Roupova s jedné, a knězem Izaiášem z Ounětic s strany druhé. 1512, 13. listopadu.

MDXII^o, sabbato in die Briccii. *Vojtěch z Žitenic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že kněz Izaiáš měl vinici za panem Václavem z Roupova na jeho kruntech. I v tom kázal ho vsaditi pan Albrecht kanclieř z Kolovrat oc neboštík. I pan Václav kázal tu vinici dělati, aby neležela ladem. A na té vinici puol čvrta sudu vína bylo.

Václav Kavín [z] Žitenic u. p. n. k. s. t.: To jsem svědom, jakož jest měl na kruntech páně Václavových z Roupova kněz Isaiáš vinici a tu vinici žádný nedělal za některý čas; jakož ten čas jest seděl kněz Izaiáš u vězení, v tom kázal jest tu vinici pan Václav dělati. I urodilo se na té vinici puol čvrta sudu vína.

R. IV. l. R. 20. b.

2331.

Mezi Janem Jindou z Řevnova člověkem paní Katherinie [sic] z Pacova s jedné, a purgmistrem a konšely i vši obcí města Hradiště hory Tábor s strany druhé. — 1512, 13. listopadu.

MDXII^o, sabbato in die Briccii. *Kouba z Řevnova* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti a při tom sem byl, když jest Dorotha z Klokot vdávala Katherinu schovanici svú za Martina do Mitrovic. Při té smlouvě řekla těm smlouvcóm Do-

rotha z Klokot, že po své smrti všecko tobě to dávám, Katherino, mocně, buď málo nebo mnoho, i těch devět kop grošův českých, kterýž mám na kruntech v Krejchově.

Petr Váchů z Řevnova u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když sem byl pozván od Jana Jindau *) z Řevnova, když se Katherina zchovanice Dorothiny [sic] vdávala za Martina z Mitrovic, tu jest Dorotha z Klokot řekla před námi, že po své smrti tobě, Katherino, a Martinovi všecko dávám, buď málo nebo mnoho, což mého jest, i těch devět kop grošův českých, kterýž mám v Krejchově na kruntech pánův Tábořských.

R. IV. l. R. 21. a. Srov. svědomí č. 2294. *) Mezi *d* a *a* vyškrabáno *r*.

2332.

Mezi Martinem z Mitrovic, člověkem paní Kateřiny z Pacova, s jedné, a purgmistrem a konšely i vši obcí města Hradiště hory Tábor s strany druhé. — 1512, 13. listopadu.

MDXII^o, sabbato die Briccii. *Kouba z Řevnova* u. p. n. k. s. t.: Což sem kolivěk svědčil Janovi Jindovi, to též Martinovi z Mitrovic; nech sobě káže čísti; neb jiného nevím co svědčiti. Beru to na tu přísahu, kterouž sem učinil.

Petr Váchův z Řevnova u. p. n. k. s. t.: že jiného nevím, co svědčiti Martinovi z Mitrovic než to, což sem Janovi Jindovi svědčil; nechť káže sobě čísti.

R. IV. l. R. 21. a. Srov. svědomí č. 2295.

2333.

Mezi Václavem Drahonickým z Drahonic s jedné, a Stanislavem Truchlářem s strany druhé. 1512, 13. listopadu.

MDXII^o, sabbato post Martini. *Bártha z Drahonic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo a v paměti mám, že jest Stanislav Truchlář slíbil panu Václavovi Drahonickému člověčenství tu na Drahonicích z dobré vuole. A při tom sem byl.

Jan Zákon z Drahonic u. p. n. k. s. t.: Byl sem při tom a to dobře pomním, že Stanislav Truchlář dal se panu Václavovi z Drahonic za člověka dědičného dobrovolně.

Kříž z Drahonic [sv. p.].

Matěj Kuos z Drahonic u. p. n. k. s. t.: To jest mi svědomo, že dobrovolně se dal panu Václavovi z Drahonic Stanislav Truchlář za dědičného člověka, a při tom slíbil jest mu člověčenství rukú dáním.

Jan Med z Drahonic [sv. p.].

Mareš z Drahonic [sv. p.].

Kouba z Drahonic [sv. p.].

Václav Bena z Drahonic [sv. p.].

Matěj Kuneš z Drahonic [sv. p.].

R. IV. l. R. 21. b.

2334.

Mezi Václavem Drahonickým z Drahonic s jedné, a Stanislavem Truhlářem s strany druhé.
1512, 14. listopadu.

MDXII^o, dominica post Martini. *Barták z Drahonic, člověk páně Adamuov Ploskovského*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že Stanislav Truhlář měl pánu mému dělati, komory tářlovati prkny. A pán k takovému dílu prken nakoupil. A on Stanislav zuostav na tom se pánem, že bude dělati, i nedělal, než prkna rozšikoval, kamž se jemu zdálo. A pán se naň rozhněval proto i kázal jej do vazby vsaditi. Potom jest se Stanislav Truhlář týž cti a věrou pánu zavázal, že chce mu zaplatiti prkna anebo voddělati; i nevoddělal, ale šel pryč a ženy tu u pána na Drahonicích nechal. A to se jest dalo potom, když již on Stanislav člověčenství pánu mému slíbil.

Jan Zákon z Drahonic, člověk páně Adamuov Ploskovského, u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že Stanislav Truhlář po slibování člověčenství panu Adamovi měl jest jemu panu Adamovi komory tářlovati prkny; i netářloval, ale prkna, kteráž pan Adam k tomu koupil, rozšikoval, kamž chtěl. A pán kázal jej vsaditi do vazby. Potom on Stanislav slíbil jemu panu Adamovi nebo prkna zaplati[ti] neb toho se vodslúžiti. I šel pryč, nechav tu na Drahonicích pánu ženy.

Kříž z Drahonic, páně Adamuov člověk, [sv. p.].

Matěj Kuos z Drahonic [sv. p.].

Martin z Drahonic u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že Stanislav Truhlář měl tářlovati panu Václavovi komory nějaký tu na Drahonicích. I dal mu prkna k těm komorám a aby tu dělal. A Stanislav rozšikoval ta prkna, kamž mu se zdálo. Z toho se jest pan Václav rozhněval i kázal ho vsaditi, neb aby mu těch komor dotářloval anebo aby mu ta prkna zaplatil. Ale Stanislav toho neudělal, ani mu prkna zaplatil ani oddělal. I vodšel pryč od ženy z Drahonic. A to se dalo po některém času, když mu jest člověčenství slíbil. I k tomu slíbil čest, vieru panu Václavovi, že tomu chce dosti učiniti.

Václav Bena z Drahonic [sv. p.].

Jan Med z Drahonic [sv. p.].

Kouba z Drahonic [sv. p.].

Matěj Kuneš z Drahonic [sv. p.].

R. IV. l. R. 22. a. Srov. předcházející svědomí č. 2333.

2335.

Mezi Bohuslavem Hvězdářem z Nového města Pražského s jedné, a Vojieřem z Očeledic [sic] s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII^o, feria II. post Martini. *Jiřík z Tábora sladovník* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když se pan Vojieř strožil pryč, chtě jieti domů se paní svú, i kázal paní Mandeleni, manželce své, z hospodaření se počísti, co jest tu za stravu

zuostal. I počtli, že pan Vojieř zuostal jemu Bohuslavovi Hvězdářovi XXI kop grošův na míšensko.

R. IV. 1. Q. 12. b.

2336.

Mezi panem Janem ze Žďáru na Doupově s jedné, a Žibřidem ze Žďáru s strany druhé.
1512, 15. listopadu.

MDXII^o, feria II. post Martini. *Hanuš z Toppa* *) u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že sem viděl, že vezli dělo na voze taraznici. I vyšel sem z krčmy ve tu ve vsi Voleškách. I dal sem těm pacholkům píti a řekl sem: S těžkem ta taraznice více bude jmieti pan Jan, aneb více s těžkem tu [v] Voleškách je uhlédám. A potom sem šel ku panu Žibřidovi a donesl sem mu hákovnici, kterůž sem mu připravil; při tom sem mu řekl: Vráťte-liž tu tareznici pánu mému zase, měl je také připraviti. A pan Žibřid řekl jest: Tvůj pán má zlú hlavu; nerad slyší z těch děl stréleti.

Erhart Reychl z Voleškách u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že sem při tom stál, když pacholci jeho páně Žibřidových vezli taraznici tu do vsi. I stáli jsou s ní před krčmú [v] Voleškách pacholci jeho páně Žibřidovi, zejména Štefl, Paur a druhý Reit Hans.

Heinrich z Khotovic u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že sem byl pacholkem nádvorním u pana Jana ze Žďáru, že pacholci jeho páně Žibřidů vložili tu tarasnici na sáně a vezli je pryč od nás z Tuppa. *) A paní Barbora, jakož má pana Jindřicha ze Žďáru, řekla: Z těžkem tu tarasnici více zde uhlédám; bude na tom dvoře.

R. IV. 1. Q. 13. a. — *) Rozuměj z Doupova.

2337.

Mezi paní Otíl z Hozle s jedné, a mezi Žibřidem ze Žďáru s strany druhé.
1512, 15. listopadu.

MDXII^o, feria II. post Martini. *Jakub z Dubranic* u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, že sem do Oleškách a ptal sem žencuov; tu jest ke mně přišel Hosl, člověk páně Janů ze Žďáru. I otázal se jest mne, viděl-li sem, že ho páni *) Žibřidů pacholek zavolal tam do dvora jeho. I řekl sem jemu, že sem toho neviděl, by ho do dvora zavolal jeho Hozla, aniž sem viděl, by ho také bil pan Žibřid.

R. IV. 1. Q. 13. a. — *) To jest páně.

2338.

Mezi Jindřichem a Přibíkem, vlastními a nedielnými bratřími Koci z Dobrše, s jedné, a Janem z Dešeníc s strany druhé o vápno. — 1512, 15. listopadu.

MDXII^o feria II. post Martini. *Bartoš zedník z Nejřzka* *) u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že sem mu odměřil puol druhé kopy kbelcuov vápna a jeden

gbelec panu Janovi z Dešenic. A od deseti let sem při tom úradě byl a měřil vápna vždy gbelec za V grošuov míšenských.

Linhart Edlbek z Dolejšieho Nejřzka u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že od deseti leth jsme brávali vápno od pánuov svých, od pana Jindřicha a pana Příbika Kocí, gbelec po VI groších aneb po V groších míšenských. A vozili sme je do Domašlic.

Vlček z Nejřzka z Dolejšieho u. p. n. k. s. t.: To pomním, že sem kupoval vápna od deseti leth po V groších míšenských a II penieze od míry od pánuov svých, od pana Jindřicha a pana Příbika Kocí.

R. IV. l. Q. 14. a. — *) T. j. z Nýřska.

2339.

Mezi Jindřichem a Příbikem, vlastními a nedielnými bratřími Koci z Dobrše, s jedné, a Janem z Dešenic s strany druhé o vejmetky. — 1512, 15. listopadu.

MDXII^o, feria II^a post Martini. *Petr pacholek páni* *) *Příbiků Koců* u. p. n. k. s. t.: To sem svědom, že sem mu odčetl padesáte kop vejmetků panu Janovi z Dešenic, a vždy kopu za XX grošuov míšenských.

Wolf pacholek páni *) *Příbiků Koců* u. p. n. k. s. t.: To vím a v paměti mám, že sem pomáhal odčísti panu Janovi Dešenickému padesáte kop vejmetkuov. A vzal vždy kopu za XX grošuov míšenských. A na to jsem mu přidal puol kopy vejmetků. Řekl jest mi dáti na pivo i nedal.

R. IV. l. Q. 14. a. Srov. předcházející svědomí č. 2339. — *) To jest páně.

2340.

Mezi Zigmundem Baršem z Kamenice s jedné, a Václavem Mutrplosem s strany druhé. 1512, 15. listopadu.

MDXII^o, feria II. post diem sancti Brikcii. *Řieha Sýkora* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že pan Johannes Mutrplos dal jest statek Hřiehovský Křtienovi, Havlovu synu, nebožtíkovi Křtienovi, a ten Křtien byl mocným hospodářem tu v tom statku, i konšelem učiněn byl při tom statku. A když jest pan Johannes umřel, tehdy jest paní Mutrplasová jemu Křtienovi statek obstarala. Toho já nevím, proč jest ona Mutrplasová toho učinila.

R. IV. l. R. 8. a.

2341.

Mezi pannú Alžběthú z Vícemilic s jedné, a Matějem a Davidem Škrovady s strany druhé. 1512, 15. listopadu.

MDXII^o, feria II. post diem sancti Brikcii. *Anežka z Vícemilic*: To mi jest v paměti a svědom[o], že sou panně Alžběthě z Vícemilic dveří vybili a vysekali

Matěj a David Škrovadi, a vyhnali dobytek ze dvora jejího, dobytek ten, kteréhož ona panna Alžbětha jest na škodě své zajela jim. A David lál jí panně Alžbětě zlým jazykem. To беру k své víře a k své duši, což teď svědčím; neb sem při tom byl[a].

R. IV. 1. R. 8. a. Srov. svědomí č. 2281, 2282 a 2285.

2342.

Mezi Alžběthú z Vícemilic s jedné. a Matějem a Davidem vlastními bratřmi Škrovady s strany druhé, o Anežku dievku. — 1512, [15. listopadu].

Wolf z Perg: Když sem šel s Vávrú komorníkem a s pannú Alžběthú z Vícemilic na pole, aby komorník škodu ohledal, tehdy mi pravil Jan ovčák: Pán muoj pan Matěj Škrovad kázal mi, abych ji Anežku bil, dievku panny Alžbětinu To беру k své víře a k své duši, že sem to slyšel.

R. IV. 1. R. 8. a. Srov. svědomí č. 2281, 2282, 2285 a 2341.

2343.

Mezi Janem z Sudoměře a na Řepici s jedné, a mezi purgmistrem a konšely i vši obcí města Witmberka s strany druhé. — 1512, [15. listopadu].

Jan Dlesk rychtář z Volyně, páně Januov z Rožmberka člověk, u. p. n. k. s. t.: Kdež sem byl z rozkázanie pána svého JMti na Witmberce s panem Řepickým na svatú Maří Magdalenu rok minul, tu kdež jest pře byla mezi panem Voldřichem Malovcem a mezi lidmi páně Řepického Vondrou a Petříkem, tu jest pan Václav Robmhap mluvil před purgmistrem a konšely Witmberskými, právě-li sú lidé jeho Řepického usedlí pro neusedlého člověka Hanuše Pokaunara, který jest pod právem pánuov Budějovských a šosem, obstaveni čili nic. Tu jest Hanzl Fizar od téhož práva vypověděl, že se jim zdá, že stávka ta před se jíti má. Žádal jest pan Václav Robmhap od lidí páně Řepického, aby ortel byl psán ku právu vyššímu jakožto na Písek. Tu jest Fišar opět od téhož práva vypověděl, že se chtie vedle práva ve dvú nedělech zachovati na den Matky boží Sněžné. Tu sem byl s páuě Řepického lidmi, tu sou tíž lidé žádali, aby ten ortel jim čten byl. Týž Fišar opět od práva vypověděl, že toho za právo nenie. Tu jest pan Václav Robmhap pověděl od lidí páně Řepického, že jest to všudy za právo v královských městech, když strany žádají, že jim má ortel čten býti. Tu jest Fišar týž pověděl, že nás nenie potřebí učiti, že my vieme, kterak se podle práva zachovati. Zdá-li se, pane Řepický, polož kopu grošuov. My ortel časem svým spíšíc a zapečetíc, jako na dobré přísluší, ku právu vyššímu pošleme ten ortel, a když nám zase odeslán bude, tu my vám dáme po poslu svým znáti, abyšte přijeli k slyšení toho ortele. Tu pan Václav Romhap od lidí páně Řepického pověděl, že se jim zdá, že má čteno býti. Tu žádal, aby ortel

psán byl ku právu vyššímu, že oni doložiti chtějí, má-li jim ten ortel čten býti čili nic. Tu jest Fišar od téhož práva vypověděl, že toho za právo není. Tu jest pan Václav Romhapp od lidí páně Řepického žádal, aby ale slyšeli, čím chtějí ty lidi ku právu doložiti. Tu jest Hansl Fišar od práva odpověděl, že toho za právo není. Tu jest pan Václav Romhapp od lidí páně Řepického žádal, aby to svědomí listovní, který jsou měli prvý před sebou, aby je do listu ortelného vložili. Toho jsou k sobě přití nechtěli konšelé Vitmberští. Tu jest pan Řepický kopu grošův na důklad položil. Potom po některý neděli purgmistr a konšeli Vitmberžští psaní jsou učinili panu Řepickému. Tu mu jest vyrozuměti nemohl, i prosil jest pana Václava Romhappa a mne. A my jsme tam jeli. Tu jest pan Václav Romhapp pověděl konšeluom Vitmberským: Psaní, kterýž jste učinili panu Řepickému, že mu vyrozuměti nemůže, k tomu-li ortelu vyslyšení, který jest od pánuov Píseckých. Tu jest Janek rezník od práva pověděl: Ne k tomu. Pan Václav Romhapp též pověděl, že mi není od pana Řepického nic víc poručeno; než teď list máte od něho, jímž se zpravíte.

R. IV. l. R. 10. a.

2344.

Mezi panem Kristofem z Gutšteina s jedné, a Abrahamem Strojetickým z Strojetic s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII^o feria II^a post Martini. *Mikuláš ze Škrdl* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když jel pan Jiřík k králi Římskému, tehdy jest pozůstavil úředníka tu po sobě na Škrdlech; a když jest svatý Havel přišel, tehdy jest ten úředník ze vsi Mradic vybral úrok, vosep i jiný důchody, kterýž na ten čas přijíti měly, a zase jest vydal z těch důchoduův čeledi páně Jiříkově a na hospodářství. A pan Kryštof jest toho nic neužil. A potom jest úředník žádal pana Kryštofa, aby od něho počet přijal. A když jest počet učinil, tehdy jest více vydal pět a třiceti kop míšenských, nežli jest přímů bylo. A pan Kryštof jest jemu Jiříkovi úředníku tomu dal těch pět a třiceti kop míšenských.

R. IV. l. R. 23. a. Srv. svědomí č. 2245.

2345.

Mezi Wolfem z Rachmberka s jedné, a Bernhartem Rachmberským z Rachmberk s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII^o, feria II. post Martini. *Václav Polatský z Polák a na Vezderazi*: To mi jest vědomo, že jsem přišel s panem Bernhartem z Rachmberk ku panu Václavovi Kožáteckému z Kolovrat a na Košátkách oc, že jest řekl pan Kožátecký: Pane Bernharte, udělej panu Wolfovi strýci svému list na dvě stě zlatých rejnských. Ale Bernhart jest mlčel. Jakož mne žádal Wolf z Rachmberk o ty peníze, abych

mu svědčil, kterýž vzal Wolf od pana Lva, já vo tom nic neviem. To mi jest vědomo a to беру k své duši a k své víře.

R. IV. l. R. 23. b. Srv. svědomí č. 2328.

2346.

Mezi Zewaldem Guldenmundt z Graffczuov s jedné, a panem Břetislavem z Zvyhova s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII^o, feria II. post sancti Briccii. *Michal krajčí z Horažďovic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když pan Břetislav z Zvyhova chtěl jeti z Prahy pryč, tehdy uhlédav mne, zavolal jest na mne: Michale, teď mne prosila paní Elžška z Kolovrat, aby jí i pannám jejím dělal sukni, a jí votěz se, jaký prýmy chce jmieti sobě i pannám na ta sukna, a di pak dolův k Guldenmundovi a vezmi paní Elšce z Kolovrat axsamit na premování a pannám poloatlasy také na prejmování. A diž k ní ku paní Elšce z Kolovrat a votěz se jí, jaký barvy chce jmieti axsamit na to premování. I chtěl sem sám vzieti tak, jakž mi pan Břetislav ráčil rozkázati. A paní Elška z Kolovrat jest mi řekla: Nechoď, pojeděš se mnú na voze doluov. I jěli sme do Prahy k Sewaldovi Guldenmundovi. Tu sem mu pověděl, že mi jest pán poručil, abyšte té paní Elšce z Kolovrat dali axsamit na premování, jaký barvy bude chtíti, a pannám poloatlasy také na premování. A tu jest paní z Kolovrat vzala na to premování sobě axsamit a paunám polúatlas. A přitom jest paní Elžška vzala víc domašku s čubú (?) a zlatohlav na premování a zlato uncové a jiné potřeby mnohé. Vo tom mi jest pan Břetislav neporučil, abych Guldenmundovi to jí té paní Elšce kázal dáti. I toho jsem jemu Zewaldovi pověděl, chce-li jí dáti to, to při tom stuoj; neb mi pán JMt neporučil vo ničemž víc, ať bych od něho vzal, než na premování.

R. IV. l. R. 24. a.

2347.

Mezi Matějem a Davidem vlastními a nedílnými bratří[mi] Škrovaluov z Škroval s jedné, a pannú Alžběthú z Vícemilic s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII^o, feria II. post sancti Briccii. *Petr z Bořanovic* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že jest mne poslala panna Alžbětha z Vícemilic s sousedem svým s Zigmundem ku panu Matějovi z Škrovaluov o tu škodu, kterážto škodu učinil jest dobytek jeho pánuov Škrovaluov, chce-li jí tu škodu napraviti. A on pan Matěj řekl: Divím se tomu, že o to panna Alžbětha se mnú sama nemluví, jsúce tak blízko v sousedctví. Povězte jí, že já o tu škodu se s ní chci rád smluviti.

Zigmunt z Bořanovic u. p. n. k. s. t.: To vím, že jest mne žádala panna Alžbětha z Vícemilic, abych šel s Petrem sousedem svým ku panu Matějovi z Škroval, chce-li jí tu škodu napraviti, což jest jí dobytek jeho Škrovaluov učinil. A pan Matěj

řekl: Divím se tomu, že to sama panna Alžběta se mnú nemluví; avšak chci o to sám s ní mluvit.

Matúš z Bořanovic n. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, když sem slúžil u pana Matěje z Škrova, i jest byla hráz uprostřed dvora, a ta hráz zlá byla, že dobytek přecházel přes ni. I zajímali sme dobytek náš u panny Alžběthy z Vícemilic, a panna u nás také zase zajímala dobytek svůj.

Jakub z Žab, někda služebník Matěje z Škrova, u. p. n. k. s. t.: že to pomním, že panna Alžbětha zajímala dobytek svůj u pana Matěje Škrova, a pan Matěj u panny zase, nebo hráz zlá byla, kteráž mezi nimi byla.

Václav z Popovic u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, ž[e] mi panna Alžbětha z Vícemilic najela krávu na XIII grošův českých. I přišel sem k ní o tu krávu, a panna nechtěla mi ten nájem držeti, než abych jí dal XV grošův českých, a k tomu abych ji uručil.

R. IV. l. R. 24. b. Srv. svědomí č. 2341 a 2342.

2348.

Mezi Jindřichem a Přibíkem Koci vlastními bratřími z Dobrše s jedné, a Hendrychem z Vřesovic s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII^o, feria II. post diem sancti Briccii. *Linhart Edlbek z Nejřska* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest nás poslal pan Přibík Koc do lesa všecku obec z Dolejšieho Nejřska, abychme les sekali u Vysokých Lhotech; i sekali sme tak, jakž jest nám pan Přibík poručil. A ten les jest vzal pan Hendrich Kostomlacský.

Vlček z Nejřska u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že nás všecku obec jest poslal z Dolejšieho Nejřska pan Přibík Koc, abychme les loupili k uobci u Vysokých Lhotech. A ten les jest nám pobral pan Hendrich Kostomlacský.

Jan Pekař z Nejřska u. p. n. k. s. t.: To sem svědom, že nás jest poslal z Dolejšieho Nejřska všecku obec pan Přibík Koc, abychme les sekali a lúpili u Vysokých Lhotech; ten jest les nám pobral pan Hendrich Poryk.

R. IV. l. R. 25. a. Srv. svědomí č. 2338 a 2339.

2349.

Mezi Zigmundem a Krystofem vlastními bratřími z Vřesovic s jedné, a lidmi páně Kunšovými z Tloskova s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII^o, feria II. post Bricci. *Vávra z Bukovice* u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, že pan Zigmund a pan Kristof z Vřesovic čekali ten pondělí po svatém Duchu až do západu slunce na hradě Kostomlat lidí páně Kunšových. I nestáli sou.

Pavel rychtář z Mošnova u. p. n. k. s. t.: To sem svědom, že jsou čekali celý den páni z Vřesovic, pan Zigmund a pan Krystof, tu na hradě Kostomlatech

ten pondělí po svatém Duchu až do západu slunce, kdež jest měl postaviti pan Kuneš těch lidí svých, i nepostavil.

Lukeš krčmář z Kostomlat u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že celý den čekali pan Zigmund a pan Kryštof až do západu slunce ten pondělí po svatém Duchu, kdež jsou měli člověka páně Kunšovy postaviti na hradě Kostomlat, tak jakž sou jej vyručili na ten den. I toho sou neučinili, Balšana rychtáře nepostavili.

Pabian z Kostomlat u. p. n. k. s. t.: Toho pomním, když sou vyručili z věže Balšana rychtáře z Jablonic na hradě Kostomlaty pod puol druhu stými kopami míšen-skými lidi páně Kunšovi na postavení na témž místě, i nepostavili ho na ten den v pondělí po svatém Duše.

Matuš z Kostomlat [sv. p.]

Řieha z Světlce u. p. n. k. s. t.: To jest mi svědomo, kdež jest mluvil pan Krištof z Vřesovic k těm lidem páně Kunšovým, a tak jest řekl: Znáte-li se k té cedule? A oni pověděli: Známe se k ní, co jest v ní psáno.

Václav z Kostomlat u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, že sou se ptali páni z Vřesovic pan Zigmund a pan Krištof lidí páně Kunšových: Znáte-li se k slibu podle té cedule, kterúz teď mám? A oni řekli: Známe se k tomu; kterak by to mohlo jináč býti.

Jíra z Kostomlat u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sou se znali, což jest v té ceduli napsáno, lidi páně Kunšovi před panem Zigmundem a panem Kryštofem z Vřesovic, což se dotýče rukojemství za Balšana rychtáře, kdež sou ho z věže vyručili a měli ho postaviti zase.

Staněk z Kostomlat [sv. p.] *Jiřík Šak z Kostomlat* [sv. p.]

Mikuláš z Kostomlat [sv. p.]

R. IV. l. R. 26. a. Srov. svědomí č. 2316 a 2317.

2350.

Mezi Janem a Rytkyěrem Kozelkovým z Hřivic s jedné, a Mikulášem Kostomlackem z Vřesovic s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII^o, feria II. post diem sancti Brikcii. *Paul z Křemuze* u. p. n. k. s. t.: To, co sem prvý svědčil panu Janovi a Rydkýři Kozelkóm z Hřivic, že to jest věrná pravda. A to беру na svú vieru, takž jakž jsem přísahu učinil prvý.

R. IV. l. R. 26. b.

2351.

Mezi panem Janem z Koutuov s jedné, a Johankú z Křenovic s strany druhé. — 1512, [15. listopadu].

Petr ze mléna Mráčkova u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když bylo některého času, šel jest pan Jan z Koutů do páně Trčkova domu v Caletný ulici tu v Praze

ku paní Johance. Tu jest pan Jan mluvil ku paní Johance vo svú některú potřebu. Mezi tými řečmi řekl: Milá paní Johanka, proč mne poháníte a ke škodám mne připravujete? Však víte, že sem vám nikda nepřirekl nic dáti. Tu jest paní Johanka řekla: Toho já nepravím, byšte mi co řekli dáti, toho sem od vás neslyšela; než dobří lidi mi to pravili. Tehdy řekl jest pan Jan: Kteří jsou ti dobří lidi, kteříž sou to vám pravili? To pak zvíte, když toho potřeba bude.

R. IV. l. R. 26. b. Srov. svědomí č. 2268.

2352.

Mezi Janem Zichovcem z Duban s jedné, a Zigmundem Pašinkú s strany druhé. — 1512, [15. listopadu.]

Janek Krabec z Malova u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že Blažek myslivec šel od pana Jana Zychovce pryč bez vuole a vědomí jeho.

Vaněk z Bučiny u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, že jest byl Blažek myslivec u pana Jana Zychovce, i šel pryč od něho bez vuole jeho a vědomí. A ten čas sem u pana Jana byl za čeledína.

Jan Cabicar z Cebic: To mi svědomo, že sem se k tomu přitrefil, že jest Zikmund Pašinka řekl Blažkovi: Jdi přece. A pan Jan Zychovec řekl jest ke mně: Buď tobě to, pane Jene, svědomo. To beru k své víře a k své duši, že jest to tak, což teď svědčím.

Heync Seydlic z Šenfeldu: že poslal mne a pana Jana Kekule k Zikmundovi Pašinkovi, žádaje toho na něm, aby mu ten pych napravil, kteréhož mu jest učinil, což se Blažka dotýče. Tu jest pověděl Zigmund Pašinka, že má právo před sebu. To беру k své víře a k své duši, že mi jest to svědomo.

Jan Kekule z Stradonic: to mi svědomo, že poslal nás Jan Zichovec, abychme šli s Janem Seydlicem k Zigmundovi Pašinkovi a s ním o to mluvili, aby mu ten pych napravil, což se dotýče Blaska, čeledína jeho páně Zichovce. To беру k své víře a k své duši, že to tak, což sem teď svědčil.

R. IV. l. R. 27. a.

2353.

Mezi Jindřichem a Přibíkem vlastními a nedielnými bratřími Koci z Dobrše s jedné, a Janem z Dešenic s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII^o, feria II. post Brykcii. *Jan pekař z Dolejšího městečka Nayrska, člověk pánuov Kocuov*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že sem byl poslán od pana Jindřicha a od pana Přibíka Kocuov s listy puohončími dvěma k Janovi Dešenskému na Dešenice na tvrz. I dali jsme mu je ty listy oba dva; a byl při tom pan Jindřich Peyryk v světnici.

Vlček konšel z Dolejšího Nayrska, člověk pánuov Kocuov, u. p. n. k. s. t.: Nosil sem s Janem pekařem listy dva puohoncie panu Janovi na Dešenice na tvrz. Dali jsme mu je tu na tvrzi v světnici. Byl při tom pan Jindřich Peyryk.

R. IV. l. R. 30. a. Srov. svědomí č. 2338 a 2339.

2354.

Mezi panem Hynkem Bořitou z Martinic, krále Ludvíka JMti maršálkem, s jedné, a mezi purgmistrem a konšely i vši obcí města Slaného s strany druhé. — 1512, 15. listopadu.

MDXII^o, feria II. post Brykcii. *Mikuláš z Vinařic, páně Hynkuov Smečenského člověk, u. p. n. k. s. t.:* Když jest pan Smečanský pohnal pánuov Slánských, že páni Slánští po tom puohonu měli lov v Starém háji, kterýž na nich na Slánských pan Smečanský vysoudil.

Jan kuchař z Vinařic, člověk páně Hynkuov Smečenského, u. p. n. k. s. t.: Soudil se pán muoj pan Hynek se pány Slánskými vo čtyry vsi, a potom jich pohnal; a potom puohonu oni Slánští honili v Starém háji, který pan Hynek nyní drží u Slaného.

Matěj rychtář ze Pchr, páně Hynkuov Smečenského člověk, u. p. n. k. s. t.: Soudil se pán muoj pan Hynek Smečanský se pány Slánskými a pohnal jich. Pak po tom puohonu oni páni Slánští lovili s tenaty zajíce v háji Starém tu nedaleko od Smečna.

Pavel ze Pehr, člověk páně Hynkuov Smečenského, [sv. p.].

Pavel z Jemník přejmím Laysek u. p. n. k. s. t.: Dokudž páni Slánští ještě nás v držení byli, pohnal jich pan Hynek Smečanský, a páni Slánští kázali nám honiti v Starém háji již po tom puohonu.

Pavel přejmím Hanuš z Jemník u. p. k. n. s. t.: Když pan Hynek Smečanský pohnal pánuov Slánských ze čtyř vsí, tehdy oni mezi tím kázali nám s tenaty honiti v Starém háji, kterýž příležití k těm vsem, z kterýchž jich pohnal.

Petr Chmelík z Uven,) člověk páně Hynkuov Smečenského, [sv. p.].*

Martin z Uven, člověk páně Hynkuov, [sv. p.].

R. IV. l. R. 30. a. — *) Ta ves slove nyní Ovny nebo Humny.

2355.

Mezi paní Barború z Kouč s jedné, a paní Marianú z Nedvídkova strany druhé. — 1512, 16. listopadu.

MDXII^o, feria III. post diem sancti Briccii. *Thůma z Strmic u. p. n. k. s. t.:* To mi jest svědomo, když sou měli vésti k ouvodu paní Barboru, té chvíle měl sem kuní kožich černým sukнем pošíť na své ruce, a pan Václav Tvoch vzal jest jeho ode mně a paní Barboře dal: Tu já čubu tobě dávám. boží jest a tvá, a liščí čubu, kterýž sem prvý dal, také jest ta boží a tvá.

Jiřík z Strmic u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti a svědomo, když jest Thůma z Strmic držal kuní čubu v své ruce černým sukrem pošíť, vzal jest je od něho pan Václav Tvoch z Nedvídkova i dal je paní Barboře, manželce své, tu čubu kuní a liščí, [pravě]: obě dvě boží a tvé jsou.

Andres kovář z Kostové u. p. n. k. s. t.: To pomním, že mi jest pravil Valentin, nebožtík služebník páně Kašparů: To sem od něho slyšel, že Thůma z Strmic držel kuní čubu, a pan Václav Tvoch nebožtík vzal tu čubu černým sukrem pošíť i dal tu čubu paní Barboře, manželce, své i druhú liščí, [pravě:] ty čubě dávám, obě boží a tvé sou.

R. IV. 1. R. 27. b.

2356.

Mezi Václavem Kučerú na Horách Kuthnách s jedné, a paní Elškú Jandovú z Toušené s strany druhé. — 1512, 16. listopadu.

Feria III. post Martini. *Jan havieř od Hory* u. p. n. k. s. t.: To sem slyšel od Kubíčka, paní Elšky služebníka, že jest paní Elžška řekla po smrti muže svého Jandy dáti tisíce zlatých jemu Václavovi Kučerovi.

Feria IV. post Bricii [17. listopadu]. *Mikuláš z Vysoké*: To mi svědomo, že sem to slyšel od služebníka Kouba jejieho paní Elžky Jandovy, že jemu Václavovi Kučerovi chce dáti tisíce zlatých po smrti muže jejieho. To беру k své cti a k své duši, že sem to slyšel od toho Kouby.

R. IV. 1. R. 28. a.

2357.

Mezi Janem z Sudoměři a na Řepici s jedné, a Janem Touškem rychtářem Witmberským s strany druhé. — 1512, 17. listopadu.

MDXII^o, feria IV. ante Elisabeth. *Jan Dlesk, rychtář Volýňský*, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, na den svatě Maří Mandeleny po zdání vejповědi konšelský tu jest pan Řepický mluvil k rychtáři Witmberskému: Chceš-liž ty lidi dáti na rukojmie? A on pověděl: A já dám. Tu jest je dal rychtář na rukojmie do té pře skonání.

Petr z Štátkova u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo, že nás rychtář Witmberský dal na rukojmie do té pře skonání, a potom přes to poslal ke mně rychtář Witmberský, ať bych se postavil. I šel jsem k němu hned a řekl sem mu: Pane rychtáři, však víte, že ste mne dali na rukojmie až do té pře skonání. A rychtář pověděl: Stuoј teď ten pondělí najprv příští, a tu zviš, aby pře nepropadl. A já stál ten pondělí. A on rychtář jest mne hned vsadil, a té pře ještě konec nebylo. Tu sem se skrze dobrý lidi vyručil znova zase.

Vondra od svatý Máří u. p. n. k. s. t.: To pomním, že jest rychtář Witmberský po mne poslal, ať bych se postavil, kdež sem byl vyručen až do té pře skonání. I pověděl sem mu to rychtáři, když sem k němu přišel a postavil se: Proč chceš nás vsaditi? Však sme se vyručili do té pře skonání. A on přes to jest mne a tovaryše mého vsadil. Tu jsem se zase znova vyručil do hospody, a tu sem seděl až do svatého Jakuba.

R. IV. l. R. 10. b. Srov. svědomí č. 2343.

2358.

Mezi Janem Nuczem z Normberka s jedné, a paní Annú z Kováni s strany druhé.
1512, 17. listopadu.

MDXII^o, feria IV. post sancti Briccii. *Jan posel z Prahy, obyvající tudíž u Čepuov*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že sem byl poslán od Jana Nucze z Normberka kupce s puohončím listem ku paní Anně z Kován na Mělník. A paní nebyla doma, i čekal sem je, až přijela z Boží Vsi zase na Mělník, a tu jsem dal paní jí samý paní Anně. A paní jest dala ten list jakémuž pánu, a ten pán řekl mi: J[d]i předse, netřeba odpovědi.

R. IV. l. R. 25. a.

2359.

Mezi Matějem a Davidem Škrovaluov s jedné, a pannú Alžběthú [z] Vícemilic s strany druhé.
1512, 17. listopadu.

MDXII^o, feria IV. post Briccii. *Petr z Bořanovic* u. p. n. k. s. t.: To sem svědom, že jest pan Matěj Škroval jí panně Alžběthě z Vícemilic dal za tu škodu, kterúz jí učinil dobytek v vovsě páně Matějů [z] Škroval, deset strychů ovsu vedle smlouvie [sic] mezi nimi učiněné.

Matúš z Bořanovic u. p. n. k. s. t.: To pomním, že za tu škodu panně Alžběthě, kterúz tu škodu učinil dobytek Matějů Škrovaluov, jí dal za to X strychů ovsu vedle smlouvy.

R. IV. l. R. 25. b. Srov. svědomí č. 2341, 2342 a 2347.

2360.

Mezi panem Janem z Koutův s jedné, a paní Johankú z Chřenovic s strany druhé. — 1512,
17. listopadu.

Feria IV. post Brykcii. *Jan Tychto z Ještětic*: To což sem svědčil paní Johance z Chřenovic, tak jemu panu Janovi z Koutuov též svědčím v ta slova, že jiného nic nevím. A to беру k své cti a k své duši.

R. IV. l. R. 28. a. Po straně: Non dedit. Srov. svědomí č. 2268 a 2351.

2361.

Mezi Jakubem ze Zhudovic s jedné, a Maříkem též ze Zhudovic s strany druhé. — 1512, 17. listopadu.

MDXII^o, feria IV. post Bricii. *Vondřej Hárál z Knína* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když sem byl povolán od Jakuba a Maříka ze Zhudovic k té smlouvě, že jest měl Mařík vydati synu svému dvě stě kop míšenských bez X kop míšenských, a to rozdielně, počnúc na svatého Jiří vždy v roce najprv příštího až do té summy vyplnění po XV^{ti} kopách grošuv míšenských. A na to jest mu dal V a padesáte kop grošuv míšenských.

Zigmund z Knína u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, jakož se jest stala smlouva mezi Jakubem a Maříkem ze Zhudovic, že jemu Mařík otec jeho měl Jakubovi synu svému vydati bez X kop grošuv míšenských dvě stě kop grošuv míšenských, a to na roky, při svatém Jiří najprv příštím XV kop grošuv míšenských a potom vždy na svatého Jiří po XV kopách grošuv míšenských až do summy vyplnění. A na tu summu dal Mařík jemu Jakubovi padesáte kop grošuv míšenských.

Václav Šak z Knína u. p. n. k. s. t.: Jakož se jest stal trh a smlouva mezi Jakubem a Maříkem ze Zhudovic konečný, tehdy hned mu Mařík zavalil pět a padesáte kop grošuv míšenských, a potom jest jemu Jakubovi měl Mařík každý rok dáti na svatého Jiří po XV kopách grošuv míšenských až do té summy vyplnění těch dvě stě kop grošuv míšenských bez X kop grošuv míšenských. A na to sme litkup pili.

Pavlíček švec z Knína u. p. n. k. s. t.: To pomním, kdež sem byl povolán k té smlouvě, která se stala mezi Jakubem a Maříkem ze Zhudovic o dvě stě kop bez X kop grošuv míšenských. Tu jest jemu Jakubovi řekl vydati na svatého Jiří najprv příštího Mařík po XV kopách grošuv míšenských až do vyplnění těch dvou set kop bez X kop grošuv vše míšenských, a padesáte kop těch jest mu zavalil na tu summu.

Jan Pykaus z Knína u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sem s jinými sousedy byl povolán k té smlouvě, která se stala mezi Jakubem a Maříkem ze Zhudovic, že má Mařík jemu Jakubovi dáti na každý svatého Jiřího najprv příštího po XV kopách grošuv míšenských až do vyplnění těch dvou set kop grošuv míšenských bez X kop grošuv míšenských. Na to jest jemu dal Mařík pět a padesáte kop grošuv míš.

Jan Chlupatý z Knína u. p. n. k. s. t.: Při tom sem byl, že Mařík učinil smlouvu s Jakubem, synem svým, kdež mu jest měl dáti bez X kop grošuv míšenských dvě stě kop grošuv míšenských, a to rozdielně, počnúc na svatého Jiřího najprv příštího XV kop grošuv míšenských a hned potom na každý svatého Jiřího

po XV kopách grošuv míšenských až do té summy vyplnění, a pět a padesáte kop grošuv míšenských jemu Jakubovi zaval na tu summu.

R. IV. 1. R. 28. b.

2362.

Mezi Jiřkem Zelníkem s jedné, a Janem Firšicem s strany druhé. — 1512, 17. listopadu.

MDXII^o, feria IV. ante Elizabeth. *Jan Vyklicský z Roudnice* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest přijel na Roudnici Mathes služebník páně Firšiců a mluvil jest ku panu hejtmanovi a konšelóm, že se ujistil pán můj dobře Janem Vilémkovým synem a Prokopem Řebíčkem; kdež jest mne poslal pán můj pan Jan na Vlčí háj, abych ho jal, aby ho žádný nevystříhal, aby neutekl Prokop Řebíček. A potom mluvil ku panu hejtmanovi ten jistý Mathes, aby pánu jeho, panu Janovi Firšicovi, vydali Jindřicha člověka jeho, a ktožkolivěk co na něm žádati bude, že dosti spravedlivé od nich učiniti chce, a témuž Jiřkovi Zelnařovi škody jeho všechny navrátí a napraveny býti mají. To jest mluvil Mathes služebník páně Firšiců ku panu hejtmanovi i konšelóm. A když jest šel se mnú Mathes doluov z zámku Roudnice a chtěl jeti pryč, i volal jest na mne, abych k němu zase vyšel. I vyšel sem k němu. I prosil mne, abych od pána jeho prosil přítele svého, aby více nepřivýšoval, než to, co mu vzato jest, a že má mu všechno napraveno býti, což a které škody koli vzal od nich.

Jan Byšický z Byšic vzav to k své víře a k své duši, seznal jest toto: že jiného nevím co seznati, než co sem dal svědomí lidem páně Janovým Firšicovým z Nabdína.

R. IV. 1. S. 1. a. Srov. č. 2200, 2258, 2284 a 2299.

2363.

Mezi Janem Vayhákem z Koutuov s jedné, a mezi Johankou z Chřenovic s strany druhé. 1512, 19. listopadu.

MDXII^o, feria VI. die Elisabeth. *Petr komorník desk zemských* na tu přísahu, kterou učinil k úřadu komorníčímu, svědčil takto: Já jiného nevím co pověděti než to, což sem prve svědčil paní Johance z Chřenovic, to jest v pravdě tak.

R. IV. 1. R. 3. b. Srov. svědomí č. 2268, 2351 a 2360.

2364.

Mezi Zigmundem Baršem z Kamenice s jedné, a mezi Václavem Mutrplosem z Tedražic s strany druhé. — 1512, 19. listopadu.

MDXII^o, feria VI. die Elisabeth. *Zigmund z Baště* vzav to k své víře a k své duši, svědčil takto: Když sem slyšel od Jana vladyky ze Vklíčan, že jest pravil týž

Vladyka tak, že Havel z Hoštic nesliboval člověčenství Mutrplosovi nebožtíku nikda; než syn jeho Havluov Křtěn ten jest sliboval a potom i konšelem tu byl. A též sem slyšal od Šimona řezníka, že jest také pravil, že Havel z Hoštic nikda nesliboval člověčenství Mutrplosovi, než syn jeho Křtěn. A tu sama paní Mutrplosová jeho Křtěnuov statek obstavila po smrti nebožtíka Mutrplosa starého.

Tomáš z Dobrošovic svědčil takto: že jest pravil Šimon řezník a Jan Vladyka ze Vklíččan takto, že Havel z Hoštic nesliboval člověčenství nebožtíku Mutrplosovi starému ani mladému; než syn jeho Křtěn ten jest seděl na gruntě jeho Mutrplosově, a tu potom sama paní Mutrplosová po smrti starého Mutrplosa statek téhož Křtěna obstavila všecken. Potom jest tu i konšelem byl ten jistý Křtěn. Potom se stěhoval do Prahy, a tu koupiv sobě domek, potom umřel. A to беру k své víře a k své duši, že tak v pravdě jest, což sem tuto svědčil.

R. IV. l. R. 4. a.

Svědomy k roku Svátosti *) létha MD třináctého.

2365.

Mezi Janem Sedláčkem z Čelakovic s jedné, a mezi Jiříkem Bezdrůžickým z Kolovrat oc, nejvyšším sudím království Českého, s strany druhé. — 1512, [19. listopadu].

Thůma Tuša u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když sem šel [s] Sedláčkem do Lysý, i šel s námi Pabeška, páně Smiřického člověk, i mluvil o tom, že na tomto místě — tu ukazoval — že jsou vobloupeni páně sudího člověk a páně Myškuov také člověk jeho, a zejména jich menoval: Havla z přívozu z Litole a Levu z Lysý, Mikeš z Lysý, Hložek také z Lysý.

Kouba z Sedčánek u. p. n. k. s. t.: Toho sem vědom, když sme se sešli spolu s Pabeškú, i rozprávil mi to, stojíc na louce se mnú, že ví, ktož jest pobral těm lidem páně sudího a páně Myškú, i jmenoval je zejména: Havla na Litolským přívozu a Levu z Lysý a Hložka z Lysý, též Mikše z Lysý.

Pecha z Sedčánek u. p. n. k. s. t.: To pomním, že páně Smiřického člověk oznamoval mi, ktož jest pobral těm lidem páně sudího a páně Myškú člověku: Mikeš z Lysý, Havel z Litole, Leva z Lysý, Hložek tak[é] odtudž.

Matúš rybář z Lysý u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když jest šel Sedláček do Limburka na trh, zastavil se u mne s člověkem páně sudího a druhým páně Myškovém (sic) člověkem. A ti dva nechtěli sou se zastaviti. I Sedláček řekl jest jim: Čekajte málo, hned s vámi půdu. Šli předsa, nechtěli jsú se zastaviti. A on Sedláček šel za nimi, až se honu podal od nich. A jakž jsú oni brzo vešli do borku, tak hned na ně vystoupili. A Sedláček uhlédal to, odstúpil na spátek; neb by byli

*) 8.—15. dubna.

šli s Sedláčkem, bylo by se jim toho nepříhodilo; neb chtěl zteskú jíti. A v tom Sedláček učinil pokřik, i honili, ale nemohli nic najíti.

R. IV. 1. R. 6. b.

2366.

Mezi Jindřichem Škopkem z Bielých Otrabovců s jedné, a Burianem z Votic s strany druhé. 1512, [19. listopadu].

MDXII^o. *Jan z Utic* u. p. n. k. s. t.: Toho mi jest svědomo, když sem byl u pana Buriana Votického pacholkem, tehdy přijel k němu pan Jindřich Škopek. a pan Burian mu dal XXXII^u kop grošův na míšensko za pana Ladslava z Štemberka a na Bechyni. A pan Jindřich Škopek jest jemu řekl Burianovi: Dajtež tu mé sestře ty peníze, a když pojede k nám, ať je sebú vezme ty peníze. A pan Burian ty peníze XXXII^u kop grošův míšenských dal sestře jeho paní Regině.

Václav z Votic u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, byl jsem pacholkem ten čas u pana Buriana Votického. I přijel jest k němu pan Jindřich Škopek, aby mu dal pan Burian XXXII^u kop grošův míšenských za pana Ladslava z Štemberka a na Bechyni oc. I přinesl jest jemu panu Jindřichovi ty peníze, a pan Burian dal jest je sestře jeho; neb řekl jest pan Jindřich: Kamž bych já je děl? Když sestra má k nám pojede, ať mi sebú je přinese.

R. IV. 1. R. 7. b.

2367.

Mezi Janem Nuczem z Normberka s jedné, a panem Bernhartem z Walšteina s strany druhé. 1512, 19. listopadu.

MDXII^o, feria VI. die Elizabeth. *Michal Karásek v Praze obývající* u. p. n. k. s. t.: To mi vědomo, že jsem byl poslán od Jana Nucze z Normberka s listem puohončím ku panu Bernhartovi z Walšteina na Mělník; i myl se pán v svědnici, že sem sám k němu nemohl. I dal sem list písaři jednomu, a ten písař dal druhému, i přečetl nápis a donesl je pánu do druhý svědnice. Přišel zase ten písař, řekl ke mně: Netřeba odpovědi. A v tom sem šel pryč.

R. IV. 1. R. 25. a.

2368.

Mezi Zigmundem Baršem z Kamenice s jedné, a mezi Václavem Polacským z Polák s strany druhé. — 1512, 22. listopadu.

MDXII^o, feria II. post Elisabeth. *Andres z Keblan* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že pan Zigmund Bareš řekl čber ryb dáti Václavovi Polacskému z toho rybníka Keblanského na prvně spuštění. I dal jest mu.

R. IV. 1. R. 7. b.

2369.

Mezi Benešem Mírkem z Solopisk s jedné, a Janem Kralickým mladším z Krsovic s strany druhé. — 1512, 24. listopadu.

MDXII^o, feria IV. post Clementis. *Zigmund Bielek z Kouřim měštěnin* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo: Přišel sem jednoho času ku panu Benešovi Mírkovi z Solopisk, a u něho sedí pan Jan Kralický. I řekl mu pan Beneš: Milý pane Jene, učinme mezi sebou počet. Tehdy mu odpověděl pan Jan: Dobře. I seděl při tom pan Matúš. I řekl k němu pan Beneš: Milý pane Matúši, piš. I psal jest. I jest-li toho jedenáste kop grošuv českých a XX grošuv českých. A k tomu se jest přiznal pan Jan dlužen jemu býti a zaplatiti.

R. IV. l. S. 2. a.

2370.

Mezi panem Jiřkem z Kolovrat a na Buštěhradě, nejvyšším sudiem království Českého oc, s jedné, a panem Jindřichem Kornnovským z Kolovrath na Velikém Kvíci s strany druhé. — 1512, 1. prosince.

MDXII^o, feria IV. post Andree apostoli. *Prokop z Přerubenic, člověk Albrechtův Horešovicův z Přerubenic*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že jest poslal pan Jindřich Kornhauvský Motla ku panu hajtmánovi panu Jiříkovi po tenata, aby mu ta tenata poslal. A pan Jiřík kázal jest jim vzieti: Která sou vaše, vezmete. A oni jsou nevzali.

Duchek z Kornhauzu, člověk páně Jiříků z Kolovrath, u. p. n. k. s. t.: Když jest poslal pan Jindřich Kornhauvský ku panu Jiříkovi, nejvyššímu sudiemu oc, Motla služebníka svého, aby mu jeho tenata vrátil, tu jest pan Jiřík rozkázal jemu Motlovi, aby je vzal, kteří jemu panu Jindřichovi přísluší; a oni nevzali.

Duchek Hlaváč z Kornhauzu, člověk páně Bezdrůžického, u. p. n. k. s. t.: To pomním, že poslal jest Motle, služebníka svého, pan Jindřich Kornhauvský ku panu Jiříkovi Bezdrůžickému, chce-li mu dáti ta tenata. A pan Jiřík jest řekl, že mu je vrátiti chce.

R. IV. l. R. 11. b. Srov. svědomí č. 2240—2242 a 2261.

2371.

Mezi panem Jiřkem Bezdrůžickým z Kolovrath oc ut supra s jedné, a panem Jindřichem Kornhauvským z Kolovrath na Velikém Kvíci s strany druhé. — 1512, [1. prosince].

Thoman z Kornhausu khračmar, člověk páně Bezdrůžického páně Jiříkův, u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, když jest pan Jan Kornhauvský umřel, tehdy pan Jindřich, bratr jeho, přišel do páně Zdierovského domu na Račanech a tu spolu mluvili. A když pan Jindřich šel pryč, tu jest nám všem služebníkom svým pan Mikuláš Zierovský pověděl, že mu pravil pan Jindřich Kornhauský, že bratr jeho

umřel jest, pan Jan Kornhauvský, a že jemu sto kop grošuov míšenských odpustil. A při tom jest více pověděl, že pan Mikuláš Zdierovský jest jemu Jindřichovi dal za dvě léta ten páně hájek, aby sobě mejtil v něm.

R. IV. 1. R. 11. b. Srov. svědomí č. 2240—2242, 2261 a 2370.

2372.

Mezi Maršem, synem Matějovým mlynářovým pod Skalkú, s jedné, a mezi Petrem z Pohnání z strany druhé. — 1513, 16. února.

MDXIII^o, feria IV. quatuor temporum quadragesimae et post Valentini. *Mareš Prcek z Milonovic* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že když jest nás poslal Mareš mlynář ku panu Petrovi z Pohnání, abychme se otázali, s jeho-li vuolí čeledín jeho vrší mu sekal čili nic, a pan Petr jest pověděl, že jest s mú vuolí i nevuolí aneb mém vědomím anebo nevědomím mým. A s tiem sme šli pryč s tovaryšem svým a sousedem. Potom jest po nás zase poslal pan Petr, abychme k němu šli. I šli sme, a pan Petr jest pověděl: Sekali jsú mu a více ještě mu sekati budou vrší, a to proto, že mi nedá loviti pod jezem.

Mikuláš Milota z Milonovic, páně Pernšteinského člověk, u. p. n. k. s. t.: To jest mi v paměti, že Mareš mlynář jest nás prosil, abychme [s] spolusousedem svým šli ku panu Petrovi z Pohnání a jeho se otázali, proč mu čeledín jeho Maršovi mlynáři vrší sekají. I pověděl jest pan Petr a mluvě k nám: O něčem vím a o čemž nic neviem. Potom poslal za námi, abychme k němu zase šli. I šli jsme k němu. I řekl jest k nám: Sekal sem a sekati káži a svého hájiti chci.

R. IV. 1. S. 4. b.

2373.

Mezi Alšem Zruckým z Chřenovic s jedné, a Janem mladšího z Podvek s strany druhé. 1513, 21. února.

MDXIII^o, feria II. post Reminiscere. *Vaněk krčmář pod Leštnie* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sú ti věžnové hladem nemřeli, že se jim jednu za den jísti dávalo, než [v] vazbě jsú dosti jměli. Pak neviem, kterak jsú umřeli.

R. IV. 1. Q. 4. a. Srov. svědomí č. 2297.

2374.

Mezi Jiříkem z Násilé pohnaným s jedné, a Bohuslavem z Červeného Újezdce puovodem s strany druhé. — 1513, 7. března.

MDXIII^o, feria II. post Letare. *Jiřík z Ounhoště* u. p. n. k. s. t.: Toho sám od sebe neviem, než což od lidí slyším, že bude sedmnácte leth, jakž jest umřel pan Jan z Červeného Újezdce ten den před Semennou Matkou boží.

Smil z Ounhoště [sv. p.].

Matěj z Ounhoště [sv. p.].

Václav hrnčář z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: To pomním, že jakž jest umřel pan Jan z Oujezdce Červeného, bude sedmnácte leth tomu před Semennou Matkou boží. A řekl sem Votíkovi, že sem slyšel od Jindřicha a od Hubáčka, že by bylo dáno panu Bohuslavovi čtvrt lesa.

Švehla z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: že to v paměti mám, že jakž jest umřel pan Jan z Oujezdce, bude sedmnáct leth ten den před Semennou Matkou Boží.

Mucha z Ounhoště [sv. p.].

R. IV. l. R. 4. b.

2375.

Mezi Bohuslavem z Červeného Oujezdce s jedné, a Jiříkem z Násilé s strany druhé.
1513, 7. března.

MDXIII^o, feria II. post Letare. *Smil z Ounhoště* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že jsme my z rozkázání pana Jiříka z Násilé a s jeho volí služebníkům páně Bohuslavovým pryč ze dvora kázali, v kterémž jest pan Jan byl nebožtík bratr Bohuslavuov.

Jiřík z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že sme kázali služebníkům páně Bohuslavovým ze dvora s volí pana hajtmána, a že jest pan hajtman všecko, což v tom dvoře bylo, pobral a rozdal některým lidem.

Švehla z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: To v paměti mám, že sú mlatci mlátili několik nedělí ve dvoře i na faře, ale neviem, čtvrt-li létha čili více anebo méně, a že jest poslal pan Jiřík čtyři mlatce do dvora, a potom jiní mlatci mlátili na strychy na faře.

Jíra Staraj z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že sem vozil vobilé ze dvora knězova, ale neviem, mnoho-li nebo kolik strychuov bylo, z rozkázání páně hajtmanova.

Markéthá z Ounhoště vdova u. p. n. k. s. t.: že já toho nic v paměti nemám, než viem, že jest dosti v tom dvoře bylo, ale neviem, kam se jest to dělo.

Šimon Švec z Ounhoště u. p. n. k. s. t.: To pomním, že jsú mlátili, ale neviem, kolik nedělí, a také že jest ten statek pobral pan Jiřík a něco rozdal.

R. IV. l. R. 5. a. Srov. předcházející svědomí č. 2374.

2376.

Mezi Bernarthem z Rachmberka s jedné, a Wolfem odtudž z Rachmberka s druhé.
1513, 16. března.

MDXIII^o, feria IV. post Longini. *Martin služebník páně Bernarthuov Želenského*, u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, když se jest stala smlúva mezi panem Bernarthem

z Rachmberka a panem Wolfem odtudž z Rachmberka o tu summu těch šest seth zlatých rajnských, kteréž mu měl král dáti šacunku toho. I měl jest pan Bernarth při sobě nechati dvě seth zlatých rýnských za svú práci a útratu, a panu Wolfovi vydati měl čtyři sta zlatých rýnských.

Kuba, služebník pana Bernartha z Rachmberka, u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest pan Wolf nechal panu Bernarthovi dvě seth zlatých rýnských toho šacunku za jeho práci a za útratu. A pan Wolf měl vzieti u pana Limburka čtyři sta zlatých rýnských.

R. IV. 1. P. 25. b. Srov. svědomí č. 2328.

2377.

Mezi pannú Alžbětú z Vícemilic a z Pakoměřic s jedné, a Matějem a Davidem Škrovary vlastními a nedielnými bratřimi z Škrovaď a na Pakoměřicích s strany druhé oc. O dobytek nová pře. — 1513, 16. března.

MDXIII^o, feria IV. post Longini. *Panna Martha z Střežetic, služebnice panny Alžběty z Vícemilic*: To mi jest vědomo, že jsú páni Škrovadové poslali čeleď svú a vzali jsú krávy z gruntuov jejích panny Alžběty a z dědictvie jejího ze dvora v Pakoměřicích. I hnali je na grunthy jich pánuov Škrovaďuov, a oni jsú je přijali na grunty své; a potom je hnali do dvoru do Přeboje. I mají je tam do dnešního dne i s užitky; a vzali je na svatého Šimoniše ve čtvrtek večier, pět krav a vola. A to беру k své viře, k své duši, což tuto svědčím, že jest to v pravdě tak.

Panna Dorothea z Střežetic, služebnice panny Alžběty z Vícemilic, svědčila takto: To mi jest dobře v paměti, že jsú páni Škrovadové poslali na grunty panny Alžběty. I vzali jsú jí panně Alžbětě na jich gruntích a na jejím dědictvie ze dvora v Pakoměřicích pět krav a vol, a hnali je na grunthy své; a potom je hnali do dvora do Přeboje, i mají je tam do dnešního dne i s užitky. A vzali je na svatého Šimoniše ve čtvrtek večier. A to беру k své viře, k své duši, což tuto svědčím, že jest to v pravdě tak.

Anežka, služebnice panny Alžběty z Vícemilic, u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědoma, že jsú páni Škrovadové poslali čeleď svú na grunty panny Alžběty, a vzali jsú jí pět krav a vol na gruntích jejích a na dědictví jejím ve dvoře v Pakoměřicích, i hnali je na grunthy své na svatého Šimoniše Judy ve čtvrtek večer. A potom je hnali třetí den do Přeboje do svého dvora, i mají je tam i s užitkem až do dnešního dne.

R. IV. 1. S. 5. a. Při tom lístek s připsím: „V třetích svědomí létha XIII° mezi pannú Alžbětú z Vícemilic a Matějem a Davidem Škrovary o dobytek nová pře. Š. 5.“ Srov. svědomí č. 2341, 2342, 2347 a 2359.

2378.

Mezi Janem Hochhauzerem z Hochhauzu s jedné, a Zikmundem Smolíkem z Slavic s strany druhé. — 1513, 22. března.

MDXIII^o, feria III. post Benedicti. *Loys z Alberštorfu, člověk Zigmunduov z Aysmberku*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že mě jest obeslal pan Jan Hochhauzer s jinými sousedy žádaje mne, abych s ním a s jinými sousedy ku panu Zigmundovi Smolíkovu došel po ty dva vězně, kteréž mu Smolíkovu Jan Hochhauzer svěřil. A když sme přišli, žádal Jan Hochhauzer, aby mu ty vězně on pan Smolík vydal. A on nechtěl pravě, že mu jest odrazeno.

Pavel Šmid z Alberštorfu, člověk Zigmunduov z Aysmberku, u. p. n. k. s. t.: Když sem byl obeslán od pana Jana Hochhauzera vedle jiných souseduov, k žádosti jeho, šel jsem s jinými sousedy se panem Janem Hochhauzerem ku panu Zigmundovi Smolíkovu po ty dva vězně, kteréž jest Jan Hochhauzer jemu Smolíkovu svěřil. I žádal jest Jan Hochhauzer Zigmunda Smolíka, aby mu ty dva vězně vydal. A on Smolík pověděl, že toho neučiním a nehodí mi se, neb mi jest odrazeno. A bylo nás sedlákuov na čtyřiceti s panem Janem Hochhauzarem při té věci.

Andres Philip z Alberštorfu, člověk Zigmunduov z Aysmberku, u. p. n. k. s. t.: Když mě obeslal pan Jan Hochhauzer, žádal jest mne, abych s ním a s jinými sousedy ku panu Zigmundovi Smolíkovu šel po ty dva vězně, kteréž jest Jan Hochhauzer Smolíkovu svěřil. I když sme přišli, žádal jest Jan Hochhauzer Smolíka, aby mu ta dva vězně, kteréž mu jest svěřil, vydal. A on pověděl, že toho neučiním, že jest mi odrazeno. A Jan Hochhauzer pověděl: Bych toho byl věděl, že máš tak se mnú vuokol jíti, byl bych já je dobře sám opatřil a dal je donésti včera na Aysmberk. Potom na zajtrie poslal jest nás pan Hochhauzer do vsi Dolejšieho Litvínova. Tu přišedše k rychtáři Langhonzovi, u kteréhož mrtvý zabitý ležal, otázali sme se ho: Medle, rychtáři, kto je toho zabitého Jakofa Mincera u tebe zabil? Pověděl, že Krystof Grushons, Nykl Šnaydar a jakýs havír cizozemec. A my vzavše toho zabitého tělo, vrátili sme se zase domuov.

Michal Šmid z Alberštorfu, člověk Zigmunduov z Aysmberku, u. p. n. k. s. t.: Když jest pánu mému z Aysmberku člověk jeho krajčí Jakof Mincar zamordován byl, tehdy pan Jan Hochhauzer jakožto v ty časy úředník a správce statku Aysmberku — neb toho času pán muoj byl v Frayberce na lékařství, sa nemocen — poslal jest mne a jiných asi deset sedlákuov k rychtáři do Dolejšieho Litvínova, abychom zvěděli, kto jest toho člověka zamordoval. Tu jest nám rychtář pověděl, u kteréhož ten člověk zamordován byl, že jsú ten mord učinili Krystof Grushons, Nikl Šnaydar a jakýs havír cizozemec. A my vzavše toho zabitého tělo, vrátili sme se zase domuov.

R. IV. l. R. 5. b.

2379.

Mezi Janem Leydychem z Čechelic s jedné, a Havlem ze Všetat člověkem Hrušovských, s strany druhé. — 1513, 24. března.

MDXIII^o, feria V. Magna. *Thomáš z Čechelic, páně Leydychuov člověk*, u. p. n. k. s. t.: Když jsem šel s Jiříkem Liškou z Čechelic do Bešic, tehdy se nás Havel, pánuov Hrušovských člověk, dohonil, i zbil páně Laydychova člověka Jiříka Lišku, neřekev mu nic.

Jiřík Liška z Čechelic, páně Laydychuov člověk, u. p. n. k. s. t.: Když jsem jšel s Thomášem z Čechelic do Bešic, tehdy dohonil se nás Havel, pánuov Hrušovských člověk, i zbil mne z buoh a zdarma na cestě svobodné, na královské silnici.

Feria II^a Pasche [28. března]. *Barthoš z Čechelic, páně Laydychuov člověk*, u. p. n. k. s. t.: Když jsme chodili s Lukšem z Čechelic s listem od pána našeho ku panu Janovi Hrušovskému, tehdy on přečetl sobě list i pověděl: Dobře! Vezmeť sobě i s tebú.

Lukeš z Čechelic, páně Laydychuov člověk, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když jsem jšel s svým thovarišem s listem od pána svého ku panu Janovi Hrušovskému, tehdy on přečetl sobě list i pověděl: Dobře! Necht sobě to schová pan Laydych i s tebú.

R. IV. 1. Q. 29. a.

2380.

Mezi Jiříkem Vostrským z Sulevic s jedné, a purgmistrem, konšely i vší obcí města Loun z strany druhé. Proti Lounským. — 1513, 30. března.

MDXIII^o feria IV. Pasche. *Kábek mlynář pod Divici, člověk pana Jana Kaučuov*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že sme z těch břehuov dřievie vozili z těch vostrovcuov, a zpravoval mne otec mé ženy, že sú ty cesty vždycky svobodné byly; a pravil týž otec mé ženy, že jsú se o to prve soudievali.

Mathouš z Divic rychtář u. p. n. k. s. t.: Jakž já mohu pamatovati, že jsú tou cestú jezdili a těch břehuov požívali, a že jim toho nikdy nebylo hájeno; až teď tepruv chtějí, aby cesta byla po našich polích. A toho hájí, což prve požívali lesu.

Jiřík Touchovský z Nevězenic, člověk pana Jana Míčana, u. p. n. k. s. t.: To pomním, když jsem najprv byl v Nevězenicích, že jsem nesl ze mlýna pod Divici mouku podle té cesty. I když mi bylo těžko, odpočíval sem. I zeptal sem se Barthoše, kterýžto les sekal: Což tu sekáš? co jest to tvé? A on pověděl, že jest mé; potud moji předkové požívali.

Jakub z Divic, pana Jana Kaučuov člověk, u. p. n. k. s. t.: To pomním a byl sem tu, když na ty meze vyjeli, že znamenali sobě ty místa, kde by měli kameny saditi. Naši jsú chtěli saditi, a Lounští nechtěli.

Feria VI. die Reliquiarum [8. dubna]. *Jan z Vinařic, člověk páně Děpoltuov z Lobkovic*, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že ode XL^{ti} leth z těch břehuov od Dievic užívali jsú vždycky Divicští toho lesu k své potřebě, a žádný nikda jim toho nehájil, až tepruov páni Lounští nedávno počeli jsú hájiti.

Šimon z Brloha, člověk páně Míčanuov z Klinštejna, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sem koupil háj od Hubaře hajného proti pánov Lounských rybníkom. A ten sem zaplatil, a pokudž mi ten háj ukázali, potudž sem jej sekal a dále nic.

Jan z Brloha rychtář, člověk páně Míčanuov, u. p. n. k. s. t.: To mi v paměti, že Jan příjímí Král koupil jest kus lesu za čtyři kopy míšenské od Hubaře, hajného pánuov Lounských, a mne k tomu lesu s Hurtem, kmotrem svým, připásali na posekání toho lesu jedno smejcenie. A což jsú nám ukázali, potud toho jsme užívali, a čehož nám neukázali, toho jsme nechali a toho nesekali.

Jiřík z Třeboce *), *člověk páně hajtmána Hradeckého*, u. p. n. k. s. t.: To v paměti mám, že jsem trávu sekal na louce pod Divici a že sem Kubu, člověka pánuov Lounských, zavolal, aby mi vokázal, pokudž mám tu trávu sekati. A on se mnú šel a vokázal mi mezník jeden y trní a cestu přes louku. Dále sem nesekal, než pokudž mi ukázal. A také Hubař, pánuov Slánských hajný, chodil jest k nebožtíkovi Prokopovi mlynáři pod Divic, aby mu ukázal, pokudž má ten luh sekati. A von mu jej pokázal, a pokudž mu vokázal, potudž jest mejtil a dále nic. A nebožtík nějaký Balcar, ten vokrají nějaké sekal na tom luhu. A žádný mu toho nebránil a nehájil naprosto.

R. IV. l. S. 5. b. Srov. svědomí č. 2264—2266. — *) Jinak Třebouc.

2381.

Mezi Jiříkem Vostrským z Sulevic s jedné, a Janem Ledvickým z Chanova z strany druhé. Proti Ledvickému. 1513, 30. března.

MDXIII^o feria IV. Pasche. *Jakub, služebník pana Jiříka Vostrského*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když jsú se sešli u Kašpara Rayzych v Duchčově, i sediec za stolem řekl jest pan Jan Ledvický: Pane Jiříku, když v našem kraji budeš, koupil sem sobě člověka jednoho za padesát kop a za dvě, dámť jej anebo padesát kop na pomoc. A po druhé, když jest přijel na Divice pan Jan Ledvický ku panu Jiříkovi, a pan Jiřík jej vedl do špižierny, tu mu jest přirekl pan Ledvický, a byl sem při tom: Pane kmotře, když v našem kraji budeš, dámť padesát kop.

Jakub z Divic, pana Jana Kaučuov člověk, u. p. n. k. s. t.: že jsem tu byl při tom, když řekl pan Jiřík panu Janovi, že já zde budu v vašem kraji zase někde. A on pan Jan řekl: By to bylo možné, dalť bych padesát kop na pomoc aneb člověka, kterého sem koupil teď nedávno ve Bžanech. A dal sem zaň dvě a padesát kop.

R. IV. l. S. 5. b. Srov. předcházející svědomí č. 2280.

2382.

Mezi Jiříkem Lantšperským z Libchavy s jedné, a Jiříkem Halarem z strany druhé.
1513, 1. dubna.

MDXIII^o feria VI. ante divi Ambrosii. *Havel truhlář, člověk převořství kláštera Matky boží u mostu*, u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když po mne poslal pan Jiřík Lantšperský, i přišel jest za mnú Halar po malé chvíli i sedl jest za stuol. I řekl jest Lantšperský: Přines-lis mi list, který máš na JMt pana Lva na čtyři sta kop míšenských? Odpověděl Halar: Nepřinesl. I řekl Lantšperský: Proč? Zdaž mi opět v tom státi nechceš, žes mi řekl, že mi těch CCC kop míšenských puojčuješ do šesti let bez úroka? Nebo pěkně by mi se stalo, když bych já statek koupil, i neměl jeho čím platiti, zpodepřev se na tu tvú puojčku. Tu jest Halar neodpověděl, než jinajm to zamlouval. I řekl jest Lantšperský: Jestliže mi pak nemíníš v tom státi, vieš dobře, že sem to prve před panem Řehořem Hrubým pravil, žádáš-li mne za to, ať tě z toho propustím. Tu jest Halar mlčel. I řekl jest Lantšperský: Proč zamlouváš a jiným zakrýváš? Pověz, přiš-li mi toho čili nic, ať asi viem. Řekl jest Halar: Milý pane Jiříku, proč bych přel? Nepřím; jáť sem se nadál, když ste mi pověřeli, že ten statek tak draho chtějí, a to koupenie se tak dlouho prodlévá, že to jest již minulo. Řekl jest Lantšperský: Však si ty sobě toho nevymieňoval, nekoupím-li já sobě jednoho statku, aby ty mi nebyl povinen na jiný tou puojčkou. A mnohé jiné řeči byly mezi nimi, ješto já jich v paměti nemám.

R. IV. 1. S. 6. b.

2383.

Mezi Zdislavem ze Žlunic s jedné, a Janem odtudž ze Žlunic z strany druhé. — 1513, 4. dubna.

MDXIII^o feria II. die Ambrosii. *Martin Šach z Zátvora* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že jest pan Jan řekl dáti panu Zdislavovi sto kop grošuv, když svým vlásti bude. I když vládl na svém, ještě sem to slyšel, že mu jest řekl dáti.

Feria IV. post Ambrosii [6. dubna]. *Markétha z Žirovnice, panie Anežky z Roudnice služebnice*, u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědoma, když jest přišel pan Jan k mé paní do domu, tehdy se pan Zdislav pana Jana optal: Pane strýče, dáš-li mi těch sto kop grošuv, když svým vlásti budeš? A on řekl: Dám, když svým statkem vlásti budu. A tý chvíle jest svým statkem vládl pan Jan.

R. IV. 1. S. 7. b.

2384.

Mezi Janem Žlebem z Střížkova s jedné, a knězem Jírou z Tuklak, kaplanem páně Škvoret-ského, s strany druhé. — 1513, 5. dubna.

MDXIII^o feria III. post Ambrosii. *Jan služebník pana Jana Žleba* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když sem byl v Brodě, tehdy kněz Jíra mluvil o mém

pánu Janovi Žlebci, že mu řekl kohoutha dáti a čtvrt zajiece, a což muoj pán kdy řekl, že jest tomu nikdy dosti neudělal a že v hrdlo selhal. A když sem [s] svú paní byl na kázání, tu jest na pána mého vyhlásil, co mu se jest muoj pán vyznal na zpovědi, a pravě: Ptal se mne, muož-li s ženú v advent léhati, a že se jest mne ptal jako blázen; a coť já viem, muož-li on léhati čili nemuož. A též na kázání pověděl přede všemi, že když mu jest muoj pán co řekl, že jest tomu nikda dosti neudělal.

R. IV. l. R. 8. b.

2385.

Mezi Vitem Vorudkou z Oujezdce, měšténím Starého města Pražského, s jedné, a Petrem Malovcem z Chejnova s strany druhé. — 1513, 5. dubna.

MDXIII^o feria III. post Ambrosii. *Petr z Rakovníka* u. p. n. k. s. t.: Přišel sem ku panu Vítovi Vorudkovi, měšténínu Starého města Pražského, teď již tomu dvě lété budou, a on jest mne prosil, abych s ním šel ku panu Petrovi na Votice. I napomínal pan Vít pana Petra z dluhu a ptaje se ho: Milý pane Petře, který jest dluh mezi námi, pomníte-li, co jest toho? A on pověděl: Puol patnáctý kopy bez čtyř peněz. I pověděl pan Vít panu Petrovi: Milý pane Petře, brzy-li byšte mi ráčili dáti? A on pověděl pan Petr: Milý pane Víte, račte ote mne kuon kúpiti a v slušných penězích vzieti. A pan Vít pověděl: Čemu mi ten kuon? A pan Petr pověděl, že já budu v Praze ve dvú nedělí, a že já, sem-li dobrý, chci vám rád práv býti.

Mikuláš Vavák, obývajcí v Praze, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že jest mne prosil Vít Vorudka a Pan Petr z Křivé Vsi, abychme s ním šli. I šli sme s ním s Vorudkou až k Zvonovuom na Nové město Pražské. Tehdy byl jest tu pan Petr Malovec z Chejnova v sieni. I napomínal jest ho Vít Vorudka z toho dluhu, kterýž jest mu dlužen byl; a on jest ho prosil, aby mu počkal, že chci rád láti. I řekl jest jemu Vít Vorudka: Co jest toho dluhu, pane Petře, pamatujete-li? A pan Petr řekl, že XIV kop a XXIX grošuv a III penieze. A na tom jsú se rozešli.

R. IV. l. R. 18. b.

2386.

Mezi Vitem Vorudkou z Oujezdce, měšténím Starého města Pražského, s jedné, a Janem Malovcem z Chejnova s strany druhé. — 1513, 5. dubna.

MDXIII^o feria III. post Ambrosii. *Petr z Rakovníka* u. p. n. k. s. t.: Prosil mne pan Vít Vorudka, abych s ním šel k Táboru. I přišli sme ku panu Janovi Malovcovi z Chejnova i našli sme téhož pana Jana doma. I napomínal ho týž Vít z dluhu spravedlivého. Tehdy pan Jan pověděl tak: Co jest toho dluhu? A pan Vít

pověděl: Však viete dobre; máte ceduli. A pan Jan nalezl ceduli i pověděl: Puol šestnáctý kopy. A pan Vít Vorudka pověděl, že jest tak, a napomínal: Račte mi dáti. A pan Jan Malovec pověděl, že já v brzkém času, pane Víte Vorudko, chci vám zapraviti a dáti, jsem-li dobrý, a to chci pomnieti.

R. IV. 1. R. 19. b. Srov. předcházející svědomí č. 2385.

2387.

Mezi Pavlem Choltickým z Újezda s jedné, a Václavem Angelem z Ronovce s strany druhé. 1513, [5. dubna.]

Mikuláš z Poběžovic u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že Diviš Tuněhořský [sic] vzal člověku jeho Ronovcovu Václavovi kalousek a lep i ptáky. To sem mu pomáhal nésti jemu do vsi Cholce. A tu se ptal pan Pavel jeho Václava: Či si? A on odpověděl: Jsem tu ze vsi z Benešovic; ale menoval žádného, číž by byl člověk. Ale jsi-li páně Václavů z Ronovce člověk? A on pověděl: Byl sem, ale již nejsem; sem tu ve vsi do své vuole.

R. IV. 1. R. 20. a.

2388.

Mezi Jindřichem z Vřesovic a na Brozanech s jedné, a mezi Mikulášem z Vřesovic a na Vohniči s strany druhé. — 1513, 7. dubna.

MDXIII^o feria in profesto Reliquiarum. *Pavel ze Lhynic* *) u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, že jest pan Mikuláš z Vřesovic s lidmi svými honil na gruntích páně Jindřichových z Vřesovic s tenaty i s vyžlaty.

Petr Peša ze Lhynic u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest pan Mikuláš Vohnický honil s lidmi svými ve Lhynicích v huorce páně Jindřichově s tenaty i s vyžlaty na gruntích téhož pana Jindřicha z Vřesovic, pána mého.

Mikuláš Kraysa ze Lhynic u. p. n. k. s. t.: že mi to jest vědomo, že pan Mikuláš z Vřesovic honil s lidmi svými v hoře Lhyňské na gruntích pána mého Jindřicha z Vřesovic s tenaty a s vyžlaty.

R. IV. 1. S. 8. b. *) Rozumějí se Lhenice u Kostomlat blíže Břiliny.

2389.

Mezi Bohuslavem z Červeného Oujezdce s jedné, a Jirí z Jenče, člověkem paní Johanky z Tajné oc, s strany druhé. — 1513, 7. dubna.

MDXIII^o, feria V. in profesto Reliquiarum. *Matěj Macura z Jenče, člověk pana Chrustenského*, u. p. n. k. s. t.: Když bylo před některým časem, jel jest člověk paní Jenčové do lesa zadnějšího páně Bohuslavova. I jel sem také do téhož lesa i setkal sem se s tím člověkem. A on ten člověk jel již zase, i sekali sme spolu v chvoji v přednějším lese beze vědomie páně Bohuslavova. A když sme počali

sekati, hned v tom pan Bohuslav přišel s člověkem svým i řekl nám: Proč tu sekáte? I řekli sme: Pane, nemohli sme tam na zad pro snh. Pane, račte nám zde prodati. A pan Bohuslav řekl: I dobře; ale nemám nynie provazce. Potom vám odměřím, co budete chtiet, po nějakém kusu. A v tom šel s tím člověkem hned domů, a my nasekavše i jeli sme.

Jan Viera z Oujezdce, páně Bohuslavuov člověk, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že když sem šel s panem Bohuslavem z Oujezdce, s pánem svým, našli sme člověka paní Jenčové Jíru Vosmíka s člověkem páně Chrustenského, ani sekají v předním lese páně Bohuslavovém v chvoji. I řekl jim pan Bohuslav: Proč tu sekáte? A oni pověděli: Pane, smluvíme se o to s vámi. Tehdy potom mne poslal pán k Jírovi Vosmíkovi. I přišel sem k němu a řekl sem mu: Poslal mne pán po peníze za ten les. A Jíra řekl: Chci se s pánem smluviti. A po druhé opět týž řekl, když sem k němu od pána přišel. A po třetí když sem byl od pana Bohuslava k témuž Jírovi poslán, řekl sem mu: Poslal mne pán, aby mu dal za ten les XX^{ti} grošův českých. A on pověděl: Nejsem mu dlužen nic, a nedám, a nemám se s ním voč smlúvati. A já jel před se.

R. IV. l. 8. s. b.

2390.

Mezi Bohuslavem Strachotú z Kralovic s jedné, a Václavem Polackým z Polák s strany druhé. 1513, 7. dubna.

MDXIII^o ve čtvrtek po svatém Ambroži. *Pavel ze vsi Dormle tak řečené* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že jsem úroku dával nebožtíkovi panu Chotkovi z Vojná z svého sídla ve vsi Dormle tak řečené X grošův českých úroka svatojirského a svatohavelského též X grošův českých. A potom když pan Jan Ždárský splatil ten plath svrchu jmenovanajmu od téhož Chotka, i týž jsem při svatém Jiří ouroku dával X grošův českých a při svatém Havle tolikéž. Potom když pan Jan Ždárský zastavil nás panu Bohuslavovi Strachotovi z Kralovic, tehdy musil jsem jemu dvénásobní úrok dávati, totiž při svatém Jiří XX grošův českých a při svatém Havle tolikéž. Tehdy sem to znesl na pana Václava Polackého, kterýž na nás člověčenství a panství má, že z nás bere dvonásobní úrok. I pověděl nám, abychom jej jemu panu Bohuslavovi nedávali. A já jej dávati nechtěl. A on nám dobytek všecken zajal, malý i veliký. Chtěli-li sme my chudí lidé dobytek svooj zase jmiet, musili jsme dvonásobní úrok dáti. A řekl nám pan Bohuslav: Pověztež panu Václavovi Polackému, že sem já vás k tomu přinutil. A my zajavše dobytek svooj, zase jsme jej domuov hnali a úrok dvojnásobní dali.

Beneš ze vsi Dormle tak řečené u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sem za několik leth ouroku dával nebožtíkovi panu Chotkovi z Vojná při sv. Jiří po X gr. českých a při sv. Havle tolikéž z sídla svého. Potom když pan Jan Ždárský

splatil tu svrchu psanú ves od téhož Chotka, tehdy jsme týž ourok dávali každý z nás při svatém Jiří po X groších českých a při svatém Havle tolikéž. Potom když jest svrchupsaný plath zastaven panu Bohuslavovi Strachotovi, tehdy přijel jest ke mně do mého dvora sám čtvrtej i mluvil jest ke mně, proč já mu jeho ouroku nedávám. I pověděl sem mu: Milý pane, neb jest mi pan Václav Polacký zapověděl, abych vám toho úroku nedával, poněvadž dvénásobní úrok bráti chcete, totiž XX grošuov českých při svatém Jiří a při svatém Havle tolikéž. A více jemu nedávejte, než jakož ste prvním pánóm dávali. Potom když jsem jej dávati nechtěl, tehdy řekl pan Bohuslav, abych se u něho stavil. I stavil sem se u něho, a na kráce, chtěj já neb nechtěj, musil sem mu dáti dvojnásobní úrok, totiž při svatém Jiří XX grošuov českých a při svatém Havle tolikéž, kdež sem jej pak prve nikda nedával. I pověděl mi: Pověz panu Václavovi Polackému, že sem já vás k tomu přinutil, žes ty mi jej dvénásob ourok dáti musil; neb ač já plath mám na vás a on panstvie, toho netbám nic.

R. IV. 1. S. 10. a.

2391.

Mezi Zdenkem z Švamberka a na Třebli s jedné, a Jindřichem Purkarthem mladším z Hořejšovic oc s strany druhé. — 1513, 7. dubna.

MDXIII^o feria V. post Ambrosii. *Vondřej z Bezděkova* u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, že sem najath byl s vozem a s pěti koňmi od Petra Piksa z Nového městečka páně Třeblského. I když jsem jel s Plzně z jarmarku, tu jsem nakladl jemu plný vuoz másla a sieruov. To jest mi pobráno mezi Střibrem a Novejm městečkem od zločincuo v na svobodné silnici královské. A to jsem musil vésti na jeho tvrz řečená Vidlice. A tu jsú snesli všecko z vozu do té tvrzi. A potom jsem s prázdným vozem pryč jel. A toho sem svědom a při tom sem byl, že jest mu puočeno v Plzni na to XX zlatých rejských, zač je to maslo a sejr koupil. A ty mu puočil Jan kramář z Tayna Dobrohostova. A ty mu jměl zase zaplati[ti] v Nornberce. A jeden tkadlec v Plzni ten mu také za deset kop másla uvěřil. To mi jest dobře svědomo.

Jakub z Přindy u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že jsem najat byl s vozem a se čtyřmi koňmi od Petra Piksy z Nového Městečka páně Třeblského. I vezl jsem XIII soudkuov másla z jarmarku z města Plzně. A to mi jest pobráno zlodějsky od loupežníkuov na svobodné královské silnici mezi Střibrem a Novejm Městečkem. A to jsem musil vésti spolu [se] svejm tovaryšem na tvrz Vidlice páně Jindřichova Purkartova z Hořejšovic. A to maslo všecko do tvrze nesli, a s prázdnými vozy pryč jsme zase jeli. A také jsem to svědom, že jest mu něký Jan kramář z Tayna na to maslo puočil XX zlatých rejských. Ty pomohl sem sám čísti. A jeden měšténín

v Plzni také mu uvěřil za to máslo X kop a XV grošův míšenských. A žádnému jinému jsem to máslo nevezl, než svrchu psanému Petrovi Piksovi. A to jest v pravdě tak.

R. IV. l. S. 11. a.

2392.

Mezi Václavem z Ouberovic s jedné, a Michalem Slavatů z Chlumu a z Košmbergka s strany druhé. — 1513, 8. dubna.

MDXIII^o, feria VI. die Reliquiarum. *Kříž ze Strmelic* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že když se Václav Franěk s Prefátem mladým uvázali od paní Konvové, měštky Starého města Pražského, v tvrz jménem Háčkách s komorníkem pražským; a potom jemu Václavovi z Ouberovic zase tu tvrz postúpili se vším, což k tomu přísluší. A potom svrchky ty, které jsou vráceny, totižto XV teneth se klíči a V bez klíčuov, pobraňy jsou od lidí páně Slavatových, a to z rozkázanie páně Slavatova; a k tomu rukávník, pavézu, dva stoly, dvě almaře, XX^u suduov prázdných pivových a čtyři postele prázdné. To jest v pravdě tak, že jest to pobraňo.

Říha ze Strmelic u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když se paní Konvová, měštka Starého města Pražského, s Václavem Frankem uvázali s komorníkem pražským v tvrz jménem Háčkách, tehdy jest svrchky vrátila: nejprve XX teneth, a potom rukávník a pavézku a čtyři postele prázdné bez šatuov, dva stoly, dvě almaře a XX^u suduov prázdných. A potom pan Michal Slavata poslal lidi své na tvrz Háčky. Ty jsou všechny svrchu jmenované svrchky pobraňi a pryč vezli. A odtudž žena jeho Václava i s dětmi svými šla pryč, nemajíc tu při čem býti.

R. IV. l. S. 9. a.

2393.

Mezi Janem mladším z Podvek a ve Zbizubech s jedné, a Alšem Zručským z Chřenovic a na Zručech s strany druhé. — 1513, 8. dubna.

MDXIII^o, feria VI. die Reliquiarum. *Říha ze Zbraslavic* u. p. n. k. s. t.: Toho sem dobře svědom, že jest Ješek rychtář v vazbě umřel u pana Alše Zručského.

Valeš z Hranic u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že jest pan Aleš Zrucký umoril Ješka rychtáře v vazbě své.

Mach rychtář z Štěpánova u. p. n. k. s. t.: Dobře sem toho svědom, že jest pan Aleš Zručský umoril Jana Ješka rychtáře v vazbě své.

Pavel rychtář z Štěpánova u. p. n. k. s. t.: že mi jest to dobře svědomo, že pan Zručský umoril v vazbě své Jana, Chelcova syna z Štěpánova, člověka páně Zdeňkova Trčky.

Vojtěch z Štěpánova u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest pan Zručský umoril Jana, Chelcova syna z Štěpánova, člověka páně Zdeňka Trčky, v vazbě své.

Martin z Štěpánova [sv. p.].

R. IV. l. S. 11. b. Srov. svědomí č. 2373.

2394.

Mezi Janem Kapříkem z Lesonic s jedné, a panem Janem Lickem z Rismburka s strany druhé. K prvnímu, že Holoubka zbil. — 1513, 8. dubna.

MDXIII^o, feria VI. Reliquiarum. *Barthoň z Konecchlumí* u. p. n. k. s. t.: Když se jest svadil Holúbek s nějakým pacholíkem a pobídila se bít, tehda když sta se rvala, i řekl jim pan Kapřík: Proč se tepete? Však ste sobě u mne dvoru neuprosili. Tehdy Holoubek pověděl, že toho pacholka zabím. A pan Kapřík řekl: Lotře, nehroz, vsaď jej rychtáři do sudu. A Holoubek vzav sekyrku mou i řekl, přísahou zavázav, že jej zabím tou sekyrkou. A já sem mu řekl: Sekyrkať jest má; nebí ty mou sekyrkou. A pan Kapřík přišel i řekl: Lotře, což ty nechceš do vazby? I vzav pan Kapřík prut, mrštíł ho asi tříkrát. I řekl mu Holoubek: Pane Kapříku, tepeš mě, ještoť nic vinen nejsem. Shledáš to, žeť toho líto bude. I potom pan Kapřík řekl mu: Lotře, ještě hroziš? A hnal ho k tomu sudu a mrštíł ho asi dvakrát nebo třikrát.

Sabbato post Reliquiarum [9. dubna]. *Matěj z Kováč* u. p. n. k. s. t.: Když sem se přitrefil na grunt páně Kapříkuov, a byl tu Holoubek s nějakým pacholíkem a pobiedila se za pasy. I dal ten pacholík Holoubkem o zemi. I řekl mu Holoubek: Poď se se mnú rvát. A on šel na cestu před krčmu. Potom se zervali, i řekl mu Holoubek: Bohu přísám, že tě zabím! A pan Kapřík řekl: Však ste se z dobré vuole pobiedila, proč by jej bil? Já toho nedopustím. Rychtáři, vsaď jej! A v tom Holoubka do světnice vedli. I seděl za stolem. Pan Kapřík mu řekl: Di do sudu! A on řekl: Pane, dobře tu sedím. A on řekl: Jdiž! Potom jím strčil. A Holoubek pověděl: Pane, sáziete mne a nemáte ke mně žádného práva. Potom řekl Holoubek: Pane, musíte toho zlým požití. A pan Kapřík řekl: Co mi odpoviedáš? I mrštíł ho pan Kapřík přes hubu prutem.

R. IV. I. S. 12. a. Srv. svědomí č. 2189, 2190, 2205, 2206 a 2214.

2395.

Mezi Janem Kapříkem ut supra s jedné, a panem Janem Lickem ut supra s strany druhé. K druhému, že jej kázal vsaditi. — 1513, 8. dubna.

MDXIII^o, feria VI. Reliquiarum. *Jiřík z Konecchlumí* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když přinesl listy Barthoš, ouředník páně Lickuov, ku panu Kapříkovi tu sobotu před Provodní nedělí, i pověděl pan Kapřík: Rozumiem já, že sú to listy puohonní, ale že nejsú dodány podle práva. Já jich přijieti nechci. A Barthoš je povrhl.

Kuba z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: Když pan Licek poslal ouředníka svého Barthoše s listy ku panu Kapříkovi, a pan Kapřík jich přijíti nechtěl, a bylo

v sobotu před Provodní nedělí, pravě pan Kapřík, že podle práva vydány nejsou. A Barthoš ty listy povrhl, a pan Kapřík jich nevzal. A pan Kapřík pověděl: Rád vás tu mám; bude-li mi potřebie, že mi to seznáte.

Barthoň z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: Což sem prve pravil k prvním, na to sem přísahu zpravil, že nic jiného nevím, než to ut supra.

MDXIII^o, sabbato post Reliquiarum [9. dubna]. *Matěj z Kováče* u. p. n. k. s. t.: Co sem prve svědčil, na to zpravuji svú přísahu, že nic jiného neviem, než to.

Vaněk z Konecchlumí [sv. p.]. *Zikeš z Konecchlumí* [sv. p.].

R. IV. l. S. 12. a. Srov. předcházející svědomí č. 2394.

2396.

Mezi Janem Kapříkem z Lesonic s jedné, a panem Janem Lickem z Rismburka s strany druhé K třetímu, že jej na rukojmie dal a do kola jej kázal vsaditi. — 1513, 8. dubna.

MDXIII^o, feria VI. Reliquiarum. *Jiřík z Konecchlumí* u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti, že pan Licek poslal Barthoše, úředníka svého, s listy ku panu Kapříkovi, a pan Kapřík jich přijeti nechtěl. To bylo tu sobotu před Provodní nedělí; pravě pan Kapřík, že nejsou podle práva dodány. A Barthoš ty listy povrhl.

Kuba z Konecchlumí [sv. p.].

Barthoň z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, jakož pravie lidé Oulibští, že by Holoubka pan Kapřík kázal do kola vsaditi, toho není.

Vaněk z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: Přinesl Barthoň purkrabie páně Lickuov listy ku panu Kapříkovi, a pan Kapřík jich přijeti nechtěl a pověděl, že nejsou podle práva dodána. A purkrabie pověděl: Já jich tu nechám. A pan Kapřík pověděl: Co já dbám?

Zikeš z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: že sem list nosil od pana Kapříka ku panu Lickovi vo Holoubka, a pana Licka doma nebylo, než ouředník jeho.

Jan Husovec z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: To, což se té pře dotýče Holoubka, pravím na tu přísahu, kterouž sem po třetí učinil, že jiného nic neviem, než to, což sem prvý pravil na svatého Jiří minulého létha MDXII.

Kouba z Soběras [sv. p.].

Jakub kuchař z Konecchlumí u. p. k. n. s. t.: To mi jest dobře vědomo, že pan Jan Kapřík jeho Holoubka do kola vsaditi nekázal, než že jsme jeho do Hradce vedli k hejtmanovi, v moc dali; a potom ho pan Jan Kapřík více neměl, než panu Janovi Kapříkovi odpověděl jest.

Vaněk z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: Když sú panu Janovi Kapříkovi páně Janovi Lickovi lidi rukojmie postavili jeho Holoubka, ihned sme jeho vedli do Hradce, dali sme hajtmanovi tu v Hradci v moc.

Duchek z Konecchlumí u. p. n. k. s. t.: Když jsou lidi páně Janovi Lickovi

postavili jeho Holoubka, ihned kázal jest nám jeho vésti do Hradce k hajtmanovi. I nekázal ho vsaditi pan Jan Kapřík do kola.

MDXIII^o, feria II. Ambrosii [4. dubna 1513]. *Jakub kuchař z Konecchlumí* u. p. n. k. s. t.: Nic jiného neviem než to, jakož jsem prve svědčil, o listy tři, kteréž jest přinesl Barthoš písař od pana Licka ku panu Kapříkovi tu sobotu před Provodní nedělí. De verbo ad verbum ut supra.

R. IV. l. S. 3. b. a 13. a. Srov. předcházející svědomí č. 2394 a 2395.

2397.

Mezi panem Janem Lickem z Rysmberka s jedné a Janem Kapříkem z Lesonic s strany druhé. — 1513, 8. dubna.

MDXIII^o, feria VI. die Reliquiarum. *Jiřík z Konecchlumí rychtář* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když se jest svadil Holoubek, páně Licků člověk, s nějakým pacholíkem, tehda se pobiedila rvát i vyšla ven před sieň. A pan Kapřík tu byl. Tehdy sem já řekl: Pane, já se jim nedám rváti. A pan Kapřík řekl: Nech jich. A oni davše sobě po pohlavku, nuž se za vrch. A já vida, že již oba krvavila, i rozundali jsme je, a ona se pustila. Tehdy Holoubek pověděl: Teď přísahám pánu Bohu, že tě dnes zabím. Tehdy pan Kapřík pověděl: Rychtáři, vsaď jej. A já jej chtěl do sudu vsaditi, a on jíti nechtěl a sedl za stuol. A pověděl Holoubek: Pane, chci já se s ním smířiti. A pan Kapřík pověděl: Nemněte, byšte sobě tak počínali jako za jiných pánuov. A pan Kapřík vytrhl ho z zástolí a udeřil jej Holoubka a strčil jím až k sudu. Tehdy jsem já jej vzal za ruce a vsadil sem ho do sudu. A Holoubek pověděl: O pane, tepeš chudé pacholky; shledáš to, pane; musíf toho líto býti. A pán mu řekl: Mlč! A udeřil jej v hubu asi třikrát neb čtyřikrát, až krvavil.

R. IV. l. S. 13. b. Srov. svědomí č. 2394—2396.

2398.

Mezi Petrem Mlajneckým z Mlajnice s jedné, a Blažkem purkrabí z Dobříše páně Popelovým s strany druhé, o nevydání člověka. — 1513, 8. dubna.

MDXIII^o, feria VI. Reliquiarum. *Mikuláš ze Lhotky, páně Mlajneckého člověk*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že jest Blažek purkrabie z Dobříše slíbil vydati člověka Boušku pánu mému rukou dáním. I tomu jest neučinil dosti.

Jan z Svatého Pole, páně Mlajneckého člověk, u. p. n. k. s. t.: To pomním, když nás poslal pán náš ku panu Blažkovi purkrabí na Dobříš, aby mu Boušku, člověka jeho páně Mlajneckého, vydal. A on pověděl, že já nesmím toho učiniti bez vuole pána mého, a neviem, jest-li člověk jeho čili nenie. A potom nám zaň slíbil, že chce o něj prve s pánem naším rozmluviti.

Jan Žáček, rychtář z Svatého Pole, u. p. n. k. s. t.: Když jest nás poslal

pan Mlajnecký na Dobříš k Blažkovi purkrabí, žádaje jeho podle řádu a zřízení zemského, aby mu vydal Bohuška, člověka jeho. A Blažek pověděl, že jest ještě nedosloužil. I řekl nám Blažek: Přidtež, když doslouží, tu slyšeti budete, co já s ním mluviti budu. I když sme přišli, i řekl Blažek Bohuškov: Chceš-li mi slíbíti aneb uručiti, že mi z zámku bez mé vuole nikam neujdeš? Tebeť já pánu Mlajneckému nevydám. A mně rychtářovi Blažek slíbil rukou dáním, že Boušku stavěti bude, když pan Mlajnecký doma bude.

Jiřík Piškule z Svatého Pole u. p. n. k. s. t.: Poslal nás pan Mlajnecký s rychtářem k Blažkovi na Dobříš, aby mu vydal Boušku, člověka jeho; a Blažek rychtáři slíbil za Boušku, že jeho Boušku postaví, když pan Mlajnecký doma bude. I nepostavil.

R. IV. l. S. 14. a.

2399.

Mezi Petrem Mlajneckým z Mlajnice s jedné, a Blažkem purkrabí z Dobříše páně Popelovým s strany druhé, o pych. — 1513, 8. dubna.

MDXIII^o, feria VI. Reliquiarum. *Duchek ze Lhotky, páně Mlajneckého člověk*, u. p. n. k. s. t.: Poslal nás pán ku panu Blažkovi purkrabí na Dobříš, aby mu pych napravil proto, že mu jest zbil člověka jeho páně Mlajneckého; pakli by mu nena- pravil, že chce k němu o to právem hleděti. A pan Blažek pověděl: Nevím, učinil sem to čili nic; co bych přel? Však sú tu byli jiní lidé.

Mikuláš ze Lhotky, páně Mlajneckého člověk, u. p. n. k. s. t.: Když nás pan Mlajnecký poslal ku panu Blažkovi purkrabí na Dobříš, chce-li mu ten pych napra- viti čili nic. A on pověděl: Jestliže mi to bude za pych položeno, což sem učinil? Však toho přieti nemohu.

Jan Žáček, rychtář z Svatého Pole, u. p. n. k. s. t.: Poslal nás pan Mlaj- necký k purkrabí Blažkovi na Dobříš, aby mu pych napravil, kdež jest mu člověka zbil; pakli by mu toho napraviti sám od sebe nechtěl, že ho chce při tom právem hleděti. Blažek nám zase odpověděl, že sem pychu neučinil, že sem se s ním ve hře svadil; nech to vezme pan Mlajnecký sám před se, jestliže to za pych má býti. Pakli při tom budu v pychu nalezen, že mu za pych chci odbývati.

R. IV. l. S. 14. b. Srov. předcházející svědomí č. 2398.

2400.

Mezi Břetislavem Švihovským z Řížberka s jedné, a Zevoldem Guldentmundt, obyvatcím v Starém městě Pražském, s strany druhé. — 1513, 8. dubna.

Feria VI. post Ambrosii. *Michal krejč z Horažďovic* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když pan Břetislav Švihovský z Ryžmbergka z Prahy jel, tu jest mne k sobě zavolal i pověděl: Teď mne paní Elška Žehrovská z Kolovrat prosila, aby

tebe k ní odpustil na některú chvíli, aby jí sukni udělal i panám jejím; a řekl mi, abych šel ku Zevoldovi Guldenmandlovi, abych axamita vzal na premování paní, a panám puol atlasu, a di ku paní, voptaj se, jaké barvy chce jmietí. Potom sem šel ku paní i voptal sem se jí, i řekl sem jí za vás: Pán tieže, jaké barvy chcete jmietí; neb mám to vziati od Zewolda Guldenmundle. I řekla mi: Nechoď, pojeděš se mnú na voze k němu. A když jsme k němu přijeli, tehdy vzala ona paní sobě sama na svú sukni aksamita červeného k premování a panám puol atlasu; přes to viece vzala jest damašku k čubě a zlatohlav na premování a uncuov zlata několik, a tak i jiné věci. Tu se mne ptal Zewolth Guldenmunt: káza[l]-li jest to pán vziati? Tehdy sem já jemu řekl, že já nic neviem než vo prýmích na ty tři sukni. Chcete-li jí to všecko dáti, to při vás buď!

R. IV. 1. S. 20. a.

2401.

Mezi Janem z Olbramovic s jedné, a Janem Vonšovým synem z Kamené Lhoty s strany druhé. — 1513, [8. dubna].

Václav rychtář z Kácova u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že jest mne pan Jan Volbramovský poslal k Janovi Vonšovi z Kamené Lhoty; i řekl sem mu: Poněvadž nechceš dáti právu strpenie páně člověku Kulhánkovi, že on také mocí na tě sáhnúti chce. A on Jan jest proti tomu řekl: Bych byl věděl, že jest pán na rybníce, byl bych k němu šel sám. I já sem mu pověděl, že jest v Krasonovicích. A on jest hned šel ku pánu. I sešli se na vsi i mluvili spolu. I řekl Voneš ku pánu: Pane Jene, což se dotejče Kulhánka, člověka vašeho, já jej z toho nepropustím, lež mi tomu dosti učiní, což jest mi dlužen, aby mi to zaplatil; proto jej držím. A pan Jan jemu zase řekl: Poněvadž tak hrdě mluvíš a žě každému chceš roven býti, podmeš sama dva od lidí zvláště. I ujal jej za rukáv; a on se Voneš od něho trhl a řekl jest: Jeb svú mateř! Co mne trháš? A on pan Jan jej pěstí udeřil. A já sem jej za tesák uchytil. A on se v tom sám uřezal, a v tom se rozešli. A to, což jest on Voneš mluvil ku pánu, hned to námi osvědčil, že jest mu mateř jebal.

Mašata z Kácova u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sem byl poslán s Václavem rychtářem ku Janovi Vonšovi z Kamené Lhoty. I řekli jsme jemu, aby panu Janovi člověka jeho Kulhánka s pokojem nechal a žě pan Jan chce od něho spravedlivě udělati. A on Voneš pověděl: Bych věděl, žě jest pán na rybníce, mluvil bych s ním sám. A my pověděli, žě jest zde v Krasonovicích na vsi. A on Voneš šel k němu a hrdě ku panu Janovi mluvil. A pan Jan ujal jej za rukáv i řekl mu: Nemluv hrdě. Poď sem se mnú na stranu! A on trh se a řekl jemu Voneš: Jeb svú mátr! Co mnú trháš? A pan Jan řekl: Buď vám to svědomo, žě mi mateř jebe. A v tom se ot něho trh, jako by chtěl k tesáku. A rychtář tu stoje vytrhl mu tesák, a on se v ruku obřezal sám. A v tom se rozešli.

R. IV. 1. S. 20. a.

2402.

Mezi Michalem Slavatú z Chlumu a s Košmbergka s jedné, a Václavem z Slavkova s strany druhé. — 1513, 8. dubna.

Feria VI. post Ambrozii. *Martin rychtář z Hořan* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sem rukojmie ku panu Václavovi Radimskému za dva bratry do roka. A týmž bratřím řekl pan Václav, aby se varovali páně Slavatových gruntuov a na nich nebývali; než když by vám jaká potřeba byla, utecte se ke mně, a dokudž já vás rukou dáním nepropustím, vždycky ste moji.

Jan z Belan u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že sem chodil s Martinem rychtářem na Radimi ku panu Václavovi Radimskému vyrukovat dva bratry. I vyručili jsme je pod CCCC kop grošuv českých do Matky božie na nebe vzetí na postavení. I kázal nám je vypustiti. A když jsme s nimi do světnice přišli, tu jest k nim pan Václav mluvil: Nuže, bratří, teď vás přátelé vaši vyručili, a dětež, buďtež třeba ve čtyřech aneb v pěti mílech, a dělati a svú robotou živi buďte a znajte se ke mně, že sem já váš pán, a vystrahajte se páně Slavatova zbožie; a byšte byli v desieti mílich, a vás co zašlo, že vo vás státi chci, jako váš pán. A vás z mé moci nevezme, dokudž vás nepropustím. A když vás propustím, buďte, kdež chcete.

Matěj mlynář z Poříčan u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sem slyšel od pana Václava Radimského, že jesti těm dvěma bratřím Tuomovi a Mikšovi grunthuov páně Slavatových zapovídal, aby jich prázdni byli i všeho jeho zboží.

R. IV. l. 8. 20. b.

2403.

Mezi Fabianem Šponmilnarem z Mostu s jedné, a Václavem Zimú z Novosedl z strany druhé. 1513, [8. dubna].

Hendrych kupec, měštěnin Menšieho města Pražského, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že jest přišel ke mně Fabian Šponmilner z Mostu a prosil jest mne: Milý pane Hendrych, jest mi dlužen Václav Zima puol šesté kopy grošuv míšenských a VI grošuv míšenských, a řekl ji [sic] vám dáti. Prosím vás, vezmete ty peníze k sobě. Potom sem šel s týmž Fabianem na palác. Tu se s námi potkal Václav Zima, i řekl Fabian k němu: Teď pan Henrych, pane Václave, prosím vás, dajte jemu! A on řekl, že dám. Potom sem jej napomínal některý čas na Malé Straně vo ty peníze. A on Václav Zima odpověděl panu Hendrychovi: Co je vám do těch peněz? Však vaše nejsú. I nedal podnes nic.

R. IV. l. 8. 20. b.

2404.

Mezi Bohuslavem z Oujezdce s jedné, a Jiřkem, Janem a Václavem bratřími z Násilé s strany druhé. — 1513, 9. dubna.

MDXIII^o, sabbato post Reliquiarum. *Smil z Ounhoště* u. p. n. k. s. t.: Požádal mne nebožtík pan Jan z Červeného Oujezdce, abychme k němu přišli do jeho dvora, kdež kšaft dělal. I stál sem tam v domu jeho. I vyšli sú ti dobří lidé, při kterýchž sú psali, i pravili Bohuslavovi, bratru jeho nebožtíka, neb tu také byl, jestliže Buoh dětí neuchová, aby se o ten statek s Zdenkem bratrem podělili. Ale já sem tam při nich nebyl, než co sú ti dobří lidé pověděli, vyšedše ven od něho do sieně.

Martin z Římovic u. p. n. k. s. t.: Když sem byl volen od hajtmána pana Jiřka z Hrádku, jsa ty časy písařem toho dvoru, obilé, které se mlátilo i což se vymlátilo i mlatcóm platilo, to sem já registra ty na Hrádku panu hajtmanovi položil, počet udělavše o všecko; ale nemohu toho v paměti mieti, co jest toho obilé bylo, a pomním, že sú to obilé na Hrádek vozili.

R. IV. 1. S. 10. b. Srov. svědomí č. 2374 a 2375.

2405.

Mezi Janem z Koloděj s jedné, a Janem z Kácova s strany druhé. — 1513, 9. dubna.

MDXIII^o, sabbato post Reliquiarum. *Jan Skalickéj z Skalici* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když se Mikuláš služebník páně Jana Černčického soudil v Skalici na páně Jana z Koloděj gruntích, tu jsú mně zuostali za stravu puol trinácté kopy míšenské. I stával s ním pan Černčický jakožto s svejm služebníkem. Pak sem já jim počet činil. I nedal mi ten Mikuláš nic. I řekl pan Jan Černčický ke mně: Což se na můj diel dotejče, když o to místo a konec vezmem, že tobě dáno bude tvé. A podnes mi nic dáno.

R. IV. 1. S. 11. a.

2406.

Mezi Janem Nikodemem měšténínem města Klatov s jedné, a Václavem a Marquartem bratřími z Jilmanic s strany druhé. — 1513, 9. dubna.

MDXIII^o, sabbato post Reliquiarum. *Matyáš, písař páně Albrechtuv z Šternbergk[a]*, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když nebožtík Jindřich, bratr Václavuov a Marquartuov, jeda do Klatov, i umřel tam v Klatovech náhlú smrtí. A když jest umřel, tehdy jest Jan Nykodem pánu mému JMti panu Albrechtovi z Šternbergka oznámil, i pán jest jemu psal, aby téhož nebožtíka Jindřicha do Nepomuka se vším vypravil, cožkolivěk při sobě má anebo co při něm nalezeno bylo. A on Jan Nykodem jest tak učinil a jej se vším vypravil do Nepomuka. Při tom jest dluh svůj

pánu JMti oznámil a na ceduli zejména, zač mu co dlužen zuostal, oznámil. Při tom pána žádaje, aby ráčil jej v tom opatřiti, aby od bratří téhož nebožtíka Jindřicha zaplacen bylo jemu. Při tom jesti poslal XII zlatých uherských, které jsú u něho nebcztíka v váčku nalezené, a ty jest ode mne Václav, bratr téhož nebožtíka Jindřicha, vzal, i jiné věci skrze rozkázanie pána mého JMti. A dluhu jeho bylo XIII kop míšenských a XV grošuv míšenských.

Kněz Petr, děkan a farář z Nepomuka, na tu přísahu, kterúz jest učinil biskupu při vzěti kněžství svého. svědčil takto: To mi svědomo, že pan Albrecht z Šternberka JMt vypravil mne do Klatov, abych to tělo mrtvé nebožtíka Jindřicha vyprovodil do Nepomuka. A když sem přišel sám třetí do domu Jana Nykodema, tu jest jemu podal listu. A v tom listu psáno bylo, aby ty všecky věci, kteréž při něm jsú, s ním poslány byly do Nepomuka. A tu jest Jan Nykodem vydal Janovi Pedalovi jeho váček a jiné kupované věci. A s tím sem jej do Nepomuka vyprovodil. A také sem slyšel, že by v tom váčku jeho bylo XII zlatých uherských. To mi sám Pedal jest pověděl, že jsú u váčku.

R. IV. l. S. 12. b.

2407.

Mezi Burjanem a Janem bratřimi z Votic s jedné, a Petrem a Janem a Arnoštem bratřimi Karlíky z Nežetic s strany druhé. — 1513, 9. dubna.

MDXIII^o, sabbato post Reliquiarum. *Linharth z Votic* u. p. n. k. s. t.: To sem svědom, že jest mne pan Burjan a pan Jan, bratr jeho, poslal na Drachkov ku pánóm Karlíkům s jinými sousedy, abychom Jiříka Hoška vyručili. A oni ho nechtěli dáti na rukojmie, než na hotové peníze, a to pod XX^u kopami míšenskými. Tu jsme jim dali těch XX^u kop míšenských, a nám jej vypustili; a ty peníze nám Jiřík Hošek dal z Votic, a sami jsme je donesli na Drachkov.

Matěj z Votic u. p. n. k. s. t.: Jest mi to dobře svědomo, když jest Jiřík Hošek z Votic seděl u vězení na Drachkově u pánuov Karlíkuov, tehdy mne poslali s několika sousedy na Drachkov, abychom jej vyručili. A oni ho nechtěli dáti na rukojmie, než na hotové peníze pod XX kopami grošuv míšenských. A když ten čas přišel, tehdy Jiřík Hošek z Votic dal ty peníze, a my je pánóm Karlíkům na Drachkov donesli, a oni od nás je vzali.

Jan Novák z Votic u. p. n. k. s. t.: Mám to dobře v paměti, když jest Jiřík Hošek z Votic seděl u vazbě na Drachkově u pánuov Karlíkuov, tu jest mne pan Burjan a pan Jan Votický s jinými sousedy poslal ku pánóm Karlíkům, abychom jej vyručili. A oni jej nám nechtěli dáti na rukojmie, než na hotové peníze, a to pod XX^u kopami míšenskými. A my jej vyručili. A když ten čas přišel, tehdy Jiřík Hošek dal nám ty peníze, a my jsme je donesli pánóm Karlíkům na Drachkov, a oni jsú je od nás vzali.

R. IV. l. S. 15. a.

2408.

Mezi Jindřichem [z] Kornic s jedné, a Jindřichem Štastným z Walšteina s strany druhé.
1513, 9. dubna.

Sabbato post Reliquiarum. *Jiřík kovář z Rychmburgka* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že pan Jindřich z Kornic zajal jest u mne sirotčích peněz VII kop míšenských bez XVIII grošuv míšenských; a konšelóm Rychmburským jsem položil XLII grošuv míšenských za téhož Jindřicha z Kornic. A ještě chtie, abych zaň položil VI kop míšenských.

Matěj příjímí Nedvěd z Radimě u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když pan Jindřich z Kornic úředníkem byl u pána pana Jindřicha Štastného na Rychmburce, i dal sem na štědrý večer za ryby tři kopy míšenské, a bečkovnieho jsem dal panu Jindřichovi Štastnému II kopy míšenské a XLVI grošuv vše míšenských, a také rychtáři Jiříkovi z Radimě bečkovnieho I kopu míšenskú. Tu neviem, komu-li ji dal, pánu-li či úředníku.

Jiřík rychtář z Radimě u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že ty ouroky všecky, které jsem vybíral od lidí, dával jsem je ouředníku; a komuž je pán JMt který úrok vodu pustil, ten mi dal na ceduli vypsáno a pověděl mi, abych neupomínal ho. A nějaký Matějek jměl dáti XVI a puol groše českého úroka, i ty je odmlátil a nedal nic. A nějaký Vaněk příjímí Ušal, který nějakú poustku koupil, i měl zavdati I kopu grošuv XIV grošuv českých; ten také nic nedal. A řekl jemu Jindřich z Kornic k tomu Vaňkovi: Muožeš to na pánu hleděti, žeť to promine a ten úrok vodu pustí.

Martin Vlček z Úřečic u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že některý čas konšelé a poručníci Úřečští sirotčí peníze jemu Jindřichovi z Kornic vydali. Tehdy tíž poručníci chodili ku panu Jindřichovi Štastnému radíce se s ním, kterak by jim ty peníze zase vráceny měly býti. Tu jest jim pan Jindřich Štastný pověděl: Má-li on kde jaké peníze, držte se jich. Pak když jest Jindřich Lipeckej přijel ke mně na soud, tu je napomínal člověka jednoho panského jménem Prdata z ouroku, který je zaseděl, IX kop míšenských a X grošuv míšenských. Tu jej napomínal z těch, aby mu je tu hned uručil aneb se mnú nahoru šel. Tu jest jin žádný zaň slíbiti nechtěl, a on jest mne za to žádal, abych zaň slíbil do jarmark Chrudimského. I slíbil jsem zaň, jestliže by mi na ten čas ty peníze nedal, tehdy abych já jeho rolí předse užíval, dokudž by mi nedal; a jestliže bych v tom čas prodal, že já tobě chci po jednu všecky peníze dáti. A ten člověk, které ty peníze položil, totiž IV kopy, ty je propustil konšelóm, ale neviem, či jsou peníze by

Jiřík Hazuka ze Skuče u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že jsem byl vinovat puol čtvrté kopy grošuv českých a XIX grošuv českých za kůže Jinchovi úředníku. Na to sem já dělal pánu JMtí a paní jeho i dětem jeho i kor

níkom, kteříž na milosti u něho byli. To je se dalo za pana Jana úředníka, kterýž je byl po panu Jindřichovi. Ten jest pak se mnú počet udělal s Martinem písařem.

Jan Tykvice z Hlinského u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že za ouřadu Jindřichova z Kornic byl jsem za tři kamene posvětu *) dlužen, kámen po puol tři-náctém groši českém; a pán mi JMt ten dluh vyrazil.

Jan příjímí Sokol z Bělé u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že za ouřadu Jindřichova z Kornic pán JMt ráčil mi vodpustiti puol ouroka, a polovici sem dával. A když sem se s gruntu svého hnul, musil sem všecken dáti.

Jan příjímí Janček z Radimě u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že z[a] ouřadu Jindřichova platíval sem ouroku prvného puol druhé kopy míšenské a VI grošuv a druhého tolikéž. A když mne Jindřich úředník upomínal, tehdy sem já šel ku pánu JMt a prosil sem, aby mi jej odpustil, a že nemám co dáti. A on vida pán JMt, že poustku stavím, i vodpustil mi jej, a to za ouřadu Jindřichova.

R. IV. l. S. 15. b. *) Posvět = loj.

2409.

Mezi Mikulášem starším z Hořic s jedné a Mejnušem z Hustířan s strany druhé.
1513, 9. dubna.

Sabbato post Reliquiarum. *Jan mlynář z Nové Vsi* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jesti přišel nějaký Machek do Nové Vsi k krémáři do vsi, i vyloupal nějakú truhlici a peníze s ní vybral a meč k tomu vzal. A my po něm šla-kovali po sněhu. I šli jsme ku panu Čenkovi na Poličany prosíce jej za radu. A on jako dobrý člověk šel s námi do vsi Zábřeží; i ptal se pan Čeněk Matěje Husáka v též vsi, vie-li co vo Machkovi. A on počel přieti, že o něm nic neví. I po druhý se jej ptal; také přel. Po třetí se naň ptal a pověděl pan Čeněk, že se jest krádež stala ot něho, vie-li o něm co, aby pověděl. Když to uslyšel týž Matěj, tehdy o něm pověděl, že jest v světnici na pavlači. A Matěj Husák i s synem svejm ty peníze i ten meč k sobě přijali. A toho Machka pan Čeněk jest vzal do svého vězení. A chtěli nám něco vrátiti, totiž I kopu grošuv a VI grošuv českých. A my jedno bez druhého nechtěli vzieti, a s tím jsme šli pryč a těch peněz u něho nechali, neb bylo více pobráno.

R. IV. l. S. 16. b.

2410.

Mezi panem Janem z Walšteina s jedné, a Honz Trojem od Hory Guthay s strany druhé.
1513, 9. dubna.

Sabbato post Reliquiarum. *Pavel písař mince krále JMt na Horách Gutnách* u. p. n. k. s. t.: Toto mi jest svědomo, když pan Bernarth z Walšteina JMt držal úřad mincmeistrství, ráčil mi rozkázati to stříbro, kteréž král JMt témuž pánu dáti ráčil, kteréž uděláno bylo z prengrece létha MDIX°, abych je Hons Trojovi dal;

kdež sem já tak učinil a vzav to stříbro prengrecové od Arnošta proběře krále JMti, kteréhož byla jest summa LXII hřivně a věrdungk, donesl sem je témuž Hons Trojovi do jeho domu a jemu sem je dal. A on Hons Troj jest je ode mne přijal. Potom téhož létha vydáno témuž Hons Trojovi mědi páně Bernartové, kteráž udělána byla z grece VIII centnéřuov a v ní stříbra bylo podle pruby XX a puol hřivny. K tomu také vydáno témuž Honstrojovi jiné mědi páně Bernartové, udělané z votruskuov měděných, II centnéře a puol druhého kamene, a v ní stříbra bylo podle pruby VII hřieven tři lothy. A při tom sem já byl, když jsú ty mědi z váhy Hons Trojovy nosili a do sudu ji jemu kladli. A to sem já vše hned při tom času podle poručenie a rozkázanie téhož pana mincmejstra sepsal a pánu sem ten spis poslal. Také toto mi jest v paměti, když některého času pan Jan z Walšteina u Hory byl. poručil jest mi, abych s Hons Trojem rozmluvil o stříbro prengrecové, kteréž spuštěno bylo s mědí létha MDVIII^o, pamatoval-li by se Hons Troje v tom, že jest to stříbro z mědi přijal. I když sem já mluvil s Hons Trojem vo to, tomu jest Hons troje neodepřel, než seznal se, že jest jie vzal, ale že jest páuóm za to penieze dal a že jest jim všecko zaplatil.

R. IV. I. S. 17. a.

2411.

Mezi Matějem a Davidem Škrovary s jedné, a Alžbětú z Vícemilic s strany druhé.
1513, 9. dubna.

MDXIII^o, sabbato post Reliquiarum. *Jan [z] Zvieřetic, člověk páně Václava Zvieřetického*, u. p. n. k. s. t.: Když sem byl služebníkem u pana Matěje a Davida bratří na Pakoměřicích, viděl sem, že jsú krávy panny Alžběty šly do stohu žitného páně Davidova, a jej vytahovaly a jedly a škodu činily, kdež jest bylo od ní zahrazeno, a vona odhrazovala. A když tu škodu činily, tehdy jsme je zajali z rozkázání paní Davidové, neb pána doma nebylo. Ale ona panna Alžběta pravila, že jsme je na jejím dvoře zajali; ale toho nebylo v pravdě tak, abychom je s jejího dvora hnali.

Feria II. ante Tiburcii [11. dubna]. *Anna šenkěřka z Chabr* u. p. n. k. s. t.: Toho sem toliko svědoma, že sme krávy zajali panny Alžbětiny z Vícemilic ty, kteréž sú byly na škodě pánuov Škrovaluov, a že sú páně Škrovaluov čeledínové lysou zastavili, a panniena čeleď ji vyházela, a tudy vešly jim páuóm Škrovalóm krávy na škodu. A jakož panna praví, že ten dobytek brannou rukou pobrali: to pravím, že jest žádný toho neviděl, až sme my krávy do dvora panuov Škrovaluov přihnaly, tepruv panna zkríkla.

Anna ze Žďáru, Petra Broumova žena, vzavši to k své víře a k své duši vyznala jest toto: Když jsem byla na Pakoměřicích, že panniny krávy bývaly v žitném

stohu, z její hrázi chodily. A paní vida to, že jse veliká škoda děje, káže mně je zajíti s Annú a s Janem. A pána žádného doma nebylo. A byly IV krávy a II jalovath.

R. IV. l. S. 18. a. Srov. svědomí č. 2341, 2342, 2347, 2359 a 2377.

2412.

Mezi Vondrú šafářem, služebníkem Matěje a Davida bratří z Škrovady, s jedné, a Alžbětú z Vícemilic s strany druhé. — 1513, 9. dubna.

Sabbato post Reliquiarum. *Jan [z] Zvieřetic, člověk páně Václava Zvieřetického*, u. p. n. k. s. t.: Byl sem při tom, když Vondra šafář páně Matějuov a Daviduov pacholetem strčil, až upad, ale nebil ho, protože jest ženě jeho Vondry kurvy dával. A tu chvíli jej strčil, když dobytek zajímali; a z žádné příčiny jiné ho nestrčil, než proto, že ženě jeho Vondry kurvy dával, a že jměl tu příčinu k němu a ne jinú.

R. IV. l. S. 18. b.

2413.

Mezi Zikmundem z Pitkovic s jedné, a Vitem sladovníkem a Jířú Vavřincovým synem z Kostelce oc s strany druhé. — 1513, [9. dubna].

Valentin z Herynka u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že sem byl v Kostelci se panem Zikmundem Pitkovským, tu jsme vzeli jednoho vězně jménem Železného; a když jsme s Kostelce s týmž Železným šli, tu jsú nás honili, jeden na nás sekerkú udeřil a uhodil pana Zikmunda Pitkovského.

R. IV. l. S. 18. b.

2414.

Mezi Jakubem z Vřesovic a na Valči s jedné, a Jiříkem z Oudrče a na Vroutku z strany druhé. — 1513, 9. dubna.

MDXIII^o, sabbato post Reliquiarum. *Mikuláš Nikl z Valče* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, když jsme lámali kámen v hoře, tehdy pan Jakub přišel k nám, seděl vedle nás na kamení. Tehdy sme uslyšeli křik veliký na louce. I běželi sme z hory, a oni volají nahoru. I uhlédali sme, an se okolo vozu jízni točí. I kázal mi pan Jakub, abych zvěděl, co se to děje, a abych volal nahoru a kázal jeho lidem honiti. I když sem přiběhl k vozu, forman prosil pro pána Boha, aby ho z toho práva nepropúštěli, a že jim není nic vinen. A oni ho tu nechali v Skytali.

Hanuš z Valče u. p. n. k. s. t.: Táhlí sme kámen, a pan Jakub přišel k nám; uslyšev křik, i poslal Nikle, aby zvěděl, co se to děje; neb sú se jiezni okolu vozu točili. A Nikl běžel i dohonil se jich v Skytalích, a vokřik udělal z rozkázání pana Jakuba, kterýž pravil, že jest mu rozkázáno, aby honil, a kdyby nehonil, že by sám za to vinu trpěl.

Muška Jan ze Skytal u. p. n. k. s. t.: To pomním, že do Skytal přiběhl Nikl, páně Jakubuov člověk, a já mlátil. I řekl mi: Poběhni, Muško, a nedáme toho vozu vziati, neb jej vezú pryč, a neviem, co se to děje. Tehdy sme tomu vozu nedali ujeti a zastavili sme jej ve vsi. A ten forman pro Buoh prosil, abychme ho z toho práva nepropúšťeli. A my sme ten vuoz z rozkázání pana Jakuba stavili.

Martin Tupaj z Skytal u. p. n. k. s. t.: Toho sem vědom, když sem slyšel vokrik ve vsi, vyběhl sem ven. I zastavili sme vuoz, kterýž pán kázal staviti z té příčiny, že chtěl zvědět, co se to děje.

Vondřej z Maršova, služebník páně Jakubuov z Vřesovic, u. p. n. k. s. t.: Poslal mne pán muoj s cedulí a rozkázal, abych s sebú pojal Bárthu z Skytal, a abychme tu ceduli dali panu Jiříkovi Oudrcskému a pověděli, že mu v té ceduli dává jemu panu Oudrcskému odpověď na jeho páně Oudrcského vzkázanie.

Bártha z Skytal u. p. n. k. s. t.: List sem nosil s Vondřejem od pana Jakuba panu Jiříkovi Oudrcskému.

Jan rychtář z Vidhostic u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že jest mne pan Jakub poslal do Bochova k rukojmiem o toho formana, kteréhož jest pan Jakub v Skytalech stavil, dává jim na vědomie, aby se stavěli na tom právě; tehdy se forman s koňmi i s vozem postavil. Tehdy poslal nás tři osoby pan Jakub s cedulí řezanú ku panu Jiříkovi Oudrcskému na Vroutek, že jsú již koni, vuoz i forman pohotově na právě, to mu oznamuje, má-li k tomu formanu jakú spravedlnost pan Jiřík, že mu ho pan Jakub nehájí.

Šimon Tvrd z Skytal u. p. n. k. s. t.: Zkázal mi rychtář, abych s ním šel s cedulí z rozkázání pana Jakuba z Vřesovic ku panu Jiříkovi Oudrcskému o toho formana, má-li on pan Jiřík jakú spravedlnost k tomu formanu, že mu ho pan Jakub nehájí a že stojí na právě.

Štěpán Štiecha z Skytal u. p. n. k. s. t.: že sme nesli ceduli od pana Jakuba z Vřesovic panu Jiříkovi Oudrcskému z rozkázání téhož pana Jakuba, že jsú ti koni postaveni, má-li on, pan Jiřík, k tomu jaké právo, že mu toho on, pan Jakub, nehájí.

R. IV l. S. 21. b.

2415.

Mezi Jakubem z Vřesovic a na Valči s jedné, a Jiříkem z Oudrče a na Vroutku s strany druhé. — 1513, 9. dubna.

Sabbato post Reliquiarum. *Mikuláš Nikl z Valče* u. p. n. k. s. t.: Což sem prve seznal zpravuje přísahú, že sem bohda věrně a právě seznal, a nic viec neviem, než to.

Bártha z Skytal [sv. p.].

Hanuš z Valče [sv. p.].

Jan Muška z Skytal [sv. p.].

Martin Tupaj z Skytal [sv. p.].

Jan rychtář z Vidhoštic [sv. p.]. *Šimon Tvrd z Skytal* [sv. p.].

Štěpán Štiecha z Skytal [sv. p.].

Vondřej z Maršova, služebník páně Jakubuov z Vřesovic, u. p. n. k. s. t.: Tu, což jsem prve vyznával věrně a právě pod tú přísahú, kterúž sem dnes učinil, i k druhé přísaze též vyznávám, a jiného já neviem co.

R. IV. l. S. 22. a. Srov. předcházející svědění č. 2414.

2416.

Mezi Čenkem Míčanem z Klinšteina a z Roztok s jedné, a Zachařem z Loun s strany druhé. 1513, 9. dubna.

MDXIII^o, sabbato post Reliquiarum. *Jan písař z Žirotína* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když jsme dřieví prodali Zachařovi z Loun s tovarišem svejím, tu jsme k němu mluvili: Zachaři, teď jsme dřieví prodali, ješto jsme žádnému prodati nechtěli aniž prodáme. I řekl sem mu, aby se v této věci zachoval i své čeledi přikázal, aby se žádná škoda nestala; pak-li by se jaká škoda stala, že vo to k žádnému hleděti nechcme, než k tobě. Tu sú nám tři dřeva stali, a my jsme jim kuon vypřáhli právem lesním a na Žirotín jsme jej vedli ku pánu.

Vondráček z Žirotína u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, že jsme prodali tři provazce dřieví Zachařovi z Loun. Tehda jsme k němu mluvili s tovaršem svejím: Zachaři, teď jsme tobě dřieví prodali, ješto jsme žádnému prodati nechtěli. I řekl jsme mu, aby se v té věci zachoval i své čeledi přikázal, aby se žádná škoda pánu našemu nestala. A v tom jsú nám tři dřeva stali, a tu jsme jemu lesním právem kuon vypřáhli pro tu příčinu, a ten jsme vedli ku pánu na Žirotín.

R. IV. l. S. 23. b.

2417.

Mezi Heyndrychem Eynsyglem z Eynsydle a na Tayřově s jedné, a Jindřichem Tuchorským z Tuchořic s strany druhé. — 1513, 9. dubna.

Sabbato post Reliquiarum. *Vondra ze Zhoři* u. p. n. k. s. t.: Šli jsme z Jesenice, i byl pan Jindřich Tuchorský s námi na koni; tehdy Rovnej z Zavidova, člověk páně Tajřovského, přijel mezi nás na klisně. Tehdy se panu Tuchorskému zbouřil kuon. I prosil jest týž Tuchorský téhož Rovného: Milý Rovný, jeď napřed nebo na zad; vidíš, že mi se kuon bouří. I prosil ho po druhé tajmiž slovy. A on Rovný poodjel asi hony. I postihl jej pan Tuchorský zase. I řekl mu pan Tuchorský: Již sem tebe prosil jednú, druhé i teď třetí, vidíš, že mi se kuon bouří. Jebiž se předse napřed nebo nazad, vyjebený chlape! Vidiš, že koni nemohu odolati. Pověď mu Rovný: Co ty mi chceš rozkazovati, ano mi jest tak svobodno jeti královskou silnicí jako tobě? A pan Tuchorský dobyv meče, prchl po něm, a on také tesáku

dobyl; i postihl Tuchorský Rovného a uhodil jej mečem přes hlavu. A po ráně upadl Tuchorskému meč, i nebil ho více.

Havel krčmář z Slabec u. p. n. k. s. t.: Když sme jeli z Jesenice, tehdy Tuchorský přihnal Rovného mezi nás a tak mu Tuchorský řekl: Řeklť sem, Rovný, aby jel napřed nebo nazad, že mi se kuoň bouří. I dobyl Tuchorský kordu a Rovný tesáku, i běžel Tuchorský po Rovným i doběhev ho, mrštil jej kordem přes hlavu.

Dobeš z Svinařova u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když sme jeli z Jesenice, šel sem já napřed s některými; tu sem slyšel, že jest řekl pan Tuchorský Rovnému, člověku páně Tajřovského: Již sem tebe prosil jednu, druhé i třetí, aby jel napřed před se, že já nemohu koni odolati. I nedoslyšel sem, co mu jest Rovný odpověděl. I dobyl Tuchorský meče a Rovný tesáku. I udeřil Tuchorský Rovného mečem přes hlavu. A toho sem neviděl, kto jest prve brani dobyl.

Matěj z Krakova u. p. n. k. s. t.: Čehož na mně žádá pan Tajřovský, že nic neviem, a tu sem nebyl.

Kuba z Modřovic rychtářův syn u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když sme z Jesenice jeli s toho roku, tehda poslal s námi pan Krakovský Jindřicha Tuchorského, a s druhé strany k nám přijel Rovnaj, páně Tajřovského člověk, a jel na kobyle. I prosil ho Jindřich Tuchorský, aby jel napřed nebo nazad, že mu se kuoň velmi bouří; prosil ho po druhé, aby jel napřed nebo nazad; prosil až po třetí, aby jel napřed nebo nazad, že nemohu koni odolati. Tehda mu Rovný řekl: Co mi rozkazuješ? Jeb svú mater! Ano mi tak svobodno silnicí jeti jako tobě. Tehdy mu Tuchorský řekl: Zvyjebený chlape! I dobyv kordu a Rovný tesáku, i prchl po něm po Rovným Tuchorský a ranil jej Rovného drobet v hlavu.

Václav rychtář z Oujezdce u. p. n. k. s. t.: Když sme byli od pana Tajřovského do Jesenice posláni na rok, když sme zase jeli, čtyři na koních sme byli, i řečtal kuoň páně Tuchorského. I řekl Tuchorský Rovnému: Což ty, pane hajtmane Tajřovský, s tou kobylou? A řekl mu: Jebiž se s ní napřed nebo nazad! A Rovný pověděl: Pojedu, pane Jindřiše, kde kázete. A Tuchorský pověděl: Jediž s ní nazad! I jel jest nazad asi za čtvery hony aneb za patery, až nás zase s tou herkou uhonil. A tu mu Rovnému pověděl Tuchorský, neb mu kuoň řečtal: Co se s tů kobylú jebeš? Jediž napřed nebo nazad! A Rovný pověděl: Milý pane Jindřiše, a já již i nazad i napřed jel. A Tuchorský pověděl: Jebiž se před se! A Rovný pověděl: Pane Jindřiše, jebete mi mater! Ano mi tak svobodno po silnici královské jeti jako vám. I řekl pan Tuchorský Rovnému: V hrdlo lžeš. A v tom dobyv konšře prchl po Rovným asi za hony, i chytil se Rovný k tesáku. I uhodil Rovného konšřem Tuchorský přes hlavu, až jej krev polila. Tehdy mu konšř z ruky vypadl, a Rovný jel před se a my také.

2418.

Mezi Jindřichem Tuchorským z Tuchořic s jedné, a Hendrychem Eynsyglem z Eynsygle a na Tayřově s strany druhé. — 1513, 9. dubna.

Sabbato post Reliquiarum. *Řieha ze Zhoře* u. p. n. k. s. t.: Když sme jeli z Jesenice s roku, jel s námi pan Tuchorský na koni a Rovný na kobyly. I počal se kuon būriti panu Tuchorskému. I řekl Tuchorský Rovnému: Prosím tebe, jeď za mnú aneb přede mnú! A Rovný pověděl: Jest mi tak silnice svobodna jako tobě. A Tuchorský řekl: Jeď před se, vyjebený chlape! I prchl po něm, i dobyv meče dal Rovnému mečem přes hlavu.

Vaněk z Rousínova u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest řekl Tuchorský Rovnému: Milý brachu, prosím tebe, jeď s tou kobyly napřed; vidíš, že mi se kuon bouří. Prosil ho tak jednú, druhé, a po třetí mu řekl: Ujebiz se s tou kobyly před se! A on Rovný pověděl: Ano mi tak svobodno jeti cestou svobodnou jako tobě.

Jan rychtář z Slabec u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest Tuchorský řekl Rovnému: Již sem tebe dvakrát prosil, aby s tou kobyly jel před se vida, že mi se kuon bouří a že mu nemohu odolati! A Rovný pověděl: Co mi rozkazuješ? Ano mi tak svobodno po svobodné cestě jeti jako tobě. A pan Tuchorský dobyv kordu i řekl: Zvyjebený chlape, řekl sem, aby se s tou kobyly jebal před se! I prchl po něm, a Rovný také dobyl tesáku. I uhodil jej Rovného Tuchorský kordem přes hlavu.

Jan Šamek z Rousínova [sv. p.]. *Jan Maršuo z Skupý* [sv. p.].

Václav Laysek ze mlayna z Radobytce u. p. n. k. s. t.: Když sme šli z toho roku z Jesenice, dostihl nás Rovný, a Tuchorskému se kuon bouřil. I prosil Tuchorský Rovného: Milý Rovný, jeď nebo napřed nebo nazad! A Rovný pověděl: Milý pane Tuchorský, pojedu rád. Potom až sme se sjeli zase po druhé, tehdy jemu Tuchorský řekl: Již sem tebe pěkně prosil, a ty jeti nechceš nebo nazad nebo napřed. A Rovný pověděl: Jeb svú mater! Velíš mi pryč jeti, ana mi tak svobodna cesta jako tobě. A Tuchorský se z toho rozhněval, i dobyl naň na Rovného meče a Rovný tesáku. I doběhev ho Tuchorský dal mu Rovnému mečem přes hlavu, až mu meč z ruky vypadl, a on před Tuchorským prchl. A my sme se k nim spěšně shlukli a rozstrčili sme je přeč, aby se nehadrovali.

Jan Vácovic z Modřovic [sv. p.]. *Havel krčmář z Slabec* [sv. p.].

Dobeš z Svinařova [sv. p.].

Kuba z Modřovic [sv. p.].

Vondra ze Zhoři [sv. p.].

R. IV. l. 8. 25. a. Srov. předcházející svědomí č. 2417.

2419.

Mezi Janem Lapačků z Sukorad s jedné, a Martinem řezníkem z Malé Strany s strany druh 1513, 9. dubna.

Sabbato post Reliquiarum. *Jan z Jičína* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědon že sem se k tomu přitrefil v domě Martina řezníka na Malé Straně, i učinil se votázku na Martinovi: Kdo tě zranil? I pově[dě]l mi, že Jan Lapačka; ale že mi t nechtě učinil, když měl tu puotku s Vaňkem Karlíkem, chtě jej Karlíka udeřit i trefil mne. To sem od téhož Martina slyšel i od ženy jeho.

R. IV. 1. S. 21. a.

2420.

Mezi Burjanem Stupem z Chrámec s jedné, a Vilémem z Ilburka a na Ronově s strany druhé. — 1513, [9. dubna].

Jan z Mrskles, člověk páně Kristofa Nedvědického, u. p. n. k. s. t.: To m svědomo, že sem slúžil u nebožtíka Pavla Stupa z Chrámec na Svoleněvsi; tu ty Pavel prodal kuoň, šval z rajza plesnivej, panu Vilémovi Ilburgovi za XX kop grošuc českých. I položil mu den toho placenie. A v tom se na cestě týž Pavel roznemol i umřel. I nenie mu nic dáno, ani toho dne dočecal, kterýž mu jest položen to placenie za ten kuoň. Neb sem s ním jezdil po ty penieze za ten kuoň.

R. IV. 1. S. 21. a.

2421.

Mezi Janem Řepů z Neveklova s jedné, a Zigmundem Pitkovským z Pitkovic s strany druh 1513, 11. dubna.

MDXIII^o, feria II. ante Tiburcii. *Petr z Neveklova* u. p. n. k. s. t.: že mi v paměti jest, když sem byl poslán s Matějem od pána JMti Řepy ku panu Pitkovskému s cedulí řezanou, aby jemu byl napraven pych podle zřízení zemského, kdo jest držel vazbou on Pitkovský člověka páně Řepova pro nějaký dluh, i nedal je nám Pitkovský na to odpovědi žádné, než řekl sám poslati.

Matěj z Neveklova u. p. n. k. s. t.: To mi jest dobře v paměti, když se byl poslán s Petrem rychtářem od pana Řepy na Pitkovice s cedulí řezanú, ať jemu byl panu Řepovi pych napraven, kdež jest držel on Pitkovský člověka páně Řepov v vazbě Mikuláše Kupečku pro nějaký dluh, a pan Pitkovský žádné nám na to odpově nedal, než řekl sám poslati.

R. IV. 1. S. 18. a.

2422.

Mezi panem Michalem Slavatů z Chlumu a z Košmberka s jedné, a Zigmundem z Pitkov s strany druhé. — 1513, 11. dubna.

Feria II. ante Tiburcii. *Duchek z Štěpánova* u. p. n. k. s. t.: Čehož na m žádá pan Michal Slavata, že o tom nic neviem, a nebyl sem doma.

Barthoň z Pitkovic u. p. n. k. s. t.: Kusa nic neviem, co jest s ním počínal pán.

R. IV. l. S. 19. a.

2423.

Mezi Vitem sladovníkem a Jířím Vavřincovým synem z Kostelce, člověkem (oba) páně Slavaty z Chlumu oc, s jedné, a Zigmundem z Pitkovic s strany druhé. — 1513, [11. dubna].

Duchek z Štěpánova u. p. n. k. s. t.: Když sme jeli se panem Zigmundem z Pitkovic, tehdy dohonili se nás, a Vít sladovník udeřil na pana Pitkovského sekyrou, podle něho Vavřincův syn Jířa, a tak jiní, kteřížkoli byli při tom.

Vít Ješkuov syn z Bienic *) u. p. n. k. s. t.: Toho jsem svědom, když jsem chodil se panem Zigmundem Pitkovským na Kostelec, tu když sem s ním zase šel s nějakým vězněm, a on Pitkovský za námi pozuostal, toho já neviem, co je tam dělal aneb co s ním počínali. A ten vězeň, kteréhož jsme vedli, že nesl své šaty [s] sebu; a ty šaty jinej vzal, který za námi jel. A kdež praví pan Pitkovský, že nám toho vězně chtěli otjít, toho nebylo, a žádného sem nevieděl, kdo by za námi šel neb jěl.

R. IV. l. S. 19. a. — Srv. svědomí č. 2413 a 2422. — *) Benice ves jest u Říčan, též u Neveklova.

2424.

Mezi Markusem Dyršvamem měšténíem z Mostu, a panem Janem a panem Bernarthem bratří[mi] oc z Walšteina a na Krupce s strany druhé. — 1513, 11. dubna.

Feria II. ante Tiburcii. *Matěj Rosa z Chrudimě* u. p. n. k. s. t.: že mi jest to dobře v paměti, když sem byl písařem na horách Hrobskajch u pánuov z Walšteina, že jsú JMt ráčili mi dáti list k Markusovi Dyršvamovi, aby zakládal na hory Hrobské peníze. I zakládal jest. I když sme s ním Markusem počet učinili Dobřenský a já na miestě pánuov JMtí, zuostáno jest dluhu Markusovi puol páta sta kop míšenských a II kopy míšenské a XL grošuov míšenských. A toho sem udělal cedule řezané dvě svou rukú, k kterýmžto cedulem přitiskl jest pan Jan Dobřenský sekret svůj a Markus též. A ten se počet stal, dvě léta minuly ten pátek před svatým Anthoníem, v Mostě.

R. IV. l. S. 22. b.

2425.

Mezi Fridrichem z Sedčic na Milešově s jedné, a Mikulášem Hiserlem z Choduov s strany druhé. — 1513, 11. dubna.

Feria II. ante Tiburcii. *Vávra rybář z Chmelic* u. p. n. k. s. t.: Když pan Frydrych zjednal pacholka Těfka, i odšel ten pacholek Tětěk pryč od pana Frydrycha, i jel Sláma skrze Chmelice sám třetí, i přitrefil se k tomu pan Frydrych i strhl s koně svého pacholka Těfka za Slámovým švagrem. I Sláma jest nežádal

ty časy, aby mu pan Frydrych toho pacholka nechal, ani prosil. A pan Frydrych jest Těfka, pacholka svého, vzal.

Jíra z Chmelic u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že Tětěk sloužil u pana Frydrycha i utekl od něho. I jel Sláma skrze ves Chmelice, i nesl švagr Slámuov toho Těfka na koni za sebú. Tehdy pan Frydrych přišel, strhl ho s koně doluov. A Sláma tehdáž nežádal pana Frydrycha, by mu ho nechal, a pan Frydrych jej Těfka vzal.

Jan Janček z Tvršic u. p. n. k. s. t.: Sloužil jest Tětěk u pana Frydrycha i utekl od něho pryč. I po některých časech jel Sláma, a švagr Slámů nesl Těfka na koni za sebú. I přitrefil se k tomu pan Frydrych, strhl Těfka s koně doluov a kázal ho vésti nahoru. A Sláma jel před se a nežádal pana Frydrycha, aby mu toho pacholka zase dal.

R. IV. l. S. 23. a. Srov. svědomí č. 2304.

2426.

Mezi Petrem Škorní z Stranova s jedné, a panem Jiřkem z Walšteina na Bradlci s strany druhé. — 1513, 11. dubna.

Feria II. ante Tiburcii. *Jiřík, pana Mikuláše Trčky služebník*, u. p. n. k. s. t.: Toto jest mi dobře v paměti, když jest byl pan Hynek úředníkem na Velíši, i přišel k němu Viktorin, kterýž seděl na grunthu v Zámezí pod panem Trčkou Mikulášem, i žádal jest pana Hynka, aby jemu Viktorinovi přál prodati. A pan Hynek se ho optal: Kdež pak chceš býti? A on pověděl: Kdež bych jinde než pod pánem JMtí? Však sem pak páně Mikulášuov Trčkuov. A pan Hynek mu pověděl: Hledíž, aby zase sobě grunt koupil pod pánem JMtí. A on: Ba, milí pane purkrabie, neráčíte-li mi toho věriti, já dobrovolně VMtí slibuji svú česť, vieru, že se tak stane, pokudž ráčíte rozkázati.

R. IV. l. S. 23. a.

2427.

Mezi panem Jiřkem z Walšteina na Bradlci s strany jedné, a Petrem Škorní z Stranova purkrabím na Velíši s strany druhé. — 1513, 11. dubna.

MDXIII^o, feria II. ante Tiburcii. *Řehoř z Vichový* u. p. n. k. s. t.: že sem toho dobře svědom, že jest Viktorin tkadlec vosedlaj za panem Jiřkem v Železnici. To jest známo i jiným dobrým lidem.

Jiřík z Jiřemnice u. p. k. n. s. t.: Jest mi to dobře svědomo, že jest Viktorin tu v Železnici vosedlaj na gruntích páně Jiříkových. A tu má ženu i dietky.

R. IV. l. S. 26. b. Srv. předcházející svědomí č. 2426.

2428.

Mezi panem Jiřkem Bezduřickým z Kolovrat nejvyšším sudím království Českého s jedné,
a panem Jindřichem Kornauským oc s strany druhé. — 1513, 12. dubna.

MDXIII^o, feria III. ante Tiburcii. *Pan Hynek Bořita z Martinic oc*: Jakož
mě poháně pan Jiřík Bezduřický z Kolovrat oc do soudu komorního, abych jemu
svědomí dal, jehož bych svědom byl, proti panu Jindřichovi Kornhauzskému, i takto
se pamatuji: Když některý chvíli přijel ke mně na Směčno Jiřík, úředník páně Korn-
hauzského, z Kornhauzu, i přišel sem k tomu, an se se panem Jindřichem Korn-
hauzským hádá o nějaký les, mluvě ku panu Kornhauzskému, aby ho sekati nedal,
a budou-li v tom lese sekati lidé páně Kornhauzského, že má vode pána svého roz-
kázanie, aby toho nedopouštěl. A káže-li přes to sekati, že má od svého pána to
poručenie, aby pobral těm, kdo by sekali, koně i vozy. A to pan Kornhauzský proti
tomu pravil, že má k tomu lesu spravedlivost. A ptal se úředníka Kornhauzského,
odpovídá-li mu, poněvadž mu chce koně, vozy pobrati. A to беру na tu přísahu,
kterůž jsem králi JMti do soudu komorního učinil, že to, což svědčím, v pravdě
tak jest.

R. IV. l. S. 2. b. Srv. svědomí č. 2240—42, 2261, 2370 a 2371.

2429.

Mezi Mikulášem z Robous [s] jedné, a panem Václavem Bezduřickým z Kolovrat oc
s strany druhé. — 1513, 12. dubna.

Feria III. ante Tiburci. *Jan Holej, posel z Nového města Pražského, u. p.*
n. k. s. t.: Když sem chodil v poselství s listy od Mikuláše z Robous ku panu
Košáteckému do jeho domu, i když sem přišel do světnici, i voptal se, jaké mám
listy. I pověděl sem, že jsou od pana Pernšteinského. A on řekl: Ktož je dal? I po-
věděl sem, že ten, kterýž byl písařem u pana Dubeckého. A on řekl: Což nemuž
sám přijíti jako ku pánu svému? A nebuď potom tak všetečný, aby ke mně šel, až
by prve byl opověděn, aby kyjem nebyl provozen. A listuov vzieti nechtěl. A potom
sem šel z světnice mimo kuchyni, i uhlédal sem Matiaše i chtěl sem mu ty listy
dát. A on žádného vzieti nechtěl a pověděl: K čemu jsou mi? I po druhé sem s nimi
chodil. Také jich žádný přijíti nechtěl těch listuov ode mne.

R. IV. l. S. 19. a.

2430.

Mezi panem Jiřkem Bezduřickým z Kolovrat oc nejvyšším sudím království Českého
s jedné, a Nyklem z Reychl s strany druhé. — 1513, 12. dubna.

Feria III. ante Tiburci. *Václav písař ze Zemšena*) páně sudieho JMti*
u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když jest Nykl z Reychl činil počet panu Jiří-

kovi, pánu mému JMti, i tu jesti zuostal na počtu některá a XL kop grošuv českých. I ty je jměl pánu JMti uručiti, a jezdil do Prahy rukojmie sobě jednat. I nezednal nic. Potom jest zase ku pánu JMti přijel a pověděl, že rukojmie nemuž mieti. I slíbil jest pánu JMti rukú dáním ty penieze dáti na čas jmenovitý, a že k svejm přátelóm do Sleska pojede, že mu tam nějaké penieze mají dány býti. A když se vrátí, že je pánu JMti chce dáti. I již jest ten čas dávno minul, na kterýž jest dáti jměl, i po dnes nedal nic, a také se dávno s Sleska od přátel vrátil.

Bartoš z Zemšena,) komorník páně sudieho nejvyššího JMti* oc, u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když jest udělal Nykl z Reychl počet panu Jiříkovi, pánu mému JMti, tu jesti zuostal na počtu pánu JMti některú a XL kop grošuv českých. Ty je měl pánu JMti ujistiti neb uručiti. I nemaje rukojmie i slíbil jest pánu JMti rukú dáním, když se od přátel vrátí, že je pánu dáti chce. A to jest v pravdě tak.

R. IV. 1. S. 19. b. — *) Nepochybné ze Mšena.

2431.

Mezi Markvartem Kocem z Dobrše s jedné, a Katheřinú odtudž z Dobrše, manželkú Hendrycha Kostomlatského z Vřesovic, s strany druhé. — 1513, 12. dubna.

Feria III. ante Tiburcii. *Vávera rychtář z Hodějova* u. p. n. k. s. t.: Když se stěhovala paní Katheřina s Vorlíku, přijela na Kotouň, vezla šaty své a klenoty své, sedieci s panem Markvartem Kocem, bratrem svým, za stolem na Kothouni, i řekla mu: Milý pane bratře, co se věna tkne, když na bratřích bráti budu, že já tobě tvooj díel odpouštím pro tu dobrou vůli, kterýžs mi činil. A ty časy sem byl šafářem na Kotouni.

Jan rychtář z Chvalšovic u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že paní Katheřina z Dobrše před vdáním svým řekla odpustiti věno panu Markvarthovi Kocovi, bratru svému.

R. IV. 1. S. 23. b.

2432.

Mezi panem Jiříkem Vosterským z Sulejovic s jedné, a purgmistrem a konšěly i všie obcí města Loun s strany druhé. — 1513, 12. dubna.

Feria III. ante Tiburc[i]. *Vavřinec Březina, služebník pánuov Lounských*, u. p. n. k. s. t.: Když sem byl poslán ku panu Jiříkovi Vostrskému na Divice od purgmistra a konšel i všie obce města Loun, s jeho-li volí a vědomím Balcar poddaný jeho v háji Smolnickým pánuov Lounských dřieví sekal, druhé také, s jeho-li volí rychtář s jinými lidmi v témž háji Smolnickým sekali a pobrali, a on jest pověděl, že se znám a znáti chci, že s volí mou a vědomím mejm. Potom jest k němu hned mluveno, že jsme posláni od téhož pana purgmistra a konšeluov i ode všie obce

města Lúna, že se jim zdá, že jsú to pychové, abyšte jim je napravili vedle zřiezenie zemského.

R. IV. l. S. 27. a. Srov. svědomí č. 2264—66, 2280 a 2281.

2433.

Mezi Zevoldem Guldenmunthem z Grafczoff s jedné, a panem Břetislavem z Rizmbergka a na Švihově s strany druhé. — 1513, [12. dubna].

Michal Frangk z Kyczyngka u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že paní Elška z Kolovrath a paní Bernartová z Walšteina a mistr Michal krajčí přišli jsú ku pánu mému Zevoldovi. Tu sem já s ním byl, i vzali jsú nějaký damašek, cendelín, zlatohlav i uncové zlato, a k tomu něco atlasu i jiné věci, a to jest panu Břetislavovi Švihovskému napsáno. To jsem já sám napsal svú rukú; neb jest jeho dluhu více bylo. To jest v pravdě tak. Jiného neviem.

R. IV. l. S. 27. a. Srov. svědomí č. 2346 a 2400.

2434.

Mezi Jiřikem z Oudrče s jedné, a Jakubem z Vřesovic oc s strany druhé. — 1513, 12. dubna.

Feria III. ante Tiburcii. *Jan Pimpuška ze Vroutka* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest projel člověk forman, člověk páně Plavenského, Hauzer se dvěma sudy vína a s sudem zamčítým a s pytlem vořechuov. A tu sme ho vzali, když sme ho dohonili, i jeli sme s ním zase skrze Skytaly, a tu nám ho mocí vzali páně Jakubovi sedláci pode vsí pod samú.

Jan Jieša ze Vroutka u. p. n. k. s. t.: Toho sem vědom, že jest Hauczinar forman, člověk páně Plavenského, projel clo se čtyřmi koňmi a s vozem a se dvěma sudy vína a s pytlem vořechů a s soudkem zamčeným. A když sme jej postihli, jali sme ho nad Skytaly, nad páně Jakobovou vsí. A když sme skrze páně Jakobovu ves jeli, odjali nám ho mocí páně Jakubovi sedláci.

R. IV. l. S. 28. a. Srov. svědomí č. 2414 a 2415.

2435.

Mezi Václavem Zimú z Novosedl s jedné, a mezi Klimentem z Novosedl s strany druhé. 1513, 13. dubna.

MDXIII^o, feria IV. ante Tiburcii. *Florian, obyvatel města Loun*, u. p. n. k. s. t.: Žádal mne pan Václav Zima, abych jel s Frydrychem Strupeckým do Žatce k Klímovi, jeho páně Zimovu strýci, a jeli sme i vo to sme s ním mluvili, voč nás pan Václav Zima žádal, a to těmito slovy: že ho za strýce on pan Zima míti nechce, aby mu pečeť vrátil, že jest jemu on Klíma tomu nikda dosti nečinil, co mu sliboval. A on Klíma zase k nám mluvil: Mluvte k strýci mému panu Václavovi, ať ke mně

do domu mého přijede, a zač mě kolivěk bude žádati, buďto za sto kop grošuv nebo za dvě stě kop grošuv, že já chci mu je dáti k jeho potřebě. A my sme to jemu pověděli.

R. IV. 1. O. 26. b.

2436.

Mezi Samsonem z Hyršperku s jedné, a paní Annú z Kovaně, kancléřovou ženú oc, a panem Janem a panem Bernarthem vlastními bratřími z Walšteina a na Krupce s strany druhé. — 1513, 13. dubna.

MDXIII^o, feria IV. ante Tiburcii. *Já Jiřík z Pulrantu* vyznávám, že nebožtík pan kanclér ve Hbě mne k sobě zavolal i poručil mi, abych mu jakéhos rytieře smluvil, a v tom mne se voptal, znám-li Kuthnaurova přielele Hišpergara Samsona. Pověděl sem, že ho znám, ale nejsem s ním v uobyčejí. Ptal se mne pán, co jest za člověka. Pověděl sem, že jest urozený dost, a by co vyhlášeného zvláštnieho bylo, o tom neviem. I pověděl mi pán, že mu ho Kutnaur smluvil, že mu má dáti na čtyři koně do roka šedesát zlatých, a kdy ho obešle, že mu má dáti potreby, a že pro Kutnaura sem ho přijal. To беру k své víře, k své duši, což tuto nahoře svědčím, že jest to v pravdě tak.

R. IV. 1. S. 27. b.

2437.

Mezi paní Marianú z Nedviedkova s jedné, a paní Barborou z Kaucz s strany druhé. — 1513, 13. dubna.

Feria IV. ante Tiburcii. *Jan Jelito forman* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když jest mne žádal pan Václav Toch, abych ho dovezl do Ústí k paní Maryaně, ke dceři téhož Tocha, a když sme přijeli, tehdy pan Toch řekl: Milá paní Maryano dcero, již sem tomu dosti učinil, coť sem řekl, již sem se teď k tobě přistěhoval, a buď málo nebo mnoho, buď ložní šaty nebo šuby, cožkoli, všecko tobě poroučím, neb manželky nemám.

R. IV. 1. S. 30. a. Srov. svědomí č. 2355.

2438.

Mezi Janem Rašínem z Rizmburka s jedné, a Bohuslavem, Matějem a Prokopem vlastními bratřími z Toušic s strany druhé. — 1513, 13. dubna.

Feria IV. ante Tiburcii. *Tomáš z Toušic rychtář, člověk páně Janě Rašíně z Rizmburka* u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, že jsú pan Bohuslav a pan Matěj a pan Prokop z Toušic honili před záповědí a po záповědi zajíce v Toušických lesích v těch vochosích.

Jíra Červenka z Toušic u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že jsou honili zajíce pan Bohuslav a pan Matěj a pan Prokop v To[u]šických lesích s tenaty v uobchosích tlučí po záповědi i před záповědí.

Duchek Houska z Toušic u. p. n. k. s. t.: To pomním, že jest pan Prokop a pan Matěj a pan Bohuslav honili u Toušic s tenaty zajíce tlučí, a to před záповědí a po záповědí.

Jíra Kmoch z Toušic u. p. n. k. s. t.: Toho mi vědomo, že honili zajíce s tenaty u Toušic v páně Rašínových lesích pan Matěj a pan Bohuslav a pan Prokop, a to se jest stalo před záповědí, i potom honili i po záповědí a bili zajíce.

Duchek Měkota z Toušic u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že pan Bohuslav a pan Prokop a pan Matěj v těch lesích u Toušic honili zajíce v uochosích a všemi obyčejí, a to před záповědí i po záповědí.

Petr z Toušic [sv. p.].

Matěj Michalička [sv. p.].

Křtěn z Toušic [sv. p.].

Martin z Toušic [sv. p.].

R. IV. l. S. 30. a.

2439.

Mezi Burjanem a Janem vlastními bratřími z Votic s jedné, a Petrem, Janem a Alexandrem jinak Arnoštem Karlíci [sic] bratřími z Nežetic s strany druhé. — 1513, 13. dubna.

Feria IV. ante Tiburcii. *Václav z Votic, člověk páně Burjanuov*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že jest pan Karlík starý z Drachkova přijel ku panu Burjanovi do Votic a proše jeho, aby mu puočil pěti a padesáte šberuov vovsa anebo prodal. A já tobě ho zaplatím anebo oplatím. A já sem mu odměřil s tovaryšem svým Ondráčkem těch V a padesáte šberuov vovsa. A těch jest mu zase neoplatil ani starý pan Karlík ani tito páni Karlíci.

R. IV. l. T. 1. a.

2440.

Mezi Dorothú Selikovou městkou Nového města Pražského s jedné, a Janem pozuostalým synem po někdy Václavovi Kožmínovi odtudž s strany druhé. — 1513, 13. dubna.

Feria IV. ante Tiburcii. *Martha Jiříkova Selíkova z Podskalí* u. p. n. k. s. t.: Když sem přišla k Selíkovi, tehda přišli k němu dva člověky. I řekli mu: Pane Václave, poslal nás k vám Jan Kožmín a Lidmila sestra jeho, aby jim dal tisíc kop grošuov, kteréť jest dal otec jich k věrné ruce schovati. A pan Selík jim odpověděl: Kto ste vy? A oni pověděli: My sme dobří lidé. Odpověděl Selík: Milí přátelé, já vás v tom nehaním; již sem já jim dal více, než sem měl dáti, a přes to však mají kniehy na rathauze, tyť nás o to smířie. A to sem také slajchala od Selíka, že jest říkával mně: Milá Martha, to Buoh vie, že sem jim žádné křivdy neučinil a že sem jim ještě více učinil, než sem učiniti měl. Však mám, děkuje Bohu, svého dosti. Buoh mi toho nedaj, bych jim měl jakú křivdu učiniti.

Mandalena vdova z vápenice z Podvyšehradí u. p. n. k. s. t.: To mám v paměti: Poslal po mne Selík Václav leže v nemoci; sepnuv ruce pověděl mi tak, že

sem jednoho penieze nevzal Kožmínových, a na tom umierám a svou duši zapečetuji, a což sem byl poručníkem, že sem tomu dosti učinil.

Václav z Podvyšehradské vápenice u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest Václav Selík pověděl přede mnú, když sem byl s ním, že nemám penieze Kožmínových jednoho a že sem tomu dosti učinil, co sem učiniti měl. A to mluvíval nejednou, ale mnohokrát ne daleko před smrtí svú.

R. IV. 1. T. 2. a.

2441.

Mezi paní Elškou z Krsovic s jedné, a Adamem Stolinským z Kopist s strany druhé.

1513, 13. dubna.

MDXIII^o, feria IV. ante Tiburcii. *Jiřík řezník, z Hradčan konšel*, u. p. n. k. s. t.: Když přišel pan Mathiáš ke mně vo potřebu o svú, tehdy jest takto řekl mu pan Stolinský: Vítaj, pane Králický! Tehdy Mathiáš mu řekl: Jáť nejsem Králický, než semť, jakoť na mě příslušie. Tehdy mu řekl pan Stolinský, že velmi velikú kurvu pojmeš. Tehdy Mathiáš řekl: Co jest tobě do toho, bych já pak sobě z domku pojal? Však se sobě k vuoli vožením, ne komus.

R. IV. 1. T. 2. b.

2442.

Mezi Zigmundem z Police s jedné, a Barború z Harasova s strany druhé. — 1513, 13. dubna.

Feria IV. ante Tiburcii. *Markéthá podruhyně u Bohuslava zedníka v Starém městě Pražském* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když sem byla u pana Zigmunda z Police podružích, a paní Barbora z Harasova tu také byla podružích, i najěla duom od pana Zigmunda paní Barbora na dvú a na XXX kop grošuv míšenských, a k tomu jest mu měla dáti stravu do roka panu Zigmundovi paní Barbora z Harasova.

Lidmila Bláhová, podruhyně u Holúbka v Starém městě Pražském, u. p. n. k. s. t.: To mi jest v paměti, jakož sem byla u pana Zigmunda podružích rok, tu také paní Barbora z Harasova pokoje měla u něho. A táž paní Barbora pravila mi jest, že jest najěla duom od pana Zigmunda z Police na XXXII kop grošuv míšenských, a také že mu má dáti k tomu stravu. A ona sě jest paní Barbora vystěhovala dříve roku.

Feria V. die Tiburcii [14. dubna]. *Mikuláš šenkěř od Sochora* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, když sem najprv u Zigmunda komoru najal, i od toho polouletí sem já mu od podruží zaplatil; i chtěl sem sobě zase komoru u něho na druhé polúletie najieti, a Zigmund mi pověděl: Mluv se paní Barború, neb sem já jí duom najal.

R. IV. 1. T. 3. a.

2443.

Mezi Barchošem zvonařem z Nového města Pražského s jedné, a Janem Boharynským z Hrádku s strany druhé. — 1513, 14. dubna.

MDXIII^o, feria V. die Tiburcii. *Vondřej ze Lhotky* u. p. n. k. s. t.: Při tom sem byl a to mám dobře v paměti, když jest Bartoš zvonař napomínal pana Jana Boharynského z puol trinácty kopy míšenské, tu ho pan Jan prosil za malé strpenie pravě, že jemu Barchošovi chce dáti. A to bylo v světnici soudné na hradě Pražském.

R. IV. l. S. 30. b.

2444.

Mezi Václavem a Voldřichem vlastními a nedielnými bratřími ze Žďáru a na Slatině s jedné, a panem Děpoltem z Lobkovic a na Bielině s strany druhé. — 1513, 14. dubna.

Feria V. die Tiburcii. *Jindřich rychtář z Měcholup* u. p. n. k. s. t.: Svědom sem toho, že jest nebožtík Daniel, Vítuov otec, byl za panem Václavem a za panem Voldřichem i za otcem jejich ze Žďáru až do smrti. Pak Vít, syn jeho, kterýž jest byl na nájme v Bielině ve mlajně, přišel do té vobce do Měcholup prose za zachovací list. A tu sú s ním šli sousedé do Žatče prosiece pana purgmistra a pánuov, aby pečeť ráčili přitisknutí na to svědomie, kteréž sú vyznali Vítovo zachování od mladosti jeho mezi nimi. A já Jindřich rychtář a Jakubec a Tuoma tu sme byli od obce Měcholupské vysláni a při tom sme byli. A což vyznávám, to jest skutečně tak. A že jest ještě týž Vít za pány ze Žďáru i s svým bratrem až dosavad.

Martin mlynář z Měcholup u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest Vítuov otec Daniel byl za pány Žďárskými až do smrti. A toho sem svědom, že jest Vít rodilý pod panem Václavem a panem Voldřichem Žďárským, a že jest přišel mezi nás týž Vít do Měcholup po list zachovací, a že sme my vyslali s ním některé lidi do Žatče, že sú jemu Vítovi v Žatči k tomu listu zachovacímu pečeť přitiskli. A byli s ním vysláni tito: Tuoma veliký, Jindřich rychtář a Jakubec nebožtík, všickni tři z Měcholup. A že jest on Vít nikda sobě pána jiného nehledal, než toliko byl u pana Popela v nájmu, a že jest pánuov ze Žďáru dědičnej.

Havel Sloup z Měcholup u. p. n. k. s. t.: To mi jest vědomo, že jest Vítuov otec Daniel byl za pány Žďárskými až do smrti. A Vít, syn téhož nebožtíka Daniele, jest rozený pod panem Václavem a panem Voldřichem bratřími Žďárskými, a že jest týchž pánuov Žďárských on Vít člověk dědičný. A co teď vyznávám, že jest to v pravdě tak.

R. IV. l. T. 4. a.

2445.

Mezi Zewaldem Guldenmundem z Graffzof s jedné, a paní Dorothú Peštalkú z Košině s strany druhé. — 1513, 15. dubna.

MDXIII^o, feria VI. in crastino Tiburcii. *Vávra posel Limburský* u. p. n. k. s. t.:

Když mne poslal Guldenmundt s listem puohonním ku paní Dorotě Peštálce, toho listu sem jí dodal, když slunce za horu zapadlo. I vyšla proti mně z pokoje svého a zeptala se mne: Starý, což tu chceš? A já jí pověděl: Paní, jdu k vám. A ona zase vešla do pokoje. A když sem všel k jejímu pokoji, vyšla proti mně z pokoje na pavlač, a tu sem jí dal list v její ruku, a ona vzavši list šla s ním do světnice. A já šel pryč, a ona vyběhši volala na mne: Muži starý, počkaj, poď zase nahoru. A já jí pověděl: Paní, máte-li co praviti, pravte, já zde uslyším. A ona šla zase a já také před se. A znamenie sem uřezal u mříže u schodů, kdež ona chodí do pokoje. A to sem znamenie přinesl Guldenmundovi.

R. IV. 1. T. 4. b. Srov. svědomí č. 2343, 2400 a 2433.

Svědomí k roku svatého Martina létha MD třináctého [11. listopadu 1513].

2446.

Mezi paní Annou z Postupic oc s jedné, a panem Vilémem odtudž z Postupic oc s strany druhé. — 1513, 23. dubna.

MDXIII^o, sabbato die Georgii. *Jindřich Žižka z Kostelce* u. p. n. k. s. t.: To v paměti mám, že sem dával listy puohonní panu Burjanovi Špetlovi v Litomyšli v jeho domě, a on je pověděl tak, že jich nechce vzieti, a ptal se mne, odkud jsou ty listy. A já pověděl, že sú z Prahy od úřadu pana z Peršteina JMti. A pan Špetle pověděl: Nenie mi to poručeno, bych já panské listy přijímal, a pána doma nenie. A když jich vzieti nechtěl, šel sem s nimi zase na Pardubice i dal sem je Thomáškovi písaři páně. A pan Běškovec, hejtman páně na Pardubicích, ten mě poslal s těmi listy póhonními po druhé do Litomyšle ku panu Jindřichovi Špetlovi, a nebylo-li by ho doma, abych je dal úředníkovi na Litomyšli. A když sem je tam přinesl, nebylo pana Jindřicha hajtmána doma, a já dal sem ty listy ouředníkovi panu Ondřejovi, a on jich přijieti nechtěl a pověděl: Najdeš pana hajtmána na Chlumci. A já šel sem na Chlumec, a tam sem našel pana Jindřicha Špetli i dal sem mu ty listy. A on vzav list, který mu psal pan Běškovec, ale listu puohonního vzieti nechtěl a pověděl tak: Tohoto já listu nevezmu, poněvadž pánu svědčí, a pána doma nenie. A na to dal odpověď panu Běškovcovi listem pšánú.

R. IV. 1. S. 28. b.

2447.

Mezi Janem Moravou s Kralic s jedné, a panem Bohuslavem Dražickým z Kunwaldu s strany druhé. — 1513, 23. dubna.

V sobothu den svatého Jiří. *Jan Molek z Mečežieře* u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, že jest poslal pan Bohuslav Dražický pana Moravu k mlynáři Chudomelovi, aby se zase stavěl na tom mlajně pod Benádky, že mu chce úroku sleviti,

aby více neplatil, než šedesáte strychuov vobilé. A pan Dražický slíbil jemu Moravovi tomu dosti učiniti rukú dáním a list jemu mlynárovi na to udělati, aby on i dědici jeho více neplatili, než těch LX strychuov. A při té při vši řeči jsem byl osobně.

Jan Šilhan z Slivenka u. p. n. k. s. t.: Byl sem s panem Moravou u pana Dražického, i žádal jest pan Dražický pana Moravy, aby mluvil s Chudomelem mlynárem, aby se zase stavěl na tom mlajně pod Benátky, a že mu chci všemu dosti učiniti, co jest v tom starém listu psáno. A tobě, pane Jene Moravo, slibuji teď rukú dáním, že tomu všemu dosti učiním, jakž ty koli zjednáš. I měl mlynář platiti úroka sto strychuov obilé, a pan Dražický měl na to udělati mlynárovi list, aby on ani dědici jeho více neplatili, než těch sto strychuov. I toho listu jest pan Dražický jemu mlynárovi neudělal, a slíbil svou panskou věrú, že tomu dosti učiní. I neučinil. A což by k tomu mlejnu dříve potrebie bylo, měl pan Dražický jemu mlynárovi všecko dáti, a to též sliboval.

R. IV. l. T. 5. a.

2448.

Mezi Matesem Hyserlí z Choduov s jedné, a Janem z Vřesovic a na Žluticích s strany druhé. 1513, 28. dubna.

MDXIII^o, ve štvrtek den svatého Vitališe. *Jan Ohman z Žandova, Václavuov Hyserluov služebník*, u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když sem přijel k rychtáři do Přov,*) tehdy sem se ptal, kde je ten rychtář, jako clo bere. Pověděl mi jeho soused, že ho doma není, že hrabe seno na louce. Tehdy sem vypřáhl koně i jel sem k němu. A ten sedlák se mnú jel. Ptal sem se ho: „Medle rychtáři ty-li béřeš clo?“ „A já беру medle.“ „Rychtáři, co mám dáti, teď jedu s vozem skrze ves?“ Tehdy jest mi řekl: „Co vezeš?“ I pověděl sem mu, že vezu vosmnácte centnéřů panu Hyserlovi. Tehdy jest mi pověděl: „Nevím, co mám bráti; puojdu do města, do Žlutic, zajtra a poptám se, co mám vod vozu vzíti; pojeděš-li na město nebo zase na tu ves, tehdy aby tam clo dal.“ „Milý rychtáři, nechceš-li mi věriti, teď mám list vod mého pána.“ „I jeď ty před se; neumím já čísti.“ Když sem přijel do Chýš, tehdy mi zastavili vuoz s cínem. I šíl sem s rychtářem na zajtrí ráno před pány Žlutický; i mluvil rychtář ku pánuom, aby mne pustili, neb sem já mu řekl, aby jel před se.

Feria III. post sancti Francisci [11. října]. *Řieha Rait z Zebšova,*) čověk páně Šcamberků*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že otec můj jest vzal majto Mikuláš Rayt z rozkázání páně Jana Žlutického, a já sem vzal také as dvakrát anebo třikrát k prosbě formanuov, kteří u mě stávali, ale bez vuole páně Žlutického. I v tom jel doluov forman s cejnem páně Hyserlov, a pacholek přijel ke mně na louku, kdež sem hrabal seno na louce s čeledí svú, prosil mě, abych mejto od něho

vzal. A já sem vziati nechtěl a nevzal; neb sem příkázání měl od celního, abych více nevzal. I prosil mne, abych ho vopověděl ku pánu, že chce dáti, když zasě pojed. A já tobě dnes to nemohu učiniti; neb již pozdě jest. A bylo to v sobotu. Než chci tebe rád opověděti v pondělí neb v neděli, když půdu k svému pánu. I v tom chtěl mi list ukázati. A já sem řekl: Mně netřeba ho ukázati, než ukaž tomu, komuž to náleží. A za nic sem mu neslibal; budu-li moci co sjednati, to buď, pak-li nic, ty se na mně neubezpeč a ty svú věc v tom opatři, aby k škodě nepřišel pán tvój. I při tom sem mu výstrahu dal, že pan Žlutický jiným formanóm vzal pro to projetí cla, aby vám na též nepřišlo.

R. IV. l. T. 5. b. — *) Rozumí se *Pšov* ves u Žlutic.

2449.

Mezi týmž Žďárským a panem Popelem Děpoltem. — 1513, 26. srpna.

MDXIII^o, feria VI. post Bartholomei. *Pavel z Slaného* u. p. n. k. s. t.: To mi svědomo, když sú páni Žďárští jakožto po člověka svého poslali po Víta mlynáře, aby k nim přišel, a v tom ouředník páně Děpoltuov šel za ním a kázal mu na hrad na Bielinu nahoru, a tu jej kázal pán vsaditi do věže. A také sem viděl, že jsú jemu s mlýna, kterýž leží v Bielině mezi branami, řezníci XX vepřuov krmných a s páně volí zajali. Pak jest-li jemu co dáno za ně či nic, toho já neviem; než jediný jest zabil vepř, a to s páně volí. A ty vepře měli na třetinu se pánem, těch totižto XXI. A k tomu mu v tom mlejně pobrali jeden vuoz se dvěma koňmi i s nádobím i s jinými nápravami, a k tomu mu vzali čtyři voškrdy a sochor železný a palici železnú, dva šiebříčky, jako jimi krupici dělají ve mlejně, a řešeto veliké, dvě pilky a tři klamry a dvě hlavatce. širokú sekeru, pobiejačku a vosný nůž a dvě řičice, jako obilé podzívají, a dvě lopaty železné. A k tomu jeho mlynářově byly jsú dvě hazuce, a manželky jeho jedna sukně byla, druhá červená, třetí černá, a dvě postele šatuov a třetí prázdná; a k tomu čtyři truhly, dvě zamčité a dvě nic; almaru jednu, hrnec měděný a jeden stůl; a k tomu tři kopy sladuov na hrad pobrali a všechny sudy, což jest jich bylo, to pobrali. A to všecko, což se svrchu jmenuje, pobrali na hrad Bielinu, a to s páně volí. A to jest v pravdě tak, a po dnes mu není nic vráceno ani dáno.

R. IV. l. T. 3. b. Srv. svědomí č. 2444.

2450.

Mezi Václavem Robnhappem z Suché s jedné, a Vilémem Duhelem z Pustovět z strany druhé. 1513, 12. září.

Feria II. post Natiuitatis Marie. *Andre Plaš z Šwemdorfu* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, když některú chvíli pan Václav Robnhapp mluvil s panem

Vilémem Duhelem o ten kuon, kterýž mu puočil, tehdy pan Vilém řekl panu Václavovi Robnhappovi, bez čieho býti nechcete, že vám chci práv býti.

R. IV. l. T. 6. a.

2451.

Mezi Mathesem Hyserlí z Choduov s jedné, a Janem z Vřesovic a na Žluticích [s strany] druhé. — 1513, [12. září].

Wolf forman z Teplé Jundra u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že když sem vezl z nájmu ten cejn jemu panu Mathešovi Hyserlovi, i jěl sem do vsi jménem Dobšova, a tu sem šel k rychtáři k Raytovi, a jeho doma nebylo, byl na louce a bral seno. Tehdy soused jeho ukázal mi, na které louce jest. I posadil jsem pacholka páně Hyserluova na můj kuon špiční, aby jemu Raytu zpravil mejto. I mluvil jest k němu k Raytovi rychtáři: Ty-li si rychtářem? Chtěl sem rád mejto zpraviti, neb to vezu teď panu Hyserlovi panu Mathesovi XX^{ti} centnieřuov cejnu. Tehdy řekl jest k němu rychtář k pacholku Hyserlovu: Nevíem co vzieti z toho statku; než chci jíti do Žlutic a chci se vyptati, což mám z něho vzieti, a teď abyšte mi slíbili, když zase pojedete, abyšte se u mně stavili. A tu mu slíbil pacholek páně Hyserlů rukú dání[m], že kdy zase pojedě, že mu to clo chce zpraviti. A což sme prvý muohá léta ode třidcieti let tudy jiezдили, nikdy žádnému nepřekázeli ani jiným formanóm ani mně; neb sme tu vždy mejto u toho rychtáře Raytu zpravili. A kdy sou nás obstavěli tu v Chýšech, tehdy jsme se zase vrátili k němu k Raytovi; a Rayt s námi šel vedle nás sám druhý do Žlutic ku pánu i řekl jest přede pánem: Milý pane, toto jsú moji hosti a jeli doluov, Wolf z Teplé, a opověděli sú se u mně chtiece dáti clo, a já sem nevěděl vzieti co; kázal sem jim jěti před se, nezavázal*) sem je, kdy zase pojedú, aby to clo zpravi[li]. I prosím VMti, račte jim dáti před se jěti, neb sem jich na tom ubezpečil.

Řéha Rayth z Zebšova u. p. n. k. s. t.: Toho sem svědom, co se cla dotýče mezi panem Hysrlí a panem Janem Žlutickým, že jest muoj votec vybíral clo od těch, kteří u něho stávali, s povolením páně Burjanovým. I když muoj votec umřel, vzal sem já také asa pětthkráth po smrti otci mého. I když sem celnému nesl, prikázal mi celný, abych více nevybíral. Pak potom přijel ke mně páně Hysrluov pacholek na louku, abych od něho clo vzal. A já sem jemu řekl, že já jeho nevezmu; neb jest mi prikázal celný, abych ho více nevybíral. I když nemohl toho na mně míti, prosil mne zase, abych ho vopovědal k celnému. A já sem se toho bránil, že toho vždy učiniti nechci; neb bych já nevěděl z takového statku co zpraviti; než pro tvého pána učiniti chci; než nebudu moci hned ten den, než na zajtrí nebo po zajtrí. A řekl sem jemu: Umíš-li, vopatř svú věc lépe; neb já tobě za to neslibuji. I v tom jel před se; a ten den jej vzali v Chýšech právem.

R. IV. l. T. 6. a. Srov. svědomí č. 2448. — *) Čti: než zavázal jsem.

2452.

Mezi Annú a Lidmilú sestrami z Třebeska s jedné, a mezi knězem Václavem z Hradešína, nejvyšším mistrem špitálským v Starém městě Pražském oc, i vším téhož špitála konventem, s strany druhé. — 1513, 22. září.

MDXIII^o, in crastino Mathei apostoli et evangeliste. *Šimon z Račan, hospodář v páně Ladslavově*) kancléřovém domě*, u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, že sem žádán a prošen vod paní Lidmily a paní Anny sestr vlastních z Třebeska, abych s nimi šel do špitála k nebožtíkovi mistrovi Mathiášovi a toho, což svrchu psaných osob tážán jest mistr špitalský, aby jim pověděl vo jich statku a zvláště o svr[ch]cích, kterýchž pobral po otci jejich. I pověděl na svú věrou, na svú čest a pod věčným zatracením: Znaje, že mám umříti, že jest to tak, jakož tu sem kázal psáti. A já svrchu psaný Šimon sem svú vlastní rukú napsal ty cedule obě vyřezaný před těmi dobrými lidmi a pannú převoríši od svaté Annie.

R. IV. l. T. 6. b. — *) ze Šternberka.

2453.

Mezi Wolfem kramářem z Volyni s jedné, a Janem Drahenickým z Raštel s strany druhé. 1513, 30. září.

Feria VI. in die Jeronimi anno oc XIII°. *Jan Dlesk rychtář z Volyni* u. p. n. k. s. t.: To mi jest svědomo, k žádosti k páně Janovu Drahenického obeslal sem Wolfa kramáře před se k počtu. Tu Wolf položil summy své puol osmé a padesáte kop. K tomu se jest pan Drahenický seznal. Tu Wolf pověděl, že na tu summu má od pana Drahenického bez jedné dvadcti kop bílých den., že mu dal, a X kop gorlických. Tu pan Jan Drahenický pověděl, že mu dal v Praze v hospodě třicet čtyry kop bílých denárů a X kop gorlických. Tu mu jest Wolf odpíral, že mu nedal více než tu summu, což se svrchu pieše, XIX^u kop bílých denarů a X kop gorlických, a k tomu za hlavně že jest vzal pan Drahenický od pana Romhapa LXX grošuv. K tomu se také jest seznal. A k tomu pan Drahenický kladl počet svůj proti Wolfovi, že by mu nepozuostal, než dvě kopě bez II grošuv, a to všecko na miešenskú. Tu se nemohli zrovnati na počtu, oba šli pryč ode mne.

Franc Šváb z Volyně kramář u. p. n. k. s. t.: Kdež sem byl žádán od pana Jana Drahenického, abych s ním šel k rychtáři Volyňskému, že Wolfem kramářem se sečísti se chce, i položil jest Wolf summy své puol osm a padesáti kop grošuv míšenských, a k té summě se jest seznal pan Jan Drahenický. Proti té summě Wolfový on Jan Drahenický položil, že jest mu dal Wolfovi XXXIV kop bílých peněz, a to v Praze v hospodě, a deset kop grošuv gorlických. Té mu jest Wolf odpíral, že mu jest nedal on Jan Drahenický, než bez jedné dvadcti kop

grošuv míšenských bílých peněz a X kop grošuv gorlických. Viec jest pověděl Wolf, že jest mu puojčil dvě kopě grošuv míšenských bílých den. A tomu odpíral on Jan Drahenický, že mu jich jest nepuojčil, než že mu jest za ni groše dal. Do Cáhlova ještě položil Wolf LXX grošuv za tesáky. I k těm se seznal on Jan Drahenický po prvním počtu. I podle jeho počtu Janově zuostal by mu byl jedné II kopě grošuv míšenských, a těch mu chtěl dáti hned.

Jan Kobeš z Volyně kramář u. p. n. k. s. t.: Kdež jest mě rychtář Volýnský obeslal, abych k němu šel, a to z rozkázanie pána JMti, abychme ten počet mezi nimi zrovnali, tu jest on Wolf kramář summu svú položil puol osmé a L^{ti} kop grošuv míšenských. K tomu se jest pan Drahenický seznal. Viec jest pověděl, že jest mu jedné dal bez jedné XX^{ti} kop grošuv míšenských bílých peněz a X kop gorlických. A pan Jan Drahenický jest pověděl, že jest mu dal XXXIV kop grošuv míšenských bílých peněz a deset kop gorlických, a to v Praze že jest mu to dal v hospodě. Viec jest pověděl Wolf, že mu puočil II kopy grošuv bílých peněz doma. A pan Jan Drahenický pověděl, že mu jest jich proměnil a groše za ni dal. Viece pověděl Wolf, že jest mu on Drahenický za hlavně zuostal LXX^{te} grošuv; a k tomu se jest seznal Jan Drahenický, že jest to vzal od Rombuhoppa. A tak položil Drahenický počet svůj proti Wolfovi, maje na své cedule sepsáno, že by mu po svém počtu zuostal II kopy grošuv míšenských bez II grošuv míšenských. A Wolf pravil, že jest mu zuostal XX a puol kopy grošuv míšenských. A já vzav křidu početl sem a napsal sem na stole, že by mu byl zuostal pan Jan XVIII kop a X grošuv vše míšenských. A tu sem řekl, že by se počet mezi nimi nesrovnal. A k tomu Wolf ještě kopu míšenskú jakúž jmenoval, že by mu on Jan Drahenický zuostal. A v tom se počeli hádati sami, a my se v tom rozešli.

R. IV. l. R. 13. b.

2454.

Mezi panem Benešem starším z Sendražic s jedné, a Petrem Viečkem z Slivna s strany druhé.
1514, 7. března.

Feria III. post Translacionis sancti Wenceslai anno oc XIV. *Jiřík z Kamenice*: To mi jest vědomo a dobře v paměti, ten čas, když se psalo MDXI^o, přijel jest Petr Vieček na Sendražice pro úrok svatohavelský. Tu sem mu je dal sám, a páně Sendražského syn pan Jan pomáhl mi je jemu Viečkovi vyčísti. Item po druhé, když se psalo MDXIII, též přijel jest Petr Vieček ku panu Benešovi Sendražskému na Městec pro ourok Svatohavelský, a pan Beneš jest mu je dal, a já je jemu Viečkovi vyčítal. To беру k své víře a k své duši, že jest to tak, což sem teď svědčil.

R. IV. l. T. 7. a.

Některá svědomí k létům 1488—1494.

2455.

Mezi Jindřichem z Plavna a Joštem Failcerem. — 1488, 22. září.

Pro Henrico de Plawna, ubi citat ipsum Jodocus Failcz. — *Georgius de Hersfeld clientalis*, annorum circa annos LXX vel ultra, ut dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, když sem byl úředníkem na Plavně léta LXIII v ten týden po Matce Boží v podzim, jie u nich říkají poslední a zde narození, že v ty časy manové, kteříž slušejí ku Plavnu, pozdvihli sú se proti pánu svému, panu z Plavna starému, a tu také podle nich zejména Fridrich z Failce, a škodili sú panu z Plavna a jeho lidem z Plavna braním i jinými věcmi tak dlúho, až králova Mt král Jiří jest se dal sě uvázati kniežatóm Saským. Potom Fridrich Failcer žaloval jest na pana starého z Plavna před králem Jiřím; a v tom pan Henrich starý Plavenský poslal mne a Polomce a Ozvalda Bosa k JMti králi Jiřímu, abychom JMti prosili, aby JKMt našeho pána pana Plavenského ráčil zuostaviti při právu desk dvorských, jako jiné dobré lidi, jakož obyčej jest. A žádali sme na JMKské glajtu před mocí aneb kvaltel, ale ne před právem. A toho sme dosieci na JMti nemohli. Přes to potom pán náš poslal jest opět Ozvalda Poza a Vanka Broma, a ti také žádali toho téhož, aby při právu desk zuostaven byl a aby glejtván byl před mocí; a ti opět sú toho dosieci nemohli. Actum feria II post Mathei apostoli anno domini oc LXXXVIII°.

Zlomek Librorum testimoniorum z r. 1488—1494 (R. V.) na l. A. III. b. v archivu Českého Musea nové nalezený.

2456.

Svědomí Kunšovi z Hájku. — 1488, 25. září.

Pro Kunssone de Gemnika defendente in Hagek. — *Genik censita domini Johannis Zagiecz de Hazmburg de villa Przeperz*, annorum prope LXX, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že nebožtík Rameš byl člověk dvorný. Privil, že má plat na Kunšovi z Hájku, a pro ten plat nedal mu pásti. Zajímal mu koně, a těch mu nevrátil a tudy jeho připravuje mocí, aby jemu platil ten plat, kterýž na něm mieti chtěl. Potom po druhé pobral jemu krávy, a on jich tam nechal několik dní. A Kuneš z Hájku jezdil k dobrým lidem, túže jim toho, a zvláště Janovi Valečovskému švagru Ramšovu. A on řekl jemu: Nenechávaj jich tam, onť jest člověk dvorný; kážet některú krávu zabiti, i budeš mieti větší škodu než za ten úrok. Potom Kuneš prikázav se panu Michalcovi nebožtíku i túžil jemu toho; a sročiv je oba spolu i mluvil k Ramšovi: Jakým právem na něho sahá se? Máš-li nějaké listy nebo dsky, okaž to, nebť jest on tak svobodný svým statkem, jako i ty. Potom

nesmél na něho sáhati až do své smrti. Actum feria V. ante Wenceslai anno 3c LXXXVIII.

R. V. l. A. III. b.

2457.

Svědomy Eleně z Kateřinic. — 1488, 2. října.

Pro Elena de Katherzinicz ad silvam Zlatty. — *Johannes de Harasowa a z Domahosticz* annorum LX, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis dicens: To mi svědomo, že sem slyšal od Jana Vlčepolského, když Loskot umřel, že jest řekl, že mu zaplacen nějaký háj, ale já neviem jaký, a měl sem ve dsky klásti, ale neviem komu, poněvadž on Loskot umřel. Actum feria V. ante Francisci anno 3c LXXXVIII.

R. V. l. A. IV. a.

2458.

Svědomy Jehnědnovi. — 1488, 2. října.

Ad Gehnieduo ad defensam. — *Johannes Radkowecz de Mirowicz clientalis* annorum LII, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi jest dobře svědomo, že Barbora z Brloha sestra Jana Voseckého jest vnesena za Petra syna Otíkova na dvuor poplužní svobodný tu v Jehnědně Hořejším, a věno, které jest mi po ni dáno, tu jest utratila s mužem svým, a přebyla muže i děti své.

Item *Petrus senior de Dobrohosstie clientalis* annorum prope LXX, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že paní Barbora z Brloha, sestra Jana Voseckého, jest vznesena s statkem svým za Petra syna Otíkova na dvuor poplužní [v] Hořejším Jehnědně, a věno to, kteréž jest bylo po ni dáno, utratila tu s mužem svým, a přebyvši muže svého i děti a tu na tom dvoře jest věnem svým osákla. Actum feria V. ante Francisci anno 3c LXXXVIII°.

R. V. l. A. IV. a.

2459.

Mezi Jeronymem Šlikem a Joštem Failcarem. — 1488, 4. října.

Pro Jeronimo Sslick ad causam. que inter ipsum et Jodocum Faylczar vertitur. — *Dittrych Mayngolt v Loktě obývající*, annorum XL vel ultra, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis dicens: To mi svědomo, jakož Jošt Faylcer před králem JMtí pána mého pana Jeronyma Šlika vinil jest, pravě, že bych já od téhož pána svého, abych Faylcara zabil, šikován byl: k tomu já pravím, že v tom panu Jeronymovi křivdu činí a že lživě a nepravě mluví, nebť jest o to se mnú nikdy zmínky nečinil ani mluvil týž Jeronym Šlik pán muoj. Actum sabbato die beati Francisci anno domini 3c LXXXVIII.

R. V. l. A. IV. b.

2460.

Mezi Jeronymem Šlikem a Joštem Failcarem. — 1488, 9. října.

Ad idem pro Jeronimo. — *Mathess Hissrl de Drochwicz clientalis*, annorum XXVIII, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis: quod audivit od Hertmbegeruo ode dvů bratruov, zejmé[na] Kristofa a Henricha, že Jošt z Faylce*) bez jiných poručníkův a přátel dal se potvrditi za poručníka bez jich vuole a vědomí. Actum feria V. post Francisci anno ut supra. [Připsáno:] Vide ulterius post vertendo V fol. Virgo Margaretha.

R. V. l. A. IV. a. Slov. předcházející svědomí č. 2459. — *) Tvrz, po které měl jméno, stála ve Frankách u Hofu v nynějších Bavořích ve vsi, která nyní se píše Feilitsch nebo Veylz.

2461.

Mezi Benešem Gdulincem z Ostromíře a Alšem Lomnickým. — 1488, [9. října].

Inter Benessium Gdulinecz de Ostromirze ex una et inter Alssonem Lomniczky parte ex altera. — *Vávra Černý z Semil* učiniv přísahu na kříži svědčil jest takto: Tak se stalo, když poslal pan Beneš služebníka svého do Semil, i žádal jest purkrabie páně Hořického, aby poslal s ním do Jeseného rychtáře a dva konšely k vyslyšení řečí, co budou mluvití ti sedláci. Pak když sme přijeli do Jeseného i svolali sú se spolu. I otázal jest jich služebník páně Benešuv, kterak se jest stalo postúpenie Navarova s těmi lidmi. I vyznali sú najprv Slivka, odtud že sme my táhli s panem Jiříkem k Navarovu, a čekali sú paň Jan Dobrýden pana Jiříka Štosa. I nemohli ho dočekať i jeli přeč. A potkali se s panem Jiříkem nad Hedwиковic i jeli sú spolu k Navarovu. A když přijeli k zámku do Březí, tehdy kázal pan Jan Dobrýden jeti na Navarov napřed. A když tam přijel, tehdy pan Zbyněk postúpil zámku Navarovu panu Janovi Dobré mudni i lidi také. A pan Jan Dobrýden tu hned postúpil také zámku toho i lidí panu Jiříkovi Štosovi. A tu sú hned sľibovali lidé ti posľušenstvie a věrnost rukú dániem, jakož sú i jiným pánoúm sľibovali.

Jan rychtář z Semil u. p. n. k. s. t.: Když sem přišel do Jaseného se dvěma konšely k žádosti páně Benešově Gdulincově, a když sem tam přišel, tehdy prosil sem od pana Beneše těch lidí z Jeseného, aby pověděli pravdu, kterak se stalo při postúpenie, když pan Jan Dobrýden, úředník páně Alšuv, sstupoval panu Jiříkovi Štosovi hradu Navarovu i lidí těch. Tehdy ti lidé z toho zbožie poradivše se i pověděli takto, že sme sľibovali panu Jiříkovi Štosovi věrnost a posľušenstvie rukú dániem tak, jakož sme i jiným pánoúm sľibovali.

Jiřík řečený Jiranec z Bozkova u. p. n. k. s. t.: Tak se stalo, že prosil mne pan Beneš Gdulinec, abych s ním šel do Jaseného k těm lidem, kteříž sú k Navarovu. A když sme tam přišli, tehdy pan Beueš Gdulinec prosil jest těch lidí, aby seznali, kterak sú sľibovali panu Jiříkovi Štosovi, když jest pan Jan Dobrýden

nás od pana Alše propúšťel panu Jiříkovi, tehdy my všickni susedé poradivše se, abychme tak pověděli, jakž jest v pravdě stalo. Tehdy susedé jiní prosili sú mne, abych od nich pověděl tak, jakž se stalo. I pověděl sem jménem všech a ode všech, že sme slibovali poslušenstvie a věrnost i člověčenství rukú dániem jemu panu Štosovi tak, jakož sme jiným pánóm slibovali. A potom také když pan Štos prodal nás panu Hynkovi Vinařskému, tehdy také když nás pan Jiřík Štos propúšťel, přijímal nás pan Šťastný na místě páně Hynkově, i slibovali sme také panu Hynkovi věrnost a poslušenstvie i člověčenství také rukú dániem, jako i jiným pánóm sme slibovali.

Jakub rychtář z Bozkova u. p. n. k. s. t.: Stalo se tak, že prosil mne pan Beneš Gdulinec, abych s niem šel k té obci Bozkovské, aby seznali, kterak sú slibovali při postupování, když je pan Aleš propúšťel panu Jiříkovi Štosovi. I pověděli sú, že sú slibovali člověčenství panu Štosovi, věrnost a poslušenstvie rukú dániem, a také když pan Štos prodal nás panu Hynkovi Vinařskému, tehdy sme také slibovali člověčenství panu Hynkovi, věrnost a poslušenstvie rukú dániem, a pan Šťastný na místě přijímal nás na místě páně Hynkově.

Kundráth Štos z Kunic učiniv priesahu svědčil jest takto: To sem slyšal od nebožtíka bratra svého od Jiříka, že jest panu Alšovi za Navarov nic nezuostal a že jest mu všecko zaplatil; a také byl zuostal pan Aleš bratru mému puol druhého sta kop, a ty jest mně sražoval na věně u pana Hořického na Pecce, a tu sem mu list vrátil, kterýž sem na něho měl.

R. V. l. A. IV. b. a V. a. Nad zápisem poznamenáno: *Libro testimoniorum G VIII.*

2462.

Svědomy Litvínovi z Todně. — 1488, [9. října].

Pro Litwino de Todnie ad defensam in Rzewnowiczich. — *Girzik de Neda-byle servilis*, annorum prope XXX vel citra, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že sem to slyšel od lidí z Řevnovic, že jim pan Aleš přikázal, aby žádného svědomí ani listuov vydávali ani s ním do Prahy jezdili. Pakli to přes to učiníte, že vás budu kázati jako váš pán dědičný. Také to mi jest svědomo, že jest jemu ty lidi z Řevnovic jímál mocí, a to jest svědomo jednak tomu všemu kraji. A také když jest Barthon komorník nebo služebník purkrabuov nosil listy zvodicí, a Litvína z Todně zvodil na Řevněvice, při tom sem byl i jeho zase provázal až na Tábor a ztravu za něho platil.

R. V. l. A. V. a. Na l. A. X. a. pak zapsána jest následující příslušná smlouva:

Pro Litwino de Todnie ad Rzewnowicze Piescenses. Léta od narození syna božího MCCCC osmdesátého prvního ten pátek po sv. Valentinu [16. února 1481] stala se jest smlúva urozenými pány, panem Vokem z Rozberka oc a panem Bur-

janem z Gutštýna a na Nečtinách, nejvyšším kamermajstrem království Českého a hajtmanem krajev Žateckého a Rakovnického, mezi slovnými panošemi Petrem Kozákem z Hlavatec s jedné, a Alšem z Hlavatec strany druhé, o statek nebožtíka Jana Kozáka z Hlavatec, jakož sú to pak na ceduli mezi sebou sepsali, což má komu přijíti. Item Petrovi Kozákovi má se dostati a přijíti na jeho díel ves Řevňovice s tím se vším, což k té vsi přísluší, s lidmi zejména dole psanými, což kto platí a platiti má: Nejprve Šimek LXXV gr., Holeš XIII gr. a dvě kur, XL vajec a dva sýry, Trs XXVI gr., IV kur, LXXX vajec a IV sýry, Mrda XIV gr., II kur, XL vajec a II sýry, Sikeš XLV gr., patero kur, LXXX vajec a čtyry sýry a Želézko mlynář XIII gr. a dvě kur. A Alšovi z Hlavatec má se dostati a přijíti na jeho díel v Hřimově dvuor poplužní, s rybníčky, s řekú i se vším příslušenstvím, což k tomu dvoru přísluší, také s lidmi zejména dole psanými, což kto co platí a platiti má: Nejprve Lovík puol kopy a dvě kur, Havel XX gr., Pavel XX gr., Havel XL gr., Petr z sedění XX gr., Pecha XX gr., Vítek mlynář XX gr., z zahrady pusté VIII gr. A což se robot dotýče ve vsi Řevňovicích, těch robot všech spravedlivých má Aleš z Hlavatec užívati bez přiekazy Petra Kozáka svrchupsaného, a ty roboty mají Alšovi dělati. A Aleš nahoře psaný má Petrovi Kozákovi z Hlavatec za každý den roboty sedm peněz vydávati, kteříž nyní jdú anebo potom pojdu. A což se řeky a stavuov dotýče, toho má Aleš nahoře psaný užívati, než Petrovi Kozákovi svrchupsanému jednoho stavu postúpiti. A což se lesuov dotýče, těch mají spolu užívati, a když by který chtěl sobě les k stavení a ku potřebě své sekati, nemá jeden druhému toho hájiti. A jestli že by komu co lesuov prodali, o to se mají věrně a právě rozdělit. A což se lúky dotýče, kteráž leží pode vsí Řevňovicích, té má Petr z Hlavatec požívati bez přiekazy Alše svrchu psaného. A kteráž leží lúka pod Hřimovem, té má také Aleš požívati bez přiekazy Petra Kozáka z Hlavatec. Také Petr a Aleš Rúbíci vlastní bratří z Hlavatec sú podělení o statek Jana Rúbika z Hlavatec a z Hřimova, jich bratra vlastního, kteréhož jest on v držení byl až do smrti jeho. A toto jest mezi nimi znamenitě pozuostaveno: jestliže by se kdy chtěli oč právem hleděti, tehdá tato smlúva žádné moci proti právu nemá mieti. A což se lidí dotýče, že Petr Kozák a Aleš svrchu psaní nemají těm lidem ničímž zlým zpomínati, ani jich hyndrovati, jestliže sú kdy co proti nim učinili. Na svědomí toho a lepší jistotu i pevnost té smlúvy a věcí svrchu psaných my Vok z Rožmberka oc a Burjan z Gutštýna oc svrchupsaní jakožto smlúvce rozkázali sme své pečeti vlastnie s naším dobrým vědomím přivěsiti k tomuto listu dobrovolně; a pro dalšíe toho svědomie my Petr Kozák a Aleš z Hlavatec prosili sme oba spolu urozeného pána, pana Petra z Rožmberka, že jest ráčil rozkázati svú pečeť před našimi pečeti přivěsiti k tomuto listu na svědomie, sobě a svým erbóm bez škody. A my také Petr Kozák a Aleš svrchupsaní vedle pánuov svrchu psaných Jich Mtí své jsme pečeti vlastnie kázali přivěsiti

na svědomie k věcem svrchupsaným. Jenž jest psán a dán na Krumlově léta a dne, jakož svrchu psáno stojí.

Za tím připsáno: „Item ad ideim Henricus Czinsspan A. XV.“, kterýžto list A. XV. však se nezachoval.

2463.

Mezi Fridrichem ze Šumburka a Felixem z Fictum. — 1488, 14. listopadu.

Pro Friderico de Ssumburg ad citationem, ubi citat Felicem Ficztum. — *Johannes de Lobkowicz et de Hasistina baro* super suo juramento, quod fecit ad jus curie domino regi et toti regno, fassus est: quod nad jezerem pod haltěrem řečeným Volaur udělal byl dva ploty, a mezi ty dal kamení nametati, aby ryby nahoru do toho haltěre jíti nemohly. Actum feria VI. post Bricii anno domini M^oCCCC^oLXXXVIII^o.

R. V. I. A V. a.

2464.

Mezi Jindřichem z Kostelce a Janem Čabelickým. — 1488, 17. listopadu.

Pro Henrico de Costelcze ad citationem, ubi citat Johannem Czabeliczky. — *Paulus secretarius de Kostelcze in Nigra silva clientalis* juravit elevatis duobus digitis et dixit: Když bylo po smrti bratra mého nebožtíka Jana, prosil sem bratra svého Oldřicha, aby se mnú šel ku panu Janovi Čabelickému, že s ním chci mluvit, co se dotýče synuov Jana bratra mého o ves Nučice a les Bělohov. I šel jest se mnú do toho domu, který slove Drdákuov. Tu sem s ním mluvil s bratrem svým Oldřichem, aby učinil spravedlivé těm sirotkóm bez škod a dalších nákladuov. A on jest řekl: Chceš-li se mnú na kom přestati? A já jemu odpověděl: Nevím na kom. A on mi odpověděl: Chceš-li na panu Alšovi Holickém? A já odpověděl: Nechci. A on mi řekl: Ale chceš-li na panu Zdenkovi Kostkovi? A já opět řekl: Nechci. A on mi řekl třetí: Ale chceš-li na panu správci JMti? A já řekl: Chci. A on mi řekl: Chceš-li přestati mocně? A já řekl: Chci, podměz a prosmež JMti, ať to ráčí na se přijeti. I šli sme. A JMt to na se vzal a konce žádného neudělal, než vždy JMt odtahoval, až smrt všecko rozdělila. To mi jest svědomo.

Oldřich z Mirovic seděním na Chotěticích panoský, annorum LX, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi jest v paměti a svědomo, když sem byl přijel do Prahy, tu Pavel sekretář bratr muoj prosil mne, abych s ním šel ku panu Janovi Čabelickému. I učinil sem to. A mluvil ke mně, abych mluvil ku panu Janovi, aby mu vsi postúpil Nučice a lesu Běluhovu. A v tom sem k němu mluvil, na kom by toho přestati chtěl. A on podal mi toho na panu Alšovi Holickém, nebo na panu Zdenkovi Kostkovi aneb na panu správci JMti. I šli sme ku panu správci, a on

jest to na se vzal; a tak to stálo, až jeho Buoh neuchoval. Actum feria II. post Otmari anno oc LXXXVIII.

R. V. I. A. V. b. S poznámkou po straně: Item ad idem A. XVII. Johannes Awas.

2465.

Svědomy Janu Čabelickému. — 1488, 10. prosince.

Pro Johanne Czabeliczky. — *Johannes dictus Hrdina de Chotoczicz orphanorum de Chotoczicz rozený v Oplanech*, annorum LXXX, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo a pomním, že sú toho lesu Běluhova čtyřie bítové, jeden páně Zajímačov a druhý Zlenického a třetí páně Jindřichov z Kostelce a čtvrtý mniský, kterýž drží pan Jan Čabelický, a ten jest slušel k Komorcuom.

Thuoma Hajný starý z Komořec, czensita Johannis Czabeliczkeho, annorum prope LX, juravit oc et dixit: To mi svědomo, že lesu toho Běluhova jsú čtyřie díelové; jeden klášterský k svatému Prokopu, druhý pana Jindřicha Kosteláka a třetí Zlenický, kterýž také drží týž pan Jindřich; toho já neviem, kterak se jemu dostal; a čtvrtý pana Jana Čabelického, pána našeho, a to jest cestami a mezemi rozděleno. A jakž pomnieti mohu, nikdy sem neslýchal, by ten les slušel k Kostelci, než že jest to bylo někaké kněžství. Ad idem in alia parte.

Duchek Vlk z Vežeret) czensita Johannis Czabeliczky*, annorum L et aliquorum ultra, ut solus dixit, juravit oc et dixit: To sem slýchal od otce svého, že sú toho lesu Běluhova čtyřie díelové, jeden páně Zajímačov k svatému Prokopu, druhý Zlenického, kterýž již drží pan Jindřich Kostelecký, toho neviem, kterak se jemu dostal; a třetí k Kostelci, a čtvrtý že jest byl někdy kněží některých sem do Prahy, kterýž drží již pan Jan Čabelický muoj pán, a nikdy sem neslýchal, by kdy ten díel byl k Kostelci.

Johannes dictus Geslen de Komorzicz, Johannis Czabeliczky czensita, annorum ultra LX, ut dixit solus, juravit oc et dixit: Rodil sem se [v] Vežertech*) v druhé vsi odtud i otec muoj, a neslýchal sem nikdy, by ten díel toho lesu Běluhova, kterýž drží pan Jan Čabelický, byl k Kostelci; a byl ten les čtyř pánuov, a on chce všecko mieti. Actum feria IV. ante Lucie anno domini M^oCCCC^oLXXXVIII^o.

R. V. I. A. VI. a. Srov. předcházející svědomí č. 2464. — *) Vežerty, nyní Výžerky, jsou ves jižně od Černého Kostelce.

2466.

Svědomy Jaroslavu Zmrzlikovi ze Svojšína. — 1488, 11. prosince.

Pro Jaroslao Zmrzlik ad Ondrzegowicze a Girowicze defendente. — *Gissa de Brzeznicz czensita Zdenkonys Zmrzlikonys*, annorum LX, ut solus dixit, juravit

elevatis duobus digittis dicens: To mi svědomo, že paní Anna z Štemberka, těchto nynějších pánuov Zmrzlíkuov mátě, jsúc vdovú, že sú ji oni páni Zmrzlíkové synové jejie u sebe na chlebě chovali a tu v Březnici duom jie kúpili, a ze všech svých tří zámkuov, kteréž mají, potrebu jie dávali. Potom když jela ku paní Katherině Smirické, dceři své, na Jestřebí, tu na Jestřebie umřela jest.

Ad idem. *Jan Zelený z Březnice, censita pánuov Zmrzlíkuov*, annorum quasi L, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est in hec verba: Svědomo mi toto, že paní Anna mátě těchto nynějších pánuov Zmrzlíkuov, když nechtěla býti na Lnářích, přistěhovala se do Březnice; tu jie synové jejie páni Zmrzlíci dali duom, na chlebě ji chovavše, potreby jie všechny dávali. A když jela ku paní Katherině Smirické, své dceři, v tom umřela jest, nikdy se od svých synův neodstěhovavši, než s jich povolením k své dceři jie navštěvovat jela jest, a tam na Jestřebie druhá dcera jejie také umřela v té jízdě. A nebožtík pan Jan Zmrzlík služebníky své matere po jejie smrti některé smrti dochoval.

Ad idem. *Václav z Březnice, censita pánuov Zmrzlíkuov*, annorum quasi L, ut solus dixit, facto juramento testatus est dicens: To mi svědomo, že paní Anna pánuov Zmrzlíkuov mátě bydlila v Březnici některé léto, jsúc na chlebě synuov svých, od nich majíc všechny potreby, a oni jie i duom kúpili blízko u kostela. A když jela na Jestřebí k své dceři jie navštěvovat, tam jie smrt zachvátila.

Ad idem. *Johannes řečený Jeník alias podvorník de Brzeznicze*, annorum ultra L, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est in hec verba: To mi svědomo, že paní Anna z Štemberka, mátě pánuov Zmrzlíkuov, přistěhovala se ze Lnář do Březnice po smrti pána svého, tu v Březnici bydlejší, chléb, pivo i jiné všechny potreby od svých synuov měla, až potom jevši k své dceři na Jestřebí, tam jie smrt zachvátila.

Ad idem. *Petr Kot z Březnice*, annorum LX, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est dicens: To mi svědomo, že páni Zmrzlíkové páni moji, když paní Anna mátě jich ovdověla, dali jie tu v Březnici duom, dávajíce jie ze všech svých zámkuov všeliké potreby, a když s povolením týchž synuov svých na Jestřebí k své dceři jela, tam ji smrt zachvátila. A oni služebníky jejie některé smrti dochovali.

Ad idem. *Petr Ludrdal z Březnice*, annorum ultra LXX, facto solito juramento testatus est dicens: Svědom sem toho jistotně, když ovdověla paní Anna z Štemberka po páně Petrově Zmrzlíkové smrti, i za jeho zdraví, že sú jie synové jejie duom v Březnici proti kostelu dali, a já sem v ty časy kuchmistrem na Březnici byl; k tomu všechny potreby bez nedostatku dávali jie ze všech zámkuov, což jie koli potřebie bylo. V tom jest odjela ku paní Katherině na Jestřebie, dceři své; tam umřela.

Ad idem. *Šimon Radda de Brzeznicze*, annorum ultra LX, juravit dicens: To mi svědomo, že páni Zmrzlikové, moji páni, panie Anně materi své dávali všechny potřeby z svých zámkuov a duom jie tu v Březnici dali, poctivě jie chovavše až do toho času, když s jich povolením k své dceři na Jestřebie jela; tam ji pak smrt zachvátila.

Pro Jaroslao Zmrzlik ut supra. — *Jan Peczka de Brzeznicze, Zdenkonis Zmrzlik homo*, annorum prope L, ut solus dixit, juravit ac et dixit: To mi svědomo, že páni Zmrzlíci koupili duom panie materi své, paní Anně z Štemberka, a všichni potřeby jie dávali; a v tom tu byvši některu chvíli odjela jest ke dceři své na Jestřebí s jich volí, a roznemohši se tam umřela jest.

Ad idem. *Jan Babinecz de Breznice, homo Zdenkonys Zmrzlik de Sweysina*, annorum secundum suam existimacionem LX, juravit facto solito juramento et dixit: To mi jest svědomo, že páni Zmrzlíci synové paní Anny z Štemberka koupili jí matce své duom tu v Březnici blíž kostela, aby tu pánu Bohu slůžila, a všechny potřeby jie s huory z Březnice i z jiných všech zámkuov dávali sú. A to mi také svědomo, že táž paní Anna jela jest ke dceři své paní Katherine na Jestřebie a tam ji smrt zachvátila.

Ad idem. *Wenceslaus Hubka de Rowneho et Dobrzenicze, homo Zdenkonis predicti*, annorum LX, ut solus dixit, juravit ac et dixit: To mi svědomo, že pan Jan Zmrzlik koupil jest paní materi své paní Anně duom v Březnici blíž kostela, a všechny potřeby k živuosti sú jie s huory i s jiných zámkuov zpuosobili, aby jie dávány byly; a já sem dělal pánu obuv ke dvoru i paní matce jeho na týž vrub; a něký doby odjela jest ku paní Katherine Smiřické na Jestřebí ke dceři své, a tam jest umřela s dcerú svú pannú Anežkú.

Ad idem. *Jan Koza z Březnice, homo domini Zdenkonys de Brzeznicze*, annorum XL vel ultra, juravit facto solito juramento dicens: To mi svědomo, že páni Zmrzlíci panie Anně z Štemberka koupili duom tu v Březnici proti kostelu, a všechny potřeby jie dávali ze všech svých tří zámkuov, a v tom ještě páni dielní sú nebyli. A v tom odjevši ke dceři své nemocné na Jestřebí, tam jest umřela. Actum feria V. ante Lucie anno domini MCCCCLXXXVIII.

R. V. A. VI. a. a VII. b.

2467.

Svědomí Oldřichovi Sataněři z Hanšteinu. — 1488, 15. prosince.

Pro Satanerio extraordinarie. — *Dytrych Apl z Egrberka* juravit elevatis duobus digitis et dixit: O těchto kusiech, což mi jest vědomo, chci svědčiti, kteréž níže psány sú; než což mi jest k věře a k tajnosti pověděno, toho praviti nechci,

leč mi bude právem to nalezeno. Toto mi jest svědomo, že se jest Hibrant Šataněř s svými dvěma synoma Václavem a Oldřichem několikokrát smlúval a vždy zase v různých přišli. Item též také s svú macechú tak několikokrát smluveni jsú a zase v nejednotu přišli. Také mi jest svědomo, že jest paní svým pastorkóm lála a pravila o Václavovi a Oldřichovi praviti, že by své děti s židy a padúchy měla a ne s jich otcem, a na to jest je lotry a zlosyny a zrádce nazvala své cti. Item ten kšaft, kterýž Hilbrant Šataněř udělal, a když jest on ten kšaft psáti dal, i ukázal mi jej a prosil mne, abych s ním jel k dobrým lidem, že jest zapečecen. Item panna Magdalena nebožička sestra má starému Šataněři odkázala jest padesát zlatých rýnských, a mé sestře Markétě padesáte zlatých, kteříž pak jie vydáni sú. Item jest mi svědomo, že mi jest Oldřich Šataněř žaloval na mů sestru, že jemu laje a haní; takéž mi jest i sestra má tůžila; tu sem já na obě straně odpověděl, že mi jest toho líto. Item také mi jest svědomo, že mi má sestra pravila, že by měla XIV kop starých gr., že by ty její muž na kdstely odkázal, ježto pak jeho synové sú dáti nechtěli, že jest ty s nimi musila rozdělití takéž, jako jiný statek. Item také jest měla grošuo i peněz, kterých jest nebylo tolik, ješto by jimi mohla čeledi zaplatiti a jeho ku pohřbu připraviti, musila jest na to peněz zajieti. Také jest měla XXX prstenuov, ty jest s svými syny rozdělila podle cedule; výpovědi těch sú oni vzieti nechtěli. Item také mi jest svědomo, že jest sestra má jednu truhlici doluov svezla, a ta jest jedné chudé dívky byla, a tu jest jie byla k věrné ruce dala schovati, jmě péči, že by jie mohli ji vzieti, jakož jiným jejím dievkám pobrali sú. A to vše, což v nie jest bylo, nestálo jest za jednu kopu i s truhlicí. Item také jest Oldřich dal se paní mluviti, aby jemu jeho služebných pacholkuov nedržela i také dievek; a paní řekla, že nemá žádných, ježto by jeho byli. Item také mi jest svědomo, že Oldřich prosil jest otce svého, aby jemu dal stříbra k jeho svatbě; i dal mu stříbra, a poslal po zlatníka a dal stříbra k jednomu kalichu a vece: „Zuostane-li mi co přes to, toť po mé smrti dobře najdú“. Item paní dva súdky zvěřiny před dělením dala jest panu Janovi, kterýž vace [sic], jest-li vuole Václavova, že by jemu je také dal. Item také mi jest svědomo, že to vše, což jest bylo před rukama, že to všechno právě jest rozděleno podle zvuku výpovědi, krom jednoho voza visutého nechtěla jest paní dáti dělití a dvú ženských sedel, a mínila, že jest to neslušné neb nepodobné, by to dělití měla, podle toho že její synové pušky, prach, samostřiel, vodenie a hevery i vše, což k brani přísluší, schovali sú, a těch sedel jest nahoře nechala a pěš jest pryč šla. Tu sú se dobří lidé přimlúvali, že sú jie zase to dali, a to sú jie dobře na čtvrt míle za ní poslali. Item také sú před paní zachovali dva vozy a všechno nádobie a všechny kury a krávy, kteréž sú v nájme, žádná z těch jest na diel nepřišla. Item paní jest také jednu krávu viac zachovala, nežli se jim na dielu dostalo, chtěla jim té polovici zaplatiti; toho sú přijieti nechtěli. Item také jest

paní rekla, že by jie líto bylo, by její dcera měla se Jamníku dostati. — Actum feria II quatuor temporum adventus anno domini M^oCCCC^oLXXXVIII^o.

R. V. I. A. XI. b.

2468.

Svědomy Janu Kapounovi ze Svojkova. — 1488, 16. prosince.

Pro Johanne Kapun ad Czabelicze. — *Czeniek judex de Janowitz*, annorum LX vel ultra, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo a byl sem jeden smlůvce, když se jest Katherina a Martha z Boštic vdávaly, že sú se s volí bratří svých a poručnickú volí vdávaly; a tak se stala smlůva, že což sú poručníci statku nachovali, že jich tiem všech podělili, ale dědictvím nic, a věna každé uručili do dne a do roka po XLV kopách gr. miešenských, a Pešík měl vydati synu svému Jakubovi XX kop gr. českých a Matěj synu svému Václavovi tolikéž.

Johannes Scriptor de Janovicz Uhléřských, annorum minime LX, ut solus dixit, juravit oc et dixit: Marta z Boštic když se jest vdávala, že se jest vdávala s přátelskú volí i Jana bratra svého volí. Já sem byl smlůvce jeden s jinými smlůvcemi, tak že Václav syn Matějuov z Žandova pojal Martu za pravú manželku a Martha také Václava za pravého manžela, tak jakož záležití vedle křesťanského řádu. A otec Matěj z Žandova po synu svém Václavovi měl vydati XX kop gr. českých Martě nevěstě své a k tomu věna ročního uručili XLV kop gr. miešenských, a to sú uručili do dne a do roka; a poručníci Jan Mařan a Martin jsúce v držení toho sirotka ta léta, což po niech nachovali, jednostajně všech sirotkuov podělili těmi penězi, což nachovali ta léta; než což se dědictví tkne v Tlučení a Božticích, tu nápadem předkuov svých plný díel měli s bratrem svým Janem. A při té smlůvě Jan bratr jich také byl.

Martin z Janovic Uhléřských, annorum ut estimavit L, juravit elevatis oc et dixit: To mi svědomo, když sem byl poručníkem sirotkuov Vankových z Boštic, že sem ty sirotky Katherinu a Marthu vdal poctivě s volí přátelskú i bratra jich Jana volí; a což sem nachoval statku jich s druhým spoluporučníkem svým, což nám toho pozuostalo po jich na oděv vynaložení, že sme jich všech ostatkem na rovný díel podělili a kruntu nic nedotýkali a k čemuž ony více práva mají k kruntu; a otcové jich manželův měli jim vydati po XX kopách gr. českých; a což se dotýče věna, to sú uručili jim Katherině a Martě dáti každé po XLV zlatých anebo kopách miešenských gr., a to do dne a do roka.

Jan řečený Mařan z pod Petrovici ze mlýna, czensita domini Slawate de Chlumu, annorum ultra XL, juravit elevatis oc et dixit: To mi svědomo, když sem byl poručníkem sirotkuov nebožce Vanka z Boštic Katheriny a Marty s Martinem z Janovic a nebožce Vacka z Tlučeně Vacka, že což sme peněz ta léta nachovali,

že sme jě na to vodievali, a což potom zuostalo, tiem sme jich všech čtvero podělili. A když sú dospěly, tehdá sú se obě dvě vdaly s přátelskú volí i s volí Jana bratra svého. I pojal Jakub syn Pešíkuov z Černého Blata Katherinu a Václav Macháčkuov syn z Žandova Marthu. Pak Pešík po svém synu měl vydati XX kop gr. českých a Matěj po svém synu tolikéž, a uručeno jest každé věna po XLV zl. uherských do dne a do roka. A bratr jich sedě řekl: K čemuž pak více právo mieti budú. Actum feria III post Luczie anno domini M^oCCCC^oLXXXVIII^o. Item ad idem pro Johanne Kapun B IV. Mathuss de Budkowicz. [List ten chybí.]

R. V. l. A VI. b.

2469.

Mezi Fridrichem ze Šumburka a Felixem z Fictum. — 1488, 19. prosince.

Pro Felicze Ficztum ad citationem, ubi citatur a Frydrychone Ssumburg. — *Andreas Gebhart dictus de Pronersdorf, czensita Felicis Ficztum de Noweho Ssumburg, annorum quasi LXX, facto solito juramento testatus est in hec verba: Toto mi svědomo, že před dávnými časy, když někaká ruoznice vznikla mezi panem Mikulášem Hašisteinským a panem Ilburkem, kterýž Nového Šumburku v držení a pán byl, ale já neviem oč, v ty časy byl jest rybník řečený Wolauer ještě nezkazaný [sic], ale potom spustl a prázdnen za dlůhý čas, až jej nynější pan Felix zase napustil; a ten rybník za mé paměti vždy slušel k Novému Šumburku. Já sem byl z Brunérova postúpiti musil do Chomútova pro překážky, kteréž mně a jiným susedóm Kadanští učinili. A v tom rybníce nikdy žádný jiný nelovil, než pan Felix a držitelé Nového Šumburgka.*

Ad idem. *Hans Wolauer de Brunerzsdorf, homo Felicis predicti, annorum L vel ultra, facto juramento testatus est dicens: Svědom sem toho, když sú v nepříezni a v ruoznici byli starý pan Hašisteinský pan Mikuláš a pan Ilburg, kterýž držitel Nového Šumburga byl, v těch časích takových musili sme postúpiti všickni z Brunérova, neb nám všecko pobráno bylo. V tom zkažen byl rybník řečený Wolauer příslušející k Novému Šumburku, a úředník páně Hašisteinského udělati kázal plot mezi tiem rybníkem a mezi jezerem páně Hašisteinského; a tak pust stál ten rybník, až nynějšíe pan Felix odundav toho plotu, kterýž byl učiněn, aby z jezera páně Hašisteinského ryby do něho nešly, napustil jej a užívá ho k Novému Šumburku, jakož vždycky držitelé Nového Šumburku užívali ho a lovili v něm.*

Ad idem. *Bartholomeus dictus Merwunder, homo Felicis predicti, annorum ultra LX, juravit dicens: To mi svědomo, že za pana Viléma z Ilburka, když jest byl držitel hradu Nového Šumburka i byl jest v ruoznici se panem Mikulášem Hašisteinským, v té ruoznici skopán jest rybník řečený Wolauer, kterýž leží nad jezerem pánuov Hašisteinských, než kto jest to učinil, toho já neviem. Pak potom*

za pana Ople starého pan Jan Hasisteinský dal jest byl zaplésti hrázi u toho rybníka a kamením zametati, aby ryby nemohly nahoru jieti. Pak za pana Feliksa nynějšího pána našeho kázal jest týž pan Felix zkaziti, a kázal loviti v tom rybníce a ještě loví až dodnes bez překážky.

Ad idem. *Mates Ortel, censita Felicis predicti z Pruněřova*, maje let vedle domnění XL a pět, juravit oc dicens: To mi svědomo, že když pan Vilém z Ilburka držal hrad Šumburg Nový, že jest byl ve zlé vuoli se panem Mikulášem starým Hasisteinským a s Kadanskými, tak že sú spolu váleli; a v tom času skopán jest rybník Wolawer řečený, ale já toho neviem od koho, neb sme se byli rozběhli a doma sme býti nesměli. A tak ten rybník niekoľiko let pust stál. Pak za pana Ople starého kázal jej týž pán Opl zase zadělati a lovil jest v tom rybníce. Pak tomuto nynějšímu pánu Janovi Hasisteinskému bylo to proti mysli, kázal jest podhrázie zaplésti a kamením zametati, aby ryby nemohly nahoru jieti. Potom za pana Feliksa nynějšího našeho pána kázal jest to týž pan Felix zkaziti a zbořiti, a tak to stojí bez překážky až do dnešního dne. Actum feria VI. quatuor temporum adventus et ante Thome apostoli anno domini MCCCCLXXXVIII.

R. V. I. A. VII. a. Srov. svědomí č. 2463.

2470.

Mezi Hynkem Štěpanickým a Alšem ze Šanova. — 1488, 19. prosince.

Pro Alssone citato, ubi citatur a Sstiepaniczského. — *Nickel hammermeystr de Langnowa, censita Alssonys de Ssanowa*, annorum ultra XXX, juravit elevatis duobus digittis dicens: To mi svědomo, že jest test muoj jménem Jiřík pana Štěpanického, bratra tohoto pana Hynka, žádal byl, aby na horách u Langnovu štuolu začal; a to se s jeho volí páně Štěpanického stalo. A když měl do Uher jeti pan Štěpanický, prosil ho, aby na čas nechal za penieze vuoz rudy jeho hamerníkom, aby z toho dělal. A potom sem já také na těch horách dělal. A řekl, když by se z Uher vrátil zase, že by s námi o to chtěl slušně naložiti.

Ad idem. *Hans z Lagnova hořejšího hamru, censita Alssonis de Ssanowa*, annorum ultra XL, facto juramento testatus est dicens: Svědom sem toho a v paměti mám, že s starého pana Štěpanického volí na gruntu jeho Štěpanického založili sme stolu já s mistrem Jirkem na horách železných, a to se stalo vše s jeho volí a přiezni. Potom týž pan Štěpanický, když chtěl do Uher jeti, prosil nás, abychom druhdy na čas jeho hamerníkom přáli vuoz rudy železné, aby se mohli vydržeti, doníž by tam stoly nevehnali; a pravil, když by se zase z Uher vrátil, že by s námi o to chtěl naložiti slušně. Actum feria VI. quatuor temporum adventus anno ut supra.

R. V. I. A. VIII. a.

2471.

Mezi Jeronymem Šlikem a Joštem Failcarem. — 1488, [19. prosince].

Concernit Jeronimum Sslick. — *Virgo Margaretha, filia olim Caspari Stanpach*, habens annos per beneficiarios conspectos, revocat Jodocum Failcz a testamento, nolens ipsum habere pro testamentario, quia minus juste egit de bonis suis, prout sibi a patre ejus creditum fuerat; et retinet pro testamentario pro se et pro sorore sua virgine Katherina juniore Nicolaum Sslik. Et committit causam suam Andree Hozlauer z Varuov, listuov svých dobývati a z nich upomínati, kteříž jemu svěřeni sú a jie a sestře její příslušejí, téhož Jošta Faycera i všechny věci vésti před právem dvorským i jinak, kdež by toho jie potřebie bylo, na zisk i na ztrátu.

R. V. I. A VIII b. — Srov. svědomí č. 2455, 2459 a 2460.

2472.

Svědomy Jeronymovi Šlikovi. — 1488, 20. prosince.

Pro Jeronimo Sslick. — *Hanuss Fleyssman et Engelhart dictus Otta, consules jurati civitatis Konigspergk*, missi a consulibus et tota comunitate ejusdem civitatis, facto solito juramento testati sunt in hec verba dicentes: To nám svědomo, že Kašpar Šteynpach nebožtík měl zápis na hrad a město Konigsperk, a pozuostavil po sobě dcery dvě, jednu, jenž slove Markéta, a druhú Katherinu, dědičky, jichžto poručníky sdělá Jošta Faylcera i jiné dobré lidi. Také nám toto svědomo, že týž Šteynpach držitel toho zámku nadepsaného byl a spravoval ten zámek, a my poddáni sme byli na místě KJMti jemu jakožto úředníku, a ktož koli zámku toho držitel jest, jakožto nyní pání Šlikové, těm sme na místě sirotkuov slíbili věrni býti; a když sme kdy s kým oč činiti měli, vždycky sme utiekali v svých potřebách ku pánóm Šlikóm na místě KJMti jakožto držitelóm toho zámku, a také v čemž nedostatek máme ortele, bérem z Lokte. Svědomo nám také, že když sú spolu váleli, pání Šlikové s pánem z Plavna váleli, my sme pánóm Šlikóm pomáhali, a oni u nás svú kuchyni měli v městě. Také sme svědomi toho, že Ditrich, kterýž nyní hajtman na Konigsperku jest, že jest některé sirotci*) sedláky obeslal do raddy naší v městě, a ti sedláci vyznali sú v plné raddě, že Jošt Faylcer zavázal je k své ruce, že sú mu člověčenstvie musili slibovati, ale o sirotcích zmienky neučinil. Také když falckraf se pány Šliky válel, v tom zjímál jest falckraf některé spolusúsedy naše a šacoval. Potom sú se smluvili a tak zpuosobili, že již ti naši súsedé neměli těch peněz šacovných dáti. Tehdy Falcar vzal jest ty peníze našim súsedóm, a těch jim ještě nevrátil. Má také Faylcar některé listy naše, ježto městu našemu slúží; těch nemuožem zase od něho mieti, ač sme ho za to často prosili.

Ad idem. *Wir bürgermeister und rat der stat Konspergk bekennen in diesem offen brief für allermenigklichen, als wir von edelen wolgeporenen herren Jeronim*

Slick, herr zur Weyssenkirchen und Elpogen oc, unserm gnedigen herren, ettlicher sage halben angelant, seiner genaden mütliche kuntschaft der worheit zu geben, auf sülch seiner genaden begeren diese gegenwurtige Hansz Fleyschman und Engelhart Ott, unsere ratsfrunde, zugeschickt in voller macht an unser stat, wo sie als für befragt würden, dye warheyt, so viel und uns bewust ist, zu sagen, bittend demütiglichen denselben unsern frunden iren sagen, in massen wir selbst personlich in gegenwert erscheinen, auf ditzmal gantzen glauben geben und gnedigklichen verhören, wann was sie sagen, ist unser bewust. Sprechen wir auf den eyd zum rechten gethan. Zu urkund haben wir unser stat insigel unten an diesem brief gedruckt und gegeben nach Cristi gepurt der weniger tzol im acht und achtzigisten jar, dinstag nach Lucie [16. prosince 1488].

Ad idem. *Michel Raub de Konigspersgk, censita Jeronimi Sslick*, annorum ultra XXX, facto juramento testatus est dicens: Svědom sem toho, že Jošt Feylcer tři pacholky měl, a ještě jednoho má, slove Laphans. Ti všichni tři podkopavše jeden duom v městě Konigspersku pokradli sukně, pláště, a tu všicku krádež nesli na hrad Konigspersk, a v ty časy byl zámku toho držitel týž Jošt Faylcer. Jiní také dva, jeden slul Hans Šmid, druhý Eckerkuch, ti ukradli panu Mikulášovi Šlikovi na Folcknau tenato rybí, a to přinesli do jedné stodoly. A já sem v ty časy na tom zámku u Faylcara byl, a když sú mi pověděli o tom tenatu, tehdy já vzav je v stodole, kdež je byli schovali, i nesl sem je sám na zámek Konigspersk; a to tenato rozřezavše na dvě, tu jednu polovici z Konigspersku zámku vezli ji na Faylc na tvrz. Také měl jiné pacholky, jednomu říkali Fogelhans, druhý Henzl. Ti, když jeden kramář přijev do Konigspersku tu trávil, vzavše mu nočně ten krám i se vším kořením a což v něm bylo, to všecko na hrad Konigspersk nesli, a ten krám ještě podnes tam jest. Jeden také rybář v Laybiczi**) vsi byl a ještě jest, tomu také pacholci Faylcarovi ukradli tenato a vyšikovali je do Chba. Actum sabbato quatuor temporum adventus et in vigilia Thome apostoli anno domini MCCCCXXXVIII. — Vide ad idem in alia parte Gregorius Ssponmülner.

Gregorius Sponmülner, pro tunc temporis notarius juris dictrictus Cubitensis, annorum circa XXXIV, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis, quod literam, qua se Jost Faylcer [excusat]: že týž list beze lsti a nerozmyslně, bez rozkázání a poručení pánuov Šlikuov jemu jest psal, než toliko bylo jemu rozkázáno psáti manuom vuobec, aby přijeli, ale žádného zvláštního poručení Faylcerovi psáti od pána jest nebylo. Neb se jest mne pan Kašpar tázal, také-li sem psal Faylcerovi; a já sem pověděl: Také. A pan Kašpar mi řekl: „proč to učinil“. A já sem řekl: „co sem já věděl, já sem to učinil nerozmysliv se, beze lsti“. Než dva listy mi byl poručil pán téměř Faylcerovi psáti, aby přijel pod tím závazkem a slibem, kterýž jest pánu mému

učinil; a on jest toho zanetbal a nepřijel. I doufám pánu Bohu, že jemu ta dva listy mají více ke škodě býti, nežli pánóm milostivým a mně první.

Georgius Ssirntynger, capitaneus in Ssawensstayn, ut se estimabat XXXVIII vel circa, juravit oc et dixit: Slyším praviti, že Jošt z Faylce při toho a řka, že jest pánuom Šlikóm nic nesliboval. To mi jest svědomo, že muoj nebožtík otec Jošt Širntynger Hohenberče a Kristof Hertmberger a Jošt z Faylce všichni tři poručníci sú uděláni od Kašpara Štaypacha nebožtíka, a tak otec muoj pro zaneprázdnění službú a věcmi pána svého milostivého markrabie Bramburského JMti, jakož JMt hauptman byl, i učinil mě miesto sebe jednati a působiti s statkem sirotčím k jich lepšímu. I nechtěli sú páni Šlikové nás ve zboží vpustiti, než abychom přísahu a slib učinili, takto zníci: že Jošt Faylcer a já panu Jeronymovi jemu na místě a jeho bratřím slíbili sme pod věrú na místě přísahy s zámek Kynysberg a tvrzí Štanhof a s zbožím hleděti ku pánóm Šlikóm, a žádného nahoru nepúštěti bez jich vuole a vědomie, a jestliže bych já a Faylcer na zámku osobně a na tom zboží býti nemohli, tehdy abychom urozeného člověka se dvěma nebo třmi koňmi na tom zámku a zboží mieti mohli. Pak potom se stalo, že jsem já polovici zboží toho držel a Jošt Faylcer polovici; pak já pro zaneprázdnění a působení věcí svých nemohl sem na tom zboží býti, i postavil sem miesto sebe svého strýce jednoho v to zboží. A také já a Faylcer přijali sme léno na to na místě sirotkuov. Také mi jest svědomo, že jest Faylcer od Nikle Širntingera rytíře žádal, jestliže by manželstvie jeho syna se dcerú Kašpara Šteinpacha předse se nesešlo, aby jemu toho zboží samému postúpil a platy nebo úroky spustiti a jich od sirotkuov neupomínati. I řekl pan Nykl, že toho učiniti nemuože, leč by pánóm a přátelóm bylo zapsáno. Také více že Jošt Faylcer a já někaké jednání s Kynyspergskými měli sme. I odpověděli sú, že toho učiniti nemohú, leč by to prve na pány Šliky jakožto na svrchnie pány vznesli.

Ad idem. *Georgius Ssyrntinger senior*, annorum XL, ut solus dixit, juravit oc et dixit: Já sem zámek Kynysberg od tří poručnikuov držel; tu sú mě páni Šlikové na zámek svrchu pověděný dopustiti nechtěli, leč bych jim slíbil na místě přísahy s tím zámek po nich se spravovati, a žádného naň nepúštěti, leč s volí a vědomím Jich Mtí. A při tom byl Jošt Feylcer.

Ad idem. *Fogelhans de Falknaw, Nicolai Sslik famulus*, annorum 30 vel ultra, ut solus dixit, juravit oc: To mi svědomo, že byl jeden kramář v Kynysberce a měl kuoš s krámnými věcmi, a ten kuoš s těmi věcmi Faylcerovi pacholci, zejména Klaus a druhý Hanuš, ukradli sú; a ten kuoš jest ještě na zámku Kynysberce. Item také téhož Faylcera Michal ukradl nevod rybný. Ale to viem, že Faylcer o tom jest nic nevěděl o žádném. Actum sabbato quatuor temporum adventus anno domini MCCCCLXXXVIII^o.

R. V. l. A. VIII. b. a X. b. Srov. svědomí č. 2455, 2459, 2460 a 2471. — *) Slovo *sirotci* dostalo se na to místo nejspíš omylem. — **) Rozumí se ves u Ohře Liboč, něm. Leibitsch.

K tomu ještě na l. A XII b. tento zápis patří:

Pro Faylczarone ad testimonium ad illud jus, verte ad idem A VIII pro eodem. *Wenceslaus Polaczky de Polak clientalis*, annorum XXXIII, juravit ac et dixit: To mi svědomo, když Faicer rokoval se panem Jeronymem v Maštově a když Faicer někaké listy ukazoval, tu pan Šlik řekl, že jest ty listy pokradl. Actum feria V. post annunciacionem beate Marie virginis [26. března] anno domini MCCCCLXXXIX^o.

2473.

Svědomí Jiřka Samuele z Hrádku. — 1489, 2. února.

Pro Georgio de Hradku ad impetracionem Hagek. — *Marzik Hosstialek, censita olim domini Samuel de Hradku, nunc vero filiorum ejus*, annorum XL, ut solus dixit, juravit dicens: To mi svědomo, že já jsa pacholetem nevelikým, to mi ještě vždy v paměti, že Kuneš z Hájku Ramšovi, kterýž byl na Chlubíně, platil jest jemu úroku ročního půl druhé kopy, ale zač jest mu dával toho, já neviem. Actum feria II. die purificationis Marie, LXXXIX anno.

R. V. l. A XI b. Na konci jest připsáno: „Vide post III folia Gira Wasewieda“; avšak list ten schází.

2474.

Svědomí Janu Kamencovi. — 1489, [2. února.]

Pro Johanne Kamenecz defendente in Zelegewiczch contra inductum. — *Johannes Drbolt de Zelechowicz, censita Dobiassuow de Sulewicz*, annorum quasi XC, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že Václavec nebožtík děd muoj a Havel Drbolt otec muoj byli sú za panem Vilémem dědem nynějšího pána Jana Kamence i za jeho otcem, a já také byl sem, a jim úrok platili sme; a Jindříšek v Želejevicích vždycky také páně Januov Kamencuov byl, jeho otec i jeho předkuov, a jim úročil; a nikdy, což pamatovati mohu, nebyl týž Jindříšek naříkán. A Vavřínek bratr téhož Jindříška též úrok panu Kamencovi platil.

Ad idem. *Wenceslaus Hlauczal de Zelegewicz, censita Henrici residentis ibidem in Zelegewiczch*, annorum ultra LX, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est dicens: Svědom sem toho, že nebožtík Václav nynějšího Jana Kamence otec měl jest plat v Želejevicích na Zíchovi Vavřínkovi a na Jindříškovi, a vždy bez překážek úroky jemu i nynějšímu pánu Janovi Kamencovi platili, neb sú jich páni byli dědiční až do nynější chvíle.

Ad idem. *Jetřich z Telec, clientalis*, annorum XL, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: Svědom sem toho, že před některú chvílí, což pamatovati mohu, Jan Kamenec byl v drženie s bratřími svými, dokudž se neděli, jednoho lánu dědiny ve vsi Želejevicích; potom když sú se rozdělili, dostal se ten lán i s Jindříškem, kterýž z toho lánu úrok platil, Janovi Kamencovi.

Pro Johanne Kamenecz. *Matěj z Vranieho, censita Dubeczskeho*, annorum prope centum, ut solus dixit, juravit solito juramento et dixit: To mi svědomo, že sem byl z mladosti u otce páně Zdislavova, páně Milotova a páně Kamencova, zejména pana Vaňka a paní Markéthy jich matere, že sú mě posielali po úrok do Vojnic a do Lukohoran, že sú přišli tíž lidé z těch vesnic a úrok přinesli anebo po mně poslali.

Ad idem. *Hawel de Lukohorzan, censita Zdislai de Kosstialow*, annorum ut dixit ultra LX, facto solito juramento testatus est dicens: Svědom sem toho, že pan Vaněk otec páně Kamencuov seděl jest v Lukohoranech a bral úrok z lidí v Želevicích se tří člověkuov, a to má paměť jest od let L^u.

Ad idem. *Bussek de Msseneho, censita domini Wilhemi de Ilburgk*, annorum L, ut solus dixit, juravit oc: To mi svědomo, že ten statek v Želevicích byl jest otce mého i mých strýcuov, na něž se panu Kamencovi táhnú, a že strýci moji platili sú úrok vždy panu Kamencovi a na nich jest měl panství, to já pamatuji. Vide ad idem Jacobi Kule A XVI. [Chybí.]

R. V. I. A. XI. b. a A. XII. a.

2475.

Svědomy Květušovi. — 1489, 12. března.

Ad Kwietusy circa. *Blazek de Malkowicz, censita Getrzychonis de Getrzychowicz*, annorum ut putabat XL, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že nebožtík Hron z Květuše zjednal mě, jakož byl člověk nemocný, abych ho nesl do Prahy mezi dvěma koňoma ke dckám; a když sme ho ke dckám přinesli, a on chtěl ten statek svojoj, mlýn a dvuor v Květuši a sídlo tudiez v Květuši a v Čáchorcích také dvuor i jinde, ve dcky klásti Bohuslavovi a Janovi synu jeho z Koutuov, a když přede pány úředníky stáli, a páni úředníci pochtěvše klásti, a když pan Čeněk přišel, i [s]chukše se spolu v radu řekli, že nesmějí klásti, leč KMt k tomu povolí, neb jest toto člověk mdlý, když státi nemuož. A nevyjžděv z Prahy i umřel. Actum feria V. die sancti Gregorii anno oc LXXXIX°.

R. V. I. A. XII. a.

2476.

Svědomy Alšovi Roubískovi z Hlavatec. — 1489, 14. března.

Pro Alssone Rubik ad Rzewnowiczich. — *Odolen z Komářic*, annorum ut putabat XL, juravit elevatis duobus digitis et dixit: Slyšel sem od lidí z Řevnovic, že sú přišedše ke mně i pravili, že by Litvín z Todně je uručil pod kopú gr., aby Alšovi robot nevypravili, a Cinšpan na Vidově musil je vyručiti. Actum feria sabato post Gregorii anno oc LXXXIX°. [Na okraji připsáno:] Ad idem Johannes Czinspan post A XIV. [Chybí.]

R. V. I. A XII a.

2477.

Svědomy Pakostovi z Průchoda. — 1489, [14. března.]

Pro Pakosta ad Prochod. — *Martinus řečený Mareš de Welechwina, censita domini regis ad castrum Hluboka*, annorum některé a šedesát let maje, juravit oc: To mi svědomo, nebo sme my tu blízko od Prochodu, že jsta tu v Prochodě byla dva bratry, jeden slul Jiřík a druhý Matěj, a ta se často vadievala i zabiti se chtěla, tak že nejednu sme i já z naše vsi přibíehali a rozvazovali je. I radili jim dobří lidé i já, abyšta se o svooj statek rozdělila; i tak sta udělala krom rybníka velikého, toho aby ze spolka užívala. Tu já jim sem losy kladl na jich zboží diely, jimiž sú se rozdělila, při tom jiný žádný nebyl jedině já; a ten podiel stal se prve, než sta se oba oženila. Než o městiště dvora tu je nebožtík pan Hruoza podělil, a při tom sú byli Kratoš a Jan lovčí nebožtík z Purkarce i já, a šacovali to ve XIV kopách gr.; a když se v to mladší uvázati nechtěl, uvázal se jest starší pan Jiřík a dal mladšímu VII kop.

[Na okraji připsáno:] A týž Martin znal, že jest Pakosta byl poručil svooj diel jemu i Janovi z Velechvína a Jiříkovi, že sú oni anižto on Pakosta ničímž nesáhal na paní Kateřiny z Prochoda diel.

Johannes de Welechwina, officialis domini regis ad castrum Hluboka, annorum ultra LXX, ut dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že jsta byla dva bratry Čelístkové, a ta sta se o vešken svooj statek rozdělila prve, než sta se oženila, kromě rybníka velikého, toho sta spolu užívala, jeden aby jej držel tři léta a druhý tolikéž, anebo spolu nasadiec, i potom se rybami děli; pak ještě bylo pozuostaveno dvořiště, o to je pan Hruoze nebožtík dodělil tak, že starší mladšímu dal VII kop za jeho diel, a při tom byl Kratoš a Jan z Purkarce, ale při prvním dielu žádný z nich nebyl. [Na okraji připsáno:] Týž Jan z Velechvína znal také na túž přísahu: že jakož Rynhart Pakosta poručil byl jemu s jinými tovariši prodávati lesy a jiné věci jeho dielu, kteréhož KMt nerozkázala jest byla paní Katherině postúpiti, že on Pakosta anižto oni nikdy sú nesáhali na stranu paní Kateřiny, aniž jie v čem překáželi.

Ad idem. *Jan Ploczek de Lissowa, censita domini regis ad castrum Hluboka*, annorum ultra LX, ut dixit, juravit oc: To mi v pravdě svědomo, neb sme od Pruchodu oblíz, že ta dva panoše Čelístkové podělila sta o svooj ten statek u Prochodě prve, než jsta se oženila, krom rybníku velikého, toho sta měla spolu požívati, anebo aby jeden jej nasadil jeden čas a druhý druhý.

Item ad idem. *Martinus z Velechvína, censita domini regis ad castrum Hluboka*, annorum prope XL, juravit oc et dixit: To mi svědomo, že ta bratry dva řečení Čelístkové podíla sta se byli prve. [Následující listy chybí.]

R. V. l. A XII b. — Les na severovýchod od vsi Velechvína slove Prochod; tam nepochybně stál statek nebo snad i ves Prochod či Průchod.

2478.

Svědomy Bohuslavovi z Dobrovítova. — 1489, 17. září.

Pro Bohuslao de Dobrowitowa ad defensam in Pomieniczich. — *Nicolaus Strzela de Rokycz*, juravit elevatis duobus digitis et dixit: že sú se ty věci v pravdě tak dály i před těmi osobami, jakož v této ceduli zapsáno stojie, kteráž tuto vepsána stojí, jenž zní takto: Léta božího tisícieho čtyrstého sedmdesátého ve čtvrtek před svatým Štěpánem [2. srpna?] přišli sú před mě na Konopiště urozený Jan z Poměnic a opatrní muže rychtář a Hladký Jan Krapet z Benešova a prosiece mne, Mikuláše Střely z Rokyc, nejvyššího hajtmána najjasnějšího krále Českého JMti dvora, za přímluvu, jakož najjasnější knieže a pán pan Jiří král Český a markrabie Moravský, pán náš najmilostivější, dal urozenému panoši Petrovi z Dobrovítova dvuor v Poměnicích nebožce Míkuov, kterýž držal Martin z Poměnic. I mluvil jest svrchupsaný Petr z Dobrovítova k tomu, aby jemu ten dvuor postúpen byl. Pak já svrchupsaný Mikuláš chtě to k dobrému konci přivést, přijal sem k sobě urozené panoše Kunše z N. a Jana z Poměnic, a opatrné muže rychtáře z Benešova a Hladkého; s jich radú v to sme uhodili, aby svrchupsanému Petrovi z Dobrovítova ten dvuor v Poměnicích postúpen byl. A když jest svrchupsaný Martin z Poměnic měl postúpiti dvoru svrchupsaného s příslušenstvím, umluvil se jest s Petrem z Dobrovítova tak, že Martin z Poměnic má toho dvoru tři léta požívati a v těch třech letech má svrchupsanému Petrovi z Dobrovítova VI kop gr. čes. dáti a v tom svú věc opatřiti, mohl-li by to od svrchupsaného Petra z Dobrovítova zasě odkúpiti. Pakli by se Martinovi z Poměnic toho učiniti nezdálo, tehda Petr svrchupsaný z Dobrovítova má dáti Martinovi neb jeho ženě z Poměnic X kop peněz dobrých, jakž v ty časy pojdu, a Martin svrchupsaný má Petrovi toho dvoru s příslušenstvím postúpiti a XII čebrouv žita jemu osieti v tom dvoře.

Valentinus olim iudex de Benessow juravit oc elevatis duobus digitis super illo eodem modo, ut *Nicolaus Strzela*: quod ita se habuit res inter Petrum de Dobrowitowa et a Martinem z Pomenic, jakož cedula vykazuje, a jináč nic. Actum feria V. post Ludmille anno oc LXXXIX.

R. V. I. A. X. a.

2479.

Mezi Kateřinou a Elškou sestrami z Mansdorfu a Jindřichem z Mansdorfu. — 1490, 27. ledna.

Pro Katherina et Elsska sororibus de Mansdorfa ad defensam circa obligationem Henrici de Mansdorfa. — *Anna de Mansdorfa in Zeienkach* facto juramento super literam infrascripta testata est, ut infra sequitur: Já Anna z Mansdorfa vyznávám tiemto listem obecně přede všemi lidmi, ktož jej uzrie anebo čtúc slyšeti budú, že příjev ke mně Jindřich z Mansdorfa bratr muoj i prosil mne, abych jela

ku paní Katherině a ku panně Elšce, abych jim pověděla, aby se uvázaly v statek svůj po svém otci; a já sem jemu řekla, že jim toho potřebie není tu starost na se bráti, snad by ty se potom k tomu statku držal a chtě jej mieti, když by pán Buoh z té starosti pomohl. I řekl mi to: Kdyby bylo jinú měrú, ale túto měrú nedaj mi toho milý pán Buoh, kterúz sem učinil, abych o to na věky státi chtěl, aniž by byl muoj přítel, kto by mi k tomu radil. A řekl mi: Však vieš, kterak jest žena jeho na mě křičela. A já sem jemu řekla, že křičela, žes ho pro statek zamordoval, aby jeho statek měl. A on mi řekl: Nuže, radila-li by mi k tomu, již bych já musil na věky v té věci zuostati. I řekla sem jemu: Již já to chci pro tě učiniti, sli- buješ-liž jim to zdržeti? A on řekl: že slibuji, a pověz jim ote mne, že jim ten statek mocně dávám, že oň, dokud sem živ, státi nechci, a doufám pánu Bohu, že jinu mním svého přidati. A sem to k jeho prosbě učinila a jela sem k nim, a ty věci všecky sem jim ot něho pověděla, zač mne jest svrchupsaný Jindřich prosil, bratr muoj. A potom sú ony své přátely obeslaly, a Jindřich tu také byl, a tu věc mezi nimi dokonali; a to já chci ústně seznati, kdež by jim toho potřebie bylo. A nemající pečeti své prosila sem urozeného panoši Pavla z Sulevic a na Duchcově, že jesti k tomu mému vyznání na svědomie pečť svú přitiskl, sobě bez škody. Jenž jest dán léta božího MCCCCXC^o v středu po svatém Pavlu na vieru obrácenie.

R. V. I. A. XIX. b.

2480.

Svědomy Albustinovi Švihovskému. — 1490, 8. března.

Pro domino de Sswihow oc ad impetracionem in Gininie. — *Katherina de Sswihow, relicta olim Zdislai de Ginina, nunc vero conthoralis Albustini de Sswihow, annorum ultra XXX, facto solito juramento testata est in hec verba dicens: že s nebožtkem Zdislavem z Jinína několiko let jsúci s ním sem obývala, a sedmero sme dětí spolu měli, z nichžto ještě tré živo jest, děvečka a dva pacholíkové, oddána s týmž Zdislavem nejsúci. Potom pak po smrti syna svého, když jedné s pochová- vání přišel, tu já vzavši děti pod plášť a jedno na ruce držeši, oddáni sme spolu, a potom po oddavcích izádného sme dietěte spolu neměli; a on Zdislav nebyv potom roku živ i umřel, a já s těmito tré dětmi po něm sem zuostala. Ale než co činiti se mnú měl, prve měl se mnú slib; a když oddati se se mnú chtěl, odrazovali mu někteří. A on Zdislav řekl: Což jsem jí slíbil, tomu chci dosti učiniti, a věc sem ji uvedl, z toho ji chci vyvésti.*

Ad idem. *Jan Horsyczky z Horsycz, clientalis, annorum ultra XL, facto solito juramento testatus est dicens: Já jiného svědom nejsem, co se dětí nebožce Zdislava dotýče, než že jest s ní měl tyto syny, kteříž sú prve, než se s ní voddal. Než co se dcery dotýče, toho já neviem a svědom nejsem.*

Ad idem. *Petr Hora z Lužan*, annorum quasi LX, facto solito juramento testatus est in hec verba dicens: To mi svědomo a jiného nic, že nebožtík Zdislav s Katherínú ze Švihova děti prve měl, než se s ní oddal. Než co se dcery jeho dotýče, o tom já neviem, prve-li ji před oddáváním čili po oddávání měla. — Actum feria II. ante Gregorii anno domini oc 90. — Vide post B. IV. Toto také týž Hora. [List ten není zachován.]

R. V. I. A. XVII. a.

2481.

Svědomy Blektovi. — 1490, [8. března].

Pro Blekta. — *Melichar Kaucz, clientalis*, annorum LX, ut dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že Ješek Komoň držel některé lidi v Brníši, ale toho neviem které.

R. V. I. A. XVII. a.

2482.

Svědomy Pakostovi z Průchoda. — 1490, 10. března.

Zigismundus de Petrowicz clientalis, annorum solus nescivit quot, facto solito juramento testatus est dicens: To mi svědomo, že jest Hroznata nebožtík bratr muoj v Pruochodě žádného dědicství neměl, než puojčil na to; a jiný k tomu žádný žádně spravedlnosti neměl, než já po bratru svém, nebo byl nedielný. Actum feria IV ante Gregorii 1490. [Po straně:] Ad idem A XX Bohuslaus de Ugezda.

Ad defensam in Pruochod. — *Bohuslaus de Ugezdcze bytem tudiež, clientalis*, annorum quasi L, elevatis duobus digitis testatus est in hec verba dicens: To mi svědomo, že pan Jíra a pan Matěj Průchodští dielní sebe nebyli, než podělili se toliko takto, když se jich ženy spolu sbýti nemohli, rozdělili se bytem, každý s svú ženú zvláště obýváje, ale rybníkuov spolu užívali, a jiným žádným zbožím se nerozdělili; a když by kterého z nich byl Buoh smrti neuchoval, že diel na druhého jakožto na nedielného bratra spadnutí měl. Tohoto sem také svědom, že Hroznata nadepsaným bratřím byl XXIV zlatých rýnských pójčil na jich jeden rybníček a na dva clověky, na Jenška a Kupečka, a těch a toho všeho užívati měl až do výplaty, jakož se již pak tak stalo, že splacen jest. Stalo se feria VI. quatuor temporum penthecostes et post Urbani [27. května] anno domini oc XC primo.

R. V. I. A. XVII. a. a A. XIX. b. Srov. svědomí č. 2477.

2483.

Svědomy Děttichovi z Lungvic. — 1490, 14. května.

Pro Theodrico de Lungwicz ad defensam in Chuderow. — *Theodrykus alias Getrzych de Wsseborzicz, clientalis*, annorum ultra LX, ut solus dixit, juravit elevatis

duobus digitis et dixit: To jest mi svědomo dobře, že Baruše z Chuderoва chlebila jest s dětmi svými v Chuderově až do své smrti, a odtud blízko v Žežicech pochována leží.

Tiema Lungwicz clientalis, annorum ultra quinquaginta, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi jest svědomo, že paní Baruše z Chuderoва Šestákova pozuostalá vdova chlebila jest s dětmi svými tu v Chuderově a tu umřela. A když umřela, já sem jie nedal v kostele pochovati, protože otec její byl odkázal dáti pole jedno k kostelu, ale oni nedali jeho, ale sami ho požívali až do té chvíle. Tehdá synové její, když slíbili dáti to pole k kostelu tomu do Žežic, tehdá sem toho dopustil, a tu leží. Actum feria VI. in profesto Sophie anno domini oc XC.

R. V. I. A. XVII. b.

2484.

Svědomí Janu Bašínovi. — 1491, 25. února.

Pro Johanne Bassin ad Studenany. — *Petrus Makuska, clientalis de Nemyczewsy*, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že Zikmund z Hořešovic řekl přede pány k řeči Kunáthově z Dobřenic, že na ten plat, kterýž držela Anna Kamarethová z Žirovnice, nesahá. Actum feria VI. post Mathie anno ut supra.

R. V. I. A. XVIII. a.

2485.

Svědomí Kozlovi z Kladrub. — 1491, 1. března.

Pro Kozlone de Kladrub in Letow. — *Hawlecz czensita domini Jaroslai Zmrzlikonis de Stareho Sedla*, annorum XC vel ultra, ut dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi jest svědomo, že doníž sem byl [v] Probylově, neb sem se tu rodil, to mi jest dobře památno, že ve vsi Malči byla jsta dva dvory kmecí, z nichž úrok platili pánům do Letov. Na jednom seděl někaký švec a druhého nepomním, jak sú mu říkali. Pak když Táboři spálili, nemoha tu osésti, stěhoval se do Čimelec a pak tu umřel. A když to pusto bylo těch let, tehdá susedé Probylovští otcové nynějších orali tu na těch pústkách a platili z toho, jakž kto přijal, onen pět gr., onen šest a tak dále pánům do Letuov do dvora. Potom nechali toho těžení, že porostlo lesem, a Probylovští se toho chytili a mýtili za pana Švamberka; a já jim říkal, aby nechali a nemýtili, že jich nenie a že sluší do Letuov těm pánům; a oni mě proto chtěli zabiti. A já jim řekl, jáť to praviti budu, doníž sem živ, nebo jest pravda. Také jest jedna dědina, jenž slula Novina, ale již jest les veliký na ní zrostl, kteráž leží jdúc do Nevěřic na levé ruce podle obce Probylovských; to byla má, z kteréžto já sem platil panu Buškovi do Letov.

Ad idem. *Johannes Beran de Letow, censita Kozluov de Cladrub et in Letow*, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi jest dobře svědomo a mám pamět od

let LX^a a rodil sem se v Probylově, že ta dědina na Malči slušela jest do Letuov k tomu dvoru, a plat sú tam platili, doniž sú ji dělali, ale již jest na nie les veliký zrostl. A muoj nebožtík otec ji také držal a do Letuov z ní plat platil, a i jiní susedé z Probylova drželi ji po kusu a z nie dō Letuov platili, by chtěli pravdu praviti. Potom když sme tomu učiniti nemohli i pustili sme, a tak jest porostla. A také jest jedna niva, jiež riekají Novina, ta jest také slušela k Letovu, a Probylovští sú se v ni uvázali a vysekávají ji. Actum anno domini MCCCCXCI^o feria III ante translationem sancti Wenceslai.

R. V. l. A. XVII b.

2486.

Svědomy Jindřichu z Mansdorfu na Trmicích. — 1491, 28. května.

Pro Henrico de Manstorfa in Trimiczich oc. — *Girzik de Sebuzzina et in Zelenkach, clientalis*, facto solito juramento testatus est in hunc modum: Toto mi jest svědomo, před časem mluveno jest od nás ku panně Katherine v ty časy, doniž pannú byla, a ku panně Elšce sestře její z Manstorfa: Chcete-li státi o hrdlo Jindřichovi Trmickému z Mansdorfa pro účinek otce vašeho, kterýž se jest jemu stal? A ony sú takto pověděly: že toho nechtie učiniti, by Jindřichovi stály o hrdlo, že vieme, kterak se jest stalo. Tu já s jinými šli sme k Jindřichovi Trmickému, kterak by se chtěl mieti ku pannám bratranám svým, jestliže by měl kterou spravedlnost po otci jich k statku, kterýž po nebožtíkovi Janovi Trmickém zuostal, chtěl-li by jim toho při nich nechati a nestáti o ten, či co jiného máš před sebu, daj nám to znáti a pověz nám úmysl svůj. A on Jindřich řek nám: Raďte mi, kterak učiniti mám? A my sme řekli: Myť tobě raditi neumieme, ty vieš, co činiti máš. Tu jest Jindřich Trmický pověděl a žádal jest odtahu, aby se na to poradil s svými přátely, a poradě se, že by nám chtěl odpověď dáti. Tu jest Jindřichovi pověděno, že jest čas krátký, aby nám hned dal odpověď; a on pomysliv chvíli pověděl, že sem jak sem živ o ten statek nestál a že oň nestojím, aniž státi chci; než že slyším, že by někdo chtěl mieti a pojiati pannu Katherine, a že by mi o čest i o hrdlo stáli i o statek, než kterýž by měl z nich kterou z nich, aby mi ten o hrdlo nestál, a pakli by stál, aby v ničemž nic nebylo. A tu já s jinými dali sme to znáti panně Katherine a panně Elšce, že Jindřich tak praví, že o ten statek otce vašeho nestál a že oň nestojí, aniž státi chce. Potom po času po některé neděli přijel jest Jindřich Trmický do Želenek a tu jest ke mně mluvil i k jiným: že slyším, že pravie, že bych já dal statek za to panně Katherine a panně Elšce, aby mi oni o hrdlo nestáli; a v tom se vám opoviedám, že v tom státi nechci v té smlúvě, poněvadž tak pravie, stůjte mi o hrdlo nebo nestůjte, ktož koli chce. A my sme jemu pověděli: Tať věc v naší moci nenie, než v jejich.

Jan de Wchincz a v Ražicích clientalis, facto solito juramento testatus est

in hunc modum et dixit: Stalo se před časem některým; já s jinými přátely mluvil sem a otázku sme učinili na panně Katherině a panně Elšce z Manstorfa, chtě-li státi Jindřichovi Trmickému o hrdlo; a ony sú pověděly, že nechtie, neb vieme, kterak se jest stalo. I šli jsme dolů k Trmickému, učinili sme na něm otázku, měl-li by jakú spravedlnost neb chtěl-li by mieti po nebožtíku Janovi Trmickém, aby nám to pověděl. I chtěl, abychom jemu k tomu radili, a my sme jemu pověděli, že my k tomu raditi neumieme, neb sme přijeli pro potřebu jich; a on jest k nám mluvil, že se o to chce s přátely raditi; a my sme jemu pověděli, že jest čas krátký, aby nám to hned pověděl, co v úmysle má. A on pomysliv i řekl nám, že sem o ten statek jak sem živ nestál a nestojím ani státi chci, než pověděl nám, že by některý chtěl pojeti z těch některů, kterýž by mu o jeho hrdlo i o čest státi chtěl, totiž pannu Katherinu nebo pannu Elšku, jestliže by kterou pojal nebo měl a stál jemu o jeho hrdlo aneb o čest i o statek, aby z té smlúvy mezi nimi nic nebylo. A my sme šli ku panně Katherině a panně Elšce, pověděli sme jim to; a ony sú nám slíbily, která by se koli z nich vdala, že muž její nemá Jindřichovi Trmickému o hrdlo ani o čest ani o statek státi, a tak sme mezi nimi smluvili. Potom Jindřich Trmický po některé neděli nalezl jest nás v Želenkách, totiž Jiříka Želenského a mě Jana Ražického a Jana Údrckého, pravě nám, že jim v té smlúvě státi nechce, že někteří mluvie, že sem jim proto statek dal, aby mi o hrdlo nestály; stuojte mi nebo nestuojte, že já toho nic netbám. A my sme jemu pověděli, že to již v naší moci není, než chtě-li tě panny propustiti, že naše vuole k tomu jest.

Ad idem infra. *Slawibor de Wssechlap clientalis*, juramento prestito solito testatus est in hunc modum: Před časy některými poslali po nás do Bieliny po mě, po Jiříka z Želenek, po Ražického a po Jana a Václava bratří z Třebivlic Katherina a Elška sestry z Manstorfa. I učinili sme na nich otázku, chtě-li Jindřichovi Trmickému o hrdlo státi pro účinek otcí jich. I pověděly sú, že nechtie, neb vieme, kterak se stafo. Tu sme šli k Jindřichovi a otázali sme se jeho, chce-li o ten statek státi po bratru svém, či co jiného před sebu má. Tu nás Jindřich prosil, abychom jemu radili; a my sme pověděli, že se nám to učiniti nehodí, neb sme jim ku potřebě přijeli. Tu Jindřich žádal, aby se na to s přátely potázal; a my sme pověděli, že jest čas krátký, aby nám pověděl, co v úmysle má. Tehda Jindřich pomysliv chvíli i pověděl, že sem o ten statek nestál a nestojím aniž státi chci. Při tom jest pověděl, že slyším, že by někdo pannu Katherinu chtěl pojeti, ježto by mně chtěl o hrdlo státi i o statek i o čest. Jestliže by kto měl pannu Katherinu aneb pannu Elšku a mně o hrdlo stál anebo o statek anebo o čest, aby v ničemž nic nebylo. To my od Jindřicha slyšiec šli sme ku pannám a pověděli sme jim to, což sme od Jindřicha slyšeli, a tak sme tu smlúvu mezi nimi učinili.

Wacław Vdrczky de Vdrcze et in Trzebiwliczich, clientalis, facto solito

juramento testatus est in hec verba: že před časem šel sem s jinými dobrými lidmi žádán sa ku panně Katherině a ku panně Elšce z Manstorfa. Tu sme jich tázali, chtěly-li by Jindřichovi Trmickému o hrdlo státi o ten účinek, kterýž jest učinil otcí jich Janovi Trmickému. Tu sú ony pověděly, že nechtie, neb dobře vědie, kterak se jest stalo. Tu sme my šli k Jindřichovi Trmickému a mluvili sme k němu, jestliže by kdy měl jakú spravedlnost k statku nebožce Jana bratra svého, chtěl-li by on státi či nic. Tu jest Jindřich pověděl, že se chce na tu věc s přátely svými poraditi; tu sme my pověděli, že jest čas krátký. Tehda on pomysliv i řekl takto: Milí páni, kterak mi radíte k tomu? Tu sme jemu pověděli, že nám se to nehodí učiniti, neb sme my k jich potřebě přijeli. Tehda on pomysliv i řekl, že sem jak sem živ o ten statek nestál aniž stojím aniž státi miením, než slyším, že by někteří chtěli, to jest pannu Katherinu, mieti neb pojeti, a ti jistí že by mi chtěli státi o hrdlo i o čest i o statek; i jestliže by mi stáli o hrdlo, aby v ničemž nic nebylo. Tu já vedle jiných dobrých lidí šel ku panně Katherině a ku panně Elšce a dali sme jim tu věc znáti, kterak Jindřich praví. Při jiné řeči já sem pak dále nebyl.

Johannes Vdrczky de Vdrcze, clientalis, capitaneus in castro Pontensi, annorum XL minus I^o aut duobus, facto solito juramento testatus est in hec verba: Stalo se před lety čtyrmi neb pěti, že mi psaly panna Katherina a panna Elška sestry a dcery nebožtíka Jana Trmického žádajíc mne, abych k nim přijel na Bielínu. Tu sem já přijel a našel sem tu týchž panen jiné přátely. I šli sme nahoru na zámek k týmž pannám, i pověděli sme zespodka, jaká by toho potřeba byla. I pověděla jest panna Katherina: Milí přátelé! Jakož za to mám, že vás některých tajno nenie, že jest muoj otec sšel neb zabit; kterak mi k tomu radíte? Tu my všichni odstúpivše a poradivše se, takto sme učinili na panně Katherině otázku, chce-li státi Jindřichovi Trmickému o hrdlo? A ona jest pověděla, že nechce, že viem dobře, kterak se jest stalo. Tu sme jie při tom nechali a šli sme s zámku doluov, našli sme Jindřicha Trmického v hospodě u Chluby, i mluvili sme k němu takto: Kterak se chceš ku pannám mieti o statek, kterýž jest ostal po Janovi bratru tvém Trmickém? A on jest pověděl a rka: Milí přátelé! Radte mi, neb muožte rozuměti, že někteří, kteříž by mieti chtěli pannu Katherinu, stojí mi o statek, o čest i o hrdlo, ježto bych jim toho nerad přál. My sme pověděli, že my k tomu raditi neumieme, my mluvíme od panen. Pověděl Jindřich Trmický: Milí přátelé! Nechť se o to poradím s přátely svými, chci vám toho odpověď dáti ve třech dnech. A my sme pověděli, že toho sčakati nemuožem, než pověz nám hned, neb bychom pospolku býti nemohli, co chceš činiti. I pověděl: Milí přátelé! Když jináč býti nemuože, Buoh vie, že sem o ten statek nestál, jak sem živ, aniž stojím ani státi chci, než jestliže by kto z nich který měl, aby mi o hrdlo nestál; pakli by stál, aby z této smlúvy nic nebylo. Tu sme poslali po panny a pověděli sme, že Jindřich o ten statek nestojí, který jest pozuostal po otcí vašem. A zase

sme Jindřichovi pověděli, že také tobě panny o hrdlo nestojie. A tu sme mezi nimi smlúvu udělali. Potom přijel Jindřich Trmický do Želenek po té smlúvě po dvě nebo třech nedělech anebo více, tohoť beze lsti nepomním; tu jest byl pan Jiřík Želenský a pan Jan Ražický a já; i mluvil k nám Jindřich takto: Milí přátelé! Teď se vám opoviedám, že někteří pravie, že bych já za to pannám statek dal, aby mi o hrdlo nestály, a to by mně k hanbě bylo; stuoj mi kto chce na světě nebo nestuoj, teď se vám opoviedám, že v té smlúvě státi nechci. A my sme pověděli, že naše věc nenie, než že ta věc jest při pannách. Actum sabato in vigilia sancte Trinitatis et post Urbani anno XCI.

R. V. I. A. XVIII. a. Srov. svědomí č. 2479 a též nález č. 605 v Archivu Českém IX. str. 474.

2487.

Svědomí Jiříkovi Samuelovi z Hrádku. — 1491, 25. dubna.

Pro Girzikone Samuelis. — *Paulus civis Pragensis*, annorum XL vel citra, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: Hoc mihi in veritate constat, quod cum fui notarius in Waleczow circa annum domini LXXII, quod Cunsso de Hagek solvebat census ad Waleczow circa festum Galli per XLV gr. et circa festum sancti Georgi totidem sine omni renitencia, et super illo adhuc registrum habeo. Actum anno domini MCCCCXCI feria II die sancti Marci ewangeliste [25. dubna].

Ad idem pro eodem. *Mathias filius Peterkonis de Zanthowa, czensita Pauli de Hradek, filii Samuelis de Hradek*, annorum prope L, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, když sem byl v službě u pana Ramše nebožtíka IV leta, že Kuneš z Hájků přinášel panu Ramšovi nebožci na však rok o svatém Havle po třech věrduncích a o světím Jiří tolikéž. Actum feria IV. die sancti Urbani et quatuor temporum Penthecostes [25. května].

R. V. I. A. XIX. a. Srov. svědomí č. 2473.

2488.

Svědomí Pakostovi z Průchoda. — 1491, 30. května.

Pro Pakosta impetrante in Prochodie. — *My Jiřík a Matěj, spolubratři z Průchoda* vyznáváme listem tímto obecně přede všemi, ktož jej uzrie nebo čtúc slyšeti budú, že sme dali lán dědiny věnné zástavú s lesy, lukami, s rybníčkem, s hájkem i s tím se vším, což k tomu lánu přísluší, slovutnému panoši Petrovi z Kratoše a sestře naše paní Anně v Xti kopách gr.; a tak, když jest svrchupsaný Petřík toho lánu zachovati nemohl, tehda prodal jest jej opatrnému Thomanovi z Velechvína i jeho budúcím za pět kop se vším, jakož svrchupsáno stojí, nic sobě tu práva ani svým dědicóm a budúcím nepozuostavuje. Než svrchupsaný Jiřík a Matěj spolubratři, jich dědici a buducí plnú vuoli mají ten lán se vším příslušenstvím

vyplatiti od svrchupsaného Thuomy a jeho budúcich, když by jim kop X dali, tehdy oni mají jim ten lán i se vším právem sstúpiti, tak jakož jest sám Thomášek držel bez odpory všelikaké. A ta úmluva stala se jest mezi nimi před dobrými lidmi, jakož svrchu psáno stojí. A ktož by tento list měl s dobrou volí Thuomy svrchupsaného, ten má i mieti bude tůž plnú moc i též plné právo ke všemu, což tento list svědčí, jako on sám. Tomu všemu na svědomie a pro lepší jistotu věcí svrchu psaných my Jiřík z Pruochodu a Petr z Kratoš jsme své vlastnie pečeti přivěsili k tomuto listu; a také sme k tomu prosili slovutného panoši Jeronyma rychtáře Lišovského, že jest svú pečeť na svědomie přivěsil k tomuto listu; avšak bez škody jeho dědicuov a budúcich. Jenž jest dán a psán léta od narození syna božieho MCCCC padesátého prvnioho v úterý ten den svatých Petra a Pavla apoštoluov božích [29. června 1451].

Ad idem. *Girzik de Wysskowicz clientalis*, annorum XL vel ultra, ut solus dixit, facto solito juramento in hunc testatus est modum dicens: To mi svědomo jest, když paní Machna z Suché s Hroznatú Rynhartovi Pakostovi na list dobrú vuoli učiniti nebo udělati měla, tu sem od nie prošen byl, abych pečeť zlatníkov kázal udělati. I učinil sem to k jejie prosbě, tak že se mnú k zlatníku šla, a já kázal sem pečeť s jejie volí zlatníku udělati. Actum feria II post Urbani anno oc XC primo.

R. V. I. A. XX. a. Srov. svědomí č. 2477 a 2482.

2489.

Svědomy nástupcům Jana Plzáka v Nebovidech. — 1491, 29. listopadu — 13. března 1492.

Pro impetrantibus in Nebowidech. — *Nicolaus de Welinie, mansione in Kolonia*, annorum XL, ut solus dixit, facto solito juramento dixit: To mi svědomo, že pan Jindřich Bazek prodal jest právo své a diel svoj v Nebovidech panu Plzákovi nebožtíkovi, než bratrova dielu jest neprodával, neb jest jeho dielen byl, a na rozdiele vzal sobě pan Jindřich tvrz Okružlú a polovici všech dědin, ale bratru se dostala pustá tvrz a polovice dědin i luk i všeho a kostelní podání celého, kteréhožto polovici přidal jest pan Bohuslav bratru Jindřichovi z dobré vuole. A přibrav se z Perštýnce i vytiskl mě ze dvora pauského, v kterém sem seděl, teď nynie na svatú pannu Přisku dvě létě budú, jakož mě vytiskl z toho dvora.

Ad idem ad Nebowidy. — *Wenczeslaus de Podhorzan mansione Prage* annorum prope XL, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi jest svědomo, neb sem v ty časy byl u pana Jindřicha Bazka v Nebovidech, když pan Jindřich Bazek svoj diel, kterýž mu se dostal na rozdiele s bratrem Bohuslavem, když se dělil, prodal byl Janovi Plzákovi, to jest tvrz Okružlú a což se jemu dědin dostalo a luk i jiných příslušností na rozdiele, a polovici kostelního podání, kterúž

byl jemu pan Bohuslav bratr jeho z dobré vuole přidal, ale dílu pana Bohuslava jest neprodával. Actum feria III ante Nicolai [29. listopadu] anno 3c XCI.

Ad idem. *Johannes de Broda Bohemicali*, annorum prope L, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est in hunc modum: To mi svědomo, že nebožtík Bohuslav z Nebovid, bratr muoj ujčený, pravil mi, že již se jest rozdělil s bratrem Jindřichem o ten statek v Nebovidech, a že se jest Jindřichovi na jeho díl dostala tvrž Okružlá a polovice dvoruov kmecích, luk, dědin i jiných věcí; což jest pak týž Jindřich prodal byl nebožci Plzákovi. A Bohuslavovi na jeho díl dostala se tvrž pustá s polovici dvoruov kmecích, luk a kostelní podání celé, kteréhožto pak Bohuslav z dobré vuole polovici toho podání přidal bratru svému Jindřichovi; a tak řka, že již on z své polovice muož učiniti, což chce, prodati anebo dáti, komuž chce, než já jemu svého nedám, — nebo sú v dobré vuole nikdy nebyli a vždy se bítí chtěli, že sem já mnohokrát měl dosti činiti krotě je s jich mateří. Actum feria V ante Lucie. [8. prosince 1491].

Ad idem. *Margaretha de Chrzenowicz, relictā olim Johannis Plzak de Nebrzezin*, facto solito juramento testata est in hunc modum: To mi svědomo, že když sem s nebožtíkem mužem svým přijela do Nebovid k Jindřichovi Bazkovi, chtiec ten statek u něho koupiti, a když sme tu byli, tehda nebožtík muž muoj tázal se Jindřicha Bazka, které by ceny byl, a on sobě jej vysoce pokládal a procenil jej dva tisíce. Tu se jeho muž můj tázal, kterak by mu se toho tak mnoho dostalo na jeho díl? A on řekl, že on má otbývati sestr svých a bratru Janovi že ještě má něco dodati, toho nepomním, co jest pověděl. A dále řka: A z té příčiny bratr muoj Bohuslav přijal jest tvrž pustú a sedm lánuov dědiny bez dluhuov a polovici platu v Nebovidech a lesu polovici za Labem. A když nebožtík Bohuslav bratr jeho přijel na Nebovidy, tehda se jeho muž muoj tázal: Jest-li tvá vuole pane Bohuslave k tomu, že sem Nebovidy koupil? A on mu řekl: Milý pane Jene! Co mi jest do toho; on jest prodal své, komu jest chtěl, však když bych já byl chtěl tomu, však by mi se bylo to dostalo, ale přijal sem radše tvrž pustú a polovici dědiny a platu bez dluhuov, než bych měl ty dluhy platiti, však bych to musil potom prodati, nemaje odkud platiti, a protoť tobě toho radše přeji pane Jene, než komu jinému. A muž muoj pověděl: Vieš-li o tom, pane Bohuslave, že mi máš spravovati podle bratra svého, neb mi se jest tak bratr tvuoj zavázal? A on vysoce přísáhl, že toho učiniti nechce pro svého bratra. A muž muoj nebožtík prosil jeho, aby učinil, což mu jest bez škody. On vece: Učiním-li co pane Jene, učiním tobě k vůli a pro tě, pro bratra svého toho bych neučinil. A tu Bohuslav své lidi hned poručil mému muži a prikázal jim, aby s bratrem nic neměli činiti, než což by jim potrebie bylo, aby se k muži mému utiekali. Také mi to svědomo, že nebožtík muž můj listy dílčie mezi Jindřichem Bazkem a Bohuslavem bratrem jeho s početmi dobrých lidí na

svědomí do smrti své u sebe jest měl, jeliž já po jeho smrti vydala sem je Bohuslavovi z Nebovid, jsúc v pokoji u Slonuov.

Bartoss de Polep, clientalis, annorum XL, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est in hunc modum: To mi svědomo, že Jindřich Bazek po smrti Bohuslava bratra svého přistěhoval se tu do Nebovid do farhofa, nevieme odkud, neb jakž jest prodal svůj díel nebožci Plzákovi, nevieme, kde jest byl; potom sme ho odtud vytiskli, jakož také k té fáře sluším, neb sme pro něho faráře mieti nemohli, vytiskla jej obec, a to skrze rozkázání pana Švihovského a pana Kostku od JKmti, a on odtud stěhoval se do Perštýnce. Pak se potom zase přistěhoval do Nebovid do chalupy jednoho člověka, toho neviem, koupil-li jest to od toho člověka, čili jest ho mocí vytiskl.

Ad idem. *Procopius de Dolan clientalis*, annorum XXX minus uno aut XXX, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est in hunc modum: To mi svědomo, že Jindřich Bazek z Nebovid po smrti svého bratra Bohuslava z Nebovid přistěhoval se do Nebovid do farhofa, nevieme odkud, neb jakž jest byl prodal nebožci Slezákovi [sic] svůj díel, neviem, kam se jest byl vybral, a tu byl některý čas. A potom skrze rozkázání Kmti po panu Švihovském a panu Kostkovi, že sme proň kněze mieti nemohli, vytiskla ho odtud osada, a on se stěhoval do Perštýnce. Potom se zase přistěhoval do Nebovid do chalupy jednoho člověka; koupil-li jest to od něho, čili ho mocí odtud vytiskl, toho neviem. Actum feria II. die sancte Dorothee virginis [6. února] anno oc XCII^o.

Ad idem. *Jacobus clientalis de Dolan*, annorum ultra L, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že nebožtík Bohuslav Bazek z Nebovid dielen jest byl s bratrem svým Jindřichem Bazkem o ten statek v Nebovidech, nebo sú i meze vorány, pokud má býti Bohuslavovo a pokud Jindřichovo; a potom také Jindřich prodal byl ten díel svůj nebožtíkovi Plzákovi a Plzák Rezkovi, a Rezek sfracmarčil s Hamerníkem od Čáslavě, a Hamerník také sfracmarčil s panem kancléřem o Chvojnu, a pan kancléř prodal Bohuslavovi, kterýž to drží. A to také jest mi svědomo, že to kostelní podání celé příslušelo jest k té tvrzi pusté, kteráž se jest dostala nebožci Bohuslavovi na rozdíle. Actum feria III. in die sancti Valentini [14. února] anno domini MCCCCXCII^o.

Ad idem. *Johannes Dobessowsky de Malenowicz et in Dobessowicz clientalis*, prope L annorum, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že Bohuslav Bazek z Nebovid, když otjel v službu na Moravu, poručil jest lidí své a statek svůj tu v Nebovidech nebožci bratru mému Majnušovi z Dobešovic, aby úroky vybíral s těch lidí k jeho nebožtíka Bohuslava ruce, a ty jest jemu posílal, a druhdy sám přijeda i vzal. Actum feria V. ante translationem sancti Wenceslai anno ut supra [1. března 1492].

Ad idem. *Gindrich de Malenowicz et in Dobessowiczich clientalis*, annorum L, prout solus dixit, facto solito juramento testatus est in hunc modum: To mi svědomo, že nebožtík Majnus bratr muoj vybieraje úroky tu v Nebovidech z toho dielu tvrže pusté, i dával jest je nebožtíkovi Bohuslavovi Bazkovi, ano i já jednu také od těch lidí jeden vzav, i dal sem jej také témuž Bohuslavovi. — Actum feria III. post Translacionem sancti Wenceslai [6. března] anno oc XCII^o.

Ad idem. *Witus de Nebowid, judex et censita Bohuslai Hrdibor*, annorum prope LXX, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est in hunc modum: To mi svědomo, že Jindřich Bazek z Nebovid a Bohuslav bratr jeho odtudž dělila sta se tiem zbožím v Nebovidech, tvrzemi, lidmi i dědinami, a já pomáhal sem vyčítati záhonuov na dědině, a z nich každý držal a požíval jest dielu svého bez příkazy druhého; a potom Jindřich prodal svooj diel, totiž tvrz Okružlá s jejím příslušenstvím nebožci panu Janovi Plzákovi.

Ad idem. *Nicolaus de Nebovid, juratus consul, censita predicti Bohuslai Hrdibor*, annorum prope LX, ut solus dixit, facto solito juramento testatus est dicens: To mi svědomo, že Jindřich Bazek z Nebovid rozdělil se jest o ten statek v Nebovidech s Bohuslavem bratrem svým, dědinu i lidmi, tak že Bohuslavovi bratru Jidřichovu dostala se jest na jeho diel tvrz pustá a polovice lidí i dědin, a Jindřichovi tvrz Okružlá a polovice lidí, také i dědin. Actum feria II. die sancti Gregori pape [12. března] anno domini MCCCCXCII^o.

Ad idem. *Blazek censita bone memorie hereditarius Bohuslai de Nebowid*, annorum prope LX, ut solus dixit, juravit elevatis duobus digitis et dixit: To mi svědomo, že sem byl při té věci, když sú se nebožtík Bohuslav Bazek z Nebovid s Jindřichem bratrem dělili o ten statek v Nebovidech tak, že pustá tvrže s sedmi lány dědiny a se čtyrmi člověky, krom zádušních, Bohuslavovi jsú se dostali, a druhá tvrz Okružlá ta se jest dostala Jindřichovi také s sedmi lány dědiny a tolikéz lidí jako Bohuslavovi, kterúžto polovici svú on Jindřich potom jest prodal nebožtíkovi Plzákovi, a každý jest své polovice požíval bez druhého překážky; ano já doníž jest pan Bohuslav byl u pana Kuny na Ratajích po několik let, já sem jej jemu sám nosil tam na Rataje; a když nebožtík pan Bohuslav pán náš umřel, tu příjev pan Jindřich bratr jeho, připravil nás mocí, že sme jemu musili slíbiti člověčenstvie. Actum feria III. post Gregorii anno ut supra [13. března 1492]. Vide post vertendo folium: Petrus Sak. [List ten není zachován.]

[Před tím tyto výpisy z desk jsou zapsány:] *Pro impetrantibus in Nebovidech*. — In flaveo majorum obligacionum B XVII juxta obligacionem, ubi Johannes Plzak de Nebrzezin obligavit MCC flor. hnngaricales Henrico Bazek de Nebowid.

Anno domini MCCCCLXXIV^o sabato post XI millia virginum [22. října] Henricus Bazek, in obligacione contentus, protestatus est coram beneficiariis Pragensibus,

quod Andre de Tyssnow ingrossatori tabularum dat plenam potestatem, ut ipsius nomine possit presentem obligationem de tabulis dimittere seu quietare summam in obligatione contentam et omnia facere, tamquam ipsemet facere possit.

Anno domini MCCCCLXXIV^o feria III. ante Sixti [2. srpna]. Andreas de Tyssnow nomine Henriczi Bazek de Nebowid quittat et presentibus dimittit de presenti obligatione quingentos fl. hung. zawdawku, quos ei dare debuit in festo sancti Galli preteriti, et cum hoc C fl. hung., quos ei dare debuit super festo sancti Galli proxime venturi ex eo, quia Johannes Plzak ei dictos sexingentos florenos hung. plene explevit. Relacio omnium beneficiariorum.

Anno domini MCCCCLXXV^o feria II. in die Leonardi [6. listopadu]. Henricus Bazek a Johanne Plzak super presenti obligatione tulit et recepit ducentos octuaginta fl. hung., de quibus ipsum quittat et dimittit pariter et absolvit. Relacio omnium beneficiariorum.

Anno domini MCCCCLXXVII^o feria V. ante Ambrosii [3. dubna]. Henricus Bazek recognovit, quod a Johanne Plzak super presenti obligatione recepit LX fl. hung., de quibus ipsum quietat et dimittit plene et in toto. Relacio omnium beneficiariorum.

Anno domini MCCCCLXXXVIII^o feria IV. ante Elizabet [18. listopadu]. Henricus Bazek de Nebowid recognovit, quod a Johanne Plzak super presenti obligatione recepit centum XL fl. ung., de quibus ipsum quittat et dimittit plene et in toto. Relacio omnium beneficiariorum. In qua summa computati sunt XXX floreni, quos Bohuslaus Bazek recepit super presenti obligatione ab ipso Johanne Plzak.

Anno domini MCCCCLXXX^o feria VI. post Thome apostoli [22. prosince]. Henricus Bazek recognovit, quod a Johanne Plzak super presenti obligatione recepit tres fl. ung. et tres gr. pragenses, de quibus ipsum quittat plene et in toto. Relacio omnium beneficiariorum.

Henricus Bazek de Nebowid protestatus est coram beneficiariis Pragensibus, quod de omni jure suo, quodcumque habet virtute presentis obligationis ad centum septemdecim fl. hung. in hereditatibus in Nebowidech in obligatione contento ita et in eo jure pleno, prout sibi obligacio a Johanne Plzak de Nebrzezín plenius testatur, plene et in toto statim condescendit Johanni de Sselnberg, cancellario regni Bohemie, et suis heredibus ad habendum, tenendum, vendendum, alienandum, obligandum et faciendum, sicut de propriis quicquid sibi placet, nullum sibi jus ibidem virtute ejusdem obligationis ad eosdem centum septemdecim fl. hung. amplius reservando. Actum anno oc LXXXV° feria IV. post Jacobi [26. července].

Anno domini MCCCCLXXXV^o feria II post Leonardy [13. listopadu]. Johannes de Sselnberg, cancellarius regni Bohemie, p. e. c. b. P.: quia prefatos centum decem et septem fl. ung. recepit et tulit a Wenceslao Hamernik de Bozejowa, quos centum

fl. tamen olim Franko de Milewicz aput se reservavit ob indisbrigacionem hereditatum in Zelewczí, quas Margaretha de Chrzenowicz vendidit Petro Janowsky de Suchotlesk, et easdem hereditates vendidit ulterius prefato Frankoni, ita prout tabule testantur; ideo prefatos Venceslaum Hamernik disbrigatorem suum et Margaretam de Chrzenowicz disbrigatricem hereditatum in Zelewicz de eisdem centum et decem septem fl. ung. quittat et dimittit plene et in toto. Relacio omnium beneficiariorum. Et adhuc prefati XVII fl. ung. pozuostavují se orphanis olim Nicolai Rezek de Wesele, quos tenetur eis dare et persolvere prefata Margaretha a data presencium infra duas septimanas continue decurrentes sine ulteriori dilacione.

In viridi minorum obligacionum S. XX. — Henricus Bazek de Nebowid p. e. c. b. P.: se teneri quinquaginta cum media septima sex. gr. pr. boh. veri et justi debiti illustri Henrico alias Hynkoni juniore principi Minstrbergensi commiti Glacensi ꝛc, tutori et commissario orphani olim Johannis Bazek de Nebowid, et eidem orfano solvendum a festo sancti Galli nunc preteriti infra tres annos continue decurrentes abque omni dilacione; in casu si non solveret, extunc ipsi aut unus ex eis poterit et poterint se intromittere de hereditatibus suis in Nebowidech municione, curia arature et araturis, curiis rusticalibus cum censu, agris, silvis, rivis, piscinis et omni libertate ad ea pertinente, ita et in eo jure pleno, prout sibi tabule majorum obligacionum a Johanne Plzak de Nebrzezín testantur, easque tenere et eis uti tam diu, donec eis prefatum debitum non fuerit persolutum cum omnibus dampnis et impensis. Et quando dictum debitum fuerit persolutum, extunc prefati ambo aut unus ex eis poterit presentem obligacionem sibi Henrico de tabulis dimittere vice versa sine omni contradictione. Actum anno ꝛc LXXV feria IV. post Epiphaniam domini [11. ledna].

2490.

Svědomí Václavu z Tmáně. — 1492, 4. února.

Pro Wenceslao de Tmanie ad impetracionem in Praskolesych. — *Anna de Odierad, relictá olim Benessii Gdulínecz de Ostromirze*, elevatis duobus digitis testata est in hec verba dicens: Sem toho svědoma, když sem jednoho času u nebožtíka otce svého byla, tu jest byla zmienka s panem Petrovským o věno Václava z Tmáně, řka: Starám se o věno Václavovo, ale postúpím mu platu v Žehouni. Ale pan Petrovský tomu odepřel řka: Však jest Žehouň má, pravě, že by mu ji dal. Odepřel jest tomu pan Kuneš otec muoj, pravě: Já sem tobě Žehouně nikdy nedal, aniž je toho kto kdy slyšal, bych já ji tobě dal. I řekl jest pan Petrovský: A lidé mi již člověčenství slibovali. Odpověděl otec muoj: Jáť sem jim toho nekázal, byť slibovali. A pan Petrovský řekl: Ale mně's řekl, abych já lidem řekl, aby mi slibovali. A tak toho nechavše, v tom se rozešli, a nebožtík otec muoj brzo potom umřel. Actum

sabato post Blazi anno oc XCII^o. Ad idem vide post folia III, ubi Dorothea de Wodierad. [Svědomy to není zachováno.]

R. V. I. B. I. a.

2491.

Svědomy měšťanům Sušickým. — 1493, 18. prosince.

Pro civibus de Sussicz ad defensam circa in civitate Sussicz. — *Diwissius de Dluhewsi*, clientalis, facto solito juramento testatus est in hunc modum: To mi svědomo, nebo páni Sušičtí poslali mě ku paní Dorotheě vdově někdy Sigmunda Zajiečka z Horažďevovic, aby jim něco odkázala k obci. A ona odpověděla: Ostone-li co po mně, chci jim to dáti k záduší na kostel.

Ad idem. *Václav písař města Sušice* učiniv obyčejnou přísahu, svědčil jest v tato slova: To mi svědomo, a byl sem při tom, že paní Dorothea nebožce Sigmunda Zajiečka z Horažďevovic pozůstala vdova řekla jest, že ten statek, kterýž by po nie pozůstal, že jej chce dáti pánům Sušickým na záduší do Sušice.

Ad idem. *Jan de Bytiezu*, clientalis, facto solito juramento testatus est in hunc modum: Toto mi svědomo, nebo když sem žádán byl od pánuv Sušických podle jiných dobrých lidí, abych došel ku paní Dorotě nebožce Sigmunda Zajiečka pozůstalé vdově, abychom k nie pánuv Sušický[ch] prosbu vnesli, aby jim po smrti své k jich obci něco odkázala, a ona nám odpověděla: Neviem, co na mě pán Buoh dopustí, než zůstane-li co po mé smrti, chci jim to dáti k jich záduší. Actum feria IV. quatuor temporum adventus et ante Thome apostoli anno oc XCIII^o.

R. V. I. B. VI. a.

2492.

Svědomy Němčickému. — 1493, [18. prosince].

Girziko de Lukonos prestito juramento testatus est oc: Byl sem také na těch smlouvách; když Thoman svú dceru vdával za Němčického; i jmenoval jest po nie sto kop, a Němčický proti tomu jest uručil, a my sme zaň slíbili. A dále takto řekl Thoman: že tiem své dcery neotděljuje, a učiní-li co viec, aby proti tomu také ujištěno bylo.

R. V. I. B. VI. a.

2493.

Svědomy Ctiborovi z Bukovky. — 1493, [18. prosince].

Pro Ctibor de Bukowky. — *Jiřík Hertvík ze Mnětic a z Nové Vsi*, clientalis, facto solito juramento testatus est in hunc modum: že sú se uvázali komorníkem Pražským v dvory, v rybníky v Nové Vsi, kteréž jest kněz Mrzák držal, kterýž slove dvou Dědinkovský, a v to sme se uvázali komorníkem triie: Václav z Mečkova, Markvart z Rychmberka a já svrchupsaný Hertvík ze Mnětic a z Nové Vsi.

R. V. I. B. VI. a.

2494.

Svědomy Baltazaru z Miletína. — 1493, [18. prosince].

[Pro] domino [Ba]ltazar [d]e Miletin[a]. — *Bavor z Žichova a na Dobřejovicích* clientalis, facto solito juramento testatus est in hec verba: že pan Jaroslav Plichta z Žirotníka dal svou dceru panu Mrzákovi k svatému manželství a menovali po ní dvě stě kop.

R. V. I. A. VI. a.

2495.

Svědomy Dorotě z Lukonos. — 1494, 23. května.

Pro domina Dorothea defendente in Lukonosiech et Bludech. — *Svatoš z Bludu*, censita domini regis ad Hradisstko, habens annos LX, prout solus dixit, facto solito juramento testatus est in hunc modum: Při tom sem já byl, když nám pan Jan Hlupatý purkrabie na Hradištku kázal slibovati pánům mladým, panu Janovi a panu Bernartovi, pánům z Hradištky, a paní paní Anně Albrechtové člověčenství.

Ad idem. *Jan z Blud*, censita domini regis ad Hradisstko, annos habens prout solus est fassus ultra L, facto solito juramento testatus est in hec verba: Při tom sem byl, když jest nám pan Jan Chlupatý purkrabie na Hradištku pánům mladým, panu Janovi a panu Bernartovi a paní paní Anně Albrechtové člověčenství slibovati kázal, a my sme to musili učiniti k jeho rozkázání.

Ad idem. *Vítek Svíták z Blud*, censita domini regis ad Hradisstko, annos habens XL vel citra, oc [sv. p.]

Ad idem. *Kubík z Blud*, censita domini regis ad castrum Hradisstko, annos habens circa XXX, prout solus dixit, facto solito juramento testatus est in hec verba: Při tom sem byl, když jest nám pan Jan Chlupatý, purkrabie na Hradištku, rozkázal slibovati člověčenství panu Janovi a panu Bernartovi a paní Albrechtové; a já sem to učinil, k rozkázání páně purkrabovu podle jiných, ale ruky sem nepodal.

Ad idem. *Jan Sedlák z Blud*, censita domini regis ad castrum Hradisstko, annos habens ultra XL, facto solito juramento testatus est in hec verba: Při tom sem byl podle jiných, když jest nám pan Jan Chlupatý purkrabie na Hradištku rozkázal slibovati člověčenství panu Janovi a panu Bernartovi a paní Albrechtové, a já sem to vedle jiných učiniti musil k jeho rozkázání.

Ad idem. *Jiřík Nedoma z Blud*, censita domini regis ad Hradisstko, annos habens XXVIII [sv. p.].

Ad idem. *Kauba dictus Kubatka z Blud*, censita domini regis ad castrum Hradisstko, annos habens XL minus tribus, prout solus dixit [sv. p.]

Waczlaw dictus Wassek de Blud, censita domini regis ad castrum Hradisstko, annos habens ultra XL [sv. p.].

Ad idem. *Barton de Blud*, censita domini regis ad castrum Hradisstko, annos habens prope XL [sv. p.].

Ad idem. *Beneš de Lukonos*, censita domini regis ad castrum Hradisstko, annos habens circa XL facto solito juramento testatus est in hec verba: Přitiskl nás k tomu mocí pan Jan Chlupatý, purkrabie toho času na Hradištku, že sme musili človečenstvie sľubovati panu Janovi a panu Bernartovi a paní, neb JMt nám mluvil: Nechcete-li z dobré vuole toho učiniti, pripravím vás k tomu, že musíte.

Ad idem. *Girzik dictus Wicencz de Lukonos*, censita domini regis ad castrum Hradisstko, annos habens L minus duobus [sv. p.].

Ad idem. *Prokop de Lukonos*, annos habens prope XXX, censita domini regis ad castrum Hradisstko [sv. p.].

Ad idem. *Paulus dictus Barchowsky de Lukonos*, censita domini regis ad castrum Hradisstko, annos habens ultra XL, facto solito juramento testatus est in hec verba: Toho sem svědom, byli sme páně Tomanovi, a když jest pan Toman umřel, tehdá nás přitiskli mocí, abychom sľbili človečenstvie pánóm panu Janovi a panu Bernartovi a paní, a k tomu nás přinutil pan Jan Chlupatý, toho času purkrabie na Hradištku. Actum feria VI. quatuor temporum pentecostes, ante Urbani anno oc XCIV^o.

Pro domina Dorothea defendente in Bludech et Lukonosech. *Jan z Byšic*, facto solito juramento testatus est in hec verba: Když jest pan Toman umřel, tehdy paní JMt paní Anna z Kováně i pán JMt pan Albrecht ráčili mi rozkázati lidi obeslati Bludské i Lukonosské, a já sem to učinil. A když sú lidé přišli pod Hradištko, tu sem šel k Jich Mtem ku paní i ku pánu; pověděl sem Jich Mtem, že sú již lidé přišli, a co jim rácie, a mají-li nahoru jíti. Tu mi ráčili pověděti, že jich nahoře potřebie nenie, než abych šel doluov a přijal je, aby sľbovali človečenstvie napřed paní JMti a JMti synóm, panu Janovi a panu Bernartovi bratřím z Waldštaina. A já zšel, mluvil sem k lidem, a oni sú mi odpověď dali, že se jim toho učiniti nezdá a nehodí, a žádajíce, abych je dopustil ku paní nebožce Tomanové. A já, nesměje toho učiniti, šel sem zase nahoru k Jich Mtem a pověděl sem, čeho ti lidé žádají. Jich Mt ráčili k tomu vuoli dáti. A když sem k nim sšel, dal sem jim toho vuoli. I šli sú někteří z nich, ale ne všickni; vrátivše se zase pravili sú, že paní Tomanová nebožce jim k tomu vuoli dala, když to jináč nemuož býti; a já sem je ihned přijímal k JMti paní k ruce i pánóm, panu Janovi a panu Bernartovi. A když sem nahoru přišel, pověděl sem to Jich Mtem, že sem již lidi přijel, pokud Jich Mt ráčili rozkázati. Tu při tom paní JMt, JMt pán pan Albrecht ráčil řeci, že spravedlnosti a právu jejiemu to ke škodě nebude, jestliže ji k čemu má.

R. V. I. B. VII. b, B. VIII. a. a B. IX. a.

2496.

Svědomy Albrechtovi z Kolovrat. — 1494, [23. května].

Pro Alberto de Colowrat ad inpetracionem in Bludech oc. — *Wylem Helmus dictus Zub de Lansstain baro* facto solito juramento testatus est in hec verba: že mi to svědomo, když sem byl na Hradištku, když Toman Huml dceru vdával, menoval po ní sto kop, a při tom řekl sám: těmi já jie neotdělují.

Ad idem. *Girzik Teczensky de Blud*, censita domini regis ad castrum Hradisstko, annorum fere XLV, facto solito juramento testatus est in hec verba: Toho sem svědom, že sem sliboval člověčenství podle jiných pánóm panu Janovi a panu Bernarthovi a paní, a to sme učinili k rozkázání Jana Chlupatého ty časy purkrabie na Hradištku.

Ad idem. *Stanislaus de Blud*, censita domini regis ad castrum Hradisstko, annorum circa XL, facto solito juramento testatus est in hec verba: Seznal, že sme slibovali člověčenství panu Janovi a panu Bernartovi a paní, a k tomu nás purkrabie přitiskl mocí a tak k nám mluvil: Byste pak nechtěli, musíte to učiniti.

Ad idem. *Rzehorz dictus Rzehel de Blud*, censita domini regis ad castrum Hradisstko, annorum LXX, prout solus dixit, facto solito juramento testatus est in hec verba: [sv. p.]

Ad idem. *Georgius dictus Nedoma prenotatus* non aliter quam prius pro domina Dorothea defendente testatus est, ut patet ante folio primo vide B VII.

Ad idem omnes: *Witek Switak de Blud*, *Svatoš z Bludu*, *Jan de Blud*, *Kubík z Blud*, *Jan Sedlák z Blud*, *Kauba dictus Kubačka z Blud*, *Václav řečený Vašek z Blud*, *Barton de Blud*, *Beness de Lukonos*, *Girzik Wicens de Lukonos*, *Prokop de Lukonos*, *Pawel Barchowsky de Lukonos*, tito všichni seznávali to k pöhonu páně Albrechtovu, jakž sú prve seznávali paní Dorotě otpierajíc, a nic jiného. Totum notatum est ante folio primo B VII. Tenetur jus ab omnibus prenotatis, et sunt XVII in numero.

R. V. B. VIII. a. Srov. svědomí č. 2495.

2497.

Svědomy Janovi z Údrče. — 1494, [23. května].

Pro Johanne de Udrce defendente. — *Wylem de Przestawlk clientalis*, facto solito juramento testatus est in hec verba: Přijela jest ke mně paní Kateřina, vdova po panu Albrechtovi Novohradském, s Janem synem svým; z Křečova přijela. Toho sem svědom, že jest ona tu s ním na Křečově chlebila.

R. V. I. B. IX. a.

2498.

Mezi Jiříkem s Násilé spolu s jinými a Janem z Údrče. — 1494, [23. května].

V té při mezi Jiříkem z Násilé, hajtmanem na Hrádku, Janem z Údrče, hajtmanem Mostským, Jiříkem z Údrče s jedné, a Janem z Údrče s strany druhé.

Wilhelmus de Przewalk prestitio juramento testatus est in hec verba: Když Jan Údrcký přijel ke mně s matěří svú z Klatov na Buben, a ona byla nemocna, i nechal jie tu u mně a sám jel pryč. Tehdy byla velmi nemocna. K prosbě jejie poslal sem po voba Ulická a po Rousa. Tehdy tu před nimi udělala kšaft a rozkázanie, a Jiřík Ulický sám to spisoval. Potom když ten spis udělal i otázal se jie: Tak milá paní, jestliže chceš co přičiniti neb ujeti, muožeš dobře. A ona tak řekla: Nechte mne tak, milí páni, již nechci nic přičiniti ani ujeti, než prosím vás přitiskněte k tomu své pečeti k dobré vuoli i k kšaftu a tomu rozkázání, sobě bez škody. A než sme my pečeti přitiskli, že jest ona umřela. Potom po její smrti radili sme se o to, máme-li své pečeti k tomu přitisknutí, když jest již umřela; i poněvadž jest nás za své živnosti prosila, přitiskli sme a tak sme řekli: Nechť to páni pak obrátie, več rácie. A také jest nám pověděla, že dvě stě kop hotových Janovi synu svému dává. A to zřiezenie jest s dobrou pamětí učinila a byla mi svú pečef dala, abych já ji přitiskl.

Ad idem. *Girziko de Plesnicz et de Ulicz* prestitio juramento oc: Když poslal po mně pan Vilém od panie Kateřiny Novohradské, abychom přijeli na Buben s strýcem svým, tehdy když sme přijeli, vedl nás ku paní Kateřině, ana byla velmi nemocná; i řekl jí pan Vilém: Teď máš ty dobré lidi; prosiž jich za pečeti. A ona prosila. A já jí řekl: K čemuž máme přitiskati pečeti? A ona řekla: K kšaftu a k dobré vuoli. A tu jest panu Vilémovi poručila, aby to s námi dokonal. I otázal sem jie: Chceš-li co ujeti aneb přičiniti, že máš toho dobrú vůli. A ona řekla: Nechte mne pro Buoh již při tom. I šli sme i dokonali sme ty věci podle žádosti jejie; a než sme dokonali, že jest umřela, i radili sme se o to, kterak máme činiti. I tak sme na tom zuostali: poněvadž jest nás prosila, abychom to dokonali, i přitiskli sme k tomu vedle jejie žádosti pečeti podle jejie pečeti. A tak sme řekli: přijde-li to před pány Jich Mt, že seznáme v pravdě, kterak se jest stalo; nechť to obrátie, več rácie. A v tom sme se rozjeli.

Ad idem. *Johannes Uliczky de Plesnicz* prestitio juramento oc: Když poslal po nás pan Vilém k žádosti panie Kateřiny, a ona byla nemocná velmi. I když sme k ní přišli, řekl jest jí pan Vilém: Teď máš ty dobré lidi; prosiž jich za pečeti. A ona jest nás prosila, abychom pečeti přitiskali [k] kšaftu jejímu a k dobré vuoli. A tu sú hned psali kšaft, i nedokonal se, tak že pečeti při něm nebylo. A také se jie tu byl Jiřík otázal: Chceš-li co přičiniti neb . . . [zde zlomek končí].

R. V. I. B. IX. a.

Půhony a nálezy k roku sv. Martina létha MDXV^o.

*Létha patnáctistého patnáctého při svatém Martině (11. listopadu 1515) páni a vladyky
v soudu seděli komorním tito dolepsaní:*

Pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, království Českého nejvyšší hofmistr.

Tito z pánuov: Pan Frydrih purghrabie z Donína a na Valečově.

Pan Kundrat z Krajku na Mladém Boleslavi.

Pan Slavata z Chlumu a z Košmbergka a na Košmberce.

Pan Jan Křinecký z Ronova a na Kuncberce.

Pan Václav Popel z Lobkovic a na Chlumci.

Pan Jan Ledecký z Říčan a na Ledči.

Tito z vladyk: Bohuslav Chrt z Ertína, purkrabie hradu Pražského.

Jan Svadba z Otradovic na Zbraslavicích.

Václav z Vrabí a na Stříbríně.

Václav Záruba z Hustiřan a na Třeboveticích.

Jan Kordule z Sloupna a na Vřeštově.

Štěpán Anděl z Ronovce a na Přeloučí.

Vilém Doubravský z Vřesovic a na Doubravské Hoře.

Voldřich Malovec z Malovic a na Borotíně.

Václav Litovský z Svinař a na Lúkovci.

Zikmund Zápský z Záp a na Dubči.

Stráník z Kopydlna a na Třevatči.

Diviš Žcušický z Nestajova a na Žlebích.

Pavel Choltický z Újezda a na Svojčicích.

Mikuláš Vančura z Řehnic a na Krnště.

Registra nejprvnější nálezová fíjalovaná soudu komorního sign. 2. J. v archivu musea Českého
(= R. VI.) list A. 1. a.

2499.

Mezi Hanušem Trojem a Janem a Bernardem z Waldšteina a na Krupce o dluh. — 1515,
12. listopadu.

Hanuš Troj, měšténín na Horách Kutnách, pohání pana Jana a pana Bernartha vlastních a nedielných bratrů z Walšteina a na Krupce. Viniti je chce ze dvou seth a sedmdesáti zlatých vše rýnských a osmi grošův českých, tu kdež jest za téhož pana Jana z Walšteina on Hanuš již menovanú summu dal nebožtíkovi Hanušovi Hermštorfovi v Nomberce za zbroj, kterýž jest týž Herštorf koupil jemu panu Janovi na padesáte pěších a na dvadeceti jízňých; i té summy, to jest těch dvou seth a sedm-

desáte zlatých rýnských a osmi grošův českých za něho za pana Jana daných on pan Jan jemu Hanstrojovi zase navrátiti nedbá. Vložen puohon léta oc MDXI^o v pondělí po svatém Thomáši apoštolu [22. prosince].

V té při, kteráž jest mezi Hanuš Trojem, měštěním na Horách Kutnách, puovodem s jedné, a panem Janem a panem Bernartem vlastními a nedielními bratřími z Walšteina, pohnanými s strany druhé, kdež je viní ze dvou seth a z sedmdesáti zlatých vše rejnských a z osmi grošův českých, tu kdež jest za téhož pana Jana z Walšteina on Hanuš již jmenovaný summu dal nebožtíkovi Hanušovi Horštorforovi v Normberce za zbroj, kterýž jest týž Horštorfor koupil oc, jakož puohon ukazuje. Při tom týž Hanuš puovod dal mluvití, že jest pana Jana nadepsaného, aby mu ceduli, kterýž panu Bernartovi na Kolíně dal, pohnal, aby ji před Jich Mtmi položil k svědomí, a že jest nepoložil; žádaje Jich Mtí v tom za opatření. Proti tomu pan Jan pohnaný na místě svém i také na místě pana Bernartha bratra svého spolupohnaného odpieraje pravil, že jest to věc neobyčejná a nepodobná, aby on tou cedulí páně Bernartovu měl pana Jana poháněti, a že o té ceduli nic neví ani kdy věděl, ač sú kolivěk bratří nedielní, ale že on ne všecko věděti muož, kdo co jeho bratru dává neb nedává, a také že pan Bernarth jest v Budíně, a prve že jest on Hanuš Troj měl k tomu času dosti. Tu on Hanustroj ukázal na to registra kupecká, a při tom dal mluvití, že kupci všickni všecky své věci za největší pamět i svědomí registra kupecká svá mají. A na to nález mezi Duchkem z Vlkánova a Dorothú z Košíně ukázal, i žádal vedle toho nálezu zachován býti, a na taková registra že sú se v tomto soudu rozsudkové dáli; a také svědomí od Jana z Obertnice, Šoltysa a soudcí města Normberka, i jiná svědomí ukázal. Proti tomu Kundrath z Grymhaynu poručník pánuov z Walšteina mluvil: Poněvadž on Hans Troj pohání, že jest dal Horštorforovi za pány, aby on to provedl, ale že toho neprovodí, a že z cizí věci pohání, a vobú pánů že pohání a ne jednoho, a svědky vede, a tudy jest ten puohon zmatečný. A ten nález, kterýž jest ukázal, že se k této při a puohonu netrefí. Proti tomu od Hanustroje povědino, že Honstroj dobře pohání, poněvadž sú páni z Walšteina bratři nedielní, ač jest jeden pán Jan tu zbroji přijal, a tudy ten puohon na zmatek nenie aniž býti muož. A dále pravě, že on poručník pánuov z Walšteina toho, by pan Bernarth cedule druhé, z kteréž pohnán a dohnán o tu zbroji, sepsané neodpírá, poněvadž on Kundrat praví, že on Hans Troj druhú má a naň o to ukazuje; a poněvadž sou páni z Walšteina tu zbroji přijali, jest rozuměti, že sou jeho Hanstroje, aby jim ji zjednal, za to žádali, a on Hanstroj že jest Horštorforovi za túž zbroj záplatu učiniti musil, a na místě pánuov z Walšteina toho že ničímž nepokazuje, aby tu zbroj zaplatili. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladkami, krále JMtí radami, vyslyšeti ráčili puohon, registra kupecká, svědomí, odpory jich s obú stran, pře líčení, takto o tom

nalezají: Poněvadž on Hanustroj puovod na to jest ukázal svědomí a registra, že jest tu zbroj za pány z Walšteina pohnané zaplatil; a on Kunrath z Grymhaynu, poručník pánuov z Walšteina, toho jest neodepřel, ani té cedule podle puohonu nepoložil ani odvedl, aby ty cedule podle registr páni z Walšteina pohnaní k sobě nepřijeli, ani také týž poručník toho jest ničímž nepokázal, by jemu Hanustrojovi ta zbroje zaplacená byla; z těch příčin páni Jich Mt jemu Hanustrojovi puovodovi dávají podle jeho puohonu za právo, tak aby oni pan Jan a pan Bernarth bratři z Walšteina tu summu v puohonu jmenovanú, to jest dvě stě zlatých a sedmdesáte zlatých vše rýnských a osm grošuov českých, jemu Hanustrojovi puovodovi dali od dnešního dne ve dvou nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se léta oc MDXV^o v pondělí den svatých pěti bratrů.

R. VI. I. A. 23 a.

2500.

Mezi Janem Braumem z Chomutovic a Janem Bořitou z Martinic na Smečně o pych.
1515, 12. listopadu.

Jan Braum z Chomutovic pohání pana Jana Bořitu z Martinic na Smečně. Viniti jej chce z pychu a pro ten pych z desíti kop grošuov českých proto, že jej zbil, ranil na svém zámku Smečně, příčiny k tomu slušné nemaje. Stalo se létha etc M^oD^oX^o [sic] v úterý den svaté panny Barbory [4. prosince].

V té při mezi Janem Braumem z Chomutovic puovodem s jedné, a panem Janem Bořitou z Martinic na Smečně pohnaným s strany druhé, kdež týž Braum jej pana Bořitu vinil z pychu a pro ten pych z desíti kop grošuov českých proto, že jej zbil, zranil na svém zámku na Smečně, příčiny k němu nemaje slušné oc, jakož puohon ukazuje. Tu pan Hynek Bořita z Martinic a na Smečně etc, poručník pana Bořity, pověděl, že se k tomu zná, že jest jej pan Jan bratr jeho zbil, ale neranil, jakož on z toho pohání, že jest jej zranil, a že jest to dobře učiniti mohl a jej zbítí jako pachole své, poněvadž jest u něho pacholetem byl. A tu týž poručník žádal pánuov Jich Mtí za opatření v tom, kdyby který pán pachole své zbil, měl-li by o to poháněn býti z pychu, a že by byla věc veliká a rytířstvu škodna, kdyby o takovou věc pohánění měli býti; a že jest toho prve nikda nebývalo, a že jest to věc nová, v tom Jich Mtí také žádají za opatření, aby toho na něm se nezačínalo, poněvadž toho prve nebývalo. A na to ukázal svědomí. Proti tomu od Jana Brauma pověděno, že jest u pana Jana služebníkem nebyl, a že jest od něho pana Jana nebožtík Braum otec jeho jemu odpuštění vzal. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMtí radami, vyslyševše puohon, odpor i svědomí našli: Poněvadž Jan Braum puovod podle svého puohonu toho jest neprovedl, aby u pana Jana Smečanského na ten čas, když jest zbit, za čeledína

nebyl, ani také tu žádného pychu podle práva neprovedl; z té příčiny Jich Mt jemu panu Janovi pohnanému dávají proti jemu Janovi Braumovi za právo tak, že on pan Jan z Martinic pohnaný jemu Janovi Braumovi tím pychem povinovat nenie. Dal památné. Stalo se létha oc MDXV^o v pondělí na den pěti bratrů.

R. VI. l. B 1 a.

2501.

Mezi Johankou z Krajku a Jiříkem Bezdrůžickým, poručníkem Jetřicha Bezdrůžického z Kolovrat, o postavení člověka pro přijetí kradených koní. — 1515, 12. listopadu.

Johanka z Krajku v Mladém Boleslavi pohání pana Jiříka Bezdrůžického z Kolovrat na Buštěhradě, nejvyššího sudího království Českého, mocného otcovského poručníka sirotka a statku někdy pana Jetřicha Bezdrůžického odtudž z Kolovrat, aby člověka sirotčího Kakrlí [sic] tak řečeného z Ředhoště postavil před oc. Viniti ho chce z toho, že jest přijal k sobě koně kradené čtyři, věda o tom, že jsou kradené od Jiříka Hruoněte zločince, kteřížto ukradení sou Pavlovi měštěninu již jmenované paní z Boleslavě Mladého, ale v ty čase že jest byl rychtářem v Luštěnicích pod touž paní, kterýžto účinek o těch koních pokládá sobě třidceti kop grošův českých. Vložen puohon léta M^oDXI^o, v sobotu po Zvěstování Panny Marie [29. března].

V té při mezi paní Johankú z Krajku na Mladém Boleslavi puovodem s jedné, a mezi Bakrlí z Ředhoště, člověkem sirotčím páně Jiříkovým z Kolovrat oc, nejvyšším sudím království Českého, postaveným s strany druhé, kdež téhož člověka vinila z toho, že jest přijal k sobě koně kradené čtyři, věda o tom, že sou kradeni od Jiříka Hruoněte zločince, kteřížto ukradení sou Pavlovi měštěninu již menované paní z Boleslavě Mladého, kterýžto účinek pokládá třidceti kop grošův českých oc, jakož puohon ukazuje. A na to svědomie ukázala jest. Proti tomu poručník páně sudího na místě téhož pana sudího i také člověka toho Bakrle pravil, že on pan sudí toho člověka Bakrlí sirotčího, kdyby vinen byl, nechtěl by zastávati v ničemž, ani kdy zastával, a že jsou byli obě straně i pan sudí i nadepsaná paní Boleslavská na panu Lvovi oc přestali k přátelskému srovnání, ale že pan Lev teház v Praze býti nemoha, tu jest věc místopurkrabí svému k jednání poručil. Kterýžto místopurkrabie Pražský pan Bohuslav Chrt z Ertína před Jich Mtmi pány v soudu komorním stoje, to seznal, že na ten čas vyslyšev svědomie i tu všecku při, nemohl jest na ten čas i s radou svú nic nalézt, aby ten Bakrle co učinil, ješto by mělo naň právo puštěno býti. Zase proti tomu paní Boleslavské poručník pověděl, ačkolivěk bylo jest o tu při na panu Lvovi přestáno, však přátelsky toliko a ne mocně, a že proto tu dále paní cesta zavřena nebyla, aby proto ten člověk neměl právem vinen býti. Tu pan purkrabie nejvyšší Pražský dal svědomí, že jest toho na se mocně nevzel, a pan sudí jest k tomu přistúpil. Tu poručník paní Johanky podle toho puovodu,

kterýž jest před Jich Mtmi okázal, žádal podle práva za opatření. Tu pan Jiřík Bezdrůžický z Kolovrath, nejvyšší sudí království Českého, od člověka sirotčího dal mluvit, že jest se vdy [sic] k slušnému poddával a ještě že se poddává, a že nemá co ukazovati, než Jich Mti prosí podle práva za spravedlivé opatření: a že ufá Pánu Bohu, že ten člověk sirotčí nic vinen není, poněvadž jeden zločinec toliko naň vyznává, a že ten zločinec nepodobnou věc seznává, že jest mnoho koní pobral, ještě není podobná věc, kdyby jiného nic nečinil, než ty koně, vo kterýchž jest vyznal, vodil, že by jich ten zločinec to v mnoho letech tolik odvésti nemohl, a že jest pravil z trápení; v tom také Jich Mti žádaje za opatření. A na to svědomí od soudu purkrabského ukázal. Zase proti tomu poručník paní Johanky pověděl, že to svědomí jí paní Johance ke škodě není z příčin těchto: že jedno ti svědkové podle práva vedení nejsou k tomuto soudu a že sou prve k purkrabskému soudu před tímto puohonem [svědomí] vedena; a na to i by přijato mělo to svědomí býti, že jí paní není ke škodě, poněvadž nic jiného neseznávají než o jakéms Pavlovi; a z čehož jest paní pohnala, že to podle práva na toho Bakrle dostatečně provozuje, a podle toho puovodu Jich Mti pánuov žádá za spravedlivé opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami krále JMtí radami vyslyševše jich s obů stran pře líčení, odpor i svědomí, takto o tom naléztí ráčili: Poněvadž ona paní Johanka to jest podle práva dostatečně provedla, že jest on Bakrle pohnaný ty čtyři koně, kteréž sú Pavlovi z Luštěnic člověku jejímu kradeny, k sobě přijal, a on Bakrle pohnaný podle práva jest toho neodvedl, by těch koní Pavlovi ukradených k sobě nepřijal; z té příčiny Jich Mt páni jí paní Johance puovodovi dávají za právo tak, aby strany před úředníky Pražskými menšími na zajtrí svatého Fabiana nejprv příštího stáli, a tu což ona paní Johanka před týmiž úředníky, zač jsú ti koni stáli, provede, aby jí on Bakrle pohnaný od toho puovodu ve dvou nedělích pořád zběhlých dal. Dal památné. Stalo se létha oc M^oD^oXV^o v pondělí den svatých pěti bratruov.

R. VI. 1. B. 2 a.

2502.

Mezi farářem Janem Víthou a Albrechtem a Závišem Cinadry z Újezdce o rčení.
1515, 13. listopadu.

Kněz Jan Vítha, farář z Chajnově, pohání Albrechta a Záviše Cinadry, vlastní a nedielné bratří z Újezdce. Viniti je chce z čtrnácti kop grošuov míšenských povinných, tu kdež on Záviš řekl a zavázal se témuž knězi Janovi, aby Fojta z Chajnova, člověka Voldřicha Malovcova, na jeho ranění hojil, aby jedné živ zuostal, že témuž knězi těch čtrnácte kop míšenských dáti chce, ale již tomu dosti učiniti odpírá oc. Vložen puohon létha M^oD^oXV^o v pondělí po svatém Valentinu [19. února].

V té při mezi knězem Janem Víthú, farářem v Chajnově, puovodem s jedné, a Albrechtem a Závišem Cinadry, vlastními a nedielními bratřími z Újezdce, pohnanými strany druhé, kdežto týž kněz Jan viní je bratří z čtrnácti kop grošuov míšenských jemu povinných, tu kdež on Záviš řekl a zavázal se témuž knězi Janovi, aby Fojta z Chajnova, člověka Voldřicha Malovcova, na jeho ranění hojil, aby jedně živ zuostal, že témuž knězi těch čtrnácte kop míšenských dáti chce, ale již tomu dosti učiniti odpierá oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí. Proti tomu od Albrechta a Záviše bratří Cinadruov pohnaných pověděno, že dvů bratří pohání, a že jeden jest přirekl, v tom Jich Mti žádající za opatření. Zase proti tomu od kněze Jana puovoda pověděno, že jest to kněz Jan dobře učiniti mohl a jich obů dvů bratří, poněvadž jsú ty časy nedielnie byli, oba pohnati. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMtí radami, vyslyševše puohon, žalobu, odpory i svědomí, nalezli: Poněvadž on kněz Jan Vítha puovod vedle práva to dostatečně provedl, že jest on Záviš jemu knězi Janovi řekl od hojení Fojta z Chajnova, člověka Voldřichova Malovcova, čtrnácte kop grošuov míšenských dáti, i protož dává se jemu knězi Janovi proti témuž Závišovi pohnanému za právo, tak aby on Záviš pohnaný jemu knězi Janovi puovodovi těch čtrnácte kop grošuov míšenských dal od dneška ve dvů nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha etc. M^oD^oXV^o v úterý den svatého Brikcí.

R. VI. l. B 1 b.

2503.

Mezi nejv. kancléřem Ladslavem z Šternberka a na Bechyni a nejv. mincmistrem Vilémem Kostkou z Postupic o dluh do mince po Bohušovi Kostkovi z Postupic pozůstalý. — 1515, 13. listopadu.

Pan Ladslav z Šternberka a na Bechyni, nejvyšší kanclér království Českého oc, pohání pana Viléma Kostku z Postupic a na Litomyšli, nejvyššího mincmajstra království Českého oc. Vinití ho chce jakožto držitele [statku] někdy pana Bohuše Kostky z Postupic z devíti seth kop ze čtyřicíti čtyř kop a padesáte osm grošuov vše českých, dluhu králi JMtí do mince od téhož někdy pana Bohuše pozuostalého, kterážto summě peněz a dluhu již dotčeného týž pan Ladslav z Šternbergka oc právo a spravedlnost má dáním JKMti, jakož JKMti dání to v sobě plněji a dostatečněji zavírá oc. Stalo se létha oc. M^oD^oXII^o v pondělí po svatém Benediktu [22. března 1512].

V té při mezi panem Ladslavem z Šternberka a na Bechyni, nejvyšším kancléřem království Českého oc, puovodem s jedné, a panem Vilémem Kostkú z Postupic a na Lithomyšli, nejvyšším mincmajstrem království Českého oc, pohnaným strany druhé, kdež jej viní jakožto držitele [statku] někdy pana Bohuše Kostky

z Postupic z devíti seth kop ze čtyřiceti čtyř kop a padesáte osm grošův vše českých, dluhu králi JMti do mince od téhož někdy pana Bohuše pozuostalého, k kterému summě peněz a dluhu již dotčeného týž pan Ladslav z Šternbergka oc právo a spravedlnost má dáním JKMti, tak jakož JKMti dání to v sobě plněji a dostatečněji zavírá oc, jakož puohon ukazuje. A na to JKMti dání pod majestátem pokázal. Proti tomu Zikmund Bareš z Kamenice od pana Viléma pohnaného pověděl: Poněvadž puohon jakožto držitele statku, aby to on pan kancléř podle práva to, že jest držitelem statku po panu Boušovi, provedl, a aby byl pan Vilém tak zachován, jako jiní páni a dobří lidé v tomto království zachováni bývají, a že před soudem zemským i před každým jiným soudem zachováni bývají, z čehož kolivěk kto požene, že to podle svého puohonu provozovati musí; a že on žádný držitel statku po panu Boušovi není, a že toho pan kancléř ničím neprovozuje; a že sú páni z Walšteina také poháněni byli jakožto držitelé statku po nebožtíkovi panu kancléři, a poněvadž toho na ně neprovedli, by držitelé statku byli, že jest ten puohon hned konec vzal. Též Jich Mti pánuov takéž žádají za spravedlivé opatření. A že držitel žádný, jakž prve pravil, po panu Boušovi není a nápadem že žádného statku nedrží, než drží zboží koupené, kteréž jeho otec koupil. A na to týž listy trhové ukázal. A tu nález zřízení zemského ukázal, kdyby kto držitele statku pohnati chtěl, jakým pořádkem má neb mají poháněni býti; ale že jest pan kancléř toho nálezu chybil, v tom Jich Mti žádaje za spravedlivé rozvázení podle téhož zřízení zemského. A svědomí že ukazují, že podle práva nesvědčí a že toho neberú na svú duši a víru, jakož právo ukazuje; a tak ani puohonu svého ani dluhu a prostě zhola nic neprovozuje. A při tom také zřízení zemské ukázal, že syn za otce, ani bratr za bratra po smrti počtu učiniti nemá a není povinen, a též on pan Vilém není povinen za pana strýce svého dílného počtu činiti. A k tomu také list krále JMti pod JMti sekretem, kterýmž JMt oznamuje, že jest pana Bouši z počtu a z dluhuov ze všech propustiti ráčil, i také svědomí ukázal. Také že jest věc vědomá mnohým těm, kteříž blízko Hory sedí, že jest on pan Bouše do mince krále JMti zakládal; a že jest věc nepodobná, poněvadž jest sám do mince zakládal, aby měl do mince dlužen býti. A na to také některé svědomí ukázal. Tu Bohuslav Chrt z Ertína, purgrabie hradu Pražského, od pana kancléře mluvil, že Bareš na jedné řeči stojí a na tom tu při zavěšuje, tiem trhem toho brání, kterýž vokázal, a v tom trhu že má pan Zdeněk dluhy zastúpiti; a poněvadž měl pan Zdeněk, otec jeho páně Viléma, dluhy platiti, že i tento on pan Vilém po otci svém panu Zdeňkovi povinen platiti jest; a že zřízení zemské, kteréž jest sám okázal, ukazuje, že jest každý společník anebo strýc nedielný závady po smrti platiti povinen; a že to oznámení krále JMti jemu panu kancléřovi ke škodě není, poněvadž dluh registry v minci spravedlivý a nepřetržený ani vymazaný jest. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr

království Českého. se pány a vladkami krále JMti radami, vyslyševše strany, jich s obů stran pře líčení, majestát i vyznání krále JMti, takto o tom naléztí ráčili: Poněvadž on pan Vilém Kostka z Postupic, nejvyšší mincmajstr království Českého, pohnaný tomu dluhu, kterýž jest pan Ladslav z Šternbergka puovod dáním pod majestátem krále JMti před soudem ukázal, odpírá, ješto takoví majestáti před tímto soudem súditi nenáležejí; z takové příčiny páni Jich Mt tento puohon zdvihají. Než chce-li tajž pan Ladslav z Šternbergka pana Viléma Kostku aneb koho jiného z toho dluhu viniti, tu kdež ta věc k soudu náleží, právo se jemu nezavírá. Dal památné. Stalo se létha oc M^oD^oXV^o v úterý den svatého Brikcí.

R. VI. l. B. 13 a.

2504.

Mezi Michalem z Krucemburku a Vítem z Radslavic s Janem Nábožným o nedodržení úmluvy 1515, 13. listopadu.

Michal z Krucmburgka pohání Víta z Radslavic a Jana Nábožného kováře, měšténína Nového města Pražského. Viniti je chce z toho, že vzavše na se mocně tu při mezi týmž Michalem a Václavem Bazykem nožieřem, kdež jej Michala týž Blažek [sic] pohnal z pěti kop grošuv míšenských před úřad purgrabský, i měli je o to smluviti, ale zanechali toho, a týž Bazyk na něm na Michalovi přes to právo ustál, kdež pokládá sobě toho nadepsaný Michal osm kop grošuv míšenských. Vložen puohon léta oc tisícého pětistého dvanáctého v pondělí po svatém Matěji apoštolu [29. února 1512].

V té při mezi Michalem z Krucmburgka puovodem s jedné, a Vítem z Radslavic, Janem Nábožným kovářem, Nového města Pražského měšténínem, pohnanými strany druhé, kdež týž Michal je pohnaný vinil z toho, že vzavše na se mocně tu při mezi týmž Michalem a Václavem Bazykem nožieřem, kdež jej Michala týž Bazyk pohnal z pěti kop grošuv míšenských před úřad purgrabský, i měli je o to smlúvati, ale že zanechali toho, a týž Bazyk na něm na Michalovi přes to právo ustál, kdež pokládá sobě toho osm kop grošuv míšenských oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí. Proti tomu oni pohnaní pravili, že ti svědci, kteří sú čtění, jim ke škodě nejsú, a že jest on Michal ku právu a k hodině se před úřadem purkrabským k tomu puohonu opovídal, a opověděv se, ušel odtud přeč a dal tudy na se právo ustáti, při tom se táhna na pana Bohuslava Chrta, purkrabí hradu Pražského. Dále pravie, že svědkové, kteréž puovod ukazuje, jináč a jináč svědčí a že se nesrovnávají. Zase proti tomu od Michala puovoda jest povědino, což od pohnaných se mluví, že toho ničímž nepokazují, k hodině aby se on Michal opovídal; a poněvadž nepokazují, že on Michal žádá vedle práva za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké etc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladkami,

krále JMti radami, vyslyševše puohon, svědomí, též také od pohnaných řeč, takto o tom nalézají: Poněvadž on Michal puovod v tom se jest podle práva a zřízení nezachoval a těch smluvčí z toho, že sú na se mocně tu při jeho s Bazykem vzeli, a pod tiem, že jest naň právo stané dáno, pohnal, maje z toho a z takového ustaného práva jiného hnáti, i z té příčiny JMt páni tento puohon zdvihaají, než chce-li on Michal puovod o to právo ustálé k komu jinému právem hleděti, právo se jemu nezavírá. Dal památné. Stalo se létha oc M^oD^oXV^o v úterý den svatého Brikcí.

R. VI. I. B. 17 a.

2505.

Mezi Ondřejem Krejčím, měšťanem Nového města Pražského, a Jiřím Hallarem o dluh za dům. — 1515, 13. listopadu.

Vondřej Krajčí, měšténín Nového města Pražského, pohání Jiříka Hallara, obývajícího na Újezdě pod Petřínskou horou na místě Komárovském. Viniti ho chce ze třinácti kop grošův českých, kteréž jest jemu on Jiřík pozuostal dlužen za duom. Vložen puohon léta oc M^oD^oXII^o feria quinta Salus populi [18. března].

V té při mezi Vondřejem Krajčím, měšténínem Nového města Pražského, puovodem s jedné, a Jiřím Hallarem, obývajícím na Újezdě pod Petřínskou horou na místě Komárovském, pohnaným s strany druhé, kdež též Vondřej jej viní ze třinácti kop grošův českých, kteréž jest on Jiřík pozuostal dlužen za duom etc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal quitancí. Proti tomu pohnaný dal mluvit, že k tomu puohonu není povinen odpovídati, poněvadž on Ondřej nezachoval se jest podle pokuty v té quitanci dotčené, v kteréž quitanci zřetelně stojí: nedal-li by mu té summy on Hallar na rok jmenovitý Hromnic, aby se zase v ten duom uvázal; žádaje JMtí pánuov za spravedlivé opatření, tak že jest přes pokutu poháněti neměl, ale při ní se měl zachovati. Zase na místě puovoda jest povědjeno: poněvadž on pohnaný k tomu dluhu se zná a jemu neodpírá, žádaje v tom také opatření býti, při tom též druhá quitanci ukázána, kotož se k čemu zná, že jest povinen dáti. Zase od pohnaného povědjeno: poněvadž jemu prodal za svobodné, že jest jemu povinen osvoboditi, chce-li peníze míti. Zase od puovoda proti tomu povědjeno: že jemu toho potřebí není, čehož on Hallar žádá; pakli chce co míti, učině tomuto, z čehož ho on žene, dosti, že má právo před sebou. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké etc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladkami, krále JMti radami, vyslyšavše puohon, quitanci k těmž pokázání, odpor i jich s obou stran přelčení váživše, takto o tom nalézají: Poněvadž on Ondřej puovod ukázal quitanci, v kteréžto quitanci pokuta i jistota položena jest; z té příčiny se ten puohon zdvihá, než chce-li on Vondřej puovod podle též pokuty v té quitanci položené

k tomu domu, jakž ta pokuta ukazuje, hleděti, právo mu se nezavírá. Dal památné. Stalo se létha oc M^oD^oXV^o v úterý den svatého Brikkí.

R. VI. l. D 7 a.

2506.

Mezi Bohuslavem Vrchotou z Slatiny a Janem Tichtou z Ještětic o dluh. — 1515,
14. listopadu.

Bohuslav Vrchota z Slatiny pohání Jana Tychtu z Ještětic. Viniti ho chce z jedenácti kop grošuv českých pozuostalých podle smlúvy učiněné, kdež týž Jan Tychta máje jemu jedenácte kop grošuv na čas minulý dáti a vyplniti, tomu nedbá dosti učiniti témuž Bohuslavovi. Vložen puohon léta oc MDXII^o v pondělí po zvěstování panny Marie [29. března 1512].

V té při mezi Bohuslavem Vrchotú z Slatiny puovodem s jedné, a Janem Tichtú z Ještětic pohnaným strany druhé, kdež jej on Bohuslav viní z jedenácti kop grošuv českých pozuostalých podle smlúvy učiněné, kdež týž Jan Tichta máje jemu jedenácte kop grošuv na čas minulý dáti a vyplniti, tomu nedbá dosti učiniti jemu Bohuslavovi oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí a ceduli sepsanú někdy Janem Sulkem z Hrádku. Proti tomu Jindřich Loučenský od Tychty pověděl, že jest cedule nepečetěná a bez pečeti, a že ta nemá přijata za svědomí býti. Zase Bohuslav Vrchota puovod pověděl, že jest mezi nimi smlúva sepsána dokonalá řádná a v jeho Janově Sulkově trůhlici po smrti jeho nalezena, a že jest on Jan tu smlúvu sepsal svú duší, ji zapečetil, při kteréž jest páně Hartmanova otce jeho pečť, na kteréž smlúvu on Tychta jemu Vrchotovi čtyři kopy grošuv dal a jedenácte pozuostal, tak jakž z těch z jedenácti kop jeho Tychtu pohání. A při tom nález od soudu purgkrabského vokázal, že jest při té při s ním proti Josefovi židu stál a dostál i toho vobránil, že jest od žida zatčen nebyl; a z čehož pohání, že to dostatečně podle svého puohonu a podle práva provozuje. Zase proti tomu od Tychty žádáno, aby jeho nález mezi Zacharem z Plotišť s jedné a Katherínú Sirotkovú z Hradce Králové strany druhé čten byl, žádaje na pánuov Jich Mti za naučení, má-li té škartě odpierati, jakož jest táž Katherína odpierala. Dále pravie, že každá smlúva podle zřízení zemského má býti pečetěná, žádaje podle téhož zřízení zemského za opatření; a že jest jemu Tychtovi on Bohuslav od téhož žida, jakož toho nález ukázal, nepomohl, a že on Tychta pro tu věc Josefovi padesáte kop grošuv českých dlužen, a jemu Josefovi zapsati se pro tu věc registry purgkrabskými ctí a věru musil. A poněvadž jest tomu dosti neučinil a nemohl učiniti, neb jest ty časy on Bohuslav na věži seděl, a tudy jej opustil, a on Tychta musil jest se s Josefem židem o to smluviti, že jemu Bohuslavovi ničímž povinen nenie, a že toho, by s ním k tomu nálezu, kterýž vokázal, stával, ničímž neprovozuje. A on Tychta pohnaný že to dostatečně registry [provodí], že jest jemu Tychtovi on Bohuslav z toho, nač smlúva ukazuje,

nedopomohl, při tom žádaje zachován býti. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMtí radami, vyslyševše puohon, odpory a smlúvu takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Jan Tychta puovod skrze Zdenka Loučenského k tomu se jest seznal v své při líčení a to těmito slovy, že jest témuž Bohuslavovi Vrchotovi na to, aby s ním proti židu dostál, čtyři kopy dal, že by bylo podobněji, aby jemu on Bohuslav ty čtyři kopy zase vrátil; a on Bohuslav na to jest registry purgkrabskými ukázal, že jest ta pře konec vzala, poněvadž jest Josef žid tak, jakž jemu nalezeno, nepřisahal; protož zřetelně znáti jest, že on Jan Tychta jemu Bohuslavovi Vrchotovi ty čtyři kopy na těch patnácti kopách groších jest dal; z té příčiny dává se jemu Bohuslavovi puovodovi za právo, tak aby on Jan Tychta témuž Bohuslavovi Vrchotovi těch jedenácte kop grošuo v puohonu jmenovaných dal od dneška ve dvú nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha oc M^oD^oXV^o v středu po svatém Bričí.

R. VI. I. A. 11. a.

2507.

Mezi Janem Nyclem z Normberka a Annou z Kováně spolu s Janem a Bernardem z Waldšteina o dluh. — 1515, 14. listopadu.

Jan Nyczl z Normbergka pohání paní Annu z Kováně na Lovosicích, manželku někdy pana Albrechta z Kolovrath oc, nejvyššího kancléře království Českého, a pana Jana a pana Bernartha vlastních a nedielných bratří z Walšteina a na Krupce. Viniti je chce jakožto držiteluo statku téhož někdy pana Albrechta z Kolovrath ze dvadcíti kop grošuo českých, kteréž jemu Nyclovi na čas menovitý a již minulý měly dány býti podle zapsání nadepsaného pana z Kolovrath, tak jakož to zapsání pod téhož pana Albrechta pečetí šíře v sobě zavírá, i tomu se až posavád nestalo dosti. Vložen puohon létha oc M^oD^oXV^o v pondělí před svatým Šimonišem a Judú [22. října].

V té při mezi Janem Nyclem z Normbergka puovodem s jedné, a paní Annú z Kováně na Lovosicích, manželkú někdy pana Albrechta z Kolovrath oc, nejvyššího kancléře království Českého, a panem Janem a panem Bernarthem vlastními a nedielnými bratřími z Walšteina a na Krupce, pohnanými s strany druhé, kdež je viní jakožto držiteluo statku téhož někdy pana Albrechta z Kolovrath ze dvadcíti kop grošuo českých, kteréž jemu Nyclovi na čas menovitý a již minulý měly dány býti podle zapsání nadepsaného pana z Kolovrath, tak jakož to zapsání pod téhož pana Albrechta pečetí šíře v sobě zavírá, i tomu se až posavád nestalo dosti oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal též zapsání. Proti tomu od pohnaných povědino, že takový list před tiemto soudem souzen býti nemá, a že jest prve o takovúž věc před tento soud pohnáno bylo od Henricha z Šlenic, a že ta pře podána jest k úřadu purkrabství Pražského. A na to ukázali nález, kterýmž ta věc se odkládá. Zase proti tomu

puvod pověděl, že ten list, ku kterémuž jest bylo prve poháněno, na kteréž se ten nález ztahuje, že jest byl s pokutami, ale tento list že nenie s pokutami, a že má zde souzen býti, a že jest prve jemu Nyclovi na tento list tiemto soudem prisouzeno deset kop grošuv českých na paní Anně z Kováně. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše jich s obů stran pře líčení, puohon, a v list, v kterýmž se někdy pan Albrecht z Kolovrath oc Nyclovi a manželce jeho zapsal, pilně nahledše, takto o tom vypovědětí ráčili: Poněvadž on Jan Nycl na to jest ukázal z registr komorních nález, v kterémž jest jemu Nyclovi na ten list deset kop grošuv českých prisouzeno, tu kdež jest byl pohnal paní Annu z Kováně, jakožto v ty časy držitele statku po někdy panu Albrechtovi z Kolovrath oc, i z té příčiny dává se jemu Janovi Nyclovi puovodovi za právo, tak aby oni pohnaní, paní Anna z Kováně, pan Jan a pan Bernarth bratří z Walšteina, jemu Janovi Nyclovi těch dvadceti kop grošuv českých v puohonu jmenovaných dali konečně ve dvů nedělích od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha oc M^oD^oXV^o v středu po svatém Brikcí.

R. VI. l. B. 3 a. Srov. svědomí č. 2367.

2508.

Mezi Markétou z Leskovce a Dorotou Peštalkou z Košíně o nevrácení klenotů svěřených.
1515, 14. listopadu.

Markéthá z Leskovce, měšťka Nového města Pražského, pohání Dorothu Peštalku z Košíně. Viniti ji chce z nevrácení klenotuov jí od ní svěřených, zejména věnce perlového s korunů a dvů páteřuv korálových, kteréžto klenoty ona Markéthá pokládá šedesáte kop grošuv míšenských. Vložen puohon létha oc M^oDXV^o ve čtvrtek pred květnú nedělí [29. března].

V té při mezi Markéthu z Leskovce, měšťkú Nového města Pražského, puvodů s jedné, a Dorothú Peštalkú z Košíně, pohnanú s strany druhé. Kdež táž Markéthá viní ji z nevrácení klenotuov jí od ní svěřených, zejména věnce perlového s korunů a dvů páteřuv korálových, kteréžto klenoty ona Markéthá pokládá šedesáte kop grošuv míšenských oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí, žádaje při tom svém puovodu, poněvadž dostatečně provozuje, zachována býti. Proti tomu ona Dorotha pohnaná žádala za opatření, poněvadž z svěření pohání, aby to svěření provedla, a že toho svého puohonu ničímž neprovozuje a že jest jí nic nesvěřila. A při tom také pověděla, že jest ta věc sama v sobě, vo kteréž chce zprávu JMti dáti, že jest ona Markéthá jí to, aby jí na to patnácte kop zjednala, dala. a jestliže by jí nezjednala, že by k znamenité škodě přijíti musila, a že jest ona to na její žádost učinila a těch patnácte kop jí zjednala, a že jí Dorothě ona ještě do dnes žádného peníze zase nedala. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc,

najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, vyslyševše puohon s obů stran, pře líčení, odpory i svědomí, takto o tom nalézají: Poněvadž ona Markéthá puovod podle práva to jest provedla, a také ona Dorotha v řeči své jest se seznala, že jest od ní Markéthy z Leskovce klenoty přijala, i z té příčiny dává se jí Markéthě puovodovi za právo, tak aby ona Dorotha jí Markéthě ty klenoty v puohonu jmenované od dnešního dne ve dvou nedělích pořád zběhlých dala; pakli by jí jich nedala, aby strany na zajtrí svatého Fabiána najprv příštího před úředníky menšími stály, a tu což táž Markéthá před týmiž úředníky, zač by ty klenoty stály, provede, aby jí dala od toho puovodu ve dvou nedělích pořád zběhlých. A chce-li ona Dorotha Peštalka k ní Markéthě o těch patnácte kop, kteréž praví, že by ona Markéthá na ty klenoty od ní přijala, hleděti, právo se jí nezavírá. Dala památné. Stalo se létha oc M^oD^oXV^o v středu po svatém Briki.

R. VI. I. B. 17. b.

2509.

Mezi obcí Menšího města Pražského a Vilémem Mrackým z Dubé o nevydávání platu ročního ze zboží Hradištského. — 1515, 14. listopadu.

Purgmistr a konšelé i všecka obec Menšího města Pražského pohánějí pana Viléma Mrackého z Dubé. Chtie ho viniti jakožto držitele tvrze Hradištka i všeho zboží k té tvrzi příslušejícího z toho, že jim nevydává jedné kopy grošuv platu ročního k jich městu příslušejícího z též tvrze a zboží, a toho nevydání pokládají sobě padesáte kop grošuv českých. Vložen puohon léta oc M^oD^oXII^o ve čtvrtek před svatým Filipem a Jakubem [29. dubna 1512].

V té při mezi purgmistrem a konšely i vší obcí Menšího města Pražského puovody s jedné, a panem Vilémem Mrackým z Dubé pohnaným strany druhé, kdežto oni purgmistr a konšelé i všecka obec Menšího města Pražského viní jej jakožto držitele tvrze Hradištka i všeho zboží k té tvrzi příslušejícího z toho, že jim nevydává jedné kopy grošuv platu ročního k jich městu příslušejícího z též tvrze a zboží, a toho nevydání pokládají sobě padesáte kop grošuv českých oc, jakož puohon ukazuje. Tu pan Vilém Mracký pohnaný žádal JMti pánuov za opatření, poněvadž tento puohon a tato pře dotýká se gruntuov, že by v tomto soudu taková věc souzena neměla býti. Tu JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, takto nalézají: Poněvadž se gruntuov tento puohon dotýče, a gruntové že v tomto soudě komorním se nesoudí, z té příčiny jich Mt tento puohon zdvihají. Než chtí-li se strany tu z toho, kdež ta věc k soudu náleží, viniti, právo se jim nezavírá. Dali památné. Stalo se létha oc tisícého pětistého patnáctého v středu po svatém Briki.

R. VI. I. C. 11. a.

2510.

Mezi Václavem Budovcem z Budova a Albrechtem Rendlem z Oušavy o nevydání dobré vůle na majestáty. — 1515, 14. listopadu.

Václav Budovec z Budova na Roztokách pohání Albrechta Rendle z Aušavy a na Myšlíně oc. Viniti ho chce z toho, že mu majestátův královských na clo u Roztok a na vsi Hradec, Husinec a na Řeří*) svědčící[ch] s dobrými volemi, kteréž mu týž Rendl na ty majestáty udělati měl, vydati nedbá, podle trhu mezi nimi učiněného, kterýchžto majestátův a na ně dobrých volí nevydání on Budovec tisíc kop grošův českých pokládá. Vložen puohon léta oc M^oD^oXII^o v sobotu den svatého Bonifáci [5. června 1512].

V té při mezi Václavem Budovcem z Budova na Roztokách puovodem s jedné, a Albrechtem Rendlem z Aušavy a na Myšlíně pohnaným s strany druhé, kdežto on Václav viní Albrechta Rendle z toho, že mu majestátův královských na clo u Roztok a na vsi Hradec, Husinec a na Řeří*) svědčících s dobrými volemi, kteréž mu týž Rendl na ty majestáty udělati měl, vydati nedbá podle trhu mezi nimi učiněného, kterýchžto majestátův a na ně dobrých volí nevydání on Budovec sobě tisíc kop grošův českých pokládá oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí. A na to podle toho svého pruovodu za spravedlivý rozsudek. Proti tomu Bohuslav Vrchota z Slatiny, poručník Albrechta Rendle, pravil: Jestliže on Budovec jakú smlúvu s ním panem Rendlem má, že se jest měl k němu takto zachovati a k němu, aby té smlúvě dosti učinil, poslati a žádati toho, aby jemu takové majestáty vydal; a poněvadž on Budovec jest toho neučinil a k němu o to prve, nežli jest pohnal, neposlal ani na něm toho, aby mu taková majestátová vydání byli, nežádal, že žádá za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, takto nalézají: Poněvadž on Václav Budovec puovod podle práva jest to provedl, že jest on Rendl jemu Václavovi Budovcovi řekl majestát na Hradec dáti dobrou vůlí, z té příčiny se jemu Václavovi Budovcovi dává za právo, tak aby on Albrecht Rendl jemu Václavovi Budovcovi ten majestát na Hradec svědčící i s dobrou vůlí dal, a to konečně ve dvou nedělích od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha oc M^oD^oXV^o v středu po svatém Briekí.

R. VI. l. D 7 b. — *) Čti: na Řeží.

2511.

Mezi Janem z Koloděj na Skalici a Janem Černčickým z Kácova o nedostiučinění rčení. 1515, 15. listopadu.

Jan z Koloděj na Skalici pohání pana Jana Černčického z Kácova na Novém městě. Viniti ho chce z toho, že jest žádal jeho Jana z Koloděj, aby dopustil Mikulášovi písaři jeho obstaviti na svém právě Jaroměřské, a připsal se cedulí svú pod

sekretem svým jemu Janovi z Koloděj, aby se tajž Jan nic nebál, by mu to k jakým nákladuom přijíti mělo, a že to chce vše zastati, jakož táž cedule pod sekretem téhož pana Jana Černického to v sobě šíře ukazuje, i tomu připsání od něho se dosti nestalo, kdež pokládá sobě to tajž Jan z Koloděj dvadeceti kop grošuv českých. Vložen puohon léta oc M^oD^oXII^o v sobotu den svatého Havla [16. října 1512].

V té při mezi Janem z Koloděj na Skalici puovodem s jedné, a panem Janem Černickým z Kácova na Novém Městě pohuaným s strany druhé. Viniti ho chce z toho, že jest žádal jeho Jana z Koloděj, aby dopustil Mikulášovi, písaři jeho, obstaviti na svém právě Jaroměřské, a připsal se cedulí svou pod sekretem svým jemu Janovi z Koloděj, aby se tajž Jan nic nebál, by mu to k jakým nákladuom přijíti mělo, a že to chce vše zastati, jakož táž cedule pod sekretem téhož pana Jana Černického to v sobě šíře ukazuje, i tomu připsání od něho se dosti nestalo, kdež pokládá sobě to tajž Jan z Koloděj dvadeceti kop grošuv českých oc, jakož puohon ukazuje. A na to ty cedule poselací ukázal i svědomí, při tom Jich Mtí pánuov proše podle toho připsání a svědomí, kterýmž provozuje, za spravedlivé opatření. Proti tomu poručník pana Jana z Kácova také žádal v tomto za opatření, že on Jan z Koloděj sám právo osadil a sám soudil, sám výpověď učinil, a že by tomu svému připsání dosti pan Jan rád i podnes učinil, a kdyby byli oni jedině o to konec služebníku jeho páně Janově učinili, ale že sú toho soudu nedokonali. A na to také ukázal svědomí. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, vyslyševše jich s obů stran pře líčení, cedule poselací i svědomí, takto o tom nalézají: Poněvadž on Jan Koloděj puovod dvěma cedulemi, kteréž jest jemu Janovi Kolodějovi on pan Jan z Kácova pod sekrety svými psal, pokázal, v kterýchžto cedulích to zřetelně stojí, že takové obstavení Jaroměřských jemu Janovi Kolodějovi k žádným nákladuom a k škodám přijíti nemá, i z té příčiny Jich Mt páni dávají jemu Janovi z Koloděj puovodovi za právo, tak aby strany na zajtrí svatého Fabiána najprv příštího před úředníky menšími Pražskými stáli, a tu což on Jan Koloděj před týmiž úředníky na schválení jich to, což jest pro tu při v puohonu jmenovanú svých peněz vynaložil a dal, do té summy v puovodu jmenované provede, to aby jemu Janovi Kolodějovi on pan Jan z Kácova dal a to konečně od toho puovodu ve dvou nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se léta oc M^oD^oXV^o ve čtvrtek po svatém Bričí.

R. VI. L. B. 4. a. Srov. svědomí č. 2405.

2512.

Mezi Asmanem Khewingem z Mostu a Jindřichem Vencelíkem z Vrchovišť o dluh.
1515, 16. listopadu.

Asman Khewing z Mostu pohání Jindřicha Vencelíka z Vrchovišť. Viniti ho

chce z dluhu spravedlivého devíti kop míšenských a ze čtyřiceti grošův míšenských. Vložen puohon létha oc M^oD^oXIII^o feria III. in cathedra Petri [22. února 1513].

V té při, kteráž jest mezi Azmanem Kowynkem z Mostu puovodem s jedné, a Jindřichem Vencelíkem z Vrchovišť pohnaným s strany druhé. Kdež ho viní z dluhu spravedlivého devíti kop míšenských a ze čtyřiceti grošův míšenských oc, jakož týž puohon to v sobě šíře zavírá. A na to ukázal svědomí a žádal pánuov Jich Mtí za spravedlivé opatření. K tomu jest poručník pohnaného pověděl, že tomu svědomí neotpírá a že mu věří. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMtí radami, o tom nalézti ráčili: Poněvadž jest tomu dluhu poručník pohnaného neodepřel, z té příčiny se jemu Azmanovi puovodovi dává za právo, tak aby on Jindřich Vencelík pohnaný jemu Azmanovi puovodovi dal těch devět kop míšenských a čtyřiceti grošův míšenských, a to ve dvů nedělích od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha oc MDXV^o v pátek po svatém Briekí.

R. VI. l. A. 1. b.

2513.

Mezi Heřmanem z Rychnova a Janem Zahrádkou z Černé o nedání přijatých peněz.
1515, 16. listopadu.

Pan Heřman z Rychnova pohání Jana Zahrádku z Černé. Viniti jej chce z toho, kdež jest on pan Heřman témuž Janovi poručil na místě svém deset kop grošův českých svých vzíti od Thomáše z Prostiboře, písaře menších desk zemských, ale on Jan přijav těch deset kop grošův českých tak k sobě, jemu panu Heřmanovi jich dáti nechce. Vložen puohon léta tisícého pětistého patnáctého ve čtvrtek před svatým Ambrožem [29. března].

V té při mezi panem Heřmanem z Rychnova puovodem s jedné, a Janem Zahrádku z Černé pohnaným s strany druhé, kdež jej vinil z toho, kdež jest on pan Heřman témuž Janovi poručil na místě svém deset kop grošův českých vzieti od Thomáše z Prostiboře, písaře menších desk zemských, tak k sobě, jemu panu Heřmanovi jich dáti nechce oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí a při tom žádal za spravedlivé opatření. Proti tomu Jan Zahrádka odpíraje pravil, že jest od Thomáše z Prostiboře jeho páně Heřmanových peněz jak živ nevzal ani jednoho peníze, než k tomu že se zná, že jest těch deset kop grošův vzal od Šerlinga jeho páně Heřmanových, a ty že jest z jeho páně Heřmanova rozkázání, kdež jest rozkázal, dal. A na to ukázal Thomáše z Prostiboře svědomí. I zase proti tomu poručník páně Heřmanuov mluvil, že jest on Zahrádka od kohož kolivěk, jakož se sám zná, že jest je od Šerlinka jeho páně Heřmanových peněz k sobě přijal, jakož Šerlink to také vyznává; a poněvadž se k tomu zná, že jest jeho peníze páně Heřmanovy

vzel, že mu jest povinen je dáti. Proti tomu zase Jan Zahrádka pověděl, že jest on od Thomáše žádných peněz tak, jakž pohání, nevzal, než že je vzal deset kop grošův od Šerlinka na Zderaze; a kdyby byl z těch a tak pohnán, že by chtěl před Jich Mtí to oznámiti a pokázati, kam jest je děl. A také pravil, že toliko jeden svědek seznává, že jest je od Tomáše bráti měl, a druhý že toho neseznává; a poněvadž toho podle práva dostatečně neprovozuje, že Jich Mtí žádá v tom za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on to pan Heřman Rychnovský podle práva provedl, že jest on Zahrádka pohnaný těch deset kop grošův českých v puohonu jmenovaných, kteréž jest jemu Šerlink u Thomáška položil, vyzdvihl a přijal, a on Zahrádka se k tomu sezual, že jest těch deset kop grošův českých, kteréž jest on Šerlink jemu panu Heřmanovi dlužen byl, k sobě přijal; z té příčiny dává se jemu panu Heřmanovi puovodovi za právo, tak aby on Zahrádka pohnaný těch deset kop grošův českých jemu panu Heřmanovi puovodovi dal od dnešního dne ve dvou nedělích pořád zběhlých. A chce-li on Jan Zahrádka z toho, což jest zaň za pana Heřmana vydal, anebo jestliže jest co pan Heřman jemu Zahrádkovi dlužen zuostal, k němu panu Heřmanovi o to hleděti, právo se jemu nezavírá. Dal památné. Stalo se létha oc MDXV^o v pátek po svatém Brikeí.

R. VI. list A. 24. a.

2514.

Mezi Heřmanem z Rychnova a Janem Zahrádkou z Černé o rčení. — 1515, 16. listopadu.

Pan Heřman z Rychnova pohání Jana Zahrádku z Černé. Viniti ho chce ze rčení takového, že když jest on pan Heřman Sobčice prodal Janovi Krupému z Probluze, on Jan Zahrádka prosil téhož pana Heřmana, aby peněz lesních a loučních v smlouvu nekladl, že jemu panu Heřmanovi on Jan Zahrádka ty peníze sám dáti chce, řekl, to jest puol pátý kopy grošův a vosmnácte grošův vše českých, a tomu svému rčení týž Jan Zahrádka dosti učiniti zanedbává. Vložen puohon léta oc M^oD^oXII^o ve čtvrtek před svatým Ambrožem [1. dubna 1512].

V té při mezi panem Heřmanem z Rychnova puovodem s jedné, a Janem Zahrádku z Černé pohnaným s strany druhé, kdež ho viní ze rčení, kdež jest on pan Heřman Sobčice prodal Janovi Krupému z Probluze, on Jan Zahrádka prosil téhož pana Heřmana, aby peněz lesních a loučních ve smlůvu nekladl, že jemu panu Heřmanovi on Jan Zahrádka ty peníze sám dáti chce, řekl, to jest puol pátý kopy grošův a vosmnácte grošův vše českých, a tomu svému rčení týž Jan Zahrádka dosti učiniti zanedbává oc, jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí. Proti tomu pohnaný pravil, že proti tomu nenie, kdyby jedno věděl, co těch peněz v pravdě

jest, by jich dáti nechtěl, než že by je chtěl dáti. A k tomu dále pravě, zdá-li mu se toto učiniti, aby to, což těch peněz býti má, před svými přátely provedl anebo před úředníky menšími, a cožkoli provede, že mu chce dáti; než by mu měl dáti, an toho neprovozuje, co jich býti má, aby Krupý řekl, že jest dal, ješto mu nenáleželo dáti, že mu se to nezdá učiniti. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Jan Zahrádka pohnaný před soudem stoje dobrovolně se jest v to podvolil, že jemu panu Heřmanovi dáti chce, což provede před přátely jich s obů stran anebo před úředníky menšími desk zemských, protož aby on Zahrádka tomu dosti učinil, a což on pan Heřman před těmi přátely s obů stran vydanými mezi tímto časem a svatým Fabiánem najprv příštím provede do té summy, to aby jemu panu Heřmanovi Jan Zahrádka dal od pruvodu ve dvou nedělích pořád zběhlých; pakli by jich o to přátelé v tom času srovnati nemohli, anebo že by přátel nevydali, tehdy aby strany stály před úředníky menšími na zajtrí svatého Fabiána najprv příštího, a tu což on pan Heřman na schválení těchž úředníkův provede do té summy v puohonu jmenované, aby jemu panu Heřmanovi on Jan Zahrádka dal od téhož pruvodu ve dvou nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha oc tisícého pětistého patnáctého v pátek po svatém Briekf.

R. VI. list A. 24. b.

2515.

Mezi Ladislavem Malešickým z Černožic a Krystofem z Hermsdorfu o postavení služebníka pro nárek cti. — 1515, 16. listopadu.

Ladslav Malešický z Černožic na Malešicích pohání Krystofa z Hermsdorfu, aby Hanuše z Mošvice, služebníka svého, postavil před oc. Vinit ho chce z toho, že jest k němu mluvil pravě, že jest všudy tak dobrý jako on Malešický, i to aby týž Hanuš provedl, že jest tak dobrý všudy. Vložen puohon léta oc M^oD^oXV^o v středu před božím křtěním [3. ledna 1515].

V té při mezi Ladislavem Malešickým z Černožic na Malešicích puovodem s jedné, a Krystofem z Hermsdorfu pohnaným s strany druhé. Kdež jej on Ladislav pohnal pro postavení služebníka jeho Hanuše z Mošvice, že ho viniti chce z toho, že jest k němu mluvil, pravě, že jest všudy tak dobrý jako on Malešický, i to aby týž Hanuš provedl, že jest tak dobrý všudy oc, tak jakž puohon to v sobě zavírá. Tu Krystof z Hermsdorfu dal mluvit, že ta pře jest podána na přátely, a z té příčiny on Hanuš nestojí a jel přeč. Proti tomu on Malešický pověděl: Poněvadž on Krystof toho ničímž neprovozuje, že žádá za opatření podle práva. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on

Krystof jest toho nepokázal, aby na přátely ta pře podána byla, a on Hanuš postaven nenie, i z té příčiny podle toho puohonu dává se Ladslavovi Malešickému puovodovi za právo stané. Dal památné. Stalo se létha oc M^oD^oXV^o v pátek po svatém Bričí.

R. VI. list B. 14. a.

2516.

Mezi Markétou z Fejlce a Fridrichem purkrabím z Donína o nevydání pozůstalých peněz po bratru. — 1515, 16. listopadu.

Markéthu z Feylce pohání pana Frydrycha purkhrabí z Donína a na Dražicích Viniti ho chce ze dvou seth kop grošuv českých, kteréž týž pan Frydrich při sobě má někdy Enolfovy Feilcarovy z Feylce, bratra jejího vlastního, kterýžto Enolf Feylcar bratr její vlastní bez zřízení a kšaftu umřel jest, a těch dvě stě kop grošuv českých nadepsaných vedle obdarování krále JMti na ni na Markéthu jakožto na vlastní sestru příbuzenstvím vedle téhož obdarování královského připadlo jest. Vložen puohon léta oc tisícého pětistého třináctého v sobotu po sv. Matěji [26. února 1513].

V té při mezi Markéthu z Feylce puovodem s jedné, a panem Frydrichem purkhrabí z Donína a na Dražicích pohnaným s strany druhé. Kdež jej pana Frydrycha viní ze dvou seth kop grošuv českých, kteréž týž pan Frydrich při sobě má někdy Enolfovy Feylcarovy z Feylce bratra jejího vlastního, kterýžto Enolf Feylcar bratr její vlastní bez zřízení a kšaftu umřel jest, a těch dvě stě kop grošuv českých nadepsaných vedle obdarování krále JMti na ni na Markéthu jakožto na vlastní sestru příbuzenstvím vedle téhož obdarování královského připadlo jest. Proti tomu pan Frydrich Donínský dal pověděti, že jest o touž věc a z těch peněz pohnán od bratří též paní Markéthy, pak že on těch peněz při sobě na jiný spůsob ne-drží, než poněvadž jest pohnán od nich od obojích, že se jemu nezdálo a nezdá bez rozeznání spravedlivého těch peněz vydávati, než komuž spravedlivě náležeti budú, že je on rád vydati chce, když se ti, kteří jsou z nich pohnali, o to srovnají. Zase proti tomu táž Markéta puovod dala jest pověděti: Poněvadž jest její pře přišla s panem Frydrichem, že za to prosí, aby při právu zachována byla, poněvadž pan Frydrich Donický se k tomu zná, že má ty peníze při sobě, z kterýchž jest pohnán. Proti tomu skrze poručníka od bratří též Markéthy povědíno jest, že za to pánuov Jich Mtí prosí, aby ty peníze, kteréž sú oni také puohonem u pana Donického zastihli, vydávány nebyly, že oni k těm penězům lepší právo a spravedlnost ukázati chtějí, když na jejich při přide. Zase proti tomu Mikuláš Dětský poručník od též Markéthy pověděl jest: Chtí-li oni bratří její hned se súditi, že poručník její před Jich Mtí to dostatečně pokázati chce, že ne oni bratří, ale ona Markéthu k těm penězům právo a spravedlnost má. Tu JMt pán, pan Vilém z Pernšteina na Hluboké oc,

najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, těch při a puohonuov, kdež Markétha z Feylce a bratří její pohánějí pana Frydrycha z Donína, odkládají do Svátosti najprv příští, aby strany, totižto Markétha z Feylce puovod i také pan Frydrych Donínský pohnaný i také bratří jmenované Markéthy, na ten den před Jich Mtí zase stáli se všemi spravedlnostmi, a to z té příčiny, poněvadž se v těch obú puohonech jedné věci dotýče a obojí k těm penězuom spravedlnost míti chtějí, a tu aby Markétha a bratří její sobě odpověděli, a kteráž strana k těm penězóm, z kterých obojí pohánějí, lepší spravedlivost okáže, Jich Mt páni vyslyšíce strany v tom se spravedlivě zachovati ráčí. Stalo se létha oc M^oD^oXV^o v pátek po svatém Brikci.

R. VI. list B. 18. a. S poznámkou: „Nález ex altera parte verte tria folia.“

2517.

Mezi Opplem z Fictum a Vilémem z Vřesovic o nedodržení smlouvy. — 1515, 16. listopadu.

Oppl z Fictum a na Novém Šumburce pohání Viléma z Vřesovic a na Doubravské Hoře. Viniti ho chce z toho, kdež jest týž Oppl smlúvu učinil o statek a zboží své Teplické a Střekovské s nebožtíkem panem Albrechtem z Kolovrath oc, nejvyšším kancléřem království Českého, a on Vilém podle jiných urozených dobrých lidí jsa rukojmie, že se té vši smlouvě od téhož pana Albrechta dosti státi má, i zuostal mu jest nebožtík pan Albrecht z Kolovrath [dlužen] na touž smlouvu za vobilé dvě stě kop puol třetí kopy devět grošuv míšenských, a on Vilém jsa za to rukojmí také, jakož svrchu stojí, plniti jemu zanedbává. Vložen puohon létha oc M^oD^oXV^o [sic] v sobothu den svatého Filipa a Jakuba [1. května].

V té při mezi Opplem z Fictum a na Novém Šumburce puovodem s jedné, a Vilémem z Vřesovic a na Doubravské Hoře pohnaným s strany druhé, kdež jej viní z toho, kdež jest týž Oppl smlúvu učinil o statek a zboží své Teplické a Střekovské s nebožtíkem panem Albrechtem z Kolovrath oc, nejvyšším kancléřem království Českého, a on Vilém podle jiných urozených dobrých lidí jsa rukojmí, že se té vši smlouvě od téhož pana Albrechta dosti státi má, i zuostal mu jest on nebožtík pan Albrecht z Kolovrath na touž smlouvu za obilé dvě stě kop puol třetí kopy devět grošuv míšenských, a on Vilém jsa za to rukojmí tak, jakž svrchu stojí, plniti jemu zanedbává oc, tak jakož puohon šře ukazuje. A na to smlúvu, kterúz s panem kancléřem má, ukázal a při tom pověděl, že ta smlúva ukazuje, když by jaká ruoznice o to mezi panem kancléřem a jím Opplem vznikla, kým má o to rovnáno býti, a oč jest srovnáno a oč nenie. Tu ceduli smluvní na to pod pečeti smlúvcí i také ceduli řezanú, co jest toho obilé oc a zač, ukázal. Tu poručník Viléma pohnaného žádal Jich Mtí za opatření, že on Oppl z Fictum má bratří nedielné, a sám toliko pohání. Proti

tomu Oppl z Fictum puovod dal mluvit, že se ta smlúva nestahuje, než na samú osobu páně Opplovu, neztahuje se na jiné bratří jeho Opplovy, a že se toliko svrchkuov a obilé dotýče, a že tu nenie jiným bratřím potřebí poháněti. Proti tomu Kundrat z Grymhainu, poručník Viléma z Vřesovic pohnaného, pověděl, že v té ceduli řezané pečetené zřetelně sečtěno jest, co za ty svrchky jest a jak se k sobě o ně zachovati mají, a že by se tak on Oppl zachovati měl. Zase proti tomu od Oppl z Fictum povědieno, že on z toho, což jest zapláceno, jakož v té smlúvě stojí, nepohání ani viní, než že v té smlúvě stojí, že obilé není vymláceno, a když by bylo vymláceno, že mají o to rovnání býti, jakož jest se tak stalo, že jsú ti, na kterýchž sú přestali, to obilé sečtli, pošacovali a toho cedule řezané mezi panem kancléřem a jím Opplem učinili, a že z toho Oppl pohání, a oni toho ti rukojmie tu stojíce neodpírají a někteří se znají, žádaje Jich Mtí, poněvadž neodpírají, za spravedlivé opatření. Proti tomu pan Bernarth z Walšteina mluvil, že ti rukojmie z toho rukojemství jsú vyšli a tou druhou smlúvou, kterúž jsú mezi sebou učinili, nad první smlúvu je z toho vytáhli, a tudy že jemu Opplovi tiem rukojemstvím povinni nejsú. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMtí radami, slyševše jich s obú stran pře líčení, odpor, ceduli řezanú, svědomie, a v smlúvu mezi někdy panem Albrechtem z Kolovrath oc, nejvyšším kancléřem království Českého, a jím Opplem z Fictum učiněnú pilně nahledše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž ta dotčená smlúva to v sobě drží, byl-li by jaký rozdíl mezi stranami o svrchky, že Jiřík Želenský a Lorenc Glac to dále srovnati mají, tak jakž cedule řezaná ukazuje, o ty svrchky obilné jsú je srovnali, a také někteří z těch smluvcí a rukojmí k tomu sú se seznali, že sú za to slíbili, že se té vši smlúvě napřed dotčené od pana Albrechta z Kolovrath oc dosti státi má; z těch příčin dávají Jich Mt Opplovi z Fictum puovodovi za právo, tak aby on Vilém z Vřesovic jemu Opplovi z Fictum díl svooj, což naň přijde, dal, a to konečně ve dvú nedělích od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se léta oc M^oD^oXV^o v pátek po svatém Brikcí.

R. VI. list C. 9. a.

2518.

Mezi Opplem z Fictum a Vavřincem Glacem ze Starého Dvora o rukojemství. — 1515,
[16. listopadu].

Oppl z Fictum a na Novém Šumburce pohání Lorence Glacza z Starého Dvora a na Červeném Hrádku. Viniti ho chce z toho, kdež jest týž Oppl smlouvu učinil o statek a zboží své Teplické a Střekovské s nebožtikem panem Albrechtem z Kolovrath oc, nejvyšším kancléřem království Českého. A on Lorenc podle jiných urozených dobrých lidí sa rukojmí, že se té vši smlouvě od téhož pana Albrechta

dosti státi má, i zuostal mu jest nebožtík pan Albrecht z Kolovrath na touž smlouvu za vobilé dvě stě kop puol třetie kopy devět grošuv míšenských, a on Lorenc jsa za to rukojmí taky, jakož svrchu stojí, plniti jemu zanedbává. Vložen puohon létha oc M^oD^oXII^o v sobothu den svatého Filipa a Jakuba [1. května 1512].

K tomuto puohonu puovod i pohnaný přistúpili sú, aby jakž kolivěk nález k první při jest, aby na tento puohon takovajž byl.

[Po straně:] Léta oc D^oXVII^o v sobotu den svatého Jana Evangelisty *) nadepsaný Oppl z Fictum přiznal se jest, že jest podle nálezu tohoto panského vyzdvihl a přijal diel od Lorence Glaca z Starého Dvoru LXVIII kop gr. vše míšenských, a slibuje sám za se i za své dědice, naň pro tu sumu že se víc navracovati nemá nynie ani na budúci časy.

R. VI. list C. 10. a. — *) Sv. Jana Evang. 27. prosince padlo roku 1517 na neděli, 1516 na sobotu.

2519.

Mezi Oplem z Fictum a Purkartem ze Sulevic o rukojemství. — 1515, [16. listopadu].

Oppl z Fictum a na Novém Šumburce pohání Purkartha z Sulevic na Duchcově. Viniti ho chce z toho, kdež jest týž Oppl smlouvu učinil o statek a zboží své Teplické a Střekovské s nebožtíkem panem Albrechtem z Kolovrath oc, nejvyšším kancléřem království Českého. A on Purkart podle jiných urozených dobrých lidí sa rukojmí, že se té vši smlouvě od téhož pana Albrechta dosti státi má, i zuostal mu jest nebožtík pan Albrecht z Kolovrath na touž smlouvu za vobilé dvě stě kop puol třetí kopy devět grošuv míšenských, a on Purkarth jsa za to rukojmí také, jakož svrchu stojí, plniti jemu zanedbává. Vložen puohon léta oc M^oD^oXII^o v sobotu den svatého Filipa a Jakuba [1. května 1512].

K tomuto puohonu puovod i pohnaný přistúpili sú, aby, jakžkolivěk nález k první a druhé při jest, na tento puohon takovajž byl.

R. VI. list C. 10. a.

2520.

Mezi Zdislavem ze Žlunic a Janem ze Žlunic o rčení. — 1515, 16. listopadu.

Zdislav ze Žlunic pohání Jana ze Žlunic a na Přemyšlení, strajce svého. Viniti ho chce z dosti neučinění rčení v tom, že jest mu řekl sto kop grošuv českých dáti, když statkem svým vladnutí bude, a tomu dosti učiniti zanedbává. Vložen puohon létha oc M^oD^oXII^o ve čtvrtek před božím narozením [23. prosince].

V té při mezi Zdislavem ze Žlunic puovodem s jedné, a Janem ze Žlunic a na Přemyšlení, strajcem jeho, pohnaným s strany druhé, kdež ho viní z dosti neučinění rčení v tom, že mu jest řekl sto kop grošuv českých dáti, když statkem svým vladnutí bude, a tomu dosti učiniti zanedbává oc, jakož puohon ukazuje. A na

to ukázal svědomí, pravě, že to dostatečně provozuje, žádaje vedle toho puovodu za spravedlivé opatření. Proti tomu on Jan pohnaný dal mluvit, že ti svědkové nesrovnávají se a že někteří svědčí, že jest mu to rčení u Anežky z Radiče v jejím domě učinil, ješto on tak praví, že jest v tom domě nikda za své paměti nebyl, leč kdy v svém dětinství, a že se v tom rčení nepamatuje, by jemu co přiřikal, a jestliže jest mu kdy co řekl, že jest jemu za svého dětinství řekl, a že takové rčení nemá váženo býti, a aby Jich Mt pro jiné strýce a bratry takového rčení neráčili vážiti, a že takové rčení proti právu jest. A na to zřízení zemské ukázal i také mnoho svědomí, že jest on sám Zdislav puovod to rozprávěl, že jemu za svého dětinství to rčení učinil, a že je pachotem byl, kdež jest proto byl k panu písaři přiveden, že jest pan písař řekl, že by byl hoden pro to rčení šilinku. Proti tomu puovod dal zase mluvit, že netoliko to, že jemu za dětinství svého tak, jakž on praví, přirekl, provozuje, ale že i to provozuje, kdež jest již léta měl a svým vládl, že jemu toho otporen nebyl ani otpieral, by mu tomu dosti učiniti nechťel, ale pravil, že chce tomu dosti učiniti a jemu tu summu dáti. A také pravil, že se jeho svědkové nesrovnávají, a to v tom, že někteří svědčí, že je tomu třinácte let, někteří že dvanácte a někteří že vosm, a tak že jemu takoví svědkové ke škodě nejsou. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, tu při pilně váživše a v svědomí pilně nahlédše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Zdislav to jest dostatečně podle puohonu svého provedl, že on Jan sa v držení statku svého k tomu se jest přirčení znal a mladostí svú tu při týmž znání nic neodepřel, a také máte i někteří jiní svědkové vyznávají, že mu již dvadceti pět léth minulo, a ve při vedení on sám Jan pověděl, že jest tomu tři létha, jak svooj statek drží; i z toho jest znáti, že jest jemu již bylo dvamescítma léth, když jest v držení statku svého všel; a z takových příčin dává se jemu Zdislavovi puovodovi za právo, tak aby on Jan pohnaný jemu Zdislavovi puovodovi podle takového svého rčení dal těch sto kop grošuv českých v puohonu jmenovaných, a to ve dvú nedělích od dnešníko dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha oc M^oD^oXV^o v pátek po svatém Briekí.

R. VI. list C. 15. a.

2521.

Mezi Markvartem Kocem z Dobrše a Kateřinou z Dobrše o rčení nevztí věna.
1515, 17. listopadu.

Markvart Koc z Dorše [sic] pohání Katherinu z Dobrše, manželku Heinricha z Vřesovic a na Peyricze. Viniti ji chce ze rčení, tu kdež jest mu řekla po smrti Alše z Vidhostic, někdy manžela jejieho, že od něho Markvarta Koce bratra svého, což by na jeho díl přišlo věna jejieho, nic vzíti od něho nechce, by pak to věno

na něm právem vysoudila, a přes takové své rčení že jest od téhož Markvarta, bratra svého, vzala sto zlatých rýnských dílu jeho podle nálezu pánuov a vladyk z soudu komorního. Vložen puohon léta oc M^oD^oXII^o v neděli po sv. Brikcí [14. listopadu 1512].

V té při mezi Markvartem Kocem z Dobrše puovodem s jedné, a Katherínú z Dobrše, manželkú Heinricha z Vřesovic a na Peyricze, pohnanú s strany druhé, kdež ji viní ze rčení, tu kdež jest mu řekla po smrti Alše z Vidhostic, někdy manžela jejího, že od něho od Markvarta Koce bratra svého, což by na jeho díl přišlo věna jejího, nic vzieti nechce, by pak to věno na něm právem vysoudila, a přes takové své rčení že jest od téhož Markvarta bratra svého, což by na jeho díl přišlo, vzala sto zlatých rýnských díelu jeho podle nálezu pánuov a vladyk z soudu komorního oc, jakož puohon plněji v sobě zavírá a ukazuje. A na to ukázal svědomí. A při tom žádal podle svého puovodu za spravedlivé opatření. Proti tomu poručník pohnané pravil, že toho rčení neprovozuje, a to tudy, že svědkové svědčí, že sú od pohnané slyšeli, že jest pravila, že jest mu řekla, ale nesvědčí, by jemu tehďáž řekla, než svědčí, že je řekla, ale nesvědčí, kdy, a tudy že jest znáti, že jest to rčení muselo někdy prve dávno býti a ne tehďáž; a že jest promlčené, a kdyby to rčení mělo býti stálé, jakož není, poněvadž jest promlčené podle projití let, že by se byl tím bránil tehďáž, když jest ona Katherína jej Markvarta i jiné bratří poháněla z toho věna, ale že se jest tím tehďáž nebránil, ani tím kdy zastíral; a také pravil, že jest on Markvart vedle jiných bratří poháněl pana Strakonického, aby ho z toho rukojemství vyvadil, a kdyby byl měl takové rčení na ni, že by pana Strakonického nebyl vedle jiných bratří pohnal, ale nemaje takového rčení na ni, že jest poháněl. Proti tomu zase puovod dal pověděti, že jí jest on Markvart nad jiné bratří činil, ji u sebe choval, penězi, šaty i jinými věcmi zakládal, kdež pro takové věci a dobrodiní že jest jemu mohla dobře přiřéci a přiřekla; a že to rčení promlčené není, poněvadž od toho rozsudku teprv dvě létě jsú. A kdež jest paná Strakonického vedle jiných bratří poháněl, že jest to učinil, chtěje jí i v tom jejího dopomoci, že to tomu jeho rčení ke škodě není, ale poněvadž jest to rčení dostatečně provedl, že žádá Jich Mti za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMtí radami, tu při váživše a v svědomí pilně nahledše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Markvart to jest dostatečně provedl, že jest ona Katherína k tomu se znala, že jest mu řekla díelu jeho od něho nebrati, i z té přičiny dává se jemu Markvartovi Kocovi za právo, tak aby ona Katherína pohnaná jemu Markvartovi těch sto zlatých rýnských díelu jeho, kteréž jest od něho vzala, ješto jich podle toho rčení vzieti neměla, dala a navrátila, a to ve dvou nedělích od dnešního dne pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se létha oc M^oD^oXV^o v sobotu po svatém Brikcí.

2522.

Mezi Sevaldem Guldenmundem z Grafcofu a Janem Čejkou z Olbramovic o dluh.
1515, 17. listopadu.

Sewold Guldemund z Grafcof pohání Jana Čejky z Olbramovic. Viniti ho chce ze čtyř kop grošův a ze čtyřiceti jednoho groše vše českých dluhu jemu od něho dávno za kupecké věci zuostalého. Vložen puohon léta oc M^oD^oXII^o v úterý před svatým Šimonišem a Judú [26. října 1512].

V té při mezi Zewoldem Guldemundem z Grafcof puovodem s jedné, a Janem Čejkú z Olbramovic pohnaným s strany druhé, kdež jej viní ze čtyř kop grošův a ze čtyřiceti jednoho groše vše českých dluhu jemu od něho dávno za kupecké věci zuostalého oc, jakož puohon šíře a plněji v sobě zavírá a ukazuje. A na to ukázal registra kupecká, žádaje Jich Mtí v tom za opatření, a že kupci nemají čím provozovati jiným než registry. Proti tomu Bohuslav Vrchota, poručník Jana Čejky, pověděl, že se k dluhu ke všemu zná, krom kopy grošův, kterůž jest bratru jeho Zewoldovu dal. Proti tomu zase od Zewolda povědieno, že jest všecko zapsáno, což jest kdy na ten dluh, což jest jemu dal, a přes to že jestli to pokáže kajm, že jest mu tu kopu grošův dal, že chce na tom přestati. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, našli: Poněvadž Bohuslav Vrchota, poručník Jana Čejky z Olbramovic pohnaného, dluhu neodpírá, ale k dluhu krom k jedné kopě grošův se zná, kterůž praví, že by jemu bratru Zewoldovu na tu summu dal, ale toho ničímž neprovozuje, by jemu Zewoldovu bratru tu kopu na ten dluh dal, i z té příčiny páni Jich Mt jemu Zewoldovi puovodovi dávají podle jeho puohonu za právo, tak aby jemu on Jan Čejka pohnaný tu summu v puohonu jmenovanú, to jest čtyři kopy grošův a čtyřiceti jeden groš vše českých, dal od dneška ve dvou nedělích pořádkem zběhlých. Dal památné. Stalo se létha oc M^oD^oXV^o v sobotu po svatém Brikci.

R. VI. l. C. 15. b. Sv. č. 2346, 2400 a 2433.

2523.

Mezi Sevaldem Guldenmundem z Grafcofu a Janem Čejkou z Olbramovic o lání pro upomínání z dluhu. — 1515, 17. listopadu.

Sewold Guldemund z Grafcof pohání Jana Čejku z Olbramovic. Viniti ho chce z toho, kdež jest týž Sewold jej Čejku z dluhu jemu od něho spravedlivě a dávno povinného pokojně upomínal. Tu on Čejka beze vší jeho Zewoldovy příčiny zpurná posmívala slova k témuž Zewoldovi mluvil, jemu lál, lži dával, pohružky při tom činil, pravě, kdyby na hradě Pražském nebylo, že by jej i bít chtěl. Vložen puohon léta oc M^oD^oXII^o v úterý den [sic] svatého Šimoniše a Judy.*)

V té při mezi Zewoldem Guldemundem z Grafcof puovodem s jedné, a Janem

Čejkú z Olbramovic pohnaným s strany druhé, kdež jej viní z toho, kdež jest týž Zewold jej Čejku z dluhu jemu spravedlivě a dávno povinného pokojně upomínal, tu on Čejka beze vší jeho Zewoldovy příčiny zpurná posmívavá slova k témuž Zewoldovi mluvil, jemu lál, lži dával, pohrůžky při tom činil, pravě, kdyby na hradě Pražském nebylo, že by jej i bítí chtěl oc, jakož puohon to v sobě šíře zavírá a ukazuje. Proti tomu Bohuslav Vrchota, poručník Jana Čejky, pravil, že on Zewold pohání ze trojí věci, z jedné že k němu slova posměšná mluvil, druhé že jemu lál, třetí že by ho bítí chtěl, a že jest to věc vědomá, ktož ze trojí věci pohání jedním puohonem, že podle zřízení zemského takový puohon zdvižen býti má. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, o tom takto nalézti ráčili: Poněvadž on Zewold Guldemund pohání jedním puohonem ze trojí věci, že z té příčiny páni JMti tento puohon zdvihají. Dal památné. Stalo se létha oc M^oD^oXV^o v sobotu po svatém Brikci.

R. VI. list C. 16. a. — *) Památka sv. Šimona a Judy 28. října padla roku 1512 na čtvrtek.

Práva staná pořád psaná.

2524.

Mezi Ladislavem ze Šternberka a Jeronymem měšťanem města Mostu o dluh do mince zůstalý. 1515, 14. listopadu.

Pan Ladslav z Šternbergka na Bechyni, nejvyšší kancléř království Českého, pohnal Jeronima měštěnána města Mosta létha oc M^oD^oXII^o v pondělí na zajtří sv. Benedikta [22. března 1512]. Viniti ho chtěl ze dvaceti osmi kop a puol osma groše vše českých dluhu králi JMti od něho do mince zuostalého, k kteréžto summě peněz a dluhu již jmenovanému týž pan Ladslav z Šternbergka právo a spravedlnost má dáním JKMti tak, jakož JKMti dání to v sobě plněji zavírá oc, jakož puohon plněji v sobě zavírá. Tu na rok jim položený Václav Roztocký z Teplé, ofrychtýř království Českého, poručník pana Ladslava z Šternbergka puovoda, stál jest, ale Jeronim měštěnin z Mostu pohnaný třikrát volán sa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc M^oD^oXV^o v středu po svatém Brikci dali sú nadepsanému panu Ladslavovi z Šternberga puovodovi za právo stané. Dal památné.

R. VI. list D. 19. a.

2525.

Mezi Ladislavem ze Šternberka na Bechyni a Václavem Zlatníkem na Horách Kutných o dluh do mince zůstalý. — 1515, 14. listopadu.

Ladslav z Šternbergka na Bechyni oc, nejvyšší kancléř království Českého, pohnal Václava Zlatníka, erckaféře na Horách Kutných, létha oc MDXII^o v pondělí

na zajtrí sv. Benedikta [22. března 1512]. Viniti ho chtěl ze třidcítí čtyř kop grošuv vše českých dluhu králi JMti od něho do mince zuostalého, k kteréžto summě a dluhu již jmenovanému týž pan Ladslav z Šternbergka právo a spravedlnost má dáním JKMTi tak, jakož JKMTi dání to v sobě plněji zavírá oc, jakož puohon šíře ukazuje. Tu na rok jim položený Václav Roztocký z Teplé, ofrychtýř království Českého, poručník pana Ladslava z Šternbergka puovoda, stál jest, ale Václav Zlatník, erckafér na Horách Kutnách pohnaný, třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest; protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc MD^oXV^o v středu po svatém Brikcí dali sú panu Ladslavovi z Šternbergka puovodovi proti témuž Václavovi Zlatníkovi pohnanému za právo stané.

R. VI. list D. 19. a.

2526.

Mezi Václavem Bradáčem z Toušíně a Janem Konárovským z Konárovic o dostineučinění slibu. — 1515, 14. listopadu.

Václav Bradáč z Toušíně pohnal Jana Konárovského z Konárovic létha oc M^oD^oXII^o v středu po sv. Bonifáci [19. května 1512]. Viniti ho chtěl z dosti neučinění slibu, tu kdež jest mu slíbil za někdy nějakého Syrového zločince, kterýž témuž Bradáčovi kuon valach ukradl, že jemu Bradáčovi ten kuon i s tím, s čímž jest vzat, zase vrácen bude na čas menovitý aneb to, co jest týž Bradáč za ten kuon dal, i tomu se nestalo dosti, kterýžto kuon nadepsaný Bradáč i s tím, s čímž jest vzat, devět kop grošuv míšenských pokládá oc, jakož puohon plněji v sobě zavírá. Tu na rok jim položený Václav Bradáč z Toušíně puovod stál jest, ale Jan Konárovský z Konárovic pohnaný třikrát volán sa k svému právu, nestál jest; protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc M^oD^oXV^o v středu po svatém Brikcí dali sú nadepsanému Václavovi Bradáčovi z Toušíně puovodovi proti témuž Janovi Konárovskému pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. VI. list D. 19. b.

2527.

Mezi Václavem z Božejova a Pavlem Samuelem z Hrádku o pobrané věci. — 1515, 14. list.

Václav z Božejova pohnal pana Pavla Samuele z Hrádku létha oc M^oD^oXII^o v úterý den sv. Vavřince [10. srpna 1512]. Viniti ho chtěl z toho, jakož se jest témuž Václavovi v domě pana z Pernšteina oc, nejvyššího hofmistra království Českého oc JMti, v Starém městě Pražském ztráta stala, kdež mu pobráno kuní šuba, šafrán a jiné věci. Tu jest nadepsaný pan Pavel mluvil, že on Václav na té

ztrátě nemá nic škodovati, a že on chce tu věc k místu a k konci vésti a dokonati, že týž Václav své zase míti bude, jedné aby strpenie měl; ale tomu se od něho od pana Pavla Samuele neděje dosti, kdež sobě to svrchu menovaný Václav sto kop grošuv českých pokládá oc, jakož puohon šře ukazuje. Tu na rok jim položený Václav z Božejova puovod stál jest, ale pan Pavel Samuel z Hrádku pohnaný třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, v středu po svatém Brikcí léta oc XV° dali sú nadepsanému Václavovi z Božejova proti jmenovanému panu Pavlovi Samuelovi za právo stané Dal památné.

R. VI. list D. 19. b.

2528.

Mezi Janem z Rožmberka a Annou z Jivovice spolu s Kašparem Robnhappem ze Suché o plat za službu poddanému. — 1515, 15. listopadu.

Pan Jan z Rozmbergka a na Strakonicích, mistr převorství Českého, pohnal Annu z Jivovice, manželku někdy Beneše z Klarzicz v Buděovicích, a Kašpara Robnhappa z Suché na Sudoměři létha M^oD^oXII^o v pondělí den nalezení sv. kříže [3. května 1512], držitelův statku téhož někdy Beneše z Klaric. Viniti je chtěl ze třidcítí kop grošuv míšenských, kteréž jest on Beneš Petrovi Uhrovi, jeho páně z Rozmbergka poddanému, měštěninu z Strakonic, smlouvú dáti měl za první službu, co jest týž Petr u něho u Beneše byl oc, jakož puohon plněji v sobě zaviera. Tu na rok jim položený pan Jan z Rozmbergka na Strakonicích puovod stál jest, ale Anna z Jivovice, manželka někdy Beneše z Klaric v Buděovicích, a Kašpar Robnhapp z Suché na Sudoměři pohnaní, třikrát voláni súc k svému právu, nestáli jsú. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, léta oc M^oD^oXV^o ve čtvrtek po svatém Brikcí dali sú nadepsanému panu Janovi z Rozmbergka puovodovi proti taymž jmenovaným Anně z Jivovice, manželce někdy Beneše z Klaric v Buděovicích, a Kašparovi Robnhappovi z Suché na Sudoměři, pohnaným, za právo stané. Dal památné.

R. VI. list D. 20. a.

2529.

Mezi Janem z Rožmberka a Annou z Jivovice spolu s Kašparem Robnhappem ze Suché o službu zadržalou poddanému. — 1515, 15. listopadu.

Pan Jan z Rozmbergka a na Strakonicích, mistr převorství Českého, pohnal Annu z Jivovice, manželku někdy Beneše z Klaric v Buděovicích, a Kašpara Robnhappa z Suché na Sudoměři, létha oc M^oD^oXII^o v pondělí den nalezení sv. Kříže

[3. května 1512], držiteluov statku téhož někdy Beneše z Klaric. Viniti je chtěl z služby zadržalé Petrovi Uhrovi, jeho páně z Rozmbergka poddanému, měštěninu z Strakonice, kdež jest mu týž někdy Beneš zadržal za šest leth každý rok po čtyřech kopách groších míšenských a šaty, kteréžto šaty krom hotových peněz již psaných on pan z Rozmbergka dvanácte kop grošuv českých pokládá oc, jakož puohon to v sobě šíře zavírá. Tu na rok jim položený pan Jan z Rozmbergka na Strakonických puovod stál jest; ale Anna z Jivovice, manželka někdy Beneše z Klaric v Buděovicích, a Kašpar Robnhap z Suché na Sudoměři, pohnaní, třikrát voláni jsúc k svému právu, nestáli jsú; protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, léta oc MD^oXV^o ve čtvrtek po svatém Brikkí dali sú nadepsanému panu Janovi z Rozmbergka, puovodovi, proti jmenovaným Anně z Jivovice, manželce někdy Beneše z Klaric v Buděovicích, a Kašparovi Robnhappovi z Suché na Sudoměři, pohnaným, za právo stané. Dal památné.

R. VI. list D. 20. a.

2530.

Mezi Vávrou krejčím a radou města Litoměřic o pokutu pro dostineučinění nálezu soudu komorního. — 1515, 15. listopadu.

Vávra krajčí nyní v městě Roudnici obývajícíe pohnal purgmistra a konšeluov i vsí obce města Lithoměřic, aby tyto dole psané své spoluměšťany, menovitě Řehoře Hrona, Vondráčka, Jana Bílinského, Beneše kováře, Mathúše Kaucského, Martina baccaláře z Hradce, Šimona Hodáně, Prokopa Sokola, Joannesa Piscatora a Jeronyma Jenivo, item Jiříka krajčího starého, starého rychtáře, Valentina Javora, Václava Nadřence, Jana Samuele, Jakuba Jelenka a Silvestra, item Viktoryna a Jana Chynského soukeníka, postavili před oc létha oc M^oD^oXII^o v pondělí na zajtří sv. Benedikta [22. března 1512] na Svátost najprv příští. Viniti je chtěl z pěti seth kop grošuv českých pokuty jemu od nich povinné tudy, že sú se podle nálezu nejvyšším panem hofmistrem království Českého JMtí, pány a vladykami, krále JMti radami soudu komorního, mezi ním Vávru a jimi měšťany Lithoměřickými o svatém Martině minulém učiněného nezachovali a jemu Vávrovi vajpovědi, kterúz mezi týmž Vávru a Martinem Manželkú, jich spolu měštěním, mocně na se přijali, [dosti] sú neudělali spolu s ubrmany tak, jakož ten soudu komorního nález to v sobě plněji a dostatečněji zavírá oc, jakož puohon šíře ukazuje. Tu na rok jim položený Vávra krajčí puovod stál jest; ale Řehoř Hron, Vondráček, Jan Bílinský, Beneš kovář, Matúš Kaucský, Martin baccalář z Hradce, Šimon Hodáně, Prokop Sokol, Joannes Piscator a Jeronim Jenivo, item Jiřík krajčí starý, starý rychtář, Valentin Javor, Václav Nadřenec, Jan Samuel, Jakub Jelenek a Silvestr, item Viktoryn a Jan Chynský soukeník, pohnaní, třikrát voláni jsúc k svému právu nestáli sú. Protož

JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, léta oc M^oD^oXV^o ve čtvrtek po svatém Brikci dali sú nadepsanému Vávrovi krajčímu puovodovi proti jmenovaným Řehořovi Hronovi, Vondráčkovi, Janovi Bílinskému, Janovi Formánkovi, Benešovi kováři, Matoušovi Kauckému, Martinovi baccalářovi z Hradce, Šimonovi Hodáňovi, Prokopovi Sokolovi, Joanesovi Piscatorovi a Jeronimovi Jenivovi, item Jiříkovi krajčímu starému, starému rychtáři, Valentinovi Javorovi, Václavovi Nadřencovi, Janovi Samuelovi, Jakubovi Jelenkovi a Silvestrovi, item Viktorinovi a Janovi Chynskému soukeníku, pohnaným, za právo stané. Dal památné.

R. VI. list D. 20. b. Srov. nález č. 2063.

2531.

Mezi Mikulášem z Robous a Václavem Bezdrúžickým z Kolovrat o dluh. — 1515, 16. listop.

Mikuláš z Robous pohnal pana Václava Bezdrúžického z Kolovrath a na Košátkách, krále JMti nejvyššího sudího dvorského království Českého oc, létha oc M^oD^oXIII^o ve čtvrtek na ochtáb tří králuov [13. ledna]. Viniti ho chtěl z puol druhé kopy grošuv českých, kteréž zaň dal za pět beček soli, kteréž mu týž Mikuláš zednal a vyvěřil na žádost jeho, i tomu on pan Václav nedbá učiniti dosti, jemu zase té puol druhé kopy grošuv českých dáti až do dnešního dne oc, jakož puohon plněji v sobě zaviera. Tu na rok jim položený Mikuláš z Robous puovod stál jest, ale pan Václav Bezdrúžický z Kolovrath a na Košátkách, krále JMti nejvyšší sudí království Českého oc, pohnaný, třikrát volán sa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké etc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, léta etc M^oD^oXV^o v pátek po svatém Brikci dali sú nadepsanému Mikulášovi z Robous puovodovi proti jmenovanému panu Václavovi Bezdrúžickému z Kolovrath a na Košátkách, nejvyššímu sudímu krále JMti království Českého, pohnanému, za právo stané. Dal památné.

R. IV. list E. 1. a. Srov. svědomí č. 2429.

2532.

Mezi Oldřichem z Předenic a Mikulášem z Tisové o nedodržení smlouvy. — 1515, 16. listop.

Voldřich z Předenic pohnal Mikuláše z Tisové a v Trubciech léta oc M^oD^oXIII^o v sobotu před stolováním sv. Petra [19. února 1513]. Viniti ho chtěl z dosti neučinění smlouvy dobrými lidmi učiněné o železa s vozu visutého, kteréžto železo on Voldřich čtyry kopy grošuv českých pokládá oc, jakož puohon plněji a šfře ukazuje. Tu na rok jim položený Voldřich z Předenic puovod stál jest, ale Mikuláš z Tisové v Trubciech pohnaný třikrát volán sa k svému právu, nestál jest; protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se

pány a vladykami, krále JMti radami, léta oc M^oD^oXV^o v pátek po svatém Brikcí dali sú nadepsanému Voldřichovi z Předenic, puovodovi, proti jmenovanému Mikulášovi z Tisové, pohnanému, za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 1. b.

2533.

Mezi Oldřichem z Předenic a Wolfem z Tisové o dluh. — 1515, 16. listopadu.

Voldřich z Předenic pohnal Wolfa z Tisové a v Trubciech léta M^oD^oXIII^o v sobotu před stolováním sv. Petra [19. února 1513]. Viniti ho chtěl ze dvou kop a ze třinácti groších [sic] míšenských jemu od něho za sud piva zuostalých oc, jakož puohon šíře ukazuje. Tu na rok jim položený Voldřich z Předenic puovod stál jest, ale Wolf z Tisové a v Trubcích pohnaný třikrát volán jsa, k svému právu nestál jest; protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, léta oc M^oD^oXV^o v pátek po svatém Brikcí dali sú nadepsanému Voldřichovi z Předenic proti jmenovanému Wolfovi z Tisové a v Trubciech, pohnanému, za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 1. b.

2534.

Mezi Janem Zruckým z Chřenovic a Václavem Zubem z Lanšteina o rukojemství.
1515, 16. listopadu.

Jan Zrutský z Chřenovic pohnal pana Václava Zuba z Lanšteina léta oc M^oD^oXIII^o v pondělí před sv. Řehořem [7. března 1513]. Viniti ho chtěl z pěti kop grošuov českých, kdež mu jest rukojmí za Václava Zimu oc, jakož puohon plněji zaviera. Tu na rok jim položený Jan Zrutský z Chřenovic puovod stál jest, ale pan Václav Zub z Lanšteina pohnaný třikrát volán sa k svému právu, nestál jest; protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, léta oc M^oD^oXV^o v pátek po svatém Brikcí dali sú nadepsanému Janovi Zrutskému z Chřenovic puovodovi proti jmenovanému panu Václavovi Zubovi z Lanšteina pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 1. b.

2535.

Mezi Janem Zruckým z Chřenovic a Přibíkem Řesanským z Řesaníc o rukojemství.
1515, 16. listopadu.

Jan Zrutský z Chřenovic pohnal Přibíka Řesanského z Řesaníc léta oc M^oD^oXIII^o v pondělí před sv. Řehořem [7. března 1513]. Viniti ho chtěl z pěti kop grošuov českých, kdež mu jest rukojmí za Václava Zimu oc, jakož puohon ukazuje. Tu na rok jim položený Jan Zrutský z Chřenovic puovod stál jest, ale Přibík Řesanský

z Řesanic pohnaný, třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest; protož JMt pán, pan Vojtěch Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, léta oc M^oD^oXV^o v pátek po svatém Brikcí dali sú nadepsanému Janovi Zrútskému z Chřenovic puovodovi proti jmenovanému Příbíkovi Řesanskému z Řesanic pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 2. a.

Půhony a nálezy k roku Svátosti l. 1518.

Létha MDXVIII^o při Svátosti (16. dubna). Tito páni a z rytířstva dolepsi při tom času soud komorní zasedli:

Pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého.

Tito z pánuov: Pan Frydrych purgkrabie z Douína a na Dražicích.

Pan Kundrath z Krajku na Mladém Boleslavi.

Pan Jan Krínecký z Ronova a na Kuncberce.

Tito z vladyk: Bohuslav Chrt z Ertína, purgkrabie hradu Pražského.

Jan Svadba z Otradovic a na Zbraslavicích.

Jan Kordule z Sloupna a na Vřeštově.

Václav Lithovský z Svinař a na Lukovci.

Stráník z Kopydlna a na Třevatči.

Diviš Žeušický z Nestajova a na Žlebiech.

Pavel Choltický z Újezda a na Svojčicích.

Štěpán Anděl z Ronovce a na Přelouči.

Mikuláš Vančura z Řehnic a na Krnště.

R. VI. fol. A. 2. b.

2536.

Mezi Jindřichem z Kolovrat a obcí města Rakovníka o postavení souseda pro pobrazení peněz. — 1518, 17. dubna.

Pan Jindřich jinak Albrecht z Kolovrat a na Krakovci oc pohání purgmistra a konšeluov i vší obce města Rakovníka, aby postavili před oc spolusouseda svého Jiříka Sklenáře. Viniti jej chce z pobrazení peněz po někdy Janovi rychtáři z Slabčic*), člověka téhož pana Jindřicha jinak pana Albrechta, kteréhožto pobrazení peněz pokládá sobě sto padesát kop groš. čes. Vložen puohon v středu den svaté panny Alžběty létha oc DXI^o [19. listopadu 1511].

V té při, kteráž jest mezi panem Jindřichem jinak panem Albrechtem z Kolovrat na Krakovci puovodem s jedné, a Jiříkem Sklenářem z Rakovníka pohnaným s strany druhé, kdež týž pan Jindřich vinil jeho Jiříka z pobrazení peněz po někdy Janovi rychtáři v Slabčích, člověka jeho páně Jindřichova, a toho pobrazení sobě po-

kládaje CL kop gr: čes., tak jakož týž puohon šíře v sobě ukazuje a zavírá. A na to ukázal poručník pana Jindřicha puovoda některá svědomí, žádaje Jich Mti podle toho za opatření. Proti tomu týž Jiřík Sklenář pohnaný dal jest pověděti, jakož jej Jiříka viní, že jest ty peníze pobral, ale že svědci někteří svědčí, že jest dal k věrné ruce schovati, a puohon ukazuje z pobrání, a tak že se puohon s svědky nesrovnává; a poněvadž toho pobrání, jakož pohání, dostatečně neprovozuje, též žádaje Jich Mt za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, nahlédše v puohon a v svědomí a jich s obú stran pře líčení, takto o tom naléztí ráčili: Poněvadž on pan Jindřich jinak pan Albrecht z Kolovrath puovod pohnal jest z pobrání, a takového pobrání podle práva dostatečně jest neprovedl, z té příčiny dává se jemu Jiříkovi Sklenáři za právo, tak že on Jiřík panu Jindřichovi jinak panu Albrechtovi z Kolovrath podle toho puohonu tiem pobráním povinovat není. Než chtě-li se strany z jakého svěření, o kterémž v svědcích zmínka jest, vinití, právo se jim nezavírá. Dal památné. Stalo se v sobotu po Svátosti.

R. VI. list A. 20. b. Srov. svědomí č. 2224 a 2234. — *) Čti: ze Slabec.

2537.

Mezi Markétou z Fajlce a Fridrichem purkrabím z Donína o vydání pozůstalých peněz po bratru. — 1518, 17. dubna.

Vedle té pře odložené, jakož jest Markéthá z Felce puovod pana Frydrycha purgkrabí z Donína na Dražicích ze dvou seth kop groš. českých, chtěc k nim spravedlnost mieti po někdy Enolfovi, bratru jejím vlastním, pohnala oc, tak jakož týž puohon šíře ukazuje. Kdež Jich Mtmi jest odloženo, poněvadž téhož někdy Enolfa bratři chtěc k dotčené summě spravedlnost také mieti, téhož pána Donínského pohánějí, tak aby táž Markéthá a bratři její před Jich Mtí sobě, kto k těm penězóm z nich lepší spravedlnost má, odpovídali, jakož též odložení šíře to ukazuje. Tu oni bratři z Felce před Jich Mtmi skrze poručníka pověděti dali, že jest ona Markéthá byla vdána a odbyta, také že oni svrchupsaní bratři k té summě v puohonu položené po meči lepší spravedlnost mají nežli ona, táhnúce se při tom na nález při soudu purkrabském mezi stranami učiněný o list hlavní témuž někdy Enolfovi bratru jich svědčící, též také při tom i zřízení zemské čtené pokazujíc. Zase proti tomu mocný poručník její Markéty pověděl: Ač jest se táž Markéta vdala, že jest skrze to svého práva nepotratila, táhna se také při tom na zřízení zemské, jak jest na touž Markéthu podle obdarování krále JMti to připadlo, jakožto na obývajcí v tomto královstvie, a to zřízení zemské že se nevztahuje na cizozemce, kdež oni bratři též Markéthy cizozemci a neobyvatelé této země jsou, a práva že této země užiti nemohou. A ač jest nálezem jemu Janovi při úřadě purkrabstvie Pražského přisouzeno, že jest to

věc proměnná, tak že jest ten list hlavní Enolfovu Janovi zřetelně svědčil a tak ke škodě býti nemohl. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, s jinými pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon i s obů stran pře líčení, nahlédše v nález z úřadu purkrabského, i také zřízení zemského pilně váživše, takto o tom nalézají: Poněvadž v zřízení zemském a v milosti královské zjevně se stahuje, že z kniežetství Slezského a margkrabství Moravského a z Lužické země té milosti užiti mají, a cizozemci nic, a také v nálezu purkrabském zevně to stojí; i z té příčiny dáno mu za právo Hanušovi, poněvadž jemu podle bratra spolu list svědčil, tak jakž týž nález to dále v sobě zavírá, a oni bratři Felcarové toho jsú nepokázali, aby jim v tom dluhu, kterýž povinen jest pan Frydrych z Donína, zejména co svědčilo vedle již dotčeného bratra Enolfa, po kterémž spravedlnost míti chtějí, a také jsou toho nepokázali, aby z těch zemí obyvatelé byli, na kteréž se to obdarování a milost královská stahuje. A ona Markéthá jest obyvatelkyně království tohoto; a z těch příčin té milosti královské a téhož zřízení zemského užiti má, a dává se též Markétě svrchupsané za právo, tak aby jí on pan Frydrych z Donína tu summu dal v puohonu položenú ve dvou nedělech pořád zběhlých. Dala památné. Actum sabato post Reliquiarum anno oc D^oXVIII^o.

R. VI. list C. 2. a. Srov. nález č. 2516.

2538.

Mezi Markem Dyršvamem a Janem a Bernardem bratřími z Walšteina o dluh. — 1518, 17. dubna.

Markus Dyršvam, měšťanin města Mostu, pohání pana Jana a pana Bernartha vlastních a nedílných bratří z Walšteina na Krupce. Viniti je chce ze čtyř seth kop groš. LII kop a XL gr. vše míšenských, kterúžto summu týž Markus na již jmenovaných pánuov žádost a pod jich sekretem psanie, kteréž jemu o to učinili, na dole Hrobském týchž pánuov tály půjčil a vydal jest; ale oni páni z Walšteina nadepsaní že jemu Markusovi nahoře psanému summy tak jim na jich psanie od něho puojčené a vydané zase dáti a navrátiti až po dnes zanedbávají. Vložen puohon sabato post Mathie anno oc D^oXIII^o [26. února 1513].

V té při, kteráž jest mezi Markusem Dyršvamem z Mostu puovodem s jedné, a panem Janem z Walšteina a na Krupce pohnaným s strany druhé. Kdež týž Markus jej pana z Walšteina pohání podle někdy pana Bernartha odtudž z Walšteina, bratra jeho, jakožto vlastních a nedílných bratří, vině je ze CCCC kop grošuov LII kop XL groš. vše míšenských, kterúžto summu týž Markus na týchž pánuov žádost a pod jich sekretem psanie, kteréž jemu o to učinili, na dole Hrobském týchž pánuov tále puojčil a vydal jest; ale oni páni nadepsaní že jemu Markusovi nahoře psané summy tak jim na jich psaní od něho puojčené a vydané zase dáti a navrátiti podnes zanedbávají. Proti tomu od pana Jana pohnaného ukázán jest vajpis zdvižení puohonu

mezi Janem z Sobotky s jedné, a Jandú erckaférem na Horách Guttnách s strany druhé, a pravě, že jest tato věc k tomu zdviženému puohonu podobna, poněvadž se zvláště věci horní dotýče, a má-li přes to k tomuto puohonu odpoviedati, žádal v tom za opatření. Proti tomu Markus zase dal pověděti, že jest tato věc nehorní, ale jest dluh puojčený a spravedlivý, na to připsání téhož pana Jana a někdy pana Bernartha pohnaných listem poselacím pod jich sekrety pokázal jest, v kterémžto připsání přířkají, v čemž by je koli založil na ty hory, že jemu všecko zaplatí, a také že jest on Markus s pány žádných táluov v tom neměl. A na to ukázal ceduli po zavření počtu poď sekrety Jana z Dobřenic na místě týchž pánuov pohnaných a téhož Markusa puovoda na tu summou v puohonu položenú, podle toho žádaje Jich Mti za opatření. Zase proti tomu na místě pana pohnaného povědíno, že se to neprovozuje, aby on Jan z Dobřenic ten početh s týmž Markusem z poručenství jich činil, a že o tom pán neví. A on Markus zase proti tomu ukázal svědomí téhož Jana z Dobřenic a jiných, pravě, že jest se ten počet s jich pánuov volí stal. Dále proti tomu od pana pohnaného povědíno, že se svědomí s puohodem nesrovnává, tak že svědci o žádných groších, než toliko o kopách seznávají. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, slyševše puohon, připsání pánuov bratří pohnaných, v svědomí a v ceduli počtovú pilně nahledše, též obojí strany odpor i pře líčení pilně váživše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Markus Dyršvam to podle puohonu svého dostatečně podle práva pokázal, že jest to dluh puojčený jim pánóm bratřím pohnaným, z té příčiny on pan Jan z Walšteina, poněvadž jest pan Bernarth jeho páně Januov bratr nedielný umřel, tou summou v puohonu jmenovanú jest povinen, a dává se jemu Markusovi za právo, tak aby jemu on pan Jan dal od dnešního dne ve dvú nedělí pořád zběhlých. Dal památné. Actum sabato post Reliquiarum anno oc D^oXVIII^o.

R. VI. list C. 3. a. Srov. svědomí č. 2424.

2539.

Mezi Zikmundem Barešem z Kamenice a Albrechtem Ciplou z Kravska o svěření peněz.
1518, 19. dubna.

Zygmund Bareš z Kamenice pohání Albrechta Ciplu z Kravska. Viniti ho chce z toho, že jakož jest týž Zygmund nebožtíkovi Janovi Ciplovi z Kravska, jeho Albrechtovu vlastniemu otci, puol druhého sta kop a pět kop grošuov vše česk. svěřil, aby jich těch peněz osvíceným kniežathuom a pánóm, někdy panu Albrechtovi kniežeti Minstrberskému a panu Karlovi též kniežeti Minstrberskému, hrabí Kladskému oc, puojčil, kterúžto summou peněz již dotčených týž někdy Cipla jmenovaným kniežathuom pójčiv, list od nich na touž summou jemu a jeho dědicóm svědčící přijal, a jemu Zygmundovi Baršovi té summy těch CLV kop gr. od nadepsa-

ných kniežath zase v jeho Zygmundovu moc dobýti a navrátiti zanedbal. Vložen puohon sabbato post Urbani anno oc M^oD^oXIII^o [28. května].

V té při, kteráž jest mezi Zygmundem Baršem z Kamenice puovodem s jedné, a Albrechtem Ciplou z Kravska pohnaným z strany druhé, kdež jej viní, že jest týž Zygmund někdy Janovi Ciplovi z Kravska, jeho Albrechtovu vlastnímu nedílnému otcí, puol druhého sta pět kop groš. česk. svěřil, aby jich těch peněz osvíceným knížathuom a pánuom, někdy panu Albrechtovi kniežeti Minsterberskému, panu Karlovi též kniežeti Minstrberskému, hrabí Kladskému oc, puojčil, a že týž někdy Cipla jmenovaným knížathuom puojčiv, vzal od nich listy na touž summu jemu a dědicóm jeho svědčící [a] přijal, a jemu Baršovi že té summy půl druhého sta kop a pět kop gr. česk. od týchž knížath zase v jeho Zygmundovu moc dobýti a navrátiti zanedbává, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zaviera. A na to svědomí některá i listy poselací ukázal. Proti tomu poručník Albrechta Ciply odpíraje, pravil, že toho týž Bareš podle svého puohonu neprovozuje a že se svědkové s puohonem nesrovnávají, ani toho také, by ty peníze k němu kterak přiležely ani jeho byly, a že jest nikda on jich Bareš knížathuom JMtem nepuojčoval, nébrž ani jich jak živ viděl. A na to ukázal JMti kněze Karla svědomí. Při tom žádaje JMti, poněvadž toho dostatečně nepokazuje, za opatření. Zase proti tomu on Zygmund Bareš puovod mluvil, že jsú ti peníze jeho byli, kterýchž jest někdy Janovi Ciplovi svěřil, a on že jest jich svrchu jmenovaným kniežathuom JMtem na ten spusob tak, jakž pohání, puojčil, a podle svého puohonu že se to pokazuje, i listem někdy Jana Ciply jeho vlastní rukú psaným, též při tom žádaje JMti za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, svědomí i jich s obú stran pře líčení, odpor a také v listy poselací pilně nahledše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Zygmund Bareš puovod svědky svými i také listy poselacími, kteréž jest jemu Jan Cipla psal, podle práva provedl, že jest té summy v puohonu položené jemu Janovi Ciplovi k puojčení a k vyupomínání svěřil, a on Albrecht Cipla pohnaný toho jest ničímž neodvedl, aby to jeho Janovy Ciplovy a ne Baršovy peníze byly; z té příčiny dává se jemu Zygmundovi Baršovi za právo tak, aby on Albrecht Cipla jemu tu summu v puohonu položenú dal od dnešního dne ve dvú nedělí pořád zběhlých. Dal památné. Actum feria II. post Reliquiarum anno oc D^oXVIII^o.

Létha oc D^oXVIII^o v sobotu den svaté Žofie [15. května] dána jest relací na Albrechta Ciply z škod nákladních a útratních podle svolenie zemského.

R. VI. list C. 16. b.

2540.

Mezi Václavem Sazemou z Ústí a Janem Svojanovským z Boskovic o pych. — 1518,
19. května.

Václav Sazema z Oustí na Zvieřeticích pohnal pana Jana Svojanovského z Bozkovic a na Skalách. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop grošů českých, a to takového, kdež jest obstavil člověka jeho páně Sazimova Jana Hrnčiere z Bakova Jiřík Makový člověk jeho páně Svojanovského z Hradiště na právě Hradištském, kteréhož jest tu i do vězení dal; a on Jan Hrnčier chtěl se jest vyručiti na hotové peníze do dvou neděl podle práva, ale on Jiřík Makový člověk jeho páně Svojanovského přijíti jest rukojmí hodných nechtěl, než jej Jana Hrnčiere předse u vazbě žádal držeti; kterúžto věc on pan Václav Sazima naň na pana Svojanovského vznesl jest, psaním svým žádaje věděti, s jeho-li volí jest to ten Jiřík Makový člověk jeho učinil, ale že on pan Svojanovský jemu panu Sazimovi na to, jakž jest on žádal a jemu panu Svojanovskému psal, rozumné odpovědi, s jeho-li páně Svojanovského volí jest to, nedal. Vložen puohon v středu [sic] den svatého Vitališe oc D°XIII° [28. dubna 1513].

V té při, kteráž jest mezi panem Václavem Sazemú z Oustí na Zvieřeticích puovodem s jedné, a panem Janem Svojanovským z Bozkovic pohnaným s strany druhé, kdež téhož pana Svojanovského on pan Sazema pohání z pychu a pro ten pych z X kop groš. česk., že jest obstavil člověka jeho páně Sazemova Jana Hrnčiere z Bakova Jiřík Makový člověk páně Svojanovského z Hradiště na právě Hradištském, a že jest jeho i do vězení dal; a on Jan Hrnčier že jest se chtěl vyručiti na hotové peníze do dvou nedělí podle práva a toho jest užiti nemohl, jakož týž puohon to v sobě šíře ukazuje. A na to ukázal svědomí i list, kterýž k témuž panu Svojanovskému pohnanému podle zřízení zemského o vydání téhož člověka poslal, i list, aby jemu ten pych napravil. Proti tomu poručník pana pohnaného mluvil, že list, kterýž pan Svojanovský témuž Sazimovi píše, to v sobě zavírá, že věc jeho není, a pych aby jemu napravovati měl, že toho nikterakž neuznává, aby jej napravovati měl, poněvadž svévolně on i lidé jeho k tomu nikterakž jsou příčiny nedali. A na to ukázal svědomí. Proti tomu na místě puovoda povědino, že se to ničímž nepokazuje, aby tíž lidé páně Sazemovi za touž sladovnici, o kterouž se stavuňk stal, snad jakaj základ slibovali, a poněvadž nic nepokazují, žádaje v tom JMti za opatření. Též zase od poručníka na místě pohnaného povědino, že jest ta sladovnice byla kmetična páně Sazemova, jsúci na gruntiech jeho, a mající se stavěti, že jest tomu dosti neučinila a tudy že jest ten základ propadla. A na to ukázal listy, kteréž jest psal Bohuněk ze Ctiněvsi, úředník z Hradiště, témuž panu Sazemovi, žádaje téhož pána, aby ta pokuta od též sladovnice propadená dána a zaplacená byla, ale že jest se to

nestalo, žádaje JMti v tom ve všem za spravedlivé opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, vyslyševše puohon, svědomí a v listy poselací pilně nahledše, i jich s obů stran pře líčení pilně váživše, takto o tom naléztí ráčili: Poněvadž se to z svědomí dostatečně našlo, že lidé páně Václavovi Sazemovi chtěli jeho Hrnčiere člověka páně Václavova vyručiti na hotový groš, a oni toho lidé pana Svojanovského přijítí nechtěli, a přes to jej v vazbě drželi, a také pan Jan Svojanovský toho jest rozumně v své odpovědi nepostavil, s volí-li jest se to jeho pana Svojanovského stalo, že jest ten člověk páně Sezemů v vazbě držán; z takové příčiny mohl jest dobře on pan Václav puovod pana Jana z pychu hnáti, a dává se jemu panu Sezimovi za právo tak, že jest mu tiem pychem povinovat, a to aby jemu dal, to jest X kop gr. čes., tak jakž na pych jest vloženo, ve dvů nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Actum feria II. post Reliquiarum anno oc D°XVIII°.

R. VI. list D. 9. a.

2541.

Mezi Alžbětou z Vícemilic a Matějem a Davidem bratřími Škrovy o postavení čeledína pro pych. — 1518, 20. dubna.

Panna Alžběta z Vícemilic pohání Matěje a Davida Škrovy, vlastní a nedílné bratří z Škrovy, aby postavili před nejvyšším panem hofmistrem JMti a před pány a vladykami, krále JMti radami, v soudu komorním Jana čeledína svého, kterémuž prve říkali Ovčák, že ho viniti chce z pychu, a pro ten pych z desieti kop grošův českých, že jest nadepsané Alžbětě Anežku děvečku čeledína jejího zbil, prve na ni nic nežalovav. Vložen puohon léta oc MDXII°, v středu před sv. Františkem [29. září 1512].

V té při, kteráž jest mezi pannú Alžbětú z Vícemilic puovodem s jedné, a Janem, kterémuž prve říkali Ovčák, čeledínem Matěje a Davida Škrovyduv vlastních bratří postaveným s strany druhé, kdež táž Alžběta vinila jej z pychu, a pro ten pych z Xti kop gr. českých, že jest jí Anežku děvečku čeledína jejího zbil, nic též panně Alžbětě na touž Anežku prve nežalovavši. A na to ukázala svědomí i také to, že podle zřízení zemského jest k nim vo napravení téhož pychu posílala. Při tom vedle téhož puohonu ona panna Alžběta puovod dala pověděti, že oni pohnaní bratří z Škrovydu téhož Jana Ovčáka jsú před pány Jich Mti nepostavili, a že ho tuto nevidí. Při tom žádaje Jich Mti za spravedlivé opatření, poněvadž jsú se podle puohonu nezachovali. Proti tomu na místě pohnaných povědino, že jsú oni svrchu jmenovaní bratří tím povinni nebyli, aby jej nyní stavěti měli, poněvadž jeho tak dlúho u sebe držeti nemohli, neb každý čeledín do roka se jedná, a po roce že má vuoli býti, kde chce. A tak k tomuto času, poněvadž jest

puohon dávní, jsú jeho držeti nemohli, než že jsou jej prve stavěli, a hojemství že jest bráno; a panna Alžběta že jest měla tu na ten čas žádati, by se jím ujistili, a poněvadž jest to obmeškala, že oni bratří Škrovadové nejsou a nebyli povinni jí ho více držeti a stavěti, podle toho žádaje Jich Mti za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMtí radami, vyslyševše puohon, svědomí i jich s obú stran přelícení váživše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž ona panna Alžběta puovod napřed to jest dostatečně provedla, že jest k nim Škrovaluom posílala, žádající, aby se jím Janem Ovčákem čeledínem ujistili, a oni nadepsaní bratří pohnaní, jsúce pohnaní, aby téhož Jana postavili, toho jsú neučinili, a jeho jsú podle práva nepostavili, z té příčiny dává se jí panně Alžbětě puovodovi za právo, tak že oni Škrovadové pohnaní jí panně Alžbětě puovodovi tím pychem a pokutou na pych uloženou povinni jsou, a to X kopami gr. českých, ty aby jí dali od dnešního dne ve dvou nedělí pořád zběhlých. Dala památné. Actum feria III. ante Georgii anno oc DXVIII^o.

Léta oc DXVIII^o v středu den sv. Floriána [5. května] dána jest relací ke dskám z summy neplnění podle nálezu panského X kop gr. českých. A při tom dána relací i ze škod útratních a nákladních.

R. VI. list A. 3. a. Srov. svědomí č. 2282 a 2342.

2542.

Mezi Alžbětou z Vícemilic a Matějem a Davidem bratry Škrovady o postavení šafáře pro pych. — 1518, 20. dubna.

Táž panna Alžběta z Vícemilic pohání týchž bratří z Škrovalu, aby postavili před oc Vondráčka šafáře čeledína svého. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. českých, že jest nadepsané panně Alžbětě Jana pachole čeledína jejího zbil, též panně Alžbětě jie prve nic nežalovav. Vložen puohon léta oc DXII^o v středu po sv. Františku [5. října 1512].

V té při, kteráž jest mezi pannú Alžbětú z Vícemilic puovodem s jedné, a Matějem a Davidem vlastními bratřími z Škrovalu s strany druhé, kdež táž panna Alžběta pohnala je bratří, aby postavili Vondráčka šafáře čeledína svého, kteréhož viní z pychu, a pro ten pych z Xti kop gr. českých, že jest nadepsané panně Alžbětě Jana pachole a čeledína jejího zbil, též panně Alžbětě prve nic na též pachole nežalovav, tak jakož týž puohon to v sobě šíře ukazuje a zavírá oc. A na to táž panna Alžběta ukázala jest některá svědomí mezi touž pannú Alžbětú a nadepsanými Škrovady. Proti tomu oni Škrovadové dali jsou pověděti, že téhož Vondráčka podle puohonu stavějí, chce-li jej ona panna Alžběta z čeho viniti, že to má před sebu. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány, vladykami, krále JMtí radami, slyševše puohon

a v svědky nahledše a jich s obú stran pře líčení vyslyševše, takto o tom naléztí ráčili: Poněvadž panna Alžběta podle práva, jakž na pych přísluší, toho nepokázala jest proti témuž Vondráčkovi šafáři, a pychu jest neprovedla; z té příčiny dává se jemu Vondráčkovi za právo, tak že jí on Vondráček tou pokutou na pych položenou povinovat není. Dal památné. Actum ut supra.

Feria VI. ante Viti [11. června] dána relací ke diskám léta oc XVIII° na Alžbětu oc.

R. VI. list A. 4. b. Srov. svědomí č. 2281 a 2412.

2543.

Mezi Alžbětou z Vícemilie a Matějem a Davidem bratry Škrovady o zajetí dobytka.
1518, 20. dubna.

Táž panna Alžběta z Vícemilic pohání týchž bratří z Škrovalu. Viniti je chce z toho, že jsú jí dobytek její, totižto pět krav a vuol jeden, na grunthy její do dvora jejího dědičného poslavše, zajieti a ven ze dvora jejího k sobě na grunthy své do Předboj hnáti kázali, a to na den svatého Šimoniše a Judy ve čtvrtek večer nyní minulého; a ten dobytek její zajavše z grunthuov jejích mají a drží v svém dvoře v Předbojích až do dnešního dne, jeho užívajíce, a toho dobytka jejího jí jsú zase vrátiti nechtěli, kteréhožto zajetí téhož dobytka pokládá sobě ona panna Alžběta puovod padesáte kop groš. českých. Vložen puohon létha MDXIII^o v středu před svatým Řehořem papežem [9. března 1513].

V té při, kteráž jest mezi pannú Alžbětú z Vícemilic puovodem s jedné, a Matějem a Davidem Škrovady bratřími vlastními z Škrovalu pohnanými s strany druhé, kdež je vinila, že jsú jie dobytek její, totižto pět krav a vuol jeden, na grunthy její do dvora jejího dědičného poslavše, zajieti a ven ze dvora jejího k sobě na grunthy své do Předboj hnáti kázali, a to na den svatého Šimoniše a Judy ve čtvrtek večer již minulý; a ten dobytek její zajavše s gruntuov jejích mají a drží v svém dvoře v Předbojích až do dnešního dne, jeho užívajíce, a toho dobytka jejího jie jsú zase vrátiti nechtěli, kteréhožto zajetí téhož dobytka ona panna Alžběta puovod sobě pokládajíc L kop groš. čes. A na to ukázala svědomí, při tom i list od nejvyššího pana purkrabie Pražského poslaný, aby jí Alžbětě ten dobytek zase vrátili, poněvadž jest jí mocí ze dvora jejího zajat. Podle toho žádaje Jich Mtí za opatření. Proti tomu od pohnaných povědino jest, že se k tomu znají, že jsou ten dobytek zajali, ale že jsou to z té příčiny učinili, neb jsou jej v svých škodách zastihli, a tím spuosebem že jsou to dobře učiniti mohli, poněvadž se jím od něho škoda dala. A na to ukázali některá svědomí. A při tom pověděti dali: chtěla-li jest pauna Alžběta svooj dobytek zase mieti, měla jest jej podle práva vyručiti, ale že jest toho neučinila, z té příčiny oni Škrovalové jí dále povinovati, čím je v tom puohonu viní, nejsou, žádaje Jich Mtí v tom za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina

a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, svědomí a s obů stran pře líčení, takto o tom naléztí ráčí: Poněvadž ona panna Alžběta puovod to jest svědky svými provedla, že jest ten dobytek ze dvora jejího zajat, a oni bratři Škrovdové pohnaní po jejím poselství, kteréž jest k nim táž panna Alžběta učinila, jí toho dobytku vrátiti nechtěli, ani na psanie nejvyššího pana purkrabie Pražského, a k tomu toho podle práva dostatečně neodvedli, aby takový dobytek ve škodě své zajíti dali; z té příčiny dává se jí panně Alžbětě puovodovi za právo tak, aby oboje strany před úředníky menšími desk zemských na zajtří svaté panny Markéthy najprv příští [14. července] stály, a tu což táž panna Alžběta provede na týchž úředníkuov schválení do té summy, kteráž v puohonu položena jest, to aby jí panně Alžbětě oni Škrovdové dali ve dvů nedělí od toho puovodu pořád zběhlých. Dala památné. Actum feria III. ante Georgii anno oc DXVIII^o.

R. VI. list A. 5. a. Srov. svědomí č. 2341, 2342, 2347, 2359, 2377 a 2411.

2544.

Mezi Burjanem Halěrem z Volšan a Zikmundem Baršem z Kamenice o rukojemství.
1518, 20. dubna.

Burjan Halěr z Volšan pohání Zikmunda Barše z Kamenice a na Chvalách. Viniti ho chce ze XXXIII kop XX gr. vše čes., kteréž jest týž Burjan Halěr dáti musel Zikmundovi Vaníčkovi, pergmeistru hor viničných, jsa rukojmí vedle jiných dobrých lidí za Mikuláše Karlíka z Nežetic za postavení Václava člověka od téhož Mikuláše před pány v radě na Novém městě Pražském na čas jim jmenovaný pod sto kop grošuov českých, za kteréhožto Mikuláše Karlíka v summě dotčené v škodách, kteréž by na to vzešly, jestliže by týž Václav člověk jeho Mikulášuov postaven tak, jakož jest od pánuov Novoměstských vyručen, nebyl, nadepsaný Zikmund Bareš podpůrcí se jest témuž Burjanovi a jiným rukojmíem listem pod svú pečetí učinil. Vložen puohon feria II. ante Gregorii anno oc DXIII^o [7. března 1513].

V té při, kteráž jest mezi Burjanem Halěrem z Volšan puovodem s jedné, a Zikmundem Baršem z Kamenice pohnaným s strany druhé, kdež jej vinil ze XXXIII kop dvaceti grošuov vše českých, kteréž jest týž Burjan Halěr dáti musel Zikmundovi Vaníčkovi, pergmeistru hor viničných, jsa rukojmí vedle jiných dobrých lidí za Mikuláše Karlíka z Nežetic oc, jakož týž puohon šieře ukazuje. Proti tomu on Zikmund Bareš pověděl, že se k tomu zná a že jest se učinil k vuoli a k žádosti Mikuláše Karlíka z Nežetic za podpůrci. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, i s obů stran pře líčení, takto o tom naléztí ráčili: Poněvadž on Bareš k tomu se zná, z té příčiny dává se jemu Burjanovi za právo, tak aby jemu

tu summu v puohonu položenú dal, a to konečně od dnešního dne ve dvou nedělech pořád zběhlých. Chce-li pak on Bareš k komu o to dále hleděti, právo mu se nezawierá. Dal památné. Actum feria III ante Georgii anno oc DXVIII^o.

R. VI. list A. 12. a.

2545.

Mezi Děpoltem z Lobkovic a Zikmundem Pětipeským z Krásného Dvora spolu s Prokopem Kunšem z Lukovec o neplnění ubrmanství. — 1518, [20. dubna].

Pan Děpolt z Lobkovic a na Bílině pohání Zikmunda Pětipeského z Krásného Dvora a Prokopa Kunše z Lukovec. Viniti je chce z toho, že jsou na se vzali k mocnému rozeznání mezi ním panem Děpoltem a panem Janem Míčanem z Roztok a z Klinšteina a na Toužetíně, kdež jest on pan Děpolth pana Míčana vinil z těchto věcí: Item Burjan z Vinař odpírá jednoho dne roboty, Heršová z Vinařic odpírá v poselství choditi, lidé Vinařští odpierají, by měli beze stravy robotovati, než že se jim má strava dávat; item Kozojedští lidé odpírají ke dvoru votavy voziti, a tíž Kozojedští lidé odpírají ovec stříci, a též opět Kozojedští lidé praví, když žnou na popluží panském, že se jim má dáti piva, co mohou vypíti, a v registrích o tom pivu položeno není. Item pan Míčan vezl pryč vuoz pšenice mláčené po smlouvě. Item týž pan Míčan fasuňku mu nepostoupil, a týž pan Míčan položil mu dvě lože v registrích, ale šatuov jest na nich žádných nenalezl. A oni tú věcí prodávají a konce jemu panu Děpoltovi o to učiniti nechť, kdež on sobě toho pokládá sto kop grošuv českých.

V té při, kteráž jest mezi panem Děpoltem z Lobkovic puovodem s jedné, a Zikmundem Pětipeským z Krásného dvora a Prokopem Kunšem z Lukovec pohnanými s strany druhé, kdež je on puovod viní z toho, že jsou na se vzali k mocnému rozeznání mezi ním panem Děpoltem a panem Janem Míčanem z Roztok a z Klinšteina z těch věcí, že Burjan z Vinař odpírá jednoho dne roboty, a Heršová z Vinař odpírá v poselství choditi, lidé Vinařští odpierají, by měli beze stravy robotovati, než že se jim má strava dávat, a Kozojedští že odpírají ke dvoru votavy voziti oc, tak jakož týž puohon to v sobě šíře ukazuje a zawierá, a toho sobě pokládá sto kop groš. čes. A na to ukázal ceduli řezanú smluvčí mezi nimi panem Děpoltem a panem Míčanem pod pečethmi týchž pánuov a téhož někdy Zikmunda z Krásného Dvora a Prokopa Kunše z Lukovce učiněnú, při tom i listy, kteréž jest jim jakožto mocným ubrmanóm psal, napomínaje je, chtě rád o to místo a konec s nimi mieti. Proti tomu on Prokop Kuneš z Lukovec pohnaný odpíraje pravil, že jest jimi v tom nic nescházelo a že jsou oni podle téhož mocného přestání na nich tomu chtěli dosti rádi učiniti, ale že jsou páni podle smlúvy svrchu jmenované v tom se k sobě nezachovali, kdež jsou někdy s Zikmundem Pětipeským spolu pohnaným i roky jim pokládali

nejednů ale několikrát. A na to ukázal jest cedule, kteréž někdy on Zikmund Pětipeský též také i on Kuneš pohnaní jemu panu Děpoltovi psali. Proti tomu on puovod dal povědieti, že jsú oni jemu tepruov po puohonu roky skládali a před puohonem že sú se k tomu neměli, aby jim svrchupsaným pánuom o to konec, což jsú na se mocně vzali, učinili, při tom se i ještě poddávaje, chtíc samým Prokopem Kunšem o to rozeznán býti, a i to chce-li k sobě koho k takové mocné vajpovědi přijíti. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, přeslyševše puohon, žalobu, odpor i s obů stran pře líčení, nahledše v svědomí, v smlouvu mezi týmiž panem Děpoltem a panem Janem Míčanem učiněnú, takto o tom Jich Mt nalezají: Poněvadž to v smlouvě zřetelně stojí, jestliže by těch dvou smlouvci jeden umřel, tehdy že strany mají jiného miesto umrlého sobě voliti, i z takové příčiny aby strany jiného sobě volili, a to vod tohoto času ve čtyřech nedělech pořád zběhlých, tak jakž táž smlúva to v sobě ukazuje, a ten, když tak bude volen a přidán Prokopovi Kunšovi, mají jim o to rok hned složiti a od toho roku složení ve čtyřech nedělích hned konec učiniti. I z takové příčiny, poněvadž se žádné straně za právo nedává, škody mezi nimi se zdvihají.

R. VI. list A. 14. a.

2546.

Mezi měšťanem Staroměstským Jiříkem Rambouzkem a Zikmundem Baršem z Kamenice o rukojemství. — 1518, 20. dubna.

Jiřík Rambouzek, Starého města Pražského měšténín, pohání Zikmunda Barše z Kamenice a na Chvalách. Viniti ho chce ze XXXIII kop gr. a XX grošů vše českých, kteréž jest týž Rambouzek dáti musel Zikmundovi Vaníčkovi, pergmeistru hor viničných, jsa rukojmie vedle jiných dobrých lidí za Mikuláše Karlíka z Nežetic za postavení Václava člověka téhož Mikuláše před pány v radě na Novém městě Pražském na čas již jmenovaný pod sto kop grošuv českých, za kteréhožto Mikuláše Karlíka v summě dotčené a v škodách, kteréž by na to vzešly, jestliže by týž Václav člověk jeho Mikulášuov postaven, tak jakž jest od pánuov Novoměstských vyručen, nebyl, nadepsaný Zikmund Bareš podpůrcí jest se témuž Rambouzkovi a jiným rukojmiem listem pod svú pečetí učinil. Vložen puohon feria II. post Gedrudis anno oc XIII° [21. března 1513].

V té při, kteráž jest mezi Jiříkem Rambouzkem, Starého města Pražského měšténínem, puovodem s jedné, a Zikmundem Baršem z Kamenice pohnaným s strany druhé, kdež jej vinil ze XXXIII kop a dvaceti gr. čes., kteréž jest týž Jiřík Rambouzek dáti musel Zikmundovi Vaníčkovi, pergmeistru hor viničných, jsa rukojmí vedle jiných dobrých lidí za Mikuláše Karlíka z Nežetic oc, tak jakož týž puohon

to šíře ukazuje. Proti tomu Zikmund Bareš pověděl, že se k tomu zná, a že jest se učinil k vuoli a k žádosti Mikuláše Karlíka z Nežetic za podpůrci. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Bareš k tomu se zná, z té příčiny dává se jemu Jiříkovi Rambouzkovi za právo, tak aby jemu tu summu v puohonu položenou dal, a to konečně ve dvou nedělech pořád zběhlých. Chce-li pak on Bareš k komu dále o to hleděti, právo mu se nezavírá. Dal památné. Actum feria III. ante Georgii anno oc DXVIII^o.

R. VI. list A. 21. b. Srov. nález č. 2544.

2547.

Mezi Václavem Štrabochem, měšťanem Nového města Pražského, a Zikmundem Barešem z Kamenice o rukojemství. — 1518, 20. dubna.

Václav Štraboch, měšťán Nového města Pražského, pohání Zygmunda Bareš z Kamenice a na Chvalách. Viniti ho chce ze XXXIII kop XX gr. vše českých, kteréž jest týž Štraboch dáti musel Zygmondovi Vaníčkovi, pergmeistru hor viničných, jsa rukojmí vedle jiných dobrých lidí za Mikuláše Karlíka z Nežetic za postavení Václava člověka od téhož Mikuláše před pány v radě na Novém městě Pražském na čas jim jmenovaný pod sto kop grošuv českých, za kteréhožto Mikuláše Karlíka v summě dotčené v škodách, které by na to vzešly, jestliže by týž Václav člověk jeho Mikulášuv postaven tak, jakož jest od pánuv Novoměstských vyručen, nebyl, nadepsaný Zikmund Bareš podpůrci se jest témuž Štrabochovi a jiným rukojmím listem pod svú pečetí učinil. Vložen puohon feria II. ante Gregorii anno oc M^oD^oXIII^o [7. března 1513].

V té při, kteráž jest mezi Václavem Štrabochem, Nového města Pražského měšťánem, puovodem s jedné, a Zygmondem Barešem z Kamenice pohnaným s strany druhé, kdež jej vinil ze XXXIII kop XX gr. vše českých, kteréž jest týž Štraboch dáti musel Zygmondovi Vaníčkovi, pergmeistru hor viničných, jsa rukojmí vedle jiných dobrých lidí oc za Mikuláše Karlíka z Nežetic oc, jakož týž puohon to šíře ukazuje a zavírá. Proti tomu on Zikmund Bareš pověděl, že se k tomu zná a že jest se učinil k vuoli a k žádosti Mikuláše Karlíka z Nežetic za podpůrci. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon i s obú stran pře líčení, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Bareš k tomu se zná, z té příčiny dává se jemu Václavovi Štrabochovi za právo, tak aby jemu tu summu v puohonu položenou dal, a to konečně od dnešního dne ve dvou nedělich pořád zběhlých. Chce-li pak on Bareš k komu dále o to hleděti, právo mu se nezavírá. Dal památné. Actum feria III. ante Georgii anno oc D^oXVIII^o.

R. VI. list D. 8. a. Srov. nálezy č. 2544 a 2546.

2548.

Mezi Dorotou z Elkouše a Václavem a Bohuslavem z Elkouše spolu s Divišem z Elkouše a na Libenicích o věno. — 1518, 21. dubna.

Dorotha z Elkouše pohání Václava a Bohuslava bratří vlastních, a Diviše strajce jich vlastního, všech z Elkouše a na Libenicích, vše nedělných. Viniti je chce z osmi set zlatých uherských a z sedmdesáti kop groš. čes., tu kdež po ní dáno toliko padesáti kop groš. čes. Jakubovi Sakovi, manželu jejímu, a jí těch osmi set zlatých uherských a sedmdesáti kop groš. českých nedodali, a majíce je jí spravedlivě dodati podle zřízení zemského, poněvadž nebožce Anně z Elkouše, sestře její vlastní, když jest za muže svého vdávána, dáno jest osm set zlatých uherských a sto a XX kop gr. českých. Vložen puohon feria V. ante undecim millia virginum anno oc DXIII^o [20. října 1513].

V té při, kteráž jest mezi Dorothou z Elkouše puovodem s jedné, a Václavem a Bohuslavem bratřími vlastními, a Divišem strajcem jich vlastním, všech z Elkouše s strany druhé, kdež vinila je z DCCC zlatých uherských a LXX kop groš. čes. Tu kdež po ní toliko dáno L kop groš. čes. Jakubovi Sakovi, manželu jejímu, a jí těch DCCC zlatých a LXX kop groš. čes. nedodali, a majíce je jí spravedlivě dodati podle zřízení zemského, poněvadž někdy Anně, sestře její, když jest za muže vdávána, dáno jest DCCC zlatých uherských a CXX kop groš. českých, jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Proti tomu poručník pohnaných mluvil, že jest o to smlúva s ní s Dorothú, kteráž pohání, a že on poručník její mohl jest býti před některým léthem poručníkem k tomu puohonu před smlúvou, a že o tom dobře ví, že jest smlúva, a přes takovou věc že ku puohonu stojí. A na to ukázal jest svědomí, že jest se smlúva o ten puohon stala, žádaje Jich Mtí v tom za spravedlivé opatření. Zase proti tomu poručník puovoda dal jest pověděti, že jest ona Dorotha jemu tu spravedlnost dala před smlúvou, a dávši, že jest se již o to smlúvati nemohla. A na to též ukázala některá svědomí. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon i svědomí a jich s obú stran pře líčení váživše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž oni pohnaní to jsú dostatečně pokázali, že táž Dorotha puovod v tom puohonu s nimi s pohnanými smlúvu jest učinila, z té příčiny dává se jim svrchu jmenovaným bratřím a strajci jejich pohnaným za právo, tak že to při té smlúvě mezi nimi učiněné zuostavují. Dali památné. A poněvadž jest poručník nadepsaných bratří a strajce jich k zmatku nemluvil, že Jich Mt také při tom toho nechávají; než kdyby byl k zmatku mluvil, Jich Mt věděli by se v tom proti nadepsané Dorothy poručníku kterak podle práva zachovati. Actum feria IV. ante Georgii anno oc DXVIII^o.

R. VI. list A. 15. b.

2549.

Mezi Václavem Čiňovským z Čiňova a Janem Mikulášem a Petrem z Prachňan o neplacení platu týdenního. — 1518, 21. dubna.

Týž Václav Čiňovský z Čiňova pohání Jana Mikuláše a Petra bratří nedílné, syny někdy Barthošovy z Prachňan, dědice a držitele statku téhož Bartoše z Prachňan otce jich, kterýž jest poručníkem kšaftem učiněným Duory, manželky někdy Duchka Písnice, a statku téhož Písnice neplacení desíeti grošův česk., kteréž jest měl platiti v každý týden týž Barthoš, otec jich, Dorothe matěři svrchupsaného Václava puovoda, až do smrti Duory, Písnicovy manželky, podle poručení na smrtné posteli oustního téhož Ducha Písnice, kterýchžto deset grošův česk. týž Barthoš, otec pohnaných, platil jest za několik neděl podle téhož poručení Písnicova oustního svrchupsané Dorothe, matěři Václava puovoda, a potom jest platiti nechtěl; a toho neplacení on Václav puovod pokládá sobě dvě stě kop grošův českých. Vložen puohon feria V. post Jacobi anno M^oD^oXIII^o [28. července 1513].

V té při, kteráž jest mezi Václavem Čiňovským z Čiňova puovodem s jedné, a Janem Mikulášem a Petrem bratřími nedílnými, syny někdy Barthošovými z Prachňan, dědici a držiteli statku téhož Barthoše otce jich, pohnanými s strany druhé, kdež je vinil jakožto poručníky kšaftem učiněnými Duory, manželky někdy Duchka Písnice, z neplacení X grošův česk. každý týden Dorothe, matěři svrchupsaného Václava puovoda, a toho neplacení pokládá sobě dvě stě kop grošův česk., jakož týž puohon to šíře ukazuje a zavírá. A na to ukázal některá svědomí i list Dorothy matěře své, jímž dává jemu Čiňovskému puovodovi spravedlnost, kterouž má na Barthošovi z Prachňan a na Jiříkovi Hášovi i na témž Duchkovi Písnicovi. Proti tomu bratří nahoře jmenovaní odpírajíce, mluviti dali, že táž Dorothe, kteréž jest odkázáno, jakož praví, těch X grošův, byla jest z města a podnes v městě jest, a on, kdož jí odkázal, též člověk městský že jest byl; a tak že ku právu městskému ta věc náleží, žádajíce JMti při tom zachování podle svých svobod býti. A na to ukázali list od JMti pána, pana Viléma z Pernšteina oc, nejvyššího hofmistra království Českého, kdež jim Horníkům psáti ráčí, zuostavuje tu při mezi týmž Čiňovským a Jiříkem Hášů z Oujezda při právě týchž Horníkův, a tam aby konec o spravedlnost svú brali. A dále ukázali jsou kvitancí vypsání z knih městských též Dorothy, matěře puovoda, proti témuž Čiňovskému, jakú summu přijala za to. Zase proti tomu na místě puovoda povědíno, že to, což ukazují, málo nebo nic k této při náleží, neb to, což jest jim Horníkuom ukázáno k jich právu o Hášu a téhož Václava o spravedlivost jich, málo jest toho užil, a že jest tam neslušný konec bral, při tom právě, že věc městská není, že on dobrý svobodný a rytierský člověk jest. A na to ukázal list krále JMti, kdež psáti ráčí JMtem do soudu komory své, aby témuž puovodovi

s stranou druhou při právě tom spravedlivý konec učinili; při tom žádaje Jich Mti za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina oc, se pány a vladykami, krále JMtí radami, slyševše puohon, svědomí i také v listy jich s obú stran a pře líčení váživše, takto o tom naléztí ráčili: Poněvadž to zřetelně se našlo, že taková věc, o kteréž on Václav z Čiňova puovod pohání, ku právu městskému náleží; z té příčiny se tento puohon zdvihá. Než chce-li on Václav puovod svrchu jmenované bratří z Prachňan pohnané z toho viniti, kdež taková věc příležití, právo se jemu nezavírá. Dal památné. Actum feria IV. ante Georgii anno oc XVIII°.

R. VI. list D. 13. a. Srov. nález č. 2554.

2550.

Mezi Ondřejem hodinářem a Janem a Bernardem bratřími z Waldšteina o propuštění vraha z vazby. — 1518, 21. dubna.

Vondřej hodinář, měšténin Menšího města Pražského, pohání pana Jana a pana Bernartha vlastních a nedílných bratří z Walšteina a na Krupce. Viniti je chce z D kop gr. česk., protože jsú jemu pustili z vazby France zámečníka, kteréhož on u nich na Krupce dal do vazby; z příčiny té, že ho vyručil téhož France od purgmistra a konšeluov Malostranských na postavení, kdež týž Franc seděl narčen jsa mordem, i maje se stavěti týž Franc na čas vedle vyručení svého, tomu jest dosti neučinil, než ušel přeč, a on Vondřej jda po něm, postihl ho tu na Krupce, dal jej ku právu; neb purgmistr a konšelé Malostranští k tomu téhož Vondřeje vedle práva napomínali sou a napomínají, aby téhož France vedle vyručení svého postavil. Vložen puohon v outerý po svatém Víthu létha oc XIII° [21. června 1513].

V té při, kteráž jest mezi Vondřejem hodinářem puovodem s jedné, a panem Janem a panem Bernarthem vlastními a nedílnými bratřími z Walšteina pohnanými z strany druhé, kdež je viní z D kop groš. česk., proto že jsú jemu pustili z vazby France zámečníka, kteréhož na Krupce dal do vazby vsaditi, z příčiny té, že ho vyručil od purgmistra a konšeluov Malostranských na postavení, kdež týž Franc seděl, narčen jsa mordem, i maje se stavěti na čas vedle svého vyručení, tomu jest dosti neučinil, než ušel přeč, jakož týž puohon v sobě šíře ukazuje a zavírá. A na to Malostranských i jiná některá svědomí ukázal. Proti tomu od pohnaných povědino, že ti svědkové se s puohonem nesrovnávají, že žádný neseznává, aby pánuov od téhož Vondřeje puovoda žádáno bylo, aby se jím ujistili a do vězení vzali, a že pány pohání a purgmistra a konšeluov Krupských, žádavše o téhož France ujistění. A tak že by měli poháněni býti purgmistr a konšelé, ne páni svrchu jmenovaní. Při tom i to pravice, že jsú jeho téhož France tak, jakž pohánějí, nevypustili, ale že jsú jej v své vazbě drželi, než on Vondráček měvše ve dvou nedělí podle práva stavěti, i tomu jest dosti neučinil; a také že jsú jeho nejvyššímu panu purkrabí

Pražskému podle zřízení země postavili, a jemu puovodovi to oznamili, a že jest i vně několik nedělí prost z vazby byl, ale že jest on svévolně po něm nestál, až v tom ušel. A na to ukázali oni puohnaní svědomí, při tom žádajíce Jich Mtí za opatření. Zase proti tomu od puovoda povědino, že jsú páni svrchu jmenovaní téhož France v své vazbě a u věži drželi, a že jsú jeho jemu puovodovi jakožto toho, za kteréhož jest rukojmí, vydati nechtěli, než tam právo naň tak pravíce, bude-li jej chtieti z čeho viniti, že chtí pustiti, a tudy jeho odbývajíce, až jej v tom i upustili. A na to ukázali pod pečetí Malostranských některá svědomí, žádajíce Jich Mtí podle téhož puohonu, svědomí i puovodu vedle práva za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina oc, se pány a vladykami oc, slyševše puohon, a jejich s obú stran přelíčení a svědomí pilně váživše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž pan Jan a pan Bernarth bratří z Walšteina to jsú podle práva provedli, že jest on Vondřej hodinář puovod, dav ku právu a do vazby na Krupku France, zase k té při a ku právu na Krupku měl se jest postaviti; a také i svědkové téhož Vondřeje seznávají, že jmenovaný Franc dán jest ku právu tu na Krupce od Vondřeje hodináře, jak vajs dotčeno jest, a on Ondřej podle toho maje tam a při tom právě zase se postaviti, toho jest neučinil; i z takových příčin dává se jim pohnaným pánuom za právo, tak že oni jemu Ondřejovi tou summou v puohonu jmenovanú podle práva povinovati nejsou. Dal památné. Actum feria IV. ante Georgii anno oc D°XVIII°.

R. VI. list D. 14. b.

2551.

Mezi Janem Přemyslským ze Žlunic a Oldřichem Myškou ze Žlunic o nedodržení smlouvy. 1518, 22. dubna.

Jan Přemyslský ze Žlunic a na Přemyslení pohnal Voldřicha Myšku ze Žlunic, v Novém městě Pražském obývajcieho, strejce svého. Viniti ho chce z dosti neučinění smlouvě, kteráž jest mezi nimi učiněna, a to v tom, v kteréžto smlouvě stojí, že dluhy všecky ze spolka platiti mají, kdež pak týž Jan k němu k Voldřichovi posielal, toho na něm žádaje, aby se k němu k Janovi podle též smlouvy zachoval, a Jan polovici dluhuov zaplatil, jakož jest pak těch dluhuov oznámil v svém poselství, že témuž Voldřichovi dostane se zaň za Jana dáti sto kop grošuov českých XLIV kopy gr. vše čes. na jeho Voldřichuov diel; ale že on Voldřich jsa od téhož Jana napomenut, toho učiniti nechce. Vložen puohon feria V. die gloriose virginis nativitatis [8. září 1513] anno M°D°XIII°.

V té při, kteráž jest mezi Janem Přemyslským ze Žlunic puovodem s jedné, a Voldřichem Myškú strýcem jeho též ze Žlunic, pohnaným s strany druhé, kdež jej vinil z dosti neučinění smlouvy, kteráž jest mezi nimi učiněna, a to v tom, kdež v té smlouvě stojí, že dluby všecky ze spolka platiti mají, jakož pak týž Jan puovod

k němu Voldřichovi posílal, toho na něm žádaje, aby se k němu podle té smlouvy zachoval a zaň polovici dluhu zaplatil, to jest sto XLIV kopy groš. čes. na jeho Voldřichuov díel, a že tomu dosti učiniti zanedbává, i jakož týž puohon to v sobě šíře ukazuje a zavírá. A na to smlúvu mezi nimi oběma společně učiněnú, též i jiná některá svědomí, při tom i listy hlavní, v kterýchž jest se pro ty dluhy jistcem zdělal, ukázal. Proti tomu pohnaný odpíraje, dal pověděti, že smlouva ta učiněná proto jest se mezi nimi stala, že nemohúce se spolu snésti, statek ten v díly jsou rozdělili, kdež jest se Janovi puovodovi téhož Oldřicha strýci pravý díel všeho statku i každé obzvláště věci dostal, a při témž dílu že jest se nenacházelo dluhuov takových žádných, než toliko to, co jest některé čeledi zjednané se pozuostalo, a ti jsou v tu smlouvu pojati; anébrž že se tomu diví, kde jsou se ti dluhové po smlouvě tepruov ve třech letech zjevili, neb kdyby byli jací jiní a takoví dluzi tehdáž, byli by se před smlouvou jmenovali. A na to ceduli téhož Jana puovoda, jeho pravíce býti vlastní rukú psanú, pokázal na ty dluhy k též smlúvě. Při tom také i rozsudek pány a vladykami, radami krále JMti soudu komorního, učiněný o cedula dílcí, též také i zřízení zemské, kdyby se bratr mladší co vdlužil bez vuole staršího, že toho není povinen vyvazovati, ukázal. A poněvadž jest se on Jan bez vuole jeho dlužil, že jest to sám k své škodě činil; při tom žádaje Jich Mti, poněvadž toho podle svého puohonu dostatečně neprovozuje, za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, svědomí, listy hlavní a v smlouvu pilně nahlédše, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on Jan ze Žlunic puovod pohnav z nezdržení smlouvy, toho jest v té smlouvě nepokázal, aby ti dluhové, v kteréž jest se on Jan vdlužil, zejména k společnému zaplacení postaveni byli, ani toho nepokázal jest, aby při rozdielu anebo při smlouvě o takových dluzích jemu Voldřichovi co oznamoval; a také to se jest nalezlo, že jest on Jan některé listy obnovoval i vyvazoval sám po té smlouvě a po rozdielu bez vědomí jeho Voldřichova; z takových přícin dává se jemu Voldřichovi pohnanému za právo, tak že on Voldřich jemu Janovi puovodovi tou sumou v puohonu postavenú povinovat není. Dal památné. Actum feria V. ante Georgii anno M^oD^oXVIII^o.

R. VI. list B. 5. a.

2552.

Mezi Mikulášem Malovcem z Pacova a Mikulášem z Řičan o slib zaplatiti útratu vyslaným na sném. — 1518, 22. dubna.

Mikuláš Malovec z Pacova a na Sedlci pohání pana Mikuláše z Řičan a na Štěkně. Viniti ho chce jakožto rukojmí z XI kop gr. a XV gr. vše mšenských díelu naň dáti příslušejícího, tu kdež jest slíbil podle Lévy Malovce z Libějovic se-

děním tudíž tehdáž, když sou létha oc XII° sjeli se z kraje Prachenského na den svaté Katheriny [25. listopadu] v Strakonicech, kdež jsou některé osoby vyslali od téhož kraje Prachenského do Prahy na sněm, a což by koli ty osoby vyslané utratily tou jездou do Prahy, aby on Mikuláš Malovec to za ty osoby zaplatil. I to jest učinil a XXII kop gr. míšenských za útratu dal jest, ale takové peníze jemu nejsou od téhož pana z Říčana a pana Lévy i podnes zase dány. Vložen puohon feria V. post Thome apostoli anno oc XIII° [22. prosince].

V té při, kteráž jest mezi Mikulášem Malovcem z Pacova puovodem s jedné, a panem Mikulášem z Říčana na Štěkně s strany druhé, kdež jej vinil jakožto rukojmí z XI kop gr. a XV gr. vše míšenských dílu naň dáti příslušejícího, tu kdež jest slíbil podle Lévy Malovce z Libějovic oc, jakož týž puohon šífe ukazuje a zavírá. Proti tomu poručník pana Mikuláše z Říčana pohnaného pověděl, že se k tomu, že jest slíbil, zná. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, takto o tom nalézti ráčili: Poněvadž on pan Mikuláš skrze poručníka svého k tomu se slibu zná, protož aby jemu Mikulášovi Malovcovi puovodovi dal tu summu v puohonu jmenovanou od dnešního dne ve dvou nedělech pořád zběhlých. Dal památné. Actum feria V. ante Georgii anno oc D^oXVIII^o.

R. VI. list B. 20. a.

2553.

Mezi Mikulášem Malovcem a Lévou Malovcem z Libějovic o slib zaplatiti útratu vyslaným na sněm. — 1518, 22. dubna.

Mikuláš Malovec pohání Lévu Malovce z Libějovic. Viniti ho chce jakožto rukojmie z XI kop a XV gr. vše míšenských dílu naň dáti příslušejícího, tu kdež jest slíbil podle pana Mikuláše z Říčana na Štěkně, tehdáž když jsou létha oc XII° sjeli se z kraje Prachenského na den svaté panny Katheriny [25. listopadu] v Strakonicech, kdež jsou některé osoby vyslali od téhož kraje Prachenského do Prahy na sněm, a což by koli ty osoby vyslané utratily tou jездou do Prahy, aby on Mikuláš Malovec to za ty osoby zaplatil, i toho jest učinil, a XXII kop groš. míšenských za útratu dal jest, ale takové peníze jemu nejsou od téhož Lévy Malovce a pana Mikuláše z Říčana zase dány i podnes. Vložen puohon oc uts.

V té při, kteráž jest mezi Mikulášem Malovcem z Pacova puovodem s jedné, a Lévou Malovcem z Libějovic pohnaným s strany druhé, kdež jej vinil jakožto rukojmí z XI kop a XV gr. vše míšenských dílu naň dáti příslušejícího, tu kdež jest slíbil podle pana Mikuláše z Říčana oc, tak jakož puohon šífe ukazuje a zavírá. Proti tomu poručník pohnaného pověděl, že se k tomu, že jest slíbil, zná. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého,

se pány a vladykami, krále JMti radami, takto o tom vypovědieti ráčili: Poněvadž on Léva Malovec skrze poručníka k tomu dluhu se zná, i z té příčiny aby jemu Mikulášovi puovodovi dal tu summu v puohonu položenú, a to od dnešního dne ve dvú nedělích pořád zběhlých. Dal památné. Actum uts.

R. VI. list C. 1. a.

2554.

Mezi Václavem Čiňovským z Čiňova a Janem Hanikéřem ze Semína o rčení. — 1518, 23. dubna.

Václav Čiňovský z Čiňova pohání Jana Hanykéře z Semína na Nebovidech. Viniti jeho chce ze rčení, tu kdež jest řekl témuž Václavovi tisíc kop groš. českých dáti, jestliže Jan Zelený na Jandu erckaféře provede, že jest byl on Janda poručníkem od Václavka Prennara, Floryana syna, a statku téhož Prenara. Vložen puohon feria IV. in die Thome apostoli anno oc D^oXIII^o [21. prosince 1513].

V té při, kteráž jest mezi Václavem Čiňovským z Čiňova puovodem s jedné, a Janem Hanykéřem z Semína na Nebovidech pohnaným s strany druhé, kdež jej vinil ze rčení, že jest řekl témuž Čiňovskému dáti tisíc kop grošucv česk., jestliže Jan Zelený na Jandu erckaféře provede, že jest byl on Janda poručníkem od Václava Preynara, Floryana syna, a statku téhož Prennara, jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. A na to některá svědomí i vajpis svědků z desk zemských jemu Janovi Zelenému, když o to spolu někdy soud s Jandú měli, ukázal. Proti tomu od Jana Hanykéře, od pohnaného, povědino, že svědci, kteréž on vede, neseznávají, by týž Jan Hanykér jemu co dáti řekl a kde, než toliko svědčí, že jsú od něho a od osoby jiné slyšeli, a ti že i v tom se nesrovnávají, jiní pravíce, že tisíc kop, a někteří že tisíc kop groš. česk., a že i svědci několika léthy prve, než jest puohon vyšel, svědčí; a tak že se s puohonem nesrovnávají; a o poručenství tom, kdež vyznávají, ti jemu Janovi Zelenému že jsú žádní nesvědčili. A té věci se jeho Zeleného dotýče, a on že již dávno i Janda zemřeli jsou; a na to ortel, kterýž jest se mezi nimi o to poručenství u Hory stal, pokázal, a že přes ten ortel jsa živ, když jemu i to podáno bylo, jest jiného nepřinesl. A také ten Václavek Preynnar žádného kšaftu jest ne učinil, a poněvadž jest ne učinil, že nemohl jest poručníkem býti. A na to svědomí pod pečeti Horníků ukázal. Proti tomu od puovoda povědino, že to svědomím dostatečně provozuje, a že on Hanykér sám se jest k tomu rčení seznal, a také že Janda k poručenství se znal a je vzdával u Hory na rathouze, při tom pravě, že žádný nemuož toho vzdávati, čehož nemá; a soud také že o to nemuož býti, když kdo čeho nedrží; a co se ortele dotýče, který se u Hory stal, že ten přijatý není, poněvadž na vyšší jest se on Zelený odvolával. A na to na všecko svědomí i vzdání to poručenství na rathouze Jandovo pokázal. Zase proti tomu on pohnaný dal po-

věděti, že se ta svědomí na Horníky vztahují a že k této při nic nepřileží; a má-li to bajti, aby na soudce, kteříž na své přísahy soudí, taková svědomí šla; a že ne oni Horníci sami ten ortel jsou učinili, ale že jest prej Jan z Pottnšteina v ty časy mincmaistr při tom seděl, a by oni chtěli co neslušného učiniti, jakož jsou neučinili, že by toho nedopustil, než že jsou podle těch svědkuov, kteříž na ten čas vedeni byli, takový ortel spravedlivě udělali; a že jest on Hanykér i v tom se neobmeškal, že ty svědky, kteříž jsou i na ten čas vedeni byli, všechny vypsane tuto má, kdyby ta pře vedena býti měla mezi Zeleným a Jandú, ale že tuto jest pře mezi Hanykěrem a Václavem Čiňovským; a také že jest ta pře již minula, kteráž jest byla mezi Janem Zeleným a Jandou, neb když jest ortel mezi nimi učiněn o to poručení, že Jan Zelený odvolav se jinam a k orteli složil, a potom žádného ortele v času, jakž za právo jest, jiného nepřinesl, a Jandy dále z toho nevinil, kterýž jest byl některé létho živ po tom; a poněvadž jest již se tomu konec všemu stal, žádaje Jich Mtí v tom za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, odpory, svědomí i ortel jich Horníkuov a jejich s obú stran pře ličení, takto o tom naléztí ráčili: Poněvadž mezi panem Zeleným z Sobotky a mezi Jandou erckafěrem ortel na Horách Guttnách učiněn jest o poručení Václava Prennara, a on Zelený toho ortele nepřijav a k němu složiv, jinam se jest odvolal, jakož z svědkuov jich a z pře vedení to se jest našlo, a odvolav se, jiného ortele jest nepřinesl a dále o takovou věc k Jandovi právem nehleděl; z té příčiny dává se jemu Janovi Hanykérovi za právo, tak že on Jan Hanykér jemu Václavovi z Čiňova tou summou v puohonu jmenovanú, totiž těmi M kopami gr., povinovat není. Dal památné. Actum feria VI. die Georgii anno oc XVIII°.

R. VI. list D. 11. a.

Létha oc DXVIII^o v sobotu po Svátosti (17. dubna), když byl soud komorní držán, jakož napřed v nálezech psáno stojí, kajm jest byl osazen oc, těmto osobám dolepaným dáno jest za právo stané:

2555.

Mezi Jindřichem a Přibíkem bratřimi Koci z Dobrše a Hendrychem z Vřesovic o pych.
1518, 17. dubna.

Jindřich a Přibík Kocové vlastní a nedílní bratři z Dobrše a na Bystřici pohnali Hendrycha z Vřesovic a na Peyryku létha oc D^oXI^o v středu den svaté panny Alžběty [19. list. 1511]. Viniti ho chtěli z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. česk., tak jakož týž puohon šffe ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Přibík Koc z Dobrše puovod stál jest, ale Hendrych z Vřesovic pohnaný třikrát volán jsa k svému

právu nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc M^oD^oXVIII^o v sobotu po Svátosti nadepsanému Přibíkovi Kocovi z Dobrše proti jmenovanému Hendrychovi z Vřesovic pohnanému dali jsou za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 3. b.

2556.

Mezi týmiž o pych. — 1518, 17. dubna.

Týž Jindřich a Přibík svrchu psaní bratří z Dobrše pohnali téhož Hendrycha z Vřesovic oc létha oc XI° v středu den svaté panny Alžběty [19. list. 1511]. Viniti ho chtěli z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. čes., tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Přibík Koc z Dobrše puovod stál jest, ale tajž Hendrych z Vřesovic pohnaný třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc M^oD^oXVIII^o v sobotu po Svátosti nadepsanému Přibíkovi z Dobrše puovodovi dali jsou proti jmenovanému Hendrychovi z Vřesovic pohnanému za právo stané. Dal památné.

Dána relací z pokuty svrchu psané a ze škod útratních a nákladních podle svolení zemského v uotery po svatém Kříži [4. května] létha oc XVIII°.

R. VI. list E. 3. b.

2557.

Mezi Matoušem z Andělovy zahrady na Novém městě Pražském a Jaroslavem Hrabaní z Přerubenic o nedodržení smlouvy. — 1518, 17. dubna.

Mathůš z Andělovy zahrady na Novém městě Pražském pohnal Jaroslava Hrabaní z Přerubenic létha oc DXII^o v pondělí po Zvěstování Panny Marie [29. bř. 1512]. Viniti ho chtěl z toho, že týž Jaroslav vzav od téhož Mathůše dvě hřivně stříbra za sedm kop gr. českých a osmnácti zlatých uherských na to, aby z toho stříbra a zlata z obojeho spolu on Jaroslav, což to oboje váhy mělo, všecko zlato udělal témuž Mathoušovi k ruce, a za to jemu měl on Mathůš X kop groš. českých dáti, a již mu pět kop gr. čes. zaval. I toho jest on Jaroslav neučinil, ani toho stříbra ani zlata témuž Mathoušovi vrátil, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Mathouš z Andělovy zahrady puovod stál jest, ale Jaroslav z Přerubenic pohnaný, třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest, protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc D^oXVIII^o v sobotu po Svátosti dali jsou nadepsanému Mathůšovi Andělovi puovodovi proti jmenovanému Jaroslavovi pohnanému za právo stané.

R. VI. list E. 4. a.

2558

Mezi Kateřinou z Bukoviny a sestrami jejími Annou a Barborou o dluh. — 1518, 17. dubna.

Kateřina z Bukoviny pohání Anny a Barbory z Bukoviny, sestr vlastních a nedílných, létha oc D^oXIII^o v pátek den svatého Řehoře [12. března 1513?].*) Viniti je chtěla z LXXV kop grošů českých, kteréž ona Kateřina puojčila Jindřichovi z Bukoviny, otci jich a bratru svému, a ty jí i podnes dány nejsou, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Kateřina z Bukoviny puovod stála jest, ale ony Anna a Barbora též z Bukoviny pohnané třikrát volány jsúc k svému právu nestály jsou, protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc D^oXVIII^o v sobotu po Svátosti dali jsou nadepsané Kateřině z Bukoviny puovodu proti jmenovaným Anně a Barboře pohnaným za právo stané. Dala památné.

Létha oc D^oXVIII^o v pondělí před Božím vstoupením [10. května] vydána jest relací ke dskám na Annu a Barboru po právu staném pro LXXV kop gr. českých.

R. VI. list E. 4. b. — *) Památka sv. Řehoře 12. března připadla r. 1513 na sobotu, r. 1512 na pátek.

2559.

Mezi Martinem Dačickým, sukna kraječem a měšťanem Starého města Pražského, a Johankou Malovcovou z Chřenovic o dluh. — 1518, 20. dubna.

Martin Dačický, sukna kraječ a měštěnin Starého města Pražského, pohání Johanku Malovcovú z Chřenovic létha oc D^oXIII^o v středu den svatého mistra Jana Husi [6. čce 1513]. Viniti ho [sic] chtěl z IIj kopy gr. míšenských jemu Dačickému od někdy Ctibora Martinického, bratra jejího, za sukno zuostalých, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Martin Dačický puovod stál jest, ale Johanka Malovcová pohnaná třikrát volána jsúc k svému právu nestála jest, protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc D^oXVIII^o v uoterý před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému Martinovi puovodovi proti jmenované Johance pohnané za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 5. a.

2560.

Mezi Petrem Lvem z Vidžína a Janem Převozeckým z Vopálky o dluh. — 1518, 22. dubna.

Petr Lev z Vidžína pohání Jana Převozeckého z Vopálky létha oc XIII° v pátek den sv. Jeronyma [30. září 1513]. Viniti ho chtěl z sedmi kop groš. českých dluhu jemu od něho za kuon, kterýž mu prodal, zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Petr Lev puovod stál jest, ale Jan

Převozecský pohnaný třikrát volán jsa ku právu svému, nestál jest, protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladkami, krále JMtí radami, létha oc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému puovodovi proti jmenovanému Janovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 5. a.

2561.

Mezi Anežkou z Žíberka a bratry jejími Arnoštem a Šebestiánem z Žíberka o nevydání věna. — 1518, 22. dubna.

Paní Anežka z Žíberka pohání pana Arnošta a pana Šebestiana vlastních a nedílných bratří z Žíberka a na Plané létha oc XIII° feria VI. post Mauricii [23. září 1513]. Viniti je chtěla z nevydání CL kop grošuv českých, kteréž jsú po ní jakožto bratří její vlastní podle smluv svatebních, když ona za nebožtíka Jana Klučovského ze Lstiboře za manželku vdávána byla, vydati měli, i nevydali, kterúžto summu těch CL kop grošuv českých věnníech po ní jmenovaných nadepsaný někdy manžel její Jan Klučovský jí paní Anežce za svého zdravého života dal, tak jakož to dání samo v sobě plněji zavírá oc, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený paní Anežka z Žíberka puovod stála jest, ale oni pan Arnošt a pan Šebestian pohnaní třikrát voláni jsú ku právu svému nestáli jsou. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladkami, krále JMtí radami, létha oc D^oXVIII^o ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsané paní Anežce puovodovi proti jmenovaným panu Arnoštovi a panu Šebestianovi pohnaným za právo stané. Dala památné.

Létha oc XVIII° feria III. ante Spiritus Sancti [18. května] dána relací ke diskám na pana Arnošta a na pana Šebestiana po právu staném.

S. VI. list E. 5. b.

2562.

Mezi Žibřidem Žďárským ze Žďáru a Nyklem Šteinpachem ze Šteinpachu spolu s jinými o nedodržení smlouvy. — 1518, 22. dubna.

Žibřid Žďárský ze Žďáru pohání Nykle Šteinpacha z Šteinpachu a v Lukách a Linharta Šteipacha z Šteinpachu, Jana z Strojetic tudiez seděním, Voldřicha z Čichalova seděním tudiez a Jana Čičovce z Čičova. Viniti je chtěl z toho v léthu oc XIII° [sic] sabato in die Dionisi [9. října 1512?]*), že jsú učinili smlouvu a mocnou přestanou vajpověď mezi ním Žibřidem a Janem ze Žďáru a v Doupově a ženou jeho, a tu smlouvu mocnou a vajpověď měli sepsati a dva listy smluvní udělati pod jich všech pečethmi a každé straně jeden list dáti, i toho jsú oni učiniti zanedbali až do sie chvíle, a nadepsaný Žibřid skrze to že jest na svém statku újmy veliké bral, a ty sobě pokládá sto kop grošuv českých, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim

položený Žibřid Žďárský puovod stál jest, ale nadepsaní Nykl Šteinpach, Linhart Šteinpach, Jan z Strojetic, Voldřich z Čichova**) a Jan Číčovec, pohnaní, jsúc trikrát voláni ku právu svému, nestáli jsou. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému Žibřidovi Žďárskému puovodovi proti nadepsaným pohnaným za právo stané. Dal památné. — Dána relací ke dckám feria III. ante Spiritus Sancti [18. května] na Linhartu z Šteinpachu a na Jana z Strojetic a na Voldřicha z Čichalova a na Jana Číčovce po právu staném létha oc XVIII°, též z škod útratních a nákladních.

R. VI. list E. 5. b. — *) Památka sv. Diviše 9. října připadla r. 1512 na sobotu, r. 1513 na neděli. — **) Čti: z Čichalova.

2563.

Mezi Žibřidem Žďárským a Jiříkem Kfeléfem ze Zakšova, hejtmanem na Hrádku, o nedodržení smlouvy. — 1518, 22. dubna.

Týž Žibřid Žďárský pohání Jiříka Kfeléře z Zakšova, hajthmana na Hrádku, létha oc XIII° [sic] v sobotu den svatého Dionisi [9. října 1512?]. Viniti ho chtěl z toho, že jest před některým léthem minulým mezi ním Žibřidem a Ditrichem z Fictum na Ehrberce učinil smlouvu a mocně přestanou výpověď vo ruoznice a meze, kteréž jsou mezi nimi toho času byly, a po tom jmenovitém času vedle té smlouvy a vajpovědi měl jest nadepsaný Jiřík v těch místech mezníky saditi, i toho jest učiniti zanedbával až do sí chvíle; a skrze to zanedbání jeho již jmenovaný Žibřid na svém statku veliké a znamenité ujmy vzal, a těch sobě pokládá puol třetieho sta kop groš. česk., tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zaviera. Tu na rok jim položený Žibřid Žďárský puovod stál jest, ale Jiřík Kfelér z Sakšova pohnaný trikrát jsa volán k svému právu nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc XVIII° ve čtvrtek po [sic] svatém Jiří dali jsou nadepsanému Žibřidovi Žďárskému puovodovi proti Jiříkovi Kfeléri pohnanému za právo stané. Dal památné.

Dána relací ke dckám létha oc XVIII° feria III. ante Spiritus Sancti [18. května] na Jiříka Kfeléře z Sakšova po staném právu, též z škod útratních a nákladních.

R. VI. list E. 6. a.

2564.

Mezi Kateřinou manželkou Nykle Majzle, měšťankou města Mostu, a Janem Slachem z Hřivic o dluh. — 1518, 22. dubna.

Kateřina manželka někdy Nykle Mayzle, měštka města Mostu, pohání Jana Slacha z Hřivic létha oc XIII° feria VI. Calixti [14. října 1513]. Viniti ho chtěla z XXV kop gr. a X gr. vše míšenských dluhu od něho nadepsanému

někdy manželů jejímu za kupecké věci zůstalého, tak jakož též puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Katherína puovod stála jest, ale Jan Slach z Hřivic pohnaný třikrát volán jsa ku právu svému, nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc DXVIII^o ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsané Katheríně puovodovi proti jmenovanému Janovi Slachovi z Hřivic pohnanému za právo stané. Dala památné.

Dána relací anno oc XVIII° feria III. ante festum Spiritus Sancti [18. května].

R. VI. list E. 6. b.

2565.

Mezi Katherínou Maizlovou a Jiřkem Valeckým z Doupova o dluh. — 1518, 22. dubna.

Táž Katherína pohnala Jiřka Valeckého z Doupova a v Libědicích létha oc XIII° v pátek den svatého Calixta [14. října 1513]. Viniti ho chtěla z VI kop a XXVI gr. vše míšenských dluhu nadepsanému někdy manželů jejímu za kupecké věci od něho zůstalého, tak jakož též puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Katherína puovod stála jest, ale on Jiřík Valecký třikrát volán jsa k svému právu nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsané Katheríně puovodovi proti jmenovanému Jiříkovi Valeckému pohnanému za právo stané. Dala památné.

Dána relací eodem anno et die ut supra et infra [18. května 1518].

R. VI. list E. 7. a.

2566.

Mezi Katherínou Maizlovou a Thymem z Pošky, hejtmanem na Rabštejně, o dluh.
1518, 22. dubna.

Táž Katherína pohání Thyma z Pošky, hajthmana na Rabštejně, létha oc D^oXIII^o v pátek den svatého Calixta [14. října 1513]. Viniti ho chtěla z osmi kop groš. XXX groš. vše míšenských [dluhu] od něho nadepsanému někdy manželů jejímu za kupecké věci zůstalého, tak jakož též puohon šíře ukazuje a zavírá oc. Tu na rok jim položený Katherína nadepsaná puovod stála jest, ale Thym z Pošky pohnaný třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc D^oXVIII^o ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsané Katheríně puovodovi proti jmenovanému Thymovi z Pošky hajtmanu, pohnanému, za právo stané. Dala památné.

Dána relací feria III. ante festum Spiritus Sancti [18. května] anno oc 18 po staném právu.

R. VI. list E. 7. b.

2567.

Mezi Kateřinou Maizlovou a Jiřikem Henygarem ze Žíberka o dluh. — 1518, 22. dubna.

Táž Katherina pohání Jiřika Henygara z Žíberka létha oc XIII° v pátek den svatého Calixta [14. října 1513]. Viniti ho chtěla z VI kop a ze XXIX groš. vše míšenských dluhu od něho někdy manželu jejímu nadepsanému za kupecké věci zuostalého oc, tak jakož týž puohon šře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Katherina puovod stála jest, ale Jiřík Henygar pohnaný třikráth volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsané Katherině puovodovi proti témuž Jiříkovi Henygarovi pohnanému za právo stané. Dala památné.

Dána relací eodem anno et die ut supra.

R. VI. list E. 7. b.

2568.

Mezi Kateřinou Maizlovou a Kunešem Hokovským z Hokova o dluh. — 1518, 22. dubna.

Táž Katherina pohání Kunše Hokovského z Hokova seděním tudíž létha oc XIII° v pátek den svatého Calixta [14. října]. Viniti ho chtěla z X kop a ze XXII gr. vše míšenských dluhu nadepsanému někdy manželu jejímu za kupecké věci zuostalého, tak jakož týž puohon šře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Katherina puovod stála jest, ale Kuneš Hokovský pohnaný třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsú nadepsané Katherině puovodovi proti témuž Kunšovi Hokovskému za právo stané. Dala památné.

R. VI. list E. 8. a.

2569.

Mezi Kateřinou Maizlovou a Mikulášem Kostomlatským o dluh. — 1518, 22. dubna.

Táž Katherina manželka někdy Nykle Mayzle, měštka města Mostu, pohání Mikuláše Kostomlatského z Vřesovic létha oc XIII° v pátek den svatého Calixta [14. října]. Viniti ho chtěla ze XIII kop a ze XLVII gr. vše míšenských dluhu od něho někdy manželu jejímu nadepsanému za kupecké věci zuostalého, tak jakož týž puohon šře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Katherina puovod stála jest, ale Mikuláš Kostomlatský pohnaný třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc XVIII° ve čtvrtek

před svatým Jiřím dali jsú nadepsané Katherině puovodovi proti témuž Mikulášovi Kostomlatskému pohnanému za právo stané. Dala památné.

R. VI. list E. 8. a.

2570.

Mezi Kateřinou Maizlovou a Janem z Kolovrat na Maštově o dluh. — 1518, 22. dubna.

Táž Katherina pohání pana Jana z Kolovrath na Maštově létha oc XIII° v pátek den svatého Calixta [14. října 1513]. Viniti ho chtěla z XVI kop XXVIII grošuv vše míšenských dluhu téhož pána Maštovského nadepsanému někdy manželu jejímu za kupecké věci zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Katherina puovod stála jest, ale pan Jan z Kolovrath, pohnaný, tříkráth volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc D^oXVIII^o ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsú nadepsané Katherině puovodovi proti témuž panu Janovi z Kolovrat pohnanému za právo stané. Dala památné.

Dána relací eodem anno et die ut supra.

R. VI. list E. 8. b.

2571.

Mezi touž Kateřinou a Anežkou z Doupova o dluh. — 1518, 22. dubna

Táž Katherina pohání pannu Anežku z Doupova, v Žluticích obývajcí, létha oc XIII° v pátek den svatého Calixta [14. října]. Viniti ji chtěla ze III kop a XXIV groš. vše míšenských dluhu od ní manželu jejímu nadepsanému za kupecké věci zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Katherina puovod stála jest, ale pauna Anežka z Doupova pohnaná tříkráth jsúc volána k svému právu, nestála jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsané Katherině puovodovi proti též panně Anežce pohnané za právo stané. Dala památné.

R. VI. list E. 9. a.

2572.

Mezi touž Kateřinou a Jiřkem Želenským ze Sebužína o dluh. — 1518, 22. dubna.

Katherina manželka někdy Nykle Mayzle, měštka města Mostu, pohání Jiřika Želenského z Sebužína létha oc XIII° v pátek den svatého Calixta [14. října]. Viniti ho chtěla z VII kop a XII groš. vše míšenských dluhu od něho nadepsanému někdy manželu jejímu za kupecké věci zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Katherina puovod stála jest, ale Jiřík Želenský

z Sebužína pohnaný třikrát volán jsúc k právu svému, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsú nadepsané Katherine puovodovi proti témuž Jiříkovi Želenskému pohnanému za právo stané. Dala památné.

Dána relací anno et die ut supra po staném právu.

R. VI. list E. 9. a.

2573.

Mezi Mikulášem z Pitkovic a bratrem jeho Zikmundem o základ propadený. -- 1518, 22. dubna.

Mikuláš z Pitkovic pohnal Zygmunďa odtudž z Pitkovic, bratra svého, létha oc D^oXIII^o sabbato in die Galli [15. října 1513?].*) Viniti ho chtěl ze sta kop groš. českých základu propadeného, tu kdež jest týž Zigmund pravil, že jest vozim sito k Stířinskému dvoru, a to bylo luoni létha M^oD^oXII^o oc, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Mikuláš z Pitkovic puovod stál jest, ale Zigmund odtudž z Pitkovic, bratr jeho, pohnaný třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsú nadepsanému Mikulášovi puovodovi proti témuž Zygmondovi bratru jeho, pohnanému, za právo stané. Dal památné.

[Po straně:] Létha oc D^oXVIII^o v pondělí před svatým Petrem a Pavlem [28. června] Mikuláš z Pitkovic puovod svrchupsaný osobně stoje před registry komory krále JMti přiznal se, že jest vzdal mocně a mocí zapsání tohoto vzdává, tu sobě nic nepozuostavuje ani svým dědicům a budícím, to stané právo svrchupsané, kteréž má na Zygmondovi z Pitkovic bratru svém, na summu C kop gr. čes., a to Markvartovi z Soběhrd a jeho dědicuom, tak aby on jmenovaný Markvarth s tou spravedlností a právem staným všecko učiniti mohl, buď po právu jíti, summu přijieti, z toho kvitovati, a to všelikterak jakžto on Mikuláš sám bez překážky všech lidí.

[Na listku:] Eodem anno feria IV post Petri et Pavli apostolorum [30. června 1518] dána relací Markvarthovi z Soběhrd, kterýž má danou moc a zapsanou registry komory krále JMti od Mikuláše z Pitkovic puovoda, k tomu stanému právu a k té summě v puohonu jmenované, aby on jmenovaný Markvart s tou spravedlností a s tím právem staným mohl všecko učiniti, buď po právu jieti, summu přijieti, svú pečetí z toho kvitovati tak všelikterak, jakožto on sám Mikuláš, bez překážky všech lidí, tak jakož toto dání a zapsání v týchž registřích komorních šíře ukazuje a zavírá.

R. VI. list E. 9. b. — *) Památka sv. Havla 16. října připadla r. 1513 na sobotu, r. 1512 na neděli. Jest tedy v starém datování nějaký omyl, nejspíš ten, že má státi ante diem místo in die. To platí také o neshodách, jež vyskytují se v starém datování čís. 2558, 2562 a 2563.

2574.

Mezi Janem Merklínským z Merklína a Janem z Gutšteina o dluh. — 1518, 22. dubna.

Jan Merklínský z Merklína pohnal pana Jana z Guttšteina a na Chyšech létha oc XIII° [sic] feria II. in die sancti Severini [24. října 1514?]. Viniti ho chtěl z V kop gr. českých dluhu jemu od něho za službu pozuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Jan Merklínský z Merklína puovod stál jest, ale pan Jan z Guttšteina pohnaný třikráth volán jsa k svému právu nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému Janovi z Merklína puovodovi proti témuž panu Janovi z Guttšteina za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 9. b.

2575.

Mezi měšťanem Mosteckým Mikulášem Fryuwanem a Janem Kunátem z Sulevic o dluh. 1518, 22. dubna.

Mikuláš Fryuwan krajčí, měšténín města Mostu, pohání Jana Kunáta z Sulevic a na Libochovanech létha oc XIII° [sic] feria II. in die Severini [24. října 1514?]. Viniti ho chtěl z XIj kop gr. míšenských jemu od něho povinných podle smlouvy mezi nimi učiněné, kteréž mu na čas jmenovitý již dávno minulý dáti měl, toho se dosti nestalo až dosavád, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Mikuláš Fruwayn puovod stál jest, ale Jan Kunatha z Sulevic pohnaný třikráth volán jsa k svému právu nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému Mikulášovi krajčiemu puovodu proti témuž Janovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 10. a.

2576.

Mezi Fabiánem Špomilarem a Janem Kunátem ze Sulevic o dluh. — 1518, 22. dubna.

Fabian Špomilar, měšténín města Mostu, pohání Jana Kunátha z Sulevic létha oc XIII° [sic] feria II. in die Severini [24. října 1514?]. Viniti ho chtěl z VII kop groš. a XLV gr. vše míšenských dluhu jemu od něho za sukna zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá oc. Tu na rok jim položený Fabian Špomilar puovod stál jest, ale Jan Kunatha pohnaný třikráth volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc XVIII° ve

čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému Fabianovi puovodu proti témuž Janovi Kunáthovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 10. b.

2577.

Mezi Janem Žateckým a Vilémem Dobřanským z Dobřenic o dluh. — 1518, 22. dubna.

Jan Žatecký, Starého města Pražského měštěnin, pohání Viléma Dobřanského z Dobřenic létha oc DXIII^o feria III. post Dyonisi [11. října]. Viniti ho chtěl ze IV kop gr. a ze XXIV gr. vše českých dluhu jemu od něho za sukna zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Jan Žatecký puovod stál jest, ale Vilém Dobřanský pohnaný třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému Janovi Žateckému puovodu proti témuž Vilémovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

Dána relací feria III. ante Spiritus sancti [18. kv.] anno oc XVIII° po staném právu.

R. VI. list E. 10. b.

2578.

Mezi Janem Žateckým a Janem Sendražským ze Sendražic o dluh. — 1518, 22. dubna.

Týž Jan Žatecký oc pohnal Jana Sendražského z Sendražic létha oc XIII° feria III. ut supra [11. října 1513]. Viniti ho chtěl z III° kop gr. čes. dluhu jemu od něho za sukna zuostalého oc, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Jan Žatecký puovod stál jest, ale Jan Sendražský pohnaný třikrát jsa volán k svému právu nestál jest. Protož JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému Janovi Žateckému puovodu proti témuž Janovi Sendražskému pohnanému za právo stané. Dal památné.

R. VI. list E. 11. a.

2579.

Mezi Janem Žateckým a Václavem Elpognarem o dluh. — 1518, 22. dubna.

Jan Žatecký oc pohnal Wencle Elpognara z Elpogen létha oc XIII° [sic] sabato in die Galli [16. října 1512?]. Viniti ho chtěl z V kop gr. českých dluhu jemu od něho za sukna zuostalého, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Jan Žatecký puovod stál jest, ale Wencel Elpognar třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc

XVIII° ve čtvrtek před Jiřím dali jsou nadepsanému Žateckému puovodu proti témuž Wenclovi Elpognarovi pohnanému za právo stané. Dal památné.

[Po straně:] Anno 1520 feria V. post Marcelli [19. ledna] vyšel list zatykací na Wencle Elpognara z Elpogen. Janovi Žateckému vydán.

R. VI. list E. 11. b.

2580.

Mezi měšťanem Brněnským Františkem Freisingerem a Janem Svojanovským z Boskovic o dluh za kupecké věci. — 1518, 22. dubna.

Franc Freysinger, měšténín města Brna, pohnal pana Jana Svojanovského z Boskovic na Skalách létha oc XIII° [sic] feria VI. in die Blasii [3. února 1514?]. Viniti ho chtěl zc XXXVII kop a LII gr. vše míšenských dluhu jemu od něho za kupecké věci zuostalého, tak jakož týž puohon šře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Franc Freysinger puovod stál jest, ale pan Jan Svojanovský z Boskovic pohnaný trikrát volán jsa k svému právu nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMtí radami, létha oc DXVIII^o ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsanému Francovi puovodu proti témuž panu Janovi Svojanovskému za právo stané. Dal památné.

Létha oc DXVIII^o ve čtvrtek před Matky boží navštívením [1. července] vydán jest list zatykací na pana Jana Svojanovského z Boskovic po právu staném.

[Po straně:] Anno 1520 sabbato post sanctorum Petri et Pauli [30. června] položeny peníze od pana Jana Svojanovského panu Francovi z Brna podle tohoto práva staného a listu zatykacieho vzatého, to jest puol devatenáctý kopy grošuv českých, a vyzdvihl je Petr Albrecht, služebník téhož pana France, a list vrátil také k ouřadu.

Anno 1521 feria V. sancti Ambrozi [4. dubna] Franz Freysinger, měšténín města Brna, stoje osobně před úřadem vedle tohoto staného práva pana Jana Svojanovského z Boskovic z summy v témž právě staném položené kvituje, prázdna činí, i z toho staného práva propouští, neb jest tu summu od něho zúplna vyzdvihl.

R. VI. list E. 11. b.

2581.

Mezi Magdalenou z Radkovic a Jindřichem Běšínem z Běšin o rukojemství za věno. 1518, 22. dubna.

Mandalena z Radkovic pohnala Jindřicha Běšína z Běšin a na Bělčicích létha oc XIV° feria V. post Longini [16. března]. Viniti ho chtěla jakožto rukojmí za někdy Petra z Podhoří prvnějšího manžela jejieho z LXII^j kop gr. vše míšenských

věnných dílu na téhož Jindřicha dáti příslušejícího, tu kdež jest týž Jindřich Běšin jí rukojmie podle jiných spolurukojmí za CCL kop gr. míšenských věnných někdy Petra z Podhoří i těch LXIIj kop gr. míšenských dílu svého jí Mandaleně dáti prodlévá oc, tak jakož týž puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený Magdalena z Radkovic puovod stála jest, ale Jindřich Běšin pohnaný třikrát volán jsa k svému právu, nestál jest. Protož JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, létha oc XVIII° ve čtvrtek před svatým Jiřím dali jsou nadepsané Magdaleně puovodovi proti témuž Jindřichovi Běšinovi pohnanému za právo stané. Dala památné.

R. VI. list E. 12. a.

2582.

Mezi Kateřinou Majzlovou, městkou města Mostu, a Janem z Vřesovic o dluh za kupecké věci. — [1518, 22. dubna].

Kateřina manželka někdy Nykle Mayzle, městka města Mostu, pohnala Jana z Vřesovic a na Žluticích. Viniti ho chtěla ze XXXI kop XXVIII gr. vše míšenských dluhu od něho napřed psanému někdy manželu jejímu za kupecké věci zuostalého, tak jakož puohon šíře ukazuje a zavírá. Tu na rok jim položený oc.*)

R. VI. list E. 12. b. — *) Zde se zápis končí.

Půhony a nálezy k roku sv. Martina (11.—22. listopadu) létha MDXVIII^o.

Létha od narozenie syna božieho tisícého pětistého vosmnáctého při svatém Martině páni a vladyky v soudu seděli komorníem tito dolepsaní:

Tito z pánuov:

Pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, pan Frydrych Donínský z Donína, pan Kunderáth z Krajku, pan Burjan Ledecký z Říčan, pan Hynek Bořita z Martinic a na Smečně, krále Ludvíka JMti dvoru maršálek, hajthman kraje Slánského.

Tito z vladyk:

Pan Jan Svadba z Otradovic, pan Vančura z Řehnic, pan Diviš z Nestajova, pan Straník z Kopydlna na Třevači, pan Pavel Choltický z Újezda, pan Bohuslav Chrth z Ertína, purkrabie hradu Pražského, pan Anděl Štěpán z Ronovce, pan Václav Záruba z Hustiřan.

Rukopis archivu Českého musea sign. 3 J. s pozdějším nápisem: „Registra půhonná vejповědi ko ženná létha 1518 až do 1525“ (= R. VII) na l. 1.

2583.

Mezi Mathesem Hysrlí z Chodův a Janem z Vřesovic o stavování cínu v Chýšech.
1518, 12. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Mathesem Hysrlí z Choduov puovodem s jedné, a Janem z Vřesovic a na Žlutičích pohnaným s strany druhé, kdež týž Mathes pohnal jeho Jana. Viniti ho chce z toho, že jest mu statek jeho, puol páta centnéře cejnu, v Chýšech hyndroval, nemaje k tomu izádných slušných příčin, a toho sobě on pokládá L kop grošuov českých, tak jakož puohon ukazuje. A na to jest ukázal svědomí; a při tom pravil, že jemu toho cejnu až podnes zase nevrátil. Proti tomu on Jan pohnaný pravil, že tomu nerozumie, co jest to hyndrovati, a pravě, že jest forman ten cejn veza, clo projel, a to že jest zstaveno bylo, a k tomu stavuňku jest byl rok složen. A také puohon s svědky že se v ničemž nesrovnává, zvlášť v tom, že svědkové vyznávají, že jest ten cín staven, a v puohonu stojí, že jest týž cín hyndrován. A na to jest také ukázal svědomí. Proti tomu on Mathes zase pravil, že by věc byla nebývalá, aby o projetí cla od formana jeho statek měl hyndrován býti, a také že jest jiným cín propuštěn byl, než jemu nic. A na to ukázal ortel města Chýš. Při tom pravě, že jest toliko vuoz a koně odsúzený, ale cín nic. Proti tomu zase týž Jan pravil, že jest týž forman clo projel, a poněvadž jest je projel, že žádá o to právem rozeznán býti, žádaje Jich Mtí v tom za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány Jich Mtmi a vladkami, krále JMti radami, slyševše puohon, svědomie a ortel měšťan Chýšských, jich pře líčení a odpory i nalezli: Poněvadž on Jan Žlutičský toho cejnu tak jest nepobral, jakž jeho vajsady na to ukazují, než staviv jej v Chýšech, o to se tu na témž právě soudil; a ortel jich Chýšských v sobě drží a zavírá, že sou přisoudili vuoz a koně toliko, a o cejnu v témž orteli zmienka žádná nenie, aby jej témuž Janovi přisoudili; i z těch příčin dávají jemu Mathesovi Hysrlovi za právo, tak jakož jest sobě týž Mathes toho L kop grošuov českých v témž puohonu položil. Protož aby strany před úředníky Pražskými menšími na zajtřie svatého Fabiana najprv příštího stály, a což tu koli on Mathes před týmiž úředníky na jich schválení do té summy v puohonu jmenované provede, to aby on Jan jemu Mathesovi od téhož puovodu dal ve dvou nedělí pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v pátek po svatém Martinu.

[Po] straně:] Vložen puohon léta oc MDXIII^o v pátek po Hromnicích
[4. února 1513].

Mates Hysrle vzal relací tohoto nálezu před úředníky menší.

R. VII. list A. I. a. Srov. svědomí č. 2448 a 2451.

2584.

Mezi Samsonem z Hyršperku a Annou z Kováně spolu s bratřími z Waldšteina o dluh za službu. — 1518, 12. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Samsonem z Hyršperku puovodem s jedné, a paní Annú z Kováně oc a panem Janem a někdy panem Bernarthem bratřími z Waldšteina pohnanými s strany druhé, kdež týž Samson poháněl je pohnané jakožto držitele zboží a statku někdy pana Albrechta z Kolowrath, nejvyššího kancléře království Českého. Viniti je chce jakožto držitele nadepsaného zboží a statku jeho pana Albrechta z devadesáti rýnských zlatých jemu Samsonovi za službu jeho od téhož pana Albrechta spravedlivě zuostalých, tak jakož puohon ukazuje. A na to jest týž Samson ukázal svědomí a smlúvu o to mezi týmž pánem a jím učiněnú. Proti tomu poručník pohnaných odpíraje, pravil, že žádný z nich pohnaných není pohnán pro svú věc, ale pro cizí, než jakožto držitelé statku, žádaje toho, aby to pokázal on Samson. A on Samson jest zase na to ukázal kšaft někdy téhož pana Albrechta z Kolovrath. Dále poručník pohnaných na týž kšaft odpíraje pravil, že se týž kšaft s puohonem nesrovnává. A nebožtík pan kanclér že jest nekšaftoval žádnému jinému, než též paní Anně, než toliko on pan Jan že jest toho statku nápadníkem, a že nápadníkem jest i pan Krakovský, a podle toho že by i on měl z tohoto dluhu poháněti. A také táž paní Anna jest ještě živa, a pan Jan ještě toho všeho statku v držení není. Proti tomu on Samson zase pravil, že týž pan Jan téhož statku jest držitelem. A na to ukázal list, kterýž týž pan Jan s panem Bernarthem psali měšťanóm Oustským, a puohon, kterýmžto listem jako dědici toho statku napominají. Proti tomu poručník zase pohnaných pravil, že tiem kšaftem nic podle práva nepokazuje týž Samson, aby jakým držitelem oni pohnaní téhož statku byli. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, vyslyševše jich s obú stran pře líčení, odpory, kšaft, list, puohon a svědomí, takto o tom nalezli: Poněvadž on Samson poháně též panie Anny z Kováně a pana Jana a pana Bernartha všech tří spolu, a toho jest podle práva nepokázal, aby oni držitelé téhož statku byli, i z té příčiny se ten puohon zdvihá. Stalo se v pátek po svatém Martinu.

[Po straně:] Vložen puohon létha oc MDXIII^o v středu po svatém Benediktu [23. března 1513].

R. VII. na l. A. II. a. Srov. svědomí č. 2436.

2585.

Mezi Annou a Lidmilou z Třebeska a mistrem špitálským knězem Václavem z Hradešina o dluh předchůdce jeho. — 1518, 12. listopadu.

V té při mezi Annú a Lidmilú sestrami z Třebeska, puovody s jedné, a knězem

Václavem z Hradešína, mistra špitálského, i vším konventem téhož špitálu u mostu, pohnanými s strany druhé. Kdež též sestry pohnaly téhož kněze Václava s jeho spolu konventem z toho, že jest povinen týž kněz Václav platiti dluhy a závady po nebožtíkovi knězi Mathyášovi z Trebska, mistru špitálském, kterýžto kněz Matyáš též Anně a Lidmile na tvrzi i ze dvora Nihošovicích, když ještě ony sestry leth neměly, pobral a na Talinu vzíti rozkázal některé svrchky a nábytky, zejména třicet pět krav, dvě kopy vovcí, koní dvanácte, tři vozy hospodářské a jeden komorní s šperlochem, hakovnic velikých vosm, moždříek s palicí, hrnec měděný veliký, mís deset velikých cínových, čtyři mísky malé cínové, dvanácte taléruov normberských šaluov, osm konví cínových, dva kotly měděná, umyvadlo měděné normberské; ale že toho on kněz Václav všeho jmenovaným sestrám navrátiti zanedbává, pokládají sobě ony to CL kop grošuov českých, tak jakož puohon šíře ukazuje. A na to sú též sestry ukázaly svědomí. A při tom praviece, že do téhož záduší jest jich statku i jiného drahně vzneseno. Proti tomu kněz Václav s týmž konventem odpíraje pravil, aby to předkem ony sestry pokázaly, že jest kněz Václav povinen za nebožtíka kněze Mathyáše to, z čehož pohánějí, platiti; a k tomu že pohánějíce jeho s konventem a potom dostavují, že jest on kněz Václav sám jim povinen platiti; a že k tomu puohonu odpoviedati povinen nenie, leč mu nalezeno bude. Zase proti tomu ony sestry pravily, že jsú takový puohon dobře učiniti mohly, a že o takové věci sú prve rozsudkové se stali. A na to ukázaly smlúvu, které dluhy by byl povinen týž někdy kněz Mathyáš platiti, a nález v soudu témž komorniem mezi Bohuslavem z Červeného Újezdce a Jiříkem z Násilé učiněný. Proti tomu on kněz Václav s svým konventem pravil, že jsú též sestry nikda z toho nebožtíka kněze Mathyáše za jeho zdravie nevinily, neb jest ještě devět leth živ byl, v kterých sú jeho dobře viniti mohly, než po smrti jeho po pěti letech tepruov kněze Václava téhož pohánějí. A na to jest ukázal vejpověď mezi týmž někdy Mathyášem a jím knězem Václavem učiněnú administrátorem kostela Pražského na místě nejvyššího pana purkrabie Pražského, a zápis, kdež týž kněz Mathyáš s týmiž sestrami zapisují dluhem ve čtyřech stech kopách grošuov českých dskami dědictvie v Nihošovicích. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, jich s obú stran pře líčení, odpory, vejpis z desk, smlúvu a svědomí našli: Poněvadž jest se smlúvou tou, kteráž jest [se mezi] týmž Mathyášem a knězem Václavem i vším konventem stala, shledalo, že týž kněz Václav všecky dluhy spravedlivě po něm Mathyášovi zaplatiti má, a ony sestry to sú provedly, že jich svrchky spravedlivé a v puohonu i v ceduli řezané jmenované pobral týž kněz Mathyáš po jich otcí, a k tomu dobytky i jiné svrchky, a dal hnáti a vézti do Taliny dvoru, kterýž příležití témuž špitálu i jeho konventhu, a nad to že jest to týž Mathyáš před dobrými lidmi duchovními

i světskými vysoce k své duši seznal a vzal, že jest to všecko pobral, a toho cedule vyřezané sepsány jsú; a z té příčiny dávají jim sestrám za právo, tak aby strany, poněvadž sú sobě toho též sestry summu v puohonu jmenovanú, to jest CL kop gr. čes., položily, před úředníky Pražskými menší[mi] na zajtršie svatého Fabiana najprv příštího stály. A což tu koli též sestry do též summy v témž v puohonu jmenované před týmiž úředníky na jich schválenie provedú, to on kněz Václav s svým konventem aby jim od toho pruovodu dal ve dvú nedělí pořád zběhlých. Daly památné. Stalo se v pátek po svatém Martinu.

[Po straně:] Vložen puohon léta oc D^oXIII^o v sobotu po XI^M pannách [22. října 1513].

Táž Anna a Lidmila vzaly relací o škody útratní a nákladní na téhož mistra a jeho konventu po tomto nálezu.

R. VII. na l. A. III. a. Srov. svědomí č. 2452.

2586.

Mezi Jindřichem Voděradským z Hrušova a Janem z Waldšteina o rčení. — 1518, 13. listop.

V té při, kteráž jest mezi Jindřichem Voděradským z Hrušova puovodem s jedné, a panem Janem z Walšteina pohnaným s strany druhé, kdež jej vinil ze rčení, tu kdež on Jindřich vedl jest právo od úřadu desk zemských na statek jeho páně Januov a pana bratra jeho na Třebešice. I žádal jest týž pan Jan, aby on Jindřich práva dále nevedl, že mu jeho všechny náklady, škody a útraty, kteréž na to právo vedenie naložil, navrátiti chce na svatého Jana tehdaž příštího. I tomu pan Jan že prodlévá učiniti dosti; kdež on Jindřich pokládá sobě to CCC kop gr. čes., tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí. Proti tomu týž pan Jan zase odpíraje pravil, že, by pak bylo to a takové přirčenie od něho Jana, že z takového rčení neměl před soud komorní hnáti a že ten soud tu nenáleží, a že k takovému puohonu nenie povinen odpoviedati, poněvadž se vedenie práva dotýče. A k některým svědomí pravie, že o žádném rčení nesvědčí, než toliko že žádal, aby týž Jindřich práva toho nevedl. A na to také ukázal i vejpis z desk. A dále i k tomu mluvil, by pak ten puohon i k tomu soudu příslušel, že ho ničímž neprovodí. A při tom pravě, že kdy se tomu dosti nestalo, že jest právo předse měl vésti, jakož jest se pak stalo. Zase proti tomu on Jindřich pravil, že jest on v tom puohonu práva nic nechýbil, neb jest z práva vedenie nepohnal, ale ze rčení, a že rčení k tomu soudu že jest dobře pohnati mohl, a k tomu že když mu to rčení učinil, že jest dále ihned žádného práva nevedl. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMtí radami, slyšeti ráčil puohon, jich s obú stran pře líčení, odpory a svědomie, i takto o tom nalezli: Poněvadž toho svědkové jeho Jindřichovi nevyznávají, aby na tu žádost jeho

Janovu přes to dále práva toho týž Jindřich nevedl na téhož Jana, ani také žádný svědek toho nevyznává, ani času nejmenuje, kdy a dokad jest jeho Jindřicha týž Jan prosil, aby naň škod nevedl, a ve dskách zemských se nalezlo zvod a panování troje a nad to odpor; i z těch příčin se ten puohon zdvihá. A poněvadž ta pře stála jest na puohonu, z té příčiny právo vedenie prvnie jeho Jindřichovo a promlčení leth jemu Jindřichovi ke škodě nenie a nemá býti. A zdá-li mu se po právu po svém před se jíti, při dskách právo mu se nezavírá. Stalo se v sobotu po sv. Martinu.

[Po straně:] Vložen puohon létha oc DXIII [sic] v pátek den sv. Rehoře [12. března 1512?].

R. VII. na l. A. IV. b.

2587.

Mezi Janem Kapříkem z Lesonic a Matyášem Libákem z Radovesic o nezdržení smlouvy.
1518, 13. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Janem Kapříkem z Lesonic puovodem s jedné, a Mathyášem Libákem z Radovesic, krále JMti prokurátorem, pohnaným s strany druhé, kdež ho pohnal z nedodržení smlúvy, a to v tom, jakož jest smlúva učiněna dobrými lidmi mezi někdy Václavem Čiečem, maršálkem krále JMti, a mezi Alšem z Konecchlumí, kterážto smlúva ukazuje na jich obú dědice a budoucí, kdež v též smlúvě stojí, když by strana straně dala šest nedělí napřed věděti před suchými dny, kdež týž Jan Kapřík dal věděti témuž Mathyášovi Libákovi jakožto držiteli toho zboží Kovárského šest nedělí napřed, aby sobě touž smlúvu dskami zapsali podle zřízení též smlúvy jakožto držitel zboží Konecchlumského; a toho sobě on Jan Kapřík pokládá CL kop gr. čes., tak jakož týž puohon ukazuje. A na to jest ukázal tůž smlúvu; a při tom pravil, že poněvadž se ta smlúva ztahuje i na budoucí, aby on Mathiáš jakožto budoucí též smlúvy a tůž smlúvu ve dsky zemské vložiti dal. Proti tomu zase poručník jeho Mathiáše pravil, že se ta smlúva vztahuje na Konecchlumského a na pana Čieče nebožtíka, a ti jsou již zemřeli, a táž smlúva jest již mrtva, a že jest jí na třicet leth; a také že se dotýče táž smlúva grunthuo dědičných, a o to že jest pohnal prve k soudu zemskému. A na to ukázal vejpis z desk z téhož puohonu, a při tom druhý vejpis z týchž desk, kdež Jindřich Konecchlumský prodávaje dědictví v Konecchlumu, že tu žádné zmienky o té smlúvě neučinil. Dále mluvie, že by sobě někdo mohl takovou i jinú smlúvu sepsati a potom z toho pohnal, aby jemu ve dsky vešla. Proti tomu zase týž Jan pravil, že ač sú týž Konecchlumský a on Čieč zemřeli, poněvadž se táž smlúva vztahuje na budoucí, tudy-li by měl té smlúvy užiti nemieti? A na to cedule, kterúz jemu týž Mathiáš psal v ten rozum, aby se týž Jan promlčení též smlúvy nebál, i aby svědomie, kteříž vyznávají o tvrzení též smlúvy, ukázal. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké

oc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány Jich Mtí a vladykami, krále JMti radami, slyševše jich s obú stran pře líčení, odpory, listy, cedule, vejписы z desk, smlúvu a svědomí, našli: Poněvadž jest vajpis ukázán puohonu předešlejšího k soudu zemskému, kdež týž Jan hnál z nezdržení též smlúvy o týž grunthy, kteréž jsú v též ceduli smluvní jeho Mathyáše, a také tam konce nevzav, a přes to k tomuto soudu z též cedule pohnal, aby jemu ve dsky vložena byla; i z té příčiny ten se puohon zdvihá. Stalo se v sobotu po svatém Martinu.

[Po straně:] Vložen puohon létha oc DXIII^o v pátek před svatým Dionysym [7. října 1513].

R. VII. na l. A. V. a.

2588.

Mezi Vilémem ze Šebířova a Janem Svojanovským z Bozkovic o peníze kšaftem odkázané.
1518, 13. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Vilémem z Šebířova, majícím létha spravedlivá, králem JMti daná a vyplněná, puovodem s jedné, a panem Janem Svojanovským z Bozkovic pohnaným s strany druhé. Kdežto on Vilém poháně jeho pana Jana jakožto držitele zboží a statku po někdy panu Jindřichovi Svojanovském z Bozkovic, bratru jeho, z D kop grošuv českých témuž Vilémovi od svrchu psaného pana Jindřicha kšaftem odkázaných, tak jakož týž puohon ukazuje. A na to jest ukázal týž Vilém kšaft někdy téhož pana Jindřicha Svojanovského; a dále on Vilém pokáza nález, kterýmžto nálezem jest byla prve Zikmundovi Beřkovskému i jiným bratřím jeho také taková summa každému z nich a týmž panem Jindřichem jednostajným kšaftem odkázaná prisouzena. Proti tomu poručník téhož pana Jana zase pravil, že již toho statku, z kteréhož by měl tu summu jemu Vilémovi dávat, v držení není, ale že jest jeho již rukojmiem postúpil, a tíž rukojmové že by z toho pohánění měli býti a ne on pan Jan Svojanovský. A na to ukázal list, kterýž týž pan Jan Svojanovský poručníku svému psal. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, najvyšší hofmistr královstvie Českého. se pány Jich Mtí a vladykami, krále JMti radami, slyševše strany a jich s obú stran pře líčení, odpory a nálezy na takovou věc prve učiněné, a kšaft někdy téhož pana Jindřicha Svojanovského, našli: Poněvadž kšaft někdy téhož pana Jindřicha Svojanovského to v sobě zřetelně ukazuje, že témuž Vilémovi týmž kšaftem odkazuje D kop gr. čes., a také že nálezem soudu zemského i soudu komorního jest prisouzeno Zikmundovi Beřkovskému a jiným bratřím jeho též po D kopách gr. čes. na týž kšaft, a on pan Jan Svojanovský toho nepokázal, aby téhož statku prve jim rukojmiem postúpil, nežli jest od téhož Viléma z těch D kop gr. českých pohnán; a také se to v prvních náleziech o to učiněných shledalo, že on pan Jan Svojanovský měl paní Katherínu z Kfeldu v těch všech

summách týmž kšaftem odkázaných zastúpiti; i z těch příčin dává se jemu Vilémovi za právo, tak aby on pan Jan Svojanovský těch D kop grošuo českých jemu Vilémovi dal od dneška ve dvou nedělích pořad zběhlých. Dal památné. Stalo se v sobotu po svatém Martinu.

[Po straně:] Vložen puohon létha oc D^oXIII^o ve čtvrtek před svatým Divišem [6. října 1513].

Vilémovi z Šebřova dána relací tohoto nálezu toliko ke deskám zemským.
R. VII. na l. A. VI. b.

2589.

Mezi Jindřichem Radimovským z Pálče a hejtmanem Poděbradským Janem Bílským z Kařišova o slova důtklivá. — 1518, 13. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jindřichem Radimovským z Pálče puovodem s jedné, a Janem Bílským z Kařišova, hajtmanem na Poděbradech, pohnaným s strany druhé. Kdež jej poháněl týž Jindřich z slov duotklivých, tu kdež jest k němu k Jindřichovi mluvil tato slova: „Nehraj s těmito dobrými lidmi tak lotrovsky, jako si se mnú hrál“, tak jakž puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu od téhož Bílského pohnaného povědieno, že k tomu puohonu on Bílský odpovídati povinen nenie, poněvadž se tu cti dotýče, a že taková věc k tomuto soudu nepřileží. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, svědomie i jich s obú stran pře líčení, našli: Poněvadž se tu světle v puohonu cti dotýče, a taková věc že k tomuto soudu nenáleží, z té příčiny páni Jich Mt ten puohon zdvi-hají. Stalo se v sobotu po svatém Martině.

[Po straně:] Vložen puohon léta oc D^oXIV^o v sobotu před svatú Žofí [13. května 1514].

R. VII. na l. A. VIII. b.

2590.

Mezi Václavem Zimou z Novosedl a Václavem Šlechtou z Pomerka o pokutu propadenou pro nezdržení smlouvy. — 1518, 15. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Václavem Zimú z Novosedl puovodem s jedné, a Václavem z Pomerka pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohnal z L kop gr. čes. pokuty propadené pro nezdržení smlúvy mezi nimi učiněné, a to v tom, kdež se jest týž Václav jemu Zimovi dobrovolně touž smlúvou svolil, zapsal a zavázal, od něho Zimy jeho pře vésti a mluvit, před kterým by koli soudem on Zima činiti měl oc, tak jakož táž smlúva mezi nimi učiněná jich a jiných dobrých lidí pečethmi tvrzená to v sobě všecko plněji zavírá, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal túž smlúvu o to mezi nimi učiněnú pod pečethmi dobrých lidí a svědomí. Proti tomu

Václav Šlechta zase odpieraje, pravil, že on Zima jeho z pokuty pohánie, a že svědky vede, že by pro svojoj odjezd s ním státi nemohl, ale toho neprovozuje, s kým jest jakú při měl, ani proti komu, a proti komu praví, že by tu při měl, na toho jest právo stanné měl, a k tomu že jest jeho Václava Šlechty potřebí nebylo. A na to ukázal svědka Mikuláše Dětského. A dále pravě, aby to pokázal, nevedl-li jest od něho právě a křesťansky jaké pře, aneb nebránil-li jest které pře, aby to též pokázal, tak jakž táž smlúva ukazuje. Zase proti tomu on Zima pravil, že tak, jakž se jest zapsal, že jest se z toho nikterakž vynieti nemohl, aby s ním pro každú při státi neměl, a také že se k tomu sám seznal, že jest pro svú potřebu s ním státi nemohl. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány Jich Mtmi a vladykami, krále JMti radami, slyševše jich s obú stran pře líčení, odpory, smlúvu a svědomie, našli: Poněvadž on Václav Zima toho jest neprovedl, aby koho k té při na místě jeho Šlechty potřeboval k mluvení, ani také aby kdo k ní mluvil, než toliko že mu ta pře přišla právem staným, že jest k ní potřebie nebylo mluvití, a také skrze jeho Šlechtovo nestánie žádné škody týž Zima jest nepokázal, aby ji vzal; i z té příčiny dávají jemu Šlechtovi v tom za právo, tak že on Václav Šlechta jemu Zimovi tou summou v puohonu jmenovanú povinovat nenie. Dal památné. Stalo se v pondělí po svatém Brikcí.

[Po straně:] Vložen puohon létha oc DXIII^o v pátek před svatým Divišem [7. října 1513].

R. VII. na l. A. VII. b.

2591.

Mezi Bernardem z Rachmberka a Wolfem z Rachmberka o rčení. — 1518. 15. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Bernarthem Rachmberkem z Rachmberka puovodem s jedné, a Wolfem z Rachmberka s strany druhé. Kdež týž Bernarth pohnal jeho Wolfa ze rčení, tu kdež jest mu CC zlatých rýnských dáti [řekl] z těch šacovních peněz ostatních, kteréž pan Lev JMt na místě krále JMti jemu Bernarthovi dal, kteréžto šacovnie peníze JKMt dáti ráčil za šacunk někdy Nykle z Rachmbergka, otce jeho Wolfova; i tomu rčení on Wolf neučinil dosti, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie, a podle toho žádal za spravedlivé opatření, poněvadž to rčení dostatečně provozuje. Proti tomu on Wolf pravil, že toho rčení ničímž dostatečně neprovozuje, a svědkové jeho Bernarthovi seznávají, že jest jemu již těch CC zlatých v puohonu jmenovaných dal; a poněvadž jest jemu dal, že ho nemá z čeho viniti. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány Jich Mtmi a vladykami, krále JMti radami, slyševše jich pře líčení, odpory a svědomie, našli: Poněvadž on Bernarth toho rčení podle práva ničímž neprovedl, i z té příčiny dávají jemu Wolfovi Rachmberkovi za právo, tak

že on Wolf jemu Bernartovi těmi CC zlatými rýnskými povínoval není. Dal památné. Stalo se v pondělí po svatém Briceii.

[Po straně:] Vložen puohon létha oc DXIV^o v sobotu před svatú Žofí [13. května 1514].

R. VII. na l. A. IX. a. Srov. svědomí č. 2328 a 2376.

2592.

Mezi Oldřichem z Cholupic a Eliškou z Míkovic o nevrácení zlatého prstenu. — 1518, 15. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Voldřichem z Cholpic [sic] s jedné, a Elškú z Míkovic s strany druhé. Kdežto týž Oldřich poháníe jie Elšky z nevrácenie prstenu zlatého s kamenem turkusem, ježto jemu Voldřichovi za ten prsten dáváno pět kop gr. českých, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomí. A podle toho poručník téhož Oldřicha prosil za opatření. Proti tomu poručník jie Elšky pravil, že toho on Voldřich ničímž neprovazuje, aby ona Elška jakým prstenem jemu Oldřichovi povinna byla, neb toliko jedním svědkem o témž prstenu provazuje, a že jeden svědek ku právu za dosti není. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše jich pře líčení, odpory a svědomie, našli: Poněvadž on Oldřich toho jest dostatečně neprovedl podle puohonu svého, aby jie Elšce téhož prstenu pójčil, ani také toho provedl, aby ona jaký prsten jeho u sebe měla, ješto by mu jej byla povinna vrátiti; z té příčiny dávají jí Elšce za právo, tak že táž Elška jemu Oldřichovi toho prstenu, z kteréhož ji poháněl, povinna není vrátiti. Dala památné. Stalo se létha a dne ut supra.

[Po straně:] Vložen puohon létha oc DXIII^o v pátek před svatým Calixtem [7. října 1513].

R. VII. na l. A. IX. b.

2593.

Mezi Václavem a Bohuslavem bratřími Loreckými z Elkouše a bratřími z Prachňan o dluh. 1518, 15. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Václavem a Bohuslavem bratřími Loreckými z Elkouše puovody s jedné, a Janem, Mikulášem a Petrem bratřími z Prachňan pohnanými s strany druhé. Kdež je pohánějí ze CC kop gr. čes., kteréž jest k sobě přijal nadepsaný Jan od Jiříka Háši z Újezda, kterýchžto CC kop grošuv českých týž Jiřík Háša byl jest dlužen někdy Jiříkovi Jirkovi z Elkouše, otci jich, a oni Václav a Bohuslav bratří k těm k dvěma stům kopám gr. českým po nadepsaným Jiříkovi, otci svém, právo a spravedlnost mají, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu poručník

pohnaných pravil, že Diviš strýc ještě jeden jich nedílný jest, a že podle nich také poháněti by měl, a poněvadž nepohání, že by ten puohon zdvižen měl býti. A na to ukázal nález soudu komorního mezi Dorothú z Elkouše a týmiž bratřími Loreckými učiněný, jímžto Jich Mt puohon zdvihají. Zase proti tomu poručník svrchu psaných bratří Loreckých pravil, že ač jest se nález prve mezi nimi stal o zdvižení, to jest býti mohlo, a pravie, proč sú se dali oklamati a na létha se neptali, na jaký spůsob sú mu dána; z té příčiny že jest potřebí nebylo, aby jménem jeho Divíše poháněno mělo býti, žádaje v tom za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMtí radami, slyševše puohon a jich pře líčení, a nález soudu komorního pilně váživše, našli: Poněvadž v nálezu předešlém mezi Dorotú z Elkouše a týmiž bratřími tato slova v sobě drží, poněvadž toliko dva bratry Václava a Bohuslava táž Dorotha poháně, a tohoto Divíše jakožto společníka a strýce jich nedílného nepohnala oc, tak jakož týž nález v sobě ukazuje, a na to jest téhož nálezu předešlého zdvižení, a oni zase Václav a Bohuslav s ním s Divíšem spolu nepohánějí, i z těch příčin se tento puohon zdvihá. Stalo se v pondělí po svatém Brikci.

[Po straně:] Vložen puohon léta oc D^oXIII^o den sv. panny Doroty [6. února 1513].*)

R. VII. na l. A. X. a. Srov. nález č. 2548. — *) To bylo v neděli.

2594.

Mezi Martinem Nejedlym z Brodu a Janem Žlebem z Strážkova o nezaplacení dluhu: 1518, 15. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Martinem Nejedlym z Brodu puovodem s jedné, a Janem Žlebem z Strážkova, pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohnal z nezaplacení XI kop míšenských dluhu jemu Martinovi od něho povinného, kterýchžto XI kop gr. on Nejedly jemu Žlebovi na jeho žádost puojčil, a on mu jich zase oplatiti zanedbává, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie některá, a dále pravie, že jest rychtáře z Brodu Českého pohnal i dohnal, a že mu nesvědčil. Proti tomu on Jan Žleb pravil, že se jeho Martina svědkové s puohonem v ničemž nesrovnávají, a také že jemu nic dlužen není. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány Jich Mtí a vladykami, krále JMtí radami, slyševše jich pře líčení, puohon a svědomí, našli: Poněvadž jest toho dluhu týž Martin, z kteréhož pohnal jeho Jana Žleba, neprovedl podle práva, z té příčiny dávají jemu Janovi Žlebovi za právo, tak že on Jan jemu Martinovi tím dluhem v puohonu jmenovaným povinen není. Dal památné.

A jakož jest týž Martin dále pravil, že jest některých svědkuov k této při pohnal i dohnal, a že jsú mu nesvědčili, žádaje v tom za opatření: i zdá-li se jemu

Martinovi podle zřízení zemského k komu o to hleděti, právo mu se nezavírá. Stalo se v pondělí po svatém Bricii.

[Po straně:] Vložen puohon v středu po sv. Lukáši [19. října] létha oc D^oXIII^o.

Jan Žleb z Střížkova vzal relací pro škody útratní a nákladní po tomto nálezu.

R. VII. na l. A. XI. a.

2595.

Mezi Fridrichem Sekyrkou ze Sedčic a Zikmundem Baršem z Kamenice spolu se zemřelým Hynkem Baderským z Újezda o věc listovní. — 1518, 16. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Frydrychem Sekerkú z Sečic, puovodem s jedné, a Zikmundem Baršem z Kamenice a někdy Hynkem Baderským z Újezda, pohannými s strany druhé. Kdežto on Frydrych poháněl je jakožto společní rukojmie za pana Jana a pana Bernartha bratří z Walšteina a na Krupce, a na to že jsú mu slíbili a rukojmie jsú, že list na summu CCXXXIII kop gr. vše českých Janovi Žateckému sukna kraječi, měštěnnu Starého města Pražského, svědčící, v němž on Frydrych Sekerka a týž Zikmund Bareš jistci jsou, vyvazen a jemu Frydrychovi Sekerkovi v jeho moc při svatém Havle nyní nejposlez minulém vrácen a dán bude, i toho až dosavad se nestalo, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu on Zikmund Bareš odpíraje pravil, že se k slibu zná, jestliže z toho slibu vyvazen není. A dále jest ukázal nález před úřadem purkrabství Pražského mezi týmiž stranami učiněný, a svědomie vopata a konventu kláštera Plaského, a pravie, že z toho jest již vyvazen, a toho že by užiti chtěl, v tom žádaje Jich Mtí za opatření. Proti tomu zase on Frydrych pravil, že z toho, ač prve konec s nimi týž Frydrych má, nepohánie, než že vždy z toho, z čeho vinie, jeho viní, žádá za spravedlivé opatření, neb toho, aby z toho vyvazen byl, on Zikmund ničímž neprovozuje, a bude-li kto chtieti jeho potom z čeho viniti, to bude mieti před sebou. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMtí radami, slyševše puohon, nález před úřadem purkrabství Pražského učiněný a svědomie, nalezli: Poněvadž se v tomto puohonu shledalo, že se listu na peníze dotýče, a taková věc listovníe že k tomuto soudu nenáleží, i z té příčiny se ten puohon zdvihá. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v středu [sic] svatého Petra v vokovách [1. srpna] léta oc DXIII^o.

R. VII. na l. A. XI. b.

2596.

Mezi Vilémem Buzickým z Buzic a opatem kláštera Slovanského Martinem o zmučení poddaného. — 1518, 16. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Vilémem Buzickým z Buzic puovodem s jedné,

a mistrem Martinem, tehdáž opatem kláštera Slovanského oc, pohnaným s strany druhé. Kdež ho pohnal z toho, že člověka jeho Pavla příjmi Mlynář beze všeho téhož Pavla provinění dal zmučiti ukrutně tak, že jest jej o jeho zdraví připravil, pokládá sobě toho on Vilém sto kop gr. čes., tak jakož puohon ukazuje. A na to jest ukázal svědomie. Zase proti tomu mistr Martin pravil, že z čeho jeho žene, toho ničímž neprovozuje, ani toho, aby dal téhož Mlynáře beze vší příčiny zmučiti, tak jakž puohon ukazuje; a také že jeho Vilémovo svědomie jemu mistru Martinovi nic ke škodě nenie; a také že tíž svědkové se jménem křestným nejmenují a k tomu v ničémž se nesrovnávají; a že k tomu puohonu nenie povinen odpoviedati, leč jemu to nalezeno bude. Proti tomu zase on Vilém pravil, že se tíž svědkové jeho srovnávají; a že to pokazuje, že jest týž Mlynář na žádost téhož mistra Martina zmučen, a že se jest v ničémž neseznal. A na to také ukázal svědomie Novoměstských Pražan. Proti tomu mistr Martin zase pravil, že to svědomie Novoměstských podle práva nenie, a že se v něm jmenuje stará rada, ale nejmenuje se která, a také že to svědomie na přísahu nevyznává; a že jest to divná věc, proč jsú oni Novoměstští takové svědomie dali, neb na žádného právo puštěno býti nemá, leč by kdo v čem uznán byl, a že týž Mlynář jest byl prve psanec a dán byl na rukojmie. A na to jest vajpis z registr purkrabských, i to, že jsú téhož mistra Martina mučiti chtěli, i také některých zločincuv vyznání i jiná svědomie a k tomu i zřízení zemské ukázal. A také ani toho pokazuje on Vilém, aby člověkem jeho Viléma týž Mlynář tehdáž [byl], když jest zmučen byl. A podle toho všeho že Jich Mti prosí za vopatrění. Proti tomu zase týž Vilém pravil, že to svědomie Novoměstských jest podle práva, táhna se v tom na to zřízení zemské o tom učiněné, že taková svědomie mohú dávána býti. A také ukázal svědomie, že tehdáž Mlynář jinde byl tůž noc, kterou jsú jemu mistru Martinovi tu škodu chtěli učiniti, a čímž naň týž mistr Martin koli provo-
vozuje, že to nic podle práva nenie, žádaje toho, aby téhož Mlynáře jakožto nevinného spravedlivě opatřiti ráčili. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány Jich Mtí a vladykami, JMKské radami, slyševše puohon jich, s obú stran pře líčení, zřízení zemské a svědomie, našli: Poněvadž on mistr Martin to dostatečně provedl, že Zikmund kloboučník na trápení svém to seznal, že týž Pavel Mlynář měl jest s jinými jemu mistru Martinovi škodu učiniti, a že jest s nimi byl i tu také v tom místě, kdež sú strojili to, čímž jest měl týž mistr Martin mučen býti, a potom týž Zikmund na tom i umřel; i z té příčiny dáva se témuž mistru Martinovi za právo, tak že on mistr Martin pro to mučení summú tou v tomto puohonu jmenovanú, to jest těmi sty kopami gr. českými, jemu Vilémovi povinovat nenie. Dal památné. Actum feria III. ante Elizabet.

[Po straně]: Vložen puohon v středu u vigilií sv. Petra a Pavla [28. června] létha oc D^oXIV^o.

Mistru Martinovi dána relací pro škody útratní a nákladní ke dskám oc. R. VII. na l. A. XII. b.

2597.

Mezi Jindřichem Radimovským z Pálče a Janem Bílským z Kařišova o kvalt. — 1518, 16. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jindřichem Radimovským z Pálče puovodem s jedné, a Janem Bílským z Kařišova pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohnal z kvaltu od téhož Jana jemu učiněného, a to v tom, že týž Jan v mírném a pokojném městě královském pod řádem a právem na něho na Jindřicha tesáku dobyv, naň jest bil a jej zamordovati chtěl, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu poručník Bílského pravil, že poněvadž se mordu dotýče, že taková věc k tomuto soudu nenáleží. A zase poručník od téhož Jindřicha pravil, že ho z toho nepohání, aby ho zamordoval, než že jest naň tesáku dobyv bil a jej zamordovati chtěl, a že jiné jest chtieti a jiné učiniti. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány Jich Mtí a vladykami, krále JMtí radami, slyševše puohon a jich pře líčení, našli: Poněvadž se v tomto puohonu zřetelně mordu dotýče, z té příčiny ten se puohon zdvihá. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v sobotu před svatú Žofí [13. května] léta oc D^oXIV^o. R. VII. na l. A. XIV. a. Po druhé zapsáno na l. A. XIV. b.

2598.

Mezi Jindřichem Radimovským z Pálče a Jiřkem Bílským z Kařišova o kvalt. — 1518, 16. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jindřichem Radimovským z Pálče puovodem s jedné, a Jiřkem Bílským z Kařišova pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohnal z kvaltu od téhož Jiřka jemu učiněného, a to v tom, že týž Jiřík v mírném a pokojném městě královském pod řádem a právem na něho na Jindřicha tesáku dobyv, naň jest bil a jej zamordovati chtěl, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu poručník Bílského pravil, že poněvadž se mordu dotýče, že taková věc k tomuto soudu nenáleží. A zase poručník od téhož Jindřicha pravil, že ho z toho nepohání, aby ho zamordoval, než že jest naň tesáku dobyv bil a jej zamordovati chtěl, a že jiné jest chtieti a jiné učiniti. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMtí radami, slyševše puohon a jich pře líčení, našli: Poněvadž se v tomto puohonu zřetelně mordu dotýče, z té příčiny ten se puohon zdvihá. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v sobotu před svatú Žofí [13. května] léta oc D^oXIV^o. R. VII. na l. A. XIV. b.

2599.

Mezi Jindřichem Radimovským z Pálče a Mikulášem mladším Karlíkem z Nežetic o kvalt.
1518, 16. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jindřichem Radimovským z Pálče a Mikulášem mladším Karlíkem z Nežetic pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohnal z kvalu od téhož Mikuláše jemu učiněného, a to v tom, že týž Mikuláš v mírném a pokojném městě královském pod řádem a právem na něho na Jindřicha tesáku dobyv, naň jest bil a jej zamordovati chtěl, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu poručník Mikuláše Karlíka pravil, že poněvadž se mordu dotýče, že taková věc k tomuto soudu nenáleží. A zase poručník od téhož Jindřicha pravil, že ho z toho nepoháně, aby ho zamordoval, než že jest naň tesáku dobyv, bil a jej zamordovati chtěl, a že jiné jest chtieti a jiné učiniti. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMtí radami, slyševše puohon a jich pře líčení, našli: Poněvadž se v tomto puohonu zřetelně mordu dotýče, z té příčiny ten se puohon zdvihá. Actum feria III. ut supra.

[Po straně:] Vložen puohon v sobotu před svatú Žofí [13. května] léta oc DXIV^o.

Mikulášovi Karlíkovi dána relací ke dskám zemským pro škody útratní a nákladní.

R. VII. na l. A. XV. a.

2600.

Mezi Jindřichem Radimovským z Pálče a Pavlem z Adršpachu o kvalt. — 1518, 16. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jindřichem Radimovským z Pálče puovodem s jedné, a Pavlem z Adršpachu pohnaným s strany druhé. Kdež ho pohnal z kvalu od téhož Pavla jemu učiněného, a to v tom, že týž Pavel v mírném a pokojném městě královském pod řádem a právem na něho na Jindřicha tesáku dobyv, naň jest bil a jej zamordovati chtěl, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu poručník pohnaného pravil, že poněvadž se mordu dotýče, že taková věc k tomuto soudu nenáleží. A zase poručník od téhož Jindřicha pravil, že ho z toho nepoháně, aby ho zamordoval, než že jest naň tesáku dobyv, bil a jej zamordovati chtěl, a že jiné jest chtieti a jiné učiniti. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány Jich Mtí a vladykami, JMKské radami, slyševše puohon a jich pře líčení, našli: Poněvadž se v tomto puohonu zřetelně mordu dotýče, z té příčiny ten se puohon zdvihá. Stalo se v úterý před sv. Alžbětú létha ut supra.

[Po straně:] Vložen puohon v sobotu před svatú Žofí [13. května] létha oc XIV°.

R. VII. na l. A. XV. b.

2601.

Mezi Kryštofem z Hermsdorfu a Bohuslavem Vrchotou ze Slatiny o nátek cti. — 1518,
16. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Kryštofem z Hermsdorfu puovodem s jedné, a Bohuslavem Vrchotú z Slatiny pohnaným s strany druhé. Jakož jest o něm a k němu psal, že on Kryštof chtěl některé o čest i o hrdla připraviti, a to vše pro peníze, tak jakož puohon ukazuje. Tu žádal Vrchota podle téhož puohonu za opatření, má-li k tomuto puohonu odpoviedati, poněvadž se cti i hrdla dotýče. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány Jich Mti a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon, našli: Poněvadž se z slov v tomto puohonu položených zřetelně našlo, že se tu cti i hrdla dotýče, z té příčiny ten puohon zdvihají. Stalo se v úterý před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v středu po svatém Bonifáci [7. června] léta oc XIV°.

2602.

Mezi Václavem z Polák a Janem z Guthšteina o vzetí sirotčích peněz člověku dědičnému.
1518, 17. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Václavem z Polák puovodem s jedné, a panem Janem z Guthšteina pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohání, že člověku jeho dědičnému Janovi z Podhořan vzieti kázal úředníku svému z Chyš Zykmondovi Přestanskému bez VI gr. XX kop gr. míšenských, ježto týž pan z Guthšteina spravedlivě toho učiniti neměl, a těch peněz témuž člověku zase vrátiti nechce, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie. Proti tomu poručník pana Jana pravil, že se svědomie s puohonem nesrovnává, neb žene o člověka dědičného, a svědek jeden vyznává, že jest vyzdvihl peníze sirotčí, a také toho ničímž nepokazuje, aby jeho člověk dědičný byl. A zase týž Václav: že ten člověk jeho jest, a že jest sirotek, a že nemá otce ani matere, a že Zykmond týž Přestanský jsa tehdáž úředníkem u svého pána těch XX kop gr. míšenských bez VI grošuv jest z rozkázanie pána svého vzal. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hotmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon a jich pře líčenie, a v svědomie nahlédše, našli: Poněvadž list vajhostní od téhož pana Jana to ukazuje, kterýž se ztahuje na téhož Jana z Podhořan, že téhož Jana týmž listem výhostným on pan Jan z Guthšteina dává Burjanovi Vahancovi, a on Burjan dává svědomie nevyznává, aby jeho komu dále dal, a také týž Václav Polacký toho jest podle puohonu svého neprovedl, aby týž Jan člověk jeho Václava byl; i z těch příčin dávají jemu Janovi z Guthšteina za právo, tak že týž Jan

z Guttšteina těmi XX kopami mš. bez VI gr. povinovat jemu Václavovi nenie. Dal památné. Stalo se v středu před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v sobotu před svatým Abdonem [29. července] léta oc XIV°.

R. VII. na l. A. XVI. a.

2603.

Mezi Vilémem z Šumburka a Václavem ze Šumburka o nezdržení smlouvy. — 1518, 17. listop.

V té při, kteráž jest mezi panem Viliemem z Šumburka puovodem s jedné, a mezi panem Václavem odtudž z Šumburka pohnaným s strany druhé. Kdež týž pan Viliem pohánie jeho pana Václava z nezdržení smlúvy, kdež táž smlúva někdy panem Janem z Šumburka, strýcem téhož pana Viliema, mezi týmž panem Viliemem a panem Arnoštem bratřími učiněná o nápad dieluo jejich v sobě držících podle znění též smlúvy, a to v tom, že on pan Viliem má děliti a on pan Václav voliti, ale že on pan Václav jej pana Viliema v týž podiel někdy pana Arnošta, bratra jeho, vpustiti nechce; a toho nedopuštění pokládá sobě XVIII^m kop gr. čes., tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu poručník téhož Václava pravil, že ten statek, kteréhož v tomto puohonu dotýče, k tomuto království nepřísluší. A na to jest ukázal list od téhož pana Václava. A potom týž poručník jeho pana Václava žádal, aby této pře Jich Mti k sobě přijímati neráčili. Proti tomu zase poručník od něho pana Viliema pravil, aby to pokázal, že týž statek k souduom v tomto království nepříleží. A potom poručník téhož pana Václava žádal hojemství; a strana druhá pověděla, že poněvadž se dal v odpoviedání k této při, že hojemství bráti nemuož. A potom dále pokázal smlúvu o diely týchž pánuo. Při tom poručník pana Václava pohnaného pravil, že jakož pohánie z smlúvy, a ta se ztahuje na grunthy svobodné, a taková věc že k tomuto soudu nenáleží, a že se zřetelně tuto grunthuo dotýče, v té smlúvě žádaje od téhož pana Václava při tom za spravedlivé opatření. Proti tomu zase týž poručník téhož pana Viliema pravil, že nepohánie z grunthuov, ale z nezdržení smlúvy, a že o takovou věc prve při tomto soudu souzeno jest. A na to jest ukázal nález mezi Barthošem od modré ruože a Jiřím Berkú z Dubé v soudu tomto, a druhý nález králem JMti mezi týmž panem Václavem a panem Arnoštem bratřími odtudž z Šumburka učiněný. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon a jich pře líčení, odpory a svědomie, nalezli: Poněvadž z té smlúvy mezi panem Viliemem, panem Václavem a panem Arnoštem bratřími z Šumburka učiněné i také z puohonu tohoto, kdež týž pan Viliem tímto puohonem pohánie jeho pana Václava bratra svého, to se jest zřetelně seznalo, že ten statek Hošverský v tomto království neleží. A on pan Viliem toho jest nepokázal, aby to

prve na krále JMt vznesl, poněvadž jest ten statek pod léno, a JMKská k tomuto soudu o tom nic neráčil poručiti; i z té příčiny ten se puohon zdvihá. Stalo se v středu před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v pátek po svatém Lukáši [20. října] létha oc DXIV^o.
R. VII. na l. A. XVII. a.

2604.

Mezi Henrichem Kutnauerem z Kutnova a Janem a Bernardem bratřími z Waldšteina o ztrátu pře pro nestání před úmluvci. — 1518, 17. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Henrychem Kuthnaurem z Kutnova puovodem s jedné, a panem Janem a panem Bernarthem bratřími z Walšteina, pohnanými s strany druhé. Kdež je pohnal, že mu dáti zanedbávají CC kop gr. čes., které jest na nich on Hendrych svým stáním a jich nestáním obdržal, přestavše oboje strany mocně, to jest on Henrych strana jedna, a pan Jan a pan Bernarth strana druhá, na panu Jindřichovi Tunklovi z Brníčka, nejvyšším mincmajstru království Českého, a na statečným rytíři panu Mikulášovi Pecingarovi z Bydžína a na Kokoříně, o tu různici, která jest mezi týmiž stranami vznikla o těch CC kop gr. čes. jemu Henrychovi od někdy pana Albrechta z Kolovrath, nejvyššího kancléře království Českého, odkázaných, kdež nadepsané strany na den jmenovitý měly sú státi neb s mocným listem k stání vyslati před nadepsané pány ubrmany, a která by strana nestála před nimi neb s mocným listem nevyslala, aby svú při nestáním neb s mocí nevysláním ztratila, jakož pak nadepsaní páni z Walšteina jsú sami nestáli ani s mocným listem nevyslali před nadepsané pány ubrmany, a tím nestáním těch CC kop gr. čes. jemu Henrychovi propadli, tak jakož puohon ukazuje. A na takové mocné přestání též Henrych Guttnaur jest ukázal smluvní řezanú ceduli a svědomie týchž mocných ubrmanuov, v kterémžto jemu Guttnaurovi dávají, poněvadž tíž páni pohnaní nestáli, za právo stané. Proti tomu od pohnaných poručník odpíraje pravil, že též Guttnaur ceduli mēv jednu řezanú, a druhé páni pohnaní že sú neměli a že jim dána nenie. A také v puohonu se pokládá, že o to mělo býti mocné přestání, ale v též smlůvě toho nestojí. A pan Pecingar kdež seznává, že jest dáno jemu Guttnaurovi právo stané, a že by již po tom právu staném nebylo potřebí dále z toho před soud tento poháněti; a to se při každém soudu děje, že kdež se rozsudek neb právo stané dává, že při tom soudu o takovou věc každý má hleděti o to. A na to sú ukázali zřízení zemské. Zase proti tomu on Guttnaur pravil, že jináč toho práva staného nebránie, než zřízením zemským, a že když by to právo stané měl, aby ta relací o to ke deskám dána býti mohla, že by to byl učinil, a v tom by se byl neomýlil, ale že od žádných mocných ubrmanuov žádné právo se nevede ani relací dává, a že jest byl o to i s úředníky od desk mluvil, aby jemu po tom právu staném právo pustili. A když

toho býti nemohlo, že jest jináč učiniti nemohl, než z toho poháněti. A na to také jest ukázal některá svědomie. Zase od pánuov pohnaných týž poručník pravil, že jestliže jest jemu Guttnaurovi co tu v tom jimi ubrmany sešlo, aneb jestliže jest v čem obmeškán, že by o to k týmž ubrmanóm hleděti měl, táhna se v tom na týchž ubrmanův seznánie. A dále pravie, že takovú výpověď chtěli-li jsú dobře opatřiti, měli sú ji tíž ubrmané dáti ve dsky vložit; a také že sú páni z Walšteina proto k tomu roku týmiž ubrmany uloženému nestáli, že sú cedulemi jim to měli k témuž stání oznámiti, ale že sú toho neučinili. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány Jich Mtí a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon a jich s obú stran pře líčení, odpory, ceduli řezanú, výpověď týchž ubrmanuov a svědomie, nalezli: Poněvadž jest týž Henrych Guttnaur to dostatečně pokázal, že jsú mocně toho na těch ubrmanech, tak jakž cedule řezaná toho ukazuje, přestali, i také to jest pokázal, že s obú stran dobrovolným podvolením, kteráž by strana na týž den jimi ubrmany uložený nestála, aneb s mocným listem neposlala, aby mohli dáti straně té, kteráž by stála, proti té straně, kteráž by nestála, za právo stané. A tíž ubrmané to seznávají, že sú dali témuž Henrychovi Guttnaurovi proti týmž pánuom z Walšteina za právo stané. I z těch příčin dávají jemu Henrychovi proti němu panu Janovi pohnanému za právo, tak aby týž pan Jan z Walšteina témuž právu stanému týmiž ubrmany danému dosti učinil, a to od dneška ve dvú nedělí pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v středu před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v středu den svatého Benedicta [21. března] léta oc DXV^o.

Hendrychovi Guttnaurovi dána relací ke dskám tohoto nálezu, toliko ke dskám zemským.

R. VII. na l. A. XVIII. a.

2605.

Mezi Magdalenou z Klinšteina a Janem z Karlátu o slib. — 1518, 18. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi paní Mandalenú z Klinšteina puovodem s jedné, a Janem z Karlátu pohnaným s strany druhé. Kdež ho poháně z slibu, kterýž jest jí učinil na to, že jí listy na D kop gr. mšenských Jiříkovi služebníkov jejiemu svědčící po smrti nadepsaného Jiříka vydati chce, a tomu že dosti učiniti zanedbává, tak jakož puohon ukazuje. Proti tomu poručník pohnaného pravil, že listové ti, z kterýchž jest od paní Mandaleny pohnán, že jsú mu, když u vězení byl, pobráni, a že kdyby se jemu toho nestalo, že by tomu slibu rád učinil dosti a ty listy navrátíl. Proti tomu od paní Mandaleny puovoda poručník pověděl, že jí do toho nic není, jsú-li jemu tíž listové pobráni, a poněvadž se k tomu týž Karlatský zná, aby tomu dosti učinil. Při tom žádaje Jich Mtí za opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pern-

šteina a na Hluboké oc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon a jich s obú stran pře líčení, našli: Poněvadž toho poručníci jí paní Magdaleny neprovedli, aby ti listové u téhož Karlatského puohonem tím zastížení byli, a k tomu Heřman Petrovský poručník její jest se seznal, že jest jemu to vědomo, že Pražané k tomu sú tehdáž téhož Karlatského vazbú přinutili, aby jim ty listy vydal; z té příčiny ten se puohon zdvihá, než chce-li ona paní Magdalena k komu o to hleděti, právo se jie nezavírá. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v pátek u vjiljí svatého Matěje [23. února] léta oc DXV^o.

R. VII. na l. A. XX. a.

2606.

Mezi Jindřichem z Hodějova a Petrem z Doudleb o postavení poddaného člověka pro pych. 1518, 18. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jindřichem z Hodějova puovodem s jedné, a Šimkem Vilanovým synem, člověkem Petra z Doudleb, pohnaným s strany druhé. Kdež jeho Petra pohnal, aby postavil před soudem komorniem téhož Šimka, Vilanova syna, že ho viniti chce z pychu, a pro tén pych z desieti kop gr. č. proto, že jest mu člověka jeho Jindřichova, Vondřeje Píšťka, který jest v Čičevicích, zbil, přišed do obydlí jeho, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie, a při tom žádaje za opatření. Proti tomu pohnaný pravil, měl-li jest on Jindřich po odložení této pře svědky na to již vésti čili nic, neb se jemu zdá, že jest již toho učiniti nemohl. A také toho žádal, aby to pokázal týž Jindřich, že jest k němu podle práva o ten pych posílal. A dále pravil, že jest jemu ten pych rád chtěl napravit, ale on toho od něho přijíti jináč nechtěl, než aby jemu X kop gr. čes. za týž pych dal. A na to také ukázal svědomie. A při tom pravil, že jest věc, z čehož týž Hodějovský poháně, krčemnie. Proti tomu týž Jindřich zase pravil, že jest se k němu Petrovi i k jeho člověku podle zřízení zemského zachoval a že jest k němu o napravení téhož pychu posílal. A na to ukázal svědomie. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, najvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon a jich pře líčení a svědomie, našli: Poněvadž on Jindřich Hodějovský to jest provedl, i také se jest to našlo z přiznání téhož Petra i z svědka jeho, že jest člověk téhož Hodějovského zraněn, a také to věc není krčemnie, než přišed týž Šimek do domu téhož Ondřeje i tu jej zbil; i z té příčiny dává se jemu Jindřichovi za právo, tak aby týž Šimek jemu Jindřichovi tu pokutu na pych uloženú, to jest X kop gr. č., dal, a to ode dneška ve dvú nedělí pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v pátek [sic] den svatého Řehoře [12. března] léta oc DXV^o.

R. VII. na l. A. XXI. a.

2607.

Mezi týmiž Jindřichem z Hodějova a Petrem z Doudleb o postavení jiného člověka poddaného pro pych. — 1518, 18. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi týmž Jindřichem Hodějovským z Hodějova puovodem s jedné, a Matějem Kurkú, člověkem Petra z Doudleb, pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohnal, aby postavil téhož člověka svého ze vsi Kaliště Matěje Kurku oc, kteréhož chce viniti z pychu, a pro ten pych z X^{ti} kop gr. č. proto, že jest mu člověka jeho Marše Blahoutova ze vsi Větrova zranil, přišed do obydlé jeho, tak jakž ten puohon ukazuje. A dále při tom poručník od téhož Jindřicha mluvie, že jest se k témuž Petrovi podle zřízení zemského zachoval a k němu o napravení téhož pychu posílal. A na to pokázal svědomie. Proti tomu zase poručník od téhož Matěje pravil, že svadivše se lidé Hodějovského, že sú též bili, a jeho Petrovi lidé též, a má-li pro takovou věc z pychu pohnati, poněvadž jsú též jeho Hodějovského lidé také bili, a jeho Petrovi lidé že sú toliko v rozvadcích bítí musili, a tu že jest týž Matěj žádného pychu neučinil, prose v tom za spravedlivé vopatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, slyševše puohon i jich pře líčení, odpory a svědomie, našli: Poněvadž toho on Hodějovský nepokázal, aby týž Matěj člověk téhož Petra všel do obydlé téhož Marše člověka jeho Hodějovského proto, aby jej Marše zbil, kdež se pak to z svědkuo obojích stran našlo, že jest to zbití nepřišlo zúmyslně, než v rozvadcích, i z té příčiny dává se témuž Matějovi, člověku jeho Petra, za právo, tak že týž Matěj jemu Jindřichovi tiem pychem povinovat nenie. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Vložen puohon v pátek [sic] den sv. Řehoře [12. března] léta oc DXV^o.

R. VII. na l. A. XXII. a.

2608.

Mezi Jiříkem Rychnovským z Jablonice a Hanušem z Říčan o slib. — 1518, 18. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jiříkem Rychnovským z Jablonice puovodem s jedné, a panem Hanušem z Říčan pohnaným s strany druhé. Jakož jest jej pohnal z [XX kop] grošuv čes., kdež jest jemu slíbil rukú dáním s nebožtíkem Janem Ciplú z Kravska za týchž XX kop gr. čes. za Petra Gdulince z Ostromíře, a to rukú společní, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal týž Jiřík svědomie. A dále k tomu pravě ...

R. VII. na l. A. XXII. b. Zápis je mřežován a po straně připsáno: Tento jest odložen a nemá ingrosován býti.

Archiv Český XIX.

2609.

Mezi Mauricem Šerntingarem z Šerntinku a Janem z Gutnšteina o dluh. — 1518, 19. listop.

V té při, kteráž jest mezi Moricem Šerntingarem z Šerntinku puovodem s jedné, a panem Janem z Guttšteina pohnaným s strany druhé. Kdež ho pohnal z LXXX zlatých rýnských dluhu spravedlivého, kteréž jest jemu Šerntingarovi řekl dáti na čas určitý, ale že jest se tomu dosti nestalo až dosavad, tak jakož puohon ukazuje. A na to jest ukázal týž Mauric svědomie, a při tom podle téhož svědomie žádal za spravedlivé opatření. Proti tomu poručník od téhož pana Jana pravil, že ten puohon ukazuje, že by ty zlaté jemu Mauricovi řekl dáti, LXXX zlatých, a těch ničímž neprovozuje; neb svědkové jeho vyznávají, že jest jemu dal XX zlatých, a toho neseznávají, na těch-li LXXX zlatých čili nač jiného, a také že toho rčení ničímž neprovozuje, aby jemu co dáti řekl, a že by spíše měl z LX zlatých pohnati, a také že jeho svědkové i to dání jeho bratra s puohonem se v ničímž nesrovnává. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány Jich Mtí a vladykami, krále JMtí raddami, slyševše puohon a jich pře líčení i svědomie, nalezli: Poněvadž on Maurec to jest dostatečně svědomiem svým provedl, že jest jemu týž pan Jan těch LXXX zlatých rýnských dlužen, a poručník téhož pana Jana zase toho, aby jemu jich dlužen nebyl, neodvedl, i z těch příčin dávají jemu Maurecovi za právo, tak aby týž pan Jan z Guttšteina jemu Maurecovi těch LXXX zlatých rýnských dal, a to od dneška ve dvou nedělí pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

[Po straně:] Vložen puohon v úterý po sv. Jeronymu [2. října] léta oc DXV^o.

Létha oc XXII° v úterý po sv. Julianě [18. února] dána relací nálezu tohoto ke dskám zemským Maurecovi z Šerntinku na pana Jana z Guttšteina.

R. VII. na l. A. XXIII. a.

2610.

Mezi Jiříkem Rychnovským z Jablonice a Hanušem z Říčan o slib. — 1518, 19. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jiříkem Rychnovským z Jablonice puovodem s jedné, a panem Hanušem z Říčan pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohnal ze XX kop gr. č., tu kdež jest jemu slíbil rukú dáním s nebožtíkem Janem Ciplú z Kravska za týchž XX kop gr. č. za Petra Gdulince z Ostromíře, a to rukú společní, tak jakož puohon ukazuje. A na to ukázal týž Jiřík svědomí. A dále k tomu pravě, že jest týž Hanuš téhož slibu nikda neodpíral. Proti tomu poručník pana Hanuše pravil, že tíž svědkové toho neseznávají, za jakých kop XX jest pan Hanuš Říčanský slíbil, než že jse zná týž pan Hanuš k tomu, že jest jemu panu Rychnovskému za X kop gr. č. slíbil, a o to již že panem Gdulincem konec má. A na to také svědomí ukázal.

A poněvadž toho podle svého puohonu ničímž podle práva neprovozuje, že jest ten puohon učinil na zmatek. A dále ukázal nález při purkrabském soudu učiněný, a při tom podle svědomie svého a téhož nálezu žádal za opatření. Proti tomu zase poručník od téhož Jiříka pravil, že to dostatečně těmi svědky provozuje, a že svědkové vyznávají o XX kopách gr., a kdež tak stojí, že všudy na česko rozuměno má býti; a což se toho, že by s Gdulincem o to konec měl, dotýče, tu neprovozuje, o jaký dluh s ním konec má; a že z toho, z čeho jest prve poháněl a rozsudek, kterýž jest vokázán, měl, že to dobře vie, že tam jest pohnal pro nedokonání listu, ale že tuto z toho nepohání tak, než z slibu rukú dániem, a tudy ten puohon že není na zmatek. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMtí raddami, slyševše jich s obú stran pře líčení, puohon i svědomí, našli: Poněvadž týž Hanuš to jest dostatečně pokázal, že on Jiřík Rychnovský z té pře jest poháněl, o kterúž jest konec před úřadem purkrabským rozsudek vzal, i z té příčiny dává se témuž Hanušovi za právo, tak že on Hanuš témuž Jiříkovi tou summou v tom puohonu položenú povinovat není. Dal památné A poněvadž jest se to zřetelně shledalo, že jest týž Jiřík z té pře, o kterúž rozsudkem konec má, poháněl po druhé, i z té příčiny ten puohon jest učinil na zmatek, a protož jej Jiříka Jich Mt v svú kázeň vzieti ráčí, a protož aby on Jiřík před týmž soudem komorním stál o Svátosti najprv příští a tu pokutu zřízení zemským na to uloženú trpěl. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

[Po straně:] Vložen puohon feria V. [ante] Wenceslai [27. září] anno oc DXV^o.

Anno oc XIX° feria VI. post Ambrosii [8. dubna] obeslán Jiřík Rychnovský od úřadu, aby stál a dostál před soudem komorním na hradě Pražském v pátek na Svátosti nejprvní.

R. VII. na l. B. XIII. a. Srov. zápis č. 2608.

2611.

Mezi Václavem Haugvicem z Biskupic a Jindřichem Špetlí z Prudic o nezdržení smlouvy.
1518, 20. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Václavem Húgvicem z Biskupic a na Janovičkách puovodem s jedné, a Jindřichem Špetlí z Prudic pohnaným s strany druhé. Kdež jeho pohnal z nezdržení smlúvy mezi nimi učiněné o rybník nový pánuov Čáslavských na Krajnaře, a to v tom, když se jest týž rybník za držení jeho Václava strhl, že jest jej on Jindřich hned zase beze všech odtahuov zadělati měl, aby on Václav skrze to žádné újmy ani překážky neměl, než aby jej mohl hned zase zastaviti a nasaditi k svému užitku. Ale že on Jindřich toho jest neučinil a toho rybníka vedle smlúvy nezadělal, i skrze to on Václav k újmě a překážce jest na svém užitku přišel, a toho sobě on Václav D kop gr. č. pokládá, tak jakož puohon ukazuje. Proti

tomu poručník jeho Jindřicha pravil, že se to, z čeho jest on Jindřich pohnán, grunthuov dotýče, a že z toho nenie povinen odpoviedati, neb k tomuto soudu to nenáleží. Zase proti tomu on Václav pravil, že z grunthuov nepohánie, než z nezdržení smlúvy, a že o takovou věc prve při tomto soudu souzeno jest. A na to jest ukázal nálezy v témž soudu komorniem učiněný mezi panem z Plavna a pány Šliky, a druhý mezi Janem Dubeckým a Staroměstskými Pražany, při tom pravě, že poněvadž z takové věci prve k tomuto soudu poháněno i souzeno bylo, že žádá, aby při tomto též zachován byl. A na to smlúvu mezi sebú o týž rybník učiněnú pokázal a při tom při všem žádal za vopatření. Proti tomu on Jindřich zase pravil, že podle téhož puohonu nevokazuje žádné smlúvy, než toliko škartu nezapečetěnú. Zase proti tomu týž Václav pravil, že by se byl nenadál toho, aby týž Jindřich měl té smlúvě odpierati, neb sú obojí žádali Jana Janovského, aby jim tůž smlúvu sepsal, a na to jsú téhož Janovského svědomí i jiné pokázali. A pravě, že kdyby sobě té smlúvy nedrželi, že by týž Jindřich byl téhož rybníku nezadělával, a také byl by jemu na to týž Václav L kop gr. nedával, a také že jest se týž Jindřich prve k též smlúvě znal a jie nikdy neodpíral, a že by pak i na to svědkuov nebylo, že smlúva se vokazuje dokonalá. Dále pravie, že týž Jindřich zase jeho Václava z též smlúvy pohánie a tudy že ji sám tvrdí. A na to ukázal týž puohon. Proti tomu zase týž Jindřich pravil, že jest k tomu vuole, aby taková škarta spisovaná za smlúvu byla, nedával, a že také ani dokonána jest, a že v též smlúvě stojí, že z dopuštění božieho kdyby se týž rybník strhl, že by on Jindřich tůž strž zahrazovati měl, a že jest se ta škoda jeho neopatřením stala. Proti tomu ještě dále týž Václav pravil, že jest vajše té vody nedržel, než držeti měl, a táž strž že jest jím nepřišla, než jím Jindřichem, a to proto, že jest měl dubovým lesem tu strž zahraditi, a toho že jest neučinil. A na to ukázal Čáslavských i jiná svědomie, a že podle toho všeho žádá za spravedlivé opatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon a jich obú stran pře líčenie, smlúvu a svědomie, našli: Poněvadž to v smlúvě té zřetedlně se našlo, že týž Václav Húgvic měl sobě týž rybník opravovati svým nákladem až do kopy gr., a což by nad to vajše naložil, to on Jindřich měl témuž Húgvicovi zase navrátiti, a také v též smlúvě zřetedlně stojí, jestliže by se týž rybník strhl z dopuštění božieho, a on Húgvic toho jest ničímž nepokázal, aby na to co naložil ani také aby toho stržení bránil, aby se mohlo z toho bráněnie vyrozuměti, že jest se týž rybník z dopuštění božieho strhl; i z těch příčin dávají témuž Jindřichovi Špetlovi za právo, tak že on Jindřich jemu Václavovi tou summou v puohonu jmenovanú povinovat nenie. Dal památné. Stalo se v sobotu po svaté Alžbětě.

[Po straně:] Vložen puohon v úterý den sv. Severyna [23. října] létha oc DXV^o.
R. VII. na l. A. XXIII. b.

2612.

Mezi Václavem Haugvicem z Biskupic a Jindřichem Špetlí z Prudic o užitek valchy.
1518, 20. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Václavem Húgvicem z Biskupic a na Janovičkách puovodem s jedné, a Jindřichem Špetlí z Prudic pohnaným s strany druhé. Kdež jej pohnal z toho, že jest týž Jindřich udělal valchu novou pod rybníkem novým pánuov Čáslavských na Krajnaře, i smlůvu mezi jím Jindřichem a týmž Václavem učiněnú on Jindřich jemu Václavovi touž valchu jest pustil pod plath roční jim Čáslavským pod IV kopy gr. č., a potom mimo tu smlůvu tu valchu zase jest jemu Václavovi odjal, a jim Čáslavským ji pustil jemu Václavovi ke škodě, a toho sobě týž Václav CC kop gr. č. pokládá, tak jakož ten puohon ukazuje. A na to ukázal svědomie i smlůvu. Proti tomu on Jindřich Špetle pravil, že podle tohoto puohonu žádné smlůvy nepokazuje, než škartu, a že Janovský v svém svědomie vyznává, že klade ceduli, a tudy se táž cedule s puohonem nesrovnává. Proti tomu on Václav pravil, že jest to ta smlůva, kteráž sám svú rukú týž Jindřich sepsal, a že to svědomie najjistčí jest, kteréž kto sám spíše rukú svú, k kteréž se jest sám seznal. A na to jest ukázal svědomie Čáslavských, a pravě, že se s ním o tu valchu ne-soudí, než o užitek též valchy. Proti tomu on Jindřich Špetle zase pravil, že se tu zřetelně dědictvie a platu dotýče, a že taková věc k tomuto soudu nenáleží. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, slyševše puohon a jich pře líčení, odpory, ceduli a svědomie, nalezli: Poněvadž on Jindřich Špetle požádav, aby jemu byla ta cedule, kteráž strana druhá pravila za smlůvní, ukázána, kteráž on ohledav jí neodepřel jest, aby jeho rukú psána nebyla, a Jan Janovský z Soutic to jest seznal podle práva, že jest to ta cedula, kteráž jest jemu byla dána k věrné ruce schovati, a Čáslavští seznávají, že on Jindřich ukázal naň na Václava Húgvici, že jim ten plath těch IV kop gr. čes. z též valchy místo téhož Jindřicha platiti má, a že jest i platil, a dále seznávají, že túž valchu po stržení týchž Čáslavských rybníka nového jim jí týž Jindřich prodal s mlýnem, a to že jest se stalo prve, nežli jest týž Václav těch VI leth vydržel; i z té příčiny dávají jemu Václavovi Húgvicovi za právo, tak aby strany stály před úředníky menšími na zajtrí svatého Fabiana najprv příštího, a tu on Václav Húgvic, poněvadž jest sobě toho summu peněžitú v tomto puohonu položil, aby před týmiž úředníky na týž den do té summy v puohonu jmenované na schválení týchž úředníkuov provedl, a což tu koli na schválení jich provede, to on Jindřich Špetle aby jemu Václavovi od toho puovodu dal ve dvú nedělí pořád zběhlých. Dal památné. Stalo se v sobotu po svatě Alžbětě.

[Po straně:] Vložen puohon v úterý den sv. Severina [23. října] léta oc DXV^o.
Václav Húgvic vzal relací tohoto nálezu před úředníky menšími.

R. VII. na l. A. XXVI. b.

2613.

Mezi Jiřkem Slovákem z Jílavý a král. prokurátorem Matyášem Libákem z Radovesic
o nevydání peněz na dráby. — 1518, 22. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Jiřkem Slovákem z Jílavý puovodem s jedné,
a Mathyášem Libákem z Radovesic a na Smrkovicích, krále JMti prokurátorem, po-
hnaným s strany druhé. Kdež ho pohnal, že jest k sobě přijal sto IV zlaté rýnské
od rad osvíceného kniežete pana falckrabie JMti, na něj Jiřka a dráby jeho služby
jich spravedlivě náležícíech [sic], a jemu jich vydati nechtěl, tak jakož týž puohon
ukazuje. A při tom další zprávu toho dluhu v puohonu jmenovaného sepsanú po-
kázal a, aby čtena byla, žádal. A potom svědomie některá ukázal, a při tom dále
pravil, že jest ty dráby, poněvadž jest jich žádný přijíti nechtěl, on k sobě přijal,
a ty zlaté týž Mathyáš naň k sobě přijal, kteréž jinému vydal, a potom že sú po-
brány na cestě. Zase proti tomu poručník téhož Mathyáše pravil, že tu nic nezná,
aby týž Jiřík jakú k tomu, z čeho pohání, spravedlnost měl, neb jest žádných roth
týž Libák z této země nevedl, než že jest byl hajthmanem v poli, a k tomu pravě,
že se jeho puohon ani s jeho svědky ani s těmi cedulemi zprávnými nesrovnává,
ani také ty cedule podle práva jsú, v tom žádaje za opatření. Tu JMt pán, pan
Vojtěch z Pernšteina oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami,
krále JMti raddami, slyševše puohon a jich s obú stran pře líčení a svědomie a cedule
zprávní, našli: Poněvadž týž Jiřík toho jest ničímž podle práva neprovedl, aby týž
Mathiáš Libák těch sto a IV zlatých rýnských od rad osvíceného kniežete pana
falckrabí JMti k sobě přijal, ješto by témuž Jiříkovi a jeho drábuom náležaly, i z té
příčiny dávají témuž Mathiášovi Libákovi za právo, tak že on Mathiáš Libák jemu
Jiříkovi tou summou zlatých v puohonu jmenovaných povinovat nenie. Dal památné.
Stalo se v pondělí před svatým Klimentem.

[Po straně:] Vložen puohon v pondělí po božím křtění [7. ledna] léta oc
D^o XVI°.

R. VII. na l. A. XXVIII. b.

2614.

Mezi Václavem Sazemou z Oustí a Bohunkem ze Ctiněvsi o pych. — 1518, 22. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi panem Václavem Sazemú z Oustí puovodem s jedné,
a Bohunkem ze Ctiněvsi pohnaným s strany druhé. Kdež ho poháně z pychu a pro
ten pych z X kop gr. č., proto že jest jemu panu Sazemovi Abrahama žida pod-

daného jeho pychem zbil, tak jakož puohon ukazuje. A na to jest týž pan Václav ukázal svědomie, a podle toho za spravedlivé opatření prosil. Proti tomu on Bohuněk pravil, že jest se týž Václav k němu podle zřízení zemského nezachoval, a že jest k němu o napravení toho pychu neposélal. A zase týž Václav pravil, že se k tomu sám on Bohuněk zná, že jest téhož žida zbil, a poněvadž se k tomu zná, že jest nebylo třeba k němu o ten pych posélati. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladkami, krále JMti raddami, slyševše puohon a jich pře líčení a svědomie, našli: Poněvadž se týž pan Václav k němu Bohunkovi podle zřízení zemského nezachoval a k němu o ten pych podle zřízení zemského neposlal, i z té příčiny se ten puohon zdvihá. Stalo se v pondělí před svatým Klimentem.

[Po straně:] Vložen puohon v úterý po sv. Severinu [30. října] léta oc XV°.
R. VII. na l. A. XXVI. b.

2615.

Mezi Markétou z Franšteina a Jindřichem z Kolovrat spolu s Mikulášem ze Švamberka o věno. — 1518, 22. listopadu.

V té při, kteráž jest mezi Marketú z Franšteina puovodem s jedné, a panem Jindřichem z Kolovrat a na Krakovci a podle něho pana Mikuláše z Švamberka a na Třebli pohnanými s strany druhé. Kdež je poháně z D kop gr. míš. proto, že sú dali po též Markétě Linhartovi Drdérovi z Hrádku, někdy manželu jejímu, dvě stě kop gr. míš. z vodkázání kšaftem nebožce pana Ctibora z Wolšteina a na Třebli, a jie Markéty proti tomu sou věnem neopatřili podle zřízení zemského, tak jakož puohon ukazuje. A na to kšaft táž Markéthá někdy téhož Ctibora a svědomie pokázala. Proti tomu pohnaní zase odpierající pravili, že ona Markéthá toho ničímž podle puohonu svého neprovozuje, a praviece, že což sú jí dáti měli, že sú již jí dali, a že jí nic dlužni nejsú. A na to ukázali kvitancí. Zase proti tomu ona Markéthá pravila, že poněvadž jest jinak svého věna jmieti nemohla, než že z něho pohnati musila, a také že to dostatečně provozuje, z čeho pohání, při tom žádajíc za spravedlivé opatření. Zase proti tomu oni pohnaní odpírajíce pravili, že jest též Markéty týž pan Jindřich nevdával, a to z čeho poháně ona Markéta, že jsú jí dali, obzvláštní každý z nich po stu kopách míš. A na to jsú ukázali svědomie. Dále praviece, že jest se sama táž Markéthá vdávala proti kšaftu téhož Ctibora, a potom ty peníze že jest sobě sama brala. Zase táž Markéthá pravila, že svědkové jich pohnaných jí nic ke škodě nejsú; a kde toho dotýčí, že jest se sama vdávala a slibovala, k tomu tak pravieci, že z toho jich nepoháně ani k tomu co mluví, než o své věno pro neopatření jich pohnaných že je viní, při tom vždy žádající za spravedlivé vopatření. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc,

najvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, puohon, kšaft, svědomie i jich s obú stran pře líčení a kvitancí slyševše, našli: Poněvadž táž Markéthá toho jest neprovedla, aby tíž páni pohnaní ji Markéthu vdávali ani také toho, aby tu summu CC kop gr. míš. po ní v věně dali, a také to se jest poznalo z kšaftu téhož někdy Ctibora, že jest jí týž Ctibor odkázal, aby tíž páni pohnaní jí tu summu vydali, a to také pokázali, že sú jí Markétě podle kšaftu tu summu dali; i z té příčiny dávají jim pánuom pohnaným za právo, tak že tíž pohnaní tiem věnem, z kteréhož je táž Markéthá pohnala, jí povinovati nejsú, než chce-li ona Markéta o to k komu právem hleděti, právo se jie nezaviera. Dali památné. Stalo se v pondělí před svatým Klimentem.

[Po straně:] Vložen puohon v pondělí před obřezováním [31. pros.] léta oc DXV°. R. VII. na l. A. XXVII. a.

Staná práva.

2616.

Mezi Zewaldem Guldenmundem z Grafcof a Jiříkem z Puchova o dluh. — 1518, 12. listopadu.

Zewald Guldemund z Grafczow, v Praze obývajcí, pohnal Jiříka z Puchova, purkrabí na Chyšech, létha MDXIII^o v pátek [sic] den sv. Jiří [23. dubna] ze sta zlatých ze XLII^j zlatého vše rýnských dluhu jemu Zewaldovi od téhož Jiříka spravedlivě povinného a pozuostalého, kterúžto summu zlatých již jmenovaných on Jiřík jemu Zewaldovi na čas jmenovitý a již minulý dáti a zaplatiti měl v Normberce, i toho se od něho nestalo až podnes, tak jakož ten puohon ukazuje. Tu JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, soudice stání i nestání, poněvadž on Jiřík po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Zewaldovi puovodovi proti němu Jiříkovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se létha MDXVIII^o v pátek po sv. Martině.

[Po straně:] Zewaldovi dána relací ke dskám zemským práva staného, toliko tohoto.

Vyšel list zatykací na Jiříka z Puchova podle tohoto práva staného, a vzal jej Pavel Klenovský ze Ptení, pravě se býti někdy Zewalda Guldemunda i jeho statku mocným poručníkem, a vydán mu ve čtvrtek před svatú Lucí [12. pros.] létha MDXXI^o.

R. VII. na l. A. XXIX. b.

2617.

Mezi Václavem Sovkou z Liboslavě a Kateřinou z Hradiště o nedodání půjčených peněz. 1518, 13. listopadu.

Václav Sovka z Liboslavě, měšténín Starého města Pražského, pohnal Kateřinu z Hradiště létha MDXIII^o v sobotu po XI^m pannách [22. října] z nedodání X kop gr. č.,

jí od něho puojčených, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami oc: Poněvadž ona Katherina po třikrát k soudu jsa volána i nestála, i z té příčiny dali jsou jemu Václavovi puovodovi proti ní Katherině pohnané za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu den sv. Brikcí.

[Po straně:] Václav Sovka vzal relací po tomto právu staném i pro škody útratní a nákladní ke dskám zemským.

R. VI. na l. B. I. a.

2618.

Mezi Ctiborem z Bukovky a Janem z Gutšteina o dluh za službu. — 1518, 15. listopadu.

Ctibor z Bukovky pohnal pana Jana z Guttšteina létha MDXIII^o v středu po sv. Mikuláši [7. pros. 1513] z VIII kop gr. č. dluhu jemu od něho za službu zuostalého, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami oc: Poněvadž on pan Jan po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Ctiborovi puovodovi proti němu panu Janovi za právo stané. Dal památné. Stalo se v pondělí po svatém Brikcí.

[Po straně:] Ctibor z Bukovky vzal relací v pondělí na den sv. Prokopa [4. července 1519] létha MDXIX^o ke dskám zemským toliko po právu staném.

R. VII. na l. B. I. a.

2619.

Mezi krajským hejtmanem Lévou Malovcem z Libějovic a Janem z Křekovic o dosti neučinění smlouvě. — 1518, 16. listopadu.

Léva Malovec z Libějovic, hajthman kraje Prácheňského, pohnal Jana z Křekovic a na Šebířově létha MDXIV^o v sobotu po sv. Prymu [10. června 1514] z dosti neučinění smlouvy, dobrými lidmi mezi nimi učiněné a pečethmi jich tvrzené, co se prodaje vsi Noskova dotýče, kterýžto statek týž Jan jemu panu Lévovi za puol osma sta kop gr. míš. prodal, tak jakož táž smlúva to v sobě plněji zavírá, i té smlouvě on Jan z Křekovic v ničemž neučinil dosti, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami oc: Poněvadž on Jan po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Lévovi puovodovi proti němu Janovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v úterý po svatém Brikcí.

R. VII. na l. B. I. b.

2620.

Mezi opatem Slovanským mistrem Martinem a Johankou z Chřenovic o nesplacení dluhu. 1518, 16. listopadu.

Mistr Martin, opat kláštera Slovanského na Novém městě Pražském, pohnal

Johanku z Chřenovic, někdy Ctibora Martinického z Chřenovic manželku, létha MDXIV^o v středu den svatého Víta*) z neoplatenie osmi kop gr. č. dluhu od téhož mistra Martina jí Johance na její žádost půjčeného, tak jakož týž puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMtí raddami oc: Poněvadž ona Johanka po třikrát k soudu jsa volána i nestála, i z té příčiny dali jsou jemu mistru Martinovi puovodovi proti ní Johance pohnané za právo stané. Dal památné. Stalo se v úterý po svatém Brikeí.

R. VI. na l. B. II. a. — *) Památka sv. Víta 15. června padla r. 1514 na čtvrtek.

2621.

Mezi Pavlem Klenovským ze Ptení a Václavem z Pašiněvsi o nevrácení vypůjčeného koně. 1518, 16. listopadu.

Pavel Klenovský ze Ptení pohnal Václava z Pašiněvsi létha oc DXIV^o v pátek den svatého Maří Magdaleny*) z toho, že jest vymluvil na něm kuon jeho plesnivý, za kterýž jemu Pavlovi dávali XIV kop gr. mš., aby mu ho půjčil do ležení, a on pak Václav na témž koni jezdil při svém otci, kdež chtěl, i do Moravy, až jej i okulhavěl, a s týmž koněm i jeho Pavlovo sedlo vzal, a toho koně ani sedla jemu zase nevrátil, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMtí raddami oc: Poněvadž on Václav po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Pavlovi puovodovi proti němu Václavovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v úterý po svatém Brikeí.

R. VII. na l. B. II. a. — *) Památka sv. Maří Magd. 22. července padla r. 1514 na sobotu.

2622.

Mezi Václavem Poláckým z Polák a Wolfem z Gutšteina o pych. — 1518, 17. listopadu.

Václav Polácký z Polák a ve Zderazi pohnal pana Wolfa z Guttšteina a na Petršpurce létha oc DXIV^o v pondělí den sv. Severina [23. října] z pychu, a pro ten pych z desíeti kop gr. č., protože jest vzal ve Zderazi krčmě jeho čepné bez vuole a vědomie jeho, nemaje k tomu spravedlnosti izádné, tak jakož ten puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMtí raddami oc: Poněvadž on pan Wolf po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Václavovi puovodovi proti němu panu Wolfovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v středu před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Léta oc DXIX^o v pátek před svatým Ambrožem [1. dubna] vydána relací od úřadu toho práva staného ke dskám zemským Václavovi z Polák na pana Wolfa z Guttšteina.

R. VII. na l. B. II. b.

2623.

Mezi Václavem z Polák a Henrichem z Bildenfenzu o záповěd peněz. — 1518, 17. listopadu.

Václav z Polák pohnal pana Hendrycha z Bildenfenzu a na Hanštaině létha oc DXIV^o v pondělí den sv. Severina [23. října] z toho, že jest jemu u pana Frydrycha markrabie z Promberku XII^c zlatých rýnských, nemaje k nim žádné spravedlnosti, zapověděl, pokládá sobě takového jeho zapovídání D kop gr. č., tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMtí raddami oc: Poněvadž on pan Hendrych po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Václavovi puovodovi proti němu panu Hendrychovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v středu před svatú Alžbětú.

R. VII. n l. B. III. a.

2624.

Mezi Albrechtem Šlikem z Holejče a Pankrácem Šlikem z Holejče o nevyplacení klenotů.
1518, 18. listopadu.

Pan Albrecht Šlik z Holajče a na Lokti pohnal pana Pangráce Šlika z Holajče a na Hertmberce létha oc DXV^o v pondělí po sv. Marcellu [4. června] z toho, že jest klenoty své na jeho Pangrácovu žádost zastavil Magerovi židu s jeho tovaryšem ve dvú stú kopách gr. č. a lichvú s nich, a on pan Pangrác nedbá jemu panu Albrechtovi těch klenotuov podle svého přirčení vyplatiti, kteréhožto takového nevyplacenie M kop gr. č. pokládá, tak jako ten puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMtí raddami, oc: Poněvadž on pan Pangrác po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu panu Albrechtovi puovodovi proti němu panu Pangraciemu pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek před sv. Alžbětú.

R. VII. na l. B. III. a.

2625.

Mezi Janem a Bernardem bratřími z Waldšteina a Janem Prokšem z Doubravice o rčení.
1518, 18. listopadu.

Pan Jan a pan Bernarth bratří vlastní a nedielní z Walšteina a na Krupce pohnali Jana Prokše z Doubravice létha oc DXV^o v úterý po rozeslání apoštoluov božích [17. července] ze rčení takového, kdež jest řekl k faře Teplické dáti na monstrancí XXX kop gr., a tomu svému rčení učiniti dosti zanedbává, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMtí raddami, oc: Poněvadž on Jan po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu panu Janovi puovodovi

proti němu Janovi Prokšovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek před svatú Alžbětú.

R. VII. na l. B. III. b.

2626.

Mezi Benešem z Vranova a Hynkem z Police o rukojemství. — 1518, 18. listopadu.

Beneš z Vranova pohnal Hynka z Police letha oc DXV^o v pondělí den sv. Jiří [23. dubna] z toho: Jakož jest Zygmond Přech z Police otec jeho byl před úřad purkrabství Pražského jeho Beneše pohnal jakožto rukojmí za Jana Škrhu z Petrovic ze XIII kop gr. č., a tím soudem nalezeno jest jemu Benešovi, aby tu summu dal: pak on Hynek jménem otce svého jeho Vranovského prosil, aby na tu summu Mathoušovi Jičinskému list udělal, a že jest jeho Zygmondova Přechova, otce téhož Hynka, vuole, a že otec jeho témuž Jičinskému prolezaného tu summu XIII kop gr. č. dlužen; a on Beneš na jeho Hynkovu řeč jemu věře, udělal list jmenovanému Jičinskému, a podle toho listu učiněného těch XIII kop gr. č. dáti musil; a potom že jest jemu Zygmondovi Přechovi druhých XIII kop gr. č. dáti musil, neb jest on Zygmond toho, by jemu Hynkovi synu svému o tom to poručil, odpíral, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMtí raddami oc: Poněvadž on Hynek po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Benešovi puovodovi proti němu Hynkovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se ve čtvrtek před svatú Alžbětú.

[Po straně:] Létha oc XIX° v středu před přenesením sv. Václava [2. března] vyšel list zatykací od úřadu a dán jest Benešovi Vranovskému z Vranova na Hynka z Police pro XIII kop gr. č. po tomto právu staném.

Benešovi z Vranova dána relací po tomto právu staném toliko pro škody útratní a nákladní ke dskám zemským.

R. VII. na l. B. IV. a.

2627.

Mezi Děpoltem z Lobkovic a Mikulášem z Vřesovic o postavení soukupův, od nichž koupil kradené ptáky čižebné. — 1518, 19. listopadu.

Pan Děpolth z Lobkovic a na Bílině pohnal Mikuláše z Vřesovic a na Vohnici létha oc DXV^o v úterý před sv. Mathoušem [18. září] z toho, aby soukupy ty, od kterýchž jest ptáky ty čižebné, kteréž jsú člověku jeho Vávrovi z předměstí Bíliny na čihadle loupežem pobrány, a kteréž jsú na jeho Mikulášově čihadle nalezeny, jakož jest pravil, že jest je koupil, postavil před nejvyšším panem hofmistrem JMtí, chtě je vinití z loupeže; pakli by jich nepostavil, že on pan Děpolth takového ne-

postavenie pokládá sobě L kop gr. č., tak jakož ten puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladkami, krále JMti raddami, oc: Poněvadž on Mikuláš po třikráth k soudu jsa volán i nestál, a těch soukupuov před týmž soudem nepostavil, i z té příčiny dali jsou jemu panu Děpoltovi puovodovi proti němu Mikulášovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

[Po straně:] Létha oc DXXI^o v úterý před sv. Linharthem [5. listopadu] dána relací tohoto práva staného k ouřadu desk zemských.

R. VII. na l. B. IV. b.

2628.

Mezi Jindřichem Kouskem z Kousku a Petrem Zmrzlíkem ze Svojšína o dluh. — 1518, 19. listopadu.

Jindřich Kousek z Kousku pohnal pana Petra Zmrzlíka z Svojšína léta oc DXV^o v úterý před sv. Mathoušem [18. září] z puol patnácty kopy gr. míš. dluhu spravedlivě povinného, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladkami, krále JMti raddami oc: Poněvadž on pan Petr po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Jindřichovi puovodovi proti němu panu Petrovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

R. VII. na l. B. V. a.

2629.

Mezi Bernardem Želenským z Sebužína a Radslavem ze Šebířova spolu s Prokopem ze Solopisk a jinými o rukojemství za věno. — 1518, 19. listopadu.

Bernarth Želenský z Sebužína a na Želinkách pohnal statečného Radslava z Šebířova a na Liběchově, nejvyššího piesaře království Českého, a spolu s ním Prokopa z Solopisk a na Libři, Hynka z Solopisk a Kryštofa z Račiněvsi, podle nich Jana Kozelku z Hřivic, hajthmana na Točníku, létha oc DXV^o v úterý před sv. Mathoušem [18. září] z CL kop gr. míš. jakožto společné rukojmie za věno, za kteréž jsou slíbili dáti po Johance z Solopisk, manželce téhož Želenského, na čas určený, ale že tomu prodlévají učiniti dosti, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladkami, krále JMti raddami, oc: Poněvadž oni Radslav, Prokop, Hynek, Jan po třikrát k soudu jsúc voláni i nestáli, i z té příčiny dali jsou jemu Bernartovi puovodovi proti nim Radslavovi, Prokopovi, Hynkovi a Janovi pohnaným za právo stané. Dal památné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

R. VII. na l. B. V. b.

2630.

Mezi Hanzlem kramářem z Klatov a Vilémem Podmokelským z Prostiboře o dluh.
1518, 19. listopadu

Hanzl kramář z Klatov pohnal Viléma Podmoklského z Prostiboře létha oc DXV⁰ ve čtvrtek před sv. Václavem [27. září] z Xti kop a ze XLII gr. vše míš. dluhu jemu za kmenth a za samit spravedlivě povinného, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, oc: Poněvadž on Viliem po tříkráth k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Hanzlovi puovodovi proti němu Vilémovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

[Po straně:] Hanzlovi kramářovi dána relací ke diskám zemským tohoto práva staného toliko.

R. VII. na l. B. VI. a.

2631.

Mezi Katheřinou z Cítova a Václavem Přechem z Olbramovic o nezdržení smlouvy.
1518, 19. listopadu.

Katheřina z Cítova pohnala Václava Přecha z Olbramovic létha oc DXV⁰ v úterý po sv. Jeronymu [2. října] z nezdržení smlúvy, a to v tom, že jest on Přech měl dávati jí Katheřině od chování Přecha syna jejieho a strýce jeho každý rok dvě kopě gr. č., na svatého Havla I kopu gr. č. a na svatého Jiříe též I kopu gr. č., zadržal jest jí XIII kop gr. č., a vod školy zaň platiti a šaty naň dělati měl, ale že jest toho všeho nečinil; kteréžto nezdržení smlúvy pokládá sobě sto kop gr. č., tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, oc: Poněvadž on Václav po tříkrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jí Katheřině puovodovi proti němu Václavovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

R. VII. na l. B. VI. a.

2632.

Mezi Mikulášem Vančurou z Řehnic a Janem z Kácova o postavení lidí jeho z Nového Města pro dluh. — 1518, 19. listopadu.

Mikuláš Vančura z Řehnic pohnal pana Jana z Kácova a na Novém Městě, hajthmana kraje Hradeckého, létha oc DXV⁰ v pátek po sv. Františku [5. října] pro postavení lidí jeho z Nového Města, jmenovitě těchto: Petra rezníka, Koutka, Jakuba rezníka, že je viniti chtěl z dluhu IV kop gr. č. bez IVj gr. českého, jmenovitě

Petra ze II kop gr., Koutka z jedné kopy gr. bez IVj gr., a Jakuba z jedné kopy gr. vše č., kterýchžto peněz puojčil jest jim Petr Srb jednovoký, a tenž Petr na poslední hodinu smrti své odkázal jest ten dluh Janovi Vlachému z Vince, člověku jeho Mikulášovu, a z té příčiny jest mu je odkázal, že jest jemu je pokradl i drahne jiných věcí při tom, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami oc: Poněvadž on pan Jan po třikrát k soudu jsa volán i nestál, ani nadepsaných lidí postavil, i z té příčiny dali jsou jemu Mikulášovi puovodovi proti němu panu Janovi za právo stané. Dal památné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

R. VII. na l. B. VI. b.

2633.

Mezi Blažejem Štenreitarem z Muzlův a Jindřichem z Blatna o nevrácení koně. — 1518, 19. listopadu.

Blažej Štenreythar z Muzluo pohnal Jindřicha z Blatna a na Libenkách létha oc DXV⁰ v pátek po sv. Františku [5. října] z nevrácení koně z rýza plesnivého, kteréhož jest jemu Jindřichovi puojčil, kteréhožto nevrácení pokládá sobě XXV kop gr. č., tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, oc: Poněvadž on Jindřich po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Blažejovi puovodovi proti němu Jindřichovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

[Po straně:] Blažkovi Štenreytarovi dány relací ke dskám oc na tyto staná práva obě toliko.

R. VII. na l. B. VII. b.

2634.

Mezi Blažejem Štenreitarem z Muzlův a Jindřichem z Blatna o neoplacení půjčených peněz 1518, 19. listopadu.

Blažej Štenreytar z Muzluo pohnal Jindřicha z Blatna oc létha oc DXV⁰ v pátek po sv. Františku [5. října] z neoplacení dvou kop gr. č., kterýchž jemu jest puojčil, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami oc: Poněvadž on Jindřich po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Blažejovi puovodovi proti němu Jindřichovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pátek den svaté Alžběty.

R. VII. na l. B. VI. b.

2635.

Mezi Prokopem Kunešem z Lukovec a Václavem z Vřesovic o nevyvazení z rukojemství za věno. — 1518, 19. listopadu.

Prokop Kuneš z Lukovec pohnal Václava z Vřesovic létha oc DXV^o v pondělí po sv. Františku [8. října] z toho, že jest zaň za věno D kop gr. č. podle jiných dobrých lidí slíbil ku paní Katherině z Říčan a podle ní Václavovi Sakovi ze Znančic, ale již zaň v tom rukojemství státi nechce, aby on Václav jej Prokopa z toho rukojemství vyvadil; pakli by nevyvadil, pokládá sobě toho nevyvazení D kop gr. č., tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami oc: Poněvadž on Václav po třikráth k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Prokopovi puovodovi proti němu Václavovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pátek den svatě Alžběty.

[Po straně:] Anno M^oDXV^o feria IV. die sancti Luce ewangeliste dei [18. října] vydán zatykač Prokopovi Kunšovi z Lukovec na Václava z Vřesovic.

R. VII. na l. B. VIII. a.

2636.

Mezi Janem z Vřesovic a Václavem z Vřesovic o nevyvazení z rukojemství za věno. 1518, 19. listopadu.

Jan z Vřesovic pohnal Václava z Vřesovic létha oc DXV^o v pondělí po sv. Františku [8. října] z toho, že jest zaň za věno za D kop gr. č. podle jiných dobrých lidí slíbil ku paní Katherině z Říčan a podle ní Václavovi Sakovi ze Znančic, ale již zaň v tom rukojemství státi nechce, aby on Václav jej Jana z toho rukojemství vyvadil; pakli by nevyvadil, pokládá sobě toho nevyvazení D kop gr. č., tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami oc: Poněvadž on Václav po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Janovi puovodovi proti němu Václavovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pátek den svatě Alžběty.

R. VII. na l. B. VIII. b.

2637.

Mezi Ctiborem z Bukovky a Janem Žibřidem z Mostku o dluh. — 1519, 20. listopadu.

Ctibor z Bukovky a na Vyšehradě pohnal Jana Žibřida z Mostku létha oc DXV^o v středu po sv. Dyonisi [10. října] ze XXIX gr. č. jemu od puohonu zuostalých, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, oc: Poněvadž on

Žibřid po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dali jsou jemu Ctiborovi puovodovi proti němu Janovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu po svaté Alžbětě.

R. VII. na l. B. IX. a.

2638.

Mezi Petrem Haléfem z Jičíněvsi a Bohuslavem Loreckým z Elkouše o dluh. — 1518, 20. listop.

Petr Halěř z Jitčiněvsi pohnal Bohuslava Loreckého z Elkouše létha oc DXV^o v sobotu po sv. Diviši [13. října] ze čtyř kop gr. č. jemu Bohuslavovi od něho Václava puojčených, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, oc: Poněvadž on Bohuslav po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Petrovi puovodovi proti němu Bohuslavovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu po svaté Alžbětě.

R. VII. na l. B. IX. a.

2639.

Mezi Zewoldem Guldenmundem z Grafcův a Jindřichem Kordulí ze Sloupna o dluh.
1518, 20. listopadu.

Zewold Guldemund z Grafcuov pohnal Jindřicha Korduli z Sloupna létha oc DXV^o ve čtvrtek den sv. Kryspina [25. října] z VIII kop gr. č. dluhu spravedlivého, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami oc: Poněvadž on Jindřich po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Zewoldovi puovodovi proti němu Jindřichovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu po sv. Alžbětě.

[Po straně:] Dány relací ke dskám zemským těchto práv staných sedm pořád toliko Zewoldovi.

R. VII. na l. B. IX. b.

2640.

Mezi Zewoldem Guldenmundem a Václavem Přechem z Olbramovic o dluh za štuk kmentu.
1518, 20. listopadu.

Zewold Guldémund z Grafcuov pohnal Václava Přecha z Olbramovic a na Podolí létha oc DXV^o ve čtvrtek den sv. Kryspina [25. října] ze XLIII gr. č. jemu za štuk kmentu povinných, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami, oc: Poněvadž on Václav po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Zewoldovi puovodovi proti němu Václavovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu ut supra.

R. VII. na l. B. X. a.

2641.

Mezi Zewoldem Guldenmundem a Bohuší ze Šáškova o dluh. — 1518, 20. listopadu.

Zewold Guldemund z Graffcuov pohnal Bohuší z Šáškova létha oc DXV^o ve čtvrtek den sv. Kryspina [25. října] ze III kop XVIII gr. vše míš. dluhu spravedlivého, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami oc: Poněvadž on Bohuše po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Zewoldovi puovodovi proti němu Bohušovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu po svaté Alžbětě.

R. VII. na l. B. X. a.

2642.

Mezi Zewoldem Guldenmundem a Jiříkem Kfeléřem ze Zakšova o dluh za kupecké věci. 1518, 20. listopadu.

Zewold Guldemund z Graffcuov pohnal statečného Jiříka Kfeléře z Zakšova, hajthmana na Hrádku, létha oc DXV^o ve čtvrtek den sv. Kryspina [25. října] z IX kop VIII gr. vše míš. za kupecké věci jemu Zewoldovi od něho Jiříka zuostalých, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, oc: Poněvadž on Jiřík po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Zewoldovi puovodovi proti němu Jiříkovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu ut supra.

R. VII. na l. B. X. b.

2643.

Mezi Zewoldem Guldenmundem a Jiříkem Kfeléřem ze Zakšova o dluh za prsteny. 1518, 20. listopadu.

Zewold Guldemund z Graffcuov pohnal statečného Jiříka Kfeléře z Zakšova, hajthmana na Hrádku, létha oc DXV^o ve čtvrtek den sv. Kryspina [25. října] ze dvú kop gr. č. jemu Zewoldovi za prsteny pozuostalých, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladykami, krále JMti raddami, oc: Poněvadž on Jiřík po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Zewoldovi puovodovi proti němu Jiříkovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu po svaté Alžbětě.

R. VII. na l. B. X. b.

2644.

Mezi Zewoldem Guldenmundem a Jeronymem ze Skuhrova o dluh. — 1518, 20. listopadu.

Zewold Guldemund z Graffcuov pohnal Jeronyma z Skuhrova a na Chotaj-

šanech léta oc DXV^o ve čtvrtek den sv. Kryspina [25. října] ze II kop gr. č. bez Vj gr. Českého dluhu spravedlivého, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladkami, krále JMti radami oc: Poněvadž on Jeronym po trikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Zewoldovi puovodovi proti němu Jiříkovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v sobotu po svaté Alžbětě.

R. VII. na l. B. XI. a.

2645.

Mezi Janem Stolenským z Kopist a Janem Kaučem z Kauč o nevyvazení rukojemství.
1518, 22. listopadu.

Jan Stolenský z Kopist pohnal Jana Kauczie z Kaucz létha oc DXV^o v sobotu den početí panny Marie [8. prosin.] z nevyvazení rukojemstvie, tu kdež jest zaň podle jiných dobrých lidí k Hedvice z Duban, manželce jeho Kaucziowie, za věno CCCL kop a XXV kop gr. vše míš. slíbil; kteréhožto takového nevyvazení pokládá sobě CCC kop gr. č., tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladkami, krále JMti radami oc: Poněvadž on Jan po trikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Janovi puovodovi proti témuž Janovi Kauczovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pondělí před svatým Klimentem.

[Po straně:] Janovi Stolinskému dána relací ke dskám oc toliko staného práva.

R. VII. na l. B. XI. b.

2646.

Mezi Jiříkem Rychnovským z Jablonice a Janem Čechem z Jemína o náfek cti. — 1518,
22. listopadu.

Jiřík Rychnovský z Jablonice pohnal Jana Čecha z Jemína létha oc DXV^o ve čtvrtek den sv. Valentina [14. února 1516?] z toho, že týž Jan Čech pravil, že jest lepší, než on Jiřík, to aby pokázal, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr královstvie Českého, se pány a vladkami, krále JMti radami oc: Poněvadž on Jan po trikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Jiříkovi puovodovi proti němu Janovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pondělí před svatým Klimentem.

R. VII. na l. B. XI. b.

2647.

Mezi Divišem Boharynským z Hrádku a Jindřichem Donátem z Těchlovic o dluh.
1518, 22. listopadu.

Diviš Boharynský z Hrádku pohnal Jindřicha Donátha staršieho z Těchlovic

a v Libčanech létha oc DXV^o ve čtvrtek po sv. Valentinu [15. února] z toho, že jest jemu týž Diviš Boharynský puojčil pěti zlatých uherských dobrých vážných k žádosti a k potřebě jeho, i těch jemu dáti a zaplatiti zanedbává, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami oc: Poněvadž on Jindřich po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu Divišovi puovodovi proti němu Jindřichovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pondělí před svatým Klimentem.

R. VII. na l. B. XII. a.

2648.

Mezi děkanem Karlšteinským Janem ze Stradomě a Václavem Frydlem z Touškova o nevrácení kamchy. — 1518, 22. listopadu.

Kněz Jan z Stradomě, děkan Karlšteinský, pohnal Václava Frydle z Touškova létha oc DXVI^o v úterý po sv. Matěji apoštolu božím [26. února] z nevrácení kamchy, kterážto kamcha koupěna za deset kop grošův míš. z rozkázání krále JMti, kterážto kamchu on kněz Jan jemu Václavovi k věrné ruce dal schovati, ale že on Václav nedbá jemu zase jí navrátiti, tak jakož puohon ukazuje. Tu JMt pán, pan Vojtěch z Pernšteina a na Hluboké oc, nejvyšší hofmistr království Českého, se pány a vladykami, krále JMti radami oc: Poněvadž on Václav po třikrát k soudu jsa volán i nestál, i z té příčiny dávají jemu knězi Janovi puovodovi proti němu Václavovi pohnanému za právo stané. Dal památné. Stalo se v pondělí před svatým Klimentem.

[Po straně:] Kněz Jan vzal relací tohoto práva staného i pro škody útratní a nákladní ke dskám zemským.

R. VII. na l. B. XII. b.

Soupis nevyřízených půhonů k soudu komornímu z let 1513—1518.

Půhony k roku sv. Martina l. MDXIII^o.

2649. *Michal Slavata z Chlumu a z Košumberka* pohání statečného Burjana Trčku z Líppy a na Lipnici, podkomořího království Českého. Viniti jej chce ze sta a IIIj kop ze XXVII gr. a z puol druhého penieze vše českých berně s uhlěruov jeho páně Michalových u něho u pana podkomořího položených, kterážto summu on pan podkomoří vydal jest od sebe a neměv ji vydati, poněvadž jiní s uhlěruov svých berně jsú nedali. A on pan Michal u něho u pana podkomořího předepsanú summu berně na ten zpuosob položil, jestliže by jiní všichni s uhlěruo berni dali, aby on pan podkomoří tu berni s jeho páně Michalových uhlěruov také vydal.

Pakli by jí jiní nedávali, aby mu ji zase vrátil. Actum feria V. in crastino Viti anno oc DXIII^o [16. června 1513].

[Juxta:] Léta oc XIII° k roku Svátosti [8. dubna]. Tato pře jest na panu purkrabí JMti.

Registra páhonů k soudu komornímu z l. 1513—1524. (= R. VIII.) na l. A. I. a. Páhon mřežován.

2650. *Hanuš Mušvic z Robschau* pohání Ladislava Malešického z Černožic a na Malešicích. Viniti ho chce z toho, že jest on Ladislav jej Hanuše nařekl chlapstvím, pravě, že jest chlap. Actum sabbato post Johannis baptiste anno oc DXIII^o [25. června 1513].

[Juxta:] Ladislav Malešický pohnaný poroučí při svú Václavovi Šlechtovi na zisk i na ztrátu. Poklid na smlúvu do Svátosti [6. května] k létu oc XIX°.

Smlúva.

R. VIII. na l. A. II. a. — Páhon mřežován.

2651. *Hanuš Mušvic z Robschau* pohání Ladislava Malešického z Černožic. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop groš. českých, protože on Ladislav jej Hanuše v městě královském zbil, kdež jest on Hanuš s ním činiti neměl. Actum ut supra anno oc DXIII^o [25. června 1513].

[Juxta:] Pohnaný činí poručníka téhož ut supra na zisk i na ztrátu. Poklid do Svátosti [6. května] k létu XIX°.

Smlúva.

R. VIII. na l. A. II. a. — Páhon mřežován.

2652. *Katheřina manželka někdy Nykle Mayzle*, měštka města Mostu, pohání pana Viléma Ilburka z Ilburku na Ronově, hajthmana kraje Lithoměřického. Viniti ho chce ze XL kop a z XVIII gr. vše míšenských dluhu od něho někdy manželu jejímu nadepsanému za kupecké věci zuostalého. Actum feria VI. Calixti anno oc DXIII^o [14. října 1513].

[Juxta:] Jan Hora z Ocelovic slibuje za škody Katheřiny.

Pan Ilburk činí poručníka pana Bohuslava Chrta na zisk i na ztrátu.

Anno oc 18 eria II. post Briccii [15. listopadu 1518] této pře odloženo do Svátosti [6. května 1519] z příčiny, jakož mezi nálezy napsána.

1519. Nález k Svátosti v sobotu před sv. Stanislavem [7. května].

R. VIII. na l. A. II. b. — Páhon mřežován.

2653. *Pan Jindřich z Žiberka na Plané* pohání pana Hyncíka Fluka z Rabšteina na Bečově. Viniti ho chce jakožto jistce a rukojmie za Kunráda Šleyzingara, písaře jeho, z osmi centnéřuov cínu dobrého litého šonfeldské váhy, kteréž jemu panu Jindřichovi na čas jmenovitý již minulý zaplatiti měl, tak jakož jeho páně Hyncíkuov list pod jeho pečetí na to učiněný to v sobě plněji zavírá, a každý

centněř po XV. zlatém rýnském. Actum feria IV. in crastino Luce anno oc DXIII^o [19. října 1513].

[Juxta:] Pan Hyncík Flug pohnaný čině poručníka na místě svém urozeného vladyku Mikuláše Dědkého z Liboslavě na zisk i na ztrátu.

Strany vzaly poklid do Svátosti najprv příští k létu oc XIX° [6. května 1519].

Na tuto zavolati v pondělí.

Anno oc 1519. nález v pondělí po sv. Stanislavu [9. května].

R. VIII. na l. A. III. a. — Páhon mřežován.

2654. *Tajž pan Jindřich* pohání téhož pana Hyncíka oc. Viniti ho chce z Xti centněřuov dobrého litého cínu šonfeldské váhy, dluhu spravedlivého, kteréž mu na čas jmenovitý již minulý zaplatiti měl, tak jakož list jeho páně Hyncíkuov pod jeho pečetí na to učiněný to v sobě dostatečněji zavírá, každý centněř po XV zlatých rýnských. Actum ut supra anno oc DXIII^o [19. října 1513].

[Juxta:] Pan Hyncík Fluk činí poručníka téhož Mikuláše Dědkého na zisk i na ztrátu.

Strany vzaly poklid do Svátosti najprv příští [6. května] k létu XIX°.

Anno oc 1519 nález v pátek po sv. Stanislavu [13. května].

Po této při mají státi Štěpánovi Andělovi a potom Jiřík z Říčan.

R. VIII. na l. A. III. a. — Páhon mřežován.

2655. *Štěpán Anděl z Ronovce*, hajthman kraje Chrudimského, pohání Pavla Choltického z Oujezda. Viniti ho chce z toho, že jest mluvil jemu k lehkosti před pány a dobrými lidmi těmito slovy: že nejsi hoden toho, aby hajthmanem byl; i aby to on Pavel, co jest mluvil, vedl. Actum feria IV. ut supra anno oc DXIII^o [19. října 1513].

[Juxta:] Poklid do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519].

Léta MDXIX^o v sobotu po sv. Florianu [7. května] poklid zhola do sv. Martina najprv příštího [11. listop.] s povolením obojí strany.

Anno 1523 feria II. ante Georgii [20. dubna] obě straně svolily se poklid zhola na smlůvu do sv. Martina najprv příštího.

R. VIII. na l. A. III. b. — Páhon mřežován.

2656. *Štěpán tajž* oc pohání Pavla téhož oc ut supra. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop groš. českých, že jest člověku jeho Petrovi Šemerkovu z Přeloučí ručnici vzal, kterémuž on Anděl kázal, aby z ní vystřelil a zase aby ji schoval a ku potřebě vojenské aby s ní hotov byl. Actum feria IV. in crastino Luce ewangeliste anno oc DXIII^o [19. října 1513].

[Juxta:] Poklid do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519].

Léta MDXIX^o v sobotu po sv. Florianu [7. května] s povolením stran poklid zhola do sv. Martina najprv příštího.

Anno 1523 feria II. ante Georgii [20. dubna] svolily se obě straně poklid zholá na smlúvu do sv. Martina najpry přiestjeho.

R. VIII. n. l. A. III. a. — Půhon mřežován.

2657. *Pan Jiřík z Říčán* poháně pana Jana Svojanovského z Božkovic a na Skalách. Viniti ho chce jakožto držitele zboží a statku po někdy panu Jindřichovi Svojanovském z Božkovic, bratru jeho, ze sta kop groš. českých, jemu panu Jiříkovi z Říčán od nadepsaného někdy pana Jindřicha kšaftem odkázaných. Actum fer. IV. ut supra anno oc DXIII^o [19. října 1513].

[Juxta:] Anno oc XVIII° feria II. post Bricci [15. listop. 1518] této pře JMt odložili do Svátosti najprv příští [6. května 1519] z příčiny, jakož mezi nálezy; neb jest týž pan Jan Svojanovský k soudu nestál.

Nález k Svátosti sabbato ante Stanislai [7. května] anno 1519.

R. VIII. na l. A. III. b. — Půhon mřežován.

Půhony k roku Svátosti léta MDXIV^o.

2658. *Bernarth z Rachmberka a v Jenči* pohání pana Václava Bezdrůžického z Kolovrath na Košátkách, nejvyššieho sudieho dvorského královstvie Českého. A to z toho, kdež jest týž pan z Kolovrath jej Rachmbergka žádal, aby za paní Annu Maternovou z Litohlav slíbil k nebožtíkovi Václavovi z Vranova vedle něho pana z Kolovrath a vedle jiných dobrých lidí za sto kop groš. českých, a že on pan z Kolovrath jemu Rachmberkovi slibuje, pravě, že on Rachmbergk za to nic nedá a nic škodovati nebude. Na kterážto jeho pana Václava z Kolovrath slova on Rachmberk slíbil jest za nadepsanú Maternovou podle téhož pana z Kolovrath a vedle jiných dobrých lidí za sto kop groš. českých, a díel svuoj, totiž XXVIII kop a XLV gr. vše českých, jistiny i úrokuov, a IV gr. české od listuov obselacích za touž Maternovou dáti musil, jakož pak kvitancí jemu Rachmberkovi na to učiněná plněji v sobě zavírá. Protož jej pana z Kolovrath svrchu psaného oc on Bernarth z Rachmberka z těch XXVIII kop gr., ze XLV gr. vše českých jistiny i úrokuov, a od listuo obselacích ze IV gr. č. viniti chce. Actum feria III. ante purificationis virginis anno oc DXIII^o (sic) [31. ledna 1514?].

[Juxta:] Bernarth Rachmberk a v Jenči poroučí při svú Heřmanovi z Petrovic a Janovi z Doupova neb jednomu z nich na zisk i na ztrátu.

Pan Václav z Kolovrath poroučí při svú Václavovi z Payru na zisk i na ztrátu.

Pan Václav Bezdrůžický z Kolovrath oc činí poručníka mocného Ctibora z Bukovky na zisk i na ztrátu.

Hojemstvie do Svátosti [6. května] k létu XIX°.

Léta oc 19 sabbato ante Stanislai [7. května 1519] poklid zhola do úterého najprv přiestieho [10. května] s povolením stran.

Anno oc feria III. post Stanislai [10. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. III. a. — Pňhon mřežován.

2659. *Jan Búbinský z Újezda* pohání Smila Ražického ze Vchynic. Viniti ho chce z toho, kdež jest sto kop gr. míšenských od něho od Jana Búbinského na tu smlúvu, kterúz mezi nimi pan Vilém Mračský z Dubé učinil, k sobě přijal, a potom tepruov túž smlúvu on Smil Ražický po vyzdvižení těch sto kop gr. míšenských od něho Jana Búbinského svým psaním v těch sloviech: že mu v ní státi nechce, jest vypověděl, že těch sta kop groš. míšenských on Smil tu položiti nedbá, kdež jest on Jan Búbinský osm seth zlatých rýnských vyzdvihl. A maje to učiniti podle připsání svého svrchu dotčeného, k kterémuž se jest seznal před lidmi dobrými. Actum feria IV. die cathedra Petri anno oc DXIII^o [sic] [22. února 1514].

[Juxta:] Po druhé poklid zhola do Svátosti, osobně stoje, vzali na oba puohony k léthu XIX° [6. května 1519].

Anno oc XIX° sabbato ante Stanislai [7. května] těchto obou při odložili JMt páni Janovi Boubinskému, dokud nynie tohoto soudu nezdadie, z příčiny, aby týž Jan Boubinský vokázal, že má na dědinách svobodných, neb toho pohnaný žádal.

Léthá oc XIX° feria V. ante Sophie [12. května 1519] poklid zhola k smlúvě do sv. Martina najprv přiestieho s povolením stran. A k druhé této [při] hned po ní též do sv. Martina téhož.

Léta oc 23 feria II. ante Georgii [20. dubna 1523] poklid do zajtrí k oběma přem.

R. VIII. na l. A. IV. a. — Pňhon mřežován.

2660. *Jan tažž Búbinský* pohání téhož Smila ze Vchynic a Magdalenu z Czerkendorfu, manželky jeho Smilovy. Viniti je chce z toho, že jsú oni Smil a Magdalena rukojmie jeho Jana Boubinského, totižto Jana Řepického z Sudomře [a] Diviše z Újezda z Ssayby před úřad purkrabstvie poháněli, každého z nich ze XXXIII zlatých rýnských a z VIII gr. českých za rok svatého Jakuba minulého jistiných, z proležaných škod z jedné kopy ze III gr. a II den. vše míšenských, a k tomu z škod a z nákladuov dielu jeho oc, tak jakž ti puohonové v sobě šíře zní a ukazují. Tu kdež jsú rukojmie byli v listu hlavním za Jana Búbinského na CC zlatých rýnských placení rozdielně svědčícím. A toho učiniti nemohše, poněvadž smlúva ta, na kterouž ten list hlavní byl udělán, zrušena jest, o kterémžto listu on Smil sám pověděl, že mu do něho nic není. A nad to že jest potom jinú smlúvu s ním s Janem Búbinským skrze pana Viléma Mračského z Dubé učinil, a potom i tu druhú smlúvu též svým psaním on Smil že jest jemu Janovi Búbinskému vypověděl, těmi slovy pravě: že mu Janovi v ní státi nechce; kdež on sobě Jan

Búbinský pokládá toho CC kop gr. českých. Actum feria IV. ut supra anno oc DXIII^o [sic] (22. února 1514?).

[Juxta:] Poklid zhola do Svátosti [6. května] k létu XIX°.

R. VIII. na l. A. IV. b. — Páhon mřežován.

2661. *Statečný Pavel Choltický z Újezda* poháně statečného Štěpána Anděla z Ronovce a v Přeloučí. Viniti ho chce ze rčení a to z takového, kdež jest před dobrými lidmi řekl, že jemu Pavlovi X kop gr. dáti chce, a tomu rčení dosti učiniti prodlévá. Actum feria IV. die katedra Petri anno oc DXIII^o [sic, 22. února 1514?].

[Juxta:] Léta MDXIX^o v sobotu po sv. Florianu [7. května] s povolením stran poklid zhola do sv. Martina najprv přiestieho.

Poklid do Svátosti [6. května] k létu XIX°.

Anno 1523 feria II. ante Georgii [20. dubna] svolily se obě straně poklid zhola na smlúvu do sv. Martina najprv přiestieho.

R. VIII. na l. A. V. a. — Páhon mřežován.

2662. *Statečný Pavel tajž* pohání téhož Anděla ut supra. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop groš. českých, proto, kdež jest Petr Šimerka z Přeloučí, celný jeho Štěpánuov, pychem jemu Pavlovi jeti bránil přes ten most, kterýž jest přes Labe tu u Přeloučí udělán, k kterémužto pychu on Štěpán Anděl se jest seznal, pravě, že jest to s povolením jeho týž celný jeho jemu Pavlovi učinil. Actum ut supra feria IV. anno oc DXIII^o [sic, 22. února 1514?].

[Juxta:] Poklid do Svátosti [6. května] k létu XIX°.

Léthá MDXIX^o v sobotu po sv. Florianu [7. května] s povolením stran poklid zhola do sv. Martina najprv přiestieho.

Anno 1523 feria II. ante Georgii [20. dubna 1523] svolily se obě straně poklid zhola na smlúvu do sv. Martina najprv přiestieho.

R. VIII. na l. A. V. a. — Páhon mřežován.

2663. *Jiřík z Kosíkova v Novém Městě Pražském obývající* pohání Jana z Bezdědic z toho, jakož týž Jiřík spolu s Mikulášem z Bezdědic rukojmí jest zaň za LXXX kop gr. č. věnných k manželce jeho Janově, že on Jiřík v tom rukojemství, což se XLti kop gr. českých dielu naň příslušejícího dotýče, státi nechce, a protož aby jej z toho rukojemství podle práva vypravil. Actum feria III. ante Georgii anno oc DXIII^o [sic, 18. dubna 1514?].

[Juxta:] Poklid místo hojemství do Svátosti [6. května] k léthu XIX°.

Léthá oc XIX° sabbato ante Stanislai [7. května] poklid zhola s povolením stran do sv. Martina najprv přiestího.

R. VIII. na l. A. V. b. — Páhon mřežován.

Půhony k roku sv. Martina I. MDXIV^o.

2664. *Krystof z Hermsdorfu* poháně Bohuslava Vrchotu z Slatiny. Viniti ho chce z slov hanlivých, a to takových, kdež jest o něm a k němu psal, že jest on Krystof jím Bohuslavem selhal o peníze oc, tak jakž jeho psaní to v sobě šíře ukazuje. Actum feria VI. Marcelli anno oc DXIV^o [2. června 1514].

[Juxta:] Zachař z Plotišť slibuje za Krystofa z Hermsdorfu za škody, jak země za právo má.

Páni Jich Mt dali hojemství do Svátosti [6. května] k létu XIX° na všechny tyto puohony.

Nález sabbato ante Stanislai anno oc 19 [7. května 1519].

R. VIII. na l. A. V. b. — Půhon mřežován.

2665. *Krystof tajž* poháně téhož Bohuslava. Viniti ho chce z slov hanlivých ut supra, že jest on Krystof jeho Bohuslava podvedl oc, tak oc. Actum feria VI. die Marcelli anno oc DXIV^o [2. června 1514].

[Juxta:] Anno oc 1519 feria II. post Stanislai [9. května] všech IV těchto při odloženo do středy najprv příští.

Zachař z Plotišť slibuje za Krystofa z Hermsdorfu za škody, jak země za právo má.

Hojemství do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519].

Anno oc 19. feria IV. ante Sophie [11. května 1519] na tyto všechny puohony nálezy jsú.

R. VIII. na l. A. VI. a. — Půhon mřežován.

2666. *Krystof týž* téhož pohání ut supra. Viniti ut supra, že on Krystof se všeho odvážil a za nic se nestydí oc, tak jakož psaní jeho oc. Actum feria VI. ut supra anno oc DXIV^o [2. června 1514].

[Juxta:] Zachař z Plotišť slibuje za Krystofa z Hermsdorfu za škody, jak země za právo má.

Hojemství do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519].

R. VIII. na l. A. VI. a. — Půhon mřežován.

2667. *Krystof tajž* pohání téhož. Viniti ho ut supra, že jest jemu Krystofovi Tomš mohl dobře říci a katem hroziti pro jeho účinek, tak oc. Actum feria VI. ut supra anno DXIV^o [2. června 1514].

[Juxta:] Zachař z Plotišť slibuje za Krystofa z Hermsdorfu za škody, jak země za právo má.

Hojemství do Svátosti k létu oc XIX° [6. května 1519].

R. VIII. na l. A. VI. a. — Půhon mřežován.

2668. *Krystof z Hermsdorfu* pohání téhož Bohuslava oc. Viniti ho chce z slov hanlivých, a to takových, kdež jest o něm a k němu psal, že on Krystof se odvážil všemohúcieho pána Boha i duše své, a prikázal se čertu a čertu slouží, a že jest jeho pacholek, a že viece sobě on Krystof váží ty lichevní penieze a zle dobyté, nežli duši svú oc, tak jakož jeho Bohuslavovo psaní to v sobě šíře zaviera. Actum feria VI. ut supra anno oc DXIV^o [2. června 1514].

[Juxta:] Zachař z Plotiřt slibuje za Krystofa z Hermsdorfu za škody, jak země za právo má.

Hojemstvie do Svátosti k létu oc XIX° [6. května 1519].

R. VIII. na l. A. VI. a. — Páhon mřežován.

2669. *Markvarth z Soběhrd* pohání Katherinu z Červených Otradovic v Benešově obývající. Viniti ji chce z pychu a pro ten pych z desieti kop grošov čes., protože poslavši na grunthy jeho v Bukovanech po Markéthu služebnici jeho, i kázala ji vsaditi, a potom po psaní jeho, kteréž jí Katherině o tůž Markéthu psal, kázala ji uručiti. Actum feria II. vigilia Jacobi apostoli anno oc DXIV^o [24. čce 1514].

[Juxta:] Poklid s povoleniem pánov a pívoda samého bez pohnané toliko do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519].

Léthá oc XIX° v pondělí po svatém Stanislavu [9. května] poklid zhola do pátku najprv přístieho [13. května] na smlouvu, obě straně svolily se.

Léthá MDXIX^o feria VI. ante Sophie [13. května] hojemstvie na soudu do sv. Martina najprv přístieho [11. listopadu].

Anno oc 23. feria III. ante Georgii [21. dub. 1523] poklid do pátku najprv přiestieho.

R. VIII. na l. A. VI. b. — Páhon mřežován.

2670. *Mikuláš z Medonos* pohání Alžběty z Pašiněvsi. Viniti ji chce, že jest táž Alžběta k sobě přijala po někdy Jindřichovi z Medonos, bratru téhož Mikuláše vlastniem a nedielným, zejména tyto věci: trojí zbroj na tři osoby, plechová i brněná, meče dva, dvě kuše a hever jeden, toul s šípy, kuon plesnivý jablky bitý, kterýž měl od pana Vraždy, hřebec myřatý tříletaj, vosm klisen dobrých, dvě hřibat při těch klisnách, selat, šaty jeho chodící, kořich dobrý liřčí podbřířkovy pošitaj sukem dobrým, kabát a nohavice sukna dobrého i jiné věci, kteréžto věci svrchupsané pokládá sobě puol třetího sta kop gr. českých, kterýmžto věcem ke všem již jmenovaný Mikuláš praví se právo a spravedlnost mieti po nadepsaným Jindřichovi z Medonos, bratru svém vlastniem a nedielným. Actum feria II. post nativitatis beate Marie anno oc DXIV^o [11. září 1514].

[Juxta:] Poklid na smlúvu po třetí do Svátosti [6. května] k létu oc XIX°. Actum feria IV. ante Elisabeth [16. listopadu 1519]. — Smlúva.

R. VIII. na l. A. VII. a. — Páhon mřežován.

2671. *Alžběta z Pašíněvsi a na Veselí* pohání Jindřicha Voděradského z Hrušova na Mlékovicích. Viniti ho chce z dluhu pěti kop groš. českých a zlatého uherského, kteráž byl Jindřichovi z Medonos, manželu jejímu, spravedlivě dlužen, k kterýmžto pěti kopám gr. českých a zlatému uherskému ona právo a spravedlnost má. Actum feria II. in die Severini anno 8c DXIV^o [23. října 1514].

[Juxta:] Poklid do Svátosti [6. května] k létu XIX°.

R. VIII. na l. A. VII. b. — Půhon mřežován.

2672. *Alžběta táž* pohání téhož Jindřicha. Viniti ho chce ze XII kop groš. českých, kteráž byl Jindřichovi z Medonos, manželu jejímu, za kuon spravedlivě dlužen, k kterýmto XIIti kopám gr. českých ona právo a spravedlnost má. Actum ut supra anno 8c XIV° [23. října 1514].

[Juxta:] Poklid do Svátosti [6. května] k létu XIX°.

R. VIII. na l. A. VII. b. — Půhon mřežován.

Půhony k roku Svátosti létha MDXV^o.

2673. *Markéta z Fraušteina* pohání Markvarta Chlumčanského z Přestavlk. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. českých, protože jest jí voves pobral s popluží kněze probošta Chotěšovského, ležící u městečka Dobran, kterážto popluží ona Markéta držala v nájmu od téhož probošta. Actum feria VI. post Lucie anno 8c DXIV^o [15. prosince 1514].

[Juxta:] Markéta z Fraušteina poručila Jindřichovi z Dražkovic manželu svému na zisk i na ztrátu. Markvarth pohnaný poroučí Heřmanovi z Petrovic a Bohuslavovi Vrchotovi z Slatiny na zisk i na ztrátu. — Smlúva.

R. VIII. na přiloženém lístku při A. VII. b. — Půhon mřežován.

2674. *Pan Děpolth z Lobkovic a na Bílině* pohání Zigmunda Předbora z Radešína. Viniti jeho chce z L kop gr. českých pokuty podle zřízení zemského jemu panu Děpoltovi propadených, tu kdež jest lécel tenata na srny v uoborách na lesích jeho páně Děpoltových, kteříž příslušejí k Dobříši. Actum feria VI. post Lucie anno 8c DXIV^o [15. prosince 1514].

[Juxta:] Hojemstvie na soudu do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519]. Actum feria IV. ante Elisabeth anno 8c XVIII° [17. listopadu 1518].

Anno 8c 1519 feria II. post Stanislai [9. května 1519] odloženo do středy najprv příští [11. května].

Anno 8c 19 feria IV. ante Sophie [11. května 1519] páně Děpoltova [pře] odložena do sv. Martina [11. listopad].

R. VIII. na l. A. VII. b. — Půhon mřežován.

2675. *Martin Pehm, měštěnin na Vyšehradě*, poháně Jana Marii z Luky a s Sevezu, měštěnin města Mediolánu. Viniti jeho chce z nezdržení smlúvy v tom, jakož jest na něm před soudem komorním právo ustál a o to stané právo s ním smlúvu učinil jest. A on Maria přes tu smlúvu jeho zatykačem hledá, chtěje jeho zatknúti. Kterézto znezdržení smlúvy pokládá sobě tři sta kop groš. českých. Actum feria V. Thome apostoli anno 6c DXIV^o [21. prosince 1514].

[Juxta:] Martin puovod poroučí při svú Bohuslavovi Vrchotovi z Slatiny a Zdeňkovi Loučenskému, oběma neb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu.

Jan Maria pohnaný poroučí při svú Bartošovi od Ruozě červené 6c a Mikolášovi z Mediolánu, oběma spolu neb jednomu z nich.

Hojemstvie do Svátosti [6. května] k létu XIX° na soudu. Actum feria V. ante Elizabeth anno 6c 18 [18. listopadu 1518].

Léthá MDXIX^o v úterý po sv. Stanislavu [10. května] poklid k smlúvě do sv. Martina najprv příštího.

Má státi a nemá přetrženo býti.

R. VIII. na l. A. VIII. a. — Přihon mřežován.

2676. *Panna Benigna převora kláštera Svaté Anny a jináč svatého Vavřince*, jménem svým i také téhož kláštera všeho konventu jménem, poháně Mikuláše z Pitkovic a Zdenka strajce jeho nedielného odtudž z Pitkovic. Viniti je chtějí z příčiny té, že jim člověka jich jménem Štěpána z Djězděbrad vězí, kterýž jest slíbil za člověka jich Pitkovských Zigmunda z Předboře podle jiných zejména těchto: s Maceškú z Popovic, Janem a Vondráškem Malíčkem z Nopak a Benešem z Benic, kteříž jsú slíbili rukú společní a nerozdielnú; kdež oni Pitkovští nadepsaní opustivše jiné všecky spolurukojmie, nadepsaného Štěpána člověka klášterského u vazbě mají a drží, základ na něm jmieti chtějí, kdež pak bratr jich Pitkovských nedielný Zigmund toho člověka Zigmunda z Předboře, za kteréhož jsú slíbili, v moci své má a jej drží jakožto spolučlověka svého; kteréžto téhož člověka tak mimo spravedlnost v takové vazbě držení ona převora i konventh pokládají sobě sto kop groš. českých. Actum feria VI. die divi Thome Canturiensis anno 6c DXIV^o [29. prosince 1514].

[Juxta:] Hojemstvie do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519]. — Smlúva.

R. VIII. na l. A. VIII. b. — Přihon mřežován.

2677. *Markéta z Chlumu* poháně Katheriny ze Lhoty a Mikuláše z Robous, mocné poručníky statku někdy panny Lidmily Chvalovské z Leděč. Viniti je chce z patnácti kop groš. čes., kteréž jí Markétě táž nebožka panna Lidmila Chvalovská, teta její, dala a odkázala kšaftem, i tomu oni dosti učiniti zanedbávají do dnešního dne. Actum in vigilia Mathei anno 6c DXV^o [23. února 1515].

[Juxta:] Puovod non astitit.

Hojemstvie do Svátosti k létu XIX° na soudu [6. května 1519].

R. VIII. na l. A. IX. a. — Půhon mřežován.

2678. *Statečný Zigmund Bareš z Kamenice* pohání Buzka z Semtína. Viniti ho chce z toho, že jest mu slíbil za paní Annu Škopkovú z Unšova za jedenácte seth kop groš. českých, tu kdež jest též paní Anně Kambergk prodal, a on Buzek slíbil mu rukou dání[m] za tu summu, i pozuostaly mu na tu summu LXX a V kop gr. českých. Actum sancti Longini anno oc DXV^o [15. března 1515].

[Juxta:] Hojemstvie do Svátosti k létu oc XIX° [6. května 1519].

Léta oc XIX° v pondělí po sv. Stanislavu [9. května 1519] s povolením stran poklid zhola do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. IX. a. — Půhon mřežován.

2679. *Mikuláš z Robous* pohání Václava Mirovského z Recze z pychu a pro ten pych z desieti kop groš. českých, protože jest mu děvečku zbil Aničku, nic mu na ní nežalovav. Actum feria IV. post annunciacionis Marie anno oc DXV^o [28. března 1515].

[Juxta:] Mikuláš z Pitkovic slíbil za škody, jak země za právo má, za Mikuláše z Robous.

Létha oc 19. feria II. post Stanislai [9. května 1519] dáno stané právo.

Hojemstvie na soudu k létu XIX°.

R. VIII. na l. A. IX. b. — Půhon mřežován.

2680. *Elška z Míkovic* pohání Petra Škorni z Stranova, purkrabí na Žlebích. Viniti ho chce z L kop groš. českých, kterých mu jest nebožtík Petr z Míkovic bratr její puojčil, [k] kterýmžto L kopám gr. českým ona Elška právo a spravedlnost má jakožto dědička po svrchu psaném Petrovi bratru svém. Actum sabbato ante domine ne longe anno oc DXV^o [31. března 1515].

[Juxta:] Elška z Míkovic puovod poroučí při svú Markvartovi z Soběhrd k zisku i k ztrátě.

Anno oc 18. feria V. ante Elizabeth [18. listopadu 1518] s povolením stran poklid zhola do Svátosti najprv příští k létu XIX°.

Této pře odložili páni do Svátosti [6. května 1519]. Anno 18 feria VI. Elizabeth [19. listopadu 1518].

R. VIII. na l. A. IX. b. — Půhon mřežován.

2681. *Kašpar z Kauczie a v Trmicích* pohání Karla z Miliny a v Trmicích. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop gr. českých, protože jest jemu

vzel nádobí z koní, řetězy, sáně s dřívím i jinými potřebami pychem. Actum sabbato ut supra ano oc DXV^o [31. března 1515].

[Juxta:] Feria V. ante Elizabet [18. listopadu 1518] s povolením stran poklid zhola do Svátosti [6. května] k létu XIX°.

Anno 1519 nález feria III. post Stanislai [10. května 1519].

R. VIII. na l. A. X. a. — Půhon mřežován.

2682. *Bohuslav z Červeného Oujezdce* pohání Jiříka, Václava a Jana bratří vlastních a nedielných z Násilé, jakožto držiteluov statku po nebožtíkovi Jiříkovi z Násilé, otci jich nedielném, z tisíc kop groš. českých. Tu kdež jest týž Jiřík z Násilé otec jich zaval krav dojných osm, ovčí XXX též dojných a IV koně dělné ze dvora svobodného z Ounhoště po nebožtíkovi Janovi z Červeného Oujezdce, bratru vlastniem jeho Bohuslava, proti svolenie zemskému, a ty jest za sebou měl a držal sedmnácte leth, ježto v těch letech sedmnácti on Bohuslav toho dobytka, právo k němu maje, po bratru svém nadepsaném mohl jest užiti za těch M kop gr. čes. Actum feria II. post Palmarum anno oc DXV^o [2. dubna 1515].

[Juxta:] Strany oboje vzaly poklid do Svátosti [6. května] k létu XIX°.

Léta oc DXIX^o v úterý před svatým Tiburcím [9. srpna 1519] strany oboje vzaly sobě po druhé poklid do svatého Martina najprv přiestieho.

Anno 1522 sabato post Phillipi et Jacobi apostolorum [3. května 1522] poklid místo hojemstvie do sv. Martina, svolily se obě straně.

Nález na tuto při stal se jest.

R. VIII. na l. A. X. b. — Půhon mřežován.

2683. *Havel z Bytiezu* pohání Jíru Mladoše, měštěnána Nového města Pražského. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z Xti kop groš. českých, protože jemu louku jeho pod Pintovským rybníkem dal poséci a seno s ní pychem pobrati, kterážto louka k Dubenci k manstvie jeho od starodávna přísluší. Actum feria V. post Ambrozi anno oc DXV^o [5. dubna 1515].

[Juxta:] Havel z Bytiezu učinil poručníka této pře Víta z Radslavic na zisk i na ztrátu.

Hojemstvie na soudu do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519].

Anno oc XIX° v pondělí po sv. Stanislavu [9. května 1519] dáno právo stané na téhož Jíru.

R. VIII. na l. A. X. b. — Půhon mřežován.

Půhony k roku sv. Martina l. MDXV^o.

2684. *Karel a Václav bratři vlastní a nedielní z Miliny a v Trmicích* pohání Kašpara Kaucze z Kaucz a v Trmicích. Viniti ho chtí ze rčení takového, že

jest jim a Jiříkovi Vosterskému Kapléři z Sulevic přirekl, že lidé jeho z Kostovy*) neměli ani jiní žádní lidé, a aby každému toho spolu bránili, přes obec u vsi Kostovy jezdit až do rozeznání toho, kteří k té vobci anebo lidé jich právo a spravedlnost mají; ale on Kaucz nečekav toho ani o to, kdo by to rozeznati měl, s ním se o to srovnal, lidem svým z Trmic přes tu obec jezdit dopustil; kteréhožto takového nezdržení rčení pokládají sobě sto kop gr. č. Actum feria II. Georgii anno 8c DXV^o [23. dubna 1515].

[Juxta:] Karel a Václav bratří 8c z Miliny činí poručníka na zisk a na ztrátu Jiříka Vosterského z Sulevic. — Puovodové nestáli.

Poklid zhola do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519] na smlúvu svolily se obě straně.

R. VIII. na l. A. XI. a. — Půhon mřežován. — *) Ves Koštov u Trmic.

2685. *Jiřík Vosterský Kaplěř z Sulevic* poháně Kašpara Kaucze z Kaucz. Viniti ho chce ze rčení takového, že jest jemu Karlovi a Václavovi bratřím vlastním a nedielným z Miliny přirekl, že lidé jeho z Kostovy neměli ani žádní lidé, a aby každému toho spolu bránili, přes obec u vsi Kostovy jezdit až do rozeznání toho, kteří k té vobci aneb lidé jich právo a spravedlnost mají; ale on Kaucz nesečav toho ani o to, kdo by to rozeznati měl, s ním se o to srovnal, lidem svým z Trmic přes tu obec jezdit dopustil; kteréhožto takového nezdržení rčení pokládá sobě sto kop gr. českých. Actum feria II. ut supra anno 8c DXV^o [23. dubna 1515].

[Juxta:] Poklid místo hojemstvie do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519]. Smlúva.

R. VIII. na l. A. XI. a. — Půhon mřežován.

2686. *Jan Svadba z Otradovic* pohání Alše Zruckého z Chřenovic. Viniti ho chce z toho, že jemu vozu a tří koní s nádobím vrátiti nechce, kteréž jest rozkázal vzíti s člověkem jeho Svadbovým Jakubem ze Zbraslavic; kteréhož takového nevrácení pokládá sobě XXX kop gr. č. Actum feria VI. ante Marcelli anno 8c DXV^o [1. června 1515].

[Juxta:] Jan Svadba z Otradovic poroučí tuto při Markvartovi z Soběhrd na zisk i na ztrátu. Aleš Zrucký poroučí Václavovi Donátovi z Těchlovic na zisk i na ztrátu.

Anno 8c XVIII° feria V. ante Elizabeth [18. listopadu 1518] hojemstvie do Svátosti [6. května] k létu XIX°.

Anno 8c 19. feria II. post Stanislai odložily sobě strany do zajtrí [9. kv. 1519].

Nález anno 8c 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519].

R. VIII. na l. A. XI. b. — Půhon mřežován.

2687. *Kaspar z Kauczie a v Trmicích* poháně Mariannu z Nedvídkova jakožto tu, kteráž jest pobrala po někdy Václavovi Tvochovi z Nedvídkova otci svým svrchky, klenoty, šaty chodící i ložní. Viniti ji chce z LXXV kop gr. mš. dielu

nan příslého, kterýž jest dal Barboře z Kaucze, sestře své a někdy manželce již jmenovaného Václava Tvocha, otce jejího, pro neopatření věna, poněvadž otec její jí Barbory manželky své podle svého přirčení věnem neopatřil, až umřel. Actum feria II. post Marcelli anno oc DXV^o [4. června 1515].

[Juxta.] Poklid místo hojemství do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519].

Nález anno oc 19. feria II. post Stanislai [9. května 1519].

R. VIII. na l. A. XII. a. — Půhon mřežován.

2688. *Blažej Štenreytar z Muzlu, příjímá Hrabie*, pohání Jindřicha z Blatna a na Libenkách. Viniti ho chce z toho, že jest se podle svolení zemského nezachoval, když jest jemu Blažejovi statek jeho, zbroj, šaty chodící a některé klenoty z Libenek zlodějsky nočně jíznyými [a] pěšími pobrán, a on dívaje se na to a mluvě s nimi vokřiku neučinil jest; kteréhožto takového pobrání on Blažej pokládá sobě CCC kop gr. č. Actum feria III. ante Prokopi anno oc DXV^o [3. července 1515].

[Juxta:] Jindřich z Blathné činí poručníka této pře Jana z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Anno oc XVIII° feria V. ante Elizabeth [18. listopadu 1518] hojemství do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519].

Odkládá se do středy příští.

Anno oc 19. feria IV. ante Sophie nález na tento puohon [11. května 1519].

R. VIII. na l. A. XII. a. Půhon mřežován.

2689. *Sobín z Jindřichovic* pohání Petra Sudy z Řenec a na Janovicích. Viniti jej chce z toho, že jest podle kšaftu a zřízení někdy Jana z Čachrova učiněného jej Sobína nezachoval a v to poručenství podle sebe nevpustil, kdež on Sobín na něm Petrovi toho jest žádal, aby se k němu podle téhož kšaftu a zřízení zachoval a jej Sobína podle sebe v to poručenství vpustil, i toho jest neučinil až podnes; kteréhožto nevpuštění v to poručenství on Sobín pokládá sobě M kop gr. č. Actum feria VI. Margerete anno oc DXV^o [13. července 1515].

[Juxta:] Anno oc 18. feria VI. Elizabeth [19. listopadu 1518] nález učiněn na odloženie do Svátosti k soudu k létu oc XIX° [6. května 1519].

Anno oc XIX° sabbato ante Stanislai [7. května 1519] odložili této pře pro Petra Sudu, že jede za Janovským odpovědníkem, poněvadž jest po královské a zemské potřebě týž Petr, až do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu 1519].

Nález feria III. ante Georgii.

R. VIII. na vložce při listu A. XII. b. — Půhon mřežován.

2690. *Jan Peniezek, měštěnin Starého města Pražského*, pohání Jindřicha Loučenského z Kopidlua. Viniti ho chce z XIV kop gr. českých a z X gr. če-

ských jemu spravedlivě povinných. Actum feria III. Augustini anno 3c DXV^o [28. srpna 1519].

[Juxta:] Jan Peniezek, měšténin Starého města Pražského, stoje osobně učinil poručníka Václava Donáta z Těchlovic na zisk i na ztrátu.

Puovod non astitit.

R. VIII. na l. A. XII. b. — Půhon mřežován.

2691. *Pan Voldřich Hombergk z Hombergka, krále JMti vrátný, pohání Jindřicha, Petra, Krystofa, Jana a Zigmunda bratří vlastních a nedielných Vencelíků z Vrchovišť. Viniti je chce ze dvou seth kop grošuv českých dluhu králi JMti od někdy Václava Vencelíka z Vrchovišť, otce jich vlastního, do mince zuostalého a od JKMti jemu panu Homberkovi na témž Vencelíkovi daného, k kteréžto summě peněz a dluhu, těm dvěma stem kopám gr. českým, právo a spravedlnost má dáním JKMti 3c, tak jakož JMKské dání to v sobě dostatečněji zavírá. Actum feria IV. in die decollacionis sancti Johannis anno 3c DXV^o [29. srpna 1515].*

[Juxta:] Nález. Páni odložili této pře do Svátosti k léthu XIX° [6. května 1519], jakož mezi nálezy.

Nález 3c 19. sabbato ante Stanislai [7. května 1419].

R. VIII. na l. A. XII. b. — Půhon mřežován.

2692. *Bernarth Želenský z Sebužna a na Želinkách pohání statečného pana Radslava z Šebířova a na Liběchově, nejvyššího písaře království Českého, a spolu s ním Prokopa z Solopisk a na Libři, Hynka z Solopisk, Krystofa z Račíněvsi a v Nedvědici a Jana Kozelku z Hřivic, hajthmana na Točniku. Viniti je chce z CL kop gr. míš. jakožto společné rukojmie za věno, za kteréž jsou slíbili dáti po Johance z Solopisk, manželce téhož Želenského, na čas určený, ale že tomu prodlévají učiniti dosti. Actum feria III. ante Wenceslai anno 3c DXV^o [25. září 1515].*

[Juxta:] Bernarth Želenský z Sebužína a na Želinkách puovod poroučí tuto při Janovi z Waykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Anno 3c XVIII° hojemství do Svátosti k léthu 3c XIX° [6. května 1519].

Actum feria VI. post [sic] Elizabeth [19. listopadu 1518?]. Toliko Krystof.

Právo stané prve dané o sv. Martině nemá státi.

R. VIII. na l. A. XIII. a. — Půhon mřežován.

2693. *Pan Jindřich z Kolovrath a z Kornhauzu 3c pohání pana Viléma Kornhauského z Kolovrath, bratra svého. Viniti jej chce z toho, že poddav se s ním, s panem Jindřichem, na přátely, aby je spolu o díl smlouvali, i neučinil tomu dosti, a skrze to on pan Jindřich z Kolovrath 3c újmu na svém statku vzal, kteréž sobě tisíc kop grošuv českých pokládá. Actum feria IV. post Dionisi anno 3c DXV^o [10. října 1515].*

[Juxta:] Tajž pán činí mocného poručníka Motle z Kornperku, služebníka svého, na zisk i na ztrátu.

Poklid s obů stran vzali do Svátosti na smlouvu o všecky puohony tyto k létu XIX° [6. května 1519].

R. VIII. na l. A. XIII. b. — Přihon mřežován.

2694. *Pan Jindřich z Kolovrath a z Kornhauzu* oc pohání pana Viléma Kornhauzského z Kolovrath, bratra svého. Viniti ho chce z toho, že přijav k sobě dielčí cedule na pánuov Jich Mtí a vladyk výpověď, i neučinil jest jí dosti, a to v tom, že jest jemu panu Jindřichovi peněz úročních, knih drahně, koní jíznych i vozníkuov, šatuov ložních, ryb, vobilí, krav, vovec, sviní i jiných rozličných svrchkuov a nábytkuov na ten čas, když měl postúpiti, nepostoupil, a skrze to nepostoupení on pan Jindřich újmy na svém statku vzal, kteréž sobě tisíc kop grošuov českých pokládá. Actum feria IV. post Dyonisi anno oc DXV^o [10. října 1515].

[Juxta:] Tajž pán téhož Motle z Kornperku, služebníka svého, činí mocného poručníka na zisk i na ztrátu.

Poklid s obů stran vzali do Svátosti k létu XIX° [6. května 1519].

R. VIII. na l. A. XIV. a. — Přihon mřežován.

2695. *Pan Jindřich tajž* pohání téhož pana Viléma bratra svého. Viniti ho chce z toho, že přijav od něho pana Jindřicha cedule dielčí a vrátiv jemu jednu zase, a máje jemu panu Jindřichovi toho všeho podle pánuov Jich Mtí a vladyk vajpovědi postúpiti, dopustil jest s jeho páně Jindřichova dielu světnici nově sroubenú pryč odvésti, kterúz on pan Jindřich sto kop grošuov českých pokládá. Actum feria IV. ut supra anno oc DXV^o [10. října 1515].

[Juxta:] Tajž pán činí mocného poručníka Motle z Kornperku, služebníka svého, na zisk i na ztrátu.

R. VIII. na l. A. XIV. a. — Přihon mřežován.

2696. *Paní Elška z Kolovrath a na Kinžberce* pohání pana Jiříka Bezdrůžického z Kolovrath a na Buštěhradě, nejvyššího sudího království Českého, mocného poručníka statku a dětí někdy pana Jetřicha Bezdrůžického z Kolovrath. Viniti ho chce z šatuov ložních dobrých se čtyři postele, které jí paní Elšce kšaftem dal a poručil nebožtík pan Jetřich otec její, jakož týž kšaft v sobě šíře ukazuje, kterýchžto šatuov pan Jiřík jí paní Elšce vydati zanedbává až do dnešního dne; kteréhožto takového nevydání sobě sto kop grošuov českých pokládá. Actum feria VI. post Dionisi anno oc DXV^o [12. října 1515].

[Juxta:] Paní činí poručníka Václava Šlechtu z Pomberka na zisk i na ztrátu.

Léta téhož pan Jiřík Bezdrůžický z Kolovrath pohnaný činí poručníka k té při Heřmana Petrovského z Petrovic na zisk i na ztrátu.

Hojemstvie do Svátosti k létu oc XIX° [6. května 1519].

Nález anno oc 19. feria II. post Stanislai [9. května 1519].

R. VIII. na l. A. XIV. b. — Půhon mřezován.

2697. *Paní Magdalena z Vrtba a na Hořovických, mocná otcovská poručnice dětí a statku někdy pana Litvína z Klinšteinu oc*, pohání mistra Jiříka z Plané, kanovníka kostela hradu Pražského, kustoše Vyšehradského, a podle něho kněze Krystofa z Kladska, kanovníka kostela hradu Pražského, poručníky statku někdy nebožtíka mistra Jana Outerského. Viniti je chce ze čtyř tisíc kop grošuv českých, protože jsou přijali k sobě majestáty a dobré vuole, kteréžto ona paní Mandalena nebožtíkem Václavem z Doubravice, spolu někdy poručníkem týchž dětí a statku, dala k věrné ruce schovati s truhlicí jemu nebožtíku mistru Janovi Outerskému, zejména tyto: majestát latinský císaře Zigmunda, kterýmž zapisuje Vlaštkovi z Kladna vsi Černiechov a Děčovice, majestát krále Vladislava, kterýmž zapisuje Vilémovi z Konic a na Kamýku Hrdelské zboží, ves Hrdle a jiné vesnice, jako tíž majestáti to v sobě šíře a plněji vokazují, a dobré vuole na též majestáty a jiné dobré vuole, kteréž sú byly v též truhlici, že jí Mandaleně vrátiti nechtie až posavad. Actum feria VI. ut supra anno oc DXV^o [12. října 1515].

[Juxta:] Anno 1518 v středu před Svátostí [14. dubna] táž paní učinila té pře mocné poručníky na zisk i na ztrátu Jindřicha z Poměnic, Markvarta z Soběhrd a Václava Šlechtu, všem třem neb jednomu z nich aneb dvěma oc.

Mistr Jiřík oc pohnaný činí té pře poručníka Jana Leydycha z Čechelic na zisk i na ztrátu, a Jana Žateckého z Waykrštorfu též na zisk i na ztrátu, oba neb jednoho z nich.

Hojemstvie do Svátosti k létu oc XIX° [6. května 1519].

Anno oc 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519] této pře odložili do sv. Martina, jakož v pře líčení stojí sepsáno.

R. VIII. na l. A. XV. a. — Půhon mřezován.

2698. *Paní Mandalena táž* pohání týchž ut supra ze sta kop gr. českých, kteréž sú k sobě přijali, kteréžto spravedlivě jie i týmž sirotkuom náleží a jie jakožto mocné otcovské poručnici jich vydati nechtie. Actum feria VI. post Dyonisi anno oc DXV^o [12. října 1515].

[Juxta:] Anno oc 18. v středu před Svátostí [14. dubna 1518] táž paní Mandalena z Vrtba učinila té pře mocné poručníky na zisk i na ztrátu Jindřicha z Poměnic, Markvarta z Soběhrd a Václava Šlechtu z Pomberka, všem třem aneb jednomu z nich aneb dvěma.

Hojemstvie do Svátosti k létu oc XIX° [6. května 1519].

Anno 9c 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519] této pře odložili do sv. Martina [11. listopadu], jakož sepsáno přelíčení.

R. VIII. na l. A. XVI. a. — Půhon mřežován.

2699. *Petr Halář z Jičíněvsi* poháně Bohuslava Loreckého z Elkouše. Vinití ho chce ze čtyř kop grošův českých jemu Bohuslavovi od něho Petra půjčených. Actum feria VI. ut supra anno 9c DXV^o [12. října 1515].

[Juxta:] Nemá státi.

R. VIII. na l. A. XVI. a. — Půhon mřežován.

2700. *Pan Jan Beztahovský z Říčán* pohání Jana Běloucha z Radvanova. Vinití ho chce ze řčení takového, že jest jemu řekl dáti otec jeho kožich liščí podbříškový za to, že jest Mikulášovi z Radvanova, otci jeho, dopomohl vsi od Václava Radimovského, tak že jest ji koupil, ale že tomu svému řčení netbá učiniti dosti, kterémužto řčení on Jan Bělouch řekl učiniti dosti. Actum feria III. Galli anno 9c DXV^o [16. října 1515].

[Juxta:] Poklid místo hojemství do Svátosti k létu 9c XIX° [6. kv. 1519]. Na tuto zavolati zítra, to jest v středu [škrtnuto].

Anno 9c 19. feria IV. ante Sophie [11. května 1519] dáno právo stané Janovi Beztahovskému na Běloucha.

R. VIII. na l. A. XVI. b. — Půhon mřežován.

2701. *Šťastný, Ladislav a Fabian, vlastní a nedielní bratři Sekerkové z Sedčic*, pohání Václava a Viléma, bratří vlastních a nedielných Hořických z Hořic a na Pecce. Vinití je chtěje ze IV kop gr. č. dluhu jemu za čtyři dčbery ryb spravedlivě povinného. Actum feria IV. post Galli anno 9c DXV^o [17. října 1515].

[Juxta:] Léta 9c 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519] hojemství do sv. Martina najprv příštího [škrtnuto].

Anno 9c 19° feria III. post Stanislai nález [10. května 1519].

R. VIII. na l. A. XVI. b. — Půhon mřežován.

2702. *Jan z Hradešína*, maje léta spravedlivá pány Jich Mtí s plného soudu vyplněná, pohání statečného pana Radslava z Šebírova na Liběchově, nejvyššího písaře království Českého. Vinití jej chce z toho, když jest otec téhož Jana na žádost a psaní jeho-Janovi Nykodemovi, měšťaninu z Klatov, zaň za pana písaře sto uherských zlatých na zlatě na váze dobrých dal, kteréž jemu Jeronymovi otci nadepsaného Jana nadepsaný pan písař vedle připsání svého ve dvou nedělích zase dáti a oplatiti měl, ale že až dosavad zanedbává tomu učiniti dosti. Actum sabbato post Luce anno 9c DXV^o [20. října 1515].

[Juxta:] Pan písař zemský činí poručníka mocného Jana Žateckého z Weykrštorfu oc, a Ambrože ingrosatora menších desk zemských, neb jednoho z nich, na zisk i na ztrátu.

Hojemství do Svátosti k létu oc XIX° [6. května 1519].

Anno oc 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. XVII. a. — Půhon mřežován.

2703. *Jan Beckovský z Jezvec* pohání Václava Poláckého z Polák a ve Zderaze. Viniti ho chce z nezdržení smlúvy, a to v tom, že maje s ním smlúvu, aby jemu Janovi svršky všecky po nebožce materi jeho vydal; kteréž jest přijal od Jana a od Žibřida Žďárského, zejména tyto: prsteny zlaté, čuby dvě liščí, pečet stříbrná, ložnie šaty, tenata, cínové nádoby, konve, misky a dvě krávy i jiné všecky, kteréž jsou v registrách sepsány, jakož táž registra to v sobě šíře ukazují, [k] kterýmž se praví týž Jan právo a spravedlnost mieti; kdež sobě toho nevydání pokládá CC kop gr. českých. Actum feria II. ante Severini anno oc DXV^o [22. října 1515].

[Juxta:] Poklid místo hojemství do Svátosti k létu oc XIX° [6. kv. 1519].

Anno 1519 feria III. post Stanislai [10. května 1519] poklid zhola berú obě straně na smlúvu do sv. Martina nejprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XVII. b. — Půhon mřežován.

2704. *Jan tajž* pohání téhož Václava. Viniti ho chce ze sta kop gr. českých, tu kdež jest je k sobě přijal, pravě, že má dluhy za nebožku mateř jeho Janovi platiti, i nedal jest a nezaplatil žádných, kdež týž Jan praví se právo a spravedlnost k těm sto kopám groším míti. Actum feria II. ante Severini anno oc DXV^o [22. října 1515].

[Juxta:] Poklid místo hojemství do Svátosti k létu oc XIX° [6. kv. 1519].

Anno 1519 feria III. post Stanislai [10. května 1519] poklid zhola svolily se obě straně do sv. Martina nejprv příštího [11. listopadu] na smlúvu.

R. VIII. na l. A. XVII. b. — Půhon mřežován.

2705. *Pan Wolf z Gutthšteina na Petršpurce* pohání Ambrože Chodaura z Lokte. Viniti ho chce ze XXVIIj kopy gr. míš. dluhu jemu za patnácte děberuov ryb povinného, každý děber za Ij kopy XX gr. míš., tu kdež jest rukojmí listem za Václava Polívku, jakož týž list šíře ukazuje. [Actum] feria II. [ante] Severini anno oc DXV^o [22. října 1515].

[Juxta:] Hojemství do Svátosti k létu oc XIX° [6. května 1519].

Anno oc 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519] dáno právo stané Wolfovi z Gušteina na Ambrože Chodaura.

R. VIII. na l. A. XVIII. a. — Půhon mřežován.

2706. *Pan Krystofor z Švamberka* oc pohání Fridricha Šelndorfa z Hornšperku, hofrychtěře na Buncli. Viniti ho chce z nevydání svrškuov, kteréž sú zuostaly na zámku Hradišti nad Labem po někdy nebožtíkovi panu Burjanovi Labutovi z Švamberka oc, zejména těchto: dvanácte peřin o dvů ciechách kromě jedné, šest svrchních a šest zpodních, a jedna jest kožená, polštáře tři perné o jedné cieše, šest polštáruov koženných, deset podušek o jedné cieše, item koberec starý, XXI plechuo k pobšjení makoviciem, šperloch starý červený, plíšek labutí, jedny nohavice papúškové, plášť bílý plstěný, tlumok kožený, dvoje škorně, košile plátěná tlustá, dvě kuní kuože, sieť rybářská, vláček malý, čtyři obrve lýčené, tesák, meč, sudlice, kocperkar, čtyři kuše, dva hevery, čtyři oštípy, kliky jedny, dva túly, pilka, maličká pavézka, tři konve puclaté a dvě menší, osm panthů železných na dvéře; item v sklepě u veliké truhle dva čelouny, dva kusy plátna tlustého, v druhé truhle vornát damaškový červený se všemi duostroji, kalich stříbrný i patena též stříbrná, monstrancí mosazná, truhlice železná, čtyři truhlice malé, koblúk s kunami, tři flašky s pouzdrem; item dole v sklepě putna cínová, síti husté a kačice, šípua čtyři kopy, kus volova, sieť ptačie a dva rukávníky, truhla prázdná, dva vozy krytá, jeden nový a druhý starý, jakož cedule řezaná to v sobě šíře ukazuje a zaviera; kdež on pan Krystofor oc pokládá sobě toho tisíc kop gr. českých. Actum feria IV. ante Kryspini anno oc DXV^o [24. října 1515].

[Juxta:] Hojemstvie do Svátosti k létu oc XIX° [6. května 1519].

Anno oc XIX° feria III. post Stanislai [10. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. XVIII. a. — Páhom mřežován.

2707. *Pan Václav starší z Lobkovic a na Chlumci, pan Jan a pan Václav mladší bratři též z Lobkovic, strajci téhož pana Václava staršího nedielní,* pohání Jana z Paběnic a na Voračicích. Viniti ho chtí z nedodání tří kop a pětmezcítma grošuov míšenských, tu kdež jest byl slíbil listem svým za Václava Nohu mlynáře za sedm čberuov ryb, každý dčber po Ij kopě XXV gr., jakož ten jeho list pod pečeti jeho šíře ukazuje. Actum feria IV. ut supra anno oc DXV^o [24. října 1515].

[Juxta:] Poklid místo hojemstvie do Svátosti k létu oc XIX° [6. kv. 1519].

Anno oc 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. XIX. a. — Páhom mřežován.

2708. *Barbora z Kolína* pohání pana Jana a pana Bernartha bratří vlastních z Walšteina a na Krupce. Viniti je chce jakožto držitele statku někdy pana Albrechta z Kolovrath, nejvyššího kaucleře královstvie Českého, ze XXVIII kop gr. XVII gr. vše českých jí za kupecké věci od téhož pana Albrechta spravedlivě povinných. Actum feria V. die Crispini anno oc DXV^o [25. října 1515].

[Juxta:] Anno oc XIX° feria III. post Stanislai [10. května 1519] pan Břetislav Švihovský oc, hofmistr dvorů krále JMti, slíbil za Barbóru z Kolína za škody útratní a nákladní.

Hojemstvie do Svátosti k létu oc XIX° [6. května 1519].

Anno oc 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. XIX. b. — Páhon mřežován.

2709. *Zewold Guldemund z Grafczuof* pohání Jaroslava Sekerku z Sedčic a na Bezděkově. Viniti ho chce z VIII kop gr. č. dluhu jemu za damašek spravedlivě zuostalého. Actum feria V. Crispini anno oc DXV^o [25. října 1515].

[Juxta:] Anno oc XIX° feria II. post Stanislai [9. května 1519] Petr Halér z Jitčíněvsi slíbil za Zewolda Guldemunda za škody útratní a nákladní.

Hojemstvie do Svátosti k létu oc XIX° [6. května 1519].

Priznal se týž Jaroslav k dluhu. Anno oc 19. feria III. post Stanislai [10. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. XX. a. — Páhon mřežován.

2710. *Ladislav Malešický z Černožic a na Malešicích* pohání Zigmunda Holce z Květnice, Starého města Pražského měšténína, pro postavenie Říhy z městečka Úvala před oc. Viniti ho chce toho člověka jeho, že jest on Řéha les jeho Malešického, kterýž jest jemu zlodějsky od čeledi jeho Říhovy ukraden a koňmi jeho a čeledí do dvora jeho Říhova uvezen. Actum feria VI. ante Simonis et Jude anno oc DXV^o [26. října 1515].

[Juxta:] Zigmund Holec z Květnice poroučí při svú Václavovi Šlechtovi z Pomberka. Týž Malešický činí poručníka Jana z Doupova.

Poklid do Svátosti k létu oc XIX° [6. května 1519].

Anno oc 19. odložena [pře], dokud se soud nezdá [škrtnuto].

Léta MDXIX^o feria IV. ante Sophie [11. května 1519] hojemstvie na soudu do sv. Martina nejprv příštího [11. listopadu] dáno.

R. VIII. na l. A. XX. a. — Páhon mřežován.

2711. *Petr Halér z Jičíněvsi* pohání Zigmunda z Pitkovic. Viniti ho chce z D kop gr. č. dluhu jemu Halérovi od téhož Zigmunda povinného. Actum fer. VI. ut supra anno oc DXV^o [26. října 1515].

[Juxta:] Hojemstvie do Svátosti k létu oc XIX° [6. května 1519].

Anno oc 19. feria IV. post Stanislai [11. května 1519] této pře odloženo do sv. Martina nejprv příštího na naučení pánů Jich Mtí plného soudu zemského.

R. VIII. na l. A. XX. b. — Páhon mřežován.

2712. *Petr tajž* pohání téhož ze CCC kop gr. českých dluhu jemu Halérovi od téhož Zigmunda povinného. Actum ut supra anno oc DXV^o [26. října 1515].

[Juxta:] Též hojemství do Svátosti k létu oc XIX° [6. května 1519].

Pustil od puohonu Halieř.

R. VIII. na l. A. XX. b. — Půhon mřežován.

2713. *Petr Halěř tajž* pohání téhož z LXV kop gr. č. dluhu jemu Halérovi od téhož Zigmunda povinného. Actum ut supra anno oc DXV^o [26. října 1515]

[Juxta:] Též hojemství k létu XIX k Svátosti [6. května 1519].

Pustil od druhého též Halieř.

R. VIII. na l. A. XX. b. — Půhon mřežován.

2714. *Václav z Gbelska* pohání pana Václava Zuba z Lanšteina. Viniti ho chce z Vj kopy gr. míš. dluhu jemu za vápno a cihly povinného. Actum ut supra anno oc DXV^o [26. října 1515].

[Juxta:] Václav z Gbelska puovod poroučí při svú Janovi Leydychovi z Čelčelic na zisk i na ztrátu.

Létha MDXIX^o feria IV. ante Sophie [11. května 1519] hojemství na soudu do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XX. b. — Půhon mřežován.

2715. *Erazim Frey* pohání pana Václava Zuba z Lanšteina. Viniti ho chce z V kop gr. míš. dluhu jemu za nebožtíka Mrštného povinného. Actum feria VI. ante Simonis et Jude anno oc DXV^o [26. října 1515].

[Juxta:] Erazim Frey poroučí [při svú] Ambrožovi strýci svému na zisk i na ztrátu.

Anno oc XVIII. v sobotu po sv. Alžbětě [20. listopadu 1518] hojemství do Svátosti k létu oc XIX [6. května 1519].

Anno oc 19. feria IV. post Stanislai [11. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. XXI. a. — Půhon mřežován.

Půhony k roku Svátosti léta MDXVI^o.

2716. *Bohuslav Strachota z Královic* pohání pana Jana z Kolovrath a na Mašfově. Viniti ho chce z toho, že jest kázal vyzdvihnúti od kostelníkuo od svatého Wulfganka v Doupově IIIj kopy XXI gr. č. k jeho dielu příslušejícího, kdež týž Bohuslav praví, že on na témž kostelu polovici podacího má, a on pan Jan nahoře psané summy zase položití nechce; kdež on Bohuslav sobě toho vyzdvižení těch peněz ujmy pokládá na též kaple na svém dielu XXV kop gr. č. Actum feria VI. ante Elizabeth anno oc DXV^o [16. listopadu 1515].

[Juxta:] Hojemstvie do Svátosti k létu oc XIX. [6. května 1519].

Na tuto zavolati zítra, to jest ve čtvrtek.

Anno oc 19. feria V. ante Zofie [12. května 1519] dáno právo stané.

R. VIII. na l. A. XXI. a. — Půhon mřežován.

2717. *Markéta hokyně s Malé Strany, u Jiříka kožišníka bydlející*, pohání Erazima Šnoble z Plikněsteina. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop grošuv českých, protože jest ji zbil, toho učiniti nemaje. Actum feria II. ante Lucie anno oc DXV^o [10. prosince 1515].

[Juxta:] Hojemstvie do Svátosti k létu oc XIX [6. května 1519].

Anno oc 19. feria V. ante Sophie [12. května 1519] Václav z Vrchlabí slíbil za tůž Markétu pro škody útratnie.

Nález feria V. ante Zofie anno oc 19. [12. května 1519].

R. VIII. na l. A. XXI. b. — Půhon mřežován.

2718. *Václav z Polák* pohání Bernarta z Rachmberka a na Jenči. Viniti ho chce z toho, že jest s ním Václavem chodil ku panu Václavovi Bezdužickému z Kolovrath a na Košátkách, nejvyššímu sudiemu dvorskému královstvie Českého, a Janovi Piečkovskému, sestřenci jeho Václavovu, s ním spolu od téhož pana Bezdužického vodpuštění bral, a potom jej od něho Václava uloudil a jej při sobě má proti poručení krále JMti, a pod tím jej Piečkovského o jeho statek připravuje, kteréhožto takového jej Jana o statek připravování pokládá sobě on Václav z Polák CL kop gr. č. Actum feria VI. post Lucie anno oc DXV^o [14. prosince 1515].

[Juxta:] Poklid místo hojemství obě straně berú létha oc XVIII. v středu před svatú Alžbětú [17. listopadu 1518] k Svátosti k létu oc XIX° [6. května 1519].

Anno 1519 feria III. post Stanislai [10. května 1519] poklid zhola obě straně se svolily do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXI. b. — Půhon mřežován.

2719. *Pavel Klenovský ze Ptenie* pohání Jana Kozelku z Hřivic, hajthmana na Točnice. Viniti jeho chce z pěti kop grošuv českých, kteréž jemu zadržal, maje vydati jemu na placení dluhuov královských, tak jakž je u vydání na počtu již ukázal těmto čtyřem zprávám. Actum feria VI. post Lucie [14. prosince 1515].

[Juxta:] Hojemství do Svátosti k létu XIX [6. května 1519]. Smlúva.

R. VIII. na l. A. XXII. a. — Půhon mřežován.

2720. *Pavel Klenovský ze Ptenie* pohání Hynka z Police. Viniti ho chce z nezdržení smlúvy mezi nimi Zigmundem Baršem učiněné a to v tom, že rukojmie jeho Pavlovy poháněl z škod proležaných, tak jakož puohon jeho to v sobě šíře uka-

zuje, o kteréžto smlúvu Zigmundem Baršem z Kamenice učiněnú měl jest prve, než z těch škod poháněl jest, kteréžto nezdrzenie smlúvy on Pavel pokládá sobě L kop gr. č. Actum feria IV. post circumcisionem domini anno oc DXVI^o [9. ledna 1516].

[Juxta:] Hojemství do Svátosti k létu XIX [6. května 1519].

R. VIII. na l. A. XXII. b. — Půhon mřežován.

2721. *Katheřina Kosteláková, Nového města Pražského měštka*, pohání Zigmunda Pitkovského z Pitkovic. Viniti ho chce z X kop gr. jí Katheřině od něho propadených, tu kdež jest se jí podvolil, aby jemu kuon jeho z práva propustila, že jí kopu grošuv a pět grošuv bílajch ve třech dnech pořád zběhlých dá; pakli by jí nedal, že jí těch X kop gr. propadnutí chce; i toho jest týž Zigmund neučinil a jí té kopy a V gr. bílých nedal až podnes, a tudy jest těch X kop gr. jí propadl. Actum feria VI. die Prisce anno oc DXVI [18 ledna 1516].

[Juxta:] Kateřina činí poručníka Víta z Radslavic na zisk i na ztrátu. Jiřík z Kovanína v Oujezdě slibuje za škody za tůž Katheřinu.

Puovod non astitit.

Hojemství do Svátosti k létu oc XIX° [6. května 1519].

R. VIII. na l. A. XXII. b. — Půhon mřežován.

2722. *Pan Albrecht z Gutthšteina* pohání Adama Stolinského z Kopist. Viniti ho chce z toho, že jest jemu ceduli pod svú pečeti svú vlastní rukú psav, k němu se nezachoval, jako na pána sluší, že jest jemu nepsal dvakrát pánu, jako jiní páni a dobří lidé k témuž panu Albrechtovi se zachovávají. Actum feria IV. ante Thy-motei apostoli minoris anno oc DXVI [23. ledna 1516].

[Juxta:] Jan Stolinský činí poručníka Jana Žateckého z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu. Pan Albrecht činí poručníka Václava Šlechtu z Pomberka na zisk i na ztrátu.

Poklid do Svátosti k létu oc XIX^a [6. května 1519].

Anno oc 19. feria IV. ante Sophie [11. května 1519] dáno hojemství na soudu do sv. Martina nejprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXIII. a. — Půhon mřežován.

2723. *Pavel z Adršpachu* pohání Václava Fraňka z Liběchova, měštěnána Starého města Pražského. Viniti ho chce z toho, že jest na něm právo v soudu komorníem ustál, puohonu jemu nedodav, a po tom staném právu jej zatekl, ješto on Pavel pro to zatčení jemu Fraňkovi VIj kop IV gr. mš. dáti musil. Actum feria V. die Valentini anno oc DXVI^o [14. února 1516].

[Juxta:] Pan Franěk činí poručníka Mikuláše Dětského z Liboslavě a Václava Šlechtu z Pomberka neb jednomu z nich na zisk i na ztrátu.

Hojemstvie k Svátosti k létu oc XIX [6. května 1519].

Anno oc 19. feria V. ante Zofie [12. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. XXIII. b. — Půhon mřežován.

2724. *Václav Donáth Přínskej z Těchlovic* pohání Jana Kamenického z Pitkovic. Viniti ho chce z toho, že jest zaň za Jana z viery slíbil k Regině Lukšově z Mladého Bydžova za VII kop a XX gr. míš., z kteréhožto slibu jeho Václava on Jan Kamenický vypraviti zanedbává, kteréhožto nevyvazenie pokládá sobě deseth kop gr. č. Actum feria V. die Valentini anno oc DVI^o [14. února 1516].

[Juxta:] Jan Kamenický z Pitkovic činí poručníka Václava z Vrchlabí na zisk i na ztrátu.

Hojemství k Svátosti k létu oc XIX^a [6. května 1519].

Mělo stané právo dáno býti feria V. ante Sophie anno oc 19. [12. května 1519], i nestál Václav Donát k tomu, když bylo po soudu na týž den.

R. VIII. na l. A. XXIV. a. — Půhon mřežován.

2725. *Zuzanna z Sulic* pohání Kunky Vranovské z Sulic. Viniti ji chce z nedodání LXXV kop gr. č., jakož jest byla dala jí schovati CL kop českých, ale že jí na to dala LXXV kop gr. č., a ostatku, to jest LXXV kop gr. č., těch jí prodlévá dodati a navrátiti. Actum feria V. ut supra [14. února 1516].

[Juxta:] Poklid místo hojemství do Svátosti k létu XIX s povolením obů stran [6. května 1519].

Smlúva.

R. VIII. na l. A. XXIV. a. — Půhon mřežován.

2726. *Zuzana táž* pohání též Kunky oc. Viniti ji chce z nedodání XI kop gr. č., jakož jest jí schovati C kop gr. č. dala, ale že jí na to dala LXXXIX kop gr. č., a ostatku, to jest XI kop gr. č., těch jí prodlévá dodati a navrátiti. Actum feria V. ut supra [14. února 1519].

[Juxta:] Poklid místo hojemství do Svátosti k létu oc XIX^a [6. května 1519].

R. VIII. na l. A. XXIV. b. — Půhon mřežován.

2727. *Václav Chřepitský z Modlíškovic sám od sebe a jménem Ctibora, bratra svého vlastního a nedíelného, leth nemajícího*, pohání Viléma Buzického z Buzic a v Mileňovicích. Viniti jej chce z toho, kdež jest on Vilém po smrti někdy Martina Chřepitského z Modlíškovic, otce týchž bratří, vyzdvihl z listuo hlavních od pana Jana Hroznaty z Vrtba, Petra z Mladějovic a Jiříka Robmhappa s Suché CL kop gr. č. peněz jim bratřím po smrti téhož Martina otce jich náležící[ch], a jsa po smrti téhož Martina od nejblížešieho přielele téhož Martina otce jich od Katherineiny z Modlíškovic žádán, aby i statek všecken jim bratřím náležící vydal a postúpil, že

on Vilém jest toho učiniti nechtěl jim ke škodě za L kop gr. č. Actum feria V. die Valentini anno ๑c DXVI^o [14. února 1516].

[Juxta:] Hojemství k Svátosti k létu ๑c XIX [6. května 1519].

Smlúva.

R. VIII. na l. A. XXIV. b. — Páhon mřežován.

2728. *Pan Heřman z Rychnova* pohání Jana Krupého z Probluze a na Lomnici ze rčení, a to takového, kdež týž Krupý měl jest dáti úroku při sv. Jiří minulé LXIIj kopy gr. mš. jemu panu Heřmanovi z summy hlavní věnné, kterou jest mu zapsal dskami na statku svém na Brišťanech a na Bašnicích, jakož to dsky zemské šře ukazují, i žádal jest téhož Heřmana, aby mu toho úroku čekal, a komorníka na uvázanie bral, přiřekaje mu jej dáti a zaplatiti, a toho mu dodnes učiniti zanedbává. Actum sabbato post s. Valentini anno ๑c DXVI^o [16. února 1516].

[Juxta:] Hojemství k Svátosti k létu ๑c XIX [6. května 1519].

Léta ๑c XIX. sabbato ante Stanislai [7. května 1519] s povolením stran poklid zhola do sv. Martina najprv přístieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXV. a. — Páhon mřežován.

2729. *Václav, Matěj, Jan a Bohuslav bratři vlastní a nedielní z Oudoleně* pohánějí purgmistra, konšeluov i všie obce města Chrudimě. Viniti je chtějí ze tří seth kop gr. č., kteréž jsú k sobě přijali od Petra Haléře z Jičíněvsi, Mikšovi z Oudoleně, otcí jich, příslušejících, [k] kterýmžto tři stem kopám groším českým právo a spravedlnost mají po jmenovaným Mikšovi, otcí svém vlastním. Actum feria II. post Valentini anno ๑c DXVI^o [18. února 1516].

[Juxta:] Hojemství k Svátosti k létu ๑c XIX. [6. května 1519].

Anno ๑c 19. feria V. ante Zofie [12. května 1519] nález.

R. VIII. na l. A. XXV. b. — Páhon mřežován.

2730. *Jan Bechyň z Lažan a na Pičtně a Šimon přijmí Markrabie* pohánějí Purkartha z Sulevic a na Duchcově z toho, jakož někdy urozený a statečný rytíř pan Kunáth Pešík z Komárova puojčil jest nadepsanému Purkartovi CL kop gr. českých, na kteréž jest mu na se list hlavní na pargameně s visutými pečetmi a rukojmiemi udělal, kterýžto list predepsaný pan Pešík dal jest s dobrou volí svrchupsaným Janovi Bechyňovi a Šimonovi Markrabí, kterýžto Jan a Šimon z téhož dluhu napomínali jsú nadepsaného Purkartha, ale na žádost jeho i přátel, aby jemu čekali, to jsú oni činili a čekali, až se týž list promlčel, a přes to promlčenie týž PurkARTH jim Janovi a Šimonovi summu nadepsanú CL kop gr. č. přirekl dáti a zaplatiti, a toho dodnes učiniti zanedbává; z kterýchžto CL kop gr. č. oni Jan a Šimon vedle téhož přirčenie jej Purkartha viniti chtie. Actum feria VI. post Mathie apostoli [29. února 1516].

[Juxta:] Létha MDXVI^o feria VI. die Ambrozi [4. dubna 1516] Jan Bechyně z Lažan a na Pičíně činí poručníka k té při Mikuláše Děckého z Liboslavě na zisk i na ztrátu.

Purkarth z Sulevic činí poručníka Jana Žateckého z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Létha MDXIX^o v pátek před svatú Žofí [13. května 1519] hojemství na soudu do sv. Martina najprv přístieho [11. listopadu].

Tato pře má státi, neb byl při napravování práv Jan Bechyně.

Anno oc 23. sabbato sancti Marci [25. dubna 1523] právo stané na Purkarta dáno.

R. VIII. na l. A. XXVI. b. — Půhon mřežován.

2731. *Jan Žamberský zlatotepec, Jiřík Ježíšek měšťané Starého města Pražského, a Václav obývajcí u Stanislava Tletle* pohánějí pana Viléma Mrackého z Dubé a na Prčici jakožto držitele statku někdy Katheriny z Pakoměřic. Viniti ho chtějí ze třidecti kop gr. mš., kterýchžto XXX kop gr. mš. ona Katherina z Pakoměřic dala a odkázala kšaftem někdy Anně Maternové, jakož ten jejie Katherinin kšaft šíře ukazuje, k kterýmžto XXX kopám gr. mš. oni Jan, Jiřík a Václav právo a spravedlnost mají dáním Anny Maternové. Actum sabbato post Mathie appostoli [1. března 1516].

[Juxta:] Pan Vilém Mracký činí poručníka této pře Markvartha z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Anno 1519 feria VI. ante Žofie [13. května 1519] hojemství do sv. Martina najprv přiestieho [11. listopadu].

Puovod non astitit.

R. VIII. na l. A. XXVI. b. — Půhon mřežován.

2732. *Antonín a Krystof bratři vlastní a nedielní z Urleych* pohánějí Jana Kantora, kterýž se píše z Urleych, měšténína města Nového Plzně. Viniti ho chtějí z nevydání majestátu císařského císaře Fridricha slavné paměti JMti, kterýž jest k sobě přijal po smrti Václava z Urleych, obývajcího v městě Novém Plzni, kterýžto majestát svědčí Filipovi z Urleych, dědu jmenovaných Antonie a Krystofa, k kterémužto majestátu oni Anton a Krystof právo a spravedlnost mají po již jmenovaném někdy Václavovi strýci svém vlastním přirozeným a nedielným; kteréhožto majestátu nevydání oni Anton a Krystof pokládají sobě tisíc kop grošuv českých. Actum sabbato post Mathie appostoli [1. března 1516].

[Juxta:] Anthonín a Krystof puovodové stojíc osobně poroučejí svú při na zisk i na ztrátu panu Bernarthovi Rachmberkovi z Rachmbergka a na Jenči a Bohuslavovi Vrchotovi z Slatiny, oběma neb jednomu z nich.

Anno 1519, feria VI. ante Sophie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv prieštieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXVII. a. — Páhon mřežován.

2733. *Václav Štítný z Štítného a na Proseči* pohání pana Ladslava z Šternbergka a na Bechyni, najvyššieho kancléře království Českého, a spolu s ním mistra Jana z Vratu a Jiříka Hášu z Oujezda, držitele statku někdy Elšky Jandové od Hory Kuthny. Viniti je chce z toho, že jest ona Elška Jandová řekla Václavovi Kučerovi tisíc zlatých uherských dáti, ale že tomu svému rčení neučinila dosti, z kterýchžto tisíce zlatých uherských je viniti chce, k kterýmžto tisíci zlatým uherským on Václav Štítný právo a spravedlnost má dáním téhož Václava Kučery, jakož to dáni jeho šře ukazuje. Actum sabbato post Mathie apostoli [1. března 1516].

[Juxta:] Háša z Újezda činí poručníka své pře mistra Jana z Vratu na zisk i na ztrátu. Václav Štítný činí poručníky Jana Hlasa z Kamenice, Mikuláše Dětského z Liboslavě, neb jednoho z nich na zisk i na ztrátu.

Má státi až do Svátosti.

Anno 1518 feria IV. post Martiui [17. listopadu 1518] Václav Roztocký z Teplé na místě pana Ladslava z Šternbergka s povolením druhé strany vzal poklid zhola do Svátosti k léthu MDXIX [6. května 1519].

Létha MDXIX^o feria VI. ante Sofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv prieštieho [11. listopadu].

Anno 1523 feria VI. post Georgii [24. dubna 1523] na naučení panském tato pře Václava Štietného jest a odložena do sv. Martina.

Anno 1523 sabbato post Galli [17. října 1523] Jich Mt páni z plného soudu zemského a vладыky Václavovi Štietnému odkládají do Svátosti nejprve příští [9. dubna 1524].

R. VIII. na l. A. XXVII. a. — Páhon mřežován.

2734. *Markéthá z Malovic, manželka někdy Jana Čabelického z Soutic*, pohání Ctibora Arnošta z Kestřan a v Umbrechticích. Viniti ho chce z nevrácení řetěza zlatého, kteréhož jest mu puojčila, v kterémžto řetězu devět lothů zlata dukátového jest, kterýžto řetěz za CL zlatých uherských stojí. Actum feria II. ante translacionis sancti Wenceslai [3. března 1516].

[Juxta:] Létha MDXIX^o feria VI. ante Zophie [13. května 1519] hojemství do sv. Martina najprv přístieho [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXVII. b. — Páhon mřežován.

2735. *Ofka z Kunsdorfu, manželka Václava Donáta Přínského z Těchlovic*, pohání Markéthu z Šertingku, manželku někdy Lukáše Doubka z Rybňan. Viniti ji

chce z toho, kdež jest jí řekla pas vrátiti stříbrný, kterýž jest jí též Ofce stál XII kop gr. míš. Actum feria III. in die s. Wenceslai translacionis [4. března 1516].

[Juxta:] Markéthá z Šertingku pohnaná činí poručníka té pře Markvartha z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Léthá oc 19. feria VI. ante Sophie [13. května 1519] hojemství do sv. Martina nejprv příštího [11. listopadu].

Puovod non astitit.

R. VIII. na l. A. XXVII. b. — Půhon mřežován.

2736. *Zewolt Guldemundt z Grafczof* pohání Jana Krupého z Probluze. Viniti jej chce z VI kop gr. a z XVII gr. vše českých, za kteréž jest jemu slíbil za Viléma Hořického z Hořic a na Pecce. Actum ut supra [4. března 1516]

[Juxta:] Anno oc XIX. feria III. post Stanislai [10. května 1519] Petr Halíf z Jičíněvsi slíbil za téhož Ziwalda pro škody útratnie na tyto dva puohony pořád.

Léthá oc 19. feria VI. ante Sophie [13. května 1519] hojemství do sv. Martina nejprv přístieho.

R. VIII. na l. A. XXVII. b. — Půhon mřežován.

2737. *Zewolt Guldemundt z Grafczof* pohání Viléma a Václava bratří vlastních a nedielných z Hořic a na Pecce. Viniti je chce z IV kop gr. minus jednoho groše českých dluhu jemu za kupecké věci od někdy pana Mikuláše z Hořic otce jich zuostalého.

[Juxta:] Léthá oc 19. feria VI. ante Sophie [13. května 1519] hojemství do sv. Martina nejprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXVIII. a. — Půhon mřežován.

2738. *Pan Jan Berka Drahozubský z Dubé, krále JMti dvoru maršálek*, pohání paní Anny z Kováně, někdy pana Albrechta z Kolovrat, nejvyššího kancléře království Českého, manželky. Viniti ji chce ze rčení takového, že jest řekla kšaftu poslednímu někdy pana Albrechta z Kolovrat oc a tomu jeho odkázání týmž kšaftem dosti učiniti, v kterémžto kšaftu někdy on pan Albrecht z Kolovrat oc témuž panu Janovi Berkovi MCCC kop gr. mieš. odkázal, z kterýchž MCCC kop on pan Jan ji paní Annu viniti chce. Actum feria IV. post translacionis sancti Wenceslai [5. března 1516].

[Juxta:] Původ léthá oc. 16. feria IV. post translacionis s. Wenceslai [5. března 1516] činí poručníka k té při vedení Václava Šlechtu z Pomberku na zisk i na ztrátu.

Paní Anna z Kováně vzela poklid místo hojemství léthá oc XVIII. na tento způsob, bude-li ta pře vyhlášena při tom času, tehdy při času sv. Martina [11. listopadu] bude moci poklid místo hojemství oc, než přišla-li by nyníčko, tehdy o sv. Martině nebude moci hojemství vzíti.

Anno oc XIX° feria III. post Stanislai [10. května 1519] Karel z Duban slíbil za škody útratní a nákladní za pana Jana Berku oc.

Pan Albrecht ze Šternberka slibuje za škody za pana Berku z Dubé. Létha oc 19. feria VI. ante Sophie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXVIII. a. — Půhon mřežován.

2739. *Katheřina z Říček* pohání Jana Tychtu z Ještětic, manžela svého. Viniti jeho chce ze rčení takového, že jest jí řekl k živnosti její XXti kop gr. č. každý rok dávati, ale tomu svému rčení nedbá učiniti dosti. Sabbato post trans-lacionis s. Wenceslai [8. března 1516].

[Juxta:] Katheřina táž poručníky činí té pře pana Jindřicha Loučenského z Kopidlna na zisk a na ztrátu a Jana Žateckého z Weykrštorfu, jednomu nebo oběma té pře vedení.

Anno 1519 feria IV. ante Zofie [11. května 1519] poklid místo hojemstvie, přijde-li ta pře do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu], obě straně se svolily: pakli neprijde, tehdy nic.

R. VIII. na l. A. XXVIII. a. — Půhon mřežován.

2740. *Pan Pavel Samoel z Hrádku* pohání paní Annu z Kováně a na Lovosicích, vdovu po někdy panu Albrechtovi z Kolovrath, nejvyšším kancléři království Českého. Viniti ji chce ze rčení takového, kdež jest týž Albrecht z Kolovrat, nejvyšší kanclér království Českého, leže v nemoci své před některými pány a dobrými lidmi jemu Pavlovi Samuhelovi z Hrádku tisíc zlatých rejnských jí paní Anně po smrti téhož Albrechta dáti rozkázal, a ona paní Anna hned na táž slova pana Albrechta z Kolovrath, manžela svého, před těmi dobrými pány a dobrými lidmi řekla tomu dosti učiniti a těch tisíc zlatých rejnských jemu panu Pavlovi Samuhelovi po smrti svrchu psaného Albrechta z Kolovrath dáti, i toho jest neučinila i podnes. Feria II. ante Gregorii [10. března 1516].

[Juxta:] Létha oc XVII° v sobotu po sv. Jakubě [1. srpna 1517] pan Pavel Samuel z Hrádku učinil té pře mocného poručníka na zisk i na ztrátu pana Jiřka Samuele bratra svého.

Pan Jan činí poručníka na místě paní Jana Byšického na zisk i na ztrátu.

Paní Anna z Kováni vzela poklid místo hojemstvie létha oc XVIII° na tento způsob, nebude-li ta pře vyhlášena při tomto času, tehdy při času sv. Martina bude moci poklid vzíti místo hojemstvie; pakli by byla vyhlášena nyníčko, tehdy při sv. Martině nebude moci hojemstvie vzíti.

Anno 1519 feria III. post Stanislai [10. května 1519] pan Zikmund Smiřický z Smiřic slíbil za pana Pavla Samoele z Hrádku za škody útratní a nákladní.

Anno 1519 feria VI. ante Zofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXVIII. b. — Půhon mřežován.

2741. *Pan Jan z Rabšteina a na Hostůni* pohání Jindřicha Purkartha z Hořešovic a na Vidicích. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. českých, protože jest mu zbil člověka jeho jménem Honza ze vsi Čes [Žes?] pychem.

[Juxta:] Anno oc 19. feria VI. ante Zofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXVIII. b. — Půhon mřežován.

2742. *Dorotha Šmejdlřka, Menšíeho města Pražského měštka*, pohání pana Jindřicha z Kolovrat a na Krakovci. Viniti jeho chce ze XXXIIIj kopy gr. vše českých jí za kupecké věci spravedlivě povinných. Actum feria IV. die Gregorii [12. března 1516].

[Juxta:] Dorotha puovod poroučí při svú Erazimovi Fregovi z Fregunku, synu svému, na zisk i na ztrátu.

Anno 1519 feria VI. ante Zofie [13. května 1519] hojemství do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

Na naučení panské. Má státi, nemá přetržena býti.

R. VIII. na l. A. XXVIII. b. — Půhon mřežován.

2743. *Maynuš z Hustiřan* pohání Hynka Doubka z Lautrbachu. Viniti jej chce z L kop gr. českých pokuty jemu od téhož Hynka podle svolenie zemského propadených, protože jest tenata zaječí lécel na lesích jeho Dubenecských bez povolení jeho.

[Juxta:] Maynuš z Hustiřan činí poručníka těch při Markvarta z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Anno oc 19. feria VI. ante Zofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

Anno 1523 feria V. post Martini [12. listopadu 1523] Matěj služebník páně Atrzpachů položil za nemocného Hynka Doubka. Zpraviti má na zajtří Svátosti najprv přieští [9. dubna 1524].

Anno oc 1524 sabbato ante Tiburcii [6. srpna 1524] stané právo.

R. VIII. na l. A. XXIX. a. — Půhon mřežován.

2744. *Týž* téhož ut supra proto, že jest rozkázal lidem svým z Dubence na shon jíti a jim sháněti nočně rozkázal.

[Juxta:] Anno oc 19. feria VI. ante Zofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

Za nemoc pokládá ut supra.

Anno 1524. sabbato ante Tiburcii [6. srpna 1524] stané právo.

R. VIII. na l. A. XXIX. a. — Půhon mřežován.

2745. *Tejž* pohání Annu Doubkovu z Sloupna. Viniti [ji] chce z pychu a pro ten oc proto, že jest lidem Dubeneckým rozkázala, aby jemu Maynušovi vrata plotem zapletli, kteráž má z svého dvoru v Dubenci.

[Juxta:] Anno oc 19. feria VI. ante Zofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

Stané právo dáno feria V. post Martini anno 1523 [12. listopadu 1523].

R. VIII. na l. A. XXIX. a. — Půhon mřežován.

2746. *Havel z Bytiezu* pohání Jana, Václava, Petra a Jindřicha bratří vlastních a nedielných z Komárova a Jana Pešíka mladšího odtudž z Komárova, strejce jich nedielného, pro postavení Petra Háje, purkrabí jich v Příbrami. Viniti jej chce z pychu a pro ten oc, protože jest jemu Havlovi na lesích jeho bez vědomí jeho les sekal a ssekaný sobě odvezl. Actum feria IV. die s. Gregorii [12. března 1516].

[Juxta:] Poklid místo hojemstvie do sv. Martina. Na mocném přestání.

R. VIII. na l. B. 1. a. — Půhon mřežován.

2747. *Jindřich Špetle z Prudic* pohání Václava Haugvice z Biskupic. Viniti jej chce z nezdržení smlúvy mezi jím Jindřichem a jím Václavem učiněné, a to v tom, že jest měl panu Burjanovi z Říčan a na Ledči zaň za Jindřicha C kop grošuov českých dáti, i nedal jest, než L kop gr. českých, a padesáte kop gr. nedodal, kteréžto nezdržení smlúvy on Jindřich pokládá sobě C kop grošuov českých. Actum feria VI. post Gregori [14. března 1516].

[Juxta:] Václav Húgvic pohnaný poroučí Janovi Žateckému oc na zisk i na ztrátu k uběma puohonóm.

Anno oc 19. feria VI. ante Zofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

Anno 1523 feria V. post Martini [12. listopadu 1523] nález.

R. VIII. na l. A. XXIX. a. — Půhon mřežován.

2748. *Tjž* téhož viniti chce z toho, že koupiv od něho právo jeho, kteréž měl od Čáslavských na rybníku Krajnaru, i držel jest tajž rybník vajs, než držeti jměl, a tím rybníkem dále topil, než topiti jměl, a tudy ten rybník k stržení přivedl, ježto jest toho učiniti neměl; i pokládá sobě to stržení rybníka D kop gr. českých. Feria II. die sancte Gedrutis [17. března 1516].

[Juxta:] Anno oc 19. feria VI. ante Zofie [13. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

Anno 1523 feria V. post Martini [12. listopadu 1523] nález.

R. VIII. na l. A. XXIX. b. — Půhon mřežován.

2749. *Jan Boreň ze Lhoty a v Holedči* pohání Zikmunda Čelechovce z Královic a v Holedči, aby postavil lidi své Jana Hucle pastuchu a Henzle z Velikého Holedče a Henzle, kterýž někdy u nebožtíka Bohuslava Chotka marštalérem byl, před oc. Viniti je chce z pychu a pro ten oc proto, že jsú jemu vzali Duoru schovanici jeho proti vuoli jeho.

[Juxta:] Jan Hucl činí poručníky té pře mocné Zikmunda Čelechovce z Královic a Václava Bazka z Nebovid na zisk i na ztrátu, oba dva nebo jednoho z nich.

Anno oc 19. feria VI. ante Zofie [13. května 1519] na tuto při právo stané dáno na Zikmunda Čelechovce pro nepostavení dvú Hanzluov, ani sám stál.

Anno oc 19. feria VI. ante Sophie [13. května 1519] dáno hojemstvie Janovi Huclovi toliko, neb jiní postavení nebyli k soudu, ani sám Zikmund Čelechovec stál, než poručník téhož Hucle stál Václav Bazek.

R. VIII. na l. A. XXIX. b. — Půhon mřežován.

2750. *Pan Jan purgkhrabie z Donína a na Vokoři* pohání Katheriny z Zahoran, manželky někdy Jana Pytlíka ze Zvoleněvsi. Viniti ji chce z pychu a pro ten oc, protože Markéthu, Krystle kováře dceru z Hostouně, kmetičnu jeho. na rukojmiech má, a jemu panu Janovi Donínskému na jeho slušnú žádost, an chtěl od ní všecko spravedlivé učiniti, jí spustiti s rukojemstvie nechtěla. Actum feria IV. post Gedrutis [19. března 1516].

[Juxta:] Anno oc 19. sabbato ante Sophie [14. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

Anno 1523 feria VI. post Martini [13. listopadu 1523] nález.

R. VIII. na l. A. XXIX. b. — Půhon mřežován.

2751. *Pan Václav starší z Lobkovic a na Chlumci, pan Jan a pan Václav mladší bratři též z Lobkovic, strejci téhož pana Václava staršieho nedělní,* pohánějí Lidmily z Nové Vsi a v Mrači. Viniti ji chtie na místě Řízka a Anny lidí svých z nedodání devieti kop grošuov míšenských dielu jejieho podle smlúvy, mezi jí a Appolonú sestru její z Nové Vsi s jedné a někdy Václavem Měsíčkem strany druhé Prokopem Liberským učiněné, jakož táž smlúva šíře ukazuje, k kterýmžto devíti kopám oni Řízek a Anna, sestra Měsíčkova, lidé jmenovaných pánuov, právo a spravedlivost mají dáním a odkázáním téhož Václava Měsíčka létha oc XVI° feria IV. post Gedrutis [19. března 1516].

[Juxta:] Pustil od puohonu Václav z Lobkovic.

R. VIII. na vložce k l. A. III. a. — Půhon mřežován.

Půhony k roku sv. Martina l. MDXVI^o.

2752. *Kuneš, Jan, Přech a Jindřich vlastní a nedielní bratři z Olbramovic a ve Dvorcích* pohánějí Jana Hrušku z Trkova. Viniti jej chtie ze XXX kop gr.

mš., kterýchž jest jemu puojčil nebožtík někdy Václav Dvořecký z Olbramovic otec jich, a z té summy z pěti ourokuov zadržalých, kteréž jest měl dáti témuž někdy Václavovi otci jich při svatém Havle již minulém, i tomu prodlévá učiniti dosti. Actum sabbato post Ambrozii [5. dubna 1516].

[Juxta:] Anno oc 19. sabbato ante Zofie [14. května 1519] hojemstvie do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

Anno 1523 feria VI. post Martini [13. listopadu 1523] nález.

R. VIII. na l. A. XXX. a. — Přihon mřežován.

2753. *Kašpar Ebrzwin z Hradiště* pohání Jana Kantora z Urleych, měště-
nina Nového města Plzně. Viniti jej chce z CCL zlatých rejských, kteréž jest k sobě
prijal od nebožtíka Petra Ebrzwina z Hradiště, strejce svrchu psaného Kašpara vlast-
ního, k kterýmžto CCL zlatým rýnským právo a spravedlivost má po témž někdy
Petrovi Ebrzwinovi jakožto po strejci svém po příbuzenství.

[Juxta:] Anno oc 19. sabbato ante Zofie [14. května 1519] hojemstvie do
sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXX. a. — Přihon mřežován.

2754. *Jíra Remiáš, z Glatov měštěnin,* pohání Jana Dešenského z Dešenic.
Viniti ho chce, že jest pravil, že jest jemu Janovi dlužen Dešenskému z Dešenic LX
kop gr. m., a pro tu summu že jest stavil v Přesticích šest souseduov města Gla-
tov, zejména tyto: Víta, Bárthu truhláře, konváře Hořákovského švagra, mydláře
z předměstí, formana z předměstí a Najrsku formana, a toho stavunku ničímž jest
neprovedl Jan svrchu psaný; a Jíra Remiáš jezdě pro sousedy ty, kteříž obstavení
byli, přetrh' sobě kuon, který sobě pokládá XL kop gr. mš.

[Juxta:] Létha MDXVI^o sabbato post Ambrozi [5. dubna 1516] Jíra Remiáš
z Klatov činí poručníka k té při Víta z Ratslavic na zisk i na ztrátu.

Anno oc 19. sabbato ante Zofie [14. května 1519] hojemstvie do svatého
Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. A. XXX. b. — Přihon mřežován.

2755. *Statečný Mikuláš z Dražovic a na Cerhenicích* pohání statečného Al-
brechta Rendle z Aušavy. Viniti ho chce ze rčení, a to z takového, že jest jemu
řekl, jakož jemu jest král Vladislav slavné paměti dlužen byl dva tisíce kop grošuv
českých, že jemu při každém svatém Havle má dáváno býti po pěti stech kopách
gr. českých až do vyplnění těch dvou tisíc kop gr. českých, i tomu jest se od něho
dosti nestalo; kdež on Mikuláš praví, že jsú jemu již zadržány dvojí peníze, to jest
tisíc kop gr. českých, kdež on Mikuláš sobě toho zadržení pokládá tři tisíce kop
grošuv českých.

[Juxta:] Albrecht Rendl oc činí poručníka té pře Duchka z Přestic, písaře svého, na zisk i na ztrátu.

Poklid miesto hojemství do sv. Martina najprv příštího obě straně vzaly.

Létha XVIII° obě straně vzaly poklid miesto hojemství, po druhé svolily se obě straně.

Anno oc XIX° feria II. post Stanislai [9. května 1519] poklid zhola vzaly obě straně do sv. Martina najprv příštího k létu témuž [11. listopadu 1519].

R. VIII. na l. A. XXX. b. — Půhon mřežován.

2756. *Katheřina z Dobrše* pohání Hendrycha Kostomlatského z Vřesovic a na Peyryku, muže svého. Viniti ho chce z toho, že jest po ní vzal CC kop gr. českých věnným právem, a jí věnem vedle práva a řádu zemského nevopatřil, kteréhožto nevopatření věna ona Katheřina sobě pokládá CCCC kop gr. českých. Actum feria VI. post Corporis Christi [23. května 1516].

[Juxta:] Táž Katheřina non astitit. Odloženy.

Anno 1519 sabbato ante Zofie [14. května 1519] tyto obě pře Jich Mt odložití ráčili na naučení pánů Jich Mtí plného soudu zemského do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

Naučení: Poněvadž Hendrych z světa jest zšel pro ty příčiny, kteréž sú vuobec vědomy: jestliže ona Katheřina o své věno chce k komu hleděti, právo se jí nezavírá.

R. VIII. na l. A. XXX. b. — Půhon mřežován.

2757. *Katheřina táž* pohání téhož Hendrycha muže svého. Viniti ho chce, že ji vod sebe vytiskl a jie živností nevopatřil, kdež ona takového neopatření živnosti Katheřina sobě pokládá CC kop gr. českých. Feria VI. post Corporis Christi [23. května 1516].

[Juxta:] Puovod non astitit. Odloženy.

R. VIII. na l. B. I. a. — Půhon mřežován.

2758. *Jindřich Donáh starší z Těchlovic* pohání Bohunka z Labouně a na Kosicích. Viniti ho chce z toho, že jest slíbil za věno za Stibora Kunšického z Libodržic za CL kop gr. českých, kdež též paní Elšce z Rychmbergka to věno ukázáno a ujištěno nenie až dosavad. Actum feria V. post Urbani [29. května 1516].

[Juxta:] Anno oc 19 sabbato ante Zofie [14. května 1519] hojemství do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. B. I. a. — Půhon mřežován.

2759. *Jan Dešenský z Dešenic* seděním tudiez pohání Petra Sudy z Řenec a na Janovicích. Viniti ho chce z nevydání člověka jeho dědičného Štefle kramáře

ze vsi z Starého Bydla, kteréhožto nevydání pokládá sobě on Jan Dešenský padesáte kop grošuv českých. Actum feria V. post Procopi [10. července 1516].

[Juxta:] Tato pře nemá přetržena býti, ale má státi, neb témuž Petrovi Sudovi odloženo, že pro zemskou potřebu po odpovědnících jel a honil. Actum sabbato ante Zofie anno oc 19 [14. května 1519].

Anno 1523 feria V. post Martini [12. listopadu 1523] stané právo dáno.

R. VIII. na l. B. I. a. — Půhon mřežován.

2760. *Ambrož Chodaur z Lokte* pohání Staňka z Pavlovic, hajthmana Hrádeckého, aby postavil před pány Jich Mtí a vladykami soudu komornieho Jiříka z Sklenáře, měšténina města Rakovníka. Viniti ho chce z toho, že jest mu řekl C kop gr. míš. dáti, když jemu to zjedná, aby jemu paní Katherina vdova, manželka někdy pana Jiříka z Násilé, chalupu prodala, kdež jest to týž Chodaur od ní zjednal, že jemu chce prodati, a on tomu dosti učiniti zanedbává nadepsaný Jiřík z Sklenář. Toho sobě pokládá C kop gr. českých.

[Juxta:] Jiřík Sklenář učinil poručníka Václava Šlechtu z Pomberku na zisk i na ztrátu.

Anno 1519 sabbato ante Zofie [14. května 1519] hojemství do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. B. I. a. — Půhon mřežován.

2761. *Ambrož týž* pohání téhož Staňka oc, aby postavil před oc Jiříka Sklenáře oc, že jeho viniti chce, že jest řekl kostelík ustavěti na tom místě strany římské, kdež ta chalupa paní Katheriny, a k tomu řekl XXX kop vozuov kamene přivéztí a zahradu svú dědičnú k tomu kostelíku dáti a VI kop plathu dědičného, a to na takový zpuosob, když jemu nadepsaný Chodaur majestát od krále JMti zjedná, aby mohl volně stavěti, kterýžto majestát jest svrchu psanému Jiříkovi Sklenáři zjednán od nadepsaného Chodaura, a on tomu dosti učiniti zanedbává. Actum feria IV. post Marie Magdalene [23. července 1516].

[Juxta:] Anno 1519 sabbato ante Zofie [14. května 1519] hojemství do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. III. na l. B. I. a. — Půhon mřežován.

Léta páně tisícieho pětistého třimezdcítmého JMt kníže a pán, pan Karel z božie milosti kníže Minstrberské oc se pány a vladykami, JKské Mtí raddami, soud komorní při svatém Martině Jich Mt držíce, vsecky pře od XVI° až do XXIII° léta přeslyšeti jsú ráčili. A co při starých na hojemstvích a poklidiach zuostalo od léta XVI° až do léta XXIII°, k roku Svátosti tuto pořádně v tato registra vypsáno jest k létu MDXXIV^o [8. dubna 1524].

A najprve z pátých registr úzkých.

R. VIII. na l. B. I. b.

V pátých registrách.

2762. [J. primo.] *Jan z Puchova* pohání *Václava Chmátala z Jablonné, Martina jináč Mertle, Komaraura z Komárova a Václava Hysrle z Choduov*. Viniti je chce ze CCCC kop gr. míš. z základu propadeného jakožto společné rukojmie, tu kdež jsú za *Wolfa formana z Teplé* slíbili za dostání ku právu proti *Janovi z Vřesovic a na Žluticích* na právě v městě *Chýšech*, ale že jest týž *Wolf* právu nedostál a tudy jsú oni rukojmie *panu Janovi z Gutšteina* základ určený, za kterýž sú slíbili, propadli, k kterémuožto základu on *Jan* právo a spravedlivost praví se mieti dáním jmenovaného *pana Jana z Gutšteina* oc, jakož to jeho dání šíře ukazuje. Actum die *Marie nivis* anno 1516 [5. srpna 1516].

[Juxta:] Slíbil za škody útratní a nákladní *pan Hanuš Flug* za kněze *Jana z Puchova* listem pod pečetí svú, kterýžto list schován jest v truhlici.

Anno oc 23. feria VI. post s. Martini [13. listopadu 1523] poklid místo hojemství svolily se obě straně do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno oc 24. oc nález sabbato ante Tiburcii [9. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. II. a. — Půhon mřežován.

2763. [J. III.] *Štastný a Ladislav a Fabian bratři vlastní a nedielní Sekerkové z Sedčic a na Lobkovicích* pohání *Jiřka a Burjana bratři vlastních a nedielných Valkounuov z Adlaru*. Viniti je chtí ze III čberuov kapruov, dva děbery po LVIII gr. českých a 1 čber za XLVII gr. českých, summa IIj kopy XIII gr. českých, a toho jim zaplatiti zanedbávají až dosavad. Actum feria III. post sancti Laurencii anno 1516 [12. srpna 1516].

[Juxta:] Na naučení panské této pře odloženo z té příčiny, že pówodové dali list mocný poručníku *Václavovi Čiňovskému* pod sekrety feria VI. post s. Martini anno oc 23. [13. listopadu 1523].

List mocný v registrách pátých při puohonu najde se. Nalezli, aby přetržen byl, poněvadž poručník pozdě se ohlásil. Má přetržen býti.

R. VIII. na l. B. II. a. — Půhon mřežován.

2764. [J. VIII.] *Salomena ze Všebořic* pohání *purgmistra a raddu i všicku obec Starého města Pražského*. Viniti je chce z toho, že jsú jí *Salomena* přinesla k manželu svému *Janovi Žateckému*, vytiskli a jej zamkli, poslavše z sebe dva z konšeluov a rychtáře, kteréhožto statku bylo jest za D kop gr. českých. Actum feria V. post Lamperti anno 1516 [18. září 1516].

[Juxta:] *Petr Holý z Chrástu* slíbil za tůž *Salomenu* za škody útratní oc.

Anno oc 23. feria V. post s. Martini [12. listopadu 1523] této pře z vuole knížete JMti odloženo do Svátosti najprv přieští [8. dubna 1524], nesmluví-li se strany, aby stály zase k soudu.

JMt knieže odkládá této pře na smlúvu do sv. Martina najprv přieštíeho [11. listopadu] v sobotu před sv. Tiburcím létha oc XXIV° [9. dubna 1524].

Anno 1524 sabbato post Martini [12. listopadu 1524] poklid zhola na smlúvu do Svátosti [28. dubna 1525].

R. VIII. na l. B. II. a. — Páhon mřežován.

2765. [J. X.] *Pan Děpolt z Lobkovic a na Bílině* pohání Václava z Polensk. Viniti ho chce z toho, kdež jest zuostal dlužen Urbanovi Rektorovi v Bílině, poddanému nadepsaného pána, 1 kopu grošuv českých, kteréž mu zanedbává až podnes zaplatiti. Actum feria V. post Remigii [2. října] anno 1516.

[Juxta:] Poklid místo hojemstvie do Svátosti k léthu XIX [6. května 1519].

Anno oc 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] poklid zhola na smlúvu do Svátosti najprv přieští [8. dubna 1524].

Sabbato ante Tiburcii [9. dubna 1524] stané právo.

R. VIII. na l. B. II. a. — Páhon mřežován.

2766. [K. VI.] *Pan Zigmund Kaffunk z Chlumu* pohání Lva Žákovce z Žákavy jakožto držitele statku nebožtíka Jana Haugvice z Biskupic. Viniti ho chce z M zlatých uherských, kteréž jest Kylfridovi z Húgvic podle slibu toho, kdež se jest témuož Kylfridovi za nebožtíka Jana Haugvice zavadil, dáti musil. Actum sabbato die s. Francisci anno 1516 [4. října 1516].

[Juxta:] Pan Zigmund Kaffunk činí mocné poručníky k této při Jana Zahrádku z Černé a pana Sixta Kaffunka z Chlumu a Václava Vrchlabského z Vrchlabí, všem třem spolu, dvěma nebo jednomu z nich, na zisk i na ztrátu poroučí.

Anno oc 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv přieští [8. dubna 1524].

Anno 1524 na naučení panské sabbato post Reliquiarum [9. dubna].

Nález sabbato post Reliquiarum [9. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. II. b. — Páhon mřežován.

2767. [K. VI.] *Pan Zigmund Kaffunk z Chlumu* pohání Lva Žákovce z Žákavy jakožto držitele statku nebožtíka Jana Haugvice. Viniti ho chce z CCL zlatých uherských úročních, kteréž jest z tisíce zlatých též uherských Kylfridovi z Húgvic dáti musil podle slibu toho, kdež se jest témuož Gilfridovi zavadil. Actum sabato die s. Francisci anno 1516 [4. října 1516].

[Juxta:] Pan Zigmund Kaffunk činí mocné poručníky k této při Jana Zahrádku z Černé, pana Sixta Kaffunka z Chlumu a Václava Vrchlabského z Vrchlabí, všecky tři spolu, dva neb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 na naučení panské sabato post Reliquiarum [9. dubna].

Nález sabbato post Reliquiarum [9. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. II. b. — Půhon mřežován.

2768. [K. VIII.] *Matěj Rosa z Chrudimě* pohání pana Albrechta z Šternbergka a na Zelené hoře, hajtmána krále JMti v kraji Plzenském, a na Tachově. Viniti jej chce z CCCLXXXIV zlatých vše rajnských služby bavorské, kterůž jest jsa při něm u pana falckrabie JMti slúžil, [že] zaplatiti nechce. Actum sabbato die sancti Francisci anno 1516 [4. října 1516].

[Juxta:] *Matěj Rosa z Chrudimě* puovod stoje osobně poroučí svou při Václavovi Vrchlabskému z Vrchlabí na zisk i na ztrátu.

Anno oc 19. hojemství do sv. Martina najprv přístieho [11. listopadu].

Anno 1523 sabato post Martini [14. listopadu 1523] obě straně svolily se poklid na smlúvu do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 sabato post Reliquiarum [9. dubna 1524] obě strany svolily se poklid na smlúvu do sv. Martina najprv přístieho.

Anno 1524 sabbato post Martini [12. listopadu] poklid zhola na smlúvu do Svátosti najprve příští [28. dubna 1525].

Anno oc 25. sabbato post Reliquiarum [29. dubna 1525] poklid na smlúvu obě straně svolily se do sv. Martina najprv přístího [11. listopadu].

Anno oc XXVII° feria II. post Floriani [6. května 1527] odložena do sv. Martina [11. listopadu]. — Transcriptum.

R. VIII. na l. B. II. b. — Půhon mřežován.

2769. [K. VII.] *Pan Zigmund Kaffunk z Chlumu* pohání Lva Žákovce z Žákavy jakožto držitele statku po nebožtíkovi Janovi Húgvicovi z Biskupic. Viniti ho chce z CL zlatých uherských úročních, kteréž jest z tisíce zlatých též uherských Gylfrydovi z Húgvic dáti musil podle slibu toho, kdež se jest témuož Gylfridovi zavádil. Actum feria VI. post s. Galli anno 1516 [17. října 1516].

[Juxta:] *Pan Zigmund Kaffunk z Chlumu* činí mocné poručníky k této při Jana Zahradku z Černé, pana Sixta Kaffunka z Chlumu a Václava Vrchlabského z Vrchlabí všechny tři spolu, dva neb jednoho z nich, na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprve příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 sabbato post Reliquiarum [9. dubna] na naučení panské.

Nález sabbato post Reliquiarum [9. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. II. b. — Půhon mřežován.

Půhony k roku Svátosti létha MDXVII^o.

2770. [M. II.] *Jan Nikodem z Šentálu obývající v městě Glatovách* pohání Jiindřicha Peyryka z Janovic. Viniti jej chce z IX kop grošuv českých, kteréž jest zuostal za sukna Havlovi Kocmarovi, měštěninu města Klatov, [dlužen], na kterážto summu on Havel Kocmar dal jest dobrou vůli svrchu psanému Nikodemovi, kdež po častém napominání od nadepsaného Nikodema prodlévá toho zaplatiti až posavad. Actum feria III. die Epiphanie domini anno 1517 [6. ledna].

[Juxta:] Na tuto ráno v pondělí zavolaj.

Jan Nikodem činí poručníka k této při Thobiáše Rybského z Rybího na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 24. feria II. ante Tiburcii [11. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. B. III. a. — Půhon mřežován.

V šestých registrách. — Půhony k roku sv. Martina I. MDXVII^o.

2771. [A. IV.] Pan *Krystofor z Švamberka na Boru* pohání pana Petra Adršpacha z Náchodu a z Dubé z nezdržení dílu smlúvy, a to v tom artikuli: jakož jest týž p. Petr měl na lidech Krystoforových zbuoží Litoborskému ke vsi Chlistovu a k Hoříčkám a k tomu, jakož ta smlúva vokazuje, příslušejších, kteréž jemu p. Petrovi týž pán prodal, úrok Svatojirský nyní minulý podle též smlúvy rozkázati vybrati i jiné všecky duochody, kteréž sú tíž lidé témuož panu Krystoforovi za držení jeho jich zaseděli a zadrželi, a to na nich on p. Petr vybrati měl do svatého Václava již také minulého a témuož pánu je dáti měl podle smlúvy v Kolíně neb u Hory, kdež by mu týž p. Krystofor oznámil položiti, a tomu všemu týž p. Petr dosti učiniti až podnes zanedbává; kdež sobě týž p. Krystofor nezdržení dílu též smlúvy v tom artikuli, co se těch úrokuov a jiných duochoduov, kteréž sú témuož p. Krystoforovi tíž lidé zadrželi, pokládá CCC kop grošuv českých. Actum sabbato post conductum Pasche anno 1517 [25. dubna].

[Juxta:] Anno oc 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprve příští [8. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. III. a. — Půhon mřežován.

2772. [A. XIII.] Paní *Anna z Starého Dvoru, manželka pana Šebestiana z Waythmille a na Chomútově* pohání pana Jana a pana Bernartha bratří vlastních a nedielných z Walštaina a na Krupce. Viniti je chce jakožto držitele statku po někdy panu Albrechtovi z Kolovrath, nejvyšším kancléři království Českého, z LXVIII

kop gr. mš., tu kdež jest někdy Lorenc Glacz z Starého Dvoru otec její slíbil za téhož pana Albrechta k panu Oplovi z Ficztum, a své jest dáti musil po nálezu a rozsudku v soudu komorníem, k kteréžto summě ona paní Anna praví se právo a spravedlivost jmíti jakožto nápadnice a dědička po témž Lorencovi Glaczovi otci svém, a oni svrchu psaní páni zanedbávají jí paní Anně nadepsané té summy zase navrátiti až posavad. Actum feria III. post sanctorum Petri et Pauli apostolorum anno 1517 [30. června].

[Juxta:] Poklid místo hojemství do sv. Martina.

Anno oc 23. sabbato post Martini [14 listopadu 1523] poklid zhola na smlúvu do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Sabbato post Reliquiarum [9. dubna 1524] na naučení panském. — Nález.

R. VIII. na l. B. III. a. — Páhon mřežován.

2773. [A. XX.] Pan *Děpolth z Lobkovic a na Bílině* pohání pana Sixta Kaffunka z Chlumu a v Smolotelech. Viniti jeho chce z L kop gr. českých pokuty jemu od téhož pana Sixta Kaffunka podle zřízení zemského propadených, protože jest honil bez vuole jeho zvěr s tenaty zvířecími na lesích jeho k Dobříši příslušejících v uchozech těch, kteréž slovou Chlumpy, na kterémžto lovu zabil jest kolouch zvíře. Actum feria VI. post Bartholomei anno 1517 [28. srpna].

[Juxta:] Pan Sixt Kaffunk činí poručníka Václava Donáta Přínského na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 sabbato ante Tiburcii [9. dubna] nález.

R. VIII. na l. B. III. b. — Páhon mřežován.

2774. [B. IV°.] *Mikuláš z Medonos* pohání Bohuňka z Jenišovic a na Šnakově. Viniti jej chce z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. českých z příčiny té, kdež jest on Bohuňek najav dvou svuoj tu v Šnakově jemu Mikulášovi z Medonos do tří leth pořád zběhlých, tak jakž smlúva sepsaná pod pečetmi jich obou to v sobě plněji svědčí, a vedle té smlúvy toho dvoru jemu Mikulášovi on Bohuňek postoupiv, a potom pychem svým týž Bohuňek proti vůli jeho Mikulášově chová dobytky své v témž dvoře jeho i obilé v stodole, toho učiniti nemaje, tím pychem. Actum feria V. post Jeronimi [1. října] anno 1517.

[Juxta:] Mikuláš z Medonos činí poručníka mocného k této při Markvartha z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Bohuňek z Jenišovic pohnaný poroučí tuto při Václavovi Šlechtovi a Václavovi Donátovi z Těchlovic na zisk i na ztrátu.

Maynuš z Hustiřan slibuje za škody útratní za Mikuláše z Medonos. Za Mi-

kuláše z Medonos za škody, jak země za právo má, slibuje Petr Halěř z Jičíněvsi feria II. post Stanislai [9. května 1519].

Anno 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Na tuto zavolaj v pondělí.

Feria II. ante Tiburcii anno 1524 [11. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. B. III. b. — Půhon mřezován.

2775. [B. IV°.] *Týž Mikuláš z Medonos* pohání Bohuňka z Jenišovic a na Šnakově. Viniti jej chce z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. českých, protože jest on Bohuňek najav dvě hřebice dvouleté podle jiných dobytkuov jemu Mikulášovi a týchž hřebic jemu postoupiv obou, a potom pychem svým vzal jemu je zase a drží jemu je po dnešní den tím pychem, toho učiniti nemaje. Actum feria V. post Jeronimi [1. října] anno MDXVII^o.

[Juxta:] Mikuláš z Medonos poroučí tuto při Markvartovi z Soběhrd na zisk i na ztrátu. Bohuňek z Jenišovic pohnaný poroučí tuto při Václavovi Donátovi z Těchlovic na zisk i na ztrátu.

Za Mikuláše z Medonos za škody, jak země za právo má, slibuje Petr Halěř z Jičíněvsi anno 1519.

Maynuš z Hustiřan slibuje za škody útratní za Mikuláše z Medonos.

Anno 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Puovod pustil osobně stoje od pónonu.

Relací dána tohoto puohonu Bohuňkovi z Jenišovic pro škody 23.

R. VIII. na l. B. III. b. — Půhon mřezován.

2776. [B. XVIII.] *Pan Děpolt z Lobkovic a na Bílině* pohání Václava z Polensk. Viniti jej chce z toho, že jest pobral u Radonic obilé s polí téhož pana Děpolta v summu sečteného CXIV kop snopuov, zejména žita, pšenice, ječmene, ovsu, hrachu, toho učiniti nemaje 23, kteréhožto pobrání pokládá sobě on Děpolt LXXX kop grošův českých. Actum feria III. ante Galli anno MDXVII^o [13. října 1517].

[Juxta:] Na tuto zavolaj ráno.

Poklid místo hojemství do Svátosti k léthu 23 XIX° [6. května 1519].

Anno 23. sabbato post Martini [14. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria II. ante Tiburcii [11. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. B. IV. a. — Půhon mřezován.

2777. [B. XXIII°.] *Paní Mandalena z Vrtby a na Hořovicích* pohání pana Děpolta z Lobkovic a na Břlině. Viniti ho chce z toho, že rychtář a konšelé Dobříšti jeho páně Děpoltovi, obstavivše lidi jejie a sirotky zejména tyto: Havelku, Jana Sušku, Doubka, Brychtu z Čišovic, a tyto z Kytína: Slámu, Kubíka Šilhanova, Jíru Pechova a Hospodu, je jsou vydali na Chlumeck panu Václavovi, toho učiniti neměvše, kdež ona svrchu psaná paní pokládá sobě toho CCC kop grošův českých. Actum feria III. post sancti Luce anno MDXVII^o [20. října 1517].

[Juxta:] Paní Mandalena pŕvŕd činí poručníky Václava Šlechtu z Pomberku, Markvartha z Soběhrd, Jindřicha z Poměnic, všem aneb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. ante Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv přieští [8. dubna 1524].

Poklid do úterého najprv přieštíeho. Actum feria II. ante Tiburcii [11. dubna 1524].

Pŕvod pouští od pŕhonuov feria III. ante Tiburcii anno 1524 [12. dubna].

R. VIII. na l. B. IV. a. — Pŕhon mŕežován.

2778. [B. XXIII°.] *Táž paní* pohání téhož pana Děpolta. Viniti ho chce z toho, že rychtář a konšelé jeho páně Děpoltovi z Dobříše, obstavivše lidi též paní Mandaleny a sirotky zejména tyto: z Čišovic Havelku, Jana Sušku, Doubka, Brychtu, a z Kytína Slámu, Kubíka Šilhanova, Jíru Pechova a Hospodu, k nim jsú se vedle práva stavného nezachovali, kdež ona paní pokládá sobě toho CC kop grošův českých. Actum die et anno ut supra [20. října 1517].

[Juxta:] Anno oc 23. ante Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv přieští [8. dubna 1524].

Poklid do zajtří. Zajtra zavolaj.

Pŕvod pouští od tohoto pŕhonu feria III. ante Tiburcii [12. dubna] anno 1524.

R. VIII. na l. B. IV. a. — Pŕhon mŕežován.

2779. [B. XXIII°.] *Táž paní Mandalena* pohání téhož pana Děpolta z Lobkovic. Viniti ho chce z toho, že drží na rukojmíech Vondráčka z Kytína člověka jejieho a sirotčieho, nemaje k němu žádné příčiny, a toho sobě pokládá C kop grošův českých. Actum die et anno ut supra [20. října 1517].

[Juxta:] Anno oc 23. ante Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv přieští [8. dubna 1524].

Poklid do zajtří.

Anno 1524 feria III. ante Tiburcii [12. dubna] pŕvod pouští od tohoto pŕhonu.

R. VIII. na l. B. IV. a. — Pŕhon mŕežován.

2780. [B. XXIV°.] *Pan Hynek Špetle z Janovic a na Hostinném* pohání pana Petra Adrzspacha z Dubé a z Náchodu oc. Viniti jej chce z nezdržení smlúvy, a to

v tom, kdež jest s ním smlúvu pod pečetmi jich obú a jiných na svědomí učinil, že mu má tisíc kop grošuv a L kop gr. českých položití ve dvú nedělí po sv. Havle již rok minulým, a když by mu položil, tehda týž pan Hynek měl mu zámku Skal postúpiti, tak jakž táž smlúva sama v sobě šíře zavírá a ukazuje, i toho jest pan Petr Adrzspach neučinil; a toho nezdržení pokládá sobě on pan Hynek dva tisíce kop grošuv českých. Actum feria III. post Luce euwangeliste 1517 [20. října].

[Juxta:] Anno oc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria III. ante Tiburcii anno 1524 [12. dubna] nález.

R. VIII. na l. B. IV. b. — Páhon mřežován.

Páhony k roku Svátosti létha MDXVIII^o.

2781. [C. IV.] *Elška manželka Michala maléře z Hory Kuthny* pohání Václava z Chvojence, miestopísarě království Českého, a podle něho Mandalenu z Perutce, vdovu po nebožtíkovi Janovi Krejsovi z Křečovic. Viniti je chce jakožto mocné otcovské poručníky po témž nebožtíkovi Janovi Krajsovi z Křečovic z L kop gr. českých, tu kdež on nebožtík Jan Krajsa oc jie Elšce z statku svého po své smrti dáti rozkázal. Actum feria VI. in die Barbare anno MDXVII^o [4. prosince 1517].

[Juxta:] Elška puovod poroučí tuto při Václavovi Šlechtovi a Markvartovi z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Mandalea z Perutce pohnaná poroučí tuto při Janovi Žateckému z Waykrštorfu na zisk i na ztrátu a též mistru Václavovi z Ourazu.

Anno oc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria II. ante Tiburcii anno 1524 [11. dubna] nález.

R. VIII. na l. B. IV. b. — Páhon mřežován.

2782. [C. IX.] *Pan Děpolt z Lobkovic a na Bílině* pohání pana Sixta Kaffunka z Chlumu a v Smolotelech. Viniti jeho chce z L kop gr. českých pokuty jemu od téhož pana Siksta Kaffunka podle zřízení zemského propadených, protože jest honil bez vuole jeho zvěr s tenaty zvířecími na lesích jeho k Dobříši příslušejících v uchozech těch, kdež slove v Tisku. Actum sabato ante Lucie [12. prosince] anno 1517.

[Juxta:] Pan Sixt Kaffunk pohnaný činí poručníka k té při Václava Donáta Přínského na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprve příští [8. dubna 1524].

Na smlúvě.

Do zajtří obú dvú odkládají, ráno zavolaj.

Odkládají na naučení panské. Nález.

R. VIII. na l. B. IV. b. — Půhon mřežován.

2783. [C. IX.] *Pan Děpolt z Lobkovic a na Bělíně* pohání pana Siksta Kaffunka z Chlumu a v Smolotelech. Viniti jeho chce z L kop gr. českých pokuty jemu od téhož pana Siksta Kaffunka podle zřízení zemského propadených, protože jest honil bez vuole jeho srny s tenaty srními na lesích jeho k Dobříši příslušejících v uchozech těch, kdež slove Na jelencích, na kterémžto lovu zabil jest tři srny. Actum sabato ante Lucie anno MDXVII^o [12. prosince 1517].

[Juxta:] Pan Sixt Kaffunk činí poručníka k této při Václava Donáta Přínského na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemství do Svátosti nejprve příští [8. dubna 1524].

Odkládají na naučení panské. — Nález.

R. VIII. na l. B. IV. b. — Půhon mřežován.

2784. [C. IX.] *Adam Rouzim ze Bzie* pohání Markvartha Chlumčanského z Přestavlk. Viniti jej chce z XXV kop gr. českých, kdež jest mu dlužen za kuon, kdež jest mu měl dáti na čas menovitý a již minulý, i toho zanedbává až posavad dáti a zaplatiti. Actum sabbato ante Lucie anno oc MDXVII^o [12. prosince 1517].

[Juxta:] Adam Rouzim pówod činí mocného poručníka k této při Markvartha Soběhrda na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria II. ante Tiburcii [11. dubna] nález.

R. VIII. na l. B. V. a. — Půhon mřežován.

2785. [C. XII.] *Martin sukna kraječ, měštětn Starého města Pražského od zlatých křížuv*, pohání Martina Radikovského z Hrádku. Viniti jeho chce z V kop XI gr. vše českých dluhu spravedlivého jemu za sukna pozuostalého. Actum feria VI. post circumcisionis domini [8. ledna] anno 1518.

[Juxta:] Martin od zlatých křížuv pówod činí k této při mocného poručníka Václava Donátha z Těchlovic na zisk i na ztrátu, a Pavla Klenovského ze Ptín a Markvarta z Soběhrd, oba neb jednoho z nich.

Anno oc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Stané právo feria II. ante Tiburcii [11. dubna] anno 24 oc. — Relací.

R. VIII. na l. B. V. a. — Půhon mřežován.

2786. [C. XIII.] *Tyž Martin sukna kraječ* ut supra pohání Viléma Hořického z Hořic. Viniti jeho chce z V kop XVII gr. českých dluhu spravedlivého, jemu za sukna pozuostalého, kteréhož podnes zaplatiti zanedbává. Actum die et anno ut supra [8. ledna 1518].

[Juxta:] Martin od Zlatých křížuv pówod činí k této při mocného poručníka Václava Donátha z Těchlovic na zisk i na ztrátu a Pavla Klenovského ze Ptíní a Markvarta z Soběhrd, oba neb jednoho z nich.

Anno oc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Stané právo. Relací. Všudy pro škody i po právě chce jíti.

R. VIII. na l. B. V. a. — Půhon mřežován.

2787. [C. XIII.] *Tyž Martin sukna kraječ* pohání statečného Jana z Hustiřan a na Chvalkovicích. Viniti ho chce z X kop gr. z XLIII gr. vše českých dluhu spravedlivého za sukna pozuostalého. Actum anno et die ut supra [8. ledna 1518].

[Juxta:] Martin od Zlatých křížuv pówod činí mocného poručníka k této při Václava Donátha z Těchlovic na zisk i na ztrátu, a Pavla Klenovského ze Ptíní, Markvarta z Soběhrd, oba neb jednoho z nich.

Anno oc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Stané právo. Relací.

R. VIII. na l. B. V. a. — Půhon mřežován.

2788. [C. XIV.] *Martin sukna kraječ, měštěnin Starého města Pražského od Zlatých křížuv*, pohání pana Zdeňka z Klinšteina a na Škvorci. Viniti ho chce z VIIj kopy z Xj gr. vše českých dluhu spravedlivého za sukna pozuostalého. Actum v pátek po Novém létě anno MDXVIII^o [8. ledna 1518].

[Juxta:] Martin od Zlatých křížuv činí k této při mocného poručníka Václava Donátha z Těchlovic na zisk i na ztrátu a Pavla Klenovského ze Ptíní.

Anno oc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria II. ante Tiburcii [11. dubna] nález. — Relací.

R. VIII. na l. B. V. b. — Půhon mřežován.

2789. [D. I.] *Bohuslav Vrchota z Slatiny* pohání statečného Zigmunda Barše z Kamenice. Viniti jeho chce z M kop gr. českých, kteréž jest měl někdy na Bohuňkovi z Adršpachu, kdež týž Bohuňek řekl jest jemu a zapsal se listem svým pod svú pečetí a jiných dobrých lidí pečetmi na svědomí M kop gr. českých dáti anebo zapsati dskami na statku svém na Heřmanicích i na tom na všem, což k Heřma-

nícím přísluší oc, a v tom zavazuje statek po smrti své i dědice své i toho každého, kdož by statkem jeho po jeho smrti vládl nebo v držení byl. aby tomu všemu jeho rčení a zapsání povinen byl dosti učiniti témuož Bohuslavovi. jako on sám živ jsa oc, jakož pak týž list nebožtíka Bohuňka v sobě to dále a šíře ukazuje a zavírá. Kdež pak nadepsaný Bohuslav Vrchota hleděl jest toho právem po smrti Bohuňkově podle rčení a zapsání jeho Bohuňkova k držiteli statku téhož Bohuňka, jakožto k nebožtíkovu panu Janovi Kostkovi z Postupic, a toho jest pohнал před soud komorní oc; tu Zigmund Bareš stoje před týmž soudem komorním, mluvil jest od téhož pana Jana Kostky na místě jeho, že jest pan Jan Kostka ten statek koupil a zaplatil oc, jakož pak nález toho pánuov a vладыk Jich Mtí soudu komorního šieře v sobě ukazuje. Kdež jest tudy jeho Bohuslava svou řečí takovou z jeho spravedlivosti vyvedl nadepsaný Bareš, toho učiniti nemaje, a protož aby týž Bareš stál před nejvyšším panem hofmistrem JMtí a pány a vладыkami, krále JMti raddami. v soudu komorním, ten trh takový předešlý aby ukázal, tak jakož jest pověděl na ten čas před týmž soudem komorním, že jest pan Jan Kostka Heřmanice s jeho příslušenstvím koupil a zaplatil; pakli by toho neukázal on Bareš, tehdy aby jemu Bohuslavovi Vrchotovi sám z těch M kop gr. českých práv byl. Kdež jest týž Bohuslav jeho Barše nadepsaného prve také z toho vinil a jeho obeslal před krále JMt slavné paměti a před JMti raddy do komory, kdež pak ta pře a to obeslání bylo vzato k soudu zemskému, a týž Bareš před tím soudem zemským vzal jest k té při dvoje hojemstvie; a když potom ta pře měla přijíti k slyšení, tu je se Bareš s ním Bohuslavem poddal na smlůvu přátelskú. I poddali jsú se mocně k mocné výpovědi na urozeného pána, pana Bernartha z Walšteina dobré paměti, a ten ctný pán jest to mocně k sobě a na se přijal, maje jemu Bohuslavovi s ním Baršem konec a místo učiniti o těch M kop gr., v tom jest umřel, kdež pak on nadepsaný Bohuslav k té své spravedlnosti takové a k těm M kopám gr. přijíti nemuož až podnes. Actum sabato ante purificationem beate Marie virginis anno MDXVIII^o [30. ledna 1518].

[Juxta:] Za Bohuslava z Slatiny za škody slíbil, jak země za právo má, Friedrich Sekerka z Sedčic feria II. post Stanislai anno oc XIX° [9. května 1519].

Anno oc 23. feria II. post Elizabet [23. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria II. ante Tiburcii [11. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. B. V. b. — Páhon mřežován.

2790. [D. IX.] *Matěj Samec z Slavína*, seděním na Čečkově, pohání Pribíka Vitanovského z Vlčkovic. Viniti jeho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých, protože jest témuož Matějovi čtyři tenata zaječí na Vávrově poli pod Slavínem na grunthu Jana z Tábora, úředníka Tábořských, pobral, toho učiniti nemaje. Actum sabato post s. Matie apostoli Dei [27. února] anno 1518.

[Juxta:] Matěj Samec činí poručníka Markvartha z Soběhrd na zisk oc i k druhému pohnu potom.

Přibík Vitanovský skrze poručníka vzal s pówodem poklid místo hojemství do Svátosti [6. května 1519].

Anno 1519 feria III. post Stanislai [10. května] poklid místo hojemství obě straně svolily do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

Anno oc 23. feria VI. post Martini [13. listopadu 1523] poklid na smlúvu svolily se obě straně do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Puovod non astitit.

Anno 1524 feria VI. ante Philipi et Jacobi apostolorum Dei [29. dubna 1524] relací dána Přibíkovi na Matěje Samce.

R. VIII. na l. B. VI. a. — Pňhon mřezován.

2791. [D. IX.] *Václav Donát Přínský z Těchlovic* pohání pana Zdeňka Škvoreckého z Klinšteina a na Škvorci. Viniti ho chce z V kop gr. českých, kteréž jest řekl týž pan Škvorecký před časy dávnými a dávno minulými dáti témuož Václavovi Donáthovi, a tomu prodlévá dosti učiniti až podnes. Actum sabato post Mathei apostoli anno MDXVIII^o [27. února 1518].

[Juxta:] Anno oc 23. feria II. ante Elizabet [16. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria II. ante Tiburcii nález anno 24 [11. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. VI. a. — Pňhon mřezován.

2792. [D. XIII.] *Jan z Radkovic a v Skočicích* pohání Ctibora Arnošta z Keštrán a v Oumbrechticích. Viniti ho chce z pychu a pro oc, protože jest mu zbil Markéthu, ženu Jarošovu z Kočic, kmetičnu jeho, toho učiniti nemaje. Actum feria VI. post translacionis s. Wenceslai anno oc XVIII° [5. března 1518].

[Juxta:] Jan z Radkovic poroučí tuto při Václavovi Čiňovskému na zisk i na ztrátu.

Byla přetržena i napsáno proti ní, že nemá přetržena býti, ale má státi.

R. VIII. na l. B. V. b. — Pňhon mřezován.

2793. [D. XIX.] *Anežka a Hedvika sestry vlastní a nedielné z Nemyšle* pohánějí Viléma Hořického z Hořic a na Pecce. Viniti ho chtě jakožto nápadnice po nebožtíkovi Janovi z Nemyšle bratru jich ze XXX zlatých uherských, kterýchž jest pan Petr starší z Rozmberka JMt puojčil témuž Vilémovi Hořickému, když byl dvořenínem u krále JMti v Budíně, kterýchžto XXX zlatých dal jest týž pan Petr z Rozmberka nebožtíkovi Janovi z Nemyšle bratru jich, k kterýmžto XXX zlatým ony svrchu psané Anežka a Hedvika praví se právo a spravedlivost míti po témž Janovi

z Nemyšle bratru jich vlastniem a nedielném. Actum feria IV. die s. Gedrudis anno MDXVIII" [17. března 1518].

[Juxta:] Anno 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria II. ante Tiburcii [11. dubna 1524] stané právo.

R. VIII. na I. B. VI. a. — Páhon mřežován.

2794. [E. VII.] *Pan Děpolth z Lobkovic a na Blině* pohání pana Sixta Kaffunka z Chlumu a v Smolotelech. Viniti jeho chce z L kop gr. českých pokuty jemu od téhož pana Sixta Kaffunka podle zřízení zemského propadených proto, že jest honil bez vuole jeho zvěr s tenaty s zvířecími na le-ích jeho k Dobříši příslušejících v uochozech těch při té hoře nad Zdechovici, na kterémž lovu zabil jest lani. Actum sabato post festum Gedrudis anno 1518 [20. března 1518].

[Juxta:] Pan Sixt Kaffunk činí poručníka k této při Václava Donáta Přínského na zisk i na ztrátu anno 1518 feria II. ante Clementis [22. listopadu 1518].

Anno 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Odkládají na naučení panské. — Nález.

R. VIII. na I. B. VI. b. — Páhon mřežován.

2795. [E. VIII.] *Hynek a Vilém bratři vlastní a nedielní z Oujezda* pohánějí pana Viléma Kostku, najvyšieho mincmajstra královstvie Českého, pana Zdenka, pana Jana a pana Bohuši leth nemajícíeho, bratří vlastních a nedielných z Postupic. Viniti je chtějí z svrchkuov a nábytku, kteréž jest k sobě přijel nebožtík pan Zdeněk Kostka z Postupic otec jich po nebožtíkovi Janovi Šrámkovi z Oujezda, otcí nadepsaných bratří Hynka a Viléma, zejména těchto: tři klisny, vozy dva vokovaná, pluh s železy, brány nabitě železnými hřeby, sekera kladná, vidly dvoje železné, sviní XII, husí VIII, vovsa XII korcuo, pšenice XII korcuo, žita XII korcuo, hrachu VII½ korce, krav VIII, kotel veliký, kotlíky dva kuchařská, pánve tři rybám vařiti, vše měděnné, mís cínových VII, talěruov cínových VIII, konvice dvě cínové, hákovnice dvě, ručnice jedna, kuše s heverem, kotrgal, meč končíř, medenice II, hoblíkuov V, štospan, pilníky II, flaška cínová, moždíř měděný, šatuov ložních z VIII loží, kdež sobě toho všeho nadepsaní bratři Hynek a Vilém pokládají CL kop gr. českých. Actum feria II. post festum Benedicti anno 1518 [22. března].

[Juxta:] Hynek a Vilém činí poručníka Markvartha z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Pohnaní činí mocné poručníky na zisk i na ztrátu Zigmunda Barše z Kamenice a Jindřicha Špetli z Prudic, oběma spolu aneb jednomu z nich.

Anno 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria II. ante Tiburcii [11. dubna] nálež létha oc XXIV°.

R. VIII. na l. B. VI. b. — Přihon mřezován.

2796. [E. IX.] *Matěj Samec z Slavína, seděním na Čechově*, pohání Přibíka Vitanovského z Vlčkovic. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých proto, že jest témuož Matějovi sudlici jeho vzal na Vávrově poli pod Slavinem na gruntu Jana z Tábora, úředníka Tábořských. Actum feria III. post festum Benedicti anno 1518 [23. března 1518].

[Juxta:] Matěj Samec oc činí poručníka této pře Markvartha z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Poklid místo hojemství do Svátosti [6. května 1519].

Anno 1519 feria III. post Stanislai [10. května] poklid místo hojemství do sv. Martina nejprv přístího [11. listopadu] obě straně se svolily.

Anno 1523 feria VI. post Martini [13. listopadu] obě straně svolily se poklid zhola do Svátosti nejprv přístí [8. dubna 1524].

Puovod non astitit.

Relací dána Přibíkovi pro škody, ut in registro.

R. VIII. na l. B. VII. a. — Přihon mřezován.

2797. [E. IX]. *Dorotha z Dubenek a na Dobřeni*, mocná otcovská poručnice sirotka někdy Michala z Vrchovišť, manžela jejieho, pohání Jindřicha, Petra, Krystofa, Jana a Zigmunda Vencelskuov bratří vlastních a nedielných z Vrchovišť jakožto dědicuov a držiteluov statku někdy Václava Vencelska z Vrchovišť otce jich. Viniti je chce ze CCC kop grošuov českých, ze II kuší, z koně, kterýž stál za LXX zlatých, a z LXXI kopy grošuov českých za měď, kdež jest to všecko týž Václav Vencelík otec jich vzal od téhož Michala z Vrchovišť na to, že jest měl to zjednati na ciesaři JMti jemu Michalovi a Smíškovi od Hory Guttny a sobě, aby je páni království Českého k sobě za pány přijali, a toho jest týž Václav z Vrchovišť témuož Michalovi nezjednal, a což jest od něho na to vzal, zase jest jemu nevrátil. K kterýmžto věcem svrchu psaným ona Dorotha praví se právo míti k ruce téhož sirotka syna svého. Actum fer. III. ante annunciationis beate Marie virginis anno 1518 [23. března].

[Juxta:] Anno 1519 feria VI. ante Zofie [13. května] poklid místo hojemství, jestliže ta pře přijde; pakli nepřijde, tehda poklid zhola do sv. Martina nejprv přístího [11. listopadu] obě straně svolily se.

Anno oc 23 feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti nejprv přístí [8. dubna 1524].

Stané právo na některé a nálež toliko na Zigmunda feria IV. ante Tiburcii [13. dubna 1524].

Stané právo na Jindřicha, Petra, Krystofa, Jana.

Dána relací po staném právě i pro škody Dorotě z Dubenek.

R. VIII. na l. B. VII. a. — Půhon mřežován.

2798. [E. X.] *Jan Skalecký z Skalky* pohání statečných rytířův Zdeňka, Jana, Viléma, Mikuláše bratří vlastních a nedielných Trčkuův z Líppy a na Lichmburce, držitelův statku někdy Mikuláše mladšího Trčky z Líppy. Viniti je chce z CL kop gr. českých summy hotových peněz u někdy Mikuláše Trčky mladšího z Líppy strýce jich, poručníka téhož Jana z Skalky, zuostalé, kterýž jest jsa poručníkem téhož Jana z statku jeho zachoval, a též summy jest jemu Janovi puvodu vydati nechtěl. Actum anno et die ut supra [23. března 1518].

[Juxta:] Anno oc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno oc 24. feria IV. ante Tiburcii [13. dubna 1524] Dobeš z Bezděkova slibuje za škody útratní za Jana Skaleckého.

Feria IV. ante Tiburcii [13. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. B. VII. b. — Půhon mřežován.

2799. [E. X.] *Týž Jan Skalecký* pohání týchž Trčkuův z Líppy, držitelův statku někdy Mikuláše mladšího Trčky z Lípy. Viniti je chce z nevydání svrchkův svých, kteréž jest jemu svrchu psaný někdy Mikuláš mladší Trčka z Líppy strajc jich, jsa poručníkem jeho, z gruntuův a z dědiectví jeho v Skalce pobral a jemu jest jich vydati nechtěl, kterýchž jest bylo za CCC kop gr. českých. Actum die et anno ut supra [23. března 1518].

[Juxta:] Anno oc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria IV. ante Tiburcii [13. dubna] Dobeš z Bezděkova slibuje za škody útratní za Jana Skaleckého.

Feria IV. ante Tiburcii [13. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. B. VII. b. — Půhon mřežován.

2800. [E. XI.] *Zdeněk Loučenský z Kopidlna* pohání Ctibora z Bukuovky. Viniti ho chce, že mu knih zase vrátiti nechce, kterýchž mu puojčil, v kterýchž jsou popsána čtení roční, klavikordium a moždíř; toho nevrácení pokládá sobě XX kop gr. českých. Actum feria III. ante annuntiationis beate Marie virginis [23. března] anno 1518.

[Juxta:] Anno oc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. VII. b. — Půhon mřežován.

2801. [E. III.] *Jan Žatecký z Weykrštorfu* pohání pana Zdeňka z Klinšteina a na Škvorci z V kop XX gr. vše českých dluhu spravedlivého. Actum feria VI. post sancti Benedicti anno MDXVIII^o [26. března 1518].

[Juxta:] Anno oc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria II. ante Tiburcii [11. dubna 1524] nález.

Relací dána po nálezu i pro škody na pana Zdeňka z Klinkšteina, ut in registro.

R. VIII. na I. B. VI. b. — Přihon mřežován.

2802. [E. XIX.] *Pan Děpolt z Lobkovic a na Bilině* pohání Hynka Šice z Drahenic a na Zbynicích. Viniti jeho chce z L kop gr. českých pokuty vedle zřízení zemského témuož pánu propadených proto, že jest honil srny s tenaty na lesích téhož pána svrchu psaného k Dobříši příslušejících bez vuole jeho v té vochozi v Kuzím, jakož jest pak tu V srny zbil. Actum feria II. post dominicam Palmarum [29. března] anno 1518.

[Juxta:] Hynek Šic pohnaný činí poručníka k této při Markvartha z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Poklid místo hojemstvie do sv. Martina.

Anno oc 23. feria VI. post Martini [13. listopadu 1523] poklid zhola svolily se obě straně do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria IV. ante Tiburcii [13. dubna] odkládají na naučení panské, příčiny hledaj v registríku. — Nález.

R. VIII. na I. B. VIII. b. — Přihon mřežován.

2803. [E. XIX.] *Jan Truhlář z Nového města Pražského* pohání kněze Jindřicha faráře města Loun. Viniti jej chce z V kop zlatých a ze dvou zlatých vše uherských, kterúžto summu zlatých týž kněz Jindřich k sobě jest přijal od někdy Barbory Volkové, thety jeho vlastní a přirozené téhož Jana, k věrné ruce, k kteréžto summě zlatých nadepsaných týž Jan praví se právo a spravedlivost míti nápadem po příbuzenství po též někdy Barboře Volkové, thetě své vlastní a přirozené, lepší nežli kto jiný. Actum die et anno ut supra [29. března 1518].

[Juxta:] Kněz Jindřich pohnaný činí poručníky této pře Václava Šlechtu z Pomerka, Mikuláše Dětského z Liboslavě, Jiříka bakaláře z Hořejšího města Pražského, mistra Jeronyma protonotáře pánuov Pražan, všecky spolu, dva neb jednoho z nich, na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23 feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Odkládají na naučení panské. — Nález.

R. VIII. na I. B. VIII. b. — Přihon mřežován.

2804. [E. XXIII.] *Václav Královský z Želetavy* pohání Jindřicha, Petra, Krystofa, Jana a Zigmunda bratří vlastních a nedielných Vencelíkuov z Vrchovišť. Viniti je chce z nedosti učinění smlúvy té mezi týmž Václavem Královským s jedné, a mezi nebožtíkem Václavem Vencelíkem z Vrchovišť otcem jich nedielným s strany druhé, nebožtíkem panem Jindřichem z Hradce, nejvyšším purkrabí Pražským, a jinými dobrými lidmi v též smlúvě jmenovanými učiněné, a to v tom, že jest on nebožtík Václav Vencelík poddal jemu Václavovi Královskému, aby štejgér koupil jemu za puol hřivny každý prodaj, a k tomu přidati třidcátou nad Žežhulí na linšaftě, a toho se jest nic jemu Václavovi Královskému dosti nestalo; kdež on Václav Královský pokládá sobě to M kop gr. českých. Actum feria III. post dominicam Palmarum [30. března] anno 1518.

[Juxta:] Anno oc 23 feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Nález feria IV. ante Tiburcii anno 1524 [13. dubna] na Zigmunda toliko; a na jiné všecky, to jest Jindřicha, Petra, Krystofa, Jana stané právo feria IV. ante Tiburcii [13. dubna].

R. VIII na l. B. VIII. b. — Půhon mřežován.

2805. [E. XVII.] *Pan Vilém Kostka z Postupic a na Lithomyšli, nejvyšší mincmeistr královstvie Českého, pan Zdeněk a pan Jan vlastní bratří a nedielní odtudž z Postupic a na místě bratra svého mladšieho Bohuše leth nemajćcieho* pohánějí Hynka a Viléma bratří vlastních a nedielných z Oujezda. Viniti je chtějí ze sta kop grošuv českých věnných, kteréž jest otec týchž bratří pana Viléma, pana Zdeňka, pana Jana a pana Bohuše Kostkuov z Postupic jakožto poručník ty časy již jmenovaných bratří Hynka a Viléma za ně dal Markétě z Bělé materi jich a svými vlastními penězi zaplatil, a oni Hynek a Vilém zanedbávají zase toho až posavad navrátiti. Actum feria VI. ante Georgii [16. dubna] anno 1518.

[Juxta:] Puovodové činí mocné poručníky na zisk i na ztrátu Zigmunda Barše z Kamenice, Jindřicha Špetli z Prudic, oba spolu neb jednoho z nich.

Anno oc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno oc 24 feria IV. ante Tiburcii [13. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. B. VII. b. — Půhon mřežován.

Půhony k roku sv. Martina I. MDXVIII^o.

2806. [E. XVIII.] *Žofka z Poličan* pohání pana Jiřika z Walštýna a v Železnici. Viniti jeho chce z XIIj kopy gr. mš. dílu jeho jakožto příjemce za věno

jejie podle jiných pánuov a lidí dobrých za L kop gr. míšenských za nebožtíka Jana Všejského z Chlumu, manžela jejieho. Actum feria VI. Georgii [23. dubna] anno 1518.

[Juxta:] Anno 23 feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Bohuslav Chrt ze Rtína slibuje za škody za Žofku z Poličan.

Nález feria IV. ante Tiburcii [13. dubna] anno 1524.

R. VIII. na l. B. VIII. a. — Původ mřežován.

2807. [E. XVIII.] *Táž* pohání pana Zdenka z Walštýna a v Hořicích z téhož, jako pana Jiříka, z dílu jeho z XIIj kopy gr. míš. Actum die et anno ut supra [23. dubna 1518].

[Juxta:] Anno 23 feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Bohuslav týž slibuje ut supra.

Nález. Přiznává se k prvnímu nálezu ut supra.

R. VIII. na l. B. VIII. a. — Půhon mřežován.

2808. [E. XIX.] *Žofka z Poličan* pohání Jana Strachoty z Kralovic a na Vostrově. Viniti jeho chce z XIIj kopy gr. míšenských dílu jeho jakožto příjemce za věno její podle jiných pánuov a dobrých lidí za L kop gr. míš. za nebožtíka Jana Všejského z Chlumu, manžela jejieho. Actum die et anno ut supra [23. dubna 1518].

[Juxta:] Anno 23 feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Bohuslav týž slibuje ut supra.

Nález. Přiznává se k prvnímu nálezu ut supra.

R. VIII. na l. B. VIII. a. — Půhon mřežován.

2809. [E. XIX.] *Táž* pohání Haška Kuli z Chotče a na Chotči. Viniti jeho chce z XIIj kopy gr. míš. dílu jeho ut supra slovo od slova. Actum eodem anno et die Georgii [23. dubna 1518].

[Juxta:] Anno 23 feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Bohuslav týž slibuje ut supra. — Nález přiznává.

R. VIII. na l. B. VIII. a. — Půhon mřežován.

V sedmých registrách úzkých.

2810. [A. IV.] *Jiřík Stroupecký z Stroupče* pohání Jana jinak Ješka z Strojetic. Viniti ho chce ze CCCC kop gr. českých, kteréž jemu dáti přirekl smlouvou, kdyby

Jan z Hořetic, syn Januov jinak Hrzkuov, umřel, i tomu přirčení prodlévá dosti učiniti až dosavad. Actum feria IV. ante Georgii MDXVIII^o [21. dubna 1518].

[Juxta:] Svolily se obě straně poklid místo hojemství, jestliže by pře nyní přišla; pakli by nepřišla, aby byl poklid zhola.

Anno oc 23. feria VI. post Martini [13. listopadu 1523] poklid místo hojemství do Svátosti nejprv příští [8. dubna 1524].

Na tuto zavolati ve čtvrtek ráno den sv. Tiburcia.

Nález feria V. die Tiburcii [14. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. IX. a. — Půhon mřežován.

2811. [A. V.] *Jaroslav Kostomlatský z Vřesovic a na Dlačimi* pohání Bartholoméje z Velebudic a v Červeném Dvoře. Viniti ho chce z toho, že jest Janovi příjmi Henzlovi člověku jeho pobral v Vrbici koně, krávy, ovce, svině, a komory vylámati dal, a při tom mnohé svršky z těch komor člověku jeho jsou pobrány, kteréhožto pobrání on Jaroslav pokládá sobě CC kop grošův českých. Actum feria V. ante Georgii [22. dubna] anno 1518.

[Juxta:] Jaroslav Kostomlatský puovod poroučí Bohuslavovi Vrchotovi z Slatiny na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti nejprv příští [8. dubna 1524].

Anno oc 24. feria II. ante Tiburcii [11. dubna 1524] poklid zhola do sv. Martina nejprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. B. IX. a. — Půhon mřežován.

2812. [A. VII.] *Zigmund Bareš z Kamenice* pohání Václava Mutrplosa z Tedražic. Viniti jej chce z pychu a pro ten pych oc, tu kdež jest jemu týž Václav člověka jeho Petra do věže na hrad Pražský vsaditi dal a tu jej tak dlouho v tom vězení držel, že až skoro tam umřel, svévolně bez viny. Actum feria III. post invencionis s. Crucis [4. května] anno 1518.

[Juxta:] Anno oc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti nejprv příští [8. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. IX. a. — Půhon mřežován.

2813. [A. VIII.] *Statečný Zigmund Bareš z Kamenice* pohání Albrechta Ciplu z Kravska a na Šemberce. Viniti jej chce z neužívání CLV kop gr. vše českých těch, kterýchžto summy peněz CLV kop gr. českých jistinných nadepsaných on Zigmund byl svěřil někdy Janovi Ciplovi z Kravska, otcí jeho téhož Albrechta vlastnímu a nedílnému, jakož nález v komoře krále JMti mezi týmž Baršem puovodem a jím Albrechtem Ciplou pohnaným o tom svěření plněji svědčí, kteréhožto neužívání on

Zigmund Bareš CCL kop gr. českých sobě pokládá. Actum sabato post ascensionis domini anno MDXVIII^o [15. května 1518].

[Juxta:] Albrecht Cípla z Kravska poroučí tuto při Janovi Žateckému z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Anno 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti nejprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria V. die Tiburcii [14. dubna] odkládají do pátku před sv. Jiřím nejprv příštím [22. dubna 1524]. Poklid na smlůvu.

Anno 1524 feria II. ante Georgii [18. dubna] vzali poklid zhola na smlůvu do sv. Martina [11. listopadu] nejprv příštího.

Anno 1524 sabbato post Martini [12. listopadu 1524] poklid na smlůvu do Svátosti nejprve příští [28. dubna 1525].

R. VIII. na l. B. IX. b. — Přehon mřezován.

2814. [A. XI.] *Panna Alžběta z Vícemilic* pohání Matěje Škrovada z Škrovalu. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých proto, že jest jí vysekal dvéře ve dvoře jejím v Pakoměřicích, toho učiniti nemaje. Actum feria III. ante Corporis Cristi [1. června] anno 1518.

[Juxta:] Matěj Škroval pohnaný činí poručníky k této při Jana Žateckého z Waykrštorfu a Václava z Čiňova, oba spolu neb jednoho z nich, na zisk i na ztrátu.

Anno 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti nejprv příští [8. dubna 1524].

Feria V. die Tiburcii [14. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. B. IX. b. — Přehon mřezován.

2815. [A. XIII.] *Strachota starší z Kralovic* pohání Markétu z Chřenovic v Praze obývajíc. Viniti ji chce ze XLV kop gr. českých jemu od ní povinných podle smlůvy mezi nimi učiněné a cedulemi řezanými tvrzené, kterážto summu těch XLV kop gr. českých táž Markéta jemu Strachotovi ve IV nedělích po sv. Martině létha 23 XIV° minulém dáti měla, tak jakož táž smlůva plněji v sobě zavírá, i tomu se od ní Margéthy témuž Strachotovi dosti nestalo. Actum feria V. die Corporis Cristi [3. června] anno 1518.

[Juxta:] Markéta z Chřenovic činí poručníka Václava Vrchlabského na zisk i na ztrátu. Strachota z Kralovic poroučí Václavovi z Ourazu, kancléři Pražskému, na zisk i na ztrátu.

Anno 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti nejprv příští [8. dubna 1524].

Anno 24. feria V. die Tiburcii [14. dubna 1524] stané právo.

R. VIII. na l. B. IX. b. — Přehon mřezován.

2816. [A. XIV.] *Strachota tajž* pohání též Markéty. Viniti ji chce z nevrácení kožichu kunieho suknem tělné barvy pošíteho, kabátu červeného aksamitového, nohavic červených šarlatových, kabátu damaškového lvové barvy, nohavic vlaského sukna též lvové barvy a sukně flandrské hřebíčkové barvy, kteréžto věci on Strachota jí Markétě schovati dal, a pokládá je sobě L kop grošuv českých. Actum die et anno ut supra [3. června 1518].

[Juxta:] Markéta pohnaná poroučí tuto při Václavovi Vrchlabskému na zisk oc. Strachota pódvod poroučí Václavovi z Ourazu na zisk oc.

Anno oc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Stané právo ut supra.

R. VIII. na l. B. IX. b. — Páhon mřežován.

2817. [A. XIV.] *Strachota tajž* pohání též Markéty z nevydání blan hřbetových králfkových, šubky černé harasové podšíte, pláště šerého soukenného, kteréž u též Markéty po nebožce Anně z Bezděkova, tetě jeho Strachotově, zuostaly, kteréžto šaty on Strachota V kop grošuv českých pokládá. Actum die et anno ut supra [3. června 1518].

[Juxta:] Strachota pódvod poroučí tuto při Václavovi z Ourazu, kancléři Pražskému, na zisk oc. Markéthá pohnaná poroučí tuto při Václavovi Vrchlabskému na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Stané právo ut supra.

R. VIII. na l. B. X. a. — Páhon mřežován.

2818. [A. XIV.] *Strachota tajž* pohání též Markéty z LVI gr. českých, kteréž jest jí on Strachota dal, aby je Frankové kramárce v Starém městě Pražském od něho od Strachoty dala, i toho jest táž Markéthá neučinila, ale ty peníze sobě schovala. Actum die et anno ut supra [3. června 1518].

[Juxta:] Strachota pódvod poroučí tuto při Václavovi z Ourazu, kancléři Pražskému, na zisk oc.

Markéta pohnaná poroučí tuto při Václavovi Vrchlabskému na zisk a na ztrátu.

Anno oc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Stané právo ut supra.

R. VIII. na l. B. X. a. — Páhon mřežován.

2819. [A. XIV.] *Panna Alžběta z Vícemilic* pohání Matěje Škrovada z Škrovadu. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. českých proto, že jí

Nykle služebníka jejího na stupních u hradu Pražského vzal, když též panně Alžbětě svědomí dávatí měl, a tu jej na Malé Straně do šatlavy vsaditi dal. Actum feria V. die Corporis Cristi [3. června] anno MDXVIII^o.

[Juxta:] Matěj Škrovan činí poručníky této pře Jana Žateckého z Waykrštorfu a Václava z Čiňova, oba spolu neb jednoho z nich.

Anno oc 23. feria III. ante Elizabet [17. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria VI. post Tiburcii [15. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. B. X. b. — Přihon mřežován.

2820. [B. II.] *Adam Zilvar z Pilníkova a na Břečtaině* pohání pana Jindřicha Bergku z Dubé a na Kumburce, hajtmána kraje Hradeckého. Viniti ho chce ze rčení takového, že jest mu řekl dáti VI kop grošův českých na pomoc, aby sobě kuon koupil, i těch mu až dodnes vedle rčení svého dáti zanedbává. Actum feria VI. ante Viti [11. června] anno MDXVIII^o.

[Juxta:] Anno oc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Nález.

R. VIII. na l. B. X. a. — Přihon mřežován.

2821. [B. V.] *Petr a Beneš bratří vlastní z Hustieřan* pohání Zdislava, Marše, Adama bratří vlastních a nedielných z Dobřenic. Viniti je chtějí z XXVIII^j kopy a X gr. vše českých dielu jejich, tu kdež jest Bohuslav z Dobřenic otec jich nebožtík k sobě přijal poručenstvím XLIII kopy gr. českých od někdy Margkety z Dobřenic, tety jich Petra a Beneše bratří, kteréžto jest odkázala Maynušovi bratru jich nedielnému, k kterýmžto XXVIII^j kopám a X grošům českým oni bratří praví se právo a spravedlivost mieti. Actum sabato ante Viti [12. června] anno 1518.

[Juxta:] Zdislav, Mareš a Adam bratří vlastní a nedílní činí poručníka k této při Jana Žateckého z Waykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Slibuje za škody útratní Václav Vrchlabský za Petra a Beneše bratří z Hustieřan.

Feria V. die Tiburcii [14. dubna] nález anno oc 24.

R. VIII. na l. B. X. b. — Přihon mřežován.

2822. [B. V.] *Krystof Kule z Komárova* pohání pana Jindřicha Berku z Dubé a na Kumburce, hajtmána kraje Hradeckého. Viniti ho chce z XV kop grošův českých vedle zapsání téhož pána listem na papíře pod sekretem jeho dluhu jemu Kulovi od téhož pána spravedlivě povinného. Actum feria II. ante s. Viti [14. června] anno 1518.

[Juxta:] Krystof pódvod činí poručníky pana Heřmana z Šumburka oc, pana Hynka Špetli z Janovic, Václava Vrchlabského z Vrchlabí, všecky nebo dva neb jednoho z nich, na zisk i na ztrátu.

Pan Jindřich Berka činí poručníka Jana Žateckého z Waykrštorfu na zisk i na ztrátu k té při.

Anno oc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Nález ut supra [14. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. X. b. — Půhon mřežován.

2823. [B. XIV.] *Zuzanna z Sulic* pohání Markvartha z Sulic na Zámrsku. Viniti ho chce ze sta kop grošuv českých, kteréž jest jie po smrti nebožtíka Heřmana z Sulic otce svého i jejieho vzal. Actum feria II. post asumpcionis beate Marie virginis [16. srpna] anno 1518.

[Juxta:] Markvart z Sulic pohnaný činí poručníky této pře Bohuslava Chrtá ze Rtína a Jana z Příbramě, oba neb jednoho, na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. feria IV. ante Elizabet [18. listopadu 1523] poklid obě straně svolily se místo hojemstvie do Svátosti nejprve příští [8. dubna 1524].

Nález ut supra [14. dubna 1524].

R. VIII. na l. B. X. b. — Půhon mřežován.

2824. [B. XVII.] *Jan Petrovský z Uoděrad* pohání Mikuláše Karlíka mladšího z Nežetic. Viniti jej chce z toho, že jest s týmž Mikulášem udělal smlouvu trhem o listy hlavní a o summy v nich zapsané na takový způsob, aby týž Mikuláš témuož Janovi každý rok vydával sto kop grošuv míšenských do summy dvou tisíc kop grošuv míš., a že týž Mikuláš tomu dosti podle té smlúvy trhové nečiní a témuož Janovi Petrovskému neplatí, kdež týž Jan Petrovský té smlúvě trhové dosti nečinění pokládá sobě tisíc kop grošuv českých. Actum feria V. post sancti Egidii anno MDXVIII^o [2. září 1518].

[Juxta:] Mikuláš Karlík pohnaný poroučí tuto při Janovi Žateckému z Waykrštorfu a Duchkovi z Přestic, Václavovi Šlechtovi z Pomerka, oběma neb jednomu, na zisk i na ztrátu.

Jiřík Svadba z Uotradovic slibuje za škody za Jana Petrovského.

Anno oc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Ráno zavolaj. — Na naučení panské odkládají. — Nález.

R. VIII. na l. B. X. b. — Půhon mřežován.

2825. [B. XVII.] *Jan Petrovský* týž pohání téhož Mikuláše Karlíka. Viniti ho chce z toho, že jest týž Mikuláš řekl před dobrými lidmi téhož Jana Petrov-

ského ve všech jeho soudích zastati a zastúpiti, a týž Petrovský na taková jeho slova a rčení s ním smlúvu udělal o svooj statek, a tomu všemu týž Karlík dosti nečiní, kdež sobě týž Jan Petrovský Karlíkova takového rčení dosti nečinění pokládá tři tisíce kop grošuv českých. Actum die et anno ut supra [2. září 1518].

[Juxta:] Mikuláš Karlík z Nežetic pohnaný poroučí Janovi Žateckému z Waykrštorfu a Duchkovi z Přeštic, oběma neb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu, Václava Vrchlabského [sic], všecky tři oc.

Jiřík Svadba z Otradovic slibuje za škody za Jana Petrovského.

Anno oc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Feria VI. post Tiburcii [15. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. C. primo a. — Půhon mřežován.

2826. [B. XVII.] *Václav Jaroš z Oustí* pohání Alžběty Bavorovské z Třebska. Viniti ji chce z V kop gr. českých, kteréž jest někdy Jan Bavorovský z Třebska manžel jejie jemu Václavovi za službu dlužen zuostal. Actum die et anno ut supra [2. září 1518].

[Juxta:] Václav Jaroš pódvod činí poručníka Jiříka bakaláře z Prahy, Ctibora Voznického z Bukuovky, na zisk i na ztrátu. Alžběta Bavorovská činí poručníka této pře Václava Donáta z Těchlovic na zisk i na ztrátu.

Anno 1519 feria V. ante Zofie [12. května] za Václava Jaroše z Oustí slibuje za škody útratní Jiřík Sádovský z Sloupna.

Anno oc 23. feria V. die Elizabeth [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Nález ut supra [15. dubna 1524].

R. VIII. na l. C. primo a. — Půhon mřežován.

2827. [B. XIX.] *Erazim Frey z Freyunku* pohání Lidmily Gdulencové z Ryzmberka. Viniti ji chce z IIIj kop XVIII grošuv vše českých dluhu za kupecké věci pozuostalých. Actum feria VI. post Egidii [3. září] anno 1518.

[Juxta:] Anno oc 23. feria VI. post Martini [13. listopadu 1523] poklid místo hojemstvie obě straně svolily se do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Erazim po královské potřebě znamenité jezdil jest.

R. VIII. na l. C. primo a. — Půhon mřežován.

2828. [B. XX.] *Wolf kramář v Volyni městečku obývající* pohání Jana Drahynického z Rasstel a na Drahynicích. Viniti ho chce z toho, jakož jest jemu Wolfovi summy sečtené jmenovitě LVIIIj kopy gr. míšenských povinovat zuostal, že jest témuož Wolfovi již jmenované sečtené summy ještě XXj kop gr. vše míšenských

nedodal, kterýž na čas již dávno minulý dáti měl. Actum feria II. ante Mathei evangeliste [20. září] anno 1518.

[Juxta:] Wolf kramář poroučí Václavovi Chrudimskému na zisk i na ztrátu. Za Wolfa kramáře slíbil za škody, jakž země za právo má, Jan Boubínský z Oujezda.

Anno oc 23. feria VI. post Elizabeth [20. listopadu 1523] odloženo této pře do Svátosti nejprve příští [8. dubna 1524].

Feria VI. post Tiburcii [15. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. C. primo a. — Půhon mřežován.

2829. *Statečný Jan Bajchorský z Raškovic* pohání statečného Jana Tetaura z Tetova. Viniti jej chce z toho, že jest o něm mluvil před dobrými lidmi jemu k lehkosti, že on Jan Bajchorský rodu svého nepokáže od XXXti leth. Actum feria III. sancti Mathei evangeliste anno oc XVIII° [21. září 1518].

[Juxta:] Jan Bajchorský tuto při poroučí Jaroslavovi Konárovskému z Libanic na zisk oc.

Anno oc 19. feria IV. post Stanislai [11. května 1519] poklid místo hojemství do sv. Martina nejprv příštího [11. listopadu] obě strany svolily se.

Anno oc 23. feria V. post Martini [12. listopadu 1523] obě straně svolily poklid na smlůvu do Svátosti nejprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 sabato post Reliquiarum [9. dubna] obě straně svolily se zhola na smlůvu do sv. Martina nejprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. B. X. b. — Půhon mřežován.

2830. *Statečný Jan Bajchorský z Raškovic* pohání statečného Jana Tetaura z Tetova z toho, kdež jest před pány Jich Mti úředníky a soudci zemskými i jinými dobrými lidmi v sněmu obecním na hradě Pražském mluvil, že on Jan Bajchorský tře se nad starší rody, než jest sám, i aby to on Jan Tetaur pokázal. Actum ut supra [21. září 1518].

[Juxta:] Jan Bajchorský poroučí tuto při Jaroslavovi Konárovskému z Libanic na zisk i na ztrátu.

Anno oc 19. feria IV. post Stanislai [11. května 1519] poklid místo hojemství do sv. Martina nejprv příštího [11. listopadu] obě strany svolily se.

Anno oc 23. feria V. post Martini [12. listopadu 1523] obě straně svolily poklid na smlůvu do Svátosti nejprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 sabato post Reliquiarum [9. dubna] obě straně svolily se poklid zhola na smlůvu do sv. Martina nejprv příštího [11. listopadu 1524].

R. VIII. na l. C. I. a. — Půhon mřežován.

2831. [C. VII.] *Dorothea Šmajdérka, měštica Menšího města Pražského*, pohání pana Zikmunda Smiřického z Smiřic. Viniti jeho chce jakožto držitele statku

na penězích hotových a na svršcích po nebožtíkovi panu Jaroslavovi jinak panu Jindřichovi Smiřickém z Smiřic z IX kop VIj gr. vše českých dluhu spravedlivého za krámské věci pozůstalého. Actum feria II. die Francisci anno 1518 [4. října].

[Juxta:] Dorothea puovod činí poručníka této pře Erazima Frey z Freyunku na zisk i na ztrátu a Jindřicha Loučenského z Kopidlna, oběma neb jednomu z nich.

Anno oc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemství do Svátosti nejprv příští [8. dubna 1524].

Feria VI. post Tiburcii [15. dubna 1524] nález.

Relací dána pro škody toliko na pana Zigmunda Smiřického jť Dorotě Šmajdérce.

R. VIII. na l. C. I. b. — Přehon mřežován.

2832. [C. XIII.] *Václav Záruha z Hustiřan a na Třebovětích* pohání Jana a Othmara bratří vlastních a nedielných z Holohlav a na Jericích. Viniti je chce z nedržení smlúvy někdy předky jich učiněné, a to v tom, že držie vodutok, kterýžto jde na mlýn téhož Václava z Hustiřan od staradávna, jakož táž smlúva to v sobě všecko šíře a světleji ukazuje; a té smlúvy nezdržení týž Václav pokládá sobě CC kop grošuv českých. Actum feria quarta post Francisci [6. října] anno 1518.

[Juxta:] Othmar pohnaný poroučí tuto při Janovi Žateckému z Waykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Anno 1523 feria II. ante Elizabet [16. listopadu] poklid místo hojemství svolily se obě straně do Svátosti nejprv příští [8. dubna 1524].

Feria VI. post Tiburcii [15. dubna] nález anno 1524.

R. VIII. na l. C. I. b. — Přehon mřežován.

2833. [C. XIII.] *Pan Krystofor z Švamberga a na Boru* pohání pana Petra Adtrzpacha z Náchodu na Rysmburce. Viniti ho chce z toho, že jemu dáti zanedbává podle sněmovního zůstání úroku Svatojiřského již minulého z D kop grošuv českých, kteréhož se dostane z té summy XXV kop gr. českých, pravě týž pán, že jest jeho i k tomu napomínal. Actum die et anno ut supra [6. října 1518].

[Juxta:] Anno oc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemství do Svátosti nejprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524. feria VI. post Tiburcii [15. dubna] nález.

R. VIII. na l. C. I. b. — Přehon mřežován.

2834. [D. VII.] *Endres Šindel z Blumnova* pohání Václava Húgvic z Biskupic jakožto nápadníka a držitele statku po někdy Janovi Húgvicovi z Biskupic, strýci jeho. Viniti ho chce ze CC zlatých uherských, kterých jest zůstal byl dlužen někdy pan Petr Húgvic z Biskupic, otec nadepsaného Jana Húgvic, někdy Nyklovi Pretvicovi, dědu nadepsaného Endresa, a potom ten dluh přišel jest na Jana z Blumnova, syna Nyklova a otce Endresova, a on Jan vzdal jest jej jemu Endresovi synu svému,

kterýžto dluh on Václav Húgvic jako nápadník a držitel statku Janova Húgvicova, maje jemu Endresovi dáti a zaplatiti, i toho učiniti zanedbává. Actum feria III. post Galli [19. října] 1518.

[Juxta:] Václav Húgvic pohnaný činí poručníka mocného Jana Žateckého z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu k této při.

Anno oc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 sabbato post Martini [12. listopadu] poklid zhola do úterého proxima [15. listopadu].

Na tuto zavolaj ráno.

Nález feria III. post Martini [15. listopadu 1524].

Za Endresa Šindela rukojmie za škody útratní a nákladní slibují p. Vilém Ilburk a Jan jinak Ješek z Strojetic.

R. VIII. na l. C. I. b. — Páhon mřežován.

2835. [D. VII.] *Endres tajž* pohání téhož Václava Húgvice. Viniti ho chce z koně, kteréhož puojčil Nykl Pretvic nadepsaného Endresa děd Petrovi Húgvicovi, otci nebožtíka Jana Húgvice strýce jeho, když do Říma jel. Actum die et anno ut supra [19. října 1518].

[Juxta:] Václav Húgvic pohnaný poroučí tuto při Janovi Žateckému z Waykrštorfu na zisk oc.

Anno oc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Za Endresa Šindela za škody útratní a nákladní slíbili jsú pan Vilém Ilburk z Ilburka *) a Jan jinak Ješek z Strojetic.

Poklid do úterého. Pouští.

R. VIII. na l. C. II. a. — Páhon mřežován. — *) Pan Vilém Ilburk z Ilburka škrtnuto.

2836. [D. VII.] *Endres tajž* pohání téhož Václava ze XIII zlatých rýnských od Nykle Pretvice nadepsaného Endresa děda Petrovi Húgvicovi, otci nebožtíka Jana Húgvice strýce jeho, puojčených. Actum die et anno ut supra [19. října 1518].

[Juxta:] Václav Húgvic pohnaný poroučí tuto při Janovi Žateckému z Waykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Poklid do úterého. Pouští.

Za Endresa Šindela za škody útratní a nákladní slibují p. Vilém Ilburk z Ilburka *) a Jan jinak Ješek z Strojetic.

R. VIII. na l. C. II. a. — Páhon mřežován. — *) p. Vilém oc škrtnuto.

2837. [D. VII.] *Endres tajž* pohání téhož Václava z XXV zlatých rýnských, které za službu Petr Húgvic, otec nebožtíka Jana Húgvice strýce jeho, Nyklovi Pretvicovi nadepsaného Endresa dědu zuostal. Actum die et anno ut supra [19. října 1518].

[Juxta:] Václav Húgvic pohnaný poroučí tuto při Janovi Žateckému z Waykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Poklid do úterého. Pouští.

Za Endresa Šindela za škody útratní a nákladní slibují p. Vilém Ilburk z Ilburka *) a Jan jinak Ješek z Strojetic.

R. VIII. na l. C. II. a. — Půhon mřežován. — *) Škrtnuto.

2838. [D. XV.] *Pan Petr Atrzpach z Náchodu a na Rysmburce* pohání Mikuláše mladšího Karlíka z Nežetic. Vinití ho chce z dosti neučinění cedule řezané, kterúž jednu týž Mikuláš při sobě má a druhú témuož panu Petrovi Adrzipachovi dal v těchto artykulech dole psaných, kdež jest napsati dal v té řezané ceduli XIIIj kopy gr. českých proležaného na nejvyššího pana purkgrabie Pražského, a jestliže by nedobyl na témž pánu, aby to téhož pana Petra škoda nebyla; při tom též v té ceduli řezané jest napsati dal na pana Hynka Špetli z Janovic XLII kop gr. českých, a to rozdielně, v jednom místě XXX kop gr. českých a v druhém XII kop gr. českých, a na ně jest jistotu témuož panu Petrovi udělati měl, tomu jest dosti neučinil; kteréžto ceduli řezané dosti neučinění on pan Petr Atrzpach pokládá sobě CC kop grošuv českých. Actum sabato ante Crispini anno MDXVIII^o [23. října 1518].

[Juxta:] Mikuláš Karlík mladší z Nežetic poroučí tuto při Václavovi Šlechtovi z Pomberka, Janovi Žateckému z Waykrštorfu a Duchkovi z Přeštic, dvěma neb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria IV. ante Tiburcii [13. dubna] svolily se obě straně poklid zhola do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

Anno 1524 sabbatho post Martini [12. listopadu] svolily se obě straně, učinily poklid zhola do Svátosti najprv příští [28. dubna 1525.] *) Neměl listu mocného k té při.

Hojemství do Svátosti ut ante.

R. VIII. na l. C. II. a. — Půhon mřežován. — *) Věta ta škrtnuta.

2839. [D. XVIII.] *Jiřík a Petr bratři vlastní a nedielní Zigelové z Chocemic a na Horách Gutnách* pohánějí Jiříka Hásu z Oujezda na Malešově, Jana Paška z Vratu, poručníky a držitele statku někdy Elšky z Toušeně, manželky někdy Jana

Jandy erckaféře na Horách Gutnách. Viniti je chtí z nedodání DCC kop grošuv českých, tu kdež jest táž Elška ústním poručením svým na smrtné posteli rozkázala dáti nadepsaným poručníkům svým jim Jiříkovi a Petrovi bratřím Zygeluom po D kop gr. českých; i dáno jim na to CCC kop gr. českých, a ostatních VII seth kop grošuv českých oni poručníci napřed psaní majíce jim bratřím dodati, i nedodali sú a podnes dáti zanedbávají. Actum feria II. ante festum Simonis et Jude apostolorum [25. října] anno 1518.

[Juxta:] Jiřík Zygel z Chocemic poroučí tuto při Janovi Žateckému z Waykrštorfu na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. feria IV. ante Elizabet [18. listopadu 1523] poklid místo hojemství svolily se obě straně do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria VI. post Tiburcii [15. dubna] poklid do zajtří. Na tuto ráno zavolaj.

Sabbato post Tiburcii [16. dubna 1524] nález.

Jan Žatecký z Weykrštorfu slibuje za škody útratní.*)

Markvarth z Soběhrd slibuje za škody útratní a nákladní za Jiříka a Petra bratří z Chocemic.

R. VIII. na I. C. II. b. — Půhon mřezován. — *) Věta ta škrtnuta.

2840. [E. II.] Mikuláš Karlík z Nežetic pohání pana Petra Adršpacha z Náchodu a z Dubé. Viniti ho chce z padesáti a sedmi kop grošuv a XLV gr. vše českých úročních, kteréž jest jemu za čtvrt létha zuostal z té summy, to jest II^mDCCXXX kop gr. českých, a kterůž jest jemu dskami zemskými byl zapsal, a kterýžto zápis dskami učiněný na túž summu on Mikuláš jest panu Janovi Špetlovi z Janovic propustil, a týž úrok témuož Mikulášovi on pan Petr jest jemu dlužen zuostal, kteréhož jemu zanedbává až do dnes dáti. Actum feria IV. in vigilia Simonis et Jude apostolorum Dei anno MDXVIII^o [27. října 1518].

[Juxta:] Mikuláš Karlík puovod poroučí tuto při Václavovi Šlechtovi z Pomberku, Janovi Žateckému z Waykrštorfu a Duchkovi z Přeštic, oběma neb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu.

Anno oc 19. feria VI. ante Zophie [13. května 1519] poklid zhola na smlúvu do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu t. r.] obě straně svolily se.

Anno oc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria IV. ante Tiburcii [13. dubna] svolily se obě straně, učinily poklid zhola do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu 1524].

Anno 1524 sabato post s. Martini [12. listopadu] svolily se obě straně, učinily poklid zhola do Svátosti najprv příští [28. dubna 1525].

Půhony k roku Svátosti l. 1519.

Anno 1525 sabato post Reliquiarum [29. dubna] svolily se obě straně, vzaly poklid na smlůvu do sv. Martina najprv přístieho [11. listopadu].

Anno oc XXVII. sabato post Reliquiarum [4. května 1527] svolily se obě straně, učinily poklid do sv. Martina najprv přístího [11. listopadu].

R. VIII. na l. C. II. b. — Půhon mřežován.

Půhony k roku Svátosti [6. května] léta MDXIX°. — V druhých lvových registrách.

2841. [A. I.] *Arnošt kostela Pražského probošt, Wolf, Krystof, Hanuš a Jiříe bratříe vlastní, synové někdy Hendrycha Šlegnice z Talšteina,*)* pohánějí Blažeje Štenraytara z Muozlu. Viniti jej chtějí z XXVIII kop grošuv míšenských, tu kdež jest dlužen tu summu Mikulášovi Reysingostovi z Šlaknova, poddanému tajchž bratří, za XIII centnéřuov vitriollum, jakož list pod pečeti téhož Blažeje a dvou jiných dobrých lidí ukazuje, ale že tomu prodlévá učiniti dosti. Actum feria IV. ante Elizabet [17. listopadu] anno 1518.

[Juxta:] Anno oc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu] hojemstvie do Svátosti najprv přístí [8. dubna 1524].

Feria VI. post Tiburcii [15. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. C. III. a. — Půhon mřežován. — *) Šlejnic z Tollšteina.

2842. [A. VI.] *Markéta z Fraušteina* pohání Václava Drzděre z Hrádku. Viniti ho chce jakožto držitele statku a zprávci dětí po někdy Linhartovi Drzděrovi odtudž z Hrádku bratru svém z toho, kdež týž někdy Linharth, bratr jeho a manžel nadepsané Markéty, vzal jest a vyzdvihl od pana Jindřicha z Kolovrath na Krakovci a od pana Mikuláše z Švamberka na Třebli CC kop groš. míšenských, jí Markéthě podle kšaftu někdy panem Ctiborem z Wolšteina oc odkázaných, kdež pak jie Markéthě těch CC kop míš. věnným právem ani žádnú jistotú též někdy manžel její neujistil, a jmenovaný Václav jie Markéthě dotčené summy CC kop grošuv míšenských z téhož statku někdy Linhartha, nadepsaného bratra svého, dáti a navrátiti zaneřádává. Actum feria IV. ante Katherine [24. listopadu] anno 1518.

[Juxta:] Markéta z Fraušteina činí poručníka této pře Jindřicha Strajčkovského z Dražkovic manžela svého na zisk i na ztrátu.

Anno oc 23. feria V. post Martini [12. listopadu 1523] poklid svolily se obě straně do Svátosti najprv přístí [8. dubna 1524] místo hojemství.

Za Markétu z Fraušteina za škody útratní slibuje Hynek Šic z Drahenic ve Zbenicích, jakž země za právo má.

Sabato post Tiburcii [16. dubna] nález anno oc 24.

R. VIII. na l. C. III. a. — Půhon mřežován.

2843. [A. VI.] *Statečný Jan Tetaur z Tetova na Hostinném* pohání statečného Jana Bajchorského z Raškovic. Viniti ho chce z toho, že jest pravil před dobrými lidmi, že otci téhož Bajchorského říkali Bartoš, to aby pokázal. Actum feria IV. ante Katherine [24. listopadu] anno 1518.

[Juxta:] Jan Bajchorský z Raškovic poroučí Jaroslavovi Konárovskému z Libanic na zisk oc.

Anno oc 23. feria V. post Martini [12. listopadu 1523] poklid místo hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524] svolily se obě straně oc. O všechny pohony, očkoli pohánějí se Jan Tetaur s statečným Janem Bajchorským z Raškovic, podaly se a svolily obě straně na přátely feria V. post Martini [12. list.] anno oc 23.

Anno 1524 sabato post Reliquiarum [9. dubna] obě straně svolily se poklid do sv. Martina najprv příštího [11. listopadu].

R. VIII. na l. C. III. b. — Půhon mřežován.

2844. [A. XI.] *Purgmistr a konšelé i všecka obec města Čáslavě* pohánějí Jindřicha Špetli z Prudic. Viniti jej chtie z nedosti učinění tomu jeho Jindřichovu zjednání a zastavení, kteréž s nimi sjednal on Jindřich a učinil jim na rybníce jich novém strženém, na Krajnaře, kdež oni Čáslavští pokládají sobě toho tisíc kop gr. českých. Actum feria II. in vigilia sancti Thome [20. prosince] anno 1518.

[Juxta:] Purgmistr a konšelé i všecka obec města Čáslavě, vyslavše se sebe s plnou mocí opatrné muže Šimona soukeníka z konšeluov a Filipa sladovníka z obecních, davše jim plnou moc listem svým, aby oni mohli poručníka k té při učiniti na zisk i na ztrátu, a též osoby činí mocného poručníka Václava Šlechtu z Pumberku na zisk i na ztrátu. Actum feria IV. ante Zophie [11. května] anno 1519.

Anno oc 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemství do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Sabato post Tiburcii [16. dubna 1524] nález.

R. VIII. na l. C. III. b. — Půhon mřežován.

2845. *Purgmistr a rada i všecka obec města Stříbra* pohánějí Jiříka z Záduba a v Cebivě. Viniti jej chtí a vedle něho Bohuslava z Nalžov a na Svojsíně, že s člověka jich Stříbrských, Mathouše rychtáře z Bítkova, kop padesáte a VIII míšenských jest s týmž Bohuslavem vzal, opustiv řád a právo. Actum feria II. ut supra [20. prosince 1518].

Zlomek orig. register půhonů (druhých lvovůch) z l. 1518—1519 (= IX) list A. XII. a. v archivu Českého musea. — Půhon mřežován.

2846. *Markwarth z Roseče a v Dožiciech* pohání Přecha z Čestic. Viniti jej chce z toho, že jest jemu kuon prodal za XVIII kop míšenských, a že jest jemu zaň

ty peníze měl dávno dáti a toho se nestalo. Actum feria III. sanctorum Innocentum [28. prosince 1518].

R. IX. l. A. XII. a. — Půhon mřežován.

2847. *Přech mladší z Čestíc* poháně Hynka Lhotu z Dlouhé Vsi. Viniti ho chce z IX kop gr. čes., kteréž jest týž Hynek za něho Přecha dáti měl a řekl Markvartovi z Roseče, a těch jest podnes nedal. Actum feria IV. post Innocentum [29. prosince 1518].

R. IX. l. A. XII. b. — Půhon mřežován.

2848. *Adam Sádovský z Sloupna* poháně Jana Litoborského z Chlumu a na Milečevsi. Viniti ho chce z toho a podle něho Jana Třebešovského z Chlen, tu kdež jest slíbil s týmž Janem Třebešovským za Jana Kapříka z Lesonic za to, že jest týž Jan Kapřík měl ve dsky klásti Prokopa z Sadoví, kteréhož jest týž Adam od něho Jana Kapříka koupil za XLVIIIj kop gr. čes., kteréhožto člověka ve dsky nekladení pokládá sobě týž Adam CC kop gr. čes. Actum feria IV. ante Epiphaniam domini [5. ledna 1519].

R. IX. l. A. XII. b. — Půhon mřežován.

2849. *Adam Sádovský z Sloupna* poháně Jana Třebošovského z Chlen. Viniti ho chce z toho a podle něho Jana Litoborského z Chlumu a na Milečevsi, tu kdež jest slíbil s týmž Janem Litoborským za Jana Kapříka z Lesonic za to, že jest týž Jan Kapřík měl ve dsky klásti Prokopa z Sadoví, kteréhož jest týž Adam od něho Jana Kapříka koupil za XLVIIIj kop gr. českých, kteréhožto člověka ve dsky nekladení pokládá sobě týž Adam CC kop gr. českých. Actum feria IV. ut supra [5. ledna].

R. IX. l. A. XIII. a. — Půhon mřežován.

2850. *Jan Ježovský z Lub* pohání pana Viléma Švihovského z Ryzmberka a na Rabí. Viniti ho chce jakožto rukojmí za Beneše Vintřře z Vlčkovic a podle něho pana Jana z Štermberka a na Bechyni, kdež jest byl slíbil s týmž panem Janem za dvanáct kop míšenských, a zuostal ještě s týmž panem Janem pět kop míšenských, a těch mu dáti zanedbává s týmž panem Janem až podnes. Actum sabato post Epiphaniam domini [8. ledna].

R. IX. l. A. XIII. b. — Půhon mřežován.

2851. *Jan tajž* pohání pana Jana z Štermberka a na Bechyni. Viniti ho chce jakožto rukojmí za Beneše Vintřře z Vlčkovic a podle něho pana Viléma Švihovského z Ryzmberka a na Rabí, kdež jest byl slíbil s týmž panem Vilémem za XII kop míšenských, a zuostal ještě s týmž panem Vilémem V kop míšenských, a těch mu dáti zanedbává s týmž panem Vilémem až podnes. Actum sabato ut supra [8. ledna].

R. IX. l. A. XIII. b. — Půhon mřežován.

2852. *Břeněk z Lub a v Střeziměři* pohání Chvala z Lub a na Lubech. Vinití ho chce z Vj kop XX groš. vše míšenských, kteréž jemu jest za plod zuostal. Actum sabato ut supra [8. ledna].

R. IX. l. A. XIV. a. — Půhon mřežován.

2853. *Pan Wolf z Guttšteina a na Petršpurce* pohání Václava z Polák. Vinití ho chce z toho, kdež jest na něm právo ustál při soudu komorníem, ješto ustátí neměl, a to proto, neb jest ta věc byla na přátelích k smlouvě; a toho sobě ustání pokládá C kop groš. českých. Actum feria IV. post Epifaniam domini [12. ledna].

R. IX. l. A. XIV. b. — Půhon mřežován.

2854. *Pan Wolf Dobrohost z Ronšperka na Tajně* pohání Jana Kozelky z Hřivic a v Nové Huti. Vinití ho chce ze čtyrydcieti kop grošů českých, kteréž jest jemu slíbil dáti rukú dáním, to k sobě přijav, a to z rozkázání nejvyššího pana purkrabí Pražského na místě JMKské, s zámku a se zboží Točnicku, na kterémž zámku tehdaž jest byl týž Kozelka úředníkem. Actum feria V. ante Antoni [13. ledna].

[Juxta:] Léta MDXIX feria IV. ante Sophie [11. května] s povolením stran poklid místo hojemství do svatého Martina najprv příštího.

Stané právo feria V. die Elizabet anno 1523 [19. listopadu].

R. IX. l. A. XIV. b.

2855. *Lidmila Polencová* pohání Mikuláše Hochauzara z Hochauzu. Vinití jeho chce z LX zlatých uherských svěřených na zlatě a jiné mince žádné, kterýchž jest jemu k vře puojčil, naň svědomie nehledaje, nebožtík Polenc manžel též Lidmily, totiž v jeho domu LIV zlatých a potom na hradě Pražském VI zlatých též uherských, kteréžto zlaté on Mikuláš měl oplatiti na svatého Jiří dávno minulého, a tomu dosti učiniti zanedbává až dosavad vedle téhož svěřenie jeho nebožtíka, k kterýmžto zlatým ona Polencová jakožto i k jinému statku spravedlivost mieti se praví. Actum feria VI. ante Antoni [14. ledna].

[Juxta:] Lidmila Polencová činí mocného poručníka té pře Wolfa Žďárského z Chrástu na Žďářích na zisk i na ztrátu.

Tento půhon jest přetržen z této příčiny, že tyž Hochauzar pravil na svú vieru, že mu dodán není, že o něm nic neví; a z té příčiny z rozkázání nejvyššího pana hofmistra JMti jest jiný potom v táž slova jí Lidmile vydán.

R. IX. na l. A. XV. a. — Půhon mřežován.

2756. *Mikuláš Lhotský z Brloha* pohání Viléma Buzického z Buzic a v Milonovicích. Vinití ho chce z rčení, a to takového, že když jest svrchu psaný Mikuláš u téhož Viléma dům koupil za sto kop míšenských, i řekl jest týž Vilém témuz

Mikulášovi zase navrátiti třiceti kop grošů míšenských, i toho učiniti zanedbává až dosavad. Actum feria II. Antoni [17. ledna 1519].

R. IX. l. A. XV. b. — Půhon mřežován.

2857. Pan *Václav Zmrzlík z Svojsína na Lnářích* poháně Jindřicha Jeptišku z Běšin. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z deseti kop grošů českých, protože jest Kubu, Jana Poláka, Vacka a Řehoře ze vsi z Předmíře, lidi téhož pána, urukoval, na ně prve témuž pánu nežalovav. Actum feria II. ut supra [17. ledna].

R. IX. l. A. XVI. a. — Půhon mřežován.

2858. Pan *Václav tajž* pohání Jindřicha téhož. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z deseti kop gr. čes., protože když jsou lidé téhož pána podruhé Vacek a Řehoř roba ze vsi z Předmíře do městečka Bělčic téhož Jindřicha přišli, tu jest je kázal vsázeti, maje je prve na rukojmích. Actum feria II. ut supra [17. ledna].

R. IX. l. A. XVI. a. — Půhon mřežován.

2859. Pan *Václav Zmrzlík z Svojsína na Lnářích* poháně Jindřicha Jeptišku z Běšin. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z deseti kop grošův českých, protože jest Pitku z Budislavic, člověka téhož pána, vsadil a u vězení svém jměl, pánu naň nic nežalovav. Actum feria II. Anthoni [17. ledna].

R. IX. l. A. XVI. b. — Půhon mřežován.

2860. Pan *Václav tajž* pohání Jindřicha téhož. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z deseti kop grošů českých, protože jest Pavla holomka téhož pána v Kocelovicích koněm porazil a jej zranil. Actum feria II. ut supra [17. ledna].

R. IX. l. A. XVI. b. — Půhon mřežován.

2861. *Prokop z Polkovic na Skalici* pohání Martina Lichvici na Tháboře z nezdržení smlouvy, a to v tom, kdež jest od něho Martina týž Prokop koupil člověka jménem Jana Boháčka i s dvorem kmeciem a s platem v Čekanících za XX kop gr. českých, kteréhož jest měl jemu ve dsky dávno klásti i jeho postúpiti, a toho jest neučinil až podnes. Actum feria II. oc ut supra [17. ledna].

R. IX. l. A. XVII. a. — Půhon mřežován.

2862. *Prokop tajž* pohání téhož Martina. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z deseti kop grošův českých, protože jest jemu sirotky Formanovy a mateř jich, lidí téhož Prokopa v Čekanících, vybjěl a na ně do dvora i skoby vynímaje svévolně vcházal a jim krb a truhlu ztloukl, jemu Prokopovi prve na ně nic nežalovav. Actum feria II. ut supra [17. ledna].

R. VIII. l. A. XVII. a. — Půhon mřežován.

2863. *Arnošt z Chrastovic* pohání statečného Zdenka Trčku z Lípy oc. Viniti ho chce z toho, tu kdež jest slíbil rukou dániem za Jana Skaleckého témuž Arnoštovi, že tomu všemu má dosti učiniti, jakú jest smlúvu někdy pan Mikuláš Trčka z Lípy s týmž Arnoštem o paní Kunku, manželku téhož Arnošta, učinil, podle kteréžto smlúvy má jemu po též paní Kunce dáno býti CCL kop grošuv českých, jakož táž cedule řezaná smluvčí to šíře v sobě ukazuje a zavírá, ale že tomu svému slibu prodlévá on pan Zdeněk dosti učiniti až podnes. Actum feria IV. ante Fabiani [19. ledna 1519].

R. IX. 1. A. XVII. b. — Půhon mřežován.

2864. *Jitka z Černé* pohání statečného Petra Rašína z Rysmburku a na Staré jakožto držitele statku po někdy Janovi Rašínovi z Rysmburka otci jeho. Viniti ho chce z XXV kop grošuv českých, kterýchž jest témuž Janovi Rašínovi puojčila, ale že on Petr jí dáti a zaplatiti zanedbává až podnes. Actum feria V. Fabiani [20. ledna].

[Juxta:] Puovod non astitit. Petr Rašín z Rysmburgka pohnaný poroučí Jindřichovi Loučenskému z Kopidlna k zisku i k ztrátě.

R. IX. 1. A. XVIII. a. — Půhon mřežován.

2865. *Statečný Jan Leytolt z Ebrnic na Ošelině, ty časy šultys v Nornberce*, pohání pana Mikuláše Šlika z Holejče oc. Viniti ho chce ze XLVIII zlatých rýnských za téhož pana Mikuláše Šlika kupcóm v Normberce daných. Actum feria II. ante conversionis Pauli [24. ledna].

R. IX. 1. A. XVIII. a. — Půhon mřežován.

2866. *Statečný Zikmund Bareš z Kamenice a na Tuchořicích* pohání pana Viléma Ilburka z Ilburka a na Ronově, lanfojta Hořejší Lužické země, aby se ujistil Jakubem Bechem, Matějem Vaňurou, Janem Havranovajm synem, Říhou Holajm a Jírou Belechovajm zetěm, lidmi svými z Kamenie Mostu, že jsú jemu člověka jeho Blažka krčmáře z Nauměřic zsekali a zamordovati chtěli v domě jeho, a při tom jednoho zabili, pod řádem a právem, při tom žádaje, aby se těmi lidmi dostatečně ujistili a je před nejvyšším panem hofmistrem JMti a radami KJMti postavili, že on Zikmund týž lidi viniti chce z skutku z takového, jakož se nahoře píše. Actum feria IV. post conversionis Pauli [26. ledna].

[Juxta:] Anno 23. feria V. die Elizabeth [19. listopadu] hojemstvie do Svátosti najprv přieští. Z rozkázání knížete JMti do zajtrka odložena.

Anno 23. feria VI. post Elizabet [20. listopadu] nález.

R. IX. 1. na A. XVIII. b. — Půhon mřežován.

2867. *Václav Litochleb z Strachotína* pohání Jana Malovce z Malovic na Belči. Viniti ho chce a podle něho Linhartu Výška z Dražovic, Vaňka z Čejkov

a Brikcího z Tedražic jakožto rukojmí z neujištění sta kop gr. českých věnných Anny z Strachotína, dceři téhož Václava a manželky Diviše z Tedražic, kdež jest týž Jan podle svrchu psaných osob slíbil témuž Václavovi Litochlebovi za tůž summu věnnú, že též Anně ujištěna bude; ale toho se jest ještě až podnes nestalo. Actum feria IV. post conversionis Pauli [26. ledna 1519].

[Juxta:] Václav Lithochleb činí poručníka urozeného vladyku Thobiáše z Rybího na zisk i na ztrátu.

Stané právo feria V. die Elizabet [19. listopadu] anno 23.

R. IX. l. A. XIX. a. — Přehon mřežován.

2868. *Václav* týž poháně Linhartu Výška z Dražovic. Viniti ho chce a podle něho Jana Malovce z Malovic, Vaňka z Čejkov a Brikcího z Tedražic jakožto rukojmí z neujištění sta kop gr. českých věnných Anny z Strachotína, dceři téhož Václava a manželky Diviše z Tedražic, kdež jest týž Linhart podle svrchu psaných osob slíbil témuž Václavovi za tůž summu věnnú, že též Anně ujištěna bude, ale toho se jest ještě až podnes nestalo. Actum feria IV. post conversionis Pauli [26. ledna].

[Juxta:] Týž Václav činí poručníka ut supra.

Stané právo feria V. die Elizabet [19. listopadu] anno 23.

R. IX. na l. XIX. a. — Není mřežován.

2869. *Václav Litochleb* z *Strachotína* pohání Vaňka z Čejkov. Viniti ho chce a podle něho Jana Malovce z Malovic na Bělči, Linhartu Výška z Dražovic a Brikcího z Tedražic jakožto rukojmí z neujištění sta kop gr. českých věnných Anny z Strachotína, dceři téhož Václava a manželky Diviše z Tedražic, kdež jest týž Vaněk podle svrchu psaných osob slíbil témuž Václavovi Litochlebovi za tůž summu věnnú, že též Anně ujištěna bude, ale toho se jest ještě až podnes nestalo. Actum ut supra [26. ledna 1519].

[Juxta:] Týž Václav činí poručníka ut supra.

Anno 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] stané právo.

R. IX. l. A. XIX. b. — Není mřežován.

2870. *Václav* týž pohání Brikcího z Tedražic. Viniti ho chce a podle něho Jana Malovce z Malovic na Bělči, Linhartu Výška z Dražovic a Vaňka z Čejkov jakožto rukojmí z neujištění sta kop gr. českých věnných Anny z Strachotína, dceři téhož Václava a manželky Diviše z Tedražic, kdež jest týž Brikcí podle svrchu psaných osob slíbil témuž Václavovi Litochlebovi za tůž summu věnnú, že též Anně ujištěna bude, ale toho se jest ještě až podnes nestalo. Actum ut supra [26. ledna 1519].

[Juxta:] Týž Václav činí poručníka ut supra.

Anno 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] stané právo.

R. IX. l. A. XX. a. — Není mřežován.

2871. *Mareš Dobřenský z Dobřenic na Pašíněvsi* poháně Jana Srníka ze Tří Dvorův a z Polep. Viniti jej chce z pychu, protože jest Jana čeledína a šafáře téhož Marše Dobřenského obstavil právem městským v Kolíně pro téhož Marše při, an jemu týž Jan šafář jeho Marše Dobřenského nic vinen nebyl, a toho jest na svrchu psaného Marše Dobřenského pívoda podle práva a zřízení zemského neznesl ani jemu toho oznámil, a z toho obstarvení a práva městského téhož čeledína a šafáře jeho propustiti jest, jsa napomenut a podle práva žádán, nechtěl, a pro ten pych z Xti kop gr. českých. Actum feria V. post conversionis Pauli [27. ledna 1519].

[Juxta:] Mareš Dobřenský poroučí Janovi Žateckému z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. A. XX. b. — Půhon mřežován.

2872. *Jan Vrchota z Vrchotic a na Janovicích* pohání Adama z Štítného. Viniti ho chce z toho, kdež jest mluvil, že by týž Jan Vrchota to pravil, že by týž Jan Vrchota se pány Karlíky, kteříž sú na Drachkově, dobře nebyl, by nebylo pro ten les jich Karlíkův, kdež jest v něm mnoho vevěric; a týž Jan Vrchota tomu od-pírá a že jest toho nemluvil, a chce-li on Adam tu řeč za pravdomluvnú učiniti, aby to naň na Jana Vrchotu provedl. Actum sabato post conversionis sancti Pauli [29. ledna].

R. IX. l. A. XXI. a. — Půhon mřežován.

2873. *Martha z Chotayšan* pohání Václava Borše z Dubu. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop grošů českých, tu kdež jest zbil čeledína a schovanici Václava Slávka z Bořenovic, člověka též Marty, jménem Katherinu. Actum sabato ut supra [29. ledna].

R. IX. l. A. XXI. a. — Půhon mřežován.

2874. *Jan Žibřid z Mostku* pohání Beneše Vojtěcha z Jivovice. Viniti ho chce z L kop gr. českých, kteréž jest k sobě přijal od Heřmana Hostakovského v Budějovicích v Moravských na místě paní Anny z Mostku, dcery téhož Žibřida, který jí za duom její tu v Budějovicích Moravských týž Heřman dlužen byl, k kteréžto summě, kterýž jest k sobě týž Beneš přijal a u sebe má, on Jan Žibřid po též paní Anně dceři své právo a spravedlnost má. Actum feria IV. purificationis Marie [2. února].

R. IX. l. A. XXI. a. — Půhon mřežován.

2875. *Jan Žibřid z Mostku* pohání Honše Štítného z Štítného. Viniti jej chce ze dvou sukní, z jedné damaškové se prýmy kováničkovými a z druhé puol-atlasové axamitem premované, z prstenu jednoho, kterýž u starého rychtáře v Sviních Trhových vzal, z pasu na zlaté tkanici stříbrem okovaného, kterýžto napřed jmeno-

vané věci byly jsú paní Anny z Mostku, dcery téhož Žibřida, a po týž dceři jeho naň na Žibřida přišly jsú, a těch jemu vydati nechtěl; i pokládá sobě toho nevydání těch věcí LXXX kop gr. českých. Actum feria IV. ut supra [2. února 1519].

R. IX. l. A. XXI. b. — Půhon mřežován.

2876. *Jan Žibřid z Mostku* poháně Lidmily z Roupova. Viniti ji chce z sedla ženského s třmeny i s popruhem a z postele z prkna dělané, kteréhož sedla i postele jí Lidmile puojčila paní Anna z Mostku, dcera téhož Žibřida, a téhož sedla i postele jemu Žibřidovi vrátiti nechtěla; i pokládá sobě toho všeho X kop grošuv českých. Actum feria IV. ut supra [2. února].

R. IX. l. A. XXII. a. — Půhon mřežován.

2877. *Markéta z Porce* pohání Jiříka z Hajdnhajmu. Viniti ho chce z svěření truhlice s klenoty, z cích taffatových na peřinu a na podušky, z polštáře a z prostěradl dvou taffatových, z koltr okolo postele taffatových, a těch věcí k sobě svěřených též Markétě vrátiti nechce, kdež sobě toho všeho pokládá LXXX kop gr. čes.

R. IX. l. A. XXII. a. — Půhon mřežován.

2878. *Václav Popele, měštnín města Klatov*, pohání Lva Žakavce z Lažan. Viniti ho chce z VI kop a VI gr. vše českých, tu kdež jest řekl před dobrými lidmi jemu Václavovi za proležané těch VI kop a VI gr. českých dáti, ale že tomu prodlévá až dosavad dosti učiniti. Actum feria IV. purificationis Marie [2. února].

R. IX. l. A. XXII. b. — Půhon mřežován.

2879. *Brikcí z Tedražic* pohání Zikmunda Fišara z Veverí. Viniti ho chce ze rčení takového, kdež jest řekl před dobrými lidmi rukú dániem: jsem-li dobrý člověk, žeť chci deset zlatých dáti, ale že tomu prodlévá dosti učiniti až posavad. Actum feria VI. ante Dorothee [4. února].

R. IX. l. A. XXII. b. — Půhon mřežován.

2880. *Brikcí týž* pohání téhož. Viniti ho chce z toho, kdež jest téhož Brikcí prosil, aby mu čepičky puojčil, že mu ji zase vrátiti chce, co se zase vrátí, a nevrátím-liť ji zase, žeť dám za ni deset kop, i toho se jest nestalo až dosavad. Actum feria VI. ut supra [4. února].

R. XI. l. A. XXIII. a. — Půhon mřežován.

2881. *Přibík Těmín z Těmic* pohání Václava Nosákovce z Udlochovic. Viniti ho chce jakožto rukojmí za Ctibora ze Zhoří z X kop grošů českých, kteréž mu zanedbává dáti až podnes. Actum sabbato ante Dorothee [5. února].

R. XI. l. A. XXIII. a. — Půhon mřežován.

2882. *Jan z Paběnic a na Voračicích, Václav Přeč z Olbramovic a na Podolí a Albrecht z Milhostic a na Křetěnovicích**) pohání Jana Běloucha z Radva-nova. Viniti jej chtějí z pychu a pro ten pych z Xti kop grošů českých, protože jest jim určil Pavla rychtáře jich z Elbančic, aby se rozkázáním jich nezpravoval ani jich poslouchal a rozkázání jich aby nečinil, jim naň na Pavla nic nežalovav. Actum feria III. post Dorothee [8. února 1519].

[Juxta:] Anno oc. XIX. sabbato ante Stanislai [7. května] Jan Bělouch vzal poklid místo hojemství do sv. Martina nejprv příštího.

R. IX. l. A. XXIII. a. — Půhon mřežován. — *)Čti: v Křetěnovicích.

2883. *Jan z Paběnic a na Voračicích, Václav Přeč z Olbramovic a na Podolí a Albrecht z Milhostic a na Křetěnovicích* pohání Jiříka Záleského. Viniti ho chtějí z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. čes., protože jest nedal rozkázání jich lidem těchž Jana, Václava a Albrehta Vondřejovi a Matějovi z Elbančic činiti, i na Lukavec se s nimi veda, chtěje je sázeti a svú vuoli s nimi provoditi, na ně jim nic nežalovav. Actum feria III. ut supra [8. února].

R. IX. l. A. XXIII. b. — Půhon mřežován.

2884. *Jakub Šmuhář z Rochova* i na místě sirotkuov někdy Mikuláše Šmuháře odtudž z Rochova, bratra téhož Jakuba, jakožto poručník nápadem těchž sirotkuov, pohání Katheriny z Libošína, manželky někdy téhož Mikuláše. Viniti ji chce z perel, kteréž jest k sobě přijala, ježto týmž sirotkóm po témž Mikulášovi otci jich náleží, a k tomu z šatství, kteréž se témuž někdy Mikulášovi dostalo po paní Hesteře Rybmanské z Černčic, kteréž týmž sirotkóm také náleží, kterýchžto perel a šatství pokládá sobě k ruce týmž sirotkóm L kop gr. čes. Actum sabbato ante Valentini [12. února].

[Juxta:] Poklid místo hojemství do sv. Martina nejprv příštího obě straně se svolily k léthu oc. XIX.

R. IX. l. A. XXIV. a. — Půhon mřežován.

2885. *Buzek z Semtína* pohání Petra Tuchořského z Tuchořic i na místě Fridricha a Jana, bratrů vlastních a nedielných léth nemajících, jakožto dědicuov a nápadníkuov po nebožtíku Radslavovi z Tuchořic otci jich. Viniti ho i na místě jich chce z XV kop gr. čes. dluhu spravedlivě od téhož někdy otce jich jemu zuosta-lého. Actum feria II. Valentini [14. února].

R. IX. l. A. XXIV. a. — Půhon mřežován.

2886. *Buzek z Semtína* pohání Annu Škopkovu z Vonšova a na Kamberce. Viniti ji chce z LXXV kop gr. čes. za Kamberk zuostalých, za kteréž jest za tůž

Annu k Zikmundovi Baršovi z Kamenice slíbil, a pro kterúžto summu jest také týž Buzek od téhož Barše do soudu komornieho pohnán. Actum feria II. ut supra [14. února 1519].

R. IX. l. A. XXIV. b. — Přihon mřežován.

2887. *Erazim Frey z Freunku* poháně Václava Litovského z Svinař a na Lukovci. Viniti ho chce ze IV kop gr. čes., kteréž jest přirekl témuž Erazimovi za pana Mikuláše z Něžic dáti, ale že tomu prodlévá učiniti dosti až dosavad. Actum feria III. post Valentini. [15. února.]

R. IX. na l. A. XXIV. b. — Přihon mřežován.

2888. *Jarohněv Vajhák z Kautuov* poháně Václava z Zahrádky a v Radíči. Viniti ho chce z L kop gr. čes. pokuty jemu od téhož Václava podle zřízení zemského propadených, protože jest honil bez vůle jeho s tenaty zaječímí v porostlinách jeho nad cestú, kteráž jde od Radíče k Jiřikovci. Actum feria V. post Valentini [17. února].

[Juxta:] Anno 1519 poklid místo hojemství do svatého Martina nejprv příštího s povolením obojí strany.

Anno 23. poklid na smlúvu do sv. Martina nejprv příštího.

Anno 1523 sabato post Martini [14. listopadu] poklid zhola na smlúvu do Svátosti nejprv příští svolily se obě straně.

Anno 1524 feria II. ante Tiburcii [11. dubna] svolily se obě straně, učinily poklid na smlúvu do sv. Martina [11. listopadu t. r.].*)

Anno 1524 sabato post Martini [12. listopadu] stané právo.*)

Anno 1524 feria II. post Martini [14. listopadu] dána relací tohoto státného práva i pro škody Jarohněvovi, škod jmenoval XXX kop gr. českých.*)

R. IX. l. A. XXV. a. — Není mřežován. — Opsáno v R. VIII. l. C. III. b. s přispisy označenými *)

2889. *Albrecht Cipla z Kravska* na Šelmberce poháně Jaroslava Kapouna z Svojkova z pychu a pro ten pych z deseti kop gr. čes., protože jest jemu Ambrože z Staniměřic poddaného jeho zsekal a zranil ve vsi Radvanově, témuž Albrechtovi prve naň nic nežalovav. Actum feria VI. post Valentini [18. února].

R. IX. l. A. XXV. a. — Přihon mřežován.

2890. *Václav, Bohuslav a Diviš bratři a strýc jich nedielní z Elkouše a na Libenických* pohání Jana z Prachňan a na Horách Kutných. Viniti ho chce ze sta kop grošů českých, které jest k sobě přijal týž Jan s úrokem po smrti pana Jírka z Elkouše, otce nadepsaných Václava a Bohuslava, od pana Jírka Háši z Újezda a na Malešově, kterýchžto sto kop gr. českých byli sou nadepsaného pana Jírka, po němžto nadepsaná summa těch sto kop gr. čes. jim Václavovi a Bohuslavovi jakožto

dědicům po otci, a Divišovi jakožto strýci jich nedielnému náleží a na ně připadla jest, kdež pak týž Jan těch sto kop gr. českých maje jim Václavovi, Bohuslavovi a Divišovi dávno vydati a dáti, i toho podnes učiniti zanedbává. Actum feria II. ante kathedram Petri [21. února 1519].

[Juxta:] Jan z Prachůan pohnaný činí poručníky mocné té pře Jindřicha Loučenského z Kopidlna a Matiaše z Kosore, oběma neb jednomu z nich na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. A. XXV. b. — Půhon mřežován.

2891. *Martha vdova po nebožtíkovi někdy Martinovi Holcovi, měštka města Prahy*, pohání pana Haška Zvieřetického z Wartmberka a na Smidařích. Viniti jeho chce z XII kop gr. česk., tu kdež jest slíbil a připsal psaním svým za Reginu z Bydžova za dva sudy vína na čas určitý dáti a tomu prodlévá dosti učiniti až podnes, k kterémužto dluhu svrchu psaná Martha právo a spravedlnost má. Actum feria II. ut supra [21. února].

[Juxta:] Martha Holcová činí mocného poručníka té pře Pavla Klenovského ze Ptenie na zisk i na ztrátu a Jindřicha Loučenského z Kopidlna, oběma neb jednomu z nich.

Anno 1519 feria VI. ante Zofie [13. května] poklid místo hojemství, jestliže pře přijde, pakli nepřijde, tehdy zhola poklid do sv. Martina najprv příštího obě se straně svolily.

Anno 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu 1523] hojemství do Svátosti [8. dubna 1524].

Sabato post Tiburcii [16. dubna 1524] nález *).

R. IX. na l. A. XXVI. a. — Půhon není mřežován. Opis jeho v R. VIII. na l. C. III. b. s přípisem *)

2892. *Martha táž* pohání téhož pána oc. Viniti jeho chce z VII kop gr. česk. dluhu spravedlivého témuž někdy Martinovi Holcovi za sud vína pozuostalého, kterýžto sud vína nebožtík Martin na psaní žádostivé téhož pana Haška jemu poslal, a podnes jeho nezaplatil, k kterémužto dluhu nadepsaná Martha vdova právo a spravedlnost má. Actum feria II. ut supra [21. února].

[Juxta:] Martha Holcová činí mocného poručníka té pře Pavla Klenovského ze Ptenie na zisk i na ztrátu a Jindřicha Loučenského z Kopidlna, oběma neb jednomu z nich.

Anno 1519 feria VI. ante Zofie [13. května] poklid místo hojemství, jestliže pře přijde, pakli nepřijde, zhola poklid do sv. Martina najprv příštího obě se straně svolily.

Anno 23 feria V. die Elizabet [19. listopadu] stané právo.

R. IX. l. A. XXVI. a. — Půhon není mřežován.

2893. Pan *Rynharth z Říčán, hajtman na Hradci*, poháně pana Zikmunda Smiřického z Smiřic. Viniti ho chce ze XXX kop gr. českých dluhu jemu panu Rynhartovi od Václava z Chvojence listem na témž panu Zikmundovi Smiřickém daného. Actum feria IV. in vigilia sancti Mathie apostoli [23. února 1519].

R. IX. na l. A. XXVI. b. — Půhon mřežován.

2894. Pan *Petr Adršpach oc z Náchodu* poháně pana Jana Špetli staršího z Janovic na Bezdězi. Viniti ho chce z dosti neučinění smlúvy té, kteráž mezi sebou mají, a to v tom, že jemu summy té, která jemu měl puojčiti na zboží Wisumburské podle té smlúvy III; tisíce kop gr. č., a té sumy úplně nevydal a nevyčetl, a zuostal ještě témuž panu Petrovi CXXXI kop gr. IX gr. českých, kdež sobě týž pan Petr toho nedodání též summy pokládá tisíc kop grošuov českých. Actum feria II. ante translacionis Wenceslai [28. února].

[Juxta:] Anno 1519 feria III. post Stanislai [10. května] svolily obě straně poklid zhola do sv. Martina najprv příštího na smlúvu. Anno 1523 feria VI. post Georgii [24. dubna] svolily obě straně poklid zhola do sv. Martina najprv příštího na smlúvu.

Puovod non astitit.

R. IX. l. A. XXVI. b. — Půhon mřežován.

2895. Pan *Šebestian z Waythmile na Chomátově* pohání Katheriny z Manstorfu z nezdržení smlúvy panem Děpoltem Popelem z Lobkovic a na Bilně mezi ním Šebestiánem a jí Katherínou učiněné, a to v tom, že ona Katherina nechce bráti peněz dvú seth kop gr. českých na tu smlúvu již dotčenú u desk zemských položených, ale právo vede a škody žene na rukojmě téhož Šebestiana tím práva vedením. Actum feria III. ante translacionis ut supra [1. března].

R. IX. l. A. XXVII. a. — Půhon mřežován.

2896. *Vratislav Halěř z Volšan* pohání Jana Jeníška z Oujezda a na Cvrčovci. Viniti ho chce z I. kop gr. míšenských, kteréž jemu rozkázal dáti někdy Jan Jeníšek z Oujezda, otec nadepsaného Jana a děd jeho Vratislava, na smrtné posteli z statku svého, a on Jan máje jemu Vratislavovi tu summu I. kop míšenských dáti, i podnes toho učiniti zanedbává. Actum feria III. ante translacionis Wenceslai [1. března].

[Juxta:] Anno oc XIX feria II. post Stanislai [9. května] poklid místo hojemství do svatého Martina najprv příštího s povolením obú stran.

R. IX. na l. A. XXVII. b. — Půhon mřežován.

2897. *Viktorin Vojislav z Kunšeho* pohání Beneše Vranovského z Vranova. Viniti ho chce z koně mimochodníku plesnivého, kteréhož jemu na jeho prosbu,

když do Moravy jel, puojčil, a toho jemu vrátiti až podnes nechce, za kterýžto kuon dávali témuž Viktorinovi XII kop grošů českých, ale on sobě jej pokládá XXX kop gr. č. Actum feria V. ante translacionis Wenceslai [3. března 1519].

R. IX. l. A. XXVII. b. — Půhon mřežován.

2898. *Mandelena z Lub* poháně pana Jana z Roupova a na Roupově. Viniti jeho chce z toho, že jest pravil, že by ona Mandelena poháněla Břenka bratra svého z Ij kopy gr. českých, kteréž jest jí měl dávat každý rok od Anny Zdeňkovy dcery, kteréž jest táž Mandelena při sobě chovala, aby to provedl, neb jest ona Mandelena skrze to ke škodě přišla, kdež sobě toho pokládá XXX kop gr. českých. Actum feria IV. post Gregorii [16. března].

[Juxta:] Pan Jan z Roupova činí poručníka mocného na zisk i na ztrátu pana Jindřicha Loučenského z Kopidlna.

Anno 1523 feria V. die Elizabeth [19. listopadu] nález.

R. IX. na l. A. XXVIII. a. — Půhon mřežován.

2899. *Bohuslav z Radkovic* poháně Katheriny z Kádova. Viniti ji chce z LIII kopy gr. míšenských, za kteréžto summu táž Katherina slíbila témuž Bohuslavovi za pana Jana z Ryzmbergka, manžela svého, a tu summu dal jest nadepsaný Bohuslav za pana Jana, manžela jejího, Janovi z Strupin a Janovi Měsíčkovi z Výškova, kdež pak takovému slibu svému ona paní Katherina podnes dosti neučinila. Actum feria V. Gedrudis [17. března].

R. IX. l. A. XXVIII. a. — Půhon mřežován.

2900. *Jan Donáth z Těchlovic* pohání Václava Donáta Přínského odtudž z Těchlovic. Viniti ho chce z Vj kop gr. českých, tu kdež jest jemu prodal kuon valach za osm kop gr. českých, a za týž kuon zuostal jemu ještě té Vj kopy gr. českých, kdež jemu dáti zanedbává až podnes. Actum f. VI. post Gregorii [18. března].

[Juxta:] Puovod non astitit.

R. IX. l. A. XXVIII. b. — Půhon mřežován.

2901. *Jaroslav z Koutuov a v Kvasejovicích* na místě Matěje v Kvasejovicích, člověka svého, poháně Jana Novodvorského z Nového Dvoru a na Nedrahovicích jakožto držitele a nápadníka statku nebožtíka Bohuslava, otce jeho, z Nového Dvoru. Viniti jeho chce ze XL kop gr. českých širokých rázu pražského a z Xj kop míšenských, a podle toho z jiných svrchkuov, z krav, z sýruov, z plátna, z medu, másla, sádla z vepře, tak jakož kšaft též Marthy to v sobě všecko šíře ukazuje, kterýmžto kšaftem nebožka Martha manželka jeho jemu Matějovi člověku svrchu psaného Jaroslava tím kšaftem dala, jakož to týž kšaft plněji a šíře ukazuje; kteréžto

svrchky [sic] v tom kšaftu položení a zapsání on Jaroslav na místě člověka svého Matěje pokládá sobě sto kop gr. českých. Actum sabbato ante annuncciationis beate Marie [19. března 1519].

R. IX. l. A. XXVIII. b. — Přihon mřežován.

2902. *Jaroslav z Koutuov a v Kvasejovicích* poháně Martina z Hroznice a v Jetřichovicích. Viniti ho chce z deseti kop gr. míšenských, že mu jich zase navrátiti nechce, kterýchžto deset kop míšenských dal jest jemu týž Jaroslav za Korajzlíkova syna i s gruntem, ale týž Martin vzav od téhož Jaroslava těch deset kop míšenských, i toho grunthu postúpiti jemu ani zase těch deset kop gr. míšenských navrátiti nechtěl a podnes nechce, kterýžto Jaroslav již o týž grunth nestojí, než aby jemu jeho summa, kteráž jest za to dal, zase navracena byla. Actum sabbato ante annuncciationis beate Marie [19. března].

R. IX. na l. A. XXIX. a. — Přihon mřežován.

2903. *Heřman od Dubu* poháně Ondřeje, Petra, Jana a Václava bratří vlastních a nedielných odtud od Dubu, bratří své. Viniti je chce z nezdržení smlúvy mezi jím Heřmanem a jimi bratřími nadepsanými dobrými lidmi učiněné, a to v tom, že jsou oni bratři pátého dílu všech duochoduov a užitkuov ve všech v Talině, v Selibově, v Maleticích a v Heřmani na jednom člověku, též také z rybníkuov, totižto z Maletického, z Talinského, z Úlehle, z Luhu, z Kukly a z Sádek, podle též smlúvy náležitě k sobě vypravše, jemu toho dáti a navrátiti zanedbávají, tak aby on toho svého dílu bráti a užívati mohl, kdež on Heřman sobě pokládá toho pět set kop gr. českých. Actum sabbato ante annuncciationis beate Marie [19. března].

R. IX. l. A. XXIX. b. — Přihon mřežován.

2904. *Jiřík Ratiborský ze Chcebuze* poháně Václava Hory z Vocelovic. Viniti ho chce z nezdržení smlúvy, a to takové, že jest udělal smlúvu o člověka svého krčmáře v Libkovicích pro vypuštění člověka jeho Motle Černého pro mord, i měl za to věrtel vína ten člověk, kterého vypustil, dáti, i toho jest neučinil. Actum sabbato ut supra [19. března].

R. IX. l. A. XXX. a. — Přihon mřežován.

2905. *Voldřich z Čichalova* poháně Thomáše, rychtáře v Menším městě Pražském. Viniti ho chce z toho, kdež jest vypustil Jaroše, kterýž jest na Újezdě ve Valeckého domě, z vězení z šatlavy, kdež týž Jaroš hnál voly z Prahy témuž Voldřichovi a prodal v Strašecím dva nějakému Honzovi za sedm kop a XXV gr., v Kolečovicích Kašparovi Krčmářovi prodal tři za třináct kop XV gr. míšenských, a do Bochova Jirkflášarovi a Selbrandrsovi čtyři za šestnáct kop XX gr., a ty peníze vybral a z těch témuž Voldřichovi zuostal osmnáct kop minus IX gr.; a když ho

páni Malostranští déle ve vazbě své držeti nechtěli, tu rozkázal týž rychtář Erazimovi Šnoblvi a Matesovi hospodáři v páně z Plavna domu, aby mi dali znáti, abych tu věc opatřil, že on jeho chce dodržeti, až se posel zase vrátí, i nesčekav, jakž posel v středu vyšel, tak ho on ve čtvrtek pustil, a posel se tepruov potom v sobotu vrátil. Actum sabbato ante annunciacionis beate Marie [19. března 1519].

R. XI. I. A. XXX. b. — Půhon mřežován.

2906. *Adam Štítný z Štítného a na Zahrádce* poháně Jana Vrchotu z Vrchotic na Janovicích. Viniti ho chce z toho, jakož jsú Staňka z Benešova, člověka pana Jiříka z Štermberka, zabili, totižto Václav Hodějovský s Vilémem Podolským, kdež týž Vrchota mluvil, že by oni Václav a Vilém téhož člověka jemu Adamovi k vuoli zabili, aby to týž Jan Vrchota, chce-li tu řeč pravdomluvnú učiniti, provedl, neb týž Adam tomu odpírá. Actum sabbato ut supra [19. března].

R. IX. I. B. I. a. — Půhon mřežován.

2907. *Žofka z Kasalíc* pohání Kunky Kozlové z Púchobrad. Viniti ji chce z puol kopy grošů českých, kdež jest slíbila za též půl kopy gr. českých za Holou ševcovou z Bydžova, a té puol kopy gr. čes. měla za ni dávno a před časy minulými dáti, ale toho jest neučinila ani tomu slibu svému dosti učiniti chce až podnes. Actum v pondělí před hodem panny Marie zvěstování [21. března].

R. IX. I. B. I. b. — Půhon mřežován.

2908. *Mikuláš z Koňského trhu, měštěnin Nového města Pražského*, poháně Jakuba z Závořic. Viniti ho chce ze XL kop gr. českých jemu Mikulášovi od téhož Jakuba zadržalých za duor Šterboholy, kterúžto summu svrchu psanú dáti měl na svatý Havel již minulý, jakož smlúva mezi nimi učiněná pod pečeti pána a jiných dobrých lidí to šíř ukazuje a zavírá, ale že tomu týž Jakub prodlévá dosti učiniti až posavad. Actum feria II. ut supra [21. března].

R. IX. I. B. I. b. — Půhon mřežován.

2909. *Mariana z Nevídkova* poháně pana Jana Březenského z Wartmbergka a na Blanšteině. Viniti ho chce z toho a vedle něho Václava z Vřesovic a na Stoličkách, že přijavše k sobě mocně spolu při puohonnú mezi touž Marianú puovodem s jedné a Jakubem Hodkem z Čelavic pohnaným s strany druhé, i prodlévají též při mezi nimi konce učiniti a k místu přivést, ježto táž Mariana pro takové prodlévání škody bere a toho sobě pokládá L kop gr. českých; protož jestliže by tomu mezi stranami svrchu psanými místa a konce neučinili konečně do Svátosti najprv příští, aby před nejvyšším panem hofmistrem JMtí stáli a právi byli. Actum feria III. ante annunciacionis beate Marie [22. března].

R. IX. I. B. II. a. — Půhon mřežován.

2910. *Mariana* tůž poháně Václava z Vřesovic a na Stoličkách. Viniti ho chce z toho a vedle něho pana Jana Březenského z Wartmbergka a na Blanšteině, že přijavše k sobě mocně spolu při puohonnú mezi touž Marianú puovodem s jedné, a Jakubem Hodkem z Čelevic pohnaným s strany druhé, i prodlévají též při mezi nimi konce učiniti a k místu přivésti, ježto táž Mariana pro takové prodlévání škody bere a toho sobě pokládá L kop gr. čes.; protož jestliže by tomu mezi stranami svrchu psanými místa a konce neučinili do Svátosti najprv příští, aby před nejvyšším panem hofmistrem JMtí stáli a právi byli. Actum feria III. ante annuncciationis beate Marie [22. března 1519].

R. IX. l. B. II. a. — Přihon mřežován.

2911. *Statečný Hynek Anděl* z Ronovce na Frymburce pohání pana Viléma Ilburka z Ronova. Viniti jej chce, že jemu řekl před dobrými lidmi dáti za Michala Sokolčieho XVII zlatých uherských, kdež témuž Andělovi týž Michal dlužen byl a tím prodlévá až dosavad. Actum feria III. ut supra [22. března].

R. IX. l. B. II. b. — Přihon mřežován.

2912. *Hynek tajž* poháně Václava Vopršala z Her a na Čijovicích. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých, protože jemu zbil Jiříka Němce, služebníka jeho, a naň prve témuž Hynkovi nic nežalovav. Actum feria III. ut supra [22. března].

R. IX. l. B. II. b. — Přihon mřežován.

2913. *Hanzl kramář, měšténín města Klatov*, pohání Jana Sádla mladšieho z Kladrubec a v Hořticích. Viniti ho chce z LXX kop grošů míšenských dluhu jemu Hanzlovi od téhož Jana spravedlivě zuostalého. Actum feria III. ut supra [22. března].

[Juxta:] Hanzl kramář puovod poroučí Pavlovi Klenovskému ze Ptně*) k zisku i k ztrátě.

R. IX. l. B. III. a. — Přihon mřežován. — *) Jinde se píše: ze Ptenie.

2914. *Pan Jan z Rabšteina a na Hostůni* poháně Jindřicha Purkharta z Hořešovic a na Vidicích. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z desieti kop grošů, protože jest on Jindřich zbil člověka jeho jménem Michala z městečka Hostouně. Actum feria IV. ante annuncciationis beate Marie [23. března].

R. IX. l. B. III. a. — Přihon mřežován.

2915. *Pan Sazema z Vrtby* poháně pana Wolfa z Guthšteina a na Petršpurce. Viniti ho chce z toho, kdež jest pan Wolf Dobrohost vajpověď udělal za ten kuon, kterýž jest témuž Sazemovi, když jest u téhož pana Wolfa sloužil, zhynul, aby mu dal zaň pan Wolf Guthštajn XX kop míšenských na čas již minulý, ale tomu jest dosti neučinil i podnes. Actum feria IV. ante annuncciationis beate Marie [23. března].

[Juxta:] Anno 23. feria V. die Elizabet [19. listopadu] hojemstvie do Svátosti. Sabbato post Tiburcii [16. dubna 1524] puovod non astitit *).

R. IX. l. B. III. a. — Půhon mřežován; avšak nad ním poznamenáno: „Nemá přetržen býti.“ Půhon opsán v R. VIII. na l. C. IV. a. s přípisem *) a zde mřežován.

2916. *Pan Sazema týž* poháně Jana Bohuchvala z Hrádku a ve Lštině. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. čes., protože jest jemu vzal na cestě psa lehavého, když jej vedl služebník téhož pana Sazemy od Jetřicha Zahoranského témuž panu Sazemovi. Actum feria IV. ut supra [23. března 1519].

R. IX. l. B. III. b. — Půhon mřežován.

2917. *Pan Klenovský ze Ptenie* poháně Blažeje Štenrejtara z Muzluov. Viniti jej chce z Xj kop míšenských, kteréž za něho za kuon dal na žádost a psanie jeho, a těch Xj kop že jemu navrátiti prodlévá; a toho nevrácení pokládá sobě XXXV kop míš. Actum feria V. ante annuncciationis beate Marie [24. března].

R. IX. l. B. III. b. — Půhon mřežován.

2918. *Jan Thuxa z Vrábie a na Čimelicích* poháně Marthy z Sulejovic, aby položila kšaft, kterýž jest učinila nebožka paní Elška z Harasova, mátie její a manželka někdy nebožtíka Kamaréta z Sulejovic, kterýž jesti jí položila paní Katherína z Sulejovic, sestra její, neb praví se svrchu jmenovaný Jan v týmž kšaftu spravedlnost jmíti. Actum feria V. ante ut supra [24. března].

[Juxta:] Marta z Suleovic poroučí svú tuto při Markvartovi z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Puovod non astitit.

R. IX. l. B. IV. a. — Půhon mřežován.

2919. *Jan Chlivec, měštěnin Pražský*, poháně Jana Jeníška *) z Oujezda a na Cvrčovci. Viniti ho chce z L kop gr. míšenských, kteréž jemu rozkázal dáti někdy Jan Jeníšek *) z Oujezda, otec nadepsaného Jana a děd jeho Jana Chlivce, na smrtné posteli z statku svého, a on Jan maje jemu Janovi Chlivcovi tu summu L kop míš. dáti, i podnes toho učiniti zanedbává. Actum feria V. ante annuncciationis beate Marie [24. března].

[Juxta:] Poklid místo hojemství do sv. Martina nejprv příštího obě strauě se svolily k léthu oc XIX.

R. IX. l. B. IV. a. — Půhon mřežován. — *) V rukopise psáno: Ženíška, Ženíšek.

2920. *Ladslav z Šternberka na Bechyni, nejvyšší kanclieř království Českého*, pohání Jana Hannykéře z Semína a na Horách Kutnách. Viniti ho chce ze rčení, tu kdež jest řekl témuž pánu dáti XV hřiven stříbra a tomu dosti učiniti až podnes nechce, kdež sobě svrchu jmenovaný pan kanclieř pokládá těch XV hřiven stříbra pět set kop gr. českých.

[Juxta:] Jan Hanykér z Semína poroučí Ctiborovi z Bukovky a Vavřincovi, služebníku svému, voběma neb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu.

R. IX. na l. B. IV. b. — Půhon mřežován.

2921. *David Škrovad z Škrovady* pohánie Markéty z Keprlic. Viniti ji chce z toho, že jest témuž Davidovi Škrovadovi ve dvoře v Citově, v kterémž jest po smrti muže svého byla, vybíjela stavení a tím páčila: trámy, panty, hambalky a schody i jiné věci, kdež mohla co vybiti, kdež sobě týž David toho pokládá L kop gr. českých. Actum sabbato post annunciationis beate Marie [26. března 1519].

R. IX. na l. B. IV. b. — Půhon mřežován.

2922. *Zikmund Holec z Květnice* pohánie Václava Zimy z Novosedl. Viniti jeho chce z toho, kdež jest jemu Zikmundovi podpůrcí za Václava Mouřenína z Nebovid za věno k Baltazarovi Lhotovi z Dlouhé Vsi, otci Katheriny, manželky Václava Mouřenína, podle jiných dobrých lidí za CCL kop grošův míšenských, i po častém napominání Václav Zima nadepsaný zanedbává jeho Zikmunda Holce, jsa jemu podpůrcí jeho, z toho rukojemství vypraviti až podnes. Actum sabbato ut supra [26. března].

R. IX. l. B. V. a. — Půhon mřežován.

2923. *Pavel Klenovský ze Ptenie* pohánie Blažeje Štenreytara z Muzluo. Viniti jej chce z toho, že jemu koně zaplatiti prodlévá, za kterýž jemu měl dáti XII kop míš. a II gr. míš., a toho sobě pokládá XL kop gr. čes. Actum feria II. post annunciationis beate Marie [28. března].

R. IX. l. B. V. a. — Půhon mřežován.

2924. *Pavel týž* pohánie téhož Blažeje Štenreytara oc. Viniti jej chce z toho, že jemu nevrátil koně, kteréhož jemu on Pavel puojčil, kterýžto kuon jest od královského dolu jemu Pavlovi také puojčen byl z rozkázání pana mincmajstra, a toho nevrácení pokládá sobě XX kop míš. Actum feria II. post annunciationis beate Marie [28. března].

R. IX. l. B. V. a. — Půhon mřežován.

2925. *Pan Jindřich z Žibergka a z Plané* pohánie Nikle z Racsisstaynu. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop grošův českých, protože jest zbil Nykle mlynáře, člověka jeho. Actum feria II. ut supra [28. března].

[Juxta:] Pan Jindřich z Žiberka oc poroučí Markvartovi z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. V. b. — Půhon mřežován.

2926. *Pan Jiřík z Šternberka a na Konopišti* pohánie Jana z Jivovice, syna, dědice a držitele statku po někdy Jindřichovi odtudž z Jivovice, otci jeho. Viniti ho chce ze XXXV čberův kaprův, za kteréžto kapry byl jest zuostal dlužen někdy týž

Jindřich otec jeho Katherině z Ekrcan, materi téhož Jiříka, po kteréžto Katerině týž pan Jiřík k těm XXXV čberuom kapruo právo má, kteréžto kapry pokládá sobě XXXVII kop XX grošů českých. Actum feria III. post annuncciationis beate Marie [29. března 1519].

[Juxta:] Anno oc XIX. feria V. ante Zofie [12. května] s povolením obů stran poklid místo hojemstvie do sv. Martina najprv příštího.

Feria V. die Elisabeth [19. listopadu] anno 1523 stané právo.

R. IX. 1. B. V. b. — Půhon není mřežován.

2927. *Martha z Lieznice* poháně Jana z Kopidlna, syna někdy Anny z Sekeřic, i na místě Petra, Hynka a Bernarda bratří téhož Jana a synuov též Anny mladších a léth nemajících. Viniti jeho i na místě týchž bratří chce jakožto držitele statku po někdy též Anně matere [sic] jich z XI kop XVI grošů míšenských, kteréž jest jí Marthě někdy táž Anna dlužna zuostala. Actum feria III. post annuncciationis beate Marie [29. března].

R. IX. 1. B. VI. a. — Půhon mřežován.

2928. *Jindřich z Vojšlavic a na Maršovcích* poháně Václava Popela z Vestce a na Zásmucích. Viniti jeho chce jakožto držitele statku po nebožtíkovi Voldřichovi otci jeho téhož Václava ze sta kop grošuov českých, kterážto suma měla vyplněna a zaplacená býti na sv. Havla, když se psalo léta MDXVIII^o, za statek Zásmuky, kterýž jest Voldřich Popel otec téhož Václava koupil, kdež jest se týž Václav Popel před dobrými lidmi podvolil tu sumu na čas již jmenovaný dáti, a tomu se jest dosti od něho nestalo až po dnes. Actum feria V. ante Ambrosii [31. března].

[Juxta:] Jindřich z Vojšlavic oc činí mocného poručníka Jana Žateckého z Weykrštorfu k té při na zisk i na ztrátu.

R. IX. 1. B. VI. a. — Půhon mřežován.

2929. *Panna Mandelena z Lub* poháně Jana z Bubnu. Viniti ho chce z toho, kdež jest pravil, že jest ho táž Mandelena za smlúvu žádala, když jest témuž Janovi košili měřila, aby to on Jan proved, a kdež jest k té smlúvě přikládal pečeth svú, že jest ho táž Mandelena za to nežádala a tý smlúvy přijíti nechtěla, neb jsú jí krivdu v té smlúvě učinili; a toho sobě táž Mandelena pokládá sto kop gr. českých. Actum feria V. ante Ambrosii [31. března].

[Juxta:] Anno 1519 feria VI. ante Zophie [13. května] poklid místo hojemstvie do sv. Martina najprv příštího, obě se straně svolily. — Na tuto zavolati zítra. — Uručiti má.

Anno 23. feria VI. [20. listopadu] post Elisabeth proto přetržena, že jest neuručila.

R. IX. na 1. B. VI. b. — Půhon mřežován.

2930. *Panna Mandelena táž* poháně téhož. Viniti ho chce ze řčení, a to takového, kdež jest řekl tato slova: Ať mě požene, dám ji na ztravu. Actum feria V. ut supra [31. března 1519].

[Juxta:] Na tuto ráno zavolaj. — Uručiti má. — Neurčila, z té příčiny přetržen.

Anno 1519 feria VI. ante Zophie [13. května] poklid místo hojemství do sv. Martina najprv přístieho obě straně se svolily.

R. IX. l. B. VI. b. — Přehon mřežován.

2931. *Adam Roucín ze Bzie* poháně Přibíka ze Dvorce. Viniti ho chce ze VII kop grošův českých za kuon, kterýž od něho koupil, spravedlivě povinných. Actum feria VI. ante Ambrosii [1. dubna]. R. IX. l. B. VI. b. — Přehon mřežován.

2932. *Stateční Zdeněk, Jan, Vilém a Mikuláš bratři vlastní a nedielní Trčkové z Lípy* pohánějí statečného Burjana Trčky odtudž z Lípy, podkomořieho království Českého. Viniti ho chtějí ze XIV set kop grošův a V kop grošův vše českých, dluhu pravého a spravedlivého jemu Burjanovi od nebožtíka pana Mikuláše Trčky z Lípy oc, strýce jich, puojčeného, totižto summy Ij tisíce IIj sta III kop grošův vše českých, tak jakož cedula řezaná na to učiněná, Havlovú z Kamenice, písáře někdy pana Mikuláše téhož, rukú jeho psané, v sobě drží a ukazují, kdež nadepsaní bratři mají jednu, a týž Burjan druhú, a na kterýžto dluh a ceduli od něho Burjana jest vyplněno někdy témuž panu Mikulášovi Trčkovi oc CCCXLVIII kop groš. vše českých, a ještě XIV set V kop gr. č. svrchu psaných zůstává týž Burjan [dlužen], k kterýmžto XIV stuom a V kopám groš. vše českých svrchu psaní bratři právo a spravedlnost mají. Actum feria II. Ambrosii [4. dubna].

R. IX. l. B. VII. a. — Přehon mřežován.

2933. *Stateční Zdeněk, Jan, Vilém a Mikuláš bratři vlastní a nedielní Trčkové z Lípy* pohánějí statečného Burjana Trčky odtudž z Lípy, podkomořieho království Českého. Viniti ho chtějí z IX set kop gr. českých dluhu pravého a spravedlivého, kterýž týž nebožtík pan Mikuláš Trčka oc, strýc jich, puojčil jemu Burjanovi, a on dále nebožtíkovi Mikulášovi Peczyngarovi z Bydžína, k kterémužto dluhu oni bratři právo a spravedlnost mají. Actum feria II. Ambrosii [4. dubna].

R. IX. l. B. VII. a. — Přehon mřežován.

2934. *Stateční Zdeněk, Jan, Vilém a Mikuláš bratři vlastní a nedielní Trčkové z Lípy* pohánějí statečného Burjana Trčku odtudž z Lípy, podkomořieho království Českého. Viniti ho chtějí ze CC kop gr. českých dluhu pravého a spravedlivého, kterýchž jemu Burjanovi nebožtík pan Mikuláš Trčka puojčil na jízdu do Budína, k kterémužto dluhu oni bratři právo a spravedlnost mají. Actum feria II. ut supra [4. dubna].

R. IX. l. B. VII. b. — Přehon mřežován.

2935. *Stateční Zdeněk, Jan oc bratři vlastní ut supra* pohánějí téhož Burjana ut supra. Viniti ho chtí ze čtyř koflíkuov stříbrných a pozlacených, kterýchž jemu nebožtík pan Mikuláš Trčka z Lípy, strýc jich, puojčil, k kterýmžto koflíkuom oni bratři právo a spravedlnost mají, a též koflíky sobě pokládají CC kop grošů českých. Actum feria II. ut supra [4. dubna 1519].

R. IX. l. B. VII. b. — Půhon mřežován.

2936. *Václav Franěk z Liběchova, měštěnin Pražský*, poháně Diviše Boharynského z Hrádku. Viniti jeho chce z VIIj kop VI gr. českých dluhu jemu za krámské věci zuostalých. Actum feria III. post Ambrosii [5. dubna].

[Juxta:] *Václav Franěk* činí mocné poručníky *Václava Šlechtu z Pomerka* a *Mikuláše Dětského z Liboslavě* těch všech při, které tu pořád stojí, neb jednoho z nich, na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. VIII. a. — Půhon mřežován.

2937. *Václav týž* pohání *Bořka Boharynského z Hrádku*. Viniti jeho chce z jedné kopy Vj gr. českých dluhu jemu za krámské věci zuostalých. Actum feria III. ut supra [5. dubna].

[Juxta:] *Václav Franěk* činí poručníky ut supra.

R. IX. l. B. VIII. a. — Půhon mřežován.

2938. *Václav týž* pohání *Jana Boharynského z Hrádku*. Viniti jeho chce z jedné kopy XIX gr. českých dluhu jemu za krámské věci zuostalých. Actum ut supra [5. dubna].

[Juxta:] *Václav Franěk* činí poručníky ut supra.

R. IX. l. B. VIII. a. — Půhon mřežován.

2939. *Václav Franěk z Liběchova oc* pohání pana *Jana Drahobuzského Berku z Dubé*. Viniti ho chce z VII kop XXII gr. českých jemu za krámské věci pozuostalých. Actum feria III. post Ambrosii [5. dubna].

[Juxta:] *Pan Jan Drahobuzský Berka z Dubé* činí mocného poručníka *Jana Žateckého z Weykrštorfu* na zisk i na ztrátu té pře. — *Václav Franěk* činí poručníky ut supra.

R. IX. l. B. VIII. b. — Půhon mřežován.

2940. *Václav týž* pohání pana *Zdenka Dobrohosta z Ronšperku*. Viniti ho chce z IXj kop XXVIII gr. českých jemu za krámské věci zuostalých. Actum feria III. ut supra [5. dubna].

[Juxta:] *Václav Franěk* činí poručníky ut supra. — Tento puohon jest vymazán, neb není dodán, ale zase k úřadu vrácen i strhán.

R. IX. l. B. VIII. b. — Půhon mřežován.

2941. *Václav tajž* pohání *Vladislava, Zygmunda* bratřie vlastních a nedielných *Appolonuov z Žihobec* a na místě *Václava Appolona* odtudž z *Žihobec*, bratra jich

mladšieho léth nemajicieho, jakožto držiteluov statku někdy Appolona z Žihobec, otce jich nedielného. Viniti je chce ze II kop grošů XXIX gr. vše českých, kteréž jest týž někdy Appolon otec jich jemu Václavovi Fraňkovi za krámské věci dlužen pozuostal. Actum ut supra [5. dubna 1519].

[Juxta:] Václav Franěk činí poručníky ut supra.

R. IX. l. B. VIII. b. — Půhon mřežován.

2942. *Václav tajž* pohání pana Purkarta z Kolovrath a na Novém Hradě jakožto držitele statku po někdy paní Mandeleně z Walšteina, manželce jeho. Viniti jeho chce z VIj kopy IIIj gr. českých, kteréž jest táž paní Mandelena jemu Václavovi za krámské věci pozuostala. Actum feria III. ut supra [5. dubna].

[Juxta:] Václav Franěk činí poručníky ut supra.

Anno 1519 sabato ante Zofie [14. května] poklid místo hojemství do svatého Martina najprv příštího obě se straně svolily.

R. IX. l. B. IX. a. — Půhon mřežován.

2943. *Václav tajž* pohání Markéty z Veselice, manželky někdy Beneše z Sendražic. Viniti ji chce z Vj kop gr. českých za krámské věci zuostalých. Actum ut supra [5. dubna].

[Juxta:] Václav Franěk činí poručníky ut supra.

Anno 1519 feria IV. ante Zofie [11. května] poklid místo hojemství do svatého Martina najprv příštího obě se straně svolily.

R. IX. l. B. IX. a. — Půhon mřežován.

2944. *Václav tajž* pohání pana Albrechta z Guttšteina na Mělníce jakožto držitele statku po někdy Kryštofovi z Guttšteina, otci svém nedielném. Viniti ho chce z XVII kop IV gr. vše českých, kteréž jest jemu Václavovi někdy týž pan Kryštof, otec jeho pana Albrechta, za krámské věci dlužen zuostal. Actum feria III. ut supra [5. dubna].

[Juxta:] Pan Albrecht z Guttšteina oc činí mocného poručníka Václava Šlechtu z Pomerka na zisk i na ztrátu té pře.

Václav Franěk činí poručníky ut supra.

Anno 1519 feria V. ante Zofie [12. května] poklid místo hojemství do sv. Martina najprv příštího obě straně se svolily.

R. IX. na l. B. IX. a. — Půhon mřežován.

2945. *Ctibor Lhotský z Zásnuv* pohání statečného Pavla Choltického z Újezda na Cholticích. Viniti ho chce z L kop gr. českých z pokuty, v kterúž jest se sám dobrovolně podvolil, jestliže nedá témuž Ctiborovi úrokuov při sv. Havle již minulém neb dvě neděli potom jakožto rukojmie za Diviše Boubínského z Újezda, že témuž

Ctiborovi propadnutí chce těch L kop gr. českých svrchu psaných. Actum feria III. post Ambrosii [5. dubna 1519].

R. IX. l. B. IX. b. — Půhon mřežován.

2946. *Voldřich Malovec z Malovic na Borotíně* poháně Heřmana Vojslavského z Vojslavic. Viniti ho chce z X kop gr. českých dluhu puojčeného, kterýž měl dávno dáti, i zanedbává tomu učiniti dosti až posavad. Actum feria IV. post Ambrosii [6. dubna].

R. IX. na l. B. IX. b. — Půhon mřežován.

2947. *Jan z Strašic* obeslal Mikuláše z Milhostic. Viniti ho chce, že jest jeho Jana nařekl chlapstvem, i aby nadepsaný Mikuláš stál a dostál v pátek na den Svátosti najprv příští [6. května] před nejvyšším panem hofmistrem JMtí království Českého, a tu svrchu psanému Janovi aby práv byl. Actum f. IV. ut supra [6. dubna].

[Juxta:] Anno 23. feria VI. post Elisabeth [20. listopadu] hojemství do Svátosti [8. dubna 1524].

Anno 1524. sabbato post Tiburcii [16. dubna] svolily se obě straně, učinily poklid na smlůvu do sv. Martina.*)

R. IX. l. B. IX. b. — Půhon mřežován, opsán pak v R. VIII. l. C. IV. a. s přípiskem *) a opět mřežován.

2948. *Petr, Zikmund, Křištof a Jan bratřie vlastní a nedielní Vencelíkové z Vrchovišt a na Žirovnici* pohání Jana z Leskovce a na Kamenici. Viniti ho chtí z toho, že týž Jan právo ustál před pány úředníky menšími desk zemských na někdy Václavovi Vencelíkovi z Vrchovišt, otcí jich, obeslav téhož Václava před nadepsané pány úředníky ze CC kop gr. českých ze škod útratních a nákladních po tom nestání jeho Václava, kdež jest pohnal on Václav nadepsaného Jana do soudu komorního pro postavenie Vávry z Žirovnice, člověka jeho Václavova, před nadepsaným soudem, kdež ho viniti chtěl, že mu grunthu neosadil a dluhuov jemu Václavovi i lidem jeho nezaplatil. A k tomu puohonu jest on Václav puovod nestál. Kdež pak o týž puohon i o to obeslání stal se jest mezi nimi oběma konec mocnú vajpovědí na mocném jich obú přestání skrze urozeného pána pana Ladslava z Šternberka a na Bechyni oc, nejvyššího kancléře království Českého, ježto přes to týž Václav na to se ubezpečiv, k tomu obeslání jest nestál, a on Jan přes tu mocnú vajpověď na něm Václavovi právo jest o nadepsané škody útratnie a nákladní CC kop gr. českých ustál, toho učiniti nemaje, a potom se na jeho Václava statek právem vedl pro sumu nadepsanú, ježto týž Václav jemu Janovi summu tu CC kop. gr. českých s náklady a škodami proto vzatými a vynaloženými dáti mu jest a zaplatiti musel, nejsa mu tiem povinen. Kdež oni nadepsaní bratřie jakožto dědicové po otcí svém k nadepsané sumě CC kop gr. českých se škodami a náklady proto vynalože-

nými a vzatými právo a spravedlnost mají, a o to k němu Janovi hleděti a jej z toho viniti chtě, a toho sobě tisíc kop gr. českých pokládají. Actum feria V. post Ambrosii [7. dubna 1519].

[Juxta:] Anno oc XIX. feria II. post Stanislai [9. května] svolily se oboje strany ku poklidu místo hojemstvie do sv. Martina najprv příštího.

Anno 1523 feria III. ante sancti Georgi [21. dubna] poklid na smlúvu do sv. Martina najprv příštího.

Anno 1523 sabbato post Martini [14. listopadu] poklid obě strany svolily se do Svátosti najprv příští.

Anno 1524 feria V. die Tiburcii [14. dubna] svolily se obě straně, učinily poklid na smlúvu do sv. Martina najprv příštího. *)

Anno 1524 sabbato post Martini [12. listopadu] stané právo. *)

Dána relací tohoto staného práva Petrovi, Zigmundovi, Kryštofovi a Janovi bratruom Vencelikuom na Jana z Leskovce: po právu chtějí jíti i pro škody útratní a nákladní, škod jmenovali CC kop gr. českých. Actum sabbato die Elizabet [19. listopadu] anno MDXXIV°. *)

R. IX. l. B. X. a. — Půhon není mřežován, opsán pak v R. VIII. na l. C. IV. a. s přípisky *) a zde mřežován.

2949. *Bartholoměj z Velebudic* pohání Krystofa z Šejnova v Dolejším Litvínově. Viniti ho chce z pychu, a to takového, tu kdež jest týž Bartholoměj udělal příekop a plot, aby jemu nemohli jezdit přes louky a škody činiti, ale on Krystof vyšel s pomocníky svými, ten příekop zakopal a plot roztrhal a rozmetal, a pro ten pych z X kop gr. českých. Actum feria V. post Ambrosii [7. dubna].

R. IX. l. B. X. b. — Půhon mřežován.

2950. *Humprecht z Hrádku a na Řenčích* pohání pana Viléma Švihovského z Ryzmberka a na Rabí. Viniti ho chce z nevyvazení rukojemství, kdež jest slíbil panu Wolfovi z Gutthšteina za téhož pana Viléma za ujištění věna podle jiných pánuov a dobrých lidí za tisíc kop gr. českých věnných, kterýž jest jmenován po Anně z Gutthšteina, manželce téhož pana Viléma. Actum f. V. post Ambrosii [7. dubna].

[Juxta:] Humprecht poroučí Janovi Žateckému z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. XI. a. — Půhon mřežován.

2951. *Jan Měsíček z Vejškova a v Dolanech* pohání pana Viléma Švihovského z Ryzmberka a na Rabí. Viniti ho chce z nevyvazení rukojemství, kdež jest slíbil panu Wolfovi z Guthšteina za téhož pana Viléma za ujištění věna podle jiných pánuov a dobrých lidí za tisíc kop grošů českých věnných, kteréž jest jmenoval po Anně z Guthšteina, manželce téhož pana Viléma. Actum ut supra [7. dubna].

[Juxta:] Jan Měsíček poroučí Janovi Žateckému z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. XI. a. — Půhon mřežován.

2952. *Drslav Černín z Chuděnic a na Březině* pohání pana Viléma Švihovského z Ryzmberka a na Rabí. Viniti ho chce z nevyvazení rukojemství, kdež jest slíbil panu Wolfovi z Guthšteina za téhož pana Viléma za ujištění věna podle jiných pánuov a dobrých lidí za tisíc kop grošů českých věnných, kterýž jest jmenován po Anně z Guthšteina, manželce téhož pana Viléma. Actum feria V. post Ambrosii [7. dubna 1519].

[Juxta:] Drslav Černín poroučí Janovi Žateckému z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. XI. b. — Půhon mřežován.

2953. *Anna hospodyně z páně z Ryzmberka domu* pohání Petra Holého z Chrástu. Viniti jeho chce jakožto držitele statku Mikuláše Školy z Černčic z XXV kop grošů českých dluhu pozuostalého a odkázaného od Viléma nebožtíka Školy bratra téhož Mikuláše vlastního a nedielného, kteréhožto dluhu on Petr jí Anně plniti zanedbává. Actum feria V. post Ambrosii [7. dubna].

[Juxta:] Anna hospodyně činí poručníka urozeného vladyku Václava Kavana z Dědibab na zisk i na ztrátu té pře.

Puovod non astitit.

R. IX. l. B. XI. b. — Půhon mřežován.

2954. *Jan Zahrádka z Černé* pohání Mikuláše Karlíka z Nežetic a v Holovúsích. Viniti jeho chce z toho, že jest rozkázal zamknúti v Mlázovicích na grunthu svém člověku jeho Janovi Valtovu synu zejména tyto svršky: kožich liščí hřbetový, tři peřiny, dva polštáře, dvě podušce, dvě prostěradle, čtyři truhlice, dvě skříně, hrnec másla, sud, v kterémžto sudu jsou šaty a přieze, kosíře čtyři, kotlík měděnný a jiné rozličné nádoby, a toho všeho vydati nechce on Mikuláš Karlík témuž člověku jeho Jana Zahrádky. Pokládá sobě toho nevydání on Jan Zahrádka L kop grošů českých. Actum feria VI. post Ambrosii [8. dubna].

[Juxta:] Anno 1519 feria III. post Stanislai [10. května] poklid místo hojemství vzaly obě straně do sv. Martina nejprv příštího na smlúvu.

R. IX. l. B. XII. a. — Půhon mřežován.

2955. *Frydrych Šandorf z Hornšperku* pohání statečného Mikuláše z Dražovic na Cerhenicích. Viniti jeho chce z úrokuov zadržalých ze sta kop gr. a XIVj kop gr. vše českých, a to z těch sum, kteréž jest on Mikuláš měl vyplniti jemu Frydrychovi Šandorfovi podle listu hlavního, kterýž na něho a na rukojmie jeho má on Frydrych Šandorf, i toho zanedbává dosti učiniti. Actum feria VI. ut supra [8. dubna].

R. IX. l. B. XII. a. — Půhon mřežován.

2956. *Jan Slatinský z Nové Vsi* pohání Racka Cukra z Tanfeldu. Viniti jeho chce z L kop plodu dvúletého, kterýž jest sobě vymínil on Jan Slatinský, když

u něho Novú Ves on Racek Cukr koupil, kteréhožto plodu jest jemu on Cukr nevydal podle smlúvy trhové; protož pokládá sobě toho nevydání plodu on Jan Slatinský XV kop gr. českých. Actum feria VI. post Ambrosii [8. dubna 1519].

R. IX. l. B. XII. b. — Půhon mřežován.

2957. *Pan Krystofor z Švamberka a na Boru oc* pohání Jana Polomce z Polomi. Viniti ho chce z toho, že jemu povinovat za IV čbery ryb, každý čber po stu groších míšenských, a mēv jemu ten dluh dáti a zaplatiti před časem již dávno minulým, i toho že učiniti zanedbává. Actum feria VI. ut supra [8. dubna]. [Juxta:] Pan Krystofor poroučí Václavovi Šlechtovi z Pomberku na zisk i na ztrátu. Anno 23. feria VI. post Elizabeth [20. listopadu] stané právo.

R. IX. na l. B. XII. b. — Půhon není mřežován.

2958. *Mikuláš Kraselovský z Kraselova a v Hošticích* pohání pana Břetislava Švihovského z Ryzmberka a na Rabí, hofmistra dvoru krále JMti, aby postavil Pavla příjmi Hlávku řezníka z Horažďovic, člověka svého, před soudem komorníem, že ho viniti chce z pychu a pro ten pych z deseti kop gr. českých, že jest mu člověka jeho zbil a zranil Martina Petrova syna z Hoštic. Actum feria VI. ut supra [8. dubna].

R. IX. l. B. XII. b. — Půhon mřežován.

2959. *Pan Soběslav a Václav bratři vlastní a nedielní z Miletínka a z Pardubic* pohánějí statečného Matyáše Libáka z Radovesic a na Petce, prokurátora krále JMti. Viniti jeho chtějí jakožto držitele statku Kovatče nebožtíka Zikmunda Číče z Nemyčevsi ze škod, z kterýchžto škod Jiřík Pardubský, otec jich, poháněl jest téhož Zikmunda za jeho živnosti, a to z těch škod, totižto z XI set kop gr. českých, a to z té příčiny, že nebožtík Václav Číč, nadepsaný otec téhož Zikmunda Číče, pobral jest již jmenovanému Jiříkovi Pardubskému, otci jejich, všecky svršky jeho a nábytky jeho na Pardubicích i v Pardubicích i u Pardubic, kdež sobě toho pokládají XI set kop gr. českých. Actum feria VI. post Ambrosii [8. dubna].

R. IX. l. B. XIII. a. — Půhon mřežován.

2960. *Paní Johanka z Tayna, vdova po někdy urozeným pánu panu Janovi z Janovic, tehdáž nejvyšším purkrabí Pražským,* pohání pana Jana, pana Petra, pana Viléma, pana Jindřicha, pana Albrechta a pana Zikmunda bratří vlastních Křineckých z Ronova. Viniti je chce z XVIII kop gr. a XVIII gr. českých jí za sto kop XLI kop plodu zuostalých. Actum feria VI. post Ambrosii [8. dubna].

[Juxta:] Paní Johanka z Tayna poroučí Janovi Žateckému z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. XIII. b. — Půhon mřežován.

2961. *Hanzl kramář, měšťtín města Klatov,* pohání pana Břetislava Švihovského z Ryzmberka a na Rabí, hofmistra dvoru krále JMti. Viniti ho chce z toho, kdež

jest v času dosti dávno minulém on Hanzl puojčil témuž pánu CCC zlatých rýnských, které jest mu brzo potom dáti měl vedle zapsání svého, i nedal, než připsal mu z nich úrok dáti, nebude-li chtieti z nich bez úroku býti. Ježto on Hanzl z nich bez úroku býti nechce, a on pan Břetislav mu ho dáti zanedbává, z kteréhožto připsání o týž úrok jeho pana Břetislava on Hanzl viniti chce, a toho sobě LXXX kop gr. českých pokládá. Actum sabbato post Ambrosii [9. dubna 1519].

[Juxta:] Hanzl kramář činí mocného poručníka té pře Mikuláše Dětského z Liboslavě na zisk i na ztrátu.

Anno oc 1523 feria II. ante Elizabet [16. listopadu] Mikuláš Dětský poručník mocný puovodu a Václav z Vrchlabí poručník pohnaného vzal poklid do pátku najprv příštího [20. listopadu].

Anno 23. feria VI. post Elizabet [20. listopadu] stané právo.

R. IX. l. B. XIII. b. — Není mřežován.

2962. *Anna z Doupova, manželka Krystofa Nedvěděckého z Račiněvsi*, pohání kněze Jana z Vratu, obývajícího v městě Pražském. Viniti ho chce ze rčení takového, že jest jí řekl Anně tomu všemu dosti učiniti, a dáti to, což jest jí nebožka panna Anežka z Doupova odkázala, zejména toto: věnec perlový, pentlík perlovaj, pás stříbrný pozlacený, kdež jest to táž nebožka panna Anežka v Litoměřicích u Jerolima Jenivy v V kopách gr. českých zastavila, a témuž knězi Janovi z Vratu to vyplatiti a jí Anně z Doupova dáti rozkázala, ležec na smrtné posteli, a též i tři peřiny prašné, jakož poručení o tom její nebožky Anežky to v sobě šíř ukazuje a zavírá, a on kněz Jan podnes tomu dosti učiniti zanedbává; kdež táž Anna z Doupova pokládá sobě toho L kop gr. českých. Actum sabbato ut supra [9. dubna].

R. IX. l. B. XIV. a. — Půhon mřežován.

2963. *Krystof z Račiněvsi a v Nedvědicích* pohání Ješka z Solopisk a v Píšťanech. Viniti ho chce z toho, aby jeho z rukojemství vypravil, tu kdež jest zaň rukojmí vedle jiných za CL kop gr. míšenských za věno Johanky z Solopisk, sestry téhož Ješka, že zaň déle v tom rukojemství státi nechce. Actum sabato post Ambrosii [9. dubna].

[Juxta:] Anno 23. feria VI. post Elisabeth [20. listopadu] stané právo.

R. IX. l. B. XIV. b. — Půhon není mřežován.

2964. *Jan Vlk z Kvítkova a na Smědovicích* pohání Adama Vlka z Kvítkova a na Čakovicích, bratra svého. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých, protože jest Jiříkovi z Škrešova,*) člověku jeho, koně na svém osení zajal a vydati jich zase nechtěl podle zřízení zemského. Actum sabbato ut supra [9. dubna].

R. XI. l. B. XIV. b. — Půhon mřežován. — *) Jest Škrešov neboli Křešov u Štětí.

2965. *Jan Doupovec z Doupova* pohání statečného Jiříka Kfeléře z Zakšova a na Dobré. Viniti ho chce z toho, že jest mu puojčil dvů tenat srních a on Jiřík témuž Janovi jich zase vrátiti zanedbává až dosavad, kdež tajž Jan pokládá sobě toho nevrácení V kop gr. českých. Actum ut supra [9. dubna 1519].

R. IX. l. B. XIII. b. — Přehon mřezován.

2966. *Jakub Bomberk z Kolína na Rajně* pohání Katheriny z Zahořan, někdy manželky Jana Pytlíka ze Zvoleněvsi, a spolu s ní Jana ze Zvoleněvsi, syna jejího. Viniti je chce jakožto statku držitele po témž někdy Janovi Pytlíkovi ze Zvoleněvsi, manželu též Katheriny a otci téhož Jana, ze CCCCXX zlatých vše rajnských dluhu jemu Jakubovi od téhož někdy Jana Pytlíka spravedlivě povinného a za službu jeho zuostalého za VII leth, za každý rok po LX zlatých rýnskajch počítajíce. Actum feria II. ante Tiburcii [11. dubna].

[Juxta:] Katherina z Zahořan poroučí tuto při na zisk i na ztrátu Václavovi z Vrchlabí.

R. IX. l. B. XIV. a. — Přehon mřezován.

2967. *Jakub tajž* pohání Jana ze Zvoliněvsi a spolu s ním Katheriny z Zahořan, někdy manželky Jana Pytlíka ze Zvoleněvsi. Viniti je chce jakožto držitele statku po témž někdy Janovi Pytlíkovi ze Zvoleněvsi, otci téhož Jana a manželu též Katheriny, ze IV set a XX zlatých vše rajnských dluhu jemu Jakubovi spravedlivě povinného a za službu jeho zuostalého za sedm leth, za každý rok po LX zlatých rýnských počítajíce. Actum ut supra [11. dubna].

[Juxta:] Katherina z Zahořan poroučí tuto při na zisk i na ztrátu Václavovi z Vrchlabí.

R. IX. l. B. XIV. a. — Přehon mřezován.

2968. *Jakub Bombergk z Kolína na Rajně* pohání Katheriny z Zahořan, někdy manželky Jana Pytlíka ze Zvoleněvsi, a spolu s ní Jana ze Zvoleněvsi, syna jejího. Viniti je chce jakožto držitele statku po témž někdy Janovi Pytlíkovi ze Zvoleněvsi, manželu též Katheriny a otci téhož Jana, ze CCC zlatých rýnských, kterážto summu zlatých nadepsaných on Jakub, jsa jat v Francích na zámek Gasthauzen řečený, šacunku dáti jest musil, jsa služebníkem tehdáž jeho, téhož někdy Jana Pytlíka, a z toho vězení tou summou a svými vlastními penězi sám se jest vypraviti musil. Actum feria II. ante Tiburcii [11. dubna].

[Juxta:] Katherina z Zahořan poroučí tuto při na zisk i na ztrátu Václavovi z Vrchlabí.

R. IX. l. B. XIV. b. — Přehon mřezován.

2969. *Jakub tajž* pohání Jana Pytlíka ze Zvoliněvsi a spolu s ním Katheriny z Zahořan, někdy manželky Jana Pytlíka ze Zvoleněvsi. Viniti je chce jakožto

drziatele statku po témž někdy Janovi Pytlíkovi ze Zvoleněvsi, manželu též Kateřiny a otci téhož Jana, ze CCC zlatých rýnských, kterúžto summu zlatých nade-psaných on Jakub, jsa jat v Francích na zámek Gasthauzen řečený, šacunku dáti jest musil, jsa služebníkem tehdaž jeho, téhož někdy Jana Pytlíka, a z toho vězenie tou summou a svými vlastními penězi sám se jest vypraviti musil. Actum feria II. ut supra [11. dubna 1519].

[Juxta:] Katherína z Zahoran poručí tuto při Václavovi z Vrchlabí na zisk i na ztrátu.

R. IX. 1. B. XIV. b. — Půhon mřežován.

2970. *Barbora z Jemníka* oc pohání Václava z Štítného na Proseči. Viniti ho chce z toho, že jest duom jí náležitý prodal v Hradci Jindřichově, kterýž jest zuostal po nebožtíkovi Pavlovi z Jemníka, bratru jejím vlastním a nedílným, kterýž sobě duom ona pokládá D kop grošů českých. Actum ut supra [11. dubna].

[Juxta:] Smlúva.

R. IX. 1. B. XV. a. — Půhon mřežován.

2971. *Mikuláš Karlík mladší z Nežetic* pohání statečného Jiříka Želenského z Sebuzína. Viniti ho chce z toho, že jest témuž Mikulášovi [konec schází].

R. IX. 1. B. XV. b. — Půhon mřežován.

2972. *Zdeněk z Pitkovic* pohání Mikuláše odtudž z Pitkovic. Viniti ho chce ze rčení a to takového, že jest jemu řekl dáti sto pět kop gr. vše českých, aby odpor vložil proti zápisu, který jest zápis udělal a zapsal on Mikuláš Zigmundovi bratru svému na puol páta sta kop gr. českých na Stránčicích a na Brtnici, tak jakž týž zápis dskami ukazuje, a on Zdeněk to jest učinil a odpor proti tomu zápisu vložil. A on Mikuláš Pitkovský, obdrž to neb neobdrž, měl jest jemu dáti těch sto pět kop grošů vše českých, když se psalo létha oc XVIII° na svatý Havel, a na to jest týž Mikuláš dal témuž Zdenkovi V kop gr. českých, a ostatek těch sto kop gr. plniti zanedbává. Actum feria II. ante Tiburcii [11. dubna].

R. IX. 1. B. XV. b. — Půhon mřežován.

2973. *Zdeněk tajž* pohání téhož Mikuláše. Viniti ho chce z nezdržení smlúvy, a to v tom, že jest jemu měl přidati k dielu jeho sto kop grošuv českých a list na ně hned udělati hlavní na pargaméně s visutými pečethmi a dobrými rukojmiemi, v kterémžto listu plnění státi má témuž Zdenkovi na svatý Havel najprv příští L kop gr. českých, a ihned po tom svatém Havle v plném roce druhých L kop gr. českých vyplniti má a z Pitkovic zápis svěsti, kterýž na tom Mládek z Prahy měl sto kop gr. českých, a u Šmuhaře zastúpiti jej má v L kopách gr. českých, a z Stránčic a Brtnice postúpiti jemu má k společnému požívání, aby toho v držení byl dotud,

dokudž by o díel Zikmunduov konce nebylo soudem neb smlúvú, tehdy ihned on Zdeněk postúpiti má jemu Mikulášovi, strýci svému, Stránčic i Brtnice, a sto kop gr. českých jemu zase navrátiti má. A on Mikuláš také ihned jemu Zdeňkovi Kuřího postúpiti má, a zápis ten očistiti má CCCL kopami míšenskými, a on Zdeněk má sobě srúbati VI kop dřev jedlových v lese, kterýž slove Jedlovec; a týž Zdeněk má jemu Mikulášovi raden i pomocen býti osobú svú, což se toho soudu o ten třetí díel Zigmunduov dotýče, bez nákladuov svých. než což by přijížděje do Prahy a stáváje k tomu utratil, to sám zaplatiti má. A jestliže ten díl obdrží se Zigmunduov soudem aneb smlúvú, te[n] při Mikulášovi Pitkovském zuostati má, na to jemu on Zdeněk sahati nemá; ale že tomu všemu on Mikuláš dosti učiniti zanedbává až do-savad. Actum feria II. ante Tiburcii [11. dubna 1519].

R. IX. l. B. XV. b. — Páhon mřežován.

2974. *Smil z Oudrče* pohání statečného rytieře Thymy z Pošky na Míko-
včích. Viniti ho chce ze XXX kop grošů českých za některé svršky od glenotuov
a šatstva i jiných věcí pozuostalých. Actum ut supra [11. dubna].

R. IX. l. B. XVI. b. — Páhon mřežován.

2975. *Matěj Vencelík z Vrchovišť a na Třešti* pohání Jindřicha, Petra, Zi-
gmunda, Kristofa a Jana bratří Vencelíkuov z Vrchovišť a na Žirovnici. Viniti je
chce z nezdržení smlúvy tisíce kop gr. českých, že udělavše s ním smlúvu svrchu
psaným Matějem skrze dobré lidi, kde jsú se měli dělití o statek otce svého a rozdíl
udělati ve čtyřech nedělích pořád zběhlých od smlúvy učiněných, jemu Matějovi každý
z nich bratří zaplatiti měl na díel svojoj, co se dostane na každého [z] těch tisíc kop
gr. českých; ale tomu se dosti nestalo od svrchu psaných bratří až podnes. Actum
feria III. ante Tiburcii [12. dubna].

[Juxta:] Matěj Vencelík poroučí Markvartovi z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

Anno 23. feria VI. post Elizabeth [20. listopadu] hojemstvie do Svátosti [8.
dubna 1524].

Na tuto zavolaj v pondělí ráno.*) — Odkládají do pondělího najprv přieštíeho.*)

Feria III. ante Georgii [19. dubna] nález anno 1524.*)

Markvarth z Soběhrd slibuje za škody za Matěje Vencelíka.*)

R. IX. l. B. XVI. b. — Páhon není mřežován. — Opsán pak v R. VIII. l. C. IV. b. s přípisky *)
a zde mřežován.

2976. *Zachař z Plotišt na Jenštajně, králové JMti úředník desk zemských*,
obsílá Václava Donáta Přínského z Těchlovic. Viniti ho chce, že jest jeho Zachaře
nařekl chlapstvem, i aby nadepsaný Václav Donát stál a dostál na den Svátosti
najprv příští před nejvyšším pánem panem hofmistrem královstvie Českého, a tu
svrchu psanému Zachařovi aby práv byl. Actum feria III. ante Tiburcii [12. dubna].

R. IX. l. B. XVII. a. — Páhon mřežován.

2977. *Paní Katherína z Roztok a z Klinšteina a na Dřevčicích* pohání Bořivoje Boryně z Slabec. Viniti ho chce z toho, že jest k sobě přijav přirčení od pana Albrechta z Štermberka oc podle kšaftu znění nebožtíka pana Jana Míčana, bratra též paní Katheríny, kterýmžto kšaftem on nebožtík pan Jan rozkázal dáti pánu puol čtvrtá sta kop gr. českých jí paní Katheríně svým kšaftem, a on Bořivoj přijav k sobě to přirčení od pana Albrechta podle téhož kšaftu znění, i prodlévá paní Katheríně těch CCCL kop gr. č. dáti. Actum f. III. ante Tiburcii [12. dubna 1519].

R. IX. 1. B. XVII. b. — Půhon mřežován.

2978. *Paní Katherína z Rakové* pohání Zigmunda Hostačovského z Petrovic a na Hostačovicích. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z Xti kop gr. českých, protože jest zbil Kubu čeledína Bartošova z Stuparovic, kterýžto Barthoš jest člověk též paní Katheríny z Rakové. Actum feria III. ante Tiburcii [12. dubna].

[Juxta:] Táž Katherína poručí Václavovi Donátovi z Těchlovic na zisk i na ztrátu.

R. IX. 1. B. XVII. b. — Půhon mřežován.

2979. *Jan Zahrádka z Černé* pohání Voldřicha Čecha z Prostiboře. Viniti ho chce z dluhu puol čtvrtý kopy grošů českých a z jednoho zlatého uherského, kteréhožto dluhu jmenovaného zanedbává on Voldřich Čech jemu Janovi Zahrádkovi dáti. Actum feria IV. ante Tiburcii [13. dubna].

R. IX. 1. B. XVIII. a. — Půhon mřežován.

2980. *Petr Suda z Řenec a na Janovicích* pohání Jana Cukra z Tanfeldu. Viniti ho chce z nezdržení smlúvy, a to takovým zpuosobem, že nadepsaný Jan Cukr měl jest zjednati list hlavní na D zlatých svědčící a naň dobrou vůli učiniti manželce své paní Anně, mateři téhož Petra Sudy, kdež nápad měl svědčiti témuž Petrovi Sudovi po smrti matere jeho, a tomu všemu on Jan dosti učiniti zanedbává, jakož táž smlúva svědčí, kteréžto smlúvy dosti neučinění pokládá sobě tisíc kop gr. českých. Actum feria V. Tiburcii [14. dubna].

R. IX. 1. B. XVIII. a. — Půhon mřežován.

2981. *Vít Hanikář z Semína* pohání Zigmunda Anděla z Ronovce. Viniti ho chce z puol vosmnácty kopy gr. českých dluhu jemu puojčeného. Actum sabato post Tiburcii [16. dubna].

R. IX. 1. B. XVIII. a. — Půhon mřežován.

2982. *Václav Zima z Novosedl* pohání purgmistra a konšel města Žatce, tehdaž zejména těchto: Václava Bílka, Pavla Bicena, Jana Michalovic, Jiříka Hošťálka, Mathúše Záhorského, Jiříka Fiolku, Barthoše Burdy, Pavla Sejčka, Pavla Černobýle, Zigmunda krajčieho a Kašpara za kostelem, z toho: jakož jest on Václav po právu staném v komoře krále JMti jemu Václavovi na Klimentovi z Novosedl,

spoluměštěninu a obyvateli města Žatce, daném, tu kdež jest on Václav jej Klimenta pohнал ze řčení pro nedání dvů seth kop grošů českých, a pro neplnění těch dvů seth kop gr. českých téhož Klimenta na grunthu jich v městě Žatci vedle práva zatekl, a oni Žatečští vedle znění téhož listu zatykacieho a podle práva a zřízení zemského k témuž Klimentovi se nezachovali, že on Václav k nim Žateckým o těch dvě stě kop gr. českých hledí a je z toho viniti chce, pravě, že oni Žatečští jemu těmi dvěma sty kopami gr. českými podle téhož zřízení zemského povinni jsú. Actum sabato post Tiburcii [16. dubna 1519].

[Juxta:] Anno 1523 feria VI. post Elizabeth [20. listopadu] hojemstvie do Svátosti [8. dubna 1524].

Sabato post Tiburcii [16. dubna 1524] nález. *)

R. IX. l. B. XVIII. b. — Páhon není mřežován; opsán pak v R. VIII. na l. C. V. a. s přípiskem *

* zde mřežován.

2983. *Jan Pikharth, měštěnin Pražský*, pohání Jana Krupého z Probluze. Viniti ho chce z sedmdesáti osmi kop gr. XLII gr. vše českých, z kteréhožto dluhu něco z téhož dluhu jest témuž Janovi Pikhartovi za sukna dlužen zuostal a něco na se k zaplacení témuž Janovi Pikharthovi také z téhož dluhu od Erkuleše Trčky přijal, kterýchžto LXXVIII kop gr. XLII gr. vše českých témuž Janovi Pikhartovi dáti prodlévá až podnes. Actum sabato ut supra [16. dubna].

[Juxta:] Jan Pickharth činí mocného poručníka Václava Donáta z Těchlovic na zisk i na ztrátu té pře, též poručí Hanušovi Hesovi písaři svému, oběma neb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu, též činí poručníka mistra Václava z Ourazů na zisk i na ztrátu všem třem, oběma nebo jednomu z nich.

Na tuto ráno zavolaj, hoc est sabato post Elizabeth [21. listopadu].

Anno 1523 sabato post Elizabeth [21. listop.] hojemstvie do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524].

Sabato post Tiburcii [16. dubna 1524] nález. *)

R. IX. l. B. XIX. a. — Páhon není mřežován; opsán pak v R. VIII. na l. C. V. a. s přípiskem *) a zde mřežován.

2984. *Hynek z Políce* pohání Katheriny z Kvietkova. Viniti ji chce z toho, že jest pobrala jemu věnec perlový, kříž stříbrný, peřinu labutí, stříbro z tesáku, čepce dva zlatá a peníze hotové, totiž XV kop gr. českých, a toho všeho sobě pokládá čtyřiceti kop gr. českých. Stalo se v pondělí den sv. Valeriana [18. dubna].

R. IX. l. B. XIX. a. — Páhon mřežován.

2985. *Paní Johanka Berčinka z Dubé, dcera pana Jiřího Berky odtudž z Dubé*, pohání téhož pana Jiřího Berky z Dubé na Valečově. Viniti ho chce z toho, že jest tůž paní Johanku věnem neopatřil, když jest ji vdával za statečného někdy

Václava z Kamena, tak jak jest druhú dceru svú paní Annu a sestru též Johanky, když ji vdával, opatřil, po kteréžto paní Anně jmenoval i zaručil D kop gr. českých a proti tomu i třetinú vajš tůž paní Annu věnem opatřil, že jest totéž všecko jí paní Johance učiniti měl i neučinil a tolikéž po ni nejmenoval, ani po ni co dal, ani proti tomu jakého ujištění jí spuosobil podle práva věnného, takže táž paní Johanka téhož věna jako táž paní Anna, ani proti tomu třetinú vajš žádného věna ani jeho ujištění až podnes nemá. Actum feria II. s. Valeryani [18. dubna 1519].

[Juxta:] Jiný místo tohoto potom.

R. IX. l. B. XIX. a. — Půhon mřežován.

2986. *Pan Jan a pan Prokop jinak Václav bratřie Sazemové z Oustí* pohání pana Krystofa a pana Prokopa bratřie vlastních z Wartmberka na Lipém, dědicuov a držieteluov statku někdy pana Zigmunda odtudž z Wartmberka, otce jich. Viniti je chtějí ze tří set kop gr. českých, které jest nadepsaný pan Zigmund věnoval a dáti řekl po paní Katherině z Wartmberka, dceři své a sestře nadepsaných pánuov, pana Krystofa a pana Prokopa, někdy panu Frydrychovi Sazemovi z Oustí bratru vlastniemu páně Janovu a páně Prokopovu, manželu svrchu psané paní Kateriny, a nedal, a oni pan Krystof a pan Prokop, jakožto dědicové a držietelé statku po otci svém panu Zigmundovi, majíce tu summu věnnú, těch CCC kop gr. českých dáti a vyplniti jemu panu Janovi a panu Prokopovi Sazemovi jakožto bratrům páně Frydrychovým, i toho do dnes učiniti zanedbávají. Actum feria III. s. Valeriani [19. dubna].

[Juxta:] Anno 1519 feria VI. ante Zofie [13. května] poklid místo hojemství, jestliže ta pře přijde; pakli nepřijde, tehdy poklid zhola do sv. Martina najprv přístieho obě straně se svolily.

R. IX. l. B. XIX. b. — Půhon mřežován.

2987. *Jakub Oplar apatekář* pohání Václava Ciesáře z Hliníku. Viniti ho chce z VI kop gr. českých, kteréž jemu pozuostal od hojenie na nemoc franskú. Actum ut supra [19. dubna].

R. IX. l. B. XX. a. — Půhon mřežován.

2988. *Kunka z Dobré* pohání Jana a Diviše bratřie Krchlebských z Dobré a na Krchlebích, chtieci je viniti z puol třetího sta kop gr. českých jakožto nápadníky a držieteluov statku někdy Petra Barocha odtudž z Dobré a na Krchlebích, že týž Petr poručníkem též Kunky jsa, teház jest jí věnem proti stem kopám grošů českých, kteréž jest po ni jmenoval, když se vdávala, podle práva neopatřil, kdež jest [táz Kunka měla věna míti CCL kop gr. českých, a to až podnes jeho nemá skrze neopatření. Actum feria III. post s. Valeriani [19. dubna].

[Juxta:] Anno 1519 feria VI. ante Zofie [13. května] poklid zhola, jest-liže pře přijde, pakli nepřijde, aby mohli hojemství vzíti do sv. Martina najprv příštího, obě straně se svolily.

R. IX. l. B. XX. a. — Půhon mřežován.

2989. *Jiřík Liška z Vysoké a v Běrunicích* pohání Alžběty z Barchova. Viniti ji chce z toho, že jest užívala statku jeho Jiříkova dědičného, jemu po otci jeho zuostalého, Běrunic, i s tím, což k tomu příslušie, práva k němu nemající. A toho sobě on Jiřík pokládá dva tisíce kop gr. českých. Actum feria III. ut supra [19. dubna 1519].

[Juxta:] Jiřík Liška 1519 poručí Mikulášovi Dětskému z Liboslavě a Janovi Žateckému z Weykrštorfu na zisk i na ztrátu, oběma neb jednomu z nich.

[Přeškrtnuto a vedle toho psáno:] Jiřík Liška z Vysoké činí mocné poručníky této pře Jana Krupého staršího z Probluze a Petra Halíře z Jičíněvsi, oběma neb jednomu z nich, na zisk i na ztrátu, a poručníky, které prve sdělal, kázal vymazati.

Anno 1523 feria III. ante Elizabet [17. listopadu] vzali poklid místo hojemství do Svátosti najprv přieští [8. dubna 1524], obě straně svolily se.

Anno 1524 feria II. ante Tiburcii [11. dubna] za Jiříka Lišku z Vysoké za škody slíbil Jan Krupý starší z Probluze.*)

Feria II. ante Georgii [18. dubna 1524] nález.)*

R. IX. l. B. XX. b. — Půhon není mřežován, opsán pak v R. VIII. l. C. V. b. s přípisky *) a zde mřežován.

2990. *Katheřina a Lidmila sestry vlastní z Sulevic* pohánějí Marthu Vencelíkovu odtudž z Sulevic. Viniti ji chtějí z toho, že jest táž Martha kšaft nebožky Elšky z Harasova, matere jich, jim ke škodě zmakulovala a pokazila a pečeti od něho odtrhala, kdež sobě toho kšaftu pokazení tyž sestry pokládají škod pět kop gr. českých. Actum feria III. ut supra [19. dubna].

[Juxta:] Marta Vencelíková z Sulevic poroučí tuto při Markvartovi z Soběhrd na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. XX. b. — Půhon mřežován.

2991. *Katheřina a Lidmila sestry vlastní a nedielné* pohánějí paní Ofky z Bozkovic. Viniti ji chtí z L kop gr. českých jim spravedlivě náležících po někdy Elšce z Harasova, materi vlastní svrchu psaných sestr 1519. Actum feria III. ut supra [19. dubna].

R. IX. l. B. XXI. a. — Půhon mřežován.

2992. *Katheřina z Sulevic* pohání Marthu Vencelíkovu z Sulevic. Viniti ji chce z pásu stříbrného jí Kateřině spravedlivě náležitého a odkázaného po někdy Elšce z Harasova, materi vlastní svrchu psané Kateřiny, kdež sobě ten pás svrchu psaná Kateřina pokládá sto kop gr. českých. Actum feria III. ut supra [19. dubna].

R. IX. l. B. XXI. a. — Půhon mřežován.

2993. *Jan starší a Beneš bratři vlastní a nedielní z Sendražic* pohánějí Jana mladšího z Sendražic a vedle něho i spolu s nimi Mikuláše bratra jeho odtudž z Sendražic, jakožto dědicuov a držiteluov statku po někdy Benešovi starším z Sendražic, otci jich. Viniti je chtějí ze CC kop gr. českých, a to z těch, kdež též Beneš starší jsa v nedielu s svrchu psanými Janem a Benešem mladším, strýci svými, i přijal k sobě od purgmistra, konšel i vše obce města Jaromíře za duor Krystofovský čtyři sta kop gr. českých, a když jsou se dělili o statek, máje tu sumu CCCC kop gr. českých on Beneš starší na díel položití, i nepoložil, než těch všech CCCC kop gr. českých za sebou jest nechal, kdež na jich díel na Jana staršího a Beneše mladšího, bratři nadepsané, dvě stě kop gr. českých se dostane. Actum feria III. ante Georgii [19. dubna].

[Juxta:] Anno 1519 feria IV. ante Zofie [11. května] poklid místo hojemství do sv. Martina nejprv příštího, obě strany se svolily.

Anno 1523 feria V. post Martini [12. listopadu] vzaly strany mezi sebou poklid do pondělího nejprv příštího do nešporuo.

Anno 1523 feria II. ante Elizabet [16. listopadu] Mikuláš Dětský z Liboslavě poručník puvodu, a Václav z Vrchlabí, poručník, vzali poklid mezi sebou do Svátosti nejprve příští [8. dubna 1524].

Anno 1524 feria IV. ante Tiburcii [13. dubna] svolily se obě straně, učinily poklid do sv. Martina nejprv příštího.)*

Anno 1524 sabato die sancte Elizabet [19. listopadu] poklid do Svátosti nejprv příští [28. dubna 1525].*)

Anno oc 25. sabato post Reliquiarum [29. dubna] poklid na smlůvu obě straně svolily se do pondělího nejprv příštího [1. května 1525].*)

R. IX. l. B. XXI. a. — Půhon není mřežován; opsán pak v R. VIII. l. C. V. b. s přípisky *), a zde je mřežován.

2994. *Statečný Hendrych Kuttnaur z Kuttnova* poháně pana Jana a pana Albrechta strýce vlastní a nedielné z Walšteina a na Krupce, i na místě Jana mladšího, leth nemajícího strýce páně Janova staršího a bratra páně Albrechtova. Viniti je chce z toho, že měvše mu summu dvě stě kop gr. českých, které jest mu odkázal někdy urozený pán pan Albrecht z Kolovrath, nejvyšší kanclér království Českého, na časy dávno minulé dáti a vyplniti po staném právu, kdež jest tu summu CC kop grošů českých též Hendrych staným právem obdržel na nadepsaném panu Janovi a někdy panu Bernartovi bratrích z Walšteina před mocnými ubrmany panem Jindřichem Tunklem z Brníčka oc a někdy panem Mikulášem Pecingarem z Bydžina, i nedali jsou a nevyplnili ke škodě nadepsanému Henrychovi, ježto též Hendrych té summy CC kop gr. českých, kdyby mu od nich dána byla a vyplněna tak, jak by měli dáti po staném právu, užil by úroky na tu summu náležející,

z každých sta kop gr. českých úroku ročního X kop gr. českých vedle zřízení zemského bera; ale že pro to jich nedání a nevyplnění té summy užiti jest nemohl a podnes neužívá. A toho sobě týž Hendrych D kop gr. českých pokládá. Actum feria III. ante Georgii [19. dubna 1519].

[Juxta:] Anno 9c 19. feria V. ante Zofie [12. května] Hendrych Kuttneur poroučí Václavovi Šlechtovi z Pomerka na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. XXII. a. — Půhon mřežován.

2995. *Samson z Hyršperku* pohání paní Anny z Kováně a v Lovosicích, pana Jana a pana Albrechta strýce vlastní a nedielné z Walšteina a na Krupce, i na místě Jana mladšího leth nemajícího, strýce téhož pana Jana a bratra jeho pana Albrechta, jakožto držiteluov zboží a statku někdy pana Albrechta z Kolovrat 9c, tehdáž nejvyššího kancléře Českého. Viniti je chce jakožto držitele nadepsaného zboží a statku jeho pana Albrechta z devadesáti zlatých rýnských jemu Samsonovi za službu jeho od téhož pana Albrechta spravedlivě zuostalých. Actum feria III. ut supra [19. dubna].

R. IX. l. B. XXII. b. — Půhon mřežován.

2996. *Paní Johanka Berčinka z Dubé, dcera pana Jiřího odtudž z Dubé*, pohání téhož pana Jiřího Berky z Dubé na Valečově. Viniti ho chce, protože jest jí věnem neopatřil jako dcery své, kdež ona paní Johanka toho neopatření věna pokládá sobě III^M kop gr. českých. Actum feria III. ut supra [19. dubna].

R. IX. l. B. XXIII. a. — Půhon mřežován.

2997. *Paní Johanka táž 9c* pohání téhož pana Jiřího Berky 9c. Viniti ho chce z zápony své, kterůž u sebe má a jí též zápony vrátiti až podnes nechce, kterůž sobě pět seth kop gr. českých pokládá. Actum feria III. ut supra [19. dubna].

R. IX. l. B. XXIII. a. — Půhon mřežován.

2998. *Pan Sixt Kafunk z Chlumu* pohání Předbora z Radešína. Viniti ho chce ze rčení takového, že když by týž pan Sixt jemu Předborovi puol sedma sta kop míšenských gr. dal, že jest jemu řekl statečku Smolotel postúpiti, ale že toho podle téhož přirčení až podnes učiniti nechtěl a nechce. Actum feria IV. ante Georgii [20. dubna].

[Juxta:] Pan Sixt Kafunk z Chlumu puovod i s pohnaným svolili se a učinili poklid místo hojemstvie až do Svátosti najprv příští [8. dubna 1524] anno 1523 feria V die Elizabet [19. listopadu 1523].

Feria II. ante Georgii [18. dubna 1524] nález. *)

R. IX. l. B. XXIII. a. — Půhon není mřežován, opsán pak v R. VIII. l. C. V. b. s přípiskem *) a zde je mřežován.

2999. *Anna Cukrmanka měštka Pražská* pohání Bernartha Rachemberka z Rachemberku a v Jenči. Viniti ho chce ze II kop XX gr. miešenských za krámské věci jí zuostalých. Actum feria IV. ante Georgii [20. dubna 1519].

[Juxta:] *Anna Cukrmanka* činí poručníka k těmto ke všem přem třem Tobíaše z Rybího a pannu Appolonu z Štičího na zisk i na ztrátu.

R. IX. l. B. XXIII. b. — Půhon mřežován.

3000. *Anna táž* pohání Václava Donátha z Těchlovic. Viniti ho chce ze II kop X gr. miešenských za krámské věci jí zuostalých. Actum ut supra [20. dubna].

R. IX. l. B. XXIII. b. — Půhon mřežován.

3001. *Anna táž* pohání panny Alžběty Pakoměrické z Vi cemilic z LXXXVI gr. miešenských za krámské věci jí zuostalých. Actum feria IV. ut supra [20. dubna].

R. IX. l. B. XXIII. b. — Půhon mřežován.

3002. *Andres Weinczirle z Kompolce* *) pohání pana Krystofa Fluka z Rabšteina na Goczově **) z pychu a pro ten pych z desieti kop gr. českých, tu kdež jest zajal dobytek pychem svým člověku jeho Nyklovi Meglerovi z Kompolce, šest krav, a těch šest krav tak zajatých zanedbává témuž člověku zase vrátiti až podnes. Actum feria IV. ut supra [20. dubna].

R. IX. l. B. XXIII. b. — Půhon mřežován. — *) Ves Kumpolec, něm. Gumplitz. — **) Rozuměj Kocov, něm. Gotschau.

3003. *Andres Weinczirle tajž* pohání pana Krystofa téhož. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých, kdež jest zajal člověku jeho jménem Mertlovi Rorrerovi dvě krávé, a jich zanedbává zase vrátiti až podnes. Actum feria IV. ut supra [20. dubna].

R. IX. l. B. XXIV. a. — Půhon mřežován.

3004. *Andres tajž* pohání téhož. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých, kdež jest zajal člověku jeho Wenczlovi z Kompolce jednu jalovici a ji zanedbává zase vrátiti až podnes. Actum feria IV. ut supra [20. dubna].

R. IX. l. B. XXIV. a. — Půhon mřežován.

3005. *Andres tajž* pohání téhož. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých, kdež jest zajal člověku jeho Jakubovi z Kompolce jednu krávu a ji zanedbává zase vrátiti až podnes. Actum feria IV. ut supra [20. dubna].

R. IX. l. B. XXIV. a. — Půhon mřežován.

3006. *Andres Weinczirle z Kompolce* pohání pana Krystofa Fluka z Rabšteina na Goczově. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr., kdež jest zajal člověku jeho jménem Jiříkovi Prunnerovi z Kompolce pět krav a jich zanedbává vrátiti zase až podnes. Actum feria IV. ante Georgii [20. dubna].

R. IX. l. B. XXIV. b. — Půhon mřežován.

3007. *Markvarth z Soběhrd* pohání Zdeňka z Pitkovic z toho, kdež jest zaň slíbil k Janovi a k Petrovi bratřím Markéty z Petrovic za věno též Markéty z Petrovic, manželky téhož Zdeňka, vedle jiných za LXIIj kopy gr. českých, aby jej z toho rukojemství podle zřízení zemského týž Zdeněk vypravil. Actum feria IV. ut supra [20. dubna 1519].

R. IX. l. B. XXIV. b. — Půhon mřežován.

3008. *Mikuláš z Pitkovic* pohání Zdenka z Pitkovic z toho, kdež jest zaň slíbil k Janovi a k Petrovi bratřím Markéty z Petrovic za věno též Markéty z Petrovic, manželky téhož Zdeňka, vedle jiných za LXIIj kopy gr. českých, aby jej z toho rukojemství podle zřízení zemského týž Zdeněk vypravil. Actum feria IV. ut supra [20. dubna].

R. IX. l. B. XXIV. b. — Půhon mřežován.

3009. *Markvarth z Soběhrd* pohání Václava toho, kterýž jest byl čeledínem u někdy mistra Barthoše, děkana Vyšehradského. Viniti ho chce z pychu a pro ten pych z X kop gr. českých, protože jest střílel z ručnice k čeledi jeho. Actum feria IV. ut supra [20. dubna].

R. IX. l. B. XXV. a. — Půhon mřežován.

3010. *Paní Johanka Berčinka z Dubé* pohání Blažka Kopáče z Dráčova. Viniti ho chce z toho, že jest jí zápisem neopatřil tím, kterýž jest na se učinil pan Jiří Berka z Dubé oc nebožtíkovi Václavovi Kamencovi z Kamene, manželu jejímu, na dluh spravedlivý CL kop gr. českých, aby táž paní Johanka vedle téhož Václava Kamence, manžela svého, k týmž CL kopám gr. českých spravedlnost měla jako on Václav Kamenec, a toho jest tak vedle vuole nebožtíka neučinil a zápisem jí neopatřil, to k sobě přijav, kdež ona sobě toho neopatření pokládá D kop gr. českých. Actum feria V. ante Georgii [21. dubna].

R. IX. l. B. XXV. a. — Půhon mřežován.

(Další registra soudu komorního budou tištěna v některém díle pozdějším.)

D. XXI.

KNÍŽKY NÁLEZŮ SOUDU ZEMSKÉHO A KOMORNÍHO

z první polovice XVI. století.

Vydává Jaromír Čelakovský.

V úřadě desk zemských, při kterém se také chovala registra soudu komorního, bylo třeba činiti opatření, aby úředníci desk mohli zjednoti sobě známost a přehled všeho právního materiálu v knihách deskových zapsaného a aby stranám mohli čísti desky a dávat naučen o věcech právních. Jak známo, byly nálezy vyšších soudů praejudikáty, jichž se mohly strany dovolávati a k nimž soudcové měli přihlížeti, a kromě toho právních těchto pramenů bylo užíváno v rozsáhlé míře od XIV. do XVII. století při sepisování právních knih a při kodifikacích zemského práva.¹⁾

Takovéto i jiné okolnosti vedly k tomu, že v úřadě deskovém asi záhy, zejména pak v době králů Vladislava,²⁾ Ludvíka a Ferdinanda I., sestavovaly a chovaly se rejstříky důležitějších nálezů a zápisův deskových, aby se usnadnilo hledání v deskách, a že časem podle těchto rejstříkův některý úředník buď soudu zemského neb desk pořizoval obšírnější pomůcky a návody za tím účelem, aby nalezené právo zemské, jak bylo v knihách vyšších soudů obsaženo, v té neb oné formě mohlo se státi lidem přístupnější.

Nehledě k starším knihám právním a k slavnému dílu Všehrdovu, byly posud známy a uveřejněny hlavně dvě takovéto sbírky nálezů vyšších soudů našich. Jednak *místosudního království Českého Albrechta Otjře z Očedělic „Registrum na dávnířízení zemské“* asi z r. 1494,³⁾ jednak *„Nálezové práv zemských tohoto slavného království Českého“*, jež r. 1536 tiskem byli vydáni.⁴⁾ V obou těchto spisech zachovala se nám značná část důležitějších nálezů soudu zemského a komorního, jež odjinud nebyla by známa, a nálezy v nich byly seřaďovány mechanicky podle jistých hesel.

V novější době dostala se nám do rukou *třetí* toho druhu vzácná památka právní, jež sama sebe nazývá *„knížky z nálezův desk zemských“*, v *první části* obsahující nálezy soudu zemského

¹⁾ Srovn. naše Povšechné české dějiny právní (druhé vydání) str. 14 násl.

²⁾ Srovn. předmluvu Otjře z Očedělic k jeho Registrum v Jirečkové Codex juris boh. III 2 str. 181.

³⁾ Jireček, Codex jur. bohemicus III 2 str. 179.

⁴⁾ Po druhé otištění v Právniku 1861 str. 155 násl.

v abecedním pořádku, a v druhé části pak v tomže pořádku sestavené „nálezy k soudu komornímu příležející“.

Tuto sbírku nálezů před zhořením desk zemských r. 1541 sestavenou a proto stejně důležitou, jako obě zmíněné sbírky, s nimiž ovšem má značnou část nálezů společnou, získala nedávno koupí knihovna Českého Musea, a šťastnou náhodou podařilo se nám ještě na dvou jiných místech naléztí přepisy této právní památky, kterými znění její dá se v některém obledu poopravit neb doplniti a také provenienci její poněkud objasniti.

A) Za základ vydání našeho klademe zde zmíněný *rukopis muscijní* (A), jenž dle písma pochází z doby krále Ferdinanda I. a jenž také poměrně nejsprávnější text obsahuje. Za účelem snadnějšího užívání rozdělili jsme jej na XXXI kapitol a každou kapitolu na články. Rukopis začíná úvodem, převzatým z Registrum Ojře z Očedělic, a rejstříkem, jež ku konci sbírky uveřejňujeme.

V první části, jež obsahuje v kap. I—XVIII větším dílem výpisy z desk zemských, uvádějí se při nálezech obyčejně kvaterny deskové, v kterých byly tyto nálezy zapsány, a takovým způsobem řada kvaternů desk trhových, větších a menších zápisných, památných a půhonných, jak je stanovil zvěčnělý náš přítel *Josef Emler* ve spise „*O zbytcích desk zemských v r. 1541 pohorelých*“ na str. 26, dá se v naší památce opět prokázati a také doplniti:

1. *Trhové desky*. — Citují se: V prvních Zdislavových, Primo Zdislai (1320—1336) III 71, VI 10, VII 14, 15 a XVIII 113; v druhých Zdislavových, secundo Zdislai (1337—1347) III 5, 76, V 8, X 9 a XIV 1; v třetích Zdislavových (1347—1355) XII 8, XIV 99 a XVI 38; primus Priznakonis (1356—1361) XIV 122 a;

secundo Daczicz (1366—1370) VII 6; v prvních Prokopových (1380—1384) X 28, XI 55, XII 206, 207, XIV 19, 82, XV 5, 7, XVIII 79 d, 88; v druhých Václavových, secundo Wenceslai (1389—1391) I 20, III 74, X 25, XII 218, XIV 34, XVII 36, 38 a 45 a;

v prvních Mikulášových (1391—1396) XI 50, XVI 35; v druhých Mikulášových (1396 až 1399) III 24, X 27, XII 78, XIV 106, XVI 3, XVII 45 a 49, XVIII 79, 79 a. a 105;

v prvních Štěpánových, primo Stefani (1400—1404) VI 11, VII 20, 23, IX 15, 20, 32, 36, X 7, XI 22, 149, XVI 33, XVIII 110 a 118;

v prvních Mauriciových (1404—1406) VII 19, 35, IX 1, X 3, 42, XII 15, 36, 181, 183, XIV 4, 68, XVII 1, 31, 32 a, 44 b, 45 a, b, 53, XVIII 77, 114; v druhých Mauricii (1406—1408) III 19, XII 52, 53, 143, 152, 220, XIV 93, XVII 43, 44, XVIII 28;

v třetích Václavových (1408—1410) V 1, VII 20, IX 28, X 15, 16, 42, XII 23, 50, 73, 219, XIV 69, 123, XV 6, 9, XVI 6, 13 a 70, XVII 44 a, 70 a; v čtvrtých Václavových, quarto Wenceslai (1411—1413) XI 10, 53, XII 74, XVII 14 b;

v prvních Matějových, primo Mathei (1414—1415) X 39, XI 48, 61, XII 48, 150, XIV 5, 20, 23; v čtvrtých Matějových, quarto Mathie (1437—1438)³⁾ I 37, II, 51, 52, III 22, 78, IV 3, V 2, VII 18, 20, 22, 27, 30, VIII 1, 8, 9, 24, 33, 52, IX 2, 15 b, 21, 26, X 38, XII 109, 119, 132—134, 151, 153, XIII 5, XIV 2, 26, 70, 119, 158, XVI 1, 17, XVII 10, 34 a, 37, 39, 46, 71, XVIII 98;

v prvních Doupovcových (1450—1452) XV 8; v druhých Doupovcových neb Jana Doupovce (1453—1454) I 32, III 4 (1467), 25, 30, 54, VII 8, 26, IX 14, X 6, XI 54, XII 1 (1458), 16, 57, 156, 202, XIV 66, XVI 11, 30 (1476); Wenceslai Andreae (1454—1458),

³⁾ Roky ležatými doplňují se údaje Emlerovy.

II 63, III 34, VIII 51, X 26, XI 49, XII 4, 83, 89, 102, XIV 23, 29, 31, 35, 110, XVII 34 a, XVIII 79 b, 80, 83, 84, 91 a. a 99;

v prvních Jana Plany (1457—1458) III 63, 86 (1454), VIII 25, X 20, 31, XII 161 (1490); v druhých Planových, secundo Johannis Plana (1459—1461) X 14, XII 13, 80, 137, XIII 22, XIV 27, 28, 88, 167, XVIII 24, 91; v třetích Planových, tertio Plana (1461—1465) I 1, 21, III 10, 21 (1485), 87, VII 4, 5, 20, 21, XI 28, XII 82, 168, 169, 199, XIII 19, XIV 89, 121, 132, XVI 18, XVIII 25, 89, 90; v čtvrtých Planových, quarto Johannis Plana (1463—1466) III 12, 13, 39, 40, V 4, VIII 27, 31, 32, 44, IX 22, X 49, XII 162, XIII 37, XIV 109, 166, XV 3, 10, XVIII 46, 112; v pátých Planových, quinto Plana (1466—1470) I 15, 33, II 58, III 4, 43 (1462), IV 4, V 3, VII 31, VIII 13, XIV 104 (1465), XVII 68, XVIII 104; v sedmých Planových, septimo Plana (1474—1477) VII 46;

v druhých Ondřejových (Ondráčka z Tišnova), secundo Andree (1481—1485) I 7, IV 1, VII 37, 45, VIII 3, 47, X 13, XII 163, XIV 169, XVIII 108; v třetích Ondřejových, tertio Andree (1485—1488) I 28, II 58, III 53, 55 a 81, VI 6, VIII 17, 20, 48, IX 16, 17, 24, X 1, 2, 34, 35, 40, XI 16, 24, 26, 26 b, 27, XII 2, 42, 164, 166, 167, 184, 193, 200, 210, XIII 1, 2, 12, 13, 15, XIV 7, 94, 161, 162, XV 1, 11, XVI 19, XVII 20, 45 c, 61 a, XVIII 39, 56, 58, 78, 79 e—g, 81, 85, 86, 115; v čtvrtých Ondřejových, quarto Andree (1489 až 1492) II 53, 59, III 36, 48, 49, 62, 80, V 5, VIII 12, X 5, 10, XI 17, 23, 25, 26 a, 43 a, XII 18, 84, 195, XIV 17, 69 a, 101, 124, 159, XVII 28, 30, 65, XVIII 33, 38; v pátých (posledních) Ondřejových, quinto Andree (Emler jich nezná) XVI 29, XVIII 111;

v prvních Viktorinových, v deskách Viktorinových, primo Victorini (1493—1496) I 9, III 33, V 6, IX 18, 30, XI 29, 32, XIV 9, 113, 151, XVI 16, 26, 31, XVIII 76, 84;

v prvních Hyndrákových [Václava Hyndráka z Habrova] (1497—1500) I 11, II 17, III 67, VIII 6, 46, XI 33, XII 5, 77, 79, 106, 144, 165, XIII 30, XIV 136, XVI 27, 28, XVIII 34, 37, 42, 120; v druhých Hyndrákových (1500—1503) I 17, 23, II 60, III 60, VII 41, XI 41, XII 33, 117, XIII 17, 34, XIV 111, 114, 153—155, 157;

v prvních Václava z Chvojence (1504—1508) III 75, 93, VII 53, IX 12, XI 30, 37, 45, 46 (1498), XII 30, 31, 192, 197, XIII 7, XVIII 43; v druhých Václava z Chvojence (1508—1512) II 56, III 90, VII 38, 39, X 36, XII 69, 70, XIII 36, XIV 24, XVII 62, XVIII 97; v čtvrtých Václava z Chvojence (Emler necituje) XVII 8;

v druhých Robmhapových (1513—1515) XI 38; v třetích Václava Robmhapa z Suché (1516—1518) XII 115; v *trhových*, v *kvaternu trhovém* (1515—1527, nejspíše za místopisárství Robmhapova neb Hynka Krabice z Weitmile) I 12, 16, III 61, VII 44, VIII 26, XI 34, XII 23, 90, 111, 141, XIII 39, XIV 102, 143, XVII 51 a 52.

2. *Zápisné desky větší a menší*. Albo majorum antiquo (1401—1404) X 21; v červených větších zápisných (1445—1465) XIII 41; v žlutých (1515—1520) XIII 3; v kvaternu menších zápisných, v menším zápisném (1494—1524) II 5, 34, III 26, XI 56 a XIV 8.

3. *Desky památné* (Srv. Emler u. m. str. 25 a 27). V památných (1456, 1475, 1476, 1485—1526) I 18, 19, 36, II 3, 4, VI 1, 2, 7, 8, VII 3, 7, 13, 32, VIII 2, 7, 35, 42, 53, IX 10, 11, 18, 27, 35, X 50, XI 14, 18, 19, 21, 58, XII 3, 10, 19, 55 a, 85, 98, 113, 114, 128, 135, 145, 158, 198, 203, 204, 209, XIII 26, 27, 33, 38, XIV 3, 6, 78, 79, 105, 108, 131, 146, XVI 32, 39, XVII 57, XVIII 32, 87, 116 a 116 a;

v žlutých památných (1455—1499, též 1519) I 34, III 36, 37, VII 24, VIII 50, X 8, 41, XII 27, 76, 92, 154, XIV 117, XVII 25, XVIII 44;

ve lvových památných (1488, 1492, 1496—1506) I 35, II 27, 28, VII 50, 56, VIII 37, 43, IX 31, X 48, XII 49, 104, 105, 173, 179, 189, 190, XIII 40, XIV 44, 45, 126, XV 12, XVII 26 a 51;

v červených památných (1500—1506) VI 10, XI 3, 40, XII 12, 97, 100, 108, 118, XIII 6, XIV 139, 145, 155, 156, XVI 25; a v památných Štěpánových XII 14.

4. *Desky půhonné.* V červených půhonných (1402—1410) VII 28, X 43, XVIII 93; v bílých nových půhonných za času krále Václava IV (1406) III 16; v zelených půhonných, viridis citationum (1411—1413) VII 33, 34, VIII 38, XII 20, XVI 34, XVII 17;

knihy puohonné času Zikmunda císaře (1435—1437) VIII 11, 18, 19, 28, X 22 (1418), XII 136, 186, XIV 133, XVII 41, 47, XVIII 16;

v bílých půhonných (1452—1456, 1462—1465, 1485—1496) I 3—6, 10, 22, 30, II 1, 2, 6—10, 15, 16, 57, III 7, 18, 35, 42, 47, 51, 52, 56, 57, 64, 69, 73, 83, 85, VI 3—5, 9, VII 48, 49, VIII 4, 5, 14, 22, 23, 29, 36, 49, IX 4, 5, 7—9, 13, 19, 23, 29, X 7, 23, 24, 29, 32, 33, 36, 37, 44, 45, 47, XI 1, 2, 4, 5, 15, 42, 47, 59, XII 4 a, 17, 22, 23 a, 24—26, 37—41, 42 a, b, 43—46, 56, 72, 75, 81, 81 a, 87, 88, 122—124, 126, 127, 129, 138—141, 153 a, 157, 170, 171, 201, 205, 208, XIII 9, 11, 14, 18, 20, 24, 25, 31, XIV 11—16, 18, 22, 25, 56—65, 86—88, 92, 98, 103, 112, 137, 147, 147 a, 148, 152, 163—165, 165 a, 168, 170—174, XVI 2, 4, 9, 20—23, 35—37, XVII 2, 3, 4 a, 11, 14, 16, 33, 42, 48, 56, 67, 68 a, 69, XVIII 1—3, 5—7, 9, 11, 18—20, 29, 30, 40, 48—52, 54, 59, 61, 64, 70—72, 75, 94, 95, 101, 102, 107, 109, 119;

v modrých půhonných (1453—1466, 1488—1493, 1525) I 2, 8, II 50, III 1—3, 6, 8, 11, 15, 17, 38, 41, 50, 79, 84, 88, 89, IV 2, V 7, VII 47, VIII 15, 16, 21, 26, 26 a, 30, 39, X 4, 6 a, 17—19, 24 a, 30, 31, 46, XI 3, XII 4 b, 36, 55, 120, 121, 142, 185, 187, XIII 8, 10, 21, 28, 32, XIV 21, 25 a, 30, 32, 53—55, 57, 58, 84, 85, 90, 97, 120, 122, 132 a, 147 b, 150, XV 2, XVI 14, 15, XVII 9, 9 a, b, 12, 13, 15, 18, 27, 34, 40, 54, 55, 63, 64, XVIII 4, 9, 13, 15, 21—23, 26, 27, 41, 60, 61 a, 62, 63, 65—67, 69 a, 82, 100, 103, 106;

v lvových půhonných (1492—1508) II 24, 26, 54, III 29, 68, 82, VII 40, 54, XI 44, XII 68, 101, 131, 172, 180, 190, 191, 197, XIII 16, XIV 81, 126, 127, 129, 135, 140, XVI 24, XVII 5, 21—24, XVIII 45, 97;

v červených půhonných (1470, 1494, 1499—1523) I 13, 29, II 12, 13, 19, 23, 29—31, 40—43, 46—49, 55, 59, 70, 72, VII 1, 2, 3 a, 10—12, 29, 55, VIII 40, IX 6, X 23, XI 7—9, 60, XII 6, 7, 9, 35, 47, 47 a, 51, 54, 58, 59, 63, 71, 86, 116, 155, 177, 188, 211, XIII 4, XIV 115, 118, 144, XVII 19, XVIII 10, 92 a 121;

v černých půhonných (1510—1517) II 19, 23, 32, 55, III 32, VII 36, 51, XII 130, 159, 174, 182, XIV 46 a 91.

5. *Kvatern úterní* (1497—1518) II 61, III 58, 65, VII 16, 17, 42, 52, VIII 41, IX 33, 34, X 51, XI 39, XII 28, 61, 91, 95, 96, 99, 107, 110, XIII 35, XIV 80, 116, 142, XVII 6, 27, 58—61.

6. *Kvatern škodní* (1501—1518) X 11, 12, XI 57, XII 60, 64—67, 93, XIII 23, XIV 36—44, 47—50, 52, 71—77, 95 a 125.

7. *Kvatern relací z komory krále JMti* (1508—1510) III 94 a XV 13.

Kromě toho citují se nálezy z r. 1502 v *kvaternu Šlechtu* (XII 62), v *dvorských deskách* v kraji Žateckém (XVIII 30, 35 a 36), v *registřích komorního soudu*, o nichž níže řeč bude, a články z *tištěného zřízení zemského z r. 1530* a sice *A* 9 (XIV 96 a 138), *C* 2 a 4 (III 7, 77 a I 24), *D* 1, 8, 10—12 (I 31, III 14) a *F* 1 a 2 (I 24—27 a III 45).

Kdežto nálezy v první části obsažené nesahají za r. 1528,⁶⁾ dovolávání se zřízení zemského z r. 1530 ukazuje, že kompilace v té formě, jak ji máme v rukopisu musejním, mohla povstati *teprve* r. 1530. aneb nějaký rok později.

Pokud se druhé části našich knížek nálezů týče, v které jsou v kap. XIX—XXXI seřaděny *nálezy komorního soudu* v abecedním pořádku, jest při nich nápadno, že nálezy ty nejsou starší nežli z r. 1500, a že tedy sestavovatel neužil známých nám nejstarších register soudu komorního. Patrně zřízení zemské z r. 1500 bylo mu hranicí.

Velká většina nálezů pochází z l. 1500—1511, a kromě toho uvádějí se *nálezy z let 1512—1515* s poznámkou na jednom místě, že jsou zapsány „v *tenkých aksamitových [registrech]*“.

Citují se pak nálezy komorního soudu: z r. 1512 k roku Svátosti XXII 12, XXVII 75, XXIX 56 a k roku sv. Martina II 39, 45, XIX 23. XXII 3, 11, XXIII 2, 3, XXIV 15, XXVI 16, XXVII 28—30, 44, 48, 81, 96, XXIX 30, 31, 42, 44, 72, XXX 20—23, XXI 14 a 20.

Z r. 1513 k roku Svátosti I 33, II 44, XIX 11, 19, 25, 26, XXI 5, 11, XXII 10, XXIII 1, XXIV 11, XXVII 31—33, 44—47, 80, 82, XXIX 29, 57, XXX 12, XXXI 22, 23; a k roku sv. Martina XXVIII 12;

z r. 1514 k roku Svátosti XXIX 43 a z r. 1515 k roku Svátosti XXII 4 a XXVIII 5. Registra tato z l. 1512—1515 se nám nezachovala, a citované nálezy jsou posud známým jediným pozůstatkem z nich. Větší počet nálezů, jež jsme v tomto dílu Archivu Českého uveřejnili, cituje se dále k roku sv. Martina l. 1515 a k rokům Svátosti a sv. Martina l. 1518; kdežto z let 1516 a 1517 žádné nálezy se neuvádějí. Zajímavé jsou také dva nálezy (II 14 a III 92) „v *registrech královských, kteráž sou za krále Vladislava ke dskám dána a u desk jsou*“, kterými se sporé zprávy o vedení register soudních při dvoře královském potvrzují a doplňují.

Četné jsou konečně citace register bez datum „v *černých kožených*“ neb „v *posledních černých v kuoži*“. Jsou to známá nám už registra, jež se chovají v Českém museum pod sign. 3 J. (R. VII) a mají nápis „*Registra půhonná kožená vejporvědi létha 1518 až do 1525*“. Odtud uveřejnili jsme na str. 333—372 tohoto dílu Archivu Českého nálezy k roku sv. Martina l. 1518 (č. 2583—2648), a z těch přicházejí některé v našich knížkách nálezův. Jsou to: XXI 1, XXIII 4, 5, XXIX 32, 33, 45, 67, XXX 25 a XXXI 7.

Poslední nálezy komorního soudu, k nimž sestavovatel knížek ještě přihlížel, cituje listy, na nichž jsou v R. VII zapsány, jsou vyneseny k roku Svátosti l. 1519; a sice jsou to: XX 6, XXI 6, 7—10, XXIII 5, XXVI 15, XXVII 35, 51, 52, XXVIII 28, XXIX 3, 13, 34, 58, XXX 13, 16 a 24.

V knížkách uvádějí se též některé nálezy v „*červených kožených registrech*“ (XIX 6, 27, XXII 13 a XXX 3); avšak jsou to nálezy vynesené o roku sv. Martina 1518 (č. 2589, 2597, 2598 a 2604) a o roku Svátosti 1519 (č. 2691) a zapsané tedy v rukop. R. VII. Citují se pak červená registra buď omylem místo černá, buď přepisy nálezů z l. 1518 a 1519 chovaly se pohromadě v černé a druhdy i červené kůži, nežli byly dány k vazbě. Musejní rukopis 3 J. (R. VII) obsahuje nálezy též z let 1523—1525; k těm ale sestavovatel sbírky nálezů komor-

⁶⁾ Nálezy z r. 1525 jsou: VII 44, 47, XI 34, 35, XIV 102, 143, XVII 52; z r. 1526 VIII 26, XIV 48, 51, z r. 1527 I 16, XII 178 a z r. 1528 IX 25.

ního soudu více nepřihlížel.⁷⁾ Jest to důkazem, že brzo po r. 1519 byla druhá část knížek nálezů a sice soudu komorního sestavena.

Poněvadž pak v kompilaci, jak se nám zachovala, cituje se ojedinele v čl. XXV 4 nález ze dne 21. března 1530,⁸⁾ zdá se, že původní sbírka z r. 1519 byla r. 1530 tímto přídavkem doplněna, a že přepis její teprve r. 1530 neb potom byl zhotoven, tedy v téže době jako sbírka nálezů soudu zemského v první části tohoto rukopisu zachovaná.

B) V literární pozůstalosti zvěcn. P. Gelasia Dobnera, jež se chová v bibliotéce řádu Piaristů v Praze, našel p. dr. Šimák přepis (— B) našich knížek nálezů z druhé polovice XVIII. století (sign. N. 48). Rukou Dobnerovou na listu 1 čte se připsáno: „Ex codice chartaceo anno 1540 scripto domini Thadaei Peithner. Ex his et ejusmodi praejudicatis postea compilatum jus provinciale et constitutiones regni. Magni vero haec praejudicata aestimanda, cum ante combustas tabulas regni compilata sint, atque ita se saepe ad veteres tabularum codices revocent.“ Sbíрка začíná nápisem „Nálezové soudu zemského. O bratřích nedílných aid.“, a ku konci má na l. 303 přípisek ze starší knížky: „Finitum est feria tertia post sanctam Zofiam [18. května] anno domini 1540.“ Kam se dostal rukopis z r. 1540, jenž náležel známému prof. horního práva Janu Tadeáši Peithnerovi rytíři z Lichtenfelsu, a z něhož tuto přepisováno, nepodařilo se nám vypátrati. Není totožný s rukopisem musejním A, neboť má některá lepší čtení, pokud z kopie dá se souditi; a také z některých odkazů vysvítá, že oba rukopisy měly starší společnou předlohu.⁹⁾ Rok 1540 považuju proto za datum původního přepisu a zároveň za důkaz, že poslední redakce knížek stala se před r. 1540. Bližší srovnání s Nálezem v Právniku 1861 uveřejněnými poučí tuším každého, že sestavovatel této Sbířky nálezů r. 1536 tištěné čerpal asi hojně také z našich knížek, takže dlužno dobu sepsání jich před r. 1536 položit. Rukopis obsahuje obě části knížek nálezů jak soudu zemského tak i komorního, a u porovnání s rukopisem předcházejícím vykazuje toliko některá různost čtení. Varianty z tohoto přepisu označujeme písmenou B. Úvod a rejstřík v přepisu schází.

C) Při hledání Peithnerova rukopisu, jež nemělo výsledku, podařilo se nám přece v knihovně kláštera Strahovského za ochotného přispění p. bibliotekáře dra. Zahradníka, jemuž tímto budte vysloveny upřímné díky za ochotné přispění a pomoc, nalézt v rukopise nadepsaném „Staré zřízení zemské“ (sign. Čes. II A 6) za Všehrdovou právní knihou (Mistra Viktorina ze Všehrd gruntovní sepsání ze všech práv zemských království Českého) podobnou sbírku nálezů za nápisem: „Tuto zpráva krátce z nálezů a zřízení zemského po abecedě vybrána. Bratr mladší nedílný nemuž atd.“ Sbířka ta končí takto: „Finis exarationis in die divisionis apostolorum anno Christi 1535 regnante inclito rege Ferdinando per Vitum Poll de Zittavia in Broda Bohemicali etc.“

Přepis nemá úvodu ani rejstříku a liší se obsahem od textu předcházejících dvou rukopisů předně tím, že obsahuje toliko nálezy zemského soudu a nikoli též komorního, a za

⁷⁾ Toliko v první části XIV 134 mezi nálezy zemského soudu přichází jeden nález z r. 1524 s citací „v komorních zelených aksamitových“ za knížete Karla Minsterberského.

⁸⁾ V čl. XXVIII 25 a XXX 17 cituje se též zřízení zemské lit. B 7; avšak zmíněný nález přichází jak v ZZ 1500 čl. 110, tak i v ZZ 1530 čl. 109, a to na listech D 3, resp. 5, a tedy chybná citace neposkytuje důkazu, že myšleno zde na ZZ z r. 1530.

⁹⁾ Na př. při nálezu (XIV 160) v obou rukopisech je odkaz: Hledaj tuto napřed C. II; avšak v rukop. A. je dotýcný nález přepsán na listu C. IX; a tak podobně i jiné odkazy ukazují k staršímu jakémus rukopisu.

druhé, že poslední datovaný v něm nález pochází z r. 1501, takže všechny novější nálezy z l. 1501—1528 a ovšem také články zřízení zemského z r. 1530 jsou v něm vynechány. Kromě toho články namnoze v jiném pořádku přicházejí a místy některé starší nálezy se uvádějí, jež sestavovatelé obou předcházejících sbírek vynechali. Jest to tedy *starší redakce první části našich „knížek nálezů“ brzo po r. 1501 porázená* snad samým m. Viktorinem ze Všehrd¹⁰⁾ nebo některým úředníkem v úřadě desk z výpisů deskových, jichž se mohlo též při kodifikaci zemského práva r. 1500 užiti.

Označujeme zde články, jež ve sbírce této přicházejí, **hvězdičkou**, a varianty odtud převzaté poznamenáváme písmenou **C**. Pokud jde o články, jež v prvních dvou rukopisech scházejí, označujeme je číslicemi nálezů předcházejících s dodatkem **a**, **b** atd.

Vydavatel.

Knížky z nálezův desk zemských.

Král, nejvyšší činitel pokoje, zpusobil a stvoril sobě poddané v střizlivosti a skrovnosti; ale žádost jich jest v svých mezích nezavřena a pokoje jsou milovníci, ale nesvornost a ruoznice jsou rovně jako máte je rodieci. A když by spravedlnost té rozpustilosti nepřemáhala, zajisté pokoj zemský až do končin světa byl by sňat a zapuzen. A protož práva se na to vydávají, aby taková žádost škodlivá prospěchu tak svobodného neměla, nebo skrze právo a naučení poctivé aby člověk živ jsa druhého škodou neurážel, ale aby jednomu každému to, což jeho jest, navrátil oc.¹¹⁾

[I.] O bratřích nedílných, strajcích a o sestřích.

* [1.] *Bratr mladší nedílný* nemuož prodávati bez bratra staršího, ani starší bez mladšího. To stojí v Třetích Planových B. V. v při, kdež Vaněk, syn Vokuov z Walštaina¹⁾, prodává léta božího MCCCCLXI. — V týchž deskách Planových M. XIV. v při Hrdibora²⁾ z Slavic a Jana Poláka z Sulislavě léta MCCCCLXV.³⁾

¹⁾ z Walšteina B. — ²⁾ Hylibora AB. — ³⁾ MCCCXV mají mylně AB.

* [2.] *Bratr nedílný* bez druhého bratra nemuož nic zavazovati. Nález na to v Modrých puohonných, kdež Elška z Skuhrova pohání Jana z Skuhrova léta MCCCCLXIV ve čtvrtek před sv. Řehořem [8. března 1464].

* [3.] *Bratry nedílné let došlé*¹⁾ kto by měl, nemuož sám bez nich poháněti. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Jindřich ze Strpí Jiříka Kořenského pohání léta MCCCXCV v středu po²⁾ suchých dnech letničních [17. června 1495].

List B. I. — ¹⁾ *nedošlé* C. — ²⁾ o má C.

* [4.] *Bratra nejstaršího* ktož by nepohnal vedle bratří mladších nedílných, bude jemu ten puohon zdvižen. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Šimon

¹⁰⁾ Srvn. na př. čl. XII 8 a 9, jichž se dovolával Všehrd proti snahám Rendlovým atd. vydati zřízení zemské.

¹¹⁾ Úvod tento převzat je z části předmluvy, kterou Albrecht Ojír z Očedelic opatřil své „Registrum na dávné zřízení zemské“ (Jireček, Corpus j. boh. III. 2. str. 180). V BC úvod tento schází.

z Mostku pohání Přibíka a Voldřicha bratří z Těmic z dědictví léta božeho MCCCCLXXXV.

* [5.] Bratři všech nedílných, kdož pohání, má pohnati. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Šimon z Mostku pohání Přibíka a Voldřicha bratří z Těmic léta MCCCCLXXXV.

* [6.] Bratři nedílní mají všickni spolu pohnati¹⁾. O tom nález v Bílých puohonných, kdež Vítek z Tuněchod a z Poběžovic pohání Zikmunda Šárovice z dědictví léta MCCCCLXXXVI v středu po sv. Remigii [4. října 1486].

¹⁾ poháněti C.

* [7.] Bratři majíce sestru nedílnú, nemohli sú statku od ní odciziti, nic jí neodkázavše, a ten kšaft zdvihli. Nález o tom v Druhých Ondřejových L. XXVII. v při mezi Mandelenú, dcerou někdy Václava Vlčka z Minic, s jedné, a Bohuslavem Litovským¹⁾ z Svinař léta božeho MCCCCLXXXV v pondělí po svatém Bonifacii [6. června 1485].

¹⁾ Litovským mají AB.

* [8.] Bratr sestře své nedílné muož dáti, co chce, a statek rozdati, komuž chce, a strýc též. Nález o tom v Modrých puohonných, kdež Václav z Čilčic pohání Erazima z Michnic.¹⁾

¹⁾ z Minic má C.

[9.] Bratr starší maje mladší bratry let nemající, muož nad nimi poručníka neb¹⁾ poručníky i nad statkem jich dělati. A to se stalo. O tom v Viktorinových dskách K. XXIII, kdež Joannes de Wa[r]tbergka oc.

¹⁾ poručníka neb schází v B.

* [10.] Bratři dva když sou nedílní, a jeden nechá po sobě syna a druhý dceru:¹⁾ tehdy ten syn jest pravý dědic všeho statku, a dcera ta nemá s ním²⁾ tu dílu pravého, než muož ji odbyti jako dceru svú. Než jestliže by syn umřel prve, nežli by jí odbyl: tehdy ta dcera ostane pravá dědička toho všeho statku. O tom v Bílých puohonných léta MCCCXCVI k Letnicím [25. května 1496]: „Alžběta z Jablonné pohání Václava oc“.

List B. II. — ¹⁾ dcery B. — ²⁾ s ním schází v B.

[11.] Bratr který kdyby maje sestru neodbytú zapsal by někomu zápisem nápadním statek, že to žádné moci nemá proti sestře neodbyté, než sestra obdrží. O tom v Prvních Hyndrákových C. XXVIII mezi Kateřinú z Řípu a Dorotú z Hostúně.

[12.] Bratr jest povinen sestře své dáti, kteráž léta má a toho na něm požádá, díl ze všeho statku, kterýž by spolu měli odkázaný od kohož koli jiného, kromě z otcovského statku, toho nic. O tom v Kvaternu trhovém léta MDXVIII: „Mandelena z Walštaina kšaft učinila“. Tu jest při témž kšaftu juxta: „O tom a o takové věci“.

[13.] Bratři když se dělí o statek, mohou sobě, což chtějí, v nedělu pozustaviti. O tom v Červených puohonných léta MDXI k roku sv. Jeronyma [30. září 1511]: „Štěpán Anděl s Pavlem Choltickým oc“.

[14.] Bratři nedílných by pak kdo všech pohnal a nepohnal při nich strajce jich nedílného, jestliže by kterého nedílného měli: bude puohon zdvižen. O tom v komorních registřích léta MDXIII k Svátosti [8. dubna 1513], kdež Dorota z Ilkanoše pohání Václava a Bohuslava oc.

[15.] Bratři neb sestry majíce léta, by pak někteří mladší byli let nemajíce,¹⁾ mohou dědictví to prodati, však toliko díly své, než mladších dílův prodávati nemohou; pakli prodají, když mladší k letům přijdou, obdrží své díly. O tom Quinto Plana A. V: „In causa Anne filie oc“.

¹⁾ let nemajíce schází v B.

[16.] Bratr maje sestru nedílnou muože statek svojej prodati. O tom v Trhových léta MDXXVII v středu po sv. Františku [9. října 1527] v při mezi Voršilou z Lubec a Bernartem z Baršova¹⁾ oc.

¹⁾ z Krašova má B.

[17.] Bratr bratru druhému, jsa obeslán vedle zřízení zemského, když by dílu nedal, a bratr ten, kterémuž by díl dán nebyl, uvázal by se v statek ten vedle zřízení zemského: že svůj díl potom muože zapsati, komuž se jemu zdáti bude. O tom v Druhých Hyndrákových M. XXVIII mezi Vilémem Čejkovským s jedné, a Vilémem Švihovským.

List B. III.

[18.] Bratři nebo strýci nebo jiní nedílní, majíce zámky anebo tvrze a že by se na ně rozsadili a potom že by se měli rozdělit o ně: není žádný z nich¹⁾ tomu, kterýž by měl dělit, povinen zámku nebo zámkův postupovati a ho jich zmocniti, než má toliko jej na ně k ohledání pustiti, a všechny duochody a užitky jemu dopustiti vyhledávati při písařích i při všech úřednících. O tom v Památných léta božieho MDXXVI v pátek před sv. Marcellem²⁾ [1. června 1526] mezi Mikulášem Trčkou z Lípy a Zdeňkem Trčkou, bratrem jeho.

¹⁾ z nich schází v B. — ²⁾ Havlem má B.

[19.] O témž v Památných léta MDXVIII v úterý před sv. Marcellem [1. června 1518] mezi Divišem z Elkonose a Václavem odtudž: „Pilný nález o rozdíl“.

[20.] Bratři dva nebo více mohou spolu soudce zemští býti a v soudu po jednu seděti. O tom Secundo Wenceslai O. IX. O témž v týchž L. XIX.

[21.] Bratr nedílný kdyby co prodal, a bratr druhý tomu trhu odpor vložil a pohnal toho, ktož jest koupil: obdrží. Nález v Třetích Planových B. III: „In causa“ oc.

[22.] Bratr jeden když by držal nějaké zboží, a druhý bratr také nějaké zboží: tím se díl nepokáže. O tom v Bílých puohoných, kdež Mikuláš z Volečic pohání Mikuláše Haška.

[23.] Bratr který, strýc neb společník trhu aneb zápisu když který co zapisuje a neodpírá: tehdy se tudy díl nachází. O tom v Druhých Hyndrákových C. XXIX mezi Havlem synem Ondřejovým z Jenkova a Mikšem oc.¹⁾

¹⁾ V zřízení zemském tištěném dodáno v B.

[24.] Bratři nedílní kdyby se rozdělili, z těch závad, co by v nedělu zavádili: pro takové závady mají všickni pohánění býti. V zřízení tištěném¹⁾ C. IV.

¹⁾ V týchž má B. — Srov. zřízení zemské z r. 1530 (vydání Jirečkovo = ZZ) čl. 63.

[25.] Bratr mladší, maje léta spravedlivá, chce-li díl míti od staršího, má list od úradu desk zemských ke XIIti nedělím¹⁾ vzíti, aby jemu díl dán byl. Idem²⁾ F. I.^o

¹⁾ nedělóm B. — ²⁾ V týchž B. — Srov. ZZ. 1530 čl. 167.

[26.] Bratr starší chtěl-li by se od mladšího odděliti, má cedule dílčí klásti. Idem¹⁾ F. II.

¹⁾ V týchž B. — Srov. ZZ. 1530 čl. 167.

[27.] Bratří kolikž by koli bylo, a chtěli koho oč poháněti neb právo vésti, nemají toliko než ode dvou platiti. V týchž¹⁾ F. II.

List. B. IV. — ¹⁾ Schází v A. — Srov. ZZ. 1530 čl. 168.

O braní s komorníkem.

* [28.] Braní s komorníkem bývá na zmatek, když kto držení a požívání okáže.¹⁾ O tom nález v Třetích Ondřejových D. XIII v při mezi Tomášem z Dobrošovic s jedné a mistry koleje Karlovy učení Pražského léta MCCCCLXXXVI v pondělí²⁾ po sv. Diviši³⁾ [16. října 1486].

¹⁾ neokáže má C. — ²⁾ Schází v B. — ³⁾ den sv. Diviše C.

[29.] Bral-li by kto s komorníkem Pražským podle zápisu svého nebo trhu pro plat komorní, a že by ten, na čímž se kruntu bere, doma nebyl, a žena jeho nebo z čeledi něko nebo z poddaných toho, číž ti kruntové jsú, že by bránil bráti nebo zajímati komorníku: že proto odboj to není, ani ten. na číchž se krunttech bere, pokutú na odboj uloženú povinen nebude, poněvadž jest doma nebyl. O tom v Červených puohoných léta božieho MDXXIII, kdež Ludvík král oc., Jaroslav z Šelmberka oc a jiní úředníci vyš[ší] i nižší pohánějí Jakuba z Vřesovic a na Valči z odboje oc v pátek den sv. Bonifacia [5. června 1523].

* [30.] Braní s komorníkem pro úrok ktož nečiní, když sou dsky zavříny, tím nic neztratí. Nález o tom v Bílých puohoných, kdež Léva z Maštova¹⁾ pohání Jana Běškovce ze škod léta MCCCXCIII²⁾ v pondělí po sv. Bonifacii [10. června 1493].

¹⁾ z Maštova místo království Českého C. — ²⁾ MCCCCLXXXIII má C.

[31.] V Zřízení zemském tištěném: Bráti pro úrok dskami zapsaný kto chce, má pod L kop grošův uručiti. D. VIII.¹⁾

Bráti každý má pro úrok a komorní plat po sv. Jiří aneb²⁾ po sv. Havle; pakli by ten čas propustil, již potom bráti nemuož. D. X.³⁾

Bráti kdož by nedal a odboj právu učinil, má hned ten odbojník pohnán býti od krále i odě všech úředníkův najvyš[š]ích i menších. D. XI.³⁾

Bráti nemuož, komuž braní listem svědčilo by, duokudž listu ve dsky ne- vloží. D. XII.⁴⁾

List B. V. — ¹⁾ Srov. ZZ. 1530 čl. 113. — ²⁾ a má B. — ³⁾ ZZ. 1530 čl. 116. — ⁴⁾ ZZ. 1530 čl. 121.

O berni.

* [32.] Berně a pomoci král na zemi nemá žádati věčně. To stojí v Druhých Doupovcových Q. XIII: „Ladislav“ oc. Stalo se léta božieho MCCCCLIV v středu po rozeslání svatých apoštoluov [17. července 1454].

* [33.] O témž také jest v Pátých¹⁾ Planových G.²⁾ VI: „Najjasnější“ oc léta MCCCCLXVII ve čtvrtek po sv. Matúši [24. září 1467].

¹⁾ Památných B. — ²⁾ S má B.

[34.] Ktož mají na listech, ješto nemají vuole dáti pro summu věděti, nemají pomoci králi dáti, než ktož jináče na úrocích mají peníze, ti mají dáti. O tom v Žlutých památných K. XV.

[35.] „Budoucí“, to slovo že se vztahuje na držitele potomní. O tom v Lvových léta MCCCXCIX k Letničním [22. května 1499]: Prokop z Holohlav a z Jeřic¹⁾ žaluje na Václava Zárubu.

¹⁾ Jeřic B.

* [36.] K bitvě z soudu podání proto, že oba na pruvodích sešla. O tom v Památných A. XI: „Páni oc“.

* [37.] Boření tvrze nebo dvoru při postupování byti nemá. Nález o tom v Čtvrtých Matějových A. X v při Anny zuostalé po Petrovi z Konojed.

List B. VI.

[II.] O čeledínech a lidech, o pohánění a vydávání jich.

* [1.] Z člověka neb z čeledína ktož chce pohnati, má prve k tomu pánu, ktož mu jej drží, poslati, aby mu jej vydal a vrátil, a tak teprv, nevrátí-li, pohnati: jinak ztratí puohon. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Jan a Bohuslav bratří Muchkové z Bukova¹⁾ pohánějí Bořivoje z Donína léta MCCCXCIII²⁾ v středu o suchých dnech letničních [29. května 1493].

¹⁾ z Ukova mylně mají AB. — ²⁾ MCCCXCIV má C.

* [2.] Člověka svého žádný mocí od žádného bráti nemá, když práva jdou

než má o něj právem neb puohonem hleděti. Nález o tom v Bílých puohoných, kdež Václav Hulmata z Ptěnic¹⁾ Bořivoje z Donína pohání léta MCCCCLXXXVII.

¹⁾ z Žitenic nejspíš správně má C.

* [3.] O člověka zběhlého nebo o čeledína nemá přísaha nalezena býti; než ktož provede, má jemu hned i s pokutú vydán býti. To stojí v Památných K. XVII: „Páni na plném¹⁾ oc“ léta MCCCCLXXXVII v úterý před sv. Benediktem [20. března 1487].

List C I. — ¹⁾ na plném schází v A.

* [4.] Člověka prisouzeného kto by vydati nechtěl, má vždy pro něj poháněti, duokudž jemu vydán nebude, a pokutu bráti, jakož jest Hendrich z Švamberka učinil Tábořským. Nález o tom v Památných léta božieho MDI.

* [5.] Člověka ktož sžene s kruntu a káže se mu vyprodati, nemá z něho poháněti žádného, a z čeledína též¹⁾. To stojí v kvaternu Menších zápisných²⁾ léta MCCCCXCIV v středu o suchých dnech adventních [17. prosince 1494] v při, kdež Jan Čeček z Pakoměřic s puolupóvodem pohánějí Duška z Cítova.

¹⁾ též A. — ²⁾ Schází v B.

* [6.] O témž také jest nález v Bílých puohoných, kdež Václav z Lobkovic pohání Bohuslava Břekovce léta MCCCCXCI.

* [7.] Člověk platný pána svého někdejšího, když by pod ním nebyl, nemuož poháněti. Nález o tom v Červených puohoných, kdež Martin z Litovic¹⁾ pohání Viléma z Žďáru; a v Bílých puohoných, kdež Michal Švarcl²⁾ Tiemu³⁾ z Koldic pohání léta MCCCCXCV o sv. Vítu [15. června 1495].

¹⁾ z Zletovic mají chybně AB. — ²⁾ Švarcl z Krupky má C. — ³⁾ Tuomu AB.

* [8.] O člověka neb o čeledína pro skutek neslušný v kázeň vzatého nemá poháněno býti. Nález o tom v Bílých puohoných, kdež Burjan z Švamberka oc pohání Zygonu z Otamberka¹⁾ léta MCCCCXCIII v úterý po suchých dnech postních [5. března 1493].

¹⁾ Zygonu z Otamberka schází v A a B.

* [9.] Čeledína promlčí, ktož věda, kde jest, a nepohání z něho, až léta zemská projdou. Nález o tom v Bílých puohoných, kdež Dorota z Chlumu pohání Marklétu z Hořic léta božieho MCCCCLXXXIX¹⁾ v středu o suchých dnech postních [11. března 1489].

¹⁾ MCCCCXC má C.

[10.] O člověka ktož by k komu poslal, a on mu ho nevydal, až by jej puohon zastihl: není povinen jeho potom přijíti, než muože se svého puohonu držeti. O tom v Bílých puohoných léta MCCCCXCI k postním suchým dnuom [23. února 1491] Burjan z Javoru pohání Jana z Chřenovic.

[11.] Člověk mladý, let nemající, pro mord neb z hlavy muože pohnán býti k soudu, než z jiného nic.¹⁾

List C. III. — ¹⁾ nic nemuože má B.

[12.] Od člověka mladého, nemajícího let XXti, ktož by statek přijal jakžkoli buď trhem neb smlouvou: nemá to žádné moci. O tom v Červených puohonných léta MDVIII k roku sv. Jeronyma [30. září 1508] v při¹⁾ mezi Václavem a Bartošem.

¹⁾ Schází v A.

[13.] Člověka panského a rytířského stavu žádný nemá přinutiti žádného, aby uručil, aby před jeho neb před jich právem stál. O tom v Červených puohonných léta buožího MDVIII k roku sv. Jeronyma [30. září 1508]: „Viktorin z Kocova pohání Pražan Novoměstských.“

[14.] Člověk rytířský, maje duom v městě, nemuože kšaftovati právem městským o hotových penězích a klénotech, neb hotoví penízi a klénoti pod šos neslušejí. O tom v Registřích královských, kteráž sou za krále Vladislava ke deskám dána a u desk jsú. Nález o tom v týchž Registřích na XXXIV listu „Mezi Petrem Halérem a Bohounkem“.

[15.] Člověka ktož vysoudí, že mu i s statkem vydán býti má, kterýž jest tam s sebu přivezl. přinesl aneb přihnal. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCII k Letnicím [13. června 1492]: „Bořivoj z Donína pohání Zdeňka z Švamberka.“

[16.] Člověka svého neb úředníka neb čeledína ktož by zastihl na čích kruntech, buď i kromě vsi, a žádal vydání, že každý takového má vydati a klajtem žádným že ho zastíratí nemá: pakli toho neučiní. pokutu. bude-li pohnán, dáti musí. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCIII k suchým dnuom¹⁾ adventním [18. pros. 1493]: „Bořivoj z Donína pohání Zikmunda Mléčka²⁾.“

¹⁾ Schází v A. — ²⁾ Jana Mléčku má B.

[17.] Člověk žádný, maje pána dědičného, nemuože se obdarováním královským, kdyby mu král erb dáti ráčil, tím erbem od pána svého dědičného vyhostiti a z človečenství vytáhnúti: než užívaj erbu pánu svému bez škody. O tom v Prvních Hyndrákových K. XX. mezi Mikulášem starším Trčkou a Eliášem.

[18.] O člověka ktož by k komu poslal, aby mu ho¹⁾ vydal, a ten, k komuž by posláno bylo, jmenoval by toho den některý, že ho vydati chce, a když by po toho člověka přišli na ten den a nenalezli by toho, ktož by měl vydávati, doma, že proto mají ten den vyčekati. Pakli by nevyčkali a pohnali by z pokuty: neobdrží. O tom v Černých puohonných k roku sv. Jeronyma léta MDXI [30. září 1511], kdež²⁾ „Jarohněv Vyhnák s puovodem Ondřejem z Křekovic“ oc.

List. C. III. — ¹⁾ Schází v A. — ²⁾ Schází v A.

[19.] Člověka z nevydání ktož by koho pohnal z pokuty a právo ustál, že člověka také ustojí a obdrží ho právem staným. O tom v Červených puohonných léta MDXVII: „Johanka z Tandorfu, abatýše kláštera Tajneckého, pohání s puovodem Wolfa z Kukštaina.“

[20.] O témž téhož léta MDXVII,¹⁾ kdež Albrecht Cipla z Kravska pohání Mikuláše Řísnického.

¹⁾ Schází v A.

[21.] Člověk poplatný sedlský nevyhoštěný žádný nemůže nic dáti ani odkázati bez povolení pána svého. O tom nález v komorním soudu mezi Ondřejem a bratrem jeho Víthý ze Rzávého s jedné a Janem Čabelickým z Soutic a na Týně lidmi z strany druhé o psych.¹⁾

¹⁾ o psych schází v B.

[22.] O témž najdeš téhož léta a dne, jakož nahoře, mezi purgmistrem a konšely i vší obcí města Hradiště hory Tábor s jedné a Kateřinů z Pacova z strany druhé.¹⁾

¹⁾ Schází v A.

[23.] O člověka ktož by k komu poslal, a ten, k komu by o toho člověka posláno bylo, nevydal jeho, než pravil, že má nějakú spravedlnost k tomu člověku, a nepravil, že ten člověk jeho není, by pak jeho nebyl, ani na jeho kruntu seděl, bude-li pro nevydání z pokuty pohnán: bude na něm pokuta přisouzena. O tom v Černých¹⁾ puohoných léta MDXIII k adventním suchým dnům [14. pros. 1513].

¹⁾ Červených B.

[24.] Člověka pro postavení ktož jest pohnán k puohonu a k při postavení, a v puohonu není žádán, aby jeho do té pře dodržel a do skonání dochoval, a byl potom někde utracen na některé popravě: že není dále povinen jeho ku právu stavěti.¹⁾ O tom v Lvových puohoných léta MCCCCXCVIII k Letnicím [6. června 1498],²⁾ kdež Kristofor Náz pohání purgmistra a konšeluov i vší obce³⁾ Čáslavských.

¹⁾ jeho ku právu stavěti schází v A. — ²⁾ k suchým dnům letničním B. — ³⁾ místo a konšeluov i vší obce čte se v A purgmistra oc Čáslavských.

[25.] O témž¹⁾ v komorních registřích léta božieho MDIV mezi Litvínem z Zahrádky [23. dubna 1504].²⁾

¹⁾ O tom nález B. — ²⁾ Srov. nález č. 1325 v AČ. XIII. str. 70, kdež stojí 23. listopadu mylné místo 23. dubna.

[26.] O člověka vydání ktož k komu pošle, a on odpoví, když to provede, že jeho jest, že mu ho chce vydati: není ten povinen toho provozovati jemu, než může pohnati z pokuty, a provede-li před soudem, že jest jeho, obdrží. O tom v Lvových puohoných¹⁾ léta buožího MDI k Letnicím²⁾ [2. června 1501]: „Jan z Dubec pohání Bořivoje z Donína.“

List C. IV. — ¹⁾ Schází v A. — ²⁾ Schází v B.

[27.] Člověka neb čeledína ktož žádá na kom, aby mu vydán byl, a při tom mluví takto, aby mu ho vydal aneb se jím ujistil: sám sobě zmatek učiní a pokuty neobdrží. O tom v Lvových léta božího MCCCCXCVI k roku sv. Jeronyma [30. září 1496], kdež¹⁾ Zdeněk z Bušic žaluje na Kateřinu oc.

¹⁾ Schází v A.

[28.] O člověka neb o čeledína vydání ktož k komu sám osobně jde s někým a žádá na něm vydání, a nebude-li mu vydán, a požene-li z pokuty: neobdrží jí,

poněvadž zřízení zemské okazuje, že má poslati a ne sám jíti. O tom v Lvových léta MCCCCXCIX k roku sv. Jeronyma [30. září 1499]: „Zikmund z Pivovic měšténin žaluje na Jiříka z Hrádku mincmajstra“ oc.

[29.] O člověka pro nevydání ktož by byl pohnán z pokuty i dal na sobě právo ustáti, že jest povinen toho člověka vydati i s pokutú. Pakli by toho neučinil a byl podruhé pohnán pro nevydání z druhé pokuty a že by se teprv chtěl brániti něčím, než má a povinen jest toho člověka vydati i s pokutú. O tom v Červených puohonných léta MDXVII k suchým dnuom¹⁾ adventním [16. prosince 1517], kdež²⁾ „Albrecht Cipla pohání Mikuláše.“

¹⁾ Schází v A. — ²⁾ Schází v A.

[30.] O čeledína pro vydání ktož by k komu poslal, a ten pravil, že mu se nehodí jeho vydati, a práva jemu poddal, že z toho jest duovod, že jest ten čeledín u něho byl: bude pokuta na něm přisouzena. O tom nález¹⁾ v Červených puohonných léta buožího MDXVIII k postním [24. února 1518]: „Petr Suda z Řenic pohání Přibíka Kooce.“²⁾

¹⁾ Schází v A. — ²⁾ Koczie B.

[31.] O člověka vydání neb čeledína ktož by poslal k komu, má jej zejména jmenovati. Pakli by nejmenoval a pohnal z pokuty: neobdrží. O tom nález¹⁾ v Červených puohonných²⁾ léta MDXVII k suchým dnuom³⁾ adventním [16. prosince 1517]: „Panna Dorota z Doupova převora oc pohání Albrechta.“

¹⁾ až ³⁾ schází v A.

[32.] Člověka svého aby postavil, ktož by koho pohnal, že jeho chce viniti z mordu, i když jej při vyhlášení puohonu postaví, tehdy jest puohonu dosti učinil pohnaný a více jemu ho není povinen stavěti; než chce-li, aby ten člověk k soudu dostál, má žádati, když při vyhlášení puohonu postaven bude, aby byl vsazen neb na rukojmie dán, aby ku právu¹⁾ dostál. O tom v Černých puohonných léta božieho MDXI k suchým dnóm²⁾ postním [12. března 1511]: „Pavel Choltický z Oujezda pohání Štěpána Anděla, aby postavil člověka oc.“

List C. V. — ¹⁾ a ²⁾ Schází v A.

[33.] Od člověka jakéhožkoli ktož by se poddal všecko spravedlivé učiniti na svém právě, a druhý toho nepřijal aneb přijíti nechtěl¹⁾ a pohnal přes to: ostane křiv. O tom léta MDXI k adventním [17. prosince 1511], kdež Jan Vratislav z Mitrovic pohání kněze Stanislava.

¹⁾ aneb přijíti nechtěl schází v A.

[34.] Z čeledína pro nevydání jednou¹⁾ muože z pokuty pohnati, a toliko pokutu povinen²⁾ jest dáti, než čeledína není povinen vydati. O tom v kvaternu menším zápisném léta MDXXIV v středu o suchých dnech postních [17. února 1524] mezi Zikmundem Vyšehněvským z Sedlce a Johankú z Radonic. Nález z naučení panského jest tu napsán, než stranám není čten, protože sou se byly smluvily.

¹⁾ Schází v B. — ²⁾ vinen B.

[35.] Člověk sedlský maje pána, pohnal-li by koho, bude puohon zdvižen; než pán jeho má pohnati. O tom nález v komorních registřích léta MDIX mezi Janem z Kounic a Alšem Zručským k sv. Martinu [14. listopadu 1509].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1529 v AČ. XIII str. 201.

[36.] Člověka neb služebníka čího ktož by bez příčiny vsadil: učiní pych. O tom nález mezi Janem Vratislavem a Děpoltem z Lobkovic v Komorních registřích k Svátosti léta MDX [12. dubna 1510].

[37.] Člověk maje pána vrchního a někomu by jinému s něčeho plat platil, ješto by ten plat dědičný ani s volí pána dědičného nebyl, a ten člověk poplatní od vrchního pána propuštěn byl, a plat onomu ten že by sešel, a pro sjití toho platu onen že by pohnal pána vrchního: nic neobdrží. O tom nález v Komorních registřích mezi Mikulášem mladším Trčkou z Lípy a Albrechtem a Janem bratřími z Skalky k Svátosti léta MDI [27. dubna 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nálezy č. 1020 a 1054 v AČ. XI. 527, 548.

[38.] Člověka cizího ktož by vízil neb na rukojmích měl, a ten, čí by to člověk byl, poddával by se k tomu, že od něho spravedlivé chce učiniti, žádaje toho, aby propuštěn byl, a ten toho učiniti nechtěl: muože pohnán býti z pychu a obdrží pych i propuštění. O tom nález v Komorních registřích mezi purgmistrem oc Pí. seckými a Václavem Adamem léta MDIX [12. listopadu 1509].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1515 v AČ. XIII. 190.

[39.] Člověka čího dal-li by kto vsaditi pro dosti neučinění nějakého závazku. O to pohnal, číž to člověk byl, z pychu toho, ktož ho vsadil: obdržal pych. Nález v Komorních registřích: „Jiřík z Walštaina pohání Petra Škorni léta božieho MDXII k sv. Martinu [11. listopadu 1512].

List C. VI.

[40.] Člověka čího neb služebníka kto by jal pro jakoužkoli věc, pošle-li pán jeho proň, aby jemu vydán byl, že chce od něho spravedlivé učiniti, má jemu ho vydati, a dá-li jej zmučiti na své popravě, musí jemu dáti L kop grošuov. O tom v Červených puohonných léta MDVII: „Jan Svadba z Otradovic pohání Alše Zruteckého z Chřenovic.“

[41.] Člověk čí když by k některému právu o něco přistoupil, a jsa odsouzen, byl by pro tu při do vězení vzat, a pán toho člověka poslal by oň vedle práva a zřízení zemského, aby jemu vydán byl, není ho povinen z toho práva vydati; a požene-li pán ten jeho z pokuty, nic neobdrží. O tom v Červených puohonných léta MDVII k Letničním [26. května 1507]: „Mikuláš z Drašovic a na Crhonicích¹⁾ pohání Nymburských“.

¹⁾ Chřenicích B.

[42.] Člověk žádný neerbovní, kterýž pána má, nemuože z ničehuož žádného pána ani člověka rytířského pohnati, ale pán jeho má pohnati. O tom v Červených

puohonných léta MDVIII k Letničným [14. června 1508]: „Václav Holík z Strašic pohání Mandelenu z Vrtby oc“.

[43.] O témž najdeš v týchž puohonných léta MDIX k roku suchých dní postních [28. února 1509]: „Vávra přjmím Klivaň pohnal Jana Vratislava.“

[44.] Člověka čího ktož by pro posekání lesu s vozem a s koňmi vzal a k tomu jej uručil, a ten, čí by člověk byl, pohnal by z pychu: obdrží. Nález v Komorních registřích léta MDXIII mezi Jindřichem Kornhauzským a Jiříkem Bez-družickým.

[45.] Člověka přikázaného ktož by komu vsadil proto, pravě, že by byl člověk jeho, učiní pych tomu, komu by byl přikázán. O tom v Komorních registřích nález, kdež Zikmund Bareš pohání Václava Mutrplosa léta božieho MDXII k roku sv. Mar-tina [11. listopadu 1512].

[46.] Člověk komuž by byl zamordován, nemuože pro plat, kterýž jest ten člověk platil, pán toho kruntu hleděti, poněvadž toho kruntu v držení jest; než chce-li o mord pohnati, to muože učiniti. O tom v Červených puohonných l. MDIX ad Jeronimi [30. září 1509]: „Apolon z Želeč¹⁾ pohání Jindřicha“ oc.

List C. VII. — ¹⁾ Měleč B.

[47.] Člověka pro postavení, kterýž by pych učinil, ktož by byl pohnán, a že by ten pán pohnaný po vyhlášení puohonu k té při sám poručníka udělal, a ten poručník hojemství bral, a ne ten člověk, kterýž měl postaven býti, by pak k rozsudku ten člověk nestál: tehdy pych na tom pánu, kterýž jest jeho postaviti měl, prisouzen bude, poněvadž jest poručníka sám udělal, a ne ten člověk, že jest tudy tu při na se přejal.¹⁾ O tom v Červených puohonných léta MDX k roku²⁾ sv. Jeronyma [30. září 1510]: „Petr Adršpach pohnal Beneše z Sendražic.“

¹⁾ přijal B. — ²⁾ Schází v A.

[48.] Člověka kterého ktož obstaví kde právem, není to za pych počteno. O tom v Červených puohonných léta MDVIII k roku sv. Jeronyma [30. září 1508]: „Kamarét Pešík z Komárova pohání Václava z Lobkovic.“ Než má ten po právu jíti, ale nepoháněti.¹⁾

¹⁾ pohnatí B.

[49.] Člověčenství ktož by komu slíbil nedobrovolně, nemá to moci žádné. O tom v Červených puohonných léta božieho MDXVII k postním¹⁾ [4. března 1517]: „Zikmund Bareš z Kamenice pohání Václava Mutrplosa.“ ¹⁾ Schází v B.

O chlebenie.

*[50.] Chlebí-li máte s dětmi, věno její při dětech zuostává, když by ho žád-nému nezapsala a umřela. Nález o tom v Modrých puohonných, kdež Sezema ze Mšenné¹⁾ pohání Jana Řitky léta MCCCCLVI ve čtvrtek o Středopostí [4. března 1456].

¹⁾ ze Všenor má C.

*[51.] O chlevení s dětmi kdyby ruoznice byla, dosti jest k ukázání chlevení na jednom pánu neb zemanu, kterýž k té vdově najblíž přisedí; a tomu má bez přísahy věreno býti, aneb hajtmanu kraje anebo popravci: a na tom dosti jest svědomí dětem jejím. Nález o tom v Čtvrtých Matějových A. VI. v při Jana z Oustí a Jana Zajimače.

List C. VIII.

O clu a cestě.

*[52.] Cla nová a přičiněná mají minúti. Nález o tom v Čtvrtých Matějových A. III: „Najjasnější“.

*[53.] Clo nové odsoudili od XVIII let. Nález o tom v Čtvrtých Ondřejových A. XXX v při mezi Zděnkem z Švamberka¹⁾ léta MCCCCLXXXIX.

¹⁾ a Buškem z Ziberka dodává C.

[54.] Clo komuž král ráčí dáti, a¹⁾ on jeho v držení a užívání jest pokojně do tří let a XVIII neděl, má jeho užiti. O tom v Lvových puohonných léta MDIII k adventním [20. prosince 1503]: „Zděnek Lev z Rožmitála pohání Jana Vratislava“.

¹⁾ Schází v A.

[55.] Clo nové ktož by bral, a někdo nedada letóm projíti, poháněl z toho, tehdy ten, ktož pohání, obrání se tomu clu; než jiní, ktož nepohánějí, musejí dáti. O tom v Černých¹⁾ puohonných léta MDXII k Letničným (2. června 1512): „Voldřich Freymut pohání Hrabí“ oc.

¹⁾ Červených B.

[56.] Clo ktož kolivěk drží, buď páni, rytířstvo, Pražané neb města, mají z práva cesty opravovati; pakli by neopravili, mohou od toho, ktož tou cestou pracuje, napomenuti býti, a jestliže by po napomenutí neopravil, muož pohnán býti z desíti hřiven stříbra bez lotu před menší úředníky. O tom v Druhých Václava z Chvojence K. XXIV: „Rozsudek královský“ oc.

*[57.] Cesty a silnice na cizí krunty nemá žádný obracovati svévolně. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Václav Valkoun z Adlaru pohání Jiříka a Viktorina bratří z Ronova.¹⁾

¹⁾ Hledaj víc folio Silnice oc dodává C.

O cizozemcích.

*[58.] Cizozemci úřaduov ani zámkův v Čechách držeti nemají. Nález o tom v Pátých Planových G.¹⁾ VI: „Najjasnější“ oc.

A v Třetích Ondřejových B I. „Najjasnější“²⁾ a v týchž dskách, že cizozemcóm v Čechách zámkuov prodávati žádný nemá.

¹⁾ S má B, a B má C. — ²⁾ Schází v C.

*[59.] Cizozemcuom právo nemá puštěno býti v Čechách proti tomu, komuž se prve v jich zemích spravedlivé nestane.¹⁾ Nález o tom v Čtvrtých Ondřejových B. I: „Najjasnější“ oc a A. XXVI v při mezi Joštem Fayczlarem z Felcze²⁾ a Jindřichem z Plavna léta MCCCCLXXXIX v úterý u vigiljí zvěstování panny Marie [24. března 1489].

List C. IX. — ¹⁾ spravedlivě nestalo C. — ²⁾ z Fulcze A a B.

*[60.] *Cedulemi řezanými* bez pečeti nebývá díl dostatečný, než listy. O tom v Druhých Hyndrákových M. XXXIX mezi Vilémem z Čejkova a Vilémem z Ryzmberka. Výminka při tom.

[61.] *Cedulemi* rozdíl že muože býti. O tom v Kvaternu úterním k roku po suchých dnech postních léta MDX [26. února 1510] mezi Annú z Vesce a Heřmanem a Jindřichem z Vojislavic.¹⁾ Tu v témž nálezu najdeš, že spolek listem býti nemuože, než osobně podle zřízení zemského.

¹⁾ z Voslavic A.

*[62.] *Chlapstvem* ktož by koho nařekl, má o to hofmistr nebo maršálek slyšeti; pakli se svolí před purkrabí Pražského a neprovede-li, má jemu nařčenému zaplatiti, což na to naložil, a má říci¹⁾ tomu, žes selhal. Nález o tom v Třetích Václavových S. II: „Barones“.²⁾

¹⁾ má jemu nařčený říci C. — ²⁾ Schází v A a B.

*[63.] Chromý má přísahati sedě neb leže. O tom nález Wenceslai Andree R. XXVI: „Páni oc“ léta MCCCCLVIII o suchých dnech adventních [20. prosince 1458].

*[64.] Což prodáš, z toho puohonu nebeř. Hledaj folio XLI:¹⁾ „Puohonu nebeř oc“.

List C. X. — ¹⁾ Schází v C.

[III.] O kladení do desk.

*[1.] *Ktož klade do desk a ve dskách* sám nemaje, a kupující věda o tom i přijímá: jsú oba v kázeň vzata. Nález o tom v Modrých Puohonných, kdež Votík z Tlučné pohání Jana Žida z Vetlý¹⁾ léta božieho MCCCCLXIII ve čtvrtek před sv. Řehořem [10. března 1463].

¹⁾ Wetky B.

*[2.] *Dskami* ktož klade, sám ve dskách nemaje, hrdlo i statek ztratí. Nález o tom v Modrých puohonných, kdež Bohuslav z Prahy pohání Václava Skuhrovského léta MCCCCLVI v pondělí před sv. Havlem [11. října 1456].

*[3.] A v týchž puohonných, kdež Mikuláš Čapek z Dalkovic pohání Zikmunda Kojkovce¹⁾ z Ostrova léta MCCCCLXI v sobotu po sv. Bonifacii [6. června 1461].

¹⁾ Krykovce má B.

*[4.] Do desk klásti pánuom a rytířstvu měšťané a sedláci mohou dědictví své svobodné bez povolení královského, než měšťanuom a sedlákóm dědictví svobodného

žádný ve desky klásti nemá bez povolení královského, ani osobám duchovním. Nález o tom v Druhých Doupovcových J. II: „Páni oc“ léta MCCCCLXVII¹⁾ a v Pátých Planových A. neb G.²⁾ VI: „Najjasnější oc“ léta MCCCCLXVII.

List D I. — ¹⁾ Zde končí B. — ²⁾ neb G schází v C.

*[5.] Do desk kladení ne vedle práva, takové dědictví na krále přichází. Nález o tom v druhých Zdislavových K. neb¹⁾ R. XVI. Pře mezi Jindřichem²⁾ z Mančic³⁾ a Jeníšem a Bětkou.

¹⁾ K neb schází v C. — ²⁾ Jirkem B; Jetřichem C. — ³⁾ z Munčic mylné v A i B.

*[6.] Do desk když jeden klásti chce, a druhý přijíti nechce: ten druhý, ktož přijíti nechtěl, jest odsouzen. Nález v Modrých puohonných, kdež Votík z Tlučné pohání Jana řečeného Žida z Vetlý léta MCCCCLXIII ve čtvrtek před sv. Řehořem [10. března 1463].

*[7.] Do desk což se zejména neklade: to není prodáno. O tom nález v Bílých puohonných, kdež Zikmund z Roznhajnu pohání Viléma Ilburka ze Mšenné léta MCCCCLXXXVII. Víc hledaj folio LXII.:¹⁾ „V trhu co zejména nestojí²⁾ oc“, víc folio XII.:³⁾ „Zejména oc“.

¹⁾ a ²⁾ schází v C. — ³⁾ Zde končí B.

*[8.] Do desk dvorských dědin svobodných nemá kladeno býti, ani manských dědin¹⁾ do desk zemských. O tom v Modrých puohonných léta MCCCCLIV: „Anežka z Kovařova pohání Jana Caltý z Kamenné Hory.“

¹⁾ Schází v C.

*[9.] Do desk ktož klade královské, knížetské¹⁾ nebo cizí dědictví nebo duchovní²⁾: v pokutu upadá panskou. Nález o tom v Druhých Doupovcových³⁾ P. XXIX: „Páni oc“.

¹⁾ kněžské C. — ²⁾ Schází v C. — ³⁾ Doupovských B.

[10.] Dskami ktož komu moc dá, aby mohl trhem klásti jeho dědiny, to na ten spůsob, jakž moc jeho ukazuje, každý muože učiniti. O tom v Třetích Planových A. XXX¹⁾ mezi Janem z Rožmberka a Kateřinú.

¹⁾ XXXI. má B.

[11.] Do desk když kto klade dědictví, a bratr jeho¹⁾ nebo strýc tomu neodpírá do let oc: tím se rozdíl pokáže. O tom v Modrých puohonných: „Václav Ysrle z Drahonice pohání Jana Caltu.“

¹⁾ Schází v A.

[12.] O témž najdeš v Čtvrtých Planových M. XIV mezi Závišem z Sekyřic a Martou.

[13.] O témž v týchž M. XVI mezi Benešem z Dřevenice a Janem Košberským.

[14.] Do desk žádný nemuž nic bez osobního přiznání u desk klásti; než ktož chce bez přítomnosti klásti, přiznaj se prve a vezmi rekognici.¹⁾ V zřízení D. I.²⁾ List D. II. — ¹⁾ Zde končí B. — ²⁾ Zz. 1530 čl. 98.

O dskách zemských.

*[15.] Proti dskám listové ani svědomí moci nemají. O tom nález v Modrých puohonných, kdež Ofka z Častolovic pohání Jiříka z Kunstatu léta MCCCCLV v sobotu před sv. Havlem [11. října 1455].

*[16.] A v Bílých nových puohonných času Václava krále, kdež Jan z Svojevic¹⁾ pohání Jaroše z Opočna léta MCCCCVI o suchých dnech postních [3. břez. 1406].

¹⁾ z Svojevic AB.

*[17.] O témž v Modrých puohonných, kdež Pechanec Ojír z Očedělic pohání Mikuláše Mentlara¹⁾ léta božieho MCCCCLIV o suchých dnech letničných [12. června 1454].

¹⁾ Wentlara C.

*[18.] Též v Bílých puohonných, kdež Mandelena z Tachova pohání Beneše z Kolovrat a z Libšteina.¹⁾

¹⁾ z Klinštaina mají mylně A a B.

*[19.] Desk žádný přesvědčiti nemuž. Nález v Druhých Mauricii O. XI neb XII. v při Jana z Přetochna řečeného Kobyla a Jaroslava z Opočna oc.

*[20.] Proti dskám svědomí moci nemá. Hledaj folio L¹⁾ na zad.

¹⁾ folio L schází v B a C.

*[21.] Dsky starší proti poslednějším zuostaly. To stojí¹⁾ v Třetích Planových R.²⁾ XI v při Zikmunda děkana Boleslavského a Jana Hyklíka³⁾ léta božieho MCCCCLXXXV.

¹⁾ O tom má B. — ²⁾ Y má C. — ³⁾ Herlíka ze Záp C.

*[22.] Dsky proti listuom odsouzeny, protože sou byli listové starší nežli dsky. O tom v Čtvrtých Matějových A. XXX: Vedle té pře, kdež Zdeslav Vlk pohání léta MCCCCXXXVIII¹⁾ v úterý po Božím těle [17. června 1438].

¹⁾ MCCCCXXXVII má C.

*[23.] Dsky bez držení, a zvláště staré věci, nic nejsú. O tom tuto hledaj napřed B. V:¹⁾ O braní s komorníkem na zmatek.

¹⁾ Schází v C.

[24.] Dsky mohou přesvědčeny býti. O tom Secundo Nicolai B.¹⁾ II. v při Purkharta z Janovic.

¹⁾ K má v B.

*[25.] Dsky staré nemají vyhledávány býti. O tom nález v Druhých Doupovcových P. XXIX juxta: „A mnozí vyhledávají oc“.

*[26.] Dsky všechny mají česky psány býti. To psáno v kvaternu Menších zápisných léta MCCCCXCV v pondělí před sv. Kedrutú [16. března 1495]: „Páni oc“.

*[27.] Dsky zuostaly proti listu, kdež zapsal dskami jedném a potom listem druhým. Hledaj folio LXXII:¹⁾ „Zapsal statek dskami oc“.²⁾

¹⁾ Schází v C. — ²⁾ Celý tento zápis schází v B.

[28.] Najdeš víc o dskách, kterak šermují¹⁾ s listy a listové s nimi, L. III° a IV.º
List D. III. — ¹⁾ zacházejí B.

O dědictví.

[29.] Dědictví ktož by komu prodal, a ten trh cedulemi smluvními byl by dokonán, a těmi cedulemi že by se zavázal na najprvnější suché dni příští ve dsky klásti, a od kupujícího peníze nebo jistotu na summu neb na díl té summy přijal, a v tom, než by ty suché dni přišly, že by umřel, požene-li přítel najbližší prodávajícího z toho statku, chtě po příbuzenství právo míti: neobdrží nic, a trh ten má před se jíti. O tom v Lvových puohonných léta MDIV k Letnicím [29. května 1504]: „Jan z Sulevic pohání Václava Solského“.

*[30.] Dědictví svobodného měšťané na zemi kupovati nemají. Nález na to v Druhých Doupovcových J. II: „Páni oc“. Stalo se léta MCCCCLIV.^o

[31.] Dědictví svobodné s povolením královským ani bez povolení ani nikterakž nemuože do žádných kněh městských a nemá vloženo býti. O tom v Černých kožených mezi Jaroslavem z Sebuzic a Žateckými k adventním.

*[32.] Dědictví věnné dokud má držáno býti, hledaj folio LVIII:¹⁾ „Věnné dědictví oc“; „Dědictví držitel věno muož splatiti;“ folio LX:²⁾ „Věno muož splatiti oc“.

¹⁾ a ²⁾ Schází v B a C.

*[33.] *Dání a milosti královské* mají každému bez škody a ujmy na jeho spravedlnosti býti. Nález o tom v Prvních Viktorinových B. XVI: „V té při, kteráž jest vznikla¹⁾ mezi Ctiborem Tovačovským, Nymburskými a Bradáčem.“ Stalo se ve čtvrtek po sv. Diviši.

¹⁾ Schází v A a B.

*[34.] Dáním královským nemá býti saháno na dědiny žádného, leč to prve soudem rozeznáno bude. O tom Wenceslai Andree J. XXIX v při Prokopa Apatykáře z Prahy.

List D. IV.

O dílu a rozdílu.

*[35.] Díl trojím obyčejem bývá: dskami, listy a přátely. Nález v Bílých puohonných, kdež Vilém z Rožmberka pohání Jana z Švamberka, mistra převorství Českého¹⁾ a po Čechách, léta MCCCCLXXXV.

¹⁾ Schází v A a C.

* [36.] Díl otec synuom svým¹⁾ má dáti, když²⁾ za své živnosti mezi své syny statek dělí, rovný, nic méně a více jednomu mimo druhého, než jednostajně; nýbrž jestliže by po smrti otce kterému z jeho synuov se zdálo, že by se dělením otce jeho jemu ukrátilo, tehdy jiní bratři jsou povinni všecek statek zase dělití podle práva. O tom v Památných žlutých S. XXVIII. v při, kdež Jan a Hynek Kordulové oc.

¹⁾ Schází v A a C. — ²⁾ když toho na něm požádá z statku svého, jakžkoli a po komžkoli dobytého, a též syn, pokudž jest v nedělnosti s otcem, též se rozděliti má s jinými dělní jeho na rovný díl o všecek statek jakžkoli a po komžkoli dobytý, krom po ženě. Nález o tom v čtvrtých Ondřejových A. XVII. v při mezi Janem z Kolovrath a Albrechtem odtudž z Kolovrath léta božího 1489 v outerý po sv. Longinu [17. března] — tak v C.

[37.] O tom šíře a kruntovněji v týchž Památných T. VI.

* [38.] Dílnosti zápis okazuje bez odporův i bez povolení ve dsky kladení. Nález v Modrých puohonných, kdež Jan mladší z Děčina pohání Děpolta z Ryzmberka a Kateřinu, manželku jeho, léta MCCCCLVII v pondělí po sv. Vítu [20. června 1457].

* [39.] Dílnost se poznává, když kto ve dsky kladení i přijímání nepovoluje ani odpírá. O tom v Čtvrtých Planových M. XIV v při Závise z Sekyřic¹⁾ a Markéty dcery někdy Jana z Sekyřic.

¹⁾ Zde končí A a B.

* [40.] V týchž Planových M. XVI v při Beneše z Dřevenice a Jana Košmberského z Chlumu.

* [41.] Dílu duovod odporův kladení trhuom, věnuom a zápisuom. Nález v Modrých puohonných, kdež Václav Ysrle z Drahonic pohání Jana Caltý z Kamenné Hory léta MCCCCLX v úterý po sv. Kedrutě [18. března 1460].

* [42.] Dílu odsazením¹⁾ nad zbožím není dostatečný duovod. O tom v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Velečic pohání Mikuláše Haška odtudž léta MCCCCLXXXVIII²⁾ k adventním suchým dnuom [17. prosince 1488].

¹⁾ odsouzením B. — ²⁾ MCCCCLXXXVII. má C.

* [43.] Díl svůj každá sestra muože prodati léta mající, než dílu sestry let nemající nemuož prodati. Nález o tom v Pátých Planových A. V v při Anny z Hradenína a Mikuláše Daksa léta MCCCCLXII¹⁾ v pondělí po sv. Františku [11. října 1462].

List D V. — ¹⁾ MCCCCL nebo LV má C.

[44.] Víc o dílu bratří najdeš tuto napřed B. III. a IV., víc N. VII., R. VI.¹⁾

¹⁾ napřed a víc v zřízení tištěném B.

[45.] Dílu nechtěl[i-]li by buď bratři neb strýci komu dskami stvrditi, rozebravše dílčí cedula, mají k tomu listem obrauním aneb zatykacím připraveni býti. V Zřízení¹⁾ F. II.

¹⁾ V týchž B. — Srov. Zz. 1530 čl. 167.

O držení a držitelech.

*[46.] Držení dědictví za tři léta a za XVIII nedělí bez odporu má každý užiti, a to moc má. Nález o tom v Modrých puohonných, kdež Anna z Milevska pohání Máchy z Hor léta MCCCCIV o suchých dnech letničných¹⁾ [21. května 1404].

¹⁾ o *Letnicích* B.

*[47.] Držení dsky i kšaft odsoudilo. Nález v Bílých puohonných, kdež Markléta z Tarmarku pohání Smila z Běškovic.

*[48.] Držení bez odporu¹⁾ zuostává proti diskám i proti listóm. Nález v Čtvrtých Ondřejových A. XXVIII v při mezi Čenkem Vyšehněvským z Barchova a Petrem z Nemyčevsi léta MCCCCLXXXIX v pátek²⁾ po zvěstování panny Marie [27. března 1489].

¹⁾ bez odporuov C. — ²⁾ v pondělí C.

*[49.] V týchž Ondřejových J. XXI v při mezi Lvíkem z Prahy a Elškú z Sobětic léta MCCCCXCI¹⁾ v sobotu o suchých dnech adventních [16. prosince 1491].

¹⁾ MCCCCXVI mají AB.

*[50.] Držení dsky odsuzuje. Nález v Modrých puohonných, kdež Jan Šteker¹⁾ z Mirovic pohání Štěpánka z Sochovic léta MCCCCLV v sobotu po sv. Havlu [18. října 1455].

¹⁾ Štěkar má C.

*[51.] O témž také nález jest v Bílých puohonných, kdež Jan Heralt z Kunstatu pohání Heřmana Krušinu¹⁾ z Lichtmburka léta MCCCCLXXXVI v pátek o suchých dnech letničných [19. května 1486].

¹⁾ Krušinu hejmana C.

*[52.] V týchž puohonných, že držení dsky i kšaft odsuzuje, kdež Markléta z Tarmarku pohání Smila z Běškovic léta MCCCCLXXXV [1485].

*[53.] A v Třetích¹⁾ Ondřejových A. XXII mezi Johankú z Horšic²⁾ a Petrem Kořenským z Terešova léta MCCCCLXXXV v pátek po svatém Tomáši apoštolu božím [23. prosince 1485].

¹⁾ Schází v A a B. — ²⁾ z Horšic AB.

*[54.] Držení proti diskám moc má. Nález v Druhých Jana Doupovce Q. VI.

*[55.] Držení staré věci ktož okázati nemuož, by pak i dsky měl, nic neobdrží. O tom v Třetích Ondřejových D. XIII mezi Tomášem z Dobrošovic a mistry koleje Karlovy učení Pražského¹⁾ léta božieho MCCCCLXXXVI v pátek [sic] den sv. Diviše [9. října 1486].

List D. VI. — ¹⁾ Schází v A a B.

*[56.] Držitel statku sirotčího není povinen rukojmí vyvaditi,¹⁾ když poručníkem není. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Petr z Dobrošovic pohání Annu z Žrnosek²⁾ léta MCCCCLXV.

¹⁾ vydávati C. — ²⁾ z Únošek A a B.

* [57.] Držitelé statku mají všickni poháněti.¹⁾ Nález v Bílých puohonných, kdež Voldřich Šatava z Újezda pohání Petra Kořenského z Terešova.

¹⁾ *poháněni bývají C.*

[58.] Držitel statku ktož by byl čího jakžkoli, ješto by ten, číž statek jest byl, byl¹⁾ některé ženě příjemce věna jejího tehdáž, když jest ten statek držal: muože ta žena k držiteli toho statku o to věno hleděti a obdrží. O tom v kvaternu Úterním léta MDVIII k Letničnímu [14. června 1508]: „Markléta z Libčic s Václavem Popelem z Lobkovic.“

¹⁾ *Schází v B.*

O dědinách.

[59.] Dědiny jaké ktož by vysoudil, a prve, než by jemu byly po nálezu aneb po právu vedení po témž nálezu postoupeny, že by ze škod neb z užívání těch dědin obeslal neb pohnal: že tím puohonem nic nevezme. O tom v Červených puohonných léta MDVI k adventním [16. prosince 1506]: „Albrecht Rendl pohání Hendricha Šlejnice.“¹⁾

¹⁾ *Šlejnice A.*

[60.] Dědin v držení byli Nymburští v Havrani více nežli zemská léta pokojně, než v dskách neměli jich, a knížata měli ty dědiny v dskách. I vedl se Jindřich Chvalovský na ně po právu staném, kteréž jest měl na knížatech: i dáno jemu za právo, že jest se mohl vésti na ty dědiny pro knížata, poněvadž sú oni knížata a ne Nymburští ve dskách měli. O tom v Druhých Hyndrákových N. XXIV mezi Jindřichem Chvalovským z Ledec a purgmistrem oc Nymburskými.

[61.] Dědiny zápisné dskami zapsané ktož by měl, bude jich odsouzen proti tomu, ktož na ně majestáty nebo listy má. O tom v Trhových léta MDXXVI v středu po sv. Matěji [28. února 1526] mezi Janem Šmohařem z Rochova a poručníky dětí Chotkuov.

List D. VII.

[62.] Dědiny jaké ktož by obdržal nálezem, a někto by mu v tom překážku činil, platy neb duochody z těch dědin vybíral:¹⁾ jest mu povinen tomu, ktož ty dědiny nálezem obdržal, všecko zase navrátiti. O tom nález Quarto Andree K. XXII: „In causa Petri Drahobuzsky.“

¹⁾ *vybral B.*

O duchovních dědinách a o platích.

* [63.] Duchovní dědiny na krále nepřipadají. Nález v Prvních Jana Planý¹⁾ G. V v při mezi Marklétu převoryší kláštera sv. Anny a Jindřichem Míčanem z Roztok.

¹⁾ *Planových B.*

* [64.] Duchovní se promlčí, když diskám¹⁾ žádný neodpírá. Nález o tom v Bílých puohoných, kdež Jindřich Berka z Dubé pohání Ješka Svojanovského z Boskovic léta MCCCCLXXXVII²⁾ v pondělí po sv. Primu [11. června 1487].

¹⁾ *diskami* AB. — ²⁾ *MCCCCLXXXI* má C.

[65.] Duchovní plat nadaný a ne koupený se promlčal. O tom v kvaternu Ůterním léta MD, kdež kněz Matyáš, opat kláštera Slovanského, obeslal purgmistra oc Nymburské.

[66.] O témž, že plat ne koupený než nadaný se nepromlčal, léta MDXXII v středu na zajtří sv. Jeronyma [1. října 1522], kdež purgmistr a konšelé Litomyšlští pohnali Majtských.

[67.] Duchovní právo se nepromlčí, a aktami právo ukázavši proti držení opat práv zuostal. O tom v Prvních Hyndrákových J. XXVI mezi knězem Bartolomějem opatem oc.

[68.] Dědictví konvent odsouzen, kteréž bylo trhem kladeno konventu, poněvadž dali zemským létóm projíti. O tom v Lvových puohoných léta MCCCCXCVIII: „Kněz Jiřík probošt oc žaluje na Puotu z Ryzmbergka“.

[69.] Z dědictví pohnal kaplan jednoho oltáře k tomu oltáři příslušejícího a koupené trhem; však poněvadž jest od jiných bývalo potom prodáváno, a trhem jedni druhým je kladli, a žádný kaplan toho oltáře těm trhóm nikdá neodpíral, až léta zemská prošla: i jest odsouzen kaplan toho dědictví. O tom v Bílých puohoných léta MCCCCXCI k letničným [25. května 1491]: „Martinus plebanus sancte Katerine in Welwar pohnal Hendricha a Radslava z Šebířova“.

List D. VIII.

[70.] Dáno neb nadáno což jest k kterému klášteru neb oltáři oc, to se nepromlčí. O tom v Červených puohoných léta MDVI k adventním [16. prosince 1506]: „Martin převor od sv. Tuomy pohání Jindřicha.“ — Najdeš víc K. VI, VII, víc P. XXIII, XXIV.

O dcerách a dětech.

* [71.] Dcera po otci dědí, když sama po jeho smrti zuostane,¹⁾ aneb kdyby syny od sebe oddělil, a dcera sama neodbytá při otci zuostala by. O tom v Prvních Zdislavových K. XLVII: „Jan boží milostí.“

¹⁾ Zde končí C.

[72.] Dceru svou kdyby kto vdal a po ní věno jmenoval, by pak i nedal a při tom tu výminku udělal, že jí tím neodbývá, a nechal by po sobě syna neodděleného, a ten syn že by umřel a nechal po sobě děti: že to dítě obdrží statek, ale ne ta, kteráž byla vdána, poněvadž jest jí na tu výminku nic nezapsal ani od-

kázal, moha to učiniti. O tom v Červených puohonných léta MDVIII: „Kateřina z Kněžic pohání Dorotu odtudž“.

[73.] Děti let nemající maje ten, ktož umře, a má¹⁾ u sebe sestru neodbytú, tehdy ta sestra spravovati má statek bratra svého až do let najstarš[ší]ho syna, a žádný jiný, duokudž se nevda. Než kdyby se vdala, tehdy toho statku hned více spravovati nemá, než bratr toho umrlého dílný, ač jest-li který; pakli bratra žádného není, tehdy najbližší přítel. Pakli se nevda dotud, až najstarší syn bratra jejího let dojde: tehdy, kdyby se vdala, má ji odbyti tak jako otec jeho.²⁾ O tom v Bílých puohonných léta božieho MCCCCXCIII k postním suchým dnóm [27. února 1493]: „Barbora z Vrchlabi pohání Čenka bratra svého“.

¹⁾ *maje* B. — ²⁾ *její* B.

[74.] Dcera když má nějakú spravedlnost k nějakému dědictví po někom nápadem neb jináč, by je pak otec její neb ktožkoli jiný držal, a ona jsúci již vdaná,¹⁾ nehleděla k tomu a²⁾ o to dědictví podle práva: až by léta prošla, sama se o to připraví. O tom v Druhých Václavových N. II mezi Alenú z Kozojedu a Janem Kunšem bratřími Řepy³⁾ z Neveklova.

List D. IX. — ¹⁾ *vdora* B. — ²⁾ a ³⁾ *Schází* v B.

[75.] Dětem čím když by se po někom jiným nežli po otci jich statek dostal, a děti dojdúce let spravedlivých a rozumných, zapsaly by dobrovolně bez mušení a přinucení ten statek otci svému, že to má moc. O tom v Prvních Václava z Chvojence G. VIII mezi Jindřichem z Hradce a Johankou z Krajku.

* [76.] Dědicové řádně pošlí na svět dědi v statku otce svého. Nález v Druhých Zdislavových K. XVI v při mezi Jetřichem z Mančic.¹⁾

¹⁾ *V zřízení tištěném dokládá* B.

[77.] Dětem některým kto by odkázal statek, by jej pak otec držal, nemá z něho pohánin býti; pakli by byl pohánán, ten puohon bude zdvižen, leč by děti let neměly, tu otec muož býti pohnán. V Zřízení C. II.¹⁾

¹⁾ ZZ. 1530 čl. 59.

* [78.] *Dobrá vuole* má býti dělána na pargkameně s visutými pečetmi. To stojí v Čtvrtých Matějových A. XXVII: „Najjasnější oc“.

* [79.] *Dobrá vuole* odsouzena, že nebyla vedle řádu učiněna. Nález v Modrých puohonných, kdež Markvart z Ulitic¹⁾ pohání Viléma léta MCCCCLXII.

¹⁾ z *Ulic* má lépe C.

* [80.] Dobrovolné podvolení všeliké¹⁾ právo láme. O tom v Čtvrtých Ondřejových G. XV v při mezi Janem Přehožským z Zásmuk a Marklétu z Chřenovic léta MCCCCXC²⁾ v středu po sv. Matěji apoštolu [3. března 1490].

¹⁾ *všecko* B. — ²⁾ *MCCCCXI* má C.

* [81.] Dobrovolně ktož by se komu zapsal pro něco pod pokutou s komor-

níkem uvázání neb braní na týchž dědinách, a ten se uvázal, a ten, kdož se jest zapsal, že by tomu odpor učinil: učiní ten odpor na zmatek. O tom v Třetích Ondřejových A. XXVIII.

[82.] *Dobytek* kdož by zajal na škodě, mají na tom právě, kdež zajat jest, lidi voliti s obů stran, a což škod provede, zaplatiti. O tom v Lvových puohonných léta božieho MCCCCXCVII k adventním [20. prosince 1497]: „Jiřík Oděradský z Hrušova pohání Mikuláše Převozského“.¹⁾

¹⁾ *Převorského B.*

* [83.] Drábi neb služební komuž škodu učiní,¹⁾ má býti ten vinín před soudem, kdož je na koho pošle, a ne drábi. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Chvalkova²⁾ pohání Přibíka Tluxu z Čechtice léta MCCCCLXXXVII. Hledaj víc L. VI³⁾ folio: „Služební oc“.

List D. X. — ¹⁾ *by učinili B.* — ²⁾ *z Valkova má C.* — ³⁾ *Schází v C.*

* [84.] Dokládá-li se kdo čeho a toho neprovodí, v zmatek upadá. Nález v Modrých puohonných, kdež Jan z Zvěrnice¹⁾ pohání Alše z Klinštaina léta MCCCCLXIII v úterý po sv. Řehoři [15. března 1463].

¹⁾ *ze Zvěrnice má C.*

* [85.] O témž také jest nález v Bílých puohonných, kdež Václav Kopanský Vraního pohání Zikmunda Barše léta MCCCCXCIII. Hledaj víc folio LXVI¹⁾: „V žalobě kdož se čeho dokládá oc“.

¹⁾ *Schází v B a C.*

* [86.] Dluhy a závady nápadník má platiti. Nález v Prvních Jana Plany C. IV mezi Jindřichem z Michalovic, nejvyšším komorníkem království Českého, léta MCCCCLIV.¹⁾

¹⁾ *MCCCCLVII v pondělí po sv. Václavu [20. června 1457] má C.*

* [87.] Dluh sirotku¹⁾ povinný má poručníku téhož sirotka plniti býti. Nález o tom v Třetích Planových L. XVII mezi Janem z Stupist²⁾ a sirotky někdy oc.

¹⁾ *sirotčí má C.* — ²⁾ *z Stupist má C; nejspíš dlužno čísti: z Trpist.*

* [88.] Dvěma práva svědčícího, jeden sám z těchto dvou nemuž všeho zapsati. Nález v Modrých puohonných, kdež Bohuslav z Dobrošovic pohání Bohuslava z Švábinova léta MCCCCLVII v pondělí před sv. Vítem [13. června 1457].

* [89.] V týchž puohonných, kdež Kateřina z Prahy pohání Matěje¹⁾ z Žatce léta MCCCCLVII²⁾ v středu před sv. Havlem [12. října 1457].

¹⁾ *Jana B.* — ²⁾ *1456 má C.*

[90.] Dva když by které věci odpírali a byli sebe dílní, tehdy má každý obvláštěně poháněti k odporu i poháněn býti zvláštním puohonem, a ne jedním, sic bude zdvižen. O tom v Druhých Václava z Chvojence K. XXI. mezi Tomášem z Dobrošovic a Václavem Votíkem.

* [91.] Do šrankuov, když páni soudí, nemá žádný vstupovati všetečně. Hledaj folio¹⁾ XLVII. ¹⁾ F má B; folio „Soudí-li oc“ C.

[92.] Desátku z pustého dvora neosedlého není žádný povinen dáti. O tom v Registrích královských G. nález mezi Mikulášem Trčkou z Lípy a Jindřichem Zrutským.

[93.] Duom v kterém městě když by kto z stavu panského neb rytířského koupil: mají jemu měšťané toho města přiti a ten duom zapsati. O tom v Prvních Václava z Chvojence K. XXII: Rozsudek královský mezi stavy.

[94.] Víc v kvaternu relací z komory krále JMti léta MDVIII feria VI. post Bricii [17. listopadu 1508] mezi Divišem Boharynským z Hrádku a Hradeckými. List D XI.

[IV.] O falši.

* [1.] *Faleš pro jedno slovo k smlouvě* přičiněné jest nalezena, a základ, kterýž jest byl propaden, kdyby toho slova nebylo přičiněno, měl dán býti, jest zdvižen a obráněn. Nález o tom v Druhých Ondřejových L. XXIX. mezi Janem Černčickým z Kácova a Albrechtem z Ryzmburka.

* [2.] Falšem narčený list že by bez vuole jistce přišel, poněvadž jest to jinak provedeno, že jest s volí jistce přišel: tudy jest pohnaný očištěn. Nález v Modrých puohonných, kdež panna Bětka abatyše kláštera oc pohání Jindřicha Míčana z Roztok léta MCCCCLV v sobotu [sic] den sv. Diviše [9. října 1455].

* [3.] Falešníci nemají na rukojmie dávání býti. O tom v Čtvrtých Matějových A. II: „Páni oc.“

* [4.] *Frajzychar*¹⁾ má se tak při opatrování mince zachovati, královský i zemský, jakož list krále Václava svědčí, bez pohoršení a ujmy práv, kteráž by páni a zemané k tomu z starodávna měli. O tom v Pátých Planových G. VI²⁾ juxta: „A o frajzychara, proběr dicitur česky.“

List F. I. — ¹⁾ Frzuchar C. — ²⁾ zde končí B i C.

[V.] O glejtu.

* [1.] *Glejt ktož má, nemá naň* žalováno býti, ani on na jiné před soudem. Nález o tom v Třetích Václavových A. neb¹⁾ R. XII²⁾ „Barones oc.“

¹⁾ A neb schází v C. — ²⁾ VI má B.

* [2.] Glejt nemá žádnému před soudem dáván býti. Nález o tom v Čtvrtých Matějových S. XXIII: „Páni oc.“

* [3.] *Groš český* na to zrno má dělán býti, aby zlatý uherský nebo dukát mohl za XXV grošův českých koupěn býti, a aby těch XXV grošův českých spra-

vedlivě stálo, a zlatý také za XXV grošův, ale to bez pohoršení práv starodávních království tohoto Českého. To stojí v Pátých Planových G.¹⁾ VI juxta, že „JMt ráčí kázati groše dělati oc.“²⁾ To za krále Jiřího³⁾ slavné paměti stalo se. Víc o minci tuto nazad M. IV.⁴⁾

¹⁾ S má B. — ²⁾ od juxta až oc schází v B. — ³⁾ Jiříka C. — ⁴⁾ Schází v B.

* [4.] Zejména což se ve dsky nezapíše, nemuž obdržáno býti. Nález v Čtvrtých Planových M. XXI v při Plzeňských a Jiříka Pabiánka léta MCCCCLXVI¹⁾ v pátek před sv. Janem křtitelem božím [20. června 1466]. Hledaj víc folio VII²⁾ „Do desk oc“.

List G. I. — ¹⁾ 1465 má C. — ²⁾ schází v C.

* [5.] Zejména což v vajprose a v dání královském nestojí, jest odsouzeno. Nález v Čtvrtých Ondřejových A. XXIX¹⁾ v při mezi Zdeňkem z Mnichovic²⁾ a Zdeňkem z Švamberka léta MCCCCLXXXIX v pondělí po zvěstování panny Marie [30. března 1489].

¹⁾ XXVIII má C. — ²⁾ Mtiavy C.

* [6.] Zejména čehož v uodporu nepoložíš, toho neobdržíš. Nález v Prvních Viktorinových B. XV, kdež Heřman Krušina z Lichtmburka pohání k odporu Jana z Limburka¹⁾ léta MCCCXCIII v středu den sv. Diviše [9. října 1493].

¹⁾ z Lemburka C.

* [7.] Gruntu ktož neobdrží, nepoháněj ze škod, jinak v zmatek upadneš. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Racek z Kotúně pohání s synem svým Jana z Jindřichovic léta MCCCCLXIII.

[8.] Jeden nedal sobě ve dsky klásti vedle práva, i z té příčiny ten statek připadl na krále. Nález Secundo Zdislai K. XVI.

List G. II.

[VI.] O hojemství.

* [1.] Hojemství a pruotah pódovodi žádnému dáno býti nemá. To psáno v Památných A. XI „Páni oc.“

* [2.] Hojemství po právu staném v komoře žádnému dáno býti nemá na soudu zemském. To psáno v Památných N. XX: „Najjasnější.“¹⁾

¹⁾ Schází v A a B.

* [3.] Hojemství o čest toliko jedno jest dopuštěno. Nález v Bílých puohonných, kdež Kateřina z Kalenic pohání Arnošta.

* [4.] Hojemství ktož vezme, již¹⁾ jest tím vzetím hojemství k soudu přistoupil a má odpoviedati; nebude-li odpoviedati, ztratí. Nález v Bílých puohonných, kdež Hynek z Pravětíc pohání Jana Bohounka z Mutic. A tu také stojí, že úředníci na naučení nesedí ani na radě při dskách.²⁾

¹⁾ číst B. — ²⁾ Celá tato věta schází v C.

* [5.] Hojemství dali puovodovi do třetího dne proto, že jest na zemi nic neměl, a rukojmie za sebe na zemi majícího postaviti nemohl. A že jest tomu v těch třech dnech dosti neučinil: nalezeno, že jest ten puohon na zmatek učinil. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Aleš z Ryzmberka¹⁾ pohání Jana z Černic.²⁾
List H. I. — ¹⁾ z Roemberka B.; z Ryzemburka nejspíš správně C. — ²⁾ z Černic C.

O hanění.

* [6.] Jest na to pokuta, odprošení a více.¹⁾ Nález o tom v Třetích Ondřejových A. XVIII: „Najjasnější oc“ léta božieho MCCCCLXXXV v úterý před²⁾ sv. Tomášem [20. prosince 1485].

¹⁾ věže C. — ²⁾ u vigilií C.

* [7.] Hanění soudce¹⁾ zemského a neprovedení na něj, pokuta jest na to: hrdlo stratiti, a provedení na soudce²⁾ zemského též. O tom v Památných L. XII: „Jakož jest Jeník z Mečkova na Jakuba³⁾ neprovedl“ léta MCCCCLXXXVII.

¹⁾ a ²⁾ soudci A. — ³⁾ místo na Jakuba má C nařekl a. — ⁴⁾ Schází v B; v pondělí den sv. Diviše C.

* [8.] Hanění úředníkův menších a neprovedení jest pokuta: hrdlo stratiti. To psáno v Památných Q. XX mezi Ondřejem z Tišnova, místopisarem desk zemských.

[9.] Zhaněn ktož jest a on sám zase haní a k tomu odhání se a požene: nebývá mu to napraveno. V Bílých puohonných: „Daniel ze Všebořic pohání z nářku cti.“

* [10.] Hřivna jedna počítá se za I kopu grošův a za IV groše české, a za I lot počítá se VIII grošův českých, a tak dostane se za XX hřiven stříbra bez lotu suma XXI kop XII¹⁾ grošův českých vše dobrých stříbrných. O tom v Červených památných Y. XII.²⁾

¹⁾ XXII má B. — ²⁾ Místo článku toho stojí v C: Hřivna platí LXIV grošův českých. To psáno v Prvních Zdislavových B. XLV.

* [11.] Holdy, šacuňky, stráže¹⁾ oc mají minouti, když práva jdou. O tom v Prvních Štěpánových K. XVIII léta MCCCCLXVI v sobotu o²⁾ suchých dnech postních [1. března 1466].

List H. II. — ¹⁾ staré C. — ²⁾ po A a B.

[VII.] O králi.

* [1.] Král Václav z odboje poháněl. O tom v Červených puohonných, kdež Václav král Český s většími úředníky a s Pražskými úředníky a s Otú z Beřkova¹⁾ pohánějí Petra z Kosti.

¹⁾ Schází v A a B; čti: z Bergova.

* [2.] Král Václav osobně stál na svědčení puohonu, a dáno JMti za právo. Dal památné. To stojí v Červených puohonných, kdež Václav král Český oc pohání Puotu z Březnice.

* [3.] Král Český má ku právu státi, pohnán jsa, též jako jiný obyvatel zemský. O tom v Památných J. VIII: „Najjasnější oc,“ kdež zuostání, což se Šlikuov dotýče, léta MCCCCLXXXVI v pátek před přenesením¹⁾ sv. Václava [3. března 1486].

¹⁾ po přenesení má B.

* [3a.] Král komorníkem poháněl. V Červených puohonných, kdež Václav Český král pohání Puotu z Březnice.¹⁾

¹⁾ Schází celá věta tato v AB.

[4.] Král Jiří se soudil, odsouzen jsa puovodem. O tom v Třetích Planových B. IV.

[5.] Král Jiří odsouzen. V týchž Planových o tom N. XXVI.¹⁾

Lišt K. I. — ¹⁾ XXVII B.

* [5a.] Král soudu zemského odložil. Hledaj folio.¹⁾

¹⁾ Schází v AB.

[6.] Která města, země, zámky císař Karel k České zemi a k Českému království dobyl a připojil. O tom Secundo Daczicz O. XII.

* [7.] Král pánóm moc dává do času o mnohých věcech zemských. O tom v Památných P. XXX: „Najjasnější oc¹⁾ Vladislav oc.“

¹⁾ Schází v A.

* [8.] Královského a knížetského¹⁾ zboží žádný ve dsky neklaď bez povolení královského. O tom v Druhých Doupovcových P. XXIX: „Páni oc“ léta MCCCCLIV ve čtvrték den sv. Prokopa [4. července 1454].

¹⁾ kněžského C.

* [9.] Pakli by kto kladl, má vedle práva a řádu zemského kázán¹⁾ býti.

¹⁾ kázán má AB.

* [10.] K¹⁾ královské potřebě ktož jest kde, by naň právo stané dáno bylo, má zdviženo býti. Nález o tom v Červených puohonných, kdež Kateřina z Prahy pohání Smila z Sulejovic.

¹⁾ Po B.

* [11.] V týchž, kdež Hašek z Prahy s puolupóvodem pohánějí Michálka z Osvračína léta MCCCCXCIX.¹⁾

¹⁾ 1399 má C.

* [12.] V týchž Puohonných, kdež Jan z Michalovic pohání Jaroslava z Heřmanova Městce.

[13.] Král jestliže jest kterou summu zapsal nebo život oc komu majestátem svým na kterémkoli statku královském po dání majestátu, — kterýž jest nám dáti ráčil v Prešpurce stavuom, že nemá připisovati takových věcí oc, kteréhož datum léta MCCCCXCIX v úterý po sv. Martinu [12. listopadu 1499]: — že ten každý majestát jest jalový a nemá žádné moci, a bude odsouzen. O tom v Památných léta MDXIX v úterý před sv. Tiburcím [12. dubna 1519]: „Podle toho oc.“

[14.] Král muože dáti zboží na JMt připadlé, komuž ráčí. O tom Primo Zdislai B. III, kdež Boleslav oc.

[15.] Tu o témž najdeš v týchž A. XXXVIII.

[16.] Král když by dal komu výplatu, a v tom majestátu že by stálo, když to vyplatí, že od něho nemá vyplaceno býti oc, a ten že by toho zboží nevyplatil, než dal ten majestát té výplaty držiteli toho zboží: že ten majestát není platen tomu držiteli, ale muože ten držitel splacován býti; a ta výminka v tom majestátu jemu nic platna není. O tom v kvaternu Úterním léta MDXIV: „Jan a Bernart bratři z Walštajna oc obeslali.“

[17.] Král maje právo k něčemu, když by dal to právo pryč, a ten, komuž by dáno bylo, že by práva svého nedovedl, a ten, ktož by byl z toho narčen, pokázal, že jest toho v držení pokojuém byl zemská léta: obdrží. O tom v kvaternu Úterním léta MDV k letničným [14. května 1505], kdež Jindřich z Vřesovic s Matěsem.

List K. II.

[18.] Král nemuože manství svoboditi bez povolení panského. O tom v Čtvrtých Matějových A. XXV: „In causa Johannis de Smylkow.“

[19.] O témž také najdeš Primo Mauricii P. XIII°.

[20.] *Královna Česká věno* své na čem je má míti. Najdeš Primo Steffani L. XIII. — O témž Tercio Wenceslai B. II. — O témž Quarto Mathie B.¹⁾ XXI. — O témž Tercio Plana J. XIV.

¹⁾ K má B.

[21.] *Královna Česká* má hned svého věna užívati za živnosti krále. O tom Tercio Plana J. XIV.

[22.] O témž, že jí má hned postoupeno býti. Quarto Mathie B. XXI.

[23.] *Královna* hned muože svého podkomořího saditi a míti, a podkomoří královský nemá nic jejím městuom rozkazovati. O tom Primo Steffani L. XIII.

[24.] *Královna Česká* nemuože věna svého ani právo své věnné žádnému zapisovati, aby jeho kto po její smrti měl užívati, než sama jeho má užiti do své smrti, a potom žádný. O tom v Žlutých Památných mezi knížetem Hynkem a Zdeňkem z Rožmberka s jedné, a najjasnějším knížetem a králem Vladislavem z strany druhé.

List K. III.

O komornících.

* [25.] Komorníky mají všickni obyvatelé království Českého poháněni býti. Hledaj folio XLI¹⁾: „Poháněni oc.“

¹⁾ Schází v C.

* [26.] Komorník má pověditi, z čeho pohání, tomu, koho pohání. Nález o tom v Druhých Doupovcových P. XXX: „Páni oc“ léta MCCCCLIV ve čtvrtek den sv. Prokopa [4. července 1454].

* [27.] Komorník má každému vydán býti bez odporu, když práva jdou, na všecko. Nález o tom v Čtvrtých Matějových E.¹⁾ XXII: „Najjasnější“.

¹⁾ B má B.

* [28.] Komorníci dva poháněli. Nález v Červených puohonných, kdež Jan z Mokře a z Krašovic pohání Elšku z Želče¹⁾ léta MCCCCII.

¹⁾ z Ledče B.

* [29.] V týchž puohonných, kdež Mikuláš z Újezda Elšky z Czalronova¹⁾ pohání.

¹⁾ z Calnova B; z Čakanova C.

* [30.] Na komorníky neb na úřad ktož by sáhl a bil: ztratí hrdlo i statek. O tom v Čtvrtých Matějových K. XXII: In causa camerariorum.¹⁾

¹⁾ Komorníka, kteréhož neucilí, Petr Polák s hrdlem i státkem odsouzen jest. Nález o tom v Čtvrtých Matějových E. XXII v při komorníkuo léta božího 1407 po Božím Těle [po 26. květnu] C.

[31.] Komorníkem ktož není pohnán tu, kdež chlebí: bude puohon zdvižen. O tom v Pátých¹⁾ Planových M. XX mezi Janem Pardusem z Drahoňovic a Mikšem.²⁾

¹⁾ v Památných má B. — ²⁾ V rukop. C ještě stojí: *K veřejóm má komorník poslán býti, když oc folia.*

* [32.] Komorní platové mají na český groš placení býti. To stojí v Památných I. XXVIII: „Najjasnější“ léta božieho MCCCCLXXXVI v úterý po sv. Františku¹⁾ [10. října 1486].

¹⁾ Schází v AB.

* [33.] *Kněží* na svobodném majíce, odpoviedati¹⁾ mají před soudem zemským, ale o jiné nic. Nález v Zelených puohonných, kdež Albrecht z Konopiště pohání kněze Víta z Černic.²⁾

¹⁾ odpierati C. — ²⁾ Vítko z Černčic C.

* [34.] Kletba ani list klecí právu zemskému nic neškodí. Nález v Zelených puohonných, kdež Albrecht z Konopiště pohání kněze Víta z Černic.¹⁾ ¹⁾ Vítko z Černčic C.

* [35.] Kupovati žádný nemá toho, což jest válkou dobytého anebo zlodějstvem. Nález v Prvních Mauriciových E. XIII juxta: „Také páni našli“. List K. IV.

O kšaftích.

[36.] Kšaftu pro položení ktož by byl pohnán, že chce k němu mluvit, když položen bude před soudem: má ležeti tu i s mocným listem do tří let a XVIII neděl, jestliže by kto chtěl jemu odpírati a k němu mluvit, aby to mohl učiniti. O tom v Černých¹⁾ puohonných léta MDX k letničním [22. května 1510]: „Jan Assystenský [sic] z Lobkovic pohání Václava Popela.

¹⁾ v Červených B.

[37.] K kšaftu čímu ktož by se znal a potom přel, nemá ku přísaze připuštěn býti. O tom v Druhých Ondřejových N. X mezi Mikulášem Tulešickým a Mikulášem Trčkou.

[38.] Kšaft leže v nemoci ktož by udělal a psal někomu, za to jeho prose, aby k němu přijel a svú pečet s sebu vzal a ji k tomu kšaftu přiložil, a pakli by nemohl přijeti, ale aby mu svú pečet poslal, a ten by byl nemocen a pro nemoc

že by nepřijel, než pečet že by jemu poslal: že takový kšaft má moc míti. O tom v Druhých Václava z Chvojence E. XXIII mezi Václavem Adamem z Slavkova a Vlčkovským.¹⁾

¹⁾ Vlčkovským B.

[39.] Kšaftem ktož by či manželce co odkázal, a že by muž její také k tomu kšaftu pečet svú na svědomí vedle jiných přiložil: není to nic ke škodě, a kšaft má moc. O tom v témž nálezu jakož nahore.

[40.] Kšaft, kterýž do desk nevšel, byl¹⁾ odsouzen. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVII k roku sv. Jeronyma [30. září 1497], kdež Alena z Radonic pohání Viléma a Jarohněva z Koutuov.

¹⁾ jest B.

[41.] Kšaft ktož udělá a toho nezruší, udělá druhý, nemá poslední moci. V Druhých Hyndrákových F. XII mezi Zikmundem z Nemyčevsi a Václavem Pehmem.

[42.] Kšaft, při kterémž není než jedna pečet, není dostatečný. O tom v Kvaternu Úterním léta MDIX k postním [28. února 1509]: „Salomena a Elška z Hustiřan s Benešem Sendražským“.

[43.] Kšaft když kto na mocný královský list udělá o svém statku, a v tom kšaftu že by sobě moc a výminku pozuostavil, jestliže by ještě co více zřídil neb rozkázal dáti, a zřídil to listem pod svou pečetí oc: takový list má a muože vedle kšaftu do desk vložen býti beze všeho povolení královského i panského. Jakož se jest to stalo léta božieho MDXXI při času sv. Mikuláše [6. prosince 1521], kdež kšaft někdy¹⁾ Jana Zaječického z Kunšího jest vložen do desk; tu při tom druhý list a zřízení jeho, ješto bylo na papíru, jest vložen do desk z naučení panov soudců zemských.

List K. V. — ¹⁾ nějakého B.

[44.] Kšaftem ktož by komu co dal, a někto chtě k tomu statku danému spravedlnost míti, jestliže tomu kšaftu odporu neučiní vedle práva, až léta zemská projdou: promlčí své právo. O tom v Trhových léta MDXXV v středu před sv. Janem Křtitelem božím [21. června 1525] mezi Zikmundem a Řehořem bratřími z Blatna a Martinem z Chrámec.

* [45.] Kšaft po smrti psaný a pečetěný jest neřádny. Nález o tom v Druhých Ondřejových L. XXVII mezi Mandelenú z Minčic¹⁾ a Bohuslavem oc léta MCCCCLXXXV v pondělí po sv. Bonifacii [6. června 1485]. — Tu také jest, že bratr maje sestru nedílnou, nemuože statku žádnému kšaftovati ani zapisovati, než ostane sestře.²⁾

¹⁾ z Minic správně C. — ²⁾ Věta tato schází v C.

[46.] Kšaft podle práva na list mocný královský učiněný, ve dsky vložený, král zase s pány vyzdvihli a odvolali, protože jest byl po smrti pečetín. O tom. nález Septimo Plana D. XXX, kdež Jošt z Eynsydle¹⁾ kšaft dělá.²⁾

¹⁾ Kynczydle A. — ²⁾ dělal B.

O jiných nálezech pořád při liteře K.¹⁾

[47.] O kmetičnu muože anebo pro člověka pohnati z pokuty netoliko třikrát, ale duokudž mu nebude vydán, vždy muože pohnati,²⁾ než o sirotka toliko třikrát. O tom v Modrých puohonných léta MDXXV k letničným suchým dnóm [7. června 1525], kdež Kateřina Pytlíková z Zahorán pohání Kateřinu z Radíče.³⁾

¹⁾ Nadpis tento schází v B. — ²⁾ poháněti B. — ³⁾ z Hradiče B.

[48.] V kostele kterém jestliže by služba boží se nedála tak, jakž nadání ukazuje, pro to když správce toho kostela požene z platu nedaného: má ten plat vydán býti. O tom v Bílých puohonných léta božieho MCCCCXC k adventním suchým dnuom [15. prosince 1490]: „Blasius custos pohání Štuksu“. List K. VI.

[49.] Ktož by držal dědiny, na kterýchž by plat kněžský kostelní byl,¹⁾ a že by ten plat od správce toho kostela vysouzen byl na něm: že má všechny úroky zadrželé dáti také. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCIII: „Blasius de Plana pohání Jana Štuksy“.

¹⁾ byl a kostelní B.

[50.] Ktož se pod kým nerodil ani pod ním s otcem svým byl: nemuože se po otci naň tahnúti. O tom v Lvových léta MCCCCXCVIII k postním [7. března 1498]: „Jeronym z Skuhrova pohání Jetřicha Bezdrůžického“.

[51.] Ktož by k komu poslal aneb jemu o to psal, dotazuje se o něčem, s jeho-li volí se to děje čili nic oc, a on mu toho neoznámil, že ne s jeho volí, a na jiného neukáže: muože ten z toho pohnán býti, k komuž jest posláno. O tom v Černých puohonných léta MDXII: „Václav z Lobkovic pohání Bohuslava Břekovce z Ostromeče“.

[52.] Ktož by koho obeslal z něčeho, chtě k tomu spravedlnost míti, nepokáže-li toho, by obeslaný byl toho v držení: bude obeslání zdviženo. O tom v kvaternu Úterním léta MDV k letničným [14. května 1505], kdež kněz Matyáš opat Slovanský s Malostranskými.

[53.] *Krčma nevajsadní od kráľuov* anebo¹⁾ která není držána pokojně bez překážky XXXII létě, nemá býti držána. O tom v Prvních Václava z Chvojence K. XXIII rozsudek královský mezi stavy.

¹⁾ a B.

[54.] Když by kto komu řekl, to že jest učinil, že jest učiniti nemél: jest nářek cti, a má nápravu učiniti, a zvlášť když by tomu, ktož ho nářekl, nic neučinil. O tom v Lvových puohonných léta božieho MCCCCXCIX k letničným [22. května 1499]: „Prokop z Hadřiny [sic], písař menších desk zemských, pohání Severina“.

[55.] Ktož by na koho co před soudem vedl buď řečí neb svědomím, oč přenebí, druhé straně k lehkosti: bude kárán. O tom v Červených puohonných léta

MDVII k adventním [15. prosince 1507], kdež Lidmila oc sestry pohánějí Václava z Doubravice.

[56.] Krunty ktož by komu zapověděl, a vzal jemu po zápovědi služebníky s koňmi: není to moc, ale ostane ten, ktož pobral, práv, a škody mají jemu napraveny býti. O tom v Lvových léta MDV k roku sv. Jeronyma [30. září 1505]: „Johanka z Tajnce pohání Jana z Svojevic“.

List K. VII.

[VIII.] O ležení.

* [1.] *Ležení má býti vedle řádu* a obyčeje starodávního, aby sám druhý ležal se dvěma koňmi anebo místo sebe poslal. A když¹⁾ rukojmě vlehnú, tehdy věritel nemá ležeti, a nemá protráveno býti než XV grošův²⁾ přes³⁾ den a přes⁴⁾ noc, a více trávití nemají, a škody vaje brátí⁵⁾ nemají než summa ani nad jistinu, a nerádně nemá upomínati žádný. To psáno v Čtvrtých Matějových A. XXII: „Najjasnější oc“

¹⁾ Schází v B. — ²⁾ grošův českých C. — ³⁾ a ⁴⁾ za B. — ⁵⁾ vyžítí býti C.

* [2.] Ležákuov nemá žádný chovati. Nález v Památných Q. XXI juxta.

* [3.] Lichevní úroci a sedláni zastaveni sou, a pokuta na to: puojčených peněz ztracení. Nález o tom v Druhých Ondřejových N. XI:¹⁾ „Vladislav“ léta božieho MCCCCLXXXV v úterý po sv. Diviši [11. října 1485] ¹⁾ XXI B.

* [4.] Ladislav král Český z odboje poháněl. To stojí v Bílých puohonných.
List L. I.

O lidech zběhlých.

* [5.] O lidi zběhlé města mají odpoviedati, kteréž v svých vesnicech mají. Nález v Bílých puohonných, kdež Petr z Šternberka s spolupóvodem pohání Tábořských léta MCCCCXCV v středu¹⁾ o suchých dnech letničných [10. června 1495].

¹⁾ Schází v AB.

* [6.] Lidi zběhlé města mají vydávati,¹⁾ kteříž by méně XVIII let mezi nimi byli od datum té výpovědi královské, kteráž se jest u Hory stala léta MCCCCXCVI neb VII mezi pány, rytířstvem a městy. O tom v Prvních Hyndrákových T. XVII.

¹⁾ vypoviedati C.

* [7.] Lidí zběhlých a čeledi města sú prve nevracovali, duokudž sou se k tomu nepodvolili. Nález o tom v Památných N. I: „Vladislav“ léta MCCCCLXXXVIII ve čtvrtek před sv. Divíšem [2. října 1488].

O listech a promlčení jich.

* [8.] Listy všecky purkrabie súditi má, jako od starodávna bylo. A listy mají upomínati, let nepropouštějíc od roku plnění. Pakli by kto léta propustil:

tehdy ti listové žádné moci nemají. Nález o tom v Čtvrtých Matějových A. XXVII: „Najjasnější oc“.

*[8a.] Listovní škody nemají býti větší summy jistinné. Hledaj folio škody oc.¹⁾

¹⁾ Schází v AB.

*[9.] Listy neřádně dobytými ktož by upomínal, má trestán býti, a upomínání takové má osvědčeno býti konšelóm v tom městě, kdež ležení svědčí. Nález v Čtvrtých Matějových A. II. léta MCCCCXXXVIII v pondělí před Hromnicemi [27. ledna 1438].

*[10.] Listy ktož by nařekl, že by neřádní byli, má uručiti.

*[11.] Listuom¹⁾ se moc dává. Nález o tom v knihách Puohonných času Zikmunda císaře, kdež Jan z Lobkovic pohání Jana z Roupova léta MCCCCXXXVI v sobotu před sv. Stanislavem [5. května 1436].

List L. II. — ¹⁾ Pakli neuručí, listóm má C.

*[12.] List za podezřený odsouzen, že dobrá vuole byla starší nežli list. Nález v Čtvrtých Ondřejových C. IX, kdež Kateřina z Moravěvsi¹⁾ pohání Elšku z Hořan léta MCCCCLXXXIX v sobotu po sv. Vítu [20. června 1489].

¹⁾ z Moravěvsi AB.

*[13.] List neřádný okazují tyto tři věci: rasura neb strouhání, písma ne těch, ktož sú teház v kanceláři byli, a neregistrování a nevpsání jeho do registr. Nález v Pátých Planových A. VI.

*[14.] Listem jednou zaplaceným podruhé neupomínaj, aby za podvodníka¹⁾ nebyl odsouzen. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Mikuláš Hrzek²⁾ z Ryzmberka pohání Jiřka Pardubského léta MCCCCLXXXVI.

¹⁾ odpovědníka C. — ²⁾ Licek C; správně Licek z Ryzmberka.

*[15.] List bez vuole jistce příšlý pokutu nese, a zase ktož by nařekl a neprovedl, též. Nález v Modrých Puohonných, kdež panna Bětka abatýše pohání Jindřicha Mičana z Roztok léta MCCCCLV v sobotu den sv. Františka [4. října 1455].

*[16.] List starší drží proti listu poslednímu. Nález v Modrých puohonných, kdež Mikuláš z Minic pohání Petra Puškáře léta MCCCCLIV o suchých dnech sv. Jeronyma¹⁾ [18. září 1454].

¹⁾ o sv. Jeronymu B.

*[17.] List mnohým svědčící: má rovně a jednostajně zaplaceno¹⁾ býti všem, i škody i náklady. Nález v Třetích Ondřejových D. XV mezi Johankú a Dorotú sestrami a Kateřinú léta MCCCCLXXXVI v úterý po sv. Diviši [10. října 1486].

¹⁾ zaplacen C.

*[18.] List v zástavě starší desk¹⁾ drží proti deskám potomnějším. Nález v knihách Puohoných času Zikmunda císaře, kdež Jiřík z Poděbrad pohání Petra z Michalovic léta MCCCCXXXVII o suchých dnech sv. Jeronyma [18. září 1437].

¹⁾ v zástavě za starších desk B.

* [19.] Listové proti dskám obdrželi dědictví. Nález v knihách Puohonných za císaře Zikmunda, kdež Zdislav z Újezda a Ondřej z Slatiny pohánějí Václava ze Zvíkovce¹⁾ a Hodoně²⁾ z Plzně.

¹⁾ ze Zvěřince C. — ²⁾ Hrdoně C.

* [20.] Listové starší desk odsoudili dsky, ale z té příčiny, že dskami odpíral. Nález v Třetích Ondřejových K.¹⁾ II mezi Janem Žlebem z Strážkova, synem někdy Ondřeje Žleba, a Kateřinů z Okoře léta božieho MCCCCLXXXVII.

List L. III. — ¹⁾ L má B, B má C.

* [21.] List starší desk proti dskám odsouzen proto, že jest neodpíral dskám tím listem. Nález v Modrých puohonných, kdež Ctibor z Stakor pohání Anežku z Sobětic léta MCCCCLXVI¹⁾ v úterý po sv. Bonifacii [10. června 1466].

¹⁾ 1463 C.

* [22.] List starší desk zuostal proti dskám, neb držení listem bylo, a odsoudil dsky. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Heralt z Kunstatu pohání Krušinu z Lichtburka léta MCCCCLXXXVI v pátek¹⁾ o suchých dnech letničných. [19. května 1486].

¹⁾ Schází v B.

* [23.] List starší desk o věno proti dskám zuostal, že sou byli rukojmě zemřeli. Nález v Bílých puohonných, kdež Anna z Nestrašovic pohání Kašpara z Suché léta MCCCCLXXXVII v pátek¹⁾ o suchých dnech postních [9. března 1487].

¹⁾ Schází v B.

* [24.] List starší než dsky obdržal proti dskám. Nález v Čtvrtých Matějových A. XI v při Elšky a Jana Čapka.¹⁾

¹⁾ Citát tento schází v C.

* [25.] Listové starší než dsky proti dskám zuostali. Nález v Prvních Jana Planý D. XXIII. mezi Mikulášem Zajícem z Hazmburka a Janem Hovadem z Hrádku.

* [26.] List proti dskám ani svědomí žádné moci nemají. Nález v Modrých puohonných, kdež Ofka z Častalovic pohání Jiříka¹⁾ z Kunstatu léta MCCCCLV v sobotu před sv. Havlem [11. října 1455].

¹⁾ Jindřicha B, Jiřího C.

* [26 a.] List ve dsky neměl vložen býti bez dědice, když jest živ, a proto kázeň se stala, že jest bez dědice kladen. Nález v Modrých puohonných, kdež Pertolt Filibert z Tachova pohání Hynka z Sedlce.¹⁾

¹⁾ Schází v AB.

* [27.] List má ve dsky kladen býti s přiznáním rukojmie, let nepropouštějíc. Nález v Čtvrtých Planových K. XVIII mezi Děpoitem z Ryzmburka¹⁾ a Vilémem z Běšin.

¹⁾ Z Ryzmberka C.

* [28.] List smluvní má držán býti. Nález v knihách Puohonných času Zikmunda císaře, kdež Lidmila z Tachova¹⁾ pohání Ješka z Strážnice léta MCCCCXXXVII ve čtvrtek po sv. Havlu [17. října 1437].

¹⁾ Z Těhlovic C.

* [29.] *Listové promlčení* a proší moci nemají. Nález v Bílých puohonných, kdež Aleš a Albrecht bratří z Ryzmburka¹⁾ pohánějí Jana Karlíka z Nežetic léta MCCCCXCII ve čtvrtek po sv. Benediktu [22. března 1492].

¹⁾ mylně z *Ryzmberka* A.

* [30.] List promlčel se, že jím není upomínáno od let XLVI, až léta zemská prošla. Nález v Modrých puohonných, kdež Přibík z Klenového pohání Jaroslava Plichtu z Žerotína¹⁾ léta MCCCCLXII v sobotu po sv. Františku [9. října 1462].

List L. IV. — ¹⁾ *Žerotína* A.

[31.] List který, jakýžkoli, když do desk nevejde do tří let a XVIII neděl: nemá moci a promlčí se. O tom Quarto Plana K. XVIII v při Děpolta z Ryzmberka s Vilémem.

[32.] O témž v týchž Planových K. XXIX mezi Hendrichem z Stráže a Elškou.

[33.] List hlavní, když se jím neupomíná do tří let a do XVIII neděl, promlčí se jako jiné dědictví; než jestliže se úroci platí, tehdy se nepromlčí. O tom v Čtvrtých Matějových A. XXVII: „Najjasnější oc.“

[34.] O listu planovaném a pečetech: nález v Trhových léta MDXXVI v sobotu po sv. Františku [6. října 1526] mezi Jiříkem¹⁾ Samuelem z Hrádku a Wolfem Dobrohostem z Ronšperku.

¹⁾ *Jindřichem* B.

O listu zatykacím.

* [35.] List zatykací má na toho dán býti, ktož na svobodných dědinách nebo zápisných nemá. O tom v Památných Q. XVIII: „Knížata oc“ léta MCCCCLXXXIX v středu před sv. Benediktem [18. března 1489].

* [36.] List zatykací na zmatek, ktož jej vezme na toho, ješto na dědinách svobodných nebo zápisných má, jako Hlavsa z Prahy učinil: nález v Nových bílých puohonných, kdež Jan Hlavsa z Prahy pohání Albrechta Rendle z Aušavy léta MCCCCXCVI.¹⁾

¹⁾ 1496 nebo 1497 má C.

* [36 a.] V zřízení tištěném o listu zatykacím změněno jest.¹⁾

¹⁾ Schází věta ta v A a B.

[37.] List zatykací ktož by komu dal na jeho služebníka oc ne doma než jinde, a ten služebník, kterýž by měl zatčen býti, s ním by tu nebyl: není povinen listu zatykacího přijíti naň tu. O tom v Lvových léta MCCCCXCVII k adventním [20. prosince 1497]: „Václav z Kolovrat a z Bedružic žaluje na Bořivoje“.

* [38.] List klecí před soudem¹⁾ žádné moci nemá. Nález v Zelených puohonných, kdež Albrecht z Konopiště pohání kněze Víta z Černic.²⁾

¹⁾ soudem *zemským* C. — ²⁾ *Vítka z Černic* BC.

O listu obranném.

* [39.] List obranní jest vrch práva, a má dán býti po uvázání s komorníkem od úřadu desk zemských purkrabí. Nález v Modrých puohonných léta MCCCCLIV¹⁾, kdež Fridrich z Donína pohání Burjana z Gutštajna.²⁾

¹⁾ 1453 má C. — ²⁾ Kukšajna AB.

* [40.] List obranní po nálezu dán jest na dědictví listem přisouzené, a nebylo jest potřebí žádného práva jiného dále vésti. Nález v Červených puohonných, kdež Elška z Citolině¹⁾ pohání Annu odtudž léta božieho MCCCCII o suchých dnech postních [15. února 1402].

List L. V. — ¹⁾ Z Citolině C.

[41.] *List obselací* aneb registra kdyby se s dskami nesrovnaly, bude zdvižení puohonu. O tom v kvaternu Úterním léta MDXIX, kdež Delfin Húgvic oc.

[42.] List, kterýž v sobě drží pokutu s komorníkem uvázání, má býti do desk vložen bez strany druhé. O tom v Památných léta MDXVII ve čtvrtek po sv. Vavřinci [13. srpna 1517] mezi Janem a Zdeňkem bratřími Malovci oc: „Smlúva jest“.

[43.] Z listuov nějakých ktož by pohnal k své při pravě, že by jimi chtěl a měl svú spravedlnost pokázati: má jemu odloženo býti, a úředníci mají psáti tomu, ktož jest z těch listuov pohnán, aby je položil. O tom v Lvových léta MD: „Jan z Bysně a z Malikovic pohání Zikmunda Pětipeského“.

[44.] Listy dva erbovní zapsány do desk. O tom Quarto Johannis Plana H. XVII: „Wladislaus rex oc“.

[45.] List mocný král ráčil jest dáti i na to, aby mohl osobám kterýmžkoli, buď světským anebo i duchovním, statek svůj dáti aneb odkázati. O tom léta MDXXI v pátek před sv. Blažejem [1. února 1521]: „Vladislav oc“.

[46.] O témž a takovýž list najdeš v Prvních Hyndrákových G.¹⁾ V: „Wladislaus Buškovi Milešovskému z Sulevic oc“.

¹⁾ S má B.

[47.] O témž a takovýž list najdeš Secundo Andree K. IV: „Wladislaus Janovi Mandelíkovi z Chrástu“.

[48.] Témuž podobný list najdeš Tercio Andree J. XXII: „Wladislaus Petrovi“.

[49.] *List věnný* se nepromlčí, by pak všichni rukojmie zemřeli, když ten list svědčí na nějaký statek jí. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCLXXXVIII k roku suchých dní postních [26. února 1488]: „Anna z Nestrašovic pohání Kašpara Robmhappa z Suché“.

[50.] Na listech ktož mají¹⁾, ješto vuole nemají dáti pro summu věděti, nemají pomoci králi dáti, než ktož jináče na úrocích mají peníze, ti mají dáti. O tom v Žlutých památných K. XV.

¹⁾ List ktož nemají B.

*[51.] Landfridní¹⁾ list má držán býti a zachován. Nález o tom Wenceslai Andree J. XIII mezi Zdeňkem z Šternbergka a z Konopiště, nejvyšším purkrabí Pražským, a Zdeňkem Kostkú²⁾ z Postupic.

List L. VI. — ¹⁾ *Londfojdní* AB. — ²⁾ *Schází* AB.

*[52.] Lání a hanění pro neplnění peněz býti nemá neobyčejné. Nález v Čtvrtých Matějových A. XXVII: „Najjasnější etc“.

*[53.] Levláři z Bavor v soud¹⁾ přijati. To stojí v Památných P. XX: „Páni Jich Mt“ léta MCCCCXC v středu po sv. Tomáši apoštolu [22. prosince 1490].

List L. VII. — ¹⁾ v *žuc* C.

*[53a.] Luk nemá žádný jeden druhému bahnit. Nález v Bílých puohonných, kdež Václav Valkoun z Adlaru pohání Jiřího a Viktorina bratří z Ronova.¹⁾

¹⁾ *Věta ta schází* v AB.

[IX.] O manství.

*[1.] *Manství král svoboditi nemá* sám bez pánuov. Nález v Prvních Mauricii B. V v při Tulehy¹⁾ léta MCCCCVI dominica Reminiscere [7. března 1406].

¹⁾ *Eulelie* C.

*[2.] O témž v Čtvrtých Matějových A. XXV ten nález tvrdí¹⁾ v při Jana z Smilkova.

¹⁾ *ten nález tvrdí* schází v AB.

*[3.] Manství učiněno z svobodného. Nález v Modrých puohonných, kdež Arnošt z Herštajna¹⁾ pohání Jana z Kolovrat léta MCCCCLXV²⁾ ve čtvrtek po sv. Františku [10. října 1465].

¹⁾ z *Heršteina* BC. — ²⁾ *1462* C.

*[4.] Manové ze škod mají před soud dvorský poháněni býti, ne před soud zemský. Nález v Bílých puohonných, kdež Hynek z Walštajna pohání Alše z Šanova léta božieho MCCCCLXXXVIII před sv. Řehořem¹⁾ [před 12. březnem 1488].

¹⁾ *Schází* v AB.

*[5.] Manové Zvíkovští mají se u soudu dvorského sùditi. Nález v Bílých puohonných, kdež Elška z Želetavy¹⁾ pohání Bohuslava z Švamberka léta MCCCCLXXXV ve čtvrtek po sv. Tomášovi [22. prosince 1485].

¹⁾ z *Letov* C.

[6.] Z manské věci ktož by pohnal k soudu zemskému, by jemu pak to bylo od krále k dědictví dáno: bude puohon zdvižen. O tom v Červených puohonných léta MDV k sv. Jeronymu [30. září 1505]: „Jindřich z Rožmberka pohání Svojší“.

*[7.] *Města kterého ktož chce pohnati* nebo rady, má purgmistra a konšeluov pohnati všech, ne jednoho samého. Nález v Bílých puohonných, kdež Gerunk z Lomu pohání Samuele z Hrádku a Jana oc léta MCCCCLXXXVII v středu před sv. Vítem [13. června 1487].

* [8.] Města kterého chce-li kto z čeho pohnati, té rady požen, za kteréž se jest to stalo. Nález v Bílých puohonných, kdež Gerunk z Lomu pohání purgmistra Pražského a Samuele z Hrádku a Václava oc staré rady léta MCCCCLXXXVIII v úterý ¹⁾ po přenesení sv. Václava [11. března 1488].

List M. I. — ¹⁾ Schází v AB.

[9.] Města v kaple Vsech Svatých též s očistníky přísahati mají jako jiní, když by jich kto pohnal. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Heřman z Stěžova ¹⁾ pohání purgmistra a konšel i vši obce města Žatce.

¹⁾ mylně z Těžova C.

* [10.] Městuom k uobci ani měšťanuom nemá ve dsky kladeno býti bez krále a pánův na plném soudu povolení k tomu dání. O tom v Památných A. XXI: „Nejjasnější oc“ léta MCCCCLXXXIX v pátek po sv. Kedrutě [20. března 1489].

* [11.] Město když na dobrého člověka sáhne mocí a dadí jej katu, jako Malostranští Buřenického, upadnou v kázeň panskou. Nález v Památných S. I v při, kdež Jan Buřenický. ¹⁾

¹⁾ Po straně v C: *S psími mravy.*

[12.] Měšténín ani město žádný nemá držeti žádného zboží dědičného listy pod pokutou. O tom v Prvních Václava z Chvojence K. XXV nález královský.

* [13.] Měšténín měšténína nemá k soudu poháněti k zemskému o městskou věc. Nález v Bílých puohonných: Dorota z Sabenic pohání Šimka rychtáře z Mostu léta MCCCCXCI v středu o suchých dnech postních [23. února 1491].

* [14.] Měšťané zboží svobodných na zemi kupovati nemají, ani jim má ve dsky kladeno býti. Nález v Druhých Doupovcových J. II: „Páni oc“ léta MCCCCLIV v středu po zvěstování panny Marie [27. března 1454].

List M. II.

O moci.

* [15.] Moc všecka má přestati a zastavena býti, když práva jdou, aby žádný mocí jeden na druhého nesahal, než aby sebe všickni právem hleděli pod ztracením zboží. Nález v Prvních Štěpánových K. XIX juxta: „Také páni našli“.

* [15a.] Mocí žádný jeden na druhého nesahaj, když práva jdou. Nález v Čtvrtých Matějových A. V: „Páni“ léta božího MCCCCXXXVII. ¹⁾

¹⁾ Nález tento schází v AB.

* [16.] Moci sluší mocí odepřiti. Nález v Třetích Ondřejových B. V. mezi Ctiborem z Walštajna a Sezemů z Slavic léta MCCCCLXXXVI ¹⁾ ve čtvrtek po na stolici vsazení svatého Petra [23. února 1486].

¹⁾ Zde končí AB.

* [17.] Moci ktož se brání. Sluší se brániti, když naň počnou, a cti nic neškodí. Nález v Třetích Ondřejových B. V. mezi týmiž, jakož nahoře, a téhož léta.

* [18.] Mocí v své se nesluší uvazovati žádnému, leč se prve smluví neb závazku dosti stane. Nález v Prvních Viktorinových A. neb¹⁾ F. III mezi Bořivojem z Donína a Václavem z Payru léta MCCCCXCV v úterý po sv. Kedrutě (24. března 1495].

¹⁾ A neb schází v BC.

* [18a.] Moc král pánuom dává o všech věcech do času. O povolení ve dsky kladení kšaftuom, listuom¹⁾ oc v Památných P. XXX: „Vladislav oc.“

¹⁾ Kladení kšaftuov, listuov, sedlákuov C.

[19.] Z moci ktož pohnán jest, má sám osobně státi. O tom v Bílých puohonných, kdež Jindřich Opozdil ze Strhař pohání Ctibora z Walštajna.

[20.] O moci páni našli v Prvních Štěpánových K. XVIII a XIX.

[21.] O témž v Čtvrtých Matějových najdeš A. V: „Páni oc.“

[22.] O témž v Čtvrtých Planových F. XVI: „Georgius“ mezi Albrechtem z Dubé o Tolštajna dobývání.

* [23.] Mstí-li se kto sám a opravuje sobě, opravú práva stracuje. Nález v Bílých puohonných, kdež Jindřich z Drahozuze pohání Petra z Černic¹⁾ léta MCCCCXC v pátek po sv. Bonifacii²⁾ [11. června 1490]. A v týchž Póhonných, kdež Daniel ze Všebořic.

List M. III. — ¹⁾ z Řenec C. — ²⁾ Zde končí AB.

* [24.] Mordu a pomsty nemá učiniti žádný, by se i počátek jaký všetečný naň jemu bez škody stal, když muož bez škody ujíti a práva dojíti; než¹⁾ jiné jest, kdyby nemohl bez škody ujíti: tu se muož brániti. A proto jest Sezema odsouzen a v kázeň vzat a škody napravoval.²⁾ Nález v Třetích Ondřejových B. V. mezi Ctiborem z Walštajna a Sezemu z Slavic léta MCCCCLXXXVI.

¹⁾ až A. — ²⁾ opravoval C.

[25.] Morděre a zloděje muož vzíti a dáti ku popravě najvyš[ší]. O tom nález před pány hajtmany stal se léta MDXXVIII mezi Burjanem z Votic a Janem z Koutův.

O minci.

* [26.] Mince nemá býti jinde dělána než u Hory. O tom v Čtvrtých Matějových A. III: „Najjasnější¹⁾ jest²⁾ o minci oc.“

¹⁾ Zde končí B. — ²⁾ Item má C.

* [27.] Mince jak má býti dělána a na jaké zrno. Tak, že má býti dělán groš, a proti tomu groši VII peněz rovných, a k tomu haléři mají dělání býti, aby jich bylo XIV za groš, a grošův za zlatý uherský XXVII a za rýnský XXI½ groše českého. A k tomu karlických peněz žádných bráti se nemá, než kladská se mince

nezapovídá. O tom v Památných H. XXVII: Stalo se obecné svolení léta MCCCCLXXXV ve čtvrtek před sv. Havlem [13. října 1485] za krále Jiřího [sic] slavné paměti.¹⁾

¹⁾ *slavné paměti* schází v AB. — Srov. Sternberg, Umrisse einer Gesch. d. böhm. Bergwerke I. 2. str. 130. — Smolík, Pražské groše, v Rozpravách Č. Akad. 1894 str. 44.

* [28.] Mazání z¹⁾ desk, ač král dopustil,²⁾ zdvihli. To stojí v Třetích Václavových G. XX: „Barones“ v při Roháčka. ¹⁾ Schází v B. — ²⁾ *rozkázal* v C.

* [29.] K měření míle má úředník menší od desk vyslán býti. Nález v Bílých puohoných, kdež purgmistr oc města Chomútova pohání Jindřicha z Nečestovic,¹⁾ že ze vsi městečko udělal, léta MCCCCXCII. ¹⁾ z Vřesovic C.

* [30.] Most králem dopuštěný dělati, též se králem zdvihá, poněvadž by byl jiným ke škodě a proti právu. Nález v Prvních Viktorinových B. XVI v té při a ruoznici,¹⁾ kteráž jest vznikla²⁾ mezi panem Ctiborem Tovačovským, Nymburskými, Bradáčem a mezi panem Smiřickým. ¹⁾ a ²⁾ Schází v AB.

[31.] *Mateř* ktož má řádu panského a otce pána, jest lepší než ten, ktož má otce pána a mateř stavu rytířského, tím toliko, že jest měl i mateř z stavu panského. O tom v Lvových léta MCCCCXCVI k sv. Jeronymu [30. září 1496]: „Petr Adršpach z Dubé a z Náchoda pohání Jana Černčického“. List M. IV.

[32.] Manžel má právo k manželce své i k statku jejímu. O tom Primo Steffani K. XVIII: „Barones in causa filii Tuczmanni¹⁾ de Praga“.

¹⁾ *Turzmani* B.

[33.] Majestát ktož by měl, a že by svědčil jemu samému toliko na výplatu a ne jeho dědicóm, neudělá-li dobré vuole naň dědicóm svým: tehdy dědicové toho majestátu neužívou. O tom v kvaternu Úterním léta MDVIII: „Václav Bezdrůžický z Kolovrat obsílá Pavla Chotka o Záběhlice“.

[34.] O témž v témž kvaternu léta MDX k postním [20. února 1510]: „Vilém z Pernšteina s Slavatou“.

[35.] Manželka žádná nemůže statku svého odciziti, duokudž muž její živ jest, bez příčiny slušné. O tom v Památných léta MDXXIII v středu den sv. Kalixta [14. října 1523]: „Jakož sou páni oc rozkázali Korduli z Sloupna obeslati.“

[36.] O témž také Primo Steffani K. XVIII: „Barones in causa filii oc.“

List M. V.

[X.] Nejprve a přede všemi

* [1.] *v zápisu když stojí, tehdy* ti, kteříž nejprve mají, prodají-li nebo zapíší, a ti, kteříž po nich mají, tomu neodeprou, až léta projdou: tehdy své právo ztratí. Nález o tom v Třetích Ondřejových B. VI v při mezi Slavatou z Chlumu a Mikulášem mladším Trčkou z Lipy léta božieho MCCCCLXXXVI post Reminiscere [po 19. února 1486].

* [2.] „Najprve a přede všemi.“ co ta slova v sobě nesou, a jak se v tom další nápadník má míti, když ti zemrou, kterýmž najprve a přede všemi stojí zápis, ale ne všickni. Jeden zuostane-li a bude-li¹⁾ zápisy dělati ten zuostalý, tehdy, potomní zápisníci tomu odpíráti mají, chtě-li práva svého neztratiti. Nález v Třetích Ondřejových B. VI mezi týmiž téhož léta ut supra [po 19. únoru 1486]. O tomto najdeš šíře tuto nazad Z. V.²⁾

¹⁾ všickni, než jeden zuostane. Bude-li C. — ²⁾ Schází v BC.

O nálezech.

* [3.] Nálezové panští mají držání býti a před se jíti. O tom Primo Mauricii E. XIII: „Páni oc.“

List N. I.

* [4.] Na nález panský zvláštní nebo obecní muož se táhnúti, ktož chce, a jej na soudu ku potřebě své okázati. Nález v Modrých puohonných léta božieho MCCCCLIV, kdež Anežka z Kovárova pohání Jana¹⁾ Caltu.

¹⁾ pana B.

* [5.] Nálezu pevného¹⁾ muož užívati ku potřebě své, ktož chce. O tom v Čtvrtých Ondřejových K. VII mezi Divišem Boharynským z Hrádku léta MCCCCXCII v pondělí po zvěstování panny Marie [26. března 1492].

¹⁾ prvního C.

* [6.] Přes nález panský žádný nemá na žádné dědiny sahati, leč by kto chtěl v pokutu panskú¹⁾ upadnúti. Nález v Druhých Jana Doupovce Q. X: „Barones in causa Johannis de Stezowa“.

¹⁾ chtěl do vězení panského vzat býti a v kázeň panskú C.

* [6a.] Nález první páni tvrdí. V Modrých Póhonných, kdež Dorotha ze Skalice Kunše ze Skalice pohání. Stalo se létha božího MCCCCLXIII ve čtvrtek před sv. Rehořem¹⁾ [10. března 1463].

¹⁾ Schází v AB.

* [7.] Nálezu panskému ktož dosti neučiní, zvednúť jej¹⁾ od úradu. To psáno v Prvních Štěpánových K. XX: „Po panském nálezu zvod“. Též v Bílých puohonných, kdež Markléta někdy Mikuláše dcera z Libře²⁾ pohání Markléta z Malšína, mater svú, vedle nálezu léta MCCCCLXXXIX v pondělí po svatém Longinu³⁾ [16. března 1489].

¹⁾ zvod naň jde C. — ²⁾ z Libče B, z Libčie C. — ³⁾ Den schází v AB.

* [8.] Nálezu panskému ktož dosti neučiní, má náklady všecky k ouřadu dané na zvod i na všecka práva vedení navrátiti. Nález v Památných žlutých¹⁾ dskách O. XIX: „Páni oc“ léta MCCCCXCIII ve čtvrtek po svatém Benediktu²⁾ [28. března 1493].

¹⁾ Schází v C. — ²⁾ Den schází v AB.

*[9.] Nález se dovodí na dědictví zvodem a úmluvou. O tom v Druhých Zdislavových B. IV,¹⁾ když pan Dětolc oc.

¹⁾ Zde končí AB.

*[10.] Nález o dluh učiněný muož k odhádání dědictví¹⁾ býti. O tom v Čtvrtých Ondřejových L. II mezi Ondřejem z Tišnova²⁾ a synem jeho léta MCCCCXCII v sobotu po sv. Vítu [16. června 1492].

¹⁾ k odhádání dědictví (dědičky?) vedeno býti AC. — ²⁾ z Tišnova C.

[11.] V nálezu, v kterémž stojí: „Dal památné“, a že té straně, kteráž památné dala, se něco přisoudí: muož ta strana ze škod viniti. O tom v kvaternu Škodním léta MDXVII k roku sv. Fabiana [20. ledna 1517].

[12.] Nálezem kterým když se komu dává za právo, a při tom že by k pruvodu týmž nálezem byl před menší úředníky podán, by pak před týmiž úředníky nic neprovedl: proto muož po nálezu pánův JMtí a vladyk soudu zemského ze škod obeslati druhú stranu, toliko suchým dnóm aby projíti nedal, aby najprv útok před suchými dny vložil. O tom v kvaternu Škodním léta MDXVIII k roku sv. Fabiana [20. ledna 1518], kdež Adam Rouzim ze Bzí obeslal purgmistra, konšely i všecku obec města Budějovic.

List N. II.

[13.] V kterémž by nálezu bylo co jedné straně přisouzeno, a že by v témž nálezu stálo takto: „Chce-li pak odsouzený toho, komuž se přisuzuje, z čeho viniti, že mu má právo býti“, i dokudž by odsouzený neučinil nálezu dosti: není povinen odsouzenému právo býti. O tom v Druhých Ondřejových N. X mezi Mikulášem Tulešickým.

[14.] Nález o tom Secundo Johannis Plana G. IV, že otci jedněch nějaký klenot dán jest schovati k víře oc. Páni o tom rozkázali takto: „A poněvadž ona Elška viní Annu, že by ona o tom s synem svým věděla, že jest dala Arnoštovi Leskovci schovati VII hřiven zlata: to ona Elška napřed sprav, a ona Anna také s synem svým spravte, že o tom nic nevědí“.

O nápadích.

*[15.] Nápad na krále jde, ktož co drží bez odporu a umře a žádnému nic nezapíše. O tom v Třetích Václavových R. XII: „Páni nalezli“.

*[16.] Nápad pro účinek neslušný když na krále přijde, na zemské dobré má obráceno býti s radou panskou. Nález v Třetích Václavových J. XI v při Hyncíka.

*[17.] Nápadník za sirotka¹⁾ odpoviedati nemá, když poručníkem není. Nález v Modrých, kdež Jan z Stežova pohání Jana z Tečíněvsi²⁾ léta MCCCCLX v sobotu po sv. Jeronymu [4. října 1460].

¹⁾ sirotky B. — ²⁾ mylně z Tečíněvsi AB.

* [18.] Nápadník za sirotky, poruční¹⁾ otcem nej²⁾sa, odpovídati není povinen. Nález v Modrých puohonných, kdež Jan Teženský²⁾ z Čečelic pohání Jana z Stežova ze škod léta MCCCCLXIII³⁾ v středu před svatú Kedrutú [16. března 1463].

¹⁾ *poručníkem alias* poručním otcem C. — ²⁾ *správně Tečinský* C. — ³⁾ Zde končí AB.

* [19.] Nápadník nemuož z sirotčího poháněti. Nález v Modrých puohonných,¹⁾ kdež Jan Teženský²⁾ z Čečelic pohání Kristinu z Prahy ze škod léta MCCCCLXI³⁾ v sobotu před svatým Vítem [13. června 1461].

Líst N. III. — ¹⁾ Schází v A. — ²⁾ *Tečinský* C. — ³⁾ Zde končí AB.

* [20.] Nápadník dluhy a závady platiti má za toho, čímž statek drží. O tom v Prvních Jana Plany E. IV mezi Jindřichem z Michalovic, nejvyšším komorníkem království Českého, léta MCCCCLVII v pondělí po sv. Vítu [20. června 1457].

[21.] Nápadní zápis když by komu svědčil a jeho dědicóm, a ten, komuž by svědčil, že by se, když by nápad přišel, neuvázal s komorníkem, že by dsky zavřeny byly, a v tom umřel, že dědicové jeho potom, když by dsky byly otevřeny, mohou komorníka vzíti, a má jim dán býti na uvázání; a promlčení není na překážku. O tom in Albo majorum antiquo O. V. inter Elsskam et Benessium. — O témž víc tuto nazad¹⁾ V. IX a též také Z. V.

¹⁾ Zde končí B.

O nemoci.

* [22.] Za nemocnú se položila a od úředníkův desk zemských chodící nalezena na to vyslaných; ačkoli o holi chodila, dáno proti ní za právo. Nález v knihách Puohonných času Zikmunda císaře, kdež Herbort z Kocova¹⁾ pohání Marklétu z Smilovic léta MCCCCXVIII.²⁾ O témž v Bílých puohonných léta MCCCCXCIII: „Mikuláš Stříbrný pohání“.

¹⁾ z *Krocova* C. — ²⁾ Zde končí C.

* [23.] Za nemocného ktož by koho kladl, a v tom že by ten přišel neb¹⁾ přijel: pokuta na to jaká jest,²⁾ o tom v Červených puohonných, kdež Věník z Sloupna pohání Václava odtudž.

¹⁾ *přišel neb schází* v B. — ²⁾ *Za nemocna, před soudem stojí, kázal se položiti, a dali proti němu za právo stané, o tom C.*

* [24.] Za nemocna k soudu nemaje poručníka položen. Nález v Bílých puohonných léta MCCCCXCIII v středu den sv. Bonifacia [5. června 1493], kdež Mikuláš Stříbrný¹⁾ pohání oc.

¹⁾ Schází v AB.

* [24a.] Nepravost před soudem shledaná trestána jest. Nález o tom v Modrých Póhonných, kdež Pertolt Filibeř z Tachova pohání Hynka z Sedlce létha MCCCCLXII v středu před svatým Havlem¹⁾ [13. října 1462].

¹⁾ Schází v AB. — Srov. též VIII. 26a.

O nesprávě.

* [25.] Nespráva¹⁾ na jistce najprv jde a potom na spolu správce. Nález v Druhých Václavových H. XXV: „Páni oc“ léta božieho MCCCCXVI²⁾ v pátek po suchých dnech postních [20. března 1416].

¹⁾ Nespráva C. — ²⁾ 1391 má C.

* [26.] O nesprávu má najprv k jistci hledíno býti a potom k těm, kteří vedle něho spravují. Nález Wenceslai Andree Q. XXIII mezi Voldřichem Medkem z Waldeka léta MCCCCLVI v pondělí po sv. Bonifacii [7. června 1456].

* [27.] Nespráva na jistce najprv, a mají jí spolu správce zaň ukázati. Nález v Druhých Mikulášových E. XXII v při Smila z Rychmburka¹⁾ léta MCCCCXC VII v pátek²⁾ o suchých dnech adventních [22. pros. 1497].

List N. IV. — ¹⁾ Rychmberka B. — ²⁾ Schází v AB.

* [28.] Nespráva za koho jest zašla, ten ji vyved¹⁾. Nález v Prvních Prokopových O. XXX v při, kteráž jest byla mezi Mertlínem²⁾ Stachem.³⁾ Víc o zprávě Z. X.⁴⁾ — Také o nesprávě v zřízení tištěném A. X.

¹⁾ vyvad C. — ²⁾ Mertlínem B; Mertlínem C. — ³⁾ Zde končí C. — ⁴⁾ Zde končí B.

O neodpírání.

* [29.] Neodpíráním spolek se promlčí. Nález v Bílých puohonných, kdež Zbyněk z Želeč¹⁾ pohání Přibíka z Radova z sirotka, společníka a nápadníka léta MCCCCLXXXVIII.

¹⁾ z Žobec a z Ohrazení C.

* [30.] Neodpírav ve dsky kladení ztratil své právo. Nález v Modrých puohonných, kdež Jan Malovec z Pacova pohání Veselú z Mitrovic¹⁾ léta MCCCCLIV na zajtří sv. Jeronyma [1. října 1454].

¹⁾ z Vilanovic C.

* [31.] A v týchž Modrých puohonných, kdež Ctibor Šteker¹⁾ pohání Anežku z Sobětic léta MCCCCLXIII²⁾ v středu po sv. Bonifacii [8. června 1463].

¹⁾ ze Stakor C. — ²⁾ 1464 B.

* [32.] A v Bílých puohonných, kdež Jan z Nemyčevsi pohání Prokopa syna Kunšova z Litovic léta MCCCCLXXXVI v pátek¹⁾ o suchých dnech postních [17. února 1486].

¹⁾ Schází v AB.

* [33.] A v týchž Bílých, kdež Markléta z Tarmarku pohání Smila z Běškovic z dědictví léta MCCCCLXXXV.

* [34.] Neodpíráním proti trhuom a zápisóm ztratil. Nález v Třetích Ondřejových A. XX mezi Janem Vlašimským z Cimburku¹⁾ a Václavem Vlčkem léta MCCCCLXXXV²⁾ v středu den sv. Thomáše apoštola [21. prosince 1485].

¹⁾ z Timburka C. — ²⁾ Zde končí AB.

* [35.] V týchž Ondřejových B. II mezi Slavatů z Chlumu a Mikulášem mladším Trčkou z Lipy léta MCCCCLXXXV feria V post Reminiscere [3. března 1485].

* [36.] Neodpíráním z zápisného bude svobodné. Nález v Bílých puohonných, kdež Jindřich Berka z Dubé pohání Ješka Svojanovského z Bozkovic léta MCCCCLXXXVII v pondělí po sv. Primu [11. června 1487].

* [37.] Nesrovnala se¹⁾ žaloba s svědomím, i dali pohnanému za právo. Nález v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Budětic pohání Václava a Zdenka Medky z Waldeka léta MCCCCXCIII.

¹⁾ Nesrovná-li se C.

* [38.] Nestáním vedle rozkázání panského na den určitý, protože sou nestáli, ztratili, a druhé straně, kteráž stála, dali za právo stané. Nález v Čtvrtých Matějových A. XX v při Eufemie.

* [39.] Němý muož ve dsky klásti rukú svú ukázáním dědiny své. Nález o tom v Prvních Matějových G.¹⁾ XIV: „Barones super quodam homine muto invenerunt“.

List N. II. — ¹⁾ S má B; J má C.

* [40.] Němci se nemají v Čechách saditi. Nález o tom v Třetích Ondřejových B. I: „Najjasnější“.

[41.] Náklady všecky na právo vedení naložené mají býti navraceny. V Žlutých památných diskách O. XIX: „Páni oc.“

* [42.] Nemaje víc¹⁾ na zemi²⁾ nad X hřiven, žádného poháněti nemuůže, leč by mu od koho zboží jeho mocí odjato bylo. Nález v Prvních Mauricii B. V a v Třetích Václavových J. XI.³⁾ Hledaj víc folio škody.

¹⁾ nic C. — ²⁾ Schází v AB. — ³⁾ Zde končí AB.

* [42a.] Na zemi ktož má a v zemi nenie, pohnán má býti tu, kdež má. Hledaj folio: Pohnán má býti.¹⁾

¹⁾ Schází v AB.

* [42b.] Neuvázání pro nepokoj nic ku škodě nenie aniž se promlčí. Hledaj folio: Uvázáním že oc.¹⁾

¹⁾ Schází v AB.

* [42c.] Na zmatek puohon nese. Hledaj folio: Puohon na zmatek nese.¹⁾

¹⁾ Schází v AB.

* [43.] Nebezpečenství ktož se bojí, aby nestáním nestratil, po puohonu hned úředníky Pražské obeslati má, aby jemu bezpečenství opatřili: tehdy on nestáním nic nestratí. O tom v Červených puohonných, kdež Václav král Český pohání Puotu z Březnice. Tu páni na plném soudu léta MCCCCX feria VI. o Suchých dnech letničných¹⁾ [16. května 1410].

¹⁾ k letničným AB.

* [44.] Napomenutí rukojmie k ležení. Když rukojmie napomínají, nemá jistec napomínati, než vlehnúti. O tom v Bílých puohonných: Vilém z Račina a mistr Václav Koranda pohánějí Puoty z Paběnic ze škod z X hřiven stříbra léta MCCCCLXIV.

O narčení.

* [45.] Nárok¹⁾ na cti skrze slyšení není ke škodě tomu, ktož to slyšel a že provede. Nález v Bílých puohoných, kdež Zikmund Bareš z Kamenice pohání Václava Čejku²⁾ z Olbramovic léta MCCCCXCV.

¹⁾ Nárok B. — ²⁾ Schází v AB.

* [46.] Nařknutí soudci zemského a neprovedení: pokuta jest hrdlo ztratiti. Nález v Modrých, kdež Aleš pohání Litvína z Stodúně¹⁾ léta MCCCCXCIII v pátek před sv. Havlem [11. října 1493].

¹⁾ z Stodně C; čti: z Todně. — V C čte se dále: *Nárok Albrechta Ojře z Očedělic soudce zemského od Jeníka z Mečkova, ale neprovedl naň oc. Hledaj o tom folio: Hanění soudce.*

* [47.] Narčení ktož sám mstí skutkem nebo slovem: opravu práva ztracuje. O tom nález v Bílých puohoných, kdež Jindřich z Drahobuze pohání Petra z Řenec¹⁾ léta MCCCCXCIII. — A řečí ktož sebe hanějícího zase haní: v Bílých puohoných, kdež Daniel ze Všebořic²⁾ pohání oc. ¹⁾ z Řenic AB. — ²⁾ ze Všebořic C.

[48.] Pro nájemníka nemůže z pokuty pro nevydání poháněti, tak jako pro čeledína neb pro člověka. O tom v Lvových léta MCCCCLXXXVIII k Letnicím [28. května 1488]: „Štěpán Anděl z Ronovce žaluje na Jana z Sekyřic.“

List N. VI.

O nedílných.

[49.] Nedílný proti nedílnému nemůže nic odkázati ani zapisovati. O tom v Čtvrtých Planových M. XIV mezi Hyliborem z Slavic a Janem Polákem.

[50.] O témž v Památných léta MDXVIII ve čtvrtek po sv. Vítu [17. června 1518] mezi poručníky Chotka a Annou.

[51.] V nedílu kto chce s kým býti, neodcizuj zápisem statku svého od toho, s kým by se pravil býti nedílný; pakli odcizíš, přijdeš o tu spravedlnost, a díl se tudy najde. O tom v kvaternu Úterním léta MDXII k postním [3. března 1512]: „Mikuláš Malovec z Pacova s Kateřínou odtudž.“ — O nedílných víc najdeš R. VI.¹⁾

List N. VII. — ¹⁾ dále místo R. VI. má B.

[XI.] O očistnicích.

* [1.] Očistníkovi neopověděl, nejmenoval ani zapsal a do kaply vstoupil: i ztratil při. Nález o tom v Bílých puohoných, kdež Jan Kapoun z Svojkova pohání Petra Mikašku¹⁾ z Nemyčevsi léta MCCCCLXXXVIII v pondělí před²⁾ sv. Markletú [7. července 1488].

¹⁾ Mikaška C. — ²⁾ v úterý na zajiří C.

* [2.] Očistníkovi nejmenoval ani postavil: dáno puovodu za právo. Nález v Bílých puohoných, kdež Jan Hlaváč z Tříbřich, ofrychtýř oc, pohání Zděnka

Kostku z Postupic léta MCCCCLXXXVII v sobotu před¹⁾ sv. Markletú [7. července 1487].

¹⁾ na zajtří C.

* [3.] Očistníkóv ktož před kaplú neopoví a jich nemá: ztratí svú při. Nález v Modrých puohonných, kdež Petr z Herčinic¹⁾ pohání Mikuláše odtudž léta MCCCCLXXXVIII v pondělí na zajtří sv. Fabiana²⁾ [21. ledna 1488].

¹⁾ Prokop z Hrasnic C. — ²⁾ léta 1463 v úterý po sv. Fabianu [25. ledna 1463] C.

* [4.] Očistníka ktož postaví na zápisném toliko majícího: ztratí při. Nález v Bílých puohonných, kdež Aleš z Rysmburka pohání Beneše a Zdeslava léta MCCCCLXXXVIII¹⁾ v pondělí na zajtří sv. Fabiana [21. ledna 1488].

¹⁾ Zde končí AB.

* [5.] Očistníkem služebník pánu svému býti nemuož. O tom v Bílých puohonných, kdež Hynek z Raškovic pohání Slavatu z Chlumu.

[6.] Očistník má býti člověk dobrý urozením i zachováním na cti; má míti na dědictví svobodném, má býti člověk nenarčený, ne psanec, ne cizozemec, ne lehký člověk, ne služebník toho, kohož čistiti má svú přísahou, ne přítel toho dílný ani nedílný přítel, ne svědek jeho a ještě by prve od pohnaného při v soudu vedl. A k tomu podobného bude-li co při něm, nebude přijat.¹⁾ — O přísaze očistníkóv P. XX.

¹⁾ Zde končí B.

O odboji.

* [7.] Z odboje král Václav poháněl. O tom v Červených puohonných, kdež Václav král Český s většími úředníky a s Pražskými úředníky a s Ottú z Bergova¹⁾ oc pohánějí Petra z Kostí.

List O. I. — ¹⁾ Schází v AB.

* [8.] Z odboje puohon muož svédčen býti před samým písařem desk zemských, a nejsú k němu zavázáni státi král ani úředníci najvyšší. Nález v Červených puohonných, kdež Václav Český král s většími úředníky pohánějí Petra z Kostí.

* [9.] Odbojové mají souzeni býti též jako jiní puohonové. O tom v Červených puohonných v témž nálezu, jakož nahoře.

* [10.] Odbojníci k smlůvě mají poddání býti. Nález v Čtvrtých Václavových C. XVI: „Barones invenerunt.“

O odhádání.

[11.] Odhádání že není vrch práva. O tom mezi Jaroslavem z Šelmberka a Jiříkem z Walštaina v Trhovém léta MDXIX v středu před sv. Janem Křtitelem [22. června 1519].

[12.] O témž v Zřízení zemském, tu kdež jest o platích komorních. O odhádání na konci o tom.

[13.] O témž v Červených památných P. XI nález mezi Albrechtem Rendlem.

* [14.] Odhádání má býti tímto řádem: nejprve mají odhádány býti plat,¹⁾ dědiny, lúky, lesy, rybníky, potoky, a najposlěz dvuor, tvrz, zámek. O tom v Památných D. VIII: „Páni“ léta MCCCCLXXXVIII²⁾ v pondělí po sv. Bonifacii [9. června 1488].

¹⁾ Schází v C. — ²⁾ Zde končí AB.

* [15.] Odhádání pro dluh má býti bez třetiny vajš. Nález v Bílých puohoných, kdež Jan Mandelík z Chrástu pohání Václava z Jilmanic¹⁾ léta MCCCCLXXXVIII²⁾ u vigilií svatě Kateřiny [24. listopadu 1488].

¹⁾ z Jilmanic a Vladislav z boží milosti C. — ²⁾ Zde končí AB.

* [16.] Odhádání stalo se pro dluh a pro věno bez třetiny, než s náklady. Nález v Třetích Ondřejových A. VII léta MCCCCLXXXV na den sv. Ondřeje¹⁾ [30. listopadu 1485]. Albrecht Ojír z Očedělic, místokomorník království Českého.²⁾

List O. II. — ¹⁾ Zde končí AB. — ²⁾ Schází v AB.

* [17.] Odhádání muož vedeno býti pro dluh k dědictví po nálezu panském. Nález v Čtvrtých Ondřejových L. II mezi Ondřejem z Tišnova¹⁾ a synem jeho léta MCCCCXCII v sobotu po sv. Vítu [16. června 1492].

¹⁾ z Těšnova C.

* [18.] Odhádání po nálezu ktož se dopustí, má útraty, škody i náklady navrátiti. O tom v Památných Q. XIX léta MCCCCXCII v pondělí po sv. Bernardu¹⁾ [27. srpna 1492].

¹⁾ v úterý po sv. Benediktu [24. března 1492] C.

* [19.] Odhádání muož býti na zápisném i na duchovním. O tom v Památných P. VII léta MCCCCXC v úterý [sic] den sv. Ketruty [17. března 1490]: Vladislav.¹⁾

¹⁾ Schází v AB.

* [20.] Odhádání ktož neodpírá, sám sobě zmatek učiní. Nález v Bílých¹⁾ Puohonných, kdež Václav Kopanský z Vraního pohání kapitoly kostela Pražského.

¹⁾ v knihách AB.

[21.] K odhádání ktož by nebyl s lidmi svými, jsa obeslán od místokomorníka, podle práva na těch dědinách jeho, kteréž by se podle práva odhádati měly, aneb že by odhadovati svých dědin nedal: tehdy ten, komuž by se mělo odhádání státi, má vzíti list obranní od úřadu desk zemských a uvázati se ve všechny dědiny ve zvodu jmenované, a dáti sobě odhádati vedle práva za svú summu, a což mimo jeho summu ostane dědin, má zase postúpiti tomu, čímž sou. O tom v Památných léta MDXXIII¹⁾ v sobotu po přenesení sv. Václava [7. března 1523]: „Jakož jest Jan z Roupova“.

¹⁾ 1522 má B.

[22.] V čem kopa platu, strych žita, strych ovsa, pšenice i jiné věci se odhadovati mají: o tom v Štěpánových X. XXX.¹⁾

¹⁾ R. XX. má B.

O odporích.

* [23.] Odpor má kladen býti vedle trhu a zápisu, a jinde nic. A jestliže odpor jinde zapíšeš nežli při tom, čemuž¹⁾ odpíráš, bude zdvižen a v nic obrácen.²⁾ O tom Quarto Andree L. VIII mezi Hynkem z Mečkova a Zdeslavem oc.³⁾ Stalo se léta MCCCCXCII v pátek před sv. Janem Křtitelem [22. června 1492].

List O. III. — ¹⁾ o čemž B. — ²⁾ Věta tato schází v C. — ³⁾ Zde končí AB.

* [24.] Odpor ktož vloží a bude k tomu odporu pohnán, má ten odpor svůj vésti, a ne původ puohon svůj.¹⁾ O tom v Třetích Ondřejových H. XX mezi Elškou z Střížkova a Alexandrem z Ratěnic léta MCCCCLXXXVII²⁾ v úterý na sv. Diviše [9. října 1487].

¹⁾ vloží, má jej před se vésti C. — ²⁾ 1488 mají AB.

* [25.] Odpor na zmatek, že nálezu dosti neučinil a zvodu po nálezu odpíral: jest mu nalezen zmatek. O tom v Čtvrtých Ondřejových K. VIII mezi Zdeňkem Mtihavským z Koněprus léta MCCCCLXXXIX v pátek po zvěstování panny Marie¹⁾ [27. března 1489].

¹⁾ 1492 v pátek po sv. Vítu má C.

* [26.] Odpor na zmatek. Ktož by komu prodal dědiny své neb zapsal diskami, a potom odpor pro ty dědiny někomu učinil a k němu pohnal: na zmatek to učiní. O tom v Třetích Ondřejových, kdež Jan z Vovesné Lhoty pohání Zdeňka Krykovského k odporu.

* [26a.] Odpor na zmatek, že zapsav se rukojmí pod uvázáním, po tom uvázání odpíral. Nález v Čtvrtých Ondřejových A. XXVIII v při, kteráž mezi Čěnkem Vyšehněvským z Barchova. Stalo se léta MCCCCLXXXIX feria VI. post annunciationis Marie Virginis¹⁾ [29. března 1499].

¹⁾ Nález ten schází v AB.

* [26b.] O témž nález jest v Třetích Ondřejových B. IV v při mezi Ofkú z Švabínova. Stalo se léta MCCCCLXXXVI feria III. ante Petri kathedram¹⁾ [21. února 1486].

¹⁾ Nález tento schází v AB.

* [27.] O témž¹⁾ v týchž diskách D. XIV mezi Petrem Řešítkem z Čabele a Jiříkem Mihulí.

¹⁾ Místo o témž má C: *Odpor na zmatek, kdož prodal, potom odpírá.*

* [28.] Odpor po právu staném na zmatek jest, ktož dá¹⁾ na sobě právo ustáti a po právu staném odpírá.²⁾ O tom v Třetích Planových B. IV mezi Petrem z Dobrošovic léta MCCCCLXI v sobotu před sv. Vítem [13. června 1461].

¹⁾ *dáda* C. — ²⁾ *ustáti a potom odpírá* C.

[29.] V odporu ktož čeho zejména nepoloží a nejmenuje, toho neobdrží. O tom Primo Victorini P. XV in causa, kdež Heřman Krušina z Lichtburka pohání k odporu Jana oc léta MCCCCXCIII v středu den sv. Diviše [9. října 1493].

[30.] V odporu svém ktož čím odpírá a toho před soudem nepokáže: bude odpor zdvižen. O tom v Prvních Václava z Chvojence K. XII mezi Jířkem z Šternberka a Vilémem z Ryzmberka.

*[31.] Odporu¹⁾ když kto práva vedení neodpírá, svú spravedlnost stracuje. Nález v prvních Jana Plany D. IX mezi Hendřichem z Plavna²⁾ a Fremutem z Krásné Hory.³⁾

¹⁾ Odporu *moc* C. — ²⁾ z *Splavna* AB. — ³⁾ Schází v AB.

[32.] Odpor uvázání i puohon k odporu páni zdvihli pro mor. O tom Primo Victorini H. XV.

[33.] Odporem když kto zápisu neodpírá podle práva, až léta zemská projdou, že potom žádným svědomím nic neobdrží a dědiny prosoudí. O tom v Prvních Hyndrákových C. XXVIII mezi Dorotou Otepkovou a Janem z Walštaina z druhé.

List O. IV.

[34.] K odporu ktož pohání a nepohání držitele statku, bude odsouzen, a bude pohnanému dáno za právo. O tom v Trhových léta MDXXV v středu po sv. Řehoři [15. března 1525], kdež Petr z Březí pohání Hrocha z Mezilesic.

[35.] Odpíral-li by kto čemu sám jaké spravedlnosti bez jiných, kteříž by tu také nějakú spravedlnost měli, a ne pro samý svůj díl: bude puohon i s odporem zdvižen. O tom léta MDXXV v středu před sv. Janem Křtitelem božím [21. června 1525] mezi Šebestiánem z Polenc a Lidmilú.

[36.] Odpírá-li kto jako poručník, a potom nepohání jako poručník k tomu odporu, než sám od své osoby: bude puohon zdvižen. O tom v Druhých Václava z Chvojence N. II.

[37.] Odpíral-li by kto komu, a někto jiný, ne ten, komuž se odpírá, že by pohnal k cizímu odporu: ostane křiv. O tom v Prvních Václava z Chvojence K. XI mezi Jetřichem z Kolovrat a Veronikou.

[38.] Odporu klásti nemuože ten po nálezu panském, na kohož nález padne, a udělá-li odpor a bude k němu pohnán, nemuože hojemství bráti a bude odsouzen. O tom v Druhých Robmhapových D. XXIV mezi Janem Černčickým¹⁾ a Petrem Haléřem. — Také o odporu P. IV: „Právo po staném“.

¹⁾ Černickým B.

O otci a synech.

[39.] Otec žádný nemuože syna svého žádného zavázati, aby od svého bratra dílu žádati nemohl. O tom v kvaternu Úterním léta MDXV po Letnicích [30. května 1515]: „Vilém Kornhauzský z Kolovrat s Jindřichem odtudž.“

[40.] S otce svého volí ktož se vožení a s radou, má otec jeho věno klásti manželce jeho na svém statku, a živností slušnú s radú strýcív a přátel opatřiti. O tom v Červených památných A. XIII: „Jakož jest Jindřich oc.“

List O. V.

[41.] Otcí a dětem když by statek svědčil, a otec by statek prodal: tehdy by pak děti, majíce i léta, jsúce v moci otce svého, odporu vedle práva ve třech letech a v XVIII nedělech že by neudělaly, že tím nic nepromlčí ani ztratí, a po smrti otce svého mohou odpírati a obdrží; než když by v moci otce svého nebyly: to jest rozdíl. O tom v Druhých Hyndrákových N. XXVI mezi Bartolomějem Bahnem ze Všebořic a Janem z Bysně.

* [42.] Otec má pohánín býti z toho, což syn jeho nedílný učiní, jako: moc, braní, lapkování nebo co jiného. Nález v Bílých puohonných, kdež Zdeněk Mtihavský s spolupóvodem pohánějí Burjana z Gutštajna¹⁾ ze škod z Xti hřiven stříbra.

¹⁾ z *Kukšteina* AB.

* [43.] A též lidé kterého pána kdyby komu co udělali, má z toho pán vinen býti a ne lidé.

* [43a.] Otec synu má díl dáti, když k létóm přijda, toho na něm požádá, a zase též syn otcí dáti má díl z statku svého, nahuď ho odkudžkoli: „Krám po ženě.“ Nález o tom v Čtvrtých Ondřejových A. XVII v při mezi Janem z Kolovrat. Stalo se léta MCCCCLXXXIX v úterý po sv. Longinu¹⁾ [17. března 1489].

¹⁾ Nález schází v AB.

[44.] Otec maje syna let nemajícího, chce-li jaké peníze synu jeho odkázané anebo od kohokoli jiného jemu příšle vyzdvihnúti: má je ujistiti, aby syn jeho, dojdá let, věděl je kde vzíti a najíti. O tom v Lvových puohonných léta MDVIII k adventním suchým dnuom [20. prosince 1508], kdež Alžběta z Vetlý pohání Václava Pambergka.

[45.] O témž v Prvních Václava z Chvojence A. III, kdež páni oc léta dávají.

[46.] Otec když komu škodu udělá a umře, že muože syn jeho nedílný, drže statek otce svého, z toho pohnán býti, a škodu musí zaplatiti. V týchž léta MCCCCXCVIII k postním [7. března 1498], kdež Brikcí a Jan bratří z Strpčic žalují na Hendrycha z Plavna.¹⁾

¹⁾ z *Splavna* AB.

[47.] Otce živého maje syn, není-li jemu od otce statek postúpen, nemuože pro statek otce svého poháněti; požene-li, bude zdvižení puohonu. O tom v Bílých puohonných léta božieho MCCCCXCI, kdež Jiřík Bradáč pohání Jana Zápského.

List O. VI.

O odúmrti.

[48.] Odúmrt král komuž dá, má to kázati provolati v najbližším městě, k kterémuž ta výprosa příležití; a vezma komorníka Pražského, má tu výprosu oznámiti tomu, ktož ji drží, a pakli by toho doma nebylo, ale úředníku jeho nebo čeledi jeho má to vždy oznámiti, že to zboží jest provoláno; a jestliže má lepší právo než král, aby odpor mohl vložit. Nález o tom v Prvních Matějových G. XV.

* [49.] Odúmrť ktož drží za tři léta a za XVIII nedělí, má jí užiti. Nález Wenceslai Andree O. V: „Páni“.

* [50.] Odúmrť muož král dáti dskami zemskými. Nález v Prvních Mikulášových O. IX: „Václav král oc“.

* [51.] Odúmrť král Jiří nechtěl dáti. To stojí v Pátých Planových G. VI.

* [52.] Odúmrť dal¹⁾ JMt, kázal zapsati léta MCCCCLXVII ve čtvrtek po sv. Matěji [26. února 1467].

¹⁾ Odúmrtek C.

* [53.] Odúmrť všech dědictví na krále připadá, když kto drže nezapíše a v tom umře. Nález v Čtvrtých¹⁾ Václavových R. XV: „Nalezli oc“.

¹⁾ v Třetích C.

* [54.] Odúmrť ktož vyprosí a na zemi nic nemá, má uručiti pro škody. O tom v Druhých Doupovcových P. XXIV: „Ktož jest odúmrť na KMti vyprosil“.

* [55.] Odúmrť koupenú zpráve mrtvého spravovati mají vedle desk tomuto, ktož ji koupil.¹⁾ Nález v Prvních Prokopových V. XXVI léta božieho MCCCCLXXXIII²⁾ o suchých dnech letničných [13. května 1383].

List O. VII. — ¹⁾ kúpi C. — ²⁾ Zde končí AB.

[56.] Obeslán ktož by byl před dvěma nedělmi o jakúžkoli věc, nepožene-li k své při hned v tom času také svědkův, by pak žádal té pře za odložení pro svědky, chtěje výmluvu míti, že jest nedávno obeslán: nebude jemu odloženo, poněvadž jest svědkův nepohnal. O tom v kvaternu Menším zápisném léta MDXIX ad Jeronimi [30. září 1514]: Petr Suda z Řenic s Janem Škorní.

[57.] Obeslaný když by za to spravil, že mu puohon není dodán, není škodami povinen. O tom v kvaternu Škodním léta MDX k roku na zajtří sv. Fabiana [21. ledna 1510]: „Beneš z Sendražic obeslal Jaromířské“.

[58.] Obdrží-li kto to, což mu král ráčil dáti, buď soudem neb smluvou, má na vrch práva dovésti do prvních, druhých neb konečně do třetích suchých dní; nedovede-li, ztratí to právo neb dání a výsluhu, a král bude moci to jinému dáti. O tom v Památných S.¹⁾ XXI.

¹⁾ G má B.

* [59.] Odpoviedati ktož nechce před soudem: ztratí při. Nález v Bílých puohonných, kdež Hynek z Pravětíc pohání Jana¹⁾ Bohuňka z Mutic²⁾ léta božieho MCCCCXCII³⁾ v středu o suchých dnech letničných [13. června 1492].

¹⁾ Schází v AB. — ²⁾ z Mrtic C. — ³⁾ Zde končí AB.

* [60.] Ohrazení práva: Ktož sobě neohradí a odpovídá před soudem, ztratí při. Nález v Červených puohonných, kdež Václav Vintíř¹⁾ oc pohání Michálka.²⁾

¹⁾ a ²⁾ Schází v AB.

* [61.] Odvolati se muož ktož chce z soudu dvorského na zemský soud. Nález v Prvních Matějových G.¹⁾ XV.

List O. VIII. — ¹⁾ S má B.

[XII.] O pánech.

* [1.] *Pány do soudu zemského* král volí i sadí. O tom v Druhých Dou-povcových F. XVII léta MCCCCLVIII¹⁾ v pátek o suchých dnech postních [22. února 1458].

¹⁾ 1454 má C.

[2.] *Pány a vladyky do soudu zemského* král JMt má voliti, a žádný jiný. O tom Tertio Andree F. VIII: „Ve jméno božie oc“.

* [3.] *Pánóm se moc dává od krále k rozličným věcem, duokudž do země nepřijede.* O tom v Památných P. XXX: „Vladislav.“ Stalo se léta MCCCCXCI.¹⁾

¹⁾ Schází v AB.

* [4.] *Páni k počtu z sebe dva vydali z lavic k vyslyšení stran a k konci učinění.* O tom nález Wenceslai Andree J. III mezi Kateřinou a Anežkou sestrami z Lamperka¹⁾ léta MCCCCLV v sobotu před sv. Františkem [27. září 1455].

¹⁾ z Lamperka BC

* [4a.] *Pán, ne lidé, má pohnán býti, když komu co lidé jeho učiní.* Nález o tom v Bílých Póhonných, kdež purkmistr a konšelé Kadanští pohánějí rychtáře a konšeluov i vši obce Klášterce z obchoduov a požitkuov proti výsadám jich města. Tu léta MCCCCXCIII o suchých dnech postních [27. února 1493]. Opět též v Bílých Póhonných, kdež Zdeněk Mtihavský s spolupóvodem pohánějí Jana z Gutšteina. A otec to zastati má, co syn jeho nedílný rozkáže.¹⁾

¹⁾ Schází tento nález v AB.

* [4b.] *Panna vdaná nebo ušlá bez vuole přátelské, jestliže ji z toho žádný neviní z přátel jejich, má právo dílu svého užiti.* Nález v Modrých Póhonných, kdež Anna z Holejšova pohání Machnu Lapáckovu z Řemovic. Stalo se léta MCCCCLV ve čtvrtek den sv. Havla [16. října 1455]. Item v týchž Póhonných, kdež Mikuláš Novovesský pohání Jiríka z Púchobrad. Stalo se léta MCCCCLXII v pátek po sv. Františku¹⁾ [8. října 1462].

¹⁾ Nález tento schází v AB.

[5.] *Páni nález jiný na plném soudu z omylu učiněný zase napravili, odsouzeného zase práva učinili a škody při tom také zdvihli.* O tom v Prvních Hyn-drákových A. XXII: „Páni oc“ mezi Alexandrem z Ratěnic a Marklétou Plhákovou.

* [6.] *Pankhart nedědí v statku otce svého.* Nález v Červených puohonných, kdež Hynek z Wismburka pohání Jana z Wismburka léta MCCCCXCIX.¹⁾

List P. I. — ¹⁾ 1398 má C.

* [7.] *Pankhartstvím narčenému nemá býti odpovídáno před soudem, leč se prve vyvede.* O tom v Červených, kdež Hereš z Březova¹⁾ pohání Albrechta z Březova.²⁾

¹⁾ a ²⁾ lépe z Březové C.

* [8.] *Práva země České k věčnosti* jsou ustanovena. O tom v Třetích Zdi-slavových B. XVII léta MCCCXLVIII¹⁾ v pondělí po suchých dnech postních [17. března 1348].

¹⁾ 1498 má B.

* [9.] Práva starodávni mají držána býti a zachována nepohnutě beze vší proměny. O tom v Červených puohonných, kdež Václav král Český s většími úředníky pohání Petra z Kosti oc.

* [10.] Právu¹⁾ ktož odpírá a k soudům stávati nechce svévolně, jako Kolda Náchodský: statek ztratí. Psáno v Památných A. XV: „Jiří z Kunstatu“ léta MCCCCLVI v středu po sv. Bonifacii [9. června 1456].

¹⁾ *Právuom* B.

* [11.] Právu a soudu zemskému žádný nemuž žádnými svobodami a obdarováním císařským¹⁾ vyňat býti. O tom léta MCCCCLXXXVI o²⁾ přenesení sv. Václava [4. března 1486].

¹⁾ *obdarováními císařskými* BC. — ²⁾ *ve čtvrtek před C.*

[12.] Práva pro obhajování anebo pro moc když by pan purkrabie najvyš[ší] obeslal zemi: má každý osobu svou vší svou mocí táhnúti neb místo sebe člověka dobrého jednoho vyslati, však když by sám bezelstně nemohl. A tu bezelstnost má provésti na nejprvnější soud zemský anebo zpraviti vedle práva. Než úředníci od desk nemají táhnúti, než mají místo sebe poslati,¹⁾ a úředníci na zámcích též nemají táhnúti, než mají místo sebe poslati. O tom v Památných Červených N. XXIV.

List P. II. — ¹⁾ Vedlejší věta tato schází v A.

O práva vedení.

* [13.] Práva k vedení muož poručník udělán býti dskami. Nález v Druhých Planových O.¹⁾ XXVIII v při Zdeňka Kostky z Postupic mincmajstra oc léta MCCCCLX v pondělí po sv. Františku [6. října 1460] při konci toho nálezu, kdež takto stojí: „Ceterum ibidem per²⁾ prefatos barones³⁾ pro jure fuit inventum oc“.

¹⁾ *G* má C. — ²⁾ *pro* AB. — ³⁾ Zde končí AB.

* [14.] Práva vedení po nálezu panském jest zvod. O tom v Památných Štěpánových K. IX: „Po panském nálezu oc“.

* [15.] Práva vedení pro nesprávu na jistce nejprv, potom na správce jíti má. O tom v Prvních Mauricii B. V: „Barones invenerunt“.

[16.] Právo vésti ktož chce, má vyhledati všecko, aby nechybil. O tom v Druhých Doupovcových Q. X v při Bohuslava z Košina.

* [17.] Práva vedení k odhádání pro dluh jak,¹⁾ a jak pro nesprávu má se zachovati? Tak, že pro dluh bez třetiny vajs s náklady, a pro nesprávu třetinú vajs nebo bez třetiny, jakž dsky kází, a bez nákladův má k odhádání vedeno býti. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Mandelík z Chrástu pohání Václava z Jilmanic, při konci nálezu, kdež takto stojí: „Vladislav oc“.

¹⁾ *Schází v C.*

*[18.] Právo vésti k odhádání pro dluh, nálezem panským prisouzený, muož, ktož chce, dědicky nebo k dědictví. Nález v Čtvrtých Ondřejových L. II mezi Ondřejem z Tišnova¹⁾ a synem jeho léta MCCCCXCII v sobotu po sv. Vítu [16. června 1492].

¹⁾ z Těšnova C.

*[19.] Práva vedení k odhádání na zápisné a na duchovní zboží muož vedeno býti. O tom v Památných P. VII: „Vladislav“ léta MCCCCXC feria IV¹⁾ na svatú Kedrutu [17. března 1490].

¹⁾ Schází v AB.

*[20.] Práva ktož nevede po právu staném, až léta projdou, své právo promlčí,¹⁾ a vina se na to od strany klade. Nález v Zelených puohonných, kdež Petr z Tajnce pohání Kačku z Moravan léta MCCCCXI.

¹⁾ Zde končí věta v AB.

*[21.] Práva staného listem poselacím aby dáno nebylo. nemuož žádný zastaviti. Nález v Modrých¹⁾ puohonných času krále Václava, kdež Jan z Opočna pohání Alše²⁾ z Vřešтова léta MCCCCVII v úterý po sv. Františku [11. října 1407].

¹⁾ v Nových C. — ²⁾ Tasa u Alše C.

[22.] Práva ktož nedoveda kteréhožkoli, potom o touž věc znova pohání: zmatek jest. O tom v Bílých puohonných, kdež Albrecht z Zásmuk pohání Mikuláše Popela z Vesce léta MCCCCLXXXVI.

List P. III.

*[23.] Právo stané proti vězni dané moci nemá, než má zdviženo býti. Jako se jest stalo v Třetích Václavových N. XV v při Bočka z Poděbrad léta božieho MCCCCX¹⁾ ve čtvrtek o suchých dnech Letničných [15. května 1410].

¹⁾ Zde končí AB.

*[23a.] Práva ktož nedovede kteréhožkoli, potom o touž věc znova pohání, zmatek jest. Nález o tom v Bílých Puohonných, kdež Albrecht ze Zásmuk pohání Mikuláše Popela z Vesce. Stalo se léta MCCCCLXXXVI o suchých dnech postních [15. února 1486]. Hledaj folio: Zmatek, že ustáv právo.¹⁾

¹⁾ Schází tento článek v AB.

*[24.] Práva ktož nevede, a dá purkrabí peníze a potom se smluví, má jemu purkrabie peníze jeho zase vrátiti. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Kapoun z Svojkova pohání Petra Mikašku¹⁾ z Nemyčevsi léta MCCCCLXXXVIII²⁾ v středu o suchých dnech letničních [28. května 1488].

¹⁾ Makušku C. — ²⁾ 1489 mají AB a zde končí.

*[25.] Práva k zvodu ani k odhádání purkrabie Pražský vésti nemá, než úředníci menší. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Mandelík z Chrástu pohání Václava z Jilmanic při konci toho nálezu léta MCCCCLXXXVIII v úterý před svatú Katerínú [18. listopadu 1488].

* [26.] Práva ktož v žalobě nežádá, pruvodu nemaje, nebude mu nalezena přísaha, než puohon se zdvihá. Nález v Bílých puohonných, kdež Zikmund Bareš z Kamenice pohání Václava Čejku z Olbramovic léta MCCCCXCIII.

[27.] Právo na koho ktož by nepořádně¹⁾ vedl, a ten, na kohož by se vedlo, vedl by dále na svého správci pro nesprávu: že to právo vedení bude zdviženo, a bude moci ten, komuž zdviženo bude to právo vedení, k tomu hleděti, ktož jest na něho právo pro nesprávu vedl. O tom v kvaternu Žlutým památným léta MDXIX v sobotu po zvěstování panny Marie [26. března 1519]: „Jakož jest na pány vzneseno jménem Viléma z Pernšteina oc“.

¹⁾ pořádně B.

[28.] Právo po staném právu ktož by vedl neb po nálezu, a tomu vedení že by někdo odpor učinil, a ten, ktož by právo vedl, pohnal by k tomu odporu toho, ktož odpírá: že jemu právo, jestliže by je chtěl dále vésti, dopuštěno býti nemá po takovém puohonu, poněvadž se jest již tím puohonem v soud a ve při dal, než má najprv ten puohon a tu při vykonati. O tom v kvaternu Úterním léta MD ad Jeronimi [30. září 1500]: „Kněz opat kláštera sv. Prokopa obeslal Kolínského“.

[29.] Práva na vrch ktož dá dověsti, a teprv dá na úmluvu správci svému, není jemu správě povinen. O tom v kvaternu Trhovém léta MDXXIII o suchých dnech postních [25. února 1523] mezi Racslavem Beřkovským z Šebířova a Zde-slavem Kaplěrem z Sulejovic při odporu oc.

List P. IV.

[30.] Právo své po nálezu ktož by komu zapsal a prve nedal na úmluvu a zvodu že by neučinil: nemá ten zápis žádné moci. A provede-li právo ten, komuž jest zapsáno, stane-li se tomu právu vedení odpor: bude to právo vedení zdvižené. O tom v Prvních Václava z Chvojence I. VI mezi Viktorinem ze Všehrd a Bohuslavem.

[31.] Prodal-li by kto statek svůj prve, nežli by ho puohon zastihl, nemůže na ten statek práva vésti. O tom v Prvních Václava z Chvojence G. VII mezi Melicharem Elponarem z Mostu a Rackem doktorem.

[32.] Panování čtvrté, které se děje po odhádání ve dvou nedělech: to slove vrch práva. O tom v Zřízení zemském tu v tom artykuli, který se počíná takto: „Toto jest za právo, ktož se chce pro nesprávu vésti oc“. Na samém konci o tom najdeš. — Také o právu vedení P. IX.

O puohonech.

[33.] Pohnal-li by kto koho z čeho, a po tom puohonu že by pohnaný statek svůj zapsal někomu anebo summu na témž statku: že ten, ktož tím puohonem co vysoudí, může právo před se vésti na ten statek, a zápis ten není jemu ke

škodě ani na překážku. O tom v Druhých Hyndrákových K. VIII mezi Ctiborem z Chřenovic a Jindřichem.

* [34.] Pohnán má býti, ktož v zemi není a na zemi má, tu, kdež má na zemi. Nález v Modrých puohoných, kdež Václav z Valečova Hanuše¹⁾ z Svídnice pohání léta MCCCCLVI ve čtvrtek před sv. Řehořem [11. března 1456].

¹⁾ Hanuše Segemle C.

* [35.] Pohání-li kto z víc, než sám má neb měl, neuručí-li pro škody, zdvihnú mu ten puohon. O tom v Červených puohoných, kdež Oldřich z Kostelce pohání Puotu z Opočna ze škod z X tisíc¹⁾ hřiven stříbra léta MCCCXCIV,²⁾ a v Třetích Václavových Q. II: „Barones“. Hledaj folio: Uručiti musí.

¹⁾ z deseti v AB. — ²⁾ 1397 má C, a AB zde končí.

* [36.] Poháněti ze škod, ktož na zemi nemá, nemuož vajs nad X hřiven. O tom v Prvních Mauricii B. V.

* [37.] Pohnal-li by kto jednoho samého z toho, což s druhým spolu má, zdvihnú jemu puohon. Nález v Bílých puohoných, kdež Gerunk z Lomu pohání Ctibora z Solšic.

List P. V.

* [38.] Pohání-li kto ze dvojího spolu, z dluhu a ze škod: takový se puohon zdvihá. Nález v Bílých puohoných, kdež Jan Vlašimský z Cimburku pohání Samuele z Hrádku, podkomořího královstvie Českého, léta božieho MCCCCLXXXV v advent [14. prosince 1485].

* [39.] Pohání-li kto z jistiny a ze škod spolu: ten puohon bude zdvižen. Nález v Bílých puohoných, kdež Jan Špán z Braštajna¹⁾ pohání Jana z Volyně léta MCCCCLXXXVII v pátek po sv. Longinu [16. března 1487].

¹⁾ z Barštajna C.

* [40.] Puohon smíšen ze dvojího zdvihá se. Nález v Bílých puohoných, kdež Přibík Tluxa z Čechtíc s spolupóvodem pohánějí Jana Špána z Braštajna¹⁾ ze škod.

¹⁾ z Barštajna C.

* [41.] Puohon smíšený ze dvojích škod v hromadu zdvihli. Nález v Bílých puohoných, kdež Petr Lhotský z Zásmuk pohání Rynarta Húsku z Vřesné ze škod léta MCCCCLXXXVII.

* [42.] Pohnav nic neprovedl, a proto jemu zmatek nalezen není. O tom v Třetích Ondřejových N. XXIII vedle pře, kdež Mikuláš Kavka z Říčán oc léta MCCCCLXXXVIII u vigiljí sv. Tomáše [20. prosince 1488].

* [42a.] Pohnal do komory, tu kouce nevzal, pohnal k súdu zemskému, zdvihli mu puohon. Nález v Bílých puohoných, kdež Jan Přeborský z Zásmuk pohání Václava Kladivo z Eystebna.¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

* [43.] Puohon s pohnaným i s poručníkem umírá. Nález v Bílých puohonných, kdež Jindřich z Vřesovic pohání Jaroše z Vřesovic¹⁾ léta MCCCCLXXXVIII ve čtvrtek po přenesení sv. Václava [6. března 1488].

¹⁾ Schází v AB.

* [44.] Prve¹⁾ pohnali, než moc měli: zdvihli jím puohon. V Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Czaksova²⁾ a Jiří Henkar³⁾ poručníci někdy⁴⁾ sirotka Zikmunda Falknauera⁵⁾ pohánějí Jaroslava z Šternberka léta MCCCCLXXXV.

¹⁾ Poručníci prve C. — ²⁾ Mikuláš Křelář z Zaksova C. — ³⁾ Henygar C. — ⁴⁾ měli A. — ⁵⁾ oc AB.

* [45.] Pohnaný když k žalobě nestojí, ztratí při, a bude proti němu dáno za právo stané. Nález v knihách puohonných času Zikmunda císaře a v Bílých puohonných léta MCCCCLXXXIX,¹⁾ kdež Petr Kučera pohání Tomáše Hornateckého.

¹⁾ Schází v AB.

* [46.] Puohonu z toho nebeř, což prodáš neb zapíšeš, jinak by v zmatek upadl. Nález v Bílých puohonných, kdež Anna z Kuněvic pohání Oldřicha z Kramolína léta MCCCCLVI v pátek po sv. Urbanu [28. května 1456].

* [47.] Pohání-li kto koho jinde nežli tu, kdež pohnaný bytem s ženů svů jest a chlebě¹⁾ musí znova pohnati. O tom v Červených puohonných, kdež Lukáš z Prahy pohání Lacka z Čečetic.²⁾

List P. VI. — ¹⁾ Schází v C. — ²⁾ Lacka z Zažetic C.

* [47a.] Pohnán kdo by byl ne svým vlastním jménem, není povinen k tomu puohonu státi a nic tiem neztratí. Nález v Červených puohonných, kdež Petřík z Smikas pohání Petra z Přiběnic.¹⁾

¹⁾ Schází tento nález v AB.

* [47b.] Puohon kohož v zemi zastihne, a potom ven z země jede, ztratí při. Nález v Červených puohonných, kdež Eulelia pohání Filipa.¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

[48.] Puohon aby nebyl o zemskou věc ku právu duchovnímu. Nález v Prvních Matějových C. XVI.

[49.] Pohnati z čeho má kto koho před který soud. O tom v Památných Lvových M. I.

[50.] A v Třetích Václavových C. II: „Páni oc.“

[51.] Pohnán kto by nebyl vlastním a pravým jménem: bude puohon zdvižen, a není povinen k tomu puohonu státi. O tom v Červených léta MDX k postním [20. února 1510]: „Jan Rochlovec z Rochlova pohání Jana z Rabštajna.“

* [52.] Puohon kohož v zemi a doma zastihne,¹⁾ by do Říma na pouť jel aneb po poselství pána svého: právo žalobníku před se jdi. O tom Secundo Mauricii O. XI: „In causa Eulelie“.

¹⁾ v zemi zastihne, nemuž ničímž vymluven býti, ani službů královských, ani pouť k božímu hrobu. To psáno v Druhých Mauricových O. XI v při Eulelie, a v týchž Mauricových druhých O. XI Zbyněk arcibiskup Pražský C.

[53.] A v týchž Mauriciových: Když by stranám obojím byl rok položen do kaply ku přísaze, a oba dva k tomu roku složenému nestála: tehdy ten, ktož žaluje, muož znova pohnati, chce-li mu se oc.

* [54.] Pohánění mají býti komorníky všickni obyvatelé království Českého, kromě čtyř najvyš[š]ích úředníkův, to jest: najvyš[š]ího purkrabí Pražského, najvyš[š]ího komorníka, najvyš[š]ího sudího a najvyš[š]ího písaře království Českého. Ti čtyři mají kmety zemskými, pánem neb vladykou, z soudu zemského pohánění býti. A nestál-li by který, má komorníkem dohnán býti.¹⁾ Nález v Červených puohonných, kdež Jaroslav z Heřmanova Městce pohání Jana z Michalovic léta MCCCCLXX v pátek²⁾ v suchých dnech postních [16. března 1470].

¹⁾ Věta ta schází v AB. — ²⁾ Schází v AB.

* [55.] Pohnán byl kmetem zemským Zdeněk z Šternberka a z Konopiště, najvyš[š]í purkrabie Pražský, a nepřijal puohonu. Potom jest komorníkem dohnán. O tom v Modrých puohonných, kdež Markléta z Michalovic pohání Zdeňka z Šternberka oc.

* [55a.] Puohon o člověka nebo čeledína má býti po poslánie dvů dobrých a zachovalých lidí z X hřiven stříbra bez lotu, nebo s spolupuvodem z XX hřiven bez lotu. Ktož by vydati nechtěl, tepruv má ho pohnati. To psáno v Památných. K. XVII: „Páni“. Stalo se léta MCCCCLXXXVII v úterý před svatým Benediktem [20. března 1487]. Hledaj folio o čeledína.¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

[56.] O témž najdeš v Bílých puohonných, kdež Tristram z Kocova pohání Puotu z Ryzmberka, najvyš[š]ího sudího oc.

* [57.] Puohon na zmatek nese pokutu:¹⁾ dvě neděli seděti u věži, deset kop grošov pohnanému dáti a škod zaplacení témuž pohnanému. O tom v Druhých Doupovcových P. XXIX: „Páni oc.“

List P. VII. — ¹⁾ Schází v AB.

[58.] Pohání-li kto z jakého dědictví, má je v puohonu zejména jmenovati, sic bude zdvižení.¹⁾ O tom v Červených puohonných léta MDVIII ad Jeronimi [30. září 1508]: „Markléta z Libčic pohání Václava z Ruostek“ [sic].

¹⁾ zdvižen B.

[59.] Pohnal-li by kto dvě osobě jedním puohonem spolu pro něco, a nežli by ta pře k slyšení přišla, že by jeden z nich umřel: není druhý sám povinen z té věci tím puohonem odpoviedati, a bude puohon zdvižen. O tom v Červených puohonných léta MDVI ad Jeronimi [30. září 1506]: „Johanka z Tajnce pohání Jetřicha“.

[60.] Pohánějí-li dva nebo tři nedílní koho, mají také všickni ze škod obe-slati, sic bude zdvižení. O tom v kvaternu Škodním léta MDVI k roku středy po Průvodní neděli [22. dubna 1506]: „Prokop z Jičiněvsi obeslal Prokopa z Hlohova“.

[61.] Pohnán ktož by nebyl jako poručník čích¹⁾ dětí pro sirotčí věc a jsa poručníkem: má býti pohnán jako poručník, sic zdvižení bude. O tom v kvaternu Úterním léta MDXI k postním [12. března 1511]: „Barbora z Harasova s Janem“.

¹⁾ jich B.

[62.] Puohon neb obeslání když se nevztahuje na purgmistra a na konšely i na všicku obec, než toliko na samého purgmistra a na konšely bez obce: tehdy mají purgmistr i konšelé i ti všickni zejména jmenování býti v puohonu neb v uobeslání, a to proto, že se osoby mění při úřadech, a na obec se nevztahuje ta věc, sic zdvižení bude. O tom v kvaternu Šlechta léta MDII: „Nymburští viní Anežku oc.“

[63.] Purgmistra a konšel ktož pohání, kteříž ty chvíle na radě byli, a nejmenuje jich zejména: bude puohon zdvižen. O tom v Červených puohonných léta MDVI ad Jeronimi [30. září 1506]: „Václav nožíř měšténín pohání purgmistra oc.“ O puohonu měst napřed M. I.

[64.] Pohnanému když by nalezena byla přísaha před soudem zemským za to, z čeho jest pohnán, a že by puovod pohnaného z přísahy propustil: nemuž puovod ze škod vinit. O tom v kvaternu Škodním léta MDXII¹⁾ ku průvodní středě [14. dubna 1512]: „Jan a Václav bratří z Chlumu.“

¹⁾ 1511 má B.

[65.] Puohon ktož přijme, jsa nějakým titulem pohnán z hlavní pře, a tomu tituli při té při neodepře, a potom že by ze škod jiným titulem obsílal: bude jemu obeslání zdviženo. O tom v kvaternu Škodním léta MDIX k roku sv. Fabiana [20. ledna 1509]: „Anna z Peerze obsílá Mikuláše.“

List P. VIII.

[66.] Puohon když komu zdvihnú, když z městské věci požene, má hned ve dvů nedělí škody před menšími úředníky provésti: pakli ve dvů nedělí neprovede, při[j]de o ty škody; a obešle-li po těch dvů nedělí z těch škod: bude to obeslání zdviženo. O tom v kvaternu Škodním léta MDXI k roku sv. Fabiana [20. ledna 1511]: „Václav Vencelík z Vrchovišť obsílá Jiříka Rambouzka.“

[67.] Puohonov ktož má víc než jeden, že mají býti též škody rozdělené na ně. O tom v kvaternu Škodním léta MDI k roku sv. Markléty [13. července 1501]: „Ondřej Předbor z Radešína s Petrem Holickým.“

[68.] Pohání-li kto neb kteří z uobce neb z osady koho jménem svým a jménem té obce neb osady oc, a zmatek nalezen bude: tehdy by pak někdo jiný z té osady stál k rozsudku nežli ti, kteříž se v puohonu jmenují: má ten pokutu věže trpěti. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVIII k letničním [6. června 1498]: „Jiřík Pelech, Jan a osadní sv. Michala pohnali Pavla z Hrádku.“

[69.] Puohon kohož zastihne na kterém statku prve, nežli by ten statek do desk vložen byl jinému: muože ten, ktož jest pohnal, právo na ten statek vésti, by

pak po puohonu byl jinému zapsán. O tom v Druhých Václava z Chvojence K. XXIII mezi Erazimem a Nymburskými oc.

[70.] Pohnán kdož by byl, maje dvojí statek, a potom po puohonu že by jeden z těch statkův prodal a druhého nic: že ten, kdož jest poháněl, má nejprve právo vésti na ten statek, kterýž ještě má; pakli na ten, kterýž jest prodal, povede, bude práva vedení zdvižené; než nedostalo-li by se v tom statku, kterýž ještě má, tehdy teprv bude moci vésti na ten, kterýž jest prodal. O tom v Druhých Václava z Chvojence E. XXII mezi Jiřikem z Košíkova a Václavem Hášů.

[71.] Pohnal-li by kto z manské věci k soudu zemskému, by jemu pak to bylo od krále k dědictví dáno: bude puohon zdvižen. O tom v Červených puohonných léta božieho MDV ad Jeronimi [30. září 1505]: „Jindřich z Ryzmberka pohání Svojší oc.“

[72.] Pohání-li kto a žaloby nevloží: bude jemu puohon zdvižen. O tom v Bílých puohonných: „Diviš Cholník¹⁾ pohání Zdeňka a Václava z Waldeka.“

List P. IX. — ¹⁾ Chotník B.

[73.] Páni nalezli, aby žádný z vyšších úředníkův žádného nemohl pohnati, leč by prve třikrát před pány přivolal, kteříž v soudu sedí. O tom Tercio Wenceslai N. XV.

[74.] Nalezli za právo, aby nebývalo puohonův o věc zemskou ku právu duchovnímu. O tom Quarto Wenceslai C. XVI: „Barones“.

[75.] Pohnaný nestojí-li, jsa třikrát volán, prve nežli páni z soudu vstanou: bude naň právo stané dáno. O tom v Bílých puohonných: „Mikuláš z Kolovrat pohání Burjana z Kukštajna“. O tom také za císaře Zikmunda, kdež Jan z Vrabí pohání Viléma z Jankova. — Také o puohonu lidí P. XXVIII. — Víc také napřed C. I, II, III pořád.¹⁾

¹⁾ V rukop. B následuje za tím znění tohoto důhonu: *Důhon pro smrt*. Úředníci P. M. D. Z. (práva menšího desk zemských) urozenému vladyce panu Fridrichovi Chrástakému z Chrástu a na Lásku službu svú vzkazujem. Jakož jste pohnaný od urozeného vladyky pana Jana Dlúhoveského z Dlouhé Vsi, abyste postavili Vavřince syna nebožtíka Jana jinak Jentčka ze vsi N., člověka poddaného svého, proti komukoli a kdyby mu koli toho potřeba byla a kdekoli pro smrt k svědomí, i že ste ho po témž puohonu nepostavili; protož my vás podle zřízení zemského k tomu napomínáme, abyste témuž panu Janovi Dlúhoveskému dotčeného Vavřince ve čtvrtek po provodní neděli nejprve přístí ráno při úradě desk zemských na hradě Pražském postavili; pakli byste toho neučinili, vězte, že týž pan Jan z takového vašeho nepostavení sobě pokuty dle dot. 33 gr. č. pokládá. Dán u desk zemských na hradě Pražském pod pečetí Albrechta N. z K. a na J. M. K. C. létha božieho 1514 v outerý po družebné neděli [28. března].

O poručnících.

[76.] Poručník z užívání dvoru poplužního, z dobytčův, dědin, luk, nábytkův a z jiného všelikterého hospodářství, kterýmž se dobytci¹⁾ a čeledě chová, ješto bez umenšení těch věcí se dobytek a čeledě chovati nemůže: z toho poručník žádný

není povinen počtu činiti. O tom v Žlutých památných S. XX: „Domini barones“. Tu juxta a nález mezi Voldřichem z Holedče.

¹⁾ *dobytky B.*

* [77.] O témž¹⁾ v Prvních Hyndrákových C. XX mezi Longinem²⁾ a Fridrichem z Donína.

¹⁾ *Poručník není povinen z vrchkuov a nábytku počtu sirotku činiti. To psáno v Prvních atd. C. —*
²⁾ *Bořivojem C.*

* [78.] Poručník otcovský¹⁾ muože statek sirotčí prodati, zapsati²⁾ a odciziti tak jako sám otec neb sirotek, a jakkoli jej zapíše, tak má moc. O tom v Druhých³⁾ Mikulášových B. II mezi Soběhrdým.⁴⁾

¹⁾ *Poručník otec C. —* ²⁾ *Zde končí věta v C. —* ³⁾ *v Prvních C. —* ⁴⁾ *Schází v C.*

[79.] O témž najdeš v Prvních Hyndrákových C. XX mezi Bořivojem z Donína.

* [80.] Poručník každý králem daný neb otcovský má za sirotky odpoviedati, a též zase muože sirotčí věci právem dobývati puohonem a soudem, a povinen jest všemu dosti činiti za sirotky.¹⁾ O tom v Druhých Planových G. XXIV: „Najjasnější oc“ léta MCCCCLX v středu po zvěstování panny Marie [26. března 1460].

List P. X. — ¹⁾ *Nález zní v C takto: Poručník sirotčí povinen jest všemu dosti za sirotky činiti k sídu o jich věci stáovati, odpoviedati i poháněti z sirotčího.*

* [81.] Poručník králem daný neb po příbuzenství nemá statku sirotčího prodávati žádnému, zvláště tomu, ktož jest zaň v tom poručenství rukojmí, aby statku neumenšoval. O tom v Bílých puohonných, kdež Vavřinec z Tábora pohání Kateřiny z Řečice¹⁾ léta božieho MCCCCLXXXVII v pondělí²⁾ po sv. Vítu [18. června 1487].

¹⁾ *z Řebře C. —* ²⁾ *Schází v AB.*

* [81a.] Poručník otcovský muož statek sirotčí utratiti, a není škodami povinen ani počtem. Nález v Bílých puohonných, kdež Markéta dcera někdy Mikuláše z Libčic pohání Markétu z Malšína mateř svú vedle puohonu. Tu léta MCCCCLXXXIX v středu po sv. Longinu¹⁾ [18. března 1489].

¹⁾ *Nález schází v AB.*

* [82.] Poručníkóv když jest víc než jeden, že jeden poručník bez druhého nemá nic učiniti, bráti ani rozdati¹⁾ bez druhého vuole. O tom v Třetích Planových B. I v při Zachaře z Říčan.

¹⁾ *rozdávati B.*

* [83.] Poručníkem sirotku strajc z práva má býti, když by otec o svých dětech nezřídil a umřel.¹⁾ O tom Wenceslai Andree R. VII mezi Bořkem Duhalickým [sic] z Hrádku a Divišem Boharyňským.²⁾

¹⁾ *Schází v AB. —* ²⁾ *Nález o tom Wenceslai Andree M. VII. v při mezi Zbynkem z Soběšína. Stalo se léta MCCCCLVI po přenesení sv. Václava [po 4. březnu 1456] C.*

* [84.] Poručník otcovský má sirotku statku postúpiti, když toho sirotek, přijda k letóm, na něm požádá, a nepostoupí-li, má jemu užitky od toho času zaplatiti. O tom v Čtvrtých Ondřejových L. X, kdež Jan, syn někdy Hynkuov

z Walštajna, pohání Anny z Kování léta MCCCCXCII u vigiljí sv. Jana křtitele [23. června 1492].

* [85.] K poručenství sirotek sestra bližší než teta. O tom v Památných J. VI: „Najjasnější oc“ léta MCCCCLXXXVI ve čtvrtek u vigiljí sv. Matěje [23. února 1486].

* [85a.] Poručníkem jsa, trhu učiněnému od sirotkuov neodpíral. Folio, že byl poručníkem.¹⁾

¹⁾ Schází nález v AB.

* [86.] Poručník má před soudem odpovídati za toho, od kohož poručníkem jest, a nechce-li odpovídati: ztratí při. Nález v Červených puohoných, kdež Keruše z Koldemburka¹⁾ pohání Jana z Koldemburka.

¹⁾ Zde končí AB.

* [87.] A v Bílých puohoných, kdež Sdeslav z Šternbergka pohání Ješka Svojanovského z Bozkovic z dědictví léta MCCCCLXXXVIII.

[88.] Poručenství přirozený přítel obdrží proti tomu, komuž by král neb páni to poručenství dali. O tom v Bílých puohoných, kdež Barbora z Vrchlabí pohání.

[89.] O témž najdeš Wenceslai Andree M. VII mezi Hynkem z Soběšina.

List P. XI.

[90.] Poručník mocný otcovský muože nad těmi sirotky a statkem, nad kterýmž poručníkem jest, jiné poručníky dělati na tu moc jemu prvním poručenstvím danú, než sic nic. O tom v kvaternu Trhovém léta MDXV¹⁾ na čtvrtek před sv. Václavem [27. září 1515]. Tu najdeš i zápis i jiného také k sobě v poručenství přijítí. Jakož jest učinila Anna z Kování, že jest k sobě v poručenství přijala kněze Hynka, v poručenství dětí a statku někdy Hynka Hradištského. A to jest i soudem stvrzeno.

¹⁾ 1512 má B.

[91.] Poručník má dluhy platiti z důchodův sirotčích. O tom v kvaternu: Úterním k roku po suchých dnech postních léta MDIX [6. března 1509]: „Salomena z Hustiřan obsílá Beneše z Sendražic.“

[92.] Poručník, kterýž by přijal zápis od sirotka dskami na jeho statek, že se tudy poručenství zbaví. A byla-li by děvečka a pojala sobě muže, a muž ten že by s volí její se uvázal v statek její, že tím nic proti své cti neučiní. O tom v Žlutých památných U. VII mezi Markletú z Kňovic.

[93.] Poručníka sirotci když by poháněli neb obeslali prve, nežli by poručenství prázděn byl, a nežli by mu se poděkování z poručenství stalo od nich: bude zdvižení. O tom v kvaternu Škodním léta MDX.

[94.] Poručníci když by prodali statek sirotčí s povolením panským oc, by pak někdo měl k tomu statku právo, že proto dědictví nevysoudí: než trh má před se jíti; než peníze mají tomu, ktož k dědictví právo měl, dány býti.

[95.] Když se žádný přítel po meči neohlásí, tehdy příteli po přeslici mají sirotci i statek postoupen býti. O tom v kvaternu Úterním léta MDVIII po suchých dnech postních [21. března 1508]: „Katerina z Moklošovic s Vilémem z Buzic.“

[96.] Poručník má počet sirotkům udělati. O tom v kvaternu Úterním léta MDIX k postním [6. března 1509], kdež Salomena a Elška z Hustiřan s Benešem Sendražským. Tu při tom nálezu jest o tom.

List P. XII.

[97.] Poručníka uvedli v statek sirotčí úředníci přítele nejblížešního toho sirotka z rozkázání panského soudu zemského beze všeho rozsudku, puohonu i obeslání, poněvadž poručenství toho sirotka naň přišlo podle práva. O tom v Červených památných O. XXI: „Markvart z Cetně a Václav oc.“

[98.] O témž v Památných¹⁾ léta MDXXI v sobotu po sv. Řehoři [16. března 1521]: „Václav Robmhapp z Suché, místopisár království Českého oc, uvedl.“

¹⁾ Schází v B.

[99.] Poděkování duokudž neučiní sirotek poručníku z poručenství, duotud poručník poručenství prázen není. O tom v kvaternu Úterním léta MDX k roku na zajtří sv. Fabiana [21. ledna 1510]: „Panna Lidmila a panna Markléta sestry z Klinštaina s Václavem.“

[100.] Poručníka úředníci Pražští menší oc mohou zapsati přítele nejblížešního některého sirotka, když toho ten přítel požádá na úřadu za poručníka i rukojmce jeho, kterýmž statek urukuje sirotku, a to bez zvláštního relatora soudu zemského. O tom v Památných Červených G. V: „Páni oc.“

[101.] Poručenství připadá na přítele příbuzného. O tom v Lvových puohonných léta božieho MCCCCXCVIII k letničným [6. června 1498]: „Jiřík z Ouderče pohání Dorotu oc“.

[102.] Poručníci sirotčí když by zemřeli, tehdy na nejblížešního přítele sirotčího poručenství spadne,¹⁾ ale tu na přítele poručníka, než má statek uručiti. O tom Wenceslai Andree M. VII mezi Zbyňkem z Soběšina.

¹⁾ připadá B.

[103.] Poručník když sirotku statku sstoupí, nestojí-li sirotek o počet z užívání tehdaž podle práva a zanechá toho: nebude jemu potom tím povinen. O tom v Lvových léta MCCCCXCIX k letničným [22. května 1499]: „Jan z Dubče¹⁾ a z Próhonic pohání Jindřicha Míčana.

¹⁾ chybně s Dubč B.

[104.] Poručník mocný otcovský cožkoli sirotku učiní, to má sirotek od něho přijíti. O tom v Lvových léta MCCCCXCVI ad Jeronimi [30. září 1496]: „Václav z Bíliny žaluje na Václava Vencelíka z Vrchovišť“. List P. XIII.

[105.] Poručníka když by kto udělal svého úředníka nebo písaře nad dětmi a statkem svým mocným otcovským (sic), že není povinen počtu činiti sirotku; než nechce-li mu sirotek toho věřiti, by jemu všeho statku sstoupil, má za to spraviti, že více sirotčího statku u sebe nemá toho, kterýž by za živnosti otce toho sirotka k sobě přijal. O tom v Prvních Hyndrákových E.¹⁾ VII mezi Jindřichem a Janem bratřími oc.

¹⁾ G má B

[106.] Poručník poručníku neb jiným poručníkom, by pak otcovští byli, jest povinen jeden druhému počet činiti. O tom v kvaternu Úterním léta MDIII po Letnicích [7. června 1503]: „Jeronym z Skuhrova a Bohuslav s Elškou z Běsic oc“.

[107.] Poručníka panna která když by měla a že by při materi byla, a poručník rozuměje tomu, že již léta má, žádal by, aby máte její jemu ji vydala jakožto poručníku: není povinna vydati ji, poněvadž léta má, než muože při materi býti. O tom v Červených památných K. XI o Tuomovi Firšicovi. A poručník jí má počet činiti a statku postúpiti Ale proto se vdáti nemá bez rady přátel. O tom v Červených památných K. XXIX: „Páni a vladyky“.

[108.] Poručníky ktož dělá, muože je každý zase změnití a jiné zdělati, když chce a kohož chce, bez vuole prvních poručníkův. O tom Quarto Mathie G. V.: „In causa Mikssonis“.

[109.] Poručníka sirotčího ktož by z čeho pro sirotčí statek poháněl neb obeslal, a prve, než by ta pře k slyšení přišla, že by ten poručník tomu sirotku statku stoupil: že proto má poručník pódovodi z té pře odpoviedati, poněvadž jest puohonem na témž statku zastižen; než má toho sirotka listem od úřadu desk zemských obeslati, aby jeho v tom soudu zastoupil; pakli nezastoupí, má sám odpoviedati k té při. O tom v kvaternu Úterním léta božieho MDIX k suchým dnóm postuím [28. února 1509] mezi Oldřichem Malovcem z Chýnova a Johankou a Kateřinou.

[110.] Panna která nebo kto jiný kdyby se komu poručil s statkem svým, a ten od něho přijal zápis dskami na statek, že ten zápis nemá moci žádné. O tom v Trhovém léta MDXIX v pondělí před sv. Janem Křtitelem [20. června 1519] mezi Annú a Albrechtem z Šternbergka: „Vedle toho vznesení na pány oc.“ List P. XIV.

[111.] Poručník když počet činí sirotku, což na počtu zuostane, má dáti sirotku ve dvú nedělech; pakli nedá, muože se sirotek s komorníkem Pražským uvázati v dědiny jeho a rukojmie jeho a potom i listem obranním, a to držeti a užívati dotud, dokudž by jemu to, což mu jest na počtu pozuostáno, dáno a zaplaceno nebylo i s náklady všecko.¹⁾

¹⁾ Schází v A.

[112.] Páni a vladyky rozkázali obeslati listem od úřadu desk zemských držitelů statku Hynka Badrzkého¹⁾ z Újezda a Herše z Hustířan, kteřížto Hynek a Hereš byli sú poručníci dětí a statku někdy Zachaře z Říčan, aby před úřadem desk zemských stáli a synům téhož někdy Zachaře peníze okázali, kteréž tíž někdy Hynek a Hereš poručníci a statek sirotčí vzali i jiné peníze hotové a k tomu svrchky i nábytky. O tom v Památných léta MDXVII v pondělí před sv. Šimonišem a Judou [26. října 1517]: „Páni oc.“ ¹⁾ chybně *Badrzkého* v AB; slul Baderský.

[113.] Poručník když co sirotku ke škodě jedná a smlouvá anebo jakžkoli puosobí: bude zbaven poručenství, když se taková věc na pány soudu zemského vznese anebo¹⁾ skrze přátely vznáší; a jest-li děvečka, a zamlouvá ji k vdaní škodně: nemá moci. O tom v Památných léta MDXVIII v pondělí po sv. Urbanu [31. května 1518]: „Jakož jest Petr z Vojslavic oc.“

¹⁾ *vzнесе anebo schází* v A.

[114.] Poručníku, když urukuje statek sirotčí, anebo i tomu, kterýž by byl mocným poručníkem, ješto neurukuje, toho statku sirotčího když by kto. postúpiti nechtěl: má býti listem obranním v ten statek sirotčí uveden. O tom v Třetích Václava Robmhappa z Suché, kdež Bohuslav Štěhlavský urukuje, tu list obranní vyšel a dán jemu.

[115.] Poručník, by pak byl mocný otcovský, jestliže peníze hotové sirotčí, když se v poručenství uvazuje, k sobě přijme, jest povinen to sirotku ukázati, že jest je v dluzích nebo po potřebách sirotčích vydal; neprovede-li toho, musí je vrátiti sirotku. O tom v Červených puohonných léta božieho MDVIII k letničním [14. června 1508]: „Zikmund z Lestkova pohání Jakuba oc.“ List P. XV.

[116.] Poručník když by se soudil na místě sirotkóv, a bylo na něm co přisouzeno, že nemá na jeho statek vedeno býti, než na sirotčí. O tom v Druhých Hyndrákových C. II, kdež Zdeněk Míčan oc odpírají.

[117.] Páni Janovi Svadbovi a jiným poručníkům sirotkóv a statku Smíškových od Hory dali naučení: Poněvadž se někdy týž Smíšek, ač jest na zemi měl, ale poněvadž jsa měšténínem na Horách Kutnách a zjednav sobě erb, na zemi se vysadil a v tom umřel, že dcery mají rovný díl s bratřími v statku městském, než z statku pozemského aby oni poručníci nebo bratři odbyli jich věnem neb věny. O tom v Památných Červených P. III.

[118.] Poručníkem pravil se býti jeden listem sirotčím, a druhý pravil se býti společníkem týchž sirotkóv. Páni slyševše list, že při něm pečeti společníka není, a společník okázal spolek dskami: i dali mu páni za právo, nebo list proti dskám nic není. Nález Quarto Mathie A. XXX. — O poručnících také S. XV.¹⁾ — A napřed také D. IX.²⁾

¹⁾ a ²⁾ Poznámky ty scházejí v B.

* [119.] *Poručník pře muože puohon propustiti a též i stané právo muože poručník propustiti.* O tom v Modrých puohonných, kdež Burjan mladší z Gutštaina¹⁾ pohání Jana z Kolovrat léta MCCCCLVI.²⁾

¹⁾ z *Kukštajna* AB. — ²⁾ 1462 v sobotu po sv. Františku [9. října] C.

[120.] Poručník má za svého puovoda neb pohnaného nésti pokutu, však jestliže puovoda neb pohnaného jeho tu při soudu není, a v témdni že by jeho před soudem nepostavil.¹⁾ O tom v Modrých puohonných, kdež Hedvika z Hořiněvsi pohání Smila odtudž léta MCCCCLIV v středu před sv. Havlem [9. října 1454].

List P. XVI. — ¹⁾ *Poručník pře má pokutu panskú trpělí sa toho, od kohož jest poručníkem.* C.

* [121.] Poručník ku přísaze v kaple nemuož státi. O tom v Bílých puohonných, kdež Jan Sokol z Kamenice¹⁾ pohání Voldřicha Bradáče z Toušova.²⁾

¹⁾ z *Běškovce* C. — ²⁾ z *Túšeně* C.

* [122.] Poručníka v při o moc žádný učiniti nemá, než každý sám osobně státi má vedle nového nálezu. Než prve jest mohl každý sobě poručníka udělati též jako v jiné při. O tom v Bílých puohonných, kdež Jindřich Opozdil ze Strhař pohání Ctibora z Walštajna léta MCCCCXCV v pátek o suchých dnech postních [13. března 1495].

* [123.] Poručník pře nemuože jiného poručníka udělati; pakli udělá a sám poručník jsa, nestane to, než ten jiný poručník ztratí při. O tom v Bílých puohonných, kdež Jan Lukavický¹⁾ z Lukavce pohání kněze Viktorina a Bočka z Kunstatu léta MCCCCXCII k letničním suchým dnům²⁾ [15. června 1492].

¹⁾ Schází v AB. — ²⁾ v pátek o suchých dnech letničných C.

[124.] Poručník muože k soudu státi, vizy klásti, hojemství bráti, poklidy dělati, smlúvati se, právo stané i puohon propustiti, po nálezu nebo po právu staném na úmluvu dáti, zvod vzítí, panování činiti, k odhádání úředníky vésti a na vrch práva dovésti, než vše jménem toho, od kohož jest poručníkem, a ne svým.

[125.] Poručníka k té při, kteréž ještě nemá, žádný nemuož udělati bez milosti zvláštní královské nebo panské. O tom v Bílých puohonných: „Jiřík z Dubé a z Kuřích Vod pohání Humburgka.“¹⁾

List P. XVII. — ¹⁾ *Humburku* B.

O průvodu.

* [126.] Prúvodu kto nemá na slib, najdou mu přísahu. O tom v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Běšin pohání Hergku ze škod léta božieho MCCCCLXII.

[127.] Prúvodu když jest nebylo, nalezeno, aby také provozoval. V Památných A. XI: „Páni oc.“

[128.] Podvolí-li se kto před soudem co provésti, a potom by chtěl svú při něčím jiným, než tím, což jest řekl, provésti: nebude jemu platno a bude odsouzen.

O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCI k letničním suchým dnům [25. května 1491]: „Bořivoj Doufinský z Donína pohání Jana Běškovce“.

[129.] Provozovati toho povinen není, ktož komu vedle práva svědomí dává, co jest svědčil. O tom v Černých¹⁾ puohonných léta MDXV k adventním suchým dnům [19. prosince 1515] mezi Jiřikem Cebivským a Janem.

¹⁾ v Červených B.

[130.] Provozuje-li kto co jedním svědkem toliko, má při tom zpraviti v kaple: pakli nespraví, neužive toho svědomí. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVII ad Jeronimi [30. září 1497]: „Anna z Vonšova pohání Mikuláše Trčku“.

[131.] Z pobrání peněz kteráž by žena koho vinila a neměla pruvodu: má se pohnaný z toho správu očistiti a má za to spraviti. O tom v Čtvrtých Matějových A. XIII: „In causa Margarethe.“

List P. XVIII.

O přísahách.

* [132.] Prísaha stará má před se jíti. O tom v Čtvrtých Matějových A. III: „Páni oc“ léta MCCCCXXXVII v úterý před Hromnicemi [29. ledna 1437].

* [133.] Prísahati krivému nemá dopuštěno býti, než má takový od přísahy zdvižen býti. Nález v Čtvrtých Matějových A. III ut supra.

* [134.] Prísaha o člověka nebo o čeledína nemá nalezena býti, než provede-li, má jemu hned i s pokutú vydán býti. O tom v Památných L. IX: „Vladislav oc“ léta MCCCCLXXXVII v středu¹⁾ před sv. Františkem [3. října 1487].

¹⁾ Schází v AB.

* [135.] Prísahati v kaple¹⁾ ktož nechce, ztratí při svú. Nález v knihách Puohonných času Zikmunda císaře, kdež Albrecht z Bíliny pohání Beneše z Paběnic.

¹⁾ Schází v AB.

[136.] O témž, v kaple ktož přísahati nechce, v Druhých Planových G.¹⁾ XXIV: „In causa Purkhardi Kamareth et Katerinam oc.“

¹⁾ S má B.

* [137.] K přísaze v kaple ktož nestojí, ztratí při svú. O tom v Bílých puohonných, kdež Jan Sokol z Leskovce pohání Voldřicha¹⁾ Bradáče z Toušova.²⁾

¹⁾ Jindřicha B. — ²⁾ z Tůšeně C.

* [138.] Poručník v kaple ku přísaze státi nemá¹⁾ a nemůže. O tom v týchž Bílých mezi týmiž ut supra,²⁾ než každý sám osobně státi má.

¹⁾ Schází v AC. — ²⁾ Zde končí AB.

* [139a.] K přísaze za nemoc v kaple kdo nestojí, ztratí při. Nález v Bílých puohonných, kdež Vilém z Talemberka pohání Petra Zmrzlíka ze Svojšova.¹⁾

¹⁾ Nález tento schází v AB. Čti: ze Svojšína.

* [140.] Přísahu za nemoc zdvihli a přísahati nemocné nedali, že sou sami úředníci nemocnú přinesenú v kaple viděli. O tom v Bílých puohonných, kdež Markléta dcera někdy Mikuláše pohání mateř¹⁾ svú.

¹⁾ *deeru B; Margétu z Malšína mateř svú ze škod C.*

* [141.] Přísahu našli, že oba na průvodech sešli,¹⁾ původ i pohnaný. O tom v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Běšin pohání Hergku ze škod ze dvů set hriven stříbra léta božieho MCCCCLXII.

¹⁾ *sešla C.*

[142.] Ku přísaze na roky uložené ktož by nestál ani poslal, má naň právo stané dáno býti. O tom v Modrých puohonných: „Václav z Talmbergka pohání Petra Zmrzlíka z Svojšína“.

List P. XIX.

[143.] Ku přísaze když by byl oběma stranám rok a den jmenován, a obě straně nestály: žalobník znova požen. O tom Secundo Mauricii Q. XI: „Páni našli oc“.

[144.] Přísaha se stala v šrancích pro očistění mordu: „Wolstorfar přísahal“. V Prvních Hyndrákových B. X.¹⁾

¹⁾ *B. I má B.*

[145.] *Přísaha za nemoc k soudu.* O tom v Památných Z. XXXIII: Na tom přísahám, že sem k soudu k při své, kterúž mám s Janem z N., ani na koni, ani na voze, ani nikterakž přijeti ani přijíti ani se vypraviti pro svú nemoc beze vši lsti a fortelov nemohl. Tak mi Buoh pomáhaj i všickni světí.

[146.] *Přísaha pohnaného nezdativá:*¹⁾ Na tom přísahám, jímž mě Pavel viní, tím sem jemu ničímž nevinen. Tak mi Buoh pomáhaj a všickni světí.

¹⁾ *neztrativá B.*

[147.] *Přísaha průvodova.* Juramentum actorum z účinku: Na tom přísahám, jímž já Petr z Suché viním jej Pavla z Lomu v této žalobě, tím mi jest vším vinen. Tak mi Buoh pomáhaj a všickni světí.

[148.] *Podle původu ktož přísahá.* Juramentum coactoris: Na tom přísahám, jímž Petr z Suché viní Pavla v této žalobě, tím jemu jest vším vinen. Tak mi Buoh pomáhaj i všickni světí.

[149.] *Přísaha očistníkův:*¹⁾ Na tom přísahám, že ta přísaha, ješto jest Jan z Cítova přísáhl proti Jindřichovi z Kolovrat, jest pravá, ne křivá. Tak mi Buoh pomáhaj i všickni světí.

¹⁾ *Scházi v B.*

[150.] *Přísahy ktož neprovede a ji změte:* Petře! Poněvadž si přísahy neprovedl a ji změtl: páni úředníci dávají Pavlovi za právo.

List P. XX.

[151.] *Přísaha za nemoc na vyhlášení:* Na tom přísahám, jakož jest mne pohnal Petr z Suché z pychu takového oc, že sem nemohl státi na svém roce

na se hnaném proti Petrovi z Suché pro nemoc. Tak mi Buoh pomáhaj i všickni světi. Primo Mathei [sic] G. XIV: „Páni oc“.

[151a.] *Přísaha se zmatkem* v Čtvrtých Matějových A. III: Na tom přísahám, jímž mě Kouba viní v této žalobě, tím sem jemu ničímž nevinen. Tak mi Buoh pomáhaj i všickni světi.

[152.] *Přísaha o škody útratní a nákladní*, ktož by ji učiniti chtěl, každá má býti se zmatkem. O tom v Červených Památných.

*[153.] *Přísaha popravcóm a kmetuom* v kaple takto má vydána¹⁾ býti, že má položit ruku na prsech svých a má říci: „Beru to na svú přísahu, kterou sem k popravě učinil, z čehož mi jest nyní vinu dal N. z N., tím sem jemu nevinen. Tak mi Buoh pomáhaj i všickni světi.“ O tom v Čtvrtých Matějových A. XXVII v při Petra²⁾ Svojšina a Hanuše z Kolovrat.

¹⁾ Schází v AB. — ²⁾ Zde končí AB.

*[153a.] *Přísaha od soudu menšího* pokládá se v nejprvnější svědčení puohonu z dědictvie na zajtře svatě Margéty. Nález v Bílých póhonných, kdež Hynek z Raškovic pohání Slavatu z Chlumu. Tu rok přísaze ze škod.¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

[154.] *O přísaze v Památných žlutých E. IX.* Uložení rokóv pro nemoc k přísahám po vysvědčení neb vyhlášení puohonóv: Item. Po nazejtří sv. Jeronyma rok první jest to ten den po sv. Martinu, druhý první po sv. Ondřeji, třetí den na suché dni postní, to jest v pátek po suchých dnech postních, po vyhlášení.

Item. Po suchých dnech postních první den jest v středu po Próvodní neděli, druhý den ve čtyřech nedělech potom, třetí den neb rok v pátek o suchých dnech letničných po vyhlášení.

Item. Po suchých dnech letničných první rok jest ten den po sv. Marklétě, druhý rok ten den po sv. Vavřinci, třetí rok na zajtří sv. Jeronyma po vyhlášení.

List P. XXI.

O puovodech.¹⁾

[155.] *Puovod* maje státi ku přísaze, kterúz pohnaný učiniti má za nemoc podle práva v kaple, když by opovědín nebyl před kaplú křestným jménem, že jemu to ke škodě není. O tom v Červených puohonných léta božieho MDXVIII k letničným [26. května 1518], kdež Burjan Trčka z Lípy pohání Zdeňka odtudž.

¹⁾ Schází v A.

*[156.] *Puovod* přísahati má napřed o škody, a pohnaný po něm, puokudž by mu se zdálo, že jest nevinen a zač chce. O tom v Druhých Doupovcových P. XXIX: „Jakož mnozí puohoní¹⁾ oc“ léta MCCCCLIV²⁾ ve čtvrtek svatého Prokopa [4. července 1454].

¹⁾ pohání B. — ²⁾ Zde končí AB.

* [157.] Puovodón deset pohánělo jednoho. To stojí v Bílých puohonných, kdež Alexander pohání Kunku z Rožďalovic.

[158.] Póvod má se všemi potřebami hotov býti. O tom v Památných A. XI: „Páni oc“.

[159.] Puovod svědkův když by pohnal a nedožena jich a moha, a v tom že by zemřeli, i chtěl, aby tudy opatřen byl, a že jemu ke škodě to býti nemá, že žaloby své neprovozuje: nebude tím vymluven, než má pohnanému dáno býti za právo, poněvadž jest svých svědkův nedohnal¹⁾ moha. O tom v Černých²⁾ puohonných léta MDXI ad Jeronimi [30. září 1511]: „Václav z Řepnic pohání Jana Litvína.“

¹⁾ nepohnal B. — ²⁾ v Červených B.

* [160.] Chromý má přísahati sedě, neb oc. Napřed tuto o tom C. X. List P. XXII.

O pečetech.

* [161.] Ktož by pravil, že pečet jeho jest k listu bez jeho vuole přitištěna, a chtěl za to spraviti,¹⁾ má od přísahy zdvižen býti. O tom Primo Johannis Plana K.²⁾ XVI mezi Janem z Obríství léta MCCCCXC.³⁾

¹⁾ Zde končí věta v B. V C věta zní až sem takto: *Pečet k listu přitištěná bez vědomie, kto by chtěl za to přísahati*, má od přísahy atd. — ²⁾ E má C. — ³⁾ 1457 ve čtvrtek [sic] na sv. Jana Křtitele [24. června] má C.

[162.] Pečet k listu přitištěná když se jest s jinými pečeti nesrovnala prve i potom přitištěnými: ten list jest odsouzen za nepravý. Nález v Čtvrtých Jana Plany K. XX mezi Jindřichem z Michalovic.

* [163.] Pečeti ktož pří, má za to zpraviti sám sedm, jakž by mu bylo nalezeno vedle práva. Nález v Druhých Ondřejových N. XII léta MCCCCLXXXV¹⁾ v úterý po svatém Diviši [11. října 1485].

¹⁾ Zde končí AB.

O platích.

[164.] Platy komorní ktož má trhem nebo zápisem zapsané, a toho nepokáže, že jeho v držení a užívání jest byl, nic jemu dsky jeho platné nejsou. O tom v Třetích Ondřejových D. XIII mezi Tomášem z Dobrošovic a mistry koleje oc.

[165.] Plat ktož komu prodá nebo zapíše na svém statku, a výplatu sobě pozuostavuje, že to neslove komorní plat; a jestliže takový plat byl prve placen na míšenský groš, že potom není povinen dávat na česko. O tom v Prvních Hyn-drákových E. XIV, kdež Ctibor Braum¹⁾ z Chomutovic odpírá oc.

¹⁾ Braum B.

[166.] Platy komorní ktož okáže registry, kdež se zapisují, že mu byl plat kladen: bývá při něm zachován. O tom v Třetích Ondřejových D. XIV mezi Voldřichem z Ertína a mistry oc.

[167.] Plat ktož by měl zapsaný pod pokutú braní na dvojím statku: má na obojím bráti, sic bude chyba. V týchž F. XIII mezi Hynkem z Raškovic a Alšem.
List P. XXIII.

[168.] Plat duchovní jest aktami vysouzen proti dávnímu a starému držení. O tom v Třetích Planových mezi Václavem z Valečova a Janem Smiřickým.

[169.] Plat kněžský jest vysouzen od děkana, a děkanův zápis starší měl moc proti novějšímu, kterýmž on Jan ten plat držel. V týchž J. XI mezi knězem Zikmundem děkanem a Janem Hehlíkem.¹⁾

¹⁾ *Hohlíkem B.*

[170.] Jestliže by služba boží se v kterém kostele nedála, tak jakž nadání ukazuje, proto když správce toho kostela požene z platu nedaného,¹⁾ má ten plat vydán býti. O tom v Bílých puohoných léta MCCCCXCI k adventním [14. prosince 1491]: „Blasius custos pohání Jana Štuksy“.

¹⁾ *na daného B.*

[171.] Ktož by držal dědiny, na kterýchž by plat kněžský kostelní byl, a že by ten plat od správce toho kostela vysouzen byl na něm, že má všechny úroky zadrželé dáti také. O tom v Bílých puohoných léta MCCCCXCIII: „Blasius de Plana pohání Jana Štuksy.“

[172.] Jiřík probošt oc z Kladska pohnal Puotu z Ryzmbergka a na Švihově o nějaké zboží duchovní. Nalezli, že ta věc má státi do arcibiskupa. O tom v Lvových puohoných k suchým dnům letničním léta MCCCCXCVIII [6. června 1498]: „Jiřík probošt oc.“

[173.] Ktož pokáže co platu, kterýž jest nadán a ne koupen¹⁾ k kostelu, a byl-li toho platu prve v užívání: obdrží jej. O tom v Lvových léta MD k letničním [10. června 1500]. Nález jest mezi Matyášem opatem Slovanským a Bernartem Rachmberkem.

List P. XXIV. — ¹⁾ *nakoupen B.*

O pychu.

[174.] O pych kdyžby kto k komu poslal, aby mu napraven byl, a ten, k komu by posláno bylo, poddal by se k tomu, jestliže se pych stal, že chce dobrými lidmi rovnán býti, a ten ktož by o pych poslal, toho by nepřijal a přes to pohnal: neobdrží toho. O tom v Černých puohoných léta MDXII k postním [3. března 1512]: „Václav z Ouberovic pohání Michala Slavatu oc.“

[175.] Když by dva člověky neb více udělali komu pych spolu, a že by toliko jeden byl viněn neb pohnán: bude puohon zdvižen. O tom nález léta MDXII

v pátek den sv. Alžběty [19. listopadu 1512] mezi Zikmundem Baršem z Kamenice a Václavem Mutrplosem z Tedražic.

[176.] Pych dva člověky neb více když by udělali komu spolu, a že by byl jeden z toho pychu pohnán, a ten pych byl na tom jednom prisouzen: bude-li druhý neb třetí z toho pychu pohnán, bude ten puohon zdvižen, poněvadž jest již pro tu věc na tom jednom pych obdržal. O tom nález léta MDXII v pátek den sv. Alžběty (19. listopadu 1512] mezi Tábořskými a Kateřinú z Pacova.

[177.] O pych ktož by k komu poslal, aby mu napravil, buď od sebe neb od svých lidí,¹⁾ a on jemu za odpověď dal, že chce o to s svými lidmi rozmluviti a jemu na to odpověď dáti aneb napraviti ten pych ve dvou nedělích: neučiní-li toho, muože pohnán býti. O tom v Červených puohonných léta božieho MDX ad Jeronimi [30. září 1510]: „Petr Adršpach z Náchodu pohání Beneše z Sendražic.“

¹⁾ lidí jiných B.

[178.] Přes záповěď ktož by komu na jeho kruntech pásl, a ten, čím by krunť byl, chtěl by dáti dobytek ten zajíti, a ten, čím by dobytek byl, bránil by toho zajímání a nedal zajímání: učiní tím bráněním pych, a pokuta na něm bude prisouzena, to jest X kop grošův českých. O tom rozsudek v Registrích komorních mezi Jindřichem Diblíčkem z Přívor a Zdeňkem z Bezna léta MDXXVII v pondělí před sv. Stanislavem [6. května 1527].

[179.] V podací kostelní ktož by se komu uvázal, práva k tomu nemaje: učiní pych oc, dáti musí X kop grošův českých. O tom v Lvových léta MDVI k letničním [3. června 1506]: „Jan z Želevece a v Krašovicích pohání Jetřicha z Kolovrat.“

List P. XXV.

[180.] Ktož na koho z úmysla nejede, nestojí ani jde, než někoho v puotce řečí hanlivých dobuda zraní,¹⁾ tak že umře: že proto jemu to jeho cti nic neškodí, než v kázeň proto vzat bude. O tom v Lvových puohonných k adventním léta božieho MCCCCXCII [19. prosince 1492]: „Hendrich z Švamberka pohání Václava z Kestrán.“

¹⁾ zhraní B.

O příjemci.

* [181.] Příjemce to nese v českém¹⁾ právě, co správce. To psáno v Prvních Mauriciových B. V: „Nalezli oc.“

¹⁾ v zemském C.

* [182.] Příjemce za věno trpí škodu, když se věno dědictví¹⁾ věnujícího nedostane. O tom v Černých²⁾ puohonných, kdež Eulelia Filipa z Kostelce pohání. — O příjemci napřed také D. VII: „Držitel statku“.³⁾

¹⁾ věna na dědictví C. — ²⁾ v Červených BC. — ³⁾ Scházají tyto poznámky v C.

O převedení věn.

* [183.] Převedení věna toto jest, a jak¹⁾ má býti dobýváno převedené věno. Tak, že muož s jedněch dědin svobodných na svobodné nebo na manské převedeno býti, a má takto dobýváno býti: Což se nedostane na dědinách věnujícího, o tu summu ku příjemci hleděti, a nedostalo-li by se co na příjemci, o to se má k věnu²⁾ prvnímu hleděti. A jest dán zvod na příjemce a potom na věno staré. O tom v Prvních Mauricii B. XV vedle pře Eulielie s Filipem Lonth³⁾ léta božieho MCCCCVI post⁴⁾ dominicam Reminiscere [po 7. březnu 1406].

¹⁾ tak B. — ²⁾ Schází v B. — ³⁾ řečeným Lanth C. — ⁴⁾ Schází v C.

* [184.] Přívod¹⁾ věna tak má zachován býti, jakž věno svědčí, by pak toho v přívodu²⁾ nestálo, když v prvnějším věně stojí takto: „V témž plném právě, jakož dsky její věnné svědčí.“ Nález v Třetích Ondřejových A. XI v při mezi Dorotú z Dubé léta MCCCCLXXXV,³⁾ v pátek o suchých dnech adventních [16. prosince 1485].

List P. XXVI. — ¹⁾ Převed C. — ²⁾ v převedu C. — ³⁾ Zde končí AB.

* [185.] Přijal jeden druhému za puohon i za svědčení. Nález v Modrých puohonných, kdež Protivec z Rochlova¹⁾ pohání Zbyňka z Dubé léta MCCCCLXV ve čtvrtek po sv. Vítu [20. června 1465].

¹⁾ z Rochova C.

[186.] Přijíti za úmluvu jeden druhému muož za zvod i za odhádání, jako by u něho komorník byl. Nález v knihách Puohonných času Zikmunda císaře vedle puohonu, kdež Albrecht z Břiliny pohání Beneše z Paběnic.

* [187.] Přijíti za odhádání¹⁾ jeden druhému muož též i za panování. Nález v Modrých puohonných léta MCCCCIX, kdež Jaroslav Plichta z Žirotína pohání Plichtu z Žirotína a z Lipna²⁾ ze škod.

¹⁾ za úmluvu C. — ²⁾ Schází v AB.

* [188.] Podpuorce za věno přes rukojmie za též věno odpovídali. O tom v Červených puohonných: „Anna z Vyšehořic¹⁾ pohání Zikmunda z Prahy z pokuty“.²⁾

¹⁾ z Vyšehorovic C; dlužno čísti nejspíš: z Vyšehořovic. — ²⁾ Schází v AC.

O pokutách.

[189.] Z pokuty propadené ktož by pohnal pro kladení cizích dědin do desk. Nemuože z té pokuty pohnati prve, leč by se tomu trhu odpor stal, aneb že by o to puohon a¹⁾ nález byl, a že by bylo nalezeno, že jest těch dědin klásti neměl. O tom v Lvových léta MCCCXCII k adventním [19. prosince 1492]: „Václav z Kolovrat pohání Racka“.

¹⁾ aneb B.

[190.] A v témž nálezu najdeš: ktož z takové věci pohání, a pokuty že nenaříká pohnaného, a není jemu nápravu povinen.

[191.] Z pokuty propadené ktož by koho pohnal, že jest všecek statek pro něco oc propadl králi oc; by pak toho propadení neprovedl, není povinen nic napravovati, a není to počteno za nárek. O tom v Lvových puohonných léta MDIII k adventním [20. prosince 1503]: „Jan Rašín z Rysmburka¹⁾ a Václav Záruba pohání Prokopa Otmara“.

¹⁾ mylné z Ryemberka B.

[192.] Pokutu ktož má s komorníkem uvázání a neuvíze se a jinému zapíše, že ten zápis jest jalový, nebo čeho sám ještě nemá, to zapsal. O tom v Prvních Václava z Chvojence G. VI mezi Bartolomějem Bahnem ze Všebořic a Hynkem a Janem.

List P. XXVII.

[193.] Počátek neb útok ktož by na koho udělal a chtěl jej bít neb škodu mu udělati, a on ušel neb ujel a sebral se a jel hned zase na ty, ktož sú svévolné naň přijeli, a dohoně se jich, že by je zbil neb zranil: nic neučiní proti své cti, než proto bude v kázeň vzat, že jest v pokojné zemi to za rádu a práva učinil, moha je právem z toho viniti, toho jest zanedbal; a o škody se musí umluvit. O tom v Třetích Ondřejových B. V mezi Ctiborem z Walštajna a Sezemú oc.

[194.] *Přítel* najbližší, když by kto umřel a dětí neměl ani zřízení neučinil, muože jeho dluhy vyupomínati, buď listy neb zápisy, by pak neměl dobré vuole anebo jinak zapsáno. O tom v Zřízení zemském: „Nalezli: Ktož by komu listu kšaftu svěril“.¹⁾

¹⁾ svědčil B.

[195.] Pardubský kázal se pohnati z veliké summy a k tomu puohonu nestál, aby tudy svým rukojmím, kteří zaň z víry slíbili, nic nedal: i jest odsouzen hrdla i statku. O tom Quarto Andree G. III: „Inter Georgium de Milnyka¹⁾ et de Pardubicz et Zdeslav Genyk.“

¹⁾ de Mělník B.

[196.] Při jakú ktož obdrží, nemuož toho práva svého obdržaného zapsati jinému, leč najprve dá na úmluvu a učiní zvod. Pakli zapíše, jest jalové. O tom v Prvních Václava z Chvojence J. VII mezi Viktorinem ze Všehrd a Bohuslavem Břekovcem.

[197.] Peněz ktož by komu řekl puojčiti na list, má rukojmie postaviti v tom listu na schválení purgkrabie hradu Pražského. O tom v Lvových puohonných léta MD k postním [11. března 1500]: „Jan z Bezdědic pohání Matúše Zlatníka.“

* [198.] Peněz Karlických *) žádný bráti nemá. O tom v Památných H. XXVIII: „Stalo se obecné svolení léta MCCCCLXXXIV¹⁾ ve čtvrtek před sv. Havlem“ [14. října 1484].

¹⁾ 1489 má B; 1486 C. — *) Rozuměj Gerlických, Zhořeleckých,

[199.] Na purkrechtu na čím ktož sedí a platí s něho plat, že jest povinen se zachovati k tomu, čím purkrecht jest, jako člověk úroční. O tom v Třetích Planových L. XXIII mezi Václavem z Mutic a Velkem.

List P. XXVIII.

[200.] Pro postavení lidí neb čeledi ktož by byl pohnán, že je někdo z nějaké škody neb loupeže na vyznání něčí chce viniti, a on pravil, že jich bezelstně postaviti nemohl: má za to zpraviti v kaple, že jich bezelstně postaviti nemohl neb mfti. A jestliže by se to vyznání vztahovalo na toho, ktož by byl pro postavení těch lidí pohnán: má při tom také zpraviti za to, že jest o té škodě ani loupeži skutkem a vědomím ani radou ani rozkázáním nevěděl, ani žádným jiným užíváním toho neužil. O tom v Třetích Ondřejových mezi měšťany Starého města Pražského a Mojžíšem a Janem Škvoreckým.

O Pražanech a soudu Pražském.

* [201.] Pražský soud má najprv před Pražany hledín býti. Pakli by se od nich spravedlivé nestalo: tehdy mají před soudem zemským vinění¹⁾ býti. Nález v Bílých puohoných, kdež Ofka z Petrovic pohání Hrabaně a Duchka postřihače z pobrání klénotův léta MCCCCLXXXVII.

¹⁾ *nevinění B.*

* [202.] Pražané k zemskému právu nebo soudu přistoupili o dědiny svobodné. O tom v Druhých Doupovecových Q. IX: „Přech z Budkovic purgmistr a Václav oc.“ Stalo se léta MCCCCLIV v pondělí¹⁾ před svatú Marklétú [8. červencem 1454].

¹⁾ *Schází v AB.*

* [203.] Pražanóm právo zemské a dsky byly zastaveny. O tom v Památných K. XV: „Najjasnější“ léta MCCCCLXXXVII ve čtvrtek den sv. Longina [15. bř. 1487].

* [204.] Pražanóm dsky propustili, kteréž sú byli jim zavřeli. O tom v Památných O. XXIV: „Vladislav oc.“

List P. XXIX.

* [205.] Pražané Starého města mají najprv před právem¹⁾ jich vinění býti, a nechtěli-li by spravedlnosti dopomoci, tehdy před soudem a právem zemským. Nález v Bílých puohoných, kdež Gerunk z Lomu pohání Jana Zajíčka oc staré rady léta MCCCCLXXXIX ve čtvrtek po zvěstování panny Marie [26. března 1489].

¹⁾ *soudem B.*

* [206.] *Písaře zemského najvyš[š]ího* páni usadili. To psáno v Prvních Prokopových S. XIX léta MCCCCLXXXIII¹⁾ v pátek o suchých dnech letničných [13. května 1383].

¹⁾ *MCCCCLXXXIII mají mylně AB.*

* [207.] Písař najvyš[š]í s menšími úředníky stání a nestání a jiné zmatky súditi mají. O tom v Prvních Prokopových S. XIX léta ut supra.¹⁾

¹⁾ *léta 1383 v pátek o suchých dnech letničných C.*

* [208.] Písař zemský najvyš[š]í že nebyl kmetem zemským pohnán: zdvihli puovodu puohon. Nález v Bílých puohoných, kdež Jan Vlašimský z Cimburgku pohání Jana z Roupova, najvyš[š]ího písaře království Českého oc.

* [209.] *Piv vaření ve všech sedláckém* jest zapovědino k šenku i k prodaji, a to v míli od každého města královského i panského, leč by na to kteří vajsady měli. O tom v Památných E. XI: „Jiří z božie milosti oc.“ Item „Také sedláci oc.“

* [210.] „Prodal“ i „doprodal“, ta slova toto v sobě nesou: Když kto prodá, spravuje sám a druhý vedle něho, a potom doprodá, tehdy na správce vedle prodání nemuoz sáháno býti, než má na doprodané vedeno býti. A teprv nedostane-li se tu na doprodaném, má na dědiny správce saženo býti. Nález v Třetích Ondřejových F. XIII mezi Alšem z Rysmburka a Petrem z Nemyčevsi léta MCCCCLXXXVII v pátek po sv. Benediktu [23. března 1487].

* [211.] Prodá-li co žena za živnosti muže svého, to jejímu věnu nic neškodí. O tom v Červených puohonných, kdež Příba z Bynic pohání Kateřiny z Plaňas léta MCCCCX.

* [212.] Pro povodeň kto by nemohl dostačiti k vyhlášení puohonu oc, hledaj folio XLVIII¹⁾: „Práva staného aby oc.“

¹⁾ Schází v C.

* [213.] Pro nepokoj ktož uvázání neučiní, tím nic neztratí aniz se nepro-
mlčí. Hledaj folio LXIV¹⁾: „Uvázání že neučinil oc.“

¹⁾ LXVII má B; v C schází.

* [214.] Přes zápis učiněný ktož jiný učiní zápis, a dědictví své zápisné drží oc. Hledaj víc folio LXVII¹⁾: „Zápis učiněný přes jiný oc.“

¹⁾ Schází v C.

* [215.] Přes nález panský ktož pohání, jest zmatek. Hledaj folio LXIX¹⁾: „Zmatek, ktož přes nález oc.“

List P. XXX. — ¹⁾ Schází v C.

* [216.] Puovodu¹⁾ puohon zdvižen, že sou se puovodu na jiném dědictví škody dály²⁾ a staly, nežli jest v žalobě položil. Hledaj folio LXXIII³⁾: „Zdvižen puohon, že sou se puovodu oc.“

¹⁾ Schází v C. — ²⁾ Schází v A. — ³⁾ Schází v C.

* [217.] Purkrabie Pražský zvoditi nemá, než úředníci menší. Hledaj folio LXXV¹⁾: „Zvoditi purkrabie Pražský nemá oc.“

¹⁾ Schází v C.

[218.] Paměti aby žádných nepřijímali nad dsky než to, což dskami jest zap-
psáno. Nález v Druhých Václavových A. IX.

[219.] *Potok*, ješto ve dsky nebyl vložen a nejmenoval se v při Jana z Ro-
žmitála s jedné a Zachaře řečeného Žeškovce z strany druhé, poněvadž potok se ze-
jména ve dskách nejmenuje: má Janovi z Rožmitála při jeho dědictví zuostati. Nález
Tercio Wenceslai N. IV, Q. III.

[220.] Podkomoří aby kázal po městech královských provolati, aby žádný
zlodějských věcí nekupoval ani přijímal. Nález Secundo Mauricii G. XIII.

List P. XXXI.

[XIII.] O relátorech a relacích.

[1.] Relátorem žádný nemůže býti, leč jest rada přísežná královská nebo kmetem nebo úředníkem zemským neb dvorským. O tom Tercio Andree F. VIII.

[2.] Relátorové ke diskám mají zejména napsání býti při relacích. Jestli relátor pán, bude zapsán jako pán, pakli vladyka, též. O tom Tercio Andree F. VIII.

[3.] Relátora když by král JMt koho udělal ke diskám na to, aby některé obci mělo něco kladeno býti do desk neb měštěninu, nemá kladeno býti, leč by páni a vladyky z plného soudu také k tomu dali povolení. O tom v Žlutých N. XXI: „Serenissimus princeps¹⁾ oc.“

¹⁾ rex B.

* [4.] Relací místopisár desk zemských činil. O tom v Červených puohoných vedle puohonu, kdež Václav Český král pohání Petra z Kosti.

* [5.] Relací první král odvolává a jinému činí po jiném relátoru. O tom v Čtvrtých Matějových G. XVI: „Najjasnější oc.“

List R. I.

[6.] Relací má býti přijata ke diskám o věc královskou po radě přísežné královské bez listu z kanceláři. O tom v Památných diskách červených T. XXIII list od krále Vladislava oc.

[7.] Rada královská ktož by byl, a král když by psal list té osobě, aby byl relátorem ke diskám: má taková relací přijata býti, a list královský ten se může také do desk vepsati, jestliže ten relátor toho žádá. O tom v Prvních Václava z Chvojence L. X, kdež Vladislav král k koleji oc.

[8.] Relací udělali ke diskám místokomorník a místopisár. O tom v Modrých puohoných: „Václav z Valečova pohání Hanuši z Svídnice“.

O rukojemství.¹⁾

* [9.] Rukojmí ktož by byl komu za muže které ženy, má od ženy jeho vyvazen býti po smrti jeho. Nález v Bílých puohoných, kdež Jan Slatina z Prahy pohání Annu z Ruostek léta božieho MCCCCLXV v úterý po sv. Kedrutě [19. března 1465].

¹⁾ O rukojmích B.

* [10.] Rukojmie za otce nevyvazený má od dědicův jeho vyvazen býti. Nález v Modrých puohoných, kdež Adam z Loutkova pohání Kateřinu a Anežku sestry z Lamberka¹⁾ léta MCCCCLXIII po přenesení sv. Václava [po 4. březnu 1463].

¹⁾ z Kamberka A.

* [11.] Rukojmie když co dědictví pro nevyvazení ujmu, a jiní to prve diskami mají: tehdy ti obdrží, a ne rukojmie. Nález v Bílých puohoných, kdež Jiřík Zajíček z Chřenovic¹⁾ pohání Jana Vojslavského²⁾ oc léta MCCCCLXXXVI v pátek po sv. Františku [6. října 1486].

¹⁾ z Chřenovic C. — ²⁾ Vojslavského C.

* [12.] Rukojmie mají vyvazeni býti, když za koho na jeho statek slibují, a zvláště majíc zápis dskami, že mají vyvazeni býti. Nález v Třetích Ondřejových H. XXI v při, kteráž jest mezi Mikulášem Stříbrným z Křešihlav¹⁾ a Johankú z Horuše²⁾ léta božieho MCCCCLXXXVII v středu po sv. Divišovi [10. října 1487].

List R. II. — ¹⁾ Schází v AB. — ²⁾ z Horšic C.

* [13.] Rukojemství nevyvazené, by bylo provedeno, bylo by přisouzeno, ač dskami zápisu nebylo. O tom v Třetích Ondřejových N. XXIII vedle pře, kdež Mikuláš Kavka z Říčan léta MCCCCLXXXVIII u vigiljí sv. Tomáše [20. prosince 1488].

* [14.] Rukojmí napomenutí. Ktož rukojmie napomene, dosti činí své povinnosti a práva nestratí. Nález v Bílých puohonných, kdež Vilém z Račiněvsi a mistr Václav Koranda pšovod pohánějí Puotu z Paběnic ze škod.

[15.] Rukojmie ktož by za koho byl, a ten, za kohož by slíbil, umřel, a on hleděl k statku pro ten slib, nedada zaň nic: darmo pohání; než kdyby co dal, teprv k statku hleděti mohl by. O tom v Třetích Ondřejových N. XXIII mezi Mikulášem Kavkou z Říčan a Janem Běškovcem.

[16.] Rukojmí ktož jest za koho a bude pro to rukojemství pohnán, nestane-li rukojmie a dá na sobě právo ustáti: není jemu jistec povinen to, což by zaň dal, navrátiti. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVII ad Jeronimi [30. září 1497]: „Jiřík z Kopidlna žaluje na Gerunka“.

[17.] Rukojmím kterým ktož by zapsal statek svůj, že jiní rukojmie, kterýmž zápis nesvědčí, mohou odpory klásti tomu zápisu, a zápisníci mají je též vyvaditi s sebu z toho rukojemství. O tom v Druhých Hyndrákových K. VIII mezi Jindřichem Amchú z Borovnice a Mikulášem.

List R. III.

O rčení.

* [18.] Rčení svému každý má¹⁾ dosti učiniti. Nález v Bílých puohonných, kdež Šťastný z Kolovrat a z Nového Hradu žaluje²⁾ na Jana staršího z Bysně³⁾ ze rčení léta božieho MCCCCXCV.

¹⁾ musí C. — ²⁾ pohání a žaluje B. — ³⁾ Schází v AB.

* [19.] Rčení a slib má býti držáno. To psáno v Třetích Planových E. XXIII: „Najjasnější“ oc v při mezi Janem a Alšem z Maštějova¹⁾ a Janem Lapkou.

¹⁾ z Vřeštova C.

* [20.] Rčení ženy k vuoli muže jejího když se stane, nemá plněno¹⁾ býti. Nález v Bílých puohonných: „Jindřich Opozdil z Strhař²⁾ pohání Dorotu z Hostúně³⁾ ze rčení“.

¹⁾ držáno B. — ²⁾ z Strhař AB. — ³⁾ z Hostimic AB.

* [21.] Rčení bez pruvodu. Doloživ se pruvodu, potom neprovedl nic: nalezen mu zmatek. O tom v Modrých puohoných, kdež Jan ze Zvírnice¹⁾ pohání Alše z Klinštajna léta MCCCCLXIII²⁾ v úterý po sv. Řehoři [15. března 1463].

¹⁾ z Zvírnice B; ze Zvěrnice C. — ²⁾ 1462 má B.

* [22.] Rčení neprovedl i jest odsouzen. Nález v Druhých Planových G.¹⁾ XIX: „Najjasnější oc“ v při Kateřiny a Anežky sestr oc.

¹⁾ S má B.

[23.] Řečí svú ktož z jiného viní, nežli puohon neb obeslánií ukazuje: bude zdvižení. O tom v kvaternu Škodním léta MDIII: „Petr Talinský z Říčan a Mikuláš odtudž obsilají Annu z Předborovic.“ O rčení viz K. VII.

* [24.] *Rybníkem strženým škody* učiněné jsú zaplacený. Nález v Bílých puohoných, kdež Marta z Nelzejovic pohání Děpolta oc bratří z Lobkovic léta MCCCCLXXXVIII: „Páni oc“.

* [25.] Rybníkem na cizí žádný nemá topiti, ani vodu přivalnú, aby dlúho stála, držeti. Nález v Bílých puohoných, kdež Mikuláš starší Trčka z Lípy pohání Arnošta z Věžník ze škod léta MCCCCLXXX.

* [26.] Rybníkáři na rybnících dělajíce, kdyby v loupežech postižení byli nebo v mordích: mají beze všeho odporu, ktož by toho žádal, ku popravám vydávání býti. O tom v Památných Q. XXI juxta: „Páni a vladyky oc.“

* [27.] Rukou má dovedeno býti, co pruvody nemuož. O tom nález v Památných A. X: „Barones.“

List R. IV.

* [28.] Raněný když nestojí na svědčení puohonu: nic nestratí. Nález v Modrých puohoných, kdež Barbora z Kamenice pohání Jana odtudž oc.

* [29.] Rozvodnění vod bylo-li by komu ku překážce tak, že by k vyhlášení puohonov státi nemohl: hledaj folio XLVIII¹⁾: Staného práva aby oc.

¹⁾ Schází v C.

[30.] *Rod který když učiní jaké zřízení* mezi sebou, a král to stvrdí, že jich dědicové jsú je povinni držeti a nemohou se žádným zřízením zemským proti tomu brániti. O tom v Prvních Hyndrákových H. XIII mezi Buškem a Kapléři z Sulejovic.

[31.] Řádem a právem v který statek ktož by nevšel, nežli nějak jináč, a propustil člověka: to propuštění moci nemá. O tom v Bílých puohoných léta MCCCCXCI k letničným [25. května 1491]: „Bořivoj z Donína pohání Zdeňka z Švamberga.“

O rozdílu a nedílných.

[32.] Rozdělen ktož není dokonale podle práva a řádu dskami nebo listy: žádný nemuože žádnému nic zapisovati; pakli zapíše, nemá moci. O tom v Modrých puohoných léta MCCCCLVII, kdež Elška z Skuhrova pohání Jana z Krkové.

[33.] Rozdíl když se stane mezi kterými osobami listy: mohou páni z soudu zemského rozkázati listem od úřadu desk zemských, aby sobě ty díly ve dsky zemské vložily. O tom v Památných léta MDXVIII v pátek před sv. Bonifacii [4. června 1518]: „Jakož jest Vilém Kornhauzský oc.“

[34.] Řezanými cedulemi bez pečeti nebývá díl dostatečný, než listy. O tom v Druhých Hyndrákových M. XXIX mezi Vilémem¹⁾ z Čejkova a Vilémem z Ryzmberka. Výminka při tom.

¹⁾ Vykanem B.

[35.] Rozdíl muože býti cedulemi. O tom v kvaternu Úterním k roku po suchých dnech postních léta božieho MDX [po 20. únoru 1510] mezi Annú z Vesce a Jindřichem z Vojslavic.

List R. V.

[36.] Nedílný žádný nemuože proti nedílnému nic dáti, odkázati, prodati ani zapsati. O tom v Druhých Václava z Chvojence K. XXI mezi Havlem z Braslavic a Matějem.

[37.] O témž v Čtvrtých Planových M. XIV mezi Hyliborem z Slavic a Janem Polákem.

[38.] O témž v Památných léta MDXVIII ve čtvrtek po sv. Vítu [17. června 1518] mezi poručníky Chotka a Annú.

[39.] Nedílná sestra není povinna dáti bratřím svým ani žádnému jinému nedílnému dílu z toho,¹⁾ když by jí kto co z lásky dal. Nález v Trhových dskách mezi Bohuslavem Litevským z Svinař a Annú odtudž léta MDXXV. Odporní nález.

¹⁾ třetího B.

[40.] Když by jeden bratr neb strýc co koupil a sobě samému klásti dal dskami anebo ženě věnoval na svém statku, však jestliže se jest to stalo před zřízením zemským o rozdílech učiněném, kteréž zní, že nemuože rozdíl než dskami neb listy pokázán býti. O tom v Lvových léta MCCCCXCIX: „Jan z Ryzmberka pohání Jindřicha Vajzeka“.

[41.] O témž najdeš v Červených větších zápisných H. XX mezi Martú pozostalú Jana z Kralovic s jedné a Jindřichem oc. — O nedílných napřed také N. VII.

List R. VI.

[XIV.] O soudu zemském.

* [1.] *Soud zemský držán jest* v klášteře v Praze. To stojí v Druhých Zdislavových G.¹⁾ VIII v při, kteráž byla mezi knězem Bohuslavem opatem²⁾ kláštera oc.

¹⁾ B má C. — ²⁾ Schází v AB.

[2.] V soudu zemském kterak sedati mají. O tom v Čtvrtých Matějových A. II.

* [3.] Soudu zemského král odložil. To stojí v Památných P. XIII: „Vladislav z boží milosti“ léta MCCCCXC v úterý před sv. Marcellem [12. ledna 1490].

[4.] Soudci jiných žádný nemůže sobě k své při a soudu voliti po své vůli, když jest prvních soudců dosti. O tom Primo Mauricii P. XII: „Barones.“

[5.] Z soudu dvorského může se, ktož chce, na soud vyšší zemský odvolati. O tom v Prvních Matějových G. IX: „Páni našli oc.“

[6.] Soud zemský nemá odložen býti na rozkázání královské a psaní, ani jiní soudové bez obecního sněmu a svolení. O tom v Památných léta MDXV v středu před hodem Ducha svatého jinak před sv. Urbanem [23. května 1515]: „Najjasnější oc.“

List S. I.

[7.] V soudu dvorském též dva z pánův a jeden z vladyk mají potaz vynésti. O tom v Třetích Ondřejových F. VIII.

* [8.] Soudí-li páni, tehdaž žádný do šraňkův všetečně nevstupuj. Nález v kvaternu Menších zápisných léta MCCCCXCV v pondělí před svatú Kedrutú [16. března 1495]: „Stalo se oc.“

O staném právu.

* [9.] Stané právo před soudem zemským proto se dává, když pohnaný k soudu nestojí i k odporu. Nález v Prvních Viktorinových v při, kdež Zikmund Mléčko z Sebužína¹⁾ oc léta MCCCCXCIII v pátek po sv. Bonifacii [7. června 1493].

¹⁾ z Sebičina B.

* [10.] Stané právo aby nebylo dáno, žádný toho listem poselacím zastaviti nemuž. Hledaj folio XXXV¹⁾: „Práva staného listem oc.“

¹⁾ Schází v C.

* [11.] Stané právo zdviženo jest, ješto byl po zemské a královské potřebě ten, na komž bylo ustáno. Nález v Bílých puohoných, kdež Jana¹⁾ Nádherná z Klatov pohání Václava Pátého léta božieho MCCCCXCIII v sobotu před sv. Řehořem [9. března 1493]. — A v týchž pohoných, kdež Jiřík z Záduba²⁾ pohání Beneše z Kolovrat oc.

¹⁾ Anna C. — ²⁾ Schází v AB.

* [12.] K stanému právu ktož nestojí, aby mu dáno bylo za právo stané: ztratí puohon a bude jemu zdvižen. Nález v Bílých puohoných, kdež Jiřík z Kasalic pohání Jana Kozla z Sušína léta MCCCCXC v středu den sv. Kedruty [17. března 1490].

List S. II.

* [13.] Stané právo zdvihli proto, že pohnaný umřel dříve, než jest puovod staného práva dovedl. Nález v Bílých puohoných vedle puohonu, kdež Martin z Drítně¹⁾ pohání Jana²⁾ Ilburka z Vřesovic³⁾ léta MCCCCLXXXVI.

¹⁾ z Drzenie C. — ²⁾ a ³⁾ Schází v AB.

* [14.] Stané právo ktož obdrží, má ho právem dovésti, ne znova poháněti. Nález v Bílých puohoných, kdež Marta z Tachova dcera Jana Graubara¹⁾ pohání Jana Hošťálka z dluhu léta MCCCCLXXXVIII v pátek po sv. Diviši [10. října 1488].

¹⁾ Schází v AB.

*[15.] A v týchž puohonných, kdež Václav Polánecký¹⁾ s puolupóvodem žaluje na Václava z Roupova léta božieho MCCCCXCVI o suchých dnech letničných [25. května 1496].

¹⁾ *Poldacký C.*

*[16.] Stané právo aby nebylo dáno, voda překazí, když kto pro rozvodnění vod dojeti nemóz, aby k puohonu stál. Nález v Bílých puohonných, kdež Václav Kopanský z Vraního pohání Zdeslava Jeníka z Mečkova ze škod po právu staném před purkrabí.

*[17.] Stané právo oukladně obdržal Jeník na Pardubském a proto jest hrdla odsouzen. Nález v Čtvrtých Ondřejových D. III v při, která jest mezi Jiříkem z Miletína¹⁾ a z Pardubic a Zdeslavem Jeníkem z Mečkova léta MCCCCLXXXIX v středu po sv. Františku [7. října 1489].

¹⁾ *z Miletínka C.*

[18.] Stané právo ktož na kom na vyhlášení puohonu ustojí, a potom po soudu, když staná práva dávají, do šraňkóv nevstoupí: ztratí to stané právo. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXC v středu na svatú Kedrutu [17. března 1490]: „Jiřík z Kasalic ut supra“. — O staném právu napřed P. III.

List S. III.

O spolku.

*[19.] Spolek nemuože býti jinde než před soudem zemským plným anebo kromě soudu před králem JMtí s Jich Mtí povolením.¹⁾ O tom v Prvních Prokopových S. XIX léta MCCCCLXXXIII²⁾ o suchých dnech letničných [13. května 1383]: „Item nalezli za právo.“

¹⁾ Spolek *nemuož než před králem býti anebo před pány na plném soudě C.* — ²⁾ ABC mají omylem MCCCCLXXXIII, a AB zde končí.

[20.] Na spolek ktož koho k sobě přijímá, umře-li ten, ktož přijímá, tehdy jeho statek spadne na toho, ktož jest na spolek přijat; ale zase ne tak,¹⁾ neb umře-li ten, ktož jest přijat, a ten, ktož jest jej přijal, toho přebude: tehdy ten muože statek svůj zapsati, komuž chce. O tom Primo Mathie G. XIV: „Páni nalezli oc.“

¹⁾ *umře-li zase ne tak B.*

[21.] Společníci jeden bez druhého nemá nic zapisovati, prodávati ani nikterakž zavazovati, ani věn neb dluhu zapisovati bez zvláštní výminky v tom spolku nebo bez povolení druhého společníka. Pakli který to učiní, a druhý mlčí, až léta projdou: spolek skrze to mezi nimi mjíj a spolkové se tudy zdvihají. O tom v Modrých puohonných, kdež Dorota z Ulitic pohání Bořka¹⁾ z Sundorfu oc.

¹⁾ *Bořka B; srv. str. 564 č. 25a.*

[22.] Když dědicové společníkóv po smrti otcóv svých jedni zboží svá ve dsky kladou, věnují¹⁾ neb jinak zapisují, a druzí tomu neodpírají, až léta projdou: ten spolek otci jich učiněný mjíj a promlčí se. O tom v Bílých puohonných: „Zbyněk z Jobec pohání Příbška z Radova.“

¹⁾ *vymieňují B.* — Srv. str. 564 č. 25.

[23.] Společník jeden když umře, a druhý se společník v jeho zboží uvazuje, že správce toho mrtvého společníka mají jeho zboží spravovati společníku živému, tak jakž země za právo má. O tom Wenceslai Andree M. VII: „Páni na plném soudu oc.“

[24.] Společníci dva nebo více když by byli, a jeden jiného neb jiné že by propustil z spolku, a on jeho nic: umře-li ten, ktož jest propustil druhého, spadne statek na toho propuštěného, ale zase nic. O tom v Druhých Václava z Chvojence N. VI mezi Jiříkem Pardubským z Miletína a Divišem.

* [25.] Spolek se promlčí. Nález v Bílých puohoných, kdež Zbyněk z Jobec¹⁾ pohání Příbík z Radova²⁾ z sirotka společníka a nápadníka léta božieho MCCCCLXXXVIII.

List S. IV. — ¹⁾ z Žebec C. — ²⁾ Schází v B; z Radova C.

* [25a.] Spolkové pro neřád a pro nezachování při nich vedle práva mezi společníky mjejí. Nález v Modrých pohoných, kdež Dorotha z Úlibic Bočka z Smidar pohání. Stalo se léta božieho MCCCCLXIII ve čtvrtek před svatým Řehořem¹⁾ [10. března 1463].

¹⁾ Nález schází v AB.

* [26.] Spolek dskami učiněný zuostal proti listu. Nález v Čtvrtých Matějových A. XXV¹⁾ v při Václava z Frymburka léta MCCCCXXXVII v pátek před sv. Havlem [11. října 1437].

¹⁾ A. 30 má C.

* [27.] Spolek s sirotkem když jest, tehdy společník statku sirotčího nemá utráceti. Nález v Druhých Planových G. XX: „Najjasnější oc“ léta MCCCCLX.

* [28.] Spolek nemá se děliti, než má se z desk propustiti. Nález o tom v týchž Planových G. XX: „Najjasnější oc.“

* [29.] Spolku rozum, že po smrti jednoho společníka přichází na druhého, ale prve nic, aniž se oni děliti mají. Nález o tom Wenceslai Andree M. VIII: „Páni oc“ léta MCCCCLVI v pátek po přenesení sv. Václava [5. března 1456].

* [30.] Z spolku propuštění od jedné strany není dokonalé. Nález v Modrých puohoných léta MCCCCLIII: „Kateřina z Nestanic pohání Jana Malovce“.

* [31.] Spolku s sirotky nemá sobě žádný uprošovati, aniž jich má král komu dávat. Nález Wenceslai Andree M. VII¹⁾ v při mezi Zbyňkem z Běšina²⁾ léta³⁾ božieho MCCCXVI v pondělí po přenesení svatého Václava [8. března 1406].

¹⁾ M. 53 má C. — ²⁾ z Soběšina C. — ³⁾ Zde končí AB.

* [32.] Společník bez společníka druhého nic zapisovati nemá. Nález v Modrých puohoných, kdež Dorota z Ulitic pohání Bočka¹⁾ léta MCCCCLXIII ut supra.

¹⁾ Bočka C; srv. co do věci str. 563 č. 21, co do jmen str. 564 č. 25a.

* [33.] Společník po smrti společníka dědictví jeho obdržeti má. Nález v Prvních Matějových G. XIII neb XIV: „Barones invenerunt oc.“

* [34.] Společník k dědictví mrtvého společníka jest nejbližší a najspravedlivější. O tom v Druhých Václavových A. VIII: „Páni oc.“

* [35.] Společníku živému správce mrtvého spravují. Nález o tom Wenceslai Andree M. VII ut supra.

List S. V.

O škodách.

[36.] Z škod ktož¹⁾ by po nálezu obeslal listem, a v tom listu že by stálo, že po právu staném ze škod chce vinit: sám se zmrhá a o škody při[j]de. A též zase nazpátek. O tom v kvaternu Škodním léta MDVI k roku sv. Markléty [13. července 1506]: „Děpolt z Lobkovic obeslal Jakuba oc.“

¹⁾ leč B.

[37.] Z škod útratních mohou lidé poddaní sami obeslati, když není o při hlavní. O tom v kvaternu Škodním léta božieho MDIX k roku sv. Fabiana [20. ledna 1509]: „Janek rychtář a Šafránek oc obeslali“.

[38.] Suchým dnóm po rozsudku nebo po právu staném ktož by dal projíti, a potom teprv ze škod obeslal: bude obeslání zdviženo. O tom v kvaternu Škodním léta MDII k roku sv. Fabiana [20. ledna 1502]: „Václav Bezduřický obeslal Jana Turka“.

[39.] Škod chtěje se uvarovati dalších, když by kto jsa odsouzen, poslal by k druhé straně o to, že mu chce náklady a škody oc zase navrátiti: druhá strana má vuoli to od něho přijíti aneb ze škod obeslati. O tom v kvaternu Škodním léta MDXVI k roku sv. Fabiana [20. ledna 1516] mezi Janem z Vratu, Danielem Roušem a Václavem.

List S. VI.

[40.] V kterém nálezu stojí „Dal památné“, a že té straně, kteráž památné dala, se něco přisoudí: muože ta strana ze škod vinit. O tom v kvaternu Škodním léta MDXIV k roku sv. Fabiana [20. ledna 1514].

[41.] Strana kteráž by byla podána od soudu zemského většího k pruvodu před menší úředníky, a že by před menšími úředníky nic neprovedla, a že by v nálezu menších úředníkův stálo: „Poněvadž oc nic vedle práva neprovedla, tehdy že strana druhá tím oc povinna není oc. Dal památné“, že proto ta strana, kteráž tak památné dá, nemuože ze škod vinit tím, že v nálezu stojí „Dal památné“. O tom v kvaternu Škodním léta MDXIX, kdež purgmistr a konšelé oc Budějovští obsílají Adama Rouzima ze Bzí oc.

[42.] Když komu kterým nálezem dává se za právo, a při tom že by k pruvodu týmž nálezem byl před menší úředníky podán, by pak před týmiž úředníky nic neprovedl, proto muože po nálezu pánův JMti a vladyk soudu zemského ze škod obeslati druhou stranu, toliko suchým dnóm aby projíti nedal, aby najprv útok před suchými dny vložil. O tom v kvaternu Škodním léta MDXVIII k roku sv. Fabiana

[20. ledna 1518], kdež Adam Rouzim ze Bzí obeslal purgmistra a konšely i všicku obec města Budějovic.

[43.] Po staném právu nebo po nálezu svém když by kto dobře žádal listu ze škod, a to se tak našlo v registřích starosty komorníci,¹⁾ že jest dobře útok vložil: by pak list zle byl napsán, není to puovodovi ke škodě. O tom v kvaternu Škodním léta MDXVIII k roku sv. Markléty [13. července 1518]: „Jan Drha z Radkovic obeslal Písecké.“

¹⁾ v registřích komorních B.

[44.] Škody útratní sou přisouzené na jednoho svědka hospodyní. O tom v Lvových léta MCCCCXCVIII k postním [7. března 1498]: „Jan Krisostom z Hostúně pohání Jana Hlaváče.“

[45.] Z škod útratních a nákladních muože spolupóvod sám poháněti neb obsílati bez svého póvoda. O tom v Lvových léta MCCCCXCVIII ad Jeronimi [30. září 1498], kdež Zdeněk Loučeňský z Kopidlna žaluje na Jana Bohmického oc.

List 8. VII.

[46.] Škoda jaká neb věc kdyby se komu dála od koho, a nemaje naň někto dostatečného pruovodu, poslal by k tomu, dotazuje se toho na něm, s jeho-li volí a rozkázání se to dalo čili nic: nedá-li mu o tom kruntovní odpovědi, muože k němu o to hleděti. O tom v Černých¹⁾ puohonných léta MDXII k postním [3. března 1512]: „Václav z Lobkovic pohání Bohuslava Břekovce.“

¹⁾ v Červených B.

[47.] Ze škod po staném právu ktož by koho obeslal útratních a nákladních, a obeslaný že by to vzal na svú přísahu a pod zatracením duše své, že jest jemu puohon ten, po kterémž jest stané právo dáno, dodán nebyl a není, a puovod toho také ničímž neprovedl, by byl ten puohon dodán: bude těch škod obeslaný prázden, a to jestliže by komorník s tím puohodem nejezdil. O tom v kvaternu Škodním, kdež Beneš z Sendražic obsílá purgmistra oc Jaromířské oc léta MDX.

[48.] Když by kteří nedílní měli činiti o rozdíl statku jich, a v tom by nějaký rozsudek neb vajpověď mezi stranami se stala: že se strany nemají ze škod útratních a nákladních obsílati. O tom v kvaternu Škodním léta MDXXVI k roku na zajtří sv. panny Markléty [14. července 1526], kdež Mikuláš Trčka z Lípy obsílá Zdenka Trčku odtudž.

[49.] Ze škod purgmistr, konšelé i všecka obec Starého města Pražského byli pohnáni neb obesláni od Horníkův, a Kateřina Zubová, jsúci z též obce Starého města Pražského, davši svědomí Horníkóm proti Pražanóm, ačkoli se ta pře též na ni vztahovala, však proto to svědomí její bylo přijato, a to tudy, poněvadž jest ne sobě, než proti sobě svědomí dala. O tom v kvaternu Škodním léta MDVI k roku na zajtří sv. Fabiana [21. ledna 1506]: „Šefmistři oc.“

[50.] Přisoudí-li se co nálezem oběma stranoma: ty strany se nemají ze škod viniti. O tom v kvaternu Škodním léta božieho MDX k roku sv. Fabiana [20. ledna 1510]: „Jan Drahobuzský z Dubé obsílá purgmistra oc Brodských.“

[51.] Za právo komu bývá dáno nálezem, a také že by týmž nálezem byl podán na pruvod před úředníky, muože hned po týmž nálezu nečekaje pruvodu a má obeslati ze škod, nechce-li o škody přijíti. O tom léta MDXXVI k roku sv. Fabiana [20. ledna 1526] mezi Václavem oc bratřími Žampachy a Přibíkem.

List S. VIII.

[52.] Rozsudkův někto maje více nežli jeden, i obeslal by ze škod toliko po jedné při, a svědomí vedl pro škody pro všechny: bude obeslání zdviženo. O tom v kvaternu Škodním léta MDXV k roku na zajtrí sv. Markléty [14. července 1515]: „Jan Drahobuzský z Kastel¹⁾ obeslal Václava“.

¹⁾ Schází v B.

* [53.] Z škod k listu pohnal a listu neokázal: jest odsouzen. Nález v Modrých puohonných, kdež Jindřich z Sluh pohání Hartle¹⁾ z Hoholic léta božieho MCCCCLXIII v sobotu o suchých dnech postních [5. března 1463].

¹⁾ Harta C.

* [54.] A v týchž puohonných, kdež Elška z Sobětic pohání Kunše oc¹⁾ bratří z Slavkova.

¹⁾ Odolena C.

* [55.] Z škod cizích puohon jest odsouzen. Nález v Modrých¹⁾ puohonných, kdež Jiřík z Púchobrad²⁾ pohání Soběslava Mrzáka z Miletína³⁾ léta MCCCCLXIII v úterý před svatú Kedrutú [15. března 1463].

¹⁾ v Bílých B. — ²⁾ z Buchobrad B., z Pachobrad C. — ³⁾ z Miletínka C.

* [56.] Z škod cizích ktož pohání: zmatek míti bude. Nález v Bílých puohonných, kdež Anna z Nelzejovic pohání Děpolta z Lobkovic léta MCCCCLXXXVIII o suchých dnech letničných [28. května 1488].

* [57.] Z škod žádný nemá poháněti, není-li¹⁾ těch dědin v držení, na kterýchž se jest ta škoda stala. Nález v Modrých puohonných, kdež Mikuláš z Lobkovic pohání Jana z Třebošnic léta MCCCCLXII v pátek o suchých dnech letničných [11. června 1462].

¹⁾ nemaje C.

* [58.] V týchž puohonných, kdež Prokop z Tušnice¹⁾ pohání Votíka z Měcholup léta MCCCCLVII den božího Těla [16. června 1457], a v Bílých puohonných, kdež Jiřík z Hrušova pohání Heřmana z Sulic léta²⁾ MCCCXCIII v úterý na zajtrí sv. Jeronyma [1. října 1493].

¹⁾ z Těšnice C. — ²⁾ Ležatá slova scházejí v AB.

* [59.] Z škod pro rčení přišlých, rčení neprovedl, pohnav:¹⁾ zdvihli jemu puohon. Nález v Bílých puohonných, kdež Ctibor Duhlík²⁾ pohání Jiříka Pardubského léta MCCCXCIV v středu o suchých dnech letničných [10. června 1495].

¹⁾ pohnav z rčení B. — ²⁾ Rohlík C.

* [60.] Z škod ne pokaždé přísluší pohnati, a zvláště kdež se konec ne rozsudkem, než nějakým prostředkem stane. O tom v Bílých puohoných, kdež Jan Heralt z Kunstatu pohání Dorotu Miletickou z Lanštajna léta MCCCCLXXXVII v středu den sv. Benedikta [21. března 1487].

* [61.] Škod listovních úředníci souditi nechtěli,¹⁾ než ten puohon zdvihli. Nález v Bílých puohoných, kdež Jan Kumpán z Nové Plzně pohání Ondřeje Oremusa z Prahy léta MCCCCLXXXVII v úterý po sv. Remigii²⁾ [2. října 1487].

List S. IX. — ¹⁾ nemá B. — ²⁾ v středu den sv. Benedikta [21. března] B.

* [62.] Z škod dvojích spolu smíšených nemá žádný poháněti. Nález v Bílých puohoných, kdež Petr Lhotský z Zásmuku pohání Rynarta Housku z Vřesné ze škod léta MCCCCLXXXVII.

* [63.] A v týchž puohoných, kdež Jiřík¹⁾ Tluxa z Čechtic pohání Jana Špána z Barštajna²⁾ ze škod.

List S. IX. — ¹⁾ Přibík C. — ²⁾ Schází v AB.

* [63a.] Z škod po nálezu, ješto se obrátil, puohon zdvihli. Nález v Bílých puohoných, kdež Petr Kaplíř z Sulevic pohání Prachatických ze škod.¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

* [64.] Z škod nejša práv, po zdvižení puohonu právo bratřím svým k novému puohonu zapsal, a oni pohnali: i zdvihli jim puohon. Nález v Bílých puohoných, kdež Zikmund a Mikuláš bratři z Poběžovic pohánějí Zikmunda Šarovce a Viktorina oc léta MCCCCLXXXVIII v středu den sv. Řehoře [12. března 1488].

* [65.] Z škod ktož chce pohnati, kteréž se jemu na kruntech dějí, má to prve vzněsti na toho, ktož mu škodu dělá, a sousedy obvésti nebo komorníkem. Nález v Bílých puohoných, kdež Jan Leydych z Čechelic pohání Petra Mikharta¹⁾ léta MCCCCXCII.

¹⁾ Wikhorta C.

* [66.] Z škod, ktož na zemi nemá nic, nemuož vají nad X hřiven pohnati, leč by byl od koho zahuben. O tom v Druhých Doupovcových P. XXIX.

* [67.] Item. Jakož mnozí pohání z veliké summy z úmyslu oc, léta MCCCCLIV ve čtvrtek den sv. Prokopa [4. července 1454].

* [68.] A v Prvních Mauricii B. V: „Domini barones generaliter invenerunt.“ Hledaj folio¹⁾ XXV, víc XL.

¹⁾ Zde končí C.

* [69.] Z škod, víc než sám má, žádný poháněti nemuož.¹⁾ O tom v Třetích Václavových J. XI²⁾: „Barones communiter invenerunt.“

¹⁾ nemá B. — ²⁾ Q. 2 má C.

* [69a.] Svévolně kdo požíne, tomu škody zdvihaří. Nález v Čtvrtých Ondřejových A. XXVI v při, kteráž jest mezi Joštem Faylczarem z Felcze při konci toho nálezu. Stalo se léta božího MCCCCLXXXIX v úterý u vigilií zvěstování panně Marii¹⁾ [24. března 1489].

¹⁾ Nález schází v AB.

* [70.] Škody listovní nemají býti větší summy jistinné. O tom v Čtvrtých Matějových A. XXVII: „Najjasnější oc“ léta MCCCCXXXVII v pátek ante Lucie¹⁾ [6. prosince 1437].

¹⁾ ante Letare C.

[71.] Straně dvě když by podány byly od soudu zemského¹⁾ nebo od jiného soudu na pruvod před úředníky menší, a původ maje k pruvodu státi a provozovati, i nestál: že proto druhá strana, pohnaný, nemůže původu ze škod útratních a nákladních viniti. O tom v kvaternu Škodním léta MDVI k roku na zajtrí sv. Fabiana [21. ledna 1506], kdež Jiřík Hroš z Kadaně obeslal Jakuba oc.

¹⁾ z soudu panického B.

[72.] O témž najdeš léta MDII, kdež Anna z Chrástu obsílá Jana z Šanova.

[73.] V kterém nálezu nestojí „Daii mu za právo“ aneb „Dal památné“, nemají se strany ze škod viniti. O tom v kvaternu Škodním léta MDVI k roku na zajtrí sv. Fabiana [21. ledna 1506]: „Václav Vencelík z Vrchovišť obeslal Mikuláše oc.“

List S. X.

[74.] Obeslaný když by za to zpravil, že mu puohon není dodán: není škodami povinen. O tom v kvaternu Škodním léta MDX k roku na zajtrí sv. Fabiana [21. ledna 1510]: „Beneš z Sendražic obeslal Jaromířské.“

O svědcích a svědomí.

[75.] Svědkové když nesvědčí, že pro tu při ty útraty vedl: nejsou ke škodě ti svědkové. O tom v kvaternu Škodním léta MDVI k roku sv. Fabiana [20. ledna 1506]: „Jan Holého z Krchtína¹⁾ obeslal Jana Žibřida.“

¹⁾ z Krtína B.

[76.] Svědkové o škodách mají vyznati, při kterém času se ta útrata dala. O tom v kvaternu Škodním léta MDI: „Purgmistr a konšelé města Tachova viní Jana Šnoble.“

[77.] Svědkové když svědčí, že jezdíce strana k puohonu, že tolik jest utráceno, a že jest puohonu nebylo, než obeslání nějaké listem: nebude to svědomí přijato. O tom v kvaternu Škodním k roku sv. Fabiana: „Salomena a Elška obeslali Beneše.“

[78.] K svědomí ktož by koho pohnal, nemaje s ním žádné pře, a na něm toho žádal, oč by ani s jiným pře neměl: muože na soud zemský vznésti, a páni pohnanému X kop grošův českých přisoudí. O tom v Památných léta MDXVIII v středu po sv. Františku [6. října 1518] mezi Albrechtem Rendlem a Janem Malovcem oc.

List S. XI.

[79.] O témž hned tu mezi Zikmundem Baršem z Kamenice a týmž Janem Malovcem.

[80.] Svědky ktož by vyslyšal strany sobě odporné, a chtěl potom svědky vésti a zapisovati, by je pak prve pohnal byl: nebude jemu to dopuštěno. O tom

v kvaternu Úterním léta MDXIX, kdež Petr Suda z Řenic obeslal dvěma listy, jedním Filipa a druhým Jakuba oc.

[81.] Svědka která by strana neměla než jednoho, má druhá strana spraviti přísahou. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVII ad Jeronimi [30. září 1497]: „Anna z Onšova pohání Mikuláše Trčku oc.“

*[82.] Svědek neosedlý¹⁾ a na zemi svobodného nemaje, nebyl přijat. To psáno v Prvních Prokopových S. I. v sobotu o suchých dnech postních léta MCCCCLXXXIII [čti 14. února 1383].

¹⁾ neosedlý C.

*[83.] Sedlákův v svědomí o dědictví páni na soudu zemském nepřijímají. Nález v Modrých puohonných: Šlejbor¹⁾ a Vilém bratří z Chlumu pohánějí Mikše Pancíře z Sloupna léta MCCCCLIV o suchých dnech letničných [12. června 1454].

¹⁾ Šlejbor, Věněk a Vilém C.

*[84.] Svědomí listovní páni neslyší ani nepřijímají na soudu zemském. Nález v Modrých puohonných, kdež Burjan z Gutštaina¹⁾ pohání Hynka Krušinu z Švamperka.²⁾ Než umrlého svědomí listovní to se na soudu přijímá.

¹⁾ z Kukšajna AB. — ²⁾ oc AB.

[85.] Svědčí-li kto jinak, nežli jeho registra purkrabská neb zápis ukazuje a svědčí: statek i hrdlo ztratí. O tom v Bílých puohonných, kdež Zdeslav Jeník z Mečkova pohnal Jiříka Pardubského ze škod léta božieho MCCCCLXXXVI.

*[86.] Svědci když pohnáni jsouce nesvědčí, odkládá se té pře. Nález v Bílých puohonných, kdež Markléta, dcera někdy Mikuláše z Lipčic, pohání Markléta z Malšína, mateř svú, léta MCCCCLXXXVIII.

*[87.] A v týchž puohonných, kdež Václav Popel z Lobkovic pohání Děpolta bratra svého odtudž léta MCCCCXC.

*[88a.] Svědčiti sám sobě a ženě své nemuož žádný. To psáno v Druhých Planových G. XXV v při mezi Purkhartem z Kopidlna léta božího MCCCCLX.¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

*[89.] Svědčili úředníci menší. To psáno v Třetích Planových E. XXIII: „Najjasnější oc“.

*[90.] Svědomí proti dskám moci nemá. O tom v Modrých puohonných, kdež Ofka z Častolovic pohání Jiříka z Kunstatu léta MCCCCLV. List 8. XII.

[91.] Svědomí ktož komu podle práva dává, není povinen toho, což jest svědčil, provozovati. O tom v Černých¹⁾ puohonných léta MDXV k adventním suchým dnům [19. prosince 1515] mezi Jiříkem Cebivským a Janem.

¹⁾ v Červených B.

*[92.] Svědomí proti dskám moci nemá. O tom v Bílých puohonných, kdež Mandelena z Tetova pohání Beneše z Kolovrat a z Libštajna¹⁾ z dědictví věnného.

¹⁾ z Klínšajna B.

* [93.] O témž v Druhých Mauricioých O. XI: „Desk žádný přesvědčiti nemuož“ v při Jana z Přitočna¹⁾ řečeného Kobyla²⁾ a Jaroslava z Opočna.

¹⁾ z Přitočna A. — ²⁾ Schází v AB.

* [94.] Svědomí když se nesrovnává, nedělá se na to nález, než bývá přísaha. Nález o tom v Třetích Ondřejových H. XX mezi Dorotou Rubášovou z Prahy léta MCCCCLXXXVII v úterý den sv. Diviše [9. října 1487].

[95.] Svědky ktož by vedl na nějakú věc, chtě ji provésti, a když by k té při přišlo, že by těch svědkuov čísti nedal, než toliko registrík od nich dal k úřadu, a čísti jich nedal neb nekázal: sám sobě škodu učiní, nebo úředníci toho, což ti svědkové vyznávají, nebudou vážiti. O tom v kvaternu Škodním léta božieho MDXI k roku sv. Fabiana [20. ledna 1511]: „Kunata Pešík z Komárova obsílá Václava Popela.“

[96.] Svědomí ústního žádný dávati nemá před soudem zemským, než učině přísahu, má písař jeho svědomí zapsati a potom čísti, leč by se strany dobrovolně svolily oc. V Zřízení tištěném A. IX.¹⁾

List S. XIII. — ¹⁾ ZZ. 1530 čl. 15.

O otci, synech, strýcích¹⁾ a o sestrách.

* [97.] Syn otce svého nedílný po smrti otce svého má zmatky vyvaditi a škody zaplatiti. O tom v Modrých puohoných, kdež Jošt z Tupadl pohání Jana ze Strhač léta MCCCCLVI v středu po sv. Františku [6. října 1456].

¹⁾ Schází v B.

* [98.] Syn nedílný živého otce maje, když ho statku nezmocní, nemuože poháněti o ten statek. Nález v Bílých puohoných, kdež Jiřík Bradáč z Tůšeně¹⁾ pohání Jana ze Záp léta MCCCCXCI²⁾ v sobotu před sv. Řehořem [5. března 1491].

¹⁾ z Tůšeně AB. — ²⁾ 1493 má C.

* [98a.] Syn s otcem nedílný, má se s ním a s jinými dětmi jeho o všecko, což jest dobyt oc, sděliti. Hledaj folio: Otec synu má díl oc.¹⁾

¹⁾ Schází v AB.

* [99.] Syn otce svého nedílný nemá z ničehuož pohánín býti ani odpoviedati o dědictví. O tom v Třetích Zdislavových B. XVII: „Král se pány oc.“

[100.] A také žádný otec z synových závad není povinen statkem svým za něho platiti, duokudž jest živ otec.¹⁾

¹⁾ Celá tato věta schází v B.

[101.] Syn maje otce chudého, ješto by měl s jinú ženú děti, by pak ten syn mnoho nabyl statku, jest povinen otci i těm dětem, bratřím svým polovičným, díl dáti spravedlivý. O tom v Čtvrtých Ondřejových A. XVII, kdež Jan z Kolovrat pohání oc.

[102.] Sestra nebo sestry majíce bratra nebo bratry, bude-li které co od koho dáno, není povinna toho na díl bratru nebo bratřím dáti. O tom v Trhových léta MDXXV v středu před sv. Vítem [14. června 1525) mezi Bohuslavem Litevským z Svinař a Annú z Svinař.

[103.] Sestra neodbytá obdrží statek, by pak vdaná byla. O tom v Nových puohonných, kdež Mikuláš z Nové Vsi pohání Jiříka léta MCCCCXCII ad Jeronimi [30. září 1493].

*[104.] Sestra každá díl svůj muože prodati. Nález v Pátých Planových A. V. v při Anny z Hradnína léta MCCCCCLXV v pondělí po sv. Františku [7. října 1465].

*[105.] Sestra bližší k poručenství,¹⁾ než teta. O tom v Památných J. VI: „Najjasnější oc“ léta MCCCCCLXXXVI v pátek (sic) u vigiljí sv. Matěje [23. února 1486].

¹⁾ poručenie C.

*[106.] Sestře jedné což dadí, když ji vdávají, to mají po všech jiných dáti. Nález v Druhých Mikulášových B. II v při Anny, manželky Ondřeje z Dubé.

[107.] Syn maje otce živého, není-li jemu od otce statek postúpen, nemuože pro statek otce svého poháněti: požene-li, bude zdvižení. O tom ut supra.

List S. XIV.

[108.] Strýc strýcóm svým dílným mladším let nemajícím když jest statku v několika letech na rozkázání panské neuručil: dali páni léta sirotkóm mladším, a strýc starší musil jim statku jich sstúpiti a počet učiniti. O tom v Památných léta MDXIX v úterý po sv. Benediktu [22. března 1519].

O sirotcích.¹⁾

[109.] Sirotci když nejsou mužského pohlaví, nežli ženského, tehdy když která žena let duojde, má jí statek sstúpen býti. O tom v Čtvrtých Planových N. XXX mezi pannú Bonuší, dcerú Calty.

¹⁾ a o příbuzenství dokládá B.

[110.] Tu také najdeš o příbuzném poručenství, že každý ten poručník po příbuzenství má statek uručiti. O tom Wenceslai Andre[e] M. VII mezi Hynkem z Soběšína.

[111.] Sirotek který když by měl poručníka a prve, nežli by let došíl, že by statek jeho jakžkoli buď trhem neb zápisem neb jakžkoli jináč odcizen byl, a potom dojdá let, že nebude moci tomu trhu neb zápisu odpírati ani z toho statku poháněti, než má o to hleděti k svému poručníku, jestliže jest mu poděkování z poručenství neučinil; pakli mu poděkování učinil, sám se zmrhal. O tom v Druhých Hyndrákových C. II, kdež Kateřina z Hustiřan odpírá.

[112.] Sirotek když léta má¹⁾ spravedlivá a na poručníku svém otcovském nežádá sstoupení statku, a potom že mu se v tom na jeho statku škoda stane: není poručník jemu těmi škodami povinen. O tom v Bílých puohoných, kdež Markléta z Libčic pohání Markléta z Malšína.

¹⁾ nemá B.

[113.] Sirotkům léta dána bývají dvojím způsobem: jedna jsou věčná, a ta trvají před se do let spravedlivých a přirozených; a druhá do času, ta se dávají pro potřebu, aby mohl statek svůj nebo díl statku svého klásti do desk, anebo pro jiné nějaké potřeby, a jak tu potřebu zděje, tak ta léta minou. A taková se léta dávají některému sirotku třikrát, čtyřikrát. O tom najdeš v Viktorinových, že sou Janovi z Vrchotic třikrát dána i jiným sirotkům.

List S. XV.

[114.] Sirotčí statek kdož by pobral, a sirotek by let neměl, by pak sirotek tomu neodpíral několiknácte let, nic ke škodě to není sirotku; než když by k letům přišel, aby odpor učinil trhu tomu, nedada létům projíti. Tu také najdeš, že dání královské jest v nic obráceno, že jest sirotčí statek pryč dal, když jest sirotek odpor učinil. O tom v Druhých Hyndrákových J. III, kdež Petr z Malšína pohání Apolona.¹⁾

¹⁾ Apolonu B.

[115.] Sirotek který kdyby komu sliboval človecenství, nemaje let dospělých: že to nic není. O tom v Červených puohoných léta MDXVII k postním [4. března 1517]: „Zikmund Bareš z Kamenice pohání Václava Mutrplosa.“

[116.] Sirotek který když léta má, by pak které bratry měl let nemající: má se jemu statku všeho sstúpiti a počet činiti. O tom v kvaternu Úterním léta MDXI: „Jan Tuněhotský z Poběžovic s Mikulášem Brlohem.“

[117.] O sirotčí statek kdož by se soudil a vysoudil, že nemůže právo vésti, než na ty dědiny a statek, kterýž v nálezu jmenují. O tom v Žlutém památném léta MDXIX v úterý po zvěstování panny Marie [29. března 1519].

[118.] O sirotka jednoho kdož by třikrát pohnal, více nemůže pohnati z pokuty. O tom v Červených puohoných léta MDXIII k letničním [18. května 1513] mezi Hendrychem z Švamberka a Tábořskými.

*[119.] Sirotek pachole let duojda, má svým vládnúti. Nález v Čtvrtých Matějových A. XXX v při: „Jakož jest Jan z Rožmberka¹⁾ oc.“

¹⁾ z Ryzmburku C.

*[120.] Sirotek let nemaje ani poručníkův, nehýne v své spravedlnosti pro léta prošlá. Nález v Modrých puohoných, kdež Anna z Hořepníka pohání Jana Caltu z Kamenné Hory léta MCCCCLV v pátek po XI tisíc panen [24. října 1455].

*[121.] Sirotci let nemající ani poručníkův nepromlčí dědictví svého. Nález v Třetích Jana Plany L. VIII mezi Petrem z Snětu a sirotky někdy Petra z Zálesi léta MCCCCLXIII.

* [122.] Sirotka let nemajícího nebo toho, kdož poručníkem sirotkům není, ktož pohání: zdvihnú mu puohon. O tom v Modrých puohonných: „Václav Zrutský¹⁾ pohání Doroty“ léta MCCCCLXI.

List S. XVI. — ¹⁾ Václav z Pečky C.

* [122a.] Sirotčí dědictvie společně muož pro dluhy jich prodati. Priznacionis A. XIV: Hostek a Lintek z Mnichového Hradiště.¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

* [123.] Sirotek neb syn mateřiny viny ani otcovy účasten býti nemá. O tom v Třetích Václavových I. XI v při Hyncíka Pluha.¹⁾

¹⁾ Pluha A; Plycha B.

[124.] Sirotek který když let duojde, že jemu má poručník statku sstúpiti. O tom v Čtvrtých Ondřejových L. X, kdež Jan Hynkův z Walštajna pohání Annu z Kováni.

[125.] Sirotci když by poháněli neb obeslali poručníka prve, nežli by poručenství prázdnen byl a nežli by mu se poděkování z poručenství stalo od nich: bude zdvižení. O tom v kvaternu Škodním léta MDX.

O smlouvách.

[126.] Smlouvou ktož se k čemu podvolí dobrovolně o jaké kruntovní věci, že držitel potomní těch kruntův jest povinen tomu všemu dosti učiniti. O tom v Lvových puohonných léta MD k roku sv. Jeronyma [30. září 1500]: „Jan a Václav z Chlumu pohání Václava a Ladslava.“

[127.] V smlouvě kteréž stojí, že mají sobě strany tu smlúvu do desk vložití v určitém času, a to se nestane, že se ta smlúva promlčí a nemá moci žádné. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCIX k letničním [22. května 1499]: „Prokop z Holohlav a z Jeřic žaluje na Václava Zárubu.“

[128.] Z smlúvy nezdržení ktož by pohnal a nepoložil, v čem mu jest nezdržal, též také o rčení, a právo že by ustál: nemá jemu právo puštěno býti. O tom v Lvových léta MCCCCXCVIII ad Jeronimi [30. září 1498]: „Zdeněk Loučenský z Kopidlna žaluje na Stráníka.“

[129.] Straně dvě když by na kom oč přestaly, a ten, na komž přestáno, že by výpověď učinil mezi těmi stranami o túž věc, a v též výpovědi že by nějakú pokutu položil, kteráž by strana jí dosti neučinila, aby jí druhé straně propadla: není strana žádná povinna té pokuty nésti. O tom v Lvových puohonných léta MDII k letničním [18. května 1502]: „Zdeněk Chvalkovský z Hustiřan pohání Václava Zárubu.“

List S. XVII.

[130.] K smlouvě ktož by se oč na které přátely podal, a oni toho nesmluvili ani toho slyšeli, a v tom že by strana pohnala z té věci, a po puohonu že by strany mezi sebou poklid zdělaly dskami, že se potom pohnaný neobrání tím, že jest na přátelích přestáno, poněvadž jest poklid učinil dskami. O tom léta MDXIX v středu den sv. Víta [15. června 1519]: „Johanka z Chřenovic pohání Václava z Hodějova z X hřiven stříbra.“¹⁾

¹⁾ schází v A.

(131.) Smlúva neb list pod pečeti, kteráž v sobě drží pokutu s komorníkem uvázání, když jedna strana toho žádá na úřadu, má vložena býti do desk, by pak strana druhá toho nežádala anebo tu nebyla. O tom naučení panské v Památných B. III: „O listech“ léta MDXVII mezi Janem a Zdeňkem bratřími Malovci. Smlúva v zřízení zemském.

* [132.] Smlúva se ruší dosti neučiněním a schází. Nález o tom v Třetích Jana Plany L. XXI mezi Marklétú z Soslavic¹⁾ léta božieho MCCCCLXIII.

¹⁾ lépe z *Seslavic* C.

* [132a.] Smlúva dskami hýbe. To psáno v Modrých póhonných, kdež Prokop z Prahy a z Obřiestvie pohání Mikuláše z Lobkovic. Stalo se léta božieho MCCCCLIV.¹⁾

¹⁾ Nález tento schází v AB.

* [133.] Z smlúvy nezdržení ktož pohání a toho nezdržení jest sám příčina ten puohon jest na zmatek. Nález v Bílých puohoných času Zikmunda císaře, kdež Lidmila z Těchlovic pohání Ješka z Tužnice¹⁾ léta MCCCCXXXVI.²⁾ — Hledaj folio LXX³⁾: „Zmatek, že pohnal z nezdržení smlúvy oc.“

¹⁾ z *Truznice* C; nejspíš Truzenice u Žatce. — ²⁾ 1437 má lépe C. — ³⁾ Schází v C.

* [133a.] Služba královská ani pouť k božímu hrobu oc. Hledaj folio: „Puohon kohož v zemi.“¹⁾

¹⁾ Schází v AB.

* [134.] Smlúvy potvrzeno skrze přijetí peněz na smlúvu smlúvcemi¹⁾ vypořádání toliko a ne sepsanú. Nález v Komorních zelených aksamitových E. XVIII v sobotu den sv. Alžběty léta MDXXIV [19. listopadu 1524] mezi Janem Sádľú z Kladrubec a Annú z Chotětíc pohnanú za času knížete Karla JMti.

¹⁾ Zde končí věta v AB.

[135.] Když by strana jedna proti druhé ukázala a neprovedla smlúvu, a druhá strana že by smlúvě té odpírala a pravila, že jest k smlúvě té povolení nedala, a podala by se k tomu, že chce za to zpravit: má k tomu připuštěna býti, a když spraví, obdrží. O tom v Lvových puohoných léta MCCCCXCVII k adventním [20. prosince 1497]: „Beneš a Jan bratří, synové oc, pohánějí Brodských.“

List 8. XVIII.

[136.] Páni podali stran na smlúvy přátelské, ješto nebylo o čest, než o statek. O tom v Prvních Hyndrákových K. X mezi Elškou z Strajcovic a Žibřidem.

[137.] O soudci zemském ktož by mluvil, že jest jej smlúval bez jeho vuole a vědomí, a ten soudce to poví na svú přísahu, že jest to učinil s jeho volí: bude v kázeň vzat. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCLXXXIX: „Aleš Roubík z Hlavatec.“

[138.] Nalezli vuobec za právo páni a vladyky, že žádného, ktož se před soudem zemským soudí, na přátely podávati nemají, leč by se cti dotýkalo; a toho každého mají na přátely podávati oc. Zřízení zemské o tom A. IX.¹⁾

¹⁾ Věta celá schází v B.

[139.] *Statek pod svěřením* ktož by přijal, má tázán býti od pánův. O tom v Červených památných O. XXVII: „Páni oc.“

[140.] Statek svůj ktož by komu řekl zapsati¹⁾ a nejmenoval s místem ani bez místa: má vuoli zapsati s místem nebo bez místa. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVIII k adventním [19. prosince 1498]: „Jindřich z Roztok žaluje na Jana oc.“

¹⁾ dáti a zapsati B.

[141.] Statek ktož komu zapíše a po toho smrti jinému druhému a jeho dědicóm, a zápisu toho nezruší, že by ty dědiny prodal někomu, by je pak ten podle trhu svého držal let několika mnoho: že proto dědicové po smrti otce svého mohou se uvázati s komorníkem a obdrží je. A to se nepromlčí, když jediné létóm zemským od smrti otce svého nedadí projíti. O tom v Trhovém léta MDXIX v středu po zvěstování panny Marie [30. března 1519] mezi Mikulášem a Janem oc bratřími z Milhostic a Zdeňkem oc Trčky.¹⁾

¹⁾ Trčkou B.

[142.] K statku zápisnému pro věno žádná nemuože hleděti vznesením, než k summě, kterúz na tom statku zápisném má ten, ktož jest ji vdával. O tom v kvaternu Úterním léta MDXVIII k roku po suchých dnech postních [po 24. únoru 1518]: „Ofka z Lípy obsílá Jana jinak Hanuši.“

List S. XIX.

[143.] Statek ktož by komu smlúvou prodal, a než by jej tomu ve dsky kladl a nežli by smlúva ve dsky vešla, že by ten jinému statek ten zapsal, a ten, ktož by smlúvu a trh o ten statek měl, že by tomu zápisu odpíral: bude jemu ten odpor i s puohonem zdvižen, poněvadž by ta smlúva ve dskách nebyla, než z nezdržení té smlúvy muože pohnati. O tom v Trhových léta MDXXV v středu den sv. Františka [4. října 1525] mezi Děpoltem z Lobkovic a Jaroslavem z Vřesovic.

[144.] Statek svůj ktož komu zápisem dskami zapíše bez místa, nemaje XX let, a nedada XXti letóm projíti, požene: ten obdrží proti tomu zápisu. O tom v Červených puohonných léta MDIX ad Jeronimi [30. září 1509]: „Anna Bohuslavova dcera pohání Jakuba¹⁾ kotláře.“

¹⁾ Jana B.

[145.] Šestinedělka žádná, když toho času ku právu nestojí, nic neztratí. O tom v Červených památných K. V: „Páni oc.“

* [146.] *Splacování věn na groše*, na zlaté rýnské nebo uherské má tak býti, jakž tehdaž zlatý platil. Nález na to v Památných G. V: „Vladislav“ léta božieho MCCCCLXXV¹⁾ v středu před sv. Řehořem [8. března 1475].

¹⁾ 1495 má B.

* [147.] Stav vdovský mění se skrze zapsání věna. Nález o tom v Bílých nových puohonných času Václava krále Českého, kdež Albrecht z Konopiště pohání Anežku z Uhlířských¹⁾ Janovic.

¹⁾ Uherských AB.

* [147a.] Stavení nové proti svobodám zbořili Písečtí. Nález v Bílých pohonných, kdež Jan Radkovec z Mirovic pohání purgmistra i vsí obce města Písku. Tu léta božího MCCCCLXXXVII v pondělí po sv. Primu¹⁾ [11. června 1487].

¹⁾ Nález schází v AB.

* [147b.] Starodávni věci a práva mají před se jíti. To psáno v Červených pohonných, kdež Václav král Český s většími úředníky a s Pražskými úředníky a s Ottú z Bergova pohánějí Petra z Kosti.¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

* [148.] *Služebník* v vazbě sedě šacovati se nemá bez vuole pána svého, leč by o něj pán jeho státi nechtěl. Nález v Bílých puohonných, kdež Ofka z Milenovic pohání Jindřicha z Rabštajna z summy léta MCCCCLXXXVII.

* [149.] Slúžiti proti zemi nemá žádný pod těžkými pokutami. Nález o tom v Prvních Štěpánových K. XVIII: „Páni oc“.

* [150.] Služební nebo drábi udělají-li komu škodu, i číž sou anebo odkud sjedou,¹⁾ ten to má zaplatiti a ten má pohnán býti, ne drábi. O tom v Modrých puohonných, kdež Rynart Húska z Vratíšova²⁾ pohání Petra Lhotského z Zásmuku ze škod léta MCCCCLXXXVIII.³⁾ A v týchž pohonných, kdež Mikuláš z Chvalkova pohání Přibíka Tluxu z Čechtice ze škod.

List S. XX. — ¹⁾ sejdou B. — ²⁾ Houska AB. — ³⁾ Zde končí AB.

[151.] Služebník každý muože od pána svého listem odpuštění bráti. O tom v Viktorinových F. III mezi Bořivojem z Donína a Václavem z Payru.

[152.] Služebníka přikázaného, když není čeledín náchlební a není poplatní, není povinen žádný vydati. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCIII k adventním [18. prosince 1493]: „Jan Juona z Miličina pohání Ondřeje Předbora¹⁾ z Radešína.“

¹⁾ Přebora B.

O stavích.

[153.] Forma, když koho stav panský do svého stavu přijímá. Tu Václav Zmrzlík přijat jest. O tom v Druhých Hyndrákových B. XVIII.

[154.] V týchž o témž B. XIV:¹⁾ „Aurea corona; zřízení, kterak se má kto zachovati, ktož v panský stav přijat bude k starým pánóm.“

¹⁾ XIX má B.

[155.] Tu také najdeš, že žádný nemá přijat býti do stavu panského, leč jest od čtvrtého kolena vladyka. O tom v Památných červených B. XXVI léta božieho MDI v úterý po sv. Marku [27. dubna 1501].

[156.] Stavové zapsali se jeden druhému, právo obhajovati zemská i městská [sic]. O tom v Červených Památných E. VI: „Pražané oc.“

[157.] Zapsati kterak se má, ktož bývá přijat v stav panský, a jaký má slib učiniti. O tom v Druhých Hyndrákových K. II: „Páni ráčili oc.“

O silnici.

* [158.] Silnice mají čistěny býti. Nález v Čtvrtých Matějových A. III: „Item o silnice, aby šly oc.“

* [159.] Silnice staré mají před se jíti a jinam obracovány býti nemají. O tom v Čtvrtých Ondřejových A. XXX v při mezi purgmistrem a¹⁾ konšely i vší obcí města Písku léta MCCCCLXXXIX v pondělí po zvěstování panny Marie [30. března 1489].

¹⁾ oc AB.

* [160.] Silnice na cizí nemá obracována býti svévolně. Hledaj tuto napřed C. II.¹⁾

List S. XXI. — ¹⁾ Cesty a silnice C.

[161.] Ktož by koho vinil, že je mu škodu učinil na silnici oc, a on vedl k vejvodu svědky nějaké, a ti se nesrovnali: má za to zprávu učiniti. O tom v Třetích Ondřejových H. XX mezi Dorotou Bartošovou z Prahy a Jindřichem Chybou.

* [162.] Slibu zločincóm slíbeného žádný nemá dosti činiti. Nález v Třetích Ondřejových C. XVII: „Najjasnější oc“ léta MCCCCLXXXVI v pondělí po svatém Urbanu [29. května 1486].

* [163.] Z slibu ktož pohání a schází na pruvodích, nalezá se přísaha. Nález v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Běšin pohání Herku¹⁾ ze škod léta MCCCCLXII.

¹⁾ Hergku AB.

* [164.] A v týchž puohonných, kdež Václav z Oslova pohání Chvala z Lub ze škod z X hřiven stříbra a¹⁾ Apolonu ženu jeho léta MCCCCLXXXVII.

¹⁾ za C.

* [165.] Starší zápis, nežli trh, obdrží proti trhu. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Hlaváč z Třibřich, ofrychtýř, pohání Zikmunda Mléčko z Sebužína léta MCCCCLXXXVII v pátek o suchých dnech postních [9. března 1487].

* [165a.] Zápisné [zboží] v dědictvie se obrací, když ve dsky vejde a žádný tomu neodpírá. Nález v Bílých puohonných z desk dvorských, kdež Jindřich Berka

z Dubé pohání Ješka Svojanovského. Tu léta božieho MCCCCLXXXVII v pondělí po svatém Primu¹⁾ [11. června 1487].

¹⁾ Nález schází v AB.

[166.] Svrchky a nábytky všecky, když kto přidává ženě své nad věno, by jich pak nejmenoval, má je bráti. O tom v Čtvrtých Planových K. IX neb XIV mezi Anežkú z Waldeku a Janem z Vřesovic.

* [167.] Z schování puohon byl bez puovodu, i nalezena jest správa. O tom v Druhých Planových G. IV v při Elšky z Letína léta MCCCCLX.

* [168.] Staré rady pohnati musíš, když chceš kterých konšel poháněti, za kterýchž se ta věc stala, pro kterou poháněti chceš. Nález v Bílých puohonných, kdež Gerunk z Lomu pohání purgmistra Staroměstského a Samuele z Hrádku a z Valečova,¹⁾ staré rady.

¹⁾ a z Valečova schází v AB.

* [169.] Sedlání šubami¹⁾ a jinými věcmi jest zastaveno pod pokutou na to uloženou, to jest pod ztracením cti a peněz puojčených. O tom v Druhých Ondřejových N. XI: „Vladislav boží milostí oc“.

List S. XXII. — ¹⁾ šubami AB.

* [170.] *Spolupóvod nestál k žalobě* i ztratil puovodu X hřiven stříbra. Nález v Bílých puohonných, kdež Daniel z Krivé Vsi s puovodem pohání Jana z Přezletic.¹⁾

¹⁾ z Přezletic AB.

* [171.] A v týchž puohonných, kdež Jan Kapoun z Svojkova pohání Petra Mikašku¹⁾ z Nemyčevsi léta MCCCCLXXXVIII v středu o suchých dnech letničných [28. května 1488].

¹⁾ Mikašku C.

* [172.] Spolupuovod nestáním ztratí puohon a ne při. Nález v Bílých puohonných, kdež Václav Hulmata z Žitenic puovod a Martin z Držení¹⁾ spolupóvod pohánějí Bořivoje z Donína ze škod léta MCCCCLXXXVII pro vzetí sirotka.

¹⁾ z Držynie C.

* [173.] A v týchž puohonných: „Umře-li potom póvod, z toho nemuož pohnati“ léta MCCCCLXXXVIII.

* [174.] Spolupóvod, když jeho pře není, a zmatek se najde: jest zmatku prázden. O tom v Bílých puohonných, kdež Erhart z Doupova póvod pohání Jana z Svojkova léta MCCCCLXXXIX ve čtvrtek o suchých dnech postních [12. března 1489].

List S. XXIII.

[XV.] O trhu.

* [1.] *Trhem dva prodávající* a zpravující prodaj svůj, když nespráva přijde, a jeden nic nemá a druhý má: celá správa přichází na toho, kterýž má. Pakli by se doptal statku druhého správce: tehdy druhá polovice má přijíti na druhého správci.

Nález v Třetích Ondřejových B. III mezi Ctiborem z Bukovky¹⁾ a Janem Boharynským z Hrádku léta božieho MCCCCLXXXVI v pondělí před sv. Petra stolováním [20. února 1486].

¹⁾ z Bukový AB.

* [2.] Trhem prodada, nemuož zapisovati potom. Nález v Modrých puohonných, kdež Bohuněk z Klinštaina pohání Mikuláše z Píšťan léta MCCCCLIV v pátek o suchých dnech postních [15. března 1454].

* [3.] V trhu což zejména nestojí, toho¹⁾ neprodává, a v zápisu též. Nález v Čtvrtých Planových M. XVII v při Zikmunda a Jana, synův Václavových z Račiněvsí, léta MCCCCLXV v úterý po sv. Vítu [18. června 1465].

¹⁾ to se C.

[4.] Hledaj víc folio VII¹⁾: „Do desk oc,“ a napřed D. II.²⁾ Víc folio XII³⁾: „Zejména co se oc“.

List T. I. — ¹⁾ až ³⁾ schází v C.

* [5.] Trhem žádný nespolečí, neb díl mrtvého spadá na krále. Nález v Prvních Prokopových U. XIII: „Barones invenerunt“.¹⁾ Léta božieho MCCCXCIII v pátek po sv. Jeronymu [4. října 1493].

¹⁾ Zde končí AB.

[6.] Trh svědčil muži a manželce jeho, jim ze spolka. O tom Tercio Wenceslai Q. X mezi Machníčkou a Mikulášem mužem jejím.

[7.] Trh když dvěma nebo více osobám svědčí, tím trhem nejsou společníci; a umře-li který bez zřízení, jeho díl spadne na nejbližšího přítele. O tom v Prvních Prokopových U. XIII: „Páni našli oc“.

[8.] Trh anebo zápis muože se státi před jedním úředníkem Pražským desk zemských, když páni soudce zemští pospolu jsouce povolení k tomu dadí. O tom v Prvních Doupovcových J. XXV, kdež Oldřich z Rožmberka prodal zámek Lipnici Mikulášovi Trčkovi.

[9.] V trhu neb zápisu což se zejména nejmenuje, jakožto potok neb jiné věci: toho bude odsouzen. O tom Tercio Wenceslai Q. III: „Barones in causa Johannis de Rozmital ex una et Zacharie oc.“

[10.] O témž Quarto Johannis Plana M. XVIII: „Barones inter Zigismundum et Johannem Dlask oc.“

[11.] Trhu věno kdež jest předešlejší, nemuože se tu, kdež věno jest, pro nesprávu vésti, leč by věno ssul. O tom Tercio Andree B. III mezi Kunderátem Štosem a Jindřichem Halérem.

[12.] Trh v městčku ktož má vysazený a svobodný jeden den v témdni, na tom trhu toho dne vysazeného nemuože pán toho městčka nižádnému brániti prodávati, než jiný den krom toho dne trhového vysazeného pán toho městčka muože brániti a nedati prodávati. O tom v Lvových léta MDIII: „Petr Holický z Šternberka pohání Jiříka odtudž.“

[13.] Trhy mají býti svobodní každému, a žádnému nemá vzato býti nic na trhu bez jeho vůle, ani dokudž ti klobouci vystrčeni sou. O tom v kvaternu relačí z komory krále JMti léta MDX feria IV ante Anthonii [16. ledna 1510] mezi rytířstvem a městy oc.

List T. II.

[XVI.] O úřednících.

* [1.] *Úředníky větší i menší* král sadí. O tom v Čtvrtých¹⁾ Mauricioových²⁾ A. II léta MCCCCXXXVII feria II ante purificationem Marie [28. ledna 1437].

¹⁾ v Třetích B. — ²⁾ Matějových C.

* [1a.] Úředníci nejvyšší když koho pohnati chtějí, má prve předjít troje přivolání před soud zemský toho, kohož pohnati chtějí. Nález v Třetích Václavových N. XV: „Nalezli“.¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

* [1b.] Úředníci nejvyšší, to jest purkrabě, komorník, sudí, písař: ti nemají tak poháněti¹⁾ komorníkem, jako jiní, kohož poháněti chtějí, než mají třikrát před pány do soudu listem toho obeslati. Nález v Třetích Václavových N. XV: „Barones“.²⁾

¹⁾ pohánění C. — ²⁾ Nález schází v AB.

* [1c.] Úředníci nejvyšší čtyři mají kmetem zemským poháněti býti, pánem nebo vladkou, v lavicích. Jiní obyvatelé všickni komorníkem. Hledaj folio: Poháněti mají býti komorníkem oc. Víc folio: Písař zemský nejvyšší. Víc folio: Pohnán byl Zdeněk oc.¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

[2.] Úředníci při deskách na radě nesedí, a na učení. O tom v Bílých puohonných, kdež Hynek z Pravětíc pohání Bohunka z Mutic.

[3.] Úředníkov desk páni ani rytířstvo přesvědčiti nemohou, a to pro tu příčinu, že sou přísahu k zemi učinili. — Nález v Druhých Mikulášových B. II.

[4.] Úředníci nemají svědčiti nebo svědomí dávati. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCLXXXV ad Jeronimi [30. září 1485], kdež Jan z Zásmuk pohnal Jiříka z Želetavy.

[5.] Úředníci vyšší jak mají býti pohnáni P. VII.

* [6.] Úředníci Pražští menší byli obžalováni. O tom v Třetích Václavových B. XII: „Barones in pleno iudicio“ léta MCCCCX k adventním suchým dnům [17. prosince 1410].

List U. I.

* [7.] Úředníky Pražské menší ktož by nařekl, hledaj folio XIV:¹⁾ „Hanění úředníkov menších a neprovedení oc.“

¹⁾ Schází v C.

* [8.] Úředníci menší a písař zemský stání i nestání i jiné zmatky sůditi mají. Hledaj folio XXXVII:¹⁾ „Písař nejvyšší s menšími oc.“

¹⁾ Schází v C.

* [9.] Úředníci menší v pochybnosti potaz berú od krále a od pánův na plném soudu zemském. Nález o tom v Bílých puohoných, kdež Petr z Dobrošovic pohání Annu z Ruostek¹⁾ ze škod z X hřiven stříbra léta MCCCCLV.²⁾

¹⁾ z Žernosek C. — ²⁾ 1465 má C.

* [10.] Úředník místokomorník vyslán byl na ohledání nemoci a zdraví. Hledaj folio XXVI:¹⁾ „Za nemocnú se položila.“ ¹⁾ Schází v C.

* [11.] Úředník menší, když co koupí na zemi, má to vohlásiti na soudu zemském. O tom v Druhých Doupovcových P. XXIX: „Item. Ktožkoli z úředníkův menších od dnešního dne koupil by co na zemi oc.“¹⁾ Stalo se léta MCCCCLIII ve čtvrtek (sic) svatého Prokopa [4. července 1453]. ¹⁾ Zde končí AB.

* [12.] Úředníci desk zemských i dvorských výprosy mohou a mají činiti. Hledaj folio LXI:¹⁾ „Výprosy úředníci oc.“ ¹⁾ 56 má B; schází v C.

[13.] Úředníci nevložili ve dsky proto, že jim práva jich nedala k úřadu. Nález Tercio Wenceslai N. IV v při Markléty z Jankova: „Páni na plném soudu oc.“

* [14.] Úředník či výboj učině někomu neb něco jiného: nemá on pohnán býti, než pán jeho, jinak zmatek bude. O tom v Modrých puohoných, kdež Otík z Tlučné pohání Jana Holotu¹⁾ léta MCCCCLXIV v úterý po sv. Urbanu [29. května 1464]. ¹⁾ Hoholka C.

* [15.] Úředníka nevyčteného samého za jeho živnosti každý má viniti, a ne k synům o to hleděti, zvláště k mladšímu. Nález v Modrých puohoných, kdež Soběslav z Miletínka¹⁾ pohání Jana Bělečka léta božieho MCCCCLXIII ve čtvrtek před svatú Kedrutú [10. března 1463].

List U. II. — ¹⁾ z Miletína B; Nuzák z Miletínka C.

O uvázání s komorníkem.

* [16.] Uvázání s komorníkem na zmatek, že nedočkalv panského rozsudku, uvázal se. O tom v Prvních Viktorinových B. XV v při Václava z Svojšína¹⁾ léta MCCCXCIII v úterý [sic] den sv. Diviše [9. října 1493]. ¹⁾ z Hněvšína C.

* [17.] Uvázání že neučinil pro nepokoj, to nic neškodí.¹⁾ Nález v Čtvrtých Matějových A. XXV vedle zápisu, kdež Mareš z Braškova zapisuje.

¹⁾ to nic ke škodě není, aniž se nepromlčí C.

* [18.] Uvázání léta propuštěná sirotkům¹⁾ bez odporu ke škodě nejsou. O tom v Třetích Planových L. VIII v při Petra z Snětu léta MCCCCLXIII.

¹⁾ sirotkem C.

* [19.] Uvázati se muož s komorníkem na odkázání kšaftu vedle moci sobě ve dskách pozuostavené, by pak toho kšaftu do desk neuvedl. Nález v Třetích Ondřejových B. II v při Slavaty z Chlumu a Mikuláše mladšího Trčky z Lípy léta MCCCCLXXXVI feria II. post Reminiscere [20. února 1486].

[20.] Uvázal-li by se kto komu věč bezprávně, bude do kázně vzat a musí postúpiti zase. O tom v Bílých puohoných léta MCCCCLXXXVIII k adventním suchým dnům [17. prosince 1488]: „Bořivoj z Donína pohání Jana Mráza z Radimovic.“

[21.] Ktož má pokutu s komorníkem uvázání neb braní, a té se nedrží, než pohání: bude zdvižení. O tom v Bílých puohoných, kdež Ctibor Bukovský pohání Bočka.

[22.] O témž v týchž puohoných, kdež Martin z Dření pohání Ondřeje Kafunka.

[23.] Ktož by maje zápis s pokutú s komorníkem uvázání pohnal, na zmatek požene. O tom v Bílých puohoných: „Martin z Dření pohání Ondřeje Kafunka.“

[24.] Ktož by se komorníkem uvázal v jaké dědiny, by pak po uvázání žádného tu nenechal¹⁾ na svém místě, tím své spravedlnosti neztratí, ale muože potom, komuž chce, poručiti, aby tu byl, nechce-li tu sám býti. O tom v Lvových puohoných léta MDII k roku sv. Jeronyma [30. září 1502]: „Jan Žibřid z Mostku pohání Jana Holubara.“

List U. III. — ¹⁾ neměl a nenechal B.

[25.] Na uvázání komorníka ktož by vzal, pravě se býti nápadníkem toho zápisu, a nápadník bližší se nalezl, že ten komorník bude vzat na zmatek. O tom v Památných červených S. XXII: „Jakož jest Václav z Chmelic.“

[26.] Uvázání odpor i puohon k odporu páni zdvihli pro mor. O tom Primo Victorini H. XV.

[27.] Komorník vzat byl na uvázání před válkou v dědiny, a po válce po druhé komorník vzat, a nebyl ke škodě. O tom v Prvních Hyndrákových J. XXVI mezi knězem Matúšem a královskými kněžími.

[28.] *Odsouzení* cti i hrdla Dalibora, že jest cizí lidi v uobranu přijal. V Prvních Hyndrákových K. V: Nález mezi Václavem Adamem z Drahonic a Daliborem.

* [29.] *Útok* ktož vloží a nedoženě, bude v kázeň¹⁾ vzat. O tom Quinto Andree L. III mezi Bořivojem z Donína a Václavem Hulmatú.²⁾

¹⁾ Útok učiniv, a to vstně toliko, a nedohnal, v kázeň C. — ²⁾ Hulmatou B; Hulmatú z Žitenic. Šlo se léta božího MCCCCXCII v sobotu po sv. Víťě [16. června 1492] C.

* [30.] Útok ktož vloží, má dohnati pod pokutou. Nález v Druhých Doupovcových P. XXIX léta MCCCCLXXVI v sobotu den sv. Víta [15. června 1476].

O úmluvě.

* [31.] Úmluvy nedav správcím, soudil se bez nich, a prosoudiv, teprv úmluvu¹⁾ dával, i zklamal se a správu ztratil. O tom v Prvních Viktorinových A. XXIII v při, kdež Dobrohost z Ronšperka pohání Jetřicha Škorni z Malenic²⁾ léta MCCCCXCIII v pátek po sv. Bonifacii [7. června 1493]. — Hledaj víc folio L. XXII: „Zprávce maje oc.“³⁾

¹⁾ na úmluvu B. — ²⁾ z Malonic C. — ³⁾ Dodatek ten schází v C.

[32.] Úmluva jest také právo vedení. O tom v Památných léta MDXVIII v sobotu den sv. Diviše [9. října 1518].

[33.] Po úmluvě¹⁾ zvod má puštěn býti ve dvou nedělích. O tom Primo Steffani K. XIX, kdež Anežka z Bezmíře²⁾ oc.

List U. IV. — ¹⁾ Po uvázání B. — ²⁾ z Beznice B.

* [34.] Uručiti musí, ktož z víc pohání, než sám má. Nález v Zelených puohonných, kdež Petr z Žitína¹⁾ pohání z dědictví pěti set hriven stříbra. Neuručí-li, zmatek míti bude.

¹⁾ z Žitavy C.

* [35.] A v Bílých puohonných, kdež Albrecht z Rysmburka pohání Jana¹⁾ z Černožic léta MCCCCLXXXV na zajtrí sv. Jeronyma [1. října 1485].

¹⁾ Petra Jana B.

O úrocích.

* [36.] Úroky ktož sobě zadržovati dopouští, moha bráti a nebere, sám sebu vinen jest, a nemuž z nich potom ani poháněti ani pro ně bráti. Nález v Bílých puohonných, kdež Ctibor z Bukovky¹⁾ pohání Bočka²⁾ a Jiříka poručníky léta MCCCCXC v středu před sv. Marcellem³⁾ [13. ledna 1490]. A v týchž pohonných, kdež Jiřík z Hustiřan Čenka Vyšehněvského pohání.

¹⁾ z Bukové AB. — ²⁾ Bočka C. — ³⁾ Zde končí AB.

* [37.] Úrokův ktož nebere, když by dsy byly zavříny, to nic neškodí. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Léva z Maškova,¹⁾ místosudí království Českého, pohání Jana Běškovce ze škod léta MCCCCXCIII v pondělí po sv. Bonifacii [10. června 1493].

¹⁾ Čti: z Maškova.

* [38.] Úrok z X kop grošův jedna kopa grošův aby šla, stálá věc jest v Čechách. To psáno v Třetích Zdislavových D. XI v při mezi Ondřejem z Dubé, soudci zemským.

* [39.] Úroci mají na český groš placeni býti. To psáno v Památných G. XVIII: „Vladislav král Český“ léta MCCCCLXXVI¹⁾ v sobotu den sv. Víta [15. června 1476].

List U. V. — ¹⁾ 1486 má B.

[XVII.] O položení ven z země.

* [1.] Ven z země ktož jest položen a jest pohnán, má míti hojemství do XVIIIti neděl, a potom má k svému právu státi anebo na místě svém poslati. Pakli nestane ani nepošle na místě svém,¹⁾ ztratí,²⁾ a má naň dáno býti právo stané, leč by takový pro královskou neb zemskou potřebu ven z země byl. O tom Primo Mauricii B. V. léta božího MCCCCIV³⁾ mezi Janem z Herštajna a Fridrichem.

¹⁾ na místě svém schází v AB. — ²⁾ Zde končí věta v C. — ³⁾ Datum schází v AB.

[2.] Po vyhlášení puohonu k soudu žádný nemá ven z země položen býti. O tom v Bílých puohonných: „Beneš z Waytmille pohání Eleny z Čečetic a Kateřinu.“

* [3.] Ven z země ktož jest, má položen býti od někoho, že v zemi není Nález v Modrých puohonných, kdež Jan z Hořepníka Jana z Kunstatu pohání. A nestojí-li v kaple Všech Svatých: ztratí. Nález v Bílých puohonných, kdež Jindřich Vajrek z Ryzmburka¹⁾ pohání Břeňka z Ronšperka²⁾ léta MCCCCLXXXIX v pondělí po sv. Prokopu [6. července 1489].

¹⁾ Výrek z Ryzmburka C. — ²⁾ Schází v AB.

* [4.] Ven z země ktož jest, a má v zemi, pohnán má býti oc. Napřed tuto
P. V.

List V. I.

* [4a.] K veřejím má komorník poslán býti, když žádný po svolání dědin neodpírá. V Bílých púhonných nález z dvorských desk: „Domini barones in iudicio curie regalis noviter invenerunt oc.“¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

O vdovách, o věnech a o manželkách.

[5.] Vdova která neb žena když má věno na kterém statku, a potom bude učiněna poručnicí nad tím statkem, nezaví-li se po smrti muže svého toho poručení a sedí předse v něm, že jest povinna počet sirotku činiti. A duokudž počtu neudělá, nemůže z svého věna upomínati. A když sirotku počet udělá, tehdy sirotek jí má věno dáti teprv ve dvou nedělích po počtu a prve nic; pakli nedá, může se v ně uvázati podle práva. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCIX k roku sv. Jeronyma [30. září 1499]: „Alena z Radonic pohání Petra a Přibíka bratří z Březí.“

[6.] Pro věno nemůže žádný hleděti k statku zápisnému vznesením, než k summě, kteráž na tom statku zápisném má ten, ktož ji vdával jest. O tom v kvaternu Úterním léta MDXVIII¹⁾ k roku po suchých dnech postních [2. března 1518]: „Ofka z Lípy obsílá Jana jinak Hanuši oc.“

¹⁾ mylně 1418 má B.

[7.] Vdova trojím obyčejem stav svůj proměňuje: nejprve vdáním, když sobě jiného muže pojme, druhé když po jednom roce od smrti muže svého dítě porodí, třetí když věno své někomu jinému zapíše než dětem.

[8.] Vdovu má nejvyšší purkrabie Pražský uvoditi u věno, a což by koli užitkuov jejích v jejím vdovství neb úrokův s jejích dědin věnných bylo vybráno, to jí má navraceno býti. O tom v Čtvrtých Václava z Chvojence N. XX: „Páni nalezli oc.“

* [9.] Věno může splaceno býti netoliko od dědice, ale i od toho, ktož právo od dědice má.¹⁾ O tom v Modrých puohonných, kdež Anna z Holejšova pohání Machnu²⁾ Lapáčkovu z Římovic. Stalo se léta božího MCCCCLV ve čtvrtek den sv. Havla [16. října 1455].

¹⁾ Věno může splatiti držitel dědictví. C. — ²⁾ Zde končí AB.

* [9a.] Věna žádná žena zavaditi nemuož, než po smrti muže svého. Nález v Modrých púhonných, kdež Václav z Koněprus pohání Elšku z Třebska léta božího MCCCCLV ve čtvrtek po jedenácti tisíc panen¹⁾ [23. října 1455].

¹⁾ Nález schází v AB.

* [9b.] Věna vznešení: Kteráž vznešení provede, má toho užiti. Nález o tom v Modrých púhonných, kdež Katherina z Sekyřic pohání Mikuláše Čapka ze Zaličan. Stalo se léta božího MCCCCLVI na zajtrí sv. Jeronyma¹⁾ [1. října 1456].

¹⁾ Nález pozměněný v následujícím čl. 13 v AB.

[10.] O témž najdeš v Čtvrtých Matějových E. XXII v při mezi Petrem Drahobuzským a Zmrzlíkem.

List V. II.

[11.] Vdova, kteráž se v své věno neuvíže podle práva, anebo jeho neužívá, až léta zemská projdou, též se promlčí, jako i dědictví. O tom v Bílých puohonných L. XXVI mezi Kačkou z Kozolep.

[12.] Vdova, kteráž s svými dětmi chlebí a věna svého žádnému nezapíše a umře: věno její při dětech zuostává a na děti spadne. O tom v Modrých puohonných: „Sezema ze Mšenné pohání Jana Řitky.“

* [13.] Vdova, která chce pohnati pro věno své vznesením, nemuože toho učiniti listem obranním, než má a musí pohnati toho, ktož ty dědiny, na kteréž jest vznesena, drží. O tom v Modrých puohonných: „Katerina z Sekyřic pohání Mikuláše Čapka“.

* [14.] O témž, že musí a má pohnati, v Bílých puohonných: „Markléta z Rolochos¹⁾ pohání Heřmana²⁾ Krušiny z Lichtenburku³⁾ z dědictví věnného vzneseného“.

¹⁾ z Robus C. — ²⁾ Haymana BC. — ³⁾ Schází v AB.

* [14a.] Vdovský stav mění se skrze zapsání věna. Hledaj folio: „Stav vdovský.“¹⁾

¹⁾ Nález ten schází v AB.

* [14b.] Vdova, kteráž věna neužívá pro nepostúpenie od držiteluo, mají jí úroci i požitci, když v to purkrabím uvedena bude, navráceni býti. Nález v Čtvrtých Václavových N. XX: „Barones in pleno iudicio.“¹⁾

¹⁾ Nález ten schází v AB.

[15.] Věno mají poručníci nebo nápadníci statku umrlého po jeho ženě smluvené a jmenované ujistiti. O tom v Modrých puohonných: „Elška z Kování pohání Jana z Hazmburka.“

[16.] Věno, kteráž žena má na kterém dědictví zapsané, a potom muž že by to dědictví prodal, proto ona muože pro své věno sáhnúti na to dědictví. O tom v Bílých puohonných za císaře Zikmunda: „Hynek z Dubé pohání Jenfka z Skal.“

[17.] O témž najdeš v Zelených puohonných: „Petr z Drahobuze pohání Bohunka a Beneše z Píčině.“

[18.] Věno své kteráž by žena za živnosti muže svého neb právo své věnné komužkoli zapsala, prodala aneb jakkoli odcizila: žádné to moci nemá po smrti muže jejího. O tom v Modrých puohoných: „Václav z Koněprus pohání Elšku z Stříbska.“

[19.] Vdova cožkoli v svém vdovství zapíše neb prodá, to jest povinna držeti a tomu všemu dosti učiniti. O tom v Červených puohoných: „Příba z Bynic pohání Kateřinu z Plaňas.“¹⁾

¹⁾ z Plaňan B

[20.] Věno která má žena zapsané na kterém dědictví, a potom to věno jinam převedeno bude, jestliže jí co v přívodu jest ujato, a že by tak všelikterak a ve všem nebyla opatřena jako v věnném¹⁾ prvním zápisu: muože toho všeho postíhati na příjemci nebo na tom dědictví, na kterém se první zápis její věnný vztahuje. O tom v Třetích Ondřejových K. XI: „Dorota z Dubé pohání Jindřicha Zrútského z Chřenovic.“

List V. III. — ¹⁾ jako věnem B

[21.] Věno kteráž žena má ujištěné od muže, a po smrti jeho to přijme, že se tudy díl mezi ní a otcem, bratrem nebo strýcem jejím nachází, aniž se nedílem muože navrátiti k dědictví proti jiným přátelóm, nemá-li zvláštní jistoty. O tom v Lvových puohoných léta MCCCCXCVIII k suchým dnóm postním [7. března 1498]: „Anna z Vranova pohání Jana z Vranova.“

[22.] Věnné peníze své která by žena vysoudila, že muože také z neužívání věna svého poháněti, a od smrti muže svého až do nálezu každý rok sobě muože počísti, a bude jí přisouzeno z každého sta kop grošův českých X kop grošův, jedno ať pozene podle toho nálezu, kterýž se jest stal mezi Alenú z Radonic a Kateřinou z Koutův. O tom v Lvových puohoných léta božieho MDIII.

[23.] Když by která ovdověla a muže druhého sobě potom pojala, a prodala dědiny své věnné aneb jiné věci, kteréž by po prvním svém muži držela u věně, mající již muže druhého, aneb muž její druhý že by to prodal s volí její: má ten trh moc míti, a nemá se ona ničímž vymlúvati. O tom v Lvových puohoných léta MDVIII k roku sv. Jeronyma [30. září 1508]: „Albrecht z Jablonné pohání Bohuslava Chotka.“

[24.] Vdova kteráž pohání o své věno stojící,¹⁾ by pak odsouzena byla a dáno bylo proti ní za právo stané: není škodami povinna. V týchž Lvových léta MCCCCXCVII k letničným [17. května 1497]: „Ofka Záchrastská²⁾ z Březiny pohání kněze Balthazara.“

¹⁾ stojíce A. — ²⁾ Elška Zahradská B.

[25.] Věno jest převedeno z Čech do Rakous, a to s povolením královským. O tom v Žlutých památných H. XIV: „Wladislaus rex.“

[26.] Král oc se pány oc rozkázali držiteli dědin Mikuláše Štěpty, na kteréž jest byla Elška manželka jeho vznesena, poněvadž jest věnem nebyla jináč opatřena, aby jí věno její dali ve dvou nedělí; pakli toho neučiní, aby ji úředníci bez puohonu

zvedli na ty dědiny, na kteréž jest vznesena. O tom v Lvových O. X: „Regia Majestas.“
List V. IV.

[27.] Věnovati nemůže vaje na statku manském nad X kop grošův bez povolení. O tom v Modrých¹⁾ puohoných léta MCCCCLIV: „Anežka z Kovárova pohání Jana Caltu.“
¹⁾ v druhých B.

[28.] O témž v Čtvrtých Ondřejových A. XXX: „Barones in causa Katrusse relicte olim Johannis Smetana.“

[29.] Nač která na které dědictví jest vznesena, může na tom dědictví svého věna postihnúti. O tom v kvaternu Úterním léta MDIII ad Jeronimi [30. září 1503]: „Anna z Krašovic obsílá Matesa Ysrli.“

[30.] Věna díl může také převedeno býti, jako i celé věno. O tom Quarto Andree L. XXII: „Henricus de Rychnov převedl věno Mandaleně z Šanova, toliko díl z toho věna.“

[31.] S věnem svým když by která manželka byla převedena z dědictví svého, na kterémž by věno měla, na dědiny manské bez povolení královského, že se má navrátiti pro své věno na svého příjemci; a jestliže by na příjemci svého statku věna postihnúti nemohla, tehdy se může navrátiti na ty první dědiny své věnné, na kterýchž jest měla věno své zapsané. O tom Primo Mauricii P. XIII: „In causa Eulelie“ pod tím.

[32.] O přívodu věn tuto¹⁾ P. XXVI.

¹⁾ napřed B.

* [32a.] Válkami dobytého žádný nekupuoj. Nález v Prvních Mauricioových G. XIII. Juxta: Také páni nalezli oc.¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

* [33.] Vdaná neb ušlá bez vuole přátelské, když o to přátelé její nemluví, nemá v svých spravedlnostech od jiných hynúti. Nález v Bílých puohoných, kdež Anna z Holejšova pohání Annu¹⁾ Lapáčkovú z Řimovic léta božieho MCCCCLV ve čtvrtek den sv. Havla [16. října 1455].
¹⁾ Machnu C.

* [34.] Vdaná proto práva svého neztratí, že jest vdána a ne hned jest odbyta, že jest vdána. Nález v Modrých puohoných, kdež Mikuláš z Nové Vsi pohání Jiříka z Púchobrad¹⁾ léta MCCCXCII v pátek po sv. Františku [5. října 1492].

¹⁾ Schází v AB.

* [34a.] Věnné dědictví má dotud držáno býti, dokudž by splaceno nebylo. Nález v Čtvrtých Matějových C. XXII v při Petra Drahobuzského a Petra Zmrzlíka. Item Wenceslai Andree A. XXIII v při Anny.¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

* [35.] Vdova má věna svého takto užívati: Platy na lidech a všecky duchody vybírající, lidmi má vládnúti, má je súditi, opravy od nich přijímati, a lidé

mají svobodu míti a zvuoli, i všechny věci podle znění desk. O tom v Prvních Mikulášových A. VIII v při, kteráž byla mezi Elškou léta božieho MCCCCXVI v sobotu o suchých dnech adventních [16. prosince 1416].

Liat v. v.

* [36.] Věno dskami zapsáno proti společnému zuostání.¹⁾ Nález v Druhých Václavových A. VIII: „Páni na plném soudu zemském v při, kteráž byla před pány a z zvláštního rozkázání najjasnějšího knížete a pána, pana Václava krále Českého“ léta MCCCCLXXXIX v sobotu o suchých dnech adventních [18. prosince 1389].

¹⁾ zuostává C.

* [37.] A v Čtvrtých Matějových A. X v při Anny, manželky někdy Petra z Lovoček.¹⁾

¹⁾ z Konojed C.

* [38.] Věno bez povolení spolčníka vložené na dědinách v spolku jmenovaných hyne na póli. O tom v Druhých Václavových D. XIV v při, kteráž jest byla před pány léta božieho MCCCCLXXXIX o suchých dnech adventních¹⁾ [15. prosince 1389].

¹⁾ léta ut supra AB.

* [39.] Věno po spolku vložené ve dsky má moc míti. Nález v Čtvrtých Matějových A. X v při Anny manželky Petra z Lovoček.¹⁾

¹⁾ z Konojed C.

* [40.] Věno kdež kto vloží, nemuož toho dědictví zastaviti, leč věno svede. Nález v Modrých puohoných, kdež Petr z Hodkova pohání Mikuláše Fikuliše¹⁾ z Hrádku léta božieho MCCCCLX ve čtvrtek po zvěstování panny Marie [27. března 1460].

¹⁾ Fikuliše B.

* [41.] Věno dskami učiněné proti listu a rukojmím věnujícího zuostává. Nález v knihách Puohoných času Zikmunda císaře, kdež Dorota z Milošic¹⁾ pohání Bohunka z Bohdánce: „Páni puohon²⁾ oc“.

¹⁾ z Milovic B. — ²⁾ první puohon z věna C.

* [42.] Věno dskami ukázané nepropuštěné má zaplaceno býti, by pak svědci proti tomu byli. O tom v Bílých puohoných, kdež Mandelena z Tetova pohání Beneše z Kolovrat a z Libšteina z dědictví věnného oc.

* [43.] Věno klásti i jeho přidávati, ktož jest dědiny¹⁾ své již zapsal, muož, když v držení těch dědin jest. Nález v Druhých Mauriciových O. XI v při Kateřiny z Kostomlat a s Erhartem.²⁾

¹⁾ dědictví C. — ²⁾ Schází v AB

* [44.] Věno přes zápis muož dědic klásti, jsa v držení dědin na témž dědictví, kteréž by zapsal. Nález v Druhých Mauricii O. XI v při Kateřiny z Kostomlat s Erhartem ut supra.

* [44a.] Věno se promlčí též jako jiná dědictvie. To psáno v Třetích Václavových K. XXVI v při, kteráž jest byla mezi Kačkou z Kozolup a Hynkem bratrem jejím odtudž.¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

* [44b.] Věno na manství muož kladeno býti. To psáno v Prvních Mauricových B. V. v při Eulelie.¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

* [45.] Věna tolikéž po jiných sestřích po všech má dáno býti, což jest po jedné první dáno. O tom v Druhých Mikulášových B. II v při Anny¹⁾ manželky Ondřeje z Dubé za Václava krále Českého.

List V. VI. — ¹⁾ Zde končí AB.

* [45a.] Věno jak má se převéstí a jak má dobýváno býti: Tak, že zvod má býti na příjemci, a což by se na něm nedostalo, tehdy má se na věno předešlé navrátiti. Nález v Prvních Mauricových B. V vedle pře Eulelie manželky někdy Chvala z Kostelce léta božieho MCCCCVI dominico Reminiscere¹⁾ [7. března 1406].

¹⁾ Nález ten schází v AB. Srv. předcházející čl. 31.

* [45b.] Věna převod když jest nedostatečný, má k příjemci hledíno býti, ne soudem ani puohonem, než zvodem. Nález v Prvních Mauricových B. V: Tu také.¹⁾

¹⁾ Nález ten schází v AB.

* [45c.] Věno převedené na jiné dědictví má tak zachováno býti, jakž první věno zuí, by pak to v přívodu nebylo položeno, což v věně stojí. Nález v Třetích Ondřejových A. XI v při, kteráž jest mezi Dorothú z Dubé. Stalo se léta božieho MCCCCLXXXV v pátek o suchých dnech adventních¹⁾ [16. prosince 1485].

¹⁾ Nález ten schází v AB.

[45d.] V věno má purkrabie Pražský uvoditi listem obranním, a uvedené vdovy brániti proti každému násilnému. Nález v Druhých Václavových K. XIII: „Páni nalezli“. Stalo se léta božího MCCCXCI.¹⁾

¹⁾ Nález ten schází v AB.

[46.] Věno měla jedna na manství. Nález v Čtvrtých Matějových A. XXX: v při Katruše a Calty: „Páni nalezli, že Katruše má věna svého užiti podle desk svých.“

* [47.] Věna cizího žádný nemuož zavoditi¹⁾ vedle dědictví svého. Nález v knihách Puohonných času Zikmunda císaře: „Hynek z Dubé a z Benešova pohání Hynka z Skal z dědictví věnného.“

¹⁾ zavoditi C.

* [48.] Věnu učiněnému na dědictví potom prodaném, ten prodej věnu nic neškodí, než má na tom věno nalezeno býti, a kupující hled k správci o zastání. Nález v Bílých puohonných, kdež Petr z Drahobuze pohání Beneše a Bohunka z Přčiny léta MCCCCXX o suchých dnech postních [28. února 1420].

[49.] Věno převedl, a zápis není z desk propuštěn ani vymazán: z té příčiny zápis moc měl. Nález Secundo Nicolai O. XI v při Kateřiny oc.

[50.] Věno kdyby někto jiný po některé vdané jmenoval a dal, nežli otec nebo bratr, a že by jí věno ne z otcovského statku, než odjinud dáno bylo: nemuož bratr toho statku zapisovati nižádnému; pakli zapíše a umře, spadne na ni.

O tom v Lvových léta MDI ad Jeronimi [30. září 1501]: „Zdeněk z Běšic žaluje na Kateřinu.“

[51.] Na vrch práva ktož dá dovésti a teprv dá na úmluvu správci svému, není jemu správů povinen. O tom v kvaternu Trhovým léta MDXVIII o suchých dnech postních [24. února 1518] mezi Raclavem¹⁾ Beřkovským z Šebířova a Zdeslavem Kaplěrem oc při odporu.

¹⁾ Václavem B.

[52.] O témž léta MDXXV v Trhových v středu po sv. Diviši [11. října 1525] mezi Janem Bílským z Skarýšova¹⁾ a Racslavem Beřkovským.

List V. VII. — ¹⁾ z Skerýšova AB.

O vajprosách a výplatách.

* [53.] Vajprosy jak mají zachovány býti vedle práva, najdeš Primo Mauricii E. XV: „Barones communiter invenerunt“¹⁾ léta božího MCCCCXIV v úterý po sv. Jeronimu [2. října 1414].

¹⁾ Zde končí AB.

* [54.] Výprose když neodpírá, a ktož k odporu nestojí: oba ztratí. Nález v Modrých puohoných, kdež Jan Šlechtic z Mrdic pohání Zdeňka Kostku z Postupic léta MCCCCLXII v pondělí po sv. Františku [11. října 1462].

* [55.] Výprose že neodepřel ten, kohož se dotýkalo, z té příčiny, že jest v zemi nebyl: byl potom k odporu připuštěn. Nález v Modrých puohoných, kdež Mikuláš Wentlar¹⁾ z Kadaně pohání Jana Mládě.²⁾

¹⁾ Wentler C. — ²⁾ oc AB.

* [56.] Vajprosy ktož neobdrží, jest škodami vedle starého nálezu vinen. Nález v Bílých puohoných, kdež Jan z Falknauru pohání Václava Zlatského¹⁾ ze Zvíkovce léta MCCCCLXXXV v pátek o suchých dnech postních [23. února 1485].

¹⁾ Schází v AB.

* [57.] Výprosy úředníci desk zemských i dvorských mohou činiti. O tom v Památných O. XI v při Václava Vlčka.

[58.] Vajplatu když by král dal komu na vesnice zápisné duchovní, a ten, ktož by je držel, že by teprv po dání královském té výplaty smlůvu učinil o ty vesnice s tím opatem neb konventem, čímž by ty vesnice kruntovní byly, že je má před se držeti, a tou smlůvou že by se tomu, ktož by k výplatě obeslal držitele, bránil, že jich není povinen postúpiti:¹⁾ neobrání toho, poněvadž ta smlůva byla poslednější, než dání královské té výplaty. O tom v kvaternu Úterním léta MDX po Letnících [28. května 1510], kdež Hynek Bořita z Martinic s Slánskými pře jest oc.

¹⁾ pustiti B.

[59.] K výplatě ktož koho obsílá, má provésti, že obeslaný jest těch dědin, z kterýchž obsílá, v držení, sic bude obeslání zdviženo. O tom v kvaternu Úterním léta MDVII k letnicím [26. května 1507]: „Zdeslav Kaplěř s Mandelenú z Vrtba.“

[60.] O témž v témž kvaternu léta MDX ad Jeronimi [30. září 1510]: „Kněz Václav, probošt Rokycanský, s Annú z Kováni.“

List V. VIII.

[61.] K výplatě ktož by komu dal rok neb puol léta napřed věděti podle majestátu znění, že chce vyplatiti oc, a v tom roku neb polouletí prve, nežli by vyšlo, že by peněz ke dskám nepoložil, než teprv po vyjití toho roku oc že by ty peníze položil: není ten, komuž je dáno věděti, povinen přijíti ani dědin postúpiti, než musí dáti znovu rok neb puol léta napřed věděti. O tom v kvaternu Úterním éta MDII k roku Jeronimi [30. září 1502], kdež kněz Kliment, opat kláštera sv. panny Markléty, obsílá Jetřicha oc.

* [61a.] Vajplata s polouletím, když nevyplatí po dání puol léta napřed věděti, neprostojí se. To stojí v Třetích Ondřejových B. III v při osvěceného Jindřicha staršího knížete Minstrberského oc léta božího MCCCCLXXXVI v úterý před sv. Petra na stolici vsazení¹⁾ [21. února 1486].

¹⁾ Nález schází v AB.

[62.] Když by který člověk rytířský sešel smrtí, a zřízení o svém statku ne učinil, a neměl žádného přítele erbovního, kterýž by stavu rytířského užíval, než jiného neb jiné přátely, buď městské neb jiné neerbovní jestliže by měl: na toho žádného nápad nejde, neb se milost královská nevztahuje než na stav panský a rytířský. O tom rozsudek v Druhých Václava z Chvojence J. XXX mezi purgmistrem a radou Starého města Pražského a Veronikou z Sluštice.

[63.] Když kto udělá zápis nápadní několika osobám, když ten statek na ně přijde, každý z nich jeden muože svůj díl zapsati a učiniti jako z svého vlastního dědictví, než jiných dílův nic. Pakli by kto z nich maje jeden díl, i zapsal by více díluov, nežli ten jeden svůj, a ten, komuž by prodal neb zapsal, pohnal by z toho dílu: bude puohon na zmatek. O tom v Modrých puohonných, kdež Kateřina z Prahy pohání Matěje z Žatce.

[64.] O témž tu najdeš v týchž Modrých puohonných: „Bohuslav z Dobrošovic pohání Beneše z Švabínova.“

* [65.] V výprose což zejména nestojí, toho neobdrží. O tom Quarto Andree A. XXVIII: „In causa inter Zdenkonem de Mtiava“¹⁾ léta MCCCCLXXXIX feria VI post anuncciationem Marie [27. března 1489].

¹⁾ v při, kteráž jest mezi Zdeňkem Mitihavským z Mitihavy C.

[66.] Když by jaké dědiny připadly na krále JMt spravedlivě, a že by je kto držal tři léta a XVIII nedělí bez nároku, že ten toho má užiti. O tom Wenceslai Andree O. V. juxta: „Jest oc“. — Víc tuto o vajplatách K. II.

List V. IX.

* [67.] *Vstoupení* ktož nežádá do kaply k přísaze, ten ztratí. O tom v Bílých puohonných, kdež Regina z Sázavy pohání osvěceného knížete Jindřicha Minstrber-

ského ze tří set hřiven stříbra věnných léta MCCCCXCII v sobotu po sv. Vítu [16. června 1492].

* [68.] Na vojnu¹⁾ král země nutiti nemá. To psáno v Pátých Planových G. VI juxta: „Item o vojnách. Též že JMt k žádným vojnám oc.“ ^{1) K vojně C.}

* [68a.] Vody rozvodnění nestánie k puohonu vymlouvá. Nález v Bílých puohonných, kdež Václav Kopanský z Vraního Zdeslava Jeníka z Mečkova pohání ze škod po právu staném před purkrabí.¹⁾ ^{1) Nález schází v AB.}

* [69.] Vodu vésti po svých gruntích každý muož, kam chce, a zase ji pustiti.¹⁾ Nález v Bílých puohonných, kdež Tobías z Sulevic pohání Jana z Libčic²⁾ ze škod léta MCCCCXCV. ^{1) púštěti C. — 2) Libčického AC.}

[70.] Vajpisuov z desk aby žádnému více nevydávali k duchovnímu právu aneb soudu; než dsky mají býti čteny žádajícím. O tom v Třetích Václavových Q. X: „Páni nalezli oc.“

* [70a.] Vajpisy z desk nemají žádnému bezděčně dávány býti. Nález v Třetích Václavových N. XV: „Barones communiter invenerunt.“¹⁾

^{1) Nález schází v AB.}

[71.] V Čtvrtých Matějových A. XIV: „Páni nalezli, co se paní Markléty tkne, kteráž žalovala, že jí ukradli CCX kop, a oni jí toho přeli, a ona řekla: „Poněvadž příte, zpravtež mi to“, a oni chtěli, aby svědomím provodila: i jest jim to pány rozkázáno, aby svú nevinu na kříži zpravili vedle práva“ oc.

List V. X.

[XVIII.] O žalobách.

* [1.] Žaloba když se s líčením pře a s puohonem nesrovná, zdvihnú takový puohon. Nález v Bílých puohonných nových, kdež Markléta z Huorek pohání Ješka Svojanovského z Bozkovic z dědictví léta MCCCCLXXXVII v středu den sv. Benedikta [21. března 1487].

* [2.] V týchž puohonných, kdež Racek z Chotúně s synem¹⁾ pohání Jana z Jindřichovic ze škod z X hřiven stříbra léta božieho MCCCCLXV.

^{1) Schází v AB.}

* [3.] V týchž puohonných, kdež Jaroš z Miešova¹⁾ pohání Linharta z Hrádku léta MCCCCLXXXVIII v středu²⁾ o suchých dnech postních [27. února 1488].

^{1) správně z Něšova C. — 2) v sobotu B.}

* [4.] Žaloba nezřízená puohon zdvihá, když se v ní víc dědin klade, než se ve dskách okáže. Nález v Modrých puohonných, kdež Václav Rožeň z Nelžejovic pohání Jana Sedláčka léta MCCCCLXII v sobotu po sv. Františku [9. října 1462].

* [5.] Žaloba když se s registry královskými nesrovná, jest puohon zmatečný.

Nález v Bílých puohonných, kdež Gerunk z Lomu pohání Duobru z Solšic. Tu léta božieho MCCCCXC v sobotu po sv. Řehoři [13. března 1490].

List Z. I.

* [6.] Žaloba když se s svědomím nesrovná: bude pohnanému dáno za právo. Jako se stalo v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Budětic pohání Václava a Zdeňka Medky z Waldeka z XXX osmi kop grošův dluhu léta MCCCCXCIII¹⁾ v sobotu po sv. Řehoři [16. března 1493].

¹⁾ Zde končí C.

* [7.] Žaloby ktož sobě ve dsky nevloží: zdvihnú jemu puohon. Nález v Bílých puohonných, kdež Ofka z Petrovic pohání Beneše Wajtmillara z Wajtmille.

* [8.] A v Modrých puohonných, kdež Václav z Skuhrova pohání Markléta z Prahy léta MCCCCLXIII.

* [9.] A v nových Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Kácova¹⁾ pohání Pavla z Jenštaina léta MCCCCXCIII.

¹⁾ z Křičova C.

* [10.] Žalobě dvě proti jednomu puohonu mohou býti, jako když z hlavy kto a z peněz příhlavních pohání. Nález o tom v Červených puohonných vedle puohonu, kdež Keruše z Koldemburka pohání Jana odtudž: „Tu pan Prokop markrabie Moravský oc.“

* [11.] V žalobě ktož se čeho dokládá a toho neukáže: zmatek míti bude. Nález v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Běšin pohání Hergku léta MCCCCLXII.¹⁾

¹⁾ 1442 mají AB.

* [12.] Víc hledaj folio VIII¹⁾: „Dokládá-li se kto čeho oc.“

¹⁾ Schází v C. /

* [13.] V žalobě ktož práva nežádá, nebude jemu nalezena přísaha. O tom v Modrých¹⁾ puohonných, kdež Mikuláš z Běšin pohání Hergku léta MCCCCLXII.

¹⁾ v Bílých C.

* [14.] Víc hledaj folio XXXVI¹⁾: „Práva v žalobě ktož nežádá oc.“

¹⁾ Schází v C.

* [15.] Žalobu ktož jinak řečí promění, než psána jest, v zmatek upadne. Nález v Modrých puohonných, kdež Mikuláš z Lobkovic pohání Jakuba z Vřesovic léta MCCCCLIV v pátek o suchých dnech postních [15. března 1454].

* [16.] K žalobě pohnaný když nestojí, dává se proti němu za právo, a ztratí při. Nález v knihách Puohonných času Zikmunda císaře, kdež Jan z Robic¹⁾ pohání Viléma z Jankova oc.

¹⁾ z Rabí C.

* [17.] Víc hledaj folio XLI¹⁾: „Pohnaný když k žalobě nestojí²⁾ oc.“

¹⁾ Schází v C. — ²⁾ Schází v AC.

* [18.] S žalobou ktož hotov není před soudem, zdvihnú jemu puohon. Nález v Bílých nových puohonných, kdež Václav Kopanský z Vraního pohání Tomáše Hornateckého léta MCCCCXCIII.¹⁾

List Z. II. — ¹⁾ 1493 nebo 1494 má C.

[19.] Žaloby ktož nevloží a pohání: bude jemu puohon zdvižen. O tom v Bílých puohonných: „Diviš Cholník pohání Zdeňka a Václava z Waldeka.“

[20.] V žalobě ktož se čeho dokládá a toho tím před soudem neokáže: bude jemu puohon zdvižen. O tom v Bílých puohonných léta MCCCCXCIII: „Václav z Vraního pohání Zikmunda Barše.“

[21.] O témž v Modrých: „Jan z Zvírnice pohání oc.“

[22.] O témž v týchž mezi týmiž: „Ktož se čeho v žalobě nedokládá, že toho před soudem okazovati nebude moci.“

[23.] Povedeš-li jináč při aneb jiné před soudem budeš-li mluvit, nežli si prožaloval: bude puohon zdvižen. O tom v Modrých puohonných: „Beneš z Buřenic pohání Dorotu z Otice“.

O zápisech.

*[24.] Zapsal dskami statek jedněm a potom listem zapsal druhým: dsky zuostaly proti listu. Nález v Druhých Planových G. XIII: „Najjasnější oc.“ Stalo se léta božieho MCCCCLX.

*[25.] Zápis svěřený jest, když kto máje děti a někomu jinému statek zapíše po své a po jich smrti. O tom v Třetích Planových L. XVI v při Bořka¹⁾ z Hrádku.

List Z. III. — ¹⁾ Bořka BC.

*[26.] Zápis svěřený po tomto¹⁾ se poznává, když v zápisu stojí, aby po smrti zápisníka dědictví zase na zapisujícího spadlo,²⁾ když otec synu svému a vedle něho jinému cizímu zapisuje. Nález v Modrých puohonných, kdež Rumprecht³⁾ z Tasňovic pohání Jana z Zvírnice⁴⁾ ze škod léta MCCCCLX v pondělí den sv. Kedruty [17. března 1460].

¹⁾ tom A. — ²⁾ připadlo C. — ³⁾ Rumprecht C. — ⁴⁾ ze Zvěřince C.

*[27.] Zápis několika učiněný a zapsaný, díl svůj každý zápisník muož sám zapsati, komuž chce. Nález v Modrých puohonných, kdež Kateřina z Prahy, dcera někdy Avíkova,¹⁾ pohání Matěje z Žatce léta MCCCCLVI²⁾ v středu před sv. Havlem [13. října 1456].

¹⁾ Schází v AB. — ²⁾ 1466 má C.

*[28.] Zápis ktož jiný¹⁾ učiní přes zápis učiněný a dědictví své zápisné²⁾ drží, muož proto ženě své věnovati i věna přidati, a zvláště ktož by tomu zápisu neodepřel. Nález v Druhých Mauricii O. XI v při Kateřiny z Kostomlat.

¹⁾ Schází v B. — ²⁾ zapsané C.

*[29.] Zápis starší nepropuštěný proti poslednímu drží a moc má. Nález v Bílých puohonných, kdež Martin z Držení pohání Ondřeje Kafunka léta MCCCCLXXXV.

*[30.] Zápisné se v dědictví¹⁾ obrátí, když ve dsky vejde²⁾ a žádný tomu neodpírá. Nález v Bílých puohonných z desk dvorských, kdež Jindřich Berka z Dubé pohání Ješka Svojanovského léta božieho MCCCCLXXXVII.

¹⁾ v dědičné C. — ²⁾ Zde končí C.

* [31.] O témž hledaj folio LVI¹⁾: „Zápisné v dědictví se ~~obráť~~²⁾ oc.“

¹⁾ Schází v C. — ²⁾ Schází v A.

* [32.] Zápisné a duchovní dědiny mohou odhadovány býti vedle práva tak jako jiné, bez umenšení však pána kruntovního a dědičného. O tom v Památných P. VII: „Vladislav oc“ léta MCCCCXC v středu den sv. Kedruty [17. března 1490].

[33.] Zápis nápadní když komu a jeho dědicům svědčí, by pak ten, komuž svědčí, umřel prve nežli zapisující, když zápis propuštěn není, tehdy když zapisující umře, mohou dědicové toho, komuž zápis svědčí zejména, s komorníkem se uvázati a obdrží. O tom v Čtvrtých Ondřejových A. XXVIII: „In causa Johannis Pelhrzim.“

[34.] Zápis ktož má na koho, že mu má summu jeho v jeho moc položit, a toho neučiní, než položí ji u desk: přijde-li k jaké škodě, že mu jí v moc nepoložil, sám sebu vinu jest, neb není ji povinen bráti u desk. O tom v Prvních Hyndrákových J. XXVI mezi Erhartem z Doupova.

List Z. IV.

[35.] Zápis nápadní ktož má s uvázáním v jaký statek, když ten nápad při[j]de, a on se neuváže a prodá neb zapíše někomu své právo, ztratí to své právo; neb ktož drží které zboží zápisem a svědčí jemu uvázání, neuváže-li se, nemůže toho žádnému dskami ani kšaftem odkázati ani zavázati. O tom v Dvorských dskách v Žateckém kraji o Chotělice, kdež pře mezi Albrechtem z Kolovrat.

[36.] A v týchž dskách v témž kraji o Třebivlice mezi Jindřichem z Duban.

[37.] Zápisem nápadním ktož komu statek zapisuje a toho nezruší, a zápis jest bez výminky: nemůž statku toho prodati; pakli prodá, může se ten, komuž zápis svědčí nápadní, s komorníkem uvázati. O tom v Prvních Hyndrákových E. XIV, kdež Burjan Trčka odpírá.

[38.] V zápisu což zejména nestojí, nemůž obdržáno býti. Nález v Čtvrtých Ondřejových A. XXVIII v při mezi Zdenkem Mtihavským léta božieho MCCCCLXXXIX v pondělí po zvěstování panny Marie [30. března 1489].

[39.] Ktož zapisuje někomu a jeho dědicům „nejprve a přede všemi“, pakli by bez dědicův nebo i s dědici umřel, tehdy a prve nic Janovi z N. a Petrovi z N., že ten již, by pak i dědicův neměl, komuž jest přede všemi zapsáno, anebo maje dědice, že by zemřeli, nemůže toho zápisu žádnému dáti ani zavazovati přes ty jiné, kterýmž také zápis posléze svědčí. Než oni, když ten, komuž nejprve zápis svědčí, umře, mají se komorníkem uvázati v to dědictví podle toho zápisu, ač by takto stálo: „Janovi a jeho dědicům nejprve a přede všemi; pakli by on i s dědici umřel a o dědictví v zápisu položeném jinak nezřídili, tehdy a prve nic Petrovi oc.“ Na takovou výminku může ten, komuž zápis svědčí, jinému zapsati a obrátiti bez překážky toho, komuž posléze svědčí. O tom v Třetích Ondřejových B. VI mezi Slavatú z Chlumu a Mikulášem mladším z Lípy.

List Z. V.

[40.] Ktož zapíše komu statek nemaje dětí s místem, a potom že by děti měl a umřel, že děti let dojdouce mohou na prázdne místo doložiti a zápis ten propustiti, a že jest takový zápis svěřený, a ty děti buďte mužského neb ženského pohlaví. O tom v Bílých puohonných, kdež Kateřina z Chocov pohání Jana Mráza

[41.] Že zápisové proti držení tří let a XVIII neděl nebo dsky nic není. O tom v Modrých puohonných, kdež Jan z¹⁾ Šteker pohání Štěpánka z Sochovic.

¹⁾ Schází v A.

[42.] Zápis ktož udělá ve stu kopách grošův neb v jiné jakézkoli zejména summě, a moc sobě v témž zápisu pozuostaví, že bude moci dáti a odkázati do summy, puokudž se jemu zdáti a líbiti bude: na tu věc muože každý větší summu, nežli v jaké jest summě zapisoval, dáti a odkázati. O tom v Prvních Hyndrákových léta MCCCCXCVII mezi Marklétu z Waldeka a Janem z Soutic, kdež týž Jan tůž Marklétu pohání k odporu.

[43.] Obdrží-li kto jakú při, nemuož toho práva svého obdržaného zapsati jinému, leč najprv dá na úmluvu a učiní zvod. Pakli zapíše, jest jalové. O tom v Prvních Václava z Chvojence J. VII mezi Viktorinem ze Všehrd a Bohuslavem Břekovcem.¹⁾

¹⁾ Břekovjím B.

[44.] Zápis nápadní ktož komu udělá, a moc sobě pozuostaví odkázati do summy oc, že svrchek na tom dědictví, jakožto les k stavení na nějakú opravu, muože odkázati. O tom v Památných Žlutých U. XXII mezi Bavorem.

[45.] Zapsati statek svůj ktož by komu řekl, a nejmenoval s místem ani bez místa. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVIII k adventním [19. prosince 1498]: „Jindřich z Roztok žaluje na Jana.“

[46.] Zapsal statek dskami bez svrchkův oc. Nález v Čtvrtých Jana Plany K. VIII neb IX. Páni o tom takto rozkázali: „Poněvadž on Jan toho neprovedl jest, by jemu Bukovna svrchky zapsal, ale ona Anežka to jest dskami provedla, že muž její jí ty svrchky zapsal a přidal k věnu jejímu podle desk: dáno jí za právo.“

[47.] Zápis neb trh před kým má býti. O tom napřed tuto T. II. — Víc o zápisech také S. XIX.

List. Z. VI.

O zmatku a zdvižení.

* [48.] Zmatek, že opustiv právo stané i pohnal znovu. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Markléta z Tachova, dcera Jana Graubara,¹⁾ pohání Jana Hošťálka z dluhu léta MCCCCLXXXVIII v pátek po sv. Diviši [10. října 1488].

¹⁾ oc AB.

* [49.] V týchž puohonných, kdež Václav Polacký¹⁾ s spolupóvodem žaluje na Václava z Roupova léta MCCCCXCVI o Letnicích [25. května 1496].

¹⁾ Polický AB.

* [50.] Zmatek, že po nálezu pohnal podruhé o touž věc. Nález v Bílých puohonných, kdež Otík z Tlučné pohání Jana Žida z Vetlý léta MCCCCLXIII.

* [51.] V týchž puohonných, kdež Dorota z Skalice pohání Kunše z Skalice léta MCCCCLXIII ve čtvrtek před sv. Řehořem [10. března 1463].

* [52.] Zmatek, že pohnán jsa ze škod, po zdvižení puohonu bratřím své¹⁾ právo zapsal k novému puohonu, nejša prve z těch škod práv. Nález v Bílých puohonných, kdež Zikmund a Mikuláš bratří z Poběžovic pohánějí Zikmunda Šárovice a Viktorina léta MCCCCLXXXVIII v středu den sv. Řehoře [12. března 1488].

List Z. VII. — ¹⁾ svým B.

* [53.] Zmatek, že se dokládá svědomí v žalobě a žádného nevedl svědka. Hledaj o tom folio VIII¹⁾: „Dokládá-li se kto čeho a toho oc.“ ¹⁾ Schází v C.

* [54.] Zmatek, že z čeho poháněl a nač se jest táhl, toho jest ani listem ani svědomím neprovedl a neokázal. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan z Zvěřnice¹⁾ pohání Alše z Klinštaina. ¹⁾ z Zvěřnice B, z Zvěřince C.

* [55.] Zmatek nalezen není, že pohnav a nic neprovedl. Folio XL¹⁾: „Pohnav nic neprovedl oc.“ ¹⁾ Schází v C.

* [56.] Na zmatek odpor, že tím ani jiným neprovedla, čehož se dokládala. O tom v Třetích Ondřejových B. VIII v při, kteráž jest mezi Ofkou z Švabínova.¹⁾ — Víc folio XXXI²⁾: „Odpor na zmatek oc.“

¹⁾ z Švobínova A. — ²⁾ Schází v C.

* [57.] Na zmatek braní s komorníkem, když držení okázati a požívání nemuož. Folio II¹⁾: „Braní s komorníkem na zmatek.“ ¹⁾ Schází v C.

* [58.] Zmatek, že zapsav dědiny pryč, nic sobě nepozuostaviv i pohnal k odporu. Nález v Třetích Ondřejových H. XXI v při, kdež Jan starý rychtář z Ovesné Lhoty odpírá léta božieho MCCCCLXXXVII v středu po sv. Divišovi [10. října 1487], — Víc folio XXXI¹⁾: „Odpor na zmatek, ktož prodada oc.“ — Víc folio XLI²⁾: „Puohonu z toho nebeř, což prodáš oc.“

¹⁾ a ²⁾ Schází v C.

* [59.] Zmatek, ktož přes nález panský pohání. Nález v Bílých puohonných, kdež Beneš z Kolovrat pohání Fridricha z Walštaina léta MCCCCLIV o suchých dnech postních [13. března 1454]. — Víc folio LXVII¹⁾: „Zmatek, že po nálezu podruhé pohnal²⁾ oc.“

¹⁾ Schází v C. — ²⁾ Schází v AC.

* [60.] Zmatek, že chtěla víc míti, než jí svědčilo. Nález v Modrých puohonných, kdež Kateřina z Prahy, Avíkova dcera,¹⁾ pohání Matěje z Žatce léta MCCCCLVI v středu před sv. Havlem [13. října 1456]. ¹⁾ Schází v AB.

* [61.] Zmatek, že maje pokutu, sám přes to poháněl. Nález v Bílých puohonných, kdež Martin z Držení pohání Ondřeje Kafunka léta MCCCCLXXXV.

* [62.] Zmatek, že jsúci odbytá, před spolčením na spolek se táhla. Nález v Modrých puohonných, kdež Hedvika z Hoříněvsi pohání Smila. List Z. VIII.

* [63.] Zmatek, že přes smlúvu pohnala. Nález v Modrých puohonných, kdež Markléta z Želevic pohání Kateřinu¹⁾ odtudž léta božieho MCCCCLV.

¹⁾ *Ballasaru C.*

* [64.] Zmatek, že přes smlúvu vymluvení¹⁾ pohnal, ale tu smlúvu otec jeho učinil, a také prosil, aby tu smlúvu okázal, a on nechtěl. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan z Šumburka pohání Otíka z Studeněvsi léta MCCCCLXXXVIII ve čtvrtek den sv. Diviše [9. října 1888].

¹⁾ *vymluvení C.*

* [65.] Zmatek, že poháněl ubrmana ze škod, že nestál k srovnání, a zápis o tom byl dskami učiněný: „Nestál-li by který ubrman, aby strana jiného postavila.“ Nález v Modrých puohonných, kdež Mikuláš Wentlar z Radíče¹⁾ pohání Jana Pitokassa²⁾ léta MCCCCLXII v úterý po³⁾ sv. Havle [19. října 1462].

¹⁾ z *Kadaně C.* — ²⁾ *Pírkafu C.* — ³⁾ *před C.*

* [66.] Zmatek, že úředníka pohnal z odboje práva, maje pána jeho pohnati, poněvadž jest k ruce pána svého a ne k své to učinil. Nález v Modrých puohonných, kdež Otík z Tlučné pohání Jana z Vojkova¹⁾ léta MCCCCLXIV v úterý po sv. Urbanu [29. května 1464].

¹⁾ *Jana Hoholta z Výchkova C.*

* [67.] Zmatek, že poháněl z dědictví jako nedílňý, trhu a věnu strýce a bratra neodpírav. Nález v Modrých puohonných, kdež Václav Ysrle z Drahoňovic¹⁾ pohání Jana Caltu z Kamenné Hory léta MCCCCLX v úterý po sv. Kedrutě [18. března 1460].

¹⁾ *Hysrle z DrahoVIC C.*

* [68.] Zmatek, z cizích škod že pohnala Anna oc, folio LIV¹⁾: „Z škod cizích ktož pohání.“

¹⁾ *Schází v C.*

* [69.] Zmatku prázden spolupóvod, by se pak zmatek našel. Folio LIII¹⁾ „Spolupóvod, když jeho pře není oc.“

¹⁾ *Schází v C.*

* [69a.] Že byv poručníkem a trhu učiněnému od sirotkuov neodpírav ani škody vzal, a teprv po smrti sirotka poháněl. Nález o tom v Bílých puohonných, kdež Gerunk z Lomu Václava z Stěžova pohání léta božího MCCCCLXXXVIII o suchých dnech letničných [28. května 1488].¹⁾

¹⁾ *Nález schází v AB.*

* [70.] Zmatek, že pohnal z nezdržení smlúvy, a sám sa toho příčina, že se smlúva nedrží. Nález v Bílých puohonných, kdež Jiřík z Miletínka pohání Jindřicha staršího knížete Minstrberského. Hledaj folio LVI:¹⁾ „Z smlúvy nezdržení ktož pohání oc.“

¹⁾ *Schází v C.*

* [71.] Zmatek, že pohnav ze škod pro základ, a základu neobdržav. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan z Zásmuk pohání Mikuláše Popela z Vesce léta MCCCCLXXXVI o suchých dnech postních [15. února 1486].

* [72.] Zmatek, že ustáv právo před purkrabí a na to jsa zveden, toho práva nedokonav, přes to pohnal k soudu zemskému. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Mandelík z Chrástu pohání Václava z Jilmanic léta MCCCCLXXXVIII¹⁾ feria II. ante festum Katherine oc [24. listopadu 1488].

List Z. IX. — ¹⁾ 1487 má B.

* [72a.] Víc hledaj folio XXXV:¹⁾ „Práva ktož nedovede kteréhožkoli oc.“

¹⁾ Schází v C.

* [73.] Na zmatek ktož pozene, hledaj folio XLII:¹⁾ „Puohon na zmatek co nese.“

¹⁾ Schází v C.

[74.] A napřed tuto P. VII o zmatku najdeš.¹⁾

¹⁾ Věta ta schází v C.

* [75.] Zdvižen puohon, že sou se puovodu na jiném dědictví škody staly, nežli jest v žalobě položil. Nález v Bílých¹⁾ puohonných, kdež Jindřich Bavor²⁾ z Švamberka pohání Bohuslava odtudž léta MCCCCLVI v středu po sv. Bonifacii [9. června 1456].

¹⁾ v *Modrých* C. — ²⁾ Schází v AB.

O zástavě.

[76.] Zastavil-li by kto co komu, a v té zástavě že by stálo: „Což by na stavení naložil, že jemu býti má navráčeno, a dokudž by jemu to nebylo navráčeno, že nemá postupovati“: jestliže toho aneb náklad ten prve nedáš a nevrátíš, a uvížeš se jinác než právem, uděláš proti právu a řádu moc. O tom v Viktorinových F. II mezi Bořivojem z Donína a Václavem z Payru.

O zprávě.

* [77.] Zprávci víc ktož má, než jednoho, má nejprve na jistce vésti.¹⁾ O tom Primo Mauricii B. V: „Páni nalezli.“

¹⁾ Věta tato schází v C.

* [78.] O témž najdeš Tercio Andree F. XIII mezi Alšem z Ryzmberka.¹⁾

List Z. X. — ¹⁾ správně z *Rysmburku* C.

* [79.] Zprávce mají dědiny jistcovy ukázati.¹⁾ Tu o témž najdeš Secundo Nicolai D. XXIII mezi Smilem z Rychmbergka.²⁾

¹⁾ Věta ta schází v AB. — ²⁾ z *Rysmberka* B.

* [79a.] Zpráva na jistce najprv a potom na spolusprávce jde. Nález v Druhých Mikulášových D. XXII v při Smila z Rychmbergka.¹⁾

¹⁾ Nález tento schází v AB. — Č. 79 a 79a. snad se týkají Smila Flašky z *Richmberka*, jinak z *Pardubic*.

* [79b.] Zprávce poručník jednomu zpravuje i druhému. Nález Wenceslai Andree M. VII: „Páni“. Zprávce zapisujícího zpravují i tomu, komuž zapíše, když v zápisu stojí: „tak a v témž plném právě“. Nález Wenceslai Andree M. VII: „Páni“.¹⁾

* [79c.] Zpráva společníka mrtvého přichází na zuostalého živého.²⁾

* [79d.] Zprávce dědin na krále přišlajch odúmrtí mají zpravovati kupujícímu. To psáno v Prvních Prokopových V. XXVI léta božího MCCCCLXXXIII o suchých dnech letničných³⁾ [13. května 1383].

* [79e.] Zpráva jde nejprv na dědiny jistcovy a prodávajícího a potom na spoluzprávce, což by se tu nedostalo. Nález v Třetích Ondřejových F. XIII v při, kteráž jest mezi Alšem z Rysmburka léta božího MCCCCLXXXVII.⁴⁾

* [79f.] Zprávce má a povinen jest, když zvodu odpírá, jistcovy nebo prodávajícího dědiny okázati, chce-li práva vedenie s svých dědin svěsti. Nález v Třetích Ondřejových F. XIII v při mezi Václavem Hrzaněm z Harasova léta božího MCCCCLXXXVI v úterý po svatém Diviši [16. října 1386]. Hledaj folio: Zprávce dva kladúc ve dsky spolu.⁵⁾

* [79g.] Zpráva přes věno starší nežli jest trh nejde, leč by ten, ktož se pro nezprávu vede, věno ssul; tehdy se muož vésti. Nález v Třetích Ondřejových B. III v při mezi Stiborem z Bukovky léta božího MCCCCLXXXVI ante cathedram Petri [21. února 1486].⁶⁾

* [79h.] Zprávce maje, tehdy prve jim úmluvu daj, než k soudu přistoupíš oc. Hledaj folio: Úmluvy nedav správcm, soudil se bez nich.⁷⁾

¹⁾ až ⁷⁾ Zápisy 79a.—79h. buď v AB scházejí nebo pozměněny přicházejí.

[80.] O témž Wenceslai Andree Q. XXII: „In causa inter Ulricum Medek“.

* [81.] Když dva nebo více spolu prodávají a spolu spravují, a jeden nebo více že by nic neměli, a druhý neb jiný že by měli: že všecka správa na tom neb na těch, kteříž mají, zuostává, a na toho neb na ty muož saženo býti pro nezprávu.¹⁾ O tom Tercio Andree B. III v při, kdež Ctibor z Bukovky²⁾ léta božího MCCCCLXXXVI ante cathedram Petri [21. února 1486].

¹⁾ Nález tento zní v C takto: *Zprávce dva ve dsky kladúc spolu a spolu spravují, když jeden má a druhý nemá, celá zpráva zuostává na tom, kterýž má, lečby druhého správce a prodávajícího dědiny okázal, tehdy by polovice zprávy toliko na něm zuostalo.* Srov. též předcházející nález č. 79f. — ²⁾ Zde končí AB.

[82.] Zprávce ktož mají a dá na sobě právo ustáti, nemuž na svého správci sáhnúti. O tom v Modrých puohonných, kdež Otík z Krašovic pohání Ctibora Sekyrky.

* [83.] V zápisu nestojí-li ta slova: „v témž plném právě, jakož jest ty dědiny sám měl a držal,“ tehdy správce předešlí jsú správy prázdni.¹⁾ O tom Wenceslai Andree M. VII: „Páni na plném soudu oc.“

¹⁾ Zprávce zapisujícího spravují i tomu, komuž zapíše, když v zápisu stojí: tak a v témž plném právě C.

[84.] O společnicích v témž nálezu máš, kterak jim kto spravuje. Tu o témž najdeš o správě: Primo Procopii U. XXVI.

[85.] Zprávci ktož má a nedá jemu na úmluvu a soudí se: potratí správu. O tom v Viktorinových A. XXIV mezi Dobrohostem z Ronšperku¹⁾ a Bedřichem.

¹⁾ chybně z *Ramšperka* A.

[85a.] Ktož nevěda jistcových dědin, vedl by se pro nesprávu na jiné správce, a ti správce že by zvodóm odpírali pravice, že vědí jistcovy dědiny: že mají tomu, ktož pro nesprávu vede, z práva dědiny jistcovy okázati a jeho na ně vésti, a jestliže okáží, že má nejprve na jistcovy dědiny vedeno býti; pakli neokáží aneb že by se již jeho dědin nedostalo, má na správce vésti před se pro ostatek. O tom Tercio Andree D. XIV mezi Václavem Hrzanem a Čěnkem.

[86.] Věno, kdež jest předešlejší trhu, nemuože se tu, kdež věno jest, pro nesprávu vésti, leč by věno ssul. O tom Tercio Andree B. III mezi Kundrátem Štosem a Jindřichem Halěrem.

[87.] Zvod nemuože a právo vedeno býti na zápisné a duchovní [zboží] pro nesprávu bez povolení královského, než po nálezu a po právu staném. O tom v Památných P. VII: „Vladislav boží milostí oc.“

List Z. XI.

[88.] Zboží, které ktož vyprosí a obdrží, že správce toho mrtvého, po komž to zboží vyprosil, má to zboží spravovati tomu, ktož jest je vyprosil aneb ktož jest tu odúmrt koupil. O tom v Prvních Prokopových U. XXVI neb XXII.

[89.] Ktož by za koho slíbil aneb zaň správce byl a jeho z té správy nevyvadil, a že by musil statkem svým se z té správy vyvaditi: má jemu všecken statek jeho, kterýž by měl na hotových penězích, na listech neb na čemžkoli, vydán býti v jeho moc. O tom v Třetích Planových A. XIV mezi Václavem Kurkou a Marklétou.

* [90.] Zpráva bez výminky když jest, ta se na všechno vztahuje: na dědictví i na věnné. O tom v Třetích Jana Plany J. VII mezi Kunšem z Hacek léta MCCCCLXII¹⁾ v pondělí před svatým Havlem [11. října 1462].

¹⁾ Zde končí AB.

* [91.] Zpráva se promlčí. Nález v Druhých Planových G. XXVIII mezi Zdeňkem Kostkou z Postupic při konci toho nálezu léta MCCCCLX v pátek po sv. Ambroži [11. dubna 1460].

List Z. XII.

* [91a.) Zpráva před platem komorním a na týž plat očistí. Nález Wenceslai Andree K. I v při Častolara z Piečiny léta božího MCCCC v pondělí [sic] den sv. Šimona Judy¹⁾ [28. října 1400].

¹⁾ Nález schází v AB.

O ženách.

* [92.] Žena muže mající, ze škod poháněti nemuože. O tom v Červených puohonných, kdež Markléta z Ujkovic¹⁾ pohání Albrechta z Ledec ze škod z X hřiven stříbra.

¹⁾ z *Rojkovic* C.

*[93.] Žena což prodá za živnosti muže svého, to jí na jejím věně nic škoditi nemá, než což prodá v svém vdovství, to spraviti má. Nález v Červených puohonných, kdež Příba z Bynic pohání Kateřinu odtudž léta MCCCCX.

*[94.] Žena muže mající a z jeho přinucení k něčemu se zavázíc rčením, má toho býti prázdna, když to z přinucení muže svého učiní. Nález v Bílých puohonných, kdež Jindřich Opozdil ze Strhař pohání Dorotu z Hostúně ze rčení léta božieho MCCCCXCV v sobotu o suchých dnech letničných [13. června 1495].

*[95.] Žena kde a v čem jest věznem muže svého: Tu kdež se jí věna jejího dotýče, a závazek její moc má tehdaž, když ona drží[c]¹⁾ statek muže svého, závazek jakýžkoli na něm udělá. Nález v Bílých puohonných, kdež Jan Slatina z Prahy pohání Annu z Ruostek léta MCCCCLXV v úterý po sv. Kedrutě [19. března 1465].

¹⁾ držíci C.

[96.] Žena která by pravila, že jí muž peníze neb klénoty dal, má za to zpraviti v kaple. O tom v Lvových puohonných léta MCCCCXCVII k adventním [20. prosince 1497]: „Hynek Bořita z Martinic pohání Elšku z Kolovrat.“

[97.] Žena, kteráž z přinucení muže svého a z mušení muže svého muži svému statek svůj zapisuje: nemá moci. O tom v Druhých Václava z Chvojence E. neb K. XIX mezi Apolonem z Želeč a Mikulášem Kavkou z Říčan oc.

[98.] Žena kteráž by vinila koho z pobrání peněz, a oni přeli, a ona že by neměla pruvodu, mají se narčení správou očistiti. O tom Quarto Mathie A. XIV: „in causa Margarethe“. — O tom také Zřízení zemské.

List Z. XIII.

O zvodu.

*[99.] Zvod zle učiněný má z desk propuštěn býti. Nález Wenceslai Andree Q. XXIII v při mezi Voldřichem Medkem z Waldeku a Jaroslavem Plichtou léta božieho MCCCCLVI v pondělí po sv. Diviši [11. října 1456].

*[100.] Zvod po právu staném má jíti. Nález v Modrých puohonných, kdež Jan z Wartmberka pohání Ondřeje syna Kunšova.

*[101.] A v Bílých puohonných, kdež Mikuláš z Hodějova a z Chotajřiny¹⁾ pohání Jana Malovce ze škod oc léta MCCCCXC.

¹⁾ Schází v AB.

*[102.] A v týchž Bílých, kdež Zdeslav Jeník z Mečkova a z Uherska¹⁾ pohání Jiříka Pardubského ze škod léta MCCCCLXXXVI.

¹⁾ Schází v AB.

*[103.] Zvod po nálezu pro nepostúpení dědin. Nález v Modrých puohonných, kdež Arnošt z Herštaina pohání Jana z Kolovrat.

*[104.] Zvod i král má bráti po nálezu. O tom v Pátých Planových A. VI léta MCCCCLXV.

* [105.] O témž v Druhých Mikulášových B. II.

* [106.] Zvod na manství, duokudž jest bylo svobodné, učiněný má doveden býti. Nález v Modrých puohoných vedle puohonu, kdež Anežka z Ouberovic¹⁾ pohání Jana z Hodmburka z Vrbce²⁾ léta MCCCCLXV v pátek po sv. Janu Křtiteli [28. června 1465].

¹⁾ z Alberovic C. — ²⁾ Schází v AB.

* [107.] Zvod po nálezu pro dluh i odhádání jde. Nález v Bílých puohoných vedle puohonu, kdež Markléta, dcera někdy Mikuláše z Libčic, pohání Markléta z Malšína, matka svú, léta MCCCCLXXXIX v středu po sv. Longinu [18. března 1489].

* [108.] Zvoditi purkrabie Pražský nemá, než úředníci menší. Nález v Druhých Ondřejových N. XVII v při mezi Jiříkem Tunklem starším léta MCCCCLXXXV v pátek před sv. Havlem [14. října 1485].

* [109.] O témž v Bílých puohoných, kdež Jan Mandelík z Chrástu pohání Václava z Jilmanic léta MCCCCLXXXVIII v pátek [sic] u vigiljí sv. Kateřiny [24. listopadu 1488].

[110.] Zvod po úmluvě má puštěn býti ve dvou nedělí. O tom Primo Steffani K. XIX, kdež Anežka z Bezmíře oc.

[111.] Zvod, který se pro dluh děje, jest také k dědictví. O tom v Posledních Ondřejových L. II v při mezi Ondráčkem oc.

List Z. XIV.

[112.] O témž najdeš Quarto Plana A. II: „Bořivoj z Donína.“

[113.] Zboží taková připadají na krále: ktož by učinil proti králi anebo moc proti právu, by pak syny měl. O tom v Prvních Zdislavových A. XXVIII: „Jan z boží milosti oc.“

[114.] Zboží které když se vyvolává podle práva manského neb dvorského, chce-li kto lepší právo k němu míti, jeď a odporuoj u dvorských desk, nechceš-li zmeškati. O tom Primo Mauricii G. XV: „Páni vuobec nalezli oc.“

* [114a.] Zboží od sedlákuov nebo od měšťan kúpené pánóm a rytierstvu bez povolenie královského muož kladeno býti oc. Hledaj folio: „Do desk klásti pánóm a rytířstvu“.¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

* [115.] Zámkov a zboží nemá žádný cizozemcóm prodávati, a Němci v Čechách nemají se saditi.¹⁾ Nález v Tretích Ondřejových E. I: „Najjasnější oc.“

¹⁾ sádití C.

* [116.] Židé kradené věci u nich optané mají bez ouplatku vracovati. To psáno v Památných Q. XXI: „Juxta oc.“

* [116a.] Židé na základy toliko mají pójčovati, ne na listy. V Památných Q. XXI: „Juxta“.¹⁾

¹⁾ Nález schází v AB.

* [117.] Zločincům slibu slíbeného žádný nemá dosti učiniti. Hledaj folio L¹⁾: „Slibu zločincům slíbeného.“

¹⁾ Schází v C.

* [118.] Zhoubcí zemských a těch, kteří proti zemi slouží, žádný jich přijímati nemá ani jich přechovávati. Nález v Prvních Štěpánových K. XVIII: „Také sú páni našli.“

* [119.] Žoldnéře nebo dráby kteří na koho pošle, má sám ty škody zaplatiti. Nález v Bílých puohoných, kdež Rynart Houska z Vratšova pohání Petra Lhotského z Zásniku ze škod ze sta hriven stříbra léta božieho MCCCCLXXXVIII.

[120.] Žádné péče že jest naň neměl, kteří k komu mluví tak neb píše: tu najdeš, kterak má to váženo býti, v Prvních Hyndrákových C. XXI v při mezi Puotů z Ryzmburka¹⁾ a Václavem oc.

List Z. XV. — ¹⁾ z Risenberka?

[121.] Zmučiti kteří by koho dal z nějakého domnění pro nějaké pohruožky z podezření toliko, nemaje toho konečný duvod, a ten zmučený že by se nepoznal nic na mučení: muož býti pohnán z L kop grošův českých a obdrží je. O tom v Červených puohoných léta MDIX k adventním [19. prosince 1509]: „Anna Hubenková v Novém městě Pražském pohání Petra Amchu z Borovnice.“¹⁾

¹⁾ Rukopis C končí za č. 119 takto: „Ze škod pohnal pro základ, základu neobdržav. O tom folio: Zmatek, že pohnav ze škod pro základ oc. *Finis exarationis in die divisionis apostolorum anno Christi 1535, regnante inclyto rege Ferdinando, per Vitum Poll de Zittavia in Broda Bohemicali oc.*

Nálezové tito k soudu komornímu příležití.

O soudu komorním najdeš v Památných M. I.

Soud komorní má držán býti dvě neděli pořád. O tom v Památných Q. XVIII: „Páni a vládky na sněmu obecním.“¹⁾

¹⁾ Rukopis B začíná nálezem komorního soudu ze dne 26. května 1497 v plném znění, jež sme v Archivu Českém X. str. 472 č. 842 uveřejnili.

[XIX.] D.

[1.] **Držitele statku kteří by toliko jednoho pohnal, a jich bylo více,** bude puohon zdvižen. O tom nález, kdež Alena z Normberka pohání Dorotu odtudž k roku Svátosti léta božieho MDX [16. dubna 1510].¹⁾ ¹⁾ Srv. nález č. 1653 v Archivu Č. XIII. str. 305.

[2.] Jako držitele statku po někom kteří by někoho pohnal, má to napřed provésti, že jest ten pohnaný téhož statku držitel, jináč ten puohon zdvihnú. O tom nález mezi Samsonem z Hyršperku¹⁾ a Annú z Kování léta MDXVIII při svatém Martině [12. listopadu 1518].²⁾

¹⁾ z Kynšperku AB. — ²⁾ Srv. nález č. 2584 v AČ. XIX. 335.

[3.] Držitelův statku umrlého když kto nepohání všech pro dluhy neb závady toho umrlého, bude puohon zdvižen; než má všech pohnati, kteříž jsou jeho statek

k sobě přijali. O tom v registřích soudu komorního léta MDX k Svátosti [10. dubna 1510] mezi Pavlem z Jemníku a Mání z Lukavce.¹⁾ ¹⁾ Srv. nález č. 1626 v AČ. XIII. 285.

[4.] O témž v týchž registřích téhož léta a roku mezi Alenú z Normberka a Dorotú odtudž ut supra.¹⁾ ¹⁾ Srv. nález č. 1653 v AČ. XIII. 305.

O duotklivých slovích.

[5.] Nález kdež Albrecht Cipla pohání Martina Lišky k svatému Martinu léta MDX [16. listopadu 1510].¹⁾ ¹⁾ Srv. nález č. 1774 v AČ. XIII. 399.

[6.] Z duotklivých slov pohání Jindřich Radimovský z Polče¹⁾ Jana Bílského. A v tom pravil, že by byl on Jindřich udělal lotrovsky oc. I zdvihli mu puohon, neb se cti dotýče. O tom v Červených kožených B. XV.²⁾

¹⁾ Čti: z Pálče. — ²⁾ Srv. nález č. 2589 v AČ. XIX. 340, 13. listopadu 1518.

[7.] O dluhu na kupectví ktož by komu puojčil, a druhá strana že by pravila, že zhola summy puojčil, a svědkové na obě straně svědčili a proti sobě, tu přísaha nalezena puovodovi. O tom nález mezi Benešem z Vranova a Zdislavem ze Žlunic¹⁾ k svatému Martinu léta MDIX [14. listopadu 1509].²⁾

¹⁾ Zdeslavem ze Zlomic AB. — ²⁾ Srv. nález č. 1527 v AČ. XIII. 200.

[8.] O dluhu, ješto se kruntu dotýče, přisouzeném Dorotě z Bríšfan,¹⁾ kdež pohání Jiříka Voděradského k roku sv. Martina léta MDI [13. listopadu 1501].²⁾

¹⁾ z Břešán AB. — ²⁾ Srv. nález c. 1056 v AČ. XI. 550.

[9.] Dluhu registry kupeckými pokázaného ktož by odpíral, má spraviti. Nález mezi Duchkem z Vlkanova a Dorotú z Košinně¹⁾ k roku Svátosti léta božieho MDIII (sic) [21. dubna 1502].²⁾

¹⁾ z Košinné AB. — ²⁾ Srv. nález č. 1174 v AČ. XII. 536.

[10.] Z dluhu kto by pohnal jsa kupcem, a registr dostatečných na to že by nepokázal, a strana druhá holými slovy pravila, že jest ten dluh zaplacen, má to strana pohnaná spraviti, že jest zaplatila, neb zaplatiti. O tom nález mezi Janem Chynským¹⁾ a Kateřinou Sýkorovou k roku sv. Martina léta MDIX [12. list. 1509].²⁾

¹⁾ čti: Vchynským. — ²⁾ Srv. nález č. 1508 v AČ. XIII. 185.

* [11.] Z dluhu jakého kto by koho vinil, a pohnaný pravil, že tak mnoho dlužen není a že jest na ten dluh něco zaplatil: i nalezeno, aby strany před úředníky stály, a pohnaný aby provedl, co jest na ten dluh dal. O tom nález, kdež Zebold pohnal Doroty oc k roku Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[12.] Dřieví ktož by roubal v lese. O tom nález mezi Dorotú z Košinně¹⁾ a Kateřinou odtudž k roku Svátosti léta božieho MDIII [1. května 1503].²⁾

¹⁾ z Košinné AB. — ²⁾ Srv. nález č. 1182 v AČ. XII. 540.

[13.] Na dsky když by se obě straně táhly, má puohon zdvižen býti. O tom nález jeden i druhý mezi Duchkem Švábem a Tomášem Hornáteckým a Mikulášem Popelem k roku sv. Martina léta MDII [11. list. 1502].¹⁾ ¹⁾ Srv. nález č. 1204 v AČ. XII. 556.

[14.] Na *dědinách* svobodných ktož by neměl a pohnal koho a ani škod ne-
uručil, puohon jemu bude zdvižen. O tom nález, kdež Václav Zima pohnal Kli-
menta oc k roku sv. Martina léta MDXI [20. listopadu 1511].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2062 v AČ. XIX. 42.

* [15.] O dědiny a louky zvorání puohon zdvižen mezi Jindřichem Holickým
oc a Příbškem z Radíče k roku Svátosti léta MDII [8. dubna 1502].

[16.] O *desátku* nevydávání zdvihli puohon Jindřichovi z Běšin, kdež pohnal
Jindřicha z Březí k roku Svátosti léta MDVI [27. dubna 1506]. — A hned potom
druhý nález najdeš mezi týmiž oc.¹⁾

¹⁾ Srv. nálezy č. 1390 a 1391 v AČ. XIII. 111, 112.

[17.] Desátek prisouzený Janovi z Dubče na Václavovi Hyndrákovi oc
z krontův svobodných. O tom nález k sv. Martinu léta MDIII [11. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1261 v AČ. XIII. 33.

[18.] O *dobytku zajetí* má prve vzneseno býti, jinak puohon zdvižen Janovi
z Skalky, kdež pohání Mikuláše Trčku k sv. Martinu léta MDI [16. listopadu 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1076 v AČ. XII. 467.

* [19.] Dobytkem ktož by v uobilí pásł a spásł někomu a zkazil, a ten,
komuž spaseno a zkaženo, neprovedl: puohon o tom zdvižen, kdež pohnal Zdeněk
z Klinštajna Brodských k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[20.] Dobytek ktož by komu ze dvora zajal a pravil, že jest jej na škodě
zajal a zastihl, neobdrží, bude-li z takového zájmu pohnán. O tom nález, kdež
Alžběta z Vícemilic pohání oc k Svátosti léta MDXVIII [20. dubna 1518].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2543 v AČ. XIX. 309.

[21.] *Dceru neb syna* ktož by komu vzal a potom z toho hnán byl, a při
soudu pravil pohnaný, že se té dcery nikdy doptati nemuože anebo že jest umřela,
a toho všeho že by dostatečně neprovedl: má to zpravit. O tom nález mezi
Marklétu z Markvartce a Smilem [ze Vliněvsi] oc k Svátosti léta MDIII [1. května
1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1186 v AČ. XII. 543.

[22.] *Dvuor* ktož by najal komu a o to smlůvu učinil, a té smlůvě se dosti
nedálo při tom dvoru oc. Nález o tom mezi Petrem z Dřínova a Janem z Šeln-
berka k Svátosti léta božího MDII [14. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1152 v AČ. XII. 521.

[23.] *Dílčí cedula* statku a dědin svobodných, a jeden od druhého dílí
cedule takové přijíti nechtěl: o tom nález, kdež Jindřich Myška pohnal Jana Pře-
myslanského k sv. Martinu léta MCXII [11. listopadu 1512]. Takový pohnaný
aby tůž ceduli jednu vzal; než nebylo-li by na díl všecko položeno, aby pohnaný
k pšovodovi o to právem hleděl. O tom v Tenkých aksamitových.

[24.] Děli-li by se kto s kým o statek a v cedulech dílčích jeden by se
podvolil k svému dílu dluhy platiti: má tomu dosti učiniti. O tom nález mezi

Petrem z Pohnání a Janem odtudž k roku sv. Martina léta MDV [15. listopadu 1505].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1365 v AČ. XIII. 96.

[25.] *Dání* královského dluhu přisoudili Ladslavovi z Šternberka na Janovi Pytlíkovi k roku Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[26.] Druhý o témž, kdež týž Ladslav pohnal Alzmana oc, a hned třetí, kdež pohnal Václava.

[27.] Dání listem královským odsouzeno Oldřichovi Homberkovi, kdež pohnal Vencelíkův. V Červených kožených B. XV¹⁾ [7. května 1519].

¹⁾ Srov. půhon č. 2691 v AČ. XIX. 386.

[28.] *Dobrý*. Ktož by komu pravil, že jest tak jako ten, komuž by to mluvil: dáno puovodovi za právo stané, kdež Ladislav Malešický pohání Kristofa z Hermsdorfu. O tom nález léta božieho MDXV k roku sv. Martina [11. listopadu 1515].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2515 v AČ. XIX. 287.

[29.] *Dvoru městu* dali za právo. Straně¹⁾ druhé zdvihly puohon, protože tíž Dvorští slušejí pod právo manské Trutnovské.²⁾ O tom nález, kdež Barbora z Vrchlabí pohnala téhož města k sv. Martinu léta MDV [14. listopadu 1505].³⁾

¹⁾ *Strany* A. — ²⁾ *Trutnovské* AB. — ³⁾ Srov. nález č. 1360 v AČ. XIII. 93.

[XX.] 6.

[1.] *O gruntích a břehu zdvižen puohon, kdež Apolona z Dříní*¹⁾ pohání Mikuláše apatykáře k roku sv. Martina léta MD [19. listopadu 1500].²⁾

¹⁾ z *Řičení* AB. — ²⁾ Srov. nález č. 1000 v AČ. XI. 513.

[2.] Na gruntích rčení puohon zdvižen, kdež Alžběta z Barchova pohnala Jana Oděrada k Svátosti léta MDII [12. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1121 v AČ. XII. 501.

[3.] Na gruntích pobráno seno. O tom nález, kdež Anna z Nelzejovic pohnala Anežky z Míkovic. Zuostala Anna práva k roku Svátosti léta MDIII [2. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srv. nálezy č. 1122 a 1188 v AČ. XII. 502, 545.

[4.] Na gruntích čích kto by honil a neprovedl, aby jeho grunty byly, a také o grunty v komoře souzeno býti nemá. O tom zdvižen puohon mezi Děpoltem z Lobkovic a Václavem z Vrabí k roku sv. Martina léta MDVI [16. listop. 1506].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1424 v AČ. XIII. 133.

[5.] O gruntu zatopení zdvižen puohon Jiříkovi z Ronova, kdež pohnal Limburských k Svátosti léta MDVII [16. dubna 1507].

[6.] Z krunťov, totiž dvoru poplužního užívání, pohnal Jan Kamenický z Smečna Jana Buštěhradského a obdržal. O tom nález v Černých kožených C. VI [14. května 1519].

[XXI.] H.

[1.] **O hrdlo že chtěl připravit i o čest, pohnal Kristof z Hernsdorfu Vrchotu.** Zdvihli mu puohon. O tom v Černých kožených A. XVI, poněvadž se cti i hrdla dotýče.¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 2601 v AČ. XIX. 348.

[2.] Na hrdlo sažení nález. Alžběta Marková od Hory pohnala Jiříka odtudž. By byla provedla, že ji ku právu dal, vstala by byla práva. Puohon k Svátosti léta MDIII [15. dubna 1503].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1160 v AČ. XII. 526.

[3.] Na hrdlo sažení nález s zdvižením puohonu, kdež Anna Hubenková pohání Petra Amchu k roku sv. Martina léta MDX [16. listopadu 1510].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1776 v AČ. XIII. 400.

[4.] *O hanlivých slovích.* Kdež Bohuslav Chrt pohání Václava Donáta k Svátosti léta MDX [13. dubna 1510].¹⁾ A bylo by to témuž Bohuslavovi přisouzeno, by byl v svých slovích nežádal na cti opatřen býti.

¹⁾ Srv. nález č. 1638 v AČ. XIII. 293.

[5.] Z hanlivých slov ktož by pohnal. Jako Aleš Zrutský pohnal Jana z Podvek, že o témž Alšovi mluvil, že lidi u vazbě své moří, a to naň uvedl: i nalezeno, že jemu Alšovi těmi slovy hanlivými podle puohonu povinen není, poněvadž naň to uvedl oc. K roku Svátosti léta božieho MDXIII [8. dubna 1513].¹⁾

¹⁾ Srv. svědomí č. 2297, 2298, 2373 a 2393 v AČ. 152—153, 188 a 199.

[6.] Z hanlivých slov pohnal Kristof z Hernsdorfu Bohuslava Vrchotu. A tu Bohuslav pravil, že jest to na přátelech, a puovod se k tomu neznal. I nalezeno, že puovod na své cti opatřen. O tom v Černých kožených B. XXIII [11. května 1519].

[7.] A hned druhý mezi týmiž z slov hanlivých o podvodu, ale ten zdvižen. [11. května 1519].

[8.] Třetí puohon mezi nimi zdvižen, že se cti dotýče; neb z toho byl pohnal, že se on Kristof všeho odvážil a za nic se nestydí oc. V týchž B. XXIV [11. května 1519].

[9.] A čtvrtý nález k tomu podobný hned potom [11. května 1519].

[10.] A v pátém nálezu opět z slov hanlivých pořád, že by týž Kristof čertu sloužil a jemu se přikázal a pána Boha se odvážil: tu jest na své cti Kristof opatřen. Nález ten v týchž B. XXIV [11. května 1519].¹⁾

¹⁾ Srv. půhony č. 2664—2668 v AČ. XIX. 378—379.

[11.] *Herka a hříbě*, ješto vzata byla, přisouzena jest k vrácení, aneb zač to stálo. Pruovod před úředníky oc, kdež pohání Ondřej ze Rzávého Jana Čabelického, aby postavil oc k Svátosti léta božieho MDXIII [8. dubna 1513].

[12.] *O honu zvěři veliké* pokuta přisouzena proto L kop grošův č., kdež Burjan oc Kraselovští pohnali Václava Příška k roku Svátosti léta MDX [11. dubna 1510].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1631 v AČ. XIII. 289.

[13.] Pro *haltěř* na kruntech udělaný pohnal Pavel Samuel Jana z Šumburka. Zdvihli mu puohon proto, že se tu kruntův dotýče, k Svátosti léta MD [1. května 1500].

[14.] *Hajným* ktož by byl u koho a z smýcení lesu počtu mu neudělal. O tom nález mezi Zdeňkem Loučenským a Mikulášem Trčkou k sv. Martinu léta MDVI [16. listopadu 1506].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1429 v AČ. XIII. 137.

[15.] *Žhárství*. Ktož by pohnal, o tom přísudek a nález, kdež Jindřich Míčan pohnal pánův Sezimův, aby postavili Jíru oc k roku sv. Martina léta božieho MDIII [11. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1304 v AČ. XIII. 56.

[XXII.] K. O kšaftích.

[1.] *Když by komu co kšaftem* bylo odkázáno, a z toho ze všeho že by nehnal, než z něčeho toliko: o tom puohon zdvižen, kdež Anna z Rabštajna pohání Jana odtudž k sv. Martinu léta MDX [16. listopadu 1510].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1777 v AČ. XIII. 401.

[2.] Kšaft poslední proti prvnímu obdržal. O tom nález mezi Petrem Mladějovským a Divišem Malovcem k Svátosti léta MDII [11. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1115 v AČ. XII. 497.

[3.] Kšaftu a dluhu ktož by odpíral, a toho dluhu v listu kšaftním napsáno nebylo, a ten, kto by kšaftu měl dosti učiniti, byl pohnán z toho: o tom nalezena přísaha pohnanému, že toho dluhu povinovat nebyl, aby to zpravil. O tom nález, kdež Arnošt Chval oc pohání Mikuláše z Donína k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[4.] O kšaft městský a o věc městskou puohon zdvižen Janovi Kožmínovi, kdež pohání Doroty dcery Selíkovy k Svátosti léta MDXV vel ad Martini [20 dubna neb 11. listopadu 1515].

[5.] Kšaftu z dosti neučinění, ješto by se v tom kšaftu dotýkalo kruntův, kto by z toho pohnal: o tom puohon zdvižen mezi Janem oc z Řečice a Janem Mrázem k Svátosti léta MDIII [6. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1242 v AČ. XIII. 20.

[6.] *Kradenú věc* ktož by prodával, a ten, komuž jest ukradeno, přistihl své, má ten, ktož prodává, chce-li čist býti, soukupa postaviti. O tom nález, kdež Jan Hrabaně pohnal Václava Jankovského k sv. Martinu léta MDI [15. listopadu 1501].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1069 v AČ. XI. 559.

[7.] Kradeného kto by co od koho přijal, prisouzeno, aby vrátil, aneb, zač to stálo, aby to puovod před úředníky oc provedl. Nález o tom, kdež Johanka z Krajku pohání pana sudího léta MDXV při sv. Martinu [12. listopadu 1515].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2501 v AČ. XIX. 273.

[8.] Z *křivdy, lehkosti* a z nepravosti kto by pohnal, a pohnaný nestál: má puovod opatřen býti na své cti. O tom nález, kdež Kašpar Korček pohnal Delfína k sv. Martinu léta božieho MDI [16. listopadu 1501].¹⁾ A tu hned též o nářek cti puohon oc.

¹⁾ Srov. nález č. 1073 v AČ. XII. 465, kdež původ nazývá se: Kašpar *Kurcel*, v B. *Kurčák*.

[9.] Kšaftem ve dsky vloženým summa odkázaná prisouzena jest Jiříkovi Horynovi, kdež pohnal Kateřiny z Dobronína k roku Svátosti léta MDII [15. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1166 v AČ. XII. 530.

[10.] *Křestným* a pravým jménem nepohnal-li by kto koho, by pak několik osob spolu jedním puohonem pravým jménem pohnal a jednoho z nich nic, proto puohon zdvižen: kdež Alena z Radonic pohnala Jana oc Karlíkův k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[11.] Z *kvitancí*. Jestliže kto komu nechtěl by jí učiniti a dáti, i hnal by pro ni, musí prve puovod to provést, že jest jemu pohnanému tu summu, nač táž kvitancí býti by měla, zaplatil, jinak ten puohon bude zdvižen. O tom nález, kdež Bernart Rachmberk pohnal Wolfa Rachmberka k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[12.] Z *kožichův* jakých pohnal-li by kto a to sobě v summě jaké položil, ostane-li púvod práv, má pohnaný ty kožechy navrátiti, a nenavrátil-li by, tehdy strany mají před úředníky státi, a puovod, zač ti kožechové stáli, provést; a což provede, to pohnaný daj. O tom nález mezi Barborou z Kouče a Marjanú oc k Svátosti léta MDXII [23. dubna 1512].

[13.] Z *kvaltu* ktož by koho hnal a v tom puohonu položil, že ho zamordovati chtěl, o tom puohon nálezem zdvižen, kdež Jindřich Radimovský pobání Jana Bílského. O tom v Červených koženných A. XIV [16. listopadu 1518].¹⁾

¹⁾ Srov. nálezy č. 2597 a 2598 v AČ. XIX. 346.

[XXIII.] L. O listech.

[1.] *List svědčil na peníze a k tomu na svrchky a na nájem*, i byl o to puohon před purkrabský soud. A purkrabie ten puohon zdvihl. Potom pohnáno do komory; i nalezeno, aby týž purkrabie v soudu zemském o to naučení vzal, a jaké naučení vezme, to aby zase soudu komornímu oznámil; a bude-li soudu komornímu takový list náležeti, že stranám se konec stane před týmž komorním soudem. O tom

nález mezi Dorotú z Blahotic a Jířikem Samuelem k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[2.] List hlavní obyčejný, ješto ho jeden druhému podle smlúvy neučinil a podle rčení, nalezeno, aby týž list pohnaný učinil, podle též smlúvy aby se k sobě zachovali. Nález o tom, kdež Jan z Waitmille pohání Johanku z Tajnu k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[3.] Listu kto by komu na peníze neudělal, až by čas záplatě minul, obdrží; o tom nález, kdež Michal Slavata pohnal Václava Říčanského k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[4.] Z listu nevrácení hlavního vyvazeného pohnal Fridrich Sekerka Barše oc. I jest mu puohon zdvižen, poněvadž se listu na peníze dotýče. O tom v Černých koženných A. XII [16. listopadu 1518].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2595 v AČ. XIX. 344.

[5.] Listem královským dání odsoudili Voldřichovi Homberkovi, kdež pohání Vencelšky v Černých koženných B. XV [7. května 1519].¹⁾

¹⁾ Srov. puohon č. 2691 v AČ. XIX. 386.

O ležení.

[6.] Ležal-li by kto u koho a na koho pro peníze, že by mu od toho ležení nezaplátil, a ten, u kohož ležáno, hnal by toho, ktož ležal, pro nezaplacení, obdrží. O tom nález, kdež Václav Čech z Hradce pohnal Bavora oc k Svátosti léta MDVI [28. dubna 1506].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1401 v AČ. XIII. 119.

[7.] *Les ktož komu poseká, a on ty sekáče zjímá, a potom požene z toho sekání, bude odsouzen.* O tom nález mezi Dorotú z Košinné¹⁾ a Kateřinú léta MDIII [1. května 1503].²⁾

¹⁾ z Košinné AB. — ²⁾ Srov. nález č. 1182 v AČ. XII. 540.

[8.] O lesu smýcení bylo souzeno v komoře a nebylo puohonu zdvižení. O tom nález mezi Mikulášem Hrabaní a Mikulášem Popelem o Svátosti léta božieho MDII [11. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1113 v AČ. XII. 496.

[9.] *Loupežníkóv* ktož by nehonil, jsa napomenut, musí škody platiti. O tom nález mezi Ondřejem Liškou a opatem Tepelským¹⁾ k sv. Martinu léta MD [18. listopadu 1500].²⁾

¹⁾ Teplickým AB. — ²⁾ Srov. nález č. 999 v AČ. XI. 512.

[XXIV]. M. O majestátích.

[1.] *Majestátóv když se dotýče* v které při, zdvižen puohon Michalovi opatovi Oseckému, kdež pohání Buška z Sulevic¹⁾ k sv. Martinu léta MDIII [14. listopadu 1503].²⁾

¹⁾ z Sulevic AB. — ²⁾ Srov. nález č. 1257 v AČ. XIII. 32.

[2.] Majestáty, listy, zápisy, puoněkud prisouzeny Jindřichovi z Kolovrat na Zbyňkovi¹⁾ odtudž k roku Svátosti léta MDIII [6. května 1503].²⁾

¹⁾ *Hynkovi* AB. — ²⁾ *Srov. nález č. 1235 v AČ. XIII. 16.*

[3.] O majestáty a vajsady puohon zdvižen, kdež Jiřík Šalomún z Starého města pohnal mistra Václava k Svátosti léta MDX [19. dubna 1510].¹⁾

¹⁾ *Srov. nález č. 1676 v AČ. XIII. 322.*

[4.] Majestátem dání v minci zdviženo Ladslavovi z Šternberka, kdež pohnal Viléma Kostku jako mincmajstra. Nález léta MDXV po sv. Martině [13. listopadu 1515].¹⁾

¹⁾ *Srov. nález č. 2503 v AČ. XIX. 275.*

[5.] Pro majestátův královských nevrácení a nevydání na některé zboží obdržal Václav Budovec na Rendlovi nálezem při sv. Martinu léta MDXV [14. listopadu 1515].¹⁾

¹⁾ *Srov. nález č. 2510 v AČ. XIX. 283.*

[6.] *K mordu* ktož by koho najal, a naň to bylo uvedeno, odsouzen hrdla. O tom nález, kdež Jan z Svárova¹⁾ vinil Dorotu mlynářku oc k Svátosti léta božieho MDII [11. dubna 1502].²⁾

¹⁾ *z Svorova* A. — ²⁾ *Srov. nález č. 1112 v AČ. XII. 495.*

[7.] Pro mord lidé odsouzení na smrt, kdež Vracka¹⁾ z Velhartic pohnala Jana z Svárova²⁾ pro postavení lidí jeho k roku Svátosti léta MDII [11. dubna 1502].³⁾

¹⁾ *Mračka* AB. — ²⁾ *z Svorova* AB. — ³⁾ *Srov. nález č. 1117 v AČ. XII. 499.*

O mocném přestání.

[8.] Přes mocné přestání nemá pohaněno býti. O tom nález mezi Zdeňkem Loučenským a Zikmundem [sic] k Svátosti léta MDIII [3. května 1503].¹⁾

¹⁾ *Srv. nález č. 1203 v AČ. XII. 553.*

[9.] Mocné dvou osob přestání na někom. Nemají se ti, kteří sou mocně přestali, soudem viniti. O tom puohon zdvižen Zdeňkovi Chvalkovskému, kdež pohnal Václava Zárubu k sv. Martinu léta MD [11. listopadu 1500].

[10.] Přes mocné o některú při přestání puovod že by na pohnaném právo ustál mimo to přestání, a ten maje proto právo stané hnáti svého póvoda i hnal ubrmana, puohon zdvižen proto. Nález o tom, kdež Michal z Krucmburka pohání Víta z Radslavic při sv. Martině léta MDXV [13. listopadu 1515].¹⁾

¹⁾ *Srv. nález č. 2504 v AČ. XIX. 277.*

[11.] *Moci jaké* dotýkal-li by kto v svém puohonu, jako takto: že by kto hnal z slov duotklivých koho, a to takových dotýkaje, že by nad někým ten, ktož pohání, moc okazoval, a to že by pohnaný pravil: i takový puohon zdvižen proto, že se moci i cti dotýče. Kdež Aleš Zrutský pohnal Jana z Podvek k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[12.] *Manželky* pro nevydání mužů. Puohon o tom, kdež Václav Mírek pohnal Jana Čabelického. Nález o tom k roku sv. Martina léta božieho MDVIII [13. listopadu 1508].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1465 v AČ. XIII. 158.

[13.] A druhý nález o témž mezi týmiž vstřejší k roku sv. Martina léta MDXI [19. listopadu 1511].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2056 v AČ. XIX. 36.

O mluvení.

[14.] Řekl[li] by kto komu: „Budu s tebou mluvit o to oc, když se s tebou v slušném místě shledám,“ a ten, kto by mluvit chtěl, od druhého byl pohnán, aby to před soudem mluvil, ješto jest to místo slušné, a potom týž pohnaný před soudem pravil, že jest nic nepokojného tu k němu, ješto by proti právu bylo, nemluvil, ani tím jakých pohrůzek mimo právo že jest jemu nečinil oc, i na tu jeho takovou řeč nalezeno: Poněvadž tak praví, že jest tudy ten puohon mezi nimi minul. Jako mezi Václavem Robmhapem puovodem a Petrem Mladějovským pohnaným k roku sv. Martina léta MDX [15. listopadu 1510].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1773 v AČ. XIII. 398.

[15.] S *myslivostí* ktož by koho zastihl na kruntech svých i pobral jemu ptáky, lep, kalúsa, a toho myslivce i slibem zavázal, a ten, čiž by to myslivec byl, pohnal z pychu, a ten by toho, ktož by byl pohnán, neodvedl, ale svými to svědky na se uvedl, že jest téhož myslivce na svých kruntech nalezl, a ti ptáci že sou na jeho tvrz nesení, a on sám že jest při tom byl oc: i má pohnaný zpravit to, že se ten vzatek s jeho volí nestal. O tom nález, kdež Václav Anděl pohání Pavla Choltického k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[16.] *Mana kterého* ktož by pohnal z pychu, má mu puohon zdvižen býti. Nález o tom, kdež Petr z Janova pohání Jiříka z Milenovic k sv. Martinu léta MDVI [11. listopadu 1506].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1271 v AČ. XIII. 39.

[XXV.] N. O nářku cti.

[1.] Kdež Anežka Flugková z Šumburgka pohnala Jindřicha z Kukštaina, aby se Kuňkou oc dobře ujistě ji postavil, že ji chce vinit z nářku cti: tu týž Hendrich též Kuňky nepostavil ani sám stál. I opatřili ji Anežku na její cti nálezem k roku Svátosti léta božieho MDI [30. dubna 1501].¹⁾ a hned potom i druhým.

¹⁾ Srov. nález č. 1049 v AČ. XI. 545.

[2.] O nárek cti ktož by jsa pohnán i nestál: při tom jest opatření pívoda na jeho cti. O tom nález k sv. Martinu léta MDII [11. listopadu 1502], kdež Bohuněk Špína pohnal Vaňka Zámorského.

[3.] O nárek cti kto by byl pohnán a před soudem pravil, že na toho, od kohož jest pohnán, nic zlého neví, nic na něm přes to přisuzováno býti nemá. O tom

nález mezi Kateřinou Peřinovou a Annú z Sezemiček k roku sv. Martina léta MDIII [18. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1293 v AČ. XIII. 50.

[4.] Z nářku cti ktož by byl pohnán, a pohnaný že by před soudem pravil, že jeho nenařekl a nenaříká, a že ho nemá z čeho naříkati, a že ho má za dobrého: i není dále pokutou povinen ani škodami. O tom nález léta MDXXX v pondělí den svatého Benedikta [21. března 1530] mezi Pavlem Choltickým z Oujezda a Petrem Haléřem.

O nábytcích.

[5.] Z nábytkův a svrchkův ktož by koho pohnal a jich zejména v puohonu nepostavil, o tom puohon zdvižen Zikmundovi Škrhovi,¹⁾ kdež pohnal Annu z Ryzm-burka²⁾ k sv. Martinu léta MDXI [13. listopadu 1511].³⁾

¹⁾ Krchovi B. — ²⁾ mylně z Rosmberka AB. — ³⁾ Srov. nález č. 2020 v AČ. XIX. 8.

[6.] Nábytky, ktož by je komu na kruntích pobral. O tom nález, kdež Baltazar Mrzák pohání Polyxenu a zuostal práv k roku sv. Martina léta MDV [13. listopadu 1505].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1355 v AČ. XIII. 90.

[7.] Po nápadu po přeslici nad ty, ktož jsú po meči, ale z cizích zemí, obdržela Markléta z Filce,¹⁾ kdež pohnala Jindřicha²⁾ z Donína. Nález při Svátosti léta MDXVIII [13. dubna 1518].³⁾

¹⁾ z Fulce B; čti: z Fajlce. — ²⁾ správně Fridricha B. — ³⁾ Srov. nález č. 2537 v AČ. XIX. 302.

[8.] *Najal-li* by kto komu duvor, a při tom nájmu že by jemu roboty i jiné věci k užívání přinajal, a potom se to nenašlo: nalezeno, aby to týž nájemník před úředníky provozoval, co mu toho schází oc; kdež Zdeněk z Šanova pohnal Anny Chodovské k sv. Martinu léta MDI [17. listopadu 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1083 v AČ. XII. 473.

[9.] *Nepostavil-li* by kto lidí těch všech, z kterýchž by byl pohnán, kteréhož by koli nepostavil, dalo se právo stané proti tomu. O tom nález mezi Zdeňkem Malovcem a Janem Strakonickým k Svátosti léta božieho MDVIII [9. května 1508].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1463 v AČ. XIII. 157.

[XXVI.] O. O obstavení.

[1.] *Ktož by koho na právě městském* obstavil, a ten obstavený hnál by, že jest nespravedlivě obstaven: i nalezeno, aby to obstavení to právo soudilo, na kterémž jest obstaven. O tom nález mezi Janem Šubou a Ondřejem a Šimkem¹⁾ k roku sv. Martina léta MD [19. listopadu 1500].²⁾

¹⁾ chybně Smitkem B. — ²⁾ Srov. nález č. 1005 v AČ. XI. 517.

[2.] O témž druhý mezi týmž Janem a Ezechielem k roku i létu ut supra [20. listopadu 1500].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1009 v AČ. XI. 519.

[3.] Obstavení člověka některého pána neb rytířského člověka s vozem a s koňmi. A nad to kto by takového člověka i do vazby vzal, nic prve pánu jeho nežaluje, takového obstavení i do vazby vsazení téhož člověka nemá žádný učiniti. O tom nález mezi Janem z Dubče a Vyšehradskými k roku Svátosti léta MDVI [25. dubna 1506].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1383 v AČ. XIII. 106.

[4.] Obstaviti koho ktož by na jiném právě chtěl, a tomu, či by ten krunť byl, na kterémž by obstaviti chtěl, připsal neb přirekl, že proto k žádné škodě nepřijde, a on přišel, a potom z toho hnál, obdrží. Nález o tom, kdež Jan z Koloděj pohání Jana Černčického léta MDXV při sv. Martinu [15. listopadu 1515].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2511 v AČ. XIX. 283.

[5.] Obstavil-li by kto komu jakého člověka a k tomu i vsaditi dal, a na žádné jeho rukojmie dáti a pustiti nechtěl, muož z pychu hnáti a obdrží. O tom nález, kdež Václav Sezema pohání Jana Svojanovského při Svátosti léta MDXVIII [19. května 1518].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2540 v AČ. XIX. 306.

[6.] *Orteli městskému* ktož by dosti neučinil, nalezeno, aby dosti učinil. O tom nález mezi Jakubem Humphufem a Jiříkem Hyršem k sv. Martinu léta MDIII [17. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1281 v AČ. XIII. 46.

[7.] Na ortel vyšší kto by se odvolal, o tom nález mezi Kunšem Waldunkem a Mostskými k roku Svátosti léta MDII [8. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1099 v AČ. XII. 484.

[8.] Po orteli kto by vinil, nalezeno, chce-li strana k vyššímu právu doložiti, toho vuoli má. O tom nález, kdež Felix z Ficztum pohání Václava z Sataně¹⁾ k roku sv. Martina léta božieho MD [16. listopadu 1500].²⁾

¹⁾ mylně *Sataně* A; *Slateně* B. — ²⁾ Srov. nález č. 990 v AČ. XI. 506.

[9.] *Omylem* ktož by nález naříkal, o tom nález, kdež Bohuslav Vrchota pohání Jana Kostku k sv. Martinu léta MDVIII [16. listopadu 1508].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1486 v AČ. XIII. 170.

[10.] *Osep* obdržal nálezem, kdež Beneš Sendražský pohání Petra Vického k roku sv. Martina léta MDI [sic] [14. listopadu 1508].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1467 v AČ. XIII. 159.

[11.] *Osob několik* když by koho pohnali, a k při té všickni že by nestáli aneb toliko jeden, zdvižen takový puohon. O tom mezi Jindřichem oc bratřími Koczi a Janem z Švamberka oc k Svátosti léta MDX [16. dubna 1510].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1661 v AČ. XIII. 311.

[12.] *Oheň* od kohož by vyšel, a škoda se jiným stala, není ten, od kohož se škoda stane, povinen jiným nahrazovati. O tom nález mezi Janem z Kestřan a Alžbětú Bavorovskou k sv. Martinu léta MDX [12. listopadu 1510].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1744 v AČ. XIII. 377.

[13.] *Odpoviedati* našli, že povinen není Jan Firšic, kdež ho pohnali Velvarští, ale zdvihli jim puohon k roku Svátosti léta MDII [sic] [20. listopadu 1500].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1017 v AČ. XI. 524.

[14.] *Odpoviedati* před soudem povinen že není, nalezeno pro nedostatečné provozování, kdež pohnal Voldřich Homberk Václava Vencelíka k sv. Martinu léta MDVI [14. listopadu 1506].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1420 v AČ. XIII. 132.

[15.] Odpovědníkem někdo jsa, pohnal-li by proto prve, nežli by odpovědníkem byl, proto neobdrží, jako Jiřík z Říčan pohání Svojanovského. Nález v Černých koženných B. XVI [7. května 1519].

[16.] *Odkázal-li by* kto které panně neb ženě po smrti své, buď dceři své co, a táž dcera by se na své cti zmrhala po tom odkázání aneb po smrti otce svého, má toho odkázání užiti. O tom nález mezi Annú Dobržskou a Jindřichem ze Tmaně k roku sv. Martina léta MDXII [11. listopadu 1512].

[XXVII.] P. O puhonech.

[1.] *Puohon ktož by učinil z čeho* podle nynějšího zřízení zemského, jako o shonu oc, ješto by se ten shon stal před tím zřízením: nic neobdrží. O tom nález mezi Fridrichem z Donína a Janem Chvalinským k roku sv. Martina léta MDI [13. listopadu 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1057 v AČ. XI. 551.

[2.] Pohnal-li by kto koho, aby mu postavil člověka, ješto by člověk takový rytířský byl: o tom puohon zdvižen mezi Jindřichem z Kolovrat a Jiříkem Bezdrůžickým k sv. Martinu léta MDX [14. listopadu 1510].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1758 v AČ. XIII. 387.

[3.] Z puohonu propuštění i při tom slibem zase se nenavracovati zapsáním: o tom nález, kdež Havel Hron pohnal Kateřinu k sv. Martinu léta MD [sic] [5. října 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1050 v AČ. XI. 546.

[4.] Pohnal-li by kto purgmistra a konšel a nejmenoval jich zejména: o tom puohon zdvižen Janovi Hlavsovi, kdež pohnal Berúnských k Svátosti léta MDI [28. dubna 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1032 v AČ. XI. 534.

[5.] Puohon z skutku neslušného kto by učinil a nejmenoval, v čem jest jej učinil: zdvižen puohon Janovi z Šumburka, kdež pohnal Kunáta Vlka k Svátosti léta MDI [29. dubna 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1043 v AČ. XI. 541.

[6.] Puohon z něčeho a k tomu ze škod zdvižen Janovi z Dubče, kdež pohnal Staroměstských k Svátosti léta MDI [29. dubna 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1044 v AČ. XI. 541.

[7.] Pohnal-li by kto z pokuty pro honění a položil v puohonu, že lovil a nehonil: bude puohon zdvižen a neobdrží pokuty. O tom nález mezi Kundrátem oc a Ondráčkem k roku sv. Martina léta MDV [14. listopadu 1505].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1361 v AČ. XIII. 94.

[8.] Pohnal-li by kto koho z čeho, a pohnaný by pravil, že to, z čeho poháněl, jest obstaveno, a obstavení neprovedl by: má tím, z čehož pohnán jest, vinen býti. O tom nález mezi Johankú z Skalky a Lidmilú z Rysmburka k sv. Martinu léta MDVIII [18. listopadu 1508].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1501 v AČ. XIII. 180.

[9.] Puohon na zmatek, kto by z čeho pohnal a toho ničímž neprovedl. O tom nález mezi Janem Laydychem a Janem Hrušovským k Svátosti léta božieho MDX [18. dubna 1510].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1672 v AČ. XIII. 320.

[10.] Pohnal-li by kto koho z čeho sám, a jiní by buď nápadníci oc podle něho také poháněti měli a nepohnali, a ten, kto by sám pohnal, toho neprovedl, by jiní také podle něho poháněti nechtěli: o tom puohon zdvižen Mandaleně z Walštaina, kdež pohnala Jindřicha odtudž k Svátosti léta MDIII [5. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1226 v AČ. XIII. 11.

[11.] Puohon kto by přijal, ješto by na listu puohonném odjinud napsán byl, než se píše, jak se k sobě o škody mají zachovati strany, o tom nález mezi Mandalenú z Vrtba a Elškou Lešanskou k Svátosti léta MDVIII [8. května 1508].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1446 v AČ. XIII. 147.

[12.] Pohnal-li by kto koho z čeho, ješto by pohnaný přirekl něčemu dosti učiniti a nejmenoval kdy a na který čas, a potom byl z toho hnán, proto má tomu dosti učiniti mezi časem, když se o tom nález stane, a časem soudu druhého najprv příštího. O tom nález mezi Mikulášem Trčkou mladším a Bernartem z Walštaina k roku sv. Martina léta MDX [12. listopadu 1510].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1746 v AČ. XIII. 379.

[13.] Pohnal-li by kto koho, aby postavil někoho, a u pohnaného ten, kto by měl postaven býti, nebyl zastížen puohonem, není pohnaný jeho povinen stavěti. O tom mezi Ondřejem Předborem a Raclavem Beřkovským k sv. Martinu léta MDI [13. listopadu 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1059 v AČ. XI. 552.

[14.] Pohnal-li by kto též koho, aby postavil člověka svého, že ho chce viniti, že jest také člověka pšovodova zbil a zranil, a před soudem to praveno bylo, že ti lidé pšovoda i pohnaného mají smlúvu, a puovod pravil, že jest ta smlúva měla býti s jeho volí: i nalezeno tak, že sou se ti lidé neměli sami smlúvati, a to mezi Ondřejem Předborem a týmž Raclavem k sv. Martinu léta MDI [13. listop. 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1060 v AČ. XI. 553.

[15.] Pohnala-li by která z summy věnné, aby po ní též jako po jiných sestrách dáno bylo, a sestra odporná to mluvila, že by to chtěla učiniti, když by

to věno podle práva ujistěno bylo, a potom po ní také aby dáno bylo jako po jiných sestřích: a to mezi Ofkou z Bozkovic a Jindřichem odtudž k roku Svátosti léta MDI [sic] [22. dubna 1504].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1317 v AČ. XIII. 65.

[16.] Puohon komu by nebyl dvě neděli před rokem uloženým dodán, zdvižen Oplovi z Fictum oc, kdež pohnal Kadaňských k Svátosti léta MDVIII [8. května 1508].¹⁾ — O témž a mezi týmiž několik pořád.

¹⁾ Srov. nález č. 1448 v AČ. XIII. 148.

[17.] Pohnal-li by který muž z věna manželky své, ješto by bylo po ní věnováno a rčeno dáti, a ten pohnaný by neodpíral tomu, jediné až by jí bylo proti tomu věno ujistěno: nalezeno jest, aby to, což po ní rčeno dáti, prve dáno bylo; a zase o ujistění aby právem pohnaný póvoda hleděl. Nález mezi Ondřejem z Dubu a Benešem Vojtěchem [z Jivovice] k Svátosti léta MDX [13. dubna 1510].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1640 v AČ. XIII. 295.

[18.] Puohon zdvižen proto, že na dvě neděli před rokem uloženým nebyl dodán, kdež Václav Bezduřický pohnal Racka doktora k Svátosti léta MDII [14. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1158 v AČ. XII. 525.

[19.] Pohnal-li by kto koho z čeho a toho ničímž neprovedl, má dáno býti pohnanému za právo. O tom nález, kdež Václav Satanér pohnal bratra svého k sv. Martinu léta MDIII [17. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1285 v AČ. XIII. 47.

[20.] Pohnali-li by někteří dva, majíce na někom buď dání královské neb něco jiného, z toho, a toliko by jeden k při stál a druhý nic, a že by ani poručníka neučinil: ten puohon zdvižen, kdež Václav Bezduřický pohnal a doktor Augustin Staroměstských pro žida k Svátosti léta božieho MDVI [28. dubna 1506].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1400 v AČ. XIII. 119.

[21.] Pohnal-li by kto koho, aby postavil člověka svého, že ho chce z něčeho viniti, a ten, kto by měl postaviti, i nepostavil, než sám stál: dáno za právo stané puovodovi. O tom nález, kdež Václav Přech pohnal Jindřicha Přecha oc k sv. Martinu léta MDVI [12. listopadu 1506].

¹⁾ Srov. nález č. 1406 v AČ. XIII. 123.

[22.] Pohnal-li by kto koho jakožto držitele statku, a toho neprovedl, aby držitel statku byl: ten puohon zdvižen, kdež Václav oc z Malejova pohnali Mikuláše Karlška k sv. Martinu léta MDVI [13. listopadu 1506].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1411 v AČ. XIII. 126.

[23.] Pohnal-li by kto koho jakožto držitele statku, po někom, a ten pohnaný pravil, že více statku nemá než ten, kterýž jest v truble na právě zapečetín: i má to týž pohnaný, že to tak jest, zpraviti; pakli by nespravil, tehdy puovod má spraviti, zač by to stálo, z čehož by pohnal. O tom nález mezi Václavem Jehňátkou a Mikulášem Světlíkem k roku Svátosti léta MDVIII [6. května 1508].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1442 v AČ. XIII. 144.

[24.] Pohnal-li by kto kterého města krom královského, ještě pána neb rytířského člověka měli by za pána, ten puohon zdvižen. O tom nález, kdež Vilém z Buzic pohání Prachatických k Svátosti léta MDX [13. dubna 1510].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1642 v AČ. XIII. 296.

[25.] Pohnal-li by kto kterých konšel, ještě by to, z čehož by pohnal, na rathouze leželo, a tíž konšelé pravili by, že jiní také k tomu, což na rathouze leží, praví se spravedlnost míti, a že jest to obstaveno oc: nalezeno, aby o to tíž konšelé pódovodi i těm, ktož sú to obstavili, konec spravedlivý ortelem svým učinili; pakli by neučinili, aby zase před soudem komorním stáli, že stranám o to konec učiněn bude. O tom nález, kdež Václav Jehňátko pohnal Staroměstských k Svátosti léta MDX [16. dubna 1510].

¹⁾ Srov. nález č. 1667 v AČ. XIII. 317.

[26.] Pohnal-li by kto koho z čeho, a týž pódvod v svém pře líčení že by mluvil, že mu se cti dotýče v témž puohonu, ten puohon bude zdvižen. O tom nález, kdež Václav Bezdrůžický pohnal Heřmana Petrovského k sv. Martinu léta MDXI [18. listopadu 1511].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2048 v AČ. XIX. 30.

[27.] Pohnal-li by kto koho, aby jemu některé lidi postavil, a nedostavil toho, z čeho je viniti chce, a druhé, koho by hnál, nedostavil by toho jména v puohonu přímého, ani kde sedí, než odjinud než sedí: ten puohon zdvižen, kdež pohnal Václav Bezdrůžický Mikuláše Trčku k sv. Martinu léta MDXI [18. listop. 1511].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2049 v AČ. XIX. 31.

[28.] Pohnal-li by kto koho z jaké summy peněz jako držitele statku po někom, a ten pohnaný by pravil i provozoval, že statku po tom jistém žádného ne-drží, než že jest jej koupil i zaplatil: i nalezeno, aby to před úředníky menšími provedl, že jest tu všicku summu, zač jest ten statek koupil, zaplatil i v dluhy dodal; pakli by toho nepokázal, aby to, z čehož pohnán, dal. O tom nález mezi Annú z Postúpíc a Vilémem Kostkou odtudž k sv. Martinu léta božieho MDXII [11. listopadu 1512]. — A druhý i třetí nález mezi nimi k tomu podobný pořád.

[29.] Pohnal-li by kto koho, ještě by se v tom puohonu pohnanému poctivosti dotýkalo, a ten pohnaný nedočekaje na se ihned té první pře, i hnál zase toho, ktož ho pohnal, z nářku cti, a ta pře první naň prve přišla, a on se tím bránil, že jest jej pro touž při z nářku cti pohnal: i nalezeno, že té pře nesoudili první, ale tak jí při tom nechali. O tom nález, kdež Jindřich Kornhauzský pohnal Jana Královského k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[30.] A hned nález mezi týmiž druhý pořád o smluvní ceduli, že smluvivše je cedulemi a té cedula témuž Kornhauzskému nedali, a tudy že jest přišel o svůj statek. I nalezeno a toho na soud zemský podáno, poněvadž se jim cti a dědictví dotýče.

[31.] Puohon komu by dodán nebyl, že by to pravil pohnaný, i má to puovod provésti, že mu ho dodal, jináč ten puohon bude zdvižen. O tom nález, kdež Jan Licek pohání Kapřika léta MDXIII.

[32.] Pohnal-li by kto koho z čeho, ješto to, z čehož pohnáno, na přátelech bylo: nalezeno, aby to ti přátelé ještě na se vzeli; pakli by konce ne učinili na čas soudcemí uloženy, aby zase na témž soudu stáli oc. O tom nález mezi Michalem Slavatou a Václavem Říčanským k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[33.] Pohnal-li by kto koho, aby lidi své postavil, že též lidi viniti chce oc, a k soudu by tíž lidé postavení nebyli, než bez postavení a bez jich k soudu stání učinili by listem téhož pána svého poručníka k též při: puovodovi dáno za právo, neb sú ti lidé poručníka činiti nemohli. Nález o tom, kdež Oldřich z Malovic pohání Petra z Záhoří k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[34.] Pohnal-li by kto koho z jakého dluhu neb z čeho jiného, a pohnaný před soudem pravil, že jemu rád dáti chce, což před svými přátely aneb před úředníky menšími týž púvod provede: i nalezeno, aby púvod provozoval před přátely, a nebyl-li by před nimi konec, ale před úředníky. Nález o tom, kdež Heřman Rychnovský pohání Jana Zahradky léta MDXV k sv. Martinu [16. listopadu 1515].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2513 v AČ. XIX. 285.

[35.] Puohonu kto by komu nedodal, a zvláště ten, kto by měl pohnán býti, to provedl, že mu puohon dodán není, užive toho. O tom nález, kdež Pavel Samuel [z Hrádku] pohnal Václava [z Bozejova] oc v Černých kožených C. II. [13. května 1519].

O pychu.

[36.] Z pychu ktož by prve pohnal, nežli by on poslal, zdvižen puohon mezi Dorotú z Sudomíře a Maruší z Neprochov k sv. Martinu léta MDIX [12. listopadu 1509].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1505 v AČ. XIII. 183.

[37.] Pych: kto by komu psa vzal. O tom nález, kdež Burjan Haléř pohání Ctibora Vozmického, a na něm pych obdržal k sv. Martinu léta božieho MDIII [24. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1305 v AČ. XIII. 57.

[38.] Za pych mordu a loupeže nepokládaj žádný. O tom nález, kdež Jiudřich Donath pohání Václava k sv. Martinu léta MDIII [20. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1299 v AČ. XIII. 53.

[39.] Z pychu kto by několika osob jedním puohonem pohnal a každého z nich z zvláštní pokuty viniti chtěl, o tom puohon zdvižen mezi Hynkem z Walštaina a Jiříkem z Walštaina k sv. Martinu léta MDVIII [16. listopadu 1508].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1488 v AČ. XIII. 172.

[40.] O pych napravení kto by poslal k purgmistru oc, aby pych, ješto jej jich soused učinil, napravit, a potom z pychu toho souseda samého hnál: puohon

zdvížen Janovi oc Malovcóm, kdež pohání Martina Lichvici k sv. Martinu léta MDXI [20. listopadu 1511].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2060 v AČ. XIX. 40.

[41.] Pychem kto by žida přikázaného zbil komu, o tom nalezena přísaha pohnanému, aby to zpravil, že jest téhož žida nezbil, poněvadž neodpíral tomu, aby ho nezbil. O tom nález mezi Mikulášem Trčkou a Janem Bajchorským k sv. Martinu léta MDIX [12. listopadu 1509].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1509 v AČ. XIII. 186.

[42.] Z pychu hnal pro stětí člověka Štěpán Anděl Petra Sekerského a neobdržal k Svátosti léta MDIV [20. dubna 1504].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1312 v AČ. XIII. 62.

[43.] Pych prisouzen, že jeden druhému člověka vsadil a pustiti nechtěl. Nález o tom, kdež Václav Roupovský pohnal Jiřího Berky k Svátosti léta MDIII [2. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1194 v AČ. XII. 549.

[44.] Z pychuov ze dvou pro jeden účinek poháněl Jiřík z Walštaina. Jedním pohání Petra Škorni a druhým Jana z Káně; první k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512] a druhý k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513]. První prisouzen a druhý pych zdvižen.

[45.] Z pychu kto by koho hnal, ješto by pohnaný puovodovi čeledína neb pacholka zbil, a pohnaný to zase provedl, že ho bítí musil, neb naň ten zbitý i tesáku dobýval a jinú svévolnost provozoval: i tudy pychu neprovedl puovod. O tom nález, kdež Hendrich z Encidle pohání Jindřicha Tuchorského¹⁾ k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

¹⁾ Tuchodského B.

[46.] Z pychu kto by hnal někoho, ješto by mu statek pobral, a druhého druhým puohonem z druhého pychu, ješto by týž statek odvezl: ten druhý pych zdvižen, kdež Táborští pohnali Kateřiny z Pacova k Svátosti léta MDXIII⁰ [8. dubna 1513].

[47.] Pych prisouzen Petrovi z Pohnání na člověku Jana Čabelického, protože člověk téhož Čabelického maje kuši napatú, odtiskl od lovení ryb služebníky téhož Petra, k roku Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[48.] O pych napravení ktož pošle a potom požene prve, než tomu poselství dvě neděle minou: o tom zdvižen puohon Vilémovi z Doubravské Hory, kdež pohání Děpolta z Lobkovic k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[49.] Z pychu pohnala Alžběta z Vícemilic Škrovadův, aby postavili čeledína svého oc, že ho chce z téhož pychu viniti. A pohnaní pravili, že již u nich toho čeledína není, a než ten puohon k rozsudku přišel, až u nich dosloužil. I našli: poněvadž k nim prve o pych i o ujistění jeho posílala, tudy jí dáno za právo. Puohon léta MDXII v páně Vojtěchových, a nález léta božieho MDXVIII [20. dubna 1518].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2541 v AČ. XIX. 307.

[50.] Z pychu ktož by hnál, ješto by od pohnaného zbit byl, a k tomu že by byl u pohnaného tehdáž, když zbit byl, čeledínem: tu pychu nepřisoudili. Nález o tom, když Jan Braum pohnal Jana Smečenského k sv. Martinu léta MDXV [12. listopadu 1515].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2500 v AČ. XIX. 272.

[51.] Z pychu pohnal-li by kto koho, a ten pohnaný že by se prve o to na přátely poddával, a teni toho přijíti nechtěl, ale přes to hnál: nic neobdrží. O tom nález, kdež Natanael Černín pohání Barbory oc v Černých koženných B. XV.

[52.] O pych napravení: jsú-li bratří nedílní, ke všem pošli i všech požen, jináčť bude puohon zdvižen, jako Kašparovi z Kaucze, kdež pohání Karla z Miliny. O tom v Černých koženných B. XVIII [10. května 1519].¹⁾

¹⁾ Srov. půhon č. 2681 v AČ. XIX. 382.

[53.] *Právo stané přes rčení* před úředníky. Nález, kdež Ambrož Chodaur pohání Doroty Stříbrné. Vostal práv k sv. Martinu léta MD [sic] [20. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1298 v AČ. XIII. 52.

[54.] Ku právu dáti a práva žádati i na hrdlo sáhnúti. O tom nález, kdež Alžběta Marková od Hory pohání Jiříka odtudž k Svátosti léta MDIII (sic) [15. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1160 v AČ. XII. 526.

[55.] Z práva nedopomožení pohnal kněz Tobiáš Staroměstských o bibli. Obdržal. O tom nález při Svátosti léta božieho MDII (sic) [3. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález 1206 v AČ. XII. 557.

[56.] O témž mezi týmiž k roku sv. Martina léta MDX [11. listopadu 1510].

O *platích*.

[57.] O platu ročním zdvižen puohon. O tom nález mezi Ctiborem z Bukovky a opatem Slovanským k roku Svátosti léta MDX (sic).¹⁾

¹⁾ Srov. nález z r. 1506 č. 1435 v AČ. XIII. 140.

[58.] Z platu neb úroka komorního zdvižen puohon. O tom nález mezi Dorotú Stříbrnú a Zdeňkem Loučeňským k roku Svátosti léta MDIV [23. dubna 1504].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1320 v AČ. XIII. 67.

[59.] O platu nevydávání zdvihli puohon mezi Jindřichem z Hradce a Janem Krížkem k roku sv. Martina léta MDI [16. listopadu 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1075 v AČ. XII. 466.

[60.] O platu dopomožení na lidech přisouzeno, kdež Jan Hroznata pohnal Všemiana (sic) k Svátosti léta MDIV [22. dubna 1504].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1316 v AČ. XIII. 64.

[61.] O plat podle smlúvy s jakéhokoli kruntu kto by hnál, že mu vydáván není, zdvižen puohon o tom Václavovi Košáteckému, kdež pohání Anny z Nového města k sv. Martinu léta MDXI [18. listopadu 1511].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2047 v AČ. XIX. 29.

[62.] Pro plat z kruntův zdvihli puohon, kdež pohnali purgmistr oc Malostranští Viléma Mrackého při sv. Martinu. Nález léta MDXV [14. listopadu 1515].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2509 v AČ. XIX. 282.

[63.] Poplatní člověk sedlský nevyhoštěný žádný nemuož nic dáti ani odkázati bez povolení pána svého. O tom nález v komorním soudu mezi Ondřejem a bratrem jeho Víthý z Rzávého s jedné a Janem Čabelickým z Soutic a na Tajně lidmi s strany druhé o pych.¹⁾

¹⁾ Srov. svědomí z. r. 1511 č. 1933 v AČ. XIII. 510.

[64.] O témž najdeš téhož léta a dne, jakož nahoře, mezi purgmistrem a konšely i vsí obcí města Hradiště hory Tábor s jedné a Kateřinů z Pacova.

O poručnících.

[65.] Poručníka ktož chce činiti k při listem, má sám, že vyznává týmž listem a ne jiný zaň, v témž listu napsati. O tom nález mezi Kateřinů z Sobětic a Václavem Hamerníkem k roku sv. Martina léta MDIII [18. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1292 v AČ. XIII. 50.

[66.] Poručníka lidé něčí, kdyby pán jich pohnán byl, aby je stavěl, nemají činiti; kdyby to v mocném listu postavili: „Jakož nás pohnal oc,“ i nebyli oni pohnáni, než pán jich oc. O tom nález mezi Jindřichem z Slatiny a Roupovskými k roku sv. Martina léta MDVI [16. listopadu 1506].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1425 v AČ. XIII. 134.

[67.] Poručník poručníka statku muož hnáti, kdyby jeden před druhým o statku co učinil. O tom nález, kdež Jan Sokol pohání Kateřinu Horynovu k sv. Martinu léta MD prvního [17. listopadu 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1080 v AČ. XII. 470.

[68.] Poručníka ten, kto má k při postaven býti, prve učiniti nemuož, leč prve postaven bude k soudu. O tom nález, kdež Jan Leydych pohnal Jana z Hrušova k Svátosti léta MDVI [28. dubna 1506].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1397 v AČ. XIII. 117.

[69.] Poručníkóm kto by byl přidán jim k raddě, a ti k raddě přidání pohnáni byli z čeho, jako by poručníci byli, a praví poručníci že by pohnáni nebyli: ten puohon má zdvižen býti. O tom nález mezi Petrem Gdnínským¹⁾ a Kunatou²⁾ Pešíkem k Svátosti léta MDX [10. dubna 1510].³⁾

¹⁾ Gdnínským AB. — ²⁾ Kunátem B. — ³⁾ Srov. nález č. 1628 v AČ. XIII. 286.

[70.] Poručníka kto by pohnal a jako poručníka z čeho, a ten poručník že by statku nedržel, ale sirotku léta majícímu statku že by postúpil: ten puohon má býti zdvižen. O tom nález mezi Petrem Gdnínským a Kateřinů z Rakovníka k sv. Martinu léta božieho MDXI [19. listopadu 1511]. — O témž mezi týmiž najdeš víc pořád.¹⁾

¹⁾ Srov. nálezy č. 2053 a 2054 v AČ. XIX. 34 a 35.

[71.] Poručníka k při kto by učinil listem, a v tom listu sám že by nevyznával a pečeti své nepřitiskl aneb připrošení jiného nežádal, než v takovém listu neb v poručenství že by se vypsali purgmistr a konšelé některého města, že tento a tento činí poručníka k při oc: že to poručenství jest odsouzeno, kdež Václav Kulata¹⁾ pohnal Elšku Vorlovu z Přestic, a tu tíž Přestičtí seznávají, že ona Elška učinila poručníka té pře Raclava z Šebířova. Mezi týmž Václavem nález o tom a Elšku k Svátosti léta MDIV [23. dubna 1504].²⁾

¹⁾ Chybně *Kubata* AB. — ²⁾ Srov. nález č. 1329 v AČ. XIII. 73.

[72.] *O plodu rybovém* nález, kdež Anna z Bukovky pohání Jindřicha Stránfka k Svátosti léta MDII [11. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1110 v AČ. XII. 493.

[73.] *Pobrání sena* na louce. Nález, kdež Anna z Nelzejovic pohání Anežku z Míkovic. Anna práva zuostala k Svátosti léta MDIII [5. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1219 v AČ. XIII. 7.

O pečeti.

[74.] Pečet kto by komu přiložiti řekl k kšaftu, a ten, komu by řekl, prve umřel, nežli by tu pečet přiložil, má i po smrti tomu dosti učiniti. O tom nález, kdež Barbora z Harasova pohání Jana Kamajka k sv. Martinu léta božieho MDXI [18. listopadu 1511].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2041 v AČ. XIX. 24.

[75.] Pečet kto by řekl komu k čemu přiložiti a toho neučinil, a ten by, komu rčeno, skrze to jakú škodu vzal: puovod obdrží. O tom nález, kdež Mikuláš Crhenický pohnal Ondřeje z Konic¹⁾ k Svátosti léta MDXII [23. dubna 1512].

¹⁾ z *Kúnic* B.

[76.] *Pastorka* svého žádný není povinen stavěti k soudu, než pastorek sám má pohnán býti. O tom nález mezi Kateřinú oc a Hendrichem z Splavna¹⁾ k Svátosti léta MDI [23. dubna 1501].²⁾

¹⁾ Čti: z *Plavna*. — ²⁾ Srov. č. 1019 v AČ. XI. 526.

[77.] *Popravy* na kruntích manských nežádaj. O tom nález mezi Kristofem Hoffmanem a Šebestianem z Waytmille k roku sv. Martina léta božieho MDIX [11. listopadu 1509].¹⁾

¹⁾ Srov. nález ze dne 17. listop. 1508 č. 1275 v AČ. XIII. 41.

O počtu.

[78.] Počet z užívání statku přisoudili. O tom nález mezi Dorotú z Krbové a Václavem z Hořetic¹⁾ k Svátosti léta MDIII [4. května 1503].

¹⁾ Mylně z *Trojetic* AB. — ²⁾ Srov. nález č. 1208 v AČ. XII. 559.

[79.] Z počtu kto by koho, aby mu jej učinil, pohnal, a ten jeho nebyl, má to na úředníky menší podáno býti, však kdyby ten počtu neodpíral, ktož by jej

činiti měl. O tom nález mezi Zikmundem Číčem a Vítem z Hradce k sv. Martinu léta MDX [12. listopadu 1510].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1747 v AČ. XIII. 379.

[80.] Počet kto by komu řekl učiniti a neučinil, muož pohnán býti, a když obdrží pówod, pohnaný má ten počet učiniti před úředníky menšími. Nález o tom, kdež Mandelena z Minic pohnala Jana Kunathu k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[81.] Z počtu kto by koho pohnal, že by mu jej učiniti řekl; nalezeno, aby jej před úředníky menšími učinil. Kdež Natanael Černín pohnal Bohunka Černína k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512]. A též pówodovi našli, aby pohnanému počet udělal.

[82.] Počet o užívání statku dědičného, nalezli, aby Bořek Duhalický [sic] Václavovi bratru svému, kdež ho pohnal, udělal před menšími úředníky k Svátosti léta božieho MDXIII [8. dubna 1513].

[83.] *Pán z svých* sirotkóv muož pohnati, kto by týchž sirotkóv statku něco za sebu měl. O tom nález mezi Janem Škorní a Mikulášem apatykářem k sv. Martinu léta MDVI [14. listopadu 1506].

¹⁾ Srov. nález č. 1417 v AČ. XIII. 130.

[84.] Z přikázaného člověka kto by hnál toho, komu se přikázal, aby jej postavil oc, že ho chce viniti oc, a ten přikázaný měl na dědinách svobodných: že má takový člověk, maje na dědinách svobodných, sám pohnán býti, ne aby jej kto stavěl; jináč ten puohon má zdvižen býti. O tom nález mezi Mikulášem Kavkou a Václavem z Drahonic k roku sv. Martina léta MD [18. listopadu 1500].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 998 v AČ. XI. 512.

O peněžích.

[85.] Peníze v zprávě položené u někoho do času uloženého, a ten, u koho by položeny byly, nevydal jich po témž času, jest povinen vydati. O tom nález mezi Mikulášem oc a Janem Smajkalem k Svátosti léta MDX [16. dubna 1510].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1663 v AČ. XIII. 313.

[86.] Peněz řekl-[l]i by kto komu puojčiti, a něco puojčil a něco nedopuojčil, a hnál by ten z nedopuojčení a při tom pravil, že jistotu na všicku summu i nedopuojčení dal věriteli: nalezli, má-li na všecko jistotu, aby dopuojčil, pakli nemá, aby nedopuojčoval, zvlášť že pohnaný provedl, že od něho toho nedopuojčení nepřijal. Nález o tom, kdež Wolf z Kukštaina pohání Hendricha Loského k sv. Martinu léta MD prvního [11. listopadu 1501].

[87.] Na *přísahu* ktož by se poddal, ač maje toliko jednoho svědka, má k tomu puštěn býti i druhá strana, chce-li. O tom nález mezi Pavlem Snětu¹⁾ a Jetrichem z Kolovrat k roku Svátosti léta MDI [29. dubna 1501].²⁾

¹⁾ Čti: z Snětu. — ²⁾ Srov. nález č. 1046 v AČ. XI. 542.

[88.] *Podpuorci* ktož by za koho byl, nemuoz prve hnáti z toho toho, za kohož jest podpuorci, duokudž nic nedá za to. O tom nález mezi Petrem z Černého Blata a Pavlem z Mančic k sv. Martinu léta MDI [18. listopadu 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1084 v AČ. XII. 473.

[89.] Podpuorce kto by komu byl krom hlavního práva, a ten nebyl vyvazen, komuž by podpuorci byl, muoz ten z toho hnáti. O tom nález mezi Petrem z Černého Blata a Martinem oc, lidmi Petra z Šternberka, k Svátosti léta MDIII [4. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1216 v AČ. XIII. 5.

[90.] Podporú kto by komu byl a pohnán byl, puovod obdrží. Nález o tom, kdež Václav Štraboch pohání Borše při Svátosti léta MDXVIII [20. dubna 1518].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2547 v AČ. XIX. 313.

[91.] *Provedl-[l]i* by kto co před soudem toliko puoněkud, a strana druhá že by toho ničímž neodvedla, má ta strana, kteráž by neodvedla ničímž, zpravití proti puovodu nedostatečnému. O tom nález mezi Rackem z Doubravy a Kunkou odtudž k Svátosti léta MDII [14. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1153 v AČ. XII. 522.

O pokutě.

[92.] Z pokuty ktož by koho hnal prve, nežli jest právem ta věc uložena na to, pohnaný není povinovat ji dáti. O tom nález mezi Zikmundem z Bezdědic a Jindřichem z Hudova k sv. Martinu léta MDIX [13. listopadu 1509].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1523 v AČ. XIII. 196.

[93.] Přes pokutu s komorníkem uvázání pohnal Zikmund Bareš Alžběty z Barchova ze sta kop grošův českých a proto obdržal, aby mu je ona dala k Svátosti léta MDIII [4. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1218 v AČ. XIII. 7.

[94.] Pokutu měl-li by kto na kom takovou, kdyby mu co prodal, a ta pokuta byla, nezaplatil-li by mu za to, aby se v to zase, co prodal, uvázal, a potom by přes tu pokutu poháněl: ten puohon zdvihli. Nález, kdež Ondřej krajčí pohání Jiřika Halara léta božieho MDXV při sv. Martinu [13. listopadu 1515].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2505 v AČ. XIX. 278.

[95.] Z *pobrání* něčeho pohnal-li by kto, a toho neprovedl, aby ten pohnaný co bral, než někto jiný: zuostal práv. O tom nález, kdež Václav Polák pohnal Prokopa k sv. Martinu léta MDVI [14. listopadu 1506].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1421 v AČ. XIII. 132.

O puojčení.

[96.] Puojčil-li by kto co komu a potom k tomu, komuž by puojčil, poslal, aby mu zase vrátil, a on puoj[č]ce neodepřel a potom byl z toho pohnán: má zase

vrátiti. O tom nález: Natanael Černín pohání Bohuňka Černína k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[97.] Po příbuzenství po přeslici nad ty, kto byli po meči, ale z cizích zemí, obdrželi. Markléta z Falce¹⁾ pohání Fridricha z Donína. Nález při Svátosti léta MDXVIII [17. dubna 1518].²⁾

¹⁾ z *Filce* A; z *Fulce* B; čti z Fajlce. — ²⁾ Srov. nález č. 2537 v AČ. XIX. 302.

[XXVIII.] R. O rčení.

[1.] Řekl-[l]i by kto komu koláč dáti, když by ten se uptal kradené věci, a doptaje se, není jemu tím koláčem vinen. O tom nález mezi Dorotú Stříbrnú a Ambrožem Chodaurem k Svátosti [sic] léta MDIII [20. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1298 v AČ. XIII. 52.

[2.] O rčení na kruntích puohon zdvižen, kdež Alžběta z Barchova pohání Jana Oděrada k Svátosti léta MDII [12. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1121 v AČ. XII. 501.

[3.] O rčení. Kto by komu řekl, když by chtěl dědictví prodati, že má jeho oc pobídní: prisouzeno pódovovi. O tom nález mezi Děpoltem z Lobkovic a Jakubem Humphaffem¹⁾ k Svátosti léta božieho MDVI [28. dubna 1506].²⁾

¹⁾ Čti: Hupaufem. — ²⁾ Srov. nález č. 1393 v AČ. XIII. 114.

[4.] Řekl-[l]i by kto komu summu jakú peněz dáti, má tomu dosti učiniti. O tom nález mezi Divišem z Poličan a Polyxenú k Svátosti [sic] léta MDVI [12. listopadu 1506].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1403 v AČ. XIII. 121.

[5.] Řekl-[l]i by kto koho komu k manželství dáti, a to provedl, má tomu dosti učiniti. O tom nález puoněkud mezi Jiříkem Osterským a Zbyňkem z Chyš k Svátosti [sic] léta MDV [18. listopadu 1505].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1376 v AČ. XIII. 193.

[6.] Rčení kto by učinil komu o summě jaké sedě v statku a z téhož statku dáti, a potom že by na tom statku nebyl a z takového rčení pohnán byl: jest mu rčením vinen. Nález o tom mezi Janem z Šontálu¹⁾ a Jetřichem z Kukštaina k sv. Martinu léta MDVI [14. listopadu 1506].²⁾

¹⁾ z *Šentálu* AB. — ²⁾ Srov. nález č. 1415 v AČ. XIII. 129.

[7.] Rčení a slib za jednostajnú věc přisoudili Petrovi z Březí, kdež pohnal Petra z Šternberka, že jim slíbil, že věna Aleně z Radonic, o kteréž se soudí, nedadí, k Svátosti léta MDIII [4. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1217 v AČ. XIII. 5.

[8.] Řekl-[l]i by kto komu statek dskami zapsati, má tomu dosti učiniti. O tom nález mezi Dorotú z Veletic a Annú z Ledče k sv. Martinu léta MD [18. listopadu 1500].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 996 v AČ. XI. 510.

[9.] Rčení kto by dostatečně neprovedl, a pohnaný by ničímž neodvozoval: o tom nalezena přísaha pohnanému, že jest nic nepřihlíkal, kdež Václav Bezdrúžický pohnal Václava Tvocha k Svátosti léta MDII [14. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1156 v AČ. XII. 524.

[10.] Ze rčení poháněj toho, ktož řekl za zdravého života; budeš-li z toho koho po smrti onoho jiného poháněti, bude puohon zdvižen, neb pohnanému dá se za právo. O tom nález, kdež Viktorin probošt pohnal Mandelenu z Strašnic k sv. Martinu léta MDVIII [13. listopadu 1508].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1466 v AČ. XIII. 159.

[11.] Řekli-li by dva neb víc které panně co dáti aneb komu jinému, a jeden že by dal a druhý nic, že ten, ktož dal, muož sám druhého, aby také dal, pohnati. O tom nález, kdež Otík z Veselice pohání Viléma Koutského k sv. Martinu léta MDVIII [15. listopadu 1508].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1481 v AČ. XIII. 168.

[12.] Rčení umírá s člověkem. O tom nález, kdež Mikuláš Trčka pohání Anny z Kování k sv. Martinu léta MDXIII [11. listopadu 1513].

[13.] Řekl-li by kto komu: „Neved na mne práva, dámť náklady,“ a potom nedal, a ten, kto právo vedl, i hnal z toho rčení a práva nevedl, až by léta prošla, a k tomu rčení toho neprovedl: proto to promlčení let jemu ke škodě nebude. O tom nález v posledních Černých v kuoži A. V [13. listopadu 1518].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 2586 v AČ. XIX. 337.

O rukojmích.

[14.] Rukojmie za věno ktož jsú, když se na ně uvede,¹⁾ aneb že se sami znají, mají svému slibu dosti učiniti. O tom nález, kdež Beneš Sendražský pohání Jindřicha Hložka k roku Svátosti léta MDII [12. dubna 1502].²⁾

¹⁾ vede B. — ²⁾ Srov. nález č. 1123 v AČ. XII. 503.

[15.] Rukojmie kdyby slibu odpírali, mají to zpravit. O tom nález mezi Kateřinú z Mansdorfu a Benešem Sekerkou k Svátosti léta božieho MDVI [27. dubna 1506].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1388 v AČ. XIII. 110.

[16.] Rukojmie že by za koho co dáti musili a zase jistce k soudu komornímu pohnali: takový puohon zdvižen Janovi Svadbovi oc proti Václavovi Kralickému k sv. Martinu léta MDI (sic) [20. listopadu 1500].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1013 v AČ. XI. 522.

[17.] Rukojmie kdyby slíbili za ujištění věna, mají tomu dosti učiniti. O tom nález mezi Janem a Jindřichem Penízky a Janem Ojřem k Svátosti léta MDIII [4. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1212 v AČ. XIII. 2.

[18.] Na rukojmí za dluh obdržal Jan Žichovec, totižto na Adamovi z Dubé, za summu peněz k roku sv. Martina léta MDIII [17. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1280 v AČ. XIII. 44.

[19.] Rukojmie za někoho pod základ kto by byl, aby ho postavil, a nepostavil-li, má základem vinen býti. O tom nález mezi Janem z Hrušova a Janem Laydychem k roku sv. Martina léta MDVI [13. listopadu 1506].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1408 v AČ. XII. 124.

[20.] Rukojmí jednoho kto by pohnal, a víc jich bylo, za věno, a v tom puohonu že by ani summy nejmenoval, co na jeho díl přijde dáti: o tom puohon zdvižen. Kdež Jan Černčický pohání Beneše Sendražského k Svátosti léta MDXI [2. května 1511].

[21.] Rukojmie za věno kdyby jinému nežli té ženě, které to věno náleží, slibovali, muož ta žena sama těch rukojmí poháněti. O tom nález mezi Marklétů z Byšic a Kašparem k roku Svátosti léta MDVI [28. dubna 1506].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1399 v AČ. XIII. 118.

[22.] Rukojmí k soudu kto by nepostavil, nemaje na dědinách svobodných, má jemu puohon zdvižen býti. O tom nález, kdež Petr Kučera pohnal Ladslava z Šternberka k sv. Martinu léta MDIII [15. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1264 v AČ. XIII. 36.

[23.] Z rukojemství kto by koho krom listovní věci nevypravil, přísouzeno, aby vypravil z toho rukojemství, kdež Václav Roztocký pohnal Václava z Tezova¹⁾ k sv. Martinu léta božieho MDVI [12. listopadu 1506].²⁾

¹⁾ z *Stezova* AB; čti z *Stěžova*. — ²⁾ Srov. nález č. 1404 v AČ. XIII. 121.

[24.] Rukojmie jestliže by kto sám druhý buď za věno přijímal, a potom týchž rukojmí ten z těch toliko jeden hnál by, kterýž je sám druhý přijímal: puohon zdvižen, kdež Kuneš z Olbramovic pohání Pavla Samuele k sv. Martinu léta MDXI [11. listopadu 1511]. — A duole pořád o témž několik nálezuov.

[25.] Pro rukojemství za věno kteráž by vdova týchž rukojmí poháněla, a ti rukojmové odpírali by slibu za též věno pravíce, že sú za též věno neslibovali, aneb že by se v tom nepamatovali, aby jí slibovali, a také ta vdova že by toho rukojemství na ně neprovedla, a také ti rukojmové pohnaní by toho, aby rukojmiemi nebyli, odvedli svědomím: tehdy tíž rukojmové mají za to zpraviti. O tom zřízení zemské okazuje B. VII.¹⁾

¹⁾ Čl. 110 zřízení zemského z r. 1500 v Archivě Českém V. str. 57, v tištěném zřízení list D. 3, a čl. 109 ZZ. 1530 (Jirečkovy vydání str. 41) na l. D. V. Cituje se tedy patrně rukopis některý snad při deskách zemských chovaný.

O registrách kupeckých.

[26.] Registry kupeckými ktož by dluh pokázal, a strana druhá toliko toho holou řečí bránila: má spraviti táž strana. O tom nález mezi Duchkem z Vlkanova a Dorotů z Košínné¹⁾ k roku Svátosti léta MDII [21. dubna 1502].²⁾

¹⁾ z *Košinné* AB. — ²⁾ Srov. nález č. 1174 v AČ. XII. 536.

[27.] Registry kupeckými nic provedeno není bez jiného svědomí a cedulí řezaných, ač strana odporná holými slovy toliko odpírala. O tom nález mezi Erazimem kupcem a Wolfem z Kukštaina k roku sv. Martina léta MD [11. listopadu 1500].

[28.] Na registra kupecká pro dluh a na jednoho svědka, ale týž svědek summy zejména nevyznává, než toliko dluh, nalezena přísaha původovi za jeho dluh: kdež Barbora z Kolína pohání držitelův statku po panu kancléřovi nebožtíkovi v Černých kožených B. XXVII [11. května 1519].¹⁾

¹⁾ Srv. půhon č. 2708 v AČ. XIX. 391.

[29.] Z rozdílu pohnal Jan z Pohnání Petra bratra svého a obdržal i to, aby mu počet udělal před úředníky menšími, k roku sv. Martina léta MDIII [17. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1279 v AČ. XIII. 43.

[30.] O *rybníka* skopání puohon zdvižen Janovi Chrustenskému, kdež pohnal Malostranských k roku sv. Martina léta božieho MDIII [18. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1296 v AČ. XIII. 51.

[31.] *Rozvazoval-li by* kto, kdyby se bili, a ten, kto by rozvazoval, uchytíl některému braň anebo jej chytil, a v tom ten od druhého raněn byl a pohnal ten raněný toho, kto jej rozvazoval: o tom nález mezi Petrem Příským¹⁾ a Otíkem z Šlovic²⁾ k Svátosti léta MDII [15. dubna 1502].³⁾

¹⁾ Mlyně Příským AB. — ²⁾ z Slavic AB. — ³⁾ Srv. nález č. 1169 v AČ. XII. 532.

[32.] *Rytířský člověk* když by který jsa vězněm a byl přikázaným služebníkem něčího, že pán toho člověka rytířského, kterémuž se jest přikázal, muože od něho poháněti, poněvadž své svobody nemuože užiti. O tom v komorním soudu léta MD.

[XXIX.] S. O staném právu.

[1.] *Stané právo přes rčení* před úředníky. Nález o tom, kdež Ambrož Chodaur pohání Doroty Stříbrné. Zuostal práv k sv. Martinu léta MDV [15. listopadu 1505].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1368 v AČ. XIII. 98.

[2.] *Stané právo* kto by přijal mimo přestání na smluvě, má mu zdviženo býti. O tom nález mezi Zikmundem Baršem a Zbyňkem Kornhauzským k Svátosti léta MDIII [1. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1187 v AČ. XII. 544.

[3.] *Stané právo* měl-li by kto na kom, a po tom právu staném summy své že by dobyl, a ten, kto by dal na sobě právo ustáti a po něm summu zaplatil, i po tom zaplacení, dada létuom projíti, teprv zase svého původa poháněl, že by na něm právo stané omylně měl a že mu puohonu nedodal: již nic neobdrží. O tom nález, kdež Pavel z Adržpachu pohání Fraňka v Černých kožených B. XXVII [12. května 1519].¹⁾

¹⁾ Srv. půhon č. 2723 v AČ. XIX. 396.

[4.] O *slovích* duotklivých nález, kdež Albrecht Cipla pohání Martina Lišky: Cipla byl by práv zuostal k roku sv. Martina léta MDX [11. listopadu 1510].

[5.] Pro slova posměšná, pro lání a pro zbití pohnal Zivold Jana Čejky. Puohon zdvihli, protože z trojí věci hnal. Nález léta MDXV při sv. Martinu [16. listopadu 1515].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1774 v AČ. XIII. 399.

O svěření.

[6.] Svěřil-li by kto co víc osobám než jedné, z toho má ty všechny osoby viniti. O tom nález s zdvižením puohonu mezi Fabianem z Litoměřic a Marklétú Nadřencovú k Svátosti léta MDX [16. dubna 1510].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1660 v AČ. XIII. 311.

[7.] O svěření listu hlavního na díl summy: nález, kdež Adam Hložek pohnal Jana Bajchorského. Podány strany ku přísaze k roku sv. Martina léta MDXI [13. listopadu 1511].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 2016 v AČ. XIX. 4.

[8.] Svěřenú věc kto by pravil, že by vrátil, a strana druhá žádala toho, aby to provedl, že jest vrátil: má pohnaný zpraviti to, že jest vrátil. O tom nález, kdež Jan z Doudleb pohnal Voldřicha Mezenského k sv. Martinu léta MDVI [16. listopadu 1506].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1427 v AČ. XIII. 135.

[9.] Svěřená věc komu by dána k schování byla, a jiný z toho pohnal toho, komu by svěřeno bylo, a tomu, ktož by pohnal, ta věc svěřená nenáležela, než někomu jinému: má to ten, komuž svěřeno, u desk zemských položiti oc. O tom nález mezi Jakubem z Lestkova a Zikmundem odtudž k roku sv. Martina léta božieho MDIX [14. listopadu 1509].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1528 v AČ. XIII. 200.

[10.] O svěření listův s dobrou volí pohnal Matěj Hádek z Žatce Čenka¹⁾ z Sedčic. Prisouzeno témuž Hádkovi, aby mu takové listy aneb summa v nich zapsaná dány byly, k Svátosti léta MDIII [3. května 1503].²⁾

¹⁾ Mlyně Zdeňka AB. — ²⁾ Srov. nález č. 1199 v AČ. XII. 552.

[11.] O témž a mezi týmiž: než to že strana pohnaná pravila, že jest listy zase vrátil, i nalezena pohnanému přísaha k Svátosti léta MDIII [3. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1200 v AČ. XII. 553.

[12.] Svěřil-li by kto komu summy peněz, aby jich někomu puojčil, má mu jich zase dopomoci. O tom nález, kdež Zikmund Bareš pohnal Albrechta Ciplu k Svátosti léta MDXVIII [19. dubna 1518].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2539 v AČ. XIX. 304.

[13.] Svěřil-li by kto komu jaké summy, tak aby mu dskami zapsána byla, ješto by snad tomu, kto by svěřil, ve dsky zapsáno býti nemohlo, a v tom svěření ten, komu svěřeno, umřel, a z takové summy svěřené chtěli by dědici po smrti toho z té summy napomínati, a ten, ktož svěřil, to by pokázal a provedl, že ta summa byla svěřena: i ti dědici toho umrlého neobdrží, ač i dsky na to majíce.

O tom nález, kdež Václav oc [z Oudoleně] pohání Chrudimských v Černých koženných B. XXVIII [12. května 1519].

[14.] *O spolku role* puohon zdvižen, kdež Bohouněk Špina pohání Vaňka Zámorského k Svátosti léta MDII [13. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1137 v AČ. XII. 511.

O smlouvách.

[15.] O smlouvy, nezdržení, o krunť a duom šosní nález mezi Bartošem od Modré ruoža a Jiříkem Berkou. Týž Bartoš ostal práv k roku Svátosti MDX [16. dubna 1510].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1654 v AČ. XIII. 306.

[16.] O smlúvy nezdržení a v té o zapsání dskami statku, o tom nález mezi Kašparem Robmhappem a Janem Bělohavem. Přisoudili Robmhappovi k roku sv. Martina léta MDV [12. listopadu 1505].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1352 v AČ. XIII. 88.

[17.] Smlúvu o lidi zběhlé zdvihli Jindřichovi z Kolovrat, kdež pohnal Zbyňka odtudž k roku Svátosti léta MDIII [6. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1234 v AČ. XIII. 16.

[18.] Smlúva o neosazení mlýna Jiříkovi Osterskému přisouzena na Petrovi mlynáři k roku Svátosti léta MDIII [6. května 1503]. — O témž druhý nález.¹⁾

¹⁾ Srov. nálezy č. 1238 a 1239 v AČ. XIII. 18 a 19.

[19.] Smlúvy nezdržení o vodu. Nalezeno, aby na to purkrabie vyjel, mezi Janem Dubeckým a Staroměstskými k Svátosti léta MDVIII [5. května 1508].

[20.] O smlúvy nezdržení, ješto se dotýče vody puštění. Nález o tom mezi Janem Dubeckým a Staroměstskými k sv. Martinu léta MDIII [15. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nálezy č. 1260 a 2099 v AČ. XIII. 33, XIX. 55.

[21.] Smlúvy nezdržení o plat kněžský. Puohon zdvižen Janovi z Doupova, kdež pohnal Jakuba z Vřesovic k roku sv. Martina léta MDIII [17. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1288 v AČ. XIII. 46.

[22.] Z smlúvy nezdržení puohon, a nestojí v čem zdržána není. Proto přisouzeno Matyášovi postřihačovi na Apoloně k sv. Martinu léta božieho MDVIII [17. listopadu 1508].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1496 v AČ. XIII. 176.

[23.] Z smlúvy nezdržení kto by pohnal a k tomu z nějaké summy týmž puohonem: o tom puohon zdvižen, kdež Zikmund Bareš pohání Zbyňka Kornhauzského k Svátosti léta MD prvního [28. dubna 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1036 v AČ. XI. 537.

[24.] Smlúvu kto by s kým oč učinil a v tom umřel, poručníci jsú povinni té smlúvě po jeho smrti dosti učiniti. O tom nález mezi Zdeňkem Loučeňským a Elškú z Běšin k Svátosti léta MD [sic, 15. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1171 v AČ. XII. 534.

[25.] Z smlúvy nezdržení pohnal Václav Kopanský Zikmunda Holce a nepoložil, v čem mu té smlúvy nezdržal. Zdvihli puohon k roku Svátosti léta MDII [sic] [19. listopadu 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1094 v AČ. XII. 481.

[26.] Z smlúvy nezdržení o rybník bylo by přisouzeno, kdyby jiné příčiny nebylo k zdvižení. O tom nález, kdež Vaněk Zámorský pohnal Bohuňka Špiny k roku Svátosti léta MDII [13. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1144 v AČ. XII. 516.

[27.] Smlúvy nezdržení o nedodělání rybníka přisouzeno, kdež Václav Tvoch pohnal Václava Hornáteckého k Svátosti léta MDIV [23. dubna 1504].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1330 v AČ. XIII. 74.

[28.] Pro smlúvy nezdržení a v té smlúvě o braní platu úročního pohnal Vít perníkár Jakuba kotláře. A ten puohon zdvižen k sv. Martinu léta MDIX [16. listopadu 1509].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1547 v AČ. XIII. 215.

[29.] K smlúvě pečeti kto by přitisknutí nechtěl, by pak i o krunť bylo, muož hnáti z toho. O tom puohon, kdež Jan z Klenového pohání Jana z Velhartic k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[30.] Z smlúvy dosti neučinění hnali-li by kto, ješto by smlúva zrušena nebyla, a pohnaný by pravil, že toho krunťu, ješto se též smlúvy lidí na týchž kruntech dotýče, již v držení není: dáno proto pódodovi za právo, že smlúva neporušena byla. Nález, kdež Voldřich Popel hnali Jana Šlechtu k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[31.] Z smlúvy nezdržení ktož by pohnal, a v té smlúvě stálo: Jestliže by oč v též smlúvě strany s sebu uhoditi nemohly, aby podaly o to na rozeznání soudců zemských: i nalezeno, aby to na též pány soudu zemského vznesli. O tom nález, kdež Voldřich Myška pohnal Jana ze Žlunic k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[32.] Z smlúvy nezdržení pohnali-li by kto, ješto by se statku v cizí zemi dotýkalo: takový puohon zdvižen, kdež Vilím Šumburk pohnal Václava Šumburka v Černých kožených A. XVII [17. listopadu 1518].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2603 v AČ. XIX. 349.

[33.] Smlúvy nezdržení o rybník přisouzeno by bylo, kdyby jiné příčiny nebylo; než že se krunťov dotýká, proto nic přisouzeno není. O tom nález, kdež Václav Húgwic pohnal Jindřicha Špetli v Černých kožených A. XXV [20. listopadu 1518].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2611 v AČ. XIX. 355.

[34.] Z smlúvy nezdržení a v tom pro nezaplacení summy za krunť dědičný pohnal Petr Pašinka Jana Kapříka, a obdržal. O tom nález v Černých kožených B. XXX [13. května 1519].

O statcích.

[35.] O statku užívání kruntovního. Nález o tom: Katerina z Jičíněvsi pohнала Jana Kapřika a zuostala práva, k Svátosti léta MDIII [1. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1181 v AČ. XII. 540.

[36.] Statek kto by komu řekl zapsati aneb dáti, a kto to provedl, má tomu dosti učiniti. O tom nález mezi Dorotú z Veletic a Annú z Ledče k roku sv. Martina léta MD [18. listopadu 1500].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 996 v AČ. XI. 510.

[37.] Z statku a k tomu z svrchkóv a nábytkóv kto by pohnal, má puohon zdvižen býti. O tom nález mezi Dorotú z Veletic a Annú z Ledče k roku Svátosti léta MDIV [23. dubna 1504].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1319 v AČ. XIII. 67.

[38.] Z statku vytištění puohon zdvihli Janovi Žibřidovi, kdež Jana Holubahnal k Svátosti léta MDII [13. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1142 v AČ. XII. 515.

[39.] Statku držitele z jaké summy ktož chce pohnati, má to provésti předkem, že jest držel statek ten, kohož pohání. O tom nález mezi Mandelenú z Třebřich a Barborou z Vostrova k roku sv. Martina léta MDVIII [16. listopadu 1508].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1490 v AČ. XIII. 173.

[40.] Statek po někom zuostalý ktož by brali, a někto na tom statku dluh měl a hnál by z toho jedné osoby toliko, která by ten statek také brala, a nehnal jiných, ješto by také ten statek brali: má puohon zdvižen býti. O tom nález mezi Pavlem z Jemníka a Mání z Lukavce k Svátosti léta božieho MDX [10. dubna 1510]. — O témž a mezi týmiž druhý pořád.¹⁾

¹⁾ Srov. nálezy č. 1626 a 1627 v AČ. XIII. 285, 286.

[41.] Pro statek zamčený pohnal Wolf z Kukštajna Křištofa odtudž, ale že nejmenoval jaký statek zejména: zdvihli puohon k roku sv. Martina léta MDIII [14. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1268 v AČ. XIII. 32.

[42.] Z statku jakého neb z svrchkóv, klenotóv, nábytkuov, z zlatých peněz kto by pohnal, a zejména nejmenoval zvlášť peněz a svrchkóv v tom puohonu: ten puohon bude zdvižen, kdež Izaiáš pohání Anny z Kování k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[43.] Statek čí bral-li by kto po smrti, a někto jsa rukojmí za toho, čí to statek byl, i musil by své dáti, a potom hnál toho, ktož ten statek bral, a ten by pravil, že nebral než svůj, což jeho bylo, a jiného nic: i má to spraviti, že jest toliko své bral. O tom nález, kdež Mikuláš oc pohání Johanku z Kopidlna k Svátosti léta MDXIV [28. dubna 1514].

[44.] Pro statek na kruntích svobodných pobraný člověku Tábořských obdrželi na člověku Kateřiny z Pacova. Nález o tom k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[45.] Z statku kterého kto by komu povinen byl co dáti, a než by dal, že ¹⁾ by ho pustil rukojmím anebo někomu jinému: proto ten, kdož prve ten statek držal a zvlášť při tom také držení že puohonem zastížen byl, povinen tomu dosti učiniti. O tom nález, kdež Vilém z Šebřova pohnal Jana z Svojanova v Černých koženných A. VII [13. listopadu 1518].²⁾

¹⁾ až AB. — ²⁾ Srv. nález č. 2588 v AČ. XIX. 339.

[46.] *Soudem komuž by co bylo přisouzeno*, ješto by se summy peněžité nedotýkalo: má před úředníky provozováno býti, zač to stálo oc. O tom nález mezi Dorotú z Veletic a Zikmundem Baršem k sv. Martinu léta božieho MD druhého [11. listopadu 1502].

[47.] Soud komorní nemá rozsuzovati úřadův zemských, zvláště toho, co kto od těch úřadův bere. O tom nález, kdež Jan a Bernart Klášterští pohnali Bohuslava Chrta jakožto purkrabí k sv. Martinu [sic] léta MDX [20. dubna 1510].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1678 v AČ. XIII. 324.

[48.] O *stodoly zamčení* bylo by přisouzeno knězi Jiříkovi, faráři v Starém Kníně, na Janovi Dobešovi, by byl provedl to zamčení, k roku sv. Martina léta MDIII [17. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1276 v AČ. XIII. 42.

O svrchcích.

[49.] Svrchkův pobrání z kruntův přisouzeno Jindřichovi Loučeňskému na Zdeňkovi bratru jeho k Svátosti léta MDVIII [9. května 1508].

¹⁾ Srv. nález č. 1457 v AČ. XIII. 153.

[50.] Svrchky a nábytky za statek položeny i přisouzeny. Nález mezi Pavlem z Snětu a Jetřichem z Kolovrat k Svátosti léta MDI [29. dubna 1501].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1046 v AČ. XI. 542.

[51.] Z svrchkův a z hospodářských věcí kto by pohnal, nalezeno, aby před úředníky to provozoval. O tom nález mezi Petrem Kučerú a Jiříkem Bezdrůžickým k sv. Martinu léta MDVI [13. listopadu 1506].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1409 v AČ. XIII. 125.

[52.] Z svrchkův a nábytkův kto by pohnal neb z jiných věcí po něčí smrti, a týž pŕvod žádal za prodlení, nemaje pohotově svědkův: pohnaný není povinovat tím puohonem nic dáti. O tom mezi Samuelem z Rysmburka a Oršilou jinak Ofkou z Hradce k Svátosti léta MDVIII [8. května 1508].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1453 v AČ. XIII. 151.

[53.] Z svrchkóv kto by pohnal a zejména jich nejmenoval, neobdrží. O tom nález, kdež Tomáš Hornátecký pohnal Mandeleny oc k roku Svátosti léta MDI [sic] [3. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1205 v AČ. XII. 557.

[54.] Z svrchkóv a nábytkóv kto by koho hnal a jich zejména v puohonu nepostavil: o tom puohon zdvižen Zikmundovi Škruhovi,¹⁾ kdež pohnal Annu z Rysm-burka k sv. Martinu léta božieho MDXI [11. listopadu 1511].

¹⁾ Čti: Škruhovi. Srv. svědomí č. 1686 a 1832 v AČ. XIII. 331 a 443.

[55.] Pro svrchky a nábytky kto by pohnán byl, ještě by je na kruntích pobral a ty kruntky že by s týmiž svrchky a nábytky koupil: tu jest pohnanému dáno za právo. O tom nález: Vaněk z Hněvčevsi¹⁾ pohnal Otmaru k sv. Martinu léta MDV [17. listopadu 1505].²⁾

¹⁾ z Nemyčevsi AB. — ²⁾ Srov. nález č. 1374 v AČ. XIII. 102.

[56.] Z svrchkóv a nábytkóv pohnal-li by kto a provedl by: nalezeno, aby před úředníky menšími, zač sú ti svrchkové a nábytky stáli a co jich bylo oc, provozoval.¹⁾ Nález mezi Bartolomějem z Červeného Újezdce a Jiřím z Násilé k Svátosti léta MDXII [23. dubna 1512].

¹⁾ Schází v A.

[57.] O svrchkóv pobrání na tvrzi¹⁾ nalezeno Václavovi z Ouberovic, aby pan Slavata dal, a nedal-li by, aby Václav před menšími úředníky provozoval, k Svátosti léta MDXIII [13. dubna 1513].

¹⁾ Schází v B.

[58.] Z svrchkóv a nábytkóv pobrání na kruntích obdržal Jan Kamenický z Smečna na Janovi Buštěhradským v Černých kožených C. V [14. května 1519].

[59.] O *seno pobrání* na louce přisouzeno panu Jencovi na Stříbrném k roku Svátosti léta MDII [14. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1147 v AČ. XII. 518.

[60.] Z *summy* pohnal-li by kto i z úrokóv, nemá jemu než summa přisouzena býti, ač provede-li ji. O tom nález mezi Janem z Radče¹⁾ a Zikmundem Čičem k roku sv. Martina léta MDIX [12. listopadu 1509].²⁾

¹⁾ z Radče AB. — ²⁾ Srov. nález č. 1506 v AČ. XIII. 184.

[61.] Z *summy* jaké kto by hnal a jí zejména nejmenoval: proto přisouzeno jest Janovi Ryšavému na Lidmile jinak Příbě k sv. Martinu léta MDXI [17. listopadu 1511].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2039 v AČ. XIX. 22.

[62.] Z *summy* peněz kto by pohnal větčí, než by pohnati měl, a strana druhá provedla, že jest menší summu dlužna, proto ta menší summa původovi má přisouzena býti. O tom nález mezi Matúšem a Děpoltem z Lobkovic k roku Svátosti léta MDIII [sic, 13. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1143 v AČ. XII. 515.

[63.] Z *summy* zadržalé k oltáři v kostele pohnali Viktorin Cukrman oc držitelův statkův někdy Joštových a obdržali puohon k roku Svátosti léta MDII [11. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1118 v AČ. XII. 499.

[64.] *Syna neb dceru* ktož by komu vzal a z toho potom pohnán byl, a při soudu pravil pohnaný, že se toho syna nikdy oc doptati nemuož aneb že jest umřel, a toho všeho že by dostatečně neprovedl: má to spraviti. O tom nález mezi Marklétu z Markvartce a Smilem k Svátosti léta MDIII [1. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1186 v AČ. XII. 543.

O slibu.

[65.] Slib a rčení za jednostajnou věc odsoudili Petrovi z Březí, kdež pohnal Petra z Šternberka k Svátosti léta MDIII [4. května 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1217 v AČ. XIII. 5.

[66.] V slibu kto by se nepamatoval, tak pravě, a svědky jeho neodvedl: má to spraviti. O tom nález mezi Salomenú z Mečkova a Petrem Apolonem k Svátosti léta MDIV [24. dubna 1504].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1339 v AČ. XIII. 80.

[67.] Slíbil-li by kto komu co dáti, a v tom nežli by to, což slíbil, dal, do vězení vzat byl, a skrze to vězení to mu vzato bylo, což dáti slíbil: o tom puohon zdvižen, kdež Mandalena z Klinštajna pohnala Jana z Karlatu v Černých koženných A. XXI [18. listopadu 1518].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2605 v AČ. XIX. 351.

[68.] *Suol* kto by komu k ujmě měřil, má prve než požene, o to k tomu, ktož měří, poslati, aby to zastavil, jinak ten puohon bude zdvižen. O tom nález, kdež purgmistr oc. Velvarští pohnali Elšky z Landštajna k sv. Martinu léta MDIII [17. listopadu 1503].

[69.] O témž druhý pořád mezi týmiž. A provedl a nejmenoval zejména toho.¹⁾

¹⁾ Srov. nálezy č. 1283 a 1284 v AČ. XIII. 46.

O svědčích.

[70.] Svědkové kdyby co svědčili k soudu, a ta věc byla na panu purkrabí hradu Pražského, aby vyjel, odložena, a tam před týmž panem purkrabí tíž svědkové jinak než při soudu svědčili: mají postaveni býti před soudem komorním. O tom nález, kdež Zbyněk Kornhauzský pohání Jana Malikovského k Svátosti léta MDII [11. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1116 v AČ. XII. 498.

[71.] K svědomí než k při ktož by prve pohnal, má dáti pokuty X kop grošův českých. O tom nález v Aksamitových tlustých v památných s zadu k roku sv. Martina léta MDVIII [15. listopadu 1508] mezi Vilémem Koutským a kněžnami.¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1486 v AČ. XIII. 170.

[72.] *Služebník* člověk rytířský jsa u někoho přikázaný, a jestli by byl vězněm, že pán toho člověka rytířského, kterémuž se jest přikázal, muože od něho poháněti,

poněvadž své svobody užiti nemůže. O tom nález mezi Zikmundem Baršem z Kamenice a Václavem Mutrplosem léta MDXII v pátek den sv. Alžběty [29. list. 1512].

[XXX.] U—V. O ubrmanech.

[1.] *Ubrmané mocní mají* konce činiti. O tom nález mezi Kundrátem z Najdperku¹⁾ a pánem z Splavna [čti: z Gutšteina] k roku Svátosti léta božieho MDI [29. dubna 1501].²⁾

¹⁾ z *Najderku* AB. — ²⁾ Srov. nález č. 1040 v AČ. XI. 539.

[2.] Na ubrmanech mocných ktož přestává, a oni by konce neučinili, mohou pohnání býti z toho, a bude jim nalezeno, aby tu výpověď mezi stranami učinili; a pakli by neučinili, a ten, ktož pohnal, položil by sobě toho summu peněžitú: i tu budou povinni jemu tíž ubrmané dáti. Nález o tom, kdež Vávra krajčí pohnal Řehoře a Hrona a jiných oc k sv. Martinu léta MDXI [20. listopadu 1511].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2063 v AČ. XIX. 43.

[3.] Ubrmané pro nestání k mocné výpovědi komu by dali právo stané: nalezeno pro dosti neučinění téhož práva staného, aby jemu dosti učinil. Nález o tom, kdež pohnal Hendrich Kutnaur pánov Klášterských v Červených koženných A. XIX [17. listopadu 1518].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2604 v AČ. XIX. 350.

O vězení.

[4.] V vězení kto by koho bez hodné příčiny drželi: jest pychem vinen tím. O tom nález mezi Jírou Hošťálkem z Chvalenic a Janem Chvalenickým k roku Svátosti léta MDII [12. dubna 1502].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1129 v AČ. XII. 506.

[5.] Vízil-li by kto cizího člověka, a ten, kto by vízil, z toho pohnán byl, a někteří strýci téhož pohnaného byli nedílní, mají také pohnání býti, jinak ten puohon zdvižen. O tom mezi Žibřidem Žďárským a Bohuslavem oc Chotky k Svátosti [sic] léta MDI [sic, 13. listopadu 1506].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1410 v AČ. XIII. 125.

[6.] V vazbě držal-li by kto komu jaké lidi přes slušné poddávání, muož z pychu hnán býti, a obdrží se na něm pych. O tom nález, kdež Václav Solský pohnal Václava z Bohuslavic k sv. Martinu léta MDXI [19. listopadu 1511].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2055 v AČ. XIX. 36.

[7.] V vězení kto by držal čího člověka pro neslušnou pohruožku, ješto by pán jeho se jím ujistiti nechtěl, a týž pán hnál by toho, ktož jej u vězení má, z pychu pro to vězení téhož člověka: nic neobdrží. O tom nález, kdež Jindřich Hořejovský pohnal Votických k sv. Martinu léta MDXV [11. listopadu 1515].

[8.] Do vězení dal-li by kto koho na čím cizím právě, a to právo že by tomu, ktož by vsaditi dal, pověděli, aby k tomu zase ve dvou nedělí stál vedle práva, a on nestál, a vězeň by vydán byl pryč neb ušel: i nalezeno, že ten toho, ktož vsaditi

dal, ostal křiv, poněvadž ve dvou nedělích k tomu nestál. O tom nález, kdež Ondřej Hodinář pohnal Klášterských pro Krupecké k Svátosti léta MDXVIII [21. dubna 1518].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2550 v AČ. XIX. 316.

[9.] Z úrokův pobrání na kruntích přisouzeno Janovi Zumrovi na Ambrožovi Mulfarovi¹⁾ k sv. Martinu léta MDI [15. listopadu 1501].²⁾

¹⁾ *Mulfarovi* AB. — ²⁾ Srov. nález č. 1068 v AČ. XI. 558.

[10.] O témž k Svátosti léta MDIII [5. května 1503], kdež Mandelena z Walštaina pohání Jindřicha odtudž.¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1226 v AČ. XIX. 11.

O vjapovědi.

[11.] Vjapovědi smlůvcí kto by dosti neučinil, má to ohledáno býti těm smlůvcem, není-li čemu dosti učiněno; a nebylo-li by, aby zase k soudu stáli oc. O tom nález, kdež Jan Kristof oc z Oudimě pohání Jana z Kamenné Lhoty k Svátosti léta MDX [13. dubna 1510].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1639 v AČ. XIII. 294.

[12.] Vjapovědi mocné která by strana dosti neučinila, a bylo-li by více osob než jedna s jedné strany, a druhá strana že by hnala pro dosti neučinění též výpovědi jednu osobu, a jiných z též strany nic: ten puohon zdvižen, kdež Jiřík z Kováního pohání Rynarta Pakostu k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[13.] Vjapovědi mocné kto by dosti neučinil, aby jí dosti učinil; kdež Jiřík z Kování pohnal Rynarta [Pakostu z Libivě] v Černých koženných C. III [14. května 1519].

O věnách.

[14.] Za věno rukojmie nedostateční když by byli aneb nic neměli, o tom nalezeno, aby ta vdova ke dni úternímu toho obeslala, kto ten statek drží, kde je najprv vznesena, vezmúc list od úřadu komorníčí k sv. Martinu léta MDV [13. listopadu 1505].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1356 v AČ. XIII. 90.

[15.] O vznesení něčí manželky na statek cizí, že ten, na číž statek jest vznesena, a věna že by neměla ujištěného, muož pohnati toho manžela jejího, aby mu statek očistil a věno ženě své ujistil. O tom nález, kdež Wolf z Chrástu pohnal Delfína k roku sv. Martina léta MD [11. listopadu 1500].

[16.] Za věno které manželce kdyby kto slíbil za muže jejího, má tomu dosti učiniti. O tom nález, kdež Markléta Doubková [z Šertinku] pohnala Kristofa z Hernsdorfu v Černých koženných C. III [14. května 1519].

[17.] O věno která by vdova poháněla, že by jí kto byl za věno rukojmie, a ten pohnaný odpíral by tomu slibu právě, že jest jí za věno nesliboval, aneb se v tom nepamatoval, aby jí sliboval, a táž vdova toho také žádným svědomím neprovedla, ani pohnaný též toho odvedl svědomím: má pohnaný spraviti. O tom Zřízení zemské B. VII.

[18.] Pro *uvázání* dědin, porostlin, luk pohnala Johanka z Vlastislavě Žibřida ze Žďáru k Svátosti léta MDIII [1. května 1503]. Zdvižen jí puohon.¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1185 v AČ. XII. 543.

[19.] Proti *vajsadám* kto by komu co učinil, nemuož k soudu komornímu z toho hnáti. O tom puohon zdvihli purgmistru oc Staroměstským, kdež pohnali Horníkov k sv. Martinu léta MDV [17. listopadu 1505].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1372 v AČ. XIII. 100.

[20.] *Úplatek* kto by od koho zač mítí chtěl, ješto by o to smlúvy, co má zač placeno býti, neučinil: není ten úplatkem žádným povinen. O tom nález mezi Rynartem Pakostou a Martinem Modliškovíc¹⁾ k Svátosti léta MDIII [3. května 1503].²⁾

¹⁾ z Modlošovic AB. — ²⁾ Srov. nález č. 1202 v AČ. XII. 555.

[21.] *Úředník* či pohnal-li by koho z čeho, ješto by to, z čeho pohání, náleželo tomu, či ten úředník jest: puohon zdvižen, kdež Abraham z Trojetic pohnal Kristofa z Kukštaina, jsa úředníkem klášterským, a to, z čeho pohání, k klášteru přísluší. K sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[22.] Za *ujištění* kto by koho a pro někoho žádal, a nic jiného, než aby se jím ujistil, a ten, kto by měl ujistěn býti, potom někde seděl u vězení, a onen, kto se měl ujistiti jím, byl pohnán od toho, ktož za ujistění žádal: i ten puovod nezuostal práv. O tom nález: Markvart Fricek pohnal Jana z Svojanova k sv. Martinu léta božieho MDXII [11. listopadu 1512].

[23.] *K věrné ruce* ktož by komu co dal schovati, a ten, kto by to u sebe měl, tomu, ktož, mu dal schovati, nějakých peněz puojčoval, potom před soudem pravil, že mu toho vydati nechce, což mu schovati dal, leč mu jeho dluh oplatí: i nalezeno, aby to, což mu svěřeno jest, vydáno bylo; než zase chce-li o svůj dluh hleděti, právo se mu nezavírá. Nález o tom, kdež Ofka Přínská pohnala mistra špitálského k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[24.] *Z užívání* kruntův, totiž dvoru oc, pohnal Jan Kamenický z Smečna Jana Buštěhradského v Černých kožených C. VI [14. května 1519].

[25.] *O valchu* na kruntích svobodných pohnal Václav Húgwic Jindřicha Špetli a obdržal. Nález o tom v Černých kožených A. XXVII [20. listopadu 1518].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2612 v AČ. XIX. 357.

[XXXI.] Z. O základu.

[1.] *Základ* kto by s kým měl o summu, o tom nález, kdež Blažek konvár pohání Blažka Štejn[r]ajtara. Tu týž konvár obdržal základ léta MDVIII [sic, 12. listopadu 1511].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2012 v AČ. XIX. 1.

[2.] O témž mezi Kateřinou Sýkorkou a Jeronymem kupcem k sv. Martinu [14. listopadu 1508].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1468 v AČ. XIII. 160.

[3.] Základ propadený obdržel Jan z Libochové na Jindřichovi z Újezda, že mu řekl propadnutí sto [kop grošův českých a dáti, bude-li hráti kdy přes X kop grošův českých. Puohon k sv. Martinu léta MDXI [13. listopadu 1511].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2026 v AČ. XIX. 5.

[4.] Základ obdržel Václav Záruba na Prokopovi Otmarovi [z Holohlav], kdež ho pohnal k sv. Martinu léta MD [17. listopadu 1500].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 994 v AČ. XI. 508.

[5.] *Zvěř* kto by honil velikú, o tom nález mezi Burjanem oc Kraselovskými a Václavem Příškem. Dáno Kraselovským za pokutu L kop grošův českých za právo k roku Svátosti léta MDX [11. dubna 1510].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1631 v AČ. XIII. 289.

[6.] Pro *zranění* v kázeň vzat Václav Útrata, kdež ho pohnal Jindřich z Nové Vsi k Svátosti léta MDIV [23. dubna 1504].¹⁾

¹⁾ Srv. nález č. 1324 v AČ. XIII. 70.

[7.] Zbil-li by kto koho v rozvadcích, a ten zbitý by proto hnál z pychu: nebude mu přisouzen pych. O tom nález, kdež Jindřich Hodějovský pohnal Petra z Doudleb v Černých koženných A. XXIII [18. listopadu 1518].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2607 v AČ. XIX. 353.

[8.] *Zločinec* kdyby komu z vazby bezelstně utekl, že tomu, ktož ho ku právu dal, nic vinen není: o tom nález mezi Janem Brázdinským¹⁾ a Adamem Tovačovským k Svátosti léta MDII [12. dubna 1502].²⁾

¹⁾ Brázdinským AB. — ²⁾ Srov. nález č. 1133 v AČ. XII. 509.

[9.] Po zločinci čeho by se kto doptal na kterém právě, ješto by ten zločinec na tom právě utracen byl, má tomu, komu se škoda stala, vydáno býti to, co by po něm nalezeno bylo. O tom nález mezi Janem Berkou a Brodskými k sv. Martinu léta MDIX [16. listopadu 1509].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1543 v AČ. XIII. 212.

[10.] O zlodějství puohon souzen mezi Janem z Bezdězovic¹⁾ a Matějovým synem oc k roku Svátosti léta MDIV [25. dubna 1504].²⁾

¹⁾ Čti: z Bezejovic. — ²⁾ Srov. nález č. 1346 v AČ. XIII. 84.

[11.] Zhoubcí zemským kto by se neujistil a byl proto neujištění pohnán, a nekladl v tom puohonu žádné summy, jináč ten puohon bude zdvižen. O tom nález, kdež Václav Bradáč pohání Michala Slavatu k sv. Martinu léta MDIX [16. listopadu 1509].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1546 v AČ. XIII. 214.

[12.] *Zajatý dobytek* přes záповěď kto by zase odjal: pro to odjetí zase přisouzen pych, kdež Mikuláš Vančura pohnal Jana Stránovského k sv. Martinu léta MDI [17. listopadu 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1081 v AČ. XII. 471.

[13.] Ženu ktož by komu odjal, muož z ní hnáti. O tom nález mezi Mikulášem Puchem a Václavem¹⁾ Firšicem k roku Svátosti léta božieho MDII [12. dubna 1502].²⁾

¹⁾ Janem AB. — ²⁾ Srov. nález č. 1135 v AČ. XII. 510.

[14.] Ženu či, ješto by muže měla, kto by pohnal, ješto by něco jinému na kruntích muže svého pobrala: o tom puohon zdvižen proto, že nebylo posláno k muži jejímu jakožto k držiteli toho statku, s volí-li jeho to se stalo. O tom nález, kdež Zikmund pohnal Marty Pechancové k sv. Martinu léta MD dvanáctého [11. listopadu 1512].

[15.] Zápis kdyby osobám více nežli jedné svědčil, a kto by zápisníka takového toliko jednoho pohnal, a jiných, ješto by léta měli, nic: ten puohon zdvižen Martě Selíkové, kdež pohnala Doroty z Normberka k Svátosti léta MDX [16. dubna 1510].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1664 v AČ. XIII. 315.

[16.] Zapsal-li by se kto neb dědice své k kterému zámku služby činiti, a po smrti jeho dědicové o to pohánění byli: puohon zdvižen, že se tu svobodství dotýče a kruntův, kdež pohnal Zdeněk z Švamberka Balcara Widršperka¹⁾ k Svátosti léta božieho MDX [16. dubna 1510].²⁾

¹⁾ Budršperka AB. — ²⁾ Srov. nález č. 1666 v AČ. XIII. 316.

[17.] Zdvižení puohonu. Komu by se stalo, ješto by svědkové puovodovi nalezení a registrování nebyli, jsúce zapsáni, a to že by nepřišlo puovodem, ale písaři při komorním soudu, že to zdvižení toho puohonu má zase k nápravě přijíti. O tom nález, kdež Mikuláš Valchář pohání Jetřicha z Kukštajna k sv. Martinu léta MDXI [18. listopadu 1511].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 2046 v AČ. XIX. 28.

[18.] Zmatek nalezen pro mord, kdež Václav Satanér pohnal Felixa Fictuma k roku Svátosti léta MDI [27. dubna 1501].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1022 v AČ. XI. 527.

[19.] O zatykači. Že po zatknutí právo není dopomoženo: obdržal Václav Veselík, kdež pohání Novoměstských k sv. Martinu léta MDIII [13. listopadu 1503].¹⁾

¹⁾ Srov. nález č. 1251 v AČ. XIII. 28.

O zástavě.

[20.] Zastavil-li by kto komu co, tak že by se to prostálo, má to zase, když by summu jeho dátí chtěli, navrátiti, a nenavrátil-li by, tehdy ten má provésti, zač to zastavené stálo. A což provede před úředníky menšími, zač to stálo, má tomu, čím to, což zastaveno, dátí a zaplatiti; však což by té summy zbylo mimo ono, v čemž zastaveno bylo: o tom nález mezi Barborou z Budějovic a Janem Čabelickým k sv. Martinu léta MDXII [11. listopadu 1512].

[21.] Zastavil-li by kto komu co, ještě by to, co by zastavil, za více stálo: opatr se v tom, co jest zastaveno, aby to potom mohl také provést, co si na to puojčil, jináčť bude darmo; potom, co zastaveno, vrátíš. Nález o tom, kdež Markléta z Leskovce pohání Doroty z Košíně¹⁾ při sv. Martinu léta MDXV [14. listopadu 1515].²⁾

¹⁾ z Košíně AB. — ²⁾ Srov. nález č. 2508 v AČ. XIX. 281.

[22.] Žid dal-li by komu buď křesťanu jaké listy na dluhy své, a ten křesťan máje ten dluh židovský na kom, i hnal z něho do komory: O tom puohon zdvižen, kdež Jan z Waytmille pohání Jana z Lobkovic k Svátosti léta MDXIII [8. dubna 1513].

[23.] Základ obdržal Michal Strachota na Benešovi Vranovském k roku Svátosti léta božieho MDXIII [8. dubna 1513].

Registrum o tom, což tyto knihy z nálezův desk zemských v sobě drží, počnouce od litery B.¹⁾

B [zde tištěno na stranách 482—486, 561].

Bratr nedílňý bez druhého bratra nemuž nic zavazovati B I
Bratr starší kdyby nebyl pohnán podle mladších bratří nedílňých B II
Bratr sestře nedílňý muož dáti co chce . B II
Bratři dva nedílňí, nechá-li který syna po sobě B II
Bratři, děl-li se o statek, mohou sobě oc . B III
Bratři neb sestry mohou dědictví díly své prodati oc B III
Bratr sestru nedílňú máje, muož statek prodati B III
Bratr nedílňý kdyby co prodal, a bratr dílňý oc B III
Bratr kdyby co koupil a sobě samému klásti dal dskami R VI
O braní s komorníkem na zmatek . . . B V
Bral-li by kto s komorníkem Pražským podle oc B V
Berné a pomoci král žádati nemá na zemi věčně B VI
Budoucí, co to slovo nese B VI
K bitvě podání z soudu B VI
Boření tvrže neb dvoru při postu[po]vání B VI

C [na stranách 486—494].

O chlebení s dětmi, kdyby ruoznice byla C VIII
Chlebi-li máte s dětmi C VIII
O clu a cestě C VIII
Clo nové odsouzeno C VIII

Clo nové kto by bral C VIII
Cesty opravovati mají, ktož cla berá . . C VIII
Cesty a silnice na cizí krunty nemá žádný obracovati C VIII
Cizozemci v Čechách úřadův držeti nemají C VIII
Clo komuž král ráčí dáti C VIII
Člověka svého nemá žádný mocí bráti od žádného C I
Člověka prisouzeného kto by vydati nechtěl C II
Člověka ktož sžene s kruntu a káže se mu vyprodati C II
Člověka kto by nevydal, až by jej puohon zastihl C II
Člověka od mladého ktož by statek přijal C II
Člověka rytířského kto by k uručení nutil C III
Člověka ktož vysoudí, s statkem má puštěn býti C III
Člověka neb úředníka ktož na cizích kruntech postihne C III
Člověku pána vrchnieho majícímu obdardování královské neprospívá . . . C III
O člověka ktož pošle, aby mu vydán byl C III
Člověk sedlský poplatní nemož nic dáti oc C III
O člověka ktož k komu pošle, a ten zamítá-li se jakú spravedlností C III
Člověka pro postavení ktož jest pohnán k puohonu a k při C III
Člověka pro vydání ktož pošle, a ten odpoví, když to provede, že oc . . . C III

¹⁾ Registrum toto, jež se týká pouze nálezů soudu zemského, přichází toliko v rukopise A, a jest zapsáno v něm na začátku po úvodu zde na str. 482 vytištěném.

Člověka ktož žádá, aby mu vydán byl
aneb se jím ujistil, pokuty neobdrží . C IIII
O člověka vydání ktož sám osobně s ně-
kým jde k komu C V
Člověka ktož žádá, aby mu vydán byl,
má ho zejména jmenovati C V
O člověka ktož by pohnal, aby byl po-
staven, že ho chce z mordu viniti . . C V
Od člověka ktož se poddá na svém právě
spravedlivé učiniti C V
Člověk sedláský, pána máje, pohnal-li by koho C VI
Člověka čího kto by vsadil bez příčiny . C VI
Člověk od vrchního pána kdyby byl pro-
puštěn C VI
Člověka cizího kto by vizil neb na ru-
kojmích měl C VI
Člověka čího kto by dal vsaditi pro ne-
učinění oc C VI
Člověka neb služebníka čího kto by jal C VII
Člověk či kdyby k některému právu o
něco přistoupil C VII
Člověka pro posekání lesu kto by vzal
s koňmi oc C VII
Člověka přikázaného kto by vsadil právě,
že jest člověk jeho C VII
Člověk když zamordován, pro plat hnáti
nemuož C VII
Člověk obstavený právem, pych za to po-
čten není C VIII
Člověčenství slíbí-li kto komu nedobrovolně C VIII
Čeledína promlčí, ktož věda, kde jest,
nepohání z něho C II
Čeledína pro vydání ktož pošle, a ten podá
práva C V
Z čeledína pro nevydání jednou z pokuty
muož pohnati C VI
Člověk rytířský když by umřel bez dětí V VIII
Cedulemi řezanými bez pečeti díl nebývá
dostatečný C X
Cedulemi rozdíl že muože býti C X
Chlapstvem narčený C X
Chromý sedě neb leže muož přísahati . C X
Což prodáš, z toho puohonu nebeř . . C X

D [na str. 484—485, 494—505, 507, 511,
515 a 518].

Dílu kdyby nedal bratr bratru jsa obeslán B III
Dělití kdyby se měli bratří o zámky a
tvrze anebo strajci B III
Díl se nepokáže tím, že by bratr držal
nějaké zboží a druhý též B IIII
Díl se nachází, když kto zápisu neodpírá B IIII

Dílu žádá-li syn na otci, též i o jiných
dílech a rozdílech D V
A víc o dílu a rozdílu B III, III, víc N VII, R VI
Dsky když sú zavřiny a brání s komor-
níkem ktož nečiní B V
Do desk kladení. O tom XII nálezov po-
řád komu a jak najdeš D I, II
Desk zemských přesvědčení listy, svědo-
mím oc a o vyhledávání a psaní desk D III
Do desk zejména co se nezapiše, nemož
obdržáno býti G I
Do desk královského a knížetského zboží
neklaď K II
Desk starší listové obdrželi proti dskám L III
Do desk klásti se nemá městuom, mě-
šťanuom bez krále M II
Dědictví prodané kto by zavázal klásti
na suché dni přiešti a v tom umřel . D IIII
Dědictví svobodného měšťaně kupovati ne-
mohú D IIII
Dědictví svobodné kněh městských užiti
nemož D IIII
Dědictví listové obdrželi proti dskám . L III
Dáním královským sáháno býti nemá na
dědiny bez soudu rozeznání D IIII
Dání královské mají býti bez škody a ujmy
každého D IIII
Držení a držitel dědictví za tři léta oc.
O tom pořád čti D VI a VII
Dědin vysouzení, Dědin v držení, Dědiny
zapsané dskami kto by měl . . D VII, VIII
O duchovních dědinách, rozsudcích jejich
a dání i nadání D VIII, VIII
Dcera kdy po otci dědí o tom . . . D VIII, X
Děti let nemající D VIII, X
Dcera mající spravedlnost k dědictví . D VIII, X
Dětem statek po někom jiném přišlý . D VIII, X
Dědicové z otce pošlí dědi v statku
otce svého řádní D VIII, X
Dědiny ktož by držal, na nichž by plat
kněžský oc K VII
Dědiny dědičné listy držány býti nemají M II
Dobrá vuole jak býti má dělana . . . D X
Dobrá vuole proč odsouzena D X
Dobytek zajatý na škodě D X
Drábi škodu když učiní D X
Dluhy, závady nápadník plať statku . . D XI
Dluhy povinné sirotku téhož sirotka po-
ručníku slušejí D XI
Dva které věci odpírajíce a sú sebe dílní D XI
Do šraňkóv nechod, když páni soudí . . D XI
Desátek z pustého dvoru neosedlého ne-
platí se D XI

Duom rytířskému člověku v městě koupený zapsati mají D XI
Daliborovo odsouzení U IV

F [na straně 504].

Faleš pro slovo jedno k smlouvě přičiněné jest nalezena F I
Falšem list narčený že bez vuole jistce přišel F I
Falešníci na rukojmíe dávání-býti nemají F I
Frayzchar proběh při minci jak se má zachovati F I

G [na stranách 504—505].

Glejt ktož má, nemá naň žalováno býti . G I
Glejt před soudem žádnému dán býti nemá G I
Gruntu ktož neobdrží v při, ze škod nepoháněj G II
Groš český na jaké zrno má býti dělán G I

H [na stranách 505—506].

Hanění, na to pokuta odprošení H II
Hanění soudce zemského a neprovedení H II
Hanění úředníkův menších H II
Zhaněn ktož jest a on sám zase haní . H II
Hojemství po právu staném v komoře dáno býti nemá H I
Hojemství o čest toliko jedno H I
Hojemství ktož vezme, k soudu přistupuje H I
Hojemství puovodovi dáno do třetího dne H I
Holdy, šacůnky, stráže oc mají minúti . H II
Hřivna jedna co v sobě nese H II

K [na str. 488, 494, 505—511].

Kladení do desk komu a kterak, o tom pořád D I, II
Klásti sobě nedal jeden ve dsky podle práva, přišel o statek. O tom . . . G II
Knihami městskými dědictví svobodné držáno býti nemuoz D III
Kšaftovati právem městským člověk rytířský nemoz o hotových penězích a klenotích C III
O kšaftích pořád najdeš K V, VI
Král Václav z odboje poháněl a stál osobně na svědčení puohonu K I
Král český státi má ku právu K I
Král pánóm moc dává K II
Král muoze dáti zboží na JMt připadlé K II

Král dal-li by právo své pryč K II
Královna česká podkomoříeho svého hned má míti K III
Kněží, na svobodném majíce, odpoviedati mají K IIII
V kostele kterém kdyby se služba Boží nedála K VI
Kletba ani list klecí právu zemskému neškodí K IIII
Komorníky mají všichni pohánini býti . K IIII
Komorník má pověditi, z čeho pohání . K IIII
Komorník má býti každému vydán . . K IIII
Na komorníky kto by sáhl K IIII
Komorníkem ktož není pohnán K IIII
Komorní platové na český groš se platí K IIII
Krunty ktož by komu zapověděl . . . K VII
Kuopovati nemá žádný válkou dobytého K IIII
O kmetičnu muoze pohnati netoliko třikrát K VI
Ktož se pod kým nerodil ani pod ním s otcem K VII
Kto by koho obeslal z něčeho, chtě k tomu K VII
Krčma nevajsadní od králův K VII

L [na stranách 512—517].

Ležení býti má vedle starodávniho řádu L I
Lichevní úroci a sedláni zastaveno . . L I
Ladislav král z odboje poháněl L I
O lidech zběhlých L II
Listy všechny purkrabie súditi má . . L II
Listy neřádne pošlými ktož upomíná . . L II
Listóm se moc dává L II
List proč za podezřelý odsouzen jest . L II
List neřádny co okazuje L III
Listem zaplaceným podruhé neupomínaj . L III
List bez vuole jistce přišlý pokutu nese L III
List starší proti poslednímu drží . . . L III
List mnohým svědčící oc L III
List starší desk v zástavě oc L III
Víc o listech promlčených, o zatýkacím, o obranním, o obsilacích, o listu věném L IIII, V, VI
Lání a hanění pro neplnění peněz . . L VII
Levláři z Bavor v soud přijati L VII

M [na str. 507—508, 517—520].

Města, země, zámky císař Karel která dobyl K II
Manství král nemoz svoboditi bez pánův K III
Manství učiněno z svobodného M I
Města kterého ktož chce pohnati . . . M I
Město když sáhne na dobrého člověka mocí M II

Měšťané se souditi nemají o městskou věc
před soudem zemským M II
Moc všecka má přestati M III
Moci sluší moci odepřítí M III
Moci ktož se brání M III
Moci v své se nesluší uvazovati . . . M III
Moc král pánuom dává M III
Z moci ktož jest pohnán, má sám osobně
státi M III
O moci páni nalezli M III
Mstí-li se kto sám M III
O mordu M III
O minci, kde a jak má býti dělána . . M III
Mazání z desk M III
Mile k měření — úředník menší od desk M III
Most králem odpuštěný dělati . . . M III
Mateř ktož má řadu panského, lepší jest M III
Manžel právo má k manželce své i k statku
jejímu M V
Manželka nemůže statku svého odciziti za
živnosti muže M V
Majestát ktož by měl M V

N [na str. 522—526, 596].

„Najprve a přede všemi“ v zápisu když
stojí, a co ta slova nesou . . . N I, vic Z V
Nálezové panští mají býti držáni . . . N II
Na nález panský neb obecní muož se tá-
hnúti, ktož chce N II
Nálezu pevného muož užívati každý k po-
třebě své N II
Přes nález panský sáhal-li by kto komu
na dědiny N II
Nálezu panskému ktož dosti neučiní . . N II
Nález jak se dovodí N II
Nález o dluh učiněný N II
V nálezu kterém stojí „Dal památné“ . N II
Nálezem když se dává komu za právo . N II
Nálezem bude-li co komu přisouzeno . . N III
Nález o klenot daný schovati N III
Nápad který na krále jde N III
Nápadník nejša poručníkem, za sirotky
neodpovídá N III
Nápadník z sirotčieho poháněti nemuož . N III
Nápadní zápis komu by svědčil i jeho
dědicóm N III
Nemocna kto by se položil N III
Za nemocného kto by kladl koho . . . N III
Za nemocna k soudu bez poručníka položen N III
O nesprávě pořád čti N III
O neodpirání, až léta zemská projdou . N V
Nesrovnání žaloby s svědomím N V

Nestání podle rozkazu panského . . . N V
Němci se v Čechách saditi nemají . . N VI, VII
Náklady naložené na právo vedení . . N VI, VII
Nemaje víc, nad X hřiven poháněti
nemuož N VI, VII
Nebezpečenství ktož se bojí nestáním
stratiti N VI, VII
Napomenutí rukojmie k ležení . . . N VI, VII
O narčení pořád čti N VI, VII
O nájemníka jak pohnati N VI, VII
O nedílných pořád N VI, VII
Němý muož klásti ve dsky N V

O [na str. 505, 526—532].

V odporu zejména čehož nepoložíš, ne-
obdržíš G II
O očištění O I
O odboji O I, II
O odhadání O II, III
O odporých a puohoných k odporóm O III, IIII, V
Otec syna zavázati nemuož, aby dílu od
bratra svého nežádal O V
S otce svého volí ktož se ožení . . . O V
Otcí a dětem statek kdyby svědčil . . . O VI
Otec má býti pohnán z toho, což syn ne-
dílu učiní O VI
Otec synovi peníze odkázané chce-li vy-
zdvihnúti O VI
Otec když komu škodu učiní a umře . . O VI
O odúmrti pořád O VII
O obeslání před dvěma nedělemi . . . O VIII
Obdrží-li kto to, což mu král ráčil dáti . O VIII
Odpovídati před soudem ktož nechce . . O VIII
O ohrazení práva O VIII
Odvolati se muož z soudu dvorského . . O VIII

P [na str. 482, 483, 486-487, 491, 533-557, 593].

Prodávati bratr mladší nedílný nemož
bez bratra staršího a též zase . . . B I
Prodáný statek prve než by puohon zastihl P V
„Prodal“ i „doprodal“ co ta slova nesou P XXX
Prodá-li co žena za živnosti muže . . . P XXX
Poháněti nemuož sám, ktož má bratry
nedílné B I
Poháněti mají bratři nedílní všichni spolu B II
Pohnati má bratři všech nedílných . . . B II
Pohnati ktož chce z člověka neb z čele-
dína, má prve oc C I
Poháněti nemož člověk platný pána svého
někdajšího C II
Poháněno býti, nemá o skutek neslušný
člověka v kázeň vzatého C II

Pohnán býti může člověk mladý o mord	C II	O zemskou věc pohnati ku právu ducho-	
Pohnati nemůže člověk žádný neerbovní,		vnímu nemá	P X
kterýž pána má, žádného	C VII	Pohnaný nestojí-li, třikrát sa volán . . .	P X
Pohání-li kto z vic, než sám má	P V	Poručník z užívání dvoru poplužního není	
Poháněti ze škod, kdož na zemi nemá,		počtu vinen	P X
nemůže	P V	Poručník otcovský statek sirotčí může	
Pohnán kde má býti ten, kdož v zemi není	P V	prodati	P X
Pohnal-li by kto koho, a ten by statek		Poručník každý má za sirotky odpovídati	P X
zapsal po puohonu někomu	P V	Poručník králem daný statku prodati ne-	
Pohnal-li by kto jedné osoby z toho, což		má sirotčího	P XI
s druhým má	P V	Poručníci jeden bez druhého nic činiti	
Pohání-li kto z dvojího spolu, puohon		nemá	P XI
se zdvihá. Pořád čti	P VI	Poručníkem strýc z práva býti má . . .	P XI
Pohnav nic neprovedl	P VI	Poručník má sirotku statku sstúpiti . . .	P XI
Puohon s pohnaným umírá i s poručníkem	P VI	K poručenství sestra bližší než teta . . .	P XI
Pohnali prve, než moc měli, i zdvihli oc	P VI	Poručník má před soudem odpovídati . . .	P XI
Pohnaný k žalobě nestojí-li, při stracuje	P VI	Poručenství přítel přirozený obdrží proti	
Puohonu z toho nebeť, což prodáš neb		tomu oc	P XI
zapišeš	P VI	Poručník otcovský jiné může poručníky	
Pohání-li kto koho jinde, než kde bytem		činiti	P XI
jest	P VI	Poručník má dluhy platiti z důchodův	
Puohon kde býti má o zemskou věc . . .	P VII	sirotčích	P XII
Pohnati kto kde z čeho má	P VII	Poručník přijme-li zápis od sirotka dskami	P XII
Vlastním jménem pohnán kto by nebyl . .	P VII	Poručníka sirotci pohnali-li by, nežli by	
Puohon doma a v zemi kohož zastihne	P VII	poručenství vzdal	P XII
Poháněni býti mají komorníky všickni krom	P VII	Poručníci prodali-li statek s povolením	
Pohnán byl kmetem zemským Zdeněk z		panským	P XII
Šternberka	P VII	Poručníka po meči není-li, tehdy po přeslici	P XII
Puohon na zmatek co nese	P VII	Poručník sirotkům počet činiti má . . .	P XII
Pohání-li kto z dědictví, má je zejména	P VII	Poručníka v statek uvedli úředníci menší	P XII
Pohnané dvě osobě jedním puohonem,		Poděkování duokud sirotek poručníku ne-	
umře-li jedna	P VIII	učiní	P XIII
Pohánějí-li dva neb tři spolu, mají také		Poručníka přítele mohou zapsati úředníci	
ze škod oc	P VIII	menší	P XIII
Puohon jak býti má a vztahovati se na		Poručenství na přítele připadá	P XIII
města	P VIII	Poručníci sirotčí kdyby zemřeli	P XIII
Purgmistra a konšel kdož pohání	P VIII	Poručník sirotku když statku sstúpí, ne-	
Pohnaného propustí-li původ z přísahy,		stojí-li	P XIII
ze škod viniti	P VIII	Poručník mocný otcovský což učiní sirotku	P XIII
Puohon kdož přijme, jsa nějakým titulem		Poručníka učinil-li by kto úředníka svého	P XIII
pohnán	P VIII	Poručníci mají sobě počty činiti	P XIII
Puohon bude-li komu zdvižen	P VIII	Poručníka panna která kdyby měla a	
Puohonův víc než jeden kdož má, škody		byla při mateři	P XIII
těž roz[dělené]	P VIII	Poručníky učině může je zase změnit	P XIII
Pohání-li kto z uobce neb z osady koho	P VIII	Poručník jsa v soudu o statek sirotčí a	
Puohon kohož na kterém statku zastihne	P VIII	potom by ho postoupil	P XIII
Pohnán kto by byl, maje statek dvojí,		Panna neb kto jiný poručil-li se komu . .	P XIII
a potom	P VIII	Poručník, když co na počtu sirotku zuo-	
Pohnal-li by kto z manské věci k soudu		stane	P XV
zemskému	P VIII	Poručníci byli obesláni listem od úřadu	P XV
Pohání-li kto a žaloby nevloží	P VIII	Poručník jedná-li co sirotku k škodě . .	P XV
Páni našli o puohonu vyš[š]ích úředníkův	P X	Poručníku sirotčímu kto by nechtěl statku	
		sstúpiti	P XV

Poručník každý, vezme-li peníze hotové
sirotčí, má oc P XV
Poručník prosoudí-li při sirotčí, na sirotčí
statek má vedeno býti P XVI
Poručníkom Smiškovým páni dali naučení P XVI
Poručníkem chtěl býti jeden listem a druhý
spolkem P XVI
O poručnících pře, jakú kdy a kde a
v čem moc mají, pořád čti . . P XVI, XVII
O přísahách, jak se má při nich míti . P XIX,
XX, XXI
Uložení rokův k přísahám za nemoc . . P XXII
O pruovodu P XXVIII
O podvolení P XXVIII
Z pobrání peněz kto by koho vinil . . P XXVIII
O pečetech, o platích duchovních, kněž-
ských a o dědinách . . . P XXIII, XXIII
O pychu a přes záповěď kto by pásl na
kruntech P XXV
V poddaci kto by se uvázal, práva ne-
maje P XXV
O příjemci a převedení věn . . . P XXVI
O pokutách P XXVII
Přítel najbližší umřelého dluhy upomí-
nati muož P XXVIII
Pardubský z veliké summy kázal se
pohnati P XXVIII
Při ktož obdrží, práva svého zapsati
nemož, nedá-li na úmluvu . . . P XXVIII
Peněz řekl-[li] by kto komu puojčiti
na list P XXVIII
Peněz Karlických bráti se nemá . . P XXVIII
Purkrechtu čího ktož užívá . . . P XXVIII
Pro postavení lidí neb čeledi ktož po-
hnán jest P XXVIII
Pražané jaký řád mají zachovávatí . P XXIX
Pány do soudu zemského král volí . . P I
Pánóm se moc dává P I
Páni nález z omylu učiněný napravili . P I
Pankhart nedědi v statku otce . . . P I
Pankhartstvim narčenému nemá býti od-
povídáno P II
O právu země České P II
Purkrabie najvyš[š]í k obhájení práva
kdyby zemi obeslal P II
Purkrabie Pražský zvoditi nemá . . P XXXI
O práva vedení P III, IIII
O právu staném P III, IIII
Právo své po nálezu kto by komu zapsal,
nedada na úmluvu P V
Panování čtvrté které se děje po odhádání P V
O písari najvyš[š]ím P XXX

Archiv Český XIX.

Piv sedláci ve všech na prodaj nemají
va[řiti] P XXX
Povodeň překáží-li dostačiti k vyhlášení
puohonu P XXX
Pro nepokoj uvázání ktož nečiní, nic
nestratí P XXX
Přes zápis učiněný ktož jiný činí . . P XXX
Přes nález panský ktož pohání . . . P XXX
Páni nalezli o krádeži V X
Puovodu puohon zdvižen P XXXI
Paměti přes dsky přijímati nemají . . P XXXI
Potok když ve dsky nebyl vložen . . P XXXI
Podkomoři v městech o zlodějských vě-
cech kázal volati, aby jich nekupovali . P XXXI

R [na str. 511, 558—561].

Řek[li]-li by kto komu, že jest učinil, že
učiniti neměl K VII
Řečí kto by co na koho vedl neb svě-
domím před soudem, oč pře není . . K VII
O rčení a slibu R IIII
O relatořích a relací R I, II
O rukojemství vyvazeném i nevyvazeném
i o jiném, pořád R II, III
Rybníkem strženým škody učiněné . . R IIII
Rybníkem na cizí nemá žádný topiti . . R IIII
Rybníkáři kteříž dělají a loupi . . . R IIII
Rukou doved, což pruovody nemůžeš . . R IIII
Raněný nestojí-li na svědčení, puohonu
nestratí R V
Rod který učiní-li zřízení jaké mezi sebou R V, VI
Řádem a právem ktož v statek nevchází R V, VI
O rozdílu a nedílných pořád R V, VI

S [na str. 483, 531, 561—579].

Sestru bratři majíce nedílnú nemohli sá oc B II
Sestru neodbytú bratr měl-li by a za-
psal by oc B II
Sestra z statku sobě daného není bra-
tróm nic povinna S XIII
Sestra díl svůj muože prodati . . . S XIII
Sestra k poručenství bližší než teta . S XIII
Sestrám zároveň vydáváno býti má . S XIII
Z statku odkázaného bratr sestře po-
vinen jest díl dáti B III
Statek ktož by přijal, tážán býti má od
pánov S XVIII
Statek zapsati kto by komu řekl . . S XVIII
Statek ktož komu zapíše S XVIII
K statku zápisnému pro věno nemož hleděti S XVIII
Statek smlůvou kto by komu prodal . S XX

- Statek bez místa ktož komu zapíše let
XX nemaje S XX
Syn nedílný o statek otce svého nemůž
poháněti O VI
Syn nedílný po smrti otce svého má
zmatky vyvaditi S XIII
Syn nedílný poháněti nemuž pro statek
otcův, aniž také sám má z čeho po-
hnán býti S XIII
Syn otcovy viny a mateřiny nenese . . S XVII
Strýc nedílný pohnán býti má podle bratří
nedílných B III
Strýc má uručiti strýcům svým dílným
statek, jsa poručníkem S XV
Sirotci když nejsou mužského pohlaví . S XV
Sirotku poručník statek kdyby odcizil S XV
Sirotek sstoupení statku žádati má na
poručníku S XV
Sirotkom léta dvojím způsobem dána
bývají S XV
Sirotci statek kto by pobral S XVI
Sirotek kdyby člověčenství sliboval komu S XVI
Sirotek léta máje má statkem vládnúti S XVI
Sirotci statek kto by vysoudil . . . S XVI
O sirotka třikrát puohon S XVI
Sirotek let a poručníkův nemaje nehyne S XVI
Sirotku poručníkem ktož není, nemá
pohnán býti S XVI
O soudu zemském a soudcích . . . S I, II
O staném právu S II, III
Svědci nesvědčí-li, že pro tu při ty útraty
vedl S XI
Svědkové o škodách mají vyznati, při
kterém času S XI
O svědcích a o svědomí S XI, XII, XIII
O spolku a společnicích jaký pořádek S III, V
O škodách rozličných . S VI, VII, VIII, VIII, X
O smlouvách pořád najdeš . S XVII, XVIII, XVIII
Šestinedělka ku právu nestojí-li, nic ne-
stratí S XX
Splacování věn S XX
Stav vdovský čím se mění S XX
Služebník v vazbě šacovati se nemá . S XX
Služiti proti zemi žádný nemá . . . S XX
Služební nebo drábi učiní-li škodu . S XX
Služebník od pána odpuštění listem bráti
muž S XXI
Služebníka přikázaného vydati není po-
vinen S XXI
Srovnání stavův a spolu zapsání . . S XXI
Silnice čistěny býti mají S XXI
Silnice staré před se jíti mají . . . S XXI
Silnice na cizí obracována býti nemá . S XXI
Slib zločincům držán býti nemá . . S XXII
Z slibu ktož pohání a na průvodu schází S XXII
Starší zápis než trh obdrží proti trhu S XXII
Svrchky, nábytky ktož přidá ženě své
nad věno S XXII
Schovaný puohon byl bez průvodu . . S XXII
Spolupůvod k žalobě nestál, stratil X
hřiven S XXIII
Spolupůvod nestáním stratí puohon . . S XXIII
Spolupůvod zmatku prázden, není-li jeho
pře S XXIII
Syn, nabude-li mnoho statku, jest po-
vinen otci S XXIII
T [na str. 579—581].
O trhu a prodávajících, též i o trzích
v městech pořád T I, II
U [na str. 581—584].
O úřednicích větších i menších i o pan-
ských úřednicích U I, II
O uvázání s komorníkem U III, IIII
O útoku U IIII
O úmluvách U IIII
Uručení musí, ktož z vic pohání, než sám má U V
O úrocích pořád U V
V [na str. 505, 507, 508, 584—593].
V vajprose a v dání královském což ze-
jména nestojí G II
Ven z země po královské potřebě ktož jest K II
Výplatu král když by komu dal . . . K II
Věno své králová Česká má K III
Věno muože splaceno býti V II
O věnech a vdovách, o splacování věn
a převedení pořád . . V III, IIII, V, VI, VII
Vdova která má věno na statku a bude
poručnicí V II
Vznesením k statku zápisnému pro věno
nemůž hleděti V II
Vdova trojím způsobem stav mění . . V II
Vdovu u věno purkrabie najvyšší Praž-
ský uvodí V II
Vdova neuváže-li se u věno, promlčí je . V II
Vdova chlebě-li s dětmi a umře . . . V III
O vajprosách a výplatách V VIII, VIII
Vstoupení do kaply ktož nežádá . . . V X
Na vojnu král země nutiti nemá . . . V X
Vodu po svém muož každý vésti . . . V X
Vajpisuov z desk vydáváno býti nemá . V X

Ven z země ktož jest položen a jest pohnán V I
Ven z země po vyhlášení puohonu žádný
položen býti nemá V I

Z [na str. 503, 507, 525, 592—605].

Zapsané právo dvěma, z těch jeden sám
nemuož všeho zapsati D XI
Zapsal-li by král která summu komu ma-
jestátem na statku královském . . . K II
Zápis nápadní několika osobám ktož udělá V VIII
O zápisech rozličných pořád . . Z III, IIII, V, VI
Žaloba s svědomím když se nesrovná . . N V
Žaloba s líčením pře a s puohonem ne-
srovná-li se Z I
Žaloba nezřízená puohon zdvihne . . . Z I
Žaloba s registry královskými když se
nesrovná Z I
Žaloba s svědomím když se nesrovná . . Z II, III
Žaloby ve dsky ktož sobě nevloží . . . Z II, III
Žaloby dvě k jednomu puohonu býti mohou Z II, III
V žalobě dokládá-li se čeho, dokaž toho Z II, III
V žalobě práva ktož nežádá Z II, III
Žalobu řečí ktož promění Z II, III

K žalobě pohnaný nestojí-li, stratí při . Z II, III
S žalobou ktož hotov není Z II, III
O zmatcích a zdvižení puohonův Z VII, VIII, IX, X
O zástavě stavení s nákladem Z X
O zprávě a zprávčích, o věnech trhu pře-
dešlých, o vedení pro nesprávu . Z X, XI, XII
Žena muže mající ze škod pohnati nemož Z XIII
Žena prodá-li co za živnosti muže svého Z XIII
Žena z přinucení muže zaváže-li se rčením Z XIII
Žena kde a v čem jest vězném muže svého Z XIII
Žena která pravi-li, že jí muž peníze neb
klenoty dal Z XIII
Žena kteráž z přinucení muže statek
muži zapisuje Z XIII
Žena viní-li koho z pobrání peněz . . . Z XIII
O zvodu pořád Z XIII
Zboží která připadají na krále Z XV
Zboží které když se vyvolává podle práva Z XV
Zámkův nemá býti prodáváno cizozemcům Z XV
Zhoubcí zemských nemá žádný fedrovati Z XV
Žoldnéře ktož na koho pošle, ten škody
plať Z XV
Žádné péče že jest naň neměl, ktož
komu mluví Z XV
Zmučiti dal-li by kto koho z domnění . Z XVI

Rejstřík písemností

obsažených v díle devatenáctém.

D. Výpisky právní a dějinné.

D. XIII. **Registra soudu komorního.** Vydává *Jaramír Čelakovský*. Na stranách 1—475.
(Zápisy z let 1488—1494, 1502—1519.)

Úvod vydavatelův str. VII

Půhonové a nálezy k roku sv. Martina 1511:

	Str.
2012. 12. list. 1511 mezi Blažkem konvářem z Písku a Bl. Štenrajtarem z Muzlů o propadení základu . . .	1
2013. 12. list. 1511 mezi Heřm. a Karlem z Šumburka a jich bratrem Janem o peníze . . .	2
2014. 12. list. 1511 mezi Václ. Litovským ze Svinař a Alš. Berkou z Dubé o základ propadený . . .	3
2015. 13. list. 1511 mezi Ad. Hložkem z Žampachu a J. Býchorským z Raškovic o list a peníze . . .	4
2016. 13. list. 1511 mezi Janem z Libchavy a Jindř. z Oujezda o pokutu pro hru	5
2017. 13. list. 1511 mezi Janem Černčickým z Kácova a Vil. z Veselice o rukojemství . . .	6
2018. 13. list. 1511 mezi Štěp. z Poutnova a Purk. Točníkem z Křimic o dluh za koně . . .	7
2019. 13. list. 1511 mezi bratřími z Poutnova a Purk. Točníkem z Křimic o nevrácení košíku . . .	7
2020. 13. list. 1511 mezi Zikm. Škrhou z Petrovic a Annou z Ryzmburka o svrčky	8
2021. [13. list.] 1511 mezi Zikm. z Police a Matoušem a Kateřinou z Blánice o věci svěřené . . .	9
2022. 13. list. 1511 mezi Václ. Litovským ze Svinař a Petr. Haléřem z Jičíněvsi o základ . . .	9
2023. 14. list. 1511 mezi Al. Zručským z Chřenovic a bratřími z Leskovce o zjištění poddaných . . .	10
2024. 14. list. 1511 mezi týmiž o pobráně věci poddaným	11
2025. 14. list. 1511 mezi Kateřinou ze Zásmuk a Jindřichem od Tváři o pých	11
2026. 14. list. 1511 mezi Janem Brunclíkem a Kateřinou z Dobronína o nevydání peněz . . .	12
2027. 14. list. 1511 mezi Mart. Hošťálkem z Žatce a Jak. z Vřesovic o rukojemství	13
2028. 14. list. 1511 mezi Šimkem, Pavlem a Pařízkem z Loun a Jetř. z Gutšteina o plat . . .	14
2029. 14. list. 1511 mezi Frid. Vlčkem z Tetova a Jindř. Berkou z Násilé o postavení lidí . . .	15
2030. 15. list. 1511 mezi Mik. z Hořic a Ladsl. z Šternberka o dostiucnění slibu	15
2031. 15. list. 1511 mezi Mik. z Hořic a Albr. Rendlem z Aušavy o dostiucnění slibu	16
2032. 15. list. 1511 mezi Vondráčkem postřihačem a radou Kutnohorskou o odkaz	17
2033. 15. list. 1511 mezi Lukešem řezníkem Pražským a Jiř. z Stranec o dluh	18
2034. 15. list. 1511 mezi Mark. Charouzovou a An. Maternovou z Litohlav o rukojemství . . .	19

	Str.
2035. 15. list. 1511 mezi Zikm. z Police a Matoušem Blanickým z Blanice o dluh	19
2036. 17. list. 1511 mezi An. Knotkovou a Div. Boharýnským z Hrádku o smlouvu	19
2037. 17. list. 1511 mezi Fabianem z Litoměřic a Eliškou manželkou Matouška o peníze	20
2038. 17. list. 1511 mezi Fabianem z Litoměřic a Mark. Nadřencovou o peníze	21
2039. 17. list. 1511 mezi Janem Ryšavým z Třebska a Lidm. z Třebska o pobránění peněz	22
2040. 17. list. 1511 mezi Mik. z Robous spolu s Anež. z N. Dvoru a Jan. Smajkalem o peníze	23
2041. 18. list. 1511 mezi Barb. z Harasova a Janem Kamajkem o rčení	24
2042. 18. list. 1511 mezi Bob. Loským z Rabšteina a Jetř. z Gutšteina o plat za službu	25
2043. 18. list. 1511 mezi Dorotou ze Stranova a Jiř. z Cholpic o vydání odkazu	26
2044. 18. list. 1511 mezi Dorotou z Veletic a Zikm. Baršem z Kamenice o půjčený prsten	26
2045. 18. list. 1511 mezi Havlem řezníkem a radou Novoměstskou o peníze	27
2046. 18. list. 1511 mezi Mik. Valchářem z J. Hradce a Jetř. z Gutšteina o plat za službu	28
2047. 18. list. 1511 mezi Václ. Bezdrůžickým z Kolovrat a An. Vinopalovou o plat	29
2048. 18. list. 1511 mezi Václ. Bezdrůžickým z Kolovrat a Heřm. z Petrovic o čest	30
2049. 18. list. 1511 mezi Václ. Bezdrůžickým z Kolovrat a Mik. z Lípy o postavení židů	31
2050. 19. list. 1511 mezi Boh. Kelnarem z Žandova a Křiřt. z Gutšteina o peníze	31
2051. 19. list. 1511 mezi Han. z Mulkovic a Kateř. z Kfeldu o peníze odkázané	32
2052. 19. list. 1511 mezi Mark. ze Stěžova a poručníky bratrů jejich o odkaz po otci	33
2053. 19. list. 1511 mezi Petr. Gninským Trachem z Proch a Kat. z Rakovníka o peníze a klenoty	34
2054. 19. list. 1511 mezi týmiž o peníze	35
2055. 19. list. 1511 mezi Václ. z Sulevic a Václ. z Bohuslavic o pých	36
2056. 19. list. 1511 mezi Mirkem z Solopisk a Jan. Čabelickým z Soutic o zadržování ženy	36
2057. 20. list. 1511 mezi An. z Kované a Menším m. Pražským o plat roční	38
2058. 20. list. 1511 mezi Ben. z Sendražic a obcí Jaroměřskou o postavení souseda	39
2059. 20. list. 1511 mezi Burj. Šprychem z Nohořic a Václ. z Polák o náhradu	39
2060. 20. list. 1511 mezi bratřimi Malovci z Chýnova a Mart. Lichvicí z Tábora o pých	40
2061. 20. list. 1511 mezi dvěma řezníky Píseckými a radou města Budějovic o peníze	41
2062. 20. list. 1511 mezi Václ. Zimou z Novosedl a Klimentem odtudž o rčení	42
2063. 20. list. 1511 mezi Vávrou krejčím a radou m. Litoměřic o ubrmanskou výpověď	43
2064. 20. list. 1511 mezi Zuzanou Výškovou a Václ. z Radovesic o dluh	44
2065. 20. list. 1511 mezi Markv. z Soběhrd a Markétou z Trušteina o rčení	45
2066. 20. list. 1511 mezi Janem Moravou a Václ. Stříbrným z Hořeměřic o díl	45
2067. 20. list. 1511 mezi Janem Moravou a Zdesl. Ojřem z Očedělic o díl	45
2068. [20. list.] 1511 mezi Jan. Žateckým a Jan. Kunátem z Sulevic o dluh	45
2069. 20. list. 1511 mezi Mik. Dětským z Liboslavé a Havlem z Bytizu o slova hanlivá	46
2070. [20. list.] 1511 mezi Boh. Muchkem z Bukova a Mart. z Rebersrejtů o statek	46
2071. [20. list.] 1511 mezi Jindř. Štastným z Waldšteina a Pavlem z Jenšteina o rukojemství	46
2072. 20. list. 1511 mezi Svatomírem z Miličina a Burjanem z Řičan o rukojemství	47
2073. 20. list. 1511 mezi Johankou z Světí a Gabr. Lemperceglem z Dvorcev o dluh	47
2074. 20. list. 1511 mezi bratřimi Manvici z Patokryj a Henr. Krynesem z Č. Dvoru o dluh	47
2075. 20. list. 1511 mezi Litv. z Zahrádky a Kun. Horou z Sulevic o dluh	47
2076. 20. list. 1511 mezi Jiř. Cebivským z Záduba a Kat. z Hostouné o odkaz	48
2077. 20. list. 1511 mezi Janem z Pernšteina a Boh. Černínem o rukojemství	48
2078. 20. list. 1511 mezi Lad. z Boskovic a Boh. Černínem o rukojemství	48
2079. 20. list. 1511 mezi Han. Trojem kupcem a Mat. Libákem z Radovesic o rčení	49
2080. 20. list. 1511 mezi Jindř. Kulem z Věřic a Zikm. Pětipeským z Kr. Dvoru o koně	49
2081. 20. list. 1511 mezi Mik. postřiháčem z Budějovic a Jindř. Sudlicem z Jívovice o dluh	49
2082. 20. list. 1511 mezi Jiř. z Puchova a Kun. Šertyngrem z Šertynge o koně	49
2083. 20. list. 1511 mezi Křiřt. Talkenberkem a Janem Blektou o vložení věna do desk	50
2084. 20. list. 1511 mezi Jiř. ze Stranec a Kateř. Kozlovou o základ propadený	50
2085. 20. list. 1511 mezi Arn. z Drasova a Linh. Nekšem z Landeku o jistinu	50
2086. 20. list. 1511 mezi Mik. Kouhou a Václ. z Dědibab o dluh	50

	Str.
2087. 21. list. 1511 mezi Mik. Děcským z Liboslavě a Havl. z Bytizu o slova hanlivá . . .	51
2088. 21. list. 1511 mezi Petr. z Mlýnec a Jan. z Gutšteina o plat za službu . . .	51
2089. 21. list. 1511 mezi Václ. Předborem a Jan. Ofem z Bernsdorfu o kvitování . . .	51
2090. 21. list. 1511 mezi Heřm. z Vojislavic a Mik. z Leskovce o pých . . .	52
2091. 21. list. 1511 mezi Mart. Radikovským z Hrádku a Markv. Svatbou z Otradovic o dluh . . .	52
2092. 21. list. 1511 mezi Bartošem od Červ. Růže a Ant. Soukeníkem o klenoty . . .	52
2093. 21. list. 1511 mezi týmiž o nevrácení peněz . . .	52

Dodatky k nálešům soudu komorního z let 1502—1508:

2094. 15. dub. 1502 mezi Václ. Šlotréřem a Ctib. z Bukovky o zbití . . .	53
2095. 15. dub. 1502 mezi Ctib. Bukovkou a Martou Hladičkou o nárek cti . . .	53
2096. 28. dub. 1503 mezi Jiř. z Běšin a Lvíkem z Hrádku o nárek cti . . .	54
2097. 2. kv. 1503 mezi Václ. Veselíkem a Novoměstskými o nedopomožení práva . . .	54
2098. 2. kv. 1503 mezi Mik. Žehrovským z Kolovrat a Henr. z Gutšteina o čest . . .	54
2099. 3. kv. 1503 mezi Jan. Dubským a Staroměstskými o nezdržení smlouvy . . .	55
2100. 3. kv. 1503 mezi Mik. z Kolovrat a Hendr. z Gutšteina o nárek cti . . .	55
2101. 4. kv. 1503 mezi Mich. opatem Oseckým a bratřími ze Sulevic o obtěžování . . .	56
2102. 4. kv. 1503 mezi Janem Šenkem a Han. Pehmem o učinění počtu . . .	56
2103. 4. kv. 1503 mezi Peterkovou a měšťany Hradeckými o vinění jejího muže . . .	56
2104. 4. kv. 1503 mezi Zdeňk. Malovcem a Jan. Dívčickým z Sudomíře o postavení poddaných . . .	57
2105. 4. kv. 1503 mezi Mik. purkrabím z Donína a Sigm. z Wartenberka . . .	57
2106. 4. kv. 1503 mezi Litv. z Zahradky a lidmi Ad. z Drahonice o mord a vzatek . . .	58
2107. 13. list. 1503 mezi Jan. Špetlí z Prudic a Havlem mlynářem o vězně . . .	58
2108. 13. list. 1503 mezi Jan. Součkem a Václ. Vencelíkem z Vrchovišt o peníze . . .	58
2109. 16. list. 1503 mezi Oldř. Sataněřem a bratrem jeho Václ. o pokažení luk . . .	58
2110. 16. list. 1503 mezi Prok. Mlejnkem z Ještětic a Vil. Mračským z Dubé o dluh . . .	59
2111. 17. list. 1503 mezi Jetř. z Gutšteina a Jindř. z Gutšteina o smlouvu . . .	59
2112. 17. list. 1503 mezi Václ. Sataněřem a bratrem jeho Oldř. o rušení držby . . .	59
2113. 17. list. 1503 mezi Joh. z Mečkova a Mark. odtudž o statek po otcí . . .	59
2114. 17. list. 1503 mezi Jindř. Kro z Rukerswaldu a Mik. z Rachmberka o právo . . .	60
2115. 18. list. 1503 mezi Andr. Waincirem z Tachova a Alžb. ze St. Chodův o peníze . . .	60
2116. 18. list. 1503 mezi Barb. z Vrchlabí a Jan. Tychtou z Ještětic o svrchky a šaty . . .	60
2117. 18. list. 1503 mezi týmiž o svrchky mateře . . .	60
2118. 18. list. 1503 mezi týmiž o věno . . .	61
2119. 20. list. 1503 mezi farářem Janem z Sepekova a Jindř. z Hodějova . . .	61
2120. 20. list. 1503 mezi Dorotou a Kateř. z Košíně o věno . . .	61
2121. 24. list. 1503 mezi Mik. purk. z Donína a Sigm. z Wartmberka o rčení . . .	61
2122. 24. list. 1503 mezi Šeb. Šlíkem z Holejče a Jan. i Wolf. z Gutšteina o mord . . .	62
2123. 20. dub. 1504 mezi Janem z Vesce a Jiř. knězem ze St. Knína o nárek cti . . .	62
2124. 20. dub. 1504 mezi Bart. Bubnem ze Všebořic a Jiř. Berkou z Dubé o peníze . . .	62
2125. 20. dub. 1504 mezi Mik. Heroltem z Trnče a Jan. ze Skalice o dluh . . .	63
2126. 20. dub. 1504 mezi Jan. Kordulí ze Sloupna a Alžb. z Chodče o sestry . . .	63
2127. 24. dub. 1504 mezi Jan. Milikovským z Bysně a Boř. z Donína o postavení podd. . .	63
2128. 25. dub. 1504 mezi Vil. Zubem z Landšteina a Oldř. hr. Kladským o postavení měšťanů . . .	64
2129. 25. dub. 1504 mezi týmiž o postavení manů . . .	64
2130. 25. dub. 1504 mezi Dor. a Jan. z Velhartic o nezdržení smlouvy . . .	64
2131. 25. dub. 1504 mezi Václ. Tvochem z Nedvídkova a Han. Glacem o rčení . . .	65
2132. 25. dub. 1504 mezi Jan. Šenkem a Jan. Chrysostomem z Hostouně o poručenství . . .	65
2133. 12. list. 1505 mezi Mik. Děcským z Žlutic a Delf. z Chrástu o nárek cti . . .	65
2134. 14. list. 1505 mezi bratřími z Widráperka a městečkem Stráží . . .	66
2135. 19. list. 1505 mezi Jindřichem z Jistebna a Jetř. z Gutšteina o postavení lidí . . .	66
2136. 27. dub. 1506 mezi Pavl. Malovcem z Pacova a Jan. z Břeží o pých . . .	66

	Str.
2137. 27. dub. 1506 mezi Václ. Veselíkem a třemi měšť. Novoměstskými o peníze	67
2138. 27. dub. 1506 mezi Kateř. z Veležic a Jiř. Vlkem z Kvítkova o shon na cizím	67
2139. 27. dub. 1506 mezi bratřimi ze Žďáru a Bohuslavy Chotky z Vojnína o pých	68
2140. 27. dub. 1506 mezi Příb. Kocem z Dobrše a Sigm. Stachem z Hrádku o peníze	68
2141. 28. dub. 1506 mezi Jan. a Zikm. z Čáslavě a Mat. Kavkou z Semína o přiřčení	68
2142. 28. dub. 1506 mezi Janem Šnoblem z Varu a Jiř. Ježíškem o pých	68
2143. 12. list. 1506 mezi Václ. Veselíkem a některými měšťany Novoměstskými o právo	69
2144. 13. list. 1506 mezi Boř. purkr. z Donína a velkou kolejí o pých	69
2145. 13. list. 1506 mezi Petr. Mračským z Dubé a Pavl. Bedrovským o pých	70
2146. 16. list. 1506 mezi Benešem krajčím z Prahy a Havl. Kuželí o peníze	70
2147. 16. list. 1506 mezi Dor. z Jíkve a Kat. Smíčkou z Kolovrat o list věnný	70
2148. 6. kv. 1508 mezi Dor. z Veletic a Markétou z Slavíkova o dluh	71
2149. 6. kv. 1508 mezi týmiž o rčení	71
2150. 6. kv. 1508 mezi Václ. Mirkem z Solopisk a Jan. Čebelickým z Soutic o ženu	72

Svědění k roku Svátosti leta 1512:

2151. 1. pros. 1511 mezi městem Čáslaví a Janem Špetlí z Janovic	73
2152. 5. pros. 1511 mezi Buzkem z Semtína a Alžb. z Olbramovic	73
2153. 22. pros. 1511 mezi Bart. od Růže Červ. a Ant. Soukeníkem Pražským o zlaté	74
2154. 1. bř. 1512 mezi Václ. Sokolem z Mor a Vil. z Vřesovic na Doubr. Hoře	75
2155. 2. bř. 1512 mezi Joh. z Kopidlna a Mik. Rohovladem z Bělé	76
2156. 2. bř. 1512 mezi Joh. z Kopidlna a Mik. z Medonos	76
2157. 2. bř. 1512 mezi Joh. z Kopidlna a Mik. Rohovladem z Bělé o pás	77
2158. 4. bř. 1512 mezi Petr. Sudú z Řenec a lidmi Jindř. Švihovského o ovčáka	77
2159. 4. bř. 1512 mezi Voldř. Malovcem z Mal. a lidmi Záhorkův	78
2160. 5. bř. 1512 mezi Jan. Jindou z Řevnova a městem Tábořem	78
2161. 5. bř. 1512 mezi Mich. Strachotou z Kralovic a Ben. Vranovským z Vranova	79
2162. 6. bř. 1512 mezi Jan. z Kolovrat a Voldř. z Hostonné hejtm. na Točnicku	80
2163. 8. bř. 1512 mezi Jan. z Klenového a Jan. Heršteinským z Vilhartic	80
2164. [8. bř.] 1512 mezi Jan. z Klenového a Jiř. Šikle z Pulrajtu v Kralovicích	80
2165. 13. bř. 1512 mezi Petr. z Čeradice a Kat. Rohovcovou z Stroupce	81
2166. 24. bř. 1512 mezi Hons-Trojem z Kutné Hory a Jan. a Bernartem z Walšteina	81
2167. [24. bř.] 1512 mezi Zdisl. ze Žlunic a Voldř. Popelem z Vesce	81
2168. 24. bř. 1512 mezi knězem Jan. Stanislavem a Jan. Kozlem měšť. Pražským	82
2169. 31. bř. 1512 mezi knězem Izaiášem a Václ. Roupovským z Roupova	82
2170. [31. bř.] 1512 mezi Jak. z Solšic a Jan. Černým z Solšic	83
2171. 1. dub. 1512 mezi drem Rackem z Doubravy a Jan. Moravou bakalářem	83
2172. 5. dub. 1512 mezi Jan. z Tejna bakalářem a drem Rackem z Doubravy	84
2173. 8. dub. 1512 mezi Šimonem barvířem a Novoměstskými	85
2174. 8. dub. 1512 mezi Janem Čabelickým z Soutic a Barb. Šteflorou z Budějovic	85
2175. [8. dub.] 1512 mezi Barb. Šteflorou z Budějovic a Jan. Čabelickým z Soutic	86
2176. 15. dub. 1512 mezi knězem Izaiášem v Ouněticích a Jan. Mrázem z Radimovic	86
2177. [15. dub.] 1512 mezi Boř. Šicem z Drahenic a An. Lešanskou z Čečelic	87
2178. [15. dub.] 1512 mezi Mark. Školovou a Matějem Kyckou z Chyc	87
2179. 16. dub. 1512 mezi Janem a Lidm. Kožminovými a Václ. Selíkem z Prahy	88
2180. 16. dub. 1512 mezi Boh. z Červ. Újezdce a Jiř. z Násilé	88
2181. 19. dub. 1512 Litoměřičtí dávají k pňhonu Lidm. Polencové listovní svědomí	89
2182. 20. dub. 1512 mezi Jan. Penízkem a Václ. Varhaníkem	90
2183. 20. dub. 1512 mezi Mich. z Krucmburka a Vítem z Radslavic s Jan. Nábožným	91
2184. 20. dub. 1512 mezi Mark. z Leskovce a Dorotou Peštalkou	92
2185. 21. dub. 1512 mezi Zachařem z Plotišt a Kateř. Sirotkovou z Hradce Král.	92
2186. 22. dub. 1512 mezi Burj. a Jan. z Votic a Jindř. z Hodejova	94

	Str.
2187. 22. dub. 1512 mezi Jiř. z Walšteina a Petr. Škorní z Stranova	96
2188. 22. dub. 1512 mezi týmiž	97
2189. 22. dub. 1512 mezi Jan. Lickem z Rismburka a Jan. Kapříkem z Lesonic	97
2190. 22. dub. 1512 mezi týmiž	97
2191. 22. dub. 1512 mezi Alžb. Maškovou a Zikm. Chaberským z Baště	98
2192. 23. dub. 1512 mezi Elš. Jandovou na Toušeni a Václ. Kučerou	99
2193. 23. dub. 1512 mezi Václ. Kučerou a El. Jandovou	99
2194. 23. dub. 1512 mezi některými měšt. z Litoměřic a Vavrou krejčím v Roudnici	99
2195. 23. dub. 1512 mezi An. z Kovaně a Izaiášem knězem z Kojetína	100
2196. 23. dub. 1512 mezi Jindř. z Medonos a Jan. a Václ. z Medonos	102
2197. 23. dub. 1512 mezi týmiž o koně	102
2198. 23. dub. 1512 mezi Janem Štosem s Mik. Hrádkem a Mark. Mazlovou	103
2199. [23. dub.] 1512 mezi Bern. z Rachmberka a Wolfem z Rachmberka	103
2200. 23. dub. 1512 mezi lidmi p. Firšicovými a Jiř. Zelníkem z Prahy	103
2201. [23. dub.] 1512 mezi Petr. Škorní z Stranova a Elškou z Míkovic	105
2202. 23. dub. 1512 mezi An. z Kácovce a Jan. Snětským z Snětu	105
2203. 23. dub. 1512 mezi An. a Mark. z Postupic a Vil. Kostkou z Postupic	106
2204. 23. dub. 1512 mezi Mik. z Medonos a Jindř. z Medonos	106
2205. 23. dub. 1512 mezi Jan. Kapříkem z Lesonic a Jan. Lickem z Rismburka o pých	107
2206. [23. dub.] 1512 mezi týmiž o vazbu	109
2207. 24. dub. 1512 mezi Václ. z Říčan a Mich. Slavatou z Chlumu	109
2208. 24. dub. 1512 mezi Vil. z Vřesovic a městem Bílinou	109
2209. 24. dub. 1512 mezi Vil. z Vřesovic a Děpoltem z Lobkovic	110
2210. 24. dub. 1512 mezi Vil. z Vřesovic a Václ. Sokolem z Mor	110
2211. 24. dub. 1512 mezi Vil. z Vřesovic a Děpoltem z Lobkovic	110
2212. 24. dub. 1512 mezi Jiříkem kolářem z Vodňan a Levú z Libějovic	111
2213. 24. dub. 1512 mezi Petrem z Pohnání a Maršem podd. Čabelického	111
2214. 24. dub. 1512 mezi Lickem z Rysmburka a Jan. Kapříkem z Lesonic	111
2215. 24. dub. 1512 mezi An. z Kovaně a farářem Isaiášem v Ouběnicích	112
2216. 24. dub. 1512 mezi Levou Malovcem z Libějovic a Jiř. kolářem z Vodňan	113
2217. 24. dub. 1512 mezi Jan. Kunátem z Sulevic a Zikm. Čelechovcem z Kralovic	114
2218. [24. dub.] 1512 mezi Janem a Purk. z Kolovrat a Vil. z Vřesovic	114
2219. 24. dub. 1512 mezi Jindř. Škopkem z Bílých Otradovic a Burj. z Votic	115
2220. [24. dub.] 1512 mezi Jan. a Rytkéřem Kozelky z Hřivic a Jakoubkem podd.	115
2221. 24. dub. 1512 mezi Jakoubkem podd. a Jan. a Rytkéřem Kozelky z Hřivic	115
2222. 24. dub. 1512 mezi Jan. Jindou z Řevňova a m. Tábořem	116
2223. 24. dub. 1512 mezi Václavem z Polák a Heinr. z Plavna	116
2224. 24. dub. 1512 mezi Jiř. Sklenářem z Rakovníka a Jindř. a Albr. z Kolovrat	116
2225. 24. dub. 1512 mezi Izaiášem z Kojetína a An. z Kovaně	116
2226. 25. dub. 1512 mezi Bartošem od Č. Růže s Jiř. Vlčkem z N. m. Pražského	117
2227. [25. dub.] 1512 mezi Fab. z Litoměřic a Mark. Nadřencovou s Elškou manželkou Matouška	118
2228. [25. dub.] 1512 mezi Mark. Nadřencovou a Fab. z Litoměřic	118
2229. 25. dub. 1512 mezi Stanislavem truhlářem a Václ. Adamem z Drahonice	118
2230. 25. dub. 1512 mezi Janem a Rytkéřem Kozelky z Hřivic a Mik. z Vřesovic	119
2231. 26. dub. 1512 mezi Jirsou Václ., J. Šoldíkovým, P. Knotkem a Zd. z Klinšteina	119
2232. 26. dub. 1512 mezi Vondř. z Křekovic a knězem Jan. Koralem	120
2233. 26. dub. 1512 mezi Jiř. z Údrče a Jak. z Vřesovic na Valči	120
2234. 26. dub. 1512 mezi Jindř. z Kolovrat a na Krakovci a Jiř. Sklenářem	121
2235. 26. dub. 1512 mezi Jindř. z Hodějova a Burj. a Jan. z Votic	123
2236. 26. dub. 1512 mezi Benešem z Sendražic a Janem z Koloděj na Skaličce	123
2237. 26. dub. 1512 mezi Nat. Černínem z Černína a Boh. Černínem	123
2238. 26. dub. 1512 mezi týmiž	123

	Str.
2239. 26. dub. 1512 mezi Jindř. z Hodějova a Burj. a Janem z Votic	124
2240. 26. dub. 1512 mezi Jindř. Kornauzským z Kolovrat a Jiř. z Kolovrat	124
2241. 26. dub. 1512 mezi týmiž	125
2242. 26. dub. 1512 mezi týmiž	125
2243. 26. dub. 1512 mezi čtyřmi šlechtici a Dorotou z Blahotic	126
2244. 26. dub. 1512 mezi Václ. Donátem Přímským a Don. ml. a Jindř. Don. st.	126
2245. 26. dub. 1512 mezi Kryšt. z Gutšteina a Abrah. z Trojetic	126
2246. 26. dub. 1512 mezi Jan. Žakovým z Koliměřic a Jan. a Vondř. ze Rzávého o herku	127
2247. 26. dub. 1512 mezi týmiž o les	128
2248. 26. dub. 1512 mezi Alenou z Radonic a Jan. Maštalkovým podd.	129
2249. 27. dub. 1512 mezi Al. z Radonic a Kateř. z Koutův	129
2250. [27. dub.] 1512 mezi Jan. z Lužné a Burj. Chodaurem	130
2251. 28. dub. 1512 mezi Hynk. Baderským z Újezda a Mik. Trčkou z Lípy	130
2252. 28. dub. 1512 mezi Mart. z Voráčova podd. a Václ. z Polák	130
2253. 28. dub. 1512 mezi Jan. Vajhákem z Koutův a Ct. Martinickým z Chřenovic	131
2254. 28. dub. 1512 mezi Jan. a Vondř. ze Rzávého a Jan. Žakovým podd. z Koliměřic	131
2255. 28. dub. 1512 mezi Chvalem z Leskovce a Alžb. ze Strpí	132
2256. 28. dub. 1512 mezi Zd. z Klinšteina, Jirsou, J. Prasátkovým zetěm, J. Šoldíkovým a Kátou	132
2257. 29. dub. 1512 mezi Zd. z Klinšteina a m. Čes. Brodem	132
2258. 30. dub. 1512 mezi Jiř. Zelníkem z Prahy a lidmi Firšicovými	132
2259. 30. dub. 1512 mezi Boh. Černínem a Nat. Černínem	133
2260. 30. dub. 1512 mezi Děp. z Lobkovic a Voldř. podd. z Liběšovic	133
2261. 3. kv. 1512 mezi Jindř. Kornhauzským z Kolovrat a Jiř. Bezduřickým	134
2262. 6. kv. 1512 Litoměřických svědomí ve při L. Polencové s V. Kunšem z Lukovec	134
2263. 4. čna 1512 mezi Václavem Čiňovským z Čiňova a Jiř. Hášou z Újezda	135
2264. 4. čna 1512 mezi m. Louny a Jiř. Vostrským z Sulevic o vokraje	136
2265. 4. čna 1512 mezi týmiž o převorání	138
2266. 4. čna 1512 mezi týmiž o Balcara	139
2267. 12. čna 1512 mezi Jan. Hochhauzerem z Hochhauzu a Zikm. Smolíkem z Slavic	140
2268. 14. čna 1512 mezi Jan. Vajhákem z Koutův a Johankou z Chřenovic	140
2269. 16. čna 1512 mezi Petrem z Šternberka a Lévou z Říčan	141
2270. 12. čce 1512 mezi Jindř. z Kolovrat a m. Rakovníkem o pych	141
2271. 12. čce 1512 mezi týmiž o Koubka z Šipů	141
2272. 12. čce 1512 mezi týmiž o Vondru ze Zhoře	142
2273. 12. čce 1512 mezi týmiž o Jiřka Dála	142
2274. 12. čce 1512 mezi týmiž o Jana Votepkova	142
2275. 12. čce 1512 mezi týmiž o Prok. ze Svinařova	142
2276. 12. čce 1512 mezi týmiž o Kubu z Modřovic	143
2277. 27. září 1512 mezi Joh. z Chřenovic a Voldř. z Cholopic	143
2278. 13. říj. 1512 mezi Jan. Niklem z Lipska a Zikm. Smolíkem z Slavic	143
2279. 28. říj. 1512 mezi Mik. Hyserlí z Chodův a Fridr. Sekyrkou z Sedčic o pych	145
2280. [28. říj.] 1512 mezi týmiž o Tétka	145
2281. 29. říj. 1512 mezi Alžb. z Vicemilic a Matěj. a Dav. z Škrovačův o pachole	145
2282. 2. list. 1512 mezi týmiž o děvku	146
2283. 3. list. 1512 mezi Sams. z Fulšteina a Václ. Loreckým z Elkouše o slova	146
2284. 5. list. 1512 mezi Jiř. Zelníkem z Prahy a lidmi Firšicovými	146
2285. 7. list. 1512 mezi Matěj. a Dav. Škrovady a Alžb. z Vicemilic o krávy	147
2286. 8. list. 1512 mezi Bern. z Rachmberka a Burj. Stupem z Chrámece	147
2287. 8. list. 1512 mezi Zikm. z Božec a Hedvikou z Dřenic	148
2288. [8. list.] 1512 mezi Zachařem z Pašiněvsi a Mat. a Dav. Škrovady	148
2289. 8. list. 1512 mezi Šimonem Žlutickým a Kateř. Kojníkovou z St. m. Pražského	148
2290. 8. list. 1512 mezi Han. Mošvicem z Robshau a Nyklem Geryngnmuetem	149

	Str.
2291. 9. list. 1512 mezi Barb. z Harasova a Zikm. z Police o dům	149
2292. [9. list.] 1512 mezi týmiž o bibli	150
2293. 10. list. 1512 mezi čtyřmi šlechtici a Dorotou z Blahotic	150
2294. 11. list. 1512 mezi m. Tábořem a Jindou z Řevnova podd.	151
2295. [11. list.] 1512 mezi m. Tábořem a Mart. podd. z Mitrovic	151
2296. 11. list. 1512 mezi Janem z Kam. Lhoty a Jan. Kácovským z Olbramovic	151
2297. 11. list. 1512 mezi Alš. Zruckým z Chřenovic a Jan. ml. Podveckým	152
2298. [11. list.] 1512 mezi týmiž	153
2299. 11. list. 1512 mezi Jiř. Zelníkem z Prahy a lidmi Firšicovými	153
2300. 11. list. 1512 mezi Jan. Moravou z Králíc a Boh. z Kunwaldu	154
2301. 11. list. 1512 mezi Matěj. z Doubranova a Bart. Hyršpergrem z Kynygshaymu	154
2302. 11. list. 1512 mezi Václ. a Ad. ze Slavkova a Václ. Vlčkovským	155
2303. 11. list. 1512 mezi Jan. z Rožmberka a Kašp. Romhappem a An. Benešovou	155
2304. 11. list. 1512 mezi Mik. Hysrlí z Chodův a Fridr. Sekyrkou z Sedčic	156
2305. [11. list.] 1512 mezi Han. Lyzmanem a Haň. Knopfem	156
2306. [11. list.] 1512 mezi Mand. Jerovskou a Jan. Kunátem z Sulevic	157
2307. [11. list.] 1512 mezi Kateř. Kordelovou z Zásmuk a Vitem z Šternberka	157
2308. [11. list.] 1512 mezi Mand. Jerovskou z Minic a Jan. Kunátem z Sulevic	158
2309. 12. list. 1512 mezi Mart. řezníkem z Borku a Jan. Lapačkou z Sukorad	158
2310. 12. list. 1512 mezi Petr., Jan. a Arn. Karlíky u Nežetic a Alenou z Radonic	159
2311. 12. list. 1512 mezi m. Bílinou a Vil. z Vřesovic	160
2312. 12. list. 1512 mezi Děpoltem z Lobkovic a Voldř. rychtářem z Libešovic	161
2313. [12. list.] 1512 mezi Děpoltem z Lobkovic a Vil. z Vřesovic o Mat. Horkého	162
2314. [12. list.] 1512 mezi týmiž o Vondřeje z Chonč	163
2315. [12. list.] 1512 mezi týmiž o Vavř. ze Svinčic	163
2316. 12. list. 1512 mezi lidmi Kuneše z Tloskova a Zikm. a Kryšt. z Vřesovic	163
2317. 12. list. 1512 mezi Kunešem z Tloskova a Zikm. a Kryšt. z Vřesovic	164
2318. [12. list.] 1512 mezi Jan. z Rožmberka a Kašp. Romhappem a A. Benešovou z Jivovice	164
2319. [12. list.] 1512 mezi týmiž	165
2320. 12. list. 1512 mezi Burj. Apolonem z Křivan a Div. z Kněžíček	165
2321. [12. list.] 1512 mezi týmiž	166
2322. [12. list.] 1512 mezi Al. z Radonic a bratry Karlíky	166
2323. [12. list.] 1512 mezi Bořibojem z Drahenic a Elškou Mrštnou	166
2324. 12. list. 1512 mezi Jan. Lapačkou z Sukorad a Mart. řezníkem z Borku	166
2325. [12. list.] 1512 mezi Janem Víthou farářem v Chejnově a Záv. Cynadrem z Újezdce	166
2326. [12. list.] 1512 mezi Jan. z Libodržic a Křížem z Puchře	167
2327. 12. list. 1512 mezi bratry Karlíky z Nežetic a Alenou z Radonic	167
2328. 13. list. 1512 mezi bratry Wolfgangem z Rachmberka a Bernartem odtudž	168
2329. 13. list. 1512 mezi Jindř. z Hodějova a Burj. a Jan. z Votic	169
2330. 13. list. 1512 mezi Václ. z Roupova a Izaiášem z Ounětí	169
2331. 13. list. 1512 mezi Jan. Jindou z Řevnova podd. a m. Tábořem	169
2332. 13. list. 1512 mezi Mart. podd. z Mitrovic a m. Tábořem	170
2333. 13. list. 1512 mezi Václ. Drahonickým z Drahonice a Stan. Truchlářem	170
2334. 14. list. 1512 mezi týmiž	171
2335. 15. list. 1512 mezi Boh. Hvězdářem z N. m. Pražsk. a Vojířem z Očeledic [sic]	171
2336. 15. list. 1512 mezi Jan. ze Žďáru na Doupově a Žibř. ze Žďáru	172
2337. 15. list. 1512 mezi Otilií z Hozle a Žibř. ze Žďáru	172
2338. 15. list. 1512 mezi Jindř. a Přib. Koci z Dobře a Jan. z Dešenic o vápno	172
2339. 15. list. 1512 mezi týmiž o vejmetky	173
2340. 15. list. 1512 mezi Zikm. Baršem z Kamenice a Václ. Mutrplosem	173
2341. 15. list. 1512 mezi Alžb. z Vícemilic a Mat. a Dav. Škrovady	173
2342. [15. list.] 1512 mezi týmiž o Anežku děvku	174

	Str.
2343. [15. list.] 1512 mezi Jan. z Sudoměře a na Řepici a m. Witmberkem	174
2344. 15. list. 1512 mezi Kryšt. z Gutšteina a Abrah. Strojetickým z Strojetic	175
2345. 15. list. 1512 mezi Wolfem z Rachmberka a Bern. z Rachmberka	175
2346. 15. list. 1512 mezi Zevaldem Guldenmundtem z Grafczův a Břet. z Zvyhova	176
2347. 15. list. 1512 mezi Mat. a Dav. Škrovady a Alžb. z Vícemilic	176
2348. 15. list. 1512 mezi Jindř. a Přib. Koci z Dobře a Henr. z Vřesovic	177
2349. 15. list. 1512 mezi Zikm. a Kryšt. z Vřesovic a lidmi Kuneše z Tloskova	177
2350. 15. list. 1512 mezi Janem a Rytkéřem Kozelky z Hřivic a Mik. z Vřesovic	178
2351. [15. list.] 1512 mezi Janem z Koutův a Johankou z Křenovic	178
2352. [15. list.] 1512 mezi Jan. Zichovcem z Duban a Zikm. Pašinkou	179
2353. 15. list. 1512 mezi Jindř. a Přib. Koci z Dobře a Jan. z Dešenic	179
2354. 15. list. 1512 mezi Hynkem Bořitou z Martinic a m. Slaným	180
2355. 16. list. 1512 mezi Barborou z Kouč a Marianou z Nedvídkova	180
2356. 16. list. 1512 mezi Václ. Kučerou a Elš. Jandovou z Toušeně	181
2357. 17. list. 1512 mezi Jan. z Sudoměři a Jan. Touškem rycht. Witmberským	181
2358. 17. list. 1512 mezi Jan. Nuczem z Normberka a Annou z Kování	182
2359. 17. list. 1512 mezi Mat. a Dav. Škrovady a Alžb. z Vícemilic	182
2360. 17. list. 1512 mezi Janem z Koutův a Johankou z Chřenovic	182
2361. 17. list. 1512 mezi Jak. ze Zhudovic a Maříkem ze Zhudovic	183
2362. 17. list. 1512 mezi Jiř. Zelníkem a Jan. Firsicem	184
2363. 19. list. 1512 mezi Jan. Vayhákem z Koutův a Joh. z Chřenovic	184
2364. 19. list. 1512 mezi Zikm. Baršem z Kamenice a Václ. Mutrplosem z Tedražic	184

Svědění k roku Svátosti leta 1513:

2365. [19. list.] 1512 mezi Jan. Sedláčkem z Čelakovic a Jiř. z Kolovrat	185
2366. [19. list.] 1512 mezi Jindř. Škopkem z Bíl. Otrabovce a Burj. z Votic	186
2367. 19. list. 1512 mezi Jan. Nuczem z Normberka a Bern. z Walšteina	186
2368. 22. list. 1512 mezi Zikm. Baršem z Kamenice a Václ. Poláckým z Polák	186
2369. 24. list. 1512 mezi Ben. Mirkem z Solopisk a Jan. Kralickým ml. z Krsovic	187
2370. 1. pros. 1512 mezi Jiř. z Kolovrat a Jindř. Kornouským z Kolovrat	187
2371. [1. pros.] 1512 mezi týmiž	187
2372. 16. ún. 1513 mezi Maršem mlynářem a Petr. s Pohnání	188
2373. 21. ún. 1513 mezi Alš. Zruckým z Chřenovic a Jan. ml. z Podvek	188
2374. 7. bř. 1513 mezi Jiř. z Násilí a Boh. z Červ. Újezdce	188
2375. 7. bř. 1513 mezi Boh. z Červ. Újezdce a Jiř. z Násilí	189
2376. 16. bř. 1513 mezi Bern. z Rachmberka a Wolfem z Rachmberka	189
2377. 16. bř. 1513 mezi Alžb. z Vícemilic a Matěj. a Dav. Škrovady o dobytek	190
2378. 22. bř. 1513 mezi Jan. Hochhauzerem z Hochhauzu a Zikm. Smolíkem z Slavic	191
2379. 24. bř. 1513 mezi Jan. Leydychem z Četelic a Havlem podd. ze Všetat	192
2380. 30. bř. 1513 mezi Jiř. Vostrským z Sulevic a m. Louny	192
2381. 30. bř. 1513 mezi Jiř. Vostrským z Sulevic a Jan. Ledvickým z Chanova	193
2382. 1. dub. 1513 mezi Jiř. Lantšperským z Libchavy a Jiř. Halarem	194
2383. 4. dub. 1513 mezi Zdisl. ze Žlunic a Janem ze Žlunic	194
2384. 5. dub. 1513 mezi Jan. Žlebem z Strážkova a kaplanem Jírou z Tuklat	194
2385. 5. dub. 1513 mezi Vít. Vorudkou z Onjezdce a Petr. Malovcem z Chejnova	195
2386. 5. dub. 1513 mezi Vít. Vorudkou z Onjezdce a Jan. Malovcem z Chejnova	195
2387. [5. dub.] 1513 mezi Pavl. Choltickým z Újezda a Václ. Angelem z Ronovce	196
2388. 7. dub. 1513 mezi Jindř. z Vřesovic a Mik. z Vřesovic	196
2389. 7. dub. 1513 mezi Boh. z Červ. Újezdce a Jírou z Jenče podd.	196
2390. 7. dub. 1513 mezi Boh. Strachotou z Kralovic a Václ. Poláckým z Polák	197
2391. 7. dub. 1513 mezi Zd. z Švamberka a Jindř. Purkartem ml. z Hořejšovic	198
2392. 8. dub. 1513 mezi Václ. z Ouberovic a Mich. Slavatou z Chlumu	199

	Str.
2393. 8. dub. 1513 mezi Jan. ml. z Podvek a Alš. Zručským z Chřenovic	199
2394. 2. dub. 1513 mezi Jan. Kapříkem z Lesonic a Jan. Lickem z Rismburka	200
2395. 8. dub. 1513 mezi týmiž	200
2396. 8. dub. 1513 mezi týmiž	201
2397. 8. dub. 1513 mezi týmiž	202
2398. 8. dub. 1513 mezi Petrem Mlajneckým z Mlajnice a Blažkem purk. z Dobříše o člověka	202
2399. 8. dub. 1513 mezi týmiž o pých	203
2400. 8. dub. 1513 mezi Břet. Švihovským z Řížberka a Zevoldem Guldenmundtem	203
2401. [8. dub.] 1513 mezi Jan. z Olbramovic a Jan. Vonšovým z Kam. Lhoty	204
2402. 8. dub. 1513 mezi Mich. Slavatou z Chlumu a Václ. z Slavkova	205
2403. [8. dubna] 1513 mezi Fab. Šponmilnarem z Mostu a Václ. Zimou z Novosedl	205
2404. 9. dub. 1513 mezi Boh. z Oujezdce a Jiř., Jan. a Václ. z Násilé	206
2405. 9. dub. 1513 mezi Jan. z Koloděj a Jan. z Kácova	206
2406. 9. dub. 1513 mezi Jan. Nikodemem a Václ. a Markv. z Jilmanic	206
2407. 9. dub. 1513 mezi Burj. a Jan. z Votic a bratry Karlíky z Nežetic	207
2408. 9. dub. 1513 mezi Jindř. z Kornic a Jindř. Štastným z Walšteina	208
2409. 9. dub. 1513 mezi Mik. st. z Hořic a Mejnušem z Hustiřan	209
2410. 9. dub. 1513 mezi Jan. z Walšteina a Honz. Trojem od Hory Kutné	209
2411. 9. dub. 1513 mezi Mat. a Dav. Škrovady a Alžb. z Vícemilic	210
2412. 9. dub. 1513 mezi Vondr. šafářem a Alžb. z Vícemilic	211
2413. [9. dub.] 1513 mezi Zikm. z Pitkovic a Vitem sladovníkem a Jírou Vavřincovým	211
2414. 9. dub. 1513 mezi Jak. z Vřesovic a na Valči a Jiř. z Oudrče	212
2415. 9. dub. 1513 mezi týmiž	212
2416. 9. dub. 1513 mezi Čeněkem Míčanem z Klinšteina a Zachářem z Loun	213
2417. 9. dub. 1513 mezi Hendr. Eynsyglem z Eynsygle a Jindř. Tuchorským z Tuchařic	213
2418. 9. dub. 1513 mezi Jindř. Tuchorským a Hendr. Eynsyglem z Eynsygle	215
2419. 9. dub. 1513 mezi Jan. Lapačkou z Sukorad a Martinem řezníkem z M. Strany	216
2420. [9. dub.] 1513 mezi Burj. Stupem z Chrámece a Vil. z Ilburka	216
2421. 11. dub. 1513 mezi Jan. Řepou z Neveklova a Zikm. Pitkovským z Pitkovic	216
2422. 11. dub. 1513 mezi Mich. Slavatou z Chlumu a Zikm. z Pitkovic	216
2423. [11. dub.] 1513 mezi Vit. sladovníkem a Jírou Vavřincovým a Zikm. z Pitkovic	217
2424. 11. dub. 1513 mezi Markv. Dyršvamem a Jan. a Bern. z Walšteina	217
2425. 11. dub. 1513 mezi Fridr. z Sedčic a Mik. Hiserlem z Chodův	217
2426. 11. dub. 1513 mezi Petr. Škorní z Stranova a Jiř. z Walšteina	218
2427. 11. dub. 1513 mezi Jiř. z Walšteina a Petr. Škorní z Stranova	218
2428. 12. dub. 1513 mezi Jiř. Bezdrůžickým z Kolovrat a Jindř. Kornauským	219
2429. 12. dub. 1513 mezi Mik. z Robous a Václ. Bezdrůžickým z Kolovrat	219
2430. 12. dub. 1513 mezi Jiř. Bezdrůžickým z Kolovrat a Nyklem z Reychl	219
2431. 12. dub. 1513 mezi Markv. Kocem z Dobrše a Kateř. z Dobrše	220
2432. 12. dub. 1513 mezi Jiř. Vosterským z Sulejovic a m. Louny	220
2433. [12. dub.] 1513 mezi Zev. Guldenmunthem z Grafczoff a Břet. z Řizmberka	221
2434. 12. dub. 1513 mezi Jiř. z Oudrče a Jak. z Vřesovic	221
2435. 13. dub. 1513 mezi Václ. Zimou z Novosedl a Klimentem odtudž	221
2436. 13. dub. 1513 mezi Sams. z Hyršperku a An. z Kovaně a Jan. a Bern. z Walšteina	222
2437. 13. dub. 1513 mezi Marianou z Nedvidkova a Barb. z Kaucz	222
2438. 13. dub. 1513 mezi Janem Rašínem z Řizmburka a Boh., Mat. a Prok. z Toušic	222
2439. 13. dub. 1513 mezi Burj. a Jan. z Votic a Petr., Jan. a Alex. Karlíky z Nežetic	223
2440. 13. dub. 1513 mezi Dor. Selíkovou a Jan. Kožmínovým	223
2441. 13. dub. 1513 mezi Elškou z Krsovic a Ad. Stolinským z Kopist	224
2442. 13. dub. 1513 mezi Zikm. z Police a Barb. z Harasova	224
2443. 14. dub. 1513 mezi Barthošem zvonařem z N. m. Praž. a Jan. Boharynským	225
2444. 14. dub. 1513 mezi Václ. a Voldř. ze Žďáru a Dép. z Lobkovic	225

	Str.
2445. 15. dub. 1513 mezi Zew. Guldenmundem z Graffzof a Dor. Peštalkou z Košíně	225
2446. 23. dub. 1513 mezi An. z Postupic a Vil. z Postupic	226
2447. 23. dub. 1513 mezi Jan. Moravou z Kralic a Boh. Dražickým	226
2448. 28. dub. 1513 mezi Mat. Hyserlí z Choduov a Jan. z Vřesovic	227
2449. 26. srp. 1513 mezi Žďárským a Popelem Děpoltem	228
2450. 12. září 1513 mezi Václ. Robnhappem z Suché a Vil. Duhelem z Pustovět	228
2451. [12. září] 1513 mezi Mat. Hyserlí z Chodův a Jan. z Vřesovic	229
2452. 22. září 1513 mezi An. a Lidm. z Třebeska a knězem Václavem z Hradešína	230
2453. 30. září 1513 mezi Wolfem kramářem z Volyně a Jan. Drahenickým	230
2454. 7. bř. 1514 mezi Ben. st. z Sendražic a Petrem Vičkem z Slivna	231

Některá svědomí k letům 1488—1494:

2455. 22. září 1488 mezi Jindř. z Plavna a Joštem Failcerem	232
2456. 25. září 1488 svědomí Kunšovi z Hájku	232
2457. 2. říj. 1488 svědomí Eleně z Katerinic	233
2458. 2. říj. 1488 svědomí Jehnědnovi	233
2459. 4. říj. 1488 mezi Jeron. Šlíkem a Joštem Failcarem	233
2460. 9. říj. 1488 mezi týmiž	234
2461. [9. říj.] 1488 mezi Ben. Gdulincem a Alšem Lomuickým	234
2462. [9. říj.] 1488 svědomí Litvínovi z Todně	235
2463. 14. list. 1488 mezi Fridr. z Šumburka a Felixem z Fictum	237
2464. 27. list. 1488 mezi Jindřichem z Kostelce a Jan. Čabelickým	237
2465. 10. pros. 1488 svědomí Janu Čabelickému	238
2466. 11. pros. 1488 svědomí Jaroslavu Zmrzlíkovi z Svojšína	238
2467. 15. pros. 1488 svědomí Oldř. Sataněři z Hanšteinu	240
2468. 16. pros. 1488 svědomí Janu Kapounovi z Svojkova	242
2469. 19. pros. 1488 mezi Fridr. z Šumburka a Fel. z Fictum	243
2470. 19. pros. 1488 mezi Hynkem Štěpanickým a Alšem ze Šanova	244
2471. [19. pros.] 1488 mezi Jeron. Šlíkem a Joštem Failcarem	245
2472. 20. pros. 1488 svědomí Jeron. Šlíkovi	245
2473. 2. ún. 1489 svědomí Jiř. Samuele z Hrádku	248
2474. [2. ún.] 1489 svědomí Janu Kamencovi	248
2475. 12. bř. 1489 svědomí Květušovi	249
2476. 14. bř. 1489 svědomí Alšovi Roubíkovi z Hlavatec	249
2477. [14. bř.] 1489 svědomí Pakostovi z Průchoda	250
2478. 17. září 1489 svědomí Bohuslavovi z Dobrovítova	251
2479. 27. led. 1490 mezi Kateř. a Elš. z Mansdorfu a Jindř. z Mansdorfu	251
2480. 8. bř. 1490 svědomí Albustinovi Švihovskému	252
2481. [8. bř.] 1490 svědomí Blektovi	253
2482. 10. bř. 1490 svědomí Pakostovi z Průchoda	253
2483. 14. kv. 1490 svědomí Detřichovi z Lungvic	253
2484. 25. ún. 1491 svědomí Janu Bašínovi	254
2485. 1. bř. 1491 svědomí Kozlovi z Kladrub	254
2486. 28. kv. 1491 svědomí Jindř. z Mansdorfu	255
2487. 25. dub. 1491 svědomí Jiř. Samuelovi z Hrádku	258
2488. 30. kv. 1491 svědomí Pakostovi z Průchoda	258
2489. 29. list. 1491 až 13. bř. 1492 svědomí nástupcům Jana Plzáka v Nebovidech	259
2490. 4. ún. 1492 svědomí Václavu z Tmáně	264
2491. 18. pros. 1493 svědomí měšťanům Sušickým	265
2492. [18. pros.] 1493 svědomí Němčickému	265
2493. [18. pros.] 1493 svědomí Ctiborovi z Bukovky	265

	Str.
2494. [18. pros.] 1493 svědomí Baltazaru z Miletína	266
2495. 23. kv. 1494 svědomí Dorotě z Lukonos	266
2496. [23. kv.] 1494 svědomí Albr. z Kolovrat	268
2497. [23. kv.] 1494 svědomí Janovi z Údrče	268
2498. [23. kv.] 1494 mezi Jiř. z Násilé spolu s jinými a Jan. z Údrče	269

Páhony a nálezy k roku sv. Martina 1515:

2499. 12. list. 1515 mezi Hans Trojem a Jan. a Bern. z Waldšteina o dluh	270
2500. 12. list. 1515 mezi Jan. Braumem z Chomutovic a Jan. Bořitou z Martinic o pych	272
2501. 12. list. 1515 mezi Joh. z Krajku a Jiř. Bezduřickým z Kolovrat o postavení člověka	273
2502. 13. list. 1513 mezi farářem Jan. Víthou a Albr. a Závišem Cínadry o rčení	274
2503. 13. list. 1515 mezi Ladisl. z Šternberka a Vil. Kostkou z Postupic o dluh do mince	275
2504. 13. list. 1515 mezi Mich. z Krucemburku a Vít. z Radslavic a J. Nábožným o úmluvu	277
2505. 13. list. 1515 mezi Ondřejem Krejčím z N. m. Pražského a Jiř. Hallarem o dluh	278
2506. 14. list. 1515 mezi Boh. Vrchotou z Slatiny a Jan. Tichtou z Ještětic o dluh	279
2507. 14. list. 1515 mezi Jan. Nyclem z Normberka a An. Kováně s Jan. a Bern. Waldšteina o dluh	280
2508. 14. list. 1515 mezi Mark. z Leskovce a Dor. Peštalkou z Košíně o klenoty	281
2509. 14. list. 1515 mezi Menš. m. Pražským a Vil. Mračským z Dubé o plat roční	282
2510. 14. list. 1515 mezi Václ. Budovcem z Budova a Albr. Rendlem z Oušavy o dobrou vůli	283
2511. 15. list. 1515 mezi Jan. z Koloděj a Jan. Černčickým z Kácova o rčení	283
2512. 16. list. 1515 mezi Asm. Khewingem z Mostu a Jindř. Vencelíkem z Vrchovišt o dluh	284
2513. 16. list. 1515 mezi Heřm. z Rychnova a Jan. Zahrádkou z Černé o nevydání peněz	285
2514. 16. list. 1515 mezi Heřm. z Rychnova a Jan. Zahrádkou z Černé o rčení	286
2515. 16. list. 1515 mezi Lad. Malešickým z Černožic a Kryšt. z Hermsdorfu o postavení služebníka	287
2516. 16. list. 1515 mezi Mark. z Fejlce a Fridr. purk. z Donína o peníze pozůstalé	288
2517. 16. list. 1515 mezi Opplem z Fictum a Vil. z Vřesovic o nedodržení smlouvy	289
2518. [16. list.] 1515 mezi Opplem z Fictum a Vavř. Glacem ze St. Dvora o rukojemství	290
2519. [16. list.] 1515 mezi Opplem z Fictum a Purkartem ze Sulevic o rukojemství	291
2520. 16. list. 1515 mezi Zdislavem ze Žlunic a Jan. ze Žlunic o rčení	291
2521. 17. list. 1515 mezi Markv. Kocem z Dobře a Kat. z Dobře o rčení nevzíti věna	292
2522. 17. list. 1515 mezi Sev. Guldenmundem z Grafcofu a Jan. Čejkou z Olbramovic o dluh	294
2523. 17. list. 1515 mezi týmiž o lání pro upomínání z dluhu	294

Práva staná:

2524. 14. list. 1515 mezi Lad. ze Šternberka a Jeronymem z Mostu o dluh	295
2525. 14. list. 1515 mezi Lad. ze Šternberka a Václ. Zlatníkem na Horách Kutn. o dluh	295
2526. 14. list. 1515 mezi Václ. Bradáčem z Toušíně a Jan. z Konárovic o slib	296
2527. 14. list. 1515 mezi Václ. z Božejova a Pavl. Samuelem z Hrádku o pobrané věci	296
2528. 15. list. 1515 mezi Jan. z Rožmberka a An. z Jivovice s Kašp. Robnhappem o plat za službu	297
2529. 15. list. 1515 mezi týmiž o službu zadržalou poddanému	297
2530. 15. list. 1515 mezi Vávrou krejčím a m. Litoměřicemi o pokutu	298
2531. 16. list. 1515 mezi Mik. z Robous a Václ. Bezduřickým z Kolovrat o dluh	299
2532. 16. list. 1515 mezi Oldř. z Předenic a Mik. z Tisové o nedodržení smlouvy	299
2533. 16. list. 1515 mezi Oldř. z Předenic a Wolfem z Tisové o dluh	300
2534. 16. list. 1515 mezi Jan. Zruckým z Chřenovic a Václ. Zubem z Lanšteina o rukojemství	300
2535. 16. list. 1515 mezi Jan. Zruckým z Chřenovic a Přib. Řesanským z Řesaníc o rukojemství	300

Páhony a nálezy k roku Svátosti 1518:

2536. 17. dub. 1518 mezi Jindř. z Kolovrat a m. Rakovníkem o postavení souseda	301
2537. 17. dub. 1518 mezi Mark. z Fajlce a Fridr. purkr. z Donína o vydání peněz po bratru	302
2538. 17. dub. 1518 mezi Markem Dyršvamem a Jan. a Bern. z Walšteina o dluh	303

	Str.
2539. 19. dub. 1818 mezi Zikm. Barešem z Kamenice a Albr. Ciplou z Kravska o peníze . . .	304
2540. 19. dub. 1518 mezi Václ. Sazemou z Ústí a Jan. Svojanovským o pých . . .	306
2541. 20. dub. 1518 mezi Alžb. z Vícemilic a Mat. a Dav. Škrovady o postavení čeledína . . .	307
2542. 20. dub. 1518 mezi týmiž o postavení faráře pro pých . . .	308
2543. 20. dub. 1518 mezi týmiž o zajetí dobytka . . .	309
2544. 20. dub. 1518 mezi Burjanem Haléfem z Volšan a Zik. Baršem z Kamenice o rukojemství . . .	310
2545. 20. dub. 1518 mezi Děp. z Lobkovic a Zikm. Pétipeským z Kr. Dv. o neplnění ubrmanství . . .	311
2546. 20. dub. 1518 mezi Jiř. Rambouzkem m. Staroměstským a Zikm. Barešem o rukojemství . . .	312
2547. 20. dub. 1518 mezi Václ. Štrabochem měšť. N. m. Pražsk. a Zikm. Barešem o rukojemství . . .	313
2548. 21. dub. 1518 mezi Dor. z Elkouše a Václ., Boh. a Div. z Elkouše o věno . . .	314
2549. 21. dub. 1518 mezi Václ. Čiňovským z Čiňova a Jan. Mik. a Petr. z Prachňan o plat . . .	315
2550. 21. dub. 1518 mezi Ondřejem hodinářem a Jan. a Bern. z Waldšteina . . .	316
2551. 22. dub. 1518 mezi Janem Přemyslským ze Žlunic a Oldř. Myškou ze Žlunic o smlouvu . . .	317
2552. 22. dub. 1518 mezi Mik. Malovcem z Pacova a Mik. z Říčán o slib . . .	318
2553. 22. dub. 1518 mezi Mik. Malovcem a Lévou Malovcem z Libějovic o slib . . .	319
2554. 22. dub. 1518 mezi Václ. Čiňovským z Čiňova a Jan. Hanikářem z Semína . . .	320

Práva staná:

2555. 17. dub. 1518 mezi Jindř. a Přib. Koci z Dobrše a Hendr. z Vřesovic . . .	321
2556. 17. dub. 1518 mezi týmiž o pých . . .	322
2557. 17. dub. 1518 mezi Matoušem z N. m. Pražsk. a Jar. Hrabani z Přerubenic o smlouvu . . .	322
2558. 17. dub. 1518 mezi Kateřinou z Bukoviny a sestrami jejími An. a Barb. o dluh . . .	323
2559. 20. dub. 1518 mezi Mart. Dačickým ze St. m. Pražsk. a Joh. Malovcovou z Chřenovic o dluh . . .	323
2560. 22. dub. 1518 mezi Petrem Lvem z Vidžína a Jan. Převozeckým z Vopálky o dluh . . .	323
2561. 22. dub. 1518 mezi Anežkou z Žiberka a Arn. a Šeb. z Žiberka o nevydání věna . . .	324
2562. 22. dub. 1518 mezi Žibř. Žďárským ze Žďaru a Nyklem Šteinpachem o smlouvu . . .	324
2563. 22. dub. 1518 mezi Žibř. Žďárským a Jiř. Kfelářem ze Zakšova o smlouvu . . .	325
2564. 22. dub. 1518 mezi Kateř. Majzlovou z Mostu a Jan. Slachem z Hřivic o dluh . . .	325
2565. 22. dub. 1518 mezi Kateř. Majzlovou a Jiř. Valeckým z Doupova o dluh . . .	326
2566. 22. dub. 1518 mezi Kateř. Majzlovou a Thymem z Pošky o dluh . . .	326
2567. 22. dub. 1518 mezi Kateř. Majzlovou a Jiř. Henygarem z Žiberka o dluh . . .	327
2568. 22. dub. 1518 mezi Kateř. Majzlovou a Kun. Hokovským z Hokova o dluh . . .	327
2569. 22. dub. 1518 mezi Kateř. Majzlovou a Mik. Kostomlatským o dluh . . .	327
2570. 22. dub. 1518 mezi Kateř. Majzlovou a Jan. z Kolovrat o dluh . . .	328
2571. 22. dub. 1518 mezi touž Kateř. a Anežkou z Doupova o dluh . . .	328
2572. 22. dub. 1518 mezi touž Kateřinou a Jiř. Želenským z Sebužína o dluh . . .	328
2573. 22. dub. 1518 mezi Mik. Pitkovic a bratrem jeho Zikm. o základ propadený . . .	329
2574. 22. dub. 1518 mezi Jan. Merklinským z Merklína a Jan. z Gutšteina o dluh . . .	330
2575. 22. dub. 1518 mezi měšť. Mosteckým Mik. Fryuwanem a Jan. Kunátem z Sulevic o dluh . . .	330
2576. 22. dub. 1518 mezi Fab. Špomilarem a Jan. Kunátem ze Sulevic o dluh . . .	330
2577. 22. dub. 1518 mezi Jan. Žateckým a Vil. Dobřanským z Dobřenic o dluh . . .	331
2578. 22. dub. 1518 mezi Jan. Žateckým a Jan. Sendražským z Sendražic . . .	331
2579. 22. dub. 1518 mezi Jan. Žateckým a Václ. Elpognarem o dluh . . .	331
2580. 22. dub. 1518 mezi Frant. Freisingerem z Brna a Jan. Svojanovským z Boskovic o dluh . . .	332
2581. 22. dub. 1518 mezi Magd. z Radkovic a Jindř. Běšinem z Běšin o rukojemství . . .	332
2582. [22. dub.] 1518 mezi Kateř. Majzlovou a Jan. z Vřesovic o dluh . . .	333

Přihony a nálezy k roku sv. Martina 1518:

2583. 12. list. 1518 mezi Mat. Hysrli z Chodův a Jan. z Vřesovic o stavování cínu . . .	334
2584. 12. list. 1518 mezi Sams. z Hyršperku a An. z Kováně s bratřími z Waldšteina o dluh . . .	335
2585. 12. list. 1518 mezi An. a Lidm. z Třebeska a knězem Václ. z Hradešína o dluh . . .	335
2586. 13. list. 1518 mezi Jindř. Voděradským z Hrušova a Jan. z Waldšteina o rčení . . .	337

			Str.
2587.	13. list. 1518	mezi Jan. Kapříkem z Lanovic a Mat. Libákem z Radovesic o smlouvu	338
2588.	13. list. 1518	mezi Vil. ze Šebířova a Jan. Svojanovským z Bozkovic o peníze	339
2589.	13. list. 1518	mezi Jindř. Radimovským z Pálče a Jan. Bilským o slova	340
2590.	15. list. 1518	mezi Václ. Zimou a Václ. Šlechtou z Pomerka o pokutu	340
2591.	15. list. 1518	mezi Bern. z Rachtamberka a Wolfem z Rachtamberka o rčení	341
2592.	15. list. 1518	mezi Oldř. z Chotupic a Eliškou z Mikovic o prsten zlatý	342
2593.	15. list. 1518	mezi Václ. a Boh. Loreckými z Elkouše a bratři z Prachňan o dluh	342
2594.	15. list. 1518	mezi Mart. Nejedlým z Brwin a Jan. Zlebem z Strážkova o dluh	343
2595.	16. list. 1518	mezi Fridr. Sekyrkou z Sedčic a Zikm. Baršem o věc listovní	344
2596.	16. list. 1518	mezi Vil. Buzickým z Buzic a opatem Martinem o zmučení podd.	344
2597.	16. list. 1518	mezi Jindř. Radimovským z Pálče a Jan. Bilským o kvalt	346
2598.	16. list. 1518	mezi Jindř. Radimovským a Jan. Bilským o kvalt	346
2599.	16. list. 1518	mezi Jindř. Radimovským a Mik. ml. Karlíkem z Nežetic o kvalt	347
2600.	16. list. 1518	mezi Jindř. Radimovským a Pavl. z Adršpachu o kvalt	347
2601.	16. list. 1518	mezi Kryš. z Hermsdorfu a Boh. Vrchotou ze Slatiny o nátek cti	348
2602.	17. list. 1518	mezi Václ. z Polak a Jan. z Gutšteina o vzeti peněz sirotčích	348
2603.	17. list. 1518	mezi Vil. z Šumbarka a Václ. ze Šumbarka o smlouvu	349
2604.	17. list. 1518	mezi Henr. Kutnaaerem a Jan. a Bern. z Waldšteina o ztrátu pře	350
2605.	18. list. 1518	mezi Magd. z Klínšteina a Janem z Karlatu o slib	351
2606.	18. list. 1518	mezi Jindř. z Hodějova a Petr. z Doubléb o postavení člověka	352
2607.	18. list. 1518	mezi Jindř. z Hodějova a Petr. z Doubléb o postavení člověka	353
2608.	18. list. 1518	mezi Jiř. Rychnovským z Jablonice a Hanušem z Řičan o slib	353
2609.	19. list. 1518	mezi Mauricem Šertingarem z Šertingru a Jan. z Gutšteina	354
2610.	19. list. 1518	mezi Jiř. Rychnovským a Han. z Řičan o slib	354
2611.	20. list. 1518	mezi Václ. Haugvicem a Jindř. Špech z Prudic o smlouvu	355
2612.	20. list. 1518	mezi týmiž o užitek vaichy	357
2613.	22. list. 1518	mezi Jiř. Slovákem z Jilavy a Mat. Libákem z Radovesic o peníze	358
2614.	22. list. 1518	mezi Václ. Sazemou z Oustí a Bohunkem ze Ctíněvsí o pých	358
2615.	22. list. 1518	mezi Mark. z Franšteina a Jindř. z Kolovrat s Mik. ze Švamberka o věno	359

Práva stání:

2616.	12. list. 1518	mezi Zewaldem Guldenmundem a Jiř. z Puchova o dluh	360
2617.	13. list. 1518	mezi Václ. Sovkou z Liboslavě a Kateř. z Hradiště o peníze	360
2618.	15. list. 1518	mezi Ctiborem z Bukovky a Jan. z Gutšteina o dluh za službu	361
2619.	16. list. 1518	mezi Lévou Malovcem z Libějovic a Jan. z Krekovic o smlouvu	361
2620.	16. list. 1518	mezi opatem Martinem a Joh. z Chřenovic o nezaplacení dluhu	361
2621.	16. list. 1518	mezi Václ. Klenovským ze Přem. a Václ. z Pašiněvsí o koně	362
2622.	17. list. 1518	mezi Václ. Polackým z Polak a Wolf. z Gutšteina o pých	362
2623.	17. list. 1518	mezi Václ. z Polak a Henr. z Bildensfenzu o zapověď peněz	363
2624.	18. list. 1518	mezi Albr. Šlikem z Holejče a Pankr. Šlikem o nevyplacení klenotů	363
2625.	18. list. 1518	mezi Jan. a Bern. z Waldšteina a Jan. Prokšem z Doubravice o rčení	363
2626.	18. list. 1518	mezi Benešem z Vranova a Hynk. z Police o rukojemství	364
2627.	19. list. 1518	mezi Dép. z Lobkovic a Mik. z Vřesovic o postavení soukupův	364
2628.	19. list. 1518	mezi Jindř. Kouškem z Koušku a Petr. Zmrzlikem ze Svojsína o dluh	365
2629.	19. list. 1518	mezi Bern. Zelenským a Rad. ze Šebířova s Prok. ze Solopisk o rukojemství	365
2630.	19. list. 1518	mezi Hanzlem z Klatov a Vilémem Podmokelským o dluh	366
2631.	19. list. 1518	mezi Kateřinou z Citova a Václ. Přechem o smlouvu	366
2632.	19. list. 1518	mezi Mikulášem Vančurou a Janem z Kácova o postavení lidí	366
2633.	19. list. 1518	mezi Blažejem Štenreitem a Jindřichem z Blatna o koně	367
2634.	19. list. 1518	mezi týmiž o neoplatení půjčených peněz	367
2635.	19. list. 1518	mezi Prokopem Kunešem a Václavem z Vřesovic o rukojemství	368
2636.	19. list. 1518	mezi Janem z Vřesovic a Václavem z Vřesovic o rukojemství	368

	Str.
2637. 20. list. 1518 mezi Ctiborem z Bukovky a Janem Žibřidem o dluh	368
2638. 20. list. 1518 mezi Petrem Haléfem a Bohuslavem Loreckým o dluh	369
2639. 20. list. 1518 mezi Zewaldem Guldenmundem a Jindřichem Kordulí o dluh	369
2640. 20. list. 1518 mezi Zewaldem Guldenmundem a Václavem Přechem o dluh	369
2641. 20. list. 1518 mezi Zewaldem Guldenmundem a Bohuší ze Šaškova o dluh	370
2642. 20. list. 1518 mezi Zewaldem Guldenmundem a Jiříkem Kfelérem o dluh	370
2643. 20. list. 1518 mezi Zewaldem Guldenmundem a Jiříkem Kfelérem o dluh za prsteny	370
2644. 20. list. 1518 mezi Zewaldem Guldenmundem a Jeronymem ze Skuhrova o dluh	370
2645. 22. list. 1518 mezi Janem Stolenským a Janem Kaučem o rukojemství	371
2646. 22. list. 1518 mezi Jiříkem Rychnovským a Janem Čechem o nárek cti	371
2647. 22. list. 1518 mezi Divišem Boharýnským a Jindřichem Donátem o dluh	371
2648. 22. list. 1518 mezi děkanem Karlšteinským a Václavem Frydlem o kamchu	372

Soupis nevyřízených pŕhonů k soudu komornímu z let 1513—1518.

2649—2657. Pŕhony k roku sv. Martina l. 1513	372
2658—2672. Pŕhony k roku Svátosti l. 1514	375
2673—2683. Pŕhony k roku Svátosti l. 1515	380
2684—2715. Pŕhony k roku sv. Martina l. 1515	383
2716—2751. Pŕhony k roku Svátosti l. 1516	393
2752—2769. Pŕhony k roku sv. Martina l. 1516	404
2770. Pŕhony k roku Svátosti l. 1517	411
2771—2780. Pŕhony k roku sv. Martina l. 1517	411
2781—2805. Pŕhony k roku Svátosti l. 1518	415
2806—2840. Pŕhony k roku sv. Martina l. 1518	424
2841—3010. Pŕhony k roku Svátosti l. 1519	437

D. XXI. Knížky nálezů soudu zemského a komorního z první pol. XVI. stol.

Vydává Jar. Čelakovský.

	str.		
Úvod vydavatelův	476	V. O glejtu	504
<i>Knížky z nálezův desk zemských:</i>		VI. O hojemství	505
I. O bratřích nedílných, strajcích a o		O hanění	506
sestrách	482	VII. O králi	506
O braní s komorníkem	485	O komornících	508
O berni	486	O kšaftích	509
II. O čeledínech a lidech, o pohánění		O jiných nálezích	511
a vydávání jich	486	VIII. O ležení	512
O chlebení	492	O lidech zběhlých	512
O clu a cestě	493	O listech a promlčení jich	512
O cizozemcích	493	O listu zatýkacím	515
III. O kladení do desk	494	IX. O manství	517
O dskách zemských	496	O moci	518
O dědictví	497	O minci	519
O dílu a rozdílu	497	X. Nejprve a přede všemi	520
O držení a držitelech	499	O nálezích	521
O dědinách	500	O nápadích	522
O duchovních, dědinách a platích	500	O nemoci	523
O dcerách a dětech	501	O nesprávě	524
IV. O falši	504	O neodpírání	524
		O nedílných	526
		XI. O očištnicích	526

Rejstřík jmen osobních a místních.

A.

Adam z Drahonice 58, 583; z Drahonice Václav Ploskovský 118; z Slávkova 155; z Slávkova Václav 510; Václav 491; viz Ploskovský.

z Adlaru viz Valkoun.

Adršpach, psáno Atrzpach, pan 402; Bohuněk 417, 418; Petr z Náchodu a z Dubé 411, 414, na Risenburce 433, 435, 436, 449, 492, 520, 553; z Adršpachu, Adtrzpachu Pavel 347, 395, 631.

z Alberovic, z Ouberovic Anežka 604; Václav 199, 552

Albersdorfu 191.

Albrecht kníže viz Minsterberský.

Albrecht Petr služebník 332.

Alžběta od bílých křížů v Praze 90; svícnice 92.

Ambrozy zlatník v Praze 156.

Ambrož ingrossator menších desk zemských 390.

Amcha z Borovnice Jindřich 559; Petr 605, 609.

Anděl z Ronovce Hynek na Frymburce 453; Štěpán v Přelouči hejtman kraje Chrudimského 1, 270, 301, 333, 374, 377, 484, 490, 526, 622; Václav 196, 614; Zikmund 614.

Andělova zahrada v Praze 322.

Anežka paní z Roudnice 194; služebnice panny z Vícemilic 190.

Anna vdova v Praze 86, 623.

Antoš soukenník v Praze 27, 74.

Apatykář Mikuláš 608; Prokop 497.

Apl z Egrberka Dytrych 240, sestry jeho: Magdalena 241, Markéta 241.

Apolon Petr 638; z Žihobec Václav 458; Vladislav 458; Zikmund 458; srovn z Jobec, z Želeč, z Žobec.

Arnošt proběh královský 210; měšťan v Praze 225.

Arnošt viz z Kestřan.

Atrzpach viz Adršpach.

Auff Johannes, měšťan Budějovický 85, 86.

Augustin doktor 619.

z Aušavy viz Rendl.

Avíkova dcera Kateřina z Prahy 592, 595, 598.

Awas Johannes 238.

z Ayzenberku viz z Eisenberku.

B.

Babinec Jan z Březnice poddaný 240.

Baderský z Újezda Hynek 130, 344, 546.

Bahno Bartoloměj ze Všebořic 531, 555.

Bajchorský viz Býchorský.

Bakov 306.

Bakovec Václav podd. 63.

Bakrle (psáno též Kakrle) člověk 273, 274.

Balcar podd. 193, 220.

Balšan podd. 163, 164.

Baltazar kněz 587.

Barchanec pan 129, 159.

Barchov 102; z Barchova Jíra rychtář 102.

z Barchova Alžběta 471, 608, 627, 628; viz Jenka, Vyšehněvský.

Bareš Zikmund z Kamenice na Chvalách 26, 173, 184, 186, 276, 304, 305, 310, 312, 313, 344, 382, 394, 417, 418, 424, 426, 447, 492, 503, 526, 536, 553, 569, 573, 595, 627, 631, 632, 633, 636, 639; na Tuchořicích 442.

Baroch z Dobré.

z Baršova (psáno též z Krašova) Bernart 484.

Bartoš mistr, děkan Vyšehradský 475; purkrabí páně Lickův 107, 109, 200, 201; Bartoš sládek 96; podd. 95, 96, 123.

Bartošova Dorota z Prahy 578.

Bašín Jan 254.

Bašnice statek 397.

z Baště Zikmund 126, 150, 184; viz Chaberský.

Batěk Jan z Kněževsi 103.

Bavor pan 612.

- Bavorov ves u Vodňan 113; z Bavorova Jan hajný 113.
 Bavorovská Alžběta 616; Bavorovský viz z Třebeska.
 Bazek Bohuslav 260; Jindřich 260; Jan z Č. Brodu 260-263; Václav z Nebovid 404.
 Bazík 91; Bazyk Václav nožič 277.
 Bebta Jindřich z Mýta 91.
 Bech Jakub z Kamenného Mostu podd. 442.
 Bechyně hrad 115; na Bechyni Václav písař kancléřův 115; viz ze Šternberka.
 Bechyně Jan z Lažan a na Píčině 397.
 Beckovský (psáno též Piečkovský) z Jezvec Jan 40, 390, 394; Prokop 39, 40.
 na Bečově viz z Rabšteina.
 Bečvář Jakub rychtář z Rakovníku 122; Jindřich měšťan Litoměřický 20; Bečvářova Mandalena 20, 21.
 Bedrovský viz z Junovic
 Bejkova Anna 143.
 Bělá město 3, 76, 209; z Bělé Markéta 424.
 Belan Jan podd. 205.
 Bělčice městečko 441; viz z Běšin.
 Belechův ze Jíra z Kamenného Mostu podd. 442.
 Běleček Jan 582.
 Bělohav Jan 633.
 Bělohov les 237, 238.
 Bělouch Jan z Radvanova 389, 446; Mikuláš odtudž 389.
 Bena Václav z Drahonice 170, 171.
 pod Benádky mlýn 226.
 Beneš krejčí z Prahy 70; podd. ze Zruče 153.
 Benešov u Prahy 251, 379; Staněk podd. 452; Valentin soudce 251.
 Benice, Bínice 217; Beneš podd. 381; srv. z Bynic.
 Beran Jan z Letův podd. 254.
 Beránek Václav z Přelice podd. 63.
 z Bergova Ota 527, 577, psáno z Beřkova 506.
 Berka (Bírka) z Násilí Jindřich hejtman Příbramský 15; viz z Násilí.
 Berka viz z Dubé.
 Beřkovský Racek 618; Zikmund 339; z Šebířova Raclav 591.
 z Bernsdorfu Of Jan 51.
 Běronice Velké 165; Jíra podd. 165.
 Běroničky (Běronice) Malé 165; Jan podd. 165; Jíra podd. 165; Mikuláš podd. 165; Petr podd. 165.
 Berounští 617.
 v Běrunicích viz Liška.
 Běšice 192; z Běšic Eliška 545; Zdeněk 591.
 z Běšin Eliška 633; Jindřich na Bělčicích 332, 333, 607; Jiřík 54; Mikuláš 514, 547, 549, 578, 594; viz Jeptiška.
 z Běšina Zbyněk 564.
 Běškovice 226, Jan 485, 548, 559, 584.
 Běškovice 50, 147; z Běškovic Smil 499, 524.
 z Betánie Vavra 92.
 z Bezděkova Anna 428; Dobeš 422; Ondřej 198.
 z Bezděkovic Jan 642.
 z Bezdětí Jan 377, 555; Mikuláš 377; Zikmund 627.
 na Bezdězi viz z Janovic.
 Bezdrůžický viz z Kolovrat.
 z Bezmyře Anežka 584, 604.
 z Bezna Zdeněk 553.
 Beztahov viz z Říčan.
 Bican Pavel měšťan Žatecký 468.
 Biček Petr z Rataj podd. 131.
 Bílanský Tomáš z Zahradky 19.
 z Bildenfenzu Henrich na Hanšteině 363.
 Bílek Václav měšťan Žatecký 468; Zikmund měšťan Kouřimský 187.
 Bílina město a hrad 109, 110, 160, 161, 162, 163, 228, 256, 364, 409; Gregor řezník 161; Havel podd. 161; Jíra podd. 161; Jiřík podd. 161; Kepka podd. 161; Prokop rychtář 162, 163; Václav podd. 545; viz z Lobkovic.
 z Bíliny Albrecht 548, 554.
 Bílinský Jan konšel z Litoměřic 43, 99, 298.
 Bílský Jan z Kařišova hejtman Poděbradský 340, 346, 591, 606, 611.
 z Biskupic viz z Haugvic.
 z Bítkova rychtář Matouš 438.
 Bláhová Lidmila podruhně v Praze 224.
 z Blahotic (Mikovská) Dorota 126, 150, 612.
 Blahoutův Mareš z Větrova poddaný 353.
 z Blánice Blanický Matouš 9, 19; Kateřina 9.
 na Blanšteině viz z Wartmberka.
 z Blata Černého Petr 627; Jakub syn Pešíkův podd. 243.
 z Blatna Jindřich na Libenkách 367, 385; Řehoř 510; Zikmund 510.
 Blažek myslivec 179; rychtář v Roudnici 104, 147.
 Blekta pan 253, Jan z Útěchovic a na Valtinově 50; Kateřina z Útěchovic 50.
 Blšany 157; Jakub podd. 157.
 Bludy 266, 267, 268; Bartoň podd. 266, 268; Kouba řeč. Kubatka podd. 266, 268; Kubík podd. 266, 268; Řehoř řeč. Rehel podd. 268; Stanislav podd. 268; Svatoš podd. 266, 268; Václav řeč. Vašek podd. 266, 268.
 z Blumnova viz Šindel.
 Bochoř 212, 451.
 Boháček Jan 441.
 Boharynský z Hrádku Bořek 458; Diviš a na Boharyni 19, 126, 458, 504, 521, 542; Jan 225, 458, 580; Jiřík 371.
 z Bohdánče Bohuněk 589.
 Bohnický Jan 566.
 Bohuchval z Hrádku Jan ve Lštině 454.
 Bohuněk Jan z Mutic 532.
 Bohuška Vaněk podd. 123, 169.
 Bohuslav v Praze 494, zedník 224.
 z Bohuslavic Václav, purkrabí na Ploskovicích 36, 639.

- Boleslav Ml. 273, 496, paní 154;
Pavel měšťan a rychtář v Lu-
štěnicích 273; Zikmund děkan
496; viz z Krajku.
- Bomberk Jakub z Kolína na Rýně
465.
- Bonušín (Bonušin) Jan měšťan
Kutnohorský 17.
- Bořanovice 176, Matouš podd.
176, 182; Petr podd. 176,
182; Zikmund podd. 176.
- Borek ves 158; z Borku Martin,
řezník v Praze 158, 166.
- Boreň ze Lhoty Jan v Holedči
404; viz Borně.
- Boreňovice 444.
- Boreš Václav z Dubu 444
- Bořita viz z Martinic.
- Borně Jan ze Lhoty 143, 144;
srv. Boreň, Boryně.
- na Borotíně viz z Malovic.
- z Borovnice viz Amcha.
- z Borovska Ješek podd. 153.
- na Boru viz z Švamberka.
- Boryně Bořivoj z Slabec 468;
srv. Borně.
- Bos, Poz Osvald 232.
- z Boskovic Ladslav na Třebové
48; Ofka 471, 619; viz Svo-
janovský.
- z Boštic Kateřina 242; Marta
242.
- Boubín Jakub, pekař z Vodňan
113.
- Boubínský, Bábínský z Újezda
Diviš 459; Jan 376, 432.
- Bouška, Bohuška podd. 202, 203.
- z Bozkova Jíranec Jiřík 234.
- z Bozkovic viz z Boskovic.
- z Božec Zikmund 148.
- z Božejova Václav 296, 297, 621;
viz Hamerník.
- z Božetína Václav podd. 155.
- Boží Řeha ze vsi Zlejšiny 87.
- Bradáč 497, 520; Jan z Malé
Strany 132; Jiřík z Tůšeně
531, 571; Oldřich z Toušova
547, 548; Václav z Toušíně
296, 642.
- Bradlec 97; viz z Waldšteina.
- z Braslavic Havel podd. 561;
Matěj podd. 561; srv. ze Zbra-
slavic.
- z Braškova Mareš 682.
- z Braštajna viz Špaček, Špán.
- Braum z Chomutovic Ctibor 551;
Jan 272, 623; Mikuláš v Pod-
boří 128; srv. Broum.
- Brázdinský Jan 642.
- na Břečtaině viz Zilvar.
- Břekovec Bohuslav z Ostromeče
487, 555, 566, 597.
- Březi zámek 234.
- z Březi Jan 66; Jindřich 607;
Petr 530, 585, 628, 638; Pří-
bík 585.
- Březina Vavřinec služebník Loun-
ských 220.
- Březina viz Černín, Záchraastká.
- Březnice 12, 239, 240; Gissa, Jiša,
podd. 238; Johannes řeč. Je-
nik podvorník 239; Václav
podd. 239.
- z Březnice Anežka 13, Půta 506,
507, 525.
- Březno statek 2.
- z Březové Albrecht 533; Hereš
533.
- Březový Vrch u Příbramě 80.
- Bříšťany 397; z Bříšťan Dorota
606.
- Brloh 193, 440; z Brloha Bar-
bora 233; Jan rychtář 193;
Lhotský Mikuláš 440; Mikuláš
podd. 573; Šimon podd. 193.
- Brložka 106.
- Brniš 253.
- Brno město 111, 140, 332; Ka-
špar 111.
- Brod 194; Český 132, 260, 343,
481, 575, 607, 642; Jakub
119; Martin řezník 119.
- Brom Vaněk 232.
- Broumáv Petr 210; žena jeho
Anna ze Žďáru 210; srv. Braum.
- na Brozanech viz z Vřesovic.
- Brtnice 466.
- Brůna (Bruona) Jiřík 105.
- Bruncík Jan měšťan Jaroměřský
12, žena jeho Dorota 12.
- Bruněfov, psáno též Prunětov,
Brunerzsdorf, Pronersdorf 243.
- Brůža Ambrož z Kamenice 97.
- Bryček Brykcí rychtář z Kono-
brž 140.
- Brychta z Čičovic podd. 414.
- Buben (hrad) 269.
- Bábínský viz Boubínský.
- Bubna Bartoloměj ze Všebořic 62.
- z Bubnu Jan 456.
- Bučina ves 179; Vaněk poddaný
179.
- Budějovice České (Budovice) 49,
85, 86, 165, 174, 297, 298,
522, 565, 566. Barbora 643;
Mikuláš postřihač 49; rada
městská 41.
- Budějovice Moravské 444.
- z Budětic Mikuláš 525, 594.
- Budín v Uhřích 271, 457.
- z Budislavic Pitka podd. 441.
- z Budkovic Přech purkmistr 556.
- z Budova Budovec Václav na Roz-
tokách 283, 613.
- Budovice viz Budějovice.
- z Bukova viz Muchek.
- Bukovany 379.
- z Bukovice Vávra 177.
- z Bukoviny Anna 323; Barbora
323; Jindřich 323; Kateřina
323.
- z Bukovky Anna 625; Ctibor
Voznický na Vyšehradě. 53,
265, 361, 368, 375, 422, 431,
455, 580, 583, 584, 601, 621,
623.
- Bulas Jan z Kněževsi 103.
- Buncle (město v Slezích?) 391;
hofrychtář 391.
- Burda Bartoš měšťan v Žatci 468.
- z Buřenic Beneš 595.
- Buřenický Jan 518.
- Bušek (z Sulejovic) 560; podd.
77, 78.
- z Bušic Zdeněk 489.
- Buštěhrad 273; viz z Kolovrat.
- Buštěhradský Jan 608, 637, 641;
viz z Kolovrat.
- z Buzic Buzický Vilém v Mile-
ňovicích 344, 345, 396, 440,
544, 620.
- Býchorský (Bajchorský, Bejchor-
ský) Jan z Raškovic 4, 432,
438, 622, 632.
- Bydlo Staré ves 406.
- z Bydžína viz Pecingar.
- z Bydžova Holá ševcová 452;
Regina 448.
- Bydžov Mladý 396.

z Bynic Kateřina 603; Příba 557, 587, 603; srv. Benice.
z Bysně Jan a z Malikovic 516, 531; Jan st. 559; viz Malíkovský.
z Bystřice Jan 160; Vít 160.
na Bystřici viz Koc.
Byšický z Byšic Jan 132, 184, 267, 401; hejtm. v Roudnici 104, 154; Markéta 630.
z Bytízu Havel 46, 51, 383, 403; Jan cliens 265.
ze Bzí viz Rouzim.
Bžany 193.

C i Ch.

Cabicar Jan z Cebic 179.
Cáhlov 231.
z Calnova (?), z Czalonova Elška 509.
Calta Jan 531; z Kamenné Hory 495, 498, 573, 599.
Caltova Bonuše 572.
Cebice viz Cabicar.
Cebivský Jan 548; Jiřík z Záduba v Cebivě 48, 438, 548, 562, 570.
Cerboly 148.
Cerekvíce, Církvice viz z Leskovce.
na Cerhenicích viz z Dražovic.
Cerkvice viz Církvice.
z Cetně Markvart 544.
Chaberce ves 75.
Chaberský Zikmund 180; z Baště 98.
z Chabr Anna šenkýřka 210.
Chabřice 10.
Chajnov viz Chýnov.
z Chanova Ledvický Jan 193.
Charauz Jan 27; Charauzová Markéta měštka Pražská 19.
Charvát Mikuláš ze Štětí 101.
ze Chcebuze Ratiborský Jiřík 451.
Cheb město 50, 246, psáno ve Hbě 222.
Chejnov viz Chýnov.
Chelcův Jan ze Štěpánova podd. 199.
z Chlen Třebešovský Jan 439.
Chlistov ves 411.
Chlivec Jan měšťan Pražský 454.
na Chlubině viz Rameš.

u Chluby hospoda 257.
Chlumčanský viz z Přestavlk.
Chlumec v kraji Vltavském 96, 226, 414; viz z Lobkovic.
z Chlumu Dorota 487; Jan 540, 574, Košmberský 498; Jan Litoborský na Milčevsi 439; Všejský 425; Markéta 381; Václav 540, 574; Vilém 570; viz Kafunk, Slavata.
z Chlumu Slejbor 570.
Chlumpy 412.
Chlupatý Jan 268; (Hlupatý) purkrabí na Hradištku 266, 267; z Knína 183.
Chmátal Václav z Jablonné 408.
Chmelice ves 217; Jíra poddaný 217; Václav podd. 583; Vávra mlynář 217.
Chmelický pan 136.
Chmelík Petr z Humen poddaný 180.
Chmelnice tvrz 145.
Chobotský pan 120.
z Choceníc Zigel Jiřík a Petr 435.
z Chocov Kateřina 597.
Chouče 162, 163; Vondráček tovaryš 162, 163; srv. Kauč.
Chodauer Ambrož z Lokte 390, 407, 623, 628, 631; Burjan 180.
z Chodče Alžběta 63; srv. Kule.
Chodovská Anna 615.
z Chodův viz Hyserle.
z Chodův Starých Alžběta 60.
Cholec (?) ves u Chrudimě 196.
Cholník Diviš 541.
z Cholpic, z Cholopic, z Cholupic Jiřík 26; Oldřich 143, 342; Václav 26.
Choltický Pavel z Újezda a na Svojčicích 196, 270, 301, 333, 374, 377, 484, 490, 614, 615, a na Cholticích 459.
z Cholupic viz z Cholpic.
Chomutov město 243, 520; viz z Weitmile.
z Chomutovic viz Braum.
z Chotajřiny viz z Hodějova.
z Chotajšan (z Chotýšan) Marta 444.
z Chotče viz Kule.

Chotek 500, 526, 561, z Vojnina 197, 198; Bohuslav 404, 587, 639; Bohuslav st. 68; Bohuslav ml. 68; Pavel 520.
Chotělice v kraji Žateckém 596.
Chotěšov u Dobřan 380.
z Chotětic Anna 575; viz z Mirovic.
z Chotočic viz Hrdina.
z Chotůně Racek 593.
na Chotýšanech viz ze Skuhrova.
z Chotýšan Marta 444.
z Chrabřec Jan podd. 110; Linhart podd. 110; Mařík podd. 110; Rehoř podd. 110; Říha podd. 110.
Chrámce 147, 216; Martin 510.
z Chrámec viz Stup.
z Chrastovic Arnošt 442.
z Chrástu Anna 569; Delfin 65; Wolf 640; viz Holý, Mandelík, Žďarský.
z Chřenovic Ctibor 537; Martinnický 131; Jan 487; Jindřich 537; Johanka 140, 143, 182, 184, 361, 362, 575; Markéta 260, 264, v Praze 427, 428; viz Malovec, Zajiček, Zručský.
na Chřenicích viz Chřonice.
Chřepický viz z Modlítkovic.
z Chroustoklat (nyní Rostoklaty) kněz Martin 132; Matěj poddaný 132.
Chrt Bohuslav z Ertína, ze Rtína, purkrabí hradu Pražského 1, 80, 270, 273, 276, 277, 301, 333, 373, 425, 430, 609, 636.
Chrudim město 217, 397, 410, 633; jarmark 208.
Chrudimský Václav 432.
Chrustenský pan 196; Jan 631.
Chuderov 254.
Chudomel mlynář 226, 227; Václav mlynář 154.
Chudý Matěj z Liběšovic podd. 110.
Chval Arnošt 610; Petr z Po-hnání 111.
z Chvalenic viz Hošťálek.
Chvalenický Jan 639.
Chvalinský Jan 617.
z Chvalkova Mikuláš 503, 577; Chvalkovský Zdeněk z Hustiřan 574, 613.

Chvalovská Lidmila z Ledec 381;
Jindřich z Ledec 500.
z Chvalšovic Jan rychtář 220.
na Chvalách viz Bares.
Chvojna statek 261.
z Chvojence Václav místopisár
415, 449, 478.
Chvojka 73.
Chyba Jindřich 578.
z Chyc viz Kycka.
Chýnov (Chajnov, Chejnov) u Tá-
bora 166, 167; Fojt poddaný
274, 275; Jirík 167; viz Ma-
lovec.
Chynský Jan soukeník z Lito-
měřic 43, 298; Jan 606.
Chyš statek 227, 334, 348, 360,
408; z Chyš Zbyněk 628; viz
z Gutšteina.
Chytrý Jan měšťan Roudnický
104.
Cikule Jan z rady v Kutné Hoře
17.
z Cimburku viz Vlašimský.
Cinadr z Újezdce Albrecht 274,
275; Záviš 166, 167, 274,
275.
Cinšpan Jan na Vidové 249; Jin-
dřich 237.
Cipla Albrecht z Kravska na Šelm-
berce 304, 305, 426, 447, 489,
606, 631, 632; Jan z Krav-
ska 304, 305, 353, 354.
Církvice, Cerkvice 130, 132;
dvůr zadní 120; z Církvice
Jan 132; Kuba rychtář 130.
Cisár Václav z Hliníku 470.
z Citoliné Anna 516.
Citov dvůr 455; z Citova Dušek
487; Jan 549; Kateřina 366.
na Crhonicích viz z Dražovic.
ze Ctiněvsi Bohuněk, úředník na
Hradišti 306, 358, 359.
Cukr Jan z Tanfeldu 468; Ra-
cek odtudž 462.
Cukrman Viktorin 637; Cukr-
manka Anna měštka Pražská
474.
na Cvrčovci viz z Újezda.
Cynadr viz Cinadr.
Czaksova viz z Zakšova.
z Czerkendorfu Magdalena 376.

Č.

z Čabele viz Řešitko.
Čabelice 242.
Čabelický 111; z Soutic Jan na
Týně 36, 37, 85, 86, 131, 237,
238, 399, 489, 597, 609, 614,
622, 624, 643.
Čáchorce dvůr 249.
Čachovice 150; dvůr 126.
z Čachrova Jan 385.
z Čakanova (?), z Czaronova,
Elška 509.
na Čakovcích viz Vlk.
Čapek Jan 514; Mikuláš z Dal-
kovic 494; ze Zaličan 586.
Čáslav město 73, 103, 355-357,
403, 438, 489; z Čáslavě Fi-
lip sladovník 438; Havel la-
zebník 73; Jan 68; Šimon
soukeník 438; Sigmund 68.
z Častolovic Ofka 496, 514, 570.
Čech Jan ze Semtína 124; Jíra
ze Smolnice 136, 138, 139;
Oldřich z Prostiboře 468; Vá-
clav z Hradce 612.
z Čechtice viz Tluxe.
Čeček Jan z Pakoměřic 487.
Čečelice 192; z Čečelic Bartoš
podd. 192; Lukeš podd. 192;
Tomáš podd. 192; viz Lešan-
ská, Leydych, Tězenský.
z Čečetic Elena 584; Lacek 538.
na Čečkově viz Samec.
Čejka Jan 632; z Olbramovic
294, 295; Václav z Olbramo-
vic 526, 536.
z Čejkova Vaněk 442, 443; Čej-
kovský Vilém 484, 494, 561.
Čekanice 441.
Čelakovice 185.
Čelechovec Zikmund z Kralovic
v Holedči 114, 404.
Čelevice 452, 453.
Čelistka v Průchodě Jiřík 250;
Matěj 250.
z Čeradic Petr 81.
z Černčic, psáno též z Černic, Jan
506; Petr 519; Vít kněz 509,
515; viz Rybmanská, Škola.
Černčický Jan z Kácova 6, 206,
504, 520, 530, 616, 630; na
Novém m. Pražském 283, 284.

z Černé Jitka 442; viz Zahrádka.
z Černic viz z Černčic.
Černichov ves 388.
Černín z Černina Bohuněk, hejt-
man a purkrabí kraje Hradeč-
kého 48, 123, 133, 626, 628;
Drslav z Chudenic a na Bre-
zině 462; Jan 76, 77; Nata-
nael 123, 133, 623, 626, 628;
Věnek 123;
Černobýl Pavel, měšťan Žatecký
468.
z Černožic Jan 584; viz Malesický.
Černý Jan ze Solšic 83; Jirík
z Úhoště 88; Kouba z Krej-
chova podd. 151; Motl 451.
Červenka Jíra z Toušic 222.
z Čes (Žes?) Honza podd. 402.
z Češtic Přech ml. 438, 439.
z Čichalova Oldřich 324, 451.
Čič Václav z Nemyčevsi 463,
maršálek král. 338; Zikmund
626, 637, z Nemyčevsi 463.
z Čičova Čičovec Jan 324.
Čihař Jiřík z Váhnice podd. 115.
na Čijovicích viz Vopršal.
z Čilčic Václav 483.
Čimelice 254; viz Tluxe.
z Čiňova Čiňovská Dorota 315;
Václav 135, 315, 320, 321,
408, 419, 427, 429.
Čišovice 414.
z Čištech (?) Matouš 159.

D.

z Dačic místopisár 477.
Dačický Martin, kraječ sukna
v Praze 323.
Daks Mikuláš 142.
Dalibor (z Kozojed) odsouzen cti
i hrdla 583.
z Dalkovic viz Čapek.
Damírovský Jan purkrabí 155.
Daněk Daniel ze Kbela 150.
Děcký, Děcký Mikuláš z Libo-
slavě 46, 51, 288, 341, 374,
395, 398, 399, 423, 458, 464,
471, 472; ze Žlutic 65.
Děčín viz z Wartenberka.
Děčovice ves 388.
Dědek (Tětek, Tědek) Jan 156;
Jiřík 145.

- z Dědibab Václav purkrabí na Běškovcích 50; viz Kavan.
 Dědinkovský dvůr 265.
 Dešenice tvrz 179; z Dešenice Jan 172, 173, 179; Dešenský 405, 406.
 Dětol pan 522.
 Děvice viz Divice.
 Diblíček Jindřich z Přivor 553.
 Divčický viz z Sudoměř.
 Divice, Děvice statek 136, 137, 139, 192, 193, 220; z Divic Balcar podd. 139, 140; Jakub podd. 192, 193; Matouš rychtář 192; Prokop mlynář.
 Divný Jan ze Znojma 143.
 z Djěžděbrad (?) Štěpán poddaný 381.
 Dlask Jan 580; Zikmund 580. na Dlažimi viz z Vřesovic.
 Dlesk Jan rychtář z Volyně 174, 181, 230.
 Dlouhý Jan z Wartmberka podd. 154; Jíra podd. 76; Vaněk podd. 75.
 Dobeš podd. 122; Jan 636.
 Dobešovský z Malenovic a v Dobešovicích Jan 262; Jindřich 262; z Dobešovic Majnuš 261, 262.
 Dobner Gelasius 481.
 z Dobré Kunka 470; Krchlebský na Krchlebtch Diviš 470; Jan 470; Petr Baroch 470; viz Kfelář.
 Dobřany městečko 380.
 na Dobřejevicích viz z Žichova.
 na Dobřeni viz z Dubenek.
 z Dobřenic Dobřenský Adam 429; Bohuslav 429; Jan 217, 304; Kunát 254; Mareš na Pašíněvi 429, 444; Markéta 429; Vilém 331; Zdislav 429.
 Dobříš hrad 202, 203, 412, 414 až 416, 420, 423.
 Dobrohost viz z Ronšperku.
 z Dobrohoště Petr st. 233.
 z Dobroměřic Pavel podd. 75.
 z Dobronína Kateřina 12, 611.
 Dobrošovice 185; z Dobrošovic Bohuslav 503, 592; Petr 499, 529, 582; Tomáš 185, 485, 499, 503.
 z Dobrovítova Bohuslav 251; Petr 251.
 z Dobrše viz Koc.
 Dobryden Jan 234, 235.
 Dobšov ves (Dobešov) 156.
 Dohalice 132
 Dohalický, Duhalický Bořek z Hrádku 542, 626; Václav 626.
 Dolany 461; z Dolan Jakub clientalis 261; Prokop clientalis 261.
 z Domahoštic a z Harasova Jan 233.
 Domažlice 173; Stanislav Jan kněz 82.
 Donát ml. Přínský z Těchlovic 126; Jan z Těchlovic 450; Jindřich z Těchlovic 371, 406, 621; Václav Přínský z Těchlovic 66, 126, 140, 384, 386, 396, 399, 412, 413, 415-417, 419, 431, 450, 467, 469, 474, 609.
 z Donína Bořivoj purkrabí 63, 69, 486, 488, 489, 519, 542, 548, 560, 577, 579, 583, 584, 600; Fridrich na Valečově purkrabí 270, 301, 333, na Dražicích 288, 302, 516, 542, 617, 618; Jan purkrabí na Vokoři 404; Jindřich 615; Longin 542; Mikuláš purkrabí 57, 610, na Kravšteině 61.
 Dormle ves 197.
 Dorota od Křížka v Praze 87.
 Doubek 72; podd. z Čičovic 414; Hynek z Lauterbachu 402; Lukáš z Rybňan 399; Doubková Anna z Sloupna 403; Markéta z Šertinku 640.
 z Doubranova Matěj 154.
 z Doubravice Václav 388; viz Prokeš.
 Doubravský Petr 46, 51.
 z Doubravy Kunka 627; Racek doktor 83, 536, 554, 619, 627.
 z Doudleb Jan 632; Petr 352, 353, 642.
 Doupov, kostel sv. Wolfganga 393.
 z Doupova Anna 464; Anežka 328; Dorota převora 490; Erhart 579; Hanuš 172; Jan Doupovec 375, 392, 465, 477, 633; Jiří Valecký a v Libědicích 326; viz Polák, ze Žďaru.
 Doupovec mistopisár 477.
 v Dožicích viz z Roseče.
 Drachkov 159, 160, 167, 168, 207, 223; z Drachkova Jakub rychtář 159; Jan podd. 159; Jiřík podd. 160; Petr podd. 160, 168; Šimon podd. 167, 168; viz Karlík.
 z Dračova viz Kopáč.
 z Drahenic Bořiboj 166; viz z Rastel, Šic.
 Drahobuzský Jan z Dubé 567; Jan z Kastel 567; Jindřich 519, 526; Petr 500, 586, 588, 590; viz Berka.
 z Drahomysle Řehoř 66.
 Drahonice tvrz 118, 170, 171; z Drahonice Drahonický Stanislav 170; Václav 626; viz Adam, Ploskovský.
 z Drahonice Bárták podd. 170, 171; Kouba 170, 171; Kříž podd. 170, 171; Mareš podd. 170; Martin podd. 170, 171; Matěj Kuneš 170, 171; Med 170, 171.
 Drahoňovice 509, 599.
 na Drahynicích viz z Rastel.
 z Drasova Arnošt probíř 50.
 na Dražicích viz z Donína.
 Dražický Bohuslav z Kunwaldu 154, 226.
 z Dražkovic Jindřich 380; Jindřich Strajčkovský 437.
 z Dražovic Mikuláš a na Crhenicích (Chřenicích) 405, 462, 491, 625; viz Výsek.
 Drbolt Jan podd. z Želechovic 248.
 Drdákův dům 237.
 Drděl viz Drzděl.
 z Dřenic Hedvika 148.
 Dřevčický pan 147; na Dřevčicích viz z Roztok.
 z Dřevenice Beneš 495, 498.
 Drha Jan z Radkovic 566.
 z Dříní Apolon 608; srv. z Držení.
 z Dřínova Petr 607.
 z Dřítně Martin 562.

de Drochwicz viz Hyserle.
Drždér, Drdér z Hrádku Linhart 359, 437; Václav 437.
z Držení, z Dřeni Martin 579, 583, 595, 598; srv. z Dřini.
z Duban Hedvika 371; Jindřich 596; Karel 401; viz Souský.
z Dubče Jan a z Průhonice 544, 607, 616, 617; viz z Záp.
z Dubé Adam 629; Albrecht 519; Anna 572; 590; Dorota 554, 587; Hynek z Benešova 586, 590; Jiřík a z Kuřich Vod 547; Ondřej 572, 584, 590; Zbyněk 555; Berka Aleš 3, 4; Anna 470; Jan Drahobuzský maršálek dvorský 400, 458, 642; Jindřich na Kumburce hejtman kr. Hradeckého 429, 430, 501, 525, 579, 595; Jiřík na Valečové 62, 349, 469, 473, 475, 622, 633; Johanka 469, 473, 475; z Dubé Mračský Petr 70; Vilém 59, 282, 376; na Prčici 398; viz Adršpach.
z Dubec Jan 489. Dubecký pan 219, 249; Jan 356, 633.
Dubenec dvůr 383, 403; Dubeňští lidé 403.
z Dubenek Dorota a na Dobřeni 421.
z Dubranic Jakub 172.
Dubský Jan 55.
od Dubu Jan 451; Heřman 451; Ondřej 451, 619; Petr 451; Václav 519; z Dubu viz Boreš.
Duchcov město 163, 164, 193; viz z Sulevic.
Duchek podd. 63, 87; z Lomnice 123; postřiháč 556; v Praze 117.
Duhalský viz Dohalský.
Duhel Jan z Pustověti 126, 150; Vilém odtudž 228-9.
Duhlík Ctibor 567.
z Dvorce Přibík 457.
z Dvorce viz Lempercegl.
Dvorecký pan 105.
z Dvora Tří viz Srník.
Dvůr Červený 47; viz z Velebudic.
Dvůr Králové 608.

Archiv Český XIX.

z Dvora Krásného Markéta 48; viz Pětipeský.
Dvůr Mnichov 311; šafář Vaněk 161.
z Dvora Nového Anežka 23; Novodvorský a na Nedrahovicích Bohuslav 450; Jan 450.
z Dvora Starého Anna 411; viz Glac.
Dyršvam Marek měšťan z Mostu 217, 303.

E.

z Ebrnic Leytolt Jan na Ošelině 442.
Ebrzwín z Hradiště Kašpar 405; Petr 405.
Edlbek Linhart z Dolejšího Nýrsky 173, 177.
z Egrberka viz Apl; na Ehrberce viz z Fictum.
z Einsiedle, z Encidle Eynsygl Jindřich a na Týřové 213 až 215, 622; Jošt 510.
Eisenberk, Ayzenberg statek 140, 191; z Eisenberku Zikmund 140, 191.
z Ekrcan Kateřina 456.
z Elbančie Pavel rychtář 446.
z Elkouše Lorecký Bohuslav na Libenicích 314, 342, 369; Diviš na Libenicích 314, 342, 447, 484; Dorota 314, 343; Jírek na Libenicích 447; Václav na Libenicích 146, 342, 447, 484.
z Elpogen Elpognar Václav 331.
Elponar Melichar z Mostu 536.
Emler Josef 447.
z Encidle viz Einsiedle.
z Ertina Voldřich 552; viz Chrt.
z Eystebna viz Kladivo.

F.

Fabian nožíř v Praze 84.
z Failce (Faylce, Filce) Failcer (Faycer, Feilcar, Feilcer) 247, 248; Ernolf 288, 302; Jošt 232-234, 245-247, 494, 568; Markéta 288, 302, 615, 628.
Falknauer Zikmund 538.
z Falknau Jan 591.

z Falknova Fogelhans služebník 247; viz Folknau.
Farkaš Mikuláš měšťan Pražský 54.
Faycer viz z Failce.
z Faylce viz z Failce.
Ferdinand I. král 476, 477.
Feycer viz z Failce.
Fialka Jiřík měšťan Žatecký 468.
z Fictum Ditrich na Ehrberce 325; Felix 237, 243, 616, 643; Honzmodr 51; Oppl na Novém Šumburce 289-291, 412, 619; Jiřík 70.
Fidron Matěj ze Smolnice 137 až 139.
Fikuliš Mikuláš z Hrádku 589.
Filibert Pertolt z Tachova 514, psán Filibeř 523.
Filip Andres z Alberšdorfu podd. 191.
Firšic pan 103-4; Jan 184, 617; lidé jeho 132, 145, 153; ml. Firšic 154; Tůma 545; Václav 643.
Fišar Hanzl 174-5; Zikmund z Veverí 445.
Flejšman Hanuš rada 245-6.
Flug viz z Rabšteina.
Fogelhans z Falknova 247.
Folknau (Falknov?) 246.
Formánek Jan z Litoměřic 99.
ve Francích 465.
Franěk Václav 199; z Liběchova měšťan Pražský 395, 458-9.
Frank Michal z Kyczyngka 221.
Franková kramářka v Praze 428.
z Franšteina Markéta 359, z Franšteina 380, 437.
Frei Erazim 593; z Fregunku, z Freiunku 431, 433, 447.
Freiberk 140, 191.
Freimut Oldřich 493.
Freisinger František měšťan Brněnský 332.
Fricek Markvart 641.
Fridl podd. 141; Václav z Touškova 372.
z Frymburka Václav 564; viz Anděl.
Fryuwan Mikuláš měšťan Mostský 330.

Fučík Duchek podd. 77-8; Jan 159, 160; Leksa podd. 77. z Fulšteina Samson 146.

G.

Gasthauzen zámek 465.
z Gbelska Václav 393.
Gdulinec Beneš z Ostromíře 234, 264; Petr odtudž 353-5.
Gebhart Ondř. podd. z Bruně-
řova (Pronersdorfu) 243.
Gerunk 559.
Geryngmuett Nykl kupec v Praze 149.
Geslen viz z Komoríc.
Glac ze Starého Dvora Albrecht 65; Hanus 65; Vavřinec a na Červ. Hrádku 290-1, 412.
Gninský viz Proch.
z Grafczoff viz Guldenmundt.
Graubar Jan 562, 597.
Gregor řezník na Bílině 161.
Grushons Kryštof 191.
z Grymhainu Kundrat 271-2, 290.
Guldenmundt z Grafczoff (Graff-
czův) Sewald (Zewold), obýva-
jící v Star. m. Pražsk. 176,
203, 221, 225, 294-5, 360,
369, 370, 392, 400; srv. Zi-
vold.
z Gutšteina 639; Albrecht na
Mělníce 395, 459; Anna 461;
Burjan na Nečtinách, nejvyšší
kamermajstr král. Česk. a hejt-
man kraje Žateckého a Rako-
vnického 236, 516, 531, 533,
547, 570; Jan na Chyších
51, 62, 330, 348, 354, 361,
408; Jetřich na Chyších 14,
25, 28, 59, 66; Jindřich na
Tachově 54-5, 59; Křištof 31.
126-7, 175, 459; Wolf 62, 130,
na Petřpurce 362, 390, 440,
453, 461-2; viz z Kukšteina.

H.

z Habřiny viz z Hadřiny.
z Habrova viz Hyndrák.
z Hacek Kuneš 602.
Háčky tvrz 199.
Hádek Matěj z Žatce 632.

z Hadřiny (najspíš z Habřiny)
Prokop písař menších desk
zemských 511.

Háj Petr purkrabí v Příbrami 403.

z Hajdnhajnu Jiřík 445.

Hájek Vít měšťan Pražský 54.

z Hájku Kuneš 232, 248, 258.

Hajný Jan z Nové Vsi 138-9.

Halar Jiřík 194, 278, 627.

Halér Burjan z Volšan 310, 624;

Jindřich 580, 602; Petr z Jiči-
něvsi 9, 13, 369, 389, 392-3,
397, 400, 413, 471, 488, 530,
615; Vratislav z Volšan 449.

Hamerník Václav 624; z Bože-
jova 263.

Hanek podd. 122.

Haníkér Jan ze Semína na Ho-
rách Kutnách 454, na Nebo-
videch 320; Vít z Semína 468.

Hanstroj viz Troj.

z Hanšteinu viz Sataněr, z Bil-
denfenzu.

Hanuš Pavel z Jemník 180.

Háral Ondřej z Knína 183.

z Harasova Barbora 24, 149, 150.
224, 540, 625; Elška 454,
471; Jan z Domahoštic 233;
Václav Hrzaň 601-2.

z Hardeku hrabí Oldř. z Kladska 64.

Harovniček Kuba soused 39.

Hartman pan 279.

na Hasištejně viz z Lobkovic.

Háša Jiřík z Újezda 135, 315,
342, 399; na Malešově 435,
447; Václav 541.

Hašek 507; Havel z Běronic 165;
Mikuláš 485, 498; Václav mě-
šťan Staroměstský 98.

Haugvic, Húgvic, Delfin 516;
Jan z Biskupic 409, 410,
433-5; Kyľfrid 409, 410;
Václav z Biskupic na Jano-
vičkách 355-7, 433-5, 634,
641.

Havel doktůrek 87-8; truhlář
podd. 194; řezník v Praze 27.

Havlův syn Křtěn, psáno Křtien,
173.

Havelka z Čičovic podd. 414.

Havraň u Nymburka 500.

Havranův Jan podd. z Kamen-
ného Mostu 442.

z Hazmburka viz Zajíc.

Hazuka Jiřík ze Skutče 208.

ve Hbě, čti ve Chbě, v Chebě
222.

Hedvikovice 234.

Hehlík Jan 552.

z Hejban Matěj podd. 156.

Hekrlík Václav ze Starého m.
Pražsk. 84.

na Helfenštejně viz z Pernšteina.

Henkar Jiří 538.

Henrygar viz z Žíberka.

z Her, ze Žher? viz Vopršal.

Herald Jan z Kunstatu 499, 514,
568.

z Herčinic Mikuláš 527; Petr
527.

Heřmaň ves 451.

Heřmanice statek 417-8.

z Hermsdorfu, z Hernsdorfu,
Kryštof 287, 348, 378-9,
608-9, 640.

Hermštorf, Herštorf, též Horštor-
far Hanuš 270-1; Jan 81:

Herolt Mikuláš z Trnče 63.

z Hersfeldu Jiřík 232.

z Herštajna Arnošt 517, 603;
Jan 584; Herštejnský viz z Vil-
hartic.

Herštorf viz Hermštorf.

Hertmberger Henrich 234; Kryš-
tof 234.

na Hertmberce viz Šlik.

Hertvík Jiřík ze Mnětic a z Nové
Vsi 265.

z Herynka Valentin 211.

Hešt Jan z Libičic podd. 114.

Hiserle viz Hyserle.

Hladička Marta 53.

Hladký Jan Krapet z Benešova
251.

Hlas Jan z Kamenice 399.

Hlaváč Duchek z Kornhauzu
podd. 187; Jan z Třebřich
hofrychtér 526, 566, 578.

z Hlavatec viz Kozák, Roubík.

Hlávka Pavel řezník z Horažďo-
vic 463.

Hlavsa Jan z Prahy 515, 617.

Hlinány statek 65.

Hliník 470.

- Hlinské, Hlinsko 209.
z Hlohova Prokop 539.
Hloučal Václav z Želejevic podd. 248.
Hloušek Jan z Litoměřic 118.
Hložek Adam z Žampachu 4, 632; Jindřich 629.
Hluboká hrad 250.
Hlupatý viz Chlupatý.
z Hněčevsi Vaněk 637.
Hnízdo Jan z Lomnice 123.
Hoblík Jan podd. 63.
z Hochhauzu Hochhauzer Jan 140, 191; Mikuláš 440.
Hodaně Šimon konšel Litoměřický 43, 99, 298.
z Hodějova Křešický Bohuš 94; Jindřich 61, 94, 96, 123-4, 169, 352-3, 639, 642; Mikuláš a z Chotajřiny 603; Václav 452, 575; z Hodějova Vávra rychtář 220.
Hodek Jakub z Čelevic 452-3.
Hodinář Ondřej 640.
z Hodkova Petr 589.
Hodmburk Jan z Vrbce 604.
Hoffman Kryštof 625.
Hohenberče (?) viz Širntynger.
z Hoholic Hartel 567.
z Hokova Hokovský Kuneš 327.
Holec Martin 448; vdova po něm Marta měštka Pražská 448; Zikmund z Květnice, měšťan Pražský 392, 455, 634.
z Holedče Oldřich 542; viz Čelechovec, ze Lhoty.
z Holedče Velikého Henzl 404.
z Holejče viz Šlik.
z Holejšova Anna 533, 585, 588.
Holeš poddaný 236.
Holický Aleš 237; Petr 83, 160, 540; viz ze Šternberka.
Holík Václav z Strašic 492.
z Holohlav Jan na Jeřicích 433; Otmar 433; Prokop z Jeřic 486, 574.
Holota Jan 582.
Holoubek v Praze 224; Václav podd. 107-9, 111, 112, 200-202; Václav z Lužan 97-8.
Holub Jan 635; Jan pekař v Praze 82.
Holubar Jan 583.
Holý Duchek z Konecchlumí 108-9; Jan z Krchtína 569; Jan posel 219; Petr z Chrástu 408, 462; Říha z Kameného Mostu podd. 442.
z Homberka Homberk Oldřich 612, 617; vrátný královský 386.
Honstroj viz Troj.
z Hor Mácha 499.
Hora Jan z Ocelovic 373; Kunát z Sulevic a v Libochovanech 47; Petr z Lužan 253; Václav z Ocelovic 144, 451.
Hora Andělská viz z Plavna.
Hora Doubravská viz z Vřesovic.
Hora Kamenná 495, 498; viz Calta.
z Hory Krásné Fremut 530.
Hora Kutná (Hory Kutny) 17, 18, 35, 65, 81, 83, 99, 130, 148-9, 181, 209, 271, 296, 320, 399, 411, 435-6, 447, 454, 512, 519, 609, 623; z Hory Kutné Bartoň mincíř 17; Bartoš sedlák 17; Jakub písař u Horníků 83; Jiřík 623; Horníci 315, 320-1, 566, 641; Michal malíř 415, Elška jeho muž. 415; Pavel písař mince 209; Smíšek 421, 546; šefmistr 17, 18; Vit pekař 17.
z Hořan Elška 513; Martin rychtář 205.
Hořanský Jan ze Smolnice 138-9, psáno Hořalský 137.
Horažďovice 113, 176, 265; Michal krejčí 176, 203.
Horažďovský Václav měšťan Staroměstský 86.
z Hořejšovic viz Hořešovic.
z Hořemic Stříbrný Václav v Košticích 45.
z Hořepníka Anna 573; Jan 585.
z Hořešovic, z Hořejšovic Jindřich na Vidicích 402, 453; Jindřich Purkart 198; Jindřich ml. Purkart 198; Zikmund 254.
Hořetice ves 13; z Hořetic Jan 426; Václav 625.
z Hořic Hořický pan 234, na Pecce 235; Jan 252; Mikuláš na Pecce 15, 16, 209, 400; Václav 389, 400; Vilém na Pecce 389, 400, 417, 419; viz z Waldšteina.
Hoříčky 411.
z Hořínovsi Hedvika 547, 599; Smil 547.
Horký Matěj podd. 162.
Hornátecký Tomáš 538, 594, 606, 637; Václav 634.
na Hořovicích viz z Vrtba.
z Horšic Johanka 499.
Horštorfar viz Hermštorf.
z Horušic Johanka 559.
Horyna Jiřík 611; Horynova Kateřina 624.
Hospoda podd. z Kytína 414.
Hospodář Matouš švec z Čáslavé 73.
Hostakovský Heřman v Budějovicích Mor. 444.
na Hostinném viz Tetaur.
Hostouň městečko 453; z Hostouně Dorota 48, 483, 559, 603; Jan Chrysostom 65, 566; Kateřina 48; Krysti kovář 404; Markéta dcera jeho 404; Oldřich hejtman na Točnicku 80.
Hošek Jiřík 207.
Hošťálek Jan 562, 597; Jiřík měšťan Žatecký 468; Jira z Chvalenic 639; Mařík podd. 248; Martin měšťan Žatecký 13.
Hoštice ves 79, 185; z Hoštic Havel podd. 185; syn jeho Křtěn 185; Michal podd. 79; Martin syn Petrův podd. 463; Vondráček poddaný 79; viz z Kraselova, Sádlo.
Hošverský statek 349.
Houdek Mikuláš z rady v Kutné Hoře 17.
Houska (Húska) Duchek z Toušic 223; Rynart z Vřesné 537, 564; z Vratisova 577, 605.
z Houšic Martin 83.
Hovad Jan z Hrádku 514.
Hozl podd. Jana ze Žďáru 172.
Hozlauer Ondřej z Varův 245.
Hrabaně Jan 610; Jaroslav z Přerubenice 322; Mikuláš 612.
Hrad Nový viz z Kolovrat.
Hradec ves 283.
Hradec Králové 20, 56, 57, 92, 201, 202, 279, 504; Bernart

- měšťan 20; Martin bakalář konšel v Litoměřicích 43, 298; Ofka 636; Vít 626; u Šišků dům 79.
Hradec Jindřichův 466; hejtman 449.
z Hradce pánové 93; Jindřich nejv. purkrabí Pražský 424, 502, 623.
Hrádek 88, 325; Tychty z Ještětic 60.
Hrádek Mikuláš 103.
z Hrádku Humprecht a na Řenčích 461; Jiřík hejtman 206, z Násilí 88; Jiřík mincmajstr 490; Linhart 593; Lvík 54; Pavel 258, 540; Samuel podkomoří král. 518, 537; Samuel z Valečova 579; Samuel Jan 517; Jiřík 126, 150-1, 248, 258, 401, 515; Pavel 296-7, 401, 621; viz Boharynský, Bohuchval, Držděf, Dohalický, Fikuliš, Hovad, Radikovský, Stach, Sulek.
na Hrádku Červeném viz Glac.
z Hradenína Anna 498, 572.
z Hradešína Jan 389; Václav kněz, mistr špitalský a administrator kostela Pražského (1518) 230, 335-6.
z Hradiště úředník Bohuněk ze Ctiněvsi 306.
Hradištský Hynek 543; z Hradiště Kateřina 360; Hradištské zboží 282; viz Ebrzwin.
Hradiště hory Tábor viz Tábor.
Hradiště nad Labem zámek 391.
z Hradiště Mnichového Hostek 574; Lintek 574.
Hradištko hrad 266-7, 282; viz z Waldšteina.
z Hranic Valeš 199.
Hrdibor Bohuslav 262.
Hrdina Jan z Chotočic 238.
Hrdle ves 388.
Hřebíček Prokop podd. z Veltrus 146, 154.
Hřimov dvůr 236; poddaní Havel, Lovík, Pavel, Pecha, Petr, Vítek mlynář 236.
z Hřivic viz Kozelka, Slach.
Hrlivo 124.
Hrnčíř Jan podd. z Bakova 306.
Hrobské hory 217, 303.
Hron Havel 617; Hronova Kateřina 86-7; Hron Řehoř konšel Litoměřický 43, 99, 298.
Hroš Jiřík z Kadaně 569.
Hrozuata 253, 259; Jan 623; viz z Vrtba.
z Hroznic Martin a na Jetřichovicích 451.
Hrubý Řehoř 194.
Hruoně Jiřík zločinec 273.
Hruška Matěj holomek z Veliše 105.
Hrušovský Jan pan 191, 192, 624, 630; Jiřík 567; viz Oděradský.
Hrůza pan 250.
Hrzaň viz z Harasova.
Hubáček 189.
Hubař hajný 193.
Hubenková Anna z Prahy 605, 609.
Hubka Václav z Rovného a z Dobřenic podd. 240.
Huel Jan pastucha 404.
z Hudova Jindřich 627.
Húgvic viz Haugvic.
Hulán Mikuláš ze Štětí 101, 113.
Hulka podd. 105; Zikmund měšť. Pražský 54, 67, 69.
Hulmata Václav z Žitenic (psáno též z Ptěnic) 487, 579, 583.
Humberk 547.
z Humen Martin podd. 180.
Huml Toman pan 267.
Humphuf Jakub 616, 628.
Huncladar, Huncleder, měšťan Novoměstský 54; Štěpán 67, 69.
Hůrka ves 129, 159, 160, 166; Hůrecká paní 160; z Hůrek Markléta 593; z Hůrky Vít 166.
Husák Matěj 209.
Husinec ves 283.
Húska viz Houská.
Husovec Jan z Konecchlumí 107, 109, 201.
z Hustiřan Beneš 429; Čeněk 584; Elška 510, 544; Hereš 546; Jan na Chvalkovicích 417; Kateřina 572; Mejnuš 209, 402-3, 412; Petr 429; Salomena 510, 544; viz Chvalkovský, Záruba.
Hutan Jan z Biliny podd. 161. z Huti Nové viz Kozelka.
Hvězdář Bohuslav z Prahy 171-2.
Hyklik Jan 496.
Hyncík viz z Rabšteina.
Hyndrák z Habrova Václav 478, 607.
Hynek kněz 543.
Hyrš Jiřík 616.
Hyršperger viz z Kynygshaymu.
z Hyršperku Samson 222, 335, 473, 605.
Hyserle, Hiserle z Chodův Albrecht 144; Mates 227, 229, 334; Mates de Drochwicz 234; Mikuláš 145, 156, 217; Václav 227, 408; viz Yserle.

I.

z Ilburka Ilburk Jan a z Vřesovic 562; Vilém 243-4, 249, 434-5; Vilém ze Mšené 495; Vilém na Ronově, lanfoit Hořejší Lužice 216, 442, 453; hejtman kr. Litoměřického 373.
z Ihan (?) Kašpar z Kadaně 144.

J.

Jablonec, Jablonice 164; z Jablonce Balšan rychtář 178; Holý podd. 164; Jiřík podd. 164; Martin podd. 164; Průša podd. 164; Václav podd. 164.
Jablonice viz Jablonec, Rychnovský.
z Jablonné Albrecht 587; Alžběta 483; viz Chmátal.
Jahník Jan z rady v Kutné Hoře 17.
Jahodka Jan z Rakovníka 142-3.
Jakeš Jan služebník 134.
Jakub služebník páně Vostreckého 193.
Jakub na Poříčí v Praze 84.
Jamník sektář? 242.
Janák Jan z Želevece podd. 152.
Jancera Jan z Drachkova 168.
Janček Jan z Radimě 209; z Tvršic 218.

- Janda Jan erckafér na Horách Kutnách 99, 304, 320-1, 436; Jandova Elška na Toušeni a od Hory Kutny 99, 181, 399. Janek řezník 175. z Jankova Vilém 541, 594. Jankovský Václav 610. z Janova Petr 614. Janovice 80; z Janovic Jan nejv. purkrabí Pražský 463; Purkart 496; Šiklové holomci 80; viz Špetle, Suda, Vrchota. z Janovic Uhlířských Anežka 577; Čeněk soudce 242; Jan písař 242; Martin 242. na Janovičkách viz Haugvic. Janovský Jan 356; z Soutic 357. Jaroměř město 12, 39, 283, 472, 532, 566, 569. Javor 90; Valentin kmet Lito-měřický 43, 99, 298. z Javoru Burjan 487. Jech Jan z Řevňova podd. 78; Jechova Dorota kmetična 151. Jedlovec les 467. Jehňátko Václav 619, 620; Jehňátková v Praze 148. Jelnědno Hořejší 233. Jelének Jakub z Litoměřic 43, 99, 298. Jelito Jan forman 222. z Jemníka Barbora 466; Pavel 466, 606, 635. Jemníky 180. Jenec pan 637. Jeneč ves 147, 196; Jira podd. 196; viz z Rachumberka. Jeník z Mečkova 59, 506; Zde-slav 555, 563, 570, 593; z Uherska 603. Jeníšek Jan z Újezda na Cvrčovci (na Svrčevsi) 449, 454. z Jenišovic Bohuněk na Šnakově 412-3. Jenivo Jeronym konšel Litoměřický 43, 99, 298. Jenka Jan z Barchova 102. z Jenkova Havel 485; Ondřej 485. z Jenšteina Lidmila 46; Pavel na Vrutici 46, 594; viz z Očedělic. Jeptiška Jindřich z Běšin 441. z Jeřic viz z Holohlav. Jeronym mistr protonotář pándv Pražan 423. Jerovská viz z Minic. Jesené 234. Jesenice ves 123, 133, 213-5; z Jesenice Václav rychtář 123. Jestřebí 239, 240. z Jestřebic Jan 94. Ješek rychtář 199; Ješkův Vít z Benic 217. Ještětice 182; viz Mlejnek, Tychta. z Jetřichovic Jetřich 249; viz z Hroznic. z Jezvec viz Beckovský. Ježíšek Jiřík permistr hor vi-ničných (1506) 68; měšťan Staroměstský 398. Ježovský Jan z Lub 439. z Jičina Jan 216; Kateřina 635. z Jičíněvsi Prokop 539; viz Halér. Jičinský Matouš 364. z Jíkve Dorota 70. z Jilavy viz Slovák. z Jilemnice Jiřík 218. z Jilmanic Jindřich 206; Mark-vart 206; Václav 206-7, 528, 534, 535, 600. Jinda Jan z Kněževsi 103; z Řevňova podd. 78, 115-6, 151, 169, 170. Jindřich kupec v Praze 205; od tváří v Praze 11, 158. z Jindřichovic Jan 505, 593. z Jinůna Zdislav 252. Jíra v Praze 117, nádenník 148, u barvíře 83. Jíranec Jiřík z Bozkova 234. Jířetín 140. Jiří král 232, 251, 505, 507, 520, 532. Jiřice 10. Jiřík bakalář z Prahy 431; mly-nář 96; řezník na Hradčanech 224; tesař v Praze 117; jir-chář rychtář v Praze 85; ko-žišník 394. Jiříkovec 447. Jirsa podd. 132; Václav 119. z Jistebna Jindř. 66; sr. Kladivo. Jiša Jan ze Vrutka 221. Jivovice 238; z Jivovice Anna 297-8; Jan 455; Jindřich 455; Benešová Anna 155, 164-5; Beneš Vojtěch 619. Job Jan z rady v Kutné Hoře 17. z Jobec, čti z Žihobec, Zbyněk 563, 564; viz Apolon. Jochněsteinský viz z Lochlamu. Jůna, Juona Jan z Miličina 577. z Junovic Bedrovský Pavel 70.
- K.**
- Kába Duchek 27. Kácov 204; z Kácova Jan 206, na Nov. Městě, hejtman kraje Hradeckého 366; Mikuláš 594; Václav rychtář 204; viz Čern-čický. z Kácovce Anna 105; Mikuláš 105. Kácovský Jan z Olbramovic 151, 152. Kadaň město 569, 591; z Ka-daně Lorenc 81; měšťané 243, 244, 533, 619; viz Ihan. z Kádova Kateřina 450. Kafunk Ondřej 583, 595, 598; Sixt z Chlumu a na Smolo-telech 409, 410, 412, 415-6, 420, 473. Kakrle viz Bakrle. z Kalenic Kateřina 505. Kaliště ves 353. Kalthauz viz z Veselice. Kamajk Jan 625; z Pokratic 24; Jindřich z Pokratic 24. Kamarétová Anna z Žirovnice 254; Kateřina 548; Kamarét Purkart 548. Kamberk 382; viz Škopek. z Kamene Kamenec Jan 248-9; Markéta 248-9; Milota 248-9; Václav 475; Vilém 248-9. Kamenice 97, 111, 399; z Ka-menice Ambrož 111; Barbora 560; Havel písař 457; Jiřík 231; viz Bareš, Hlas, z Les-kovce, Sokol. Kamenický Jan z Smečna 608, 623, 637, 641; Jindřich 97; viz z Pitkovic. na Kamýku viz z Konic. z Káně Jan 622.

- Kantor Jan z Urleych měšťan Plzeňský 398, 405.
- Kapalín z Menšího m. Pražského 38.
- Kaplář (Kaplír) z Sulejovic (Sulevic) 660; Jiří Vosterský 384; Petr 568; Zdeněk 591; Zde-slav 591.
- Kapoun Jan z Svojkova 242, 243, 526, 535, 579; Jaroslav 447.
- Kapřík Jan z Lesonic 97-8, 107 až 109, 111-2, 200-2, 338, 439, 621, 634, 635.
- Karásek Michal 186.
- Kareda řezník z Men. m. Pražsk. 157; Kateřina jeho manželka 157.
- Karel IV. císař 507.
- Karel kníže Minsterberský a hrabě Kladský 304, 305, 407.
- Karig Michel v Praze 149.
- z Kaříšova viz Bilský.
- z Karlátu Jan 351, 638.
- Karlícké (Zhořelecké) peníze 555.
- Karlík z Nežetic Alexander jinak Arnošt 223; Arnošt 159, 167, 207; Jan 159, 167, 207, 223, 515, 611; Mikuláš ml. 312-3, 347, 430-1, 435-6, 466, 619, v Holovústích 462; Petr 167, 207, 223; Václav 166; Vaněk 158, 159, 216; Karlíci bratři 166; na Drachkově 129, 444.
- Karlštejn hrad 372.
- Kasalič Jiřík 562-3; Žofka 452.
- z Kasanic Tůma 152.
- z Kastel viz Drahobuzský.
- Kašpar pan 181.
- Kateřina z Prahy 507, 592, dcera Avikova 595, 598; manželka Věžického 90, 91.
- z Kateřinic Elena 233.
- Kaučský Matouš měšťan Litoměřický 298; srv. Koutský.
- z Kauč Barbora, z Kouč 180, 222, 385, 611; Kauč Jan 192-3, 371; Kauč Kašpar 623, v Trmicích 382-4; Melichar 253.
- Kavan Václav z Dědibab 462.
- Kavín Jan z Drachkova 160; Václav z Žitenic 169.
- Kavka pan 118, 140; Matouš z Semína měšťan Čáslavský 68;
- Mikuláš z Říčan 537, 559, 603, 626.
- Kbel viz Daněk.
- Kdulinec viz Gdulinec.
- Keblany 186; z Keblan Andres 186; Keblanský rybník 186.
- Kekule Jan ze Stradonic 179.
- Kelnar z Šandova Bohuslav 31.
- z Keprlic Markéta 455.
- Kerovská Mandalena 114; Kerovský Václav 114.
- Kerunk pan 136.
- z Kestřan Arnošt Ctibor v Umbrechticích 399, 419; Jan 616; Václav 553.
- z Kfeldu Jindřich 32; Kateřina 32, 339.
- Kfelér Jiřík ze Zakšova na Dobré, hejtman na Hrádku 325, 370, 465; viz ze Zakšova.
- Khewing Asman z Mostu 284.
- na Kinžberce viz z Kolovrat.
- Kladivo Václav z Eystebna 537.
- z Kladna Vlaštek 388.
- z Kladrub viz Kozel.
- Kladrubec viz Sádlo.
- Kladsko, Kryštof kanovník kost. hr. Pražského 388; měšťané 64; probošt Jiřík 552; viz z Hardeku, Minsterberský.
- z Klaric Beneš 155, 164-5, 297-8.
- Kláštelec obec 533.
- Klásterský Bernart 636; Jan 81, 636; Jiřík 70; Klášterští pánové 639, 640.
- Klatovy město 206, 207, 269, 389, 405, 411, 445, 562; z Klatov Hanzl kramář 366, 453, 463.
- Klatovcová ve Voticích 94.
- Klenice ves 61.
- Klenové u Klatov 80; z Klenového Ambrož podd. 80; Jan 80, 634; Přibík 515; pod Klenovem Jan krčmář 80; Řehoř st. rychtář 80; u Klenového mlýn panský 80.
- Klenovský Pavel z Litomyšle 106; ze Ptení 360, 362, 394, 416-7, 448, 453-5; Prokop 106.
- z Klinšteina Aleš 503, 560, 598; Lidmila 544; Litvín 388; Magdalena 351, 638; Markléta 544;
- Zdeněk Škvorecký 132, 417, 419, 423, 607; viz Míčan.
- Klivaň Vávra 492.
- z Klokot Dorota 78-9, 169, 170; Kateřina její schovanka 170; rychtář 116.
- Klucky viz z Libodržic.
- z Klučku Mikeš podd. 114; za Klučkem grunt 114.
- Klučovský viz ze Lstiboře.
- Kluky 167.
- Kmoch Jíra z Toušic 223.
- Knězeves 103; z Knězevsi Pavel 103.
- z Kněžic Dorota 502; Kateřina 502.
- Kněžičky 166; z Kněžiček Diviš Hynek 165-6.
- Knín 183; z Knína Pavlíček švec 183; Zikmund 183; z Knína Starého Jiřík kněz 62, 636.
- Knopf Hanuš 156.
- Knot Pavel 119.
- Knotkova Anna 19.
- z Kňovic Markéta 543.
- Kobeš Jan kramář z Volyně 231.
- Koc z Dobrše: Dobržská Anna 617; Jindřich na Bystřici 172-3; 177, 179, 180, 321-2, 616; Kateřina 220, 292-3, 406; Markvart 220, 292-3; Přibík 68, 172-3, 177, 180, 321-2, 490.
- Kocelovice 441.
- z Kochanova Johanka 37.
- Kocmar Havel měšťan Klatovský 411.
- z Kocova Herbort 523; Tristram 539; Viktorin 488; viz Přech.
- z Kočic (čti ze Skočic) Jarošova žena Markéta 419.
- z Kojetína Izíáš kněz farář v Ouněticích 100, 112, 116.
- Kojkovec Zikmund z Ostrova 494.
- Kojníková Kateřina v Praze 148-9; Kojník její muž 149.
- na Kokoříně viz Pecingar.
- Kokořovec 116; Petr 121-2.
- Kolda Náchodský 534.
- Kolda Mikuláš z Lužic podd. 133.
- z Koldemburka Jan 543, 594; Keruše 543; 594.
- z Koldic Tůma 451.

- Koliměfice 127, 128, 131; z Koliměřic Bárta rychtář 12; Petr švec 127-8; Matouš Benešův podd. 127; Vaněk podd. 127.
Kolín nad Labem 4, 148, 271, 411, 444, 536, Kolonia 259; z Kolína Barbora 391, 392, 631; Václav šafář 99.
Kolín na Rýně 465.
Kolman Vilém 169.
Koloděj Jan na Skaličce 123, 206, 283-4, 616.
Kolonia, Kolín nad Labem 259.
z Kolovrat Albrecht Novohradský na Krakovci, nejv. kancelář 38, 54, 55, 112, 116, 117, 169, 268, 280, 289-291, 335, 350, 391, 400, 401, 411, 472, 473, 596; Beneš z Libšteina 496, 562, 570, 589, 598; Eliška 176, 221, 603, na Kinžberce 387, Žehrovská 203; Hanuš 550; Jan 517, 531, 547, 571, 603, Kornauzský 188, Košátecký 623, na Maštově 328, 393, Novohradský 114, 168; Jaroslav 80; Jetřich Bezdružický 273, 387, 511, 530, 553, 629, 636; Jindřich na Krakovci 116, 121, 141-3, 214, 301-2, 335, 359, 402, 437, Kornhauzský 124-5, 133, 219, 386-7, 530, 549, 613, 617, 620, 633, na Velkém Kvici 187; Jiřík Bezdružický na Buštěhradě, nejv. sudí 124-5, 133-4, 185, 187, 219, 220, 273-4, 387, 617, 636; Kateřina Smirická 70; Kateřina manželka Albrechta kanceláře 268-9; Mikuláš 541, Žehrovský 54-5, 134; Mikeš na Kornhauze 124; Purkart na Novém Hradě 114, 459; Štastný na Novém Hradu 559; Václav Bezdružický 29, 30, 31, 515, 520, 554, 565, 619, 620, 629, na Košátkách 103, 168, 175, 229, nejv. sudí dvorský 299, 375, 394; Vilém Kornhauzský 386, 387, 530, 561; Zbyněk Kornhauzský 134, 631, 633, 638.
z Komářic Mikuláš 141; Odolen 249.
z Komárova Jan 403; Jindřich 403; Petr 403; Václav 403; Komarauer Martinjináč Mertle 408; viz Pešík.
Komárovské místo v Praze 278.
Komoň Ješek 253.
Komorce 238.
z Komořic, z Komořec, Geslen Jan podd. 238; Tůma starý hajný 238.
z Kompolce (z Kumpolce) 474.
z Konárovic Konárovský Jan 296; viz Libanic.
Konecchlumí 97-8, 107, 111, zboží 338; z Konecchlumí Aleš 338; Ambrož podd. 97, 108-9, 111; Bartoň podd. 200-1; Duchek podd. 201; Jakub kuchař 107-109, 202; Jiřík rychtář 107-9, 200-2; Kuba 200-1; Vaněk 107, 201; Zikeš 201.
z Koněprus viz Mtihavský.
z Konic Ondřej 625; Vilém na Kamýku 388.
Konigsperk hrad a město 245-6; z Konigsperku Dittrich 245; Engelhart řeč. Ota rada 245-6;
Koník Václav z Bíliny podd. 160, 162-3.
Konobříže ves 140.
z Konojed Anna 486; Petr 486.
Konopiště 251; z Konopiště Albrecht 509, 515, 577; viz ze Šternberka.
Konšík služebník 119.
Konvová měštka Pražská 199.
Konvrš Jíra podd. ze Smolnice 137-9.
Kopác Jan z Lahovic 110; Blažek z Dráčova 475.
Kopanský Václav z Vraného 503, 528, 563, 593-5, 634.
z Kopidlna Bernard 456; Hynek 456; Jan 456; Jindřich Loučenský 385, 401, 433, 442, 448, 450; Jiřík 559; Johanka manž. Jana Černína 76-7, 635; Petr 456; Straník na Třevači 270, 301, 333; Zdeněk Loučenský 33, 422, 566, 574.
Kopist místo 140.
z Kopist Adam Stolinský 224, 395; Jan 371.
Koral Jan kaplan u sv. Michala v Praze 120.
Koranda Václav mistr 525, 559.
Korček pan 148; Kašpar 611.
Kordule ze Sloupna 520; Anna 63; Hynek 498; Jan ze Sloupna 63, 498; na Vřeštově 270-1; Jindřich ze Sloupna 369; Kunka ze Sloupna 63.
Kořenský Jiřík 482; Petr z Terešova 499, 500.
Kornhauz, Kornauz 124-5, 187; na Kornhauze Jiřík hejtm. 124-5; z Kornhauzu Klíma šafář 124-5; Toman krčmář 187; viz z Kolovrat, z Žehrovic.
z Kornic Jindřich 208-9.
z Kornperku Motl 387.
na Kosicích viz z Labouně.
z Kosíkova Jiřík v Praze 377.
Kosobudy? psáno z Rosobud 15.
z Kosoře Matyáš 448.
Kosteláková Kateřina měštka Pražská 395.
Kostelec 211, 217, 226; z Kostelce Anna 72; Eulelie 590; Filip Eulelius 553; Chval 590; Jindřich 237-8; Matěj podd. 211; Oldřich 537; Paulus secretarius de Kostelce in Nigra silva 237; Vavřinec Jíra podd. 211, 217.
Kostěný Martin z Votic 123.
z Kostí Petr 506, 527, 534, 558, 577.
Kostka z Postupic pan 261; Bohuš 106, 275-6, 420, 424; Jan 106, 418, 420, 424, 616; Vilém na Litomyšli nejv. mincmistr (1515) 106, 275-7, 420, 424, 613, 620; Zdeněk 106, 237, 420, 424, 517, 527, 534, 591, 602.
Kostka podd. 141.
Kostomlaty hrad 163-4, 177-8; Kostomlatský Jindřich 177; z Kostomlat Jíra 178; Kateřina 595; Lukeš krčmář 178; Mikuláš 178; Staněk 178; Václav 178; viz z Vřesovic.

- Kostová, Koštov nad Bílinou 181, 384; z Kostové Andres kovář 181.
na Košátkách viz z Kolovrat.
z Košíkova Jiřík 541.
z Košina, z Košně Bohuslav 534; Dorota 61, 271, 606, 612, 630, 644; Kateřina 61, 606; viz Peštálka.
Košírek Jan z Lahovic 110.
v Košířích viz z Hořemic.
Košmberský Jan 495; viz Slavata.
z Košťálova Zdislav pan 249.
Koštěř Jan měšťan Litoměřický 99.
Koštov ves nad Bílinou viz Kostová.
Kotouň, Kotůň, misto 220; z Kotůně Racek 505.
z Kotovic Jindřich pacholek nádvorní 172.
Kotva Jan z Přestic 103.
Koubka měšťan Čáslavský 73; podd. 138.
Koubek, Kúbek mlynář 192.
Kouč viz Kauč.
Koucký viz Kaucký, Koutský.
Koudele Jan ze Smolnice 137-9.
Kouha Mikuláš měšťan Pražský 50.
z Kounic Jan 491.
Kouřim 187.
z Kousku Kousek Jindřich 365.
Koutský, Koucký Matouš konšel Litoměřický, 43, 99; Vilém 629, 638; srv. Kaucký.
Koutští páni 129.
z Koutův Bohuslav 249; Jan Vajhák 131, 140, 178-9, 182, 184, 249, 519; Jarohněv Vajhák 140, 447, 510; Jaroslav v Kvasejovicích 450, 451; Kateřina 129, 587.
Kováč statek, psáno Kovatče 463, tištěno zboží Kovářské 338.
z Kováče Matěj 200-1.
z Kovaně Anna 38, 100, 112, 116, 182, 222, 266-7, 335, 400, 542-3, 574, 605, 629, 635; v Lovosicích 280, 401, 473; Elška 586; z Kování Jiřík 640; viz z Waldšteina.
Kovář Jan ze Zruče 153.
z Kovářova Anežka 495, 521, 588.
Kovářské zboží, čti Kováč 338.
Kovateč statek, čti Kováč 463.
Koza Jan z Březnice 240; Jira z Smolnice podd. 137-9.
Kozák Jan z Hlavatec 236; Petr z Hlavatec panoše 236.
Kozel z Kladrub na Letově 254; Jan měšťan Staroměstský 82; Jan z Sušina 562; Kozlová Kunka z Pouchobrad 452.
Kozelka Jan z Hřivic 115, 119, 178, hejtman na Točniku 365, 386, 394, v Nové Huti 440; Rytkeř z Hřivic 115, 119, 178.
Kozlar Jan z rady v Kutné Hoře 17.
Kozojedy 311; z Kozojedů Alena 502.
z Kozolup Hynek 589; Kačka 586, 589.
Kožmín Jan 88, 223, 610; Václav 88, 223; Kožmínova Lidmila 88, 223.
Krabec Janek z Malova 179.
Krabice Hynek z Weitmile 478.
Krahule člověk 141.
Krajchov viz Skrychov.
Krajek Martin z Litoměřic 118.
z Krajku Johanna 273, 502, 611; Kundrát na Ml. Boleslavi 270, 301, 333.
Krajnar rybník 355, 357, 403, 438.
z Krakova Matěj 214.
na Krakovci viz z Kolovrat.
Král Brož z Freiberku 140; Jan 193.
z Kralic viz Morava.
Kralický Matyáš 224; Václav 629.
Kralovice 197; z Kralovic Jan 561; viz Čelechovec, Strachota.
Královský Jan 620; viz Želetava.
z Kramolína Oldřich 538.
Krapet Jan Hladký z Benešova 251.
Krása Václav z rady v Kutné Hoře 17.
Kraselovský Burjan 610, 642; Mikuláš z Kraselova v Hošticích 463.
Krasenovice, Krasenovice 151-2, 204; z Krasenovic Antonín 151; viz z Vesce.
z Krašova viz z Baršova.
z Krašovic Otík 601; viz Mokře.
z Kratoše Petr 258-9.
z Kravska viz Cipla.
Kravštein 61.
Kraychov viz Skrychov.
z Krbové Dorota 625.
Krchleby 76.
z Krechtína viz Holý.
Krčmář Kašpar 451.
Křečov 268.
z Křečovic viz Krejsa.
Kredaus 111; Václav 113.
Krejchov viz Skrychov.
Krejčí Ondřej měšťan Pražský 278.
Krejsa Jan z Křešovic 415; Mikuláš 196.
z Křekovic Jan na Šebířově 361; Ondřej na Šebířově 120, 488.
Křemže 115; z Křemže Jan 119.
z Křemuže (z Křemyže) Pavel 178.
z Křenovic Johanka 178-9.
Křešice 94, 96, 124, 169; z Křešic Vaněk podd. 124; viz Hodějov.
z Křešihlav viz Stříbrný.
z Křešova (Škřešova) u Štětí Jiřík podd. 464.
z Křimic Točník Purkart 7.
Křinecký z Ronova Albrecht 463; Jan na Kuncberce (Kunstberce) 270, 301, 463; Jindřich 463; Petr 463; Vilém 463; Zikmund 463.
Kristina z Prahy 523.
z Krívan Apolon Burjan 165-6.
Kříž viz z Puchře.
Křížek 86, 87; Jan 623; Slivák 92.
z Krkové Jan 560.
na Krnště viz Vančura.
Kro Jindřich z Rukrswaldu 60.
Kropáčková z Prahy 84.
Kroupa Mikuláš hajný 137, 139.
z Krsovic Elška 224; Jan ml. Kralický.
Křtěn viz Havel.
Křténovice viz z Milhoatic.
z Krucmburka Michal 91-2, 277, 613.
na Krupce viz z Waldšteina.
Krupeční 640.

- Krupý Jan z Probluze 286-7, 400, 469, 471; na Lomnici 397.
- Krušina Heřman z Lichtmburka 499, 505, 514, 529, 586; Hynek z Švamberka 570.
- Kryhovský Zdeněk 529.
- Krynes Jindřich z Červ. Dvoru 47.
- Krystofovský dvůr 472.
- Kuba služebník páně z Rachmberka 190.
- Kúbek, Koubek mlynář pod Divici 192.
- Kucinští lidé 77-8.
- Kučera Petr 538, 630, 536; Václav z Kutné Hory 99, 181, 399.
- Kudrval pan 154.
- Kukla rybník 451.
- z Kukšajna Burjan 541; Jetřich 628, 643; Jindřich 614; Kryštof 641; Wolf 488, 626, 631; viz Gutšteina.
- Kulata Václav 625.
- Kule Hašek z Chotče na Chotči 425; Jakub 249; Jindřich z Věric 49; Kryštof z Komárova 429.
- Kulhánek z Krasonovic podd. 151-2, 204; Jan z Kněžíček 166.
- Kulhavý soused Jaroměřský 39.
- Kumpán Jan z Plzně 568.
- Kumpolec ves, psáno z Kompolce 474.
- Kuna na Ratajích 262.
- Kunát Jan 626; viz ze Sulevic.
- Kunatovic Jan z Lahovic podd. 163.
- Kuncberk, Kunstberk u Ronova a Křince 270.
- Kuncš viz z Drahonic, z Lukovec.
- z Kuněvic Anna 538.
- z Kunic viz Štos.
- z Kunsdorfu Ofka 399.
- z Kunstatu Boček 547; Jan 585; Jířik 496, 514, 534, 570; viz Heralt.
- Kunstberk viz Kuncberk.
- Kunšický viz z Libodřic.
- z Kunših viz Vojislav, Zaječický.
- Kunšik Martin z Kněževsi 103; z Kunwaldu viz Dražický.
- Kupečka Mikuláš podd. 216.
- Kuřátko Řeha vrátný v Roudnici 154.
- Kuři, ves 467.
- Kurka Matěj podd. 353; Václav 602.
- Kuos Matěj z Drahonic 170-1.
- Kuthnaur 222; z Kutnova Kutnaur Jindřich 350, 472, 639.
- Kužel Havel 70.
- z Kvasejovic Matěj podd. 450; viz z Koutův.
- Kvěch Jan podd. 57.
- Květnice viz Holec.
- Květuš osoba 249.
- Květuše dvůr, mlýn 249; z Květuše Hron 249.
- z Kvíce Velké Mareš podd. 124-5; Vaněk 124-5; viz z Kolovrat.
- Kvítek Knap v Podskalí 75.
- z Kvítkova Kateřina 469; viz Vlk.
- Kycka Matěj z Chyc 87.
- z Kyczyngka viz Frank.
- Kynigsberg viz Konigspersk.
- z Kynygshaimu Hyršperger Bartoloměj 154.
- Kyrian podd. 166, slove Kyreš 87.
- Kytin 414; z Kytína Vondráček podd. 414.
- L.**
- z Labouně Bohuněk na Kosicích 406.
- Labut viz z Švamberka.
- Ladislav král Český 512.
- Lahovice 110, 163; z Lahovic Křišťan rychtář 110; Václav 110.
- v Lajbici viz Liboč.
- Lajsek (Lejsek) Pavel z Jemník 180; Václav z Radobyte 215.
- z Lamperka Anežka 533, 558; Kateřina 533, 558.
- z Landeku Nekeš Linhart 50.
- Landshut statek 3; viz Šumburka.
- z Landšteina Elška 638; viz Zub.
- Lang Hanuš, Longhonz, rychtář 140, 191.
- Langnov 244; z Langova Jan podd. 244.
- Lankaš Jan z Nové Vsi podd. 136, 138; z Smolnice 139.
- Lanta Jan měšťan Pražský 88.
- Lantšperský viz z Libchavy.
- Lapačka Jan z Sukorad 158-9, 166, 216; Lapačková Anna z Řimovic 588; Machna odtudž 533, 585.
- Lapka Jan 559.
- z Lauterbachu viz Doubek.
- Lavička Samuel 99.
- z Lažan viz Bechyně, Žákovec.
- z Ledče Anna 628, 635; Eliška 509; viz Ledecký, z Řičan.
- z Ledec Albrecht 602; viz Chvalovský.
- Ledecký Jan z Řičan na Ledči 270, 333.
- Ledenice 155; z Ledenic Matěj farář 155-6; Mikuláš rychtář 155; Václav 155.
- Ledvický viz z Chanova.
- Lejsek viz Lajsek.
- Lempercegl Gabriel z Dvorcev 47.
- Leska Havel z Přerova 91.
- z Leskovce Alžběta 132; Arnošt na Cerekvici 10, 11, 522; Chval na Cerekvici 10, 11; v Kamenici 132; Jan na Kamenici 460-1; Kryštof na Cerekvici 10, 11; Markéta 92, 281, 644; Mikuláš na Cerekvici 10, 11, 52; viz Sokol.
- z Lesonic viz Kapřík.
- z Lestkova Jakub 632; Zikmund 546, 632.
- Lešanská Anežka z Čechelic 87; Elška 618.
- Leštnie, pod Leštnie, Podleštní? 188.
- Leštno viz ze Šternberka.
- z Letina Elška 579.
- Lety dvůr 254; z Letov Bušek pan 254.
- Lev viz z Rožmitálu, z Vidžina.
- Léva viz z Malovic.
- z Lewšteina Mincer Václav 114.
- Leydych Jan z Čechelic 192, 388, 393, 568, 624. 630.
- Leytolt viz z Ebrnic.
- Lhenice ves u Bíliny (psána též Lhynice) 196; ze Lhenic Pavel podd. 196; Lhyňská hora 196.
- Lhota Baltazar z Dlouhé Vsi 455; Hynek odtudž 439.

- Lhota 144; ze Lhoty Helvišův Prokop podd. 15; Kateřina 381; Ondřej 225; ze Lhoty u Bradce Blažek podd. 97; Jan podd. 94; Jiřík podd. 96; Martin podd. 94; Václav podd. 96-7; viz Boreň.
- Lhota Kamenná 204; ze Lhoty Kamenné Jan 151-2, 640.
- ze Lhoty Ovesné Jan 529; Jan rychtář 598.
- Lhota Vysoká 177.
- Lhotský viz z Brloha, z Zásduk.
- ze Lhotky Duchek podd. 203; Mikuláš podd. 202-3.
- Lhynice viz Lhenice.
- Libák Matyáš z Radovesic na Smrkovech 49, prokurátor král. 338, na Smrkovicích 358, na Pecce 463.
- z Libanic Konárovský Jaroslav 432, 438.
- z Libchavy Jan 5; Jiřík Lantšperský 194.
- z Libčic Jan 593; Markéta 500, 521, 539, 542, 573, 604; Mikuláš 521, 542, 604; srv. z Lipčic.
- z Liběchova viz Franěk.
- na Libědicích viz z Doupova.
- z Libějovic viz Malovec.
- Libenice viz z Elkouše.
- Libenický Machek z rady v Kutné Hoře 17.
- Libenky 385; viz z Blatna.
- Liberský Prokop 404.
- Liběšovice 133, 161-2; z Liběšovic Jakub podd. 109, 110; Jiřík podd. 110; Oldřich podd. 133; rychtář 161-2.
- z Libičic Vavřinec 114.
- z Libivě viz Pakosta 640.
- Libkovic 451.
- Liblice 71.
- Libochovany 157; viz z Sulevic.
- z Libochové Jan 642.
- Liboň ves u Ohře, Leibitsch, Laybic 246.
- z Libodržic Kunický Ctibor 406; Jan Klucký 167.
- z Liboslavě viz Děcký, Sovka.
- z Libošina Kateřina 446.
- z Libovice viz Smajkal.
- z Libře (lépe z Libčic) Markéta 521; Mikuláš 521; viz z Solopisk.
- z Libšteina viz z Kolovrat.
- Licek viz z Risenburka.
- Lichvice Martin z Tábora měšťan 40, 41, 441, 622.
- z Lichtenfelsu viz Peithner.
- z Lichtenburka viz Krušina, Trčka.
- Líčkov zámek 114, 157-8, na Líčkově písař Václav 117.
- z Lidovic Kubík podd. 113.
- Limbuk, Nymbuk 185; pan 190; z L. Jan 505.
- Límuz, Límuzi ves 119.
- Linthmar Jan 19; Linthmarová Dorota 19.
- z Lipčic Mikuláš 570; srv. z Libčic.
- Lipecký Jindřich 208.
- z Lipna viz z Žerotína.
- Lipnice zámek prodán 580; viz Trčka.
- Lipsko 143.
- z Lípy Ofka 576, 585; viz Trčka.
- List Hanuš 156.
- Liška Jiřík z Vysoké v Běrunicích 471; Jiřík z Čechelic podd. 192; Martin 606, 631; Ondřej 612.
- Lišov město 250; z Lišova Jeronym rychtář 250.
- Litevská ze Svinář Anna 561, 572; Litevský (Litovský) Bohuslav 483, 561, 572; Václav 3, 9, na Lukovci 270, 301, 447.
- Litoborské zboží 411.
- Litoborský Jan poručník Trčkův 31; viz z Chlumu.
- Litochleb Václav z Strachotína 442-3.
- z Litohlav viz Materna.
- Litol u Lysé 185; Havel z přivozu 185.
- Litoměřice město 20, 43-4, 47, 89, 100, 118, 134, 298; z Litoměřic Beneš kovář 43, 99, 298; Fabian měšťan 20-1, 118, 632; Jan řezník 118; Jiřík krejčí, rychtář 43, 99, 298; Martin bakalář 99, 298; Matoušek krejčí 118, Elška jeho
- manž. 118; Johannes Košťář písař 99, 100; Silvestr měšťan 43, 298; Vávra krejčí 43-4, 298; Viktoryn měšťan 43, 298; Vondráček konšel 43, 99, 298.
- Litomyšl 226, 501; z Litomyšle Beneš soukenník 106; Jakub mlynář 106, písař 106; Vondráček písař 106; viz Klenovský, Kostka.
- z Litovic (z Zletovic) Kuneš 524; Martin 487; Prokop 524.
- Litovský viz Litevský.
- Litvín Jan 551.
- Litvínov Dolejší 191; viz z Šejnova.
- z Líznice Marta 456.
- Lnáře 239.
- z Lobkovic Děpolt na Bilině 110; 133, 160-3, 194, 225, 311-2, 364, 380, 409, 412-6, 420, 423, 449, 491, 560, 565, 567, 570, 576, 608, 622, 628, 637; Děpolt Popel 228; Jan 404, 513, 644, na Hasištejně 237, 244, 509, na Chlumci 391; Mikuláš 567, 575, 594, Hasišteinský 243-4; Popel 114, 202; Václav 487, 492, 511, 566; na Chlumci 414; Václav ml. na Chlumci 391, 404; Václav 391, 404, Václav Popel na Chlumci 1, 96, 270, 500, 509, 570; viz Sekerka.
- z Lochlamu Jochnšteinský Pavel 87.
- Loket město 233, 245-6, 390; viz Šlik.
- na Lomci viz z Vilhartic.
- Lomnice 123; viz Krupý.
- Lomnický Aleš 234-5.
- z Lomu Gerunk 517-8, 537, 556, 579, 594, 599; Pavel 549.
- Longhonz viz Lang Hanuš.
- Lorecký viz z Elkouše.
- Lorek Matouš z rady v Kutné Hoře 17.
- Loskot 233.
- Loský viz z Rabšteina.
- Loučenský Jindřich v Praze 53, 279, 636; Zdeněk 280, 381, 610, 613, 623, 633, 636; viz z Kopidlna.

Loučice ves 165; v Loučicích Vávra krčmář 165.
 Louny 76, 130, 136, 138-9, 192, 220; z Loun Florian 221; Jakub žid 31; Jan 130; Jindřich farář 423; Mikeš 81; Pařízek 14; Pavel 14; Šimek 14; Zachař 213.
 z Loutkova Adam 558.
 Lovochek Petr 589.
 na Lovosicích viz z Kováně.
 Lozar Hanz z Šlakenber 143, z Šlakenberd 144, nejspíš z Ostrova = Schlackenwerth.
 ze Lstiboře Klučovský Jan 324.
 ve Lstíně viz z Hrádku.
 z Lub Břeněk v Střeziměři 440, 450; Chval na Lubech 440, 578; Mandelena 450, 456-7; viz Ježovský.
 z Lubec Voršila 484.
 Ludrdal Petr z Březně 239.
 Ludvik král 476, 485.
 Luh rybník 451.
 v Lukách viz ze Steinpachu.
 Lukáš z Prahy 538.
 Lukavec 446; z Lukavce Jan Lukavický 547; Máně 606, 635.
 Lukeš řezník 18.
 Lukohořany 249; z Lukohořan Havel podd. 249.
 z Lukonos Beneš podd. 266-8; Dorota 266-8; Jiřík podd. 265, 267-8; Pavel řeč. Barchovský podd. 267-8; Prokop podd. 267-8.
 z Lukovec Kuneš Prokop 311-2, 368; Valentin 89, 134; viz Litevský.
 Lukšova Regina z Mladého Bydžova 396.
 z Luky (Lucca) viz Maria.
 z Lungvic Dětrich 253; Tůma 254.
 v Luštěnicích Pavel rychtář 273.
 Lužany 97-8, 111; viz Hora.
 z Lužic Kliment podd. 134; Martin soused 133, 161-2.
 Lužice Hořejší 442; Lužická země 303.
 z Lužné Jan 130.
 Lvík v Praze 499.

Lysá ves 185; z Lysé Hložek 185; Léva 185; Matouš rybář 185; Mikeš 185.
 Lysý Hans 157.
 Lyzman Hanuš 156-7.

M.

Mach rychtář z Štipoklas 199.
 Macháček viz Žandova.
 Machnička 580.
 Macura Matěj podd. v Jenči 196.
 Majzl Nykl z Mostu 325; Kateřina jeho manž. 325-8, 333, 373.
 Makový Jiřík podd. 306.
 Makuška viz Mikaška.
 Maleč ves 254.
 z Malejova Václav 619.
 z Malenic viz Škorně.
 z Malenovic viz Dobešovský.
 Mašesický Ladislav z Černožic na Mašesicích 287, 373, 392, 608.
 Maletice ves 451; Maletický rybník 451.
 Maliček z Nopak Jan 381; Vondráček podd. 381.
 Milíkovský Jan z Bysně 63, 638; viz z Bysně.
 z Malkovic Blažek podd. 249.
 Malotice 81.
 Malovec Diviš 610; Jan 516, 564, 569, 575, 603, 622; z Chýnova 195-6, z Malovic na Bělči 442-3, z Pacova 524; Johanka z Chřenovic 323; Léva z Libějovic 111, 113, 318-9, hejtm. kr. Prácheňského 361; Kateřina z Pacova 526; Markéta 399; Mikuláš z Pacova na Sedlci 318-9, 526; Oldřich z Malovic 1, 174, 274-5, 621, na Borotíně 78, 270, 460, na Chejnově 166-7, 545; Petr z Chýnova 40, 195; Zdeněk 516, 575, 615, z Chýnova 40, 57.
 z Malovic Mikuláš podd. 78.
 z Malšina Markéta 521, 542, 570, 573, 604; Petr 573.
 Malý Jíra 142.
 z Mančie Jetřich 502; Jindřich 492; Pavel 627.

Mandelík pan 84; Jan z Chrástu 516, 528, 534-5, 600, 604.
 z Mansdorfu Anna na Želenkách 251; Elška 251-2, 255-7; Jan 255-7; Jindřich 251-2; na Trmicích 255-8; Kateřina 251-2, 255-7, 449, 629.
 Manvic z Patokryj Hanuš 47; Václav 47.
 Mařan Jan z pod Petrovici ze mlýna 242.
 Mařenka Martin z Litoměřic 43, 100; Mařenková Kateřina 43-4.
 Maria Jan z Luky a z Sevezu měšťan Modiolánský 381.
 Mařík Šimon knap od Hrachy na Nov. m. Praž. 74.
 Markéta podruhně v Praze 224; hokyně 394;
 Markleta z Prahy 594.
 Marková Alžběta od Hory 609, 623.
 Markrabě Šimon 397.
 z Markvartce Markéta 607, 638.
 Markýštorf 163.
 z Maršova Ondřej služebník 212-3. na Maršovicích viz z Vojislavic.
 Maršův Jan z Skupý 215.
 Marta od Křížka v Praze 86, 87.
 Martin bakkalář viz Hradec Králové.
 Martin pláteník 90; služebník paně Želenského 189.
 Martinec Jan z Plevnova podd. 78.
 z Martinic Bořita Hynek na Smečně 180, 219, 272, 591, 603, maršálek dvorský a hejtm. kr. Slánského 1, 333; Jan na Smečně 272.
 Martinický Ctibor 140, 323.
 Mašata z Kácova podd. 204.
 Maškova Alžběta měštka Pražská 98.
 Maštalka Jan 129, 166; Jiřík z Hůrky 159; Martin 159, 160.
 z Maštějova Aleš a Jan 559 (spíš z Vřeštova).
 Maštov 248; Maštovský pan 116; z Maštova Léva 485, místosudí král. Čes. (1493) 584; viz z Kolovrat.
 Matěj bakař, rychtář v Roudnici 103.

- Maternova Anna z Litohlav 19, 375, 398.
 Mateřov 96.
 Matouš z Andělovy zahrady v Praze 322.
 Mayngolt Ditrych v Lokti 233.
 Mayzlova viz Majzlova.
 Mazlova Markéta z Rakovníka 103.
 Mazoušek Jan z Březnice 12.
 Měcholupy 225; z Měcholup Jindřich rychtář 225; Martin mlynář 225; Otík 567.
 Mečeříř (Mečežíř) 154; viz Molek.
 z Mečkova Hynek 529; Johanka 59; Markéta 59; Salomena 638; Václav 265; viz Jeník.
 Medek Oldřich z Waldeka 524, 601, 603; Václav odtudž 525, 594; Zdeněk odtudž 525, 594.
 Mediolanum viz Milan.
 z Medonos Jan 102; Jindřich 102, 106, 379, 380; Kateřina 106; Mikuláš 76, 106, 379, 412-3; Václav 102.
 Megler Nykl z Kumpolce podd. 474.
 Mejto viz Mýto.
 Měkota Duchek z Toušic 223.
 z Měleč? 492.
 z Mělnice Andres pastucha 161.
 Mělník město 83, 100-1, 112, 116, 117, 182, 186; z Mělníka hejtman 112; Zachař 100, 117; Jiřík z Pardubic de Milnyka (čti z Miletínka) 555.
 Mentlar Mikuláš 496.
 z Merklína Merklínský Jan 330.
 Merwunder Bartoloměj podd. 243.
 Měsíček Jan z Výškova 450, v Dolanech 461; Václav 404.
 Městec 231.
 z Městce Heřmanova Jaroslav 507, 539; Jonáš žid 31; Juda žid 31.
 Městečko Nové u Třebí 198.
 Město Nové nad Medhují 336.
 Metelka Jan 155.
 Mezenský Oldřich 632.
 z Mezilesic Hroch 530.
 Michal opat Osecký 56, 612.
 sv. Michala osadní (v Praze) 540.
 Michalec pan 232; viz Michalovice.
 Michaličko Matěj 223.
 z Michalovic Jan 507, 539; Jindřich nejv. komorník král. Českého 503, 523, 551; Markéta 539; Petr 513; srv. Michalec.
 Michalovic Jan měšťan Žatecký 468.
 Michek podd. ze Zruče 153.
 z Michnic viz Minic.
 Mičan z Klinšteina Čeněk z Roztok 193, 213; Jan 192, 268, z Roztok na Toužetíně 311; Jindřich z Roztok 504, 513, 544, 610; Zdeněk 546.
 Miha Jan z Krejchova podd. 151.
 Mihule Jiřík 529.
 Mikaška, Mikuska Petr z Nemyčevsi 254, 526, 535, 579.
 Mikhart Petr 568.
 Mikova Marta z Votic 94.
 z Mikovic Anežka 608, 625; Anna 105; Elška 105, 342, 382; Petr 105, 382; viz Poška.
 Mikovská viz z Blahotic.
 Mikuláš apatykář 626; dráb v Praze 133; měšťan Pražský 452.
 Milan (Mediolanum) město 381; z Milanu Mikuláš 381.
 na Milčevsi viz z Chlumu.
 z Milenovic Jiřík 614; Ofka 577; viz z Buzic.
 Milešov viz z Sedčic.
 Milešovský viz z Sulevic.
 Miletická Dorota z Lanšteina 568.
 z Miletínka, z Miletína Baltazar 266; Jiřík z Pardubic 463, 563-4, 599, mylně psán de Milnyka 555; Soběslav 463, 582; Václav 463; viz Mrzák, Pardubský.
 z Milevic Franěk 264.
 z Milevska Anna 499.
 z Milhostic Albrecht na Křtěnovicích (Křtěnovicích) 446; Jan 576; Mikuláš 460, 576.
 za Miličínem mlýn 155; z Miličina Juna Jan 577; Svatomir 47.
 z Miliny Karel v Trmicích 382, 623; Václav 383.
 Milonovice 188.
 z Milošic Dorota 589.
 Milota Mikuláš z Milonovic podd. 188.
 Mincer viz z Lewšteina.
 z Minic (z Michnic) Erazim 483; Mandalena 626; Jerovská 157; Mikuláš 513; viz Vlček.
 Minsterberský kníže Albrecht 304, 305; Hynek 262, 508; Jindřich st. 592, 594, 599; Karel VIII, 304-5, 407.
 Mírek z Solopisk Beneš 187; Johanka 72; Václav 36-7, 72, 614.
 Miřivíčky 146; z Miřivíček Matěj přívozník 103, 132, 146.
 Mirovice 233, 499; z Mirovic Oldřich na Chotěticích 237; viz Radkovec.
 Mirovský Václav z Rece 382.
 Miskovice viz z Mizkovic.
 z Mišova Jaroš 593.
 Mitrovice ves u Tábora 78-9, 169, 170; z Mitrovic Martin podd. 169, 170; Veselá 524; z Mitrovic Vratislav Jan 490-3.
 z Mizkovic Zikmund 47.
 Mladé Jan 591.
 z Mladějovic Petr 396, 610, 614.
 Mládek v Praze 594.
 Mladoš Jíra měšťan Pražský 383.
 z Mlajnice Mlajnecký Petr 202-3, viz z Mlýnec.
 Mlázovice 462.
 Mléčko Zikmund z Sebužína 488, 562, 578.
 Mlejkovice 81.
 Mlejnek Prokop z Ještětic 59.
 Mlékovice 380.
 Mlynář Pavel podd. 345.
 z Mlýnec Petr 51; viz Mlajnice.
 ze Mnětic viz Hertvik.
 ze Mnichova Jíra 164.
 Mnichovice městečko 10, 11; z Mnichovic Zdeněk 505.
 Mocskovský pivovar v Praze 158.
 z Modlíštkovic Chřepický Ctibor 396; Kateřina 396; Martin 396, 641; Václav 396.
 Modřovice 122, 143, 215; z Modřovic Kuba 143, 214, 215; Martin rychtář 122.
 z Moklošovic Kateřina 544.
 Mokřany 94-5, 131; z Mokřan Pop 94-5.
 z Mokře Jan z Krašovic 509.

Molek Jan z Mečežiré podd. 154, 226-7.
z Mor viz Sokol.
Morava Jan od zlatého kola v Praze 45, 83; Jan bakalář, kramář v Tejně 84; Jan z Kralic 154, 226-7.
z Moravan Kačka 535.
z Moravěvsi Kateřina 513.
Moravské markrabství 303.
Most město 205, 217, 269, 284, 303, 326, 328, 333, 536, 583, 616; castrum Pontense 257.
z Mostu Jeronym měšťan 295; Šimon rychtář 518.
Most Kamenný 442.
z Mostku Anna 444-5; Šimon 483; viz Žibřid.
z Mošnova Pavel rychtář 177.
Mošvic Hanuš z Robshau 149, 373; služebník 287.
Motl služebník 187.
Mouřenín Václav z Nebovid 455.
v Mrači viz ze Vsi Nové.
z Mráčkova mlýna Petr 178.
Mračský viz z Dubé.
Mradice ves 127, 175.
Mráz Jan z Radimovic 86, 583, 597, 610.
Mrda podd. 236.
z Mrdic viz Šlechtic.
z Mrskles Jan podd. 216.
Mrštná Elška 166.
Mrzák pan 266; Baltazar 615, kněz 265; Soběslav z Miletínka 567; viz z Miletínka.
ze Mšena Bartoš komorník 220; Bušek podd. 249.
ze Mšena Václav písař 219.
ze Mšené viz Ilburk, Sezema.
Mtihavský Václav 586-7; Zdeněk z Koněprus 529, 531, 533, 592, 596.
Mucha z Únhoště 189.
Muchek z Bukova Bohuslav 46, 486; Jan 486.
Muláček Martin kotlář v Čáslavi 73.
Mulačka Marta podruhně 90.
Mulfar Ambrož 640.
z Mulkovic Hanuš 32.
Muška Jan ze Skytal 212.
z Mušvic viz Mošvic.

Mutice 532; z Mutic Bohuněk 505, 581; Václav 555.
Mutrplous Johannes 173; Václav z Tedražic 184-5, 426, 492, 553, 573, 639.
z Muzlův viz Štenreiter.
Mysletín 164-5; z Mysletína Sixt 155.
Myška pan 185; Jan z Bíliny koušel 162-3; Jindřich 607; Oldřich ze Žlunic 317, 634.
na Myšlíně viz Rendl.
Mýto, Mejto, Mayto 91, 501.

N.

Nabdin 184.
Nábožný Jan měšťan Pražský 91-2, 277.
Náchodský Kolda 534.
z Náchodu viz Adršpach.
Náděrná Anna z Klatov 562.
Nadřencová Markéta městka Litoměřická 20, 21, 90, 118, 632.
Nadřelec Václav z Litoměřic 43, 99, 298.
Nahořečice, psáno Nahořčice 39, 40.
z Najperku Kunderát 639.
z Nalžov Bohuslav na Svojsíně 438.
z Násilé Jan 206, 383; Jiřík 34-6, 88, 188, 336, 383, 407, 637, hejtman na Hrádku 206, 269; Kateřina vdova po něm 407; Václav 206, 383; viz Berka.
z Nauměřic Blažek krčmář 442.
Navarov statek 2, 234.
Naxera Jan z Rakovníka soused 141-3.
Náz Krystofor 489.
Nebovidy, Nobovidy 259, 262-4; z Nebovid Mikuláš 262; Vít podd. a soudce 262; viz Bazeck, Haníkář, Mouřenín.
z Nebřezna viz Plzák.
Nechanský viz Richmburka.
z Nečestovic (spíš z Vřesovic) Jindřich 520.
z Něčic Mikuláš 447.
na Nečtinách viz z Gutšteina.
z Nedabyle Jiřík služebník 235.

Nedoma Jiřík podd. z Blud 266, 268.
Nedvěd Matěj z Radimě 208.
z Nedvědice Důra 150; viz z Račiněvsi.
Nedvědický Kryštof 216.
z Nedvídkova Mariana 180, 222, 384, 452-3; viz Tvoch.
Nejedlý Martin z Brodu 343.
Nekeš viz z Landeku.
z Nelžejovic Anna 567, 608, 625; Marta 560.
Nemastilův Petr z Rataj 127-8.
Němci v Čechách 114, 525, 604.
Němčický 265.
Němec Jiřík z Votic 95; Jiřík služebník 453; Nykl 77-8.
Němečky 115; z Němeček Jakoubek podd. 115.
z Nemýčevsi Jan 524; Petr 499, 557; Zikmund 510; viz Čič, Mikaška.
z Nemyšle Anežka 419; Hedvika 419.
Nenačovice 69.
Něnkovice 102; z Někovic Anežka v Cbrudimi 106.
Neostupov viz Neustupov.
Nepomuk 206; z Nepomuka Petr děkan 207.
z Neprochov Maruše 621.
z Nestajova viz Žehušický.
z Nestanic Kateřina 564.
z Nestrašovic Anna 514, 516.
Neustupov, Neostupov, ves u Votic 155; Neustupovský Jan 155; viz z Slavkova.
Neveklov 216, 502; z Neveklova Matěj 216; viz Řepa.
Nevěrice 254.
Nevězenice 192.
z Nežetic viz Karlík.
Nihošovice tvrz a dvůr 336.
Nikl z Lagnova hamermajstr 244; Jan z Lipska 143-5; Mikuláš z Valče 211-2; viz Nykl.
Niklšnadr podd. 140.
Niněchov viz z Nynychova.
Nobovidy viz Nebovidy.
Noha mlynář 391.
Nohořčice, Nahořečice 39, 40.
Nopaky, Nupaky 381.

Normberk 91, 182, 186, 198, 270, 271, 280, 442; z Normberka Alena 605; Dorota 643; viz z Zynteršpihel.
 Nosákovec Václav z Vodlochovic 445.
 Nosal Jan 82; Nosalova Kateřina 83.
 Nosatý Martin měšťan Pražský 126.
 Nosek Bárta ze Svinařova pacholek 122.
 Noskov ves 361.
 Novák Jan z Votic podd. 207; Jan Zákostelský 74.
 z Novosl 144 čti z Novosedl.
 Novina, někdy dědina (pole) u Probylova 254.
 Novohradský viz z Kolovrat.
 Novosedly 205, 221, 340; z Novosedl Kliment 42, 221; Kliment měšťan Žatecký 468; viz Zima.
 Novovesský Mikuláš 533.
 Nučice ves 237.
 Nuczl Jan kupec 182; z Normberka 186, 280.
 Nupaky, Nopaky 381.
 Nykl z Reychl 219, 220; viz Nikl.
 Nykodem Jan měšťan Klatovský 206-7, 389; kněz v Církvici 130.
 Nymburští 491, 497, 500-1, 520, 540-1; viz Limburk.
 z Nynychova (snad Niněchov u Mělníka) Šimon 66.
 Nýrsko Dolejší 172-3, 177, 179; z Nýrska Dol. Bartoš zedník 172; Jan Pekař 179, 180; Vlček konšel 179.

O.

z Obertnice Jan 271.
 Obříství 575; z Obříství Jan 551; Prokop v Praze 575.
 Obručka Pavel podd. 63.
 Ocelovice 144; viz Hora.
 z Očedělic Mandelena 171; viz Ojř.
 z Oděrad Anna 264; Jan Petrovský 430-1, 608, 628; Jindřich z Hrušova na Mlékovicích 337,

380; Jiřík z Hrušova 606; Kuneš 264 (lépe z Voděrad).
 Of Jan z Bernšdorfu 51.
 Ohman Jan služebník z Žandova 227.
 z Ohrazenína (z Ohrazenice?) Zbyněk 524.
 Ohrazení Německé 164-5.
 Ojř z Očedělic 171-2; Albrecht místosudí kr. Čes. 476-7, místokomorník 528; Jan 629; Pechanec 496.
 z Okoře Kateřina 514; viz z Donína.
 Okrouhlá, tvrz 259-262.
 Olbramovice 151-2; z Olbramovic Alžběta 73; Herman 74; Jan 204, ve Dvorcích 404; Jindřich ve Dvorcích 404, 630; Oldřich 74; Přech 74; ve Dvorcích 404; Štítný 74; Václav 131; ve Dvorcích 404; viz Čejka, Přech.
 Olešky ves u Doupova, Volešky 172.
 Ondřej hodinář v Praze 316.
 Ondřejovice 238.
 z Onšova Anna 570.
 Opicovi, Vopicovi v Praze 84.
 Oplany 238.
 Oplar Jakub apatekář 470; Václav apatekář 470.
 Opočno 58; z Opočna Jaroslav 496, 571; Půta 537.
 Opozdil Jindřich ze Strhař 519, 547, 599, 603.
 Oppl pan 156, 244; srv. Fictum.
 Oremus Ondřej z Prahy 568.
 Ortel Mates z Bruněřova podd. 244.
 Oseckého kláštera opat Michal 56, 612.
 z Oslova Václav 578.
 Osterský Jiřík 628, 633.
 z Ostromě viz Břekovec.
 z Ostromě viz Gdulinec.
 z Ostrova viz Kojkovec, Šlakenber, z Vostrova.
 z Osvračína Michálek 507.
 na Ošelině viz z Ebrnic.
 Otepková Dorota 530.
 z Otic viz z Votic.

Otmár Prokop 555; z Holohlav 642.
 z Otmberka Ziguna 60, 487.
 z Otradovic viz Svatba.
 z Otradovic Červených Kateřina 379.
 Ou- viz Ů-
 Ovčák Jan čeledín 307.
 Ovčáry 63.

P.

z Paběnic Beneš 548, 554; Jan na Voračicích 391, 446; Půta 525, 559.
 Pabeška podd. 185.
 Pabiánek Jiřík 505.
 Pabš Jiřík z rady v Kutné Hoře 17.
 Pacek (Páček?) Jíra ze Smolnice 139.
 z Pacova Kateřina 78, 151, 169, 170, 489, 553, 622, 624, 636; viz Malovec.
 Pakoměřice 210; dvůr 427; z Pakoměřic Kateřina 398; viz Čeček, z Škrovalu, z Vícemilic.
 Pakosta Rynart z Prácheva 250, 253, 258, 641, z Libivě 640.
 z Pálce viz Radimovský.
 Pamberk Václav 531.
 Pancíř Mikeš z Sloupna 570.
 Pardubice 8, 82, 226, 463; viz z Miletínka, z Pernšteina.
 Pardubský 98; Jiřík 513, 567, 570, 603, de Milnyka (čti z Miletínka) 555.
 Pardus Jan z Drahoňovic 509.
 Pašek Jan z Vratu 435; viz z Vratu.
 z Pašíněvsi Alžběta na Veselí 379, 380; Václav 362; Zachař 148.
 Pašinka Petr 634; Zikmund 179.
 Patinec Bárta 143.
 z Patokryj viz Manvic.
 Pátý Václav 562.
 Pavel měšťan Pražský 258.
 Pavliš Pavel knap měšťan Novoměstský 74.
 z Pavlovic Staněk hejtman Hradecký 407.
 z Payru Václav 375, 519, 577, 600.

- Pchery ves 180; ze Pcher Matěj rychtář 180; Pavel podd. 180. na Pecce viz z Hořic.
- Pecha z Nenačovic podd. 69; Pechův Jíra z Kytína podd. 414.
- Pechanec viz Ojř.
- Pechancová Marta 643.
- Pecingar Mikuláš z Bydžína na Kokoříně 350, 457, 472.
- Pecka Jan z rady v Kutné Hoře 17; Jan podd. z Březnice 240; Matěj z Truskovic 78.
- Pedal Jan 207.
- Pehem Hanuš 56, 65.
- Pehm Martin měšťan na Vyšehradě 381; Václav 510.
- Peithner Jan Tadeáš z Lichtenfelsu 481.
- Pekař Jan z Nýrska 177.
- Pelech Jiřík 540.
- Pelhrim Jan 596.
- Penízek Jan měšťan Pražský 385, 629; Jindřich 629.
- z Perce, z Pearce Anna 540; srv. z Porce.
- Pefinová Katerina 615.
- z Pernšteina pan 188, 219; Jan na Trebíč 48; Vilém na Helfenšteině nejvyšší hofmistr království Českého (1508-1511), 1-8, 10, 11, 14-44, 54-72, 79, na Pardubicích 81, 90, 520, 536; Vojtěch na Hluboké (1515-18) IV-VI, 270-2, 274-8, 280-290, 292-6, 298-305, 307-310, 312-9, 321-349, 351-372.
- Perštýnec 259, 261.
- Peruc 137; z Peruce Mandelena 415; Vilém pan 136-7; Zikmund 136-7; viz Pětipeský.
- Peša Petr ve Lhenicích 196.
- Pešík z Komárova Jan 403; Kamarét 492; Kunát 397, 571, 624; srv. z Komárova.
- Pešíkův syn pan Václav 80 (z Komárova?).
- Pestalka 72; Dorota z Košíně 92, 225-6, 281.
- Peterka Matěj ze Zanthowa podd. 258.
- Peterková 56-7; Peterkův Jan podd. 165, 167-8; Kouba podd. 165.
- Pětipeský Zikmund z Krásného Dvoru na Peruci 49, 311, 312, 516.
- Petr pacholek páně Kocův 173; mlynář v Praze 75.
- Petřík Petr řezník 41.
- Petřínská hora v Praze 278.
- Petrovice 442; z Petrovic Heřman 30, 352, 375, 387, 620; Jan 575; Markéta 475; Ofka 556, 594; Petr 475; Zikmund Hostačovský 253, 468; viz Škrha, z Oděrad.
- Petršpurk 59; viz z Gutšteina.
- Peyryk Jindřich 179, 180; z Janovic 411.
- na Peyryku viz z Vřesovic, z Píčiny Beneš 586, 590; Bohuněk 590; Častolar 602; viz z Lažan.
- Píckovský viz Beckovský.
- Pikhart Jan měšťan Pražský 469.
- Piksa Petr 198-9.
- z Pilníkova viz Zilvar.
- Pimpuška Jan ze Vrutku 221.
- Pintovský rybník 383.
- Piscator Jan konšel Litoměřický 43, 99, 298.
- Písek město 22, 41, 42, 174, 491, 566, 577, 578; z Písku Blažek konvář 1; David žid 41.
- z Písnice Duchek 315; Důra manž. jeho 315.
- Píškule Jiří ze Svatého Pole 203.
- Píštěk Ondřej 352.
- Pitkovice 466; z Pitkovic Bartoň 217; Jan Kamenický 396; Mikuláš 329, 381-2, 466, 475; Zdeněk 466, 475; Zikmund 211, 216, 217, 392-3, 395, 466.
- Pitokass? Pitrkafa? Jan 599.
- z Pivovic Zikmund měšťan 490.
- Plana Jan místopisatel 478.
- z Plaňas Katerina 557, 587.
- z Plané Jan, Plana místopisatel 478; Jiřík mistr, kanovník kostela Pražského, kustoš Vyšehradský 388; viz z Žiberka.
- Planá Chodová viz z Rebersrejt.
- Plaský klášter 344.
- Plaš Andres z Šwemdorfu 228.
- Plavec Matěj z Podkalí 75.
- z Plavna Henrik na Andělské Hoře 31, 116, 232, 494, 530-1, 625; Plavenský pan 221, 245, 356, 452.
- Plavno 232.
- z Plesnic a z Ulic Jan 269; Jiřík 269.
- Plevňov ves 77; z Plevňova Martin podd. 77; Václav podd. 78.
- Plháková Markéta 533.
- Plichta viz z Žirotna.
- z Pliknšteina viz Šnobl.
- Plocek Jan z Lišova podd. 250.
- Ploskovice viz z Bohuslavice.
- Ploskovský Adam 2, 36; z Drahoňovic 118-9; viz Adam.
- z Plotišt Burjan 8; Zachař 279, 378, na Jenštejně registrátor desk zemských 92-3, 467.
- Plšovský 130.
- Pluh viz z Rabšteina.
- Plzák Jan v Nebovidech z Nebřezína 259-264.
- Plzeň město 198-9, 505; Plzeň Nový 398, 405, 568; jarmark 198; z Plzně Hodoň 514; Petr Plzeňský měšťan v Praze 91.
- z Poběžovic Mikuláš 196; Zikmund 568, 598; viz z Tuněchod.
- Podboří 128.
- z Poděbrad Jiří 513; Boček 535.
- Poděbrady, hejtman 340; Jan podd. 348.
- z Podhořan Václav 259.
- z Podhoří Petr 332-3.
- Podmokelský viz z Prostiboře.
- Podolská Přechová 95-6; Podolský Přech 94-6; Vilém 452.
- Poduška Václav 27.
- Podvecký Jan ml. z Podvek 152-3, 188, 609, 613; ve Zbizubech 199.
- Pohnání 111; z Pohnání Jan 608, 631; Petr 188, 608, 622, 631.
- Pokoumar Hanuš 174.
- z Pokratic Barbora 150; viz Kamajk.
- Polák Jan podd. z Předmíře 441; Jan z Sulislavě 482, 526, 561;

- Jíra podd. 116; Juon služebník 39.
 z Polák Polácký Václav na Doupově 39, 40, 116, 130, 175, 186, 197, 248, 348, 363, 394, 440, 597, 627, ve Zderaze 362-3, 390.
 z Polče 606 čti z Pálče.
 Pole Svaté ves 73, 74, 202-3; z Pole Sv. Jan podd. 202; Jindřich řezník 73; Marta vdova 74.
 z Polenc Šebestian 530.
 Polencová Lidmila 89, 134, 440.
 z Polensk Václav 409, 413.
 z Polep Bartoš 261; viz Srník.
 z Police Hynek 364, 394, 469; Zikmund 9, 19, 149, 150, 224; viz Přech.
 z Poličan Čeněk 209; Diviš 628; Žofka 424-5.
 Polívka Václav 390.
 z Polkovic Prokop na Skalici 441.
 Poll Vít ze Žitavy 481.
 Polomec z Polomi Jan 463.
 z Pomberku viz Šlechta.
 Poménice 251; dvůr 251; z Poménic Jan pan 251; Martin 251; Jindřich 388, 414.
 Pons viz Most.
 Popel Mikuláš z Vesce 535, 599, 606, 612; Oldřich 456, 634; Václav z Vesce na Zásmucích 456, 571; viz z Lobkovic.
 Popele Václav měšťan Klatovský 445.
 Popelka Jan z rady v Kutné Hoře 17.
 Popovice u Brandýsa n. L. 147, 177; z Popovic Maceška podd. 381; Václav podd. 147.
 z Porce Markéta 445; srv. z Perce.
 z Poříčan Matěj mlynář 205.
 Postřihač Jan z Cerkvice 132.
 z Postupic Anna 106, 226, 630; Markéta 106; Vilém 226; viz Kostka.
 z Pošky Thym, hejtman na Rebenšteině 144, na Rabšteině 326, na Mikovicích 467.
 z Potnšteina Jan mincmajstr 321.
 z Pouchobrad 533; Jiřík 567, 588; viz Kozel.
 z Poutnova Beneš 7; Jiřík 7; Štěpán 7.
 Poz viz Bos.
 Prachatice město 568, 620.
 z Prachňan Bartoš šefmistr 135, 315; Jan 315, 342, v Kutné Hoře 447; Mikuláš 342; Petr 315, 342.
 Praha 32, 73, 103, 105, 132, 141, 182, 185-6, 194, 203, 220, 226, 230, 235, 237, 249, 259, 264, 352, 360, 427, 454, 458, 517, 556, 558, 561, 568, 571, 578, 603; sném (1517) 319; soud Pražský 556; Pražané na soudě zemském 556; Jeronym mistr protonotář pánův Pražan 423; Jiřík bakalář 431; domy u bílého medvěda 70; u tváři 11, 91, 158; šenkýř od Sochora; Židé 90.
 — Hrad Pražský 34, 133, 156, 169, 295, 426, 428, 432, 440; kapitola sv. Víta 528.
 — Hradčany, Račany 230; dům Zdierovského 187; Jiřík řezník konšel 224; Strahovský klášter 481.
 — Staré Město 11, 19, 52, 53, 55, 67-9, 74, 82-7, 90, 92, 98, 117, 146, 148, 157-8, 195, 312, 323, 331, 344, 356, 385, 395, 408, 428, 556, 579, 592, 613, 617, 619, 620, 623, 633, 641; Nová brána 82; velká kolle 69, Karlova kolle 499; kláštery a kostely: klášter sv. Anny 381; sv. Michala kostel 120, 540; sv. Mikuláše 166-7; řád Piaristů 481; domy: u bílých křížů 90; u Kohoutů 90; Vojtěcha z Pernšteina 90, 296; páně podkomořího 82-3; páně z Rožmberka 117; Trčkův v Celetné ul. 178; u zlatého kola 45; u zlatých křížů 416-7; Mikuláš dráb 133; ze Štemberka Vít rychtář 157; Jan bakalář a kramář v Týně 84; Vopicovi v Týně 84.
 — Nové Město 27, 29, 50, 54, 67, 69, 74, 82-8, 92, 98, 117, 126, 148, 171, 219, 283, 310, 312, 317, 345, 377, 395, 488, 643; klášter Slovanský 623, Martin opat 344, 361, Matyáš opat 511, 552; vězení 85; Dům u Křížka 86, 87; zahrada Bosácká 29; zahrada Andělova 322; Koňský trh 148, 452; Podskalí 54, 67, 75, 88, 223; Poříčí 84; Široká ulice 83; na Zderaze Šerling 285-6, Šerlingovy mlýny 75; Jiřík jirchář a rychtář 85.
 — Malá Strana, Menší Město 38, 132, 157, 282, 428, 432, 511, 518, 624, 631; klášter Matky Boží u Mostu 194; Mocskovský pivovar 158; na Újezdě dům Valeckého 451; místo Komárovské pod Petřínskou horou 278; Tomáš rychtář 451; Prasátková 119; Prasátko Jan podd. 132.
 Praskolesy 264.
 z Pravětice Hynek 505, 532, 581.
 Pravy tvrz 8.
 Preck Mareš z Milonic 188.
 na Prčici viz z Dubé.
 Prdata podd. 208.
 Přeborský Jan z Zásmuk 537.
 Přech Jindřich 619; Václav z Olbramovic na Podolí 446, 619; Zikmund z Police 364; viz z Olbramovic, Podolský.
 Předboj dvůr, psáno též Preboj 190, 309.
 Předbor z Radešína 473; Ondřej 66, 540, 577, 618; Václav 51; Zikmund 380-1.
 z Předborovic Anna 560.
 z Předenic Oldřich 299, 300.
 z Předmíře poddaní Kuba, Polák Jan, Řehoř, Vacek 441.
 z Předslavic Kvěch podd. 57.
 Prefát mladý 199.
 Prekl Prokop z rady v Kutné Hoře 17.
 Přelice ves 63; z Přelice Martinec krčmář 63; Václav rychtář 63.
 Přeloučí u Labe 374, 377; viz Anděl.
 Přemyslení viz ze Žlunic.
 Přennar Florian 320; Václav 320.
 Přepěř ves 232.

Přerov 91.
 Přerubenice 187; z Přerubenic
 Hořešovic Albrecht 187; viz
 Hrubaně.
 Přestanský Zikmund úředník z
 z Chyš 348.
 z Přestavlk Markvart Chlumčan-
 ský 380, 416; Vilém panoše
 268-9.
 Prešpurk 507.
 Přestice 103, 405, 625; z Pře-
 štic Duchek 406, 430-1, 435-6;
 proboštská draba 77.
 z Pretvic Nykl 433-4.
 Převozský Mikuláš 503; viz z Vo-
 páky.
 z Přezletic Jan 579.
 z Přibenic Petr 538.
 Příbram pan 139.
 Příbram město 80, 403; hejtman
 15; z Příbramě Jan 430; Vít
 80; u Příbramě Březový Vrch
 80.
 z Přindy Jakub 198.
 Přínská Ofka 641; viz Donát.
 Příský (z Příčiny) Petr 631.
 Příšek Václav 610, 642.
 z Přítočna Jan řeč. Kobyla 571.
 z Přivor Jiřík 61.
 z Probluze viz Krupý.
 Probylov 254.
 z Proch Trach Gnínský Petr
 34-6, 624.
 Průchod viz Průchod.
 Prokeš Jan z Doubravice 363.
 Prokop markrabí Moravský 594.
 Prokop podd. z Přerubenic 187.
 sv. Prokopa klášter 536.
 z Promberku Fridrich markrabí
 363.
 Pronersdorf viz Bruněřov.
 na Proseči viz Štítný.
 z Prostiboře Tomáš písař menších
 desk zemských 285-6; Vilém
 Podmokelský 366; viz Čech.
 Prošek Prokop z Rataj 127-8.
 Protivín městečko 111; z Proti-
 vlna rychtář Havlík 111.
 Pšov viz Pšov.
 Průchod, Průchod, statek 250;
 z Průchodu Jíra 253; Jiřík
 258-9; Matěj 253, 258-9; viz
 Pakosta.

z Prudic viz Špetle.
 Pruněřov viz Bruněřov.
 Prunner Jiřík v Kumpolci podd.
 474.
 Pšov, Pšov, ves u Žlutic 227,
 229.
 ze Ptení (Ptin) viz Klenovský.
 ze Ptěnic viz Hulmata.
 Puch Mikuláš 624.
 z Púchobrad viz z Pouchobrad.
 z Puchova Jan kněz 408; Jiřík
 49; purkrabí na Chyšech 360.
 z Puchře Kříž 167.
 z Puchu Andres 46.
 z Pulrajtu Šikle Jiřík 80.
 z Pulrantu Jiřík 222.
 z Purkarce Jan lovčí 250.
 Purkart viz z Hořešovic.
 z Pustově viz Duhel.
 Puškář Petr 513.
 Pyšnice kovář 135; Pyšnicova
 Důra 135.
 Pytlík Jan ze Zvoleněvsi 404,
 465, 608; Pytlíkova Kateřina
 z Zahorán 511.

R i Ř.

Rabí viz z Risenberka.
 Rábová Anička z Svinětic 113.
 Rabštejn 326; z Rabšteina Anna
 610; Bohuslav Loský 25, 28;
 Hanuš Pluh (Flug) 408; Hyncík
 Pluh 522, 574, na Bečově
 373-4; Jan na Hostouni 412,
 453, 538; Jindřich 577, Loský
 626; Kryštof Pluh na Kocově
 (Goczově) 474.
 Račany, Hradčany 187, 230.
 Racek doktor viz z Doubravy.
 z Rachmberka Rachmberk Bernart
 v Jenči 103, 147, 168, 175,
 341, 375, 394, 474, 552, 611;
 Zelenský 189, 190; Mikuláš
 60; Nykl 341; Wolf 103, 168,
 175-6, 189, 190, 341, 611.
 z Račina Vilém 525.
 z Račiněvsi Jan 580; Kryštof 365,
 v Nedvědicí 386, 464; Václav
 580; Zikmund 580.
 z Racišteinu Nikl 455.
 Rada Šimon z Březnice 240.
 z Radče Bohuněk 13; Jan 637.

z Radešina viz Předbor.
 Radič 447; z Radiče Anežka 292;
 Kateřina 511; Příbík 607;
 viz Wentlar, z Zahradky.
 Radikovský z Hrádku Martin 52,
 416.
 Radim 205, 208; z Radimě Jiřík
 rychtář 208.
 Radimovice 86; viz Mráz.
 Radimovský Jindřich z Pálče 340,
 346-7, 606, 611; Václav 205,
 389.
 Radimský pan 155.
 Radkovec Jan z Mirovic 233,
 577.
 z Radkovic Bohuslav 450; Jan
 v Skočicích 419; Magdalena
 332-3; viz Drha.
 Radobylec 215.
 Radonice 413; z Radonic Alena
 129, 159, 166-8, 510, 585,
 587, 611, 628; Bartoň 105;
 Johanka 490; Martin 105.
 Radostov ves 94; z Radostova
 Bartoň podd. 92; Beneš podd.
 93; Jíra podd. 93; Markéta
 kmetična 93; Matěj podd. 93.
 z Radošic Pavel podd. 159.
 z Radova Příbík 524, 563, 564.
 z Radovesic Salomena 6; Václav
 44-5; viz Libák.
 z Radslavic Vít 91-2, 277, 383,
 405, 613.
 Radvanov ves 447; viz Bělouch.
 Rait Říha ze Psova podd. 227, 229.
 Rakousy 587.
 z Rakové Kateřina 468.
 Rakovník 103, 116, 121, 122,
 130, 141-3, 301, 407; z Ra-
 kovníka Kateřina 34-5, 624;
 Martin hokynář 122, 130; Petr
 195.
 Rambouzek Jiřík 540; měšťan
 Staroměstský 312, 313.
 Rameš pan 81, 232, 258, na
 Chlubíně 248.
 z Rastel, z Rasstel, Jan Drahe-
 nický, Drabynický 431.
 Rašín viz z Risenburka.
 z Raškovic Aleš 552; Hynek 527,
 550, 552; viz Býchorský.
 Rataje 127-8, 131; z Rataj Dušek
 131; Jakub šafář 128-9; Mi-

- kuláš 131; Petr rychtář 128-9; Svatoň podd. 127-8; Tůma 127-8; Václav 129; viz Kuna.
 z Ratěnic Alexander 529, 533.
 Ratiborský viz ze Chcebuze.
 z Ratslavic viz z Radslavic.
 Raub Michael podd. z Konigsperku 246.
 Raumšisl 41.
 Rayzych Kašpar v Duchcově 193.
 Raz Mikuláš podd. ze Skřýchova 151.
 Ražice viz ze Vchynic.
 Rebenstein viz z Pošky.
 z Rebersreitu Markéta v Chodové Plané 46.
 Řebíček Prokop 184.
 Rebika Mikuláš podd. ze Smolnice 136, 139.
 z Řečice Jan 610; Kateřina 542.
 z Recze viz Mirovský.
 Ředhošť 273.
 z Řehnic viz Vančura.
 Řehoř kramář v Roudnici 105.
 z Reichl viz Reychl.
 Řektor Urban podd. v Bilině 409.
 Remiáš Jira z Klatov měšťan 405.
 z Removic 533 čti z Římovic; viz Lapáčeková.
 Rendl Albrecht z Úšavy na Myšlině 15, 16, 283, 405, 500, 515, 569, 613.
 z Řenec viz Suda.
 Řepa Jan z Neveklova 1, 216, 502; Kuneš odtudž 502.
 na Řepici viz z Sudoměře.
 Řepický pan 174-5.
 z Řepnic Václav 551.
 Řeří, Řeží ves 283.
 z Řesanic Řesanský Přibík 300.
 z Řešetářova Kateřina Tuchorská 34, 35; Macek král. komorník 34-5.
 Řešitko Petr z Čabele 529.
 Řevněvice viz Řevnovice.
 Řevnov 78, 115-6, 151, 169, 170; z Řevnova Kouba podd. 169, 170.
 Řevnovice, Řevněvice 235, 236, 249.
 Reychl (Reichl) Erhart z Volešek 172; z Reychl viz Nykl.
 Reysingost Mikuláš z Šlaknova podd. 437.
 Rezek Mikuláš z Veselí 261, 264.
 Řezníček Václav z Semtína 94-5.
 Řeží, psáno Řeři, ves 283.
 z Říčan Burjan na Ledči 47, 403; Hanuš 353-5; Jan Beztahovský 389; Jiřík 375; Kateřina 368; Léva na Beztahově 141; Mikuláš na Štěkně 318-9; Rynhart hejtman na Hradci (1519) 449; Václav 109, 612, 621; Zachař 542, 546; Zuzana 23; viz Ledecký, Talinský.
 Řídlo Jan z Mokřan 131.
 Říha z městečka Úvalu 392; Říhovský statek 173.
 Řím 538.
 z Římovic Martin 206; viz Lapáčeková.
 z Řípu Kateřina 483.
 z Risenberka, z Ryzmberka, Děpolt 498, 514-5; Jan 450, 561; Jindřich 541; Kateřina 498; Páta 501, psáno z Risenburka 605, na Švihově 552, nejv. sudí král Čes. 539; Švihovský Břetislav 203, 221, na Rabí hofmistr dvorský 463; Švihovský Vilém na Rabí 439, 461-2, 494, 530, 561; Vajrek Jindřich 585.
 Risenburk, Ryzmberk, viz Adršpach: z Risenburka Albrecht 504, 515, 584; Aleš 506, 515, 527, 557, 601; Anna 8, 615, 637; Licek Jan 97-8, 107-9, 111-2, 200-2, 621; Licek Mikuláš 513; Lidmila 618; Rašín Jan 222-3, 555; Rašín Petr na Staré 442; Samuel 636; Vajrek Jindřich 585.
 Řisnický Mikuláš 489, 490.
 Řítka Jan 492, 586; Šimon barvíř v Praze 85.
 z Robic Jan 594.
 Robnhapp, Robmhapp, Rombnhopp, Romhapp, z Suché Jiřík 396; Kašpar na Sudoměři 155, 164-5, 297-8, 514, 516, 633; Václav 174-5, 228, 478, 546, 614, místopisatel zemský 544.
 z Robous Mikuláš 23, 219, 299, 381-2; z Robús, z Rolochos Markleta 586.
 z Robshau viz Mošvic.
 z Rochlova Rochlovec Jan 538; Protivec 554.
 z Rochova viz Šmohař.
 Roh Jiřík z Dlouhé Středy 146.
 Roháček 520.
 Rohovcová Kateřina ze Stroupce 81.
 Rohovlad Mikuláš z Bělé 76-7.
 z Rokyc viz Střela.
 Rokycanský probošt Václav 592.
 z Rolochos, snad z Robous, Markéta 586.
 Romhapp, Rombnhopp viz Robnhapp.
 z Ronova Jiřík 493, 517; Viktorin 493, 517; viz z Ilburka, Křinecký.
 z Ronovce viz Anděl.
 z Ronšperka Břeněk 585; Dobrohost 583, 602; Wolf 453; Wolf Dobrohost na Týně 440, 515; Zdeněk Dobrohost 458.
 Rosa Matěj z Chrudimě 217, 410.
 z Roseče Markvart v Dožicích 438.
 z Rosenberka, z Rožmberka, z Rozberka, pan 155; Jan na Strakoně 155, 164-5, 174, 293, 495, 573, 615, mistr převorství Českého 297-8; Jindřich 517; Oldřich 580; Petr 55; Petr st. 419; Vilém 497; Vok 235; Zdeněk (?) 508; viz Růže.
 z Rosobud (z Kosobud?) Pulec Jan podd. 15; Václav 15.
 Rostoklaty viz Chroustoklaty.
 Roubík, Rúbík z Hlavatec 576; Aleš 236, 249; Jan 236; Petr 236.
 Roudnice město, zámek 132, 146-7, 153-4, 184, 298; hejtman 104, 154; z Roudnice Anežka paní 194; Blažek rychtář 104, 147; Matěj bakalář, rychtář 103; Řehoř kramář 105; Šimon písař 104, 153; Špaček 154; Vávra krejčí 99.
 Roudnický Kliment 27.
 Roule podd. 141.

- z Roupova Roupovský Jan 450, 513, 528. nejv. písař 556: Lidmila 445: Václav 82-3, 169, 563, 597, 622.
Roupovští 624.
Rous pan 269.
Rousinov 215: z Rousinova Vaněk 215.
Rouš Daniel 565.
Rouzim Adam ze Bzí 416, 457, 522, 565-6.
z Rozberka viz z Rosenberka.
z Roznbainu Zikmund 495.
z Roztok Jindřich 576, 597; Kateřina z Klinšteina na Dřevčicích 468; viz z Budova, Mičan.
Roztocký z Teplé Václav hof-rychtář král. Čes. 295, 399, 630.
Rozvoda Jan 27.
z Rožďalovic Kunka 550; Markéta 76-7.
z Rožmitálu Jan 557, 580; Lev 168-9, 176, 194, 341, nejv. purkrabí Pražský IV, V, 273, Lev Zdeněk 493.
Rubášová Dorota z Prahy 571.
Rúbík viz Roubík.
Rubín Jiřík podd. 141.
Rudoltice 129, 159; z Rudoltic Jan 129; Jíra 159; Václav podd. 129: Vaněk 159, 160.
z Rukrswaldu viz Kro.
z Růstek Anna 558, 582, 603: Václav 539.
od Růže Červené Bartoš někdy z Rožmberka 52, 74-5, 117, 381; Markéta 52, 74; od Růže Modré Bartoš 349, 633.
Ryba Jilek měšťan Pražský 54.
z Rybího Rybský Tobiáš 411, 443.
Rybmauská Hestera z Černčic 446.
z Rybnan viz Doubek.
z Rychmberka Elška 406; Markvart 265; Oldřich Nechanský 126; Smil 600; viz z Waldšteina.
z Rychnova Heřman 285-7, 397, 621; Jindřich 588.
Rychnovský Jiřík z Jablonce 353-5, 371.
Rys Šimon z Plevňova podd. 77; Tobiáš rezník 41.
Ryšavý viz z Třebška.
z Ryzmburka viz z Risenburka.
ze Rzávého Jan 127-8, 131; Ondřej 127-8, 131, 609, 624; viz Vítha.
- S.**
- z Sabenic Dorota 518.
Sádky rybník 451.
Sádlo Jan ml. z Kladrubec v Hošticích 453, 575.
z Sádové Prokop podd. 439.
Sádovský Adam z Sloupna 439; Jiřík ze Sloupna 431.
Sak Jakub 314; Václav ze Znančic 368.
Samec Matěj z Slavína na Čečkově 421.
Samechov 10.
Samson na Nov. M. Pražsk. 91.
Samuel Jan z Litoměřic 43, 99, 298; Jiřík 612; Pavel 630; viz z Hrádku.
Sataněf z Hanšteinu Hilbrant 240; Oldřich 58-9, 240; Václav 58-9, 616, 619, 643.
z Sázavy Regina 592.
Sazema 120; z Slavic 518-9; z Vrtby 453, 454; Jan z Ústí 470; Prokop 470; Václav na Zvířeticích 306; Václav 358-9, 470; viz též Sezema.
Schneider viz Niklšnajdr.
z Sebuzic Jaroslav 497.
z Sebuzína viz Mléčko, Želenský.
Sedčanky viz Sedlčanky.
Sedčice 145; z Sedčic Čeněk 632; Fridrich na Milešově 217-8; viz Sekyrka.
z Sedla Starého viz Zmrzlík.
Sedláček Jan z Čelakovic 185-6.
Sedlák Jan z Blud podd. 266-8.
Sedlčanky, Sedčanky, Sedtčanky 185; z Sedlčanek Kouba 185; Pecha 185.
Sedlec u Votic 94; z Sedlce Hynek 514, 523; Zikmund Vyšehněvský 490; viz Malovec, z Selce.
Sedtčanky viz Sedlčanky.
Seidlic viz Seydlíc.
Sejček Pavel měšťan Zatecký 468.
Sekerka viz Sekyrka.
Sekerský Petr 622.
Sekyra Šimon v Praze 92.
z Sekyřic Anna 456; Jan 498; Kateřina 586; Markéta 498; Závš 495, 498.
Sekyrka Beneš 629; Ctibor 601; z Sedčic Fabian 389, 408; Fridrich 156, 344, 418, 612; Ladislav 389, 408; Štastný 389, na Lobkovicích 408.
z Selce Janek 94; viz Sedlec.
Selibov ves 451.
Selibová Dorota měštka Pražská 223, 610; Jiřík z Podskalí 223; Marta z Podskalí 223, 643; Václav z Podskalí 54, 67, 69, 88, 223-4.
Semily 234; z Semil Jan rychtář 234.
z Semína viz Hanikář, Kavka.
Semtín 94-5, 124; z Semtína Buzek 73, 382, 446; Tůma 124; Václav Vachek 94-5; viz Rezníček.
Sendražice 231; z Sendražic Beneš 39, Beneš st. 123, 231, 459, 472, 492, 510, 532, 544, 553, 566, 569, 629, 630; Jan 231, 331; Jan st. 472; Mikuláš 472.
z Senoče Šimek krčmář 163.
Sepekovy 61; z Sepekova Jan farář 61.
Serafin Jindřich 27.
ze Seslavic Markléta 575.
Seydlíc Heync z Senfeldu 179.
Sezema 555; ze Měenné 492, 586; Václav 616; viz Sazema.
z Sezemiček Anna 615.
Sezimové pání 610.
Sikeš podd. 236.
Sirotek pan 93; Siroteková Kateřina z Hradce Králové 92-4, 279.
z Skal Hynek 590; Jeník 586.
Skalice 206; z Skalice Dorota 521, 598; Jan 63, 206; Kuneš 521, 598; viz Koloděj, z Polkovic.
Skalik Václav z Smolnice 137-9.
z Skalky Skalecký Albrecht 491; Jan 422, 442, 491; Johanka 619.

- pod Skalkou Mareš mlynář 111; Matěj mlynář 188.
 Skály zámek 415: viz Svojanovský.
 z Skarýšova viz Bílský.
 Sklenář Jiřík z Rakovníka 116, 122, 181, 301-2, 407.
 Skočice viz z Radkovic.
 Skřivan Jan měšťan Kutnohorský 17.
 Skřýchov (Skraychov, Skrejchov, Krajchov, Krejchov) 151, 170: z Skřýchova Matěj podd. 151.
 Skuč, Skuteč 73, 208.
 z Skuhrova Elška 482, 560; Jan 482; Jeronym 511, 545, na Chotajšanech 370; Václav 494, 594.
 Skupá 215.
 Skytaly 211-2, 221; z Skytal Bárta 212.
 Slabce 116, 121-2; z Slabec Barbora 121-2; Havel krémář 214-5; Jan rychtář 116, 121-2, 215, 301; Kateřina 116, 121-2; Matěj 116, 121-2.
 Sladovník Jan z Nové Vsi podd. 136, 138.
 Slach Jan z Hřivice 325.
 Sláma 156, 217-8; Jiřík 145; podd. z Kytína 414.
 Slaný město 26, 180, 193, 591; z Slaného Pavel 228.
 Slatina Jan z Prahy 558, 603; Jindřich 624; Ondřej 514; viz Vrchota, ze Žďaru.
 Slatinský Jan z Nové Vsi 462.
 Slavata z Chlumu 217, 242, z Košmberka 270, 520, 524, 527, 550, 582, 596, 637; Michal 109, 199, 205, 216, 372, 552, 612, 621, 642.
 Slavek Václav z Bořenovic podd. 444.
 z Slavic Hrdibor (Hylibor), 482, 526, 561; viz Smolík.
 Slavikova Markéta 71-2
 pod Slavínem Vávrovo pole 421; z Slavína viz Samec.
 z Slavkova Jan Neustupovský 155; Kuneš 567; Markéta 155; Václav 155, 205; viz Adam.
 Slezsko 222, 303.
 Slivák Křížek na Nov. m. Praž. 92
 Slivensko 154; viz Šilhan.
 Slivka podd. 234.
 ze Slivna viz Víčko.
 Sloup z Měcholup Havel podd. 225.
 z Sloupna Kordule 520; Václav 523; Věnik 523; viz Doubková, Kordule, Pancfř, Sádovský.
 Slovák Jiřík z Jilavy 358.
 Sluch Jindřich 567.
 ze Sluštic Veronika 592.
 Smajkal Jan z Libovice 23, 626.
 Smečno 219; viz Kamenický, z Martinic.
 na Smědovicích viz Vlk.
 Smetana Jan 588; Smetanová Katruše 588.
 ze Smidar Boček 564; viz z Sundorfu, z Wartmberka.
 ze Smíkas Petřík 538.
 Smil z Úňhoště 88.
 ze Smilkova Jan 508, 517.
 ze Smilovic Markéta 523.
 Smiřický pan 185, 520; Jan 552; Kateřina 239, 240; Zikmund z Smiřic 401, 432, 449; viz z Kolovrat.
 Smíšek, v Kutné Hoře 421, 546.
 Smolík Zikmund z Slavic 140, 143, 191.
 Smolnice ves 136-8; z Smolnice Jakub 138; Mikuláš 138; Šimon 139; Vaněk 137-9; Smolnický les 136-9, 220.
 Smolotely stateček 473; viz Kafunk.
 na Smrkovech 49 čti na Smrkovicích; viz Libák.
 z Snětu Snětský Jan 105; Pavel 626, 636; Petr 573, 582.
 Sobčice ves prodána 286.
 Soběhrd Markvart 37, 45, 329, 379, 382, 384, 388, 398, 400, 402, 412-17, 419-23, 436, 454-5, 467, 471, 475.
 z Soběraz Kouba 107, 109, 201.
 z Soběšína Hynek 543, 572; Zbyněk 544.
 z Sobětic Anežka 514, 524; Elška 499, 567; Kateřina 624.
 z Sobotky Jan 304; viz Zelený.
 z Sochovic Štěpánek 499, 597.
 Sokol Jan z Bělé 209; z Kamenice 547; z Leskovce 548, 624; Prokop konšel Litoměřický 43, 99, 298; Václav z Mor 75-6, 100.
 Sokolík hejtman Kladský 64.
 z Solan Jakub podd. 36; viz z Sulevic.
 z Solopisk Hynek 365, 386; Jan Ješek 145; v Píšťanech 464; Johanka 464; Prokop na Libří 386; viz Mírek.
 Solský viz ze Sulevic.
 Solšice 83; z Solšic Ctibor 537; Duobra 594; Jakub 83.
 z Sosny Řiha podd. 66.
 Souček Jan měšťan Táborský 58.
 Soudní, Súdň, Matěj podd. 63.
 Soukenník Antoš v Praze 52.
 Souský Václav 100, z Dubau 43.
 z Soutic viz Čabelický, Janovský.
 Sovka Václav z Liboslavě měšťan Pražský 360.
 z Sovojevic Jan 496, psáno z Svojevic 512.
 Srb Petr jednooký 367.
 Srník Jan ze Tří Dvorů a z Polep 444.
 Stach Mertlín 524; Zikmund z Hrádku 68.
 ze Stakor Ctibor 514.
 z Staniměřic Ambrož 447.
 na Staré viz Rašín.
 Starý Jíra z Úňhoště 189.
 Starý háj 180.
 Stebuzevs 105.
 Steinhof, Štanhof tvrz 247.
 Steinpach, Štanpach, Kašpar 245-7; Kateřina Steinpachová 245; Linhart ze Steinpachu 324; Markéta 245; Nykl v Lukách 324.
 Steinreiter z Muzlův Blažek 1, 367, 385, 437, 454-5, 641.
 ze Stekníku Pecha 157-8.
 ze Stěžer Jan rychtář 93.
 ze Stěžova Heřman 518; Jan 34, 521-8; Jindřich 34; Markéta 33; Václav 599, z Tezova 630.
 ze Stodimě Litvín 526; srovnej z Todně.
 Stoličky 452-3.
 Stolinský viz z Kopist.

- Stoš viz Štos.
 Straboch Ješek 149, 150; viz Straboch.
 Strachota st. z Kralovic 427-8; Bohuslav z Kralovic 197, 393; Jan 79; na Vostrově 425; Matěj sirotek 79; Michael 79, 644.
 ze Strachotina Anna 443; viz Litochleb.
 ze Stradomé Jan děkan Karlšteinský 372.
 Stradomice 179 čti Stradonice.
 Strahovský klášter 481.
 z Strajcovic Elška 575.
 Strajčkovský viz z Dražkovic.
 Strakonice město 297-8, 319; viz z Rožmberka.
 Stránčice 466.
 z Stranec Jiřík 18, 50.
 Straník 574; Jindřich 625; viz z Kopidlno.
 z Stránova Dorota 26; viz Škorně.
 Stranovský Jan 642.
 Strašecí 451.
 z Strašic Jan 460; viz Holík.
 z Strašnic Mandelena 629.
 Stráž městečko 66; z Stráže Ješek 514; Jindřich 515.
 ze Střechova Václav služebník 83; Vít rychtář 83.
 Středa Dlouhá 146.
 Střekovské zboží 289-91.
 Střela Mikuláš z Rokyc nejv. hejtmán dvora královského (1470) 251.
 Střeziměř viz z Lub.
 Střežetice 190; z Střežetic Dorota služebnice 190; Marta služebnice 145-6, 190.
 Strhaře 59; viz Opozdil.
 na Stříbrné viz Tluxe.
 Stříbrná Dorota 623, 628, 631.
 Stříbrný odsouzen 637; Mikuláš 523, z Křešihlav 559; viz z Hořemic.
 Stříbro město 198, 438.
 ze Stříbska Elška 587; srv. z Třebska.
 z Strážkova Elška 529; viz Žleb.
 Strmelice (Střimelice) 199; ze Strmelic Kríž 199; Říha 199.
 Strmice 180-1 čti Trmice.
 ze Strojetic Abraham 126, 175; Jan Ješek 13, 324, 425, 434-5; Jekomaš(?) Strojetický 144.
 ze Stroupče Stroupecký Jiřík 425; viz Rohovcová.
 ze Strpí Alžběta 132; Jindřich 482.
 ze Strpčie Briek 531; Jan 531.
 Strupecký Fridrich 221.
 z Strupin Jan 450.
 Studeňany 254.
 z Studeněvsí Otík 599.
 Stup Burjan z Chrámece 147, 216; Pavel na Zvoleněvsí 216.
 z Stuparovic Bartoš podd. 468.
 z Stupist, snad z Trpist, Jan 503.
 z Suché Machna paní 258; Petr 549, 550; viz Robnhapp.
 Suchý Mikuláš podd. 77-8.
 Suda Petr z Řenec 77, na Janovicích 385, 406, 468, 490, 526, 532, 570; Sudová Anna z Řenec 468.
 Súdni Matěj podd. 63.
 z Sudomíře Dorota 621; Jan Divčický 57; Jan na Řepici 174, 181, 376; viz Robnhapp.
 z Sukorad viz Lapačka.
 z Sulejovic Kateřina 454, 471; Kamarét 454; Marta 454; Smil 507; viz z Sulevic.
 Sulek Jan z Hrádku 279.
 z Sulevic Bušek 56, Milešovský 516, 612; Dobíáš 248; Jan Kunát 45, 56, 157-8, 497, na Libochovanech 330, úředník na Ličkově 114; Jiřík Vostrský 136-9, 192-3, 220, na Divicích 140; Lidmila 471; Marta Vencelíková 471; Pavel na Duchcově 252; Petr 56; Purkart 56, na Duchcově 291, 397; Tobíáš purkrabí Karlšteinský 1, 593; Václav Solský na Solanech 36, 56, 497, 639; Wolf na Duchcově 144; viz Hora, Kaplét, z Sulejovic.
 z Sulic Heřman 430, 567; Kunka Vranovská 396; Markvart na Zámrsku 430; Zuzana 396, 430.
 z Sulislavě viz Polák.
 z Sundorfu (z Smidar) Boček 563.
 Sušice město 265; z Sušice Václav písař 265.
 z Sušina viz Kozel.
 Suška Jan podd. z Čičovic 414.
 Svach Havel 78.
 z Svárova Jan 613.
 Svatba Jan z Otradovic na Zbraslavicích 270, 301, 333, 384, 491, 546, 629; Jiřík odtudž 430-1; Markvart odtudž 52.
 Svatoň podd. 127-9.
 Světec 178; z Světců Říha 178.
 z Světí Johanka měštka v Praze 47.
 Světlik Mikuláš 619.
 z Svidnice Hanuš 537, 558.
 z Svinař viz Litevský.
 Svinařov 116, 122, 141; z Svinařova Dobeš 214-5; Prokop 142; Vaněk 141.
 Svinčice 162-3.
 Svinětice ves u Vodňan 113.
 Sviný 118; Trhové 444.
 Sviták Vítek z Blud podd. 266-8.
 Svojanovský Jan z Boskovic na Skalách 32, 306, 332, 339, 375, 616, 636, 641; Ješek 501, 525, 543, 579, 593, 595; Jindřich 339, 375, 619.
 z Svojevic Jan 512 (snad čisti z Svojevic).
 z Svojkova viz Kapoun.
 Svojsín viz z Nalžov, Zmrzlik.
 Svoleněves (Zvoleněves) 216.
 Svrčev, psáno Cvrčovec 449, 454.
 Sýkora Říha 173; Kateřina 606, 642.
 Synek Jan 3, 4, 9.
 Syrovátka 98.
 Sýrovic Blažek.
 Š.
 Šach Jan ze Smolnice podd. 136, 139; Martin 194.
 Šafránek 565.
 Šak Jiřík z Kostomlat 178; Václav 183.
 Samek Jan z Rousinova 215.
 Šan Jan z Tvoršovic podd. 120.
 ze Sanova Aleš 244, 517, 569; Mandalena 588; Zdeněk 615.

- Šandorf z Hornšperku Fridrich 462.
 Šárovec Zikmund 483, 568, 598.
 ze Šaškova Bohuše 370.
 Šatava Oldřich z Újezda 500.
 Šatný Jan 86-7.
 Šawenštejn, hejtman 247.
 z Šayby viz z Újezda.
 Ščastný viz Štastný.
 Šebířova Jindřich 501; Ladslav na Liběchově nejv. písař 365, 386, 389, 501, 625; Vilém 339, 636; viz Beřkovský, z Křekovic.
 z Šejnova Kristof v Dol. Litvinově 461.
 z Šelmberka Jan 263, 485, 607; viz Cipla.
 Šelndorf Fridrich z Hornšperku hofrychtář na Buncli 391.
 Šemerka Petr z Přeloučí podd. 374.
 Šenfěld viz Seydlíc, Šonfeld.
 Šenk Jan 56, od Hory Kutné 65.
 z Šentálu Nikodém Jan v Klátověch 411.
 Šerling na Zderaze v Praze 285-6, Šerlingovy mlýny 75.
 z Šertynge Šertyng Kunc 49; z Šertynku Markéta 399; Šertyngar Mauric 354; viz Doubková.
 Šerý Václav z Hrliva 124-5.
 Šesták Martin z Ouběnic (Zoubinc) 160; Šestáková Baruše 254.
 Ševček Jan z Bystřice 160.
 Šic Bořivoj z Drahenic 87; Hynek odtudž na Zbynicích 423, 437.
 Šikle viz z Pulraitu.
 Šilený Tůma z Německého Ohrazení 164-5.
 Šilhan Jan ze Slivenska 154, 227; Šilhanův Kubik z Kytina podd. 414.
 Šimek Ondřej 615.
 Šimerka Petr celný z Přeloučí 377.
 Šimon řezník 185; na Hradčanech 230; písař v Roudnici 104, 153.
 Šindel Endres z Blumnova 433-5.
 Šindelář Martin z Čachovic 126.
 z Šipův Jiřík rychtář 141; Koubek 141; Vaněk krčmář 141.
 Širntynger Jiří st. hejtman na Šawenštejně 247; Jošt Hohenberče(?) 247; Nikl 247.
 Škola Michal 87; Mikuláš z Černčic 462; Školová Markéta 87.
 Škopek Jindřich z Bílých Otradovic 115, 186; Škopková Anna z Unšova 382, na Kamberce 446.
 Škorně Jan 532, 626; Petr z Stranova 96-7, 105, 218, 491, 622, purkrabí na Žlebích 382; Jetřich z Malenic 583.
 ze Škrdl Mikuláš 175.
 Škrha Jan z Petrovic 364; Zikmund 8, 615.
 z Škrovalu David 145-8, 173-4, 176-7, 182, 190, 210, 211, 307-9, 455; Matěj 145-8, 173-4, 176-7, 182, 190, 210, 211, 307-9, 427, 428; Škrovalové 622.
 Škruh Zikmund 637.
 Škvorec viz z Klinšteina.
 Škvorecký pan 194; Jan 556; Mojžiš 556.
 Šlaknov 437 čti Šluknov.
 Šlakenber 143, Šlakenberd 144, snad Schlackenwerth, Ostrov.
 Šlechta Jan 634; Václav z Pomberka 340, 373, 387-8, 392, 395, 400, 412, 414-5, 423, 430, 435-6, 438, 458-9, 463, 473.
 Šlechtic Jan z Mrdic 591.
 Šleizingar Kundrat písař 373.
 Šlejnic z Tollšteina Arnošt probošt kostela Pražského 437; Hanuš 437; Jindřich 280, 436, 500; Jiří 437; Kryštof 437; Wolf 437.
 Šlikové páni 356, 507; Šlik Albrecht z Holejče na Lokti 363; Jeronym 233-1, 245, 247-8; Mikuláš 245-7, z Holejče 442; Pankrác na Hertmberce 363; Šebastian 62.
 Šlotrř Václav z Tachova 53.
 z Šlovic Otík 631.
 Šluknov, psáno Šlaknov 437.
 Šmejdička Dorota měštka Pražská 402, 432.
 Šmid Michal a Pavel podd. z Alberštorfu 191.
 Šmuhar Jakub z Rochova 446; Mikuláš 446; Jan Šmuhar odtudž 500.
 Šnakov dvůr 42.
 Šnaydar Nykl 191; viz Nyklšnajdr.
 Šnobl pan 84; Erazim z Plikšteina 394, 452; Jan z Varu 68, 569.
 Šoldíkův Jan 132.
 Šoltys 271, čti šoltys, soudce v Normberce.
 Šonfeldská váha 373-4.
 z Šontálu Jan 628.
 Špaček 154, Jakub měšťan Roudnický 104.
 Špán Jan z Brašteina 537, 568.
 Špetle 55; Burjan 226; Hynek z Janovic na Hostinném 414, 430, 435; Jan z Prudic na Žlebech 58, 73, 436; Jan st. z Janovic na Bezdězi 449; Jindřich 226, z Prudic 355-7, 403, 420, 424, 438, 634, 641.
 Špiková Dorota nožířka 90.
 Špina Bohuněk 614, 633-4.
 Špitálský Jan z Vodňan 111.
 Šponmilnar Fabian 205, měšťan v Mostě 330; Řehoř notář 246.
 Šprych Burjan z Nohořčic (z Nahořečic) 39, 40.
 Šrámek Jan z Onjezda 420.
 Štanhof viz Steinhof.
 Štanpach, Štaypach, viz Steinpach.
 Štastný pau 235; viz z Waldšteina.
 Štefl kramář ze Starého Bydla 406; ovčák 161; Šteflová Barbora měštka v Budějovicích 85-6.
 Štěhlavský Bohuslav 546 (Štěhlavský?).
 Šteker Ctibor 524; Jan z Mirovic 499, 597.
 z Štěkně Kubelův syn Jakub podd. 140; viz z Řičan.
 z Štemberka Vít rychtář v Starém Městě Pražském 157.
 Štenraitar viz Steinreiter.
 Štěpán v Praze 158.
 Štěpanický Hynek 244.
 Štěpánov 199; z Štěpánova Duček 216-7; Martin 199; Pavel rychtář 199; Vojtěch 199.
 Štěpta Mikuláš 587; Štěptová Elška 587.

Stěrboboly dvůr 452.
ze Šternberka na Bechyni 131;
Albrecht 206-7, 401, 468,
545, na Zelené Hoře hejtman
v kraji Plzeňském a Tachov-
ském 410; Anna 239, 240;
Jan 1, 439; Jaroslav 538;
Jiřík 1, 66, 452, na Konopišti
455, 530, 580; Ladislav nejv.
komorník a pak nejv. kancléř
IV, V, 15, 186, 230, 275-7,
295-6, 399, 454, 460, 608,
613, 630; Petr na Leštně nejv.
komorník 141, 512, 627-8,
638, Holický 580; Zdeněk z
Konopiště nejv. purkrabí Praž-
ský 517, 539; Zdeslav 543.
Štěstín 109; ze Štěstína Jan kněz
109.
Štětí městečko 100-1, 112, 113,
116; ze Štětí Havel sladovník
101, 113; Jan rychtář 113;
Staněk 101; Šimon kostelník
101, 112; Tůma 100, 112;
Valentia 101, 113.
Štěcha Štěpán ze Skytal 212-3.
Štipoklasy 199.
ze Štítar Jan v Kutné Hoře 148.
Štítkov 181; z Štítkova Petr 181.
z Štítného Adam 444, na Za-
hrádce 452; Honš 444; Václav
na Proseči 399, 466.
Štos (Stoš) Jiřík 234-5, Kunderát
z Kunic 235, 580, 602.
Štraboch Václav měšťan Pražský
313, 627; viz Straboch.
Štros Jan z Kněževesi 103.
Štuksa Jan 511, 552.
Šuba Jan podd. 2, 615.
Šumburk Nový, brad 243-4; z
Šumburka Albrecht 2; Arnošt
349; Fridrich 237, 243; Heř-
man 2, 430; Jan na Lands-
hutě 2, 3, 599, 610, 617;
Karel 2; Václav 349, 634;
Vilém 349, 634; viz Fictum.
Šváb Duchek 606; Franc kramář
z Volyně 230; z Linhart ve
Svinech 118.
z Švabínova Beneš 592; Bohuslav
503; Ofka 529, 598.
Švamberg pan 227, 254; z Švam-
berka Bohuslav 517; Burjan

487, Burjan Labut 391; Jan
mistr převorství Českého 497,
616; Jindřich 487, 553, 573,
Bavor 600; Kryštof 152, Kry-
štofor 391, 411, na Boru 463;
Mikuláš na Třebli 359, 437;
Zdeněk na Třebli 198, 488,
493, 505, 560, 643; viz Kru-
šina.
Švarel Michal z Krupky 487.
Švec Šimon z Úhoště 189.
Švehla Jakub z Chýnova 166.
Švehla z Úhoště 189; Švehličin
Jan z Železnice 97.
z Šwemdorfu viz Plaš.
ze Švihova Albustin 252; Kate-
řina vdova 252.
Švihovský pan 261; Jan 77; Vá-
clav 84; Vilém 104, 484; viz
z Risenberka.

T.

Tábor, Hradiště hory Tábor, 40,
41, 78, 115, 151, 169, 170,
195, 235, 254, 441, 487, 489,
512, 553, 573, 622, 624, 636;
z Tábora Jan úředník 418,
421; Jiřík konvář měšťan 116,
171; Václav měšťan 171; Va-
vřinec 542; Zuzka 116.
Tachov 53, 59, 60, 410, 514,
523, 569; z Tachova Lidmila
514; Mandalena 496; Markéta
597; Marta 562; viz z Gut-
šteina.
z Tajné Johanka paní 196.
Taj- viz Tý-.
z Talmberka Václav 549; Vilém
548.
Talina dvůr, ves 336, 451; Ta-
linský Petr z Říčan 560; Ta-
linský rybník 451.
Talkenberk z Talkenšteina Křištof
50.
z Tandorfu Johanka abatyše klá-
štera Týneckého 488.
z Tanfeldu viz Cukr.
z Tarmarku Markéta 499, 524.
z Tašnovic Rumprecht 595.
z Těchlovic Lidmila 575; viz Donát.
Tečenský Jiřík z Blud podd. 268.
z Tečíněvsi Jan 522.

Tečmen niva 166.
Tédek viz Dědek.
z Tedražic Brikci 443, 445; Diviš
443; viz Mutrplos.
Tej- viz Tý-.
z Telec Jetřich clientalis 248.
z Těmic Oldřich 483; Přibík Tě-
mín 445, 483.
Temperk Jan podd. 167-8.
z Teplé Wolf forman 408; viz
Roztocký.
Teplická fara 363; opat 612;
Teplické zboží 289-91.
z Terešova viz Kořenský.
Terpa Andres měšťan Pražský
157.
z Těšnice, z Tušnice, Prokop 567.
Tětek viz Dědek.
z Tetova Mandalena 570, 589;
Jan Tetauer 432, na Hostinném
438; Fridrich Vlček 15.
z Tezova Václav 630; viz ze Stě-
žova.
Teženský Jan z Čechelic 523.
Tichava Jan 41.
Tichopad Jan 162.
Tichý Jan z Markyštorfu v Bi-
lině 162-3.
na Tismicích Vilém 132.
z Tisové Mikuláš v Trubečích 299,
300; Wolf na Trubečích 300.
z Tišnova Ondřej 263, 506, 522,
528, 535; Ondráček 478.
Tletle Stanislav 398.
z Tloskova Jiřík podd. 163; Ku-
neš 163-4, 177-8; Martin podd.
163; Průša podd. 163; Valek
podd. 163; Vaněk rychtář 163.
Tlučen 242; z Tlučeně Vacek 242.
z Tlučné Otík 494-5, 582, 598-9.
Tlustovousy viz z Střížkova.
Tluxa Jan z Vrabí na Čimelicích
454, 541; Jiřík z Čechtí 568;
Přibík z Čechtí 503, 577;
Václav z Vrabí na Stříbřině 1,
33, 270, 608.
ze Tmáň Jindřich 617; Václav
64.
Tobiáš kněz 623.
Toch viz Tvoch.
Točník zámek 80, 386, 440; Jo-
annes písař 80; hejtman 365,
394.

- z Todně Litvín 235; srv. z Stodimě.
 Tolštejn hrad 519; viz Šlejnic.
 Tomáš rychtář na Malé Straně 451.
 Touchovský Jiřík z Nevěženic podd. 192.
 Toušek Jan rychtář 181-2.
 z Toušeně Elška 435; viz Jan-dová.
 Toušice 222; z Toušic Bohuslav 222-3; Křtěn 223; Martin 223; Matěj 222-3; Prokop 222-3; Tomáš rychtář 222; Toušické lesy 222.
 z Toušihně viz Bradáč.
 z Touškova Jan mlynář 74; viz Frydl.
 z Toušova viz Bradáč.
 na Toužetíně viz Mičan.
 Tovačovský Adam 642; Ctibor 497, 520.
 z Trach viz Proch.
 Trčka z Lipy Burjan na Lipnici pod-komoři 372, 457-8, 550, 596; Erkuleš 469; Jan na Lichtmburce 422, 457-8; Mikuláš na Lichtmburce 31, 130, 218, 422, 457-8, 484, 491, 504, 509, 520, 525, 548, 560, 566, 570, 580, 582, 596, 607, 610, 618, 620, 622, 629; Vilém na Lichtmburce 422, 457-8; Zdeněk z Vlašimě 58, 83, 199, 442, 457-8, 484, 550, 566, 576, na Lichtmburce 422.
 na Třebli viz z Švamberka; Třebelský pan 198.
 Třebešice statek 337.
 z Třebešnic Anna 81; srv. z Třebošnic.
 Třebešovský viz z Chlen.
 Třebíč viz z Pernšteina.
 Třebivlice v Žatecku 596; viz z Údrče.
 z Třeboce, z Třebouce, Jiřík podd. 193.
 z Třebošnic Jan 567; srv. z Třebošnic.
 Třebová viz z Boskovic.
 Třebová Česká 106.
 na Třebovětích viz Záruba.
 z Třebeska Alžběta Bavorovská 431; Anna 230, 335; Jan Ba-vorovský 431; Jan Ryšavý 22, 637; Lidmila 335-6, jinak Příba 22-3, 230, 236; Matyáš 336; srv. z Stržbska.
 na Třešti viz Vencelík.
 Třevač 76-7; Třevačský Petr 76-7; viz z Kopidlna.
 z Třebřich Mandelena 639.
 Trmice ves 382-4, psáno z Strmic 180-1; viz z Mansdorfu.
 z Trnče viz Herolt.
 Troj Hanuš, Honstroj, kupec v Kutné Hoře, 49, 81, 209, 210, 270; Jan 71.
 z Trojetic Abraham 641.
 z Trpíst, psáno z Stupist, Jan 503.
 Trs podd. 236.
 na Trubcích viz z Tisové.
 Truhlář Jan z Prahy 423; Stanislav 170-1.
 Truskovice 78.
 z Trušteina Markéta 45.
 Trutnov město 2, 608.
 z Truznice, z Truzenice, z Tužnice 575.
 z Tuchořic Tuchořský Fridrich 446; Jan 446; Jindřich 213-5, 622; Petr 446; Radslav 446; viz Bareš, z Rešetárova.
 Tučman v Praze 520.
 z Tuklak Jíra kaplan 194.
 Tulešický Mikuláš 509, 522.
 Tuněchodský Jan z Poběžovic 573; Vitek odtudž 483.
 Tuněchořský Diviš 196.
 Tunkl Jindřich z Brnička nejv. minemistr 350, 472; Jiřík st. 604.
 Tupý Martin ze Skytal 212.
 Turek Bartoš z Brna 140; Jan 565.
 Tuša Tůma z Želkovic 114, 185.
 z Tušnice, z Těšnice, Prokop 567.
 z Tužnice, z Truznice, z Truzenice, Ješek 575.
 Tvářská Kateřina v Praze 91.
 Tvoch, Toch, Václav z Nedvídkova 65, 180, 384, 629, 634.
 Tvoršovice 120; z Tvoršovic Jan podd. 159.
 Tvrd Šimon ze Skytal 212-3.
 Tvršice 145; z Tvršic Jan 145; Janček 217.
 Tychta Jan z Ještětic 60-1, 182, 279, 401.
 Tykvice Jan z Hlinského 209.
 Týn viz Praha Staré Město.
 z Týnu Johanka 463, 612; Týnský pan 85, 127, 129; viz Čabelický, z Ronšperka.
 z Týnce, z Tajnce, Johanka 512, 539; Matouš ml. ve Slabcích 121; Petr 535; Řiha podd. 136.
 Týnec Panenský 136; Týnecký klášter 488.
 Týřov viz Einsidle.

Ú.

- z Úběnic, z Ouběnic, psáno z Zoubinc, Martin Šesták 160.
 z Úberovic, z Alberovic, z Oubero-
 vic Anežka 604; Václav 199, 552.
 z Údimě Jan Kryštof 640.
 z Údoleně Bohuslav 397; Jan 397; Matěj 397; Mikeš 397; Václav 397, 633.
 z Údrče Jan na Třebivlicích 256-7, 268-9; Jiřík na Vroutku 120, 211-2, 221, 544, hejtman v Mostu 269; Smil 467.
 Uher Matěj služebník 145; Petr podd. 155, 164-5, 297-8.
 z Uherska viz Jeník.
 Újezd 420, 500; z Újezda Diviš z Šajby 376; Hynek 420, 424; Jan Jeníšek na Cvrčovci (na Svrčevsi) 449, 454; Jindřich 5, 642; Mikuláš 509; Vilém 420, 424; Zdislav 514; viz Baderký, Boubinský, Háša, Choltický, Jeníšek, Praha Malá Strana.
 Újezdec 195-6; z Újezdce Václav 214; viz Cinadr, Vorudka.
 Újezdec Červený 197; z Újezdce Červ. Bartoloměj 637; Bohuslav 88, 188-9, 196, 206, 253, 336, 383; Jan 88, 189, 206, 383; Zdeněk 206.
 z Ujkovic Markéta 602.
 Úlehle rybník 451.

z Ulic Markvart 502; viz z Plesnic.
 Ůlibice 97-8.
 z Ulitic Dorota 563-4; Markvart 502.
 v Umbrechticích viz z Kestřan.
 Ůnětice 112; v Unětích Izaiáš farář 82, 86, 169.
 Ůnhošť město 88, 188-9; dvůr svobodný 383; z Ůnhoště Jiřík 188-9; Markéta vdova 189; Matěj 189; Smil 188-9, 206; Václav Hručíř 189.
 z Unšova viz Škopková, z Vonšova.
 z Ůrazu Václav mistr 415, kancléř Pražský 427-8.
 z Urleych Antonín 398; Filip 398; Křištof 398; Václav 398.
 Ůstí město 106, 222, 335; z Ůstí Jan 493; Václav Jaroš 431; viz Sazema.
 Ůsal Vaněk 208.
 z Ůsavý viz Rendl.
 z Ůtěchovic viz Blekta.
 Ůterský Jan mistr 388; kanovník u sv. Václava 34.
 Ůtrata Václav 642.
 Ůval 392; Ůvaly 149.
 Ůžidil Jan podd. 67.

V i W.

Vacek Jan z Protivína 111.
 Vachmanová Kačka 78-9; Martin 78.
 Váchů Petr z Řevnova 170.
 Václav IV. král 479, 506-7, 525, 527, 534, 558, 577, 589, 590.
 Václav mistr 613; pekař v Praze 82.
 Václavec podd. 248.
 Vacovic Jan z Modřovic 215.
 Vahanec Burjan 348.
 Waincirl Andres z Tachova 60; viz Weincirl.
 Wais Jiřík konšel v Kutné Hoře 135.
 z Waitmile Beneš Waitmilar 584, 594; Jan 91, 612, 644; Šebestián na Chomútově 411, 449, 625; viz Krabice.
 Vajhák viz z Koutů, Vyhnák.
 Vajzek Jindřich 561.

Archiv Český XIX.

Valchář Mikuláš z J. Hradce 28, 643.
 z Waldeku Anežka 579; Markéta 597; Václav 541; Zdeněk 541; viz Medek.
 z Waldšteina, z Walšteina, páni 276; Albrecht na Krupce 267, 472-3; Bernart na Krupce 81, 186, 209, 210, 217, 222, 270-2, 280, 290, 303, 316, 335, 344, 350, 363, 391, 411, 418, 472, 508, 618, z Hradištku 266-7, mincmistr 209; Bernartová 221; Ctibor 359, 518, 519, 547, 555, psán z Wolšteina 437; Fridrich 598; Hynek 517, 542, 574, 621; Jan na Krupce 81, 209, 210, 217, z Hradištku 270-2, 280, 303, 316, 335, 337, 344, 350, 363, 391, 411, 472-3, 508, 530, 542; Jindřich Štastný na Rychmburce 46, 208, 618, 640; Jiřík na Bradci 96-7, 218, 491, 527, 621-2, v Železnici 424-5; Mandalena 459, 483, 618, 640; Vaněk 482; Vok 482; Zdeněk v Hořicích 425.
 Waldunk Kuneš 616.
 Valeč 120, 211; z Valče Hanuš 211; viz z Vřesovic.
 Valecký viz z Doupova, Praha Malá Strana.
 Valečov 258; z Valečova Václav 537, 552, 558; viz z Doufna.
 Valečovský Jan 232.
 Valenta v Nov. M. Pražském 148.
 Valkoun z Adlaru Burjan 408; Jiřík 408; Václav 493, 517.
 z Walšteina viz Waldšteina.
 Valtinů viz Blekta.
 Valtů Jan podd. 462.
 Wamberk (?) statek 2.
 Vančura, Vančera, Mikuláš z Řehnic 270, 301, 333, 366, 642; Václav 156.
 Vaněk z Křešic podd. 94; krčmář pod Leštnou 188.
 Vaníček Zikmund perkmistr 310, 312-3.
 Vaník Jakub ze Smolnice 137-8.
 Vansar Martin z Koliměřic podd. 127.

Vaňura Matěj z Kamenného Mostu 442.
 Varhaníček Jan havěř 99.
 Varhaník Václav z Prahy 90.
 Wartmberk 154; z Wartmberka Hašek Zvířetický na Smidařích 448; Jan Březenský na Blaušteině 452-3, 483, 603; Kateřina 470; Křištof na Lipém 470; Prokop na Lipém 470; Zikmund 57, na Děčíně 61, na Lipém 470.
 z Varu viz Šnobl; z Varův viz Hozlauer.
 Vavák Mikuláš v Praze 194.
 Vávra měšťan v Praze 92; krejčí v Roudnici 99.
 Vavřinec měšťan Pražský, komorník desk zemských 146.
 Vávrova Regina 43.
 z Waykrštorfu viz z Weykrštorfu.
 ze Vchynic Jan na Ražicích clientalis 255-6, 258; Smil Ražický 376.
 Vchynský Jan 99.
 Weincirl Andres z Kumpolce (psáno též z Kumpolce) 474; viz Waincirl.
 z Weitmile viz Waitmile.
 Vejrek, Vajrek, Jindřich 585.
 z Vejškova viz Měsíček.
 z Velebudic Barta v Červ. Dvoře 426, Bartoloměj 461.
 z Velechvína Martin řeč. Mareš podd. 250; Toman 258.
 z Velečic Mikuláš 498.
 z Veletic Dorota 26, 71-2, 628, 635-6.
 z Veležic Kateřina 67.
 z Velhartic Dorota 64; Jan Heršteinsay na Lomci 64, 80, 634; Vracka (Mračka) 613.
 z Veliní Mikuláš 259.
 Veliš 97, 105, 218.
 Veltrusy 132, 146; z Veltrus Hřebíček 103, 132; Prokop bratr jeho 103, 132, 146.
 Velvarský Jan 27; Velvarští 617, 638.
 Velvary město, Martin farář 501.
 Vencelík z Vrchovišť Jan 386, 421, 424, na Žirovnici 460, 467; Jindřich na Žirovnici 284,

- 386, 421, 424, 467; Kryštof na Žirovnici 386, 421, 424, 460, 467; Matěj na Třešti 467; Petr na Žirovnici 386, 421, 424, 460, 467; Václav na Žirovnici 58, 386, 421, 424, 460, 467, 540, 545, 569, 617; Zikmund na Žirovnici 386, 421, 424, 460, 467; Vencelkové 612.
- z Věnce Jíra 110; Kliment 110; Prokop 110.
- Ventlar Mikuláš z Kadaně 591; z Radíče 599.
- z Věřic, psáno z Zeveřic 57; viz Kule.
- Ves Boží 182.
- ze Vsi Dlouhé Diviš clientalis 265; viz Lhota.
- ze Vsi Křivé Daniel 579; Jan 126, 150; Petr 126, 195.
- Ves Nová 136-9, 265, 463; ze Vsi Nové Apolena 404; Blažek rychtář 138-9; Hertvik 265; Jan mlynář 209; Jindřich 642; Lidmila v Mrači 404; Mikuláš 572, 588.
- z Vesce Anna 494, 561; Jan 62; Karel v Krasenovicích 151; Popel Oldřich 81.
- na Veselí viz z Pašiněvsi, Rezek.
- z Veselice Bavor 6; Markéta 459; Otík 629; Vilém na Kalthauze 6; Václav měšťan Pražský 54, 67, 69, 643; Veselíková Voršila 67, 69.
- Vetlá 494-5, 598; z Vetlé Alžběta 531.
- Větrov ves 353.
- z Veveří viz Fišar.
- Veverský Václav 48.
- z Weykrštorfu Jan Žatecký 388, 390, 395, 398, 401, 403, 415, 423, 427, 429-36, 444, 456, 458, 461-3, 471.
- z Veylce viz z Failce.
- Weysenkirchen 246.
- Vezderaz viz z Polák.
- z Vežert Vlk Duchek 238.
- Věžický v Praze 90; Věžická Kateřina 90, 91; viz z Vížky.
- Věžník Arnošt 560.
- z Vicemilic Alžběta 145-7, 173-4, 176-7, 182, 210, 211, 307-9, 427-8, 607, 622, z Pakoměřic 190, 474; Anežka 145-6, 173.
- Vichový Řehoř 218.
- Víček Petr ze Slivna 231.
- Videň 51.
- z Vidhostic Aleš 292-3; Jan rychtář 212-3.
- na Vidicích viz z Hořešovic, Purkart.
- Vidlice (Vidice) tvrz 198.
- z Widesperku Baltazar 66, 643; Kašpar 66; Vavřinec 66.
- na Vidově viz Cinšpan.
- z Vidžina Lev Petr 323.
- Viktorin probošt 629, kněz 547; Silvestr z Litoměřic 99.
- Vilémkuv Jan z Běškovic 147, 154, 184.
- z Vilhartic viz z Velhartic.
- Vinařice 180, 193; z Vinařic Burjan 311; Heršová 311; Mikuláš 180.
- Vinařský Hynek 235.
- Vinec 367.
- Vinopal Prokop měšťan Pražský 29; Anna manž. 29.
- Winterberk viz Witmberk.
- Vintíř Beneš z Vlčkovic 439; Václav 532.
- Vintířov statek 2.
- Vira Jan z Újezda podd. 197.
- Wisumburské zboží 449.
- Višnové 52; z Višnového Klíma podd. 52.
- Vit sladovník 217; písař 133.
- Vitanovský viz z Vlčkovic.
- Vitha ze Rzávého Ondřej 489, 624; Vithové páni 127-9.
- Vitha Jan farář v Chýnově 166-7, 274-5.
- Witmberk, Winterberk, město 174, 181-2; konšelé 175.
- Vitoušek Martin 130.
- z Vížky Věžický Jakub 149, 150; Věžická Kateřina z Nov. M. Pražsk. 149, 150; viz Věžický.
- ze Vklíčan (z Kličan?) Vladyka Jan 184, 185.
- Vlachý Jan z Vince podd. 367.
- Vladislav král IV, 476, 507-8, 512, 516, 558, 584.
- Vladyka viz ze Vklíčan.
- z Vlastislavě Johanka 641.
- Vlašimský Jan z Cimburka 524 537, 556; viz Trčka.
- Vlášek Jan z Úlibic podd. 98.
- Vlček z Nýrska Dolejšího 173; Martin z Úřečic 208; Václav z Minic 483, 524, 591; viz z Tetova.
- Vlčepolský Jan 233.
- Vlčí háj 184.
- z Vlčkovíc Vítanovský Přibík 418, 421; viz Vintíř.
- Vlčkovský 510; Václav 155.
- ze Vliněvsi Smil 607.
- Vlk Adam z Kvítkova na Čakovcích 464; Duchek z Vežert 238; Jan z Kvítkova na Smědovicích 464; Jiřík z Kvítkova 66, 67; Jiřík z Prahy 117; Kunát 617; Zdeslav 496; Vlčková Regina 17.
- z Vlkánova Duchek 271, 606, 630.
- Vltavského landfridu hejtman 95.
- z Vod Kuřich viz z Dubé.
- Voděradý viz z Oděrad.
- Vodňany 111; z Vodňan Jiřík kolář 111, 113; Matěj mlynářský 111; nad Vodňany Michal mlynář 113; Mikuláš soukenník měšťan 113; Řehoř mlynář 113; Vilém mlynář 113; mlýn 113.
- Vohanče Burjan poručník 14, 25, 28.
- z Vohař Jan v Kutné Hoře 148.
- Vohnice, Vühnice 115; viz Vojnice, z Vřesovic.
- Vohništko Jan 76.
- Vojislav Viktorin z Kunših 449.
- z Vojislavic, z Vojslavic, Heřman 52, 460, 494; Jan 558; Jindřich na Maršovicích 456, 494, 546, 561; Petr 546.
- z Vojkova Jan 599.
- Vojnice 249; srv. Vohnice.
- z Vojnina viz Chotek.
- z Vojslavic viz z Vojislavic.
- Vojta Jakub podd. 166-7.
- Vojtěch Beneš z Jivovice 444.
- Vokáč Zikmund ze Štětí 101, 113.
- Vokoř viz Okoř.
- Wolauer Jan z Bruněfova podd. 243; rybník 243.

- Volbramovice viz Olbramovice.
z Volečic Mikuláš 485.
Volešky ves u Doupova 172.
Wolf pacholek páně Kocův 173.
Volková Barbora 423.
z Volšan viz Haléf.
Wolstorfar 549.
Volyně 174, 181, 230-1; z Volyně rychtář 174, 181, 230; Wolf kramář 230.
Vondra od sv. Maří 182; šafář 145-6, 211, 308.
Vondráček mlynář 75.
Voneš Jan 151; Vonšův Jan 204.
z Vonšova Anna 548, z Onšova 570; viz Škopek.
z Vopálky Jan Převozce 323.
z Vopařan Tomáš 151.
Vopicovi v Praze 84.
Vopršal Václav z Her (ze Žher?) na Čijovicích 453.
z Voračova Martin podd. 130; Matěj podd. 130.
Vorlík zámek 220.
Vorlová Elška z Přestic 625.
Vorudka Vít z Újezdce měšťan Pražský 195-6.
Vosecký Jan 233.
Vosmik Jíra podd. 197.
Vosterský viz Kapliř, ze Sulevic.
z Vostrova Barbora 635; viz Strachota.
Votěpkův Jan 142.
Votice 94-6, 123, 186, 207, 639; z Votic Burjan 94, 96, 115, 123-4, 169, 186, 207, 223, 519; Dorota 595; Jan 94, 123-4, 169, 186, 207, 223; Petr pan 195.
Votik 189; Václav 503.
Vozka Jan z Drachkova 159, 160.
Voznický viz z Bukovky.
z Vrabí viz Tluxe.
Vrabnice ves 78.
z Vraného Matěj podd. 249; viz Kopanský.
z Vranova Anna 587; Beneš Vranovský 79, 126, 364, 449, 606, 644; Jan 587; Václav 375.
Vratislav viz z Mitrovic.
z Vratislavě truhlář Stanislav.
z Vratíšova viz Houska.
z Vratu Jan mistr 399, 464, 565; viz Pašek.
Vražda pan 379.
z Vrbce Hodmburk Jan 604.
Vrbice 426.
Vrbský pan 159.
z Vrchlabí Barbora 60-1, 502, 543, 608; Václav Vrchlabský 396, 409, 410, 427-30, 464-5, 472.
Vrchole Mikuláš 146.
Vrchota Bohuslav z Slatiny 279, 283, 294-5, 348, 378-9, 381, 417-8, 426, 609, 616; Jan z Vrchotic na Janovicích 444, 452.
z Vrchotic Beneš 129; Jan 573.
z Vrchovišt Michal 421; viz Venclík.
z Vřesné viz Houska.
z Vřesovic Jakub na Valči 13, 120, 211-2, 221, 485, 594; Jan na Žluticích 227, 229, 333-4, 368, 408, 579; Jaroslav Kostomlatský na Dlačimě 426, 538, 576; Jindřich 520, na Brozanech 177, 196, 538, Kostomlatský na Peyryku 220, 292-3, 321, 406; Křištof 163-4, 177-8; Mikuláš Kostomlatský 115, 178, 327, na Vohnici 119, 196, 364; Václav 368, na Stoličkách 452-3; Vilém na Doubravské Hoře 1, 75, 109, 110, 114, 133, 160-3, 270, 289, 290, 622; Zikmund Kostomlatský 163-4, 177-8; viz z Nečestovic.
z Vřešтова Aleš a Jan 559; viz Kordule.
Vroustek 120, 221; ze Vroutku Havel zedník 120; Jakub podd. 120; viz z Údrče.
z Vrtba Magdalena na Hořovicích 388, 414, 591, 618; viz Hroznata, Sazema.
na Vrutici viz z Jenšteina.
Všebořice 62; ze Všebořic Daniel 506, 519, 426; Děťich 253; Salomena 408; viz Bahno.
ze Vsechlap Slavibor 256.
Všeherd 476; Viktorin 478, 481-2, 536, 555, 597.
Všejský viz z Chlumu.
Všeruby 126; ze Všerub Michal písař 126.
Všetaty 192; ze Všetat Havel podd. 192.
Vševěda Jíra 248.
Vůhnice viz Vohnice.
Vyhnák Jarohněv 488; srv. z Koutův Vajhák Jarohněv.
Vykleky 165; z Vyklek Dušek 165.
Vyklický 104, 154; Jan z Roudnice 146, 184.
z Vysoké Mikuláš 181; viz Liška.
z Vysebořic Anna 554.
Vyšehněvský Čeněk z Barchova 499, 529, 584; viz z Sedlce.
Vyšehrad u Prahy 381, 388; Bartoš děkan 475; Jiřík z Plané kustos 388; Martin Pehm měšťan 381; viz z Bukovky; Vyšehradský 616; z Podvyšehradí Mandelena vdova 223; z Podvyšehradí vápenice 223-4.
Výšek Linhart z Jíražovic 442-3; Výšková Zuzana měšťanka Pražská 44-5.
z Výškova viz Měsíček.
z Výškovice Jiřík clientalis 258.
Výžerky, Vežerty, ves 238.

Y.

Yserle Václav z Drahonice 495, 498, 599; viz Hyserle.

Z.

Záběhlíce 520.
Zabranský Vaněk ze Štětí 100, 113.
Zábřeží ves 209.
Zachář hejtman na Mělnice 100, 117.
Zachrastská Ofka z Březiny 587.
z Záduba viz Cebivský.
Zahořany 159, 511; z Zahořan Jakub podd. 159; Jetřich 454; Kateřina 465.
z Záhorič Petr 621.
Záhorkové páni 78.
Záhorský Matouš měšťan Žatecký 468.

- Zahrádka Jan z Černé 285-7, 409, 410, 462, 468, 621.
z Zahrádky Litvín 43, 47, 58, 489; Václav v Radíči 447; viz Btlauský, z Štitného.
Zaječický Jan z Kunšína 510.
Zajíc Jan z Hazmburka 232, 586; Mikuláš z Hazmburka 514.
Zajíc Jan podd. 120.
Zajíček Jan 556; Jiřík z Chřenovic 558; Zikmund z Horažďovic 265; Zajíčková Dorota z Horažďovic 265.
Zajímač pan 238; Jan 493.
Zákon Jan z Drahonic 170-1.
Zákostelský Novák Jan ze Sv. Pole 74.
ze Zakšova, psáno z Czaksova, Mikuláš 538; viz Kfelč.
Zalczpurger Michal kupec z Normberka 91.
z Zálesí Petr 573.
Záleský Jiřík 446.
ze Zaličan Mikuláš Čapek 586.
v Zámezí Viktorin 218.
na Zámrsku viz z Sulic.
Zámorský Vaněk 614, 633-4.
Zápy, psáno z Žab 177; ze Záp Jan 571; Zikmund na Dubči 1, 270, 301.
Zápský Jiřík 531.
Záruba Václav z Hustířan 1, na Třehovětích 270, 333, 433, 486, 555, 574, 613, 642.
z Zámuk Albrecht 535; Ctibor Lhotský 459; Jan 581, 599; Kateřina 11, Kordulová 157; Petr Lhotský 537, 568, 577, 605; viz Popel Přeborský.
Zátvor 194.
z Zavidova Rovný podd. 213-5.
z Závořic Jakub 452.
Zbizuby viz z Podvek.
Zborov 164-5.
ze Zbraslavic Jakub podd. 384; Říha podd. 199; viz z Braslavic, Svatba.
na Zbýnicích viz Šic.
Zdechovice 420.
Zderaz viz Polák, Praha Nové Město.
Zdierovský Mikuláš na Hradčanech 187, 188.
- Zdislavovy desky 477.
Zelechovice 248 čti Zelechovice. na Zelenkách, čti na Želenkách 251.
Zelený Jan z Březnice podd. 239, z Sobotky 320-1.
Zelewicz 264, čti Želevice.
Zelník Jiřík 103-4, 132-3, 146, 153, 184.
ze Zemšena viz ze Mšena.
z Zeveřic (z Věřic?) Martinec poddaný 57.
Zhoř u Rakovníka 141; ze Zhoře Ctibor 445; Říha podd. 142, 144, 215; Vondra podd. 142, 213, 215.
Zhořelecké (Karlické) peníze 555.
Zhudovice 183; ze Zhudovic Jakub 183; Mařík 183.
Zícha Vavřínek 248.
Zichovec Jan z Duban 179; viz Žichovec.
Zierovský, Zdierovský Mikuláš 187-8.
Zigel z Chocenice Jiřík 435; Petr na Horách Kutnách 435.
Zikmund císař 479, 513-4, 523, 538, 541, 548, 554, 575, 586, 589, 590.
Zikmund v Praze 120, 554.
Zilvar Adam z Pilníkova na Břečteině 429.
Zima Václav z Novosedl 42, psáno z Novesl 144, 205, 221, 300, 340, 455, 468, 607.
Zinšpan viz Cinšpan.
Zivold 632; snad Sewald Guldenmund.
Zlatník Matouš 555; Václav erckafér na Horách Kutnách 296; Zlatníková Markéta měštka Pražská 92.
Zlatský Václav ze Zvíkovce 591.
Zlatý les 233.
Zlajčina, Zlejčina ves 87.
Zlenický pan 238.
z Zletovic viz z Litovic.
Zmrzlik 586; Jaroslav ze Svojsína 238-40, 365, 548-9, ze Starého Sedla 254; Petr ze Svojsína 550, 588; Václav ze Svojsína ve Lnářích 441; Václav 577; Zdeněk 238-40.
- Znamenáč Jan rychtář ze Zruče 152-3.
ze Znančic 368, ze Znončic? Znojmo 143.
z Zoubinc 160, čti z Ouběnic.
Zruč městečko 10, 152-3; Šimon konšel 152-3.
Zručský, Zrucký z Chřenovic Aleš 10, 11, 152-3, 188, 199, 384, 491, 609, 613; Jan 300; Jindřich 504, 587; Václav 574.
Zub z Lanšteina Václav 300, 393; Vilém 64, 268.
Zubová Kateřina ze Star. Města Pražsk. 566.
Zumr Jan 640.
Zvěstov ves u Votic 115.
ze Zvíkovce Václav 514; viz Zlatský.
ze Zvířetic Jan podd. 210; viz Sazema.
Zvířetický Václav pan 210-1; viz z Wartmberka.
z Zvířnice Jan 503, 560, 595, 598.
Zvoleněves, psáno Svoleněves 216; viz Pytlík.
Zvonový na Nov. M. Pražském 195.
ze Zvyhova (?) Břetislav 176.
z Zyntršpihel Nikl Jan v Normberce 81.

Ž.

- z Žab (ze Záp) Jakub služebník 177.
Žáček Jan rychtář ze Sv. Pole 73, 202-3.
Žák Jan kněz doktor, probošt Litoměřický 43; Žákův Jan z Koliměřic 131.
Žakavec Lev z Lažan 445; z Žákavy 409.
Žamberský Jan měšťan Star. M. Pražsk. 98, 398.
Žampach Václav 567; viz Hložek.
Žandov 31, 227, 243; Matěj 242; Václav 242, Macháčekův 243; viz Kelnar.
Žatec 13, 50, 161, 221, 225, 468-9, 497, 518, 632; z Zátce Klíma 221; Matěj 503, 592, 595, 598.

- Zatecký Jan měšťan Pražský 45, 331, 344, 408; viz z Weykrštorfu.
 Žďár 210.
 Žďárský 72, Jan z rady Kutnohorské 17, pan 197; na Doupově 172, 324; Mikuláš 68; Oldřich na Slatině 225, 228; Václav na Slatině 225, 228; Vilém 487; Wolf z Chrástu na Žďárech 440; Žibřid 68, 324-5, 390, 639, 641.
 Žehouň 264.
 Žehrovský viz z Kolovrat.
 Žehušický, Žeušický Diviš z Nestajova 1, 130, 333, na Žlebích 270, 301.
 Zelechovice, psáno Zelechovice 248.
 z Želče (z Ledče?) Eliška 509; z Želeč (z Měleč) Apolon 492, 603; z Želeč (z Žobec) Zbyněk 524; srv. Apolon.
 Želejevice 248; z Želejevic Jindřich pan 248; viz Želevice.
 Zelenky 255-6, 258, tištěno na Zelenkách 251; Zelenský z Sebužina 144; Bernard na Želinkách 365, 386; Jiřík 255-6, 290, 328, 466; viz Rachmberk.
 z Želetavy Eliška 517; Jiřík 581; Václav Královský 424.
 Želevec ves 152; z Želevice Jan na Krašovicích 553.
 Želevice 264; z Želevic Kateřina 599; Markéta 599.
 Želézko mlynář 236.
 Železnice 97; z Železnice Viktorin 97; viz Waldšteina.
 Želkovice 114.
 z Žepnes (?) Matěj 166, snad z Žepův.
 z Žepů Duchek podd. 87; Kyreš podd. 87; Pavel podd. 87.
 z Žernosek, z Žrnosek Anna 499.
 z Žerotína 515, čti z Žirotína.
 z Žes? z Čes? Honza podd. 402.
 Žeušický viz Žehušický.
 Žezhule 424.
 Žezice kostel 254.
 z Žiberka Anežka 524; Arnošt na Plané 524; Jindřich na Plané 373-4, 455; Jiřík Henygar 327; Šebestián na Plané 524.
 Žibřid Jan z Mostku 368, 444-5, 569, 583, 635.
 z Žichova Bavor na Dobřejovicích 266.
 Žichovec Jan 629; viz Zichovec.
 Žid 644; Jan z Vetlých 494-5, 598.
 Židé 604, 644.
 z Žihobec 458, psáno z Žobec Zbyněk 524; viz Apolon.
 Žirotín 213; Jan písař 213; z Žirotína Jaroslav Plichta 266, z Lipna 515, 554, 603.
 z Žirovnice Markéta služebná 194; Vávra podd. 194; viz Kamarét, Vencelík.
 Žitava 481.
 Žitenice 83, 169; Vojtěch 169; viz Hulmata.
 z Žitína Petr 584.
 Žižka Jan z Král. Hradce 79; Jindřich z Kostelce 226.
 Žleb Jan z Strážkova na Tlustovousích 33, 194, 343, 514; Ondřej 514.
 Žleby 382; viz Špetle, Žehušický.
 ze Žlunic Jan na Přemyslení 194, 291, 607, 634; Matěj 81; Oldřich 81; Zdislav na Přemyslení 33, 81, 194, 291, 317, 606; viz Mýska.
 ze Žlutic viz Děcký, z Vřesovic.
 Žlutický Mikuláš 148; Šimon v Cerbolech 148-9.
 z Žobec (z Žihobec?) Zbyněk 524; srv. Apolon.
 z Žrnosek, z Žernosek, Anna 499.

Rejstřík věcný.

- Administrator kostela Pražského (1518) 336.
 apatekář 470, 608.
 Berně královské 486; z uhlářův 372.
 bibli rodinná 143.
 brání s komorníkem 485.
 břeh 608.
 Cedule dílčí 607; neslušně psaná 395; řezaná 494, 561.
 celný 227, 229.
 cesta 493; cesta svobodná 192; viz silnice.
 chlapstvo 467, 494.
 chlebení 492.
 chromý jak přísahá 494, 551.
 cizozemci 493; Němci 525, 604; na cizozemce zřízení zemské se nevztahuje 302.
 clo 493; bráti 227, 229; projeti 120, 334; na clo majestát královský 283.
 Čeled farská kradla 117.
 čeledín, pohánění a vydávání jeho 486, 490; postavení pro pých 307.
 čertu se přikázati 379.
 čest hájena 51, 53, 54, 55, 62; napadena 30, 432; nařikána 287, 348, 371, 614.
 člověčenství slibiti 97, 170, 185, 218, 266-8, 492; srov. poddanství.
 člověk dědičný 348; klášterský 381; poplatný 624; přikázaný 626; sirotčí 273-4; zběhlý 512; člověka ve dsky klásti 439, koupiti si 193; postavení žadatí 273, 352-3; o člověka pühony 486; srv. poddaný, lidé.
 Dáni královské 497, 505; dání dluhu královského 608.
 dcera 501; dceru vzíti 607.

- dědic společník 665: dědicové společníků 563: dědická posloupnost 544.
 dědictví oltáře 501; svobodné 497: věnné 588: na dědictví věno zapsati 586.
 dědiny 500: duchovní 500: svobodná 607: věnná zastavena 258: na níž jest plat kostelní 511.
 děkan Vyšehradský mistr Bartoš 475.
 desátek kněžský vybírán 167: z dvoru pustého 504: desátku nevydávání 607.
 desky zemské 477-80, 496, 606: úřad 476: ve dsky klásti 494: člověka 439: na věno 50: na d-ky se táhnouti 606: dskami spolek učiniti 564: z desk výpis 593; vymazati z desk 520: moc desk 496: desky česky se píš 497.
 děti 501.
 díl 497: nevydán 45.
 dílčí cedule 607.
 dílnost jak se pozná 498.
 dluh 503, 606: královský 49: mladšího bez vůle staršího bratra 318: předchůdce kněze 335: dluh odpustiti 188: vymáhati 18, 19, 44, 47, 49, 50, 58, 71, 102, 131, 143, 168, 190, 205, 279, 280, 284, 294, 299, 300, 303, 323, 326-8, 342-3, 354, 360, 365-6, 369-71, 375, 389, 397, 415, 416, 431, 434-5, 457, 466, 621: zaměnění za služby 155.
 dni suché 565.
 dobrá vůle 283, 502.
 dobrý 608.
 dobytek zajatý 119, 159, 190, 383, 474, 503, 607, 642: zajatý při škodě 167, 309, 503: věnem 50.
 doly rudy železné 244.
 drábi 503.
 draha proboštská u Přestic 77.
 dříví sekati v lese 606: v lese cizím 220.
 držení 499: rušeno 59.
 držitel 499: statku 605.
 duchovní dědiny a platy 500, 552: děl Hrobský 303.
 dům v městě kupuje šlechtic 504.
 důtklivá slova viz slova.
 dvory kmeci 254, 441; dvůr najati 607, 615; postupovati 126, 251.
 Erbu užívání 488.
 erckafér na Horách Kutnách Janda 99, 304, 320; Václav Zlatník 296.
 Faleš 504.
 fara od láika obydlena 261.
 frzuchar, frajzychar (Versucher) královský 504; zemský 504; srv. probír.
 Gleit 504.
 groš český 504.
 grunty 608; zapovědět 512; gruntů zatopení 608.
 Hajným býti 610.
 haltér na gruntech 610.
 hanění soudce zemského 506; úředníkův menších 506; hanlivá slova 609.
 hejtman nejv. dvorský Mikuláš Štřela z Rokyc (1470) 251; hejtman kraje Chrudimského Štěpán Anděl z Ronovce 374; — kraje Hradeckého Černín Bohuněk 48, 123; Jindřich Berka z Dubé 429; Jan z Kácova 366; — kraje Litoměřického Vilém z Ilburka 373; — kraje Plzeňského na Tachově Albrecht z Šternberka (1516) 410; — kraje Prácheňského Léva Malovec z Libějovic 361; — kraje Rakovnického Burjan z Gutšteina (1481) 236; — kraje Slánského Hynek Borita z Martinic 1, 333; — kraje Žateckého Burjan z Gutšteina (1481) 236.
 herka vzatá 609.
 hofmistr nejv. království Českého Vilém z Pernšteina na Helfenštejně (1508-11) 1-8, 10, 11, 14-44, 54-72; Vojtěch z Pernšteina na Hlutočce (1515-18) IV, 270-2, 274-8, 280-8, 290, 292-6, 298-310, 312-19, 321 až 349, 351-72.
 hofmistr dvorský Břetislav Švihovský z Rismberka 463.
 hofrychtér Jan Hlaváč z Třebřich (1487) 526, 578.
 hofrychtér království Čes. Václav Roztocký z Teplé (1515) 295-6.
 hofrychtér na Buncli Fridrich Šelndorf z Hornšperku 391.
 hojemství 505; po právu staném 505: o čest 505: bráti 308; žádati 349.
 holdy minouti mají 506.
 hon zvěři velké 610, 642; honiti na cizích gruntech 166, 196, 420, 423: přes záповěď 166.
 hra pokutována 5.
 hrdla odsouzení 583: o hrdlo připraviti 609; státi 255.
 hříbě vzaté 609.
 hřivna 506.
 Jamník, sektář 242.
 ještábem honiti 80.
 jezdit přes obec zabraňovati 384.
 jméno křestné 611.
 Kamchy nevrácení 372.
 kamermaistr nejv. království Českého Burjan z Gutštyňa (1481) 236.
 kancléř nejv. království Českého Jan z Šelmberka (1480) 263; — Albrecht z Kolovrat (zpominán) 1511-19) 38, 54, 117, 169, 280, 289-91, 335, 350, 391, 400, 401, 411, 472-3; — Ladslav ze Šternberka (1511 až 1519) 16, 230, 275, 295, 399, 454, 460.
 kanciér Pražský Václav z Ourazu 427.
 klášter obtížiti lovem 56; robotou 56.
 klavikordium 422.
 o klenotech kšaftovati 488; klenoty pobraány 22; od kněze 120: nevráceny 52, 281; nevydány 34-5: nevyplaceny 363; zastaveny 85, 134.
 kmetův přísaha 550.
 o kmetičnu pohaněti 511.
 knězi království 583: na svobodném mající 509.

- knihy městské 315; na rathouze 223; čtení ročních 422.
 koflík stříbrný 7, 458.
 komorník nejv. království Českého Jindřich z Michalovic (1457) 503, 523;
 — Ladslav ze Šternberka (1511) 15;
 — Petr z Šternberka (1512) 141.
 komorník markrabství Moravského Jan z Pernšteina 48;
 komorník (půhončí) 508; s komorníkem brání 485.
 — desk zemských Vavřinec měšťan Pražský 146; Petr 148;
 — královský Macek z Řešetářova 34-5; Jiřík z Běšin 54.
 komorní soud III-VIII.
 konkubinát 252.
 kořist válečnou kupovati 509, 588.
 kostel platem nadaný 511; ke kostelu pole dáti 254; kostela stavba, majestát na ni 407.
 kradenou věc prodati 610; přijati 273, 611.
 král na soudě zemském 506; pohání 512.
 královna Česká, věno její 508.
 krčma nevýsadní 511.
 křestné jméno 611.
 z krivdy pohnati 611.
 kšaft 509; činiti 121-2, 206, 269; kšaftem odkázati 339, 488, 610; kšaftu pokažení 471; městský 610.
 kůň kradený 114, 273; mimochodník 449; nemocný prodán 147-8; půjčený nevrácen 49, 362, 367; uloupený uschováván 49; vyměněn 102.
 z kvaltu pohnati 346-7, 611.
 kvitancí 611; kvitování ze služby neoprávněné 51.
 Landfried, lamfreid Vltavský 95; landfridní list 517.
 lanfojt Hořejší Lužice z Ilburka Vilém 216, 442.
 lání pro dluh 517.
 les cizi 220; darován 189; posekati 612; ukraden 392; o les spor 219; lesní peníz 286; lesní právo 213.
 léta zemská 500.
 levlaři z Bavor 517.
 ležáci 512.
 ležení 512, 612.
 lichva 512.
 lidé královských postavení 15; lidé zběhlí 512; lidé nepostaviti 615; lidi poháněti a vydávati 486; viz člověk, poddaný.
 list, listy 513-5, 611; promlčuje se 512; hlavní 466, 612; klecí 515; královský o vydání peněz 27, 612; landfridní 517; mocný 34, 516; obranní 516; obse-lací 516; na peníze 611; půhonný nepřijmouti 132; svě-řený 4, 632; věnný 6, 516, nevydán 70; výhostný 348; za-chovací 225; záškodní 25; za-tykací 515, poručen 33, vydán 44-5; zvodící 235.
 louky bahniti 517; louční peníze 286.
 loupežníků nehoniti 612.
 lup na svobodné silnici 140; se-dláky spáchaný 221; z lupu viniti.
 Majestát 520, 612; zadržeti 398; zjednati 38; královský na clo 283; na ves 388; královský ztracen 86; na stavbu kostela 407; na majestáty vůle dobrá 238.
 mana z pychu pohnati 614; ma-nové zdvihli se proti pánu 232.
 na manském statku věno 588.
 manství 517; na manství zvod 604.
 manžel, manželka 520, 585; právo manžela 520; manželky nevy-dání 72, 614; manželské spory 73-4; peníze po manželce 12.
 maršálek dvorský Hynek Bořita z Martinic (1512) 1, 180, 333;
 — Jan Berka z Dubé (1516) 400.
 matka řádu panského 520; matce výživu dáti 239.
 meč rodinný 123.
 města, měšťané 518; města po-hnati 517; přísahají 518; městu odkázati statek 265; měšťanů postavení 64, 518.
 o mezníky smlouva 325; spor 193.
 míle měření 520.
 milosti královské 497.
 mince 519.
 mincmistrství úřad 209.
 mincmistr nejv. král. Čes. Bernart z Waldšteina 209; Kostka Vi-lém z Postupic (1515) 275, 420, 424, 613; Jan z Potn-šteina 321; Jindřich Tunkl z Brníčka 350; Jiřík z Hrádku 490.
 místokomorník král. Čes. Albrecht Ojř z Očedělic (1485) 528.
 místopisatel král. Čes. z Chvojence Václav 415; Václav Robnhapp z Suché (1521) 544.
 místopurkrabí hradu Pražského Bohuslav Chrt z Ertína (1515) 273.
 místosudí král. Čes. Albrecht Ojř z Očedělic 476; Léva z Ma-štova (1493) 584.
 mistr převorství Českého Jan z Rožmberka 297-8; Jan z Švam-berka 497.
 mistr špitálský v St. M. Pražsk. Václav z Hradešína 230, 335, 336; Matyáš z Třebeska 336.
 mluvení 614.
 moc 518; moci se dotýkati 613.
 mocné přestání 613.
 mord činiti 519; k mordu na-jmouti 613; z mordu viniti 58.
 most králem dopuštěný 520.
 msta 519.
 myslivost 614.
 o mzdě smlouva 164-5; mzda vy-máhána 206.
 Nábytek, svrchky 615.
 náhrada za jízdu do Prahy 45;
 za stravování sirotka 39; škody 86, 119, 168, 176, 182, 184.
 pro nájemníka pohnati z pokuty 526; najatá práce 171; na-jatý dvůr 607, 615.
 náklad na práva vedení 525.
 nálezy soudu zemského 476-605,
 o nálezech panských 521; ná-lezy soudu komorního 605-644.
 nápady, nápadník 522; po pře-slici 615.
 nařčení, nárek, nárok 526, nárek cti 614.

- nebezpečnosti se báti 525.
nedilní, v neděli býti 482, 526, 560, 571.
nejprve a přede všemi v zápise co znamená 520.
nemoc, nemocný 523; franská 118, 470.
němý může v desky klásti 525.
o neodpírání nálezy 524.
nespráva 524, 602.
nestání vedle rozkazu 525.
neuvázání 525.
nevěstina výbava 76.
notarius iuris districtus Cubitensis 246.
Obeslání 532.
obstavení 615; obstaviti poddaného 152.
očistníci 526.
odboj, odbojník 527; z odboje král pobáňel 506, 512.
odhadání 527; za odhadání přijíti 554.
odkaz dán 78; služebníkům 99; nevydán 26, 33, 48; právem městským 13; právem zemským 13.
odkázati statek městu 265; ženě, panně 617.
odpor, odpirati na zmatek 529.
odpovídati, odpovědník 617; před soudem 532, 617.
odumrtí 531; odumrtí správce 601.
odvolati se 532.
official královský na Hluboké 250.
ofrychtěť viz hofrychtěť.
ohněn a škoda jím způsobená 616.
ohrazení práva 532.
omylem naříkati 616.
ortel bráti 245; městský 616; vyšší 616.
osep obdržeti nálezem 616.
ostrovec v rybníčku 113.
otec 530, 571; chudý 571; o otcovský statek se rozdělit 250.
Památne dáti 565.
pán, pánové v soudě zemském 533; za pána přijetí 421.
pankhart, pankhartství 533.
panna ušlá 533; panně odkázati 617.
panování čtvrté 536.
pás stříbrný 77.
pastorek 625.
pastva 553.
pečeť 551, 625; cizí přitisknouti 252; nepečetěná smlouva 279; k závěti přitisknouti 269.
peníze 626; různé druhy jich 22; Karlické (Zhořelecké) 555; vykopané 52-3; zlaté 74.
perkmistr hor viničných Jiřík Ježíšek (1506) 68; Vaniček Zikmund 310, 312-3.
pisařství nejv. postoupeno za důchod 15-17.
pisař nejv. zemský 556; Albrecht Rendl z Úšavy 15; Radslav z Šebířova 365, 386, 389; Jan z Roupova 556.
pisař menších desk zemských Tomáš z Prostiboře 285; Prokop z Hadriny 511.
piv vaření ve všech 557.
platy 500; duchovní 552; z gruntů 624; komorní 551-2; kostelní 511; poddaných 236; prodány druhému 552; roční 38, 282, 623; ze sladovny 29; za službu 51, 297; týdenní 315; zapsaný 552.
plod rybový 625.
z pobrazení pohnati 627, sena 625, 637, úroku 640.
počátek (útok) udělati 555.
počet 625; činiti 56, 157, 187, 230; z počtu pohnati 626.
podací kostelní 553.
poddaný nevydán 202; poddaného postavit 57, 63, 66, 98; postoupiti 234; vyjednati 127; zbiti 200; zajmouti 10, poddaný zajat i s vozem 161; zmučiti 344; poddaných platy 236; viz člověk, lidé.
poddanství 511; neuznávati 119; srv. člověčenství.
podkomorí král. Čes. Samuel z Hrádku (1485) 537; Burjan Trčka z Lipy 372, 457.
podpůrce býti, podpora 627; za věno 554.
pohnati 525; konšel 620; města 620; z pokuty 618; purkmistra 617; z skutku neslušného 617; ze summy 620, 637; o věno 640, manželky 619; viz pūhon.
pokuta 554, 627; pro nedržení smlouvy 340; dostinenčinění nálezu soudnímu 298; pro hru přes deset gr. 5; na pych 36.
pomstu činiti 519.
z popluzí kněze oves pobrati 380.
popravcův a kmetův přísaha 550.
popravni mužové, popravci 104.
popravy na manských gruntech 625.
poručenec, panna poručená 544-5.
poručník 541-7, 624; králem daný 542; otcovský 542; správcem 600; pře 547; poručníka pohnati 624.
poručenství příbuzné 572; o poručenství ortel 321.
posloupnost dědická 544.
potok ve dsky vkládati 557.
pout do Říma 538.
právo městské 13; na rybníku koupiti 403; stané 10, 15, 19, 45-52, 57, 278, 295-301, 322-33, 360-72, 623, 631, dáno 535, 562, zdviženo 162, 163, 562; starodávni 534; vyšší 175; zemské 13; země České k věčnosti 533; za právo dáti 567; právu dostiuciniti 60; k právu jinému pohnati 134; práva nedopomoci 57, 623; pod právem někoho býti 174; práva obhajovati 534; právu odpirati 534; práva ohrazení 532; právo své po nálezu zaplati 536; právo po staném vésti 536; na se ustáti dáti 277; práva vedení 534; právo na vrch dověsti 536; z práva vyňat býti 534; právo k zvodu 535; k žalobě 536.
při obdržeti 555; protahovati 453; na se vzíti 43.
prengrecové stříbro, prengrec 209, 210.
přestání mocné 613.
převedení, převod věna 554, 588.
příbuzenství 628.
příjemce 553; za věno 553.
přísaha, v kaple 548-50; chro- mého 551; měšťanů 518; očist-

- niků 549; pohnaného neztrativá 549; původova 549; za nemoc na vyhlášení 549: popravcům a kmetům vydána býti má 550; o škody útratní 550; se zmatkem 550; přísahy neprovésti 549 na přísahu se poddati 626.
- přítel** nejbližší 555.
- probíř** královský z Drasova Arnošt 50; srv. frzuchar.
- probošt** kostela Pražského Arnošt Šlejnic z Tollšteina 437.
- prodati** a doprodati statek 557.
- prokurator** vyslán srovnati strany 55.
- prokurator** královský Matyáš Libák z Radovesic 338, 358, 463.
- promlčení** smlouvy 338; spolku 564: správy 602.
- protonotář** Pražanů mistr Jeronym 423.
- prsten** půjčený 26; zlatý 342.
- průvod**, provést, provozovati 547, před soudem 627.
- ptáky** čižebné krásti 364.
- o** púhonech nálezové 536-541, 617-21; nedodaný 621; proti obyčejí 27; přijati 618; smíšený 537; zmatečný 271, 355, 525, 618; púhouu zdvižení 31, 597, 643, propohánění z trojí věci 295: viz pohnati.
- půjčiti**, půjčka 627; slíbená půjčka 19, 555: peníze půjčené 194, 360, 367.
- purkrabí** nejv. Pražský Jindřich z Hradce 424; Jan z Janovic 463; Zdeněk ze Šternberka 517, 539.
- purkrabí** hradu Pražského Bohuslav Chrt z Ertína (1511-18) 1, 270, 276-7, 301, 333.
- purkrabí** Karlšteinský Tobiáš ze Sulevic (1511) 1.
- purkrabí** kraje Hradeckého Bohuněk Černín 48, 123.
- purkrechť** 555.
- půtka** 553.
- původ** na soudě 550.
- psych** VI, 552, 621; člověka poddaného 69; lesní 136, 139, 177; oloupení poddaných 11; polní 138; na těle 145-6; na židu 358, 622; nahraditi 179, 210: napravit 621, 623; z pychu pohnati 30, 40, 52, 141, 203, 272, 306, 308, 321-2, 358, 362, 377, 379, 402-3, 412-3, 441, 621; spáchat 156, 166, 174, 180, 185, 192, od více osob 552; pro puch uvězniti 154: opět pohnati 107.
- Rada** královská 558; rada stará městská 17, 579.
- rčení** 559, 628; promlčení 293; neprovésti 560, 629; v dětinství učiněné 291; umírá 629; věna nevzíti 292; vydati peníze odkázané 32; nesplněno 61, 65, 72, 274, 283, 286, 296, 320, 337, 341, 363, 377, 418, 629.
- řečí** viniti 560.
- regenti** království Českého IV, V. registra komorní 281, 329; kopecká 271, 294, 630; purkrabská 279, 345; soudu komorního VI-VIII.
- relaci**, relatoři 558; ke dskám z neplnění summy 308; ze škod nákladních a útratních 305, 308, 322.
- řetěz** zlatý 399.
- robot** beze stravy 311; robot nevypravení 249; robotou obtížiti klášter 56; roboty odpírati 311.
- rod**, rodové zřízení 560.
- roucha**, látky na ně 176, 221.
- rozdíl** 2, 250, 259-264, 497, 560, 607; z rozdílu pohnati 631.
- rozvodnění** 560, 593.
- k ruce** věrné přijati 423; uschovati 641.
- ručiti** za někoho 98.
- rukojemství** 310, 312, 364, 558, za věno 6, 47-8, 332, 368, 377, 386, 443, 475, 629; neposkytnouti 19; v rukojemství nestáti 209-1: z rukojemství pohnati 13, 300; slíbiti 46; z rukojemství nevyvazeni 368, 371.
- rukojmi** 558, 629; za dluh 629; slibu odpírající 629: pod základ 630; k ležení napomenouti 525; žádati 181.
- rybník**, rybníkáři 560; na rybníku právo koupiti 403; rybníku skopání 631; o rybník smlouva 355; rybníkem strženým škoda 560; v rybníku ostrovec 113.
- rytíře** nepohnati pro zbití pacholete 272; člověk rytířský 592, 631, služebníkem 638.
- Sedlo** ženské 445.
- sena** pobrán 625, 637.
- sestra** 571, nedílná 482.
- silnice** 578; svobodná král. 133, 165, 198; viz cesta.
- sirotek** léta mající 572; let nemající 572; bez poručníka 573; se sirotkem spolek 564; sirotka stravování nahraditi 39; sirotčí statek 573, peníze 31, 208, 348; ze sirotek pohnati 626.
- sladovnice** kmetična 306.
- slib** 578, 638; zločinci daný 578; ze slibu pohnati 15, 16, 179, 351, 353-4, 407, 578; učiniti 180; viz rčení.
- slova** důtklivá 340, 606, 631; hanlivá 46, 609; posměšná 632.
- služba** boží nekonána 552; válečná v cizině 14, 25, 28; do služby přijímati 203; služba služebníku smluvna 155, nezaplacena 330, 335, 361.
- služebník**, sloužiti 577; služebník člověk rytířský 638; služebníků odkázati 99; služebníka postavení 287.
- smlouva** 574, 633; o léčení 166; mrtvá (promlčená) 338; o mzdě 164-5; manželská 242; nopečetěná 279; o rybník 355; o statek 236; svatební 14; do tří životů trvající 29; o vodu 633; o vyplácení peněz synovi 183; nedodržena 19, 55, 59, 64, 289, 299, 317, 322, 324, 325, 338, 349, 361, 366, 376, 381, 574, 633; smlouvou prodati statek 576.
- na sněm** vyslaní z krajů (1517) 318.

- soud Pražský 556; dvorský VII, 562; městský 89; zemský 561, 576; soudem přisouditi 636. sousedů povinnosti 89; souseda postavení pro pobráně peněz 301; vyručiti za peníze 207. spolek, společník 563; dskami učiněný 564; promlčí se 564; spolek role 633; s sirotkem 564. společník dědicem 565; společníkův dědicové 563. spolupůvod 579. správa (ručení za statek), správce 600; správce odúmrti 601; poručník 600; správa se promlčuje 602. statek 635; statek městu odkázati 265; odstoupiti 252; poručiti 135; pozůstalý 635; prodati smlouvou 576; sirotčí 573; svěřený 46; pod svěřením 576; zamčený 635; zapsati 576; zápisný 585; o statek smlouva 236. stavové 577. stavení nové zbořeno 577. strážce minouti mají 506. stříbro prengrecové 210. strýc dílný 571; nedílný 482. sudí nejv. král. Čes. Jiřík z Kolovrat (1512-15) 124-5, 134, 185, 187, 219, 220, 273, 387; Půta z Rismberka 539. sudí nejv. dvorský Václav z Kolovrat (1512-15) 168, 299, 375, 394. sukni dělati 176; sukně a šperky 444. sůl měřiti k újmě komu 638 ze summy pohnati 637. svaditi se o sklenici 159. svědek, svědomí, svědčiti 569, 638; neosedlý 570; zregistrován 29. svěření, svěřiti 632; list svěřiti 632; peníze 20, 304, 632; statek 576. svrchky, nábytky 579, 636; nevráceny 8, 68, 390-1; pobráný 18, 92-3, 189, 199, 228, 336, 637; z svrchků pohnati 637; svrchky postoupiti 180; přijati k sobě 379, 420; svrchky zamčené 462; zastavené 90. syn 530, nedílný 571; syna vzíti 607, 638; synovi peníze vypláceti 183. Šacuňky minouti mají 506; šacovní peníze 341. šaty chodící 385; ložní 387; svěřené 9; nevráceny 428; šat šti 204. šestinedělka nestojící ku právu 576. škoda 565-9; dvojí 568; listovní 513, 568; po nález 568; ohněm 616; po právu staném 568; pro rčení 567; útratní 565; škody náhrada 86, 119, 176, 182, 184; vyšetřována 168. šoltys, tištěno Šoltys, soudce v Normberce 271. šperky odkázané 464. šubami sedlati 579. Taraznice, dělo na voze 172. Tovarystvo půjčiti 155. trh 579; v městečku vysazený 580. Ubrmani 298, 350, 639; mocní 311, 639; ubrmanská výpověď 43; ubrmanství neplněno 311. ujištění 641. úmluva 583; nedodržená 277; za úmluvu přijíti 554. únos člověka poddaného 15. úplatek chtíti 641. úředník, úředníci menší, větší, nejvyšší 581; pohánějící 641. úrok dvojnásobný chtíti 197-8; knězi dávaný 109; lichevní 512; v obilí placen 226-7; pobrán 640; o úrok spor 249; o úrocích nálezy 584; vybírati 208; vložiti 583. útrata na sněm vyslaným placena 318. uvázati se 583; v dědiny 583, 641; uvázání se s komorníkem 582. užívání grantu 641. Váha Sonfeldská 373-4. valchy užitek 357, 641. vápno z Domažlic 173. vazba, vězení 639; ve vazbě držeti 639; pro dluh 216; z vazby vraha propustiti 316; z vazby se vyručiti 162. vdova, vdovský stav 577, 585; v sňatek vstupující 587; vdovino věno 586. vejmetky odčítati 173. věnný list 6; věnné peníze 424-5; věnné právo 470; věnná summa 618. věno 585-90, 640, 637; královny České 508; na bratřích bráti 220; na dědictví zapsané 586; v dobytku 50; na manském statku 588; vdovino 586; vysouzené 587; do desk vložiti 50; neopatřiti 473; nevydati 324; o věno pohnati 640; věna splacení 577; vymáhati 314, 359; věno vzněsti 586; zaváditi 586; věno žádati 61; za věno podpůrce 554; za věno rukojmí 475; věno převedeno z Čech do Rakous 587. věrná ruka 423, 641. vězňové hladem mřeli 188; vězňů vydání žádati 191; viz vazba. vinnice knězi patřící 169; vinnické hory 68, 310, 312, 313. vitriolum 437. vodu bráti bráněno 148; vésti po gruntech 593; o vodu smlouva 633. vodotok sporný 433. na vojnu nutiti 593. vostrusky měděné 210. vraha z vazby propustiti 316. vrátný královský 386. vrch práva 591. vrše sekati 188. vůle dobrá 502; na majestáty 283. vůz komorní 76-7; s taraznicí 172, visutý 299. výbava nevěstina 76. výplata 591. výpověď mocná 640; smluvčí 640; ubrmanská 43. výprosa 505, 591. vyručiti se z vězení 162; souseda 207. výsady 641. ze vzatku viniti 58. Základ propadený 1, 3, 9, 50, 329, 641-2, 644.

zápisy 576, 595; nápadní 523, 592, 596; více osobám svědčící 643; starší 578, 595; několika osobám učiněný 595; učiněný přes jiný 557; v zápisu první zapsaní 520; zápisné zboží 578, 602.	zboží 604; na krále spadá 604; vyprošené 602. zdvižení pŕhonu 597, 643. ze země ven položení 584. zhoubce zemský 605, 642. z zisku vinití 50. zločinec 605, 642; zločinci slib 578. zmatek 597, 643; k zmatku mluviti 314; přísaha se zmatkem 550. zmučiti dáti 605. zpověď prozraditi 195. zranění 642. zvíř velkou honiti 642. zvod, zvoditi 603; zvod pro dluh	604; na manství 604; po nálezu 603; po právu staném 603; zle učiněný 603; po úmluvě 604; na zápisné 602. Žaloba 595; nesrovnávající se se svědectvím 525; nezřízená 595. žena prodávající za živnosti muže 557; o ženách nálezy 602; ženu odniti 643; zadržovati 36-7; ženě odkázati 617. žhářství 610. žid 604, 644; Městečtí postaveti 31. živnosti neopatření 406 žoldněř 605.
zápona nevrácena 473. záповeď peněz 363; gruntů 205, 512. zapsati nejprve a přede všemi 596. zástava, zastaviti 600, 643. zastoupení vzíti 42. zatykač 643. závdavek vymáhati soudně 20.		

Opravy.

Na str. 33 v regestu k č. 2052 místo ze Štěžova čti ze Stěžova.

" " 306 " " 2540 " 19. května " 19. dubna.

" " 472 v posledním slově " náležející " náležejícími.

Svědomí tištěná na stranách 232—269 nenáležejí k soudu komornímu, nýbrž k soudu dvorskému, jakž oznámeno jest také v úvodě vydavatelově na str. VII. v poznámce 12.

